INSTITUTUL
DE ISTORIE
„A. D. XENOPOL"

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A. MOLDOVA

VOLUMUL XXVII

EDITURA
ACADEMIEI
ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A

MOLDOVA

VOL. XXVII

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
SECŢIA DE ŞTIINŢE ISTORICE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE COORDONARE
† Acad. ŞTEFAN PASCU, acad. ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU,
† acad. ALEXANDRU ELIAN, † dr. DAMASCHIN MIOC,
prof. univ. dr. IOAN CAPROŞU, † prof. univ. dr. CONSTANTIN CIHODARU,
AUREL RĂDUŢIU, LEON ŞIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE ISTORIE „A. D. XENOPOL" – IAŞI

A. MOLDOVA
VOLUMUL XXVII

(1643 – 1644)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
PETRONEL ZAHARIUC, CĂTĂLINA CHELCU, MARIUS CHELCU,
SILVIU VĂCARU; NISTOR CIOCAN, DUMITRU CIUREA

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Bucureşti, 2005
www.dacoromanica.ro

Copyright © Editura Academiei Române 2005.

Toate drepturile asupra acestei ediţii sunt rezervate editurii.

Adresa: EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE,
Calea 13 Septembrie nr. 13, sector 5,
Bucureşti, România; Tel. 4021-318 81 06,
4021-318 81 46; Fax 4021-318 24 44;
E-mail: edacad@ear.ro; Web: www.ear.ro

Referenţi: prof. univ. dr. Ioan Caproşu, dr. Mihai-Ştefan Ceauşu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Documenta Romaniae Historica / comitetul de redacţie:
acad. Ştefan Pascu, acad. Ştefan Ştefănescu, acad. Constantin Cihodaru,... - Bucureşti: Editura Academiei Române, 1965
vol.
ISBN973-27-0436-5
A: Moldova: Vol. XXVII: (1643–1644) coord. acad. Ştefan Pascu, acad. Ştefan Ştefănescu, acad. Alexandru Elian, ...; vol. întocmit de: Nistor Ciocan, Dumitru Ciurea, Petronel Zahariuc, ... - 2005. – ISBN 973-27-1233-3

I. Celcu, Marius (ed.)
II. Pascu Ştefan (coord.)

94(498)(093.2)

Redactor: Mihai POPA
Tehnoredactor: Daniela FLORESCU

Bun de tipar: Format: 16/70 × 100.
Coli de tipar: 45,75.

C.Z. Biblioteci mari
C.Z. Biblioteci mari } 9(498)(001 – 12)

Imprimat în România

www.dacoromanica.ro

În onoarea domnilor profesori
Ioan Caproşu şi Leon Şimanschi

www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Volumul al XXVII-lea al colecției Documenta Romaniae Historica, seria A. Moldova, cuprinde 486 de acte interne din anii 1643 – 1644; dintre acestea 475 sunt autentice, trei sunt îndoielnice și opt false.

După forma de păstrare, majoritatea actelor din volum sunt editate după originale: 313, dintre care 216 românești și 97 slavone, 55 de copii (45 românești și 7 slavone), 16 după traduceri vechi, 78 după rezumate vechi, 24 după mențiuni și 74 după ediții anterioare (57 românești și 17 slavone). La acestea se adaugă: un act original în limba greacă, două traduceri în limba germană și o traducere în limba latină. Din totalul actelor, pe care le publicăm în acest volum, aproximativ 200 sunt pentru prima dată editate, în vreme ce, dintre celelalte, doar puține au fost, până acum, tipărite în întregime.

Piesele arhivistice editate în acest volum se păstrează la: Arhivele Naționale București (255 de acte din care o bună parte provin din fondul de Documente istorice preluat de la Biblioteca Academiei Române), Direcția Județeană a Arhivelor Naționale – Iași (113 acte), Biblioteca Națională – București (14 acte), Biblioteca Academiei Române (12 acte); Direcția Arhivele Naționale – Suceava (4 acte), Direcția Județeană a Arhivele Naționale – Mehedinți (3 acte); Arhivele Naționale – Filiala Municipiului București (1 act); Direcția Arhivelor Naționale – Bacău (1 act); Direcția Județeană a Arhivelor Naționale – Neamț (1 act), Muzeul Județean – Suceava (1 act), Arhivele Naționale – Chișinău (3 acte), Arhiva Istorică Centrală a Actelor Vechi din Moscova – Federația Rusă (2 acte), Biblioteca Publică „Saltâcov-Scedrin" din Sankt-Petersburg – Federația Rusă (1 act).

Suntem convinși că din diferite fonduri arhivistice păstrate în țară și în străinătate vor mai ieși la lumină și alte documente, care vor întregi informația istorică pentru acești doi ani, 1643 – 1644, din domnia lui Vasile Lupu. Din păcate, în cele cinci volume de documente românești, apărute până acum, păstrate în mănăstirile de la Muntele Athos: Protaton, Xeropotamu, Sfântul Pavel, Cutlumuș și Simonopetra, întocmite de cercetătorul Florin Marinescu (catalogul Simonopetra a fost lucrat și publicat împreună cu Dumitru Nastase), nu a fost cuprins nici un act inedit din acești doi ani ai domniei lui Vasile Lupu.

La întocmirea acestui volum au muncit, vreme de jumătate de veac, trei generații de istorici. În primul rând, aproximativ 60% din documente, au făcut parte din materialul adunat pentru colecția Documente privind istoria României (D.I.R.), *seria A. Moldova. La transcrierea, traducerea și colaționarea acestor acte, pentru cei doi ani din domnia lui Vasile Lupu, au trudit: Rodica Anghel, Dalila Aramă, Haralambie Chircă, Constantin Cihodaru, Dumitru Constantinescu,*

www.dacoromanica.ro

Dimitrie Ciurea, Nicolae Grigoraş, Pandele Olteanu, P. P. Panaitescu, Margareta Serghi-Ştefănescu ş. a. Dintre toţi aceşti iluştri predecesori, Dimitrie Ciurea a lăsat cea mai adâncă urmă în „arhiva" acestui volum, drept pentru care aşezarea lui în rândurile editorilor reprezintă o datorie şi o onoare.

Această moştenire ştiinţifică a fost preluată de editorii colecţiei Documenta Romaniae Historica (D.R.H.), *seria A. Moldova: Leon Şimanschi, Nistor Ciocan, Ştefan S. Gorovei, Dumitru Agache şi Georgeta Ignat, ajutaţi şi de Constantin Cihodaru şi Ioan Caproşu, care au completat-o cu un număr de acte originale preluate mai ales după* Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhivele Istorice Centrale *şi după* Moldova în epoca feudalismului *şi cu un mare număr de rezumate şi menţiuni păstrate la Arhivele Naţionale – Iaşi (multe dintre ele nu se mai regăsesc astăzi, fie din pricina cotelor greşite, fie din pricina recatalogării unor fonduri de documente). În ceea ce priveşte rubrica* **Ediţii**, *ea s-a alcătuit prin munca tuturor editorilor care au lucrat la cele două colecţii de documente interne:* D.I.R. *şi* D.R.H. *O menţiune aparte trebuie să facem pentru repertorierea finală a documentelor din vremea lui Vasile Lupu, care s-a făcut prin munca întregului colectiv al colecţiei* D.R.H., *A. Moldova, dar mai ales prin strădania domnilor Nistor Ciocan, Leon Şimanschi, Ioan Caproşu (cel care a adunat pe lângă sine şi a îndrumat lucrul, la strângerea documentelor, a mai multe generaţii de studenţi)*[1], *Georgeta Ignat şi Dumitru Agache. Întregul material, astfel adunat, a fost cuprins în volumul XXVII al colecţiei* D.R.H. *La un moment dat, domnul Ştefan S. Gorovei, a cărui muncă se regăseşte în „arhiva" acestui volum, s-a retras. În anul 1986, volumul, fiind lucrare de plan, a fost predat, într-o formă extrem de generală: fără transcrierile actelor slavone, fără transcrierea şi traducerea textelor dificile, fără identificarea actelor îndoielnice şi false, fără colaţionarea actelor româneşti, fără indici (majoritatea documentelor au avut nişte fişe de indice, făcute de editori şi de studenţii Facultăţii de Istorie, dar nu ne-au fost de folos) etc. Aceste deficienţe se pot vedea, pentru cei ce nu cred şi doresc să „cerceteze", în Arhiva Institutului de Istorie „A. D. Xenopol". Totuşi, trebuie menţionată, în chip deosebit, importanta contribuţie a domnului cercetător Nistor Ciocan, drept pentru care s-a impus, de la sine, trecerea lui în rândul editorilor. Un număr de aproximativ 70 de acte, dintre care majoritatea româneşti şi doar câteva slavone (dar cu transcrieri anterioare), au fost transcrise de domnul cercetător Dumitru Agache, într-o formă brută, urmând ca revizuirea acestor transcrieri să fie făcută, cu competenţa şi cu acribia recunoscute, de domnul cercetător ştiinţific Leon Şimanschi, lucru care, din nefericire, nu s-a întâmplat.*

În toamna anului 2002, beneficiind de interesul pe care domnul director al Institutului de Istorie „A. D. Xenopol", prof. univ. dr. Alexandru Zub, l-a arătat pentru această colecţie, volumul a fost preluat de un nou grup de cercetători: Cătălina Chelcu, Marius Chelcu, Silviu Văcaru şi autorul acestor rânduri. Având în spate o apăsătoare moştenire, am preluat „bolovanul sisific", dorind să-l ducem până la capătul drumului, adică în tipografie, fiind conştienţi că nu mai putem lucra „în ritmuri cosmice" şi nu ne mai putem propune proiecte care „să ne ţină,

[1] I. Caproşu, *Prefaţă* la *D.R.H.*,A. *Moldova*, XXVI, Editura Academiei Române, Bucureşti, 2003, p. VIII–IX.

www.dacoromanica.ro

netulburaţi, până la pensionare"[2]*. Întregul volum a fost transcris în întregime după fotocopiile aflate în proprietatea Institutului de Istorie „A. D. Xenopol" din Iaşi şi, unde a fost necesar şi posibil, după originalele de la Arhivele Naţionale Bucureşti şi Direcţia Judeţeană a Arhivelor Naţionale – Iaşi. Noul colectiv a completat volumul cu un număr de acte, aproximativ 10%, a stabilit autenticitatea actelor cuprinse în volum (aproximativ 50 de acte au fost scoase din volum, deoarece nu aparţin acestor ani, fiind doar „umplutură"), a realizat listele de rezumate româneşti şi franţuzeşti, a alcătuit indicele de nume şi indicele de materii etc. Datorită faptului că multe dintre fotocopiile păstrate în Arhiva Institutului de Istorie „A. D. Xenopol" nu cuprind şi însemnările de pe verso, nu am reuşit, din motive mai cu seamă financiare, să acoperim această lipsă. Din aceleaşi motive, unele dintre actele din acest volum nu au fost măsurate, nefiind, totodată, precizată culoarea cernelii. În schimb, au fost descrise toate sigiliile păstrate, fie ele domneşti, mănăstireşti, boiereşti sau orăşeneşti.*

La transcrierea actelor am folosit regulile stabilite pentru editarea colecţiei Documenta Romaniae Historica[3]*, reguli care au fost completate atât de colectivul de la Iaşi, mai ales prin strădania domnului profesor dr. Ioan Caproşu*[4] *şi a domnului cercetător ştiinţific Leon Şimanschi*[5]*, cât şi de colectivul de la Bucureşti, în urma rezultatelor ştiinţifice la care a ajuns doamna profesor univ. dr. Violeta Barbu*[6]*. Munca lor ne-a ajutat să depăşim dificultăţile inerente oricărui început, fapt pentru care le adresăm şi pe această cale mulţumirile noastre. De asemenea, am folosit, pentru a putea depăşi obstacolelor ridicate de transcrierea slovelor chirilice, o serie de importante contribuţii în domeniul editării textelor chirilice româneşti*[7]*.*

---

[2] Eugen Simion, *Cuvânt înainte* la *Micul dicţionar academic*. Prefaţă de Marius Sala. Redactori responsabili Marius Sala şi Ion Dănăilă, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2001, p. V.

[3] Vezi *Introducere la Colecţie*, în *D.R.H.*, B., *Ţara Românească*, vol. întocmit de P. P. Panaitescu şi Damaschin Mioc, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1966, p. V-XVII.

[4] *Notă asupra ediţiei*, la *Monumenta linguae Dacoromanorum. Biblia 1688*, Pars I: *Genesis*, Iaşi, 1988, p. 129-130, şi Pars V: *Deuteronomium*, Iaşi, 1997, p. 98-99. Vezi şi *Introducere*, la *Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*, vol. I, Acte interne (1408-1660), Editura „Dosoftei", Iaşi, 1999, p. V-VII (vol. întocmit împreună cu Petronel Zahariuc).

[5] *Prefaţă*, la *D.R.H.*, A. *Moldova*, vol. XXIII (1635-1636), vol. întocmit de Leon Şimanschi, Nistor Ciocan, Georgeta Ignat şi Dumitru Agache, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1996, p. VII-XIV.

[6] *Studiu introductiv* şi *Notă asupra ediţiei*, în *D.R.H.*, B., *Ţara Românească*, vol. XXX (1645), vol. întocmit de Violeta Barbu, Marieta Chiper, Gheorghe Lazăr, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1998, p. V-XXV.

[7] Andrei Avram, *Contribuţii la interpretarea grafiei chirilice a primelor texte româneşti*, extras din „Studii şi cercetări lingvistice", an. XV (1964), fasc. 1-5, 137 p.; G. Mihăilă, *Dicţionar al limbii române vechi (sfârşitul sec. X – începutul sec. XVI)*, Editura Enciclopedică Română, Bucureşti, 1974, p. 179-195; N. A. Ursu, *Problema interpretării grafiei chirilice româneşti din jurul anului 1800*, în „Limba română", an. IX, nr. 3, 1960, p. 33-46; idem, *Din nou despre interpretarea grafiei chirilice româneşti*, în „Limba română", an XXV (1976), nr. 5, p. 475-489; *Crestomaţia limbii române vechi*, volumul I (1521-1639), alcătuit de Emanuela Buză, Magdalena Georgescu, Alexandru Mareş şi Florentina Zgraon, coordonator Alexandru Mareş, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1994, p. 44-50; *Documente şi însemnări româneşti din secolul al XVI-lea*. Text stabilit şi indice de Gheorghe Chivu, Magdalena Georgescu, Magdalena Ioniţă, Alexandru Mareş şi Alexandra Roman-Moraru. Introducere de Alexandru Mareş, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1979, p. 13-89.

www.dacoromanica.ro

Pentru înjghebarea acestui volum, editorii au primit câteva semnalări ale unor acte, adăpostite în depozite arhivistice bucureştene, de la domnul prof. dr. Mircea Ciubotaru, de la Institutul de Filologie Română „Alexandru Philippide" – Iaşi, căruia îi mulţumim, dorindu-ne, totodată, ca această colaborare să continue. De asemenea, un şir întreg de dificultăţi, legate de consultarea unor documente păstrate în arhivele din ţară, au fost biruite doar cu ajutorul doamnei Rodica Iftimi (custode la sala de lectură a Direcţiei Judeţene a Arhivelor Naţionale – Iaşi) şi al domnilor Marcel-Dumitru Ciucă (directorul Arhivelor Naţionale Istorice Centrale – Bucureşti), Tudor Răţoi (directorul Direcţiei Judeţene a Arhivelor Naţionale – Mehedinţi) şi Ioan Scripcariuc (directorul Direcţiei Judeţene a Arhivelor Naţionale – Suceava); tuturor, calde mulţumiri. De asemenea, întreaga noastră gratitudine se îndreaptă şi către doamna Nina Florea, redactor din partea Editurii Academiei Române, de al cărei sprijin ne-am bucurat pentru ducerea la bun sfârşit a acestui volum.

În încheiere, cei care s-au străduit să definitiveze acest volum îl închină domnilor profesori Ioan Caproşu, care tocmai a împlinit frumoasa vârstă de 70 de ani, şi Leon Şimanschi, care a împlinit în văleatul 7511 <2003> 65 de ani, pentru îndărătnicia cu care s-au străduit ca această colecţie să meargă mai departe. Amândurora, multă sănătate (много здравие!) şi La mulţi ani!

Petronel Zahariuc

www.dacoromanica.ro

SIGLE – PRESCURTĂRI BIBLIOGRAFICE– ABREVIERI SPECIFICE – SIMBOLURI*

A.A.R.M.S.I.	= „Analele Academiei Române. Memoriile secţiunii istorice"
A.I.I.A.I.	= „Anuarul Institutului de Istorie şi Arheologie «A.D. Xenopol»– Iaşi"
A.I.I.X.	= „Anuarul Institutului de Istorie «A.D. Xenopol»–Iaşi"
ArhGen	= "Arhiva Genealogică" – Iaşi
Arhiva	= „Arhiva. Organul Societăţii ştiinţifice şi literare din Iaşi"
A.Ş.U.I.	= "Analele Ştiinţifice ale Universităţii «Al. I. Cuza» – Iaşi"
B.C.I.R.	= „Buletinul Comisiunii istorice a României"
B.C.M.I.	= „Buletinul Comisiunii monumentelor istorice"
C.I.	= „Cercetări istorice"
C.L.	= „Convorbiri literare"
D.G.A.S.	= Direcţia Generală a Arhivelor Statului
D.I.R., A	= *Documente privind istoria României,* seria A. Moldova
D.R.H., A	= *Documenta Romaniae Historica*, seria A. Moldova
L.R.	= „Limba română"
R.A.	= „Revista Arhivelor"
RdI	= „Revista de istorie"
R.I.	= „Revista istorică"
S.M.I.M.	= „Studii şi materiale de istorie medie"

***

Andreescu, *Doc. Kogălnicenilor*	= Andreescu, C. I., *Documentele Kogălnicenilor din Arhiva Fundaţiei Culturale „Mihail Kogălniceanu"*, Bucureşti, Editura Fundaţiei Culturale „Mihail Kogălniceanu", 1942, 40 p. (extras din „Arhiva românească", VII, 1941).
Antonovici, *Doc. bârlădene*	= Antonovici, preotul Ioan (episcopul Huşilor Iacov), *Documente bârlădene*, vol. III–IV, Bârlad, 1915, 1924.
Apostolescu, *Cu privire la unele falsificări*	= Apostolescu, V., *Cu privire la unele falsificări de materiale documentare din trecut în Moldova*, în *R.A.*, an. VI (1963), nr. 1, p. 244–266.
Aricescu, *Indice*, II	= Aricescu, C., *Indice de documente aflate în Arhiva Statului şi nepublicate încă,* în „Revista Istorică a Arhivelor României", II Bucureşti, 1876.

* V. şi indice de nume proprii, alte abrevieri, simboluri, lămuriri.

www.dacoromanica.ro

Balan, *Doc. bucovinene*	=	Balan, Teodor, *Documente bucovinene*, vol. I–VI, Cernăuţi, 1933–1940.
Balan, *Fam. Onciul*	=	Balan, Teodor, *Familia Onciul. Studiu şi documente*, Cernăuţi, 1927.
A. Băleanu, *Documente şi regeste moldoveneşti*	=	A. Băleanu, *Documente şi regeste moldoveneşti*, în *C.I.*, VIII-IX (1932-1933), nr. 2, p. 80–150.
Belous, *Несколко русскихъ и румунскихъ грамотъ*	=	Feodor Uv. Belous, *Несколко русскихъ и румунскихъ грамотъ древнихъ господарей молдавскихъ*, Коломыя, 1879.
Berechet, *Doc. sec. XVI-XVII*	=	Berechet, Şt. Gr., *Documente de drept public şi privat. Secolul al XVI-XVII-lea*, în „Întregiri. Buletinul Institutului de istoria vechiului drept românesc", Iaşi, 1932, p. 169–258.
Bezviconi, *Boierimea*	=	Bezviconi, *Boierimea Moldovei dintre Prut şi Nistru*, vol. I, Bucureşti, 1940.
Boga, *Doc. basarabene*	=	Boga, L. T., *Documente basarabene*, vol. VII, *Hrisoave şi cărţi domneşti (1604–1653)*, XIV, Chişinău, 1929.
Boga, *Doc. din sec. XVIII*	=	Boga, L. T., *Documente din secolul al XVIII-lea*, în „Arhivele Basarabiei", II, 1930, p. 477–492.
Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*	=	Bulat, T. G., *Din documentele mănăstirii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr. 4, p. 89–98; VII (1935), nr. 3–4, p. 257–340.
Bulat, *Diviziunea proprietăţii*	=	Bulat, T. G., *Diviziunea proprietăţii rurale în ţinutul Hotinului, după desfiinţarea raialei*, în „Arhivele Basarabiei", II (1930), p. 381–412, III (1931), p. 118–124.
Bulat, *Hotinul*	=	Bulat, T. G., *Hotinul străveche stăpânire românească*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr. 2, p. 30–51.
Butnariu, *Circulaţie monetară*	=	Butnaru, Viorel M., *Circulaţie monetară şi zărăfie în Moldova în secolul XVII*, în *A.I.I.A.I.*, t. XXVI/1, p. 249–267.
Caproşu, *Câteva documente*	=	Caproşu, I., *Câteva documente de la Vasile Lupu*, în AŞUI (serie nouă), a. Istorie, tom. XXX (1984), p. 51–58.
Caproşu, *Documente româneşti din sec. al XVII-lea*	=	Caproşu, *Documente româneşti din sec. al XVII-lea*, în AŞUI (serie nouă), a. Istorie, tom. XXXIV (1988), p. 79–90.
Caproşu–Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I	=	Caproşu, Ioan şi Zahariuc, Petronel, *Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*, vol. I, *Acte interne (1408-1660)*, Iaşi, 1999.
Catalog, II	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, vol. II, 1621–1652, Bucureşti, 1959.
Catalog, III	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, vol. III, (1653–1775), D.G.A.S., Bucureşti, 1968.
Catalog, Supliment I	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Direcţia Arhivelor Centrale*, Supliment I, *(1403-1700)*, Bucureşti, 1975.
Ciubotaru, M., *O străveche aşezare*	=	Mircea Ciubotaru, *O străveche aşezare de pe valea Bârladului: Negreşti (judeţul Vaslui) (I)*, în A.I.I.A.I, XX, 1983, p. 317-331; *(II)*, în *A.I.I.A.I.*, XXI, 1984, p. 411-424.
Codrescu, *Uricariul*	=	Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. VI, VII, XI, XVI–XVII, XX, XXII, XXIII, Iaşi, 1875–1896.
Col. „Dr. C.I. Istrati"	=	*Colecţia „Dr. Constantin I. Istrati" (1429-1945)*. Inventar *arhivistic*, întocmit de Nicolae Chipurici şi Tudor Răţoi, D.G.A.S., Bucureşti, 1988.

www.dacoromanica.ro

Col. doc. – Bacău = *Colecția de documente de la Filiala Arhivelor Statului, județul Bacău. 1400-1864. Catalog*, întocmit de Dumitru Zaharia, D.G.A.S., București, 1986.

Costăchescu, *Doc. <comunicate>* = Costăchescu, M., *Documente <comunicate de ...>*, în „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului municipal Iași", II (1922), p. 353–354; III (1923), p. 108-116.

Costăchescu, *Varia* = Costăchescu, M., *Varia*, în „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului municipal Iași", VI (1926–1927), p. 271–272.

Costăchescu, *Documente moldovenești din județul Neamț* = M. Costăchescu, *Documente moldovenești din județul Neamț*. în „Arhiva istorică", tom V, 1940, p. 315-338.

Crestomația limbii române vechi = *Crestomația limbii române vechi*, volumul I (1521-1639), alcătuit de Emanuela Buză, Magdalena Georgescu, Alexandru Mareș și Florentina Zgraon, coordonator Alexandru Mareș, Editura Academiei Române, București, 1994.

Creșterea colecțiunilor = Academia Română, *Creșterea colecțiunilor*, București, (1908–1942).

D.I.R., A, XVI, vol. III = *Documente privind istoria României*, A, *Moldova*, veacul XVI, vol. III (1571–1590), București, Editura Academiei, 1951.

D.I.R., A, XVII, vol. III, IV = *Documente privind istoria României*, A, *Moldova*, veacul XVII, vol. III *(1611-1615)*; IV *(1616-1620)*, București, Editura Academiei, 1954.

D.R.H., A, I = *Documenta Romaniae Historica*, A, *Moldova*, vol. I, vol. întocmit de Constantin Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, București, Editura Academiei, 1975.

D.R.H., A, XIX = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XIX *(1626-1628)*, volum întocmit de Haralambie Chircă, București, Editura Academiei, 1969.

D.R.H., A, XXI = *Documenta Romaniae Historica*, A, *Moldova*, vol. XXI *(1632-1633)*, volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, București, Editura Academiei, 1971.

D.R.H., A, XXII = *Documenta Romaniae Historica*, A, *Moldova*. vol. XXII *(1634)*, volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, București, Editura Academiei, 1974.

D.R.H., A, XXIII = *Documenta Romaniae Historica*, A, *Moldova*, vol. XXIII *(1635–1636)*, volum întocmit de L. Șimanschi, Nistor Ciocan, Georgeta Ignat și Dumitru Agache, București, Editura Academiei, 1996.

D.R.H., A, XXIV = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXIV *(1637-1638)*, volum întocmit de C. Cihodaru și I. Caproșu, București, Editura Academiei, 1998.

D.R.H., A, XXV = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXV *(1639-1640)*, volum întocmit de Nistor Ciocan, Dumitru Agache, Georgeta Ignat și Marius Chelcu, București, Editura Academiei, 2003.

D.R.H., A, XXVI = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXVI *(1641-1642)*, volum întocmit de I. Caproșu, București, Editura Academiei, 2003.

D.R.H., B. XXX = *Documenta Romaniae Historica*, B, *Țara Românească*, vol. XXX (1645), vol. întocmit de Violeta Barbu, Marieta Chiper, Gheorghe Lazăr, Editura Academiei Române, București, 1998.

www.dacoromanica.ro

Dan, *Putna* = Dan, Dimitrie, *Mănăstirea şi comuna Putna*, Bucureşti, 1905.

Ghibănescu, Gh., *Din traista cu vorbe* = Ghibănescu, Gh., *Din traista cu vorbe*, Iaşi, Dacia, p. 361.

Ghibănescu, *Istoria unei moşii* = Ghibănescu, Gh., *Istoria unei moşii din secolul al XV-lea şi până astăzi*, în „Arhiva", I (1889), p. 385–417, 556–574.

Ghibănescu, *Doc. comunicate*, în *Arhiva* = Ghibănescu, Gh., *Documente comunicate*, în „Arhiva", Iaşi, XI (1898), p. 477–478; XV (1904), nr. 10–11.

Ghibănescu, *Academia şi doc. Iaşi* = Ghibănescu, *Academia şi doc Iaşi*, în „Ioan Neculce", fasc. V (1925), p. 321.

Ghibănescu, *Arhiva* . = Ghibănescu, *Arhiva Muzeului municipal Iaşi*, fasc. I, *Documente slavo-române (1400–1653)*, Iaşi, 1928.

Ghibănescu, *Doc. comunicate* în „Ioan Neculce" = Ghibănescu, Gh., *Documente comunicate*, în „Ioan Neculce", Iaşi, fasc. III (1923), VII (1928); VIII (1930), p. 120–128.

Ghibănescu, *Ispisoace* = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace şi zapise*, vol. II/2, Iaşi, 1910; III/1, Iaşi, 1910; VI/2, Iaşi, 1933.

Ghibănescu, *Ms. Surete* = Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade. Manuscrise*, vol. I, II, IV–VIII, XIII, XVI, XXXI.

Ghibănescu, *Surete* = Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade*, vol. II, Iaşi, 1907; III, Iaşi, 1907; IV, Iaşi, 1908; V, Iaşi, 1908; VIII, Iaşi, 1914; X, Iaşi, 1914; XVI, Iaşi, 1925; XXI, Iaşi, 1929; XXV, Iaşi, 1932.

Ghibănescu, „T. Codrescu" = Ghibănescu, Gh., „T<heodor> Codrescu", „Revistă istorică", Iaşi, an. I (1916).

Gonţa, *Indicele numelor de locuri* = Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A., Moldova, veacurile XIV–XVII (1384–1625), *Indicele numelor de locuri*, Institutul de Istorie „Nicolae Iorga", ediţie îngrijită şi Prefaţă de I. Caproşu, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1990.

Gonţa, *Indicele numelor de persoane* = Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A., *Moldova*, veacurile XIV–XVII (1384–1625), *Indicele numelor de persoane*, ediţie şi *Cuvânt înainte* de I. Caproşu, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1995.

Gorovei, *Când a primit Lupu vornicul domnia Moldovei?* = Gorovei, Ştefan S., *Când a primit Lupu vornicul domnia Moldovei?*, în *Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei – 360 de ani de la urcarea pe tron*, în *A.I.I.X.*, XXXI, 1994, p. 4–9.

Gorovei, *Documente moldoveneşti* = Gorovei, Şt. S., *Documente moldoveneşti din veacul al XVII-lea*, în *A.I.I.A.I.*, t. XII, 1975, p. 289–295.

Grigoraş, *Instituţii* = Grigoraş, N., *Instituţii feudale din Moldova*, I, *Organizarea de stat până la mijlocul sec. al XVIII-lea*, Bucureşti, 1971.

Hăjdeu, *Arch. ist.* = Haşdeu, B.P., *Archiva istorică a României*, tom. I (parte 1–2), Bucureşti, 1865; tom. III, Bucureşti, 1867.

Iorga, *Anciens doc.* = Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, vol. I, Paris–Bucarest, vol. I, 1930.

Iorga, *Documente Hurmuzaki* = Iorga, N., *Documente privitoare la istoria românilor* (colecţia Hurmuzaki), vol. XIV/1, Bucureşti, 1915, p. 173, nr. CCLIV.

Iorga, *St. şi doc.* = Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria românilor*, vol. IV–VII, Bucureşti, 1902–1904; XVI, Bucureşti, 1909; vol. XXII, Bucureşti, 1913.

www.dacoromanica.ro

Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.* = Iorga, N., *Un mănunchi de documente româneşti*, în *C.L.*, XXXIV (1900), fasc. VII, p. 617–623.

Iorga, *Un act fals* = Iorga, N., *Un act fals*, în *R.I.*, an X, nr. 10–12, 1924, p. 249–250.

Karadja, *Doc. cantacuzineşti* = Karadja, Constantin şi Marcela, *Documentele moşiilor cantacuzineşti din Bucovina*, în *B.C.I.R.*, X (1931), p. 5–77 (şi extras).

Marinescu, *Copii de documente* = Marinescu, Iulian, *Copii de documente din diferite arhive (1557–1853)*, în *B.C.I.R.*, an. VIII (1929).

Marinescu, *Xeropotamu* = Marinescu, Florin, *Ρουμανικα εγγραφα του Αγιου Ορυζ. Αρχηειο Ιεραζ μονιζ Σιροποταμου*, Τομοζ πρωτοζ, Αθινα, 1997. (Marinescu, Florin, *Documente româneşti de la Sfântul Munte*. Arhiva Sfintei mănăstiri Xeropotamu, Tom. I, Atena, 1997, 748 p.).

Meteş, *Familia Buhuş* = Meteş, Ştefan, *Contribuţii nouă privitoare la familia boierească Buhuş din Moldova*, în *A.A.R.M.S.I.*, s. III, t. VII (1927), p. 285–340 (şi extras)

Micul dicţionar academic = *Micul dicţionar academic*, cuvânt înainte de Eugen Simion, prefaţă de Marius Sala, vol. I-IV, Bucureşti, Editura Univers enciclopedic, 2001–2004.

Mihailovici, *Doc. Basarabia* = Mihailovici, Paul, *Documente cu privire la Basarabia*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr. 3, p. 271–272.

Mihailovici, *Doc. Constantinopol* = Mihailovici, Paul, *Documente moldoveneşti găsite la Constantinopol <1462–1755>*, în *C.I.*, VIII-IX (1932–1933), nr. 3, p. 3–63.

Mihail, *Doc. şi zapise Constantinopol* = Mihail, Paul, *Documente şi zapise moldoveneşti de la Constantinopol (1607-1806)*, Iaşi, 1948.

Mihailovici, *Regeste Constantinopol* = Mihailovici, Paul, *Regestele actelor moldoveneşti de la Constantinopol, a Sf. Mormânt*, în „Revista Societăţii Istorico-Arheologice Bisericeşti din Chişinău", vol. XXIV, Chişinău, 1934, p. 316–415.

„Miron Costin" = „Miron Costin", an. I (1913), p. 50-51, nr. 57.

Moldova = *Moldova în epoca feudalismului*, vol. IV, *Cărţi domneşti şi zapise slavo-moldoveneşti şi moldoveneşti*, 1641–1660, Alcătuitori D. M. Dragnev, A. N. Nichitici, L.I. Svetlicinaia <şi> P.V. Sovetov, sub redacţia lui P. V. Sovetov, Chişinău, 1986.

Pavel Josef Šafařik, *Dřevniho pisemnictivė jihoslovanův.* = Pavel Josef Šafařik, *Dřevniho pisemnictivė jihoslovanův. Dil Předchozi. Vydánie druhė*, Praze, 1873.

Popovici, *Index Zolkiewiensis* = Popovici, Gh., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela", III (1884) şi IV (1885).

Repertoriul Vasile Lupu = *Repertoriul documentelor interne din domnia lui Vasile Lupu*, întocmit de Nistor Ciocan, Leon Şimanschi, Ioan Caproşu, Georgeta Ignat şi Dumitru Agache (în ms. la Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi).

Sava, *Doc. Lăpuşnei* = Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul şi ţinutul Lăpuşnei*, Bucureşti, <1937>.

Sava, *Doc. Orhei* = Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul şi ţinutul Orheiului*, Bucureşti, 1944.

Solomon–Stoide, *Doc. tecucene* = Solomon Constantin şi Stoide C. A., *Documente tecucene*, vol. I–II, Bârlad, 1938–1939.

www.dacoromanica.ro

Stoicescu, *Dicţionar* = Stoicescu, N., *Dicţionar al marilor dregători din Ţara Românească şi Moldova. Sec. XIV-XVII*, Bucureşti, 1971.

Stoicescu, *Lista marilor dregători* = Stoicescu, Nicolae, *Lista marilor dregători ai Moldovei (sec.XIV–XVII)*, în *A.I.I.A.I.*, VIII, 1971, 401–423.

Stoide, *Căpitanul Ştefan* = Stoide, C.A., *Căpitanul Ştefan, neamul său şi M-rea Dumbrăviţa*, în „Arhiva", XLIII (1936), p. 200–216.

Stoide, *Toderaşco din Galaţi* = Stoide, C. A., *Un pretendent brâncovenesc la tronul Moldovei, Toderaşco din Galaţi*, în „Arhiva românească", t. X, 1945–1946.

Stoide–Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)* = Stoide, C. A. şi Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţului (secolul XVII)*, extras din „Anuarul Liceului de băieţi din Piatra–Neamţ", 1934–1935.

Stoide–Turcu, *Doc. Neamţ sec. XVI, XVII, XVIII* = Stoide, C. A. şi Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţului. Secolele XVI, XVII, XVIII*, extras din revista „Apostolul", nr. 9–11, Piatra-Neamţ, 1935.

Székely, Maria Magdalena, *Heraldică, genealogie şi sigilografie* = Maria Magdalena Székely, *Heraldică, genealogie şi sigilografie la familia boierilor Ureche*, în *ArhGen*, 1 (VI), 1994, nr. 3–4, p. 35–42.

Tanoviceanu, *Articolul antepus* = Ioan Tanoviceanu, *Articolul antepus ei, ai, îi, 'i la numele proprii feminine*, „Arhiva", VIII, 1897, nr. 5–6, p. 329–344.

Tezaur sucevean = *Din tezaurul documentar sucevean. Catalog de documente, 1393-1849*, întocmit de Vasile Gh. Miron, Mihai Ştefan Ceauşu, Gavril Irimescu, <şi> Sevastiţa Irimescu, D.G.A.S., Bucureşti, 1983.

Vîrtosu, *Din sigilografia Moldovei* = Vîrtosu, Emil, *Din sigilografia Moldovei şi a Ţării Româneşti*, în *Documente privind istoria României. Introducere*, vol. II, Bucureşti, 1956, p. 333–558.

Velichi, *Doc. Constantinopol* = Velichi, Constantin N., *Documente moldoveneşti (1607-1673) din arhiva metohului Sf. Mormânt din Constantinopol, culese şi publicate de...*, în „Buletinul Institutului Român din Sofia", Bucureşti, anul I, nr. 1 (1941), p. 211–258, şi nr. 2 (1942), p. 493–556 (şi extras).

Visarion, Episcopul, *Însemnări* = Visarion, Episcopul, *Însemnări despre monăstirile şi schiturile eparhiei Hotinului, din anul 1820*, în „Arhivele Basarabiei", anul II, nr. 3 (1930), p. 261–268.

Visarion, Episcopul, *Diferite acte de hotărnicit* = Visarion, Episcopul, *Diferite acte de hotărnicit ale moşiilor Todireni, Verdeşeni, Golăeşti, Dumulugeni şi Sgărburoaia din Moldova*, în „Arhivele Basarabiei", VI (1934), nr. 4, p. 380–381.

Zahariuc, *Relaţiile lui Vasile Lupu cu Biserica sârbă* = Zahariuc, Petronel, *Relaţiile lui Vasile Lupu cu Biserica sârbă: un nou document*; în *A.I.I.X.*, t. XXXI, 1994, p. 99–110.

Zahariuc, *Observaţii asupra unor sigilii* = Zahariuc, Petronel, *Observaţii asupra unor sigilii medievale moldoveneşti* (I), în „Arhiva genealogică", IV (IX), 1997, 1–2, p. 255–266.

Zahariuc, *Note de sigilografie eclesiastică* = Zahariuc, Petronel, *Note de sigilografie eclesiastică moldovenească*, în „Herb". Revista Română de Heraldică, I (VI), 1999, 1–2, p. 171–182.

Zahariuc, *Ţara Moldovei în vremea lui Gheorghe Ştefan* = Zahariuc, Petronel, *Ţara Moldovei în vremea lui Gheorghe Ştefan voievod (1653-1658)*, Iaşi, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", 2003.

www.dacoromanica.ro

Arhivele Naţionale ale României. Colecţia Achiziţii Noi. Indice cronologic Nr. 25, vol. I (Sf. sec. XIII - 1685), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, Bucureşti, 2002.

„Buletinul oficial al Republicii Socialiste România", Partea I, anul IV, Nr. 163–165, Vineri, 20 decembrie 1968, p. 1485–1743.

Bogdan, Damian, P., *Paleografia româno-slavă. Tratat şi album*, Bucureşti, 1978.

Caproşu, Ioan, şi Mioc, Damaschin, *Documente slavo-române în arhivele din URSS*, în *S.M.I.M.*, X, (1983), p. 115–134.

Cernovodeanu, Dan, *Ştiinţa şi arta heraldică în România*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi enciclopedică, 1977.

Codurile poştale ale Republicii Moldova în noua organizare administrativ-teritorială, Chişinău, 1999.

Dicţionarul geografic al Basarabiei, de Zamfir Arbore, Bucureşti, 1904.

Dicţionarul geografic al Bucovinei de Em. Grigorovitza, Bucureşti, 1908.

Documente privind istoria României, (*D.I.R.*). *Introducere*, vol. I–II, <Bucureşti>, Editura Academiei, 1956.

Ghidul drumurilor din România, lucrat sub direcţiunea lui Ion Cămărăşescu, Cultura Naţională, Bucureşti, 1928.

Instituţii feudale din Ţările Române. Dicţionar. Coordonatori Ovid Sachelarie şi Nicolae Stoicescu, Bucureşti, Editura Academiei, 1988.

Iordan, Ion, Gâştescu, Petre <şi> Oancea, D. I., *Indicatorul localităţilor din România*, Bucureşti, Editura Academiei, 1974.

Istoriia mist i sil Ukrainskoi P.S.P. Cernoveţka oblasti, Kiiv, 1969.

Marele Dicţionar Geografic al României, alcătuit şi prelucrat după dicţionarele parţiale pe judeţe, de Giorge Ioan Lahovari, general C. I. Brătianu şi Grigore G. Tocilescu, vol. I–V, Bucureşti, 1898–1902.

Moldova în epoca feudalismului, Volumul VII, Partea I–II, *Recensămintele populaţiei Moldovei din anii 1772-1773 şi 1774*. Alcătuirea, cuvântul introductiv şi comentariile de P.G. Dimitriev. Sub redacţia lui P. V. Sovetov, Chişinău, Editura „Ştiinţa", 1975.

Nicu, Vladimir, *Localităţile Moldovei în documente vechi*, vol. I (A–L) şi II (M–Z), Chişinău, Editura „Universitas", 1991.

R.S.S. Moldovenească. Împărţirea administrativ-teritorială, la data de 1 aprilie 1988, Editura „Cartea moldovenească", Chişinău, 1988.

Republica Moldova. Harta teritorial-administrativă, Scara 1:400.000, Institutul „Ingeocad" şi Editura „Iulian"–Chişinău.

Republica Moldova. Hartă fizico-geografică, Scara 1:400.000, Bucureşti, 1994.

România. Atlas rutier, de General maior ing. Dragomir Vasile, Col. ing. Balea Victor, Col. ing. Mureşanu Gheorghe <şi> Epuran Gheorghe, <Bucureşti>, Editura Sport-Turism, <1981>.

Slava veche şi slavona românească. Coordonator Pandele Olteanu, Bucureşti, Editura didactică şi pedagogică, 1975.

Stoicescu, Nicolae, *Repertoriul bibliografic al localităţilor şi monumentelor medievale din Moldova*, Bucureşti, 1974.

Maria Magdalena Székely, *Sfetnicii lui Petru Rareş. Studiu prosopografic*, Iaşi, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", 2002.

Tezaurul Toponimic al României. Moldova, Volumul I. *Repertoriul istoric al unităţilor administrativ-teritoriale. 1772-1988*. Coordonatorul seriei Dragoş Moldovanu, Partea I, A. *Unităţi simple (Localităţi şi moşii)*; B. *Unităţi complexe*, Bucureşti, Editura Academiei, 1992.

Vîrtosu, Emil, *Paleografia româno-chirilică*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1968.

www.dacoromanica.ro

Arh. Centr.	= Arhiva Centrală
Arh., arh.	= Arhiva, -ele, arhivistic
Arh.St.	= Arhivele statului
Bibl. Acad.	= Biblioteca Academiei
Bibl. Centr. Univ.	= Biblioteca Centrală Universitară
cf.	= conform
cm	= centimetru
Col., col.	= Colecţia, colecţia
compl.	= completarea
Cons.	= Consiliul
cont.	= contemporan, -ă
descr.	= descriere
descr. arheogr.	= descriere arheografică
dezv.	= dezvoltat
diam.	= diametru
doc.	= documentul
dos.	= dosar
ed.	= ediţie, -i
edit.	= editat, editor, -i
ex.	= exemplu
f.	= fila
f.d.	= fără dată
facs.	= facsimil
fam.	= familia
fasc.	= fascicola
fig.	= figura
fond	= fondul
foto	= fotocopie
germ.	= german/ă
Inst. de Ist.	= Institutul de Istorie
inv.	= inventar
în.	= înainte
îns.	= însemnare
îns. cont.	= însemnare contemporană
j.	= judeţul
jum.	= jumătate
l.z.	= lună şi zi
lat.	= latin, -esc
m.p.	= *manu propria*
menţ.	= menţiune/menţiunea
mijl.	= mijlocul
mod.	= modern, -ă
mold.	= moldovenesc
m-re, m-ri, m-rile, m-rilor	= mănăstire, -i, -ile, -ilor
Ms. , ms.,	= Manuscrise (fond), manuscris, -e (piesă arh.).
Muz. Jud.	= Muzeul Judeţean
n.	= nota
nr.	= numărul
ns.	= noastră, -e
op.	= opis
orig.	= original, -ul
p.	= pagina, paginile
perg.	= pergament
pl.	= plural
pl.	= planşa (înainte de cifre romane).
pt.	= pentru
r.	= recto
rez.	= rezumat
rus.	= rusă, rus, -ească, -eşti
s.	= sat, -e
s.v.	= sub voce
sec.	= secolul
sf.	= sfârşit, -ul
Sf.	= Sfânta, -ul
sig.	= sigiliu
sing.	= singular
sl.	= slav, slavon
subl. ns.	= sublinierea noastră
supl.	= supliment
text	= textul
Tr., tr.	= Transport, transport
trad.	= traducător, traducere
transcr.	= transcriere, transcris
ţ.	= ţinut
Univ.	= v. Bibl. Centr. Univ.
urm.	= următor, următoare
v.	= vezi
v.	= verso (după numere)
vol.	= volumul
xero.	= xerocopie

www.dacoromanica.ro

() = marchează în text întregirea prescurtărilor.
< > = delimitează completările editorilor în cazul rupturilor, ştersăturilor sau omisiunilor, precum şi echivalarea cronologică în anii erei de la Hristos.
... = corespund locurilor rupte sau şterse, care nu au putut fi întregite.
[ ] = indică repetiţiile şi ceea ce este de prisos în text sau introducerile şi copiile târzii, precizările diecilor.
/ = notează alternanţa terminologică.

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1643. O carte de la Vasile <Lupu> voievod, pentru moşia Japca, aflată în stăpânirea mănăstirii cu acelaşi nume, de lângă satul Sănătauca.

2. 1643 (7151) ianuarie 4, Iaşi. Ileana, jupâneasa lui Cujbă fost mare vornic, vinde vărului ei, vornicul Gheorghie Moţoc, jumătate din satul Iacobeni, pe Jijia, ţinutul Hârlău, cu mori pe Jijia, curţi şi pivniţe, şi părţi de ocină din satul Broşteni, pe Jijia, ţinutul Iaşi.

3. 1643 (7151) ianuarie 8. Călugărul Ionaşco Ciorte dăruieşte mănăstirii Golia averea sa.

4. 1643 (7151) ianuarie 9, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Fortuna fost comis să cerceteze pricina dintre Bechea şi Ion din Ciumăleşti, pentru o iapă.

5. 1643 (7151) ianuarie 12, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Ileana, jupâneasa lui Cujbă fost vornic, vinde vărului său, vornicul Gheorghe Moţoc, o jumătate din satul Iacobeni, pe Jijia, ţinutul Hârlău, cu mori pe Jijia, curţi şi pivniţe, pentru 250 de taleri de argint, şi părţi din satul Broşteni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, pentru 100 de taleri de argint.

6. 1643 (7151) ianuarie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte vornicului Gheorghe Moţoc stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Iacobeni, pe Jijia, ţinutul Hârlău, cu mori pe Jijia, curţi şi pivniţe, precum şi asupra câtorva părţi din satul Broşteni, pe Jijia, ţinutul Iaşi.

7. 1643 (7151) ianuarie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa stăpânirea asupra unei jumătăţi din seliştea Tătăruşi, partea de jos, ţinutul Iaşi, fostă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Piatra.

8. 1643 (7151) ianuarie 12. Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru un loc de prisacă în Barca, ţinutul Iaşi.

9. 1643 (7151) ianuarie 13, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte fostului comis Corui stăpânirea asupra unor părţi din satul Făurei, ţinutul Tutova, în urma judecăţii cu Andrei şi soţia sa, Ştefana, nepoata lui Lazor Chişineu.

10. 1643 (7151) ianuarie 13, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte fostului mare vornic Savin Prăjescu să cerceteze pricina dintre mănăstirea Pângăraţi şi satul Dărmăneşti, pentru nişte poieni, mai sus de Strajă.

11. <Înainte de 1643 (7151) ianuarie 15>. Gavril, fiul lui Ion, nepotul lui Iachim Helgiul, împreună cu rudele sale, vând lui Bechea pârcălab din Bogdăneşti o parte din satul Bogdăneşti, partea lui Ion Măcău, pentru 16 galbeni.

12. <Înainte de 1643 (7151) ianuarie 15>. Mărica, fiica lui Ionaşcu vătavul din Săuceşti, cu fiii săi, şi Nechita, fiul lui Ion Praznic, vând lui Ştefan Bechea fost pârcălab părţi de ocină din satul Bogdăneşti, ţinutul Roman.

13. 1643 (7151) ianuarie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ştefan Bechea fost pârcălab stăpânirea asupra unor părţi din satul Bogdăneşti, ţinutul Roman, cumpărate de la Isimia, fiica lui Iachim Helgiul, de la nepoţii ei şi de la alţii.

14. 1643 (7151) ianuarie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ştefan Bechea fost pârcălab stăpânirea asupra unor părţi din satul Bogdăneşti, ţinutul Roman, cumpărate de la Isimia, fiica lui Iachim Helgiul, de la nepoţii ei şi de la alţii.

15. 1643 (7151) <după ianuarie 15>, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gligorie din Tabără stăpânirea asupra câtorva părţi din satele Seliştioară, pe Prut, ţinutul Iaşi, şi din Oneşti, cumpărate de la Gheorghiaş şi de la fratele acestuia, Aftenie, fiii lui Prodan din Mihăilăşea, ţinutul Orhei, pentru 20 de lei de argint.

16. 164<3> (715<1>) <după ianuarie 15>, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Toderaşco Ianovici mare logofăt să judece pricina dintre Mierăuţă din Procelnici şi călugării mănăstirii Bârnova pentru o parte din satul Budeşti.

www.dacoromanica.ro

17. 1643 (7151) iulie 27, Iaşi. Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus dă lui Toderaşco <Ianovici> mare logofăt o parte din satul Corlăteni în schimbul unei părţi din satul Gârbeni şi a unor case din Iaşi.

18. 1643 (7151) ianuarie 20. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Condre căpitan şi Ostahi, împreună cu alte rude ale lor, cu Miron vameşul, pentru o jumătate din satul Borosăni, la obârşia Camancăi, ţinutul Iaşi.

19. 1643 (7151) ianuarie 24. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Onigaş să aleagă hotarul satului Tocileni.

20. 1643 (7151) ianuarie 27. O mărturie a câtorva boieri.

21. 1643 (7151) februarie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Costantin Ciurea stăpânirea asupra unor părţi din satele Râsipeni, ţinutul Bârlad, Voruntari, cu părţi din poiana din jur, ţinutul Covurlui, precum şi asupra unor părţi din Dăneşti, Dămiiani şi Lucăceni, din acelaşi ţinut.

22. 1643 (7151) februarie 1. Andrei împreună cu sora sa, Ştefana, nepoata lui Lazăr şetrar, au vândut lui Dumitraşco Gheuca vornic de gloată câteva părţi din satul Băicani.

23. 164<3> (715<1>) februarie 8. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Pătraşco Milşcu aprod din târgul Iaşi stăpânirea asupra unui loc de prisacă în satul Popeşti, ţinutul Vaslui, lângă Trestiana, cu pomăt, poiană şi cu tot venitul, cumpărat de la Grigorie Hurmeziu şi de la soţia sa, Candachia, precum şi de la fiica lor, Măria.

24. 1643 (7151) februarie 10. Gheoghie Grecul din Băşeni mărturiseşte că i-a ales lui Pană negustor părţi de ocină din satul Cândeşti, ţinutul Iaşi, cumpărate de la Vasilie Cândescul, fiul lui Gavril şi al Frăsinei, nepotul lui Cândescul, şi de la Istratie şi Tofan.

25. 1643 (7151) februarie 10, Bârlad. Andreiaş şoltuzul şi pârgarii de Bârlad, împreună cu alţii, dau mărturie pentru vânzarea unei părţi din satul Creţeni de către Costantin, fiul lui Avram din Tomeşti, lui Bofe căpitan.

26. 1643 (7151) februarie 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşco stolnic stăpânirea asupra unor părţi din satul Buciumi, ţinutul Tecuci, cumpărate de la Necula, fiul lui Toader, şi de la alţii.

27. <Circa 1643 februarie 11>. Todosie, fiul Stancăi, nepotul lui Filip din Fiţingheşti, vinde lui Dumitraşco sulger partea părinţilor săi din satul Fiţingheşti.

28. 1643 (7151) februarie 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşco sulger, fiul lui Lupul spătar, stăpânirea asupra unor părţi de ocină din satul Feţingheşti, ţinutul Putna, pe Gârla de Jos a Putnei, în urma judecăţii cu popa Ion şi nepotul acestuia, Vasile.

29. 1643 (7151) februarie 15. Fiii lui Nicoară din Leiconeşti vând lui Tomiţa din Şetrăreni partea lor de ocină din satul Stăneşti, pentru un cal şi 20 de galbeni.

30. 1643 (7151) februarie 17, Iaşi. Andronic Săcescul, ginerele lui Soltan, şi soţia sa, Antimiia, împreună cu Nacul şi soţia acestuia, Mărica, nepoata lui Soltan, au vândut lui Toma Cantacuzino mare vornic o parte din satul Brănişteri, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, pentru 50 de lei bătuţi.

31. 1643 (7151) februarie 20. Vasile <Lupu> voievod dă lui Lupul Stroescul carte de apărare pentru hotarele satului Şubraneţ.

32. 1643 (7151) februarie 21. Mărica, jupâneasa vornicului Tănasă, vinde cumnatului său, Gheorghie Roşca vistiernic, o jumătate din satul Zăvoieni, cu loc de moară pe Moldova, ţinutul Suceava.

33. 1643 (7151) februarie 21, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte împărţeala ocinelor între fiii lui Vasilie Mihăilescul şi rudele lor, anume: satele Botăşinţi, Oglindzi şi Oglindeşti, câte o jumătate din satele Bugucica, Negreşti şi Buhuceşti, precum şi o parte din Răciuleni.

34. 1643 (7151) februarie 21, Iaşi. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi marii boieri dau mărturie că Mărica, jupâneasa lui Tănasie fost vornic, a vândut cumnatului ei, Gheorghe Roşca fost vistiernic jumătate din satul Zăvoieni, pe Moldova, ţinutul Suceava, cu loc de mori în Râcica şi în Moldova, pentru 200 de lei bătuţi.

35. <Circa 1643 (7151) februarie 21 – septembrie 25>. Mai mulţi boieri dau mărturie că Simion din Obârşie şi soţia sa, Anghelina, împreună cu fiii lor, au dat lui Racoviţă Cehan logofăt o parte din satul Slipoteni, ţinutul Tecuci, pentru nişte stupi furaţi.

36. 1643 (7151) februarie 23. Danul împreună cu fiii săi vând lui Mihăilă Săpoteanul jitnicer partea lor de ocină din satul Vărzăreşti, pe Bâc, cu 30 de taleri.

www.dacoromanica.ro

37. 1643 (7151) februarie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma Cantacuzino mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Brănişteri, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, cumpărată de la Andronic Saca şi de la soţia acestuia, Antimiia, fiica lui Soltan, şi de la rudele ei, cu 50 de lei bătuţi.

38. 1643 (7151) februarie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma Cantacuzino mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Ieşti, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, cumpărată de la socrul său, Miron clucer, de la Drăgan şi de la Benţea.

39. 1643 (7151) martie 1. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Ionaşco Grecul, Vasilie Ştefu1, Constantin Bantăş, Vasile Cârlig, nepoţii lui Toader Cârlig, şi alte rude ale lor pentru hotarul satului Bologeşti.

40. 1643 (7151) martie 8. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic stăpânirea asupra unor părţi din satul Ciureşti, ţinutul Iaşi, cumpărate de la nepoţii lui Mihăilă Ciurea şi de la alţii, şi asupra unor părţi din satul Ungheni, cumpărate de la strănepoţii lui Domşa şi de la alţii.

41. 1643 (7151) martie 8. Zapis de vânzare pentru o parte din satul Păniceşti.

42. 1643 (7151) martie 8. Grigore Ureche mare vornic al Ţării de Jos împarte cu nepoţii săi, Neculai Ureche spătar şi Nistor Batişte, satele rămase de la părinţii săi, Nistor Ureche mare vornic şi soţia sa, Mitrofana.

43. <După 1643 (7151) martie 8>. Lista satelor şi a altor bunuri ale lui Neculai Ureche rămase după împărţirea cu Grigore Ureche.

44. 1643 (7151) martie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grama mare jitnicer stăpânirea asupra unei bucăţi de pământ din hotarul Târgului Frumos, dăruită de Alexandru voievod, fiul lui Radu voievod.

45. 1643 (7151) martie 10. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic stăpânirea asupra unor locuri şi vii la Cotnari.

46. 1643 (7151) martie 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ilea spătar stăpânirea asupra unei părţi de ocină din satul Mileşti, ţinutul Iaşi, cumpărată de la Dumitraşco Copaci şi de la fratele său, Onciul, fiii Tudoscăi, cu 78 taleri de argint.

47. 1643 (7151) martie 12, Iaşi. Nepoţii lui Drăgşan îşi împart ocinele rămase de la părinţii lor: părţi din satele Lehăceni, Cuzlău, Horodişte, Medvica şi Godineşti, precum şi un număr de vecini.

48. 1643 (7151) martie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Saftei, soţia răposatului Dumitraşco Şoldan fost mare vornic, stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Joldeşti, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, cumpărată de la Neculai şi de la soţia sa, Alexandra, fiica lui Cărăiman fost vistiernic, cu 315 taleri de argint.

49. 1643 (7151) martie 15. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Saftei Soldăneasa şi fiilor ei satul Popeşti, pe Moldova, ţinutul Roman, în urma judecăţii cu Pavăl, Vasile, Ştefan şi Frăsina, copiii lui Stănilă şoimar.

50. 1643 (7151) martie 15, Iaşi. Isac Avram, fiul lui Ionaşco Avram, dăruieşte lui Toader Petriceico mare vornic de Ţara de Sus, un loc de prisacă în satul Meseheineşti, ţinutul Roman.

51. 1643 (7151) martie 15. Vasile Roşca, Maria Potronică şi Ştefan, fiul lui Cernat, schimbă cu verii lor a treia parte din satul Brăiţăni, ţinutul Fălciu, pentru a treia parte din satul Cândeşti, ţinutul Suceava.

52. 1643 (7151) martie 17. Vasile <Lupu> voievod porunceşte staroştilor de Cernăuţi să facă o cercetare în legătură cu nişte vecini ai lui Gorcea din Volcineţ luaţi de călugării de la mănăstirea Putna şi de Isac căpitan.

53. 1643 (7151) martie 17, Iaşi. Antemiia, soţia lui Dumitraşco Mihul din Turiatca, dă lui Lupul Stroescul două jirebii din satul Turiatca, ţinutul Suceava.

54. 1643 (7151) martie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca fost vistiernic stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Zevoiani, ţinutul Suceava, cumpărată de la cumnata sa, Mărica, soţia lui Tănase fost vornic, cu 200 lei bătuţi.

55. 1643 (7151) martie 23, Cuzlău. Irina, fiica lui Isac şi a Tudoscăi, nepoata lui Necorici din Cuzlău, dăruieşte nepotului său, Manea din Cuzlău, partea ei de ocină din acest sat, ca să o îngrijească în timpul vieţii, iar după moarte să o pomenească.

56. 1643 (7151) martie 28. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic stăpânirea asupra câtorva părţi de ocină din satul Todereşti, ţinutul Cârligătura, cumpărate de la Dumitraşco Fulger, cu 155 de ughi buni.

www.dacoromanica.ro

57. 1643 (7151) martie 29, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Pavăl, fiul preotului Ionaşco din Căutişeni, şi popa Berheci cu Vasilie din Negoşeni şi cu răzeşii lor, pentru hotarul satului Căutişeni.

58. 1643 (7151) martie 29. Vasilie <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Golia din Iaşi dreptul de a administra morile de pe Bârlad închinate mănăstirii Vatoped de la Muntele Athos de jupâneasa Catrina, soţia lui Dumitru uricarul cel bătrân, precum şi stăpânirea peste partea din Ciorteşti, dăruită de Ionaşcu Ciorte, care s-a numit în călugărie Ioachim.

59. <Înainte de 1643(7151) martie 30>. Mărturie a lui Vasile Cilibiu pentru moşia Lucoviţa, ţinutul Cernăuţi.

60. <Înainte de 1643(7151) martie 30>. Mărturia lui Vasile Stârce despre jurământul lui Vasile Răspopa din Lucoviţa.

61. <Înainte de 1643(7151) martie 30>. Zapis de mărturie de la Dumitraşcu, ginerele lui Ionaşcu Dobrinschi, pentru moşia Lucoviţa, ţinutul Cernăuţi.

62. 1643 (7151) martie 29, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Isac Mironescul căpitan de Sinehău stăpânirea asupra unor părţi de ocină din satul Lucoviţa, ţinutul Cernăuţi, cumpărate de la Ioan Ciolpan, nepotul lui Ionaşco Ghenghea fost mare logofăt.

63. 1643 (7151) martie 30, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghie Moţoc vornic de gloată stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Iacobeni, pe Jijia, ţinutul Hârlău, precum şi asupra câtorva părţi din satul Broşteni, pe Jijia, cumpărate de la nepoata sa, Ileana, soţia lui Ionaşco Cujbă fost mare vornic.

64. 1643 (7151) martie 30. Vasile <Lupu> voievod întăreşte nepoţilor lui Gagea şi strănepoţilor lui Pătru şi ai lui Vlaicu stăpânirea asupra ocinilor rămase de la înaintaşii lor.

65. 1643 (7151) martie 30. Vasile <Lupu> voievod dăruieşte lui Ionaşco Rusul fost vornic satul Tohatin, pe Nistru, ţinutul Orhei, fost domnesc, pentru că a dat domnului şase cai buni.

66. 1643 (7151) aprilie 2. Iftimie, împreună cu fraţii săi, fiii lui Ion Bueban, nepoţii lui Saca cel bătrân din Ionăşeni, vând lui Dumitraşco sulger o parte din satul Buciumi.

67. 1643 (7151) aprilie 3. Vasile <Lupu> voievod, pentru satul Lucoviţa.

68. 1643 (7151) aprilie 5. Drojea, fratele lui Nan din Stoileşti, dăruieşte lui Moisă ocina sa din acelaşi sat.

69. 1643 (7151) aprilie 6, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Dabija fost pârcălab să meargă să aleagă ocinele mănăstirii Tazlău din satele Călimăneşti şi Mihăileşti şi din alte sate, şi din mori, din ţinutul Putnei.

70. 1643 (7151) aprilie 7, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Ciocârlan, ţigan al mănăstirii Probota, şi Fuga din Forăşti, pentru un furt.

71. 1643 (7151) aprilie 9. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ursu vătav stăpânirea asupra mai multor părţi din satele: Nemeş, pe Prut, ţinutul Iaşi, Ţăcoteni, Cicicani, Cotela, Forosna, Şărbenţi şi Bădroseni.

72. 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi. Grigorie Pilipovschi şi soţia sa, Mitrofana, vând lui Iorga mare vistiernic partea lor din satul Bogdăneşti, pe Prut, ţinutul Hotin, cu moară şi locuri de mori pe Vilia.

73. 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Grigorie Pilipovschi şi soţia sa, Mitrofana, au vândut partea lor din satul Bogdăneşti, pe Prut, ţinutul Hotin, cu moară şi locuri de mori pe Vilia, lui Iorga mare vistiernic.

74. 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic stăpânirea asupra unei părţi din satul Bogdăneşti, pe Prut, ţinutul Hotin, cu moară şi locuri de mori pe Vilia.

75. 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Dabijea fost pârcălab să cerceteze pricina dintre călugării mănăstirii Bisericani şi Irimiia pentru o parte de ocină din satul Româneşti.

76. 1643 (7151) <după aprilie 10>, Iaşi. Mai mulţi boieri dau mărturie în legătură cu pricina dintre călugării mănăstirii Bisericani şi Irimiia din Româneşti.

77. 1643 (7151) aprilie 11. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Simion Mogâlde şi lui Ionaş spătar stăpânirea asupra satului Negreşti, ţinutul Vaslui, în urma judecăţii cu Iorga vistiernic.

78. 1643 (7151) <înainte de aprilie 13>. Rezumat dintr-o hotarnică a părţii preotului Toader Mogâldea cumpărată de moşul său, Simion Mogâldea, din moşia lui Simion Băisanul.

www.dacoromanica.ro

79. 1643 (7151) aprilie 13. Rezumat dintr-o hotarnică prin care se arată că Simion Băisanul a vândut 38 de funii dintr-o moşie a sa lui Simion Mogâldea, moşul preotului Toader.

80. 1643 (7151) aprilie 25. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Toader, fiul lui Isac, şi unchiul său, Nicoară, cu Pătraşco Ciogolea fost logofăt pentru o parte din satul Plopeni, pe Jijia, ţinutul Dorohoi.

81. 1643 (7151) aprilie 25. Toader, fiul lui Mihail din Dăvideşti, vinde vărului său, Ştefan din Dragomireşti ocinele sale din satele Dragomireşti şi Bulăeşti.

82. <Înainte de 1643 (7151) aprilie 28>. Loghina, împreună cu fiul său, Oräş, vând lui Apostol Cehan părţi din satul Prigorceni.

83. 1643 (7151) aprilie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Apostol Cehan stăpânirea asupra unor părţi din satele: Mărăţei, Poeneşti, Grumăzeşti, Fauri, Prigorceni, Tăcmăneşti, Petreşti şi Băileşti, cumpărate de la Vasilie Bolişor, precum şi asupra unei părţi din satul Prigorceni, cumpărată de la Loghina, fiica lui Bogza logofăt.

84. 1643 (7151) aprilie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Gheorghie şi lui Lazor din Bărboşi să cerceteze o pricină pentru o parte din satul Ghidişeni.

85. 1643 (7151) mai. Ştefan Florescul vinde lui Gheorghie <Coci> mare paharnic o curătură pe Bistriţa, numită Colibiţa, pentru 10 lei şi un cal.

86. 1643 (7151) mai 1. Gavril, fiul Sorei, vinde lui Dumitraşcu partea sa din satul Armeneşti.

87. 1643 (7151) mai 3. Mărturia lui Gheorghiţă sulger, staroste de Cernăuţi, privitoare la judecata cu Petre cojocarul pentru nişte dughene din Cernăuţi.

88. 1643 (7151) mai 5. Jerian, fiul lui Petre din Cătănaşi, vinde o parte din satul Cătănaşi, cu vie părăginită, lui Pană paharnic.

89. 1643 (7151) mai 7. Avram Cojan, pentru satul Hruşavăţ, ţinutul Hotin.

90. 1643 (7151) mai 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasile Fugli din târgul Iaşi stăpânirea asupra unei părţi din satul Lăzoreni, pe Jijia, ţinutul Iaşi.

91. 1643 (7151) mai 8. Zapis al lui Gligorie, fiul lui Bicul, pentru un bătrân din satul Voroveşti, pe Cneja.

92. 1643 (7151) mai 12, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toader Gherman stăpânirea asupra unor părţi din satul Cordăreni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi.

93. 1643 (7151) mai 14, Iaşi. Necula şi Vasile, fiii Nastasiei Brânzoaie, vând lui Vasile Dicăş părţile lor din satele Mădârjaci, Văleşeni, Poieni şi Micodini.

94. 1643 (7151) mai 14. Grăpina Prodăneasa dă mărturie în legătură cu împărţeala între ea şi socrul fiului ei decedat, Vartic, în satele Şişcăuţi, Perebicăuţi, Rujavinţi şi Cerlina Mare.

95. 1643 (7151) mai 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ştefan diacon de la biserica domnească stăpânirea asupra unei părţi din satul Horileşti, cumpărată de la Nican, nepotul lui Fratea, şi de la alţii.

96. 1643 (7151) mai 19, Suceava. Vasile <Lupu> voievod dăruieşte lui Hriza şi soţiei sale, Vamba, satul Lăturişeni, ţinutul Tecuci.

97. 1643 (7151) mai 23, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Franţi stăpânirea asupra unor părţi din satul Jigoreni, cumpărate de la nepoţii lui Giurgea şi Fodor.

98. 1643 (7151) mai 26, Ţigăneşti. Buta şi Romăşcel staroşti de Putna scriu domnului în legătură cu alegerea părţii cumpărată de Pătraşco în satul Burduşeşti, pe valea Zăbrăuţului, de la Ion Dărăbanul.

99. 1643 (7151) mai 27. Dimitrie staroste de Putna dă mărturie pentru părţile lui Pătraşco fost cămăraş în satul Şoldeşti, pe Zăbrăuţ.

100. 1643 (7151) mai 27, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Udrea Gânscă stăpânirea asupra unor părţi din satul Starosilţi, la gura Cozancei, ţinutul Hârlău, în urma judecăţii cu rudele sale.

101. 1643 (7151) mai 31. Vasile <Lupu> voievod, pentru hotarele satului Băsăeşti.

102. 1643 (7151) mai 31. Marii boieri mărturisesc că vornicul Costantin Ciogolea a cumpărat o jumătate din satul Pobrăteşti de la Gheorghie Prăjescul.

103. 1643 (7151) iunie 3, Suceava. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Ştefan din Pilipăuţi şi Anghel din Mamurinţi pentru o parte din satul Mamurinţi.

104. 1643 (7151) iunie 4, Suceava. Mai mulţi boieri mărturisesc că Isac Cucoranul a cumpărat o parte din satul Hroşăuţi, ţinutul Cernăuţi, de la Dumitraşco Lenţa.

www.dacoromanica.ro

105. 1643 (7151) iunie 4, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Strătulat Dobrenchi stăpânirea asupra unei jirebii din satul Bălăceni, cumpărată de la Gligorcea din Ilişeşti.

106. 1643 (7151) iunie 7, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Pătraşco Berciul aprod şi fraţilor săi stăpânirea asupra părţii lor din satul Corneşti, ţinutul Dorohoi, în urma judecăţii cu Gavrilaş <Mateiaş> fost mare logofăt.

107. 1643 (7151) iunie 9, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte de la Strătulat Dobrenchi stăpânirea asupra unei părţi din satul Bălăceni, ţinutul Suceava, în urma judecăţii cu Antemia, soţia unchiului său, Dumitraşco Mihul din Sinăuţi.

108. 1643 (7151) iunie 9, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe un aprod să caute doi vecini ai lui Vasilie din Vişnovăţ.

109. 1643 (7151) iunie 11. Zbiera şi fraţii săi, nepoţii lui Pisoţchi din Liteni, vând lui Dumitraşco din Ipoteşti şi soţiei sale, Anghelina, patru jirebii şi patru oameni din satul Liteni.

110. 1643 (7151) iunie 15. Gheuca mare medelnicer dă mărturie în legătură cu alegerea hotarului între satele Săpoteni şi Liveni, pentru care s-au judecat înaintea domnului Stârcea pârcălab şi soţia lui Ionaşco Roşca.

111. <Înainte de 1643 (7151) iunie 17, Suceava>. Lupul, fiul lui Toader Boţ, şi fraţii săi, împreună cu alte rude ale lor, vând lui Buta pitar un vad de moară în satul Gligoreşti.

112. 1643 (7151) iunie 17, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşco Gheuca fost vornic stăpânirea asupra cumpărăturilor sale în satele Gligoreşti, Boicani şi Făurei.

113. 1643 (7151) iunie 18. Act de judecată între nepoţii lui Albul, strănepoţii lui Sănatea, şi nepoţii lui Roman Jliagă, strănepoţii lui Buda, pentru o parte din satul Vertep, ţinutul Hotin.

114. 1643 (7151) iunie 18, Iaşi. Toader Dohadco îi dă cumnatului său, Strătulat Dobrenchi, o parte din satul Bălăceni în schimbul unei părţi din satul Cătămăreşti, ţinutul Hârlău.

115. 1643 (7151) iunie 20. Vasile <Lupu> voievod întăreşte strănepoţilor lui Buda, nepoţii lui Roman Jliagă, o parte din satul Vertep.

116. 1643 (7151) iunie 28, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Dumitru fost şoltuz de Botoşani să stăpânească o parte din satul Băiceni.

117. 1643 (7151) iunie 28. Foce şi Grozav, fiii lui Giurgiuman pârcălab, vând urmaşilor lui Ciomârtan din Căţeleşti o parte din satul Alboteşti, cu loc de prisacă şi de fânaţ şi cu bălţi de peşte la Siret.

118. <Cca. 1643 (7151) iulie 1>. Păcurar, fiul lui Talaşco, şi Păcurar, fiul Martei, vând lui Iacomi pârcălab de Galaţi două părţi dintr-un sat.

119. 1643 (7151) iulie 1, Galaţi. Toader Chirculeţ şi nepotul său de soră, Ştefan Chirculescul, vând lui Iacomi pârcălab de Galaţi o parte din satul Tomuzeni, pe Sohului.

120. 1643 (7151) iulie 1, Siret. Nacul Simionel pârcălab de ţinutul Suceava, Alexa şoltuz şi cei 12 pârgari de târgul Siret împreună cu alţii mărturisesc la facerea unei diate.

121. 1643 (7151) iulie 2, Suceava. Vasile <Lupu> voievod dă lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic o carte de apărare pentru o parte din satele Bodeşti şi Dăncești, pe care o împarte cu Gherghiţă.

122. 164<3> (715<1>) iulie 4, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Putna hotarul satului Greci în urma judecăţii cu târgoveţii din Siret.

123. <Înainte de 1643 (7151) iulie 2>. Mărturie boierească.

124. 1643 (7151) iulie 2. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma sulger şi soţiei sale, Eftimia, fiica lui Gavril sulger, părţile din satele Hlineşti şi Novacăuţi, ţinutul Hotin, primite de la Gheorghie Ştefan al treilea logofăt, în schimbul părţilor din satele Şerpeni şi Pohoceni.

125. 1643 (7151) iulie 5, Suceava. Vasile <Lupu> voievod dă mănăstirii Putna o carte de apărare pentru seliştea Grecii de lângă târgul Siret, în ţinutul Suceava.

126. 1643 (7151) iulie 5, <Botoşani>. Pavăl Albotă fost jitnicer împreună cu vornicii şi şoltuzul de Botoşani dau mărturie pentru alegerea unor părţi din satele Crivăceşti, Şarba, Costineşti şi Vancicăuţi, în urma judecăţii dintre Alecsandra Neculăiasa şi Ponici.

127. 1643 (7151) iulie 8. Petre Bantăş vinde lui Toma o parte din satul Corlăteşti.

128. 1643 (7151) iulie 8, Suceava. Nacul pârcălab vinde lui Ilie Şeptelici şi lui Gheorghie o parte din satul Nemerniceni.

129. 1643 (7151) iulie 12. Gligorcea Pisăvschie dă zestre fiicei sale, Antimiia, o vie.

130. <Cca. 1643 (7151) iulie 17>. Ilisafta, fiica lui Prebici logofăt, vinde împreună cu fiii ei seliştea Negoeşti, ţinutul Bârlad, lui Scărlet şi fratelui său, Aiopul.

www.dacoromanica.ro

131. 1643 (7151) iulie 17. Tănasie, Hurjui şi Nicula vornici, Andreiaş şoltuz de Bârlad şi cei 12 pârgari, împreună cu negustori şi tâgoveţi din Bârlad, dau mărturie pentru vânzarea de către urmaşii lui Prebici logofăt a seliştii Negoeşti, din ţinutul Bârlad, lui Scărlet şi fratelui său, Aiopul.

132. 1643 (7151) iulie 17. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşcu Gheuca o parte din satul Băicani, cumpărată de la Ştefana, nepoata lui Lazor şetrar.

133. 1643 (7151) iulie 20. Andrieş şoltuz de Bârlad cu cei 12 pârgari mărturisesc pentru vânzarea de către Alecsa, fiul lui Petriman, a unei părţi din satul Măneşti şi a părţilor sale din satele Sârbi şi Dumitreşti lui Ioniţă şi Timoftei, fiii lui Zgribăoan.

134. 1643 (7151) iulie 20. Zapis pentru părţi din satul Arămeşti.

135. 1643 (7151) iulie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte sătenilor din Iurghiceni şi Tâlhăreşti să aducă la cercetarea hotarnică a unor părţi din acele sate toate actele vechi.

136. 1643 (7151) iulie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Eremia Murguleţ să hotărnicească părţile din satul Doroşcani dinspre Scobinţeni.

137. <Înainte de 1643 (7151) iulie 23>. Chelsia, fiica lui Grozav din Cosiţeni, soţia lui Cornea, vinde lui Ionaş Jora partea ei din satul Iugani.

138. 1643 (7151) iulie 23, Iaşi. Neanul, Bârsan, Pătraşco şi Năvrăpăscul vornici de poartă dau mărturie pentru vânzarea de către fiicele lui Grozav din Cosiţeni a unor părţi din satul Iugani lui Ionaşco Jora fost vornic.

139. <1643 (7151) –1649 (7157)> iulie 24, Botoşani. Solomon fost vistiernic şi Chiriiac vornic de Botoşani trimit marelui logofăt o scrisoare de mărturie pentru cercetarea unei pricini din satul Mereşti.

140. 1643 (7151) august 1. Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru un sat de pe pârâul Bujor şi pentru două locuri pustii.

141. 1<6>43 (7<1>51) august 2, Tecuci. Macovei şoltuz şi cei 12 pârgari din târgul Tecuci împreună cu alţi orăşeni dau mărturie pentru stăpânirea de către Neculai Gheorma a unor părţi din satul Bănileşti, cumpărate de la urmaşii lui Ifrim Huru fost vornic.

142. 1643 (7151) august 3, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte marelui paharnic partea sa din satul Boişte, ţinutul Iaşi.

143. 1643 (7151) august 5, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod hotărăşte în pricina dintre Dumitraşco, cumnatul lui Toader Rugină, şi Ştefan Rugină, pe de o parte, şi Onciul fost pârcălab, pe de alta, pentru o bucată de pământ din hotarul satului Şendriceni, din ocolul domnesc al Dorohoiului.

144. 1643 (7151) august 11, Suceava. Vasile <Lupu> voievod dăruieşte mănăstirii Mileşevo, din Ţara Sârbească, un obroc anual de 13 000 de aspri.

145. 1643 (7151) august 18. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Râşca satul Popeşti, la obârşia pârâului Vaslui, după judecată cu Grigore Hermeziu.

146. 1643 (7151) august 21, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Isac stăpânirea asupra unei părţi din satul Sănăuţi, ţinutul Suceava, a lui Eremia Dracea până la achitarea unei datorii.

147. 1643 (7151) august 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Isac Căşoteanul jumătate din satul Bezeräceni, care se numeşte acum Buzeni, după judecata cu Costin, fiul lui Buţurca, şi cu alţii.

148. 1643 (7151) august 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte unor slugi domneşti să cerceteze o pricină pentru nişte iazuri din satele Ştefeni şi Scorţeni.

149. 1643 (7151) august 29. Carte de la Vasile <Lupu> voievod pentru o jalbă a lui Ion de Albotcşti asupra lui Iuraşcu.

150. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152), Iaşi. Vasile <Lupu> voievod acordă lui Dumitru Buhuş fost vistiernic o carte de apărare a hotarelor satului Boldeşti şi a seliştii Sârbi.

151. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152), Iaşi. Vasile <Lupu> voievod acordă lui Dumitru Buhuş fost vistiernic o carte de apărare a hotarelor satului Dădeşti.

152. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152), Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gligorie din Iaşi o casă cu loc cumpărată de la Pană vămăşelul din Iaşi.

153. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152). Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru satul Borole.

154. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152). Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru satul Tulcşti.

www.dacoromanica.ro

155. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152). Grigorie Hermeziu mărturiseşte că a zălogit lui Isac din Pribeşti satul Popeşti, de la obârşia Vasluiului, pe care îl cumpărase de la călugării mănăstirii Râşca.

156. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152). Lughin cumpără de la Ion Cătina şi de la Andreiu din Buteşti o vie din dealul dinspre Spărieţi şi îi dă celui dintâi o vie din Branişte.

157. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152). Vasilie din Năglupeşti îi dă fratelui său, Gligorie Traistă căpitan, o parte din satul Năglupeşti, fiindcă a cheltuit atunci când i-a adus fiul din Ţara Românească, unde fusese închis.

158. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152). Gheorghe Turma şi fratele său, Vasile, vând lui Tudor Brahă partea lor din satul Culiceni.

159. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152), Zastavna. Onciul Iuraşcovici fost staroste dă mărturie pentru alegerea unor părţi din satul Zastavna stăpânite de către Dumitraşco.

160. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152). Mărturia lui Onciul Iuraşcovici pentru împărţirea unor ocini din satele Zastavna, Boianciuc şi Toutrea între Iuraşco, fratele său, Nalivaicu şi Grigorie Grozăvăscul.

161. <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152). Miron din Puţăni îi dă lui Manolachi o parte din satul Sohului.

162. 1643 (7152) septembrie, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod acordă lui Costandin Stârcea fost pârcălab şi lui Darie Stârcea o carte de apărare a hotarelor satului Hrimancăuţi, ţinutul Hotin, fiindcă au plătit o moarte de om săvârşită acolo.

163. 1643 (7152) septembrie 2, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitru fost vornic stăpânirea asupra cumpărăturilor lui în satele Negoeşti şi Todireşti, ţinutul Vaslui.

164. 1643 (7152) septembrie 3, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Vârvarei agoaia, soţia răposatului Strătulat fost agă, o jumătate din satul Futeleşti, pe Elan, după judecata cu Medelean călugăr.

165. 1643 (7152) septembrie 4. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Costantin Ciogolea vornic de poartă o jumătate din satul Pobrăteşti, ţinutul Cernăuţi, cumpărată de la Gheorghie Prăjescul.

166. 1643 (7152) septembrie 4. Paţea, ginerele lui Farmachie fost vornic, dă lui Avram, fiul lui Arvat, o parte din satul Mişloceni în schimbul unei părţi din satul Sascut.

167. 1643 (7152) septembrie 7. Ursul Vartic fost vornic dăruieşte, împreună cu soţia şi cu fiii săi, două mori din satul Clipiceşti mănăstirii de la Soveja.

168. 1643 (7152) septembrie 8. Dumitru Uscatul vinde cumnatului său, Vasile Vădeanul, părţi din satele Dragomereşti şi Tâmpeşti, pe Pârâul Alb, ţinutul Neamţ.

169. 1643 (7152) septembrie 9, Iaşi. Vasile <Lupu> întăreşte fiilor şi nepoţilor lui Sava din Ialoveni, rudele lui Vasile Drăguş fost pitar, părţile din satul Săciteni răscumpărate de la Vasâli Suruceanul.

170. 1643 (7152) septembrie 9. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Ion din Albotești să-l cheme la judecată pe Neculai, fiul lui Ursu pitar.

171. 1643 (7152) septembrie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neaniul vornic de poartă stăpânirea asupra seliştii Mihneşti, ţinutul Cârligătura, primită de la Nestor Batişte în shimbul unei părţi din satul Petreşti, ţinutul Roman, şi a 190 de galbeni.

172. <1643 (7152) – 1646 (7155)> septembrie 10, Ţipilova. Ştefan pârcălab de Soroca scrie lui Grigore Ureche mare vornic despre pustiirea satului Cureşniţa şi despre întemeierea satului Şepteliceni de către Şeptelici.

173. 1643 (7152) septembrie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte staroştilor, boierilor de ţară, curtenilor de frunte, hotnogilor de călăraşi şi vătavilor de hânsari, din ţinuturile Putna şi Tecuci, să reclame încălcarea hotarului ţării prin construirea unor iazuri pe Siretel dinspre Ţara Românească.

174. <1643 (7152)> septembrie 16, Iaşi. Popa Dudon vinde lui <Toader> Petriceico mare vornic <al Ţării de Sus> o vie şi îi dăruieşte o falce din aceeaşi vie fiului vornicului, Ionăşcuţă.

175. 1643 (7152) septembrie 20. Vasile <Lupu> voievod porunceşte staroştilor de Cernăuţi să cerceteze pricina dintre Gorce din Volcineţ şi Isac căpitan din Sinehău pentru un vecin.

176. 1643 (7152) septembrie 20. Mărturie boierească pentru vânzarea unei părţi din satul Bumboteşti lui Toderaşco mare logofăt de către nepoţii lui Grozea.

www.dacoromanica.ro

177. 1643 (7152) septembrie 21. Ispisoc de la Vasile <Lupu> voievod pentru satul Vicoleni.

178. 1643 (7152) septembrie 21. Vasile <Lupu> voievod porunceşte unor slugi domneşti să aleagă hotarele dintre satele Prăjăşti şi Bârjoveni.

179. <1643 (7152) după septembrie 21>. Mărturia lui Ieremia Vârnav şi a lui Mereuţă Potârniche pentru alegerea hotarelor dintre satele Prăjăşti şi Bârjoveni, ţinutul Neamţ.

180. 1643 (7152) septembrie 24, Iaşi. Marii boieri dau mărturie pentru stăpânirea de către Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus a viilor de la Hârlău, cumpărate de la popa Dodon.

181. 1643 (7152) septembrie 24, Iaşi. Fortuna fost comis mărturiseşte că a primit de la Gavrilaş <Mateiaş> fost mare logofăt şi de la Velicico o sumă de bani pentru satul Podraga şi nişte vii de la Cotnari ce au aparţinut Necoriţoaiei.

182. 1643 (7152) septembrie 25, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Fortunas fost comis a primit de la Gavrilaş <Mateiaş> fost mare logofăt o sumă de bani pentru satul Podraga şi nişte vii de la Cotnari ce au aparţinut Nicoriţoaiei.

183. 1643 (7152) septembrie 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavrilaş <Mateiaş> fost mare logofăt satul Podraga, ţinutul Dorohoi, şi o vie la Cotnari, ce au aparţinut Nicoriţoaiei, răscumpărate de la Apostol Catargiul şi de la Fortuna comis.

184. 1643 (7152) septembrie 25. Bălan, fiul Varvarii, şi Marco, fiul lui Irimia din Teleneşti, nepoţii lui Grozea, vând lui Toderaşco mare logofăt partea lor din satul Bumboteşti, ţinutul Iaşi, cu 80 de galbeni.

185. 1643 (7152) septembrie 26. Isac, fiul lui Avram Meseinescul, vinde lui Furtună comis un vad de moară în apa Bârladului, la Docolina, în hotarul Ştefenilor.

186. 1643 (7152) septembrie 27, Iaşi. Răzmereţă, fiul lui Gorcea, vinde lui Iordache mare vistiernic şase pământuri în Ţigăneşti.

187. 1643 (7152) septembrie 28, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Isac, fiul lui Avram din Meseineşti, vinde, după judecată, lui Furtună mare comis un vad de moară în apa Bârladului, în hotarul Ştefenilor.

188. 1643 (7152) septembrie 28. Mărturia staroştilor de Cernăuţi, Boul şi Sârghii, pentru un vecin, Zăhara.

189. 1643 (7152) octombrie 2, Iaşi. Strănepoţii lui Ivaşco Mladin au vândut ocina lor din satul Mlădineşti, pe Lăpuşna, lui Ştefan mare armaş, pentru 40 de galbeni.

190. 1643 (7153) octombrie 4, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte urmaşilor lui Popoţea din Bârjoveni părţile moştenite şi cele de cumpărătură ale strămoşului lor din satul Bârjoveni.

191. 1643 (7152) octombrie 5, Mogeşti. Pătraşco diacon dă mărturie pentru alegerea părţilor din satul Mogeşti cumpărate de călugării mănăstirii Pângăraţi de la Florea, fiul lui Dumbravă, şi de la alţii.

192. 1643 (7152) octombrie 6, Iaşi. Safta, fiica lui Apostol pitar, scoate de sub zălog de la soţia lui Hăbăşescul vornic casele sale din târgul Iaşi.

193. 1643 (7152) octombrie 12. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghe Dimuţă staroste de negustori părţi din satul Şendreni, pe Prut, ţinutul Iaşi.

194. 1643 (7152) octombrie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Pantiul din Peresecina stăpânirea asupra unei părţi din satul Epureni, ţinutul Orhei.

195. 1643 (7152) octombrie 12. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic stăpânirea asupra satului Milianca, pe Podraga, ţinutul Dorohoi, luat, în schimbul satului Băşeni, ţinutul Neamţ, şi a 200 de galbeni, de la fiii lui Ionaşco Poturul.

196. <Circa 1643 <7152> octombrie 12. Tete şi Necola vând partea lor din satul Şendreni lui Gheorghi negustor.

197. <Înainte de 1643 (7152) octombrie 12>. Mărica Ignătoaie vinde lui Gheorghe din Iaşi partea sa din satul Şendreni, pe Prut, ţinutul Iaşi.

198. 1643 (7152) <înainte de octombrie 12>. Ghiorghi negustor cumpără de la Vasile, fiul Varvarei, o parte din satul Şendreni.

199. 1643 (7152) octombrie 12, <Iaşi>. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghie Dimuţă stăpânirea asupra unor părţi din satul Şendreni, ţinutul Iaşi.

200. 1643 (7152) octombrie 12, Iaşi. Strănepoţii lui Trifan au vândut lui Gligorie mare postelnic ocina lor din satul Fâşcani, ţinutul Vaslui, cu loc de heleşteu, pentru 20 de galbeni.

201. 1643 (7152) octombrie 15. Vasile <Lupu> voievod întăreşte stăpânirea lui Andoca zlătar asupra satului Dăeni şi a unui vad de moară, după hotarnica făcută de Vasile Roşca vornic de gloată şi a lui Tăbârţă vornic.

www.dacoromanica.ro

202. 1643 (7152) octombrie 16. Cârstea din Borceşti scrie domnului în legătură cu pricina dintre Zaharia din Uscaţi şi Andronic şi fraţii lui cu Vasăi din Porceşti pentru stăpânirea unui vad de piuă.

203. 1643 (7152) octombrie 20. Urmaşii lui Miron Onciul împart între ei averea rămasă de la părinţii lor.

204. 1643 (7152) octombrie 21, Botoşani. Dămiian, fiul Solomiei, pune zălog la Pavel vornicul partea sa din satul Medeeşti, pentru că a pierdut 50 de oi ale acestuia.

205. 1643 (7152) octombrie 29. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Tomiţa din Şetrăreni să cerceteze pricina dintre Drăgan şi nepoţii săi cu Gavrilaş logofăt, care le-a împresurat părţi din satele Corneşti şi Căbiceni.

206. 1643 (7152) <înainte de noiembrie 1>. Marii boieri dau mărturie pentru o parte din satul Cucuteni, cumpărată de Ştefan Moimăscul de la nepoţii lui Pătraşco Banul.

207. 1643 (7152) noiembrie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ştefan Moimăscul armaş părţi din satul Cucuteni, ţinutul Cârligătura, şi din satul Bărboşi, cumpărate de la nepoţii şi strănepoţii lui Pănteleiu Banul.

208. 1643 (7152) noiembrie 10. Act pentru satul Păniceşti.

209. 1643 (7152) noiembrie 22. Dumitraşco, fiul lui Ghica, nepotul lui Romăşcel, vinde lui Isac un loc de casă în târgul Iaşi.

210. <164>3 (<715>2) noiembrie 28. Andrei, fiul Anuşcăi, nepotul lui Vasilie Banul, vinde lui Isac vătav, ginerele lui Murguleţ, părţi din satul Vartici.

211. <Înainte de 1643 (7151) decembrie 4>. Grigore Urmezeu vinde lui Grigore Ureche mare vornic al Ţării de Jos jumătate din satul Medvica, pe Prut, ţinutul Hotin, pentru 320 de lei.

212. 1643 (7152) decembrie 4. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigore Ureche vornic de Ţara de Jos stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Medvica, pe Prut, ţinutul Hotin. cumpărată de la Grigore Urmeziul.

213. 1643 (7152) decembrie 9, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe jupâneasa Şoldăneasa să stăpânească o parte din satul Unguraşi, ţinutul Neamţ.

214. 1643 (7152) decembrie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Ionaşco Florea din Sârbi să cerceteze pricina dintre Talpă, împreună cu răzeşii lui, şi preotul Avrentie pentru un iaz făcut la Berteşti.

215. <După 1643 (7152) decembrie 10>. Dumitru uricar şi Ionaşcu scriu domnului în legătură cu cercetarea pricinii dintre Talpă cu răzeşii săi şi preotul Avrentie pentru un iaz.

216. <1643 (7152)> decembrie 17. O mărturie a lui Ştefan Boul pentru Lucoviţa, ţinutul Cernăuţi.

217. 1643 (7152) decembrie 20, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Iorga mare vistiernic a cumpărat de la Dumitru cel bătrân şi de la surorile sale partea lor din satul Ciureşti, pe Prut, ţinutul Iaşi, precum şi o altă parte din acelaşi sat cumpărată de la Iorga, fiul lui Gavril, şi de la vărul acestuia, Ştefan.

218. 1643 (7152) decembrie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic stăpânirea asupra unor părţi din satul Ciureşti, pe Prut, ţinutul Iaşi.

219. 1643 (7152) decembrie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Vasilie de Mădârjaci să cerceteze hotarul satului <Criveşti> al lui Dumitru Buhuş vistiernic, dinspre Pietriş.

220. <După 1643 (7152) decembrie 20>. Vasilie Pahomie, Vasilie Buculei şi Coste de Mădârjaci scriu lui Toderaşco Ianovici mare logofăt în legătură cu cercetarea privitoare la hotarul satului Criveşti dinspre Pietriş.

221. <După 1643 (7152) decembrie 20>. Preoţii, orăşenii din Târgu Frumos şi alţii scriu marelui logofăt în legătură cu pricina dintre Buhuş vistiernic şi oamenii din satele Costeşti şi Pietriş pentru încălcarea hotarelor de către cel dintâi.

222. <După 1643 (7152) decembrie 20>. Hotarnica satului Criveşti.

223. 164<3 - 1649> (715<1> - <7158>) decembrie 27, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasilie Vartic fost vătav stăpânirea asupra cumpărăturilor sale din satul Voicouţi, cu vad de moară pe Prut, ţinutul Dorohoi.

224. 1644 (7152) ianuarie 1, Conceşti. Tudora, împreună cu fiii săi, vând lui Andreica diac şi soţiei lui, Antemia, ocina lor din satul Bobeşti, şi o parte de heleşteu, în Başeu.

225. <Înainte de 1644 (7152) ianuarie 10>. Mârze şi soţia sa, Irina, fiica lui Dabija, vând lui Dabija fost staroste un vad de moară şi şase pământuri în satul Hălmăgeşti.

226. 1644 (7152) ianuarie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dabija fost pârcălab stăpânirea asupra unei părţi din satul Hălmăgeşti şi asupra unui vad de moară pe Gârla Putnei de Jos, cumpărate de la Mârzea, fiul lui Andronic fost pârcălab.

227. 1644 (7152) ianuarie 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Bodeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, precum şi asupra unei părţi din satul Dănceşti, cu loc de moară în acelaşi ţinut, cumpărate de la Ştefan Dolhescul.

228. 1644 (7152) ianuarie 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Cogeşti, pe Bahlui, ţinutul Cârligătura, cu loc de moară şi cu iaz, cumpărate de la Pătraşco Başotă fost logofăt.

229. 1644 (7152) ianuarie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată stăpânirea asupra seliştii Mihneşti, ţinutul Cârligătura, primită de la Nistor Batişte în schimbul unei părţi din satul Petreşti, ţinutul Roman.

230. 1644 (7152) ianuarie 12. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Bucium mare vornic stăpânirea asupra satului Vişniţa, pe Ceremuş, ţinutul Cernăuţi.

231. 1644 (7152) ianuarie 12. Marii boieri dau mărturie în legătură cu pricina dintre Avram de Lucăceni şi Toader, fiul lui Pârvul, pentru satul Soloninca Cotela, ţinutul Cernăuţi.

232. 1644 (7152) ianuarie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Zavul şi rudelor sale stăpânirea asupra unor părţi din satul Boureni, pe Moldova, ţinutul Suceava, în urma judecăţii cu Strătulat uricar şi cu rudele acestuia.

233. 1644 (7152) ianuarie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasilie Corlat stăpânirea asupra seliştii Horeşti, ţinutul Hotin, în urma judecăţii cu fiul lui Pântea şi cu rudele acestuia.

234. 1644 (7152) ianuarie 18. Benia căpitan şi fratele său, Costandin, vând lui Isari vistier satul Năneşti, pe pârâul Bârzota.

235. 1644 (7152) ianuarie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Maguţei Mălăiasa, fiica Frăsinei, stăpânirea asupra unei părţi din satul Vepreuca, pe Răut, ţinutul Soroca, pentru care a pierdut privilegiile „când s-au războit cazacii şi au distrus cetatea Soroca".

236. 1644 (7152) ianuarie 21, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Solomon cămăraş, pe Gligori şi Nicolai, fiii lui Tăutul de Cordăreni, să stăpânească o jumătate din satul Săpoteni, ţinutul Dorohoi.

237. 1644 (7152) ianuarie 21, Iaşi. Grigore Ureche mare vornic al Ţării de Jos, împreună cu soţia sa, Lupa, Toma <Cantacuzino> mare stolnic, împreună cu soţia sa, Aniţa, Lupul Bucium stolnic, cu soţia sa, Nastasiia, au împărţit ocinile rămase de la părinţii lor, Voruntar comis şi Solomia.

238. 1644 (7152) ianuarie 22. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Măricăi şi Aniţei, fiicele lui Vrabie postelnic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Berezeni, pe Elan, în urma judecăţii cu Ivana, soţia lui Ion vornic.

239. 1644 (7152) ianuarie 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Zamfir armaş stăpânirea asupra unei părţi din satul Gereni, ţinutul Tecuci, în urma judecăţii cu răzeşii din acel sat.

240. 1644 (7152) ianuarie 26, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte fiilor, fiicelor şi nepoţilor lui Vasilie Mihăilescul împărţirea satelor Buciucica, Răciuleni, Botăşeni, Oglinzi, Oglindeşti şi Suhuceşti.

241. 1644 (7152) ianuarie 27. Neaga, fiica lui Dobrin, vinde o parte din satul Floreşti, pe Milcov, lui Irimia.

242. 1644 (7152) ianuarie 30. O carte de la Vasile <Lupu> voievod.

243. 1644 (7152) februarie 1. Simion Cernea şoltuz şi cei 12 pârgari mărturisesc că Anghelina cu fiul ei, Vasilie, au vândut lui Scărlet din Zorileni doi bătrâni din seliştea Fărămeşti.

244. 1644 (7152) februarie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra unor părţi din satul Cogeşti, pe Bahlui, ţinutul Cârligătura, cu iaz, moară, prisacă şi livezi, cumpărate de la Pătraşco Başotă fost logofăt.

245. 1644 (7152) februarie 21. Vasile <Lupu> voievod scrie lui Dumitraşcu Oţel să cerceteze pricina dintre Irimia, Bosie, Coţaca şi alţii pentru o parte din satul Răcămuş, pe pârâul Muşata.

246. <Înainte de 1644 (7152) februarie 26>. Trif, fiul lui Grozav Bantăş, vinde lui Tănasie vornic nişte pomi în satul Ţigăneşti.

247. <Circa 1644 (7152) februarie 26, Ţigăneşti>. Dabija fost pârcălab şi Pătraşco diac scriu domnului despre alegerea părţilor mănăstirii Bistriţa din satul Ţigăneşti.

www.dacoromanica.ro

248. 1644 (7152) februarie 26, Ţigăneşti. Dabija pârcălab şi Pătraşco cămăraş scriu domnului că au ales părţile dăruite de Sacaluş vătav mănăstirii Bistriţa din satul Ţigăneşti.

249. 1644 (7152) februarie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toderaşco mare logofăt şi lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Vârâţi, pe Prut, ţinutul Fălciu, în urma judecăţii cu Ionaşco Godinac şi cu rudele sale.

250. 1644 (7152) februarie 28. Alexandra, sora lui Pană cămăraş, vinde, după moartea fratelui ei, o jumătate din satul Frijeni lui Macarie căpitan.

251. <După 1644 <7152> februarie 28>. Mai mulţi boieri dau mărturie că Alexandra, sora lui Pană cămăraş, a vândut o jumătate din satul Frijeni, pe Sărata, lui Macarie căpitan.

252. <1644 (7152)> februarie 29, Iaşi. Racoviţă Cehan logofăt al doilea vinde lui Iordachie mare spătar două fălci de vie la Cotnari.

253. <1644 (7152)> martie 2. Flore, fiul lui Capotă din Petreşti, împreună cu soţia sa, Sofronia, pun zălog la Andoca ocina lor din satul Petreşti, pentru 30 de lei.

254. 1644 (7152) martie 4, Galaţi. Paraschiv, împreună cu soţia şi fiii săi, vând egumenului Galation de la biserica domnească o vie la Vadul Ungurilor, între viile domneşti.

255. 1644 (7152) martie 9. Sofronia şi fiii săi vând lui Dumitraşco Comşea partea lor de ocină din satul Borzeşti.

256. 1644 (7152) martie 11. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Scripco aprod şi fraţilor săi stăpânirea asupra unei părţi din satul Găleşăşti, numit acum Tătăreni.

257. 1644 (7152) martie 17. Fiii lui Petriman din satul Sărăţeni şi Creţul din acelaşi sat vând Tofanei Costăchioae şi copiilor ei nişte ţigani, după o judecată.

258. 1644 (7152) martie 18. Mai mulţi boieri dau mărturie pentru vânzarea unei părţi din satul Drevcăuţi, pe Prut, ţinutul Hotin, lui Toderaşco mare logofăt, de către Gheorghe, fiul lui Ionaşcu Mironescu.

259. 1644 (7152) martie 20. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toderaşco mare logofăt stăpânirea asupra unei părţi din satul Drevcăuţi, pe Prut, ţinutul Hotin, cumpărată de la Gheorghe, fiul lui Ionaşcu Mironescu.

260. 1644 (7152) martie 20, Iaşi. Ion Ciurea din Porceşti vinde lui Toma mare stolnic două case în satul Porceşti.

261. 1644 (7152) martie 21. Furtuna comis vinde lui Iordachie mare spătar satele Şăbutiniţa şi Cormani, cu loc de heleşteu.

262. 1644 (7152) martie 21. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iordachie mare spătar stăpânirea asupra satelor Şăbutiniţa şi Cormani, cumpărate de la Furtuna comis.

263. 1644 (7152) martie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Tudor căpitan din Chiliiani să aleagă lui Ion Teleagă din Năvârniţi partea din satul Colfăşeni şi un bătrân cu vad de moară, cumpărate de la Gligorie Cofă.

264. 1644 (7152) martie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Saftei, soţia lui Dumitraşcu Şoldan, stăpânirea asupra seliştii Ştiuca, ţinutul Soroca.

265. 1644 (7152) martie 22. Ispisoc de la Vasile <Lupu> voievod pentru satul Cristineşti, ţinutul Dorohoi.

266. 1644 (7152) martie 22. Vasile <Lupu> voievod întăreşte hotarul dintre satele Başeu şi Dămileni.

267. 1644 (7152) martie 22. Ispisoc de la Vasile <Lupu> voievod pentru satul Todireni.

268. 1644 (7151) martie 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic stăpânirea asupra unei părţi din satul Ciureşti, pe Prut, ţinutul Iaşi, cumpărată de la Vasilie şi Ghiorghie, fiii lui Crăciun Stârcea.

269. 1644 (7152) martie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic stăpânirea asupra unei părţi din satul Ciureşti, pe Prut, ţinutul Iaşi, cumpărată de la fiii lui Crăciun Stârcea.

270. 1644 (7152) martie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod scrie lui Vartic vornic să aleagă părţile lui Enachi vătav de aprozi şi cele ale lui Apostolachi din satul Dienişăşti, pentru care au avut pâră cu Dumitraşco Glod.

271. 1644 (7152) martie 29, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Andoca <zlătar> stăpânirea asupra seliştilor Urseşti şi Deiani, pe Prut, ţinutul Iaşi.

www.dacoromanica.ro

272. 1644 (7152) martie 29, Iaşi. Irimiia, fiul lui Iuraşco Dracea cel bătrân, vinde lui Velicico fost comis patru jirebii cu patru vecini din satul Sănăuţi, ţinutul Suceava, jumătate de vad de moară pe Molniţa, precum şi casele tatălui său.

273. Circa 1644 (7153) martie 31. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vişan vornic stăpânirea asupra unor părţi din satele Lătăi şi Lăleşti, cumpărate de la Marica şi Bejana, din neamul lui Gheorghie Gherghina.

274. 1644 (7152) martie 31, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Simion Groze din Piciorogani şi lui Vasilie din Nelipeşti să cerceteze jalba lui Lucoci şi a lui Vişan vornicul împotriva neamului Gherghineştilor pentru o jumătate din satul Lătăi.

275. 1644 (7152) aprilie 2, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Neculai silitrar şi pe Gheorghiţă, fiul lui Corotuşco, să stăpânească părţi din satele Cotiujeni şi Bârlinţi.

276. 1644 (7152) aprilie 5, Iaşi. Mărturia mai multor răzeşi privitoare la vânzarea unei părţi din satul Răciuleşti, pe Prut, de către urmaşii lui Oană vornic lui Ion din Hoceni şi soţiei sale, Anisia.

277. 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Tupilaţi, pe Moldova, ţinutul Suceava, cumpărată de la Catrina şi de la fiii săi.

278. 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Mihăeşti, pe Moldova, ţinutul Suceava, cumpărată de la fiii Părascăi.

279. 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Tupilaţi, pe Moldova, ţinutul Suceava, cumpărată de la Mărica Brăioaie, fiica lui Hilip.

280. 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Tupilaţi, pe Moldova, ţinutul Suceava, cumpărată de la Ghervasie şi de la fratele său, Dumitru.

281. 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra a două case din satul Porceşti, cumpărate de la Ion Ciurea.

282. 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra unor părţi din satul Tupilaţi, ţinutul Suceava, cumpărate de la Irina şi de la fiicele sale, precum şi de la Gligorcea Hadăr şi de la fiii acestuia.

283. 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neniul vornic de gloată stăpânirea asupra unor părţi din satele Hălăseni, ţinutul Neamţ, Roşiori, ţinutul Cârligătura, şi Băloşeni.

284. <Înainte de 1644 (7152) aprilie 8>. Măriica împreună cu fiicele sale, Chelsiia şi Odochiţa, vând lui Costantin vornic o parte din satul Căcăceni, ţinutul Hârlău.

285. <Înainte de 1644 (7153) aprilie 8>. Avram împreună cu alţii vând părţi din satele Cureni şi Gheţăoani, pe Miletin, lui Costantin vornic.

286. 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi. Mai mulţi boieri mărturisesc că vornicul Costantin a cumpărat de la Vasilie, fiul lui Condrea, mai multe părţi din satele Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni.

287. 1644 (7152) aprilie 10, Iaşi. Călugării Anton, Necoară şi Ihnat vând lui Costantin vornic părţi din satele Ghiţăvoiani şi Căcăceni, cu vaduri de moară în Miletin, ţinutul Hârlău.

288. <1644 (7152) aprilie 10>. Mărturie privitoare la vânzarea de către călugării Anton, Ihnat şi Tiron a unor părţi din satele Ghiţivoiani şi Căcăceni, cu vad de moară în Miletin, ţinutul Hârlău, lui Costantin vornic.

289. 1644 (7152) aprilie 10. Bacşa armean, împreună cu soţia şi copiii săi, vând lui Iordachi mare spătar cinci fălci de vie la Cotnari.

290. 1644 (7152) aprilie 12. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toderaşco mare logofăt stăpânirea asupra unei părţii din satul Bumboteşti, ţinutul Iaşi, cumpărată de la Ionaşco, fiul lui Nicoară, nepotul lui Titea şi strănepotul lui Dragotă.

291. 1644 (7152) aprilie 12, Iaşi. Gavrilaş şi Dumitraşco Talpă mărturisesc că au primit de la Toma mare stolnic o parte din satul Volcineţ, ţinutul Orhei, în schimbul părţilor lor din satul Lăslăoani, ţinutul Neamţ.

292. 1644 (7152) aprilie 14, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod scrie lui Păraşco Boldescul să cerceteze o pricină a oamenilor care au vândut satul Scânteia călugărilor de la mănăstirea Bârnova.

www.dacoromanica.ro

293. 1644 (7152) aprilie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra seliştii Lăslăoani, pe Cracău, ţinutul Neamţ, în urma judecăţii cu Lupu cupar.

294. 1644 (7152) aprilie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra satului Hăjdeiani, pe Dobrovăţ, ţinutul Iaşi.

295. 1644 (7152) aprilie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma mare stolnic stăpânirea asupra unei părţi din satul Hăjdeiani, pe Dubovăţ, în urma judecăţii cu nepoţii lui Griga.

296. 1644 (7152) aprilie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Simion Tricul stăpânirea asupra unui loc de casă din satul Urdzici, ţinutul Neamţ, cumpărat de la Zbiarea, fiul lui Petrea, cu 16 lei bătuţi.

297. 1644 (7152) aprilie 17. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavril <Coci> hatman şi pârcălab de Suceava stăpânirea asupra satelor sale, anume: Epoteşti, ţinutul Suceava, Păstrăveni, pe Topoliţa, cu locuri de iazuri şi de mori, Bălăneşti, două părţi din satele Biceşti şi Vârtop, jumătate din Gocimani, pe râul Orbic, ţinutul Neamţ, Ilieşti şi Solonţeni, pe Tazlăul Sărat, ţinutul Trotuş, Tătăraşi, pe Bârlad, ţinutul Vaslui, Bulboci, pe râul Căinari, ţinutul Soroca, Corjouţi, pe Vilia, cu iaz şi moară, ţinutul Hotin, Husieni, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, şi Miclăuşeni, cu loc de iaz, ţinutul Dorohoi.

298. 1644 (7152) aprilie 17, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neniul vornic de gloată stăpânirea asupra unor părţi din satul Cârniceni, ţinutul Iaşi, cumpărate de la Lepădat şi de la soţia sa, Malanca, precum şi de la alţii.

299. 1644 (7152) <înainte de aprilie 18>. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava împreună cu marii boieri dau mărturie că Ionaşco Cujbă mare vornic şi soţia sa, Ileana, au vândut lui Toderaşco mare logofăt jumătate din satul Cârsteşti, pe Moldova, ţinutul Suceava.

300. 1644 (7152) aprilie 18. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toderaşco mare logofăt stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Cârsteşti, pe Moldova, ţinutul Suceava, şi jumătate din satul Năneşti, care s-a numit mai înainte Comăneşti, ţinutul Neamţ, cu vad de moară în râul Moldova.

301. 1644 (7152) aprilie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod, împreună cu Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava cu episcopii de Roman, Rădăuţi şi Huşi şi cu întregul Sfat, dăruiesc mănăstirii Halchi, de lângă Ţarigrad, un obroc anual de 6 000 de aspri.

302. 1644 (7152) aprilie 18. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neniul vornic de gloată stăpânirea asupra unor părţi din satul Hălăseni, ţinutul Neamţ, cumpărate de la Toderiţă din Muşeteşti.

303. <1644 (7152)> aprilie 18, Adjud. Căprian, fiul Bacei, vinde lui Petre şoltuzul de Adjud, fiul lui Motco, partea mătuşii sale, Ghinda, din satul Văcăreşti.

304. 1644 (7152) aprilie 20. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Zăvoeni, cumpărată de la Mărica, soţia lui Tănase vornic.

305. 1644 (7152) aprilie 24, Stroeşti. Grozav, fratele lui Ihnatco, şi nepoata sa, Măricuţa, vând lui Lupul Stroescul o jumătate din satul Martineşti, ţinutul Cernăuţi.

306. 1644 (7152) <după aprilie 24 – iulie 18>, Suceava. Vasile <Lupu> voievod acordă lui Lupul Stroescul o carte de apărare a hotarelor unei jumătăţi din satul Martineşti, ţinutul Cernăuţi, cumpărată de la Grozav şi de la fraţii săi.

307. 1644 (7152) aprilie 25. Dochia Ciorboae dăruieşte preotului Zaharia un pământ din satul Şărbăneşti, pentru pomenire.

308. 1644 (7152) aprilie 30. Vasile, fiul lui Gavril, vinde lui Pană cupeţ partea sa din satul Cândeşti, ţinutul Iaşi.

309. 1644 (7152) mai. Gheorghe, fiul lui Chirilă, vinde lui Mărozu Sturzăscu partea sa din satul Bolcoşăşti.

310. 1644 (7152) mai 2, Cruce. Mărturia sătenilor din Crucenii de Jos pentru alegerea părţii lui Bârlădeanu din satul Cruce.

311. 1644 (7152) mai 3, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare postelnic stăpânirea asupra satelor Ciureşti şi Ungheni, după ce au fost hotărnicite din poruncă domnească.

312. <1644 (7152)> mai 3. Marii boieri întăresc răscumpărarea de către Toader Pârvul a satului Soloninca Cotela de la Avram.

313. 1644 (7152) mai 4. Condrea, fiul Nastasiei din Todereşti, vinde lui Dabija fost pârcălab părţile sale din Todereşti şi Mihăileşti.

314. 1644 (7152) mai 6, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Andronic Bogdan căpitan, fiul lui Bogdan diac, şi rudelor sale stăpânirea asupra satului Ostăpceni, lângă târgul Ştefăneşti, în ţinutul Dorohoi, şi a unor părţi din satul Stânceşti, ţinutul Hârlău.

www.dacoromanica.ro

315. 1644 (7152) mai 9. Nepoţii lui Coste Scânteie vând lui Andoca partea lor din satul Drăguşeni.

316. 1644 (7152) mai 9. Cârje, fiul Măriicăi, vinde împreună cu verii săi lui Andoca <zlătar> partea lor din satul Drăguşeni.

317. 1644 (7152) mai 9. Nepoţii lui Scânteie vând lui Andoca o parte din satul Drăguşeni.

318. 1644 (7152) mai 9. Pătraşco Boldescul vinde lui Andoca partea sa din satul Drăguşeni.

319. 1644 (7152) mai 9. Nepoţii lui Pătraşco Scânteie vând lui Andoca <zlătar> o parte din satul Drăguşeni.

320. 1644 (7152) mai 9. Andreiu şi Isail, nepoţii lui Necoară, vând lui Andoca <zlătar> o parte din satul Drăguşeni.

321. 1644 (7152) mai 10. Spiridon ieromonah la mănăstirea Agapia vinde lui Pătraşco Brut şi lui Nacul Brut două locuri de case din satul Năvrăpeşti.

322. 1644 (7152) <înainte de mai 18>. Mai mulţi boieri dau mărturie că Tudorina Pureceoaia şi cu fetele ei, Anghelina şi Solonca, au vândut lui Iuraşco Başotă părţi din satele Dăncești, Porcești şi Cuciulaţi, şi nişte ţigani.

323. 1644 (7152) mai 18. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare vornic al Ţării de Sus părţi din satele Bodeşti, Cuciulaţi, Dăncești şi Porcești, şi câţiva robi ţigani cumpăraţi de la urmaşii lui Başotă cel bătrân.

324. 1644 (7152) mai 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ştefan căpitan din Dumbrăviţa părţi din satul Torceşti.

325. 1644 (7152) mai 20, Iaşi. Drăguş vornic din Preuteşti şi Toader din Stănăslăveşti mărturisesc că au ales, în urma poruncii domneşti, o parte din satul Ungheni lui Larion diaconul din Răteşti.

326. 1644 (7152) iunie. Bălan din Sârbi, fiul Floarei, dă împreună cu alţii o parte din satul Sârbi lui Postolache.

327. 1644 (7152) iunie 3, Suceava. Vasile <Lupu> voievod scrie pârcălabilor de Neamţ, în urma judecăţii dintre Cârstea şi Pătraşco Boldescul, pentru vânzarea satului Scânteie.

328. 1644 (7152) iunie 3. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic seliştea Milianca, ţinutul Dorohoi, primită în schimb de la fiii lui Ionaşco Poturul.

329. 1644 (7152) iunie 4, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Andoca şi soţiei acestuia, Măricuţa, o parte din satul Drăguşeni, pe Stavnic, în ţinutul Vaslui, cumpărată de la Pătraşco Boldescul şi de la rudele acestuia.

330. 1644 (7152) iunie 5, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toader Pârvul dascăl domnesc satul Soloninca Cotela, ţinutul Hotin, după judecata cu Avram din Lucăceni.

331. 1644 (7152) iunie 9. Dumitraşco din Bohăeşti, Pascal şi Vasilie, nepoţii lui Ghidul din Prigorceni, vând o parte din satul Prigorceni lui Racoviţă Cehan logofăt.

332. <După 1644 (7152)> iunie 9. Dumitraşco din Bohăeşti, Pascal şi Vasilie mărturisesc despre o datorie ce o au la Racoviţă Cehan logofăt.

333. 1644 (7152) iunie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Gligorie din Săcuieni să cerceteze pricina dintre fiii Şoldănesei şi alţi răzeşi din satul Şofrăceşti pentru cheltuiala făcută cu ocazia iezirii unui iaz din acel sat.

334. 1644 (7152) iunie 10. Grigori Ţapul din Scânteia vinde, împreună cu alţii, partea numită a Căuceştilor din satul Drăguşeni lui Andoca pitar.

335. <Circa 1644 (7152) iunie 11>. Grama fost jitnicer lasă prin diată câteva bucate fiilor săi.

336. 1644 (7152) iunie 11, Suceava. Grama jitnicer îi dăruieşte slugii sale, Petrea, o jumătate din satul Epureni, ţinutul Iaşi, pentru ajutorul dat când a fost bolnav.

337. 1644 (7152) iunie 11. Gligorie, fiul Bulcoaei, vinde o jumătate din satul Oseşti, la Cneja, lui Sava Ţopa.

338. 1644 (7152) iunie 12, Suceava. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Strătulat Dobrenchi diac o parte din satul Bălăceni, ţinutul Suceava, primit în schimb de la Toader Dohatco diac pentru o parte din satul Cătămăreşti, ţinutul Hârlău.

339. 1644 (7152) iunie 12, Suceava. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Borăleanul uricar să cerceteze pricina dintre Neculai Ureche spătar şi nişte răzeşi pentru încălcarea unor părţi din satul Holohoreni, ţinutul Hotin.

www.dacoromanica.ro

340. 1644 (7152) iunie 15, Suceava. Mărturie boierească acordată lui Pătraşco Ciogolea logofăt pentru stăpânirea unei părţi din satul Bobeşti, pe Başeu, cumpărată de la Andreica diaconul din acel sat.

341. 1644 (7152) iunie 15. Gheorghie Romăşcel episcop de Huşi dăruieşte nepoatei sale, Ileana, fiica lui Nebojatco fost logofăt, o parte din satul Cristeşti, pe Moldova, în ţinutul Suceava.

342. 1644 (7152) iunie 15, Suceava. Ifrosina, jupâneasa răposatului Iuraşco Başotă fost hatman vinde lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic părţile din satul Porceşti, ţinutul Neamţ, ce i-au fost lăsate prin diată de soţul ei.

343. 1644 (7152) iunie 15, Suceava. Marii boieri dau mărturie pentru stăpânirea de către Toma <Cantacuzino> mare stolnic a unor părţi din satul Porceşti, ţinutul Neamţ, cumpărate de la Ifrosina, soţia răposatului Gheorghie Başotă fost vistiernic.

344. <După 1644 (7152) iunie 15>. Neaniul vornic <de poartă> scrie domnului despre alegerea hotarelor satelor Vlădeni, Bulbucani şi Dănuţeni.

345. 1644 (7152) iunie 16, Suceava. Vasile <Lupu> voievod acordă lui Miron şi fraţilor acestuia, fiii lui Vasilie Volcinschi, o carte de apărare a unei jumătăţi din satul Volcineţ, ţinutul Hotin.

346. 1644 (7152) iunie 17, Suceava. Vasile <Lupu> voievod acordă Grăpinei din satul Cerlina, o carte de apărare a părţilor ei din satul Horbineşti, ţinutul Hotin.

347. 1644 (7152) iunie 18, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic părţile din satul Porceşti cumpărate de la Ifrosina, jupâneasa răposatului Iuraşco Başotă.

348. 1644 (7152) iunie 20, Mitropolia <Sucevei>. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, dă mărturie pentru vânzarea de către fratele lui, Ştefan, şi unchiul lui, Nechifor, a unor părţi din satele Băiceni, Oncani şi Turbureni lui Iorga vistiernic.

349. 1<6>44 (7<1>52) iunie 21. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toderaşco <Ianovici> mare logofăt o jumătate din satul Năneşti, pe Moldova, ţinutul Neamţ, cumpărată de la Todosiia şi de la fiii acesteia.

350. 1644 (7152) iunie 21, Suceava. Vasile Lupu voievod scrie lui Ionaşco din Pleşăşti să cerceteze pricina dintre Aramă din Hreasca şi popa Gheorghe din Petia.

351. 1644 (7152) iunie 22, Suceava. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Onciul fost pârcălab şi lui Gociul din Dorohoi să aleagă părţile lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt din satul Săpoteni.

352. <1644 (7152)> iunie 23. Cârstian, fiul lui Avram, se tocmeşte cu Toderaşco pârcălab pentru plata unor case, bucate şi vecini din satul Soloninca Cotela.

353. 1644 (7152) iunie 23, Suceava. Gulestana, armeancă din Suceava, soţia lui Necoară Nuradin, vinde, împreună cu fiii ei, două fălci de vie de la Cotnari lui Iordachi <Cantacuzino> mare spătar.

354. 1644 (7152) iunie 24. Vasile <Lupu> voievod porunceşte să se facă o cercetare în satele Brăteni, Hăneşti şi Dolniceni, ţinutul Dorohoi.

355. 1644 (7152) iunie 25, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Maricăi şi fiilor ei, Ihnat şi Simion, o parte din satul Lăcina, ţinutul Dorohoi, după judecata avută cu Ion, fratele fostului episcop de Rădăuţi, Evloghie.

356. 1644 (7152) iunie 25. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Costantin spătărel, fiul lui Crăciun din Tăriceni, câteva părţi din satele Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti, după judecata avută cu rudele Grozavei, soţia lui Ionaşcu din Ţibăneşti.

357. <După 1644 (7152) iunie 25>. Ion de Lăcina lasă cu limbă de moarte fratelui său, Vasilie, o jumătate din satul Lăcina, cu heleşteie şi vecini.

358. 1644 (7152) iunie 26, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte urmaşilor lui Alexa fost şetrar stăpânirea asupra unor părţi din satul Draxini după judecata cu sătenii din Slobozia Dracşanilor şi cu Andronic Saca.

359. 1644 (7152) iunie 28. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ilie, fiul lui Cozma Bânzari, un loc de sat numit Hrăjavca, căruia i se spune şi Poiana Gatcăi, cumpărat de la fiii Irinei Şănţoaia.

360. 1644 (7152) iunie 28. Act de judecată de la Vasile <Lupu> voievod pentru pricina dintre fiii lui Mălai cu Vasili Cărăiman fost pitar pentru stăpânirea unor părţi din satul Brăteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi.

www.dacoromanica.ro

361. 1644 (7152) iunie 30, Suceava. Vasile <Lupu> voievod îi întăreşte lui Ghiorghie din Sălişte, după judecata cu fratele său, Iordachie, stăpânirea asupra unui vecin strămutat în ograda sa în domnia lui Miron Barnovschi.

362. 1644 (7152) iulie. Vasile <Lupu> voievod acordă lui <Dumitru> Buhuş fost vistiernic, lui Iordache <Cantacuzino> mare spătar, lui Costandin Stârce fost pârcălab, lui Drăguşăscul şi lui Darie Stârce o carte de apărare pentru seliştea Hrimancăuţi, ţinutul Hotin.

363. 1644 (7152) iulie 1, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic o jumătate din satul Budzeni, ţinutul Hârlău, cumpărat de la strănepoţii lui Matiaş vameş.

364. 1644 (7152) iulie 1, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşco, fiul lui Nicolai din Ghireni, o parte din satul Miculinţi, după judecata cu Magda şi Agahiia, nepoatele lui Vucico.

365. 1644 (7152) iulie 4. Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru satul Răpezăşti.

366. 1644 (7152) iulie 4. Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru satul Dracşani.

367. 1644 (7152) iulie 5. Antimie vinde o parte din satul Tăoşti, pe Crasna, lui Ionaş Aleuş.

368. 1644 (7152) iulie 7. Toader Echim vinde fiicei sale, Titiana, şi ginerelui lui, Oncea, o casă din satul Turbăteşti, ţinutul Cârligătura.

369. 1644 (7152) iulie 7, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Bălan pârcălab de Hotin un sălaş de ţigani cumpărat de la Toma fost sulger şi de la soţia acestuia, Aftimiia, fiica lui Gavril fost sulger.

370. 1644 (7152) iulie 7, Tuliceşti. Tudosă vameş de Galaţi cumpără o parte din satul Vorniceni de la nepoţii popii Ursul.

371. 1644 (7152) iulie 10, Boziiani. Ifrim călugărul vinde lui Ghiorghie mare paharnic nişte părţi din satul Giurcani.

372. 1644 (7152) iulie 10. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasilie Gorovei diac o parte de sat cumpărată de la nepoţii lui Sava Cucul.

373. 1644 (7152) iulie 11, Poiana Cârnului. Vasilie Banul mare medelnicer dă mărturie pentru cercetarea făcută la loc domnesc dăruit mănăstirilor Bisericani şi Pângăraţi, indicând şi hotarele jumătăţii stăpânite de călugării de la Bisericani.

374. 1644 (7152) iulie 11, Poiana Cârnului. Vasilie Banul mare medelnicer dă mărturie pentru cercetarea făcută la loc din braniştea domnească de la munte dăruit mănăstirilor Bisericani şi Pângăraţi, indicând şi hotarele jumătăţii stăpânite de cea din urmă.

375. 1644 (7152) iulie 13. Vasile <Lupu> voievod întăreşte urmaşilor lui Boris Braevici stăpânirile din satele Dumeni, ţinutul Hotin, Epureni şi Ungureni, din ţinutul Hârlău.

376. 1644 (7152) iulie 14, Suceava. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Dumitraşcu Glod să meargă în satul Ursăşti să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unei părţi din acel sat între Ursul Vartic fost vornic şi fiii lui Toader Bârgău.

377. <După 1644 (7152) iulie 14>. Dumitraşcu Dule scrie lui Toderaşco <Ianovci> mare logofăt, mărturisind pentru cercetarea făcută în satul Ursăşti.

378. 1644 (7152) iulie 15. Simion Slăvilă îi dăruieşte lui <Dumitru> Buhuş vistiernic nişte robi ţigani.

379. 1644 (7152) iulie 17. Doamna Maria dăruieşte lui Iosif de la mănăstirea Panaghia de la Halchi un obroc anual, pentru pomenirea ei şi a părinţilor.

380. 1644 (7152) iulie 18, Suceava. Ipatie Murguleţ se învoieşte cu fratele său, Ştefan, să-i dea o sumă de bani pentru a-şi face casă.

381. 1644 (7152) iulie 18, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavrilaş Mateiaş fost mare logofăt şi fiilor acestuia o parte din satul Cerlina Mică, răscumpărată de la Bălan fost comis, în urma unei judecăţi.

382. 1644 (7152) iulie 18, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ionaşco din Vorona o parte din satul Vorona după judecată cu mătuşa sa, Părasca, soţia lui Arbure, pentru plata unei duşegubine.

383. 1644 (7152) iulie 20. Eremia Murguleţ împarte moşiile cu fraţii săi.

384. 1644 (7152) iulie 25. Suret de pe un "ispisoc sârbesc" de la Vasile voievod.

385. 1644 (7152) iulie 27, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Râşca şi satelor Vânători şi Bălţăteşti hotarul muntelui, după judecata cu mănăstirea Pobrata.

www.dacoromanica.ro

386. 1644 (7152) iulie 31, Iaşi. Marii boieri dau mărturie pentru stăpânirea de către Toma <Cantacuzino> mare vornic al Ţării de Sus a unor părţi din satul Bodeşti şi din seliştea Dănceşti, ţinutul Neamţ, cumpărate de la Hilip şi de la soţia şi fiul acestuia, urmaşi ai lui Başotă cel bătrân.

387. 1644 (7152) iulie 31, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare vornic al Ţării de Sus părţi din satul Bodeşti şi din seliştea Dănceşti, ţinutul Neamţ, cumpărate de la urmaşii lui Başotă cel bătrân.

388. 1644 (7152) august 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod acordă lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt o carte de apărare a părţilor din satul Pomârla, ce au fost stăpânite de Isac Balica hatman.

389. 1644 (7152), august 2. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Malici stăpânirea asupra unei părţi din satul Cotela, în urma judecăţii cu Severia Latiş şi cu nepotul său, Grigore.

390. <Înainte de 1644 (7152) august 6>. Nastasiia, fiica lui Gheorghie Duraleu, împreună cu fratele ei, Sava, şi cu alte rude vând partea lui Marco din satul Turbăteşti lui Oancea şi soţiei acestuia, Titiiana, vara lor.

391. <Înainte de 1644 (7152) august 6>. Gheorghie Verga scrie domnului pentru cercetarea făcută în satul Turbăteşti privitoare la judecata dintre Corlat şi Oancea, menţionând că primul nu a cumpărat partea lui Marco aşa cum pretindea.

392. 1644 (7152) august 6, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Oance partea lui Marco din satul Turbăteşti, după judecata cu Vasilie Corlat.

393. 1644 (7152) august 10, Iaşi. Iordachi, Apostol şi Lupaşco, fiii Gaei, dau jupânesei Păscălina şi fraţilor ei o parte din satul Rusi, în schimbul unei părţi din satul Doljeşti.

394. 1644 (7152) august 10. Iuraşco Drace mare medelnicer vinde o parte din satul Mogoşeşti, ţinutul Cernăuţi lui Gavril <Mateiaş> fost mare logofăt.

395. 1644 (7152) august 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toderaşco <Ianovici> mare logofăt o parte din satul Bumboteşti cumpărată de la Ionaşco, fiul lui Nicoară.

396. 1644 (7152) august 12, Iaşi. Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru satul Jidani, ţinutul Fălciu.

397. 1644 (7152) august 12. Act de întărire de la Vasile <Lupu> voievod acordat lui Macarie căpitan pentru stăpânirea unei părţi din satul Frijeni, cumpărată de la Alixandra, soţia lui Penişoară vistiernic.

398. 1644 (7152) august 14, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod dă diaconilor Ştefan şi Nechifor o carte de apărare pentru nişte fân cosit fără drept de <Dumitru> Buhuş vistiernic de pe moşia lor din satul Gherghiceni.

399. 1644 (7152) august 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Vasilie Banul mare medelnicer să aleagă hotarul mănăstirii Pângăraţi dinspre mănăstirea Bisericani.

400. 1644 (7152) august 22. Vasilie Banul mare medelnicer vinde lui Profir mare vameş satul Uşereşti, pe Prut, în ţinutul Lăpuşna.

401. 1644 (7152) august 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigorie postelnic stăpânirea asupra părţilor cumpărate din satele Totoeşti, Nuoreşti, Berindieşti, Micleşti, Ruseni şi asupra unor vii din târgul Huşi.

402. 1644 (7152) august 31, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Drăgancea, lui Grozav şi rudelor acestora o parte din satul Coţmăneşti, după judecata cu fiii lui Graur.

403. 1644 (7152) august 31, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte unei slugi domneşti să cerceteze pricina dintre Dumitru fost vornic şi fiica lui Bogza logofăt pentru o parte din satul Codăeşti.

404. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153). Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavrilaş <Mateiaş> logofăt stăpânirea asupra părţilor din satul Căbiceni, dăruite de Miron Barnovschi voievod, şi asupra celor cumpărate de la Ilie Berciul.

405. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153). Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi Anastasie episcop de Roman mărturisesc că Gavril Sălăgean şi soţia sa, Nastasia, au înfiat-o pe nepoata lor, Măricuţa, fiica lui Ionaşco Poturul.

406. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153). Pavăl şi soţia sa, Irina, mărturisesc că au vândut preotului Ambrozie o parte din satul Ţoscani.

407. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153). Toader şi fiii săi vând preotului Gheorghi şi fratelui său, o parte dn satul Soleşti.

www.dacoromanica.ro

408. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153). Simion mărturiseşte că a vândut partea sa din satul Luceşti lui Irimie şi soţiei sale, Dochiţa.

409. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153). Vasile, fiul Varvarei, mărturiseşte că a vândut partea sa din satul Şendreni lui Gheorghe negustor.

410. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153). Gligorie din Corneşti, împreună cu soţia sa, Ileana, şi fiii lor mărturisesc că au vândut lui Sava şi lui Mătei partea lor din satul Filipeşti.

411. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> 7153. Acsinia şi fiii ei vând lui Isac vistiernicul o parte din satul Hărăgeşti, pe Bârlad.

412. 1644 (7153) septembrie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Nechifor stăpânirea asupra unei părţi din satul Vâşteleşti, pe Bogdana, ţinutul Tutova.

413. 1644 (7153) septembrie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Micro stăpânirea asupra unei părţi din satul Dacani, ţinutul Bârlad, în urma unei judecăţi cu fiii lui Costantin Şuşănăscul.

414. 1644 (7153) septembrie 3, Roman. Vasile Moţoc din Aldeşti mărturiseşte că a vândut partea sa din satul Forăşti lui Dumitraşco Cocriş.

415. <Înainte de 1643 <7151> septembrie 5. Bogza călugărul mărturiseşte că Mândrea din Ghieban a dăruit fratelui său, Dumitru uricar, o parte din satul Todireşti, pentru sufletul părinţilor lor.

416. <Înainte de 1644 <7151> septembrie 5. Mândrea din Ghieban dăruieşte fratelui său, Dumitru uricar, partea sa de ocină din satul Todireşti, cu loc de iaz şi cu tot venitul.

417. 1644 (7153) septembrie 5, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitru fost vornic stăpânirea asupra unei părţi din satul Todereşti, dăruită lui de Mândrea din Bibarţu, precum şi asupra altor părţi din acelaşi sat, în urma judecăţii cu preotul Cârstea din Codăeşti şi cu Vasilie Pleş şi fiii săi.

418. 1644 (7153) septembrie 5, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Boldescu să cheme la judecată pe Sora, pe Mazilu, şi pe Vlasie, fiul lui Hociungu, pentru vânzarea unei părţi din satul Popeşti, contestată de răzeşii din acel sat.

419. 1644 (7153) septembrie 5, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Vasilie Banul mare medelnicer a vândut ocinile şi cumpărăturile sale din satul Uşereşti, pe Prut, ţinutul Lăpuşna, lui Profir mare vameş.

420. 1644 (7153) septembrie 6, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toader Văscan din Hurdeşti stăpânirea asupra unei părţi din satul Băzdăgeni, ţinutul Lăpuşna, în urma judecăţii cu Hariton din Chei.

421. 1644 (7153) septembrie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte mai multor slugi domneşti să aleagă părţile lui Gheorghie Arapul fost sulger din satul Petreşti, cumpărate de la Toader Moţoc.

422. 1644 (7153) septembrie 10. Avram şi soţia sa, Anita, vând lui Luchian o livadă de la vadul Pânceştilor.

423. 1644 (7153) septembrie 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Furtuna comis să aleagă lui Petriceico vornic o parte din satul Misihăneşti, în urma judecăţii cu fraţii lui Avram Misihăinescul şi cu nepoţii acestuia.

424. 1644 (7153) septembrie 11, Ştefăneşti. Gheorghe, fiul lui Gândac, şi sora sa, Ursa, mărturisesc că au vândut lui Ştefan, fiul lui Giurgea, seliştea Hăneşti, în urma împărţirii ocinilor cu fraţii lor.

425. 1644 (7153) septembrie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Agafiei stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Brăeşti, ţinutul Hârlău, în urma împărţirii satului cu fratele ei, Vasile Brăescul, şi asupra unei părţi din satul Ciabrău, pe Prut, ţinutul Hotin, cumpărată de la Dumitra Zupcoae.

426. 1644 (7153) septembrie 12. Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru satele Teişoara şi Nicşăni, ţinutul Botoşani.

427. 1644 (7153) septembrie 15. Vasile <Lupu> voievod scrie lui Neculai Mavrichi şi lui Gavril din Bogdăneşti în legătură cu poienile lui Buhuş spătar.

428. 1644 (7153) septembrie 15. Dumitraşcu şi Vasilie, fiii lui Costantin vătav, dăruiesc lui Dumitraşcu Urdzică partea tatălui lor din prisaca de deasupra Ghindăului, în schimbul unui cal şi a unui poloboc pentru stupi.

429. 1644 (7153) septembrie 16. Marii boieri dau mărturie că Hrizea, împreună cu soţia sa, Vambula, au dăruit lui Neniul vornic de gloată o parte din satul Ulmeni şi o parte din satul Diiceni, pe Botna, ţinutul Lăpuşna.

430. 1644 (7153) septembrie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod scuteşte de dări pe câţiva supuşi ai Mitropoliei.

www.dacoromanica.ro

431. 1644 (7153) septembrie 18, Iaşi. Mărturia marilor boieri privitoare la schimbul de case din Târgul Nou, din Iaşi, între Statie mare vameş şi Grama uşer.

432. 1644 (7153) septembrie 20, Iaşi. Dumitraşco şi sora sa, Palaghia, copiii lui Nicoară Bantăş, vând lui Handoca şi soţiei sale, Măricuţa, părţile lor din satul Drăguşeni.

433. 1644 (7153) septembrie 20. O scrisoare a soborului mănăstirii Sfântului Ilie de lângă Suceava.

434. 1644 (7153) septembrie 23. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga mare vistiernic stăpânirea asupra unei părţi din satul Negreşti, pe Bârlad, ţinutul Vaslui, cumpărată de la Simion Băisanul şi de la soţia sa, Anghelina.

435. <1644 septembrie 27 – 27 august 1645> (7153). Mai mulţi răzeşi mărturisesc în legătură cu pricina dintre Boul clucer şi răzeşii din satul Negoeşti pentru un loc din hotarul satelor Strâmbi şi Davideni.

436. 1644 (7153) septembrie 28. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Evloghie episcop de Roman stăpânirea asupra unei bucăţi de pământ de lângă satele Faraoani şi Clejea, indicându-i hotarele.

437. 1644 (7153) octombrie 4, Iaşi. Gligorie Ţapul, împreună cu verii săi, Gavril şi Sora, mărturisesc că au vândut partea unchiului lor din satul Drăguşeni, ţinutul Vaslui, cu vad de moară pe Stavnic, jupânului Andoca şi soţiei sale, Măricuţa.

438. 1644 (7153) octombrie 8. Vasile <Lupu> voievod întăreşte o vânzare în satul Păniceşti, ţinutul Iaşi.

439. 1644 (7153) octombrie 15. Vasile <Lupu> voievod întăreşte o vânzare în satul Păniceşti.

440. 1644 (7153) octombrie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Gheorghie Boţul să înnoiască semnele de hotar ale părţii mănăstirii Pângăraţi din satul Silişte.

441. <După 1644 (7153) octombrie 15>. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Ghiorghie Boţul să stabilească hotarul satului Silişte, pe Almaşul Mic, al mănăstirii Pângăraţi.

442. 1644 (7153) octombrie 15, Tomceşti. Rohat, împreună cu soţia sa, Greaca, şi cu fiii lor mărturisesc că au vândut părţile lor din seliştea Crânceni şi din satul Tomceşti, pe Siret, Diei şi fratelui ei, Şerbul.

443. 1644 (7153) octombrie 23. Vasile <Lupu> voievod pentru două părţi din satul Şofrăceşti.

444. 1644 (7153) octombrie 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasilie Roşca vornic de gloată stăpânirea asupra unei părţi din satul Brătuleni, ţinutul Iaşi, cumpărată de la Gârlea din Mărăşti şi de la copiii săi.

445. 1644 (7153) octombrie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Tudosie vameş şi soţiei sale, Aniţa, stăpânirea asupra părţii lui Ursul din satul Vorniceni, cumpărată de la urmaşii acestuia.

446. 1644 (7153) octombrie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte preotului Avrentie şi lui Vlasie din Buteşti stăpânirea asupra unui vad de moară din hotarul satului lor, în urma judecăţii cu sătenii din Hănăşeni.

447. 1644 (7153) octombrie 29, Iaşi. Gavrilaş logofăt dăruieşte satul Vascăuţi, ţinutul Soroca, nepotului său, Vasilie, fiul lui Iordache spătar.

448. 1644 (7153) noiembrie 10, Iaşi. Pătraşco Ciogolea fost logofăt mărturiseşte că s-a învoit cu Pentelei Barbovschi în legătură cu stăpânirea unei jumătăţi din satul Puţureni, pe Olovăţ.

449. 1644 (7153) noiembrie 17. Neculai Ureche mărturiseşte că a vândut lui Grigore Ureche mare vornic de Ţara de Jos satul Şcheia, pe Prut, ţinutul Iaşi.

450. 1644 (7153) noiembrie 17. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigore Ureche mare vornic stăpânirea asupra satului Şcheia, pe Prut, ţinutul Iaşi, cumpărată de la Neculai Ureche spătar.

451. 1644 (7153) noiembrie 19, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte preotului Matei stăpânirea asupra satului Ruseni, cu jumătate de moară pe Vaslui, a unei jumătăţi din Poiana Cârnului, a unei jumătăţi din satul Chiujdeni şi a unei jumătăţi de moară, tot pe Vaslui, după împărţirea ocinilor moştenite de la Vărvara şi Tudora de către nepoţii şi strănepoţii acestora.

452. 1644 (7153) noiembrie 20. Poruncă de la Vasile <Lupu> voievod pentru alegerea hotarului satului Petriş, dinspre Criveşti.

453. 1644 (7153) noiembrie 21, Miroslăveşti. Ştefan Boul fost clucer judecă pricina dintre Nacul Brut din Năvrăpeşti şi Samson din Dobruleşti pentru stăpânirea unor ocini din satul Năvrăpeşti.

www.dacoromanica.ro

454. 1644 (7153) noiembrie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Carp fost preot stăpânirea asupra unui loc de casă din Iaşi, în urma judecăţii cu Pântea Ghigul.

455. 1644 (7153) noiembrie 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iacob chihaia şi cumnatului său, Ion, stăpânirea asupra unei părţi din satul Găgeşti, ţinutul Fălciu.

456. 1644 (7153) noiembrie 27, Ştefăneşti. Ionaşco şi fraţii săi, Florea şi Todosia, toţi copiii Irinei, când lui Macri căpitan şi soţiei acestuia, Grăpina, o parte din satul Zubriceni.

457. 1644 (7153) noiembrie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ionaşco, soţiei lui, Mărica, şi fraţilor acesteia, stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Negreşti, pe Bârlad, ţinutul Vaslui.

458. 1644 (7153) noiembrie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Căzacul, lui Apostol aprod şi altor răzeşi stăpânirea asupra satului Ghermăneşti, ţinutul Orhei, în urma judecăţii cu Ştefan şi cu fraţii săi, Sidor şi Isac.

459. 1644 (7153) noiembrie 28, Iaşi. Miron din Iurghiceni dăruieşte, pentru sufletul fiului său, Obrejie, partea sa din acelaşi sat, ţinutul Hârlău, lui Cârstea vătav din Iaşi.

460. 1644 (7153) noiembrie 28. Sora vinde partea sa din satul Bumboteşti, ţinutul Iaşi, lui Toderaşco mare logofăt.

461. 1644 (7152) decembrie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neculai şi lui Irimiica, fiica Marfei, precum şi rudelor lor, toţi nepoţii lui Ihnat, stăpânirea asupra unor părţi din satele Băliceni şi Zmeieni, pe Smila, ţinutul Tutova.

462. 1644 (7152) decembrie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte urmaşilor lui Boris Braevici stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Brăeşti, în urma judecăţii cu Grigore Arbore, Neculai Măteeşescul şi Cirlic.

463. 1644 (7152) decembrie 2, Iaşi. Nastea, fiica Antimiei, vinde partea sa din satul Petreşti lui Andoca şi soţiei acestuia, Măricuţa.

464. 1644 (7152) decembrie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ştefan Moimăscul fost armaş stăpânirea asupra vetrei satului Bărboşi, cu livadă, în urma judecăţii cu Cârstea, Miron, Vasilie şi alte rude ale lor.

465. 1644 (7152) decembrie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasilie Corlat cămăraş stăpânirea asupra unei vii cu livezi, prisacă şi temnic, cumpărate de la copiii lui Durilă.

466. 1644 (7152) decembrie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Isac din Dumeni şi fiului său stăpânirea asupra unor părţi din satele Dumeni, pe Jijia, şi Plopeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, cumpărate de la Petriceico mare vornic de Ţara de Sus, de la Petrica, fiul lui Isaia, şi de la Căzacul, fiul lui Gheorghie comis.

467. <Înainte de 1644 (7152) decembrie 20>. Drăgan, Bălan şi sora lor, toţi copiii lui Nechita, nepoţii lui Drăghici, când partea lor din satul Năvrăpeşti lui Nacul Brut.

468. <Înainte de 1644 (7152) decembrie 20>. Vasilie, fiul lui Fârtat, vinde partea sa din satul Năvrăpeşti lui Nacul Brut.

469. <Înainte de 1644 (7152) decembrie 20>. Egumenul mănăstirii Agapia mărturiseşte că a vândut ocina sa din satul Năvrăpeşti lui Pătraşco Brut şi lui Nacul Brut.

470. 1644 (7152) decembrie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Nacul Brut stăpânirea asupra unor ocini din satul Năvrăpeşti.

471. 1644 (7152) decembrie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşco fost sulger stăpânirea asupra unor părţi din satul Buciumi, pe Siret, ţinutul Tecuci, cumpărate de la Vasilie din Ionăşeşti, de la fiii lui Ion Bueban şi de la alţii.

472. 1644 (7152) decembrie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasile Fugle stăpânirea asupra unei părţi din satul Lăzoreni, pe Jijia, cumpărată de la Ştefan, fiul lui Ignat.

473. 1644 (7152) decembrie 29. Cozmiţă şi soţia sa, Irina, mărturisesc că au vândut lui Isar mare jitnicer un ţigan, Nechita, ful lui Condrea.

474. 1644 (7152) decembrie 29, Iaşi. Petre Micicoiu mărturiseşte că a vândut lui Irimia, fiul lui Cârstian, o parte din satul Văcăreşti, cumpărată de la Căprian, fiul lui Bacea.

475. 1644 (7152) decembrie 30. Macsin Drăgan împreună cu soţia sa, Mariica, mărturisesc că au vândut lui Ionaşco şi lui Rusul, fiii lui Petrea, un loc numit Aluniş.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE INDOIELNICE

A. 1644 (7152) aprilie 9, Iaşi. Vasile <Lupu> dăruieşte lui Marco jitnicer satul Bubuiugi, pe Bâc, ţinutul Orhei. două fălci de vie la Cotnari şi nişte ţigani.

B. 1644 (7153) septembrie 30. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Nicoară stăpânirea asupra unei părţi din satul Martineşti, ţinutul Orhei, cumpărată de la Gligorie, în timpul lui Radu Mihnea voievod, în urma judecăţii cu Gligoroaia şi cu Maria Vetroaia.

C. **1644 (7153) noiembrie 2, Iaşi.** Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavril Mateiaş fost mare vornic stăpânirea asupra satului Dinesăuca, pe Prut, ţinutul Cernăuţi, cu bălţi de peşte.

DOCUMENTE FALSE

I. 1643 (7151) martie, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavrilaş, fiul lui Vasilie Tăbârţă vornic, stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Purceleşti, ţinutul Suceava.

II. 1643 (7151) aprilie 10. Gligorici din Soloveţ vinde lui Gligoraşco şi lui Nădăbaico ocina sa din Sovoleţ, cu pomet şi fânaţ.

III. 1643 (7151) mai 15, Iaşi. Chirilă din Popeşti mărturiseşte că mătuşa sa, Crăciuna, i-a dăruit părţile ei din satele Popeşti şi Botoiu ca să-i facă pomenire după moarte.

IV. 1643 (7151) iulie 21, Iaşi. Carte hotarnică de la Vasile <Lupu> voievod acordată mănăstirii Pângăraţi pentru satul Sacaloşeşti, dăruit de Gheorghie <Coci> mare spătar.

V. 1644 (7152) iunie 4, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Vasilie Moţoc să cerceteze pricina dintre Pătraşco Boldescul şi Toma <Cantacuzino> mare stolnic pentru stăpânirea unor vecini fugiţi din satul Răpedzeşti.

VI. <1644 (7152)> iunie 24. Ioniţă şoltuz de Bârlad cu cei 12 pârgari mărturisesc că Apostolache a vândut lui Ionaşcu Flori partea sa din satul Sârbi.

VII. <1644 (7152)> iunie 25. Maria, fiica lui Bogdan, vinde lui Ionaşcu, fiul Floarei, partea sa din satul Sârbi.

VIII. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153). Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasile Spancioc mare spătar stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Verdeşeni, pe pârâul Vladnic, ţinutul Iaşi, cumpărată de la fiii lui Iftodi şi de la nepoata acestora, Ileana.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

Glossaire:

agă = dignitaire chargé du commandement des troupes pédestres.

aprod = fils de boyard remplissant des services usuels à la Cour princière, parmi lesquels la fonction de page.

armaş = boyard qui surveillait les prisons et l'exécution des peines capitales.

aspru = monnaie turque en argent.

ban = grand dignitaire chargé de l'administration de la province d'Oltènie (en Valachie).

bătrân = subdivision du patrimoine villageois.

braniştе = terrain réservé à l'usage exclusif du prince ou d'un monastère.

brazdă = sillon.

brănişter = agent du capitaine de *braniştе*.

bucate = bétail, ruches et d'autres.

casă = subdivision du patrimoine villageois.

Cămară = trésorerie privée du prince.

cămănar = agent qui levait l'impôt payable en cire.

cămăraş = chef de la *Cămară*.

căpitan = commandant d'armée.

ceaşnic = voir *paharnic*.

câmp = champ.

clucer = sommelier à la Cour princière.

cluceroaie = l'épouse du *clucer*.

cneaghină = l'épouse d'un grand boyard.

comis = dignitaire chargé de la surveillance des

comisoaia = l'épouse du *comis*.

cupar = voir *paharnic*.

curătură = coteau planté de vigne.

curteni = nobles ayant une charge à la cour d'un souverain.

dărăban = fantassin, gendarme

desetină =dîme.

diac = scribe (écrivain des actes).

dregător = représentant du pouvoir princier, d'un couvent ou d'un boyard.

falce = unité de surface (environ 14.322 m^2).

feciori de boieri = jeunes boyards, subordonés aux grand dignitaires.

fârtai = le quart d'une *falce*.

funie = un lopin étroit de terre.

gloabă = amende pour les infractions graves.

hatman = comandant général d'une armeé.

ieromonah = moine ordonné prêtre.

ispisoc = acte officiel (princier) de confirmation d'une propriété.

ispravnic = mandataire princier, voir aussi *ureadnic*.

izvod = document.

jirebie = v. *răzor*.

jitnicer = administrateur des greniers princiers.

jumătate = unité de mesure pour le vin.

jupâneasă = l'épouse d'un boyard.

leu = monnaie en argent.

medelnicer = boyard qui remplissait la fonction d'écuyer tranchant.

obroc = boisseau.

paharnic = échanson du prince.

păhărniceasa = l'épouse du *paharnic*.

păhărnicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *paharnic*.

pământ = v. *răzor*.

pârgar = membre du Conseil administratif d'une ville (formé de 12 personnes).

pitar = boyard chargé de pourvoir de pain la Cour princière.

pârcălab = commandant d'une forteresse et chef du district environnant.

portar = commandant de l'armée chargée de la garde de la forteresse (et de la Cour princière) de Suceava.

poslușnic = serviteur.

potronic = monnaie divisionnaire en argent.

postelnic = chambellan de la Cour princière.

postelniceasa = l'épouse du *postelnic*.

postelnicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *postelnic*.

răzeşi = copropriétaires.

răzor = terrain de culture d'une étendue déterminée.

schit = ermitage.

seimen = mercenaire étranger servant dans le corps de Infanterie affecté à la garde du Prince.

www.dacoromanica.ro

seliște = emplacement d'un village abandonné.
spătar = porte-épée du prince.
spătărel = petit dignitaire subordonné au *spătar*.
spătăriță = l'épouse du *spătar*.
staroste = chef administratif d'un district.
stolnic = dignitaire chargé du service de la table princière.
stolniceasa = l'épouse du *stolnic*.
sulger = intendant des viandes pour la Cour princière.
șetrar (șătrar) = dignitaire qui veillait sur les tentes princières.
șoltuz = bourgmestre.
șoltuzoaie = l'épouse du *șoltuz*.
ștează = auge où l'on foule les tissus de laine.
Țara de Jos = la partie sud-est de la Moldavie.
Țara de Sus = la partie nord-ouest de la Moldavie.
ureadnic = mandataire princier dans l'administration locale; voir aussi *ispravnic*.
uric = document certifiant le titre de propriété.
uricar = écrivain de chartes.
vătav = intendant.
vătav de aprozi = intendant d'*aprozi*.
vătăman = dirigeant du village.
vecin = serf (paysan attaché à la glèbe).
vistiernic = trésorier général de l'Etat.
vistiernicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *vistiernic*.
Vistierie = trésorerie.
vornic = chef administratif ou district.
vorniceasă = l'épouse du *vornic*.
vornic de gloată / Poartă = dignitaire subordonné au *vornic*.
vornicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *vornic*.

∴

1. 1643. Un document du voïévode Vasile Lupu sur le terrain nommé Japca, près du village de Sănătauca.

2. 4 janvier 1643 (7151), Iași. Ileana, *jupâneasa* de l'ancien grand *vornic* Cujbă, vend à son cousin, le *vornic* Gheorghe Moțoc, une moitié du village de Iacobeni, sur Jijia, district de Hârlău, avec emplacements de moulin et les manoirs et les caves, pour 250 écus; elle vend aussi quelques parties du village de Broșteni, sur Jijia, district de Iași, pour 100 écus.

3. 1643 (7151) ianuarie 8. Le moine d'Ionașco Ciorte fait don au monastère de Golia de sa fortune.

4. 9 janvier 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *comis* Fortuna d'enquetêr le litige entre Bechea et Ion de Ciumălești, pour une cavale.

5. 12 janvier 1643 (7151), Iași. Les grands boyards témoignent que Ileana, *jupâneasa* de l'ancien grand *vornic* Cujbă, vend à son cousin, le *vornic* Gheorghe Moțoc, une moitié du village de Iacobeni, sur Jijia, district de Hârlău, avec emplacements de moulin et les manoirs et les caves, pour 250 écus; elle vend aussi quelques parties du village de Broșteni, sur Jijia, district de Iași, pour 100 écus.

6. 12 janvier 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* Gheorghie Moțoc le droit de propriété sur une moitié du village de Iacobeni, sur Jijia, district de Hârlău, avec moulins sur Jijia, et manoirs avec caves, quelques parties du village de Broșteni, sur Jijia, district de Iași.

7. 12 janvier 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur une moitié de la *seliștea* de Tătăruși, l'ancienne princière, district de Neamț, de la circonscription du bourg de Piatra.

8. 12 janvier 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu pour un emplacement de rucher dans le territoire de Barca, district de Neamț.

9. 13 janvier 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *comis* Corui le droit de propriété sur quelques parties du village de Făurei, district de Tutova, à la suite du procès avec Andrei et avec l'épouse de celui-ci, Ștefana, la nièce de Lazor Chișineu.

10. 13 janvier 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien grand *vornic* d'enquêter le litige entre le monastère de Pângărați et le village de Dărmănești, pour quelques clairières, au nord de Strajă.

11. <Avant le 15 janvier 1643 (7151)>. Gavril, fils d'Ion, neveu d'Iachim Helgiul, avec les parents de ceux-ci ont vendu au *pârcălab* de Bogdănești, Bechea, une partie du village de Bogdănești, la partie d'Ion Măcău, pour 16 ducats.

www.dacoromanica.ro

12. <Avant le 15 janvier 1643 (7151)>. Mărica, fille du *vătav* de Săucești. Ionașcu, avec son fils et Nechita, fils d'Ion Praznic, ont vendu à l'ancien *pârcălab* Ștefan Bechea quelques parties du village de Bogdănești, district de Roman.

13. 15 janvier 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pârcălab* Ștefan Bechea le droit de propriété sur quelques parties d'hoirie du village de Bogdănești, district de Roman, achetées à Isimia, fille de Iachim Helgiul. à ses neveux et aux autres.

14. 15 janvier 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pârcălab* Ștefan Bechea le droit de propriété sur quelques parties d'hoirie du village de Bogdănești, district de Roman, achetées à sa soeur. Marica, fille de Iachim Helgiul, à ses neveux, et aux autres.

15. <Après le 15 janvier> 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gligorie de Tabără le droit de propriété sur quelques parties des villages de Seliștioară, sur Prut. district de Iași, et d'Onceşti, achetées de Gheorghiaș et de frère de celui-ce, Aftenie, les fils de Prodan de Mihăilașea, district d'Orhei, avec 20 *lei* d'argent.

16. 164<3> (715<1>) <după ianuarie 15>, Iași. Le voïévode Vasile Lupu autorise le grand logothète Toderașco Ianovici d'enqueter le litige entre Mierăuță de Procelnici et les moines du monastère de Bârnova pour une partie du village de Budești.

17. 27 juillet 1643 (7151), Iași. L'ancien *vornic* de Țara de Sus Toader Petriceico fait don au grand logothète Toderașco Ianovici d'une partie du village de Corlăteni en échange d'une partie du village de Gârbeni et de certaines maisons de Iași.

18. 20 janvier 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre le *căpitan* Condre, Ostachi et autres parents à eux, avec le douanier Miron, pour une moitié du village de Borosăni, sur la source du Camănca, district de Iași.

19. 24 janvier 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Onigaș de Orășeni de délimiter les confins du village de Tocileni.

20. 27 janvier 1643 (7151). Le témoignage des plusieurs boyards.

21. 1 février 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin Ciurea le droit de propriété sur quelques parties des villages de Râsipeni, district de Bârlad, de Voruntari, avec certaines parties de la clairière, district de Covurlui, de Dănești, de Dămiiani et de Lucăcești, district de Covurlui.

22. 5 février 1643 (7151). Andrei et sa soeur, Ștefana, nièce du *șetrar* Lazăr, ont vendu au *vornic de gloată* Dumitrașco Gheuca quelques parties du village de Băicani.

23. 164<3> (715<1>) februarie 8. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Pătrașco Milșcu le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans le village de Popești, district de Vaslui, avec verger, clairière et tout produit, acheté à Grigorie Hurmeziu, à son épouse, Candachia, et à ses fille, Măria.

24. 10 février 1643 (7151). Gheorghie Grecul de Bășeni atteste qu'il a délimité au commerçant Pană quelques parties d'hoirie du village de Cândești district de Iași, achetées à Vasilie Cândescul, fils de Gavril et de Frăsina, neveu de Cândescul, et aux autres.

25. 10 février 1643 (7151), Bârlad. Andreiaș le *șoltuz* et les *pârgarii* de Bârlad et les autres témoignent que Costantin, fils d'Avram de Tomești, vend au *căpitan* un *bătrân* du village de Creteni, pour 28 *lei.*

26. 11 février 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *stolnic* le droit de propriété sur quelques parties du village de Buciumi, district de Tecuci, achetées à Necula, fils de Toader, et aux autres.

27. <Circa 1643 februarie 11>. Todosie, fils de Stanca, neveu de Filip de Fițingheşti, vend au *sulger* Dumitrașco la partie de son parents de ce village.

28. 11 février 1643 (7151), Iași. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *sulger* Dumitrașco, fils du *spătar* Lupul, le droit de propriété sur quelques parties d'hoirie du village de Fetingheşti, district de Putna, sur Gârla de Jos de Putna, à la suite du jugement avec le prêtre Ion et avec le neveu de celui-ci, Vasilie.

29. 15 février 1643 (7151). Les fils de Nicoară de Leiconești ont vendu à Tomița de Șetrăreni leur hoirie du village de Stănești, pour un cheval et 20 ducats.

30. 17 février 1643 (7151), Iași. Andronic Săcescul, gendre de Soltan, avec son épouse, Antimiia, et Nacul avec son épouse, Mărica, nièce de Soltan, ont vendu au grand *stolnic* Toma Cantacuzino une partie du village de Brănișteri, sur Başeu, district de Dorohoi, pour 50 *lei* comptants.

www.dacoromanica.ro

31. 20 février 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu autorise Lupul Stroescul de posséder le village de Şubraneţ.

32. 21 février 1643 (7151). Mărica, *jupâneasa* du *vornic* Tănasă, vend à son beau-frère, le *vistiernic* Gheorghie Roşca, une moitié du village de Zăvoeni, sur Moldova, district de Suceava, avec emplacement de moulin sur Râşca et sur Moldova.

33. 21 février 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage des hoiries entre les fils de Vasilie Mihăilescul et leurs parents, à savoir: les villages de Botăşinţi, d'Oglinzi et d'Oglindeşti, à raison d'une moitié des villages de Bugucica, de Negreşti et de Buhuceşti et une partie du village de Răciuleni.

34. 21 février 1643 (7151), Iaşi. Varlaam l'archevêque et métropolite de Suceava et les grands boyards témoignent que Mărica, *jupâneasa* de l'ancien *vornic* Tănasie, vend à son beau-frère, l'ancien *vistiernic* Gheorghie Roşca, une moitié du village de Zăvoiani, sur Moldova, district de Suceava, avec emplacement des moulins sur le ruisseau de Râcica et sur Moldova, pour 200 *lei* comptants.

35. <Environ le 21 février – 25 septembre 1643 (7151)>. Plusieurs boyards témoignent que Simion d'Obârşie, son épouse, Anghelina, et ses fils, font don au logothète Racoviţă Cehan une partie du village de Slipoteni, district de Tecuci, pour certaines ruches volées.

36. 23 février 1643 (7151). Danul et son fils vendent au *jitnicer* Mihăilă Săpoteanul leur hoirie du village de Vărzăreşti, sur Bâc, pour 30 écus.

37. 28 février 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma Cantacuzino le droit de propriété sur une partie du village de Brănişteri, sur Başeu, district de Dorohoi, achetée à Andronic Saca et à épouse de celui-ci, Antimia, fille de Soltan, et achetée aussi aux parents de celle-ci, pour 50 *lei* comptants.

38. 28 février 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma Cantacuzino le droit de propriété sur une partie du village d'Iteşti, sur Başeu, district de Dorohoi, achetée par son beau-père, le *clucer* Miron, de Drăgan Bentea.

39. 1 mars 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Ionaşco Grecul, Vasilie Şteful, Constantin Bantăş et Vasile Cârlig avec autres parents de celui-ci pour le terme du village de Bologeşti.

40. 8 mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iorga le droit de propriété sur quelques parties du village de Ciureşti, district de Iaşi, achetées aux neveux de Mihăilă Ciurea et aux autres, et sur quelques parties du village d'Ungheni, achetées aux arrière-petits-fils de Domşa et dea autres.

41. 8 mars 1643 (7151). L'acte pour une partie du village de Păniceşti.

42. 8 mars 1643 (7151), Iaşi. Grigore Ureche, grand *vornic* de Ţara de Jos, délimite avec ses neveux, le *spătar* Neculai Ureche et Nistor Batişte, les hoiries des son parents, le grand *vornic* Nistor Ureche et son épouse, Mitrofana.

43. <Après le 8 mars 1643 (7151)>. La liste concernante les villages de Neculai Ureche, après le partage avec Grigore Ureche.

44. 10 mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *jitnicer* Grama le droit de propriété sur un terrain qui est situé au terme du bourg de Târgul Frumos, qui a été offert par le voïévode Alexandru, fils du voïévode Radu.

45. 10 mars 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma Cantacuzino le droit de propriété sur des terrains et vignes à Cotnari.

46. 11 mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *spătar* Ilea le droit de propriété sur une hoirie du village de Mileşti, district de Iaşi, achetée à Dumitraşco Copaci et à son frère, Onciul, les fils de Tudosca, pour 78 écus d'argent.

47. 12 mars 1643 (7151), Iaşi. Les neveux de Drăgşan délimitent entre eux les hoiries des villages de Lehăceni, de Cuzlău, de Horodişte et de Godineşti, ainsi que quelques *vecini*.

48. 15 mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Safta, l'épouse du defunt Dumitraşco Şoldan, l'ancien grand *vornic*, le droit de propriété sur une moitié du village de Joldeşti, sur Başeu, district de Dorohoi, achetée à Neculai et à son épouse, Alexandra, fille de l'ancien *vistiernic* Cărăiman, pour 315 écus d'argent.

49. 15 mars 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Saftei Şoldăneasa et aux fils de celle-ci le droit de propriété sur le village de Popeşti, sur Moldova, district de Roman, à la suite du procès avec Pavăl, Ştefan et Frăsina, les enfants de Stănilă.

www.dacoromanica.ro

50. 15 mars 1643 (7151), Iaşi. Isac Avram, fils d'Ionaşco Avram, fait don au grand *vornic* de Ţara de Sus, Toader Petriceico, le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans le territoire du village de Meseheineşti, district de Roman.

51. 15 mars 1643 (7151). Vasile Roşca, Maria Potronică et Ştefan, fils de Cernat, font don à leur cousins d'un tiers du village de Brăiţăni, district de Fălciu, en échange d'un tiers du village de Cândeşti, district de Suceava.

52. 17 mars 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *staroşti* de Cernăuţi de chercher au sujet de certains *vecini* qui appartient à Gorcea de Volcineţ, et qui ont été pris par les moines du monastère de Putna et par le *căpitan* Isac.

53. 17 mars 1643 (7151), Iaşi. Antemiia, l'épouse de Dumitraşco Mihul de Turiatca, fait don à Lupul Stroescul de deux *jirebii* du village de Turiatca, district de Suceava.

54. 20 mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Ghiorghi Roşca le droit de propriété sur une moitié du village de Zevoiani, district de Suceava, achetée à sa belle-sœur, Mărica, l'épouse de l'ancien *vornic* Tănasie, pour 200 *lei* comptants.

55. 23 mars 1643 (7151), Cuzlău. Irina, fille d'Isac et de Tudosca, fait don à son neveu, Manea de Cuzlău, de sa hoirie de ce village, pour qu'il s'en occupe pendant sa vie et en commémoration.

56. 28 mars 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* le droit de propriété sur quelques hoiries du village de Todereşti, district de Cârligătura, achetées à Dumitraşco Fulger, avec 155 *ughi*.

57. 29 mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Pavel, fils du prêtre Ionaşco de Căutişeni, le prêtre Berheci avec Vasilie de Negoşeni et les *răzeşi* pour les confins du village de Căutişeni.

58. 29 mars 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Golia le droit d'administrer les moulins sur Bârlad, qui sont soumis au monastère de Vatoped du Mont Ahtos par Catrina, l'épouse du vieux *uricar*, Dumitru, ainsi que le droit de propriété sur la partie du village de Ciorteşti faite don au monastère de Golia de Ionaşcu Ciorte, nommé Ioachim comme moine.

59. <Avant le 1643(7151) martie 30>. Le témoignage de Vasile Cilibiu concernant la terre de Lucoviţa, district de Cernăuţi.

60. <Avant le 1643(7151) martie 30>. Le témoignage de Vasile Stârce concernant le serment de Vasile Răspopa de Lucoviţa.

61. <Avant le 1643(7151) martie 30>. Le témoignage de Dumitraşcu, gendre d'Ionaşcu Dobrinschi, pour la terre de Lucoviţa, district de Cernăuţi.

62. 30 mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *căpitan* de Sinehău Isac Mironescul le droit de propriété sur ses hoiries du village de Lucoviţa, district de Cernăuţi, achetées à Ioan Ciolpan, neveu d'Ionaşco Gheanghea, l'ancien grand logothète.

63. 30 mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic de gloată* Gheorghie Moţoc le droit de propriété sur une moitié du village de Iacobeni, sur Jijia, district de Hârlău, et sur quelques parties du village de Broşteni, sur Jijia, district de Iaşi, achetées à sa nièce, Ileana, l'épouse de l'ancien grand *vornic* Ionaşco Cujbă.

64. 30 mars 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme aux neveux de Gagea et aux arrière-petits-fils de Pătru et de Vlaicu le droit de propriété sur les hoiries héritées de leurs parents.

65. 30 mars 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu fait don à l'ancien *vornic* Ionaşco Rusul du village de Tohatin, sur Nistru, district d'Orhei, ancien princièr, parce qu'il a donné six chevals bons.

66. 2 avril 1643 (7151). Iftimie avec ses frères, tous les fils du Ion Bueban, neveux de Sava, le vieux de Ionăşeni, vendent au *sulger* Dumitraşco une partie du village de Buciumi.

67. 3 avril 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Lucoviţa.

68. 5 avril 1643 (7151), Iaşi. Drojea, frère de Nan de Stoileşti, fait don, à la mort de son neveu, Moisă, de sa hoirie de Sava de Căşoteni.

69. 6 avril 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *pârcălab* Dabijea de délimiter les hoiries du monastère de Tazlău des villages de Călimăneşti et de Mihăileşti et des autres villages, district de Putna.

70. 7 avril 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Ciocârlan, tzigan qui appartient au monastère de Probota, et Fuga de Forăşti, pour un vol.

www.dacoromanica.ro

71. 9 avril 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ursu *vătav* le droit de propriété sur quelques parties des villages de Nemeş, sur Prut, district de Iaşi, de Ţăcoteni, de Cicicani, de Cotela, de Forosna, de Şărbenţi et de Bădroseni.

72. 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi. Grigorie Pilipovschi et son épouse, Mitrofana, vendent au grand *vistiernic* Iorga leur partie du village de Bogdăneşti, sur Prut, district Hotin, avec moulin et emplacements de moulins sur Vilia.

73. 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi. Les grands boyards témoignent que Grigorie Pilipovschi et son épouse, Mitrofana, ont vendu au grand *vistiernic* Iorga leur partie du village de Bogdăneşti, sur Prut, district Hotin, avec moulin et emplacements de moulins sur Vilia.

74. 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* une partie du village de Bogdăneşti, sur Prut, district de Hotin, avec moulin et emplacements de moulins sur Vilia.

75. 10 avril 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *pârcălab* Dabijea d'enquêter le litige entre les moines du monastère de Bisericani et Irimiia pour un terrain dans le territoire du village de Romăneşti.

76. <Après le 10 avril> 1643 (7151), Iaşi. Plusieurs boyards témoignent au sujet du litige entre les moines du monastère de Bisericani et Irimiia de Romăneşti.

77. 11 avril 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Simion Mogâlde et au *spătar* Ionaş le droit de propriété sur le village de Negreşti, district de Vaslui, à la suite du procès avec le *vistiernic* Iorga.

78. <Avant le 13 avril> 1643 (7151). Un fragment d'un bornage de la terre de Simion Băisanu concernant la partie du prêtre Toader Mogâldea achetée de son père Simion Mogâldea.

79. 13 avril 1643 (7151). Un fragment d'un bornage concernant à la vente d'une partie d'une terre de Simion Băisanu par celui-ci à Simion Mogâldea, père du prêtre Toader.

80. 25 avril 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Toader, fils d'Isac, son oncle Nicoară et l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea pour une partie du village de Plopeni, sur Jijia, district de Dorohoi.

81. 25 avril 1643 (7151). Toader, fils de Mihail de Dăvideşti, vend à son cousin Ştefan de Dragomireşti les hoiries des villages de Dragomireşti et de Bulăeşti.

82. <Avant le 28 avril 1643 (7151)>. Loghina et son fils, Orăş, vendent à Apostol Cehan quelques parties du village de Prigorceni.

83. 28 avril 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Apostol Cehan le droit de propriété sur quelques parties des villages de Mărăţei, de Poeneşti, de Grumăzeşti, de Fauri, de Prigorceni, de Tăcmăneşti, de Petreşti et de Băileşti, toutes achetées à Vasilie Bolişor, et sur une partie du village de Prigorceni, achetée de Loghina, fille du logothète Bogza.

84. 28 avril 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gheorghie et à Lazor de Bărboşi d'enquêter un litige pour une partie du village de Ghidişeni.

85. Mai 1643 (7151). Ştefan Florescul vend au grand *paharnic* Gheorghie Coci un terrain sur Bistriţa, qui s'appelle Colibiţa, pour 10 *lei* et un cheval.

86. 1 mai 1643 (7151). Gavril, fils de Sora, vend au diacre Dumitraşcu sa partie du village de Armeneşti.

87. 3 mai 1643 (7151). Le témoignage du *sulger* Gheorghiţă, le *staroste* de Cernăuţi, concernant le jugement de lui avec le fourreur Petre pour certaines échoppes de Cernăuţi.

88. 5 mai 1643 (7151). Jerian, fils de Petre de Cătănaşi, vend une partie du village de Cătănaşi, avec une vigne abandonnée, au *paharnic* Pană.

89. 7 mai 1643 (7151). Avram Cojan, pour le village de Hruşavăţ, district de Hotin.

90. 8 mai 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Vasilie Fugli du bourg de Iaşi le droit de propriété sur une partie du village de Lăzoreni, sur Jijia, district de Iaşi.

91. 8 mai 1643 (7151). L'acte de Gligorie, fils de Bicul, pour un terrain du village de Voroveşti, sur Cneja.

92. 12 mai 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader Gherman le droit de propriété sur quelques parties du village de Cordăreni, sur Iubăneasa, district de Dorohoi.

93. 14 mai 1643 (7151), Iaşi. Necula et Vasile, fils de Nastasie Brânzoaie, vendent à Vasile Dicăş leur parties des villages de Mădârjaci, de Văleşeni, de Poieni et de Micodini.

www.dacoromanica.ro

94. 14 mai 1643 (7151). Grăpina Prodăneasa témoigne concernant le partage entre elle et le beau-père de son fils defunt, Vartic, dans les villages de Şişcăuţi, de Perebicăuţi, de Rujavinţi et de Cerlina Mare.

95. 15 mai 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au diacre de l'église princière, Ştefan, le droit de propriété sur une partie du village de Horileşti, achetée à Nican, neveu de Fratei et aux autres.

96. 19 mai 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu fait don à Hriza et à son épouse, Vamba, du village de Lăturişeni, district de Tecuci.

97. 23 mai 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Franţi le droit de propriété sur quelques parties du village de Jigoreni, achetées aux neveux de Giurgea et de Fodor.

98. 26 mai 1643 (7151), Ţigăneşti. Buta et Româşcel, les *staroşti* de Putna, écritent au voïévode comment ils ont délimité la partie achetée par Pătraşco dans le village de Burduşeşti, situé dans la vallé de Zăbrăuţ, à Ion Dărăbanu.

99. 27 mai 1643 (7151). Dumitrie, le *staroste* de Putna, témoigne pour les parties de l'ancien *cămăraş* Pătraşco dans le village de Şoldeşti, sur Zăbrăuţ.

100. 27 mai 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Udrea Gânscă le droit de propriété sur quelques parties du village de Starosilţi, à la source de Cozancea, district de Hârlău, à la suite du procès avec ses parents.

101. 31 mai 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu, pour les confins du village de Băsăeşti.

102. 31 mai 1643 (7151). Les grands boyards témoignent que le *vornic* Costantin Ciogolea a acheté une moitié du village de Pobrăteşti, à Gheorghie Prăjescul.

103. 3 juin 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Ştefan de Pilipăuţi et Anghel de Mamurinţi pour une partie du village de Mamurinţi.

104. 4 juin 1643 (7151), Suceava. Plusieurs boyards témoignent qu'Isac Cucoranul a acheté une partie du village de Hroşăuţi, district de Cernăuţi, à Dumitraşco Lenţa.

105. 4 juin 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Strătulat Dobrenchi le droit de propriété sur une *jirebie* dans le village de Bălăceni, achetée à Gligorcea d'Ilişeşti.

106. 7 juin 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Pătraşco Berciul et à ses frères le droit de propriété sur leur partie du village de Corneşti, district de Dorohoi, à la suite du jugement avec l'ancien grand logothète Gavrilaş Mateiaş.

107. 9 juin 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Strătulat Dobrenchi le droit de propriété sur une partie du village de Bălăceni, district de Suceava, à la suite du jugement avec Antemia, l'épouse de son oncle, Dumitraşco Mihul de Sinăuţi.

108. 9 juin 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu autorise un *aprod* de chercher deux *vecini* qui appartient à Vasilie de Vişnovăţ.

109. 11 juin 1643 (7151). Zbiera et ses frères, neveux de Pisoţchi de Liteni, vendent à Dumitraşco d'Ipoteşti et à son épouse, Anghelina, quatre *jirebii* et quatre hommes dans le village de Liteni.

110. 15 juin 1643 (7151). Le grand *medelnicer* Gheuca témoigne en ce qui concerne le choix des confins entre les villages de Săpoteni et de Liveni, pour lesquels le *pârcălab* Stârcea et l'épouse d'Ionaşco Roşca ont jugé devant le voïévode.

111. <Avant le 17 juin 1643 (7151), Suceava>. Lupul, fils de Toader Boţ, et son frères, ensamble autres parents de ceux vendent au *pitar* Buta un emplacement de moulin dans le village de Gligoreşti.

112. 17 juin 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Dumitraşco Gheuca le droit de propriété sur ses achats dans les villages de Gligoreşti, de Boicani et de Făurei.

113. 18 juin 1643 (7151). L'acte de jugement entre les neveux d'Albul, arrière-petits-fils de Strătulat Dobrenchi, et neveux de Roman Jliagă, arrière-petits-fils de Buda, pour une partie du village de Vertep, district de Hotin.

114. 18 juin 1643 (7151), Iaşi. Toader Dohadco fait don à son beau-frère, Strătulat Dobrenchi, d'une partie du village de Bălăceni, en échange d'une partie du village de Cătămăreşti, district de Hârlău.

115. 20 juin 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme aux arrière-petits-fils de Buda et neveux de Roman Jliagă, le droit de propriété sur une partie du village de Vertep.

www.dacoromanica.ro

116. 28 juin 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu autorise Dumitru, l'ancien *şoltuz* de Botoşani, de poséder une partie du village de Băiceni.

117. 28 juin 1643 (7151). Foce et Grozav, fils du *pârcălab* Giurgiuman, vendent aux descendants de Ciomârtan de Căţeleşti une partie du village d'Alboteşti, avec emplacement de rucher et de pré, et des étangs sur Siret.

118. <Environ le 1 juillet 1643 (7151)>. Păcurar, fils de Talaşco, et Păcurar, fils de Marta, vendent au *pârcălab* de Galaţi Iacomi deux parties de leur village.

119. 1 juillet 1643 (7151), Galaţi. Toader Chirculeţ et son neveu Ştefan Chirculescul vendent au *pârcălab* de Galaţi Iacomi une partie du village de Tomuzeni, sur Sohului.

120. 1 juillet 1643 (7151), Siret. Le *pârcălab* du district de Suceava, Nacul Simionel, Alexa Şoltuz et 12 *pârgari* et à autres témoignent pour mise en pratique d'un testament.

121. 2 juillet 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu autorise le grand *stolnic* Toma Cantacuzino de poséder une partie du village de Bodeşti et de Dănceşti, en commun avec Gherghiţă.

122. 2 juillet 164<3> (715<1>), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Putna le droit de propriété sur le territoire du village de Greci, après le procès avec les citadins du bourg de Siret.

123. <Environ le 2 juillet 1643 (7151)>. Un témoignage des boyards.

124. 2 juillet 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *sulger* Toma et à son épouse, Eftimia, fille du *sulger* Gavril, le droit de propriété sur quelques parties des villages de Hlineşti et de Novacăuţi, district de Hotin.

125. 5 juillet 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu autorise le monastère de Putna de poséder la *seliştea* de Greci à côté du bourg de Siret, district de Suceava.

126. 5 juillet 1643 (7151), <Botoşani>. L'ancien *jitnicer* Pavel Albotă, les *vornicii* Gheorghiţă et Dumitraşco et le *şoltuzul* de Botoşani témoignent de choisir quelques parties des villages de Crivăceşti, de Şarba, de Costineşti et de Vancicăuţi, à la suite du procès entre Alecsandra Neculăiasa et Ponici.

127. 8 juillet 1643 (7151). Petre Bantăş vend une partie du village de Corlăteşti à Toma.

128. 8 juillet 1643 (7151), Suceava. Le *pârcălab* Nacul vend à Ilie Şeptelici et à Gheorghie une partie du village de Nemerniceni.

129. 12 juillet 1643 (7151). Gligorcea Pisăvschie fait don en dot à sa fille, Antimiia, d'une vigne.

130. <Avant le 17 juillet 1643 (7151)>. Ilisafta, fille du logothète Prebici, et ses fils vendent à Scărlet et au frère de celui-ci, Aiopul, la *seliştea* de Negoeşti, district de Bârlad.

131. 17 juillet 1643 (7151). Les *vornici* Tănasie, Hurjui et Nicula, le *şoltuz* Andreiaş et les 12 *pârgari*, ainsi que les commerçants et d'autres citadins du bourg de Bârlad témoignent en ce qui concerne la vente par les descendants du *logofăt* Prebici de la *seliştea* de Negoeşti, district de Bârlad, à Scărlet et à son frère, Aiopul.

132. 17 juillet 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşcu Gheuca le droit de propriété sur une partie du village de Băicani, achetée de Ştefana, nièce du *şetrar* Lazor.

133. 20 juillet 1643 (7151). Le *şoltuz* de Bârlad, Andrieş, et les 12 *pârgari* témoignent qu'Alexa, fils de Petriman, a vendu une partie du village de Măneşti et quelques parties des villages de Sârbi et de Dumitreşti à Ioniţă et à Timoftei, fils de Zgribăoan.

134. 20 juillet 1643 (7151). L'acte de quelques parties du village de Arămeşti.

135. 22 juillet 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux paysans des villages de Iurghiceni et de Tâlhăreşti d'apporter tous les vieux actes pour cercher les confins de quelques parties de ces villages.

136. 22 juillet 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Eremia Murguleţ de délimiter les parties du village de Doroşcani, du côté de Scobinţeni.

137. <Environ le 23 juillet 1643 (7151)>. Chelsia, fille de Grozav de Cosiţeni, et l'épouse de Cornea, vend à Ionaşcu Jora sa partie du village d'Iugani.

138. 23 juillet 1643 (7151), Iaşi. Les *vornici de poartă* témoignent que les filles de Grozav de Cosiţeni ont vendu quelques parties du village d'Iugani à l'ancien *vornic* Ionaşco Jora.

139. 24 juillet <1643 (7151) – 1649 (7157)>, Botoşani. L'ancien *vistiernic* Solomon et le *vornic* de Botoşani Chiriiac écrivent au grand logothète une lettre de témoignage pour l'enquête sur un litige du village de Mereşti.

www.dacoromanica.ro

140. 1 août 1643 (7151). L'acte du voïévode Vasile Lupu pour un village sur le ruisseau de Bujor et pour deux terrains déserts.

141. 2 août 1<6>43 (7<1>51), Tecuci. Macovei le *şoltuz*, les 12 *pârgari* du bourg de Tecuci et autres citadins témoignent que Neculai Gheorma a acheté aux descendants de l'ancien *vornic* Ifrim Huru quelques parties du village de Bănileşti.

142. 3 août 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *paharnic* Vasile le droit de propriété sur sa partie du village de Boişte, district de Trotuş.

143. 5 août 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu décide dans le litige pour le droit de propriété sur un terrain du village de Şendriceni, de la circonscription du bourg de Dorohoi.

144. 11 août 1643 (7151), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu font don au monastère de Mileşevo, de Serbe, d'un *obroc* anuuel de 13 000 d'aspres.

145. 18 août 1643 (7151). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Râşca le droit de propriété sur le village de Popeşti, situé à la sourse du ruisseau de Vaslui, à la suite du litige contre Grigore Hermeziu.

146. 21 août 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac le droit de propriété sur la partie d'Eremia Dracea du village de Sănăuţi, district de Suceava, jusqu'à l'acquittement d'une dette.

147. 22 août 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac Căşoteanul le droit de propriété sur une moitié du village de Bezeräceni, qui s'appéle Buzeni, à la suite d'un jugement.

148. 25 août 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à certaines serviteurs princieres d'enquêter une plainte pour quelques étangs situés dans les domaines des villages de Ştefeni et de Scorţeni.

149. 29 août 1643 (7151). L'acte du voïévode Vasile Lupu concernant la pétition d'Ion d'Alboteşti contre Iuraşcu.

150. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise Dumitru Buhuş, l'ancien *vistiernic*, de poséder le village de Boldeşti et la *seliştea* de Sârbi.

151. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise Dumitru Buhuş, l'ancien *vistiernic*, de poséder le village de Dădeşti.

152. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gligorie de Iaşi le droit de propriété sur une maison avec terrain, achetée du *vămăşel* de Iaşi Pană.

153. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152). L'acte du voïévode Vasile Lupu pour le village de Borole.

154. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152). L'acte du voïévode Vasile Lupu pour le village de Tuleşti.

155. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152). Grigore Hermeziu atteste qu'il a mis en gage à Isac de Pribeşti sa hoirie du village de Popeşti, à la source de Vaslui, qu'il avait acheté aux moines du monastère de Râşca.

156. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152), Iaşi. Lughin a acheté d'Ion Cătina et d'Andreiu de Buteşti une vigne sur la colline du côté de Spărieţi.

157. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152). Vasilie de Năglupeşti fait don à son frère, le *căpitan* Gligorie Traistă, d'une partie du village de Năglupeşti.

158. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152). Gheorghe Turma et son frère Vasilie vendent à Tudor Brahă leur partie du village de Culiceni.

159. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152), Zastavna. L'ancien *staroste* Onciul Iuraşcovici atteste qu'il a choisi les parties du village de Zastavna qui appartient à Dumitraşco.

160. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152). Le témoignage d'Onciul Iuraşcovici concernant le partage de quelques hoiries des villages de Zastavna, de Boianciuc et de Toutrea entre Iuraşco et son frère, Nalivaicu, et Grigorie Grozăvăscul.

161. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152). Miron de Puţăni fait don à Manolachi d'une partie du village de Sohului.

162. Septembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise Costandin Stârcea l'ancien *pârcălab* et Darie Stârcea de poséder le village de Hrimancăuţi, district de Hotin, parce qu'ils avaient payé pour une meurtre.

163. 2 septembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au l'ancien *vornic* Dumitru le droit de propriété ses achats dans les villages de Negoeşti et de Todireşti, district de Vaslui.

www.dacoromanica.ro

164. 2 septembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Varvara, épouse de l'ancien *agă* Strătulat, qui est mort, le droit de propriété sur une moitié du village de Futeleşti, sur Elan, à la suite du jugement avec le moine Medelean.

165. 4 septembre 1643 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de poartă* Costantin Ciogolea le droit de propriété sur une moitié du village de Pobrăteşti, district de Cernăuţi, achetée de Gheorghie Prăjescul.

166. 4 septembre 1643 (7152). Paţea, le gendre de l'ancien *vornic* Farmachie, fait don à Avram, fils d'Arvat, d'une partie du village de Mişloceni, en échange d'une partie du village de Sascut.

167. 4 septembre 1643 (7152). Le voïévode Vasile Lupu, avec sa femme et son fils, font don au monastère de Soveja de deux moulins situés dans le domaine du village de Clipiceşti.

168. 8 septembre 1643 (7152). Dumitru Uscatul vend à son beau-frère Vasilie Vădeanul quelques parties des villages de Dragomereşti et de Tâmpeşti, sur Pârâul Alb, district de Neamţ.

169. 9 septembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux fils et aux petits-fills de Sava de Ialoveni, parents de l'ancien *pitar* Vasile Drăguş, les parties du village de Săcuieni rachetées par Vasâli Suruceanul.

170. 9 septembre 1643 (7152). Le voïévode Vasile Lupu autorise Ion d'Alboteşti de citer en justice sur Neculai, fils du *pitar* Ursu.

171. 10 septembre 1643 (7152), Iaşi. Les grands boyards témoignent que le *vornic de poartă* Neaniul fait don à Nistor Batişte de la *seliştea* Mihneşti, district de Cârligătura, avec étang et pré, en échange d'un quart du village de Petreşti, district de Roman, avec pré et terrain et 190 ducats.

172. 10 septembre <1643 (7152) – 1646 (7155)>, Ţipilova. Le *pârcălab* de Soroca Ştefan écrit au grand *vornic* Grigore Ureche au sujet du ravage du village de Cureşiţa et de la fondation du village de Şepteliceni par Şeptelici.

173. 12 septembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu écrit aux *staroşti* de Putna et de Tecuci de chercher, depair avec le second logothète Racoviţă Cehan, la situation de quelques moulins situés sur le ruisseau de Siretel du côté du Valachie.

174. 16 septembre 1643 (7152), Iaşi. Le prêtre Dudon vend au *vornic* Toader Petriceico quelques *fârtaie* de vigne à Cotnari pour 100 *lei* comptants.

175. 20 septembre 1643 (7152). Le voïévode Vasile Lupu écrit au *staroste* de Cernăuţi en ce qui concerne le litige entre Gorce de Volcineţ et le *căpitan* Isac pour le droit de propriété sur un *vecin*.

176. 20 septembre 1643 (7152. Le témoignage des quelques boyards pour la vente d'une partie du village de Bumboteşti au grand logothète Toderaşco par les neveux de Grozea.

177. 22 septembre 1643 (7152), Iaşi. L'acte du voïévode Vasile Lupu pour le village de Vicoleni, sur Jijia, district de Dorohoi.

178. 20 septembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Ieremia Vârnav et à Mereuţă Potârniche de délimiter le terrain entre les héritages de Prăjeşti et de Bârjoveni, district de Neamţ.

179. <Environ le 20 septembre 1643 (7152)>. Ieremia Vârnav et Mereuţă Potârniche avoue avoir cherché, à la suite de la disposition princière, pour les héritages de Prăjeşti et de Bârjoveni, district de Neamţ.

180. 24 septembre 1643 (7152), Iaşi. Les grands boyards témoignent que le grand *vornic* de Ţara de Sus a acheté quelques *fălci* de vigne à Hârlău, pour 100 *lei*.

181. 24 septembre 1643 (7152), Iaşi. L'ancien *comis* Fortuna témoigne qu'il a reçu du logothète Gavrilaş et de Velicico 350 ducats et 12 *fălci* de vigne à Cotnari.

182. 25 septembre 1643 (7152), Iaşi. Les grands boyards témoignent que le logothète Gavrilaş, avec son fils, a racheté le village de Podraga, district de Dorohoi, et 12 *fălci* de vigne à Cotnari de l'ancien grand *postelnic* Apostol Catargiul.

183. 25 septembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothête Gavrilaş et au fils de celui-ci, Velicico, le droit de propriété sur le village de Podraga, district de Dorohoi, et sur 12 *fălci* de vigne à Cotnari.

184. 25 septembre 1643 (7152). Bălan, fils de Varvara, et Marco, fils de Irimia de Teleneşti, tous les neveux de Grozea, ont vendu au grand logothète Toderaşco leur partie du village de Bumboteşti, district de Iaşi, pour 80 ducats.

www.dacoromanica.ro

185. 26 septembre 1643 (7152). Isac, fils'Avaram Meseinescul, vend au *comis* Fortuna un emplacement de moulin sur le ruisseau de Bârlad, à Docolina, sur le territoire du village de Ştefeni.

186. 27 septembre 1643 (7152), Iaşi. Răzmireţă, fils de Gorcea, vend au grand *vistiernic* Iordachi six terrains dans le village de Cliceşti et six terrains dans le village de Ţigăneşti.

187. 28 septembre 1643 (7152), Iaşi. Les grands boyards témoignent que Isac, fils d'Avram de Meseineşti, vend, à la suite d'un jugement, à l'ancien grand *comis* Furtună un emplacement de moulin sur Bârlad, sur le territoire du village de Ştefeni.

188. 28 septembre 1643 (7152). Le témoignage des *staroşti* de Cernăuţi Boul et Sârghii pour le *vecin* Zăhara.

189. 2 octobre 1643 (7152), Iaşi. Les arrière-petits-fils de Ivaşco Mladin ont vendu leur hoirie du village de Mlădineşti sur Lăpuşna, au grand *armaş* Ştefan, pour 40 ducats.

190. 4 octobre 1643 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux descendants de Popoţca de Bârjoveni le droit de propriété sur les parties héritées et les parties achetées qui ont appartenu à son père du village de Bârjoveni.

191. 5 octobre 1643 (7152), Mogeşti. Le diacre Pătraşcu se constitue en temoin lors du choix des parties du village de Mogeşti achetées par les moines du monastère de Pângărați par Florea, fils de Dumbravă, et par d'autres.

192. 6 octobre 1643 (7152), Iaşi. Safta, fille de l'ancien *pitar* Apostol, a racheté ses maisons du bourg de Iaşi l'épouse du *vornic* Hăbăşescul.

193. 12 octobre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *staroste* des commerçants Gheorghie Dimuţă le droit de propriété sur quelques parties du village de Şendreni, sur Prut, district de Iaşi.

194. 12 octobre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Pantiul de Peresecina le droit de propriété sur une partie du village d'Epureni, district d'Orhei.

195. 12 octobre 1643 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iorga le droit de propriété sur le village de Milianca, sur le ruisseau Podraga, district de Dorohoi, à la suite d'échange du village de Băşeni, district de Neamţ et des 200 ducats, des fils d'Ionaşco Poturul.

196. <Environ le 12 octobre 1643 (7152)>. Tete et Necola vendent leur partie du village de Şendreni au commerçant Gheorghii.

197. <Avant le 12 octobre 1643 (7152)>. Mărica Ignătoaie vend à Gheorghe de Iaşi sa partie du village de Şendreni, sur Prut, district de Iaşi.

198. <Avant le 12 octobre> 1643 (7152). Le commerçant Ghiorghi a acheté à Vasile, fils de Varvara, une partie du village de Şendreni, district de Iaşi.

199. 12 octobre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au commerçant Gheorghie Dimuţă le droit de propriété sur des parties du village de Şendreni.

200. 12 octobre 1643 (7152), Iaşi. Les arrière-petits-fils de Trifan ont vendu à l'ancien grand *postelnic* Gligorie leur hoirie du village de Fâşcani, district de Vaslui, avec emplacement d'étang, pour 20 ducats.

201. 15 octobre 1643 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *zlătar* Andoca le droit de propriété sur le village de Dăieni et sur un emplacement de moulin, après la délimitation du *vornic de gloată* Vasile Roşca et du *vornic* Tăbârţă.

202. 16 octobre 1643 (7152). Cârstea de Borceşti écrit au voïévode en ce qui conceme le litige entre Zaharia d'Uscaţi, Andronic et ses frères avec Vasăi de Porceşti pour un emplacement de moulin à foulon.

203. 20 octobre 1643 (7152). Les descendants de Miron Onciul de Herţa ont partagé entre eux la richesse restée de leur parents.

204. 21 octobre 1643 (7152), Botoşani. Dămiian, fils de Solomia, met en gage au *vornic* Pavel sa partie du village de Medeeşti, parce qu'il a perdu 50 moutons qui appartenaient de celui-ci.

205. 29 octobre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Tomiţa de Şetrăreni d'enquêter le litige entre Drăgan et son neveu, l'*aprod* Pătraşco Berciul, et les autres avec le logothète Gavrilaş qui a environné leurs parties des villages de Corneşti et de Căbiceni.

206. <Environ le 1 noiembrie> 1643 (7152). Le témoignage des grands boyards pour une partie du village de Cucuteni achetée à Ştefan Moimăscul des arrière-petits-fils de Pătraşco Banul.

207. 1 novembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *armaş* Ştefan Moimăscul quelques parties des villages de Cucuteni, district de Cârligătura, et de Bărboşi, achetées aux arrière-petits-fils de Pătraşco Banul.

www.dacoromanica.ro

208. 10 novembre 1643 (7152). L'acte pour le village de Păniceşti.

209. 22 novembre 1643 (7152). Dumitraşco. fils de Ghica, neveu de Romăşcel. vend au *vistiernic* Isac un terrain pour bâtir une maison dans le bourg de Iaşi.

210. 28 novembre <164>3 (<715>2). Andrei, fils d'Anuşca, neveu de Vasilie Banul, vend au *vătav* Isac, gendre de Murguleţ, quelques parties du village de Vartici.

211. <Avant le 4 décembre 1643 (7152)>. Grigorie Urmezeu vend au grand *vornic* Grigore Ureche une moitié du village de Medvica, sur Prut, district de Hotin, pour 320 *lei*.

212. 4 décembre 1643 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de Ţara de Jos Grigore Ureche le droit de propriété sur une moitié du village de Medvica, sur Prut, district de Hotin, achetée à Grigorii Urmeziul.

213. 9 décembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise la *jupâneasa* Şoldăneasa de posséder une partie du village d'Unguraşi, district de Neamţ.

214. 10 décembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Ionaşco Florea de Sârbi d'enquetêr le litige entre Talpă avec son *răzeşi* et le prêtre Avrentie, pour un étang construit à Berteşti.

215. <Après le 10 décembre 1643 (7152)>. L'*uricar* Dumitru et Ionaşcu écrivent au voïévode au sujet de l'enquête sur le litige entre Talpă et ses *răzeşi* avec le prêtre Avrentie de Berteşti, pour un étang.

216. 17 décembre <1643 (7152)>. Un témoignage de Ştefan Boul pour la terre de Lucoviţa, district de Cernăuţi.

217. 20 décembre 1643 (7152), Iaşi. Les grands boyards témoignent que le grand *vistiernic* Iorga a acheté à Dumitru le vieux et à ses sœurs leur partie du village de Ciureşti, sur Prut, district de Iaşi; il a acheté aussi une autre partie du même village à Iorga, fils de Gavril, et à son cousin, Ştefan.

218. 20 décembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iorga le droit de propriété sur quelques parties du village de Ciureşti, sur Prut, district de Iaşi.

219. 20 décembre 1643 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Vasilie de Mădârjaci de chercher les confins du domaine qui appartiennent à l'ancien *vistiernic* Dumitru Buhuş, du côté du village de Pietriş.

220. <Après le 20 décembre 1643 (7152)>. Vasilie Pahomie, Vasilie Buculei et Coste de Mădârjaci écritent au grand logothète Toderaşco Ianovici sur l'enquête pour établir les confins du village de Criveşti, du côté du village de Pietriş.

221. <Après le 20 décembre 1643 (7152)>. Les prêtres, les citadins du bourg de Târgul Frumos et les autres écrivent au grand logothète en ce qui concerne le litige entre le *vistiernic* Buhuş et les gens des villages de Costeşti et de Pietriş au sujet d'envahissement du domaine du *vistiernic* du côté des villages de Criveşti et de Pietriş.

222. <Environ le 20 décembre 1643 (7152)>. L'acte pour les confins du village de Criveşti.

223. 27 décembre 164<3 - 1649> (715<1> - <7158>), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au l'ancien *vătav* Vasilie Vartic le droit de propriété sur ses achats dans le village de Voicouţi, avec emplacement de moulin sur Prut, district de Dorohoi.

224. 1 janvier 1644 (7152), Conceşti. Tudora et ses enfants vendent au diacre Andreica et à son épouse, Antemia, leur hoirie du village de Bobeşti, avec une partie d'étang sur Başeu.

225. <Avant le 10 janvier 1644 (7152)>. Mârze et son épouse, Irina, fille de Dabija, vendent à l'ancien *staroste* Dabija un emplacement de moulin et six terrains dans le village de Hălmăgeşti.

226. 10 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pârcălab* Dabija le droit de propriété sur une partie du village de Hălmăgeşti, et un emplacement de moulin sur Gârla Putnei de Jos, achetés de Mârzea, fils de l'ancien *pârcălab* Andronic.

227. 11 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma Cantacuzino le droit de propriété sur une partie du village de Bodeşti, sur Cracău, district de Neamţ, et sur une partie du village de Dănceşti, avec emplacement de moulin dans le même district, achetées à Ştefan Dolhescul.

228. 11 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma Cantacuzino le droit de propriété sur une partie du village de Cogeşti, sur Bahlui, district de Cârligătura, avec emplacement de moulin et un étang, achetés à l'ancien logothète Pătraşco Başotă.

229. 12 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur la *seliştea* de Mihneşti, district de Cârligătura, reçue à Nistor Batişte en échange d'une partie du village de Petreşti, district de Roman.

www.dacoromanica.ro

230. 12 janvier 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Bucium le droit de propriété sur le village de Vişniţa, sur Ceremuş, district de Cernăuţi.

231. 12 janvier 1644 (7152). Les grands boyards témoignent en ce qui concerne le litige entre Avram de Lucăceni et Toader, fils de Pârvul, pour le village de Soloninca Cotela, district de Hotin.

232. 15 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Zavul et à ses parents le droit de propriété sur quelques parties du village de Boureni, sur Moldova, district de Suceava, à la suite du jugement avec l'*uricar* Strătulat et avec ses parents.

233. 15 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Vasilie Corlat le droit de propriété sur la *seliştea* Horeşti, district de Hotin, à la suite du jugement avec les fils de Pântea et avec d'autres parents à eux.

234. 18 janvier 1644 (7152). Le *căpitan* Benia et son frère, Costandin, vendent au *vistiernic* Isar le village de Năneşti, sur le ruisseau de Bârzota.

235. 20 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Maguţa Mălăiasa, fille de Frăsina, une partie du village de Vepreuca, sur Răut, district de Soroca, dont les actes sont perdus.

236. 21 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *cămăraş* Solomon, Gligori et Nicolai, les fils de Tăutul de Cordăreni, de posséder une moitié du village de Săpoteni, district de Dorohoi.

237. 21 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le grand *vornic* de Ţara de Jos Grigorie Ureche avec son épouse, Lupa, le grand *stolnic* Toma avec son épouse, Aniţa, le *stolnic* Lupul Bucium avec son épouse, Antimiia, et Savin avec son épouse, Nastasiia, ont partagé les hoiries de leur beau-père, le *comis* Voruntar, et de leur belle-mère, Solomia.

238. 22 janvier 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Mărica et à Aniţa, les filles du *postelnic* Vrabie, le droit de propriété sur une partie du village de Berezeni, sur Elan, à la suite du jugement avec Ivana, l'épouse du *vornic* Ion.

239. 25 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*armaş* Zamfir le droit de propriété sur une partie du village de Gereni, district de Tecuci, après le jugement avec les *răzeşi* de bas.

240. 27 janvier 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux fils, aux filles et aux neveux de Vasilie Mihăilescul le partage des villages de Buciucica, de Răciuleni, de Botăşeni, d'Oglinzi, d'Oglindeşti et de Suhuceni.

241. 27 janvier 1644 (7152). Neaga, fiile de Dobrin, vend une partie du village de Floreşti, sur Milcov, à Irimia.

242. 30 janvier 1644 (7152). L'acte du voïévode Vasile Lupu pour le village de Ghitcăuţi, district de Dorohoi.

243. 1 février 1644 (7152). Le *şoltuz* Simion Cernea avec les 12 *pârgari* et des autres témoignent qu'Anghelina et son fils, Vasilie, ont vendu à Scărlet de Zorileni deux *bătrâni* de la *seliştea* de Fărâmeşti.

244. 20 février 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur quelques parties du village de Cogeşti, sur Bahlui, district de Cârligătura, avec étang, moulin, rucher et pré, achetées à l'ancien logothète Pătraşco Başotă.

245. 21 février 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu écrit à Dumitraşcu Oţel d'enquêter le litige entre Irimia, Bosie, Coţaca et les autres pour une partie du village de Răcămuş, sur le ruisseau de Muşata.

246. <Avant le 26 février 1644 (7152)>. Trif, fils de Grozav Bantăş, vend au *vornic* Tănasie certaines arbres dans le village de Ţigăneşti.

247. 26 février <1644 (7152)>, Ţigăneşti. L'ancien *pârcălab* Dabija et le copiste Pătraşco écrivent au voïévode sur le choix des parties du village de Ţigăneşti qui appartient au monastère de Bistriţa.

248. 26 février 1644 (7152), Ţigăneşti. Le *pârcălab* Dabija et le *cămăraş* Pătraşco écrivent au voïévode sur le choix des parties du village de Ţigăneşti qui ont été faites don au monastère de Bistriţa par l'ancien *vătav* Sacaluş.

249. 28 février 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Toderaşco et au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une moitié du village de Vârâţi, sur Prut, district de Fălciu, à la suite du jugement avec Ionaşco Godinac et avec ses parents.

www.dacoromanica.ro

250. 28 février 1644 (7152). Alexandra, fille du *cămăraş* Pană, vend, après la mort de son frère, une moitié du village de Frijeni au *căpitan* Macarie.

251. <Après le 28 février 1644 (7152)>. Plusieurs boyards témoignent qu'Alexandra, la sœur du *cămăraş* Pană, a vendu une moitié du village de Frijeni, sur Sărata, au *căpitan* Macarie.

252. 29 février 1644 (7152), Iaşi. Le second logothète Racoviţă Cehan vend au grand *spătar* Iordachie deux *fălci* de vigne à Cotnari.

253. 2 mars 1644 (7152). Flore, fils de Capotă de Petreşti, et son épouse, Sofronia, mettent en gage leur hoirie du village de Petreşti, à Andoca, pour un 30 *lei*.

254. 4 mars 1644 (7152), Galaţi. Paraschiv avec son épouse et avec ses fils vendent au prieur Galation de l'église princière une vigne à Vadul Ungurilor, entre les vignes princières.

255. 9 mars 1644 (7152). Sofronıa et ses fils vendent à Dumitraşco Comşea leur partie du village de Borzeşti.

256. 11 mars 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Scripco et aux frères de celui-ci le droit de propriété sur la partie du village de Găleşăşti qui s'appelle maintenant Tătăreni.

257. 17 mars 1644 (7152). Les fils de Petriman du village de Sărăţeni et Creţul du même village vendent à Tofana Costăchioae et à ses enfants quelques tzigans, à la suite d'un jugement.

258. 18 mars 1644 (7152). Le témoignage des boyards concernant la vente d'une partie du village de Drevcăuţi, sur Prut, district de Hotin, par Gheorghe, fils d'Ionaşcu Mironescu, du grand logothète Toderaşco.

259. 20 mars 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Toderaşco le droit de propriété sur une partie du village de Drevcăuţi, sur Prut, district de Hotin, achetée à Gheorghe, fils d'Ionaşcu Mironescu.

260. 20 mars 1644 (7152), Iaşi. Ion Ciurea de Porceşti vend au grand *stolnic* Toma deux maisons du village de Porceşti.

261. 21 mars 1644 (7152). Le *comis* Furtuna vend au grand *spătar* Iordache les villages de Şăbutiniţa et de Cormani, avec emplacement d'étang.

262. 21 mars 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *spătar* Iordache le droit de propriété sur les villages de Şăbutiniţa et de Cormani, achetés au *comis* Fortuna.

263. 22 mars 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *căpitan* Tudor de Chiliiani de délimiter la partie du village de Colfăşeni qui appartiennent à Ion Teleagă de Năvârniţi, et un *bătrân* avec emplacement de moulin, achetés à Gligorie Cofă.

264. 22 mars 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Safta, l'épouse de Dumitraşcu Şoldan, le droit de propriété sur la *selişte*a de Ştiuca, district de Soroca.

265. 22 mars 1644 (7152). L'acte du voïévode Vasile Lupu pour le village de Cristineşti, district de Dorohoi.

266. 22 mars 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme le terme entre les villages de Başeu et Dămileni.

267. 22 mars 1644 (7152). L'acte du voïévode Vasile Lupu pour le village de Todireni.

268. 25 mars 1644 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iorga le droit de propriété sur une partie du village de Ciureşti, sur Prut, district de Iaşi, achetée à Vasilie et Ghiorghie, fils de Crăciun Stârcea.

269. 22 mars 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iorga le droit de propriété sur une partie du village de Ciureşti, sur Prut, district de Iaşi, achetée aux fils de Crăciun Stârcea.

270. 28 mars 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu écrit au *vornic* Vartic de choisir les parties du *vătav de aprozi* Enachi et celles qui appartiennent à Apostolachi dans le village de Dienişăşti, pour lequel il a eu une plainte contre Dumitraşco Glod.

271. 29 mars 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Andoca le droit de propriété sur les *selişti* d'Urseşti et de Deiani, sur Prut, district de Iaşi.

272. 29 mars 1644 (7152), Iaşi. Irimiia, fils de l'ancien *pârcălab* Iuraşco Dracea le vieux, vend à l'ancien *comis* Velicico quatre *jirebii* avec quatre *vecini* du village de Sănăuţi, district de Suceava, et aussi une moitié d'emplacement de moulin sur Molniţa, et les maisons de son père.

273. <Environ le 29 mars 1644 (7152)>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* Vişan le droit de propriété sur quelques parties des villages de Lătăi et de Lăleşti, achetées à Marica et à Bejana, descendantes de la famille de Gheorghie Gherghina.

www.dacoromanica.ro

274. 31 mars 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Simion Groze de Piciorogani et à Vasilie de Nelipeşti d'enquêter la plainte de Lucoci et du *vornic* Vişan contre la famille de Gherghineşti, pour une moitié du village de Lătăi.

275. 2 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise à Neculai, le Silitrar, et à Gheorghiţă, fils de Corotuşco, de posséder quelques parties des villages de Cotiujeni et de Bârlinţi.

276. 5 avril 1644 (7152), Iaşi. Le témoignage concernant la vente d'une partie du village de Răciuleşti, sur Prut, par les descendants du *vornic* Oană.

277. 8 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Tupilaţi, sur Moldova, district de Suceava, achetée à Catrina et à ses fils.

278. 8 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Mihăeşti, sur Moldova, district de Suceava, achetée aux fils de Părasca.

279. 8 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Tupilaţi, sur Moldova, district de Suceava, achetée à Mărica Brăioaie, fille de Hilip.

280. 8 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Tupilaţi, sur Moldova, district de Suceava, achetée à Ghervasie et à son frère, Dumitru.

281. 8 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur deux maisons du village de Porceşti, achetées à Ion Ciurea.

282. 8 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur quelques parties du village de Tupilaţi, district de Suceava, achetées à Irina et à ses fils et à Gligorcea Hadăr et à son fils.

283. 8 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur quelques parties des villages de Hălăseni, district de Neamţ, de Roşiori, district de Cârligătura, et de Băloşeni.

284. <Avant le 8 avril 1644 (7152)>. Măriica avec ses filles, Chelsiia et Odochiţa, vendent au *vornic* Costantin une partie du village de Căcăceni, district de Hârlău.

285. <Avant le 8 avril 1644 (7152)>. Avram et les autres vendent au *vornic* Costantin certaines parties des villages de Cureni et de Gheţăoani, sur Miletin.

286. 8 avril 1644 (7152), Iaşi. Plusieurs boyards témoignent que le *vornic* Costantin a acheté à Vasilie, fils de Condrea, quelques parties des villages de Ghiţăvoiani, de Cureni et de Căcăceni.

287. 10 avril 1644 (7152), Iaşi. Les moines Anton, Necoară et Ihnat vendent au *vornic* Costantin leur parties des villages de Ghiţăvoiani et de Căcăceni, avec emplacements de moulin sur Miletin, district de Hârlău.

288. <Environ le 10 avril 1644 (7152), Iaşi>. Le témoignage des moines Anton, Ihnat et Tiron concernant la vente au *vornic* Constantin d'une partie du village de Ghiţivaiani et de Căcăceni, avec emplacement de moulin sur Miletin, district de Hârlău.

289. 10 avril 1644 (7152), Iaşi. L'arménien Bacşa, son épouse, Aşhatun et leur fils vendent au grand *spătar* Iordachi cinq *fălci* de vigne à Cotnari.

290. 12 avril 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Toderaşco <Ianovici> le droit de propriété sur une partie du village de Bumboteşti, district de Iaşi, achetée à Ionaşco, fils de Nicoară, neveu de Titea, arrière-petit-fils de Dragotă.

291. 12 avril 1644 (7152), Iaşi. Gavrilaş et Dumitraşco Talpă témoignent qu'ils ont reçu du grand *stolnic* Toma une partie du village de Volcineţ, district d'Orhei, en échange des leur parties du village de Lăslăoani, district de Neamţ.

292. 14 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu écrit à Pătraşco Boldescul d'enquêter tous les gens qui ont vendu le village de Scânteia aux moines du monastère de Bârnova.

293. 15 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur la *seliştea* de Lăslăoani, sur Cracău, district de Neamţ, à la suite du procès d'entre eux et le *cupar* Lupu.

294. 15 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur le village de Hăjdeiani, sur Dubovăţ, district de Iaşi.

www.dacoromanica.ro

295. 15 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Hăjdeiani, sur Dubovăţ, district de Iaşi, à la suite du procès avec les neveux de Griga.

296. 15 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Simion Tricul le droit de propriété sur un terrain pour bâtir une maison du village d'Urdzici, district de Neamţ, acheté à Zbiarea, fils de Petrea.

297. 17 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *hatman* et *pârcălab* de Suceava Gavril <Coci> le droit de proipriété sur plusieurs villages, à savoir: Epoteşti, district de Suceava, sur Topoliţa, avec emplacements des étangs et des moulins, Bălăneşti, deux parties des villages de Biceşti et de Vârtop, une moitie de village de Gocimani, sur la ruisseau d'Orbic, district de Neamţ, Ilieşti et Solonţeni, sur Tazlăul Sărat, district de Trotuş, Tătăraşi, sur Bârlad, district de Vaslui, Bulboci, sur le ruisseau de Căinari, district de Soroca, Corjouţi, sur Vilia, avec étang et moulin, district de Hotin, Husieni, sur Jijia, district de Dorohoi, et Miclăuşeni, avec emplacement d'étang, du même district.

298. 17 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur quelques parties du village de Cârniceni, district de Iaşi, achetées à Lepădat, à son épouse, Malanca, et aux autres.

299. <Avant le 18 avril> 1644 (7152). Le grand *vornic* Ionaşco Cujbă et son épouse, Ileana, ont vendu au grand logothète Toderaşco une moitié du village de Cârsteşti, sur Moldova, district de Suceava.

300. 18 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Toderaşco le droit de propriété sur une moitié du village de Cârsteşti, sur Moldova, district de Suceava.

301. 18 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu avec l'archevêque et métropolite de Suceava, Varlaam, et les évêques de Roman, de Rădăuţi et de Huşi font don au monastère de Halchi, à côté de Ţarigrad, d'un *obroc* annuel de 6 000 d'aspres.

302. 18 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur quelques parties du village de Hălăseni, district de Neamţ, achetées à Toderiţă de Muşeteşti.

303. 18 avril <1644 (7152)>, Adjud. Căprian, fils de Bacei, vend au *şoltuz* d'Adjud Petre, fils de Motco, la partie qui appartenait à sa tante, Ghinda, du village de Văcăreşti.

304. 20 avril 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur une moitié du village de Zăvoieni, achetée à Mărica, l'épouse du *vornic* Tănase.

305. 24 avril 1644 (7152), Stroeşti. Grozav, frère d'Ihnatco, et sa nièce, Măricuţa, vendent à Lupul Stroescul une moitié du village de Martineşti, district de Cernăuţi.

306. <Après 24 avril – 18 juillet> 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu autorise Lupul Stroescul de posséder une moitié du village de Martineşti, district de Cernăuţi, achetée de Grozav et de ses frères.

307. 25 avril 1644 (7152), Iaşi. Dochia Ciorboae fait don au prêtre Zaharia d'un terrain du village de Şărbăneşti, en commemoration.

308. 30 avril 1644 (7152). Vasile, fils de Gavril, vend au *cupeţ* Pană sa partie du village de Cândeşti, district de Iaşi.

309. Mai 1644 (7152). Gheorghe, fils de Chirilă, vend à Mărozu Sturzăscu sa partie du village de Bolcoşăşti.

310. 2 mai 1644 (7152), Cruce. Le témoignage des paysans de Crucenii de Jos pour choisir la partie appartenante à Bârlădeanu du village de Cruce.

311. 3 mai 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *postelnic* Iorga le droit de propriété sur les villages de Ciureşti et d'Ungheni délimités par l'ordre princière.

312. 3 mai <1644 (7152)>. Les grands boyards confirment que Toader Pârvul a racheté le village de Soloninca Cotela d'Avram.

313. 4 mai 1644 (7152). Condrea, fils de Nastasia de Todereşti, vend à l'ancien *pârcălab*, Dabija, ses parties des villages de Todereşti et de Mihăileşti.

314. 6 mai 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *căpitan* Andronic Bogdan, fils du copiste Bogdan, et à ses parents le droit de propriété sur le village d'Ostăpceni, à coté du bourg de Ştefăneşti, district de Dorohoi, et sur quelques parties du village de Stânceşti, district de Hârlău.

www.dacoromanica.ro

315. 9 mai 1644 (7152). Les neveux de Coste Scânteie vendent à l'orpailleur Andoca leur partie du village de Drăguşeni.

316. 9 mai 1644 (7152). Cârje, fils de Măriica, et ses cousins vendent à l'orpailleur Andoca leur partie du village de Drăguşeni.

317. 9 mai 1644 (7152). Les neveux de Scânteie vendent à Andoca une partie du village de Drăguşeni.

318. 9 mai 1644 (7152). Pătraşco Boldescul vend à Andoca sa partie du village de Drăguşeni.

319. 9 mai 1644 (7152). Les neveux de Scânteie vendent à Andoca une partie du village de Drăguşeni.

320. 9 mai 1644 (7152). Les neveux de Nicoară, Andreiu et Isail, vendent à Andoca une partie du village de Drăguşeni.

321. 10 mai 1644 (7152). Spiridon, le prêtre du monastère d'Agapia, vend à Pătraşco Brut et à Nacul Brut terrains pour bâtir deux maisons dans le village de Năvrăpeşti.

322. <Avant le 18 mai> 1642 (7150). Plusieurs boyards témoignent que Tudorina Purecioaia et ses filles, Anghelina et Solonca, ont vendu à Iuraşco Başotă certaines parties des villages de Dănceşti, de Porceşti et de Cuciulaţi, ainsi que quelques ésclaves tziganes.

323. 18 mai 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de Ţara de Sus le droit de propriété sur ses parties des villages de Bodeşti, de Cuciulaţi, de Dănceşti et de Porceşti, ainsi que sur quelques ésclaves tziganes, achetés aux descendants de Başotă le vieux.

324. 20 mai 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *căpitan* Ştefan de Dumbrăviţa le droit de propriété sur ses parties du village de Torceşti.

325. 20 mai 1644 (7152), Iaşi. Le *vornic* de Preuteşti, Drăguş, et Toader de Stănislăveşti témoignent qu'ils ont délimité la partie du village d'Ungheni appartenant au diacre Larion de Răteşti.

326. juin 1644 (7152). Bălan de Sârbi, fils de Floarea, et d'autres, font don d'une partie du village de Sârbi à Postolache.

327. 3 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu écrit aux *pârcălabi* de Neamţ, à la suite du procès entre Cârstea et Pătraşco Boldescul, en ce qui concerne la vente du village de Scânteia.

328. 3 juin 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iorga le droit de propriété sur la *seliştea* de Milianca, district de Dorohoi.

329. 4 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Andoca et à son épouse, Măricuţa, le droit de propriété sur une partie du village de Drăguşeni, situé sur le ruisseau de Stavnic, district de Vaslui, achetée à Pătraşco Boldescul et à ses parents.

330. 5 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au chantre princière le droit de propriété sur le village de Soloninca Cotela, district de Hotin, à la suite du procès entre lui et Avram de Lucăceni.

331. 1644 (7152) iunie 9. Dumitraşco de Bohăeşti, Pascal et Vasilie, les neveux de Ghidul de Prigorceni, vendent une partie du village de Prigorceni au logohtète Racoviţă Cehan.

332. <Après le 9 juin 1644 (7152)>. Dumitraşco de Bohăeşti, Pascal et Vasilie, témoignent sur une dette du logothète Racoviţă Cehan.

333. 10 juin 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gligorie de Săcuieni d'enquêter le procès entre les fils de Şoldăneasa et autres *răzeşi* du village de Şofrăceşti, en ce qui concerne la dépense nécessaire pour endiguer un étang de ce village.

334. 10 juin 1644 (7152). Gligori Ţapul de Scânteia et d'autres vendent la partie appelée Căuceşti du village de Drăguşăni au *pitar* Andoca.

335. <Après le 11 juin 1644 (7152)>. L'ancien grand *jitnicer* Grama légue par testament quelques *bucate* des autres que son fils.

336. 11 juin 1644 (7152), Suceava. Le grand *jitnicer* Grama fait don à son serviteur Petrea d'une moitié du village d'Epureni, district de Iaşi, pour l'aide accordé de celui-ci quand il a été malade.

337. 11 juin 1644 (7152). Gligorie, fils de Bâlcoae, vend une moitié du village d'Oseşti, de Cneja, à Sava Ţopa.

338. 12 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au copiste Strătulat Dobrenchi le droit de propriété sur une partie du village de Bălăceni, district de Suceava, reçue en échange du copiste Toader Dohatco pour une partie du village de Cătămăreşti, district de Hârlău.

www.dacoromanica.ro

339. 12 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'*uricar* Borăleanul d'enquêter le litige entre le *spătar* Neculai Ureche et quelques *răzeşi* pour l'envahissement des confins de quelques parts du village de Holohoreni, district de Hotin.

340. 15 juin 1644 (7152), Suceava. Plusieurs boyards témoignent que le grand logothète Pătraşco Ciogolea est le propriétaire d'une partie du village de Bobeşti, sur Başeu, achetée au diacre Andreica du même village.

341. 15 juin 1644 (7152). L'évêque de Huşi, Gheorghie Romăşcel, fait don à sa nièce, Ileana, fille de l'ancien logothète <Arsenie> Nebojatco, d'une partie du village de Cristeşti, sur la rivière de Moldova, district de Suceava.

342. 15 juin 1644 (7152), Suceava. L'épouse de l'ancien *hatman* Iuraşco Başotă vend au grand *stolnic* Toma <Cantacuzino> ses parties du village de Porceşti, district de Neamţ, leguées par testament de son époux.

343. 15 juin 1644 (7152), Suceava. Les grands boyards témoignent pour l'autorité du *stolnic* Toma <Cantacuzino> sur certaines parties du village de Porceşti, district de Neamţ, achetées à Ifrosina, épouse de l'ancien *vistiernic* Gheorghie Başotă.

344. <Après le 15 juin 1644 (7152)>. Le *vornic de poartă* Neaniul écrit au voïévode concernant l'établissement des confins des villages de Vlădeni, de Bulbucani et de Dănuţeni.

345. 16 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu autorise Miron et ses frères, fils de Vasilii Volcinschi, de posséder une moitié du village de Volcineţ, district de Hotin.

346. 17 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu autorise Grăpina de village de Cerlina de posséder ses parties du village de Horbineşti, district de Hotin.

347. 18 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur les parties du village de Porceşti, achetées d'Ifrosina, épouse du défunt Iuraşco Başotă.

348. 20 juin 1644 (7152), la Métropolie <de Suceava>. L'archevêque et métropolite de Suceava, Varlaam, avec les autres témoignent que le frère et le neveux du Varlaam ont vendu quelques parties des villages de Băiceni, d'Oncani et de Turbureni au *vistiernic* Iorga.

349. 21 juillet <environ 1<6>44 (7<1>52)>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Toderaşco Ianovici le droit de propriété sur une moitié du village de Năneşti, sur la rivière de Moldova, district de Neamţ, achetée de Todosiia et des son fils.

350. 21 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu écrit à Ionaşco de Pleşeşti d'enquêter un litige entre Aramă de Hreasca et le prêtre Gheorghe de Petia.

351. 22 juin 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *pârcălab* Onciul et à Gociul de Dorohoi de séparer les parties du village de Săpoteni appartenantes à l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea.

352. 23 juin <environ 1644 (7152)>. Cârstian, fils d'Avram, se fait tirer avec le *pârcălab* Toderaşco pour le payement de quelques maisons et d'autres du village de Soloninca Cotela.

353. 23 juin 1644 (7152), Suceava. Gulestana, l'arménien de Suceava, l'épouse de Necoară Nuradin, et ses fils vendent deux *fălci* de vigne à Cotnari au grand *spătar* Iordachi Cantacuzino.

354. 24 juin 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Vasilie Balşe et à Tomiţa de chercher dans les villages de Brăteni, de Hăneşti et de Dolniceni, district de Dorohoi.

355. 25 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Marica et à ses fils, Ihnat et Simion, le droit de propriété sur une partie du village de Lăcina, district de Dorohoi, à la suite du jugement avec Ion, frère de l'ancien évêque de Rădăuţi, Evloghie.

356. 25 juin 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *spătărel* Costantin, fils de Crăciun de Tăriceni, le droit de propriété sur certaines parties des villages de Bârzeşti, de Buneşti et de Liudeşti à la suite du jugement avec les parents de Grozava, épouse d'Ionaşcu de Ţibăneşti.

357. <Après le 25 juillet 1644 (7152)>. Ion de Lăcina exprime sur son lit de mort à son frère, Vasilie, une moitié du village de Lăcina, avec étangs et *vecini.*

358. 26 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux descendants de l'ancien *şetrar* le droit de propriété sur quelques parties du village de Draxini, à la suite du jugement avec les paysans du village de Slobozia Dracşanilor et avec Andronic Saca.

359. 28 juin 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ilie, fils de Cozma Bânzari, le droit de propriété sur un terrain appelé Hrăjavca ou Poiana Gatcăi, acheté aux fils d'Irina Şănţoaia.

www.dacoromanica.ro

360. 28 juin 1644 (7152). Acte de jugement du voïévode Vasile Lupu concernant le litige entre les fils de Mălai et l'ancien *pitar* Vasili Cărăimanu pour la possession des parties du village de Brăteni, sur Başeu. district de Dorohoi.

361. 30 juin 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ghiorghie de Sălişte le droit de propriété sur un *vecin* qui a etait transféré à son clos au temps du voïévode Miron Barnovschi.

362. Juillet 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu autorise l'ancien *vistiernic* Dumitru Buhuş, le grand *spătar* Iordache <Cantacuzino>, l'ancien *pârcălab* Costandin Stârce, Drăguşescul et Darie Stârce de posséder la *selişlea* de Hrimancăuţi, district de Hotin.

363. 1 juillet 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iorga le droit de propriété sur une moitié du village de Budzeni, district de Hârlău, achetée à l'arrière-petit-fils du douanier Matiaş.

364. 1 juillet 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco, fils de Nicolai de Ghireni, le droit de propriété sur une partie du village de Miculinţi, à la suite du procès entre lui et Magda et Agahiia, arrière-petite-filles de Vucico.

365. 4 juillet 1644 (7152). L'acte de voïévode Vasile Lupu pour le village de Răpezăşti.

366. 4 juillet 1644 (7152). L'acte de voïévode Vasile Lupu pour le village de Drăcşani.

367. 5 juillet 1644 (7152). Antimie vende à Ionaş Aleuş une partie du village de Tăoşti, sur le ruisseau de Crasna.

368. 7 juillet 1644 (7152). Toader Echim vend à sa fille, Titiana, et à son gendre, Oncea, une maison située dans le village de Turbăteşti, district de Cârligătura.

369. 7 juillet 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *pârcălab* de Hotin, Bălan, le droit de propriété sur une famille d'ésclaves tziganes, achetée à l'ancien *sulger* Toma et à son épouse, Aftimia, fille de l'ancien sulger Gavril.

370. 7 juillet 1644 (7152), Tuliceşti. Le douanier de Galaţi, Tudosă, achète une partie du village de Vorniceni aux neveux du prêtre Ursul.

371. 10 juillet 1644 (7152), Boziiani. Le moine Ifrim vend au grand *paharnic* Ghiorghie quelques parties du village de Giurcani.

372. 10 juillet 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme au diacre Vasilie Gorovei le droit de propriété sur une partie d'un village, achetée aux neveux de Sava Cucul.

373. 11 juillet 1644 (7152), Poiana Cârnului. Le grand *medelnicer* Vasilie Banul témoigne concernant l'enquête sur un terrain princièr fait don des monastères de Bisericani et de Pângăraţi, en précisant en même temps les confins de la moitié de ce terrain qui appartient au monastère de Bisericani.

374. 11 juillet 1644 (7152), Poiana Cârnului. Le grand *medelnicer* Vasilie Banul témoigne concernant l'enquête sur terrain de *braniştе* de la montagne, fait don des monastères de Bisericani et de Pângăraţi, en précisant en même temps les confins de la moitié de ce terrain qui appartient au monastère de Pângăraţi.

375. 13 juillet 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme aux descendants de Boris Braevici ses possessions des villages de Dumeni, district de Hotin, d'Epureni et d'Ungureni, district de Hârlău.

376. 14 juillet 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Dumitraşcu Glod de chercher la plainte de l'ancien *vornic* Ursul Vartic, contre les fils de Toader Bârgău en ce qui concerne la possession d'une moitié du village d'Urseşti.

377. <Après le 14 juillet 1644 (7152)>. Dumitraşcu Drule écrit au grand logothète Toderaşcu Ianovici concernant son enquête sur le village d'Urseşti.

378. 15 juillet 1644 (7152). Simion Slăvilă fait don au grand *vistiernic* Dumitru Buhuş de quelques ésclaves tziganes.

379. 17 juillet 1644 (7152). La princesse Maria fait don avec Iosif du monastère de Panaghia de Halchi d'un *obroc* annuel, en commémoration d'elle et de ses parents.

380. 18 juillet 1644 (7152), Suceava. Ipatie Murguleţ s'est entendu avec son frère, Ştefan, en ce qui concerne quelques argents pour bâtir une maison.

381. 18 juillet 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand logothète Gavrilaş Mateiaş et à son fils le droit de propriété sur une partie du village de Cerlena Mică, rachetée à l'ancien *comis* Bălan à la suite d'un jugement.

www.dacoromanica.ro

382. 18 juillet 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco de Vorona le droit de propriété sur une partie du village de Vorona, à la suite du procès avec sa tante, Părasca, épouse d'Arbure, pour le payement d'une amende.

383. 20 juillet 1644 (7152). Eremia Murguleţ et son frère partagent leur héritage.

384. 25 juillet 1644 (7152). La copie d'un act serbe du voïévode Vasile Lupu.

385. 27 juillet 1644 (7152), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Râşca et aux villages de Vânători et de Bălţăteşti le domaine de la montagne, à la suite du procès avec le monastère de Pobrata.

386. 31 juillet 1644 (7152), Iaşi. Les grands boyards témoignent sur la possession de Toma grand *vornic* de Ţara de Sus de quelques parties des villages de Bodeşti et de la *seliştea* Dănceşti, district de Neamţ, achetées de Hilip, de son épouse et de son fils, descendants de Başotă le vieux.

387. 31 juillet 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de Ţara de Sus le droit de propriété sur quelques parties des villages de Bodeşti et de *seliştea* Dănceşti, district de Neamţ, achetées aux descendants de Başotă le vieux.

388. 1 août 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise Pătraşco Ciogolea de posséder des parties du village de Pomârla qui ont été la propriété du *hatman* Isac Balica.

389. 2 août 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Malici le droit de propriété sur une partie du village de Cotela, à la suite du litige avec Severia Latiş et avec le neveu de celle-ci, Grigore.

390. <Avant le 6 août 1644 (7152)>. Nastasiia, fille de Gheorghie Duraleu, son frère, Sava, et autres parents vendent la partie de Marco du village de Turbăteşti à Oancea et à l'épouse de celui-ci, Titiana.

391. <Avant le 6 août 1644 (7152)>. Gheorghie Verga écrit au voïévode en ce qui concerne l'enquête dans le village de Turbăteşti pour le litige entre Corlat et Oancea.

392. 6 août 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Oancea le droit de propriété sur la partie de Marco du village de Turbăteşti, après le jugement contre Vasilie Corlat.

393. 10 août 1644 (7152), Iaşi. Iordachi, Apostol et Lupaşco, fils de Gae, font don *jupânesei* de Păscălina et à ses frères d'une partie du village de Rusi, en échange d'une partie du village de Doljeşti.

394. 10 août 1644 (7152). Le grand *medelnicer* Iuraşco Drace vend une partie du village de Mogoşeşti, district de Cernăuţi, à l'ancien grand logothète Gavrilaş <Mateiaş>.

395. 12 août 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Toderaşco Ianovici le droit de propriété sur une partie du village de Bumboteşti, achetée à Ionaşco, fils de Nicoară.

396. <1er septembre 1643 – 31 août 1644> (7152). L'acte du voïévode Vasile Lupu pour le village de Jidani, district de Fălciu.

397. 12 août 1644 (7152). L'ate de confirmation du voïévode Vasile Lupu accordé au *căpitan* Macarie pour la possession d'une parties du village de Frijeni, achetée à Alexandra, épouse du *vistiernic* Pană.

398. 14 août 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise les diacres Ştefan et Nechifor de posséder le foin fauché sans droit par le *vistiernic* Dumitru Buhuş de leur héritage du village de Gherghiceni.

399. 20 août 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise le grand *medelnicer* Vasilie Banul de choisir les confins du monastère de Pângăraţi, du côté du monastère de Bisericani.

400. 22 août 1644 (7152). Le grand *medelnicer* Vasilie Banul vend au grand douanier Profir le village d'Uşereşti, sur Prut, district de Lăpuşna.

401. 22 août 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *postelnic* Grigorie le droit de propriété sur les parties qu'il a achetées dans les villages de Totoeşti, de Noureşti, de Berindieşti, de Micleşti et de Ruseni, et sur quelques vignes du bourg de Huşi.

402. 31 août 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Drăgancea, à Grozav et à ses parents le droit de propriété sur une partie du village de Coţmăneşti, à la suite du procès contre les fils de Graur.

403. 31 août 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à un serviteur princiere d'enquêter le litige entre l'ancien *vornic* Dumitru et la fille du logothète Bogza pour une partie du village de Codăeşti.

404. <1er septembre 1644 – 31 août 1645> (7153). Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothète Gavrilaş <Mateiaş> le droit de propriété sur parties du village de Căbiceni, qui ont été données par le voïévode Miron Barnovschi, et sur celles achetées à Ilie Berciul.

405. <1er septembre 1644 – 31 août 1645> (7153). Varlaam l'archevêque et métropolite de Suceava avec Anastasie, l'évêque de Roman, témoignent que Gavril Sălăgean et son épouse, Nastasia, ont adopté leur nièce, Măricuţa, fille d'Ionaşco Poturul.

406. <1er septembre 1644 – 31 août 1645> (7153). Pavăl et son épouse, Irina, attestent qu'ils ont vendu au prêtre Ambrosie une partie du village de Ţoscani.

407. <1er septembre 1644 – 31 août 1645> (7153), Iaşi. Toader et ses fils, vendent au prêtre Gheorghi et au frère de celui-ci une partie du village de Soleşti.

408. <1er septembre 1644 – 31 août 1645> (7153). Simion atteste qu'il a vendu sa partie du village de Luceşti au boyard Irimie et à l'épouse de celui-ci, Dochiţa.

409. <1er septembre 1644 – 31 août 1645> (7153). Vasile, fils de Varvara, atteste qu'il a vendu sa partie du village de Şendreni au commerçant Gheorghe.

410. <1er septembre 1644 – 31 août 1645> (7153). Grigorie de Corneşti, son épouse, Ileana, et leur fils attestent qu'ils ont vendu à Sava et à Mătei leur partie du village de Filipeşti.

411. <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> 7153. Acsinie et ses fils vendent à Isac *le vistiernic* une partie du village de Hărăgeşti, sur Bârlad.

412. 1 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nechifor le droit de propriété sur une partie du village de Vâşteleşti, sur Bogdana, district de Tutova.

413. 1 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Micro le droit de propriété sur une partie du village de Dacani, district de Bârlad, à la suite du procès avec les fils de Costantin Şuşănăscul.

414. 3 septembre 1644 (7153), Roman. Vasile Moţoc d'Aldeşti atteste qu'il a vendu sa partie du village de Forăşti à Dumitraşco Cocriş.

415. 5 septembre <1643 (7151)>. Le moine Bogza témoigne que Mândrea de village de Ghieban fait don à son frère, l'*uricar* Dumitru, d'une partie du village de Todireşti, en commemoration des ses parents.

416. 5 septembre <1643 (7151)>. Mândrea de Ghieban fait don de son frère, l'*uricar* Dumitru de sa hoirie du village de Todireşti, avec emplacement d'étang et tout produit.

417. 5 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Dumitru le droit de propriété sur une partie du village de Todereşti, lui faite don par Mândrea de Bibarţu, et sur les autres parties du même village à la suite du entre lui et le prêtre Cârstea de Codăeşti, Vasilie Pleş et les fils du dernier.

418. 5 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu autorise Boldescu de citer en justice Sora, Mazilu et Vlasie, fille et fils de Hociungu, parce qu'ils ont vendu, sans avoir le droit, une partie du village de Popeşti.

419. 5 septembre 1644 (7153), Iaşi. Les grands boyards témoignent que le grand *medelnicer* Vasilie Banul a vendu ses parties d'hoirie et d'achat du village de Uşereşti, sur Prut, district de Lăpuşna, au grand douanier Profir.

420. 6 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader Văscan de Hurdeşti le droit de propriété sur une partie du village de Băzdăgani, district de Lăpuşna, à la suite du procès avec Hariton de Chei.

421. 8 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au quelques serviteurs princiers de délimiter les parties qui appartiennent à l'ancien *sulger* Arapul du village de Petreşti, achetées à Toader Moţoc.

422. 10 septembre 1644 (7153). Avram et son épouse, Aniţa, vendent à Luchian un verger situé au gué du Pânceşti.

423. 11 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *comis* Furtuna de choisir au *vornic* Petriceico une partie du village de Misihăneşti, à la suite du jugement avec les frères d'Avram Misihănescul et avec son neveu.

424. 11 septembre 1644 (7153), Ştefăneşti. Gheorghe, fils de Gândac, et sa sœur, Ursa, attestent qu'ils ont vendu la *seliştea* Hăneşti à Ştefan, fils de Giurgea, à la suite du partage des hoiries entre eux et leur frères.

www.dacoromanica.ro

425. 12 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Agafia le droit de propriété sur une moitié du village de Brăeşti, district de Hârlău, à la suite du partage entre elle et son frère, Vasile Brăescul, ainsi que sur une partie du village de Ciabrău, sur Prut, district de Hotin, achetée à Dumitra Zupcoae.

426. 12 septembre 1644 (7153). L'acte au voïévode Vasile Lupu pour les villages de Teişoara et de Nicşăni, district de Botoşani.

427. 15 septembre 1644 (7153). Le voïévode Vasile Lupu écrit à Neculai Mavrichi et à Gavril de Bogdăneşti en ce qui concerne les clairières du *spătar* Buhuş.

428. 15 septembre 1644 (7153). Dumitraşcu et Vasilie, fils du *vătav* Costantin, font don à Dumitraşcu Urdzică de la partie du rucher situé au-dessus de Ghindău, qui a appartenu à son père, en échange d'un cheval et une ruche.

429. 16 septembre 1644 (7153). Les grands boyards témoignent que Hrizea et son épouse, Vambula, font don au *vornic de gloată* Neniul d'une partie du village d'Ulmeni et d'une partie du village de Diiceni, sur Botna, district de Lăpuşna.

430. 18 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu exempte de dâmes pour quelques sujets du Métropolie de Suceava.

431. 18 septembre 1644 (7153), Iaşi. Le témoignage des grands boyards concernant l'échange des maisons situées dans Târgul Nou de Iaşi entre le grand douanier Statie et l'*uşer* Grama.

432. 20 septembre 1644 (7153), Iaşi. Dumitraşco et sa sœur, Palaghia, les enfants de Nicoară Bantăş, vendent à Handoca et à son épouse, Măricuţa, leur parties du village de Drăguşeni.

433. 20 septembre 1644 (7153). Une lettre du concile du monastère de Saint Ilie du côté de Suceava.

434. 23 septembre 1644 (7153). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iorga le droit de propriété sur une partie du village de Negreşti, sur Bârlad, district de Vaslui, achetée à Simion Băisanul et à son épouse, Anghelina.

435. 27 <septembre 1644 – août 1645> (7153). Plusieurs *răzeşi* témoignent en ce qui concerne le litige entre le *clucer* Boul et les *răzeşi* du village de Negoeşti pour un terrain situé au terme des villages de Strâmbi et de Davideni.

436. 28 septembre 1644 (7153). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'évêque de Roman Evloghie le droit de propriété sur un terrain du côté des villages de Faraoani et de Cleja, en indiquand les confins.

437. 4 octobre 1644 (7153), Iaşi. Gligorie Ţapul et son cousins, Gavril et Sora, attestent qu'ils ont vendu la partie de leur oncle, Ţapul de Drăguşeni, district de Vaslui, avec emplacement de moulin sur Stavnic, au boyard Andoca et à son épouse, Măricuţa.

438. 8 octobre 1644 (7153). Le voïévode Vasile Lupu confirme une vente dans le village de Păniceşti, district de Iaşi.

439. 15 octobre 1644 (7153). Le voïévode Vasile Lupu confirme une vente dans le village de Păniceşti.

440. 15 octobre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gheorghie Boţul de rafraîchir les marques du domaine qui appartient au monastère de Pângăraţi du village de Silişte.

441. <Après le 15 octobre 1644 (7153)>. Le voïévode Vasile Lupu autorise Ghiorghie Boţul d'établir les confins du village de Silişte, sur le ruisseau d'Almaşul Mic, en possession du monastère de Pângăraţi.

442. 15 octobre 1644 (7153). Rohat, son épouse, Greaca, et leur fils attestent qu'ils ont vendu leur parties de la *seliştea* de Crânceni et de village de Tomceşti, sur Siret à Dia et à son frère, Şerbul.

443. 23 octobre 1644 (7153), Iaşi. L'acte du voïévode Vasile Lupu pour deux parties du village de Şofrăceşti.

444. 24 octobre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Vasilie Roşca le droit de propriété sur une partie du village de Brătuleni, district de Iaşi, achetée à Gârlea de Mărăşti et à ses enfants.

445. 28 octobre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au douanier Tudosie et à son épouse, Aniţa, le droit de propriété sur la partie d'Ursul du village de Vorniceni, achetée aux descendants d'Ursul.

446. 28 octobre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au prêtre Avrentie et à Vlasie de Buteşti le droit de propriété sur un emplacement de moulin qui est situé dans le territoire de leur village, à la suite du jugement avec le village de Bănăşeni.

447. 29 octobre 1644 (7153), Iaşi. Le logothète Gavrilaş fait don le village de Vancăuţi, district de Soroca, à son neveu, Vasilie, fils du *spătar* Iordache.

448. 10 novembre 1644 (7153), Iaşi. L'ancien logothète Pătraşco Ciogolea atteste qu'il s'est entendu avec Pentelei Barbovschi concernant la possession d'une moitié du village de Puţureni, sur Olovăţ.

449. 17 novembre 1644 (7153). Le *spătar* Neculai Ureche atteste qu'il a vendu au grand *vornic* Grigore Ureche le village de Şcheia, sur Prut, district de Iaşi.

450. 17 novembre 1644 (7153). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Grigore Ureche le droit de propriété sur le village de Şcheia, sur Prut, district de Iaşi, acheté au *spătar* Neculai Ureche.

451. 19 novembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au prêtre Matei le droit de propriété sur le village de Ruseni, avec une moitié de moulin sur la rivière de Vaslui, sur une moitié de la Clairère de Cârnul, sur une moitié du village de Chiujdeni et sur une moitié d'un autre moulin sur Vaslui, après le partage des hoiries de Vărvara et de Tudora entre leurs neveux et leurs arrière-petits-fils.

452. 20 novembre 1644 (7153). L'ordre du voïévode Vasile Lupu pour le choix du territoire du village de Petreşti, du côté de Criveşti.

453. 21 novembre 1644 (7152), Miroslăveşti. L'ancien *clucer* Ştefan Boul juge le litige entre Nacul Brut de Năvrăpeşti et Samson de Dobruleşti pour quelques parties d'hoirie du village de Năvrăpeşti.

454. 22 novembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien prêtre Carp le droit de propriété sur un terrain pour bâtir une maison dans le bourg de Iaşi, à la suite du procès contre Pântea Ghigul.

455. 25 novembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Iacob et à son beau-frère, Ion, le droit de propriété sur une partie du village de Găgeşti, district de Fălciu.

456. 27 novembre 1644 (7152), Ştefăneşti. Ionaşco avec ses soeurs, Floarea et Todosia, les enfants d'Irina, vendent au *căpitan* Macri et à son épouse, Grăpina, une partie du village de Zubriceni.

457. 28 novembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco et à son épouse, Mărica, ainsi qu'aux frères de celle-ci le droit de propriété sur une moitié du village de Negreşti, sur Bârlad, district de Vaslui.

458. 28 novembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Căzacul, au *aprod* Apostol et aux autres le droit de propriété sur le village de Ghermăneşti, district d'Orhei, après le procès contre Ştefan et son frères, Sidor et Isac.

459. 28 novembre 1644 (7152), Iaşi. Miron d'Iurghiceni fait don de sa partie du village d'Iurghiceni, district de Hârlău, au *vătav* Cârstea du bourg de Iaşi, en commémoration de son fils, Obrejie.

460. 28 novembre 1644 (7153), Iaşi. Sora vend sa partie du village de Bumboteşti, district de Iaşi, au grand logothète Toderaşco <Ianovici>.

461. 1 décembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Neculai et à Irimiica, fille de Marfa, ainsi qu'à leur parents, tous les petits-fils d'Ihnat, le droit de propriété sur quelques parties des villages de Băliceni et de Zmeieni, sur Smila, district de Tutova.

462. 1 décembre 1644 (7152). Le voïévode Vasile Lupu confirme aux descendants de Boris Braevici le droit de propriété sur une moitié du village de Brăeşti, après le jugement avec Grigore Arbore, Neculai Măteeşescul et avec Ciurlic.

463. 2 décembre 1644 (7152), Iaşi. Nastea, fille d'Antimia, vend sa partie du village de Petreşti au boyard Andoca et à l'épouse de celui-ci, Măricuţa.

464. 12 décembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *armaş* Ştefan Moimăscul le droit de propriété sur d'emplacement du village de Bărboşi, avec prè, à la suite du jugement avec Cârstea, Miron, Vasilie et leur parents.

465. 12 décembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Vasilie Corlat le droit de propriété sur une vigne avec jardins, rucher et *temnic*, acheté aux enfants de Durilă.

466. 18 décembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac de Dumeni et à son fils le droit de propriété sur quelques parties des villages de Dumeni, sur Jijia, et de Plopeni, sur Iubăneasa, district de Dorohoi, achetées au grand *vornic* de Ţara de Sus, Petriceico, de Petrica, fils d'Isaia, ainsi que au Căzacul, fils du *comis* Gheorghie.

www.dacoromanica.ro

467. <Avant le 20 décembre 1644 (7152)>. Drăgan, Bălan et leur sœur, tous les enfants de Nechita, neveux de Drăghici, vendent leur partie du village de Năvrăpeşti à Nacul Brut.

468. <Avant le 20 décembre 1644 (7152)>. Vasilie, fils de Fârtat, vend sa partie du village de Năvrăpeşti à Nacul Brut.

469. <Avant le 20 décembre 1644 (7152)>. L'évêque du monastère d'Agapia atteste qu'il a vendu sa hoirie du village de Năvrăpeşti à Pătraşco Brut et à Nacul Brut.

470. 20 décembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nacul Brut le droit de propriété sur quelquels parties d'hoirie du village de Năvrăpeşti.

471. 20 décembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *sulger* Dumitraşco le droit de propriété sur quelques parties du village de Buciumi, sur Siret, district de Tecuci, achetées à Vasilie de Ionăşeşti, aux fils de Ion Bueban et aux autres.

472. 20 décembre 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Vasile Fugle le droit de propriété sur une partie du village de Lăzoreni, sur Jijia, achetée à Ştefan fils d'Ignat.

473. 29 décembre 1644 (7152). Cozmiţă et son épouse, Irina, attestent qu'ils ont vendu au grand *jitnicer* Isari le tzigan Nichita, fils de Condrea.

474. 29 décembre 1644 (7152), Iaşi. Petre Micicoiu atteste qu'il a vendu à Irimia, fils de Cârstian, une partie du village de Văcăreşti, achetée à Căprian, fils de Bacea.

475. 30 décembre 1644 (7152). Macsin Drăgan et son épouse, Mariica, attestent qu'ils ont vendu à Ionaşco et à Rusul, les fils de Petrea, un terrain qui s'appèlle Aluniş.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTS DOUTEUX

A. 9 avril 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu fait don au *jitnicer* Marco du village de Bubuiugi, sur Bâc, district d'Orhei, de deux *fălci* de vigne à Cotnari et de quelques tzigans.

B. 30 septembre 1644 (7153). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nicoară le droit de propriété sur une partie du village de Martineşti, district d'Orhei, achetée à Gligorie à l'époque du voïévode Radu Mihnea, à la suite du jugement avec Gligoroaia et Maria Vetroaia.

C. 2 novembre 1644 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand logothète Gavril Mătiaş le droit de propriété sur le village de Dinesăuca, sur Prut, district de Cernăuţi, avec étangs.

DOCUMENTS FAUX

I. Mars 1643 (7151), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gavrilaş, fils du *vornic* Vasilie Tăbârţă, le droit de propriété sur une moitié du village de Purceleşti, district de Suceava.

II. 10 avril 1643 (7151). Gligorici de Soloveţ vend sa hoirie du village du même village, avec tout produit, à Gligoraşco et à Nădăbaico de Soloveţ.

III. 15 mai 1643 (7151), Iaşi. Chirilă de Popeşti témoigne que sa tante, Crăciuna, fait don de lui ses parties des villages de Popeşti et de Botoiu, en commemoration.

IV. 21 juillet 1643 (7151), Iaşi. L'acte du voïévode Vasile Lupu concernant les limites du village de Sacaluşeşti, accordé au monastère de Pângăraţi, et fait don de ce monastère par le *spătar* Gheorghie <Coci>.

V. 4 juin 1644 (7152), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Vasilie Moţoc d'enquêter le litige entre Pătraşco Boldescul et le grand *stolnic* Toma Cantacuzino, en ce qui concerne la possession de certains *vecini* du village de Răpegeşti.

VI. 25 juin <après 1644 (7152)>. Măria, fille de Bogdan, vend à Ionaşcu, fils de Foarea, sa partie du village de Sârbi.

VII. 24 juin <après 1644 (7152)>. Le *şoltuz* Ioniţă avec 12 *pârgari* de Bârlad attestent qu'Apostolache a vendu à Ionaşcu Flori sa partie du village de Sârbi.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

1 <1643>

Într-o gramată a gospodarului moldovenesc, Vasilie voievod, din anul 1643, moşia (pământul) ce se află astăzi în stăpânirea monăstirei[1], situată în vecinătate cu pământul satului Sănătăuca, se numeşte „Japca", iar cel numit astăzi „Sănătăuca" se chiamă „Păduche".

După Visarion Puiu, *Însemnări*, p. 263. Menţiune într-un memoriu din 1820 decembrie 21.

[1] Este vorba despre m-rea Japca, din fostul ţinut al Iaşilor, în Basarabia.

2 1643 (7151) ianuarie 4, Iaşi

† Adecă eu, Ileana, giupâneasa lui Cujbă ce au fostu vornic mare, fata Onciului Moţoc, nepoata lui Ion Moţoc ce au fostu vornic mare, scriu[1] şi mărturisescu însămă pre men(e) cu cest zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit(ă), nici împresurat(ă), am vândut a mea direaptă ocin(ă) şi moşie, din uric ce au avut moşul mieu, Ion Moţoc vornicul de la Alexandrŭ vodă, **половина село Ѩкобѣнїи**[2], ce sintu pre Jijiia, în ţinutul Hârlăului, cu mori în Jijiia, şi cu curţi şi cu pivniţ(e); ceaste le-am făcut eu cu giupânu-mieu, cu Cujbă vornicul. Ceast(ă) o am vândut dumisal(e) văru-mieu, lui Gheorghie Moţoc vornicul, ficiorul lui Toader Moţoc, aşijder(e) nepot lui Moţoc vornicul, ce mai sus scriem, dereptu doao sute şi cindzăci de taleri, ban(i) bun(i).

Şi aşijdere i-am vândut iarăş(i) dumisal(e), văru-mieu, lui Gheorghie Moţoc vornicul, nişti părţi de ocin(ă) din sat din Broştén(i), unde au fostu Târgul Broştéi, în ţinutul Iaşilor, din a treia parte de sat giumătate, partea de mijloc, şi iarăş(i) a cincea parte din partea den gios, cu loc de moară în Jijiia şi cu tot venitul; acéstea le-am vândut, dereptu o sută de taleri de argintu. Ce acéstea părţi ne-au fostu noao cumpărătur(ă) depreună cu giupânu-mieu, cu vornicul Cujbă, de la Vas(i)lie Broască, şi Bilaş, şi Nacul şi sora lor, Antimiia, feciori Măricăi, şi de la Nastasiia şi Tudosiia, fétel(e) popei lui Ştefan Broscă, şi de la Chireana, fata popei, lui Hilip.

Derepta acéia, să-i fie dumisale ocin(ă) şi cumpărătur(ă), în véci, şi să-<ş>[3]i facă şi dirése domneşti.

Şi altu nime să nu s(e) améstece.

Şi eu, Dumitraşco, am scris să s(e) ştie.

V Ѩс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643>, **м(ѣ)с(я)ца ген(аріе) а҃** <4>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis de la Cujboie vorniceasa, pre Iacobén(i) и на Брощѣнии[4].

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Sf. Ioan Zlataust, XVII/5,6. Orig., hârtie difolio (30,5 x 21 cm), filigran, rupt puţin la îndoituri, sigiliu inelar octogonal, aplicat în fum, neclar. Cu o copie din sec. al XVIII-lea.

Idem, Documente istorice (fost Bibl. Acad. Rom.), DCCCLXXXIII/78 (rez., numai cu văleatul, într-un perilipsis de documente ale moşiilor Broşteni şi Glodeni, dintr-o hotarnică din 1834 decembrie 15).

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 23, f. 100 (rez. dezv.); idem, Documente, DCXIX/11 (rez. dezv.); ibidem, DCLIV/21 (rez. dezv.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/2 (xerocopie după orig. şi după copia din sec. al XVIII-lea).

EDIŢII: Hăjdeu, *Arch. Ist.*, t. I, 2, p. 20–21, nr. 289 (orig., cu data de zi: 14); *Catalog*, II, nr. 1651, p. 333 (rez. după orig.).

[1] „jumătate de sat Iacobénii".

[2] Slova ѳ, corectată din ѣ, de la cuvântul „scriem", iar slova м a rămas suprascrisă.

[3] Omis.

[4] „şi pe Broşténii".

3 1643 (7151) ianuarie 8

Adică eu, Ionaşco Ciorte călugărul, ce-m(i) iaste numele din călugărie Io(a)chim, din sat din Ciorteşti, scriu şi mărturisăscu cu cest zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici asuprit, m-am închinat sfintei măn(ă)stiri Golăi, din târgu din Iaş(i), cu tot ce am eu agonisită la bătrâneţile mele, şi am dat sfintei mănăstiri partea mea de ocenă, câtă să va alege despre alţi fraţi ai miei, din sat din Ciorteşti, din vatra satului, cu case gata ce am făcut eu însumi, fără alţi fraţi ai miei, şi cu pomeţ(i) ce am făcut eu la casa mea.

Aceste toate le-am dat şi le-am închinat sfintei mănăstiri ce mai sus scrie, Golăe, numai până voi fi eu viu să mă hrănescu şi eu pre acel locu, iar după săvârşenie mea să fie a sfintei mănăstiri, cu tot venitul. Aşijdere şi bucate ce vor rămâne pre urma mea, şi dobitoc, şi niscar(i) bănişori şi altă ce va fi, tot să fie a sfintei mănăstiri, iar din fraţii miei sau din ruda mea să nu s(e) amestece nime, iar de va vre cineva să strice această tocmeală, să fie neiertat de Dumnezău, şi de Preacurata Maică şi de toţi Svinţii, amin.

ѳ Їис, в(ъ) лет(о) ҳзр҃на <7151/1643> ген(аріе) ӣ <8>.

Eu, Şaidir uricar, am scris, căci au grăit el singur cu rostul său cătră mine şi au mărturisit într-acesta chip, cum mai sus scriem şi au zis că nu ştie iscăli[1].

Bibl. Academiei Române, Manuscrise, nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 605 (Ciorteştii la ţinutul Vasluiului, nr. 1). Copie.

[1] Urmează, într-un octogon, menţiunea: „pe(cete)".

www.dacoromanica.ro

† Иw Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. П(и)шем г(о)сп(о)дству(о) ми болѣрин г(о)сп(о)дству(о) ми Фортvна бив комис, пъркълаб wт Нѣмцv[1]. Dau-ţ(i) ştire că domnii méle s-au jeluit şi s-au pârât de faţ(ă) Béchea cu Ion de Ciumăleşti pentr-o iap(ă), ce au dzis Béchea că au cumpărat de la Ştefan şi de la Istratie, iar Ion au dzis că nu o au cumpărat, ce o ţine Béchea făr(ă) ispravă.

Pentr-acéia, să socoteşti dumiia ta, de va avea Béchea doă[1] mărturii cum o au cumpărat de la acei oameni, să-ş(i) ţie Béchea iapa şi să nu dea lui Ion nemic şi de aceasta pârâ să nu să mai pârască.

Тое пишем.

V Мс, ѯзр҃на <7151/1643>, м(ѣ)с(ѧ)ца ген(аріе) ѳ <9>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

<Pe verso, o însemnare contemporană, greu lizibilă>: † Cartea cu ...[2] iapa de la ...[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Documente istorice (fost Bibl. Acad. Rom.), CXVI/120. Orig. hârtie (30,5 x 21,5 cm), lipsă o parte din dreapta jos.

Inst. de Ist. „A.D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/4 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 198–199, nr. 118 (orig., după *Ms. Surete*, VIII, 367, cu data de zi: 4).

[1] Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea boierului domniei mele Fortuna fost comis, pârcălab de Neamţ.

[2] „doă", adăugat deasupra rândului, cu altă cerneală.

[3] Neclar.

5 1643 (7151) ianuarie 12, Iaşi

† Се оубо мы, Гаврилаш великіи лwг(о)ѳ(е)т, и Тодерашко великіи дворник Долнѣи Земли, и Тодер Петричѣико великіи дворник Горнѣи Земли, и Гаврил гетман и пръкълаб Сѣчавскои, и Ѹрѣке вел спътар, и Гиwргіе вел чашник, и Юрдакіе вел вистиарник, и Тома вел столник, и Грама вел житничари, и Гика бив шетрар, и Пътрашко Чоголм бив шетрар, и Ръковици Чехан втори лwг(о)ѳ(е)т, и Гewргици Шеѳан третіи лwг(о)ѳ(е)т и Иwнъшкуци постелник, и Василіе Рошка дворник, и Костантин Чоголм дворник, и Гewргіе Нъвръпъскvл дворник, и Павъл Плботъ, и Драндафир[1] и Костантин дворници глотніи и инних болѣри wт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(и), пишем и свѣд(и)телствоим съ сим нашим писаніе како пріиде прѧд нами Илѣна, кнѣгинѣ Иwнашкови Кvжвъ дворник бив, дочка

www.dacoromanica.ro

Ѡнчюл Моцѡк, внѹка Иѡан Моцок дворник, за еи добра волѣ, и продала свое правда ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, ѡт еи праваго ѹрика, что имал дѣд еи, Иѡан Моцок дворник ѡт Алеѯандръ воевода, половина село Ѭкобѣнїи, что на Жижим, ѹ в(о)лост Хрълъѵскомѵ, съ млин(и) готов(и) на рѣцѣ Жижим, и съ дворове и съ пивници, что ѡна сътворил(а) купно съ пан еи, Иѡнашко Кужбъ дворник. Та ѡна продал(а) братаничеве[2] еи, прїятелю нашемѵ, Геѡргїе Моцок дворник, с(ы)нъ Тодер Моцок, тиж(е) внѵк Иѡн Моцок дворник быв, радї двѣ сто и пет(и) десѣт талери сребрьних.

И ѡт том, такождере прїидоше прѣд нами кнѣгинѣ Илѣна дворничас(а), дочка Ѡнчюл Моцок, внѵ<ка>[3] Иѡн(а) Моцок дворник, по еи добраг(о) волѣ, и продал(а) свод права ѡтн(и)на и купежна, что ѡна имал купно съ пан еи, Кужбъ дворник, ѡт исписок за купежно что ѡни имали ѡт г(о)сп(о)д(и)нъ ег(о) м(и)л(о)ст(и), Василїе воевода, ѡт третал част, ѡт село Брощѣнїи, половина, срѣднал част, что на Жижїм, ѹ в(о)лост(ѹ) Ѭскои, и тиж(е) петал част ѡт тог(о) село, нижнал част, съ брѵд за млин на рѣцѣ Ѕижїм; что тих части за ѡтн(и)ни било им права купежна ѡт Василїе Броскъ, и ѡт братїих его, Билаш и Накѹл, и сестра их, Ѭнтимїа, с(ы)нови[4] Марики, и тиж(е) ѡт Настасїа и Тѹдосїа, дъщи поп(ѹ) Щефан Броискъ[5], и ѡт Кирѣна, дочка поп(ѹ) Хилип, въси внѵци и прѣѡнѵци поп(ѹ) Броискъ[5], радї ед(на) сто и десѣт левкови. Та ѡна продала тиж(е) прїятелю наше виш(е) писаннаг(о), Геѡргие Моцок дворник, радї една сто талери сребних.

И въстал сѣ ег(о) м(и)л(о)ст(и), Геѡргїе Моцок дворник, и платил ѹсе испълна тих п(и)н(ѣ)ѕи виш(е) писани, т҃н талери сребних, въ рѵки чнѣгинѣ Илѣны, ѡт прѣд въсими нами.

Ино ми, ѡко ѹвидѣхом их доброволное токмеж(е) и пълное заплатѹ, а ми и ѡт нас ещеж(е) сътвориҳом емѹ сїи н(а)ше писанїе, битї его м(и)л(о)ст(и) за вѣрности.

И, на великал вѣрж и крѣпост, поставиҳом н(а)ше печат(и) и съ н(а)ше ржки подписахом къ симѹ истинномѵ листѹ н(а)шемѹ.

И нарѣденїе что ѡни имали за купежна на тѣх части ѡт Брощѣн(и) ещеж(е) дал(а) въ рѵки Геѡргїеви Моцок.

И аз, Д<ѹмитрашко, писал, знати сѣ>[6].

Ѹ Ѭс, въ л(ѣ)то ҳ҃зр҃на, м(ѣ)с(ѧ)ца ген(варїе), к҃ї д(ь)н(и).

Гаврил Мъ<тиш в>[3]ел логоф(е)т <m. p.>.

Аз, Тодерашко вел дворник, искал <m. p.>.

Аз, Петричаико вел ѡврник, искал <m. p.>.

Гаврил хет(ман) <m. p.>.

Геѡргие вел пъ(ха)р(ни)к <m. p.>.

Аз, Юрдакїе вел вист(ѧрник) <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Из, Пътрашко Чоголѣ в(ы)в лwг(о)ѳ(е)т <m. p.>.
Из, Тома постелник, вел столник <m. p.>.
Гика шетрар бив <m. p.>[7].
Грама вел жит(ничѧ)р <m. p.>.
Ръковицъ Чеχан лwг(о)ѳ(е)т <m. p.>.
Из, Гиwрги Щеѳан лwг(о)ѳ(е)т, искал <m. p.>.
Из, Василїе Рошка ворник <m. p.>.
Из, Павъл Алботъ дворник <m. p.>.
Из, Костантин Чоголѣ <m. p.>.

† Iată dar noi, Gavrilaş mare logofăt, şi Toderaşco mare vornic de Ţara de Jos, şi Toader Petriceico mare vornic de Ţara de Sus, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Ureche mare spătar, şi Gheorghe mare ceaşnic, şi Iordache mare vistier, şi Toma mare stolnic, şi Grama mare jitnicer, şi Ghica fost şetrar, şi Pătraşco Ciogolea fost şetrar, şi Racoviţă Cehan logofăt al doilea, şi Gheorghiţă Ştefan logofăt al treilea, şi Ionăşcuţă postelnic, şi Vasilie Roşca vornic, şi Costantin Ciogolea vornic, şi Gheorghie Năvrăpăscul vornic, şi Pavăl Albotă, şi Drandafir[1], şi Costantin vornici de gloată şi alţi boieri de la Curtea milostivirii sale domnul, scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră că a venit înaintea noastră Ileana, cneaghina lui Ionaşco Cujbă fost vornic, fiica lui Onciul Moţoc, nepoata lui Ioan Moţoc vornic, de bună voia ei, şi a vândut sa ocină şi dedină, din uricul ei drept, pe care l-a avut bunicul ei, Ioan Moţoc vornic, de la Alexandru voievod, jumătate din satul Iacobéni, ce este pe Jijia, în ţinutul Hârlău, cu mori gata pe râul Jijia şi cu curţi şi cu pivniţe, pe care le-a făcut împreună cu panul ei, Ionaşco Cujbă vornic. Pe aceasta ea a vândut-o nepotului[2] ei, prietenului nostru, Gheorghe Moţoc vornic, fiul lui Toader Moţoc, de asemenea nepotul lui Ion Moţoc fost vornic, pentru două sute şi cincizeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră cneaghina Ileana vorniceasa, fiica lui Onciul Moţoc, nepoata lui Ion Moţoc vornic, de bună voia ei, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, pe care ea a avut-o împreună cu panul ei, Cujbă vornic, din ispisoc de cumpărătură pe care ei l-au avut de la milostivirea sa, domnul Vasilie voievod, jumătate din a treia parte din satul Broşténii, partea din mijloc, ce este pe Jijia, în ţinutul Iaşi, şi de asemenea, a cincea parte din acelaşi sat, partea de jos, cu vad de moară pe răul Dzijia; care aceste părţi de ocină le-au fost lor dreaptă cumpărătură de la Vasilie Broscă şi de la fraţii lui, Bilaş şi Nacul, şi sora lor, Antimia, fiii Maricăi, şi de asemenea de la Nastasia şi Tudosia, fiicele popii Ştefan Broiască[5], şi de la Chireana, fiica popii Hilip, toţi nepoţii şi strănepoţii popii Broiască[5], pentru o sută şi zece lei. Pe aceasta ea a vândut-o, de asemenea, prietenului nostru mai sus scris, Gheorghie Moţoc vornic, pentru o sută de taleri de argint.

Şi s-a sculat milostivirea sa, Gheorghie Moţoc vornic, şi a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 350 de taleri de argint, în mâinile cneaghinei Ileana, dinaintea noastră a tuturor.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi şi de la noi încă i-am făcut această scrisoare a noastră să-i fie milostivirii sale de credinţă.

Şi, pentru mai mare credinţă şi putere, am pus peceţile noastre şi cu mâinile noastre am subscris la această adevărată carte a noastră.

Şi dresele de cumpărătură pe care ei le-au avut pe aceste părţi de ocină de la Broşteni, încă le-a dat în mâinile lui Gheorghie Moţoc.

Şi eu, Dumitraşco, am scris, să se ştie.

La Iaşi, în anul 7151 <1643>, luna ianuarie, 12 zile.

Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

Eu, Toderaşco mare vornic, am iscălit <m. p.>.

Eu, Petricéico mare vornic, am iscălit <m. p.>.

Gavril hatman <m. p.>.

Georghie vel paharnic <m. p.>.

Eu, Iordachie mare vistiernic <m. p.>.

Eu, Pătraşco Ciogolea fost logofăt <m. p.>.

Eu, Toma postelnic vel stolnic <m. p.>.

Ghica fost şetrar <m. p.>[7].

<Grama mare jitnicer <m. p.>.

Răcoviţă Cehan logofăt <m. p.>.

Eu, Ghiorghi Şefan logofăt, am iscălit <m. p.>.

Eu, Vasilie Roşca vornic <m. p.>.

Eu, Pavăl Albotă vornic <m. p.>.

Eu, Costantin Ciogolea <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis pre Iacobéni, de la vândzător <şi una mai târzie>: † Zapis pe Iacobeni, să s(e) ştie.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Sf. Ioan Zlataust, XVII/9. Orig., hârtie difolio (44 x 29 cm), filigran, rupt la îndoituri, un sigiliu inelar ocotogonal, aplicat în fum, al lui Ghica fost şetrar, având în câmp doi lei rampanţi, care susţin o cruce, iar în partea superioară, literele **ГК** [Ghica]. Cu o trad. de Procopie dascăl şi uricar, din 7275 <1766> septembrie 16; (ibidem, XXVII/10).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DXLIX/53 (rez.); idem, Anaforale, nr. 65 r., f. 133 v.–134 r. (rez.); idem, Divanul Domnesc, Tr. 880, op. 1005, dos. 60, f. 21 şi 48 (rezumate).

Inst. de Istorie „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/5 (xerocopie după orig. şi după trad. din 1766 septembrie 16).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1652, p. 133 (rez. după orig.).

---

[1] Greşit, pentru **Трандафир**.

[2] Într-un singur doc., nr. 2, apare Gheorghe Moţoc ca fiind văr al Ilenei, soţia lui Ionaşco Cujbă vornic.

[3] Rupt.

[4] Slova c, scrisă deasupra rândului.

[5] Greşit, pentru **Броаскъ**.

[6] Şters în xerocopie, completat după transcrierea făcută de Constantin Cihodaru.

[7] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидоше прд нами и прд вьсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Илена, кнѣгинѣ Иwнашко Кwжбь бывшїи вел дворник, дочка Wнчюл Моцwк, внѹка Иwн Моцок дворник див, по еи добрд волѧ, неким непонѹждена д ни приселована, и продала свод прдва wтн(и)на и дѣдн(и)на, wт еи прдваг(о) ѹрика, что имал дѣд еи, Иwн Моцок дворник, за кѹпежнда wт Алеѯандръ воевода и wт иниχ г(о)сп(о)д(а)рїем прждє нас бывшїи, половина село Мковѣни, что на Зижиѧ, ѹ в(о)лост Хрълъѹскомѹ, съ млини на рѣцѣ Зижию и съ дворове готови, что wна сътворили[1] тѣχ млин(и) и съ тѣχ дворове кѹпно съ п(д)нѹ еи, Кwжбъ дворник. Тд wна продал(д) братанич(е)ве еи, болѣрин наш, Гewргїе Моцок дворник, с(ы)нъ Тодер Моцок, тиж(е) внѹк Иwан Моцок див дворник, радї два сто и пет(и) десѣт талери сребрънихъ.

И wт том, тиж(е) прїиде прд нами и прд нашими болѣри, тиж(е) Илѣна, кнѣгинѣ Кwжбъ дворник, по еи добра волѧ, неким непонѹждена д ни приселована, и продал(д) свод прдва wтн(и)на и кѹпежна, что wна имал кѹпно съ пан еи выш(е) писан, Иwнашко Кwжбъ дворник, wт исписок за кѹпежна что wни имали wт сам г(о)сп(о)дств(о) ми, wт третдд част, wт село Брощѣнїи, половина, срѧднда част, где был Тръг Жабїи, ѹ в(о)лост Мскаго, съ мѣст(о) за млин(и) на рѣцѣ Жижїю, и тиж(е) петда част wт тог(о) село Брощѣнїи, нижна част, тиж(е) съ брѹд за млин(и) на Sїжїю, и съ вес приход. Тд wни продали[3] такождере братандич(е)ве еи, болѣринѹ наш, Гewргїе Моцwк дворник, радї една сто талери сребрънихъ.

И въстал сѧ болѣрин н(д)ше[4], Гewргїе Моцок, и платил ѹсе исплъна тиχ п(и)н(ѣ)зи выш(е) писанни, т̂н талери сребнихъ, въ рѹки кнѣгинѣ дворничаса, wт прд нами и прд нашими болѣри.

Я тиχ части <за>[4] wтн(и)нѹ wт село Брощѣни било им прдвда кѹпежна wт Василїе Бродскж, и wт братїшχ емѹ, Б<и>[4]лаш и Надкѹл, и сестра иχ, Янтимїа, с(ы)н(о)ви Марикы, и тиж(е) wт Настасїа и wт сестра еи, [и] Тѹдосїа, дъщи поп(ѹ) <Ще>[4]фан Брошскъ, и wт <Ки>[4]рѣна, дочка поп(ѹ) Хилип, внѹка поп(ѹ) Щефан Бродскъ, вьси внѹци и прѣwнѹци поп(ѹ) Бродск<ъ>[5].

Ино ми, ако ѹвидѣχом иχ доброволное токмеж(е) и плоное[6] заплатѹ, д ми и wт нас ещеж(е) дддохом <и>[5] потвръдиχом болѧринѹ г(о)сп(о)дств(ѹ) ми, Гewргїевы Моцwк дворник, на тоти выш(е) прд речена полwвина за село Мковѣнїи, съ млини готови и съ дворове съ пивници, и тиж(е) wт третдд част wт село Брощѣнїи, половина, где бил Жабїи Тръг, и петда част

www.dacoromanica.ro

wт того село Брощѣн(и), нижнаа част, съ брѵд за млин(и), на рѣцѣ Сижїш, како да ест ег(о) м(и)л(о)ст(и) права wтн(и)на, и викѵплєнїє, и ѳрик и потвръжденїє, съ въсѣм доходом, непорѵшенно николиж(е), на вѣки.

И нарѣденїє за кѵпежно что wни <имали>[7] на тиχ часты wт село Брощѣнїи, ешеж(е) дал(а) въ рѵки Гєwргїеви Моцок дворник.

И ин да с(ѧ) не ѳмишлает.

ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на, м(ѣ)с(ѧ)ца ген(варїе), в҃і д(ь)ни.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вемл.

Гавриил Мътиаш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>[6].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ileana, cneaghina lui Ionaşco Cujbă fost mare vornic, fiica lui Onciul Moţoc, nepoata lui Ion Moţoc vornic, de bună voia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din uricul ei drept, pe care l-a avut bunicul ei, Ion Moţoc vornic, de cumpărătură, de la Alexandru voievod şi de la alţi domni care au fost mai înainte de noi, jumătate din satul Iacobéni, care este pe Jijia, în ţinutul Hârlău, cu mori pe râul Dzjijia şi cu curţi gata, pe care ea le-a făcut[1] aceste mori şi aceste curţi împreună cu panul ei, Cujbă vornic. Pe aceasta ea a vândut-o nepotului ei, boierul nostru, Gheorghie Moţoc vornic, fiul lui Toader Moţoc, nepotul lui Ioan Moţoc fost vornic, pentru două sute şi cincizeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri de asemenea, Ileana, cneaghina lui Cujbă vornic, de bună voia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, pe care ea a avut-o împreună cu panul ei mai sus scris, Ionaşco Cujbă vornic, din ispisoc de cumpărătură, pe care ei l-au avut de la însăşi domnia mea, jumătate din a treia parte din satul Broşténii, partea din mijloc, unde a fost Târgul Broaştei, în ţinutul Iaşi, cu loc de moară pe râul Jijia, şi de asemenea a cincea parte din acelaşi sat Broştenii, partea de jos, de asemenea cu vad de moară în Dzijia, şi cu tot venitul. Pe acestea ei le-au vândut[2] de asemenea vărului ei, boierului nostru, Gheorghie Moţoc vornic, pentru o sută de taleri de argint.

Şi s-a sculat boierul nostru[3], Gheorghie Moţoc, şi a plătit totul deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 350 de taleri, în mâinile cneaghinei vorniceasa, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Iar aceste părţi <de>[4] ocină din satul Broşténi le-au fost dreaptă cumpărătură de la Vasilie Broască şi de la fraţii săi, Bilaş şi Nacul, şi sora lor, Antimia, fiii Maricăi, şi, de asemenea de la Nastasiia şi de la sora ei, [şi] Tudosiia, fiicele popii Ştefan Broască, şi de la Chireana, fiica popii Hilip, nepoata popii Ştefan Broască, toţi nepoţi şi strănepoţi ai popii Broască.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, şi noi de la noi iarăşi am dat <şi>[4] am întărit boierului domniei mele, Gheorghie Moţoc vornic, această mai înainte zisă jumătate din satul Iacobéni, cu mori gata şi cu curţi

www.dacoromanica.ro

cu pivniţe, şi de asemenea jumătate din a treia parte din satul Broşténii, unde a fost Târgul Broaştei, şi a cincea parte din acelaşi sat Broşténi, partea de jos, cu vad de moară în râul Dzijia, ca să-i fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi dresele de cumpărătură, pe care ei <le-au avut>[5] pe aceste părţi din satul Broşténi, încă le-am dat în mâinile lui Gheorghie Moţoc vornic.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7151 <1643>, luna ianuarie, 12 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Sf. Ioan Zlataust/7. Orig., hârtie difolio (44,5 x 29 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută. Cu o trad. din 1765 februarie 15, făcută la Cernăuţi de Andrei Daşchevici pitar (ibidem, 8).

Ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXI/58 (trad.) şi DCCCLXXXIII/78, f. 152, nr. 3 (menţ.).

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 65, f. 134 (rez.); idem, Divanul Domnesc, Tr. 880, op. 1005, dos. 60, f. 48 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/6 (xerocopie după orig. şi după trad. din 1765 februarie 15).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 333–334, nr. 1653 (rez. după orig.).

---

[1] Greşit, în loc de сътворила.

[2] Greşit, în loc de wна сътворила.

[3] Aşa în orig.

[4] Rupt.

[5] Omis.

7 1643 (7151) ianuarie 12, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)дств(о) ми дали и потвръдили есмы м(о)л(е)бни<ки>[1] н(а)ше калѹгером wт с(вѧ)тда м(о)н(а)стир називаєт сѧ Бистрица, єдеж(е)[2] єст храм Ѹспенїе Вл(ади)ч(и)цѫ н(а)ше и Б(огоро)д(и)цѫ и присно(ѣ)вѣи Марїѧ, на их правда wтн(и)на и даанїе и милованїе, wт их правїи и питомїи привилїѧх, что имали с(вѧ)тѣи м(о)н(а)стир за данїе и милованїе wт Стараг(о) Стефана воевода, ѹ wт Ѥримїѧ Могила воевода и wт иних г(о)сп(о)д(а)рїем прѣжде нас бывшїи, половина за една силищи, на имѧ Тътъраш(и), нижна част, что ѹ в(о)лост Немецкомѹ, что тоа силищи била наш(а) права г(о)сп(о)д(а)рска, присл҃шно къ wкwл тръг(а) Каменскїи.

Тѧм радї, тоа половина силищи, на имѣ Тътъраши, нижна част, како да єст и wт нас с(вѧ)тѣи м(о)н(а)стир Быстрици правда wтн(и)нѹ, и даанїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

Ино аще, прошлѣет сѧ въ нѣка врѣме нѣкиѫ нарѣденїе на тоа половина за селищи, нижна часть, да с(ѧ) не вѣрѹет.

И ин да с(ѧ) не ѹмишлет прѣд сим листѡм н(а)шим.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃на, м(ѣ)с(ѧ)ца ген(арїе), е҃ї а(ь)н(и).

† Сѧдм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гавриил Мътиаш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfânta mănăstire care se numeşte Bistriţa, unde este hramul Adormirea Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară Mariia, dreapta lor ocină şi danie şi miluire, din privilegiile lor drepte şi proprii pe care le-a avut sfânta mănăstire de danie şi de miluire de la Ştefan voievod cel Bătrân, şi de la Erimia Moghilă voievod şi de la alţi domni care au fost înainte de noi, jumătate dintr-o selişte, anume Tătăraşi, partea de jos, care este în ţinutul Neamţ, care această selişte a fost a noastră domnească, ascultătoare de ocolul târgului Piatra.

Pentru aceea, această jumătate de selişte, anume Tătăraşi, partea de jos, ca să-i fie şi de la noi acestei mănăstiri Bistriţa dreaptă ocină şi danie, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Deci, dacă se vor ivi în vreo vreme unele drese pe această jumătate de selişte, partea de jos, să nu se creadă.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7151 <1643>, luna ianuarie, 12 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CD/123. Orig., hârtie (29 x 20 cm), pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 135, f. 35 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/7 (foto. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Greşit, în loc de гае.

8 — 1643 (7151) ianuarie 12

Ispisoc de la Vasile vodă, sârbesc, pentru un loc de prisacă şi cu pomăt, ce esti în Barca, la ţin(u)t(ul) Niamţului, din v(e)let 7151 <1643> ghen(arie) 12.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXXIII/12, nr. 3 (menţ. într-un izvod din 1774 martie 30).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 334, nr. 1654 (menţ.).

www.dacoromanica.ro

† Иw Вдсилїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Мwлддвскои. Adecă au venit înaintea domniei méle şi înaintea alor noştri boiari, la cei mari şi la cei mici, Andreiu şi cu fămé̆ia lui, Ştefana, nepoata lui Lazor Chişineu, şi au pârât[i] de faţ(ă) înnaintea domniei méle de câteva ori pre sluga noastră, pre Coruiu ce-au fostu comis, pentru nişti părţi de ocin(ă) din sat din Făuréni, ce sintu în ţinutul Tutovei, dzicându Andrei şi cu fămé̆ia lui cum le iaste lor acea parte de ocin(ă) direaptă ocin(ă) şi moşie. Iar sluga noastră, Coruiu, aşé-u dat samă înnaintea noastră cum iaste lui direaptă cumpărătur(ă) de la Chişineu şi au arătat şi z<ap>[1]is de cumpărătur(ă) de la Alexandrŭ Iliiaş vodă[2].

Deci, domniia <mea le-am afl>[1]at lor lége direaptă să-ş(i) ţie Coruiu comis părţile <după cu>[1]mu-i spun dirésele, <ia>[2]r Andrei şi cu fămé̆ia lui, Ştefana, <să n-aibă>[1] treabă la acéle părţi, carele spun în dirésel(e) lui Coruiu, şi d<e ace>[1]a<s>[1]ta pâr(ă) să nu să mai pârască niciodat(ă), preste carte domnii méle.

И нак не бѵдет.

Ѵ Иіс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на <7151/1643> ген(дрїє) ґї <13>.

† Сдм г(о)сп(о)д(и)нъ велмл.

Гдврил Мътиdш вел логоф(є)т <m. p.>.

† Дѵмитрдшко <писдл>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCLXXXIII/5. Orig., hârtie difolio (28,5 × 19,5 cm), filigran, ars, rupt la îndoituri şi pătat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în chinovar, având în câmp un scut heraldic încărcat cu capul de bour, cu steaua între coarne, soarele şi spada la dextra şi semiluna şi buzduganul la senestra; capul de bour este timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni; pe margine între două cercuri perlate, legenda: † Иw Вдсїлиє воєвода, Б(о)жїю <милостїю>[3], г(о)сп(о)д(д)ръ Земле Молдвскои („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/9 (foto. după orig.).

[1] Ars.
[2] Rupt.
[3] Neclar.

10 1643 (7151) ianuarie 13, Iaşi

† Иw Вдсилїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Мwлддвскои. Пишем г(о)сп(о)дств(о) ми болєринѹ нашемѹ верномѹ и почитеномѹ, Сдвин Пръжескѵл бив вел дворник, моног(о) здравїє[1]. Alta, dăm ştir(e) dumitale că s-au jăluit [tuţ(i)] înnaintea domnii méle rugătorii noştri, călugării de la sv(â)nta mănăstire de la Pângăraţi pre[2] satul Dărmăneştii, pentru nişte poeni, dzicându rugătorii noştri, călugării, cum le-au oprit Dărmăneşti(i) nişte fân pentru nişte poiani, cé sintu mai sus de Strajă, iar Dărmăneşti(i) au dzâs că le-au călcat călugării ace<le> poieni ce sîntu mai sus de Strajă.

www.dacoromanica.ro

Pentru acéia, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar dumneata să trudeşti sângur acolo şi să socoteşti de rândul acelor poiani ce au călcat călugării. De vor hi pre locul călugărilor, pre unde au hotărât Ghiorghie Arapul, şi nu vor hi trecut mai multu, iar Dărmăneştii să răbde de fân şi de poeni, iar de vor hi trecut călugării preste acela hotar mai multu <de>[3] ce au hotărât Arapul, ei să aibă a plăti Dărmăneştilor. Şi în ce chip vei afla dumiia ta mai cu direptul, să faci o scrisoare şi să ne dai ştir(e); и здравїе[4].

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃на ген(арїе) гї.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велмд.

Гавриа Мътиаш вел логоѳ(е)т <m. p.>.

† Иwнашко <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/66. Orig., hârtie (30,5 × 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în chinovar, cu legenda neclară (acelaşi ca la doc. nr. 9).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII/10 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 1655, p. 334 (rez. după orig.).

---

[1] Scriem domnia mea la boierul nostru credincios şi cinstit, Savin Prăjescul fost mare vornic, multă sănătate.

[2] „ѣ" corectat din altă slovă; deasupra un „д" de prisos.

[3] Omis.

[4] „şi sănătate".

11 <Înainte de 1643 (7151) ianuarie 15>

† Adec(ă) eu, Gavril, feciorul lui Ion, nepotul lui Iachim Helgiul, şi cu feciorii mei, şi aşijdirea eu, Zahariia, şi soru-mea, Ştefăniia, feciorii lui Toder, iar nepoţi Helgiului, şi aşijdirea eu, Simiia, fata lui Iachim Helgiul, noi, de bun(ă) voia noastră, de nime nevoiţi, nice împresuraţi, am vândut din a patra parte de sat de Bogdăneşti, ce iaste partea lui Ion Măcău, noi am vândut din a cincea parte [din partea][1] din partea moşu-nostru[2], lui Iachim Helgiul, trei parţi[3], pă<r>[4]ţile părinţilor noştri, ce să va alége în hotarul acelui sat, cu tot venitul, de tutindurilea; acéstea am vândut noi Béchei pârcălabului de Bogdăneşt(i), de ţinutul Romanului.

Şi deplin ne-au plătit întru mânule nostre, cu bani gata, şésesprădzéce galben(i), bani buni, dinaintea a preuţi şi a slugi domneşt(i), anume: popa Avrintie de Bogăneşt(i), Ион вист(арничел) тиж(е), Давид тиж(е), и Гаврица тїж(е), Глигорїе, син попа, тиж(е), Гурїе тиж(е), и Щефан, син Урсу от Мошетещ(и), и Хилип, брат Иримїа от Фръчещ(и)[5].

Arh. Naţionale Bucureşti, Documente istorice (fost Bibl. Acad. Rom.), filigran, rupt la îndoituri.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol"- Iaşi, Fotografii, XXVII/11 (foto. după orig.).

Datat după doc. de întărire din 1643 (7151) ianuarie 15.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 122–123.

[1] Tăiat, cu aceeaşi cerneală.

[2] Slovele „нос", scrise deasupra rândului.

[3] Aşa în orig.

[4] Omis.

[5] Ion vistiernicel de asemenea, David de asemenea, şi Gavriţa de asemenea, Gligorie, fiul popii, de asemenea, Gurie, de asemenea, şi Ştefan, fiul lui Ursu din Moşeteşti, şi Hilip, fratele lui Irimia din Frăceşti.

12 <Înainte de 1643 (7151) ianuarie 15>

† Adecă(ă) eu, Mărica, fata[1] lui Ionaşcu vătavul de Săuceşti, şi cu feciorii mei, Gligorie, şi Ţuica şi Chelsiia, noi de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ne-am vândut a mea diriaptă ocin(ă) şi moşie, din giumătate de sat de Bogdăneşt(i), ce simtu în ţinutul Romanului, ce să va alége partea mea despre fraţii mei. Acéia am vândut eu frăţine-meu, lui Ştefan Béchea biv pârcălab, din dirése şi di<n>[2] urice ce are moşu meu, Béchea, de la Pătru vod(ă) şi de la Iancul vod(ă). Şi deplin ne-au plă<tit>[2] întru mânule nostre, cu bani gata 30 [dzeci] de galben(i) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) şi moşie neclă<ti>[2]tă , cu tot venitul, din tot <locul. Şi am vândut>[2], dinaintea a oameni buni, preuţi şi slugi domneşt(i).

† Şi au mai cumpărat sluga no(a)stră, Bé<chea>[2], iar dintr-acéia giumătate de sat, din partea Petre<i>[3] lu<i>[3] Păun, din a cincea parte, din partea popei lui Ihnat, giumătate, ce să va alége partea Bălaei. Şi deplin mi-au plătit întru mâna mea, cu bani gata, 6 ug(hi) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) şi moşie, cu tot venitul, din tot locul. <Şi am vândut>[2] dinaintea a oameni buni, preuţi şi slugi domneşti.

† Şi aşidirea, eu, Nichita, feciorul lui Ion Praznic, iar am vândut Béchei de Bogdăneşt(i) din partea Petrei lui Păun, a cincea parte, ce să va alége partea părintelui meu, lui Ion, iar dintr-acélea dirése ce mai sus scri<e>[2]. Şi mi-au dat 12 ug(hi) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) şi moşie neclătit(ă), cu tot venitul, din tot locul. <Şi am vândut>[2] dinaintea a oameni buni, preuţi şi slugi domenşti, anume: <po>[3]pa <I>[3]hnat de Prăjişti, şi Nechifor[4], şi To(a)der, şi Frăţian de Bogdăneşti, şi popa Chiril de Prăjeşt(i), şi Gavril vist(iernicel), şi Sava, şi Nu<o>[2]r[5] de Bogdăneşti, şi Ion vist(iernicel), şi Andronic, şi David şi Gurie de-acolea.

Şi, <pentru>[2] mai mare credinţă, ne-am pus peceţi<le>[2], să-şi fac(ă) şi dirése domneşti de pré acesta zapis al nostru.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Zapis den bătrânul lui Păun.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/102. Orig., hârtie (30,5 x 21,5 cm), cerneală neagră, filigran, rupt la îndoituri, şase sigilii inelare, cinci ovale şi una octogonală, aplicate în aceeaşi cerneală, neclare.

Inst. de Istorie „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/12 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, IV, p. 14–15, nr. XIX (orig., datat: ante 7140).

www.dacoromanica.ro

Datat după doc. de întărire din 1643 (7151) ianuarie 15.

---

[1] Ultima slovă greu lizibilă.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] Numele este precedat de o cruce, deoarece este primul scris pe verso.
[5] Prima slovă modificată din alta.

13 1643 (7151) ianuarie 15, Iaşi

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мвлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нвми[1] и прѣд въсими нашими мвлдавскими болѣри, великими и малими, слѹга н(а)ше, Бѣкѡ бив пръкълаб, и ѹказовал[и] прѧд нами нѣкиѫ запис(ы) за свѣд(ѣ)телство ѡт людї добри, на има: поп(ъ) Кирил(ъ), и Гѹрїе, и Самсон ѡт Пръжъщи, и Ивн, и Гаврил, и Давид, и Сава ѡт Богдънещи, и Ивнашко, с(ы)нъ Гевргїе ѡт Четрѧни, и Пътрашко, внѹк Чолпвн[2] и ѡт иниѫ людї добри и вдини[3] прѧдни, писавще въ тѣѫ запис(ѡ) како прїиде прѧд нимы Исимиѧ, дочка Ѥким Хелцѹл, и съ внѹци еи, на има Гаврил, с(ы)нъ Ївн(а), и Захарїѧ и сестра ег(о), Щефънїѧ, с(ы)н(о)ви Тодер, и Мърїѧ, дочка Васи<л>[4]ика, тиж(е) внѹци Ѥким Хелцѹл, прѧвнѹцици Ївн(а) Мъкъѵ, по иѫ доброи волѧ, неким непонѹждени а ни приселовали, и продали иѫ прѧва ѡтн(и)на и дѣднина, [и] ѡт иѫ прѧваг(о) ѹрика, что имал дѣдѹ иѫ, Ивн Мъкъѵ, ѡт Петръ воевода и ѡт иниѫ г(о)сп(о)д(а)рїем прѫжде нас бывшїи, ѡт четвръта част(ь) ѡт село Богдънещи, что ѹ в(о)лост(ь). Та ѡни продали слѹжѣ нашемѹ выш(е) писаннаг(о), Щефан Бѣкѡ бив пъркълаб, радї тры десѧт ѹгарскиѫ, п(и)н(ѣ)зи готови.

И ѡт том, тиж(е) прїиде прѧд нимы Настасїѧ и брат еи, Кондрѧ, и сестра иѫ, Ѫхимїѧ, с(ы)н(о)ви Вървари, внѹц(и) Марики, прѧвнѹц(и) Ивн Мъкъѵ, <и продали>[4] ѡт пета част(ь) ѡт тог(о) село выш(е) писан, ѡт част(ь) Драгоше, четвръта част(ь). Та ѡн(и) продали пак слѹжѣ наш, Бѧки пръкълаб(ѹ), радї десѣт ѹгарскиѫ.

И такождере прїиде прѧд нимы Тодер, и Тънасїе, и Миръѹц(ъ) и Ѫнесїѧ, с(ы)н(о)ви Тома, внѹц(и) Драгоше, и тиж(е) ѡн(и) продали свои прѧва ѡтн(и)на и дѣдн(и)на ѡт тогож(е) село Богдънещи, четвръта част(ь), елико с(ѣ) изберет част(ь) ѡт(ь)цѹ им, Томы, такождере ѡт тѣѫ нарѧдение виш(е) писанаг(о). Та ѡн(и) продали пак слѹжѣ<ѣ>[5] наш Бѣки пъркълаб, радї два десѧт и четири ѹгарскиѫ.

Ино ми, ѡко ѹвидѣхом тот истинїи запис ѡт тиѫ людї добро[6] и стари, вѣровали есми и ѡт нас ещеж(е) дадохом и потвръдиҳом слѹжѣ наш, Бѣкы пъркълаб, на тиѫ выш(е) прѣд речени част(и) за ѡтн(и)ны ѡт село

www.dacoromanica.ro

Богдънещи, како да естъ емꙋ права wтн(и)нꙋ, и викꙋпленїе, и ѹрик и потверъжденїе, съ въсѣм доχо[м]дом, непоколѣбими николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѳмишлет.

Ѳ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) χзр҃на, м(е)с(ѣ)ца ген(арїи) е҃і.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел логоф(е)т искал <m. p.>.

Дꙋмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Béchea fost pârcălab, şi a arătat înaintea noastră nişte zapise de mărturie de la oameni buni, anume: popa Chiril(ă), şi Gurie, şi Sanson din Prăjăşti, şi Ion, şi Gavril, şi David, şi Sava din Bogdăneşti, şi Ionaşco, fiul lui Gheorghie din Ceteréni, şi Pătraşco, nepotul lui Ciolpon[2], şi de la alţi oameni buni şi ostaşi de frunte, scriind în aceste zapise că a venit înaintea lor Isimiia, fiica lui Iachim Helgiul, şi cu nepoţii ei, anume Gavril, fiul lui Ion, şi Zahariia şi sora lui, Ştefăniia, fiii lui Toader, şi Măria, fiica Vasi<l>căi, de asemenea nepoţii lui Iachim Helgiul, strănepoţii lui Ion Măcău, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, [şi] din uricul lor drept, pe care l-a avut bunicul lor, Ion Măcău, de la Petru voievod şi de la alţi domni foşti înainte de noi, a cincea parte din a patra parte din satul Bogdăneşti, care este în ţinutul Roman, din partea lui Ion Măcău. Pe aceasta ei au vândut-o slugii noastre mai sus scrise Ştefan Béchea fost pârcălab, pentru treizeci de ughi, bani gata.

Şi la aceasta, de asemenea, au venit înaintea lor Nastasia şi fratele ei, Condrea, şi sora lor, Ahimiia, fiii Vârvarei, nepoţii Maricăi, strănepoţii lui Ion Măcău, <şi au vândut> a patra parte din a cincea parte din acest sat mai sus scris, din partea lui Dragoşe. Pe acesta ei au vândut-o iarăşi slugii noastre, lui Béchea pârcălab, pentru zece ughi.

Şi de asemenea, au venit înaintea lor Toader, şi Tănasie, şi Mirăuţ(ă) şi Anesia, fiii lui Toma, nepoţii lui Dragoşe, şi de asemenea ei au vândut dreapta lor ocină şi dedină din acelaşi sat Bogdăneşti, a patra parte, cât se va alege partea tatălui lor, Toma, de asemenea din aceste drese mai sus scrise. Pe aceasta ei au vândut-o iarăşi slugii noastre Béchea pârcălab, pentru douăzeci şi patru de ughi.

Deci noi, dacă am văzut acest adevărat zapis de la aceşti oameni buni şi bătrâni, am încredinţat şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre Béchea pârcălab, aceste mai sus înainte zise părţi de ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7151 <1643>, luna ianuarie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

Dumitraşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arhivele Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIX/59. Orig., hârtie (42,8 x 28,2 cm), pătat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/13 (foto. după orig.).

---

[1] Greşit, în loc de: намн.
[2] Greşit, în loc de: Чолпан.
[3] Greşit, în loc de: воннн.
[4] Omis
[5] Rupt.
[6] Greşit, în loc de: добрн.

14 1643 (7151) ianuarie 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидоше прѣд нами и прѧд въсими нашими мwлдавскими болѧри, великими и малими, слvга нашь, Бѧкѣ бившїи пръкълаб, и ѳказовал прѧд нами нѣкиχ запис(ы) за свѧд(ѣ)телство wт многиχ людї добри, на имѧ: поп(ъ) Ихнат wт Пръжъщи, и поп(ъ) Кирил wт там, и Некифор, и Тодер, и Фрѫциwн, и Гавриl, и Сава, и Нѳwр wт Богдънещи, и Їwн, и Ѳндроник, и Давид, и Гѳрїе wт там и wт иниχ люди добри и воини прѧдни, сици писаще въ тот запис како прїидоше прѣд ними Марика, дочка Їwнашко вътаχ, и съ с(ы)н(о)ве еи, Глигори, и Цvика и Келсїѧ, по иχ доброи волю, неким непонѳждени а ни приселованни, и продали свод права wтн(и)ни и дѣдн(и)на, wт еи правдг(о) привилїаχ, что имал дѣд еи, Бѣкѧ, wт Петръ воевода и wт Ѳнкvл воевода, wт половина село Богдънещи, что ѳ в(о)лост Романскои, елико сѣ изберет част еи, wт вес приχод. Та wни продали братѳ еи, слvсѣ нашь, Шефан Бѣкѧ пър<кълаб>[1], радї три десѣт vгарскиχ.

И wт том, тиж(е) прїидоше прѣд ними Бълаѧ, по его добраго волѧ, и продала еи права wтн(и)ни и дѣдн(и)на, wт тоа половина за село Богдънещи, din a cincea parte[2], wт част поп(ъ) Ихнат и wт Петрѣ Пъvн, елико с(ѣ) изберет част Бълаи. Та wна продала тиж(е) слvсѣ нашь, Бѣкѧ пъркълаб, радї шест vгарскиχ.

И wт том, такождере прїиде прѧд ними Некита, с(ы)нъ Иwн Празник, по ег(о) доброю волѣ, и продали свод права wтн(и)ни и дѣдн(и)на, петаа част wт част Петреи Пъvн, елико сѣ изберет част wт(ы)цv емv, Иwн Празник, wт тогож(е) село Богдънещи и wт тѣχ нарѣденїе виш(е) писани. Та wн продал пак слvсѣ н(а)ше Бѣки пъркълаб, радї два на десѣт ѳгарскиχ.

Ино ми, ѿко ѳвидѣχом тот истинїи запис wт тиχ людї добрї и старї, вѣровали есмы и wт нас ещеж(е) дадоχом и потврѣдиχом слvга <н>[3]аш

www.dacoromanica.ro

Бѣкы пьркълаб на тиχ виш(е) прѣд речениχ части за wтн(и)ни wт тогож(е) село виш(е) писан, Богдънещи, како да ест емѵ права wтн(и)на, и викѳпленїе, и ѳурик и потвръжде́їе, съ въсѣм доχодом, непорѳшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѳмишлет.

Ѵ Мсоχ, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃на м(ѣ)с(ѧ)ца ген(варїе) е҃ї.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

Дѵмитрашко Вълцѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Béchea fost pârcălab, şi a arătat înaintea noastră nişte zapise de mărturie de la mulţi oameni buni, anume: popa Ihnat din Prăjeşti, şi popa Chirilă de acolo, şi Nechifor, şi Toader, şi Frăţiian, şi Gavril, şi Sava, şi Nuor din Bogdăneşti, şi Ion, şi Andronic, şi David şi Gurie de acolo şi de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte, aşa scriind în acest zapis că a venit înaintea lor Marica, fiica lui Ionaşco vătaf, şi cu fiii ei, Gligorie, şi Ţuica şi Chelsiia, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiile ei drepte pe care le-a avut bunciul ei, Béchea, de la Petru voievod şi de la Iancul voievod, cât se va alege partea ei, din tot venitul, din jumătate din satul Bogdăneşti, care este în ţinutul Roman. Pe aceasta ei au vândut-o fratelui ei, Ştefan Béchea pârcălab, pentru treizeci de ughi.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit înaintea lor Bălaia, de bunăvoia ei, şi a vândut dreapta ei ocină şi dedină din această jumătate a satului Bogdăneşti, din a cincea parte, din partea popii lui Ihnat şi a lui Petrea Păun, jumătate, cât se va alege partea Bălaiei. Pe aceasta ea a vândut-o de asemenea slugii noastre, Béchea pârcălab, pentru şase ughi.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit înaintea lor Nechita, fiul lui Ion Praznic, de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a cincea parte din partea lui Petrea Păun, cât se va alege partea tatălui său, Ion Praznic, din acelaşi sat Bogdăneşti şi din aceste drese mai sus scrise. Pe acesta el a vândut-o iarăşi slugii noastre Béchea pârcălab, pentru doisprezece ughi.

Deci noi, dacă am văzut acest adevărat zapis de la aceşti oameni buni şi bătrâni, am întărit şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre Béchea pârcălab pe aceste mai înainte spuse părţi de ocină din acelaşi sat mai sus scris, Bogdăneşti, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7151 <1643> luna ianuarie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

Dumitraşco Vlăgea <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arhivele Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIX/60. Orig., hârtie difolio (43/28,5 cm), pătat, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/14 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 207–210, nr. 127. (text slav după copie de pe orig., din *Ms. Surete*, VIII, 407, şi trad.).

---

[1] Omis.

[2] Româneşte, în textul slav.

[3] Şters.

15 1643 (7151) <după ianuarie 15>

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд г(о)сп(о)дств(о) ми и прѣд ѳсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, никим непонѹждени а ни присиловании, нъ по своиχ доврии воли, Гewргїш и брат(ъ) ег(о), Ѳфтенїе, с(ы)н(о)ве Продан wт Михъилашѫ, wт волwст Ѡрхею, и продали свои правїи wтнини и дѣднини, wт третад част села четвръртад част, wт селw Селищиwарж, на Прѣтѫ, ѳ волwст Ѭскїи, и тиж(е) wт третад част, четвръртад част, wт село Ѡнчещи, ѵ[1] волwст ...[2]. Ты продали слѵсѣ нашемѳ Глигорїе wт Табърж, радї два десѧт леи сребръниχ.

Ино ми, ѡкож(е) ѳвидѣχом между ними доброволною токмеж(е) и испълнои заплатѳ тиχ више писанниχ п(и)н(ѣ)зи, к̑ леи[3], въ рѳки Гewргїш и братѳ ег(о), Ѳфтенїе, с(ы)н(о)ве Продан, а ми и wт нас дали и п<о>[4]тверъдили есми слѳзѣ нашемѳ, Глигорїеви wт Табърж, на тиχ више писанниχ частї <за>[4] wтн(и)ни, wт третои част села Силищиwар(ъ), четвръртад част, и тиж(е) wт третои част села, wт село Ѡнчещи, четвръртад част, ѡк<о> да бѫдет емѳ и wт нас правое даанїе, и повръждеїе и кѳпежно, съ въсем доχодом, непорѳшенно николиж(е), на вѣкы вѣчнїи.

И ин да сѣ не ѳмишлет прѣд сим листwм г(о)сп(о)дств(а) ми.

Ѵ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Ѭнаки <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, ci de bună voia lor, Gheorghiaş şi fratele lui, Aftenie, fiii lui Prodan din Mihăilăşea, din ţinutul Orhei, şi au vândut dreptele lor ocini şi dedine, din a treia parte a satului a patra parte, din satul Seliştioară, pe Prut, în ţinutul Iaşilor, şi, de asemenea, din a treia parte, a patra parte din satul Onceşti, în[1]

www.dacoromanica.ro

ţinutul ...[2] Pe acestea le-au vândut slugii noastre Gligorie din Tabără, pentru douăzeci de lei de argint.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bună voie între ei şi plata deplină a acestor bani mai sus scrişi, 20 de lei[3], în mâinile lui Gheorghiaş şi ale fratelui lui, Aftenie, fiii lui Prodan, iar noi şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre, Gligorie din Tabără, aceste părţi de ocină mai sus scrise, din a treia parte a satului Siliştioară, a patra parte, şi, de asemenea din a treia parte a satului, din satul Onceşti, a patra parte, ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă danie, şi întărire şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7151 <1643>.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ianachi <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXIX/259. Orig., hârtie (31 x 21,3 cm), filigran, rupt la îndoituri şi lipit, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/15 (foto. după orig.).

Datat după doc. din 1643 (7151) ianuarie 15, când apare pentru prima dată Toderaşco <Ianovici> ca mare logofăt.

---

[1] Ѡнчеѣи, v, tăiat cu două linii.
[2] Loc liber.
[3] ѯ леи, scris deasupra rândului de aceeaşi mână.
[4] Rupt.

16 164<3> (715<1>) <după ianuarie 15>, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд <н>[1]ами и прѣд ѳсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, слѹга нашь Мїеръvцъ wт П<роч>[1]ѣлничи и тѣгал сѧ съ м(о)л(е)бници наши, калѹгери wт с(вѣ)таа монастир, г(о)лемаа Бърнова, рекъщи Мїе<ръvцъ>[1], ико съ нѣкиx части за wтн(и)нѹ что имают калѹгери за даанїе и миловаанїе wт Мирон Барновски[2] <во>[1]евода, ѹ село Бѹдещїи, wни присиловают и част его имает там, wт половина села wт вишна <ча>[1]ст, петаа част.

Того радї, г(ос)п(о)д(ст)ва ми навчиxом нашего болѣрин вѣрнїи и почитеннїи Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т <ико пос>[1]лает там, до селw Бѹдещи, на своег(о) слvг(а), Дѹмитрашко дїак; и испрѣтал люди добри, окр(ъ)стны меџ<ши>[1], на имѣ: Мънжѣ wт Недешни, и Саѹла wт Прочѣлнич, и Иwн wт Недешни, и Ѳрсеніе wт Прочѣлнич, и Тодер зѣт Мънжѣ, и Ионашко зѣт Киѹл, и Ѡанчѣ wт Тѹрбътещи и инни многи людї добри и вънимали <из>[1]брали част Мїеръvцинѹ, wткъ части м(о)л(е)бников(и) нашиx

www.dacoromanica.ro

калоугери wт Бърнова, что была част его wт половина села Боудещи, wт част вишнаа пѣтаа част, и избрала сѧ част Мїеръѵцова wт виш(е), wткъ хотарѵ село Недеѣни[3], поставил сѧ и стълпи каменнїи ѳ ватрѵ селѡ, и ѳ поле и ѳ бъсе мѣсто.

Тѣм радї, wт нинѣ напрѣд д<а имати>[1] дръжати м(о)л(е)бници наши више писанїи, калоугери wт с(вѧ)та <м>[1]онастир Бърнова, иχ правда wтн(и)на и дѣдни<на wт>[1] Боудещи, на колико им пишет привилїѧ иχ и по где поставили сѧ стълпи.

И ин да сѣ не ѳмишает.

Ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃н[4].

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Їнаки Плwп <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Mierăuţă din Procélnici şi s-a pârât cu rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire, numită Bârnova, spunând Mierăuţă, cum cu nişte părţi de ocină ce au călugării de danie şi miluire de la Miron Barnovschi voievod[1], la satul Budeşti, ei împresoară şi partea lui ce are acolo, din jumătatea satului din partea de sus, a cincea parte.

Pentru aceea, domnia mea am învăţat pe credinciosul şi cinstitul nostru boier Toderaşco mare logofăt ca să trimită acolo, la satul Budeşti, pe sluga sa, Dumitraşco diac; şi a strâns oameni buni, megieşi dimpregiur, anume: Mânjea din Nedeiani, şi Saula din Procélnici, şi Ion din Nedeiani, şi Arsenie din Procélnici, şi Toader, ginerele lui Mânjea, şi Ionaşco, ginerele lui Chiul, şi Oancea din Turbăteşti şi alţi mulţi oameni buni şi au intrat şi au ales partea lui Mierăuţă, dinspre părţile rugătorilor noştri călugări de la Bârnova, ce a fost partea lui, din jumătatea satului Budeşti, din partea de sus a cincea parte, şi s-a ales partea lui Mierăuţă, din sus, dinspre hotarul satului Nedeiani, şi au pus şi stâlpi de piatră, în vatra satului, şi în câmp şi în tot locul.

Pentru aceea, de acum înainte <să aibă>[1] a stăpâni rugătorii noştri mai sus scrişi, călugării de la sfânta mănăstire Bârnova, dreapta lor ocină şi dedină din satul Budeşti, după cum le scriu privilegiile lor şi pe unde s-au pus stâlpi.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 715<1>[1] <1643>.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ianachi Plop <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Zapis de Budeşti <tradusă şi în limba greacă>. <Altă însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Budeştii mănă(s)t(i)rii Bârnova, 7150, Hr(istos) 1642. <Însemnare din aceeaşi

www.dacoromanica.ro

vreme>: A domnului Vasâli v(oie)v(o)d prin cari întăreşti călugărilor de la m(ă)n(ăsti)re Bârnova ca să-ş(i) stăpânească în pace moşie Budeştii după dresăli ce au precum li s-au hotărât de către Dumitraşcu diacu ce-u fost rânduit.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXIX/49. Orig., hârtie difolio (43 x 29,2 cm), filigran, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василіє воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѯзрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>")[5].

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/16 (foto. după orig.).

EDIŢII: Mihail, *Doc. Constantinopol*, p. 39–40, nr. 29 (trad. din 1795 aug. 27 cu data de an: 1642).

Datat după doc. din 1643 (7151) ianuarie 15, când apare pentru prima dată Toderaşco <Ianovici> ca mare logofăt.

---

[1] Rupt.

[2] Miron Barnovschi, scris cu altă cerneală pe loc liber.

[3] Nedeiani, scris deasupra rândului cu altă cerneală.

[4] Probabil că diacul a omis cifra unităţilor; omiterea acestei cifre şi unele ezitări în redactarea textului ne îngăduie să presupunem că actul ar putea fi şi un fals, întocmit în cancelaria domnească.

[5] Descrierea acestui sigiliu al lui Vasile Lupu, la Ştefan S. Gorovei, *Când a primit Lupu vornicul domnia Moldovei?*, p. 4–9.

17 1643 (7151) <ianuarie 27–august 27>, Iaşi

† Тодаєр Петричѣико вел дворник Вышнѣи Земли[1]. Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici împresurat, am făcut tocmală şi schimbătur(ă) cu dumnealui fratele nostru, Toderaşco logofătul cel mare, cu ale noastre dirépte ocine şi i-am datu dumisale, log(o)f(ă)t(ului), giumătate de sat de Corlăténi şi din céea giumătate trei părţi, însă cu o parte ce-au fostu cumpărătur(ă) Balicăi hatmanul de la Toader Arbure ce iaste pre Jijiia, în ţinutul Dorohoiului, cu vecin(i), şi cu vadu de moară în Jijiia, şi cu hăleşteu în ţarin(ă) şi cu tot venitul. Iar dumnealui logofătul ne-au dat noao, schimbu dereptu schimbătur(ă), satul Gârbéni, pre Başeu, într-acela ţinut, cu vecin(i), şi cu hăleşteu pre Başeu şi cu tot venitul. Şi încă ne-au mai adaos dumnealui şi nişt(e) casi în târg, în Iaş(i), ce i-au fostu dumisal(e) acéle cas(e) cumpărătur(ă) de la Trélea hotnogul. Iar acel sat Gârbénii au fostu mai dinainte a Balicăi hetman, iar dumisale, logofătului, iaste direaptă dare de la toat(ă) semenţiia Balicăi.

Şi în tocmala noastră s-au tâmplat: dumnealui Gligorie Uréche marel(e) dvornic de Ţara de Gios, şi dumnealui Iordachie vistiiarnicul, şi dumnealui Toma marele stolnic, şi Ghica marel(e) medilnicér, şi Banul marele şetrar, şi Răcoviţă(ă) Cehan vtori log(o)f(ă)t, şi Gheorghie Ştefan treti log(o)f(ă)t, şi Ciogolea dvornic, şi Costantin dvornic şi alţi boiari din curtea dumisal(e) domnu nostru.

www.dacoromanica.ro

Derept-acéea, ca să-i fie dumisale fratelui nostru, Toderaşco log(o)f(ă)t, acea giumătate de sat de Corlăténi şi din céea giumătate, trei părți, însă cu acea cumpărătur(ă) a Balicăi, cu vecini, cu <t>[2]ot, şi cu vadu de moar(ă) în Jijiia, şi cu hăleşteu în țarin(ă) şi cu tot venitul, direaptă ocină şi schimbătur(ă), în véci.

Şi mai pre mare credință, ne-am pus pecețil(e) pre această scrisoare a noastră şi am iscălit cu <mânu>[3]l(e) noastră, să-i fie dumisal(e) de credințe, pânu-ş(i) va face şi dirése domnești. Şi dirése ce am avut încă i-am dat în mâna dumisal(e) logofătului.

Şi eu, Dumitraşco, am scris să s(e) ştie.

† Оу Їїс, в(ъ) л(ѣто) ѯзр҃нд <7151/1643> м(ѣ)с(м)ца ...[4].

† Пз, Петричѣико ворник, искал <m. p>.

† Ѯрѣке дворник <m. p.>.

† Пз, Тома постелник[5], вел столник <m. p>.

† Пз, Юрдаки вел спът(ар) <m. p.>.

† Costantin vornic <m. p>.

Пз, Костантин Чоголѣ ворник, искал <m. p.>.

† Ръковиц(ъ) Чеχан л(о)г(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Пз, Гиωрги Шефан лωг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: На Коралътѣни[6]; <alte două însemnări din sec. al XVIII-lea>: Carte lui Petriceicu, de tocmal(ă); şi Nr. 13. Zapisul <pe Cor>lăteni, pe Jijia. 7151 maiu; <şi încă o însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Zapis de schimbu de la Toad(e)r Petriceico vel vor(ni)c dând lui Toderaşco log(o)f(ă)t(u)l cel mare pol[7] sat cu vad de moară în Jijia şi cu eleşteu în țarenă.

Arh. Naționale București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLV/95. Orig., hârtie difolio (30,4 x 21 cm), cerneală neagră.

Ibidem, MCXXVI/5b, nr. 11 (rez., fără data de zi).

Arh. Naționale Iaşi. Colecția Litere, Condici K/346, f. 122 (rez., într-o anafora din 1828 martie 18, cu mențiunea: „şi în urmă se vede că s-a stricat schimbul, luându-se hrisovul Gârbenilor înapoi").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/17 (foto.).

EDIȚII: Caproşu–Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 392–393, nr. 312 (orig., cu data: „1643 <7151> mai 30", dar cu mențiunea: „Lectura lunii, nesigură").

---

[1] Toader Petricéico mare vornic al Țării de Sus.

[2] Slova т, scrisă peste un ѣ şters.

[3] Greşit, pentru „mâinile"; slova ѳ, modificată din а.

[4] Datele de lună şi de zi nu au mai fost scrise.

[5] Probabil.

[6] Pe Corlăténi.

[7] Jumătate.

18 — 1643 (7151) ianuarie 20

Alt ispisoc, de la domnul Vasâle v(oie)voda, din anul 7151 <1643> ghen(a)r(ie) 20, de pâra ci au avut Condre căp(i)t(an) i Ostahi şi alte rude a lor cu

www.dacoromanica.ro

un Miron vameşul, pentru giumătat(e) de sat de Borosăni, ci este în obârşia Camăncăi, la ţân(u)t(ul) Eşâi.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIII, f. 720. Rez. în copia unui hrisov din 1797.

19 — 1643 (7151) ianuarie 24, Iaşi

† Ис Василие воевода, Б(о)жї(ею) м(и)л(ос)тїею г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la slugile noastre[1], la Onigaş de Orăşéni. Dămu-ţi ştire <că>[2] domniei méli s-au jeluit Lupul din Tociléni şi cu Meica pre călugări, de coşuléni, dzicându că le înpresoară o moşie a lor şi altor răzéş(i), unde să chiamă hotarul Tocilénii.

Dreptu acea, daca veri[3] vedea cartea domniei méli, iară tu să strângi oameni buni, megieşi din sus şi din gios, şi s-aveţi a înbla şi a socoti cum veţi şti mai bine şi mai cu direptul. Ş<i>[2] pre unde vor şti acei oameni buni c-au fost hotarul acelui sat, ce mai sus scrie, pre acolo să ave<ţ>[4]i a h<otărâ sa>[4]tul preste tot, şi d<i>[4]n vatra satului, şi din ţarin(ă), şi din câ<m>[4]pu şi din pădure, să-ş(i) ţâe ei moşie şi ocina pre unde au ţânut şi părinţii lor. Iară de va fi cineva cosit sau arat pre acel loc să aibă a le lua a dzécea.

Сице пишем г(о)с(под)с(т)в(о) <м>[4]и. И нак не бъдет.

V Мс, лѣ(то) ѯзр҃на ген(дрїе) к҃д.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVII/234. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar (se observă doar capul de bour în scut).

Ibidem, M-rea Coşula, IV/18 (copie din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea, cu data de an greşită: 7181 <1673>, făcută de un strănepot al lui Meica, a cărui semnătură este indescifrabilă).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/19 (foto. după orig şi xerocopie după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 334, nr. 1656 (rez. după copie).

---

[1] Greşit, în loc de „sluga noastră".
[2] Omis.
[3] Greşit, în loc de „veţi".
[4] Rupt.

20 — 1643 (7151) ianuarie 27

Şi iaste şi o mărturie de la Chicoş şatrar şi Vasile Roşca, şi Costandin Ciogoli vornicii de poartă, i Trandafir, i Costandin, зет[1] Nebojatco, i Bărsan vornicii de poartă, i de la Vasile Buznăi, i Dumbravă ot Pribeşti şi de la popa Gheorghie ot Soleşti, care mărturie asemene iaste scrisă întocmai de pe zapisul ce iaste scris mai sus, în care mărturie sintu toţi iscăliţ(i) şi peceţile puse.

www.dacoromanica.ro

хзрна ген(арие) кз.

Bibl. Academiei Române, Ms., nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 60 r. (Ciorteştii, la ţinutul Vaslui, nr. 2). Copie.

---

[1] Ginerele.

21 1643 (7151) februarie 1, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїиде прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малыми, Иwн Молофею wт Ржсипѣни съ дѣщи си, Грозава, и с(ы)нъ ег(о), Тома, и Ѧнтосїи, неким непонѹждены а ни [при]присилованы, и продали иχ правда wтн(и)на и дѣдн(и)на, что имали wни част(ь), едномѹ стар, что с(ѣ) приχодит въ част(ь) Иwнѹ Моловеи, wт село Ржсипѣни, что ѹ в(о)лост Бръладскомѹ, wт ватрѹ село, и wт полѣ, и wт лѣсѹ и wт вес приχод. Тоа продали wни слѹжѣ наш Костантин Чюрѣ, радї петдесѣт и пѣт златыχ бытыχ.

И въ том, тиж(е) прїи<де>[1] прѣд нами и прѣд нашими болѣры Кандакїѧ wт Ржсипѣни, дѫщѣ Иwн Теклеш, внѹка Глъван, по еи доброи воли и продала своа правда wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ, что имала wна, пакиж(е) въ село Ржсипѣни, что с(ѣ) изберет част(ь) еи, ѵ ватрѹ селw, и ѵ поли и съ мѣсто за пасикѹ ѹ лиси и съ мѣсто за χород, четвръта часть wт тогож(е) село Ржсипѣни. Тоа продала wна слѹжѣ наш выш(е) писанномѹ, Костантин Чюрѣ, радї една крав и два<де>[1]сѣт рѹновонѹ.

И въ том, тиж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣры Глигорїе Бълшъѵ wт Хорѹнтари, по <его доб>[1]рои воли, и продал своа правда wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ, что имал wн, четвръта част wт един стар wт село Хо<рѹнтари, что ѹ>[1] воло<ст> Ковѹрлѹиской, и wт полѣна wк<олѹ и съ> вес приχод, что сѧ изберет тои части. Тоа продал wн пакиж(е) слѹ<жѣ наш>[3], Костантин Чюрѣ, ради двадесѣт и четири левковыχ бытыχ.

И въ том, тиж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашими бол<ѣри>[3], Иwн Болѣ, по его доброи воли и продал своа правда wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ, что имал wн пакиж(е) ѵ село Борнѹтар(и)[2], въсѣ част его, что сѣ емѹ изберет, wт ватрѹ село, и wт полѣ и wт съ вес проχод и съ полѣна wколѹ. Тоа продал wн слѹжѣ наш Костантин Чюрѣ, ради двадесѣт талери бытыχ.

И въ том, тиж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣры <Лѹп>[3]ашко Хергецинѹл и с(ы)нъ его, Дълван, и сестра ег(о), Керегина, и брат его, Фѣлѧ, дѣти Станка, внѹци Дѹмитрѹ Д...[1], прѣвнѹци Станчюл wт Дънещи, по иχ доброи воли, и продали иχ правда wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ,

www.dacoromanica.ro

что имдли wни wт село Джнещи, wт един стр, четвръта часть, част Станчюлови. Тоа продали wни Костантинови Чюрѣ, радї двадесѣт златыхъ[3].

И въ том, тиж(е) пр҃иде прѣд нами и прѣд нашими болѣри Балѣ wт Джмиwни, по его доброи воли, и продал въсѣ част его, что имал ѳ село Джмиwни, Костантинови Чюрѣ, радї един кон, что был прецован за двадесѣт златыхъ бытыхъ.

И въ том, тиж(е) пр҃иде прѣд нами и прѣд нашими болѣри Некула wт Лукъщещи, никим непонѫжден а ни присилован, и продал своа правда wтн(и)на и дѣдн(и)<на>[1], что имал wн, wт село Лукъщещи, половина wт един стр, wбаче wт част е<го>[1], что сѣ емu изберет ѳ тот село Лукѫщещи, что ѳ в(о)лостu Ковурлуискои. Тоа продал еи тиж(е) Костантин Чюрѣ, р<ади ... дес>[1]ѣ<т>[1] и два леви.

Тѣм ради, тоты въси виш(е) писанныи части за wтн(и)нѳ како да сѣт слуѕѣ наш выш(е) писанномu, <Кос>[1]тантин Чюрѣ, правда wтн(и)на, и дѣ<данина, и кѳпежна, и>[1] урик и потвръжденїе, съ въсѣм дохо<до>[1]м, непорушенно, на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѳмишает.

V Мс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃на ф(е)вр(рѳарїе) а҃.

† Садм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Из, Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

† Пътрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ion Molofeiu din Răsipéni, cu fiica sa, Grozava, şi cu fiul lui, Toma, şi Antosiia, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, cât au avut ei parte, un bătrân, care vine în partea lui Ion Molovei, din satul Răsipéni, care este în ţinutul Bârlad, din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure şi din tot venitul. Pe aceasta au vândut-o slugii noastre Costantin Ciurea, pentru cincizeci şi cinci de zloţi bătuţi.

Şi întru aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Candachiia din Răsipéni, fiica lui Ion Tecliş, nepoata lui Glăvan, de bunăvoia ei, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, pe care a avut-o ea, iarăşi din satul Răsipéni, cât se va alege partea ei, în vatra satului, şi în câmp, şi cu loc de prisacă în pădure şi cu loc de grădini, a patra parte din acelaşi sat Răsipéni. Pe aceasta ea a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Costantin Ciurea, pentru o vacă şi douăzeci de piei de oaie.

Şi întru aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Gligorie Bălşău din Horuntari, de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină pe care a avut-o, a patra parte dintr-un bătrân din satul Horuntari, care este în ţinutul[1] Covurlui, şi din poiana din jur <şi cu>[1] tot venitul, ce se va alege acestei părţi. Pe aceasta el a vândut-o iarăşi slugii noastre, Costantin Ciurea, pentru douăzeci şi patru de lei bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ion Balea, de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, pe care a avut-o el însuşi în satul Voruntari, toată partea lui, ce i se va alege, din vatra satului, şi din câmp şi cu tot venitul şi cu poiana din jur. Pe aceasta el a vândut-o slugii noastre, Costantin Ciurea, pentru douăzeci de taleri bătuţi.

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Lupaşco Herghegiul şi fiul său, Dălban, şi sora lui, Chereghina şi fratele lui, Félea, copiii Stancăi, nepoţii lui Dumitru D...[1], strănepoţii lui Stanciul din Dăneşti, de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, pe care au avut-o ei din satul Dăneşti, a patra parte dintr-un bătrân, partea lui Stanciul. Pe aceasta ei au vândut-o lui Costantin Ciurea, pentru douăzeci de zloţi[3].

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Balea din Dămiiani, de bunăvoia lui, şi a vândut toată partea lui, pe care a avut-o în satul Dămiiani, lui Costantin Ciurea, pentru un cal, care a fot preţuit la douăzeci de zloţi bătuţi.

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Necula din Lucăneşti, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, pe care a avut-o în satul Lucăneşti, jumătate dintr-un bătrân, însă din partea lui, ce i se va alege în acest sat Lucăneşti, care este în ţinutul Covurlui. Pe aceasta el a vândut-o de asemenea lui Costantin Ciurea, pentru şi ...zeci[1] şi doi de lei.

Pentru aceasta, toate aceste părţi de ocină mai sus scrise să-i fie slugii noastre mai sus scrise, Costantin Ciurea, dreaptă ocină, şi dedină, <şi cumpărătură, şi>[1] uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7151 <1643> februarie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Eu, Toderaşco mare logofăt, am iscălit <m. p.>.

† Pătraşco <a scris>.

<Pe verso-ul primei file, o însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Ispisoc sârbăsc de la Vasâle voievod, din let 7141 <1643> fevr(uarie) 1, pentru moşia Răsâpenii.

Arh. Naţionale Bucureşti, Documente istorice (fost. Bibl. Acad.), CLXVI/18 a. Orig., hârtie difolio (42,8 x 27,5 cm), rupt la îndoituri şi pătat, lipsă două treimi din fila a doua, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut. Cu o trad. din 1782 ianuarie 13, de Gheorghie Evloghi dascăl, cu data de an citită greşit, deoarece este acoperită de sigiliul care s-a imprimat pe latura din dreapta a documentului (ibidem, CLXVI/18 b).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/21 (xerocopie după orig. şi foto. după trad. din 1782).

---

[1] Rupt.

[2] Greşit, în loc de: Ворунтари.

[3] ѧвдѧесѣт златыχ, scris de altă mână pe loc lăsat liber.

www.dacoromanica.ro

Al 4-le, din 7151 <1643> fevr(uarie) 5.

Zapisul lui Andrei şi fimeia lui, Ştefana, nepoata lui Lazăr şatr(ar), prin cari vând lui Dumitraşc(o) Gheuca vor(ni)c glotnii a şasa parti de sat din Băicani, parte din sus, cumpărătura moşului ei, Lazor şat(rar), di la Ion Ciobănelul şi di la Buga din Chilieni i alţi nepoţ(i) ai lor, precum şi toati părţile lui Mihăilă, ficiorul lui Ionaşc(o), nepotul lui Andrei, i a Boureanului şi a lui Bejan din Făurei, cu vad de moară şi cu loc de prisacă şi cu tot vinitul.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 39, f. 69 v. Rez. dezvoltat într-o anafora din 1841 ianuarie 24.

23 164<3> (715<1>) februarie 8

Copie întocma de pre uricul şi hrisovul lui Vasile vodă, din veleatul 7150 <1642> fevr(uarie) 8.

Io Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn Moldaviei. Adică au venit, înaintea noastră şi înaintea ai noştri moldoveneşti boieri, la cei mari şi la cei mici, sluga noastră Grigorie Hurmeziu şi cu fiméie lui, cu Candachie, şi cu fata lor, cu Mărie, şi de a lor bunăvoie, de nimene siliţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie cu tot, un loc de prisacă, la sat la Popeşti, cu pomi şi cu poiană de fân, şi cu venitul, ce iaste la ţ(i)n(u)t(ul) Vasluiului, lângă Trestiana. Aceste le-au vândut slugii noastre, lui Pătraşco Milşcu[1] aprodul de târgul din Iaşi, drept douăzeci de galbeni, bani buni. Şi le-au plătit lor deplin acei bani, ce mai sus scriem.

Deci noi, văzând a lor bunăvoie, tocmală şi plată deplin(ă), încă am dat şi am întărit slugii noastre, lui Pătraşco Mieşcul aprodul, pre acela ce mai sus să zice loc de prisacă la satul Popeşti, cu pomăt şi cu poiană, şi cu venitul şi fânaţul, ce va fi pe acea poiană.

Şi să începe hotarul şi semnile acelui loc de prisacă şi acei poieni de fânaţi dintr-un carpăn ce-i din sus de prisacă şi dinspre cel carpăn la un ulmu, şi de acolea deasupra glodului la alt carpăn, şi de acolea până în margine, şi din margine la trii stejari şi din stejari întru apa Vasluiului. Atâta iaste hotarul şi sămnile acelui loc de prisacă şi acei poieni de fânaţu.

Drept acée ca să-i fie lui şi ficiorilor săi dreaptă ocină şi cumpărătură, şi uric, şi întăritură, cu tot venitul, neurnit nici odinioară, în veci.

715<1>[2] (164<3>) fevru(arie) 8.

Ieremia arh(imandrit) <de la>[3] Dancu adiverez că-i întocma dup(ă) hrisov.

Toderaşco vel log(o)f(ă)t.

Pătraşco condicariu.

Arhiva m-rii Xeropotamu de la Muntele Athos, nr. 179. Copie (o xerocopie după această copie am obţinut prin bunăvoinţa domnului Florin Marinescu, căruia îi mulţumim şi pe această cale).

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628, f. 437 v. (rez. dezvoltat în Condica Asachi I scrisă în a doua jumătate a sec. XVIII-lea, cu data: 7150 <1642> martie 26 şi cu menţiunea: şi este ispisocul

iscălit de Toderaşco vel logof(ă)t şi pecetluit cu ceară moale"); Ms. nr. 1220, f. 15 şi 48 v. (rez., în Condica m-rii Râşca, scrisă în prima jumătate a sec. al XIX-lea) şi Ms. nr. 1266, f. 4, nr. 9 (rez., cu data 1642 (7150) februarie 8, în Condica m-rii Râşca, scrisă în 1851 noiembrie 14).

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 353, f. 23 v (menţ. într-o carte de judecată a Divanului, din 1829 iulie 10) şi nr. 334, f. 3 r. şi f. 8 r. (menţ. într-o carte domnească din 1826 ianuarie 20).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/23 (xerocopie după copia din Arhiva m-rii Xeropotamu şi foto. după copia din Condica Asachi I).

În toate piesele documentare de mai sus, cu excepţia celei din Ms. nr. 628, unde luna şi ziua au fost citite greşit (martie 26), data este 7150 <1642> februarie 8.

Probabil că diacul a omis cifra unităţilor; am datat doc. în funcţie de prima dată în care apare Toderaşco <Ianovici> ca mare logofăt (1643 ianuarie 15) şi de doc. din 1643 (7151) august 18.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 230 (menţ. după Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 10 pe anii 1826–1827) şi p. 329 (altă menţ.); XX, p. 274 (rez. de la Arh. Naţionale Iaşi); XXII, p. 173 şi 185 (rez. de la Arh. Naţionale Iaşi); Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 56–57, nr. 7 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 320, nr. 1579 (rez. după Arh. Naţionale Bucureşti); Florin Marinescu, *Xeropotamu*, p. 96, nr. 37 (rez. grecesc după copia păstrată la m-rea Xeropotamu de la Muntele Athos-Grecia, certificată de Ieremia, egumenul m-rii Dancu din Iaşi, nr. 179, şi menţionarea rezumatelor de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] În rez. din Ms. nr. 628: „Măşcău".

[2] V. comentariul.

[3] Omis.

24 1643 (7151) februarie 10

Eu, Gheorghie Grecul din Băşeni, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru cum au venit la noi Pană neguţitoriul cu cinstită carte domnului nostru, lui Vasilie vodă, ca se-i alegem nişte părţi de ocină, ce i-au cumpărat în sat în Cândeşti, în ţânutul Iaşilor. Mers-am acolo şi am strânsu oameni buni, bătrâni, din sus şi din gios, şi i-am ales o parte ce au cumpărat de la Vasilie, ficiorul lui Gavril şi a Frăsinii, nepotul Cândescului, ce-i cumpărată[1] direptu 75 de lei, toată parte lui, şi o am lipit la altă cumpărătură, la Cucoreni, ce au cumpărat mai de demult de la Onişo(a)ia, cu locu de casă.

Aşijdere, am alesu altă parte, a lui Istratie şi a lui Tofan, iar cumpărătură, că au fost furat 5 cai şi n-au avut cu ce plăti, ce i-au dat toată partea lor, şi iară o am lipit pre lângă cele cumpărături. Şi aşijdere, au mai dat Pană 8 oi lui Tiron din Cândeşti pentru un cal a popii din Stâlpeni, pentru Istratie şi pentru Tofan. Aşijdere i-au mai dat un caragiu întregu, direptu zăci galbini[2], iară pentru dânşii, şi ei au dat lui Pană, din giumătate de sat, a cince parte, parte lui Isacu. Atâta au cumpărat şi de la Vasilie Cândescul.

Şi o am ales cu mulţi oameni buni şi cu dânşii depreună, anume: V(a)silie de Pereni şi Costantin, şi Ionaşco ot tam, şi Gheorghie ot par[3], ot Şătrăreni, şi Bejan i Ianco[4] ot tam, Robul, sinu Alaci, şi Gavril vatav ot Şetrăreni şi mulţi oameni buni, bătrâni toţi, au fost de faţă şi ni-am pusu şi peceţile.

www.dacoromanica.ro

Eu, Sava Hăngul[5], am scris.
В(ъ) лет(о) ѯзр҃на <7151/1643> февр(ꙋарїе) т҃ <10>[6].

Copia aceasta, de la No. 1, fiind întocmai di pe cel adivărat, s-au încredinţat. 1828 oc(tomb)r(ie) 23. Cost(antin) Canta(cuzino) log(o)f(ă)t <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXXVIII, p. 237–274, nr. 1. Copie de Theodor Gaşpar serdar şi condicar de divan, din 1828 august 30 într-o condică de documente a lui Theodor Balş mare logofăt.

Ibidem, p. 118–119, nr. 2 (copie defectuoasă); idem, Litere, Condici K, nr. 334, f. 245 (rez.).

---

[1] În cealaltă copie (p. 118–119) urmează: „de răposatul".
[2] În cealaltă copie: „5 galbini".
[3] Greşit, în loc de: „tam" (acolo).
[4] În cealaltă copie: „Bejan Ivanco".
[5] Greşit, pentru „Hăugul".
[6] Urmează, marcată în cinci cercuri, inscripţia: L (ocul) p(eceţii).

25 1643 (7151) februarie 10, Bârlad

† Adecă eu, Andreiaş şoltuzul şi cu doisprăcea pârgari din târgu din Bârladu, şi preutul Chiriiacu de acolea, şi Andonie potropopul din Năvârnieni, şi Ionaşco Dinga din Bârladu, şi Grozav vătămanul din Năvârnieni, mărturisim cu cestu zapis al nostru înşine pre noi, cum au venit înaintia noastră Costantin, ficiorul lui Avram din sat din Tomeşti, de au vândut a sa direaptă ocină şi moşie, un bătrân din sat din Creţéni, ce s-au ales partea părinţilor săi, cu vadu de moar(ă) în apa Tutovei, ce iaste aşijderelea de ţinutul Tutovei, şi cu locu de ţarină şi cu locu de fânaţu, dumisali, giupânului Bofe căpitanul, şi giupâneasăi dumisali, Ilinţăi, dereptu 28 de lei bătuţi.

Deci noi, văzind pre Costantin, ficiorul lui Avram, vânzindu aciastă direaptă moşie ce mai sus scrie, din sat din Creţéni, un bătrân, ce s-au ales partea părinţilor săi, de nimene nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia lui, însă această moşie o au vândut la moartea părinţilor săi. Aşijderelea, cându au vrut să vânză această moşie, au întrebat pre toată ruda lui şi pre toată podrujiia lui, doară să va afla cineva să i-o plătiască, şi nime dintru săminţiia lui nu s-au aflat să i-o plătiască.

Printr-acesta lucru, văzând noi pre dumnealui, giupânul Bofe căpitanul, şi pre giupânias(a) dumisali, Ilinţa, dându-i lui Costantin, ficiorul lui Avram din Tomeşti, bani gata câţi mai sus scrie, un bătrân din satu din Creţéni, ce sintu pre apa Tutovei, noi încă i-am făcut de la noi cestu zapis al nostru, ca să-i fie dumisali şi giupâniasăi dumisali de mărturie şi pre cestu zapis al nostru ca să aibă dumnealui, căpitanul Bof(e), şi giupâneas(a) dumisali, Ilinţa, a-şi faci direasă domneşti pre aciastă ocină, ca să li hie dumilorsali direaptă moşie.

Şi, pre mai mare mărturie, am pus şi peciatia oraşului şi peceţile noastre într-acestu zapis, ca să le hie dumilorsali de mărturie, ca să s(e) ştie.

Ѡ Бърлад, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> фев(рꙋарїе) т҃.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, pe un adaos de hârtie, lipit, însemnarea>: † Zapisul de la Costantin, sân Avram din Tomeşti, din Creţiani, pe un bătrân.

După „Miron Costin", an. I (1913), p. 50–51, nr. 57. Orig., hârtie difolio (32 x 21 cm), sigiliul oraşului Bârlad. Documentul se afla la Muzeul „A. Saint-Georges" din Bârlad.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IX/25 (rez. într-un izvod din 1755 martie 20).

---

[1] În textul chirilic, cu litere latine şi cu cifre arabe.

26 1643 (7151) februarie 11, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мwлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Некѳла, с(ы)нъ Тодер, по ег(о) добраг(о) волѣ, неким непонѵжден а ни приселовани, и продал своа правда wтн(и)на и дѣдн(и)на два десѣт и три стопни ѳ челом, wт село Бѳчюм, что ѳ в(о)лост Текѳчскомѵ, wт χотар Текѵчскомѵ даж(е) до рѣцѧ Сирѧт, съ ватрѵи село и съ мѣст за виногради. Та wн продал болѣринѳ г(о)сп(о)дств(а) ми, Дѳмитрашкови столник, радї двадесѣт талери сребрънихъ.

И wт том, тиж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Иwн Живал(ъ) и съ жена ег(о), Кwстанда, дочка Бѵраж wт Пѵтна, по иχ доброи волѣ, неким непонѵждени, а ни приселовани, и продали своа права wтн(и)на и дѣдн(и)на, една плоцѣнка, за тридесѣт стопни ѳ чело[1], wт ног(о) село Бѳчюми, съ мѣст(о) за млин на рѣцѧ Сирѣтwм, и съ мѣст(о) за пасик и за садови и съ лѣсѳ и съ вес приχод, тиж(е) до рѣцѧ Сирѣтѳлови. Та wни продали тиж(е) болѣрин г(о)сп(о)дств(а) ми, Дѳмитрашкови столник, радї десѣт талери сребрънихъ.

И wт том, такождере прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Некѳла, с(ы)нъ Варвареи, по ег(о) доброю волю, неким непонѵжден а ни приселован, и продал своа правда wтн(и)на и дѣдн(и)на, пет на десѣт стопни ѳ чело, тиж(е) wт тогож(е) село виш(е) писан Бѵчюмии, wт рѧцѣ Сирѣтѳлови даж(е) до χотар Текѵч(и), съ брѵа за млин ѵ Сирѣт, и съ винограді, и съ садовѣ, и съ сѣнножатими и съ вес приχод. Та wн продал, тиж(е) болѣринѵ наш выш(е) писан, радї пет на десѣт талери сребрънихъ.

И тиж(е) Миχалчѣ, такождере продал его права wтн(и)на и дѣдн(и)на, един ниѳ ѳ фрѵнрте[2] тиж(е) wт twг(о) село виш(е) писан, такождере болѣрин наш, радї десѧт[3] талери сребниχ.

И wт twм, такождери прииде прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Недѣжде, с(ы)нъ Инны, внѵк Марика, прѣwнѵк Бѵрѵл, по ег(о) доброю

www.dacoromanica.ro

волѣ, неким непонѹжден, а ни приселовăн, и продаа своа правда wтн(и)на и дѣдн(и)на, девѣт стопни ѻ чело, тиж(е) wт тог(о) село Бѹчюми[м], wт част Бордѹл, такождере wт хотар Текѹч, даж(е) до Сирѣтѹ, wт ватрѣ село и съ вес приход. Та wни продали тиж(е) болѣринѹ нашемѹ, Дѹмитрашко столник, радї десѣт талери сребрънїх.

И wт тѹм, тиж(е) приидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Тѹдwр, с(ы)нъ Глигорїе Пѹѻл[4], внѹк Нѣгѹл, по ег(о) добраг(о) волѣ, неким непонѹжден а ни приселовăн, и дал своа правда wтн(и)на и дѣдн(и)на, wсим стопни ѻ чело, wт хотар село Бѹчюми, wт рѣцѣ Сирѣтюлѹи[5], даж(е) до хотар Текѹчюлwви, и съ вес приход, почто wн ѻкрал една имѣ за жито и поимал за лици и не имал съ чим платит главѣ емѣ, нъ дал част емѹ за wтн(и)нѹ выш(е) писаннаг(о). Та дал такождере болѣринѹ нашемѹ, Дѹмитрашкови стwлник, и заплатил глав своемѣ wт неволѣ чт<о>[6] wн падет.

Ино болѣринѣ г(о)сп(о)дств(а) ми выш(е) писанаг(о), Дѹмитрашко столник, платил ѻсе испълною тиѫ п(и)н(ѣ)зи выш(е) писанни въ рѹкы тим продажници виш(е) писанни, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, wко ѻвидѣхом иѫ доброволное токмеж(е) и плъною заплатѹ, а ми и wт нас ещеж(е) дадохом и потвръдиѫхом болѣринѣ г(о)сп(о)дств(а) ми виш(е) писан, Дѹмитрашко столник, на тѣѫ выш(е) прѣд речен(и) части за wтн(и)нѹ wт село Бѹчюми, съ брѹди за млини на Сирѣтѹ, и съ садове, и съ виноградї, и wт полѣ, и съ мѣст(о) за пасики и съ вес приход, wт хотар Текѹчюлwви даж(е) до Сирѣт, како да бъдет емѹ права wтн(и)нѹ, и викѹпленїе, и ѻрик и потверъжденїе, съ въсѣм доходом, непоколѣбими николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѻмишлет прѣд сим истинном листwм н(а)шем.

Оѵ Ꙗсоѫ, в(ъ) л(ѣ)то ѯ҃зр҃на м(ѣ)с(ѧ)ца февр(рѹарїе), а҃ї а(ы)н(и).

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Necula, fiul lui Toader, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, douăzeci şi trei de paşi în frunte, din satul Buciumi, care este în ţinutul Tecuci, de la hotarul Tecuciului până la râul Siret, cu vatră de sat şi cu loc de vii. Pe aceasta el a vândut-o boierului domniei mele, Dumitraşco stolnic, pentru douăzeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ion Jivală şi cu soţia lui, Costanda, fiica lui Burlă din Putna, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, o

www.dacoromanica.ro

ploştină, de treizeci de paşi în frunte[1], din acelaşi sat Buciumi, cu loc de moară pe râul Siret, şi cu loc de prisacă şi de livezi, şi cu pădure şi cu tot venitul, de asemenea până în râul Siret. Pe aceasta ei au vândut-o de asemenea boierului domniei mele, Dumitraşco stolnic, pentru zece taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Necula, fiul Vărvarei, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta lor ocină şi dedină, cincisprezece paşi în funte, de asemenea, din acelaşi sat mai sus scris, Buciumii, de la râul Siret până la hotarul Tecuciului, cu vad de moară în Siret, şi cu vii, şi cu livezi, şi cu fânețe şi cu tot venitul. Pe aceasta el a vândut-o, de asemenea, boierului nostru mai sus scris, pentru cincisprezece taleri de argint.

Şi de asemenea Mihalcea, de asemenea a vândut dreapta sa ocină şi dedină, un pământ în frunte din acest sat mai sus scris, de asemenea, boierului nostru, pentru zece[3] taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi a boierilor noştri Nedéjde, fiul Annei, nepotul Maricăi, strănepotul lui Burdul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, nouă paşi în frunte, de asemenea din acelaşi sat Buciumi, din partea lui Bordul, de asemenea, de la hotarul Tecuciului până la Siret, din vatra satului şi cu tot venitul. Pe aceasta el a vândut-o, de asemenea, boierului nostru, Dumitraşco stolnic, pentru zece taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Tudor, fiul lui Gligorie Puul[4], nepotul lui Neagul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit şi a dat dreapta sa ocină şi dedină, opt paşi în frunte din hotarul satului Buciumi, de la râul Siret până la hotarul Tecuciului, şi cu tot venitul, pentru că el a prădat o groapă cu grâne şi l-au prins de faţă şi nu a avut cu ce să-şi plătească capul, ci a dat partea lui de ocină mai sus scrisă. Pe aceasta el a dat-o, de asemenea, boierului nostru, Dumitraşco stolnic, şi i-a plătit capul lui de la această nevoie, în care a căzut el.

Deci boierul domniei mele mai sus scris, Dumitraşco stolnic, a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi în mâinile acestor vânzători mai sus scrişi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, iar noi şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele mai sus scris, Dumitraşco stolnic, pe aceste părţi de ocină mai sus scrise, din satul Buciumi, cu vaduri de moară pe Siret, şi cu livezi, şi cu vii, şi din câmp, şi cu loc de prisăci şi cu tot venitul, de la hotarul Tecuciului până la Siret, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7151 <1643>, luna februarie, 11 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Ispisoc sârbesc de la Vasilie v(oie)v(o)d pe moşiia Buciumii, din ţin(u)t(u)l Tecuci. 7151 <1643> fev(ruarie), 11 zile. No. 4.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XIII/104. Orig., hârtie difolio (42,5 x 28,4 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat. Cu o trad. din 1840 martie 23 de Hrisanth ieromonah.

Idem, Anaforale, nr. 38, partea I, f. 243 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/26 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 36–40, nr. 19 (text slav după orig. şi trad. editorului).

---

[1] ѕ чєло, adăugat pe marginea rândului, cu altă pană.

[2] Cuvânt românesc în text slavon.

[3] аєсѧт, scris cu altă cerneală.

[4] Probabil greşit, pentru Пѹѭ(а) (Puiul).

[5] Declinare românească: „Sirétului".

[6] Omis.

27 <Circa 1643 februarie 11>

† Adecă eu, Todosie, feciorul Stancăi, nepotul lui Filip din Fiţingheşti, scriiu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum eu, de bun(ă)voia mea, de nimene silit, ce de a mea voie bun(ă), am vândut toat(ă) partea părinţilor miei, din sat din Fiţingheşti, din vatra satului, şi din câmpu, şi din vad de moar(ă) şi din tot venitul, câtu-i hotarul satului, din apa Putnei până în hotar(ul) Milcovului, dumisal(e) sulgérului Dumitraşco, dereptu 20 ug(hi).

Într-această tocmală s-au prilejit: Partenie călugărul şi Ionaşco, nepotul lui Necorici, şi Lupul, feciorul lui Mihăil(ă), şi Precopie, ce au fost preut, de Cofeşti, şi Anghel meşterul de acolo, şi Iuraşco şi Petrea de acolo, şi Irimiia, şi Vas(i)lie Scântée ce-au fost vătav şi alţi oameni buni, de pren pregiur megiiaşi.

Deaca am vădzut de bun(ă)voia lui vândzându[1] şi plat(a) deplin(ă), noi încă ne-am pus peceţile şi iscăliturile pre a noastră mărturie, să-ş(i) fac(ă) dumnealui şi derése domneşti, să s(e) ştie.

Eu, popa Toader, înc-am fost.

Todosie; Gligorie; Marcul.

Eu, Ionaşco am scris, să s(e) ştie.

Ionaşco <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de Feţingheşti.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/76 a. Orig., hârtie difolio (29,5 x 19 cm), filigran, şase amprente. Cu o copie încredinţată de Logofeţia cea Mare, în 1828 aprilie 29 (ibidem, CXXXVIII/76 b).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/27 (foto. după orig. şi după copie).

Datat după doc. anterior, din 1643 (7151) februarie 11, prin care i se întăreşte lui Dumitraşco sulger o altă parte din acelaşi sat.

---

[1] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

28 1643 (7151) februarie 11, Iaşi

† Иw Василіє воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(ос)п(о)дарь Земли Мwлдавскоu. Adec(ă) s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domniei méle şi a tot Svatul nostru popa[1] Ion de pe Gârlă şi cu nepotu-său, Vasilie, şi cu boierul nostru, cu Dumitraşco sulgeriul, pentru nişte părţi de ocină şi de moşii de la sat de la Feţinghești, ce iaste la ţinutul Putnéi[2], pre Gârla cia de încolo, dzicându popa Ion şi cu Vasilie, nepotu-său, că le-au înpresurat făr(ă) de ispravă Dumitraşco sulgeriul şi partea lor de ocină şi de moşie de într-acel satu, ce mai sus scriie. Iară Dumitraşco sulger ne-au arătat înnaintea noastră zapis(e) şi dirés(e) domneşti de la Gaspar vodă, precum simtu a lor drépte ociné şi moşii de pre tată-său, Lupul spătariul.

Deci, domnie[i] mea şi cu tot Svatul nostru am dat rămas pre popa Ion şi pré nepotu-său, Vasilie, de în toată lége ţărâi, ca să aibă Dumitraşco sulgériul a-ş(i) ţiné moşiel(e) în veci.

У Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> фев(рѹарїе) а҃і <11>.

Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велмл.

† Сава <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/27. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, avînd în câmp un scut oval, cu ornamente de jur-împrejur, încărcat cu capul de bour; pe margine, între două cercuri perlate, legenda: † Иw Василіе воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, господарь Земли Молдавскоu („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei"). Cu o copie din 1827.

Arh. Naţionale Iaşi, Divanul de Apel al Ţării de Jos, dos. 413, f. 15 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/28 (foto. după orig.).

---

[1] Cuvânt scris peste un alt cuvânt care a fost şters.

[2] Slova ѣ, pare a fi scrisă peste е.

29 1643 (7151) februarie 15

† Eu, Gligorie, cu fratele meu, Ionaşco, şi cu f<r>[1]atele meu, Simion, şi cu soru-me, Irina, şi cu soru-me, Loghina, ficiorii lui Nicor(ă) din Leiconeşti, am vândut a nostră dreptă parte de ocină de sat denŭ Stăneşti, den giumătate de satŭ, den parte de sus, de a tree parte, a cince parte, cu tot vinitul, şi cunpul[2], şi cu pădere[3]. Şi am vândut Tomiţei de Şătrăreni şi femeei lui şi cuco<nilor>[1] lui, ca să-i fie lui moşie dreptă de <a>[1]cmu. Şi o-mŭ dat dreptŭ un cal şi 20 de gal<ne>[4]n<i>[4], bani gata.

Şi într-aceasta tocmală au fost: Bejanŭ Balşe şi Gligoraşco Jora[5], şi Costantin Balşe, şi Borotco de Şetrăreni şi Andreica vătăman de acole.

Şi eu, popa Ionaşco, am scris.

Şi pré-ace<st>[1] zapis să-şi facă şi dires domnescu.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> фев(рѹарїе) е҃і <15>.

† Pre mai mare mărturie ne-m pus şi peceţile.

www.dacoromanica.ro

† Gligorie cu f<r>[1]aţii mei; Borotco; Andreica; popa Ionaşco.

† **Из, Бежан Балше** <m. p.>.

† **Из, Глигорашко Жора, искал** <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Caşin, III/1. Orig., hârtie difolio (21,5 x 19,5 cm), filigran, cerneală neagră, în colţul din dreapta jos un alt început al actului, scris de aceeaşi mână, patru sigilii inelare, aplicate în fum: trei rotunde, din care două cu decor floral şi una neclară, şi unul octogonal, având în câmp un animal.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII/29 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 334, nr. 1658 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Greşit, în loc de: „câmpul".

[3] Greşit, în loc de: „pădure".

[4] Din cauză că acest cuvânt a fost modificat dintr-un alt cuvânt, aceste litere nu se disting.

[5] Slova **о**, corectată dintr-un **а**.

30 1643 (7151) februarie 17, Iaşi

† Adecă eu, Andronic Săcescul, ginerelé lui Soltan, şi cu făméia mea, Antimiia, fata lui Soltan, şi eu, Nacul, cu făméia mea, cu Mărica, nepo(a)ta lui Soltan, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, am vândutu a nostră dreaptă ocină şi moşie din satu din Brăniştéri, ce iaste la ţinutul Dorohoiului, pre apa Başeului, din totu satul a şésea parte, care drése am avutu noi de împărţală de la Pătru vod(ă). Acéia ocină am vândutu noi dumisale Tomei stolnicului celui mare, dreptu cincidzăci de [le][1] lei bătuţi, din vatra satului, şi din cânpu şi din totu venitul, ce să va afla pe acea ocină şi din toc[2] locul. Însă până n-am întrebatu răzéşii noştri, n-am vrutu să-i vendem dumisale, iară deacă i-am întrebatu, nu s-au [în] aflatu nime din răzéşi să o cumperé. Deci am mărsu la dumnealui, la stolnicul cel maré, ş-am vândutu şi ne-au datu banii deplin în mânuile noastre.

Şi în tocmala noastră s-au prilejitu: Iftimie vătavul vistérnicului, lui Iordachi, şi Anton scutarul, şi Lupul aprodul şi alţi o(a)meni buni, de pen pregiur megeiaş(i).

Pentru acéia, deacă am vădzutu plată deplin(ă) de la dumnealui, noi am făcutu acestu zapis pre acea <a>[3] şése parté de ocină, ce mai sus scriem.

Pentru acéia, nime dintru răzéşii noştri să n-aibă a înto(a)rce şi ca să aibă a-ş(i) face şi drése domneşti de pre acestu zapis.

De iasta scriem şi mărturisim. Pre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus şi peceţile.

Оѵ Йш(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> **ф(е)в(рꙋа́рїе) зї**[4] <17>.

Из, Йндроник, искал <m. p.>[5].

Eu, Ilie Şeptilici portar, înco m-am tomplat când au nomăratu banii, să s(e) ştie <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Nacul, nepotul lui Soltan[5]; Lupul[5]; Iftimie s<c>[3]utar[5].

† Dédiul am scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCLXXVIII/14. Orig., hârtie, patru sigilii inelare, aplicate în cerneală: a lui Andronic (?), rotundă, având în câmp două păsări care susţin un pom; a lui Nacul, rotundă, având în câmp un animal (leu?), care trece de la stânga la dreapta; a lui Lupul, ovală, având în câmp două păsări, care susţin un copac, şi a lui Iftimie, octogonală, care are în câmp doi lei rampanţi, ce susţin o cruce (?).

Documentul a făcut parte din Fondul Spiridonie, IX/40, actualmente la Arh. Naţionale Iaşi; idem, Documente, CCCXC/21 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/30 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 40-41, nr. 20 (orig.).

---

[1] Preţul scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.
[2] Greşit, în loc de „tot".
[3] Omis.
[4] În orig., cifrele sunt scrise invers: ϊ3
[5] Sigiliu inelar.

31 1643 (7151) februarie 20

Copia

Wir, Wassili Woywod, von Gottes Gnaden, Fürst der Moldauer Landschaft. Haben Unseren Fürstlichen Brief dem Lupul Strojeskul ertheilt, dass er Kraft und Macht habe alle Gränzen seines Dorfes Schubranetz gegen die andern Dörfer zu besitzen, und zu verbieten, damit Niemand fremder wieder unsern fürstlichen Brief über die Gränzen hereinackern oder mähe.

Solte sich aber jemand durch dessen Gränzen beschädiget befinden, der komme mit seinen Documenten und erscheine vor Unser mit unserm Diener Strojescul.

Selbst der Fürst hat es befohlen.

Den 20-ten Februarii 7151/1643.

L. S.

Toderaschko vel Logofet.

Vorstehende Übersetzung ist dem Moldauischen Original gleichlautend befunden worden.

In fidem, Aaron gesch(worener) Dollm(etscher).

<Pe verso>: Fürstlicher Brief, dass der Lupul Strojeskul das Dorf Schubranetz immer den alten Gränzen besitzen soll.

Copie.

Noi, Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. I-am dat scrisoarea noastră domnească lui Lupul Stroiescul să fie tare şi puternic să

www.dacoromanica.ro

stăpânească toate hotarele satului său Şubraneţ de către celelalte sate şi pentru a se împotrivi ca nici un străin să nu are şi să nu cosească în hotarele acestuia, contrar scrisorii noastre domneşti.

Dacă cineva s-ar găsi totuşi păgubit de hotarele acestui <sat>, unul ca acela să vină cu documentele sale şi să se înfăţişeze împreună cu slujitorul nostru, Stroiescul.

Însuşi domnul a poruncit.

La 20 februarie 7151/1643.

L. S.

Prezenta traducere a fost găsită conformă cu originalul moldovenesc.

Spre credinţă, Aaron tălmaci, jurat.

<Pe verso>: Scrisoare domnească, pentru ca Lupul Stroiescul să stăpânească satul Şubraneţ, mereu în vechile hotare.

Arh. Naţionale Bucureşti, Consiliul Aulic de Război al Bucovinei, VIII/62 e. Trad. germană. Inst. de Istorie „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/31 (xerocopie după trad. germană).

EDIŢII: N. Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 339 (rez.); Balan, *Documente bucovinene*, I, p. 226 (menţ.); *Catalog*, Supliment I, p. 208, nr. 628 (rez. după trad. germană).

32 — 1643 (7151) februarie 21

Zapis de vânzare, din 7151 <1643> fevr(uar)i 21, ce vinde Măriica, giupâneasa vornicului Tănasă, giumătate de sat de Zăvoeni, ce este în ţin(u)t(ul) Sucevii, pe apa Moldovii, cu loc de moară în Râşca şi în Moldova, cumnatului éi Gheorghie Roşca vist(ier) 3[1].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLXII/13, f. 1 r.–v., nr. 2. Rez. într-o mărturie hotarnică din 1803 septembrie 8.

1 Aşa în rez., pentru: „al treilea".

33 — 1643 (7151) februarie 21, Iaşi

† Иw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea boiarilor domniei méle, mari şi mici, feciorii lui Vasilie Mihăilescul şi cu mătuşile lor, cu Părasca şi Dochiţa şi Nastasiia, şi cu feciorii Todoscăi, sora lor, cu o mărturie de la Başotă logofătul şi de la Savin vornicul, cum ei de bună voia lor, aceştea, ce-s mai sus scrişi, ş-au împărţit a lor derépte ocine şi moşii. Şi s-au venit Parascăi giumătate de Botăşinţi şi partea de Răciuléni. Şi s-au venit Dochiţei giumătate de Buciucica şi giumătate de Oglindzi. Şi s-au venit feciorilor Mihăilescului giumătate de

www.dacoromanica.ro

Negreşt(i) şi giumătate de Oglindeşt(i). Şi s-au venit Nastasiei giumătata[1] de Botăşinţi şi giumătate de Oglindzi. Şi lui Ionaşco s-au venit giumătate de Buhuceşt(i) şi g<ium>[2]ătate de Oglindeşt(i).

Deci domniia mea, deaca am vădzut de a lor bunăvoie înpărţeală, noi încă le-am dat şi le-am întărit ca să aibă a ţénea pre această înpărţeală, neclătit nice dănăoară, în véci.

И нак да нѣст.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> �fев(рꙋа)рїе) к҃а <21>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

Тодерашко вел лвгоф(е)т искал <m. p.>.

† К(ъ)рст[р]ѣ Дръгꙋш[3] <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o listă de socoteli în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad. Rom.), DCXXVII/8. Orig., hârtie, rupt la îndoituri şi lipit, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, neclar.

Idem, M-rea Neamţ, LX/44, nr. 4 (rez.); Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 47, f. 86 r. (rez. după orig.); Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminsecu" – Iaşi, Arhiva Melchisedec, mapa XXVII, nr. XVII (copie modernă după orig. rom); Colecţia prof. dr. Ştefan S. Gorovei (copie modernă de Artur Gorovei, după doc. din Colecţia Gh. P. Moţoc din Brusturi, p. 11–12, nr. 11).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/33 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, <*Documente*> în „Teodor Codrescu", III (1934), nr. 3, p. 40, nr. 14 (orig.); Berechet, *Doc. sec. XVI-XVII*, p. 185, nr. XIII (orig.); Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*, p. 19, nr. XLIII (rez. după copia de la Arh. Naţionale Iaşi); Balan, *Doc. bucovinene*, VI, p. 77, nr. 1 (rez. după Berechet); *Catalog*, II, p. 334–335, nr. 1659 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ).

---

[1] Greşit, în loc de: „giumătate".

[2] Rupt.

[3] Lectură nesigură.

34 1643 (7151) februarie 21, Iaşi

† Се ѹбо ми, Варлаам архїеп(и)ск(о)пъ и митрополит Сѣчавскои, и Тодерашко вел лвг(о)ф(е)т, и Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Тодер Петричѣико вел дворник Горнѣи Земли, и Василїе Банꙋл вел шетрар, и Ръковицъ Чехан втори лвг(о)ф(е)т и Нѣнюл дворник глотнїи[1], scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum au venit înaintea noastră Mărica, giupâneasa vornicului Tănasie, de a ei bunăvoie, şi au vândut giumătate de sat de Zăvoiani, ce sintu în ţinutul Sucévei, pre apa Molduvei, cu loc de mori în Râcica şi în Moldua; acéia o au vândut dumisale, priiatinului nostru, cumnatul ei, Gheorghie Roşca ce au fostu vistiiarnic, dereptu doao sute de lei bătuţi. Ce această giumătate de sat, ce <mai sus scrie, îi iaste>[2] ei direaptă moşi<e>[2], din dirése de înpărţală, ce au avut ei, de<n>[3]preună cu alţi fraţi.

www.dacoromanica.ro

Şi s-au sculat dumnealui, Gheorghie Roşca vistiiarnic, şi au plătit acei bani, ce mai sus scriem, 200 lei bătuţi, întru mâna Măricăi, giupâneasa lui Tănasie ce au fostu vornic, dinnaintea noatră. Iară giupâneasa Mărica au adat acei ban(i) de ş-au răscumpărat satul Ruscan(i), de la Cârligătur(ă).

Deci noi, deac-am vădzut de a lor bunăvoie tocmal(ă) şi deplin(ă) plată, făcut-am de la noi, dumisale, această scrisoare, ca să-i fie de credinţe.

Şi, mai pre mare credinţe, pus-am peceţil(e) şi am iscălit, să s(e) ştie.

Ѹ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃нд <7151/1643> ѳев(рꙋарїе) кд <21>.

Варлаам митрополит <m. p.>.

Тодерашко вел лшг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

Ѹрѣке вел дворник <m. p.>.

<Pe verso, pe un fragment din fila a doua, lipit, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Mărturie pentru giumătat(e) de sat de Zevoeni, ce-au cumpărat Gheor[ghior]gie Roşca vist(iernic), de la Mărica, giupâniasa vornic(u)lui Tănase. 7151 <1643> fev(ruarie) 21 <şi una din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Necuprins în condică.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLVIII/17. Orig., hârtie difolio (29 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, restaurat, cu fragment din verso-ul filei a doua, care cuprinde cele două însemnări, lipit pe verso; sigiliul Mitropoliei Sucevei (2,7 cm în diametru), având în câmp pe Sfântul Gheorghe călare, ucigând balaurul, iar în exergă legenda: Печат(ь) С(вѣ)т(а)го Гєѡргиа Митрополиї Сѹчавскої („† Pecetea Sfântului Gheorghe a Mitropoliei Sucevei").

Ibidem, CLXXV/35, f. 1 r., nr. 4 (rez. în copia unui jurnal din 1838 mai 28); CDXXII/199, nr. 6 (rez. într-un perilipsis de la începutul sec. al XIX-lea); idem, Anaforale, nr. 31, f. 20 r. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/34 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: „Ioan Neculce", an. I, fasc. II (1922), p. 353–354 (rez. de Mihai Costăchescu. după orig.); Ghibănescu, *Arhiva*, p. 54–55, nr. 44 (orig.); idem, *Surete*, XXI, p. 54–55, nr. 44 (orig.).

---

[1] † Iată dar noi, Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi Toderaşco mare logofăt, şi Uréche mare vornic al Ţării de Jos, şi Toader Petricéico mare vornic al Ţării de Sus, şi Vasilie Banul mare şetrar, şi Răcoviţă Cehan al doilea logofăt şi Neniul vornic de gloată.

[2] Rupt. Completat după Ghibănescu, *Surete*, XXI (v. EDIŢII).

[3] Rupt.

35 <1643 februarie 21 – septembrie 25>

† Гика вел мед(елничар), Банѹл вел шътрарю, Щефан вел армаш, Гєѡргие Рош<ка>[1] бив вист(ярник)[2], Ciogole vor(nic) de poartă şi Constantin, şi Bârsan şi Buta, vornicei de poartă, adecă au venit înnaintea noastră acest om, Simion de la Obârşiie, şi cu fămeia sa, Anghelina, şi cu feciorii ei, Vasilie şi Erimiia, nepoţii Fătului, strănepoţii lui Lupea Berhéciu, ş-au dat o parte de ocină din Slipoteni, din ţinutul Tecuciului, din tot satul, a şésa parte, cu tot venitul, dumisale, fratelui nostru, lui Răcoviţă logof(ă)t, pentru o vină ce-au avut ei, drept

www.dacoromanica.ro

câţ(i)va stupi ce i-au furat şi s-au prinsu di faţ(ă) la acest om, dece nici el nu s-au tăgăduit, ci-au spus înainte noastră că i-au furat acei stupi. Şi cu altă n-au avut cu cé plăti, ce i-au dat acea parte de ocină.

Pentru aceea, şi noi, dacă am vădzut între dânşii bună tocmală, am făcut această mărturie, ca să fie de credinţe, până îş(i) va face drese g(o)s(po)d.

<În partea de sus, deasupra textului copie, însemnarea>: A lui Costantin Rusăt vor(nic).

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 94. v. Copie din prima jumătate a sec. al XVIII-lea.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 341, nr. 1699 (rez. după copie).

Datat după <Vasilie> Banu mare şetrar (Stoicescu, *Dicţionar*, p. 343) şi după Ghica mare medelnicer (*ibidem*, p. 403 şi *Catalog*, II, nr. 1673, p. 337).

---

[1] Omis.

[2] † Ghica mare medelnicer, Banul mare şetrar, Ştefan mare armaş, Gheorghie Roşca fost vistiernic.

36 — 1643 (7151) februarie 25

7151 <1643>[1] fev(ruarie)[1] 25.

Zapis ci dă Danul cu ficiorii săi, cuprinzătoriu că parte ci să va alegi din moşiia Vărzăreştii, di pi Bâc, au vândut-o lui Mihăilă Săpoteanul jignicer, drept triizăci taleri.

După Sava, *Doc. Lăpuşna*, p. 58, nr. 39. Rez., care se afla la Tribunalul Lăpuşna, Arhiva Veche, dos. nr. 62/1819.

---

[1] Parantezele noastre.

37 — 1643 (7151) februarie 28, Iaşi

† Иw Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Adecă au vinitu înnaintea domnii mél(e) şi înnaintea boiarilor domnii méle moldoveneşti, a mari şi a mici, sluga noastră, Andronic Saca, şi cu fămeia sa, cu Antimiia, fata lui Soltan, şi cu Nacul cu fămeia sa, cu Mărica, nepoata lui Soltan, de a lor bunăvoie, de nime siliţi, nici înpresuraţi, au vândutu a lor direaptă ocină şi moşie den satu den Brăniştéri, ce iaste la ţinutul Dorohoiului, pre apa Başeului, den tot satul, a şésea parte de sat, cu tot vinitul, den tot locul, care ocină au avu<t>[1] ei den dirése de-npărţală de la Pătru vodă. Acéia ocină o au vândutu ei boiarinului domnii mél(e) credincios, Toma stolnicul cel mare, dereptu cincidzăci de lei bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Derept acéia, domniia mea şi cu tot Sfatul domnii mél(e), dacă am vădzut de-a lor bunăvoie tocmal(ă) şi plată deplin(ă) de la credincios boiarinul domnii mél(e), Toma stolnicul cel mare, domniia mea încă am dat şi am întărit, ca s(ă) hie şi de la domniia mea direaptă ocină, şi moşie şi cumpărătur(ă), acea ocină ce mai sus scrie, neclăti[t]tă nici dănăoară, în véci, înnaintea cărţii domnii mél(e).

V Мс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃на <7151/1643> **февр(ѹарїе) кѝ** <28>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ ве[лѣ]лѣл.

Тодерашко вел лвг(о)ф(ѣ)т искал <m. p.>.

† Пѣржѵл <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemanre contemporană>: † Ispisoc domnéscu, de la Andronic Sacă, pré Brăniştér(i), la ţinutul Dorohoiului, pré Başău <şi una din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Anul 7151 <1643> fevr(uarie) 28. No. 2.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, IX/69. Orig., hârtie difolio (31,7 x 22 cm), filigran, cemeală neagră, rupt puţin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat; a fost ataşat acestui document un alt sigiliu timbrat, bine păstrat, desprins de pe un document de la Ştefăniţă Lupu voievod.

Idem, Documente, CCCXC/21, f. 1 v. (menţ. într-un izvod din 1784 iulie); ibidem, CCCXC/20, f. 1 v. (menţ. fără dată, într-un izvod din 1784 iulie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/37 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 42, nr. 21 (orig.).

---

[1] Omis.

38 1643 (7151) februarie 28, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мвлдавскои. Adecă domniia mea am datu şi am întăritu boiarinului domnii mél(e) credincios, Toma stolnicul cel mare, pre a sa direaptă ocină şi cumpărătură den sat de Iteşti, ce iaste la ţinutul Dorohoiului, pre apa Başeului, den tot satul de Iteşti, a patra parte de satu, cu tot vinitul, den tot locul, care ocină au fost cumpărătur(ă) socrului dumisal(e), lui Miron clucériul, şi den dirése de-ntăritur(ă) de la Ştefan vodă şi de la Radul vodă şi din zapis de vândzare de la Drăgan Benţea.

Derept acea, domniia mea înc-am dat şi am întăritu, ca s(ă) hie şi de la domniia [domniia] mea direaptă ocină şi moşie şi întăritur(ă) boiarinului domnii mél(e) credincios, Toma stolnicul cel mare, acea a patra parte de sat de Iteşti, ce mai sus scriem, neclătită nici dănăoară, în véci, peste cartea domnii mél(e).

V Мс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃на <7151/1643> **ф(ε)в(рѹарїе) кѝ** <28>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лвг(о)ф(ѣ)т искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Ispisoc domnéscu pré Iteşti, la ţinutul Dorohoiului, pré Başău, de la Benţea <şi una din prima

www.dacoromanica.ro

jumătate a sec. al XIX-lea>: Anul 7151 <1643> fevruar(ie) 28. N. 2.; <adăugat cu altă cerneală>: No. 2.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, IX/59. Orig., hârtie difolio (30 x 21,3 cm), cerneală neagră, filigran, rupt puţin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut; a fost ataşat la acest document un alt sigiliu timbrat desprins de pe un document de la Ştefăniţă Lupu voievod.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/38 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 43, nr. 22 (orig.).

39 — 1643 (7151) martie 1

Copie încredinţată, după ispisoc a domnului Vasâle v(oie)v(o)d, din anii 7151 <1643> mart(ie) 1, cuprinzător de giudecata ce-au avut un Ionaşc(o) Grecul, i Vasâle Şteful, i Costandin Bantăş şi Vasâle Cârlig, nepoţii lui Toader Cârlig, şi cu alte niamuri, pentru hotarul moşii Bologeştii.

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 376, f. 17 r.-v. Rez. dezvoltat în copia unei anaforale din 1814 noiembrie 24.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 289, nr. 2/1 (menţ. după rez. de la Arh. Naţionale Iaşi).

40 — 1643 (7151) martie 8, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)[1]жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Лабѹл и съ братїшх емѹ, Василїе, и Тънасїе и Їндонїе, и съ шѹрин иx, Ѹрсѹл, с(ы)н(о)ви Глигорїе, внѹци Миxаилъ Чюрѣ, и тиж(е) Миxалчѧ и съ иниx братїшх емѹ, с(ы)н(о)ви Ѡстафїе, по иx доброи волѣ, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали своа wтнина и дѣднина, четвръта част(ь) wт село Чюрещи, что <ѹ ѵстѵ Дѣлѧ, где>[2] ѹпадет Дѣлѧ въ Прѹтѣ, ѹ в(о)лостѹ Їскои, wт ватрѹе село, и wт полѧ и wт вес приxод. Та wни продал(и) наш вѣрномѹ болѣринѹ, Юрга вел вистїарник, ради една сто сто и пет(и) десѣт талери сребръниx.

И wт том, тиж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Сава, и Тѹдорици, и Лазор, и Їwнашко, и Тѹдосїе и Накѵл, с(ы)н(о)ви Въскан, внѹци Їѡков, прѣwнѹци Доміши, и тиж(е) племеници им, Марика и Нъстасїе, с(ы)н(о)ви Прекwп, и съ ниx племеници иx, и продали своа wтн(и)на и дѣднина, половина wт село Ѹнгѣни, тиж(е) wт тот в(о)лостѵ, wт ватрѹ село и wт вес приxод. Та wни продали тиж(е) болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрнїи, Юрга вел вистїарник, ради три сто и пет(ь) десѣт талери сребръниx.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е) Борос и съ Тълъшман такождере wни продали частѵ им wт тоа половина wт село Ѹнгѣни, кѹпно съ тиχ продажници.

И wт том, тиж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Иwнашко и Гавриl и сестра им, Титѣ, с(ы)н(о)ви Дамиан, внѵци Михъилъ Чюрѣ, и продали своа права wтнина и дѣднина, шестаа част(ь) wт тог(о) село Чюрещи, wт ватрѹ село и wт вес приχод. Та wни продали тиж(е) болѣринѹ наш виш(е) писанаго, ради една сто и пет(ь) десѣт талери сребрънихъ.

И wт том такождере прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри въси с(ы)н(о)ви Гросѹлwви wт Чюрещи, по иχ доброю волю, неким непонѵждени а ни приселовани, и продали иχ права wтн(и)на и дѣднина, третаа част(ь) wт тог(о) село Чюрещи, wт ватрѹ село, и wт полѣ и wт вес приχод. Та wни продали тиж(е) болѣринѹ г(о)сп(о)дстѵ(а) ми вѣрнаг(о), Юрга вел вистїѥр, ради два сто и пет(ь) десѣт талери сребрънихъ.

И въстал сѣ его м(и)л(о)ст(ь), п(а)нѹ Юрга вел вистїѥрник, и платил ѹсе исплъна тиχ п(и)н(ѣ)зи выш(е) писанним, въ рѵки тим продажницим wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, wко ѹвидѣχом иχ доброволное токмеж(е) <и>[3] исплъжное заплатѹ, а ми и wт нас ещеж(е) дадоχом и потвръдиχом болѣринѹ г(о)сп(о)дстѵ(а) ми вѣрномѹ, Юрга великаг(о) вистїѥрника на тѣχ виш(е) прѣд речени част(ь) за wтн(и)нѹ wт село Чюрещи и wт Ѹнгѣни, како да ест емѹ, съ въсѣм доχодом, непоколѣбими николиж(е), на вѣки.

А нарѣденіе что wни имали на тоти селове <w>[4]ни <ѡ>[4]ко свѣдетелствовали прѣд нами аж(е) wни из<гѹ>[4]били wт Ѡицѣ wт Ѡицѣни. Ино ащѣ проѣвлѣет сѧ въ нѣкаа врѣме тѣχ нарѣденіе и съ тот ѹрик стар, да с(ѣ) не вѣрѹет, нъ да възѣли wт иниχ люди и дал въ рѹк(и) ег(о) м(и)л(о)ст(и) виш(е) писанномѹ.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим истином листом нашем.

V Ѭс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃на м(а)рт(їе) ѳ.

† Сdам г(о)сп(о)д(и)нъ вельмл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mic, Albul şi cu fraţii săi, Vasilie, şi Tănasie şi Andonie, şi cu cumnatul lor, Ursul, fiii lui Gligorie, nepoţii lui Mihăilă Ciurea, şi, de asemenea, Mihalcea şi cu alţi fraţi ai săi, fiii lui Ostafie, de bună voia lor, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din satul Ciureşti, care <este la gura Delei, unde>[2] cade Delea în Prut, în ţinutul Iaşi, din vatra satului, şi din câmp şi din tot

www.dacoromanica.ro

venitul. Pe aceea ei au vândut-o boierului nostru credincios, Iurga mare vistiernic, pentru o sută şi cincizeci de taleri de argint.

Şi întru aceasta, de asemenea, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Sava, şi Tudoriţi, şi Lazor, şi Ionaşco, şi Tudosie şi Nacul, fiii lui Văscan, nepoţii lui Iacob, strănepoţii lui Domşa, şi de asemenea verii lor, Marica şi Năstasie, fiii lui Precup, şi cu alţi veri ai lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Ungheni, de asemenea, din acel ţinut, din vatra satului şi din tot venitul. Pe aceea ei au vândut-o, de asemenea, boierului credincios al domniei mele, Iorga mare vistiernic, pentru trei sute şi cincizeci de taleri de argint. Şi, de asemenea, Boros şi cu Tălăşman de asemenea au vândut partea lor din acea jumătate din satul Unghéni, împreună cu aceşti vânzători.

Şi întru aceasta, de asemenea, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ionaşco şi Gavril şi sora lor, Titea, fiii lui Damian, nepoţii lui Mihăilă Ciurea, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a şasea parte din acelaşi sat Ciureşti, din vatra satului şi din tot venitul. Pe aceea ei au vândut-o de asemenea boierului nostru mai sus scris, pentru o sută şi cincizeci de taleri de argint.

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri toţi fiii lui Grosul din Ciureşti, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din acelaşi sat Ciureşti, din vatra satului şi din câmp şi din tot venitul. Pe aceasta ei au vândut-o de asemenea boierului credincios al domniei mele, Iorga mare vistier, pentru două sute şi cincizeci de taleri de argint.

Şi s-a sculat milostivirea sa, pan Iorga mare vistiernic, şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, în mâinile acestor vânzători, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi de la noi încă i-am dat şi i-am întărit boierului credincios al domniei mele, Iorga mare vistiernic, aceste înainte zise părţi de ocină din satul Ciureşti şi din satul Unghéni, ca să-i fie lui cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar dresele care le-au avut pe aceste sate, ei aşa au mărturisit înaintea noastră cum ei le-au pierdut de la Oişte din Oişteni. Deci, dacă se vor ivi cândva acele drese şi cu acel uric bătrân, să nu se creadă, ci să se ia de la acei oameni şi să se dea în mâinile milostivirii sale mai sus scrise.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7151 <1643> martie 8.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit.

Dumitraşco <a scris>.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 161–165, nr. 97. Text slavon după orig. şi trad. editorului.

Biblioteca „Saltâkov-Scedrin", Lenigrad, Fond Buznea, dos. 11, f. 1 (orig.).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLIX/5, f. 2 r. (copie după începutul documentului).

Arh. Naţionale Iaşi, CDXXXI/190, nr. 5 (rez.); CDXXXI/191, nr. 5 (rez.); CLXII/4 (rez. dezvoltat); CDLXII/5 (rez. dezvoltat rom. şi grecesc).

www.dacoromanica.ro

ALTE EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 66–69, nr. 21 (trad. rom. cu slove chirilice după orig. şi trad. în limba rusă).

---

[1] Toate parantezele din text ne aparţin.

[2] Lipsă în textul editat. Completat după începutul aceluiaşi document, aflat pe fila a doua a documentului din 1643 (7151) aprilie 25, care se păstrează la Arh. Naţionale Bucureşti, Documente istorice (fost. Bibl. Acad.), CDLIX/5.

[3] Omis.

[4] Aşa în textul editat de Gheorghe Ghibănescu.

41 — 1643 (7151) martie 8

† Eu, Gligorie şi Dumitraşco, feciorei Agahiei, nepoţii Nastasie preutései, din Păniceşti, însumi pre mene şi pre frate-mieu, mărturisescu cu ceastă scriso[r]are[1] a no(a)stră, cum de bunăvoia no(a)stră am vândut partea mamei no(a)stre, Agahiei, din Păniceşti, ce să va alége partea mâne no(a)stră, parte din gios, dumisale vornicului, lui Cujbă, dereptu dzéce lei, de-[a]nnaintea lui Pavăl din Tocsăbé<ni>[2], şi a popei lui [Gliu] Gligorie, şi a Niculei de Bălténi, şi Ursu din Tocsăbéni, Costantin diiacul de Şăndréni şi Alexa de Dumeşti.

Deci să aibă dumnealui a-şi face ispisoc domnescu, ca să-i fie dumisal(e) direaptă moşie. Pre mai mare credinţă, pus<u>[2]-ne-am şi peceţile no(a)stre.

Въ лѣт(о) ҂зрна <7151/1643> **март(іе) и** <8>.

Costantin <m. p.>.

† **Алеѯа пис**<**ал**>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † **Єдна част с(ы)н(о)вех Агаѳіе ѡт Пъничещи**[3]; <două însemnări româneşti din sec. al XVIII-lea>: 7151 <1643> martie 8 <şi> Păniceşti", <o însemnare în limba greacă şi o altă însemnare din sec. al XIX-lea>: No. 6. 7151 <1643> mart(ie) 8.

Biblioteca Academiei Române, Fotografii, foto. după originalul păstrat în Arhiva Institutului de Istorie din Lenigrad, nr. 67.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/41 (foto. după orig.).

EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 65, nr. 20 (trad. rom. cu slove chirilice după orig. şi trad. în limba rusă).

---

[1] Slova а, modificată dintr-un о.

[2] Omis.

[3] „† O parte de la fiii Agafiei din Păniceşti".

42 — 1643 (7151) martie 8, Iaşi

† Adecă eu, Gligorie Uréche vornicul cel mare de Ţara de Gios, depreună cu nepoţii miei, cu Neculai Uréche spătariul şi cu Nistor Batişte, dăm ştire cu ceastă

www.dacoromanica.ro

scrisoare a noastră cum de bunăvoia noastră ne-am tocmit şi ne-am înpărţit cu toate satele ce ne-au rămas de la părinţii noştri, de pre Nistor Uréche vornicul cel mare şi de pre Mitrofana, giupâneasa dumisal(e), aşé cumpărături, ca şi moşii de la strămoşii noştri.

Şi s-au venit pre partea lui Gligorie Uréche vornicului: satul Dumbrăviţa, pre Şomuz, cu loc de moar(ă) şi de hăleşteu în Şomuz, şi a opta parte din Răciuléni, iar(ă) pre Şomuz, şi a treia parte de Şoimăreşt(i) pre Moldova, cu vad de moar(ă) în Râcica, ce-s la ţânutul Suceavei, şi Stroeştii, deasupra Cotnariului, ce-s la ţânutul Romanului, şi satul Goeştii, şi siliştea Mândreştii, pre Bahlueţ, şi giumătate de sat de Sirbi, şi părţile de Lungani, şi de Băneşt(i), şi din Şepteşéni, şi din Oneşti, şi din Bălţaţ(i) şi o bucată de hotar di hotarul Târgului Frumos, ce-i stâlpit şi hotărât, ce-s la ţânutul Cârligăturei, şi Schendireştii, şi Scocul şi părţile din Coluneşt(i), ce-s la ţânutul Sorocei, şi Verdéşenii, pre Vlamnic, şi părţil(e) din Boldeşt(i)şi şi din Bogdăneşt(i), ce-s la ţ<ânu>[1]tul Iaşilor, şi Căueştii, la ţânutul Vasluiu<lui>[1], şi Vlădeştii, cu a treia parte den a treia parte de baltă din Gémene şi cu a treia parte din Mezin şi din Răcariul, şi Păcicénii, ce-s la ţânutul Chighéciului, şi satul Drăculeştii, ce-s la ţânutul Lăpuşnei, şi parte din Avrăméni, ce-s la ţânutul Orheiului.

Şi s-au venit pre partea lui Neculai Uréche: satul Bilavinţii, cu hălăşteu şi cu moar(ă) în Viliia, şi giumătat(e) de sat de Butici, şi părţile din Sinchieuţ(i), ce-s în ţânutul Hotinului, şi Mitcăul, la ţâ<nu>[1]tul Cernăuţilor, şi satul Lăţcanii, cu siliştea Fundénii, ce-s la ţânutul Romanului, şi Tâmpeştii şi părţile din Dragomir<eşti>[1], ce-s la ţânutul Neamţului, şi Vulpeştii, şi Peperigii, şi părţile din Poiceşti şi din Drăgoeşt(i), ce-s la ţânutul Sorocei, şi Şchéii, pre <Pru>[1]t, şi părţile din Hotineşt(i), ce-s la ţânutul Iaşilor, şi Păcurăreştii, cu a treia parte den a treia [dinn a treia] parte din balta Gémenele şi cu a treia parte din Răcariul şi din Mezin, ce-s la ţânutul Chighéciului, şi Giuleştii, pre apa B(â)rladului, şi Dăncénii şi părţile din Chiei şi din Folteşt(i), ce-s la ţânutul Lăpuşnei, şi giumătate de sat de Hulubeşt(i), ce-s la ţânutul Tecuciului, şi giumătate de sat de Zaiceoci, ce-s la ţânutul Orheiului, şi părţil(e) din Scorţeşt(i) <şi>[2] din Glodeni, ce-s la ţânutul Cârligăturii, şi partea din Brudureşt(i), ce-i în ţânutul Vasluiului.

Şi s-au venit pre partea lui Nistor Batişte: satul Brăteştii, cu bălţi de péşte, şi giumătate de sat de Fedeleşéni şi părţile din Brătuleţ(i), ce-s la ţânutul Romanului[3], şi Cobăcénii şi Căzăneştii, pre Răut, şi giumătate de sat de Potlogéni şi partea din Cozmeşt(i), ce-s la ţânutul Orheiului, şi Posadnicii, la ţânutul Iaşilor, şi Nămăeştii, pre Edrici, ce-s la ţânutul Fălciiului, şi Ciureleştii, şi părţile din Coţmăneşt(i) şi Bădénii, în ţânutul Bârladului, şi Mihneştii, şi a treia parte de Cioltani şi părţile din Mohorâţi, ce-s la Cârligătură, şi Lărgénii, cu a treia parte din[n] a treia parte din baltă Gémenil(e) şi cu a treia parte din Răcariul şi din Mezin, şi Bărboşii, la ţânutul Chighéciului, şi <gium>[1]ătate de sat de Fundéni, în gura Berhéciului, ce-s în ţânutul Tecuciului, şi părţile din Drăgăneşti, şi din Ciolăneşti şi din <Prajila>[4], ce-s la ţânutul Sorocei, şi partea din Steredzeni şi din Giugastri, ce-s la ţânutul Putnei.

Aşijdiril(e), alte sate <întregi şi>[4] părţi de ocine, cari nu s-au pus aici, pentru ce-s de gâlceav<ă>[1], deaca să vor dezbate şi să vor aşedza, să avem a le pune iar la mijloc, să le îm<părţim în>[4] trei părţi. Iar de s-are prilej(i) să ias(ă) vreun sat din

www.dacoromanica.ro

partea vreunuia şi să scadză din vreo parte de aiastea ce am făcut, să nu s(e) <strâce>[4] această înpărţal(ă) a noastră, ce-ş(i) va lua în locul acela dintr-aiaste sate şi părţi ce s-au lăsat, înnapoi, ca să n-aibă pagubă şi să <fie to>[4]cmala noastră neclătită. Iar pentru cheltuiala dumisale vornicului Uréche, ce-au cheltuit pe trébele casei noastr<e, câte>[4] datorii adevărate, ce-au arătat dumn(ea)lui şi zapis(e) de la părinţii noştri, ce s-au socotit cinci sute de galbeni, făr(ă) de partea d<u>[1]misale, c-au cheltuit, i-am lăsat dumisal(e) părţile noastre ce ni s-au venit în Cépliniţi şi în Buhainţi, ce-s la ţânutul Hârlăului, ca nici noi să nu ne mai amestecăm acolo, nici parte să cérem, nici dumn(ea)lui de acéle datorii să mai pomenească, nici să le ceară de la noi, că am dat ca să nu mai hie între noi price.

Şi în iastă tocmal(ă) şi de bunăvoie înpărţală s-au făcut dinnaintea sventiei sale, mitropolitului Varlaam, şi a lui Toderaşco logofătul cel mare, şi a lui Petriceaico dvornicul cel mare de Ţara de Sus, şi a lui Gavril hatmanul, şi a lui Gheorghie păharnicul cel mare, şi Apostol Catargiul postelnicul cel mare, şi a Iorgăi vistérnicul cel mar(e), şi a Tomei stolnicul cel mare, şi a Gramei jitnicériul cel mare, şi a lui Vas(i)lie Banul medelnicériul cel mar(e), şi a lui Răcoviţ(ă) logofătul al doile, şi a lui Gheorghiţ(ă) logofătul al treil(ea) şi a mulţi boiari din Curtea măriei sale, lui vodă, şi voinici dinnainte.

Şi, mai pre mare credinţă, iscălit-am şi ne-am pus peceţile cătră acest adevărat zapis, ca să s(e) ştie.

Пис ѳ Мс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нд <7151/1643>, **м(ѣ)с(м)ца м(д)рт(д) и҃** <8>.

Гдигорїе Ѹрѣке дворник <m. p.>[5].

Николаи Ѹрѣке <m. p.>[5].

Nestor Baptista[6] <m. p.>[5].

Вдрддам митрополит <m. p.>.

Пз, Тодерашко дwг(о)ф(е)т, искдл <m. p.>.

<**Ппостол Катарцивл**>[2] **вел постелник** <m. p.>[5].

Гewргїе вел чдшник <m. p.>.

Пз, Петричдико дворник <m. p.>.

Гдврил хетмдн <m. p.>.

Ръковицъ Чехдн дwг(о)ф(е)т <m. p.>.

Иорга вел вистѣрник <m. p.>.

Пз, Тома постелнкик, искдл, вел столник <m. p.>.

Грдма вел жит(ничѧр) <m. p.>.

Пз, Василїе Бднѳл вел шет(рар)[7] <m. p.>.

Пз, Думитрашко искддх <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. moldoveneşti, I/9. Orig., hârtie (44 x 29 cm), rupt la îndoituri, patru sigilii inelare octogonale, din care trei aplicate în fum şi unul în tuş. Primul, al lui Grigore Ureche, are în câmp un scut încărcat cu o cruce sau un „lambel cu cruce" (v. Maria Magdalena Székely, *Herladică, genealogie şi sigilografie la familia boierilor Ureche*, în ArhGen, I (VI), nr. 3–4, 1994, p. 37), timbrat cu o cască cu lambrechini şi literele latine M(are) V(ornic); al doilea, al lui Neculai Ureche (moştenit de la tatăl său, Vasile Ureche), are în câmp un scut baroc. având în câmp

www.dacoromanica.ro

acelaşi lambel cu cruce (*eadem*); scutul este surmontat de coif, care are de o parte şi de alta slovele: Ѣ şi Ѯ (iniţialele numelui lui Vasile Ureche) al treilea al lui Nistor Batişte, are în câmp pe Sfinţii împăraţi Constantin şi Elena, ţinând crucea, iar a patra, a lui Apostol Catargiul mare postelnic, pare avea în câmp un scut oval, încărcat cu un animal rampant.

Idem, Fond Sever Zotta, dos. nr. 35, f. 9 v.–11 r. (copie modernă, fără sfârşit, numai cu văleatul, cu majoritatea numelor de sate citite greşit); dos. nr. 126, f. 36, nr. 3 (rez. fără văleat); idem, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), DCCLXXVIII/15 (copie din 1826 martie 25, cu data de zi: 9).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XCVII/9 (copie din 1807 ianuarie 18, cu data de zi: 9); idem, Documente, DCCXCI/359 (copie, după copia din 1807 ianuarie 18); CCLIX/1, f. 5 r. (rez.); CCCV/11, f. 1 (rez.).

Bibl. Acad., Fotografii, XXIX/23 (foto. după orig.).

Inst. de Ist. „A.D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII/42 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, VI/2, p. 152–154, nr.1 (copia de la Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, cu majoritatea numelor de sate citite greşit); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 28, nr.127 (regest după copia din Fondul Spiridonie); Costăchescu, *Varia*, în „Ioan Neculce", VI, p. 271–272 (copie); Cioculescu, *Grigore Ureche şi nepoţii săi*, p. 1-2 (orig.); *Creşterea colecţiunilor*, XLVIII, 1937, p. 59 (rez. după orig.); *Catalog*, Supliment I, nr.629, p. 208–209 (rez. dezv. după orig.).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] „Romanu", scris pe loc răzuit.
[4] Rupt; completat după Ghibănescu, *Ispisoace*, VI/2 (vezi **EDIŢII**).
[5] Sigiliu inelar.
[6] Semnătură cu litere latine.
[7] În text: „mare medelnicer".

43 <După 1643 (7151) martie 8>

Satele ce au ieşit din parte lui Niculai Uréche după împărţală ce s-au împărţit cu unchiu-său, Gligore Uréche:

† părţile din Dragomireşti, ce sintu отъ в(о)лостъ[1] Neamţu.
† giumătate de sat de Zacioci[2], ce sintu la ţănut Orheiului.
† Mitcăul la ţinutul Cernăuţilor.
† giumătate de sat de Hulubeşti, ce sintu отъ в(о)лостъ[1] Tecuci.

Sate care au fostu neîmpărţite şi le-au vândut Uréche:

† Tătăréni (*îndreptat*: casele din Iaşi).
† Meduvica[3], la Hotin.
† Căzăneşti.
† Brătuleşti, la Roman.
† o parte de Piscani, în Cârligătura.
† Mănceşti (*adaos*: la Lăpuşna).
† Tătărénii, la Iaşŭ.

Viile neîmpărţite:

† 3 falci şi giumătate în Buhalnic[4].

www.dacoromanica.ro

† 8 falci în Zlodica; le ţine Chiriiacu, cu cramă cu tot.
† 2 falci şi giumătate în Zlodica; le ţine Urichioaie.
† 1 falce în Piscop; tij, o ţine Urechioaie.
† crame în Cot(nari), care le ţine Urechioaie.
† 3 falci în Zlodica, le ţine Ionaşco, pentru un poloboc de miére.
† casăle în Iaş(i), cu dughiană, le-au vândut, <drept>[5] 2 200 lei.

Ce au luat giupâneasa lui Uréche de la Goeşti:
† 4 năfrămi fămeieşti cu mătasă.
† 1 păréche de cercei de aur, cu mărgăritare stricate.
† 2 părechi de sărji de aur, cu mărgăritare şi cu pietri.
† 2 inéle de aur.
† nişte torcosă şi alte pietri mănunţéle.
† nişte fluturi de argintu şi poleiţi.
† nişte ţinte de ceapsă şi poleite.
† 5 sărvete.
† 2 brâe de mătasă agravani.
† 1 faţă de perină alăgea.
† 1 păréche de mânici cu mătasă.
† 2 părechi de brăţări de aur.
† 1 păréche de brăţari di argintu şi poleite.
† 2 cămeş(i) fămeieşti cu mătasă roşie.
† 1 cupă de argintu.
† 1 plasă de cuţitu viarde cu pietri.
† păréche de nasturi poleiţi.
† 4 féţe de perină, tij.
† 1 faţă de masă proastă.
† 1 prostire albă.
† 1 şlicu vérde cu jder.
† 1 pologŭ de taftă.
† 1 rochie vérde de taftă.
† 1 piuliţă de argint poleit.
† 1 lingură de argint.
† 1 habaciu de taftă.
† 13 blide de plumb.
† 3 blide de plumbu mari.
† 2 grătare mari.
† 1 leghian.
† 1 tava.
† 3 frigări de her.

www.dacoromanica.ro

† 2 tigăi de prăjit.
† 2 tij (*adaos*, tigăi) cu picioare.
† 2 svéşnice de aramă.
† 1 şip de plumbu.
† 2 traiste cu cuie de şindrilă.
† 1 fufaţă de aramă cu poalele de urşinic.
† 16 tingiri cu căldări mai mici.
† 1 oghial prostu.
† 1 cergă roşie cu la(ţe)[6] mici.
1 căldare mare de bére.
† 1 căldare mai mică, de traba casăi.

† Ce-au luat giupâneasa lui Ureche din mănăstire de la Svinta Vineri:
† 1 tăbar caragiu de postav supţire.
† 2 mése de pândză.
† 2 scoarţă vechi.
† 1 covor agimăscu.
† 3 cergi: 2 lăţate, 1 albă.
† un aşternut cu 4 perine.
† 1 oghial.
† 3 tingiri.
† 8 oghiale.
† 3 tingiri.
† 2 tigăi.
† 5 blide de aramă.
† 1 tavă cu capacu.
† 1 frigare.
† 2 tigăi cu picioare.
† 1 scoarţă véche.
† 1 grătar.
† 2 şcatulci [şcatulcuci] deşérte.

Vita ce au luat giupâniasa lui Ureche de la Goeşti:
† 60 vaci, cu boi, cu gonitori, cu întirţii.
† 40 de mascuri.
† 10 biholi.
† 20 iape, cu 7 cai tineri, cu străjnéci.
† 5 cai învăţaţi.

Ţigani n-am luat nimic.

www.dacoromanica.ro

† Alte dirése şi zapise pe satul din Ţara Leşască şi nişte nasturi de aur, dac-au murit Uréche, le-au luat Donie, ficior Hâncului, ş-au fugit acia în ţar[ă][7].

După N. Iorga, *Un mănunchi de vechi documente româneşti*, în „Convorbiri literare", nr. XXXIV, fasc. VII, 1900, p. 620–622. După orig. de la Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLVII/97.

Datat după doc. anterior.

---

[1] din ţinutul.
[2] La N. Iorga: „za Cioci".
[3] Greşit, în loc de: „Medvica".
[4] Greşit, în loc de: „Buhalniţ(a)".
[5] Omis.
[6] Completat, după un cuvânt care apare mai jos.
[7] Acest pasaj a fost adăugat mai târziu, după moartea lui Neculai Ureche; Donie este fiul lui Mihalcea Hâncu (Stoicescu, *Dicţionar*, p. 407–408).

44 1643 (7151) martie 10, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѿж(е) тот истинїи наш вѣрнїи болѣринъ, Грама вел житничѣр, слоужили из давнїи иншїи с(вѧ)то почившїи г(о)сп(о)д(а)рїиҳ пржд(е) нас бывшїи, а а(ѣ)нес(ѣ) слоужили г(оспо)дстве(а) ми и земли г(оспо)дстве(о) ми. Тѧм и ми, видѣвшїи ег(о) вѣрнною слоужбоу до нас, жаловали есмы wсобною нашею м(и)л(о)стїю, <и>[1] дали и миловали есмы емоу о нашемоу земли, Мwлдавстѣи една бокатоу за земле wт Тръг наш Краснїи, что тод бокати за хотар било емоу права даданїе и милованїе wт Ѧлеѯандроу воевода, с(ы)нъ покоинаг(о) Радоу воевода, и wт иниҳ г(о)сп(о)д(а)рїиҳ.

Тѣм радї, та бокатоу за земле wт хотар Тръг наш Краснїи како да емоу и wт нас правда даданїе, и милованїе, и орик и потвръжденїе, съ въсѧм доходом, непоколѣбими николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не омишлет прѣд сим листwм г(оспо)дстве(а) ми.

Оу Иѭс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на, м(ѣ)с(ѧ)ца м(а)рт(їе), т҃ а(ѣ)н(и).

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Иw Василие вwевода <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţarii Moldovei. Iată acest boier drept şi credincios al nostru, Grama mare jitnicer, a slujit de demult altor sfânt răposaţi domni, care au fost înaintea noastră, iar acum slujeşte domniei mele şi ţării domniei mele. Deci, şi noi, văzând slujba lui credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, <şi>[1] i-am dat şi l-am miluit în ţara noastră,

www.dacoromanica.ro

Moldova, o bucată de pământ din hotarul Târgului nostru Frumos, care această bucată de hotar i-a fost dreaptă danie şi miluire de la Alexandru voievod, fiul răposatului Radu voievod, şi de la alţi domni.

Pentru aceea, această bucată de pământ din hotarul Târgului nostru Frumos, să-i fie şi de la noi dreaptă danie şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7151, luna martie, 10 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasile voievod <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), DCXCV/42. Orig., hârtie difolio (29,7 x 21cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc inelar, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Ibidem, DCXCV/43 (trad. din 1665 <7173> ianuuarie 30, de Procopie dascăl la Mitropolie); DCXCVI/118 (rez. într-o hotarnică din 1799 noiembrie 4).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/44 (foto. după orig.).

---

[1] Omis.

45 <1643 (7151)> martie 10, Iaşi

10 mart(ie) 7141 <1633>1.

Vasile vodă arată că mai mulţi moşneni vând locuri şi vii la Cotnari lui Toma vel stolnic, pentru 150 de ughi.

După Iorga, St. şi doc., V, p. 21, nr. 93. Rez. al editorului după orig., care se afla în Fondul Spiridonie (astăzi la Arh. Naţionale Iaşi), Cotnari, III (documentul nu se mai găseşte în acest Fond).

---

1 Probabil editorul a citit văleatul greşit: 7141 <1633>, în loc de 7151 <1643>. De altfel, Toma <Cantacizino> a fost mare stolnic între 1638 februarie 4 şi 1644 iunie 15 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 361).

46 1643 (7151) martie 11, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю <м(и)л(о)стїю>[1], г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и пр<ѣ>[1]д <ѳсими наш>[1]ими мwлдавскыми[2] болѧри, великими и малими, слvга наш(а) Дv<мит>[1]рашко Копач, и съ брат его, Ѡнчюл, с(ы)н(о)ви Тѳдоска, <внѹци>[1] ...[1], <за им д>[1]оброю волю, неким непонѹжденi д ни приселовани, и пр<од>[1]али своа права wтн(и)на и д(ѣ)ан(и)на, wт третаа част(ь) <wт село Милещи, ч>[1]етвртаа част(ь), чт<о>[3] ѳ в(о)лостv Иѣскои, wт срѣдна част(ь), съ мѣстv за ст<ави, и>[1] съ мѣстv за пасики, и съ сѣножатими и wт вес прихо<д. Та wни прод>[1]а<л>[1]и Илѣви спът(ар), радї сем(ь) десѣт и wсим талери сребниx.

www.dacoromanica.ro

И въст<ал сѣ Ил>[1]ѣ спът(ар) и платил всѣ испълнѣ тиχ п(и)н(ѣ)зи, ѡи <талери ср>[1]ебниχ, въ рѣки Дѵмитрашко Копач и брат(а) его, Ѳнчюл, ѡт п<рѣ>[1]д <нами и п>[1]рѣд нашими болѣри.

Ино ми, ѡко ѳ<видѣχом между ними доб>[1]роволное токмеж(е) и испълное заплатѵ, а ми <и ѡт нас дали и>[1] потверъждиχ<о>[1]м слѹга наш, <Илѣ спътар, ѡтнина и дѣднина више ре>[1]ченна, ѡт третя част ѡт село Милещи, четвръта част, <ѡт с>[1]рѣдна част, съ мѣстѣ за став, и съ санножати[4] ...[1]и и ѡт вес приχод, како да бъдет емѹ права ѡтн(и)нѵ, и д<ѣдни>[1]на, и купежнна, и ѳрик и потверъжденїе, ...[1]до непоколѣбими николиж(е), на вѣки.

И ин д<а сѣ>[1] не ѵмишлет прѣд сим истинном лист<ѹ нашемѹ>[1].

ѲЙс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на, м(ѣ)с(ѧ)ца м(а)р(тїи), а҃і д(ь)н(и).

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ веллл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, <din mila>[1] lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Dumitraşco Copaci, cu fratele său, Onciul, fiii Tudoscăi, <nepoţii> ...[1], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din a treia parte <din satul Mileşti>[1], care este la ţinutul Iaşi, din partea de mijloc, cu loc de iaz, <şi>[1] cu loc de prisăci, şi cu fâneţe şi cu tot venitul. <Pe aceasta ei au vândut-o>[1] lui Ilea spătar, pentru şaptezeci şi opt de taleri de argint.

Şi <s-a>[1] sculat Ilea spătar şi a plătit totul deplin, aceşti bani, 78 <de taleri>[1] de argint, în mâinile lui Dumitraşco Copaci şi ale fratelui său, Onciul, dinaintea <noastră> şi[1] înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă <am văzut>[1] tocmeala <de bunăvoie între dânşii>[1] şi plata deplină, iar noi <şi de la noi i-am dat şi>[1] am întărit slugii noastre, <Ilea spătar, ocina şi dedina mai sus>[1] zisă, a patra parte din a treia parte din satul Mileşti, <din>[1] partea de mijloc, cu loc de iaz, şi cu fâneţe, ...[1] şi din tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, ...[1] neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi <a noastre>[1].

La Iaşi, în anul 7151 <1643>, luna martie, 11 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe fila 1r., în partea stângă jos, o însemnare de la începutul sec. al XIX-lea>: În perilipsi<s>[3]. S-au trecut la condică.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXCIII/2 (fost în Biblioteca istoricului Paul Gore). Orig., hârtie difolio (46 x 32 cm), rupt la îndoituri, cu părţi lipsă. Cele două file sunt lipite din vechime între ele şi apoi pe o hârtie dintr-o tipăritură veche; sigiliu domnesc mijlociu timbrat, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/46 (xerocopie după orig.).

---

[1] Rupt. În „istoria" transcrierii acestui document, pentru prima dată unele întregiri au fost făcute de Dimitrie Ciurea.

[2] Cuvânt, modificat din alt cuvânt.

[3] Omis.

[4] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

† Adecă noi, Dumitru şi Vasilie, cu surorile nostr<e>[1], Tudosca şi Saft[t]a, ficiorii lui Tiron şi a Mărichii, şi nepoatele nostre, Ileana, fata Odochiei Angheloie, şi Grăpina, fata Căzacului, <n>[1]epoatele lui Tiron, toţ(i) nepoţii lui Drăgşan, mărtorişim[2] cum noi, de bunăvoie, ne-m tocmit şi ne-am înpărţit cu ocinile părinţilor noştri.

Şi s-au venit lui Dumitru şi lui Vasilie şi Saftii a patra parte de Lehăcen(i), cu toţi vecin(ii)[3], şi cu giumătate de hăleşteu şi cu vad de moară în Prut. Şi, deosăbi, den parte mâne-sa, s-au venit lui Dumitru şi lui Vasilie den giumătate de sat den Cuzlău, a treia parte.

<Ş>[1]i Tudoschii şi Saftei li s-au venit den giumătate d<e>[1] sat de Horodişte, a treia parte.

Şi-n partea Ile<n>[1]ii, femeii Lupului T<ăut>[1]ului, ş<i>[1] G<ră>[1]pinii li s-a<u>[1] veni<t>[1] ... sat de Medvica, a ... şi iară, d<eo>[1]sebi, den giumătate de sat de Godineşt<i>[1], giumătat<e>[1], şi c<u>[1] giumătate de hăleşteu, cu moară, cu vecin<i>[1], anume, Ilenii: Lucan Derliţi, şi Grăpinii: Trifan cu ficiorii săi şi Tudoschii[4] ...[5].

Iară de cumpărătură ce-au avut înpréun(ă) Dumitru şi Vasilie şi Anghel, tatăl Ilenii, şi Safta şi Gorghi, cu femeia sa, Grăpina, den giumătate de sat de Godineşt(i), giumătate, cu giumătate de hăleşteu, să aibă a ţinea împreună ce-u cumpărat de la Toader Arbure şi dé la ficiorii lui[2], Ionaşco, şi fetele sale[2], Măriia.

Şi în[6] tocmala noastră au fostu: Isac căpitanul den Sinihău, şi Păntilei Barbovschi, şi Isac Cucoranul, şi Andreiaş Talpă, şi Lupul Stroescul, şi Pătraşco Ţântă şi mulţi omin(i) bun(i).

Şi, pre mai mare mărturie, pusu-ne-m şi peceţile pre acestu adevărat zapis al nostru, ca să-ş(i) fac(ă) şi dirése domneşt(i).

Eu, Vasilie Tăutul, am scris, să se ştie.

Ѯ Їїс, м(а)р(тїе) к҃і <12>, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643>

Isac Cucoranul <m. p.>.

Пъ<н>[1]телеи искал <m. p.>.

Ѱндр<иаш>[1] Талпъ искалх <m. p.>.

Ѱз, Исак Миронѣскул <m. p.>.

Ѱз, Шаидир, искалх, tâmplatu-m-am <m. p.>.

Ѱз, Митрескул[7], искал <m. p.>.

Ѱз, Накул Симионел, искал, пъркълаб, m-am tâmplat <m. p.>.

† Ѱз, Василие диѣк, искалх <m. p.>[7].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXX/2. Orig., hârtie (aprox. 30 x 21 cm), rupt în două şi deteriorat, restaurat, cu cele două părţi inversate. Cu o copie incompletă (ibidem, CCCXXX/3).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/47 (xerocopie după orig.).

[1] Rupt.

[2] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

[3] „cu toţi vecin(i)", tăiat de aceeaşi mână.
[4] „şi Tudoschii", adăugat deasupra rândului.
[5] Omis.
[6] Cuvântul „în", scris deasupra rândului.
[7] Rupt.

48 1643 (7151) martie 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, слѹга н(а)ше Некѹлаю и съ кнѣгинѣ его Алеѯандра, дочка Кѫриман быв вистїѥрник, по иχ доброю волѣ, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали иχ права wтн(и)нѹ и дѣдн(и)на, половина село Жолдецїи, на Башеѹ, ѹ в(о)лост Дорохоюскомѹ, съ мѣст(о) за млин ѹ Башеѹ и съ вес приχод. Та wни продали Сафты, кнѣгинѣ Дѹмитрашкои Шолдан бывшыи великїи дворник, радї тры сто и пет на десѣт талери сребниχ, п(и)н(ѣ)зи готови.

Инож(е), кнѣгинѣ Сафта, wна вѣстал сѧ и платил ѹсе испълно тиχ п(и)н(ѣ)зи виш(е) писани, т҃ї талери, въ рѹки Некѹлаи и кнѣгин(ѣ) его, Алеѯандра, wт прѣд нами и прѣд вѣсими нашими болѣри.

Ино ми, ѡко ѹвидѣχом иχ доброволнною токмеж(е) <и>[1] испълное заплатѹ, а ми и wт нас ещеж(е) дадоχом и потвръдиχом кнѣгинѣ Сафты и с(ы)н(о)ве еи прѣд реченна половина село Жолдецїи, съ мѣст(о) за млин и за став, на рѣцѣ Башовѣ, и съ вес приχод, како бѣдет им и wт нас правда wтн(и)на, и кѹпежнною, и ѹрик и потвръжденїе, съ вѣсѣм доχодом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѹмишлет.

Оѵ Їсоχ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃на, м(ѣ)с(ѧ)ца м(а)рт(їе), е҃ї д(ь)н(и).

† Садм г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştrii moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Neculai, şi cu cneaghina lui, Alexandra, fiica lui Cărăiman fost vistiernic, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Joldeşti, pe Başeu, în ţinutul Dorohoi, cu loc de moară în Başeu şi cu tot venitul. Pe aceasta ei au vândut-o Saftei, cneaghina răposatului Dumitraşco Şoldan fost mare vornic, pentru trei sute şi cincisprezece taleri de argint, bani gata.

Deci cneaghina Safta s-a sculat şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 315 taleri, în mâinile lui Neculai şi ale cneaghinei lui, Alexandra, dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie <şi>[1] plata deplină, şi noi de la noi încă am dat şi am întărit cneaghinei Safta şi fiilor ei această mai sus înainte zisă jumătate din satul Joldeşti, cu loc de moară şi de iaz pe râul Başeu şi cu tot venitul, ca să le fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7151 (1643), luna martie, 15 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CDXXXVII/44. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/48 (foto. după orig.).

[1] Omis.

49 1643 (7151) martie 15

Noi Vasilie voievod, cu mila lui D(u)mnezeu, domnu Ţării Moldavii. Că iată au venit înnaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri ai Molda[v]viei, a mari şi mici, Pavăl, şi Frăsina, şi Vasilie şi tij Ştefan, ficiorul lui Stănil(ă) şoimar, şi cu alte rude a lor, şi au tras la giudecată, faţă denaintea noastră, pe giupâneasa Safta Şoldăneasă şi pe feciorii ei pentru o silişte, anume Popeştii, ce-i în ţinutul Romanului, pe Moldova, dzicând mai sus numiţii oameni cum că mai sus arătata silişte le iaste lor dr(e)aptă ocină şi moşie şi le-au luat-o lor în silă Căriiman pah(arnic). Iar giupâneasa, Safta Şoldăneasă, şi cu ficiorii săi au răspunsu aşa şi înnaintea noastră, cum că le iaste lor dreaptă ocină şi cumpărătură a tatălui ei, a lui Cărăiman pah(a)r(nic), de la acei de mai sus arătaţ(i) oameni şi de la rudile lor, şi au arătat deînainte(a) noastră şi dresă de cumpărătură de la Costandin v(oie)vod.

Deci domniia mea şi tot Sfatul nostru i-am giudecat pe dânşii cu dreaptă giudecata noastră şi aşa am aflat cu dreptul cum că acei oameni n-au nici o treabă cu mai sus numita silişte, fiindcă ei au vândut-o din vremea de demult şi au umblat cu meşteşug şi cu mare viclenie, şi s-au dat afară pe dânşii din Divanul domniei mele cu mare necinste şi s-au dat pe mâna armaşilor de s-au pus în temniţa domniei mele, fiindcă ei au tăgăduit cum că n-au vândut.

Deci ei s-au dat rămaş(i) faţă de cătră noi şi de cătră toată lege(a) ţării, iar giupâneasa Safta Şoldăneasă cu ficiorii săi s-au îndreptat şi ş-au pus feriia, 24 zloţi, în Vistiriia domniei mele.

Deci de acum înainte să aibă a-ş(i) stăpâni dreaptă ocină şi cumpărătură toată silişte Popeştii, pe Moldova, cu tot venitul, şi să nu mai aibă a să mai trage la giudecată pentru această pricină, nici odănăoară, în veci. Şi de să vor mai găsi vreodată niscareva dresi la acei de mai sus arătaţi oameni pe ace silişte să nu să creadă, ci să să rumpă.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu să amestece.
Оу Їйс, лет(о) ѯзр҃на <7151/1643> март(їе) е҃і <15>.
Însuş(i) domnul au poroncit.

Din limba sârbească s-au tălmăcit de Ion Stamati pitar, în Iaş(i) la 1809 noemv(rie) 2.
S-au posleduit. Costandin Leondari sulger <m. p.>.

Arh. Naţionale Bacău, Ms., nr. 1, f. 122–123, nr. 4 (copie).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/49 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog Bacău (1424–1848)*, p. 269, nr. 1319 (rez. după copie).

50 1643 (7151) martie 15, Iaşi

† Adecă eu, Isac Avram, ficiorul lui Ionaşco Avram, scriu şi mărturisescu însumi pre mâne[1] cu cest zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asuprit, dat-am şi am dăruit dumisale, giupânului Toader Petricéico vornicul cel mare de Ţara de Sus, un loc de prisacă şi cu zemnic şi cu pomăt, unde au fost prisaca tătâne-mieu, la sat la Meseheineşt(i), în ţânutul Romanului, den partea mea am dăruit dumisale să-ş(i) facă prisacă, să ţie stupi acolo şi să-i fie dumisale ocină, în véci.

Şi cându am dăruit dumisale aiastă moşie, mărturisit-am în Divanul măriei sale, lui vodă. Şi s-au prilejit câţiva boiari de Curte: dumnealui Vasilie Banul şetrariul cel mare, şi Furtuna ce-au fost comis, şi Bălan pârcălabul de Hotin şi Roşca ce-au fost vistérnic.

Şi am învăţat pre uricariul, pre Şaidir, de au scris acest zapis.

Şi, pentru credinţa, am iscălit eu şi aeşti boiari, toţi, şi am pecetluit, să s(e) ştie.

Ѯ Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на мартѵ е҃і.

Пз, Василїе Банѹл вел шет(рар) <m. p.>.

Bălan <m. p.>[2].

Пз, Ириниѳ дворник <m. p.>.

Фортѹна комис <m. p.>.

Isac <m. p.>.

† <Ѧѵ>митр(а)шко искал <m. p.>.

Пз, Гиѡргиє ...[3] столник <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), LXI/54. Orig., hârtie difolio (31,5 x 20 cm), filigran, cerneală cafenie, un sigiliu inelar, aplicat în aceeaşi cerneală, neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/50 (foto. după orig.).

[1] Aşa în original.
[2] Sigiliu inelar.
[3] Neclar.

www.dacoromanica.ro

51 1643 (7151) martie 15

Scrisoare de învoială de la Vasâli Roşca[1], i Marie[2] Potronică[3] şi Ştefan, ficiorul lui Cernat, cuprinzătoare cum s-au învoit cu ficiorii[4] mătuşei lor, Anghelina, fata Crâstei vornic, de le-au dat pentru Cândeşti[5] a trie parte din sat din Brăiţăni[6].

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr.12, f. 101 v. nr. 2. Rez. într-o anafora din 1837 februarie 18.

Ibidem, nr. 2, f. 81 r., nr. 2 (rez. în copia unui hrisov din 1835 ianuarie 20); idem, Fond Mihai Costăchescu, Caiet III, p. 2608, nr. 1350 (copie a rez. de la Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr.12). Rezumatele au fost transcrise şi comentate de Nistor Ciocan.

---

[1] În celălat, rezumat (v. descrierea arheografică) urmează: „şi giupâneasa lui, Armanca".

[2] Se poate ca în original numele să fi fost Alexandra. Într-un doc. din 1670 (7178) martie 22, apare „Gheorghiţă", fiul lui Păturniche, care vinde „toată partea îmăsa, Alexandrei, fata lui Cernat, nepoata lui Crâste vornic", din satul Popeşti, ţinutul Fălciu. Mama Alexandrei s-a numit Maria (vezi, Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXIII/37).

[3] În celălat rezumat: „Potârnichi".

[4] În cel de-al doilea rezumat se menţionează că învoiala a fost făcută cu mătuşa lor, Anghelina.

[5] De fapt doar a treia parte din satul amintit, după cum rezultă din acelaşi document, din 1636 martie, când la împărţirea ocinilor rămase de Cârstea fost vornic, Anghelinei i-a revenit şi a treia parte din satul Cândeşti. În celălat rezumat se face precizarea că satul Cândeşti era din ţinutul Sucevei.

[6] În celălat rezumat, satul este denumit „Sârbi". În doc. din 1636 martie 8, dar într-o altă copie, tot din acelaşi fond (MCDLVIII/60), se arată că, la împărţeala amintită Măricuţii Cernătoaie i-a revenit şi satul „Brăiţănii, la ţinutul Fălciului". Gh. Ghibănescu arată că satul Brăiţeni s-a numit mai înainte Sârbi. Este posibil ca în originalul documentului din 1643 (7151) martie 15 să fi apărut ambele denumiri ale satului.

52 1643 (7151) martie 17

1 cart(e) di la Vas(i)li vod(ă), ci scrie la starost(ii) di Cernăuţi că s-au jăluit Gorce din Volcineţ pi călugării de Putna că-i trag nişte vecin(i), anumi Gligor(e) şi Ion Săcară, şi pe Zăhara îl tragi Isac căpitanu, din velet 7151 <1643> mart(ie) 17.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Agathon, II/28, nr. 86. Rez. într-un catastif din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 335, nr. 1660 (rez.).

53 1643 (7151) martie 17, Iaşi

† Adecă eu, Antemiia, feméia lui Dumitraşco de Turiiatca, scriu şi mărturisescu cu ceastă scrisoare a noastră cum au fostu pus zălog Teta Stroiasca o ţintă de auru[1] cu pietri scumpe[2] la noi, pentru puţinei bani. Acea ţintă au fostu a Lupului Stroescul. Deci acei bani i-au dat Lupul Stroescul la mâna noastră toţi cu cât ne-au fostu datori, iar noi ţinta n-am avut de unde o da c-au perit de tâlhari den

www.dacoromanica.ro

mâna noastră. Deci noi, vădzindu că n-avem de unde o da şi banii am luat, eu m-am tocmit cu Lupul Stroescu şi i-am dat doao jerébii den sat den Turiiatca, den partea den mijloc, ce iaste în ţinutul Sucévei, ce au fost acéle doao jerébie a noastră dereaptă cumpărătură de la Costin den Valova, den ţinutul Cernouţilor, ce au fostu ficior Tomei.

Deci să-i fie Lupului dereaptă ocină şi moşie, cu tot venitul, în véci. Şi de să vor afla cânduva nescari derése pre acéle doao jerébii, să nu s(e) creadză înnaintea cestui zapis al mieu.

Şi într-această tocmal(ă) au fost boiari de ţară: Ilie portariul de cetatea Sucévei, şi Irimiia Murguleţ, şi Ştefan Murguleţ, şi Coste de Lucavăţi, Dumitraşco de Călineşti, Gheorghie din Carapciu, Isac de Sinehău, Coste de Călineşti, Toader Gherman de Ilişeşti, Dociul, Nacul, f<r>[3]atele Dociului, Cârstea Dracea de Sineuţi, sân Goian din Jadova, prentru căci s-au socotit preţul aceii ţinte cu pietre scumpe, s-au socotit patrugedzi[4] de galben(i) buni.

De aceasta scriu şi mărturisescu.

Pentru mai mare credinţă, ş-au pus aceşti boiari, toţi, ce-s mai sus scriş(i), peceţile şi iscăliturile lor preste acestu adevărat zapis al miei[5], să aibă Stroescu a-ş(i) face şi derése domneşti, să-i fie lui dereaptă ocină şi moşie, în véci. Şi nime den ruda mea şi den nepoţii miei să n-aibă a să amesteca, în véci. И нак не бъдет.

† V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрнд <7151/1643>, март(іе) зї <17>.

† Аз, Дѡчюл бив чашник, искал <m. p.>[6].

Аз, Ирїмиа Мургулец, искал <m. p.>.

Аз, Накул Симионескул пъркълаб <m. p.>[6].

Аз, Думитрашко, искал <m. p.>.

Аз, Щефан Мургулец, искал <m. p.>.

Şi eu, Гиѡргие ѡ<т>[3] Карап(чиу), искаѫ <m. p.>[6].

Аз, Илие Шептилич, искал <m. p.>.

Аз, ...[7], искаѫ <m. p.>.

Аз, Исак Мїр(о)нѣскул, искаал <m. p.>.

Аз, ми (?), Гли(го)раш Стърчѣ, искал, приклѣчиѫом сѣ въ сеи токмежи[8] <m. p.>[5].

Аз, К(ръстѣ) Драчѣ, искал <m. p.>.

Аз, Симиѡн Барбовскїи, искаѫ, prilejitu-ne-am şi noi într-această toc(mală) <m. p.>.

Аз, Тодер Герман, искаѫ <m. p.>[6].

Аз, Индриаш Талпъ, искаѫ, prilejitu-m-am şi eu <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXIX/151. Orig., hârtie difolio (31 × 19,8 cm), filigran, cerneală cafenie, cinci sigilii inelare, aplicate în aceeaşi cerneală: al lui Dociul fost pârcălab, octogonal, cu o inscripţie neclară în câmp, al lui Nacul Simionescul, rotund, cu doi lei rampanţi în câmp, al lui Gligoraş Stârcea, oval, având în câmpul sigilar un scut heraldic, încărcat cu doi lei rampanţi, susţinând un copac (?) şi având deasupra prescurtarea numeleui: Гли, „Gli(goraş)", şi două cu decor neclar.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/53 (foto. după orig.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 68–70 (orig.); Balan, *Doc. bucovinene*, II, p. 41, nr. 5 (rez. după Codrescu).

---

[1] „auru", scris pe loc ras, pe care a fost scris: „argintu".
[2] Cuvânt, scris deasupra rândului.
[3] Omis.
[4] Greşit, în loc de: „patruzeci".
[5] Greşit, în loc de: „mieu".
[6] Sigiliu inelar.
[7] Neclar.
[8] Eu, noi (?), Gligoraş Stârcea, am iscălit; m-am prilejit la această tocmeală.

54 1643 (7151) martie 20, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѧд ѳсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Мърика, кнѣгинѣ Тънасїе бив дворник, нѣким непонождена а не приселована, нж за еи добра воли, и продал(а) свои правa wтн(и)нѫ и дѧдн(и)нѫ, половина село wт Зевошни, что ѳ в(о)лост Сѣчавскои, wт исписок за раздѣленїе и ѳрик за потверъжденїе, что wна имал(а) wт г(о)сп(о)аств(а) ми, иже съ раздѧлила съ своими братїшми. Тал wна продали[1] шѫрин(ѫ) ег(о), Гewрги Рошко[2] бив вистѧрник, за два сто левкови бити.

И въстал сѣ болѣрин наш(е), <Ги>[3]wрги Рошка бив вистѣр(ник), и платили[4] тоти п(и)н(ѣ)зи выш(е) писани, с̄ левкови, въ рyки Мърикъи, кнѣгинѣ Тънасїе бив дворник, wт прѧд нами и прѧд нашими болѣри. И кнѣгинѣ Мърики[5] на тое п(и)н(ѣ)зи искyпил(а) село Рyсканїи, что ѳ в(о)лост Кърлигътyр(и).

Тог(о) ради, г(о)сп(о)аств(о) ми, ꙗко ѳвидѧхом междо ними за доброволною токмеж(е) [до] и полною заплатѫ, а wт г(о)сп(о)аств(а) ми ещеж(е) дали и потверъдили н(а)шемy болѣрин(ѫ), Гиwргие Рошка бив вист(ѧрник), на тол част за wтн(и)нѫ, половина село wт Зевошни, како да ест емѫ правa wтн(и)нѫ, и викyпленїе, и ѳрик и потверъжденїе, съ въсѣм доходом.

И ин да с(ѣ) не yм(и)шает.

Оy Їс, ѯзр̄на мар(тїе) к̄.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лwгоф(е)т искал <m. p.>.

† Кwрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi

www.dacoromanica.ro

mici, Mărica, cneaghina lui Tănasie fost vornic, nesilită de nimeni şi nici asuprită, ci de bunăvoia ei, şi a vândut dreapta ei ocină şi dedină, jumătate din satul Zevoiani, care este la ţinutul Sucevei, din ispisoc de împărţeală şi uric de întărire, pe care îl avea de la domnia mea, când s-a împărţit cu fraţii ei. Pe aceasta ea a vândut-o cumnatului ei, Ghiorghi Roşco[2] fost vistiernic, pentru două sute de lei bătuţi.

Şi s-a sculat boierul nostru, Ghiorghi Roşca fost vistier, şi a plătit aceşti bani mai sus scrişi, 200 de lei, în mâinile Măricăi, cneaghina lui Tănasie fost vornic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Iar cneaghina Mărica, pe aceşti bani, a răscumpărat satul Ruscanii, care este la ţinutul Cârligăturii.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie între dânşii şi plata deplină, şi de la domnia mea încă am dat şi am întărit boierului nostru, Ghiorghie Roşca fost vistiernic, această parte de ocină, jumătate din satul Zevoiani, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7151 <1643> martie 20.

† Însuşi domnul a zis.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>

† Corlat <a scris.>.

<Pe verso-ul primei file, o însemnare din sec. al XIX-lea>: 7151 <1643> mart(ie) 20. No. 7.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLVIII/16. Orig., hârtie difolio (31,5 x 20 cm), lipsă 2/3 din fila a doua, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Ibidem, CDXVII/13 (trad. din 1804 aprilie 7, de Ion Stamate căpitan de darabani); CDXXII/199, f. 1 r., nr. 7 (menţ. într-un perilipsis de la începutul sec. al XIX-lea); ibidem, Fond Mihai Costăchescu, Caiet I, p. 41–42, nr. 31 (copie slavă, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/54 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: „Ion Neculce", fasc. II (1922), p. 353 (rez., de M. Costăchescu, după orig.); Gh. Ghibănescu, *Arhiva*, p. 55–56, nr. 45 (orig. şi trad. editorului); idem, *Surete*, XXI, p. 55–56, nr. 45 (orig. şi trad. editorului).

---

[1] Greşit, în loc de: **проѧлѧ**.

[2] Greşit, în loc de: **Рошка**.

[3] Rupt.

[4] Greşit, în loc de: **плѧтила**.

55 — 1643 (7151) martie 23, Cuzlău

† Ierina, fata lui Isac şi a Tudoscăi, nepo(a)ta lui N<e>[1]corici de Cuzlău, scriu şi mărturisescu <cu>[1] ceastă scriso(a)ré a me cum eu de bunăvoia me, de nime nevoită, nice asuprită, ce am dat [ce am dat] parte me d<e>[1] ocină den sate den Cuzlău şi moşiia şi cumpărătura Manei, nepotului, d<e>[1]n Cuzlău, şi

www.dacoromanica.ro

am a<v>[2]ut şi alte moşii în sat în Ocnină şi în Nelipăuţi. Ce am mai aut[2] două [vă] soror(i) şi un frate şi eu am fost a patra. Dici sor(a) me, Sofrana, ş<i>[1] cu frate-mieu, Hudici, au vândut în sat în Ocnină şi sor(a) me, Gaftona, au v<ân>[1]dut în sat în Nelipăuţi, pre cât s-au aflat părţile nostre, iar mie mi-au lăsat în ...[1]ă în Cuzlău, pre cât să va alege părţile nostre den moşie şi den cumpăr<ătur>[1]ă. Şi am dat Manei, ce mai sus scrie, să mă grizască[3] pân(ă) voi fi vie şi deacă să vor fârşi dzilele, să aibă a mă comănda cum va chibzui cu sufletul său c<ă va>[1] fi mai bine.

Şi am eu şi o fată den trupul mieu, anume Annasiia, <ce f>[1]ata me să n-aibă treabă la ocină căci m-au adus la mare dosadă.

Şi d<e>[1] să va afla şi la altucineva nescar(i) zapise de mine făcute, de maint<e>[1] vreme, anume la Bobăscul, ce-au ţânut pre soru-me, pre Sofrana, ce acele za<p>[1]isé să nu să creadză, căce soru-me ieşisă în vândzar(e), cum mai sus scrii. Şi au vrut alţi fraţi să-i scotă den sate, iar ea mi s-au rugat să-i dau <voie>[1] pân(ă) va fi vie [ş] să şadză pre <p>[1]arte me. Iar deacă au murit sor(a) me, iar eu iar mi[i]-am luat moşie înnapoi, iar Bobăscu<l s>[1]au dus den sat. Şi, de va ave şi făcut vrun zapis să nu să creadză dennainte acestuiia de apoi, ce l-am făcut la astrucaniia răpăusatului Turcului stolnicului, Dumne<dz>[1]ău-l pomenească.

Şi s-au tâmplat la ceia mas(ă) şi la ceastă tocmal(ă) mulţi fi<cio>[1]r(i) de boiar(i) şi preuţi şi să-ş(i) fac(ă) dentr-această scriso(a)r(e) şi dires domné<sc, ca să-i fie>[1] moşie, în veci. Şi au fost, anume: Bălăuţe <U>[1]drea ot Perérâtaia, ...i Roşca ot Conceşti, şi Vas(i)lie Turcul ot Cuz<lău>[1], şi pop(a) ot Cuzlău, şi pop(a) ot Podraga, şi pop(a) ot Cotiujeni, şi [şi] alţi preuţi, şi Ionaşco portar ot Cuzlău, şi Ostahie vornicul ot Lozeni, şi Frânce ot Şăndreni, şi Ştefan vornicul ot Criva şi mulţi o(a)meni bun(i) megiiaş(i), car(e) s-au tâmp<l>[1]at la acea ma<să>[1], au audzit aceast(ă) tocma<lă>[1] şi acest zapis, când s-au făcut.

Şi eu, Sturdze Badiul, l-am scris cu mâna me, ca s(ă) se ştie.

Пис ѳ҃ Кѵзлъѵ, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на <7151/1643>, **м(ѣ)с(ѧ)ца мар(тїе) кг҃** <23>.

Dumitraşco Badiul, încă am înţéles şi am iscălit <m .p.>.

Пз, Стѵрѕе, искаах <m .p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXVIII/7. Orig. hârtie (30,5 × 21,5 cm), filigran, rupt, şase sigilii inelare rotunde, aplicate în fum, neclare (doar la unul se observă un decor floral).

Ibidem, CV/171 (rez. într-un catastif din 1752 iunie 8, cu zapisele satului Cuzlău, pe Prut, ţinutul Dorohoi).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/55 (foto. după orig.).

EDIŢII: Boga, *Doc. din sec. XVIII*, p. 490 (rez., doar cu data de an: 7151, în copia unui doc. din 1738 <7246> martie 27); Ghibănescu, *Surete*, X, p. 103 (acelaşi rez.); Bezviconi, *Boierimea*, I, p. 112 (rez. din aceeaşi copie); *D.R.H.*, A, XXVI, p. 460, nr. 557 (rez. după Boga).

[1] Rupt; pe alocuri completat după rez. din 1752 (v. descrierea arheografică).
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

† Uric de la Vasilie vodă, в(ъ) л(ѣ)то ҂зр҃на, м(ѣ)с(а)ца мар(тїе) к҃и д(ь)нъ.

Писал Глиторїе Шаидир.

И такожде, едно пасикъ готова, съ домове и съ садове, ѳ волост Крълигътърскиχ, [что емѵ бил][1], до село Тодерещи, что емѵ било кѵпежно wт Симиwн Капшѣ меделникчѣр, и въсѣ част его за wтн(и)нѵ wт село Тодерещи, wт ватрѵ село, и wт поле и wт вес приχод, и част тютци ег(о), Фръсини, аъщи Викол, съ мѣсто за став, wт исписок за викъпленїе wт Стефана воевода Томшович.

И пак, и дрѵга часть за wтн(и)нъ wт тогоже село Тодерещи, част Ѭким и братѵ его, Тодер, и сестри иχ, Ѧнгелина и Марїѧ, дѣти Ѧнни, внѫци Болашко, тиж(е) wт исписок за викѵпленїе wт Стефана воевода Томшович.

И пак, и дрѵга часть за wтн(и)нъ wт тогоже село Тодерещи, часть Настасїеи, аъща Ѧрман(а), половина wт кwлико сѧ изберет част Ѧрман(а), wт исписок тиж(е) wт Стефана воевода Томшович.

И тиж(е), дрѵга част wт тогоже село Тодерещи, част Марко и с(ы)н(о)ве ег(о), Ѧрпентїе и Тънасїе и Касїан, дѣти Кр(ъ)стинии, внѫци Ѧндроник, wт исписок за викѵпленїе wт Радѫл воевода.

И тиж(е), дрѵга част за wтн(и)нъ wт тогоже село Тодерещи, част Въсїан, с(ы)нъ Мwнполеанъл[2], и Василїе, с(ы)нъ Мънъилъ, внѫци Пѵркар.

И тиж(е), дрѵга част за wтн(и)нъ wт Тодерещи, част Некѵлеи и брат ег(о), Дѵмитрѵ, с(ы)нове Къзакѵл Капшѣ, съ мѣст(о) за пасикѵ, где бил дом(ъ) Къзакѵл Капшѣ.

И тиж(е), дрѵга част за wтн(и)нъ wт Тодерещи, част Мърика Мътеасъ, аъща Ѧндроник, и дѣтем еи, Гервасїе, и Ѧлекса, и Тодосїе, и Харитон и Танасїе, въсѧ част Ѧндроник, и ѳ лѧс(а), съ садове.

Тѣχ въсѣχ продал н(а)шемъ вѣрномъ болѣринъ, Ишрга вел вистѣрник, ради сто и пет(ь) десѣт и пет(ь) ѳгарскиχ добриχ.

† Acéste părţi de ocină de la Todereşti, wт волост Крълигътѵр(и)[3], toate le-au vândut Dumitraşco Fulger Iorgăi vel vistérnic, să se ştie.

† Тодерашко вел логофет.

Uric de la Vasilie vodă, în anul 7151 (1643), luna martie, 28 zile.

A scris Grigore Şaidir.

Şi de asemenea, o prisacă gata, cu case şi cu livezi, în ţinutul Cârligăturii, [care i-a fost][1], la satul Todereşti, care i-a fost cumpărătură de la Simion Capşea medelnicer, şi toată partea lui de ocină din satul Todereşti, din vatra satului şi din

www.dacoromanica.ro

câmp şi din tot venitul, şi partea mătuşii lui, Frăsina, fiica lui Vicol, cu loc de iaz, din ispisoc de cumpărătură de la Ştefan voievod Tomşovici.

Şi iarăşi, şi altă parte de ocină din acelaşi sat Todereşti, partea lui Iachim şi a a fratelui său, Toader, şi a surorilor lor, Anghelina şi Mariia, copiii Annei, nepoţii lui Bolaşco, de asemenea din ispisoc de cumpărătură de la Ştefan voievod Tomşovici.

Şi iarăşi, şi altă parte de ocină din acelaşi sat Todereşti, partea Nastasiei, fiica lui Arman, jumătate din cât se va alege partea lui Arman, de asemenea din ispisoc de la Ştefan voievod Tomşovici.

Şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat Todereşti, partea lui Marco şi a fiilor săi, Arpentie şi Tănăsie şi Casiian, copiii Cârstinei, nepoţii lui Andronic, din ispisoc de cumpărătură de la Radul voievod.

Şi, de asemenea, altă parte de ocină din acelaşi sat, din Todereşti, partea lui Văsiian, fiul lui Monpoleianul[2], şi a lui Vasilie, fiul lui Mănăilă, nepoţii lui Păcurar.

Şi, de asemenea, altă parte de ocină din Todereşti, partea lui Necula şi a fratelui său, Dumitru, fiii lui Căzacul Capşea, cu loc de prisacă, unde a fost casa lui Căzacul Capşea.

Şi de asemenea, altă parte de ocină din Todereşti, partea Maricăi Mătească, fiica lui Andronic, şi a fiilor ei, Ghervasie, şi Alecsa, şi Todosie, şi Hariton şi Tănăsie, toată partea lui Andronic, şi în pădure, cu livezi.

Acestea toate le-a vândut boierului nostru credincios, Iorga mare vistiernic, pentru o sută şi cincizeci şi cinci de ughi buni.

† Acéste părţi de ocine de la Todereşti, din ţinutul Cârligăturii[3], toate le-au vândut Dumitraşco Fulger Iorgăi vel vistiernic, să s(e) ştie.

Toderaşco mare logofăt.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Τοδερεστι[4].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLXI/50. Extras din sec. al XVIII-lea, după orig.

Ibidem, CDXXXI/149, nr. 4 (menţ.); Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 479–480 (copie după extras); idem, Doc. moldoveneşti, I/10 (trad. din 1817 mai 19, de Pavel Debrici clucer, după acelaşi extras).

EDIŢII: *Catalog*, II, p.335, nr. 1661 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628); *ibidem*, Supliment I, p. 209, nr.630 (rez. după trad. din 1817).

---

[1] Tăiat cu aceeaşi cerneală.

[2] Aşa în copie.

[3] În orig. pasajul: „din ţinutul Cârligăturii" în slavoneşte.

[4] Todereşti.

57 1643 (7151) martie 29, Iaşi

† Иw Василїе воевода, <Божї>[1]ю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мwлдавскои. Wж(е) прїидоше прѣд нам<и>[1] и прѣд вьсими нашеми мwлдавскими болѣри, великими и ма<лими, слв>[1]га наше Павел, с(ы)нъ

www.dacoromanica.ro

Ивн wт Къ҃тишѣни, <и тѣ>[1]гали за лици прѣд нами съ пwп Берхѣч и съ Василїе wт Негwшѣн<и и съ ръ>[1]зѣши им, ради хwтарwм тѣх селwве виш(е) писан<ни, р>[1]екъщи Павел како ест хwтар селом, Къ҃тишѣним, избрал <и сталъпо>[1]вал wт къ хотар село Негошѣным и аръжат wни пw<аръ>жат[1] и старїим. ☩ поп Берхѣч и Василїе и съ иныхъ людми п<оказов>[1]али прѣд нами аж(е) не било избрал twт хотар <тих>[1] селове, еднаго wт ар҃таго, нъ аръжат въси к҃пно, по чтw <были>[1] wт един стар.

Ино г(оспо)дств(а) мы и въсего нашего Съ<вѣт>[1] не вѣровали на ныхъ, нъ сътворили лист г(о)сп(о)дств(а) мы до сл҃вѣм н<ашим Гаврилаш>[2] wт Къ҃тишѣн(и), и до Запалчѣ wт Дръщещи и Сава <wт Дъми>[2]нещи, како да имаит wни спрѣтати людї дwбри, wткърст<нїи меџїмши, да с>[2]ъматрѣют како wбрѣтали маи[3] п<рѣжде, съ сво>[1]ими душ(а)ми. Таж(е), слѣги наш выш(е) писанны <еси шьли>[2] съ люди добри, стари и младї, и тако <wбрѣто>[1]хом[4] съ своими д(ѣ)ш(а)ми, како бил избрал хотар <село Къ҃тишѣним wт къ хот>[2]ар село Негошѣним и п<о>[1]с<тавили>[2] ...[1] сталъпиχ на стари знаменїе[4] ... <прѣд нами wт въси>[2] зак<он земскїи>[2]...[1]w на кw ...[1]. <☩ Павел, сынъ попъ Ивнашко поставили им>[2] феръе҃з[3], ла҃ зwщ(и) <҃з Бистимр господства ми>[2] ...[1] wт толѣ напрѣд да имае<т>[1] <аръжать>[2] хотар село им, Къ҃тишѣни, что ҃з в(о)лwст Романск<їи>[1], <что хотари>[2]ли и сталъповал тѣх сл҃вѣ наши ви<ше писани>[2], Гаврилаш, и Зъпалчѣ, и Сава и съ иныхъ люди дwбры, <и да не има>[2]ет наи тѣгати ради см тѣж(е) Негѡшѣн<и и>[1] Къ҃тишѣни, николиже, на вѣки вѣчнии.

И ин да с(м) не умишает <прѣд сим лист>[1]ом нашим.

҃з Мсоχ, в(ъ) л<ѣто>[1] ҳзр҃на, м(ѣ)с(м)ца март(їе) к҃ѳ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Ив Василие вwевwда <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Pavel, fiul popii Ionaşco din Căutişéni, <şi>[1] s-a pârât de faţă înaintea noastră, cu popa Berhéci şi cu Vasilie din Negoşén(i) şi <cu>[1] răzeşii lor, pentru hotarul acestor sate mai sus scrise, zicând Pavel că hotarul satului lor, Căutişéni, este ales şi stâlpit de către hotarul satului Negoşéni şi ei ţin pe unde au ţinut[2] şi bătrânii lor. Iar popa Berhéci şi Vasilie şi cu alţi oameni au arătat înaintea noastră că nu a fost ales acel hotar al <acestor>[1] sate, unul de către altul, ci ţin toţi împreună, pentru că au <fost>[1] dintr-un singur bătrân.

Deci domnia mea şi tot Sfatul nostru nu i-am crezut, ci am făcut o carte a domniei mele către slugile noastre <Gavrilaş>[2] din Căutişén(i), şi către Zapalcea din Drăgeşti şi Sava din Dămineşti[2], ca să aibă ei a strânge oameni buni megieşi de prin prejur, să caute şi să afle mai înainte[2], cu sufletele lor[5]. Astfel, slugile noastre mai sus scrise <au mers>[2] cu mulţi oameni buni, bătrâni şi tineri, şi aşa au aflat cu

www.dacoromanica.ro

sufletele lor, că a fost ales hotarul <satului Căutişéni de către>[2] hotarul satului Negoşéni şi au pus ... stâlpii la semnele vechi[5] ... <înaintea noastră, de toată>[2] legea <ţării>[2] ...[1]. <Iar Pavel, fiul popii Ionaşco, a pus>[2] ferâie, 34 de zloţi, <în Visteria domniei mele>[2], ...[1] de acum înainte să aibă a <ţine>[2] hotarul satului lor, Căutişéni, care este în ţinutul Romanului, pe care l-au hotărât[2] şi stâlpit aceste slugi mai sus <scrise>[2], Gavrilaş, şi Zapalcea, şi Sava şi cu alţi oameni buni, şi să nu aibă a se mai pârâ pentru această pârâ Neguşénii şi Căutişénii, niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei[1] cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7151 (1643), luna martie 29.

Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso-ul unui fragment din fila a doua, o însemnare contemporană>: De Căuteşéni.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXLI/31. Orig., hârtie (cca. 31 x 32 cm), difolio, deteriorat, cu părţi lipsă (din fila a doua se păstrează doar două fragmente), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Ibidem, CCCXLI/32 (trad. din sec. al XVIII-lea, făcută în vremea în care doc. era mai bine păstrat) şi CCCXLI/33 (trad. din 1824 decembrie 9, de Vasile Zotov tălmaci); ibidem, CCCXLVI/269 (rez., în perilipsisul scrisorilor arătate de răzeşii din Căutişăni, din ţinutul Romanului); ibidem, CCCXLIX/310 (rez., într-un izvod de documente pentru satul Căutişeni).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul domnesc, tr. 1357, op. 1543, dos. 246, f. 145 (rez. de la mijlocul sec. al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/57 (foto. după orig. şi după cele două traduceri).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 229 (menţ. după un rez de la Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 331, care s-a aflat în filele de la sfârşitul condicii, dar care lipsesc acum).

---

[1] Rupt.

[2] Rupt; completat după trad. veche de la Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad), CCCXLI/32.

[3] Aşa în orig.

[4] În trad. menţionată, pasajul apare astfel: „Aşijdire, slugile nostri car(e) sintu scris(e) mai sus au mersu cu mulţi omini buni, bătrân(i) şi tiner(i), şi aşe au găsit cu sufletil(e) lor, precum au fost găsit hotarul satului Căutuşenii hotărât di satul Neguşenii şi au pus herul în stâlpu pi bătrân sămnul".

[5] În trad. meţionată, cuvintele de după „prin prejur" au fost traduse greşit: „aşişdire şi la muma lor cum au ţinut mai înainte cu sufletele lor".

58 1643 (7151) martie 29

<†> Noi Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldovii. Iată au venit înainte noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri a Moldovii, mari şi mici, rugătorii noştri, egum(e)nul şi tot soborul dela sfânta mănăstire Golăe, din târgul Iaş(i), şi ni-au arătat un zapis de mărturie de la părinţii şi rugătorii noştri, chir Evloghie episcopu Romanului i chir Gheorghie episcopu Huşului, cându li s-au

www.dacoromanica.ro

tânplat lor a merge înnaintea moaştelor a Sfintei Preacuvioasei Maicii noastre Paraschevei, la târgul Galaţii, scriindu şi mărturisindu într-acel zapis precum au venit înnaintea svinţiilor sale giupâneasa Catrina a lui Dumitru uricar cel bătrânu şi de bunăvoie ei, de nime silită, nici asuprită, au dat şi au închinat a sale drepte mori ce au avut pe dubase, pe apa Bârladului. Aceste au dat ea şi au închinat sfintei mănăstiri de la Sfântul Munte, ce să numeşte Vatopet, pentru iertarea păcatelor soţului său şi a ei şi a părinţilor lor.

Dreptu aceea, acele pomenite mori, de pe apa Bârladului, de pe dubase, să aibă a le ţine călugării de la sfânta măn(ă)stire Golăe, cu tot venitul şi alţii nimene din nepoţii Catrinei, ori din nepoţii lui Dumitru, întru nimică să nu se amestece, fiindcă au arătat călugării zapis cu mare blestem. Dreptu aceia, nimene întru nimică să n-aibă treabă la acele mori.

Şi, de asemenea, au venit înaintea noastră şi înainte boierilor noştri Ionaşco Ciorte, călugărul de la Ciorteşti, ce să numeşte călugăreşte Ioachim şi de bunăvoie lui, de nime silit, nici asuprit, şi s-au închinat sfintei mănăstiri Golăi, ot târgul Iaş(i), cu toate mărunţuşurile sale şi altă ce au avut, ca să fie sfintei mănăstiri după viiaţa lui. Şi au dat mănăstirii şi o parte de moşie, cât s-a alege parte lui, osăbit despre fraţii lui, din satul Ciorteştii, din vatra satului şi cu case gata şi livez(i) şi iazu gata, ce el singur au făcut, făr(ă) de alţi fraţi ai lui, cum şi loc de prisacă, şi din ţar(i)nă locu, din pământuri, şi de fânaţe în câmp şi din tot venitul.

Aceste au dat şi au dăruit sfintei măn(ă)stiri Golăi, pentru iertare păcatelor lui. Numai, până cându va fi el viu, să să hrănească el într-acel locu; iar, dacă a muri, să aibă a să strânge de călugări, de Golăe, toate rămăşiturile lui, i bucatele, oareşce bani, dacă s-or găsi la moartea lui, şi moşie să aibă a ţine călugării, cu tot venitul, după cum mai sus scriem. Iar altu nime din nepoţii lui, oricine va fi, să n-aibă ni o triabă.

Şi altul să nu se amestece.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрнд м(д)р(тїе) кѳ.

Însuşi domnul a poruncit.

Noi[1] Vasilie v(oie)vod.

Şaidir <a scris>.

Bibl. Academiei Române, Ms., nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 60 r.-v. Copie.

[1] Aşa în copie.

59 <Înainte de 1643 (7151) martie 30>

Mărturie de la Vasile Cilibiu (pentru moşia Locoviţa, ţinutul Cernăuţi).

După *Catalog*, II, p. 342, nr. 1701 (rez. după rez. unui izvod de doc. de la Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Agathon, II/46, nr. 21). Astăzi, sub această cotă se găseşte un izvod de doc. al acestei moşii, care, însă, nu cuprinde acest rez.

Datat în funcţie de doc. din 1643 (7151) martie 30.

www.dacoromanica.ro

60 <Înainte de 1643 (7151) martie 30>

Mărturie de la Vasile Stârce despre jurământul lui Vasile Răspopa din Locovița.

După Catalog, II, p. 342, nr. 1702 (rez. după rez. unui izvod de doc. de la Arh. Naționale Bucureşti, M-rea Agathon, II/46, nr. 22). Astăzi, sub această cotă se găseşte un izvod de doc. al acestei moşii, care, însă, nu cuprinde acest rez.

Datat în funcție de doc. din 1643 (7151) martie 30.

61 <Înainte de 1643 (7151) martie 30>

Zapis de mărturie de la Dumitraşcu, ginerele lui Ionaşcu Dobrinschi, <pentru moşia Locovița, ținutul Cernăuți>.

După Catalog, II, p. 342, nr. 1703 (rez. după rez. unui izvod de doc. de la Arh. Naționale Bucureşti, M-rea Agathon, II/46, nr. 9). Astăzi, sub această cotă se găseşte un izvod de doc. al acestei moşii, care, însă, nu cuprinde acest rez.

Datat în funcție de doc. din 1643 (7151) martie 30.

62 1643 (7151) martie 30, Iaşi

<†> Cu mila lui D(u)mnezeu, noi, Io Vasilie v(oie)v(o)d, domn pămîntului Moldaviei. Facem ştire cu acest hrisov al nostru tuturor care pre dânsul să va uita, sau cetindu-se vor auzi. Iată au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boierilor noştri ai Moldaviei, mari şi mici, sluga noastră Ioan Ciolban[1], nepot răpăosatului Ghenghea, ce-au fost log(o)f(ă)t mare, de a lui bunăvoie, de nimea silit, nici asuprit, şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşie ce au fost cumpărat-o moşul său, Ghenghea log(o)f(ăt), din vremea de demult, dintr-ale sale drepte drese ce au avut de cumpărătură moşul său, Ghenghea log(o)f(ă)t, de la alți domni de mai înnainté, din tot satul Lucovița, a triia parté, partea din mijloc, şi tij trei jirebii dintr-acestaş(i) sat, Lucovița, din partea din gios, ce este în țin(u)t Cernăuțului, pe unde au ales şi au stâlpit Ghenghea log(o)f(ă)t în zilele lui Radul v(oie)v(o)d, ce i-au fost de-al doilea cumpărătură de la Gorcea Volcinschi, şi de la Ionaşco Dobrinchi uricar, şi de la Dumitraşco, tij ginere lui Dobrinchi bătrânul, şi de la Vasilie Răspopă, şi de la Gorcea din Holboca şi tij de la Mihai vornicelul, ce au fost cumpărat partea lui Dorohan de ocină de la fii(i) lui Dorohan, anume: Andreica şi frate-său, Vasilie, şi sora lor, Magda.

Şi tij, au cumpărat Ghenghea log(o)f(ă)t şi de la Ionaşco sin Gaftei. Şi, aşijderea, şi în alte patru jirébii dintr-acestaş(i) sat Lucovița, din partea din gios, deosăbit de cele însămnate părți de mai sus scrise. Aceste patru jirébii le-au fost cumpărat Ghenghea log(o)f(ă)t de la nişte oameni, anume: Mard<arie>[2] şi Tofan şi

www.dacoromanica.ro

soția sa, Stanca, fiica lui Văscan Cornescul. Aceste de mai sus scrise părț(i) din vatra satului, şi din câmpu, şi din apă, şi din pădure şi din tot venitul, le-au vândut slugii noastre, lui Isac Mironescul căp(i)t(an) din Senehău, drept una sută cincizeci <de galbeni>[3] ungureşti, bani buni. Şi aşa, sluga noastră, Isac Mironescul, s-au sculat şi au plătit toți deplin acești de mai sus scriş(i), 150 bani ungureşti buni, în mâinile mai sus numitului Ioan Ciolpan, nepot Ghenghei log(o)f(ă)t.

Iar după aceasta, un om ce iaste mai sus scris, din mai sus numiții vânzători, anume Gorcea Volcinschi, ginerele bătrânului Dobrinchi, s-au sculat şi au pornit jalobă asupra lui Isac Mironescul şi l-au tras pe dânsul de multe ori de față, înnaintea domniei mele, şi au arătat şi uric de la Ieremiia Movila v(oie)v(o)d, pentru nişte părți de ocină dintr-aceasta de mai sus scrisă a triia parte, cea din mijloc, din satul Lucovița, cât să va alege partea Olenii de moşie şi <cât se va>[3] alege partea lui Dorohan de cumpărătură, şi aşa zic<â>[3]nd ...[3] <că>[3] le-au cumpărat socrul său, Dobrinchii bătrânul, aceste părți de oci<nă şi moşie de la Olena>[3] şi de la feciorul ei, Draghici, nepotul Salomii, surorii ...[3] şi de la Dorohan şi că n-au vândut ele aceste părți ...[3] log(o)f(ă)t, ci Isac îi face lui asuprire. Iar sl<uga noastră, Isac>[3] Mironescul, aşa au răspuns precum că el au cumpărat <partea Olenei>[3] şi partea lui Dorohan, înpreună cu alte părți, câte mai sus scriem, de la Ion Ciolpan, nepotul lui Ghenghea log(o)f(ă)t. Întru care, domniia mea n-am vrut să-i giudecăm pre dânşii, pentru că lui Gorcea Volcinschi nu i să cuvine a jălui asupra lui Isac, ci aşa i-am poruncit lui, ca să-ş(i) caute cu Ioan Ciolpan.

Şi la aceasta s-au întâmplat Zdediul[4] vor(ni)c(ul) domniei mele şi răp(o)s(atul) Lupul Prăjescul marele med(elni)c(er), ginerele Ghenghei log(o)f(ă)t. Şi au venit de față şi Ioan Ciolpan şi, aseminea, de față s-au tras cu Gorcea Volcinschi şi au arătat zapis de la însuş(i) Gorcea Volcinschi şi de la Ionaşco Dobrinchi uricar şi ispisoc de la Ieremiia v(oie)v(o)d, ce au avut bătrânul Dobrinchi de cumpărătură şi au dat ei însuş(i) acest zapis în mâinile lui Ghenghea log(o)f(ă)t, când i-au vândut lui. Şi am aflat precum că cu adivărat au vândut ei aceste de mai sus scrise părț(i), înpreună cu a lor celelante a lor părți într-acest sat, Lucovița, răpăosatului Ghenghea log(o)făt, şi partea Olenii, de moşie, şi partea lui Dorohan, de cumpărătură. Iar Gorcea Volcinschi, el iarăşi au arătat acest uric de la Ieremiia v(oie)v(o)d şi am cercetat şi am aflat într-acest uric totuş(i) aceste părți, care sânt scrise într-acest ispisoc, ce au arătat Prăjescul şi Ion Ciolpan; aceste părți sînt scrise şi într-acest uric de către Gorcea Volcinschi. Şi am cunoscut precum ei au vândut toate aceste părți, după cum mai sus scriem.

Şi au rămas Gorcea Volcinschi din toată legea, iar Prăjescul marele med(elni)c(er) şi Ion Ciolpan şi Isac Mironescul s-au îndreptat şi ş-au pus Isac fierâie 24 zlati[5] în vistieria domniei mele, ca, de acum înainte, să aibă a ține Isac Mironescul deplin câte mai sus scriem, pe unde au ținut şi Ghenghea log(o)f(ă)t, şi să n-aibă asupra lui a mai trage pentru această pâră, nici odineoară, în veci.

Şi după aceasta, au vènit înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri Marco, fostul staroste de Cernăuți, de a lui bunăvoie, de nimea silit, nici asuprit, şi au vândut a sa dreaptă <oc>[3]ină şi cumpărătură, ce i-au fost de cumpărătură de la Maxim <Crâ>[6]vopis şi de la soția sa, Irina, fiica lui Semanov, şi de la <fratel>[3]e ei, Tiron, şi de la sora ei, Măricuța, şi de la toți <copiii lui Se>[3]manov, zece jirébi(i),

www.dacoromanica.ro

tij din satul Lucovița, tot <din partea>[3] din gios, din vatra satului, și din câmpu, și din apă <și din pădu>[3]re și din tot venitul. Aceste tij le-au vândut <slugii noa>[3]stre, lui Isac Mironescul, drept una sută cincizeci <de taleri bă>[3]tuți. Și s-au sculat sluga noastră, Isac Mironesc(ul), și au plătit deplin toți mai sus numiții bani, 150 de taleri bătuți, în mâinile lui Marco, fostul staroste.

Și dar, noi, dacă am văzut între dânșii tocmala cea de bunăvoie și plata deplin(ă), aseminea și de la noi am dat și am întărit mai sus zisului Isac Mironescul pe aceste de mai sus zisele părți de ocină din sat(ul) Lucovița, din tot satul, a triia parte, cea din mijloc, și trei jirébii din partea din gios și tij alte patru jirébii, aşijderea din partea din gios, și iarăși(i) zece jirébi(i) tot din partea din gios, cu heleștee, și cu loc de mori, și cu livezi și cu loc de prisăci, ca să-i fie lui dreaptă ocină și cumpărătură și uric, cu tot venitul, lui, și copiilor lui, și nepoților, i strănepoților, și prestrănepoților și a tot neamul[ui] lui, care să va alege mai de aproape, nestrămutat nici odineoară, în veci de veci.

Iar hotarul acestor de mai sus scrise părți de ocină din satul Lucovița, să fie această a triia parte a satului, partea din mijloc, și aceste trei jirébi(i), pe unde au ales Ghenghea log(o)f(ă)t, în vremea când au hotărât Onciu Iuraşcovici, în zilele lui Radul v(oie)v(o)d. Iar aceste patru jirébi(i) și aseminea cele zece jirébi(i), toate din partea din gios, să fie în părți, pre cum mai sus scriem, iar despre părțile de pin pregiur, după a lor vechile hotară, pe undi din vac au umblat.

Iar la aceasta iaste credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Vasilie v(oie)v(o)d, și a preaiubiților fii(i) domnii mele, Ștefan v(oie)v(o)d și Ioan v(oie)v(o)d, și credința boierilor noștri: credința d(u)m(i)sale Grigorie Ureche mare vor(ni)c de Țara de Gios, și credința d(u)m(i)sale Toader Petricéico marele vor(ni)c de Țara de Sus, și credința d(u)m(i)sale Gavril hatman și pârcălab Sucevei, și credința d(u)m(i)sale Balan pârcălabul de Hotin, și credința d(u)m(i)sale Savin pârcălab de Neamțu, și credința d(u)m(i)sale ...[7] pârcălabul de Roman, și credința d(u)m(i)sale Apostol post(elnic), și credința d(u)m(i)sale ...[7] spătar, și credința d(u)m(i)sale Gheorghie pah(a)r(nic), și credința d(u)m(i)sale Iorga vistiernic, și credința d(u)m(i)sale Toma stolnic, și credința d(u)m(i)sale Coste comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

După viiața noastră și domnie, pre cine D(u)mnezeu îl va alege din copii(i) noștri sau din neamul nostru, sau iarăși oricine D(u)mnezeu va alege a fi domn în pământul nostru al Moldaviei, să nu-i strice lui a noastră așăzare, ci mai vârtos să-i dei și să-i întăriască, pentru că iaste dreaptă cumpărătură pe ai săi drepți bani.

Iar spre mai mare tărie și întărire tuturor acestor de mai sus scrise, am poroncit credinciosului nostru și cinstit boieriu, dumisale Todiraşco Ianovici marelui log(o)f(ă)t, a scrie și pecetea noastră a o spunzura[8] către acest adivărat hrisov al nostru.

În scaunul oraşului nostru, Eşii, în anul de la Zidirea Lumii 7151, iar de la Întruparea lui H(risto)s 1643, mart(ie), în 30 zile.

Au scris Grigorie Șaidir.

Noi Vasilie v(oie)v(o)d[9].

De pe orighinalul sârbesc s-au tălmăcit pe moldovenie de mine, Hrisanth ierom(ona)h, în m(ănăstirea) Golie. 1833 iul(ie) 4.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CDXLI/49. Traducere. Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/62 (foto. după trad.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 399 (rez. al editorului, după o trad. făcută de Comisia de delimitare, care se păstra în arhiva Tribunalului din Cernăuţi); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 239–241, nr. 135 (trad. editorului, după o copie germană prescurtată, cu greşeli, care se păstra la Arh. Naţionale Cernăuţi, Liber Granicialum, VI, 445–450); *ibidem*, III, p. 103 (rez. după Iorga).

---

[1] Greşit, în loc de „Ciolpan".
[2] Completat după transcrierea făcută probabil de Constantin Bălan.
[3] Rupt.
[4] Greşit, în loc de: „Dediul".
[5] Urmează, între paranteze, explicaţia traducătorului: „monedă de aur".
[6] Rupt; completat după Balan (vezi **EDIŢII**).
[7] Omis.
[8] Aşa în copie.
[9] Urmează, într-un cerc, menţiunea traducătorului: „Pecetea gospod să află spunzurată".

63 1643 (7151) martie 30, Iaşi

Suret scos di pi ispisocul mării[i] sale, răpăosatului Vasâlie v(oie)v(o)d.

Cu mila lui Dumnăzău, noi, Vasâliie v(oie)v(o)da, domnu Ţării Moldovii. Facim ştiré cu aceasta carte <a>[1] noastră tuturor ci vor căuta spre dânsa sau citindu o vor auzi[2] că iată acista adivărat al nostru boiar cridincios, Ghiorghiie Moţoc, ce-au fost vornic glotnii, şi cu giupâneasă lui, ...[1], fiul lui Toadir Moţoc, nipot lui Ioan Moţoc, l-am miluit pre dânsul cu osăbită a noastră milă, datu-i-am şi i-am întărit de la noi întru al nostru pământu al Moldov(ii) pe a lor drepte ocini şi cumpărături, după ispisoc de răscumpărătură ce-au avut él însuş(i) di la domniia me, giumătat(e) di sat Iacobinii, ci este pi Jâjâia, în ţânutul Hârlăului, cu mori ci sântu pe izvorul Jâjâii, şi cu curţi gata şi cu tot vinitul, care ace giumătat(e) de satu Iacobinii i-au fost lui dreaptă răscumpărătură di la nipoată lui di sor(ă), Iliana, giupâneasă lui Ionaşco Cujbă biv vel vornic, fată lui Onciul Moţoc, nipoată lui Ion Moţoc biv vornic, drept doaoă sute cincizăci talir(i) de argintu. Pentru aciia dar, ca să le fie lor cu tot vinitul.

Aşijdire dăm şi întărim boieriului domnii[i] mele, mai sus scrisului, şi giupânisăi lui pre a lor drept(e) ocini şi răscumpărătur(i) de pi acel zapis ce-au avut éi de la însumi domniia me, den a trie part(e) de sat Broştinii, giumătate, pe Jâjâiia, în ţânutul Iaşului, partea ce den mijloc, unde au fost Târgul Broştiii, cu loc de moară pi apă Jâjâii şi cu tot vinitul. Aşijdiri, şi alta parté, dintr-acilaş(i) sat Broştinii, di pi acil ispisoc, a cinci parte, cât să va alege, în parte ce din gios, iarăş(i) cu vadul de moară în Jâjâiia, ci ş-au cumpărat el, tij di la Iliana, giupâniasă lui Cujbă biv vornic, drept una sută taliri de argintu. Iar giupânisăi Ilinii i-au fost ei drepte cumpărături di la Vasâlie Broască şi di la fraţii lui, Nacul, şi Bilaş şi Antimie, fiii Maricăi, şi di la Nastasâia şi de la sora ei, Tudosiia, fiicili a popii Ştefan Broască, şi di la Chirina, fiica a popi(i) lui Hilip, toţ(i) nipoţ(i) şi strănipoţ(i) al[2] popii lui Broască.

www.dacoromanica.ro

Drept aciia, toat(e) acest(e) di mai sus scrisă ca să li fie lor cu tot vinitul, lui, şi copiilor lui, şi nipoţâlor, şi strănipoţâlor lui şi a tot neamul lui, cât să va alige mai de aproapi, niclăntit nici odănăoară, în veci.

Iar hotarul ciştii giumătăţi di sat, Iacobinii, cu mori în Jâjâia, şi iarăş(i) din a trie part(e) din sat Broştinii, giumătat(e) parte, ce di mijloc, unde au fost Târgul Broştii, şi iarăş(i) a cinci parte dintr-acist sat, Broştinii, din part<e>[3] din gios, cu locuri de mori în Jâjâia, ca să li fie lor din tot hotarul, giumătat(e) di sat Iacobinii, şi din a trie parte di sat Broştinii, giumătat(e), şi a cinci parti, part(e) din gios, într-acistaş(i) sat, cu mori pi Jâjâia, iar dispri alt(e) părţi, după hotarul cel vechiu, pi undi umbla din veci.

Şi spri aceasta este cridinţă însumi a domnii meli mai sus scris(e), noi, Vasâlie v(oie)v(o)d şi cridinţă priiubiţâlor din inimă fii(i) domnii mili, Ştefana[vina][4] v(oie)v(o)d şi Ioan v(oie)v(o)d, şi cridinţă boierilor noştri: cridinţă giup(ânului) Urechi vel vor(nic) di Ţara di Gios, şi cridinţă giup(ânului) Toadir Petricéico vel vor(nic) di ţara di Sus, şi cridinţă giup(pânului) Gavriil hatman şi pârcalab Suceavschii, şi cridinţă giup(ânilor) Bălan şi Apostol pârcalabi di Hotin, şi cridinţă giup(ânului) Savin Prăjăscul părcalab Nimiţschii, şi cridinţă giup(ânului) ...[1] pârcalab di Roman, şi cridinţă giup(ânului) ...[1] spat(ar), şi cridinţă giup(ânului) Ghiorghii pah(arnic), şi cridinţă giup(ânului) Iorga vist(iernic), şi cridinţă giup(ânului) Toma stol(nic), şi cridinţă giup(ânului) Coste comis şi cridinţă tuturor boierilor noştri, a mari şi mici.

Iar după viaţă şi domnie noastră, cini va fi domnu pământului Moldovii, din fiii noştri sau din niamul nostru, ori iarăşi(i) pi cini îl va alege Dumnăzău a fi domnu pământului nostru, a Moldovii, acela să nu li clătiască danie noastră şi întăritură, ci să li să de şi să li să întăriască.

Iar spri mai mari întăriri cridinţii di toat(e) ci s-au scris mai sus, am dat voie credinciosului şi cinstitului boieriului nostru, dum(nealui) Todiraşco vel logof(ă)t, ca să scrie şi a noastră picite să spânzuri către aceasta adivărată cart(e) noastră.

Scrisu-s-au de Dumitraşco Vlăgea, ѹ Іѡс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрна <7151/1643>, luna lui mart(ie) 30.

Acist suretu după ispisocu mării[i] sale, răpăosatului Vasâli v(oie)voda, s-au tălmăcit din cuvânt în cuvânt di noi, cari mai gios ne-am iscălit.

Ѹ Чирнъѹц(и), л(ѣ)т(о) ҂аѱ҃ѯе февр(ѹаріе) ЕІ[5].

Щефан Зота бив в(е)л шат(рар) <m. p.>.

Andreiu Daşchevici pitar <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XIV/71. Traducere din 1765.

Arh. Naţionale Iaşi. Documente, DCLIV/21 (rez. dezvoltat): idem. Anaforale, nr. 23, f. 100r. (rez.) ; idem. Litere, Condici K. nr. 386, f. 146 v. (menţ în copia unei anaforale din 1825 decembrie 27).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii, XXVII 63 (foto. după trad.).

---

[1] Omis.

[2] Greşit, în loc de „ai".

[3] Rupt.

[4] Greşit, probabil în loc de: „Ştefaniţa".

[5] La Cernăuţi, anul 1765 februarie 15.

www.dacoromanica.ro

Suret de la Vasilie v(oie)vod ...[1].

Facem înştiinţare pentru adevăratele slugele noastre, Vasilie Corlat biv cămăraş şi cu fraţii lui, ficiori Irinii, şi iarăş(i) nepoţ(ii) de fraţi ai lor, ficiorii Anii, sora Irinii, toţ(i) nepoţ(ii) Gagii, strănepoţ(ii) lui Pătru şi lui Vlaicu, că i-am miluit pre dânşii osăbit de a noastră milă şi am dat şi am întărit lor de la noi întru al nostru pământ al Moldovii pre a lor drepte ocini şi moşii, dintru a lor drepte dresuri, ce au ei de la Pătru v(oie)vod, şi de la Radu v(oie)vod, şi de la Miron Barnovschi v(oie)vod şi de la domnie me, satul Tămăşănii, de părăul Jăgăliia, în ţin(u)t(u)l Fălciiului, care acel sat au fost driaptă cumpărătură moşilor l<or>[2], lui Pătru şi lui Vlaicŭ, de la Toader pah(a)r(nic), fratele lui Stan, şi de la Negrilă pah(a)r(nic), din dresul Gorbăneştilor, drept 65 zloţi tătărăşti.

Şi iarăş(i), satul Fântânelile, unde au fost casa lor, dintru acela ţân(u)t şi dintru acela dres, şi satul Hureştii la Deal, şi iarăş(i) Hurdeştii şi o sălişte, pe din gios de Găgeşti, şi altă sălişte la sfârşitul piscului, care să chiamă Busteştii, cu loc de heleştei şi de mori, ca să fie lor, cu tot venitul.

Şi iarăş(i), dăm şi întărim slugilor noastre, lui Vasilie Corlat biv cămăraş şi fraţilor lui şi altor rudenii a lor, ficiorii ...[3], nepoţ(ii) Niacşăi, strănepoţ(i) lui Stan Răpide, pre a lor drepti ocini şi moşii, dintru a lor drepti dresuri, ce au avut moşul lor de la bătrânul Alexandru v(oie)vod şi de la domnie me, satul Corlăteştii, pe Horăiata, în ţân(utul) Tutovii, şi satul Drujăştii, care acum să chiamă Streşăneştii, întru acelaşi ţân(ut), şi iarăş(i) nişte pământuri de rădiu, care pământuri li-au fost stăpânit Vlădeştii cu împresurare, iar după aceia sluga noastră, Vasilie Corlat, li-au scos de la dânşii, în zilile lui Moisăi Moghila v(oie)vod, precum au arătat şi carte de la domnie sa.

Şi iarăş(i), dăm şi întărim slugilor noastre de mai sus zisă, lui Corlat şi rudeniilor lui, pe altă bucată de loc din hotarul satului Corlăteştii şi din ispisoc de pârâ şi de ferâie, ce au avut ei de la Moisă Moghila v(oie)vod, care ace bucată de loc au fost ţinut-o Costachi şi rudeniile lui, Stoica, nepotu Itului şi lui Ioan Fiultei şi a Martei, fără nici o triabă, ca să fie lor cu tot venitul, pe unde au hotărât acel loc slugile noastre Moviţa[4] pârcălab, iar după aceia au hotărât lor Mânjă[5] uricariu, cu mulţi oameni buni, şi au scos stâlpii, precum au arătat înnaintea nostră şi scrisoarea lui Alexandru Iliiaş v(oie)vod şi de la domnie me, scriind în sămne.

Şi iarăş(i), dăm şi întărim lui Vasilie Corlat <deosebit>[3] de cătră alţii, ce numai însuş(i) lui, pe nişte vii ce sînt la hotarul satului Tămăşănii, în ţân(u)tu(ul) Fălciiului, care aceli vii li-au dat şi li-au dăruit lui moaşa lui, Iliana, fata lui Onică, pentru sufletul ei şi a părinţilor ei şi a fraţilor lor, a lui Petreman şi a Vasâlcăi. Pentru aceia, ca să fie slugilor noastre cu tot venitul.

Şi iarăş(i), dăm şi întărim slugil(o)r noastre de mai sus scrişi, lui Corlat şi cumnatului său, lui Dănilă, ficiorii Ilenii, nepoţii lui Ioan Zane, strănepoţi lui Fetion, pre a lor driaptă ocină şi moşie, din uric ce au avut moşul lor, Fetion, de la Pătru v(oie)vod şi de la domnie mea, a trie parte din satul Gângureştii, ce-i pe Prut, în ţân(u)t(ul) Iaşului, care iaste între Şocani şi între Mânzăşti.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceia, toate aceli de mai sus zisă sate şi părţi de ocină şi vii ca să fie lor cu tot venitul, lor, şi ficiorilor lor, nepoţilor, strănepoţilor şi a tot niamul, ci să va alege mai aproape, neruşuit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă sate şi părţi de ocină să fie despre toate părţi(le) după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vechiu.

Şi spre aceasta iaste credinţa domniei mele de mai sus zis, Vasilie v(oie)vod, şi credinţa a preiubiţi fii(i) domniei mele, Ştefan şi Ioan voievod, şi credinţa tuturor boiarilor noştri, mari şi mici.

Вел лог(о)ѳ(е)т проч(и).

S-au tălmăcit de pe uricul cel sârbesc, asămine, de Gheorghie Evloghie ot divan, 1766 iuli(e) 18.

De mini s-au posleduit ...[6].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXXV/55. Copie după trad.

Ibidem, MCDXXV/43 (copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea, după trad., având la sfârşit menţiunea: „Pècete în boţu di ceară"); MCDXXV/48 (rez.); MCDXXV/46 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXII/37, nr. 5 (rez. dezvoltat, din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea); idem, Anaforale, nr. 2, f. 145 (rez. într-o anafora din 1835).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/64 (foto. după cele două copii).

---

[1] Aşa în copie.
[2] Neclar în copie.
[3] Omis.
[4] Probabil greşit, în loc de „Moviliţa".
[5] Cuvânt scris peste alt cuvânt.
[6] Iscălitură neclară.

65 1643 (7151) martie 31, Iaşi

<† М>[1]илостию Б(ож)[2]ію, мы, Иw Василіе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Знаменито чиним с(ъ) сим листом н(а)шим въсим кто на нем възрит или чтѳчи его ѳслишит. Ож(е) тот истинни н(а)шь вѣрніи болѧрин, Їwнашко Рѳсѳл быв дворник, пъркълаб Орхеюскомѳ, слѳжил прѣжде инним свѣто почившим г(о)сп(о)д(а)ри прѧжде нас бывшиχ, съ правою и вѣрною слѳжбѳ, а днес(ь) г(о)сп(о)дств(оѳа) ми слѳжѣше. Тѧм и мы, видѧще его правою и вѣрною слѳжбѳ до нас, жаловали ес[т]ми емѳ особною н(а)шею м(и)л(о)стію и дали и пом(и)ловали ес[т]ми емѳ от нас ѳ н(а)шеи Земли Молдавскои едно село, на имѣ Тохатинѳл, съ вес хотар и съ вес приχод, что ѳ в(о)лост Орхеюскомѳ, на рѣцѧ Нистровѣ, что то село был прав н(а)шь г(о)сп(о)д(а)рски от старо давниχ и дал нам више писан Їwнашко дворник шест(ь) кони добриχ, что тиχ кони г(о)сп(о)дств(о) ми дадохом иχ въ потрѣбѳ земскои.

www.dacoromanica.ro

Того ради, тое прѧд реченное село, Тоҳатинѣл, на рѣцѣ Нистровѣ, ѣ в(о)лост Орҳеюскомѣ, да ест прѧд реченномѣ н(а)шемѣ болѧринѣ, Їѡнашко Рѣсѣл быв дворник, правда отнина, и даанїе, и милованїе, и ѣрик и потвръжденїе, съ въсѣм доҳодом, емѣ, и дѣтим емѣ, и ѡначатом, и прѣначатом и прѣщор<ѣт>[1]ом и въсемѣ родѣ его, кто сѧ изберет ближнѣишїи, непорѣшенно им николиже, на вѣки вѣчнїи.

І хотар томѣ прѧд реченномѣ село, Тоҳатинѣл, на рѣца Нистровѣ, ѣ в(о)лост Орҳеюскомѣ, да ест от въсиҳ сторони по своими старами хотари, по кѣда из вѣка оживали.

І на то ест вѣра н(а)ше г(о)сп(о)дства више писанного, мы, Иѡ Василїе воевода, и прѣвъзлѣбленних и ср(ъ)дечних с(ы)н(о)вь г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, Стефан воевода и Їѡан воевода, и вѣра болѧр н(а)шиҳ: вѣра пана Глигорїе Ѹрѧке великаго дворника Долнѣи Земли, и вѣра пана Тодер Петричѣико великаго дворника Горнѣи Земли, и вѣра пана Бълан и Ѧпостол пъркълабове Хотински, и вѣра пана Савин Пръжескѣл пъркълаб Немецски, и вѣра пана ...[1] пъркълаб Романски, и вѣра пана Гаврил хетман и пъркълаб Сѣчавски, и вѣра пана Ѧпостол постелника, и вѣра пана Юргаки спътарѧ, и вѣра пана Гїоргїе чашника, и вѣра пана Юрга вистѣрника, и вѣра пана Тома столника, и вѣра пана Косте комиса и вѣра въсиҳ болѧр н(а)шиҳ, великиҳ и малиҳ.

І по н(а)шим животѧ и г(о)сп(о)дствованїе, кто Б(ог)ъ изберет от дѧт(и) н(а)шиҳ или ѡт н(а)шего родѣ или пак бѣд(ь) кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)ри быти ѣ н(а)шеи земли, Молдавскои, да не порѣшит н(а)ше даанїе и м(и)л(о)ванїе, нж дѣи емѣ дал и ѣкрѧпил и поновил, по что ест емѣ и от нас правда даанїе и м(и)л(о)ванїе, ради его правда и вѣрнаа слѣжба что нам слѣжил и земли н(а)шеи.

І наи бѣлше крѧпост(ь) и потвръжденїе тим въсим више писанним, велѧли ес[т]ми н(а)шемѣ вѣрномѣ и почтенномѣ болѣринѣ, панѣ Тодерашко Ѭновичѣ великомѣ логофетѣ, писати и н(а)ше печат привѣсити къ семѣ истинномѣ листѣ н(а)шемѣ.

Въ настолнїи наш град, Ѭшски, в(ъ) лето от Създанїе Мира ҳзр҃на, а от Вепл(е)щенїе Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са н(а)шего Їс҃(їсѣ)с(а) Х(ристос)а ҳаҳ҃мг, м(ѣ)с(ѧ)ца марта, к҃а д(ь)нъ.

Писал Шаидир.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se. Iată acest adevărat boier credincios al nostru, Ionaşco Rusul fost vornic, pârcălab de Orhei, a slujit altor sfântrăposaţi domni care au fost înaintea noastră cu dreaptă şi credincioasă slujbă, iar acum îi slujeşte

www.dacoromanica.ro

domniei mele. De aceea şi noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit cu un sat, anume Tohatinul, cu tot hotarul şi cu tot venitul, care este în ţinutul Orhei, pe râul Nistru, care acel sat a fost al nostru drept domnesc din vremurile vechi şi ne-a dat mai sus scrisul Ionaşco vornic şase cai buni, pe care cai domnia mea i-am dat în treaba ţării.

Pentru aceea, acest mai înainte zis sat, Tohatinul, pe râul Nistru, în ţinutul Orhei, să-i fie boierului nostru mai înainte zis, Ionaşco Rusul fost vornic, dreaptă ocină şi danie, şi miluire, şi uric, şi întărire, cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi a întregului neam al său, care se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, Tohatinul, pe râul Nistru, în ţinutul Orhei, să fie din toate părţile după vechile sale hotare, pe unde a umblat din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi a preaiubiţilor şi de la inimă fii ai domniei mele, Ştefan voievod şi Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grigore Uréche mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului Toader Petricéico mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panilor Bălan şi Apostol, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Savin Prăjescul pârcălab de Neamţ, şi credinţa panului ...[1] pârcălab de Roman, şi credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Apostol postelnic, şi credinţa panului Iorgachi spătar şi credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Iorga vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Coste comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine Dumnezeu îl va alege, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege să fie domn în ţara noastră, Moldova, să nu strice dania şi miluirea noastră, ci să i-o dea şi să i-o întărească şi să i-o înnoiască pentru că-i este de la noi dreaptă danie şi miluire, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă, ce ne-a slujit nouă şi ţării noastre.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, i-am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, pan Toderaşco Ianovici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

În oraşul nostru de scaun, Iaşi, în anul de la Facerea Lumii 7151, iar de la Întruparea Domnului Dumnezeu şi Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, 1643, luna martie, 31 zile.

A scris Şaidir.

După Sava, *Doc. Lăpuşna*, p. 58–61. Text slav după orig., pergament (57,5 x 37 cm), sigiliu domnesc mare de ceară, atârnat, şi trad. editorului. Originalul se afla în colecţia lui Anatolie Iaroşevici, din comuna Vadul lui Vodă. din fostul judeţ Lăpuşna.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 629 (Condica Asachi), f. 322 (copie din sec. al XVIII-lea).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 334, nr. 1657 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Omis.

2 Parantezele nostre.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Iftimie, şi fraţii miei, Hilohie şi Sava, i sora noastră, Todosiia, feciori lui Ion Bueban şi a Dochiei, nepoţ(i) Savei cel bătrân, din sat din Ionăşeşt(i), dăm ştire cu cest zapis al nostru cum noi, de nime silit(i), nici înpresurat(i), ce de bunăvoia noastră, am vândut a noastră direptе[1] ocină şi moşie, şésesprădzéce paşi în frunte, din hotarul Dinganilor până într-apa Sirétiului, cu ţarină, cu silişte de sat, cu pădure, cu tot venitul. Vândut-am dumisal(e), lui Dumitraşco sulgériul, direptu şépte galbeni, bani buni, ca să-i hie dumisal(e) cumpărătur(ă), cu tot venitul.

Şi în tocmal<a>[2] noastră au fost Sava căm(ă)raş, şi popa Toader, şi Balica din Nicoreşt(i), şi Ionaşco, şi Foca, şi Blojul, şi Dumitru din Ionăşeşt(i), şi Vas(i)lie, şi Arimiia, şi Solac şi Nohit de acolea, şi Ionaşco, şi Lazor, şi Meleşean, şi Mihăil(ă), şi Serghie, şi Isăil(ă) din Buciumi, şi Târdziul de Săsăşti şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni, şi tineri, de pren pregiur megiiaş(i).

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus peceţile şi noi şi aceşti oameni buni ce scrie mai sus, să să ştie.

ѯзр҃на <7151/1643> ап(рилїе) в̄ <2>.

Аз, Сава към(ъ)раш писахмо <m. p>[3].

Eu, popa Toader, încă <am>[2] fust într-aci tocm(ală) <m. p.>[3].

Ionaşco hânsar <m. p.>[3]; ...[4] <m. p.>[3]; Foca[5]; Vas(i)lie[5]; Bloj[5]; Balica[5]; Eremiia[5]; ...[6].

<Pe verso, două însemnări contemporane>: † Buciumi, ce nu s-au făcut zapise domneşti <şi>: † Iftimie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad), CXVI/128. Orig., hârtie (31,3 × 21,8 cm), filigran, patru peceţi inelare rotunde: a lui Sava căm(ă)raş, având în câmp o pasăre stilizată, a lui Ionaşco hânsar cu o cruce în câmp şi două neclare, şi şapte amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/66 (foto. după orig.).

---

[1] Aşa în original.
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.
[4] Neclar.
[5] Amprentă digitală.
[6] Neclar; amprentă digitală.

67 1643 (7151) aprilie 3

O cart(e) tij <de la>[1] Vas(i)li vod(ă). 7151 <1643> ap(rilie) 3.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Agathon, II/46, nr. 3. Menţ. într-un izvod de scrisori a două jirebii din satul Locoviţa, din 1768 (7276) aprilie 29. Vezi şi doc. din 1643 martie 30.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 335, nr. 1662 (menţ.).

[1] Omis.

68 1643 (7151) aprilie 5, <Leoşti>

† Adecă eu, Drojea, f<r>[1]ateli lui Nan, din satu din Stoil[l]eşti, scriiu şi mărtorisăscu cu cestu zapis al miu, la moartea mea, de o moşie a me, ce am datu Savei de Căşoténi, dacă am sărăcitu şi am înbătrânitu, să ne ţie [şi să ne ţie] şi să ne grijasca[2]. El nu s-au ţinutu de ce au grăetu ce ne-au lăsatu în nevoi şi în mult amar de am păţitu, şi pe fiică-mea[3] o au omorâtu păgânie. Deci acmo, eu am făcutu această scrisoari şi mărturie cum să n-a[a]ibă Saava nici o treab(ă) cu acel loc, ce am dzis că-i voiu da; nedatu să hie de méni, căci el s-au scăpatu de ce-au grăetu.

Deci de va scuate Saava von[2] zapis, să nu să ţie în samă.

Eu, astă luni, în lonea Pa[ş]ştilor, înnaentea po<po>[1]rului <sa>[1]tu<lu>[1]i Leoştilor, denaen<tea>[4] lui Ipatie, ...[1]oi, şi loi Gligorie ot tam, şi loi Andreiu ot tam, şi Toader ot Crăsnăşéni, şi Nica ot Micleşti[5], şi Isaiu ot Leoş<t>[1]i, Andronic ot tam, şi popa şi tuturur pupurénilor mărturisăscu de ce-i mai sus scrie. Şi acmu eu muru la mâna Moisăi, nepotu-miu. Deci eu i dau acea ocin(ă) Moiséi şi feciorilor Moisăi, să fie de la meni a l[l]or ocin(ă) şi dătătur(ă).

Şi feciorii mie<i>[1] nici o treab(ă) ca s(ă) n-aibă, n<ic>[1]i a<l>ţi nepoţi, ce să [s(e)] hii numai cu<m>[4] scrie, căci el să mă îngrope, să s(e) ştie. Deci nime să nu pută să-i mai strece acéasta scrisoaré.

Ѯ <мѣ>с(м)ца ап(рилїе) ѣ <5> а(ѣ)н(и), в(ѣ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃на <7151/1643>.

пз, **Пътрашко**, am scris.

<Pe verso-ul primei file, o însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: No. 1. 7151 <1643>. Scrisoare de la Dronea, fratele lui Nan, din sat, din Stoileşti, făcută la moartea lui, de o moşie a lui ce au dat Savii de Căsăteni că după ce au sărăcit şi au înbătrânit nu s-au ţinut precum au grăit, ce l-au lăsat în nevoi şi în mult amar; pentru acee să nu aibă Sava nici o treabă cu acel loc, <iar pe verso-ul filei a doua, o însemnare de la începutul sec. al XX-lea>: Dăruit de părintele I. Antonovici, profesor din Bârlad, şed(inţa) <din>[4] 19 decem(brie) 1908.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad), CXV/1. Orig., hârtie (31,5 x 21,5 cm), rupt la îndoituri şi pătat, lipsă două treimi din fila a doua, patru sigilii inelare rotunde, aplicate în aceeaşi cerneală; unul are în câmp un scut heraldic, celelalte cu decor neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/68 (xerocopie după orig.).

[1] Rupt.

[2] Aşa în orig.

[3] Slova ѣ, transformată dintr-un в.

[4] Omis.

[5] După slova к ar putea fi şi slova о (Micoleşti).

www.dacoromanica.ro

† Иw Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea, la sluga noastră, Dabijea biv pârcălab. Dămu-ţi ştire că s-au jăluit înnaintea d(o)mniei méle rugătorii noştri, egumenul şi călugării de la sfânta mănăstire de la Tazlău, dzicându înnaintea domniei méle, că sîntu acolo, la acel ţinut, câteva ocine a sfentei mănăstiri nealése despre alţi răzeşi, anume: la Călimăneşti şi la Mihăileşti şi la alte sate; tot să hrănescu alţii pre ocina sfentei mănăstiri şi lor nu vor să le alea<g>[1]ă ocina, pre unde li s(e) vine.

Derept acéia, deaca ver(i) vedea cartea d(o)mniei méle, iar tu să mergi la Călimăneşti şi la Mih(ă)ileşti şi la alte sate, pre unde vor hi moşiile sfentei mănăstiri, şi pre la mori, să strângi oameni buni de pre înpregiur megiiaş(i) şi să alegi toate ocinile a sfentei mănăstiri de pre în toate satele, pre unde vor hi avându la ţel[2] ţinut a Putnei, cum le vor spune şi zapisăle, cum va hi mai cu dereptul, nemărui să nu făţăreşti. Şi morile aşijdere să le tocmeşti, să n-aibă înnecătură de alte mori, ce să îmble vadurile cum au îmblat de altă dată. Iar după ce le veţ(i) socoti şi le veţ(i) alége ocinile sfentei mănăstiri, cu oameni buni, şi de-i va părea cuiva vreo strâmbătate, să hie de faţă, înnaintea d(o)mniei méle.

И нак не будет.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃на <7151/1643> ап(риліе) ѕ <6>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

† Зах(а)рі҃а <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. XVII>: † Лист за Къл(и)мънещи и за Михъилещи[3] <una din sec. XVIII>: Călimăneşti i Mihăileşti <şi una din prima jumătate a sec. XIX>: 7151 (1643) apr(ilie) 6. Carte domnului Vasâli v(oie)v(o)d către Dabija vel pârcălab, prin care îi poro<n>ceşti ca să meargă, după jaloba egumenului de Tazlău, şi să aleagă părţile ce ari măn(ăstirea) în Călimăneşti şi Mihăileşti şi în alte locuri şi pentru înecare morilor ce ari măn(ăstirea).

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Galata, XI/20. Orig., hârtie difolio (30 x 21,5 cm), filigran, lipsă o treime din fila a doua, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în chinovar, puţin clar.

Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu" – Iaşi, Ms., nr. 277 (Condica mănăstirii Tazlău), p. 131, nr. 19 (rez. grecesc).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/69 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 335, nr. 1663 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Greşit, în loc de „cel".

[3] † Carte pentru Călimăneşti şi pentru Mihăileşti.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Васнлїє воєвод(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)дарь Земли Мѡлдавскои. Adec(ă) au avut dzi înnaintea Porţăi domnie méle Ciocârlan ţiganul de la Pobrata cu Fuga de Forăşti pentru neşte cai ce s-au fostu furat Fugăi, apoi el au mersu de au prădat pe C(iocârla)n. Iar <a>[1]poi, Fuga ş-au aflat furii, iar Ciocârlan s-au îndireptat şi au luat de la Fuga un bou pentru bucatele lui; apoi, el de iznoavă ş-au luat dzi înnaintea domniei méle.

Deci Ciocârlan au vinit la dzi ş-au aşteptat păr(ă) a cincea dzâ dup(ă) dzi, şi Fuga tot nu au vinit, ce au rămas de dzi şi din toată legea ţărâi, ca să ţâie Ciocârlan boul ce au luat de la Fuga, şi să nu s(e) mai pârască aceasta în veci, peste cartea domniei méle.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> ап(рилїє) з҃ <7>.

Г(ос)п(о)д(и)нъ реч(е).

† Трандафир <и>[1] Бърсан дворнич(и) ѳчи(ли)[2].

Toflea <a scris>.

După N. Iorga, *St. şi doc.*. IV, p. 25, nr. XXXIV. Orig., „pecete mare, în chinovar".

ALTE EDIŢII: Idem, *Anciens doc.*, I, p. 269–270 (orig., după *St. şi doc.*. IV. şi trad. în limba franceză).

[1] Omis.

[2] În textul editat, cu caractere latine.

71 1643 (7151) aprilie 9

7151 <1643> apri(lie) 9.

Uric al răposat(u)lui Vasilie vod(ă), domnul Moldovei, prin care întăreşte stăpânirea Ursului vătaf preste a treia parte din trei părţi din satul Nemeş, din ţinutul Iaşilor, la Prutu, cu câmpu, cu vad de moară şi cu baltă dă[1] peşte, ce i-au dăruit mătuşi-sa, Tudora, fiica Ambrohiei, jupâneasa lui Dumitraşco pitaru, şi preste giumătate satu(lui) Ţăcoteni, partea lui Ivan Vartic, şi preste partea Taţii, din giumătate de satu Cicicani, şi preste partea ei din Cotela, cât să va alege din giumătate sat(u)lui de către alţi fraţi, şi din Forosna, şi din Şărbenţi, şi din Bădroseni, partea Taţii, care i-au dăruit soacră-sa, Nastea, fiica lui Ivan Vartic.

Arh. Naţionale Bucureşti, *Doc. istorice*, XXXIII/163. Rez. dezvoltat într-un perilipsis din 1812 iunie 29 de Chiriţă dascăl slovenesc <din Ţara Românească>, adeverit de Logofeţia cea mare a Ţării Româneşti în 1812 iunie 22, arătându-se că sunt după originale aflate la Lucsandra Câmpeneasca „dvorniceasa", fiica lui Constantin Cândescu fost mare logofăt.

[1] Formă muntenească datorită redactării rezumatului actului în cancelaria Ţării Româneşti.

www.dacoromanica.ro

72 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi

Eu, Grigorie Pilipovschi, cu soţia mea, Mitrofana, fiica lui Solomon vistiernicul, cu acest zapis al nostru mărturisim că de a noastră bunăvoie, de nimeni siliţi, am vândut a noastră dreaptă ocină, satul nostru Bogdăneşti, ce-i pe Prut, în ţinutul Hotin, cu locuri de mori şi cu moară gata pe Vilie, care-i aparţinea după cumpărătură tatălui nostru, Solomon vistiernicul, întărit de Aron voievod şi de Eremiia voievod, în toate hotarele, cu toate veniturile, lui Iorga vistiernicul, preţ de 400 de lei, care bani Iorga vistiernicul ne-a plătit nouă deplin, înaintea tuturor boierilor mari şi mici ai Divanului domnesc.

Iar de acum înainte mai sus pomenitul sat, Bogdăneşti, cu tot venitul, îl dăm spre veşnică moştenire drept a lor stăpânire, iar cumpărătorul să aibă dreptul să ceară cărţi domneşti. Spre adeverire pun iscălitura şi pecetea.

Aprilie 10 zile, anul 7151 <1644>.

A iscălit Grigorie Pilipovschi[1].

A scris la Iaşi, Şaidir.

După *Moldova*, IV, p. 69–70, nr. 22. Trad. în limba română, cu slove chirilice, după o copie în limba rusă, făcută de trraducătorul Holeavitchii.

[1] Urmează menţiunea: l(ocul) p(eceţii).

73 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi

Adecă noi, Toderaşco mare logofăt, Grigorie Ureche mare vornic al Ţării de Jos, Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, Gavril hatman, Gheorghe mare paharnic, Toma mare stolnic, Costea mare comis, Dumitraşco Iarali clucer, Grama mare jitnicer, Alexa mare pitar, Racoviţă Cehan al doilea logofăt, Vasile Banul mare şetrar, Ştefan mare armaş, Gheorghe Ştefan al treilea logofăt, Ionaşco postelnic, Vasile Roşca vornic de gloată şi Costantin Ciogolea vornic, cu aceasta mărturisim că a venit înaintea noastră Grigorie Pilipovschi cu soţia sa, Mitrofana, fiica lui Solomon vistiernicul, de a lor bunăvoie, de nimeni silită, nici asuprită, şi au vândut a lor dreaptă ocină, Bogdăneşti, ce-i în ţinutul Hotin, pe râul Prut, cu locuri de moară şi iazuri, şi cu o moară gata pe râul Vilie, care le aparţinea lor după cumpărătura tatălui lor, Solomon vistiernicul, întărită de Aron voievod şi Eremia voievod, cu tot venitul, fratelui nostru, lui Iorga mare vistiernic, care a plătit deplin, acei 400 de lei, lui Grigorie Pilipovschi şi soţiei lui, Mitrofana, fiica lui Solomon vistiernicul.

Drept aceea, văzând noi mărturia de bunăvoie şi plată deplină, am dat acest zapis de mărturie lui Iorga vistiernic pentru stăpânirea ocinei Bogdăneşti, în ţinutul Hotin, cu locuri de moară, şi cu iazuri, şi cu moară gata pe Vilie, şi să-şi facă şi cărţi domneşti. Pentru veşnică întărire ne iscălim.

A scris Şaidir, în oraşul Iaşi, aprilie 10, anul 7151 <1643>.

Iscăliturile sus-numiţilor boieri.

După *Moldova*. IV, p. 70–72, nr. 23. Trad. în limba română, cu slove chirilice. după o copie în limba rusă. făcută de trraducătorul Holeavitchii.

www.dacoromanica.ro

Noi Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Grigorie Pilipovschi şi soţia sa, Mitrofana, fiica lui Solomon vistiernicul, de a lor bunăvoie, de nimeni silită, nici asuprită, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie, ce au ei de la tătăl lor, Solomon vistiernicul, după drepturile de cumpărătură care ne-au fost arătate de la Aron voievod şi de întăritură de la Eremiia Movilă voievod, satul Bogdăneşti, pe Prut, în ţinutul Hotin, cu locuri de iazuri şi de mori, şi cu o moară gata pe apa Viliei. Toate acestea le-au vândut ei credinciosului nostru boier, Iorga mare vistiernic, cu patru sute de lei bătuţi.

Pentru aceea, mai sus scrisul nostru boier, Iorga mare vistiernic, a plătit totul deplin, acei 400 de lei, în mâinile lui Grigorie Pilipovschii şi soţiei sale, Mitrofana, fiica lui Solomon vistiernicul.

Drept aceea şi noi, văzând între dânşii înţelegerea de bunăvoie şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului boierului nostru credincios, Iorga mare vistiernic, pentru acel sat Bogdăneşti, pe Prut, în ţinutul Hotin, cu locuri de iazuri şi mori, şi cu o moară pe Vilie, să le fie lor dreaptă ocină şi întăritură de la noi, cu tot venitul, neclintit nici odinioară, în veci.

Iar altul să nu se amestece.

La Iaşi, aprilie 10 zile, anul 7151 <1643>.

Însuşi domnul a poruncit[1].

A iscălit, în moldoveneşte, Toderaşco Şaidir.

După *Moldova*, IV, p. 72–73, nr. 24. Trad. în limba română, cu slove chirilice, după o copie în limba rusă, făcută de traducătorul Holeaviţchii.

[1] Urmează menţiunea: l(ocul) p(eceţii).

75 1643 (7151) aprilie 10, Iaşi

† Иw Вασилїє воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Мwлддвскои. Scriem domniia mea, la sluga noastră, Dabijea ce-au fost pârcălab. Dau-ţ(i) ştire că s-au pârât de faţ(ă) înaintea domniei méle rugătorii noştri, călugării de la svânta mănăstire de la Beserecani, cu Irimiia din Româneşti, pentr-o parte de ocină din sat din Româneşti, dzicându Irimiia cum au cumpărat călugării acea parte de ocină de la feciorii lui Crociuban şi lui nu dat i-au ştire cându au cumpărat.

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea domnii méle, iar tu să socoteşti cu oameni buni ce vor hi dat călugării pre acel pământu, să pui dzi Irimiei să le dea banii înnapoi. Iar de nu le va da banii la dzi, să-i lase pre călugări în pace să-ş(i) ţie ocina, şi să le faci şi mărturie. Iar la vaduri şi într-apă, ce au cumpărat călugării de la feciorii lui Nădăbaico, să n-aibă Irimiia nici o treabă, ce să fac(ă) mori călugării pre acel loc, unde le va fi voia.

www.dacoromanica.ro

Тое пишем.
Ѯ Мїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> ап(рилїе) і҃ <10>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.
Вел лwг(о)ф(е)т vч(и).
† Вас(и)лїе <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Putna, <apoi, una din sec. al XVIII-lea>: 7151 <1643> ap(rilie) 10 <şi una de la începutul sec. al XIX-lea>: Carte domnească de la Vasilie v(oie)vod cătr(e) Dabija pârcălabu.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/35. Orig., hârtie difolio (30,5 x 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.
Ibidem, Ms., nr. 548 (Condica m-rii Bisericani), f. 71 r. (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/75 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 335, nr. 1664 (rez. după orig.).

76 1643 (7151) <după aprilie 10>

† Milostive şi luminate doam<ne>[1], să fie măriia dumital(e) sănătos. Dăm ştir(e) noi, robii şi slugile mării tal(e), Dumitru starosté de Putna, şi pârcălabul Dabij(ea), <şi>[1] Irimiia, frate-său, şi Ioniţ(ă), şi Pepelea izbaşea, şi vătavul Scântée, şi vornicul Ilie de Vrancea, şi Lupul călăraşul şi alţi oameni buni mulţi, bătrâni şi tiner(i), de pen pregiur, pentru rândul unui loc de la Gâla Putnii, ce-au cumpărat călugării de la sfânta mănăstire de la Beserecani de la Crocioban şi de la toţi oamenii lui, la sat la Românеşte, noa[m] pământu<ri>[1] în vrunte[2], cu pomi şi într-apă şi cu tot venitul şi cu vie.

Cându au fost acmu, au trimis părintele de la mănăstire un călugăraş să fac(ă) neşte mori. Deci s-au sculat alţi răzéşi, anume Irimiia, murariul[3] săcanilor, şi cu alţi oameni. Deci au mărsu la casa mănăstirii, de-au suduit [suduit] călugărul de lége şi i-au făcut destul val şi destulă scârbă. Şi, dup-ace(a), călugăraşul, vădzând atâta scârbă, ne-au dat ştire. Deci am mărsu şi noi acolo de-am strânsu mulţi oamen(i) de pen pregiur, de-am socotit de rândul acelui loc. Deci am găsit că ia[s]ste ocină şi cumpărătur(ă) direaptă sf(i)ntei mănăstiri, iar ceia răzéşi au îmblat <ca>[1] neşte oamen(i) făr(ă) de isprav(ă).

De-aceasta mărturisim cu sufletel(e) noastre; măriia dumital(e) eşti m(i)l(o)stiv.

Dumitru bărcălab[4] <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Putna, <una din sec. al XVIII-lea>: La Românеşti <şi două din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Rămasă din Fiţingheşti <şi>: Fără an şi lună. Mărturiia lui Dumitru staroste di Putna şi pârcălabul Dabija, cari-i pentru un loc di pe Gârla Putnii, în Românеşti, a măn(ă)st(irii) Bisăr(i)cani.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti. M-rea Bisericani, XV/54. Orig., hârtie (31,5 x 21,5 cm), filigran, un sigiliu rotund (2 cm în diametru), probabil al unui călugăr, şi cinci sigilii inclare rotunde, cu decoruri florale în câmp.

Idem. Ms., nr. 548 (Condica m-rii Biscricani). f. 69 v.-70 r. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii, XXVII/76 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 335–336, nr. 1665 (rez. după orig.); Hâjdeu, *Arch. Istorică*, I, 1, p. 93, nr. 123 (orig.. datat 1636).

Datat după porunca domnească din 1643 (7151) aprilie 10.

---

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de: „frunte".
[3] Aşa în orig.
[4] Greşit, în loc de „pârcălab".

77 1643 (7151) aprilie 11

Au arătat că giumătate de sat de Negreşti, parte din gios, a unui Sâmion Băisan, ar fi vândut a trie parte la un Sâmion Mogâlde[1], pe care au arătat şi ispisoc di la Vasâle vod(ă), di întăritură lui Sâmion Mogâlde pi acea a trie parte din giumătate de sat, cari este din 7151 <1643> april(ie) 11, ...[2], iar 2 părţi tot dintr-această giumătate de sat li-au vândut iarăş(i) acel Sâmion Băisan la un Iorga vist(iernic), apoi sculându-s(e) Sâmion Mogâldi, împreună cu Ionaş spăt(ar)...[3], cu giudecată au luat acele 2 părţi di la Iorga vist(iernic), luând de la el ispisocul ce-l ave pe acele 2 părţi, rămâiind întriagă acea giumătate de sat la stăpânire Mogâldii şi a lui Ionaşcu spătar, stăpânind 2 părţi Mogâlde şi o parte Ionaş spăt(ar).

Arh. Naţionale Iaşi. Documente, MXLV/2, f. 1 r. Rez. dezvoltat într-o anafora din 1781 mai 8.

---

[1] Urmează: „strămoşul lor".
[2] Urmează: „ce sînt di atunci 137 ani".
[3] Urmează: „din care să trag Fărămiţâi".

78 1643 (7151) <înainte de aprilie 13>

57 de funii în capul moşii partea lui Băisan, care o avea preutul Toader Mogăldea cumpărată de moşu său, Simion Mogăldea, de la Simion Băisanu, din văle̊t 7151 <1643>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLI/67. Rez. în hotarnica din 5 ianuarie 1765 a părţilor de moşie ale răzeşilor din Rediul Mogâldei (partea de jos a Negreştilor), din judeţul Vaslui.

Acest doc. şi următorul ne-au fost comunicate de prof. dr. Mircea Ciubotaru, căruia îi mulţumim şi pe această cale.

www.dacoromanica.ro

57 funii în lat, parte lui Simion Băisanul. Şi dintr-aceste funii au vândut 38 funii lui Simion Mogâldea, moşul preutului Toader, la vălet 7151 <1643> ap(rilie) 13.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLI/67. Rez. în hotarnica din 5 ianuarie 1765 a părţilor de moşie ale răzeşilor din Rediul Mogâldei (partea de jos a Negreştilor), din judeţul Vaslui.

EDIŢII: Mircea Ciubotaru, *O străveche aşezare de pe valea Bârladului: Negreşti (judeţul Vaslui) (II)*, în AIIAI, XXI, 1984, p. 418 (menţ.).

80 1643 (7151) aprilie 25, Iaşi

† Иw Василіе воевода, Б(о)жїю м<илос>[1]тїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоі. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и пр<ѣ>[1]д <въ>[1]сими мwлдавскыми[2] болѣри, великимы и малими, <слв>[1]ги наш Тодер, сынъ Исак, и вик8 его, Никоар(ъ), и тѣ<гд>[1]ли за лици прѣд нами съ болѣринv наш, Пътрашко Чоголѣ быв <логофет>[1], радї третаа част wт село Плопѣни, что <нд>[1] Жижиѧ, 8 в(о)лостv Дороχ[г]ою, рѧкѫщи слvги наши виш(е) писанни, <Т>[1]одер и Никоаръ, аж(е) есть им та частv за wтн(и)нv wт <Пл>[1]опѣни, права wтн(и)на и кvпежна wт пелеменики им Къзак<vл>[1], сынъ комис Чюлѣю, радї четири десѣт 8гарскиχ[3] <и>[1] тры воли за кvпци, и 8казолвали и запис wт на Къзакvл. Й болѣрин8 <н>[1]аш, Чоголѧ лwг(о)ф(е)т, wн тако wтвѣщал прѣд нами ащ(е) wн кvпил една селище Бадев8ци, 8 Шефънещи, wт на Къзакvл, а потом тоа силищи виш(е) писанна, Бадевци, възѣ<ли>[1] wт него, по что вѣше права г(о)сп(о)дарскаа, wт χотар тръг Шефънещим, и не имает wт где възѣлим п(и)н(ѧ)зы въспѣт. То ег(о) д<ал>[1] Къзакvлwви за тоа силищи, Бадевци, нъ wпирают въси частї wтн(и)ны Къзакvлwви, по где сѣ wбрѣтают въ иншїи сѣлаχ и wпирают и тоа третаа част wт Плопѣни.

Ино г(о)сп(о)дств(о) ми и въсего Съвѣт г(о)сп(о)дств(а) ми съдиχом на ниχ и тако wб<р>[1]ѣтоχом закwн прав, како да имаютv слvгїи наш, Тодер и <Н>[1]икоаръ, принесити людї добри, wт<кръ>[1]снїи меџиши, таж(е) свѣд(ѣ)телстовали прѣд нами съ своим<и дв8а>[1]ми како кvпил Исак, wт(ъ)цъ Тодер, и <Ник>[1]оаръ тоа частv та wт(и)нv wт Къзакvл маи[4] издавна wт Пътр<ашко>[1] Чоголѣ, что к8пил слищѣ Бадевци wт <К>[1]ъза<кvл, и>[1] да имает wставитї Пътрашко Чоголѣ лwг(о)ф(е)т на Тодер и на Никоар(ъ) сѣло [и] 8 мирнно.

Ино Тодер и съ 8<икv>[1] ег(о), Никоаръ, wни пришлина а(ъ)нъ съ многи людї добри и стари, wткр[с]сны меџѣши, и тако свѧд(ѣ)телствовали

www.dacoromanica.ro

прѣд нами въсиѫ тиѫ люді добри, како кѵпил тоа част за wтн(и)нѵ виш(е) писаннаг(о), wт Плопѣни, за Исак и Никоаръ, маи[4] издавнна за тоа wтн(и)нѵ что кѵпил болѣрин наш, Чоголѣ лwг(о)ф(е)т.

Таж(е), болѣринѵ г(о)сп(о)дств(а) ми виш(е) писан, Чоголѣ лwг(о)ф(е)т, wн зостал wт прѣд нами и wт вес[т] закwн земскои, а слѵги наш, Тодер с(ы)нъ Исак, и Никоаръ, wни ѳправили и поставили собы фъръею, ѣ златї, ѳ Вист(ѣ)р г(о)сп(о)дств(а) ми.

Ино wт силѣ напрѣд болше да не имает наи тѣгати, радї сиѫ тѣж(е), николиж(е), на вѣки, нъ да имают wни дръжати собы та третаа част wт село Плопѣни, съ брѵд за млин ѳ Ѕижїю и съ вес приѫод, по что сѣ wбрѣтал съ истнною аж(е) естъ им правда кѵпежна, на свои п(и)н(ѣ)зи выш(е) писанни, четири десѣт ѳгарскиѫ и три воли за кѵпци.

И един запис что сътворил Чоголѣ лwг(о)ф(е)т wт г(о)сп(о)дств(а) ми на тоа част за wтн(и)нѵ да с(ѣ) вѣрѵет, нъ да wрвает.

И ин дѣ с(ѧ) не ѳмишает.

Ѳ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃на м(ѣ)с(ѧ)ца ап(риліе) кѣ.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Toder, fiul lui Isac, şi unchiul său, Nicoară, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu boierul nostru, Pătraşco Ciogolea fost logofăt, pentru a treia parte din satul Plopéni, care este pe Jijia, în ţinutul Dorohoi, că această parte de ocină din Plopéni le este dreaptă ocină şi cumpărătură de la ruda lor, Căzacul, fiul lui Costea Ciulei, pentru patruzeci de ughi şi trei boi de negoţ, şi au arătat şi un zapis de la Căzacul. Iar boierul nostru, Ciogolea logofăt, el aşa a răspuns înaintea noastră că el a cumpărat o selişte, Badeuţi, la Ştefăneşti, de la Căzacul, iar pe urmă această selişte mai sus scrisă, Badeuţi, a luat-o de la el pentru că a fost dreaptă domnească, din hotarul târgului Ştefăneşti, şi nu are de unde să le ia banii înapoi. Aceasta este dată lui Căzacul pentru această selişte, Bădeuţi, însă opresc toate părţile de ocină ale lui Căzacul, pe unde se află în alte selişti şi opresc şi această a treia parte din Plopéni.

Deci domnia mea şi întregul Sfat al domniei mele i-am judecat şi aşa am aflat lege dreaptă, ca să aibă slugile nostre, Toader şi Nicoară, a aduce oameni buni, megiéşi din împrejurimi. Atunci au mărturisit înaintea noastră cu sufletele lor că a cumpărat Isac, tatăl lui Toader, şi Nicoară această parte de ocină de la Căzacul mai[4] demult decât Pătraşco Ciogolea, care a cumpărat selişteа Badeuţi de la Căzacul, <şi>[1] să aibă a lăsa Pătraşco Ciogolea logofăt pe Toader şi pe Nicoară foarte în pace.

Deci Toader şi cu unchiul său, Nicoară, ei au venit la zi cu mulţi oameni buni şi bătrâni, megiéşi din împrejurimi, şi aşa au mărturisit înaintea noastră toţi aceşti

www.dacoromanica.ro

oameni buni că a cumpărat această parte de ocină mai sus scrisă, din Plopéni, a lui Isac şi a lui Nicoară, mai[4] demult decât această ocină pe care a cumpărat-o boierul nostru, Ciogolea logofăt.

Atunci, boierul domniei mele mai sus scris, Ciogolea logofăt, el a rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării, iar slugile noastre, Toader, fiul lui Isac, şi Nicoară, ei s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie, 12 galbeni, în Vistieria domniei mele.

Deci de acum înainte mai mult să nu aibă a mai pârî, pentru această pârâ, niciodată, în veci, ci să aibă ei a-şi ţine această a treia parte din satul Plopéni, cu vad de moară în Dzijia şi cu tot venitul, pentru că s-a aflat cu adevărat că este cumpărătura lor dreaptă, pe banii lor mai sus scrişi, patruzeci de ughi şi trei boi de negoţ.

Şi un zapis pe care l-a făcut Ciogolea logofăt de la domnia mea pe această parte de ocină să nu se creadă, ci să se rupă.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7151 <1643> luna aprilie 25.

Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: De Plopen(i) <şi alta, din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Un ispisoc de la Vasâli vodă, rusăsc, tot pe moşiia Plupenii, pe Jâjâia, în ţân(u)tul Dorohoiului, din velet 7151 <1643> apr(ilie) 25.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLIX/5, 6. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat, pierdut. Pe fila a doua începutul altui act, tot de la Vasile Lupu, privitor la vânzarea unei părţi din satul Ciureşti, la gura Delei, unde se varsă în Prut, din ţinutul Iaşi (v. mai sus, doc. din 1643 martie 8, nr. 40). Cu o trad. din 1832.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/80 (foto. după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Slova ѡ, modificată din и.

[3] ѧєсѣт ѳгар, corectat.

[4] Aşa în orig.

81 — 1643 (7151) aprilie 25

† Adecă eu, Toder, ficiorul lui Mih(a)il ot Davideşti, singur pre mine mărturisescu cu cestu zapis al meu cum am vândutu partea nostră din sat din Dragomireşti şi din Bulăeşti, ce să va alége partea nostră dintr-acéste doo sate, din ţarină, şi din vatra satului, şi din vadu de moară, şi din locuri de prisac(ă), şi din poieni, şi din pométe şi din tot vinitul, ce s(e) va alége partea noastră, ca să-i hii lui dereptă moşie şi ficiorilor. Şi o-m vândut văru-meu, lui Ştefan din Dragomireşti, dereptu 7 ѳг(и) и пол[1], с<а>[2] să hii lui Ştefan dereptă moşie, şi ficiorilor lui şi nepoţilor lui, şi să-ş(i) facă şi derese domneşti pre partea nostră, caré scrii mai sus,

www.dacoromanica.ro

pintru căci i o-m vân<d>[2]ut eu, de bunăvoia mea, de nim<e>[2] silitu, nici nevoitu, ce de bu[n]năvoia mea.

Şi această tocmală o-m făcut dinnaintea lui Ghirasim din Coloneşti, şi dinnaintea lu Burdugan ot Dragomireşti, şi dinnaintea po[p]ei Savei din Coloneşti, şi Crăciun ot Dragomireştii, şi Vas(i)lie din Semen(i), şi Cârstea ot tam, şi Gavril ot Buneşti şi dinnaintea a mulţi omen(i) bun(i), megiiaşi din pregiur, tiner(i) şi bătrâni[n].

<Aş>[2]işderele şi noi, aceşti omen(i) bun(i), carii ne scrie ma<i>[2] sus, noi încă, văzându toc<mala>[2] bună dinnaintea n<oastră>[2], noi ne-am pus şi peceţile, pintru căci să să creadză, fii la care scaun, să s(e) şt<i>[2]i.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> **мес(м)ца прир(д) к҃е** <25>.

Из, Дѳмитрашко, искал <m. p.>.

† Дѳмитрѳ писал.

<Pe verso, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Zapis lui Ştefan di la Costişe.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DXII/35. Orig., hârtie (30 x 21 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoituri şi lipit cu şiruri de timbre, cinci sigilii inelare în fum, din care două rotunde (aplicat de două ori), două octogonale (una are în câmp două păsări afrontate, iar cealaltă o floare) şi una ovală, cu un motiv decorativ floral în câmp; sigiliul rotund are în câmp o cruce, cu postamentul într-un cerc (în acest cerc se găseşte şi numărul 195, cu cifre arabe), şi o legendă, din care se pot distinge literele MONENO.

Ibidem, DC/14 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/81 (xerocopie după orig.).

---

[1] Ughi şi jumătate.

[2] Rupt.

82 <Înainte de 1643 (7151) aprilie 28>

† Adecă eu, Loghina, şi feciorul meu, Orăş, înşine mărturisim cu cest zapis al nostru, cum am vândut partea noastră de ocină den sat din Prigorcéni, ce să va alége şi cumpărătură, lui Apostol Cehan. Şi ne-au dat un poloboc de miere, dereptu zéci galbeni, şi doi galbeni, bani gata.

Şi aiastă tocmelă s-au făcut denaintea a omeni buni: denaintea lui Toader croitorul, şi lui Vas(i)lie Răjgău, şi denaintea popei lui Bosie, şi popei lui Vasilie ş-a lui Dănăilă.

Вравїе писал.

Şi, mai mare mărturie, ne-am pus şi peceţile, ca să să ştie.

Eu, popa Vasile.

Глигорїе искал.

... [1].

Arh. Naţionale Mehedinţi, Colecţia Dr. Constantin I. Istrati, I/114 (2868). Orig., hârtie (19 x 17 cm), filigran, două sigilii inelare, rotunde, cu decoruri geometrice, şi o amprentă digitală.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/82 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 50, nr. LXXVI (orig.); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 75, nr. 133 (rez. după orig.).

Datat în funcţie de doc. următor.

83 1643 (7151) aprilie 28, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѧд нами и прѧд въсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, слоугa н(а)шь Ѵпостол Чеχан, и ѳказовал един запис за севедителство wт самаго Василїе Болишор, сътворен wт прѧд люди добри, имѣ им: ерeѵ Василїе, и Тома, и Дънъил(ъ), и Тодер Плешка, и Василїе Котѧ и Некѳла wт Ивещ(и), писавши и сведителствѳмши въ тот запис сам на себѣ Василїе Болишор како wн, неким непонѳжден а ни приселован, но[1] за своѧ доброѧ волѧ, продал своиχ правиχ wтн(и)ни и ѧдн(и)ни, елико сѧ изберет част его, wт село Мъръцеи, и wт Поенещи, и wт Грѳмъзещи, и wт Фаѳри, и wт Пригорчѧни, и wт Тѫкмънещи, и wт Петрещи и wт Бъилещи, такожде и част его что сѧ емѵ достанет wт цѫгани что wн имал за ѧдн(и)нѵ съ своими братїами. Тѧχ въсѣχ продал више писанномѵ слоузи н(а)шемѵ, Ѵпостол Чеχан, радї три кони и два крави съ телици и два десѧт ѳгарскиχ и четири на десѧт пчели, wт ватрѳ селаχ, и wт поле, и wт водѳ и wт вес приχод.

Инож(е), мы, цко ѳвидѣχом тот истинни запис wт самаго Василїе Болишор, сътворен wт прѧд толикиχ людї добриχ, вѣровахом и wт нас ещеж(е) дадоχом и потвръдиχом више писанномѵ слоузи н(а)шемѵ, Ѵпотол Чеχан, на тѧχ прѣд речениχ частї за wтн(и)нѵ wт Мъръцеи, и wт Поенещ(и), и wт Грѳмъзещ(и), и wт Фаѳри, и wт Пригорчѧни, и wт Тѫкмънещ(и), и wт Петрещ(и) и wт Бъилещи, такожде и wт холопи цигани, что бѳдет част Василїе Болишор, како да ест емѵ съ въсѣм доχодом.

И wт том, тиж(е) даем и потвръждаем слоузи н(а)шемѵ, Ѵпостол Чеχан, и на дрѳгаа част за wтн(и)нѳ wт село Пригорчѧни, что wн себѣ кѳпил wт Логина, дочка Богза логофет, и wт с(ы)нъ еи, Оржш, радї два на десѧт ѳгарскиχ, что сѧ изберет част иχ wт ватрѵ село, и wт поле, и wт водѳ и wт вес приχод, како ѳказовал нам и запис wт самаа Логина и wт с(ы)нъ ем, Ѡржш, сътворен wт прѧд люди добриχ, имѣ им: Тодер кравец, и Василїе Ржгъѵ, и ерeѵ Босїе, и ерeѵ Василїе, и Дънъилъ и Брабїе.

Того радї, тѣχ въсѣχ част за wтн(и)нѵ wт тиχ селаχ, елици више пишем, како да ест виеше писанномѵ Ѵпостол Чеχан правии wтн(и)ни, и

www.dacoromanica.ro

вик8пленіе, и 8рик и повръжденіе, съ въсѧм доходом, непор8шенно николиж(е), на вѣки.

И ин да сѧ не 8мишлет.

8 Мс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на <7151/1643>, ап(риліе) к҃и <28> д(ь)нъ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Apostol Cehan, şi ne-a arătat un zapis de mărturie de la însuşi Vasilie Bolişor, făcut înaintea a oameni buni, anume: preotul Vasilie, şi Toma, şi Dănăil(ă), şi Toader Pleşca, şi Vasilie Cotea, şi Necula din Iveşti, scriind şi mărturisind în acest zapis însuşi pre sine Vasilie Bolişor, cum el, nesilit de nimeni şi nici asuprit, ci de bunăvoia sa, a vândut dreptele sale ocini, cât se va alege partea lui, din satul Măreţei, şi din Poeneşti, şi din Grumădzeşti, şi din Fauri, şi din Prigorcéni, şi din Tăcmăneşti, şi din Petreşti şi din Băileşti, de asemenea şi partea lui ce i se va aveni din ţiganii pe care el i-a avut de dedină cu fraţii săi. Pe toate acestea le-a vândut slugii nostre mai sus scrise, Apostol Cehan, pentru trei cai şi două vaci cu viţei şi douăzeci de ughi şi paisprezece stupi, din vatra satelor, şi din câmp, şi din apă şi din tot venitul.

Deci, noi, dacă am văzut acest zapis adevărat de la însuşi Vasilie Bolişor, făcut înaintea atâtor oameni buni, am încredinţat şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Apostol Cehan, aceste mai înainte zise părţi de ocină din Măreţei, din Poeneşti, şi din Grumădzeşti, şi din Fauri, şi din Prigorcéni, şi din Tăcmăneşti, şi din Petreşti şi din Băileşti, de asemenea, şi din robii ţigani, ce va fi partea lui Vasilie Bolişor, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea, dăm şi întărim slugii noastre, Apostol Cehan, şi altă parte din satul Prigorcéni, pe care el şi-a cumpărat-o de la Loghina, fiica lui Bogza logofăt, şi de la fiul ei, Orăş, pentru doisprezece ughi, ce se va alege partea lor din vatra satului, şi din câmp, şi din apă, şi din tot venitul, după cum ne-a arătat şi zapis de la însăşi Loghina şi de la fiul ei, Orăş, făcut înaintea a oameni buni, anume: Toader croitor, şi Vasilie Râjgău, şi preotul Bosie, şi preotul Vasilie, şi Dănăilă şi Vrabie.

Pentru aceasta, toate aceste părţi de ocină din aceste sate, câte scriem mai sus, să-i fie mai sus scrisului Apostol Cehan drepte ocini, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7151 <1643> aprilie 28 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Mărăţăi, Poeneştii, † Grumădzăştii, † Faurii, † Prigorcénii <şi, adăugat ulterior>: cât se vor alege

www.dacoromanica.ro

părţile lor <şi una din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Mărăţăi, Poeneşti, Grumăzăştii, Faurii, Prigorcenii, Tecmăneştii, Petreştii, Băileştii. Sârbăsc.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXIV/173. Orig., hârtie (43,5 x 28,7 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut. Cu o trad. din sec. al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/83 (foto. după orig. şi după trad.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, VIII, p. 290–293, nr. CXCIV (text slav după orig., din *Ms. Surete*, XXVI, 225, şi trad. editorului).

[1] Greşit, în loc de: **нъ**.

84 1643 (7151) aprilie 28

O carte de la răpăosatul Vas(i)lie vodă, din velet 7141 <1643> apr(rilie) 28, scriindu la sluga mării sali, la Ghiorghie din Bărboş(i) şi la Lazor de acolea. Dămu-vă ştir(e) că domnii meli s-au jăluit sluga domnii meli, Vas(i)lie din Ghidişeni, pre Nacul de acole, zicându înnainte domnii meli că au cumpărat tatăsău, Ion Cogălniceanul, o parte de ocină de sat, de la Ghidişeni, parte din gios, de la izvoară în gios, până în locul lui Voico, şi s-au aflat şi dre[s]sé pe ace parte de locu, cum au cumpărat. Iar cându-i acmu, vra să s(e) amestice şi Nacul pre acel loc.

Pentru aceea, dac(ă) veţi vede carte domnii me[l]li, iar voi să aveţi a opri pe Nacul de pe ace parte de loc. Iar lui, di-i va păre cu strâmbul, să vie să ste de faţ(ă) înnainte domnii meli.

Тое пишем; и нак не бчините.

Мс, лет(о) ѯзр҃на <7151/1643> **ап(рилїе) к҃и** <28>.

La sfârşitul acestei copii sunt rezumate două acte, fără dată, pe care le publicăm aici:

„O carte de la Mihai vodă, la părintele Iorisit[1], nu s-au giudecat de faţ(ă)".

„O carte de la Ion vodă de poprit moşie, iar nu au oprit".

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XXI/3. Copie prescurtată, din sec. al XVIII-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/84 (foto. după copia prescurtată).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXV, p. 6–7, nr. VI (aceeaşi copie); Andreescu, *Doc. Kogălnicenilor*, p. 2, nr. III (rez. după aceeaşi copie).

[1] Greşit, în loc de: „Iorest".

85 1643 (7151) mai

† Adecă eu, Ştefan Florescul, s<c>[1]riu şi mărturisescu cu acestu zapis al mie<u>[1] cum amŭ vândut eu, de-a mea bunăvoie, o curătură a mea, ce o am făcut eu den pă[n]dure întreagă, ce se cheamă Colibiţa, pre apa Bistriţei, şi o am vândut eu

www.dacoromanica.ro

dumisale, giupânul(ui) Gheo<r>[2]ghie, marele păharnic, de nime silit sau împresurat, ce eu de-a mea bunăvoie, o am vândut dumisa<l>[1]e, dereptŭ 10 lei şi un cal.

Şi, cândŭ o am vândut, fost-au Selevestru, egumenul de la Hangŭ, şi cu alţi călugări, anume: Ghedeon, şi Ioil, şi Dionisie, şi vătămanul de Bălţăteşti, Ion Ţigârlea, şi Ionaşco Bârlibă, şi Dumitru Hârjabă, şi den Mânjeşti, Buzuluc(ă), şi Toma Andoniescul, şi alţi oameni buni. Şi au fostŭ den Gura Largului: Sturzea şi Vrânceanul, şi mulţi oameni bu<n>[1]i, bătrâni şi tiner<i>[1].

Şi, cândŭ o am vândut fost-au toată rudeniia mea şi cu ştirea tuturora o am vândut. Pentru <aceea>[2], nime den ruda mea se n-aibă a-ntoarce. Iar cine va vrea se-<n>[2]toarcă, acela om să fie proclét şi afurisit de Vl(ă)d(i)ca H(ri)st(o)s şi să fie la un loc cu Iuda şi cu Ariie.

Şi, pentru credinţa, pusu-mi-am şi dégetul pecéte.

Aceasta am scris.

Пис(д), м(ѣсѧ)ц(д) маи, лѣт(о) ѯзр҃нд <7151/1643>.

Ştefan Florescul; Ion; Buzuluc(ă).

† Ѳр(о)мwнаχ Селевестрv, егvмень wт <Х>днгъ.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Poiana Colibiţa <şi, pe o etichetă lipită, alta, din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: No. 6. 7151 <1643> maiu. Zapisul lui Ştefan Florescul, prin care au vândut lui Gheorghie paharnicul o curătură, anume Colibiţa, deschisă din toporu, pe apa Bistriţii, la Hangu.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CD/13. Orig., hârtie (30 x 20,5 cm), rupt la îndoituri şi ros de carii, lipit pe pânză, lipsă 2/3 din fila a doua, sigiliul mănăstirii Hangu (4,4 cm în diam.), aplicat în fum, având în câmp scena Intrării Maicii Domnului în Biserică, iar în exergă, înconjurată de două cercuri perlate, legenda: † **Печат(ь) Въведенїе Б(огоро)дн(ци) Марии ...**[3], **лѣтw ѯзр҃ле ф(е)в(рвдрїе) кѝ** („† Pecetea Intrării Născătoarei de Dumnezeu Mariia ...[3], anul 7135 <1627> februarie 28"), şi trei amprente digitale. Cu o copie din sec. al XVIII-lea.

Ibidem, CD/100 (rez., într-un opis din 1855 septembrie 29); idem, Mitropolia Moldovei, Mănăstiri şi schituri, dos. 257/1855, f. 4 r. (rez. într-un opis din 1855 septembrie 29).

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXX/30 (copie, numai cu vălcatul).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/85 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Bulat, *Doc. m-rii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei", VII, 1935, p. 313 (menţ. din 1804 aprilie 8); p. 315 (menţ. copiei); *Catalog*, II, p. 338–339, nr. 1680 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Neclar.

86 — 1643 (7151) mai 1

Zapis din 7151 <1643> mai 1, di la Gavriil, ficiorul Sorii[1], cu care vinde a sa moşie din Armeneşti, din giumătate de sat, parte despre răsărit, din bătrânul Coşula[2], doaî părţi[3]; le-au vândut lui Dumitraşco diiaconul[4], drept 35 de lei bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 378, f. 19 r. Rez. în copia unei cărţi de judecată din 1817 februarie 8; idem, Documente, CDIX/132, f. 1 r. (rez. în copia unei mărturii hotarnice din 1820 august 12).

[1] În celălalt rez. (v. descrierea arheografică) urmează: „nepot Tomii şi a Ghinii".
[2] În celălalt rez.: „Coşulii".
[3] În celălalt rez. urmează: „a Tomii şi a Ghinii".
[4] În celălalt rez urmează: „nepot lui Druţii Mihul şi fiméi sali. Măricăi, nepoata Uşăriului".

87 — 1643 (7151) mai 3

Gheorghiţă sulger, staroste de Cernăuţi[1], dă mărturie cu privire la judecata cu Petre cojocarul pentru nişte dughene din Cernăuţi.

După *Catalog*, II, p. 336, nr. 1666 (rez. după rez. dintr-un izvod de doc. de la Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Agathon, II/28, nr. 80; astăzi, rez., nu se mai mai găseşte în izvodul de sub această cotă.

[1] Se poate ca data să fie greşită, deşi, după locul ocupat de rez. în izvodul de doc., data pare a fi corectă (v. doc. din 1643 septembrie 20 şi <1643> septembrie 28).

88 — 1643 (7151) mai 5

† Adecă eu, Jerian, ficiorul Petrii, nepot Tă<m>[1]pii o<t>[1] Cătănaşi, scriu şi mărturisescu cu acestu zapis al meu, precum eu, de nime silit, nici asuprit, ce de a mea bunăvoie, am vândutu a mea dreaptă ocină şi moşii, dintr-u<n>[1] moş, giumătate de bătrân, a patra parte de totu satul, şi cu vie de moşie părăsită, iară den satu din Cătănaşi, dén ţinutul[2] Cohurluiului, pre Cohurluiul Săcu, am vândut-o dumisali păharnicului Pană, dreptu treisprădzéci galbeni, bani buni, pentru căci am fostu furatu eu cinci vaci a popii Coste de Oncan(i) şi popa m-au prinsu pri mine de faţă şi m-au datu pre mâna pârcălabilor di ţinutul Cohurluiului. Deci eu cu aceşti bani ce mai sus scriem m-am plătitu[3] de cătră popa şi de la pârcălabii.

Şi, vândzându eu această moşie, mi-am chemat pre fraţii mie[4] şi pre surorile méle denainte a mulţi oameni buni, pre soru-mea, Dahina, şi Angheliţa, şi Arsăniia, şi Nastasiia, şi Zlata, şi Odohie. Deci şi surorili méli s-au învoit cu mine şi ş-au dat şi éli părţile lor, iarăş(i) din Cătănaşi, iară eu într-alti moşii, ce avem pre aiurélea, să n-aibu treabă, să-m(i) ţie élé părţili méli. Aşijdérea, noi, fraţii, mărturisim cum ne-am dat părţile noastre din Cătănaş(i), de a noastră bunăvoie pentru frati nostru cu învoire, dumisali, păharnicului Pană, şi cuconilor, <şi>[1] [ni]nipoţilor şi strinepoţilor dumisali.

Şi în tocmala noastră să prilij(i): Ghervasie ot Dzirneşti, şi Tileagă ot tam, şi Costantin, şi eu, Dumitraşco, cumnatu lu Jerian, o<t>[1] Chicoşea, şi mulţi megiiaşi, şi Hulpi şi Moţoc o<t>[1] Chicoşea.

Şi, pentru bun(ă) cridinţă, am pus şi dégeteli.

www.dacoromanica.ro

л(ѣ)т(о) ѫзрнд <7151/1643> мес(а)ца маѝ е <5>.
Geran; Ghervas(ie); Teleagă; Costantin; Dumitraşco; Hulpe.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Ot Jeriana, sin Pietrii, gium(ă)taate de bătrân>; <apoi, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: 7151 <1644> mai 5. Zapisul lui Jeran, ficior Petrii, ci dau pah(arnicului) Pană. Cătănaşi <şi una din sec. al XIX-lea>: N. 249. 1862 mart(ie) 30.

Arh. Naţionale Neamţ, Fond M-rea Văratec, II/76. Orig., hârtie (32,7 x 20,5), şapte amprente digitale, aplicate în cerneală.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/88 (xerocopie după orig.).

1 Omis.
2 „dén ţ", scris peste alte slove.
3 „m-am plătitu", scris deasupra rândului, de aceeaşi mână.
4 Aşa în orig.

89 1643 (7151) mai 7

Scrisoare a lui Avram Cojan, din 7151 <1643> mai 7 ... arată că parte lui Cojan au fost numai a şăsa parte de sat <Hruşavăţul, în ţinutul Hotinului>[1].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCIX/20. Menţ. într-un jumal din 1809 august 5 (astăzi sub această cotă se găseşte alt doc.).

1 Completat după partea de început a jurnalului.

90 1643 (7151) mai 8, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѧд вѣсими н(а)шими мѡлдавскими болѧри, великиⷯ и малиⷯ, слугѫ н(а)ше Василїе Фѳгли ѿт тръг Йскаго и ѳказовали прѧд нами един запис за свѧд(ѣ)телство ѿт люді добри, на имѧ: Дѳмитрашко Фѳлцер ѿт тръг Йскаг(о), и Мирѧ ѿт Лъзорѧни, и Иримїѧ ѿт там, и Иѡнашко ѿт там, и Никодр(ъ) ѿт Прочѧлнич, и Пътрашко ѿт там, и Тодер Цинцержѵ, и Ѡнофрею ѿт там и ѿт иниⷯ люді добри и воини прѣдніи, писавше въ тот запис како прїиде прѧд нами Шефан, с(ы)нъ Ихнат, по его доброю волю, неким непонѵжден а ни присел(о)ван, и дал и даровал своѧ правда ѿтн(и)на[1] и дѣдн(и)на ѿт село Лъзорѧни, пета част, что на Sисїѧ, ѵ волостѵ Йскои, ѿт ватрѣ село, и ѿт полѧ, и ѿт вода и ѿт вес приⷯод. Та ѡн дал и даровал слугам н(а)ше виш(е) писани, Василїе Фѵгли, радї а(ѳ)ше емѵ и родїтелем его. И

www.dacoromanica.ro

слугам н(а)ше, Василіе, ещеж(е) дал емъ четири десѧт злоті бытиҳ и платил глава емѵ, за нежда что его падет.

Ино ми, ѡко ѹвидѣҳом тот истинїи запис ѡт тиҳ людї добри, вѣровали есми и ѡт нас ещеж(е) дадоҳом и потвръдиҳом слуга наш(е), Василіе Фъгли, на тоа виш(е) прѣда речена част за ѡтн(и)нъ ѡт село Лъзорѣни, пета част, съ вес приҳод, како да ест емѵ съ въсѣм доҳодом, непорѵшено николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѵмишает.

Ѹ Їс, л(ѣ)то ҳзр҃на м(ѣ)с(ѧ)ца маи и҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Vasilie Fugli din târgul Iaşi, şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la oameni buni, anume: Dumitraşco Fulger din târgul Iaşi, şi Mirea din Lăzoréni, şi Irimiia de acolo, şi Ionaşco de acolo, şi Nicoară din Procélnici, şi Pătraşco de acolo, şi Toader Ţinţerâu, şi Onofreiu de acolo şi de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte, scriind în acel zapis că a venit înaintea lor Ştefan, fiul lui Ihnat, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a dat şi a dăruit dreapta sa ocină şi dedină din satul Lăzoréni, a cincea parte, care este pe Dzidziia, la ţinutul Iaşi, din vatra satului, şi din câmp, şi din apă şi din tot venitul. Aceasta el a dat-o şi a dăruit-o slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Fugli, pentru sufletul său şi al părinţilor săi. Iar sluga noastră, Vasilie, încă i-a dat patruzeci de zloţi bătuţi şi i-a plătit capul, pentru nevoia în care el căzuse.

Deci noi, dacă am văzut acest adevărat zapis de la aceşti oameni buni, am crezut şi de la noi încă i-am dat şi i-am întărit slugii noastre, Vasilie Fugli, această mai sus înainte zisă parte de ocină din satul Lăzoréni, a cincea parte, cu tot venitul, ca să-i fie cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7151 <1643> luna mai 8.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>:† Zapis pre Lăzoreni, pre Jijie, в(о)лостѵ[2] Iaşi. Пис(а) Михаи[3], <una ulterioară>: † Stănislav biv şoltuz ot Huşi <şi una în limba greacă; de asemenea, două însemnări din sec. al XIX-lea>: 7151 mai 8. <şi> No. 1. Lăzoreni.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXII/2. Orig., hârtie (29,7 x 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut.

Ibidem, CCCXXIV/17, f. 6 r., nr. 4 (menţ. cu data de zi: 1).

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/90 (xerocopie după orig.).

[1] Slova ѧ, transformată dintr-un и.
[2] ţinutul.
[3] A scris Mihai.

91 1643 (7151) mai 8

Un zapis de Voroveşti, de un bătrân pol, de la Gligor(e), sin Bicului, тиж(е) wт Кнежа, без пол[1] <de>[2] sat, ce este baştină, din velet 7151 <1643> mai 8.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IX/79, f. 9 r. Rez., într-un izvod din 7263 <1755> martie 20, de doc. „ce sintu de moşii de pe Simion Gheuca spăt(ar) şi de la Sava, sin lui Simion, ce s-au poreclit Ţopa, de pe femeie".

[1] de asemenea, de pe Cneja, fără jumătate.
[2] Omis.

92 1643 (7151) mai 12, Suceava

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїею, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Wж(е) г(о)сп(о)дств(о) ми дали и потвърдили есмы слѹгам г(о)сп(о)дств(а) ми Тодер Герман, с(ы)нъ стараг(о) Герман, внѹк Некита, на его права wтн(и)нѹ и д(ѣ)дн(и)на, wт нарѣденїе что имал wт(ь)цъ его, Герман, wт Єремїа Могила воевода, wт третаа част wт село Коражрѣни, четвржтаа част, что на Юбънѣса, ѹ в(о)лост Дороxоицкомѹ, на wбѣ сторони Юбънѣса, и съ четвръртаа част wт став и wт млин, что сѹт ѹ срѣд село, и съ садове и съ вес приxод, что тод четвръртаа част виш(е) писан достало сѣ емѹ коли раздѣлили съ братїмx емѹ. Тѫм радї како да ест емѹ съ въсѣм доxодом.

И wт том, прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѹга наш, Стефан, и съ жена его, Анна, сестра Тодер Герман, по иx доброи волѣ, неким непонѹжден а ни приселовани, и сътворил токмеж(е) и измѣненїе съ брат иx, слѹжѣ наш, Тодер Герман. И дал Щефан и съ жена его, Анна, Тодеров Герман, четвръта част wт тод трета част wт село Кораърѣни, wт тѣx нарѣденїе виш(е) писан wт Єремїа воевода, и съ четвръртаа част wт тог(о) став, и wт млин, и wт садови и съ вес[т] приxодѹ, что сѣ приxодили на тод част. А слѹга наш, Тодер Герман, дал иx, измѣнно за измѣннѹ, четвръртаа част wт село Замостїм, что ѹ в(о)лостѹ Чернъѹцскомѹ, съ мѣстѹ за млин на потоцѣ Бережница и съ вес приxод.

www.dacoromanica.ro

И wт том, тиж(е) приидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Лѹпѹл и съ зѣт его, Пънтелею Барбовски, и съ жена его, Марїѧ, дочка Ирини, жена Лѹпѹлѡви, внѹк[к]а стараг(о) Герман, по иχ доброи волѣ, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали своа права wтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, wт тогож(е) нарѣдєнїе что wни имали wт Єремїѧ воевода, wт тоа третаа част wт тогож(е) село Кордърѣни, четврътаа част срѣдною, <на wбѣ сторони Юбънѣ>[1]са и съ четврътаа част wт тогож(е) став и wт <млин>[1], что срѣд село, и wт садове, что имал за дѣдн(и)нѹ, и съ вес проходѹ. Та wни продали слѹѕѣ нашемѹ, Тоадер Герман, и жена его, Ѧнна, радї една сто и два десѣт талери сребръниχ, але съ два десѣт и пет пчели.

И въстал сѣ слѹга наш, Тоадер Герман, и съ жена его, Ѧнна, и платил ѹсе испълнна тиχ п(и)н(ѣ)ѕи выш(е) писанни, р҃к талери сребръниχ, съ тиχ пчели, въ рѹки Лѹпѹл и Барбовски и жена его, Марїа, wт прѣд нам и прѣд нашими болѣри.

И тиж(е), даем и потвръждаем слѹгам наш, Тоадер Герман, на его правда wтн(и)на и кѹпежна, wт его праваг(о) исписок что wн имал за кѹпежна wт Моѹси воевода, половина wт една камен млински, въ тогож(е) wт село Кордърѣни, на рѣцѧ Юбънѣса, что ест емѹ правда кѹпежна wт Тоадер Ѧрбѹре, радї един кwн, цѣнован за три десѣт талери сребниχ. Тѣм ради, да ест емѹ съ въсѣм доχодом.

И тиж(е), един садѹ wт тогож(е) село Кwрдърѣни, что имал мног(о) кратї, тѣж(е) прѣд г(о)сп(о)дств(а) ми, съ Тоадер Ѧрбѹре, радї тот сад и све зостал Тоадер Герман на Тоадер Ѧрбѹре wт закwн, понеж(е) wбрѣтоше сѧ въ <ч>[1]аст Германови, и ещеж(е) дал Тоадер Герман Ѧрбѹреви, една крав съ телици.

Тѣм ради, тѣχ выш(е) писанни частї за wт<ни>[1]и wт село Кордърѣни, съ став, и съ млини и съ садовѣ, како да бъдет слѹѕѣ наш выш(е) писан, Тоадер Герман, и wт нас правда wтн(и)нѹ, и викѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доχодом, и да имает дръжатї све χотар въ знаменїе, пѹ кѹда wни себѣ знаменали, непоколѣбим николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѵмишает.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на, м(ѣ)с(ѧ)ца маи, е҃ї д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т <m. p.>.

† Дѹмитрѹ Блъцѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii domniei mele Toader Gherman, fiul lui Gherman bătrânul, nepotul lui Nechita, dreapta lui ocină şi dedină, din dres ce a avut tatăl lui, Gherman, de la Ieremia Moghilă voievod, a patra parte din a treia

parte din satul Cordăréni, ce este pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoi, pe ambele părţi ale Iubănései, şi cu a patra parte din iaz şi din moară, ce sunt în mijlocul satului, şi cu grădini şi cu tot venitul, care acea a patra parte mai sus scrisă i s-a cuvenit când au împărţit cu fraţii lui. Pentru aceasta, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi întru aceasta, a venit înaintea nostră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Ştefan, şi cu femeia lui, Ana, sora lui Toader Gherman, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au făcut tocmeală şi schimb cu fratele lor, sluga nostră, Toader Gherman. Şi a dat Ştefan şi cu femeia lui, Ana, lui Toader Gherman a patra parte din acea a treia parte din satul Cordăreni, din acel dres mai sus scris de la Ieremia voievod, şi cu a patra parte din acel iaz, şi din moară, şi din grădini şi cu tot venitul, ce s-au cuvenit din acea parte. Iar sluga noastră, Toder Gherman, le-a dat, schimb pentru schimb, a patra parte din satul Zamostia, ce este în ţinutul Cernăuţi, cu loc de moară pe pârâul Berejniţa şi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Lupul şi cu ginerele lui, Pănteleiu Barbovschi, şi cu femeia lui, Maria, fiica Irinei, femeia lui Lupul, nepoata lui Gherman bătrânul, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din acelaşi dres ce ei au avut de la Ieremia voievod, a patra parte din acea a treia parte din acelaţi sat Cordăréni, partea din mijloc, <pe ambele părţi>[1] ale Iubănései şi cu a patra parte din acelaşi iaz şi din <moară>[1], ce sunt în mijlocul satului, şi din grădini, ce a avut de moştenire, şi cu tot venitul. Aceea ei au vândut-o slugii noastre, Toder Gherman, şi femeii lui, Ana, pentru o sută şi douăzeci taleri de argint, însă cu douăzeci şi cinci de stupi.

Şi s-a sculat sluga noastră, Toader Gherman, şi cu femeia lui, Ana, şi a plătit deplin acei bani mai sus scrişi, 120 taleri de argint, cu acei stupi, în mâinile lui Lupul şi Barbovschi şi femeii lui, Maria, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi, de asemenea, dăm şi întărim slugii noastre, Toader Gherman, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din dreptul lui ispisoc ce el a avut de cumpărătură de la Moise voievod, jumătate dintr-o piatră de moară în acelaşi sat Cordăréni, pe pârâul Iubăneasa, ce-i este dreaptă cumpărătură de la Toader Arbure, pentru un cal, preţuit pentru treizeci taleri de argint. Pentru aceasta, să-i fie cu tot venitul.

Şi de asemenea, o grădină din acelşai sat Cordăréni, ce a avut odată multă pâră, înaintea domniei mele, cu Toader Arbure pentru acea grădină şi tot a rămas de lege Toader Gherman pe Toader Arbure, pentru că s-a aflat în partea lui Gherman, şi încă a dat Toader Gherman lui Arbure o vacă cu viţel.

Pentru aceasta, acele mai sus scrise părţi de ocină din satul Cordăreni, cu iaz, şi cu moară şi cu grădini, ca să fie slugii noastre mai sus scrise, Toader Gherman, şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, şi să stăpânească tot hotarul în semne, pe unde ei şi-au însemnat, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Suceava, în anul 7151 <1643>, luna mai, 12 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru Vlăgea <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXII/8. Orig., hârtie (42,5 x 27,5 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut. Cu o trad. din 1750, de Tănase Petrache Măcărescu fost cămăraş de izvoade (ibidem, XXII/9).

Aceeaşi trad., însă prescurtată, la idem, Ms., nr. 598, f. 6) şi o alta din 1733 (7242) noiembrie 22 (idem, M-rea Doljeşti, X/8). În acelaşi fond, M-rea Doljeşti, se păstrează două rez. (X/57, nr. 5 şi X/93, nr. 6) şi două menţiuni (X/206, nr. 3, fără dată de lună şi de zi; XXII/5, nr. 19); o altă menţ. la idem, Ms., nr. 598, f. 62, nr. 6.

Idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/55, nr. 6 (menţ., cu data de zi: 18, în „Ponturile şi dovezile ci s-au arătat pentru hotărâturile Cordărenilor ci s-au făcut mai înainte, let 7275 <1766> noiemv(rie) 26").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Fotografii, XXVII/92 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 336, nr. 1667 (rez. după orig. şi inventarierea traducerilor şi copiilor păstrate la Arhivele Naţionale Bucureşti).

---

[1] Rupt.

93 1643 (7151) mai 14, Iaşi

† Adecă eu, Neculae, şi eu, Vasilie, ficiorii Nastasii îi Brândzoaie, noi, de nime nevoiţi, nice asupriţi, ce de bunăvoia noastră am vândut dereaptă ocină şi moşie den sat den Mădârjéci, şi den Văleşéni, şi den Poieni, şi la[1] Micodini, o am vândut lui Vasilie Dicăş, ca să-i fie dreaptă ocină şi moşie, lui, şi femei dumisale şi cuconilor dumisale, o am vândut dereptu 30 şi 5 de zloţi, ca să-i fie dereaptă ocină şi moşie lui Vasilie Dicuş.

Şi o am vândut denaintea oameni buni, denaintea lui Ivan ot Mădârjéci, şi denaintea Grigorcii de acolo, şi Pavăl al lui Drăgăil(ă) ot tam, şi denaintea lui Vârlan den Ciunceşti, şi denaintea Lucăi den Mădârjéci, şi denaintea deiaconului, lui Băntelei den Mădârjéci, şi Pahomie <căpitan>[2] de-acolo, şi Buculéi de acolo, şi Irimiia de acolo, şi Ignat cel spân de acolo şi denaintea a mulţi oameni buni, o am vândut ca să-i fie deraptă ocină şi moşie, în véci.

Şi, pentru mai mare credinţa, ne-am pus şi peceţile, ca să să ştie.

ѯ Ѩlc, ѧ(ѣ)т(о) ѯзр҃ѧ <7151/1644> маи а҃і <14>.

Ivan; Gligorcea; Drăgăil(ă); Vârlan; Luca; Deiaconol; Pahomie căpitan; Buculéi; Irimiia; Ihnat.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCCLXXIV/6. Orig., hârtie, filigran, zece amprente digitale.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Mihai Costăchescu, Caiet III, p. 2283, nr. 1068 (rez. de M Costăchescu, numai cu văleatul, după un ms. Ghibănescu).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/93 (foto. după orig.).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Cuvântul a fost şters; întregirea s-a făcut după iscălitură.

www.dacoromanica.ro

7151 mai 14. Zapisul de la Grăpina Prodănească, arătând cum s-au învoit cu Avram din Lucăceni, moşul cuconilor lui Vartic, după moartea lui Vartic, ficiorul ei, precum au poftit Avram cu fata lui Irina, giupâneasa lui Vartic, şi cuconii lui Andrică, au poftit de la numita Grăpina o parte de ocină din Şijcăuţi, o a treia parte de sat, cu tot locul şi cu heleşteu, ca să fie acea parte împotriva celorlanti ocini, cum au iubit[1] ei să fie cătră sat, cătră Cristeşti, iar celelalte ocini s-au venit în partea celorlalţi feciori, anume Peribicăuţii şi Rujavinţii, satu întreg, şi giumătate din Cerlica[2] cea Mare la 3 ficiori, anume Lupul Talpă comis şi Aniţa şi Irina, care aceştia să nu aibă treabă la partea din Şijcăuţi, precum şi ficiorii cuconului ei, Vartic, să n-aibă treabă la celelalte; tocmind şi întărindu-i pe acei trei ficiori ai ei, adică Lupul Talpă comis să ţie giumătate de sat de Peribicăuţi şi a treia parte de Rujavinţi, şi ginerele ei, Gavrilaş, cu fata ei, Irina, să ţie asemenea giumătate de sat de Peribicăuţi şi a treia parte din Rujavinţi, şi ginerele ei, Badiul, cu fata ei, Aniţa, să ţie a treia parte din Rujavinţi şi giumătate de sat din Cerlica[2] cea Mare. Şi nişte zapise ce au fost făcut Barnovschi vodă lui Vartic şi Lupului Talpă să nu se creadă, ci să se rupă ori la cine vor fi.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 290-291, nr. 164 (nr. 6).

Rez. dezv. într-un perilipsis din sec. al XIX-lea pentru moşiile din ţinutul Hotin ale banului Arghire Cuza.

Arh. Naţionale Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr. 76, f. 106, nr.1 (reg. după documentele familiei Ianoş Olinschi); ibidem, f. 110, nr. 1 (menţ., datată: 1649 <7157>).

ALTE EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 209, nr. 631 (rez.).

[1] Probabil greşit, în loc de „dorit".
[2] Greşit, în loc de Cerlina.

95 1643 (7151) mai 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоша прѣд нами и прѣд нашими болѧри, великиχ и малиχ, Никан, внук Фратѣ, и Хълицоае съ дѫщꙗ еи и съ зѧт еи, Тодер, и тиж(е) Некифор и съ иннихъ племеници своим, въси внуци Фрътеи, по иχ доброи волѣ, неким непонужденни а нни преселованни, и продал своиχ правъ wтн(и)на и дѣдн(и)на, wт половинна село Хорилещи четвръта част и съ една букатv за мѧст(о) v верхv Вока v старїи пасика, и съ мѣст(о) за сѣнно wт истwчник выш(е) даж(е) до старїи хотар, и wт пасика что сѧ приходитї, и съ една полѧнnv за сѣнно v буков<и>[1]ни что именует Къшицеле и wт вес хотар что сѧ приходити, wт тогож(е) село Хорил(е)щи, что ѹ в(о)лост Кръligътvр(ъ). Та wни продали м(о)л(е)вник н(а)шемv, Стефан дїакон wт цр(ъ)ков г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, радї тридесѣт талери

www.dacoromanica.ro

сребрѣнихъ; и платил бъси испълнна, тихъ п(и)н(ѣ)зи выш(е) писанни, wт прѣд на<ми и>[2] прѣд нашими болѧри.

Тѧм радї, како да б<ъд>[2]ет емꙋ и wт нас права wтн(и)нꙋ, и викꙋпленїе, и ꙋрик и потверъжденїе, съ въсѧм доχодом, непорꙋшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишлет.

Пис ѕ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃на, м(ѣ)с(ѧ)ца маи, ѣ҃ д(ъ)ни.

† Сѧдѧм г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т <m. p.>.

† Дꙋмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri mari şi mici, Nican, nepotul lui Fratea, şi Hăliţoaie, cu fiica ei şi cu ginerele ei, Toader, şi de asemenea Nechifor şi cu alte rude ale sale, toţi nepoţii Frătei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din jumătatea satului Horileşti şi cu o bucată de loc în vârful Voca, la prisaca cea veche, şi cu loc de fân de la izvor în sus până la hotarul vechi, şi de la prisacă ce se va cuveni, şi cu o poiană de fân în bucovina ce se numeşte Căşiţele şi din tot hotarul ce se va cuveni, din acel sat Horileşti, ce este în ţinutul Cârligătura. Aceea au vândut-o ei rugătorului nostru, Ştefan diacon de la biserica domniei mele, pentru treizeci taleri de argint; şi a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, înaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceasta, ca să-i fie şi de la noi dreptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7151 <1643>, luna mai, 15 zile.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLVI/52. Orig., hârtie difolio, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їw Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мwлдавск(ои). ҳзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Pe fila a doua, începutul altui act de la Vasile voievod, prin care întăreşte lui Gavril diacon, lui popa Marco şi fraţilor lor, fiii popii Tiron, şi altor rude ale lor, nepoţii Greacăi, strănepoţii Tudosiei, răstrănepoţii Cristinei, stăpânirea asupra unei a patra părţi din satul Curi...[2], ce este la mijlocul Solovăţului, în ţinutul Iaşi.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCCI, f. 168–169 (copie slavă din 1747 <7255> martie 18). Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/95 (foto. după orig.).

[1] Omis.

[2] Rupt.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми ѳм(и)л(о)стивиχом сѧ и дадоχом и пом(и)л(о)ваχом на слѣга н(а)шего Хриза и кнѣгини его Вамба, сестра Єнаки постелник, съ едно село, на имѣ Лътѳришѣнии, от в(о)лѡст Текѳчскомѵ, на рѣцѣ Цервл, что тое село было наи прѣжде прав за викѳпленїе покоинномѳ Єнаки постелник. Ѩ когда быст до с(ъ)мр(ъ)ти Єнакїеви постелник, ѡн дал тое село непотови своемѵ Єнаки, с(ы)нъ Костандин Челеби.

Ѩ по том, приклѳчил сѧ с(ъ)мр(ъ)тѳ и Єнакїеви, с(ы)н(о)ве не и<м>ал, понеж(е) млад ѳмер, и ѳсмотриχом како сѧ подобает, аби дръжал тое село, Лътѳришѣнии, сестра Єнакиеви постелни<к>[1], кнѣгинѣ Вамба съ пан еи, Хриза.

Того <р>[1]ад[1], тое прѣд реченное село, Лътѳриш<ѣ>[1]нии, на рѣцѣ Цервл, ѡт в(о)лѡст Текѳчскомѵ, како да ест слѳзи н(а)шемѵ, Хриза, и кнѣгини си, Вамба, права ѡтн(и)на, и даанїе, и м(и)л(о)ванїе, и ѳрик и потвѣжденїе, съ въсѣм доχодом, непорѳшенно николиже, на вѣки.

И ин да сѧ не ѳмишает.

ѳ Сѳчав(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃на маи ѳ҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иѡ Василие вѡевода <m. p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe sluga noastră Hriza şi cneaghina lui, Vamba, sora lui Enachi postelnic, cu un sat, anume Lăturişénii, din ţinutul Tecuci, pe râul Gerul, care sat a fost mai înainte drept de cumpărătură al răposatului Enachi postelnic. Iar când a fost la moartea lui Enachi postelnic, el a dat acel sat nepotului său, Enachi, fiul lui Costandin Celebi.

Iar după aceea, s-a întâmplat moartea lui Enachi, fiul lui Celebi, şi fii nu a avut, fiindcă a murit tânăr, şi am cercetat cum se cuvine ca să stăpânească acel sat, Lăturişénii, sora lui Enachi postelnic, Vamba, cu panul ei, Hriza.

Pentru aceea, acel înainte zis sat, Lăturişénii, pe râul Gerul, din ţinutul Tecuci, să fie al slugii noastre, Hriza, şi al cneaghinei sale, Vamba, dreaptă ocină, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Suceava, anul 7151 <1643> mai 19.

† Însuşi domnul poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Galata, VII/3. Orig., hârtie difolio (42 x 28,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, cusut pe altă hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/96 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 336, nr. 1668 (rez. după orig).

[1] Rupt.

97 1643 (7151) mai 23, Suceava

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стию, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидошѧ прѣд нами и прѣд нашими мwлдавскими болѧри, великиχ и малиχ, Тодер, и Нѣкша, и Келсїѧ и Їwнашко, с(ы)н(о)ве Петри, и Костиннови, внvц(и) Ц8рци, по иχ добра волѣ, неким непонvжденномv а н[н]и приселовани, и продали иχ правда wтн(и)нv и а(ѣ)дн(и)н8, десѣт ниви 8 ц(а)р(и)нv и половина за ниве(и) wт село Жигорѣни, wт част Ц8рци, wт ватр8 село, и wт полѣ и wт вес приχод, и съ една ливадv и съ садове. Та wни продали сл8га наш(е) Франци, ради тридесѣт левкови бытиχ.

И о том, тиж(е) прииде прѣд нами и прѣд нашим<и>[1] болѣри Фѫдор пасичник wт Ивънещи, по доброю волѣ, неким непонvжден а неприселован, и продал своа правда wтн(и)нv и дѣдн(и)нv, трїи ниви 8 ц(а)р(и)нv wт тогож(е) село Жигорѣни, wт ватрv село, и wт полѣ, и wт лѣсv, и wт левеsи, и съ сѣнножати и wт вес приχод. Та wн прадал тиж(е) сл8sѣ наше, Франци, ради шест левкови бытиχ.

И платил им въси испълнно тиχ п(и)н(ѣ)sи иж(е) выш(е) писанним, л<s>[1] левкови бытиχ, въ р8ки тим продажници, wт прѣд нами и прѣд н(а)ш(и)ми болѣри.

Тѣм ради, как(о) да бvдет и wт нас правда wтн(и)нv, и викvпленїе, и 8рик и потверъжденїе, непоколѣбими николиж(е), <н>[1]а вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѫ) не 8ми<шае>[1]т <пр>[1]ѣд <си>[1]м листwм г(о)с(по)дс(тва)ми.

8 Сѣчав(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃на маи к҃г а(ь)ни.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѫл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрv <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Toader, şi Neacşa, şi Chelsiia şi Ionaşco, fiii lui Petrea şi ai Costinei, nepoţii lui Giurgiu, de bunăvoia lor, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi dedină, zece

www.dacoromanica.ro

pământuri în ţarină şi jumătate de pământ din satul Jigoréni, din parte lui Giurgiu, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul, şi cu o livadă şi cu grădini. Aceea au vândut-o slugii noastre, lui Franţi, pentru treizeci de lei bătuţi.

Şi întru aceea, de asemenea a venit înnaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Fădor prisăcar din Ivăneşti, de bunăvoia lui, de nimeni silit şi nici asuprit, şi a vândut a sa dreaptă ocină şi dedină, trei pământuri în ţarină, dintru acelaşi sat, Jigoréni, din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure, şi din livezi, şi din fânaţ şi din tot venitul. Aceea au vândut-o, de asemenea, slugii noastre, lui Franţii, drept şase lei bătuţi.

Şi au plătit lor tot deplin, acei bani de mai sus scrişi, 3<6>[1] de lei, în mâinile acelor vânzători, dinaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întăritură, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a nostre.

La Suceava, în anul 7153 <1643> mai 23 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe f. 2v., o însemnare contemporană>: **Съи записъ за кѹпежно на нѣкиѫ часть за ѡтнинѵ ѡт Жигорѣни**[2] <şi una din sec. al XVIII-lea>: 158 pământ(uri) acesti 2 ...[3] cu zapisă dispre apus i bez zapisă. de la Fântâna Oniţcăi în gios.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi. MMDCCVI/7. Orig., hârtie difolio (42.5 x 28 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat. având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour. care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul: scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă. încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † **Їѡ Василїе воєвод(а). Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дарн Земли Мѡлдавск(ои).** ѫзр҃мв (..† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, A. N., MMDCLXV/1 (trad., din 1763 decembrie 3. de Evloghie dascăl).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 336, nr. 1669 (rez. după orig.).

[1] Rupt.

[2] Acest zapis de cumpărătură pe nişte părţi de ocină din Jigoréni.

[3] Un cuvânt neclar.

98 1643 (7151) mai 26, Ţigăneşti

† Milostive şi luminate doamne, să hie măriia d(u)mit(a)le sănătos. Dăm ştire măriei d(u)m(i)t(a)le că au venit Pătraşco ce-au fost cămăraş cu cinstită cartea măriei d(u)m(i)t(a)le, scriindu la noi să mérgem la sat la Burduşeşti, pre valea Zăbrăuţului, să strângem oameni buni de pre înpregiur, megiiaşi, să-i alegém o parte de ocină ce ş-au cumpărat şie de la Ion Dărăbanul şi de la fămeea lui ...[1] şi de la feciorii lui, toată partea Codalbului, dereptu patrusprădzéce galbeni.

www.dacoromanica.ro

Strâns-am oameni buni: Solomon de Şoldeşti, popa Niştiut, Zahariia Coiandră, şi Bosie Platon, şi Sturdzea Munteanul, Gavril şi Ion Fetion de acolo, Dragomir Toader de Burduşeşti şi alţi mulţi oameni buni, bătrâni, şi i-am ales ciaste câmpu de moşie, şeasedzăci de paşi, pre deal spre Ciolăneşti, şi ce să va veni de în trei ploşténce, de în a treiea parte a şăptea parte, şi de în sus de sat pre ...[2] doaodzăci de paşi, şi d<intru>[2] ogoar(e) de cânepi. şi întru vatra satului şeasesprădzéce paşi, şi di în gios de sat cincidzăci şi doi de paşi, şi în sus pre vale şi pre deal, de în săcături în săpături, ce s(ă) va afla cu oameni buni, şi de în moar(ă), şi de în pio şi de în pădure, până unde mérge hotarul satului, de în a treia parte, a şeaptea parte, den tot venitul, să aibă a ţiné.

Peîntr-acesta lucru, milostive doamne, cum am ales cu aceşti oameni buni, noi dăm ştire măriei d(u)m(i)t(a)le, să hie măriia d(u)m(i)t(a)le sănătos, amin.

† Пис(ѧ) ѳ Цигънещ(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃нѧ <7151/1643> маи к҃s <26>.

† Mai mici robii măriei d(u)m(i)t(a)le, Buta şi Romăşcel, starostii de Putna.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Brazi, XXXI/5. Orig., hârtie difolio (30,5 x 21 cm), rupt la îndoituri.

Idem, Ms., nr. 591, f. 64 v. (copie); idem, M-rea Brazi, XXIX/25, nr. 1; XXXVIII/5, nr. 1 şi XXXV/12, nr. 1 (rezumate, ultimele două cu data de zi: 20).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii. XXVII/98 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 336–337, nr. 1670 (rez. după orig.).

[1] Loc liber.
[2] Rupt.

99 — 1643 (7151) mai 27

7151 <1643> mai 27.

O mărturie de la Dimitrii starostili de Putna la mâna lui Pătraşc(o) ce-au fost cămăraş, pentru părţile de moşie ce le are pe apa Zăbrăuţului, la sat <la>[1] Şoldeşti.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Bogdana, XVII/9, nr. 4. Rez.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/99 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 337, nr. 1671.

[1] Omis.

100 — 1643 (7151) mai 30, Suceava

† Иѡ Вασилїε воєводα, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѿж(ε) прїидоше прѣд нами и прѣд вьсими н(ѧ)шими

мwлдавскими болѣри, великими и малими, слѹги н(а)ше Дановичи ѻрѣдник и съ жена ег(о), Ирина, дочка Мариѻци, внѹка Горчѣ Ѹдрѣ, и тиж(е) Василие, с(ы)нъ Пътрашко Ѹдрѣ, и съ иних сестри ег(о), и тих(е) племеници их, Тѹдосїе Ѹдрѣ и сестри емѹ, с(ы)н(о)ви Глигwрїе Ѹдрѣ, въси внѹци и прѣwнѹци Исак Ѹдрѣ, и тѣгали <ли>[1]цим прѣд нами съ слѹѕѣ наше Ѹдреа Гжнскъ, с(ы)нъ Пнтимїеи, внѹк Грига Ѹдрѣ, прѣwнѹк Гаврил Ѹдрѣ Хринкович, радї трета част за село Старосилци, на верхѹ Козанчю, вишнаа част, ѹ в(о)лост Хърлъѵскомѹ, съ мѣстове за стави, рѣкъщи слѹги наш выш(е) писани, въси внѵци и прѣwнѹци Исак Ѹдрѣ, аж(е) ест[ѵ] им правда wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѵ, тая част за wтн(и)нѹ виш(е) писанна, и ѹказовал прѣд нами ѻрик за дѣдн(и)нѵ что имал прѣдѣда их, Ѹдрѣ ключиник, wт стараг(о) Стефана вwевwда, на двѣ части wт тог(о) село. И слѹга наш Ѹдрѣ Гжнскж, wн тако wтвѣщал прѣд нами аж(е) ест[ѵ] им една част за wтн(и)нѵ[2] wт тwг(о) ѻрик права wтн(и)нѹ и дѣдн(и)на wт на дѣд ег(о), Гаврил Ѹдрѣ, с(ы)нѹ Ѹдрѣ ключиник, и ѹказwвал прѣд нами ѵрик за раздѣленїе чтw имал дѣд ег(о), Гаврил Ѹдрѣ, съ брат ег(о), Исак Ѹдрѣ, wт Бwгданна воевwда; а twа третаа част за селw Старосилци, вишнѣю част, былw правw кѹпежнно дѣд емѹ, Гаврил Ѹдрѣ, wт Тwмшѣ Храна, с(ы)нъ Пнгелины, внѵк Кости посадникѹ, прѣwнѹчатwм Калишна, за четири ста и петдесѣт злати тътарскиx. И ѹказwвали исписок за кѵпежнw wт Богдана вwевwда и арѹгиx нарѣденїе.

И потом, въстал сѣ Ирина, и Василїе Ѹдрѣ, и Тѹдосїе Ѹдрѣ и съ въси братїшx, им и прwдал(и) тая част за wтн(и)нѵ третаа част, вишна част Исакwви Дѣдюлови.

Инw г(о)с(по)д(ст)в(о) ми и въсег(о) н(а)шег(о) Съвѣта съдиxwм на них съ н(а)шим правїи съдом и тако wбрѣтwxwм им закwн прав, како ест[ѵ] съ истинwю тѣx двѣ частї за село Старосилци, права wтн(и)на и дѣдн(и)нѵ слѹѕѣ наше Ѹдрѣви Гънскж, една част за село нижнѣю, а арѹгаа част вишнаа, а тиx племеници емѹ виш(е) писанним, въси внѵци и прѣwнѹци Исак Ѹдрѣ, wни не имает ни еднw трѣбѹ съ twа третаа част селw, вишнаа част, нъ продают без нѣкwе дѣло. Таж(е) wни зwстали wт прѣд нами и wт вес закон земскаг(о). И слѵѕѣ н<а>[3]ше Ѹдрѣ Гжнскж, с(ы)нъ Пнтимїеи, внѵк Грига Ѹдрѣ, прѣwнѵк Гаврил Ѹдрѣ Хринковичи, wн ѵправил сѣ и поставили сwбы ферѣю ѣ̄ злат(и) ѹ Кистїар г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми. Ино wт силѣ напрѣд да имает wн дръжатї сwбы права wтн(и)нѵ и дѣдн(и)на, тиx двѣ част за село Старосилци, на верхѵ Козанчи, съ мѣстwве за стави ѹ царинѹ[4], нижнаа част, и съ рѣднаа, радї twа вишнаа частѵ и wт вес приxод и да не имает наи тѣгати радї сїи тѣж, николиж(е), на вѣки. Ино аще прошвлѣем сѧ въ нѣкаа врѣме нѣкиx

www.dacoromanica.ro

нарѣдєнїє въ рѣки тиχ вишѣ писани, на двѣ частї wт twг(о) селw, да с(ѣ) не вѣрvет, нъ да с(ѣ) орвает.

И ин да с(ѣ) не ѣмишает.

Оу Сѣчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)тw ѯзр҃на маи ѳ҃ а(ъ)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел логоф(ет) искал <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Danovici ureadnic şi cu soţia lui, Irina, fiica Mariuţii, nepoata lui Gorcea Udrea, şi de asemenea Vasilie, fiul lui Pătraşco Udrea, şi cu alte surori ale lui, şi de asemenea rudele lor Tudosie Udrea şi surorile lui, fiii lui Gligorie Udrea, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Isac Udrea, şi s-au pârât înaintea noastră cu sluga noastră Udrea Gânscă, fiul Antimiei, nepotul lui Griga Udrea, strănepotul lui Gavril Udrea Hrincovici, pentru trei părţi din satul Starosilţi, la vârful Cozancei, partea de sus, în ţinutul Hârlău, cu locuri de iazuri, spunând slugile noastre mai sus scrise, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Isac Udrea, că le este dreaptă ocină şi dedină această parte de ocină mai sus scrisă, şi au arătat înaintea noatră uric de moştenire ce a avut strămoşul lor, Udrea cliucinic, de la bătrânul Ştefan voievod, pentru două părţi din sat. Iar sluga noastră Udrea Gânscă, el astfel a arătat înaintea noastră că-i este lui o parte de ocină din acelaşi uric dreaptă ocină şi dedină de la moşul său, Gavril Udrea, fiul lui Udrea cliucinic, şi a arătat înaintea noastră uric de împărţeală ce a avut moşul lui, Gavril Udrea, cu fratele său, Isac Udrea, de la Bogdan voievod; iar această a treia parte din satul Starosilţi, partea de sus, a fost dreaptă cumpărătură a moşului său, Gavril Udrea, de la Tomşea Hrana, fiul Anghelinei, nepotul lui Coste posadnic, strănepotul Caliianei, drept patru sute şi cincizeci zloţi tătărăşti. Şi au arătat şi ispisoc de cumpărătură de la Bogdan voievod şi alte drese.

Iar după aceasta, s-a sculat Irina, şi Vasilie Udrea, şi Tudosie Udrea şi cu toţi fraţii lui, şi au vândut această parte, partea de sus, lui Isac Dédiul.

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul nostru i-am judecat pe ei cu dreapta noastră judecată şi astfel am aflat lege dreaptă, ca să fie cu adevărat aceste două părţi din satul Starosilţi dreaptă ocină şi dedină slugii noastre Udrea Gânscă, o parte de sat din jos, iar altă parte din sus, iar aceste rude ale lui mai sus scrise, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Isac Udrea, ei n-au avut nici o treabă cu această a treia parte de sat, partea de sus, ci au vândut-o fără nici o treabă. Şi ei au rămas dinaintea noastră şi de toată legea ţării. Iar sluga noastră Udrea Gânscă, fiul Antimiei, nepotul lui Griga Udrea, strănepotul lui Gavril Udrea Hrincovici, el s-a sculat şi a pus ferâie 12 zloţi în Vistieria domniei mele. Astfel de acum înainte să-şi ţină a sa dreaptă ocină şi dedină aceste două părţi din satul Starosilţi, la vârful Cozancea, cu locuri de iazuri în ţarină, partea de jos şi cu rânduri, pentru această parte de sus şi din tot venitul şi să nu se mai pârască pentru aceasta, niciodată, în veci. Astfel dacă se vor afla în oarecare vreme nişte drese în mâinile acestor mai sus scrişi, pe aceste două părţi din acest sat, să nu se creadă, ci să se rupă.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.
La Suceava, în anul 7151 <1643> mai 30 zile.
† Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.
† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXXIV/11. Orig., hârtie (44 x 29 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/100 (foto. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] за wтн(и)нv, scris deasupra rândului.
[3] Rupt.
[4] в царинъ, scris deasupra rândului.
[5] вишнда част, scris peste alte slove, care au fost şterse.

101 — 1643 (7151) mai 31

. 7151 maiu 31. Copiia scoasă de pe copiia moldovenească a uricului sărbăscu a domnului Vasăle v(oie)v(o)d, tot pentru hot(arul) Băsăeştii.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 806, dos. 25, f. 31 (după noua inventariere a Fondului, doc. ar trebui să se găsească sub cota 22/1835, dar, din păcate, nu se află în acest dosar).
Rez. într-un opis de documente din 1842.

102 — 1643 (7151) mai 31

† Тодерашко великїи логофет, и Гаигорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли и Петричѣико вел дворник Вишнѣи Земли[1]. Adecă au venit înaintea noastră Gheorghie Prăjescul, de nime nevoit, nici îndemnat, ce de bunăvoia sa, au vândut a sa direaptă ocină şi moşie, giumătate de sat de Pobrăteşti, cu hălăştée şi cu loc de mori, şi cu poieni, cu tot venitul, au vâdut vornicului, lui Costantin Ciogolea, direptu doao sute de lei bătuţi.

Şi într[a]-céia tocmală au fost şi Popăscul pârcălabul, şi Ifrim Hâjdău, şi Irimiia Murguleţ, şi frate-său, Ştefan, şi Dumitraşco Drăguţăscul, şi Corosteanul, şi Nacul de Malinţi, şi Dociul, şi Dobrenchi şi alţii, mulţi, oameni buni şi bătrâni şi voinici, denainte.

Deci noi, deaca am vădzut a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplin, noi încă i-am făcut mărturie pân(ă)-şi va face şi derésă domneşti. De aceasta mărturisim cu scrisoarea noastră într[a]-acest adevărat zapis. Şi, <pentru>[2] mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi iscăliturile, să s(e) ştie.

В(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на <7151/1643> маи к҃а <31>.
Hăbăşasca[3].

www.dacoromanica.ro

Гєwргїє Пръжъскѵл сам пис(ал)[4] <m. p.>.
Аз, Тодерашко вел лwг(о)ф(ет), искал <m. p.>.
Ѹрѣке двwр(ник)·<m. p.>.
Hăbăşescul <m. p.>.
Аз, Петричшико, ворник, искаχ <m. p.>.
Аз, Глигорашко, кѳпар, искал <m. p.>.
Аз, Щ(тефан) Мѳргѵлец, искал <m. p.>.
Аз. Попъскѳл бив пъркълаб <m. p.>.
Аз, Дѳмитрашко искал <m. p.>.
Аз, Дѵмитрашко Дръгѵцескѳл, искал <m. p.>.
Аз, Накѳл Симион, искал, пъркълаб <m. p.>.
Аз, Гиоргие Коростенѵл, искал <m. p.>.
† Eu, Ilie Şeptilici, încă m-am tâmplat într-această tocmală <m. p.>.
† Eu, Iasc Mironescul den Sănăhău, într-aciasta tocmală m-am tâmplat <m. p>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/137. Orig., hârtie, filigran, un sigiliu inelar aplicat, şters.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/102 (xerocopie după orig.).

[1] † Toderaşco mare logofăt, şi Gligorie Urèche mare vornic de Ţara de Jos şi Petricéico mare vornic de Ţara de Sus.
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.
[4] Gheorghie Prăjescul însumi am scris.

103 — 1643 (7151) iunie 3, Suceava

1643 iunie 3, Suceava; <înaintea lui>[1] Vasilie vv. a venit Ştefan ot Pilipăuţi, fiul lui Ion, nepotul lui Drăghici, şi s-a judecat cu Anghel din Mamurinţi pentru o parte de moşie din Mamurinţi, ce o cumpărase Anghel cu soţia sa, Varvara, de la Nicoară şi sora lui, Anghelina, copiii Sofiicăi din Jeverdeani, şi de la nepoţii ei, Ionaşco şi Isac, fiii lui Griga, zicând Ştefan că o cumpărase mai nainte.

După Balan, *Doc. bucovinene*, IV, p. 13, nr. 1.
Rez., după orig. slav, pecete în tuş roşu, aflat (1939) în colecţia Gh. Vasilco, Cernăuţi.

[1] Întregirea noastră.

104 — 1643 (7151) iunie 4, Suceava

Eu, Constantin Ciogole vornic de poartă, şi eu, Dumitraşco Drăguţescul, eu, Coste de Lucavăţ, eu, Isac Cucoranul, Isac de Sinehău şi fratele său, Coste, Pătraşco Ţintă, Isac de Călineşti şi fratele său Toader, Pătraşco Goian şi fratele său,

Toader, Lupul Popescul de Ispas şi mulţi alţi oameni buni, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru că Dumitraşco Lenţa, fiul lui Miron Lenţa de Iurcăuţi, de nime silit, nici asuprit, ci din a lui bunăvoie, a vândut a sa dreaptă ocină şi moşie, anume a patra parte din întreg satul de Hroşăuţi, ţinutul Cernăuţilor, cu câmp, fânaţe, pomete, vad de moară, cu heleştee, cu toate veniturile, bunului nostru prieten, lui Isac Cucoranul, pentru 160 lei bătuţi, care bani i-a plătit lui Dumitraşco Lenţa în mână, în faţa noastră.

Văzând a lor bună înţelegere şi plata deplină, ne-am silit să mărturisim şi noi, ca dumnealui Isac Cucoranul să-şi poată lua întăritură domnească.

Şi, pentru mai mare credinţă, am iscălit şi am întărit cu pecetea noastră.

Suceava, 4 iunie 7151 <1643>.

Constantin Ciogole vornic de poartă; Dumitraşco Drăguţescu; Pătraşco Goian; Toader Goian; Coste; Lupu Popescu; Isac de Călineşti.

După Balan, *Familia Onciul*, p. 39, nr. 33 („retradus în româneşte", cu indicaţia „Arh. Buc[ovinei], pachetul Horoşăuţi").

105 1643 (7151) iunie 4, Suceava

† Иw Вас(и)лїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) пѣидоше[1] прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми молдавскими болѣри, великими и малими, слугы н(а)шѣ Стрътѳлат Добренки съ един запис за свѣдѣтелство wт Тодер Доходко дїак, и wт Думитрашко Добренки, и wт Гаврил, с(ы)нъ Никодр(ъ) wт Кътъмъреци, и wт попа Петрa wт Бълъчѣни и wт Игнат wт там, писаеще и свѣдѣтелствѳще како соби кѳпил wт прѣд ними една жирѣбїе wт село Бълъчани, wт Глигорчи wт Илишещи, радї два на десѣт левкови[1] бити, и съ тиx пинѣзи ѳпровадил жителницv свое, Марикvцѳ, ѳ своеи съмр(ъ)ти ѳ домѳ.

Въ том, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, wко ѳвидѣxом тот запис за свѣдателсво wт толикиx люди добри, а ми вѣровахом и wт нас такождере дадохом и поѳтверъдиxом словѣ наше Стрътѳлат Добренки на тота жерѣбїе wт село Бълъчѣни, wт част Глигорчи, wт ватрѳ и wт полѣ, како да ест емѳ правда wтн(и)нж[1] и викѳпленїе, съ въсѣм дадохом.

Ѧ ин да сѣ не ѳмишают.

† ѳ Сѳчав(ъ), в(ъ) л(ѣт)о ҳзр҃на <7151/1643> юн(їе) а҃ <4>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодрашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрашко Кара <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici,

www.dacoromanica.ro

sluga noastră Strătulat Dobrenchi cu un zapis de mărturie de la Toader Dohadco diac, şi de la Dumitraşco Dobrenchi, şi de la Gavril, fiul lui Nicoară din Cătămăreşti, şi de la popa Petrea din Bălăcéni şi de la Ignat de acolo, scriind şi mărturisind cum şi-a cumpărat dinaintea lor o jirebie din satul Bălăcéni de la Gligorcea din Ilişeşti, pentru doisprezece lei bătuţi, şi cu acei bani a prohodit pe soţia sa, Maricuţa, la moartea sa, acasă.

Întru aceasta, domnia mea, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la atâţia oameni buni, noi am crezut şi de la noi de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre Strătulat Dobrenchi acea jirebie din satul Bălăcéni, din partea lui Gligorcea, din vatră şi din câmp, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

† La Suceava, în anul 7151 <1643> iunie 4.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco Cara <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/102. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut heraldic, încărcat cu capul de bour, cu steaua cu şase raze între coarne; la dextra soarele şi spada, iar la senestra luna şi sceptrul; deasupra coarnelor bourului se găseşte o coroană deschisă cu cinci fleuroni; între două cercuri legenda: Їѡ Васїлиѣ воєводѧ, Б(о)жїю м(и)л(о)ст(їю) г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земле М(о)лдавскоі („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/105 (foto. după orig.).

---

[1] Aşa în orig.

106 1643 (7151) iunie 7, Suceava

† Иѡ Василїє воєводѧ, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земли Мѡ<л>[1]давскои. Dat-am cartea domniei méle slugilor domniei méle Pătraşco Berciul aprodul şi altor fraţi ai săi şi lui Toader Liciul, aşijdirea cu fraţii săi, să fie tari şi putérnici cu cartea domniei méle, a-ş(i) ţiné şi a-ş(i) apăra a lor direaptă ocină şi moşie, den sat den Cornești, de ţânutul Dorohoiului, pre unde au ţânut părinţii lor şi moşii lor, cum le spun şi dirésele, căce s-au pârât şi de faţă înnaintea domniei mele cu al nostru credincios boiaren, Gavrilaş ce-au fost logofăt mare.

Şi într-aesta chip li s-au ales légé, ca să-ş(i) ţie ei partea lor, să nu aibă treabă logofătul Gavrilaş la partea lor, nice a ara, nice a cosi.

Deci şi logofătul Gavrilaş încă au răspunsu într-aesta chip, cum nu să amésteca la partea lor, ce să amés<tecă>[1] la alte părţi.

Pent-acéea carii mai sus scriem, Berciul şi Liciul, cu fraţii lor, să aibă a-ş(i) ţiné ocina cum mai sus scriem, iar altu nime să nu cutédze a să amestéca, preste cartea domniei méle.

Într-altu chip să nu fie. Тое пишем.

ѯ Сѣчѧв(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нѧ <7151/1643> ююн(їе) ѕ <7>.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Вел лвг(о)ф(е)т вчи(л).
† Шаидир <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). XXXIII 5. Orig.. hârtie. filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie. neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXVII/106 (foto. după orig.).

[1] Rupt.

107 1643 (7151) iunie 9, Suceava

† Їw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѧд всими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, слвги г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми Стрътвлат Добренки, с(ы)нъ Мъгдълини, и Костантин, с(ы)нъ Кр(ъ)стини, и Тодер Доxадко, зят Нъстаскы, въси внвци Двмитрашко Михвл от Сжнъvци, и тѣгали сѧ лицом много крати съ Йнтемїѧ, кнагинѧ викови им, покоинномv Двмитрашко Михвл wт Сжнъvци, радї wтн(и)ни и дѣдн(и)ни что имал вико их, Двмитрашко Михvл, и wставил тиx wтн(и)ни съ изик с(ъ)м(ъ)ртни кнѣгини си, Йнтемїи, вити еи загодованїе въ животѣ и рѣкѫши племеникове Двмитрашкови Михvл како тиx wтн(и)ни wна не дръжит ави сѧ годовала ними, ни продает пемеником панв своемv, Двмитрашкови Михvл, нж продает иншим людим чвждим и поставит много цѧнно.

Й више писанна Йнтемїѧ Двмитръшкоде, wна тако wтвѫшала, како дает wтн(и)ни тиx радї долженїѧ панv своемv, Двмитрашкови Михvл, wн котором дѧла г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми всмотриxом съ вес Съвят г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми и wбрѣxом како никомv ж(е) wт иниx племеници не подобает сѧ квпити wтн(и)ни тиx, развѣ племникове Двмитрашкови Михvл, и сждиxом их по законv земскои и wбрѧтоxом им закwн таковим wбразом, ѧкож(е) виш(е) пишем.

Въ томже, слвга н(а)шъ Стрътвлат Добренки, до тогож(е) Диван, тѣгал сѧ зново съ више писанна Йнтемїѧ Двмитръшкоде, радї шестая част wт село Бълъчѧни, wт в(о)лост Сѣчавски, идеже и Стратвлат Добренки п<р>[1]мбивает, рѣкѫши како продала Йнтемїѧ тоа част за wтн(и)нв с(ы)н(о)вем Кр(ъ)стїан логофет и поставише цѣнно триста ле<v>[1]ков битиx. Й више писанна Йнтемїѧ Двмитръшкоа<е>[1], wна тако wтвѣщала како быст должен пан еи, Двмитрашко Михvл, съ двѣ ста левковиx с(ы)н(о)вем Кр(ъ)стїанv логофетv и еще еи нои продали един сот левков быти еи за годованїе.

www.dacoromanica.ro

Ѩ г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми по сокотихом како не подобает сѧ поставити цѣнно много, нж да бждет цѣнно елико и wтн(и)на бждет по правдою и навчихом н(а)шего вѣрнаго и почитеннаго болѧрина, Тодерашко вел логофет, да събирает люди <до>[2]бри, с(ы)н(о)ве болѧрскиχ wт wкрстъ томѵ мѣсто ѳби цѧновали тоа шестаа част wт село Бълъчѧни и елико wбрѣщѹт съ правдою цѣнно того, да имат Стратилат Добренки вратити п(и)н(ѣ)зи. Тыи и цѣновали по заповѣд г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми съ с(ы)н(о)ве болѧрскиχ, имѣим: Ѳремїѧ Мѹргѵлец, и Ѳлїѣ Шептеличи портари Сѹчавскомѵ градѹ, и Ѧндреи Мѵргѹлец, и Щефан Мѵргѹлец, и Дѹмитрашко wт Илишещи, и Григорчѧ wт там, и Косте Миронескѵл, и Дѹмитрашко Дръгѹцескѵл wт Кълинещи, и Пътрашко Чоголѧ къпитан и Косте wт Лукавъц, и wбратоше съ правдою и испжлною заплатѵ, како чинит тоа шестаа част wт Бълъчѧни тжкмо един сѡт левкови ср(ѣ)бр(ъ)ниχ, бѹлше не чинит.

И въстал сѧ слѹга наш прѣа реченни, Стрътѹлат Добренки, и принес сто левков(и) битиχ въ Диван г(о)с(о)д(ст)в(о) ми и дадоше иχ въ рѹки Ѧнтемїи Дѹмитръшкоде, а wна дала тиχ р҃ левков(и) въ рѹки Їѡнашкови, с(ы)нѵ Кр(ъ)стїанѹ логофетѵ, wт прѧд Съвѣта г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, и нарѣденїаχ что имали с(ы)н(о)ве Кр(ъ)стїан логофет за викѵплениѥ ещеж(е) възѣли сѧ wт ниχ; дще и нѧи продължѹют нѣкиχ нарѣденїаχ въ нѧкое врѣмѣ на тоа шестаа част wт село Бълъчѧни да сѧ не вѣрѹат.

Того ради, више писанна Ѧнтемїѧ Дѹмитръшкоде зостала wт вес закон, а племеникове Дѹмитрашкови Миχѹл ѹправили сѧ и поставише себѣ ѳїержю въ Вистѣр г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, како wт силѧ напрѧд да не имдет никто wт чѹждиχ люди кѹпити wтн(и)ни тиχ, развѣ племеникове Дѹмитрашкови Миχѵл. Ѩ дще нѣкто wт чѹждиχ людї бждет кѹпил wт тиχ wтн(и)ни, да имдют им вратити п(и)н(ѣ)зи. Ѩ тоа шестаа част више писанна wт село Бълъчѧни да имдет др(ъ)жати сам Стратилат Добренки, понеже сам вратил п(и)н(ѣ)зи тиχ више писанниχ, р҃ левков(и) ср(ѣ)бр(ъ)ниχ, и да не имдют нѧи тѣгати сѧ ради сїа тѧж, николиже, на вѣки.

И ин да сѧ не ѹмишдет.

Ѹ Сѹчавѣ, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃нд, юни ѳ҃ д(ь)ны.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ѳ(ѣ)т искал <m. p.>.

† Шѧидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldvei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile domniei mele Strătulat Dobrenchi, fiul Măgdălinei, şi Constantin, fiul Cârstinei, şi Toader Dohadco, ginerele Năstascăi, toţi nepoţii lui Dumitraşco Mihul din Sănăuţi, şi s-au pârât de faţă de multe ori cu Antemiia, cneaghina unchiului lor,

www.dacoromanica.ro

răposatul Dumitraşco Mihul din Sânăuţi, pentru ocinile şi dedinele ce a avut unchiul lor, Dumitraşco Mihul, şi a lăsat acele ocini cu limbă de moarte cneaghinei sale, Antemia, să-i fie de folosinţă în viaţa ei, spunând rudele lui Dumitraşco Mihul că acele ocini ea nu le stăpâneşte ca să se folosească de ele, nici nu le vinde rudelor panului său Dumitraşco Mihul, ci le vinde altor oameni străini şi pune mult preţ.

Iar mai sus scrisa Antemia Dumitrăşcoaie, ea aşa a răspuns, că dă ocinile acelea pentru datoriile soţului său, Dumitraşco Mihul, pentru care lucru domnia mea am cercetat cu tot Sfatul domniei mele şi am aflat că nici uneia dintre rude nu i se cuvine să cumpere acele ocini, în afară de rudele lui Dumitraşco Mihul, şi i-am judecat după legea ţării şi le-am aflat lege în acest chip, cum mai sus scriem.

Întru aceasta, sluga noastră Strătulat Dobrenchi, în acelaşi Divan, s-a pârât din nou cu mai sus scrisa Antemia Dumitrăşcoae, pentru a şasea parte din satul Bălăcéni, din ţinutul Suceava, unde locuieşte şi Strătulat Dobrenchi, spunând că a vândut Antemia acea parte de ocină fiilor lui Cârstian logofăt şi a pus preţ trei sute lei bătuţi. Iar mai sus scrisa Antemia Dumitrăşcoaie, ea aşa a răspuns că a fost dator panul ei, Dumitraşco Mihul, cu două sute lei fiilor lui Cârstian logofăt şi încă i-au mai dat o sută lei bătuţi să-i fie pentru folosinţă.

Iar domnia mea am socotit că nu se cuvine să pună preţ mult, ci să fie preţul cât va fi ocina după dreptate şi am povăţuit pe credinciosul şi cinstitul nostru boier, Toderaşco mare logofăt, să strângă oameni buni, fii de boieri dimprejurul acelui loc, ca să preţuiască acea a şasea parte din satul Bălăcéni şi cât vor afla cu dreptate preţul acela, să aibă a întoarce Strătulat Dobrenchi acei bani. Şi au preţuit după porunca domniei mele cu fii de boieri, anume: Eremiia Murguleţ, şi Elie Şeptilici portar de cetatea Sucevei, şi Andrei Murguleţ, şi Ştefan Murguleţ, şi Dumitraşco din Ilişeşti, şi Grigorcea de acolo, şi Coste Mironescul, şi Dumitraşco Drăguţescul din Călineşti, şi Pătraşco căpitan şi Coste din Lucavăţ, şi au aflat cu dreptate şi plată deplină, că face acea a şasea parte din Bălăcéni numai o sută lei de argint, mai mult nu face.

Şi s-a sculat sluga noastră înainte zisă, Strătulat Dobrenchi, şi a adus o sută lei bătuţi în Divanul domniei mele şi i-a dat în mâinile Antemiei Dumitrăşcoaie, iar ea a dat acei 100 lei în mâinile lui Ionaşco, fiul lui Cârstian logofăt, dinaintea Sfatului domniei mele, şi dresele de cumpărătură ce au avut fiii lui Cârstian logofăt încă s-au luat de la ei; şi dacă se vor mai ivi nişte drese în vreo vreme să nu se creadă.

Pentru aceasta, mai sus scrisa Antemia Dumitrăşcoaie a rămas din toată legea, iar rudele lui Dumitraşco Mihul s-au îndreptat şi şi-au pus fierâe în Vistieria domniei mele, ca de acum înainte să nu aibă nimeni dintre oameni străini a cumpăra acele ocini, în afară de rudele lui Dumitraşco Mihul. Iar dacă cineva dintre oamenii străini va fi cumpărat din acele ocini, să aibă a întoarce banii. Iar acea a şasea parte mai sus scrisă din satul Bălăcéni să aibă a o stăpâni singur Stratilat Dobrenchi, fiindcă singur a întors banii aceia mai sus scrişi, 100 lei de argint, şi să nu se mai pârască pentru această pâră, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Suceava, în anul 7151 <1643>, iunie 9 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/103. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/107 (foto. după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

108 — 1643 (7151) iunie 11, Suceava

† Ѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dată cartea domnii méle cestui aprod ca-s(ă) hie tari şi putérnic cu carte domnii méli a căuta şi a cerca[1] pre Druţul şi cu ficioru său, Scripco, vecini lui Vasilie den Vişnovăţi unde-i va găsi, veri în târgu, veri în slobodzie, veri în sat boierescu veri în sat călugărescu, ca-s(ă) aibă a-l lua cu tote bucatelé lui şi sa-l ducă înnapoi la Vişnovăţi.

Şi nimé să nu cutedzé a ţiné sau a opri înnainte <că>[2]rţii domnii méle.

Тое пишм. Инак не учините.

Ѯ Сѣчае(ѣ), въ л(ѣ)т(о) ҂зр҃на <7151/1643> юн(їе) а҃і <11>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), VIII/7. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/108 (foto. după orig.).

---

[1] „a căuta şi a cerca" scris cu altă cerneală.

[2] Rupt.

109 — 1643 (7151) iunie 12

Un zapis din velet 7151 <1643> iun(ie) 11, întru care scrie:

Adecă eu, Zbira, şi Andrii, ficiorii Nastascăi, nipoţii lui Pisoţchi din sat din Liteni, scriem şi mărturisâm cu acestu zapis al nostru cum am vândut noi, de bun(ă)voie noastră, a noastră dreaptă ocină şi moşie, den sat den Liteni, ci au vândut doaî j(i)ribii şi cu doi omeni, Miron şi Gligori, şi locul curţii, cât să va alegi, part(ea) Zbirăi.

Şi aşijderili am vândut şi Andrii, iar doaî j(i)ribii den part(ea) din sus, cu doi omini, anume Simion i Luca lui Buţul, <în>[1]să acesti patru j(i)ribii den part(e) den sus le-au vândut Andrii şi cu Zbira, drept o sută de lei bătuţi, însă acele doaî j(i)ribii ce le-au vândut Zbera sînt din parte de gios, ce să chiamă Rusii, de unde au ţânut Stăncoaie. Şi aceste părţi le-au cumpărat Dumitraşco ot Ipotişti şi cu nipoată-sa, Anghelina.

www.dacoromanica.ro

Şi într-această tocmală au fostu: Tudosii Udri, şi Gavrilaş Sculiş, şi Gheorghiţă Tăbârţă şi Şaidir uricariul.

Şi eu, Andronic Didiul, am scris.

Pri mai mari mărturie, ne-am pus peceţile, să să ştie.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCCI, f. 27 r.-27 v., nr. 8.
Copie din 1747 (7255) martie 16, într-o condică de documente a lui Lascăr postelnicul.

---

[1] Omis.

110 — 1643 (7151) iunie 15

† Ghica vel medelnicéri dăm ştire cu ceastă scrisoare a noastră pentru pâră ce-au avut înnaintea mării sale, lui vod(ă), dumnealui Costantin Stârcea pârcălabul cu giupâneasa lui Ionaşco Roşcăi şi cu feciorii ei, dzicându dumnealui Stârcea pârcălabul că s-au mutat nişte stâlpi de către hotarul Săpoténilor în hotarul Levénilor. Deci măriia sa vod(ă) ne-au trimis pre noi acolea să socotim acel lucru. Ce după învăţătura mării sale, lui vod(ă), am mărsu acoli şi am strânsu oameni bătrâni, megiiaşi de pen pregiur, şi am aflat doi stâlpi scoşi şi mutaţi în hotarul Levénilor şi alţi doi stâlpi mutaţi în hotarul Săpoténilor. Deci cei doi stâlpi ce-s mutaţi în hotarul Săpoténilor, ei sîntu mutaţi câte de un stânjin, iar cei doi ce sîntu mutaţi în hotarul Levénilor, ei sîntu mutaţi mai depărcior.

Într-acéia am socotit să nu fie întru nimic acel lucru. Ce s-au aflat nişte oameni bătrâni, carii au fost lăcuitori mai de mulţi ani în Levéni, anume: ...[1], şi Grigiu, carele lăcuiaşte acmu în Cucorăni, şi Andronic, ce lăcuiaşte acmu în Iubăneşti.

Deci am socotit după légea ţărăi şi am pus brazda în cap şi ei încă au luat de bunăvoia lor şi a mărsu pre unde au ştiut ei cu sufletele lor. Deci noi încă am mărsu după dânşii pre unde au mărsu ei şi le-am hotărât şi am pus stâlpi, în sémne, Levenilor de către Săpoténi şi Săpoténilor de către Levéni.

Şi cându am socotit noi acolo au fost dumnealui: Pătraşco Ciogolea log(o)f(ă)t, şi dumnealui Ştefan Şoldan, şi Dumitraşco de Şeleşeu, şi Onciul de acolea, şi popa Ştefan de Duméni şi Provorotceanul vătămanul de Iubăneşti şi alţi oameni buni, megiiaşi, şi ei încă de bunăvoia lor s-au voit şi au lăsat să fie precum au aflat acei oameni buni ce sânt mai sus scrişi. Şi să-ş(i) facă şi drése domneşti.

Pre mai mare credinţă, au şî iscălit ei.

Şi eu Gligorie Stârcea am scris, să să ştie.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрна <7151/1643> ию(іе) єі <15>.

Ghica <m. p.>[2]

Аз, Пътрашко Чоголи бив логофет, искал <m. p.>.

Аз, Костантин Стърче, искал, бив пъркълаб Хотински <m. p.>.

Аз, Опрѣ бив пърк(ълаб), исках <m. p.>.

† Popa Ştefan <m. p.>.

Гиорги Съпотѣнȣл искал <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXIX/49. Orig., hârtie difolio (31 x 20 cm), rupt la îndoituri, un sigiliu inelar în cerneală, neclar.

Ibidem, XXIX/50 (copie din sec. al XIX-lea): X/57. nr. 37; idem. Ms.. nr. 598, f. 5 v., nr. 33 (rez.. cu data de lună: iulie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii. XXVII/110 (xerocopie după orig. şi după copia din sec. al XIX-lea).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 337. nr.1672 (rez.).

---

[1] Rupt şi şters.
[2] Sigiliu inclar.

111 <Înainte de 1643 (7151) iunie 17, Suceava>

† Adecă noi, Lupul, feciorul lui Toader Boţ, şi Ursul, frate-mieu, şi Gheorghi, nepotul nostru, feciorul surorei noastre, Măgdălinei, şi Mănăil(ă), şi Ionaşco, şi Nastasiia, şi alţi nepoţi ai noştri, carii sîntu de în surorile noastre de în Ilca şi de în Protasiia, mătuşea noastră, scriem şi mărturisim înşine cu cest zapis al nostru cum noi, de a noastră voie, de nime îndemnaţi, nici nevoiţi, am vândut un vad de moar(ă), vadul de în gios, în satu în Gligoreşti. Acesta vad carele mai sus scriem, l-am vândut dumisale Butei pitariului, dereptu cincidzăci lei, bani gata. De acmu înainte să-i hie dunisale dereaptă ...[1] acel vad de moar(ă), cu locu pre în pregiurul ...[1] obiceiul.

Tocmala ne-au fost denaintea a b...[1] ...[1]bunii, Romăşcel starosté de Putna, Neago<e>[1] ...[1] ce au fost pitar, Pătrăşcan cămăraşul de ...[1] aprodul de Ţigăneşti, Gligorie Cuibar, şi ...[1] Bătineşti, Pătrăşcan, şi Ionaşco Văsc...[1] <Gli>[1]gorie Botneanul, Slăvil(ă), şi Neagul, şi Hilimo<n>[1] ...[1], <...>[1]reşti şi alţi oameni buni peîntru cre<dinţă>[1] ...[1] boieri şi cu aceşti oameni buni şi pe<...>[1] ...[1] partea Măricăi ce am cumpărat noi acel zap<is>[1] ...[1] încă l-am dat la d(u)mn(ea)lui.

† Ромъшчел старост(е) искал <m. p.>.

† Недгое къп(и)тан искал <m. p.>.

† Пътрашк<ан къмъраш искал>[1] <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Răchitoasa, V/13. Orig., hârtie, două sigilii inelare, din care unul oval şi altul rotund, neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/111 (foto. după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 207, nr. 626 (rez. după orig.).

Datat în funcţie de doc. următor.

---

[1] Rupt.

112 1643 (7151) iunie 17, Suceava

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мвлдавскои. Adecă au venit înnaintea domnii méle şi înaintea boiarilor domnii

www.dacoromanica.ro

méle, mari şi mici, sluga noastră Buta ce-au fost pitari, de a lui bunăvoie, de nime nevoit, nice silit, şi au vândut a lui direaptă cumpărătură, un vad moară pre apa Putnei, la sat la Gligoreşti, vadul den gios, şi cu loc pre înpregiurul vadului, cum iaste obicéiul. Acela vad i-au fostu cumpărătură de la Lupul şi de la Ursul, feciorii lui Toader Boţ şi de la Gheorghie, nepotul lor, feciorul Măgdălinei, şi de la Mănăil(ă), şi Ionaşco, şi Nastasiia şi de la alţi nepoţi a lor, feciorii Ilcăi şi a Protasiei. Acelea le-au vândut slugii noastre, lui Dumitraşco Gheuca, dereptu noîdzeci de lei bătuţi.

Dece s-au sculat sluga noastră, Dumitraşco Gheuca ce-au fost vornic, ş-au plătit acei bani deplin, 90 de lei bătuţi, întru mânule Butii ci-au fost pitari. Dece ca să-i hie dela domniia mea direaptă oc(i)nă şi cumpărătur(ă), cu tot venitul.

Într-acéia, aşijdirilea au venit înnaintea noastră şi înnaintea boiarilor noştri sluga noastră, Dumitraşco Gheuca, cu un zapis de mărturie de la Neagoe şoltuzul şi cu 12 pârgari de târgul de Bârlad, şi de la alţi orăşéni, de acolea şi de la Béchea căp(i)tanul şi de la mulţi <oame>[1]ni <bu>[1]ni, scriindu şi mărturi<si>[2]ndu într-acel zapis <cu>[1]m au venit înnaintea lor Ştefana, nepoata lui Lazor şetra<r>[1], şi bărbatul ei, Andrei, de nime nevoiţi, nici siliţi, şi au vândut a lor ocină şi moşie, a şeasea parte [parte] den sat den Boicani, partea din sus care parte de ocină au fostu cumpărătură moşu-său, lui Lazor şetrarul, de la Ion Ciobănel, şi de la Buga din Chiliiani şi de la nepoţii lor. Acéea au vândut slugii noastre, lui Dumitraşco Gheuca ci-au fost vornic.

Aşijdirea, au vândut ei partea lui Mihăilă, toată, feciorul lui Ionaşco, nepotul lui David den sat din Făuréni, cu vad de moar(ă) şi cu loc de prisacă.

Aşijdirea, iar au vândut ei partea Buoreanului şi a lui Bejan, iar den sat den Fuuréni[3], cu tot venitul, acéstea tustréle părţile de ocină le-au vândut slugii noastre ce mai sus scriem, lui Dumitraşco Gheuca ce-au fostu vornic, dereptu noîdzeci de lei bătuţi. Iar sluga noastră, Dumitraşco Gheuca, s-au sculat şi au plătit toţi acei bani ce mai sus scriem, 90 de lei bătuţi, întru mânule Ştefanii şi a bărbatului său, a lui Andrei.

Deci domniia <mea>[2] deaca a vădzut bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), am dat şi am întărit slugii noastre, lui Dumitraşco Gheuca ce-au fost vornic, pre acéle părţi de ocină ce mai sus scriem, ca să-i hie dereaptă ocină, şi moşie, şi uric şi întăritură, neclătit nice odonoar(ă), în véci.

И ин дд сѧ не ѹмишдет.

Оу Сѹчдв(ѣ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нд <7151/1643> ю҃ѹн(їе) ѕ҃ї <17>.

† Сдм г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

<Тодерашко>[1] вел л<о>[1]г<о>[1]ф(ът) <m. p.>.

Мардаре <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Răchitoasa, VII/15. Orig., hârtie (28,5 x 21,5 cm), rupt la îndoituri şi la partea inferioară, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Ibidem, Ms., nr. 572, f. 93 v. – 94 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/112 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 337, nr. 1673 (rez.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Greşit, în loc de „Făuréni".

www.dacoromanica.ro

7151 iun(ie) 18.

Ispisocŭ de la Vasâle vodă, tălmăcitu <de>[1] Ion, de pârâ ce au fostŭ între Ioan şi Vlaşin, ficiorŭ Tofanii, nepoţ(i) Albului, strănepoţ(i) Sănatii, şi între Gorghii căp(i)t(an) şi niamurile lui, toţ(i) nepoţ(i) lui Roman Jliagă, strănepoţ(i) Budii, pentru o parte din satul Vertepŭ din ţânutu Hotiinului, din giumătati de satu din parte ce din sus, o a patra parte, dându-să pe Ioan şi Vlaşi<n>[1] rămaş(i) din giudicată. Iară lui Gorghii căp(i)t(an) şi niamurile lui, nepoţ(i) Jliaghii, şi strănepoţâilor Budii li s-au întărit să stăpân(e)ască acea parte [parte], fiind şi alte ispisoce, tot de la acelaş(i) domn ...[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), II/88, f. 2. Rez. dezvoltat din sec. al XIX-lea, într-un perilipsis cu „Scrisorile pentru moşie din ţânutu Hotinului, ce au arătat d(umnea)lui pitaru Theodosâi din Bălţi, Toma Rusanovschii şi Gavrilă Lozănschii".

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/113 (foto.).

---

[1] Omis.

[2] Urmează rez. doc. din 1643 (7151) iunie 20.

114 1643 (7151) iunie 18, Iaşi

† Adecă eu, Toder Dohadco, mărtorişescu cu cestu zapis al mieu cum am tocmit cu cumnatu mieu, Strătulat Dobrenchi, şi i-am dat parte me den Bălăcen(i) de a şese parte, giumătate, ce au fostu parte lui Dumitraşco Miholui ce au răscumpărat acmu de la Ionăscuţă Cârstiian, iară Strătulat ma[1]-au dat mie schimbătură parta[2] sa ce are cumpărătură în sat în Cătămăreşt(i), ce este în ţinutul Hârlăului, den a treia parte de sat, a treia parte.

Şi-n tocmala nostră au fost Elie Şeptelici portarul, şi Nacul pârcălabul, şi Ionaşco Cârstiian, şi Andre<i>[3] şi Ştefan, Murgeştii, şi Déleu de Spătăreşt(i), şi Costantin de Sănăuţi şi alţi umini bun(i) s-au prilejit într-aceia tocmală, să să ştie.

Şi eu, Vasilie Tăutul, să să ştie, am scris acestu zapis.

Пис(а) ѳ Мс, в(ъ) лѣт(о) ѯзр҃на <7151/1643> **юн(іе) иѣ** <18>.

Пз, Тодер Доҳ(а)дко, искал <m. p.>.

Пз, Илие Шептиличи портар <m. p.>.

Пз, Накѳл Симионел пъркълаб <m. p.>.

Пз, Штефан Мѳргѳлец, искал <m. p.>.

Пз, Пндреи Мургулец, искал <m. p.>.

Пз, Їѡнашко с(ы)н кѳпар, искал; прилежиҳом въсъи токмало[4]<m. p.>.

Пз, Думитрашко къмъраш, искал; приложиҳом въсїю токмалъ[5] <m. p.>.

Пз, Ѳѳпатїе, m-am tâmplat şi eu, **искал** <m. p.>.

Пз, Дѣлеѳ, искал <m. p.>.

Пз, Дѳмитрашко, m-am prilejit la această tocmală <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Аз, Ионашко Кръстиян, искал <m. p.>.

Аз, Гаврил Кокрис, искал <m. p.>.

Аз, Шербъскъл, искал, <m-am>[3] prilejit <m. p.>.

† Costantin[6].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/114. Orig., hârtie, filigran, trei amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/114 (foto.).

---

[1] Greşit pentru „mi".

[2] Aşa în orig.

[3] Omis.

[4] Eu, Ionaşco, fiul cuparului, am iscălit; m-am întâmplat la această tocmeală.

[5] Eu, Dumitraşco cămăraş, am iscălit; m-am întâmplat la această tocmeală.

[6] Amprentă digitală.

115 — 1643 (7151) iunie 20

7151 iunii 20.

...[1] alte ispiso(a)ce totu de la acelaş(i) domn[2] şi tot dintru acelaş(i) an[3] iunii 20, întărind lui Sâmion, fecioru Ţonchii, şi nepoatii ei, Irine, fetii Armence<i>[4], nepoatii Ţanchii, şi lui Luchiian, ficioru lui Ionaşcu şi lui Gorghii, ficiori Saftii, nepoată Drăghinii şi lui Prodan, feciorii Vonchii, tot nepoată Drăghinii, şi altor fraţi şi rudii a lor, tuturor nepoţ(i)lor lui Roman Jliagă şi pre strănepoţ(i) Budii tot pe aceia a patra parte din giumătat(e) de sat Vertep, parte din sus, după ispisoc d-întăritură ce au arătat de la Radul voievod.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), II/88, f. 2. Rez. dezvoltat din sec. al XIX-lea, într-un perilipsis cu „Scrisorile pentru moşie, din ţânutu Hotinului, ce au arătat d(umnea)lui pitaru Theodosâi din Bălţi, Toma Rusanovschii şi Gavrilă Lozănschii".

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/115 (foto.).

---

[1] Înaintea textului care urmează, se află rez. documentului din 1643 iunie 18 (v. supra, nr. 113).

[2] Vasile Lupu voievod.

[3] 7151 (1643).

[4] Omis.

116 — 1643 (7151) iunie 28, Suceava

Noi[1], Василїе в(оє)в(о)д, Божїю милостїю, господарь Землѣ Молдавскои. Dat-am cartea domniei mele lui Dumitru ce au fostu şoltuz de târgu de Botoşani, spre aceea să hie tare şi puternicu cu cartea domniei mele a-şi ţinea şi a-şi apăra a sa dreaptă ocină şi moşie din Băiceni, până în sămnile cele bătrâne, cu tot venitul ce i să va alege partea lui. Iar cui va părea vro strâmbătate, el să vie să ste de faţă înnaintea domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Pentr-aceea, nime să nu cuteze a ţinea sau a opri înnaintea cărţii domniei mele.
И нам[2] не бѵдет.
† Сам г(о)сп(один)ъ велѣл.
În Suceavă, 7151 iunie 28.
Larion a scris.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXI/3. Copie din 1814, în condica documentelor moşiei Băiceni, autentificată cu semnătura neclară a unui mare logofăt şi cu semnătura lui Ioan Tăutul ban <m. p.>.

Idem, Fond Divanul domnesc, tr. 917, op. 1057, dos. 64, f. 40 (un rez. din 1842 iunie 20, într-un opis al doc. moşiei Băiceni).

---

1 Greşit, în loc de: Ив.
[2] În loc de: и нак.

117 — 1643 (7151) iunie 28

Adecă noi, [ei] Foce şi Grozav, feciori lui Giurgiuman pârcălabu, au[1] vândut feciorilor lui Ciomârtan din Căţeleşti, şi lui Ionaşcu, ginerele lui, de acole, din a treia parte <din>[2] giumătate de sat Alboteşti, cu baltă de peşti ce esti la sat Si<re>[2]t şi între apa Siretului, şi cu loc de prisacă şi de fânaţ, şi din ţarin(ă) şi din vatra satului. Aceasta o am vândut lui Ionaşcu, drept 25 lei bătuţ(i).

Şi aceste moşii au fost puse zalog de moşul nostru, Buhociu, de mai înnainte, drept 40 florinţi tătărăşti, şi s-au dat banii înnapoi.

7151[3] <1643> iuni(e) 28.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXLIX/328. Copie prescurtată, într-un izvod de „scrisori" ale moşiei Alboteşti, din ţinutul Neamţ; în acelaşi izvod de documente se găseşte şi un rezumat, cu aceeaşi dată.

---

[1] Greşit, în loc de „am".
[2] Omis.
[3] Cifrele zecilor şi unităţilor, „51", au fost modificate din alte cifre.

118 — <Circa 1643 (7151) iulie 1>

† Adecă eu, Păcurar, feciorul lui Talaşco, şi eu, Păcurar, feciorul Martei, nepocii[1] lui Anghel şi a loi[1] Vasilie, scriem şi mărturisim co[1] cest zapis al nostru cum am vândut şi noi 2 părţi a noastré den partea den sus, den partea Cao<d>i[2] giupânului Iacomi pârcălabul de Gălaţi, de nimene nevoiţi, nice înpresuraţi, ce de bunăvoia noastră, o am vândut dereptu 8 ugh(i), ca să-i fie dumisale direaptă ocină şi moşie şi giupânésăi dumisale şi coconilor dumisale, în véci de véci.

Şi cându s-au făcut această tocmală, au fost mulţi oameni buni, anume: Para pârcălabul, şi giupânul Costantin, şi Stamati vătavul de călăraşi, şi unchéşul Alecsa, şi Hagi neguţitoriul şi giupânul Mera. Toţi aceştia simtu mărturie.

www.dacoromanica.ro

Şi, pentru mai mare credinţă, ne-am pos[1] dégetele în loc de pecéte.
Şi eu, Savastin diiac, am scris acest zapis, să să ştie.
Păcurar[3]; Păcurar[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CII/38. Orig., hârtie, două amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/118 (foto.).
Datat în funcţie de Iacomi pârcălab şi Para pârcălab (v. doc. următor).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Slova ѧ a fost înnegrită; probabil că forma corectă a numelui este: Calodi.
[3] Amprentă digitală.

119 1643 (7151) iulie 1, Galaţi

† Adecă eu, Toader Chirculeţ, şi cu nepotu-mieu, Ştifan Chirculescul, feciorul Magdei, fata Chircăi, sora lui Toader Chirculescul, den sat den Tomuzeni, de pre Sohului, înşine, de nime nevoiţi, nici împresuraţi, ce de bunăvoie noastră, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vândut partea noastră de ocină den sat den Tomuzéni, den giumătate den Moghila Rédului până la hotar, unde să împreună hotarăle cu Tomuzei den sus, iar den gios cu a Angheleştilor, în gios, până în matca Sohuluiului, iar în lungiş până în Lazoviţi, în zarea dealului despre răsărit. Şi o am vândut dumis(a)le, lui Iacomi pârcălabului de Gălaţi şi giupânései dumis(a)le i Dragolea, dereptu patrudzeci de galbeni, bani gata, ca să le hie dumilor sale moşie dreptă, şi coconilor dumis(a)le şi népoţilor dumis(a)le, în véci.

Şi întru tocmala noastră au fostu: Păcurar Horceag, socrul lui Ştefan, şi Petre Bute den Otici, şi Chiriiac, focior[1] Hacei den Negoiaşti, şi dennainte lui Tudor a Călarei[2] şoltuzul de Gălaţi cu 12 pârgari, şi a lui Pară pârcălabul de Gălaţi, şi a lui Costantin Tudor, şi Alexei cel bătrân, şi a Paraschivei zet Alexa, şi a lui Bârsan den Vlăşineşt(i), şi a lui Gafton den Fântână, şi a lui Ionaşco den Colţeşti, şi a lui Bejan ѡт тамъ[3].

Şi le-<a>[4]m făcut cest zapis să le hie de mărturi(e), ca, de va vre să s(e) scornească cineva den rudénia noastră, să facă vreo pâră pentr-această ocină ce-am vândut noi, acela om să hie triclét şi proclét de тѣ҃ї ѻтєцѝ[5] ce sîntu въ Нѣкѝ[6].

Pre mai mare mărturie pusu-ne-<a>[4]m degetele, că peceţi n-am avut, să s(e) ştie.

† Гьлдци юл(ие) а҃ <1>, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃на <7151/1643>.

Toader Chirculeţ[7]; Παρας παρκαλαμος μαρτις[8] <m. p.>.; Coştantin martur; † Eu, Mihai...[9] diacul, писалъ; Păcurar Horceag[7]; Petre Bute[7]; Alecsa[7]; Chiriiac[7]; Paraschiva[7].

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Roman, XI/1. Orig., hârtie difolio (31 x 21 cm), filigran, sigiliul Galaţilor, în fum, având în câmp doi peşti şi legenda: † Печат тръг <Гълъ>ци, şi şase amprente digitale.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/119 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 337, nr. 1674 (rez.).

---

[1] Greşit pentru: „fecior".
[2] Greşit pentru: „Tudor a Clarei".
[3] De acolo.
[4] Omis.
[5] „318 Părinţi".
[6] „În Nicheia".
[7] Amprentă digitală.
[8] Paras pârcălab. martor <m. p.>.

120 1643 (7151) iulie 1, Siret

„Adecă eu, Nacul Simionel pârcălabul di ţânutul Sucévei, şi Ştefan Murguleţu, şi Toader Dohatchi, şi Nicoriţ(ă) Brah(ă) şi Alexa şoltuzul di târgul Sirătului, cu ai săi 12 pârgari, şi cu oamini buni di acolea" mărturisesc că „Todosia, giupâneasa lui Toader Tăutul di Bălileşti, şi Ionaşco, ginirele ei, şi Ghiorghie Machidon de Rudeşti, şi popa Vlasie de Bălileşti, şi popa Onufrei de Grămeşti" au arătat că, la moarte, Toader „au dat lui Pătrăşcan, cuconul Tăutului logofătului, căci au fost nipot di văr primare şi l-au învăţat carte şi l-au luat hii di suflet", o parte din moşie, „cum şi mândzul, ca să-l comănde". Se pune pecetea „târgului".

Ѡ тръг Сирѣт, в(ъ) л(ѣто) ҳзр҃на м(ѣ)с(мца) юл(їе) а҃[1].

Adaos: „Eu Toadir şoltuz, ficiorul lui Pătrăşcan, am dat dumisal(e) spăt(arului) Păladi" parte din „Bălileşti". Semnează: „Toder Tăutul".

După Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 219, nr. 37 (rez., după orig. din colecţia Al. Callimachi, Botoşani).

---

[1] La N. Iorga, după **Сирѣт**. urmează: „ms. iul. 1, vl. 7151". Şi, în continuare: Pecetea cuprinde un sfânt şi inscripţia: „S(fe)tii Ion...".

121 1643 (7151) iulie 2, Suceava

† Ѡ Василие воевода, Б(о)жию м(и)л(о)стию, г(о)сп(о)д(а)р Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii mél(e) boiarinului domnii mele credincios, Tomei stolnicului celui mare, să hie tar(e) şi puternic cu cartea domnii mel(e)[1] a ţiné şi a opri toată partea de ocină a lui Ştefan a Dolhesculuí, ce să va alege den sat den Bodeşti şi den Dănceşti şi den ţarină, şi den fânaţe, şi den livedzi şi den tot locul, să aibă a ţiné şi a împărţi în doao cu Gherghiţă. Şi nime să nu cutedze a ţiné sau opri preste cartea domnii mele, pentru căci este dumisal(e) direaptă cumpărătură.

Тое пишем инак не ѳчините.

V Сучав(ъ), л(ѣ)т(о) ҳзр҃на <7151/1643> **юл(їе) ѕ** <2>.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лвг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

<Pe verso>: carte de oprit partea lui Ştefan a Dolhesculuі den Bodeşti şi den Dănceşti. <Alt scris>: 7151 iulie 2. <De altă mână>: „s-au scris = F".

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/37. Orig., hârtie (20 x 30,5 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoituri, filigran, pecete aplicată în cerneală roşie (5 cm diametru), având în câmp un scut heraldic încărcat cu capul de bour, având steaua cu şase raze între coarne, apoi, roza şi spada la dextra şi luna şi buzduganul la senestra, cu legenda: † Ив Василие воевода, Б(о)ж(їею) м(и)л(остїю), господарь Земле Молдавскои ("† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/121 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 43–44, nr. 23 (orig.).

---

[1] „mel(e)", scris deasupra rândului.

122 164<3> (715<1>) iulie 2, Suceava

† Ив Василїе воевода, Божїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мвлдавскои. Adecă au venit înaintea domniei méli şi înaintea alor noştri boiari, la cei mari şi la cei mici, toţ(i) târgoveţi din târgul Sirétiului, şi s-au pârât de faţi înaintea noastră cu rugătorii noştri, călugări(i) de la svânta[a] mănăstire de la Putna, pentru o bucată de hotar ce să chiamă Grecii, lângă târg, dzicându târgoveţi(i) cum le întră călugării în hotarul târgului, şi le i-au mai multu loc de cum li să vine hotarul Grecilor; iară rugători(i) noştri, călugări(i) de la Putna, ei au arătat uric de la Ştefan văd(ă) cel Bun, scriindu în sémne.

Deci domnia mea şi cu tot Svatul nostru am socotit şi le-am făcut cartea domniei méle la oameni buni, ca să margă şi să socotească cu oameni buni, bătrâni, şi s(ă) aleagă hotarul Grecilor despre hotarul târgului pre sémne, pre unde spune şi uricul.

Deci ei au mărsu şi strânsu mulţi oameni bătrâni şi au luat Dumitru Ponici din Rugăşeşti şi au mărsu cu brazda în cap şi mulţi oameni şi au arătat pre unde au ştiut cu sufletul său că sintu hotarăle şi sémnele céle bătrâne.

Pentru acéea, de acmu înainte ca s(ă) aibă ei a-ş(i) ţiné rugătorii noştri, călugării ce mai sus scriu, tot hotarul Grecilor pre hotarăle céle bătrâne, pre unde spun dirésele şi pre unde au mărsu Ponici cu brazda în cap. Iară târgoveţi să nu mai aibă a să mai amesteca în hotarul Grecilor, nici a mai pârî niciodat(ă), preste cartea domniei méle.

И ин да с(ѣ) не ѳмишлет.

У Сѳчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃н<д>[1] <7151/1643> юлї(е), е҃[2] <2> а(ь)нї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

† Дѣмитрѣ <писаѧ> <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, trei însemnări din sec. al XVIII-lea>: S-au cercat; Grecii. 7150 <1642> iuli 2 <şi> lit. D, 7150/1642.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXV/26. Orig., hârtie difolio (31 x 21,3 cm), filigran, cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu (4,7 cm), aplicat în cerneală roşie, puţin clar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/122 (foto.).

Datat în funcţie de documentul din 1643 (7151) iulie 5, prin care Vasile Lupu voievod întăreşte m-rii Putna stăpânirea asupra hotarului seliştii Grecii.

---

[1] Omis.

[2] Cifra datei de zi ѕ (2), transformată din ѧ (4).

123 <Înainte de 1643 (7151) iulie 2>

Şi ieste ispisoc de întăritură şi de la toată boierimea.

Arh. Naţionale Iaşi, Ms., 1855, f. 52 v.
Menţ. din 1745 (7254) septembrie 1, în catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistiernic.

Datat în funcţie de doc. următor.

124 1643 (7151) iulie 2

A cince parte de sat de Şerpeni şi[1] a cince parte de sat de Pohoceni, schimbătură lui Ghiorghie Ştefan al treilea log(o)f(ă)t cu Toma sulgeriul şi cu giupâneasa sa, Eftimie, fata lui Gavril sulger, dând Ghiorghie Ştefan log(o)f(ă)t satul Hlineştii şi Nova[n]căuţii, la ţinutul Hotinului, lui Gavril[2] sulger, iar Gavril[2] sulgeriul au dat acest(e) ocine de mai sus scrisă, din Şerpeşti şi din Pohoceni, cu ispisoc de la Vasili vodă, din l(ea)t 7151 iul(ie) 2.

Arh. Naţionale Iaşi, Ms., nr. 1855, f. 52 v.
Rez., din 1745 (7254) septembrie 1, în catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistiernic.

---

[1] Loc liber, începe de la capătul rândului cu: „†".

[2] Greşit, în loc de: Toma.

125 1643 (7151) iulie 5, Suceava

† Иѡ Василїе в(оѥ)в(одѧ), Божїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои[1]. Dat-am cartea domniei méle rugătorilor noştri, egumenului şi a tot săborul de la svânta mănăstire de la Putna, spre acéea să fie tari şi putérnici cu

www.dacoromanica.ro

cartea domnii méle a ţinea şi a-ş(i) apăra a lor direaptă ocină şi dare svintei mănăstiri, siliştea Grecii ce iaste în ţinutul Sucévei, lângă târg, lângă Sirétiu, cu vad de moară şi cu sladniţ(ă)[2] şi cu tot venitul, pre sémnele céle bătrân(e)[2], pre unde le spun uricile. Iar cine va fi aratu sau cosâtu pre hotarul acei silişti, sau va fi făcut cas(ă)[2] sau odaie, să aibă a le lua de a zécea din pâne şi din fân şi din tot venitul şi să-ş(i) mute casele sau odăile de pre hotarul lor.

Я комѹ сѣ мис(лит)[2] кривда имаєт стат ли(цем)[2] ...[3] и принесит и нарѣдєнїе. Мăи болше, никто да не смѣют дръжати или ѡ(т)[2]пират прѣд сим листом г(ос)п(о)д(ст)в(а)[2] ми[3]. Инак не бѹдет[4].

V Сѹчав(ъ)[2], в(ъ) л(ѣто)[2] ҳзр҃на <7151/1643> м(ѣ)с(ц)а юл(їе) ѕ̄ <5>.

† Сдам г(ос)[2]п(о)[2]д(и)[2]нъ велѣл.

Вел ло(гофе)[2]т бч(ил).

După Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 241–242, nr. 136. Orig., pe hârtie, cu pecete aplicată, a fost în arhiva mănăstirii Putna, sub nr. 59; Măzăreanu, *Catastih Putna*, (f. 21, b), în Dan, *Putna*, p. 180, nr. 5 (rez.).

---

[1] În textul editat, cu litere latine.

[2] Întregirea editorului.

[3] Rupt.

[4] Iar cui i se va părea strâmbătate, să aibă a sta de faţă ... şi să aducă şi drese. Mai mult, nimeni să nu cuteze a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele. Şi altul să nu se amestece.

126 — 1643 (7151) iulie 5, <Botoşani>

† Adecă noi, Pavăl biv jicnicér, şi Ghiorghiţă, şi Dumitraşco, vornicii de Botăşéni, şi Gociul, şi Toader Maşul, şi Căzacul Zbiera, şi şoltuzul de Botăşéni cu 12 pârgari, şi alţi mulţi oameni buni de pren megiiaşi, scriem cum au venit la noi Alecsandra Neculăias(a) din Costineşti şi cu Ponici, cu cinstită cartea măriei sal(e), lui vodă, să mérgem la céste sate, anume la Costineşti, şi la Vancicăuţi, şi la Cirvăceşti, şi la Şarba să le hotărâm precum vom afla cu oameni buni şi pe diréasă ce vor avea.

Deci am mărsu ş-am strânsu oameni buni de pren megiiaşi. Într-acéia drésă în sémne n-au avut, oameni bătrâni nu s-au aflat să ştie pre unde au fostu înblându hotarul cel bătrân, nu s-au aflat într-acéia, scriindu în dirésăle lor 4 sate, anume: Vancicăuţii, şi Costineştii, şi Cirvăceştii şi Şarba. Într-altu chip n-am putut să le alegem, ce am măsurat tuspatru hotarăle ş-am ales hotarul Vancicăuţilor şi a Costineştilor ce scriu în dirésele Poniceştilor, iară Cirvăceştilor şi Şarba, ce sîmt în partea Alecsandrei şi a simenţiei ei le-am ales deusăbi şi le-am pus stâlpi şi le-am hotărât de ispravă. Aşijdere, a treia parte din Şarba ce-au fost schimbătură <lui>[1] Ponici[2] cu dumnealui Boul vornic pentru Tălpălăeşti, partea pitarului Manei, acéia parte încă o am ales în partea lui Ponici şi o am stâlpit, să nu mai aibă a să mai pârâ pentru acéste hotar(e), în véci.

Л(ѣ)т(о) ҳзр҃на <7151/1643> юл(їе) ѕ̄ <5>.

www.dacoromanica.ro

Из, Димитрашко бив ст(о)лник, искал <m. p.>.

Из, Павъл Лвотъ бив жик(ничер) <m. p>.

Toader Maşul <m. p.>.

Из, Гиwргиц(ъ) вwрник, искал <m. p.>.

Из, Къзакvл Звирѧ <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVII-lea>: Costineştii; mărturii cea bătrână cându s-au hotărât de Pavăl jitnicér şi Dumitraşco, vornicii de Botăşéni; <şi una din secolul al XVIII-lea>: Împărţala ci-au făcut Ivancăuţii i Costineştii în parte(a) Ponicilor, iar Cervăceştii i Şerba i parte Alexandrii Neculăias(a).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXIV/14. Orig., hârtie difolio (31,5 x 21 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Ibidem, CCLXXXIV/79, nr. 3 şi CDL /100, f. 169 r. (două rez., într-o mărturie din 1821 martie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/126 (xerocopie după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Scris deasupra rândului.

127 — 1643 (7151) iulie 8

Copie de pe zapisul lui Petre Bantăş, prin care vinde lui Toma Perju 12 pământuri din Cârleşăşti.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXV/316, f. 2 v. Rez. într-o copie de anaforalei, din 20 martie 1842, referitoare la judecata dintre iconomul Dămian şi neamurile răzăşeşti: Tulbureştii, Pâslăreştii, Băntăşeştii şi Mihăileştii.

128 — 1643 (7151) iulie 8, Suceava

Adică eu, Nacul pârcălabul, şi cu fimeia mea, Nastasiia, scriem acestu zapis al nostru cum am vândut fraţilor noştri, lui Ilie Şeptelici şi lui Gheorghie, a patra parte de sat de Nemerniceni, cu heleşteu şi cu tot locul ce să vine pre ace a patra parte de sat, şi din ţarină, şi din fânaţi şi din toloace. Şi această parte de ocină o am fost cumpărat noi de la Dumitraşco, ficiorul lui Evloghi. Deci noi o am vândut acestor fraţi, de bunăvoia noastră, drept 300 de lei bătuţi, bani gata, să le fie lor dreaptă ocină şi moşie, lor, şi ficiorilor şi nepoţilor lor.

Şi în tocmala noastră au fost părintele svinţie sa chir Varlaam mitropolit, şi dumnealui Toderaşco vel logofăt, şi dumnealui Gligoraşco Ureche vel vornic de Ţara de Gios, şi dumnealui Toader Petriceico vel vornic de Ţara de Sus, şi dumnealui Iordachie vistiernic [vistiernic], şi dumnealui Gheorghiţă tretii logofăt şi alţi mulţi boieri şi ficiori de boieri.

www.dacoromanica.ro

Şi pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţile şi am iscălit. Şi eu sângur am scris şi am şi iscălit, ca să aibă a să vede.

S-au scris în Suceavă, la anii 7151 iulie 8.

Varlaam mitropolit.

Toderaşco vel logofăt ИСКАЛ.

Ureche vornic.

Nacul pârcălab.

Iordachi vistiernic.

Petriceico.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX (Condica Mitropoliei Moldovei, scrisă la 1818 de Teodor Gasparovici diac de Divan), f. 830–831 (Nemerniceni, nr. 12). Copie.

Ibidem, CDLVI/6, f. 3 r., nr. 65 (rez., într-un opis din 1841).

129 1643 (7151) iulie 12

† Eu, Gligorcea Pisăvschie, mărturisescu cu ceastă scrisore a mea cu<m>[1] am dat fétei méle, Antimiei[2], dzéstre o vie ce iaste în ţarina lui Păcurar, din ce din cialalţi fraţi, ca să n-ai<bă>[3] treabă a să mesteca într-această vii, nici Antimiia să n-aibă treabă în alte vii, cu ceialalţi fraţi.

Iară după ceastă scrisore a mea, ce am dat <fe>[3]tei méle, Antimii, să aibă a-şi face şi zapis domnescu. De-aiast(a) <mărtu>[3]resescu cu ceastă scrisore a mea.

Ѯ(ѣ) ѧ(ѣ)то ѯзр҃нѧ <7151/1643> ю҃ѧ(їѥ) к҃г <12>.

Gligorcea <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXIV/24. Orig., hârtie (19,5 x 20,5 cm), filigran, cerneală neagră, rupt şi lipit la îndoituri.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/129 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 393–394, nr. 313 (orig.).

---

[1] Omis.

[2] Urmează două slove tăiate.

[3] Rupt.

130 <Înainte de 1643 (7151) iulie 17>

† Adecă eu, Ilisaft<a>[1], fata lui Prébici log(o)f(ă)t, şi cu fii(i) miei, Ioviţă şi Dabij<a>[1], şi cu fétele méle, anum(e) Arvasiia şi Afteniia, nepoţi lui Prébici lo<go>[1]f<ăt>[1], mărturisim noi cu cest zapis al nostru cum noi, de bunăvoie noastră, de nimene nevoiţi, am vândut o selişt(e) de sat, anume Negoeşti, ce sîmtu în ţinutul Bârladului, despre răsărit, ce să înpreună cu hotarul Bojoranilor, v<ân>[1]dut-am lui Scherlet şi frăţine-său, Aiopului de Zoriléni, derept noao<z>[1]eci de lei bătuţi, ca să le fie lor moşie direaptă, în véci. Şi derése domneşt(i) ce avem pre céle moşii sîmtu pre mâna semenţiei noastre, giupânései Focei u<r>[1]icariului.

www.dacoromanica.ro

Şi într-această tocmală au fost: Păparea de Mihilaşea, de ţinut<u>[1]l Orheiului, şi denaintea <lui> Uréche de Ineşt(i)[2], şi Nuor de Telineşt(i), şi popa Vas(i)lie de Telineşti, şi Ionaşco, fratele lui Nuor, şi Si<mi>[1]on diiac de Stoineşt(i) şi Toa<de>[1]ri ot Batineşti[3].

Şi eu, Ştefan Rango, m-am prilej<i>[1]t acolea şi s-au rugat de am scris.

Şi vădzându noi a lor de bunăvoie tocmală, pus-am peceţi şi am iscălit, ca să le fie d<e>[1] credinţă, ca să-ş(i) facă şi dirése domneşt(i).

Аз, Щєфан Рангѡ дїакъ, искал и писал[4] <m. p.>.

† Paparea[5].

Аз, Симион, искал <m. p.>.

† Pop(a) Vasilie[5].

Nuar[5].

<Pe verso, două însemnări din sec. XVIII–XIX>: „fără let, fără lună N. 4" <şi, de altă mână>: No 19, silişte di Negoeşti.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIX/29. Orig., hârtie (31 x 20,5 cm), filigran, cerneală cafenie, rupt, cusut chiar din sec. al XVIII-lea pe o altă hârtie, cinci sigilii inelare în fum, cu decor neclar.

Ibidem, Fond M. Costăchescu, C nr. 1, p. 389–390, nr. 133 (copie după orig., cu data: cca. 1643).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/130 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: „Ioan Neculce", III (1923), p. 203, nr. 29 (orig.); Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 74, nr. 63 (orig., cu slove chirilice, datat: c. 7159 <1651> februarie 8).

Datat în funcţie de doc. următor.

---

[1] Rupt.
[2] Rupt; lectură nesigură.
[3] Cuvintele: „ot Batineşti", scrise deasupra.
[4] Eu, Ştefan Rango diac, am iscălit şi am scris.
[5] Sigiliu.

131 — 1643 (7151) iulie 17

† Adec(ă), Tănasie şi Hu<rjui>[1] şi Nicula, namésnicii de B<ă>[2]r<lad, şi>[2] <Andre>iaş[1] şoltuzul cu 12 purgari[3], şi popa Ştef<an>[1] domnescu, şi Ionaşco Dinga <neguţitorul, i Nacu>l[4] tij[5], i Ursul Vântul tij, i Micro tij, i Ili<e Cârcotă star[6], i Necula Bărbo...[1] tij, i Neagoe ce-au fost şoltuz, i Simion Pătica tij şi mulţi orăşéni buni ş<i bătrâni ş>[1]i tineri, de oraşu de Burladu[3], scriem şi mărtur<is>[1]im cu ceastă mărturie de la <noi, cum au venit>[2] înnaintea noastră şi a tot oraşul, Aiop<ul>[7], fratele lui Scărlet, şi cu Iov<iţă, fecio>[1]rul Ilisafteiu, fata lui Prébiciu logofătul, şi cu un zapis de la Ilisafta, <mama lui> Ioviţ(ă), scriindu într-acela zapis cum au vândut Ilisafta şi cu Fer<... Io>[1]viţă şi cu Dabijé, şi cu fétele ei, Arvasiia şi Aftiniia, nepoate<le lui Prébi>[2]ci logofătul, o sileşti ce să cheamă Negoeşt(i), ce

www.dacoromanica.ro

simtu în ţinutul Bârlad<ului, pre apa>[1] Bârladului, despre răsăritu, ce să înpreună cu hotarul B<uj>[2]orénilor ş<i această sil>[1]işte aşé scriia zapisul lor şi cu câteva mărturii în zapis cum o au vân<du>[1]t <dum>[1]isale, lui Scărlet, şi fratelui său, ...[1], pentru 90 de lei bătuţi, <să le fie l>[1]or direaptă ocină şi cumpărătur(ă), în v<e>[1]ci.

Vădzându într-acela c<... în>[1]tr-acela zapis de la Ilisafta, fata lui <Préb>[1]ici lo<go>[1]fătul şi d...[1] mărturii şi, vădzându noi şi feciorul ei de faţ(ă) hiindu şi măr<turisind şi dumn>[1]ealui cum au făcut înmă-sa acela zapis şi cu dânsul depreună, noi încă <le-am dat>[1] ceastă mărturie de la noi, ca să le hie lor de credinţă bună până <îşi va face>[2] şi dirése domneşti pre acéia ocină.

Iat altu nime[8] să nu mai aibă a să mai <ameste>[1]ca, николиж(ɛ).

Şi pentru credenţa, pu[s]s-au şi pecétea oraşului într-această mărtu<rie>[1].

<Въ>[1] лѣт(о) ѯзр҃на <7151/1643> юл(іɛ), з҃і <17> д(ь)н(и).

<Hur>[1]jui vornicel искал <m. p.>.

Θανα(σιε)[9] <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente. CDLVIII/41. Orig., hârtie (21 x 31 cm), cerneală neagră, deteriorat, restaurat; şase sigilii inelare aplicate în fum (trei octogonale şi trei rotunde) şi sigiliul oraşului Bârlad (3,5 cm în diametru), toate neclare.

Ibidem, CLXXIX/19 (copie din 1819 decembrie 15); CDXXX/82, nr. 2 (rez., cu data de lună: iunie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/131 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bârlădene*, IV, p. 84–85, nr. 51 (orig.); Ghibănescu, *Surete*. XXI, p. 56–57, nr. 46 (copia din 1819); „Ioan Neculce", III, 1923, p. 203 (rez., după copia din 1819); Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 183, nr. 26 (rez., după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Rupt; completat după Antonovici.

[3] Aşa în orig.

[4] Rupt; completat după Antonovici, şi copia din 1819 septembrie 15, a documentului din 1643 (7152) august 16, prin care este cercetată aceeaşi pricină.

[5] De asemenea.

[6] „Bătrân".

[7] Completat după doc. anterior.

[8] Cuvântul „nime", scris deasupra rândului.

[9] Tanasie.

132 — 1643 (7151) iulie 17

O a şasa parte din sat din Băicani, cu ispisocul de întăritură a domnului Vasâle v(oie)vod din 7151 iuli 17, prin cari, întri altile, zâci că au întărit lui Dumitraşcu Gheuca cumpărătura ci au avut-o di la Ştefana, nepoata lui Lazor şatr(ar), şi di la barbatul ei, Andrii, cari această a şasa parte au fost di cumpărătură şi moşului ei, Lazor şatr(ar), di la Ioan Ciobănelul, i di la Buga din Chilieni şi di la nepoţii lor.

Arh. Naţionale Iaşi, Ministerul Justiţiei, Anaforale, nr. 39, f. 72 r. Rez. într-o anafora din 1840.

www.dacoromanica.ro

133 1643 (7151) iulie 20

7151 <1643> iuli(e) 20. Mărturie de la Andrieş şoltuzu cu doispreci pârgari di Bârlad şi de la alţii, cum că Alecsa, ficiorul lui Petriman, au vândut lui Ioniţă şi lui Timoftei, ficiorii lui Zgribăoan[1], din al triile bătrân giumătati di sat din Măneşti. Şi aşijderea, iarăşi au vândut toată partea lui din sat din Sârbi şi din Dumitreşti.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCII/262. Rez. Ibidem, CCXCII/263 (rez.).

[1] În celălalt rez.: „Ioniţă şi Timofti Zgârboazi".

134 1643 (7151) iulie 20

Zapis pentru părţi din moşia Avrămeşti <ţin. Neamţ>.

Arh. Naţionale Iaşi, Divanul domnesc, Tr. 806, op. 916, dos. 1, f. 153. Menţ.

135 1643 (7151) iulie 22, Iaşi

† Иw Василіє воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Scriem domniia mea la toţi răzeşii de Iurghicéni şi de Tâlhăreşti. Dăm(u)-vă ştir(e), deaca veţi vedea cartea domnii mél(e), iar voi să aveţi a vă duce toate dirésel(e) Iurghicénilor şi al(e) Tâlhăreştilor la boiarenul dumnii mél(e), carel(e) va veni acolo să alea[a]gă părţil(e) boiarenului nostru credincios, Dumitru Buhuş biv visté<r>[1]nic, dintr-acél(e) sate carel(e) mai susu-s scrise.

Şi nime să nu cutédze a ţiné sau a opri înnaintea cărţii domnii mél(e).

Тоє пише инак не бъдет.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> юл(іе) к҃в <22>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † De soroc pre Iurghiceni i pre Tâlhăreşt(i); <una din sec. al XVIII-lea>: De Tâlhăreşti şi Iurghiceni; <una din sec. al XIX-lea>: 7151 iuli 22. Nr. 2 <şi semnătura>: Costandin Paladi hatman <m. p.>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, I/87. Orig., hârtie (15,6 x 21,5 cm), sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/135 (foto.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василіе воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea la sluga domniei méle, la Eremiia Murguleţ. Dămu-ţi ştire cum au pârât de faţă înnaintea domniei méle Jora vornicul pre boiarinul domniei méle, pre Gheorghie Roşca ce-au fost vistérnic, dzicându Jora vornicul că i să înpresoară hotarul satului Doroşcanilor cu hotarul Scobinţénilor la mijlocul hotarălor, iară în capetele hotarălor aşea au dzis amândoi că stau pietrile la loc.

Pentru acéea, deacă vei vedea cartea domniei méle, să strângi oameni buni de pren-pregiur, megiiaş(i), şi să socotiţi să măsuraţi din capul hotarului până în capul hotarului şi, pre unde va veni de direpţ, pre acolea să pui stâlpii, pre unde au hotărât Véveriţ(ă) spătariul, cumu-i spun dirésele.

Тоє пишем г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми. Инак не бъдет.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃на <7151/1643> юлі(є) кв̄ <22>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Вел лwг(о)ѳ(є)т бчи <m. p.>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, I/88. Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/136 (foto.).

137 <Înainte de 1643 (7151) iulie 23>

† Eu, Chelsie, fata lui Grozav ot Cosiţeni, femeia Corne<i>[1], si<n>[1]guri noi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi am vundut[2] parte me, a Chelsiei, ce sa[3] va alege den sat de Iugani, lui Ionaş Jore, de bunăvoia nostră, ca să să ştie.

Şi în tocmala năstră[4] au fost: Ursul, tatăl Ghinei, şi au fostu Ghine temnecer(u)l, şi Stoica tij temnicerul, şi Istratie izbaşe de Ţara de Gios, ce am fostu la <în>[1]chisoare, şi Îndreiu, ficiorul Grecului ot Lăpuşna şi Ionaşco Buhuş.

Şi eu, Lupul, sin Zinului, am scris zapisul. Şi eu, Iancu ce am fostu pârcălab la ţinutul Hârlăului, şi Toder Boghel[5] de asta scriem, ca s(ă) să ştie. Întru, Hr(istoas)e, amin.

Mai mare credinţă, şi pecetele ne-m pus.

† Istratie[6]; † Stoica[6]; † Lupul[6].

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, I/202. Orig., hârtie, patru sigilii inelare, aplicate în cerneală, neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/137 (foto.).

Datat în funcţie de doc. următor.

---

[1] Omis.

[2] Greşit, în loc de: „vândut".

[3] Greşit, în loc de: „să".

[4] Greşit, în loc de „nostră".

www.dacoromanica.ro

[5] Slova т, modificată dintr-un ѳ.
[6] Sigiliu inelar.

138 1643 (7151) iulie 23, Iaşi

† Eu, Neanolu vornicolu, şi Bârsanu vornicol, şi Pătraşco vornicol, şi Năvrăpăscolu vornicolu mărtorisim, noi, co ceastă scrisoar(e) a nostră, comu au vinitu înnainte Porţii mării s(a)l(e), domno nostrŭ, Boghea şi Chelsia, fetel(e) loi Grozav din Cosiţen(i), de au mărtorisitu com el(e), de bun(ă)voia lor, de nim(e)ne nevoiţi, nici înprésoraţi, ce de bun(ă)voia lor, au vândotu loi Ionaşco Jorăi ce au fost vornic partea lor ce s(e) vin(e) dinu satu dinu Iugani, dinu a patra parté, giomătaat(ea) a doi[i] fraţi, anom(e) Boghea şi Chelsiia.

Deci eu, Boghea, femeia loi Toade<r> Boghiulu, mărtorisescu com eu, de bon(ă)voia mea, am vândotu loi Ionaşco a Jorăi ce au fost vornic, partea mea dinu satu dinu Iugani, din a patra parté, a patra, dereptu o vac(ă) co viţelu şi unsprăzéci zloţi botoţi, ban(i) gata.

Şi moşiia şi compărător(a) ce au avotu tat<ăl>[1] nostru, Groza<v>[1]u, eu, Chelsiia, femeia loi Cornei, fat(ă) iarăş(i) loi Groza<v>[1]u, mărtorisescu comu şi eu am vândom[2] partea mea din a patra parte de Iugan(i), a patra, iarăş(i) loi Ionaşco Jorea ce au fost vornicu, dereptu o iapă co mândzu şi un <ca>[3]lu <bu>[3]nu, şi moşiia şi compărător(a) şi parte ce au fost despré Căzacolu, frate-nostru.

Deci noi, deca amu văzutu de bun(ă)voie loru tocmal(ă) dinnaintea Porţii măriei sal(e), domno nostru, şi plat(ă) deplin(ă) pré tocmal(a) loru, noi încă amu scrisu de l(a) noi[i] loi Ionaşco Joréi ce au fost vornicu această mărtorie. Şi peceţil(e) n<e>[1]-amu pos, ca să s(e) ştie.

† Пис(а) ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> юлѵ к҃г <23>.

Пз, Неанюл дворник, искадх, ce s[ă] va alege partea lor <m. p>.

† Pătraşco vornic <m. p.>[3].

Пз, Гиоргіе дворнек, искадх <m. p.>[4].

† Costantin vornic <m. p.>[4].

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, I/89. Orig., hârtie (32,5 x 20 cm), filigran, trei sigilii inelare.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/138 (foto.).

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de „vândut".
[3] Rupt.
[4] Sigiliu inelar.

139 <1643 (7151) –1649 (7157)> iulie 24, Botoşani

† Întru tot cinstit şi al nostru iubit părinte, dumnealui Toderaşco mare logofăt, să fii dumn(ea)ta sănătos, m(i)l(o)stivul D(u)mnedzău să vă dăruiască bună pace şi

www.dacoromanica.ro

mult(ă) sănătate dumitali, depreun(ă) cu toat(ă) cinstit(ă) casa dumitali. Dăm ştire dum(i)tali c-au venit Vasili, feciorul <lui> Petrigani, şi cu Ana Tironeas(a), cu cinstit(ă) cartea mări(i) sali, lui vodă, scriindu la noi pentr-o parte de ocină din Mereşti, să le socotim cu oameni buni, precum vor mărturisi. Deci Vasili au adus mărturii, pe Drăgan, şi pe Bârgău de Albeşti, şi pre Andreica de Mereşti, şi pe popa Lupul de Ionăşéni şi au mărturisit cum au cumpărat Petrigana şi Mihăil(ă) o parte de ocină din Mereşti, în dzilele lui Ştefan vodă, în domniia dentăi.

Deci noi am socotit că acéste mărturii a lui Vasili pre acéia vréme au fost neşti copii tineri ce n-au ştiut ei de ispravă cumu-i rândul aceii ocine. Ce am dzâs să-ş(i) aducă şi Ana mărturiile. Adus-au pre Bilaş den Băbicéni de-au mărturisit cum au fost un om în Mereşti, de l-au chemat Miron, şi au făcut vândzătoare o bucată de loc din Mereşti, ce să cheamă Dolina, şi au cerşiut un cal bun, murgu, pântănog şi un poloboc de miér(e), derept 12 taleri bătuţi. Iar un om, anume Petrigana, tatăl lui Vasili, au dzâs că, de-ar găsi un cal bun la cineva, să-l ia în preţ, să-l dea lui Tiron pentru acea bucat(ă) de loc, că el n-au avut, ce s-au dus la un frateş[1], ce-l chema Tiron, barbatul Anii din Necşéni, şi au luat un cal, derept 40 de taleri butuţi[1] şi 1 poloboc de miére şi au dat lui Tiron cel bătrân de Mereşti pentru acea bucat(ă) de loc de Mereşt(i). Şi când s-au tâmplat moarte Petrigani(i), au mărsu frate-său, Tiron, să-l apuce viu şi nu l-au apucat viu. Iar când au fost la masă preţară, s-au sculat Tiron de au dzâs: oameni buni, ştiţ(i) de un cal ce-am dat frăţine-meu Petrigani şi 1 poloboc de miére pentru acea ocina den Mereşti? Nu mi l-au mai dat.

Într-acesta chip au mărturisit Bilaş den Băbicéni că s-au tâmplat la moartea Petrigani, în sat în Băbicéni.

Aşijderea, au mai adus Ana mărturie pre: Ştefan vătămanul de Necşéni, şi pre Toader de acolo, şi pre Simion de acolo, şi pre Agapie şi tot satul Necşéni, de au mărturisit cum nu i-au mai dat Petregana calul lui Tron, nici polobocul cel de miére. Ce noi am socotit sau să ne dea bucatele Anii şi să-ş(i) ţie Vasili locul sau să rabde de acel loc şi să-l ţie pentru acéle bucate ce au dat bărbatul ei, Tiron.

Aciasta dăm ştire dumitali, să hii dumneata sănătos.

V Бот(ошани) юл(іе) к҃а <24>.

† A dumitale mai mic ca un fecior, Solomon biv vist(iernic).

† Al dumitale mai mic, Chiriiac vornicul ot Botăşén(i).

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Întru cinstite mâna dumisale, a lui ...t[1] Toderaşco vel logofăt cu cinste să s(e) dea. Мног(о) здравїи[2]; <una din sec. al XVIII-lea>: Pentru Mereşti; <şi alta din sec. al XIX-lea>: Scrisoarea cătră Toderaşco logof(ăt). Moşia Mereşti.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXIV/20. Orig., hârtie difolio (34 x 20,5 cm), rupt la îndoituri, lipit pe altă hârtie, lipsă 1/3 din fila a doua.

Ibidem, CDXIV/73, f. 1 r. (menţ., fără dată, într-un izvod din 1745 <7253> iulie 17).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/139 (xerocopie după orig.).

Datat după Toderaşco <Ianovici> mare logofăt (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 409).

[1] Aşa în orig.

[2] Multă sănătate.

www.dacoromanica.ro

140 **1643 (7151) august 1**

Ispisoc a domnului Vasâle v(oie)vod, din 7151 av(gu)st 1, cuprinzătoare pe un satu, pe Bujor, care acum să numeşti Mârzăştii, şi pe doo locuri din pustiiu: un loc la iazul ce-i din gios de fântâna ce iesă la drumul cel mare, iar alt locu la capul piscului ce-i la gura Socilor, şi o prisacă deasupra pârâului, în vârful dealului, înpotriva Fântânii lui Macsân.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXXVII/54, f. 1 r. Rez. într-o mărturie hotarnică, din 1804 aprilie 4, pentru un loc „din pustiu", în ţinutul Lăpuşna.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/140 (xerocopie).

141 **1<6>43 (7<1>51) august 2, Tecuci**

† Iată eu, Macovei vuitul[1], şi 12 pârgari din târgul Tecuciului. Adecă au venit înnainte noastră Zlata şi frate-său, Gheorghie, şi soru-sa, Bigorcă, feciorii Petrii, nepoţii Nastei, strănepoţii Nastei, giupânesâi lui Ifrim Huru vormic, de a lor bunăvoie, de nime sâliţi, nici asupriţi, şi au vândut parte lor din satul Bănileşti, ce iaste în pârâul Bârladului, ot ţânutul Bârladului, şi cu moară, din giumătate de satu, a patra parte, ce să va alege parte ei şi a frăţine-său, Gheorghie, şi a surorii, Bigorcăi. Aceia au vândut-o lui Neculai Gorma[2], drept 25 taleri gata.

Şi sculându-să Neculai Gorma au plătit în mânile acelor de sus scriş(i) banii.

Pentru aceia, văzându noi a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplină, am făcut lui această mărturie pără cându îş(i) va face drese de la domnie, ca să s(e) ştie.

Popa Simion mărturisim, i Dumitru Corcodel, i Luca, i Vasile, i Andonie, i popa Dure i Strata cupeţ, ca să să ştie[3].

ѫз<р>на <7(1)51/1(6)43> ав(гѹст) ѣ <2>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 67. Copie cu văleatul greşit – 7051, în loc de 7151.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/141 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 337–338, nr. 1675 (rez.).

Datat în funcţie de prezenţa în acte a lui Neculai Gheorma, martor în 1642 (7150) februarie 15 (vezi *Catalog*, II, nr. 1675, p. 337–338 şi *D.R.H.*, A, XXVI, p. 3–4, nr. 4).

---

[1] Aşa în copie, greşit pentru: „voiutul".
[2] Greşit, în loc de „Gheorma".
[2] Se indică într-un cerc: „Pecete târgului".

142 **1643 (7151) august 3, Iaşi**

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea domnii méle cestui <o>[1]m a dumisali, a cinstit

www.dacoromanica.ro

boiarinului domnii méli, a păharnicului celui mare, [anum(e) lui Vasilie][2], spre acéia ca s(ă) hie tare şi putérnic cu cartea domnii méle a-ş(i) ţiné ş(i) a-şi apăra a sa dreaptă ocină şi moşie ce iaste la Boişte, la ţinutul Trotuşului, să n-aibă tréabă nime cu dânsa. Iar cui va părea cu strânbul, să vie să stea de faţi înnaintea domnii méle.

Тое пишем г(о)сп(о)дстве(д) ми. Индк не бъдет.

V Мс, л(ѣто) ѯзр҃нд <7151/1643> дв(гѳст) г҃ <3>.

† Сддм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Caşin, X/3. Orig., hârtie (16 x 21,5 cm), sigiliu aplicat în cerneală roşie, neclar; totuşi, din legendă se poate observa că este unul dintre sigiliile din vremea lui Vasile Lupu: <† Ию В>асїлие <воевода>, Б(о)ж<їею милостїею, господарь Земли Мшлдвскои> („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/142 (xerocopie).

---

[1] Omis.

[2] Cuvintele „anume lui Vasilie", scrise deasupra rândului de altă mână. Călugării de la Caşin, în a doua jumătate a sec. al XVII-lea, au falsificat actul, scriind între rânduri numele lui Vasilie <Ceaurul>, fratele lui Gheorghe Ştefan voievod, ctitorul m-rii, chiar dacă marele boier nu a trecut în cariera sa prin dregătoria de mare paharnic. Vasile Lupu a întărit moşia Boişte fratelui său, Gheorghe Coci, care era în această vreme mare paharnic (v., Stoicescu, *Dicţionar*, p. 378).

143 1643 (7151) august 5, Iaşi

† Їѡ Василие воевода, Б(о)жию м(и)лостїю, г(о)сп(о)д(д)рь Земли Мшлдвскои. Ѡж(е) тѣгали сѣ за лици прѣд г(о)сп(о)дстве(д) ми и прѣд въсем Съвѣтоѡм г(о)сп(о)дстве(д) ми слѹзи наши Дѹмитрашко, шѹрин Тодер Рѹцинъ, и Щефан Рѹцинь, съ Ѡнчюл бив пъркълаб, радї единѹ бѹкатѹ за хотар что бѣше прислѹшно къ школ Дорогою и шткъ хотар, село Шендричѣни, рекъщи Ончюл аж(е) ест емѹ даднїе и м(и)лованїе тод бѹкатѹ за хотар шт Костантин Могила воевода и ѹказал един исписок за даднїе шт Костантин воевода. Й Дѹмитрашко съ Щефан Рѹцинъ, шни такождере казали како ест им тод бѹкатѹ за хотар даднїе и м(и)л(о)ванїе шт Петрѹ воевода и ѹказовали и ѹрик шт Петръ воевода, и шт Єремїѧ Могила воевода и шт Симеѡн Могила воевода, и шбрѣтохом како ест пръво даднїе и м(и)л(о)ванїе тое мѣсто слѹгам нашим Дѹмитрашкови и Рѹцинови. Ино Ѡнчюл, шн зостал шт прѣд нами и шт въсего закона земскаго и нарѣденїи что ѹказал прѣд нами възѣли сѧ шт него. Й Дѹмитрашко и Щефан Рѹцинь, шни ѹправили сѧ и поставили себѣ фїерью, два на десѣт злати, въ Вистїер г(о)сп(о)дс(т)в(д) ми.

И аще сѧ провлѣют нѣкиѭ нарѣденїи въ нѣкое врѣме на тое мѣсто да не имают вѣровати сѣ, почто сѧ шни и[1] мои[2] тѣгали въ колико раз за сїѧ тѣж(е). И сде зостали Дѹмитрашко и Рѹцинь на Ѡнчюл.

www.dacoromanica.ro

Тѣм ради, wт сѣда напрѣд да не имадет болше маи[2] тѣгатї а ни добиватї Wнчюл пъркълаб на Дѹмитрашко и на Щефан Рѹцинж, радї сїм тѣж(е), николиже, на вѣки, прѣд сим листwм нашим.

И хотар томѵ мѣстѹ ест wт ѹст Жидовка до великою могилѹ на Ѹрлѣ и <wт>[1] тъдѵ просто через малѹю могилѹ, и wт тодѹ долин<ѵ>[3] Верчака даж(е) до лозе, по ниж(е) кръцници, а wт тъдѹ до wстрюв горѣ до дѹбнамѵ вела, а wт тъдѹ ѵ Бѹхаи тєїѵри. Толико ест тот хотар томѹ мѣстѹ по где поставили сѧ им нинѣ и знаменїи стълпи камены по томѹ мѣстw и биlw тое мѣстw из давниҳ врѣмен за иҳ дѣднинѵ wт хотар Нижнии Шелешеѵ нъ бѣше възѣтw и присиловано wт иниҳ прѣдниҳ г(о)ьсп(о)д(а)рыҳ.

Того радї, да ест н(ы)нѣ слѹгам нашим, Дѵмитрашкови и Щефанѵ Рѹцинж, тое виш(е) реченное мѣстw и wт нас правда wтн(и)на, и даанїе и потвръжденїе, съ въсем доходом.

И ин да сѧ не ѹмишает прѣд сим листwм г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃на ав(гѹст) ѣ.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwгоф(е)т искал <m. p.>.

† Їнаки <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată s-au pârât de faţă înaintea domniei mele şi a înaintea întregului Sfat al domniei mele slugile noastre Dumitraşco, cumnatul lui Toader Rugină, şi Ştefan Rugină, cu Onciul fost pârcălab, pentru o bucată de hotar, fost ascultător de ocolul Dorohoi şi de hotarul satului Şendricéni, spunând Onciul că această bucată de hotar îi este danie şi miluire de la Costantin Moghila voievod şi a arătat un ispisoc de danie de la Costantin voievod. Iar Dumitraşco cu Ştefan Rugină, ei de asemenea au spus că acea bucată de hotar le este danie şi miluire de la Petru voievod şi au arătat şi uric de la Petru voievod, şi de la Eremia Moghila voievod şi de la Simeon Moghila voievod, şi au aflat că acest loc a fost întâi danie şi miluire a slugilor noastre, Dumitraşco şi Rugină. Deci Onciul, el a rămas dinaintea noastră şi de toată legea ţării şi dresele pe care le-a arătat înaintea noastră s-au luat de la el. Iar Dumitraşco şi Ştefan Rugină, ei s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie, doisprezece zloţi, în Vistieria domniei mele.

Şi dacă se vor ivi cândva nişte drese pentru acel loc să nu se creadă, pentru că s-au mai pârât de câteva ori pentru această pricină. Şi au tot rămas Dumitraşco şi Rugină pe Onciul.

De aceea, de acum înainte să nu se mai pârască mai mult, nici să dobândească Onciul pârcălab pe Dumitraşco şi pe Ştefan Rugină, pentru această pâră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Iar hotarul acestui loc este de la gura Jidovcăi până la movila cea mare, la Urlea, şi <de>[1] acolo drept peste movila mică, şi de acolo pe valea Verceaca până

la vie, mai jos de fântână, iar de acolo până la dealul ascuţit, până la un stejar mare, iar de acolo, în stuful Buhaiului. Atât este acest hotar al acestui loc, pe unde li s-au pus acum şi semne, stâlpi de piatră pe acel loc. Şi a fost acel loc din vechime al lor de moştenire din hotarul Şeleşeului de Jos a fost luat şi cotropit de alţi domni de mai înainte.

De aceea, să fie acum slugilor noastre, Dumitraşco şi Ştefan Rugină, acest loc mai sus spus şi de la noi dreaptă ocină, şi danie şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

În Iaşi, în anul 7151 <1643> august 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ianachi < a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.) DCCXXXV/93. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Idem, M-rea Bârnova, I/3, nr. 1 (rez. dezv., din 1803) şi I/1, nr. 6 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/143 a, b (foto. după orig. şi xerocopie după rez. dezv.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XXII, p. 231, nr. III (rez.); *Catalog*, II, p. 338, nr. 1677 (rez. după rez. din 1803).

---

[1] Greşit, în loc de „a".

[2] Aşa în orig. slav.

[3] Rupt.

144 1643 (7151) august 11, Iaşi

<†>[1] Въ имѣ Ѡтца и Сына и Сѣтаго Дѹха, Трѡица Сѣта единосѫщна и нераздѣлимаа. Се азъ, рабъ Владикы моемѹ Господѹ Богѹ и Спасѹ нашемѹ Їсѹс Христѹ и Трѡичнїи истинии поклѡнникъ, мы, Їѡаннъ Василїе вѡевѡда, Божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми благопроизволихъ нашимь благимь произволенїемь, чистимь и свѣтлимь срьдцѣмь, wтъ въсеѣ нашеѣ дѹшеѣ и wтъ Бога помощїѣ, и благословенїемь нашимь четирехъ с(вѣ)[2]т(ите)ль молдавскихъ: киръ Варлаамъ архиепископъ и митрополитъ Сѹчавски, и киръ Евлогїе епископъ Романски, и киръ Ѳнастасїе епископъ Радовски и киръ Гїѡргїе епископъ Хѹшски, и съ хотенїемь въсего нашего Съвѣта болѣръ нашихъ, великихъ и малихъ, и въвъзревновахъ[3] господство ми иннимъ сѣтопочившимъ господари, пражде насъ бывшихъ, еже помиловаше и ѹкрѣпише сѣтихъ црькважъ и монастирѣхъ.

Тѣмъ ради, и господство ми ѹсмотрихомъ, елико по нашеи силѣ wтъ богаданнаго намъ стѫжанїѣ, и ѹмилостивихом сѧ и дадохомъ и

www.dacoromanica.ro

потвръдихомъ и помиловахомъ сѧтаа монастирь, зовѧмаа Милешева, wтъ Сѫрбскои Земли, идеже есть храмъ Възнесенїе Господа Бога и Спаса нашего Їсоус Христа, идеже почивает и моущи Сѧтителю Христовw Сави архиепископа сѫрбского и сътворихомъ wбычнїи wброкъ сѧтѣи више писанныи монастирь Милешева, да имать wтъ насъ, wтъ годъ до годъ, по три на десетъ тисоущь аспрї, и братїимъ пѫтемъ приходящимъ по ѵ аспри на спенѕоу, ико назидати сѧ и господство ми новиї[3] ктиторь.

Тѧмъ, и сѧтыни ихъ иноци Божїи, кто боудоуть пребывати въ тои сѧтои монастир Милешева, ди[4] имаютъ Господа Бога молити, дънь и ноущь, w здравїе и w wтпоущенїѧ грѣхомъ господства ми и госпожди господства ми, и наипаче w wтпоущенїе грѣхомъ покоиныи госпожди господства ми Θеwдо(сии)[5], и покоиномъ чадъ господства ми, и родителѧмъ нашимъ и дѧдомъ и прѧдѧдомъ, и да напишътъ насъ въ сѧтїи великїи помѧнникъ и въ божьствьнїи жиртъвникъ, и да имаютъ намъ сътворити сѧтихъ вѧнїи и параклисе и великое памет, wтъ годъ до годъ, до идеже храмъ съи стоитъ. Такожде, и сѧтихъ летоургїдъхъ и по летоургїдъхъ на трапезоу оучрѧжденїе истїе и питїѧ братїамъ по wбычно сѧтѣи монастирь. Тое въсе више писанное wброкъ да ест сѧтѣи монастирь Милешева, непоколебимо николиже, на вѣки вѣчнїи.

И на то есть вѣра наше господства више писаннаго, мы, Иwаннъ Василїе воевода, и вѧра прѣвъзлоубленихъ сыновъ господства ми, Стефанъ wевеwда, и Їwанъ wевеwда, и вѣра болѧръ нашихъ: вѣра пана Григорїе Оурсїе[6] великаго дворника Долнѧи Земли, и вѣра пана Тодре<р>[1] Петричѧико великаго дворника Горнѧи Земли, и вѧра пана Пълавнъ[7] пъркълабъ[8] Хотински, и вѧра пана Сѧвинъ Пръжескоулъ пъркълабъ Немецки, и вѣра пана ...[9] пъркълабъ Романски, и вѣра пана Гаврилъ хетманъ и пъркълабъ Сочавски, и вѣра пана Юргаки[3] Катакозино постелника, и вѣра пана Юрдаки[3] Катакозино спатарѧ, и вѣра пана Юрга вистѣрника, и вѣра пана Тома Катакозино столника, и вѣра пана Косте комиса и вѣра въсихъ болѧръ нашихъ, великихъ и малихъ.

И по нашимъ животѧ и господствованїе, кто Богъ избереть wтъ дѣтъ нашихъ или wтъ нашего родоу или wтъ иншаго рода, боудь кого Богъ избереть господарь быти оу нашеи земли, Мwлдавскои, тоть бы непорошилъ наше дѧнїе и милованїе, нъ ѧби далъ и оукрѣпилъ и поновилъ сѧтѣи монастири, понеже и господство ми дадохомъ и потвръдихомъ и помиловахомъ. И кто разорить наше дѧнїе и милованїе, тоть да имать wтвѣщати на страшнемъ сѫдищи Христовѧмъ.

И наи боуше крѣпость и потвръжденїе тимъ въсимъ више писаннимъ велѧми ес[т]ьми нашемоу вѣрномоу и почитенномоу болѧриноу, пано

www.dacoromanica.ro

Тодерашко Мнавичоу великомоу логофетоу, писати и наше печать привѣсити въ семоу истиномоу листоу нашемоу.

Въ настолнїи нашь градъ Мшски, в(ъ) лѣто wтъ Създанїе Мира ѯзр҃на, а wтъ Въплъщенїа Господа Бога и Спаса нашего Їсоус Христа ѯа҃ѯмг, мѣсеца августа, а҃ї днь.

Писалъ Григорїе Шандиръ.

Иwаннъ Василие воевода.

Иwаннъ Стѣфанъ вwеwда[10].

<†>[1] În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul Stăpânului meu, Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi adevărat închinător al Treimei, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoie, cu curată şi luminată inimă, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni: chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, şi chir Evloghie episcop de Roman, şi chir Anastasie episcop de Rădăuţi şi chir Ghiorghie episcop de Huşi, şi cu dorinţa întregului nostru Sfat al boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, şi râvnind domnia mea altor sfântrăposaţi domni, care au fost înaintea noastră, care au miluit au dăruit şi au întărit sfintele biserici şi mănăstiri.

Pentru aceea, şi domnia mea, văzând, cât după puterea noastră din averea noastră de Dumnezeu dăruită, s-a milostivit, şi a dat şi a întărit şi a miluit sfânta mănăstire, numită Mileşevo, din Ţara Sârbească, unde este hramul Înălţarea Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, unde se odihnesc moaştele Sfântului lui Hristos, Sava arhiepiscopul sârbilor, şi a făcut obişnuit obroc sfintei mănăstiri mai sus scrise, Mileşevo, ca să ia de la noi, din an în an, câte treisprezece mii de aspri, şi fraţilor drumeţi care vor veni, câte şase sute de aspri de cheltuială, ca să se numească şi domnia mea nou ctitor.

De aceea, şi sfinţiile lor, călugării lui Dumnezeu care sunt trăitori în această sfântă mănăstire, Mileşevo, să aibă a se ruga Domnului Dumnezeu, ziua şi noaptea, pentru sănătatea şi iertarea păcatelor domniei mele şi a doamnei domniei mele, şi mai ales pentru iertarea păcatelor răposatei doamne a domniei mele, Theodosia[5], şi a răposaţilor copii ai domniei mele, şi a părinţilor noştri şi a bunicilor şi a străbunicilor, şi să ne scrie în sfântul mare pomelnic şi în dumnezeiescul jertfelnic şi să ne facă sfinte bdenii şi paraclise şi mare pomenire, din an în an, până când va dăinui acest hram; de asemenea, şi sfinte liturghii şi după liturghie la trapeză, la aşezământ, mâncare şi băutură fraţilor, după obiceiul sfintei mănăstiri. Acest mai sus scris obroc să fie sfintei mănăstiri, Mileşevo, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Ştefan voievod şi Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grigorie Uréche[6] mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Toader Petricéico mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Bălan[7] pârcălab de Hotin, şi credinţa panului Savin Prăjescul pârcălab de Neamţ, şi credinţa panului ...[9] pârcălab de Roman, şi credinţa

www.dacoromanica.ro

panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Iurgachi Catacozino postelnic, şi credinţa panului Iurdachi[3] Catacozino spătar, şi credinţa panului Iurga vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Coste comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine va alege Dumnezeu dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau din alt neam, pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să dăruiască şi să întărească şi să înnoiască sfintei mănăstiri, pentru că şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit. Iar cine va strica a noastră danie şi miluire, acela să fie răspunzător la straşnicul judeţ al lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere şi întărire acestor toate mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, panului Toderaşco Ianovici mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o atârne către această adevărată carte a noastră.

În oraşul nostru de scaun al Iaşilor, în anul de la Facerea Lumii 7141 <1644>, iar de la Întruparea Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos 1643, luna august, 11 zile.

A scris Grigorie Şaidir.

Ioan Vasilie voievod.

Ioan Ştefan voievod[10].

După Pavel Josef Šafařik, *Dřevniho pisemnictivě jihoslovanův. Dil Předchozi. Vydânie druhé*, Praze, 1873, p. 113–115. Orig. slavon, pergament, care se afla în Arhiva Mitropoliei din Carlovi̧, având atârnată o bulă sigilară de argint suflată cu aur, care are pe o faţă sigiliul Ţării Moldovei, cu legenda: † Сию голыѡ[11] сътвори, Їѡ Василиє в(оиє)вода, г(сопо)дн Земли Молдавско(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ид (†„ Acest engolpion l-a făcut Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei, în anul 7141 <1642 septembrie 1 – 1643 august 31>), iar pe faţa cealaltă sigiliul mănăstirii Mileşevo, cu legenda: † Ѡбра Възнесиня Х(ристов)о. Печа монасти(р) Милешева где почивае моши С(вм)т(о)го Сави („† Icoana Înălţării lui Hristos. Pecetea mănăstirii Mileşevo, unde se odihnesc moaştele Sfântului Sava").

ALTE EDIŢII: Emil Vârtosu, *Din sigilografia Moldovei şi a Ţării Româneşti*, în *Documente privind istoria României, Introducere*, vol. II, Bucureşti, 1956, p. 345 (descrierea bulei sigilare după Pavel Josef Šafařik).

---

[1] Omis.

2 Parantezele noastre.

3 Nota autorului: aşa în orig.

[4] Greşit, în loc de: ад.

[5] Trebuie întregit: Θεοδο(ска); de altfel, chiar editorul a pus, în text, un semn de întrebare.

[6] Greşit, în loc de: Оурѫкїе.

[7] Greşit, în loc de: Бъланъ.

[8] În notă, editorul discută etimologia acestui cuvânt.

[9] Nota editorului: loc liber în orig.

[10] Nu ar fi exclus ca numele fiului lui Vasile Lupu, Ştefan voievod (viitorul domn Ştefăniţă Lupu), să fi fost scris pe acest pergament. Călugării de la o altă mănăstire sârbească, Hopovo, care au primit şi ei un hrisov de danie de la Vasile Lupu (din păcate pierdut), au spus, atunci când au venit în Moldova ca să li se întărească dania de către Ştefăniţă Lupu, că în hrisovul lor era scris şi numele lui (Petronel Zahariuc, *Relaţiile lui Vasile Lupu cu Biserica sârbă: un nou document*, în AIIX, t. XXXI, 1994, p. 106); nu credem că monahii se refereau la textul actului, ci mai degrabă la semnături (semnătura fiului domnului era, desigur, neautografă).

[11] Nota editorului, unde precizează că acest cuvânt provine de cuvântul grecesc: εὐκόλπιον.

www.dacoromanica.ro

7151 avgust 18.

Suret di pe ispisocul domnului Vasilie v(oie)v(o)d de giudecata ce-au avut Grigori Hărmeziul şi cu călugării de la mănăstire Râşca pentru satul Popeştii din capul părăului Vasluiului, zicând Grigorii Hărmeziul cu neamurile lui precum că acest sat, Popeştii, din obârşiia pârâului Vasluiu, şi cu locul de pin-pregiurul lui le iaste lor driaptă ocină şi moşie. Iar călugării de la mănăstire Râşca aşa au răspuns dinnainte domniei sale, precum că satul acesta este dreaptă danie şi miluire sfi(n)tei mănăstiri de la Alexandru şi Bogdan voievozi, precum au arătat şi dresăle lor de la acei domni vechi.

Deci domnie sa şi cu tot Sfatul i-au giudecat pre dânşii precum că acel sat numit Popeştii, din obârşiia pârâului Vasluiului, cu moară şi cu mănăstire Trestiiana, şi cu poienile, să aibă a stăpâni călugării de la sfi(n)ta mănăstire Râşca, pentru că le iaste dreaptă danii şi mi[lu][1]ire de la acei de mai sus numiţ(i) domni. Iar Grigore Hermeziul şi cu toate neamurile lui să nu aibă amesteca la acest sat, Popeştii, şi cu locul ce iaste înpregiurul lui, nici odi[ni][1]oară, în veci.

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 384, f. 168 v., nr. 10. Copie prescurtată într-o anafora din 1825.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 329, nr. 22/8 (menţ., cu data de zi 15, după Condica K, nr. 384).

[1] Omis.

146 1643 (7151) august 21, Iaşi

† Їѡ Вас(и)лїє воєводѧ, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земле Молдавскои. Dat-am cartea domnii méle slugii noastre, lui Isac, spre acea el ca să hie tare şi putérnic cu cartea domnii méle, a ţiné o parte de ocină den sat den Sănăuţi, den ţinutul Sucévei, partea Eremiei Dracii, a treia parte den parte de gios, loc de patru jerébii, cu doi vecini şi cu casele céle bătrâne şi cu giumătate de vad de moar(ă) în Molniţ(ă), care parte i s-au ales a Eremiei Dracei de pre alţi fraţi a lui, pentru căci au fostu amândoi la o slujbă, iar Eremiia Dracea au luat câţiva bani den slujbă ş-au fugit în Ţara Leşască. Ş-au avut ei şi pagubă dentr-acea slujbă.

S-au făcut partea Eremiei Dracei cu bani ce au luat şi cu paguba şi cu doaodzeci de lei ce au plătit Isac un cal a lui Strătulat Dracei, care cal l-au fostu luat Plantos, să fac de toţi treidzeci de galbeni, acel cal iar l-au fostu luat prentru[1] Eremiia Dracea şi l-au plătit Isac toţi acei bani ce scrie mai sus. Şi s-au luat acei bani cu camăt(ă) de la turci.

Pentru căci domniia mea am făcut lége să <pl>[2]ătească acea parte a Eremiei Dracei, să-i ţie acea parte de ocină până cându-i va întoace banii. Iar de nu o va putea ţiné, sluga noastră, Isac, să hie volnic a o vinde cui să va afla, însă numai dereptu acei bani ce scrie mai sus, treidzeci de galbeni.

www.dacoromanica.ro

Тое пишем г(оспо)дств(а) ми.

Ѯ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643> ав(гѹст) к҃а <21>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лвгоф(е)т искал <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, mai multe însemnări: două însemnări contemporane>: † Sănăuţi от в(о)лостѵ Сѹчев(ъ)[3] <apoi, de altă mână>: şi cu pol vad de moară în Molniţă, <în parte de jos, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: No 6/7151 avgust 21, <iar mai jos, o însemnare rusească de sec. al XIX-lea>.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XV/6. Orig., hârtie difolio (21,5 x 30,5 cm), filigran, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/146 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, nr. 24, p. 44–45 (orig.); Balan, *Doc. bucovinene*, III, p. 23 (rez.).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Rupt.

[3] din ţinutul Suceava.

147 1643 (7151) august 22, Iaşi

† Ию Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) тегдли сѣ лицем прѣд г(ос)п(о)дств(а) ми и прѣд вѣсем Съвѣтѡм г(ос)п(о)дств(а) ми слѹга наш(е), Исак Къшотѣнѵл апрод, съ Костин с(ы)нъ Бѹцѹрко, и съ Ивнашко Ѡнигаш и съ с(ы)нь его, Симиѡн ѡт Ѡръшѣни, радї половина села Безеръчѣни, что сѣ имѣнѵет н(ы)нѣ Бѹзѣни, рекъщи Исак Къшотѣнѵл аж(е) имает ѡн съ иними братїами своими половина села ѡт того виш(е) писаннаго села Бѹзѣни, за кѵпежно ѡт прѣдѣда ег(о), Иванко писар, и ѹказал един ѵрик за кѹпежно ѡт стараго Стефана воевиди[1] и иннїх нарѣденїи за потверъжденїе ѡт иннїх г(о)сп(о)д(а)рь на половина село нижнал част, ѡт село Безеръчѣни, под бѹковинѹ. И Костин и Ивнашко Ѡнигаш и Симиѡн, ѡни казали аж(е) тое вѣсе селѡ Бѹзѣни ест иҳ правда ѡтн(и)ни и дѣднина.

Ино г(ос)п(о)дств(а) ми посокотиҳом им нарѣденїи и wбрѣто<ҳ>[2]ом аж(е) <е>[3]ст тоа половина села[4], нижнал част ѡт село Бѹзѣни правда ѡтнина и дѣднина за кѹпежно слѹзи нашемѹ, Исакѵ Къшотѣнѹл апрод, и иншим братїам ег(о).

Тѣм радї, Костин и Ивнашко и Симиѡн, ѡни зостали ѡт прѣд нами и ѡт вѣсего закона земскаг(о) да не имают ни єдное дѣлѡ въ тое половино

www.dacoromanica.ro

сєлw, нижнаа чαст. Й слугα нαш, Исαк Кѣшотѣнѹл, ѹпрαвил сѣ и постαвил собѣ фїерѣю двα нα десѣт злαтї въ Вистїαр г(ос)п(о)дств(α) ми. И wт силѣ нαпрѣд, αа не имαет Костин съ иншими плѣменници своими болше тѣгαтї рαдї сїм тѣж(е) α ни добивαтї, николиж(е), нα вѣкы вѣчнии, прѣд сим листwм г(ос)п(о)дств(α) ми.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃нα ав(гѹст) кв.

† Сααм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искαл <m.p>.

† Мнαки <писαл>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată că s-au pârât de faţă înaintea domniei mele şi înainea întregului Sfat al domniei mele, sluga noastră, Isac Căşoteanul aprod, cu Costin, fiul lui Buţurca, şi cu Ionaşco Onigaş şi cu fiul lui, Simion din Orăşeni, pentru jumătate din satul Bezerăcéni, ce se numeşte acum Buzéni, spunând Isac Căşoteanul că are el cu alţi fraţi ai săi jumătate de sat, din acel mai sus scris Buzéni, de cumpărătură de la străbunul său, Ivanco pisar, şi a arătat un uric de cumpărătură de la bătrânul Ştefan voievod şi alte drese de întărire de la alţi domni pentru jumătate de sat, partea de jos, din satul Bezerăcéni, sub bucovină. Iar Costin şi Ionaşco Onigaş şi Simion, ei au zis că tot acel sat le este dreaptă ocină şi dedină.

Deci domnia mea le-am cercetat dresele şi am aflat că este acea jumătate de sat[2], partea de jos, din satul Buzeni, dreaptă ocină şi dedină de cumpărătură slugii noastre, Isac Căşoteanul, şi altor fraţi ai lui.

Pentru aceea, Costin şi Ionaşco şi Simion, ei au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării să nu aibă nici o treabă în acea jumătate de sat, partea din jos. Iar sluga noastră, Isac Căşoteanul, s-a îndreptat şi şi-a pus ferâie doisprezece galbeni în Vistieria domniei mele.

Şi de acum înainte, Costin cu alte rude ale sale să nu mai pârască pentru această pârâ, nici să dobândească, niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7151 <1643> august 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ianachi <a scris>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Ispisoc de la Vasilie v(oie)vod pre Budzénii, de la Hârlău, <trei din sec. al XVIII-lea>: No 1; 4 Buzeni, 7151 avgust 22, sârbască, ni tălmăcită; <şi> No 1.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVIII/25. Orig., hârtie diflio (30,7 x 21,5 cm), filigran, cerneală cafenie, rupt puţin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut. Pe f. 1 r. a fost scris, în aceeaşi vreme, aproximativ jumătate din acelaşi doc.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/147 (xerocopie).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 73–75, nr. 42 (orig. slav şi trad. editorului).

[1] Greşit pentru: воєводи.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] „села", scris deasupra rândului.

148 1643 (7151) august 25, Iaşi

† Їѡ Василіє вѡєводѧ, Божїю м(и)лостїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la slugile domniei méle, la Sava din Coticéri şi la Strähilat din Popeşti. Dămu-vă ştire cum au pârât de faţă, înnaintea domniei méle, cându am fost la Suceav(a), Gheorghiţă şi Savul din Ştefény pre Păcurar de-acolo, dzicându că ş-au făcut Păcurar un iaz la sat la Scorţéni, din gios de Ştéfeni, şi le-au înnecatu trei hotară şi morile la sat la Ştéfeni. Déci, le-am făcut cartea domniei méle de i-au tăiatu iazul ş-au slobodzit apa mai gios, câtu să nu li să înnéce morile, nici să treacă apa pre hotarăle lor. Iară ei, după acéea, iară au mărsu de i-au mai tăiat hălăşteul lui Păcurar de totu şi i-au slobodzit péştele, de i-au făcut pagubă de péşte. Şi dzice Păcurar că nu le-au fost înnecându morile lor, nice hotarăle lor, căce că are şi el moşie şi la Ştefény, giumătate de sat.

Prentru acéea, deacă veţi vedea cartea domniei mél(e), să mérgeţi acolo înpreună cu omul dumisale, logofătului celui mare, să strângeţi oameni buni de prenpregiur, megiiaşi, şi să socotiţi de-ş(i) va fi fost tăiat Păcurar iazul şi-au slobodzit apa de-au rămas numai pre locul lui şi să poată înbla morile celoralalţi, şi apoi iar îi vor fi mai t<ă>[1]iat ei iazul şi i-au slobodzitu péştele, să socotiţi de cât péşte îi vor fi făcut pagubă, să ne daţi ştire. Şi să fie şi de gloabă acei oameni şi să-i iezească şi iazul lui Păcurar acei oameni, până unde va agiunge să stea apa pre lo<cu>[1]l lui Păcurar, şi să nu să înnéce morile lor.

Aiasta scriem domniia mea. Într-alt chip să nu fie.

V Їѳс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃на <7151/1643>, ав(гѹст) к҃е <25>.

† Сѧѧм г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃.

Вел лог(о)ѳ(е)т уч(ил).

† Ianachi <a scris>.

<Pe verso, o însemnare din sec. XIX>: No 27. 7159 a(u)g(u)st 25; <apoi>: Carte g(o)sp(o)d de Scorţeni, <cu o semnătură indescifrabilă>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXLIV/2. Orig., hârtie (28,5 x 19 cm), cerneală cafenie, filigran, restaurat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/148 (xerocopie).

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

Carte de la Vas(i)lie vod(ă) de jalbă a lui Ion de Alboteşti asupra lui Iuraşcu, din leat 7151 <1643> avgust 29.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXLIX/328. Rez. într-un izvod de „scrisori" ale moşiei Alboteşti, din ţinutul Neamţ.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/149 (foto. după izvodul de doc.).

150 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

† Иw, Василіе воевода, Б(о)жію м(и)лостію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Дал есми сес лист г(о)сп(о)дств(а) ми болѣренъ нашим вѣрномъ Дъмитръ <Б>ъхъш бив вистѣрник и ѣрѣдникъ его и вътъман wт село Болдещи, над то wни дал в<ъд>[1]ет крѣпки и силни се сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми дьржати и wпирати вес хотар село Болдещтим и селищїи Сирбим.

Почитающи с(а) тот хотар wт конец писка wткъ Бърлещи, долиною ѣ мочирлъ, а w<т>[2] толѣ ѣ стън<къ>, ѣ Пълѣнъ Попови, по матци тои долин, и даж(е) где са именъет Лакъл Лбоюви, а wт толѣ ѣ гор иже именъет са лыси, а wт толѣ по срѣд полѣнъ, где са именъет Киліа, ѣ Хълмъчица, и да исходит въ конец гриндълови, а wт инши сторони по своими старими хотари, по кода[3] из вѣка wживали.

Тѣм ради, никто да ин смѣет wрати или косити, прѣд сим листом нашем, нж аще комо са мнит нѣкал кривда да станет лицем прѣд г(о)сп(о)дств(а) ми.

Инак не бждет.

ѣ Иc, в(ъ) лѣт(о) ѯзр҃нв.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele boierului nostru credincios Dumitru Buhuş fost vistiernic şi ureadnicului lui şi vătămanului din satul Boldeşti spre aceea ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele a stăpâni şi a opri tot hotarul satului Boldeşti şi a seliştii Sârbi.

Acel hotar se începe din capătul piscului dinspre Bârleşti, la vale la mocirlă, şi de acolo la stână, la Poiana Popii, pe matca acelei văi, până unde se numeşte Lacul lui Alboi, iar de acolo la dealul care se numeşte al Vulpii, iar de acolo prin mijocul poienii, unde se numeşte Chilia, la Hălmăciţa, şi se iese la capătul grindului, iar din alte părţi, pe hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a ara sau a cosi, înaintea acestei cărţi a noastre, iar cui se va părea vreo strâmbătate, să stea de faţă înaintea domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Altfel să nu fie.
În Iaşi, în anul 7152 <1653–1654>.
† Însuşi domnul a poruncit.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCV/212. Orig., hârtie.
Ibidem, DCXX/87 (trad. rom.) şi DCXCVI/145 (menţ.); idem, M-rea Pobrata, II/1 (copie, din 1823 iulie 15, încredinţată de Sofronie Pravilă arhimandrit de la m-rea Pobrata); idem, M-rea Râşca, XXIII/1 şi XXVII/6 (copii); ibidem, XXV/49, nr. 1 şi XXV/53, nr. 5 (rez.).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXIV/25 (trad. rom., din 1811 iunie 13, de Pavel Debrici clucer).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/150 (foto. după orig. şi după trad. din fondul M-rea Pobrata, II/1).

EDIŢII: Rosetti, *Cronica Vascanilor*, p. 99, nr. LXXIII (trad.) şi nr. LXXIV (trad., fără văleat); *Catalog*, II, p. 348, nr. 1741 (rez.).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Greşit, în loc de кѣдд.

151 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

† Иѡ Василїе воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Дд(и) есми сес лист г(ос)п(о)д(ст)в(д) ми болѣренъ нашем вѣрномо Дмитрѣ Бѣхѣш бив вистѣрник и ѳрѣдникъ ег(о) дд бждет моцен??? и сил(и) се сим листом г(ос)п(о)д(ст)в(д) ми дьржати и ѡпирати[1] вес хотдр селищи Дъдещим.

Починдеще хотдр тои селище ѡт ѳстїю долини рекомдж Кькдинд, просто через долини Сирка, до Могила Пискѣлова, д ѡ<т>[2] толѣ дорогѣю через полѣ, дже до самои мдтци долини Ѳрѕини, д ѡ<т>[2] толѣ по мдтци дже до хотдр Костещи[щи]м, и нд дшл до Могилѣ Копдннѣю что ест нд верхъ хдлмѣ, д ѡ<т>[2] толѣ, ѡт могилѣ до могилѣ, дж(е) до хотдр Бъичѣном и Ѕзерѣном покова из вѣка ѡживдли, и дже до виш(е) писднней ѡбершею долини Кькдини и потои долини нд дол, дж(е) до ѳстїю тои долини, идеже ѳпддет ѳ потоци Сирка.

Тѣм рди, никто дд ни смѣет ѡрдти или косити въ тот виш(е) писднїе хотдр дще комо сѧ мнит нѣкдд кривдд дд стднет лицем прѣд г(ос)п(о)д<ства ми.

Инд>[3]к д<д> не бждет.

ѲѴ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв.

† Сдм г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele boierului nostru credincios Dumitru Buhuş fost

vistier şi ureadnicului său să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele a ţine şi a opri tot hotarul seliştii Dădeşti.

Începe hotarul acelei selişti de la gura văii zise Căcaina, drept peste valea Sârca, la Movila Piscului, iar de acolo drumul, peste câmp, până la însăşi matca văii Ordzii, iar de acolo pe matcă până la hotarul Costeştilor, şi pe deal până la Movila Săpată ce este în vârful holmului, iar de acolo, din movilă în movilă, până la hotarul Băicénilor şi Ezerénilor, pe unde din veac au folosit, şi până la mai sus scrisa obârşie a văii Căcainei şi pe acea vale în jos, până la gura acelei văi, unde cade în pârâul Sârca.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a ara sau a cosi în acel hotar mai sus scris, iar cui i se va părea vreo strâmbătate, să stea de faţă înaintea domniei mele.

Altfel să nu fie.

La Iaşi, în anul 7152.

† Însuşi domnul a poruncit.

<Pe verso, mai multe însemnări: una contemporană>: † De apărat hotarul Dădeştilor; <apoi, de altă mână>: Dionisie; <o altă însemnare din sec. al XVIII-lea>: Ispisoc de la Vasâle vodă de hotărâtură pe Dădeşti, rusăscu; <apoi, adăugat de altă mână>: 7152, zioa şi luna lipsă. N. 6; <şi ultima însemnare, din sec. al XIX-lea>: 7152/5508/(=1644) luna şi zioa lipsă.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, LXIII/15. Orig., hârtie difolio (30,4 x 19,1 cm), cerneală cafenie, rupt în partea de jos, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Ibidem, LXIII/15 b (copie, din 1807 iulie 6, făcută de polcovnicul Pavăl Debrici de la Mitropolie, puţin clară).

Idem, Arh. M. Costăchescu, Caiet III, p. 2089, nr. 971/1 (copie, de M. Costăchescu, după rez. de la Arh. Naţionale Iaşi).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIX/59 (rez.); idem, A.N., MMCMV/31, nr. 1 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/151 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 45–46, nr. 25 (orig. slav şi trad. rom.); *Catalog*, Supliment I, p. 214, nr. 646 (rez., completat după orig.).

---

[1] и wпирати, scris deasupra rândului.

[2] Omis.

[3] Rupt.

152 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152), Iaşi

† Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)лостїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскиѡ. Adecă au vinit înnaintea Porţei domnii méle Gligorie den Iaşi, de s-au jăluit cum au cumpărat o casă aicea în târg, în Iaşi, de la Pană vămăşelul den Iaşi, casa cu loc cu tot, dereptu cincidzăci de lei, bani gata, cum au vinit şi Pană vămăşelul de faţă la Poarta domnii méle, de au mărturisit într-acela chip cum i-au vândut el acea casă lui Gligorie, cu loc cu tot, dereptu acei cincidzăci de lei[1] bani ce mai sus scriu şi cum i-au făcut şi zapis de la mâna lui şi cum l-au scris şi la catastivul târgului.

www.dacoromanica.ro

Deci de-acmu înnainte ca să-i hie acea casă direaptă ocină şi moşie lui Gligorie, cu loc cu tot, lui, şi ficiorilor săi, şi nepoţilor săi, şi strenepoţilor ş-a altă seminţie a lui, cine să va trage dentr-însul, iar altul nime să nu aibă <treabă a să am>[2]esteca la acea casă, nici dănăoară, în véci, preste cartea domnii méle.

Тое пишем г(о)сп(о)дств(а) ми; инак не бъдет.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Вас(и)лие Рошка, и Тодерашко, и Бѣта и Бърсан ворничи ѳчел(и).

† Ѳнгел <писал>[3].

<Pe verso-ul filei a doua, scris de mâini diferite în a doua jumătate a sec. al XVIII-lea>: 1) 7152; 2) Un locu de cas(ă) de la Pan(ă) vamăş în Ieşi. <Nr.> 4.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Cetăţuia, XIV/2. Orig., hârtie difolio (30 x 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, neclar, şi un sigiliu inelar, octogonal, aplicat în cerneală neagră, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/152 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 348, nr. 1738; Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 394, nr. 314 (orig.).

---

[1] „Lei", modificat din „galbeni".

[2] Rupt.

[3] Alături de semnătura diacului se găseşte un sigiliu inelar octogonal (se observă doar scutul heraldic; legenda este neclară), lucru neobişnuit pentru un hrisov domnesc.

153 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

Un ispisocu de la Vas(i)le vod(ă), românescu, pe Borole.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXIV/73, f. 1 r. Menţ., într-un izvod de zapise din 1745 (7253) iulie 17.

154 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

Ispisoc de la Vasile Lupu vodă, din 7152, <pentru satul Tuleşti, din ţinutul Neamţ>.

După Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 222 (menţ.).

155 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

7152

Adică eu, Grigorie Hurmeziul, scriu şi mărturisăscu cu acest zapis al meu cum am luat de la Isac din Pribeşti o sută patruzăci <galbeni>[1] buni. Am luat eu,

www.dacoromanica.ro

Hurmeziu, şi cu fémeia mea, Candachiia, şi i-am dat la măn(ă)stiri la Râşca, de am cumpărat satul Popeştii de la obârşiia Vasluiului, deci ca să aibă a-ş(i) ţine acel loc, până când îi voi da banii. Însă un zapis ce este la Isac de şasăzăci galbeni, ca să aibă a să rupe, ce este de la Hurmeziu.

Şi acest zapis s-au făcut denainte a mulţi oameni buni, anume: Irimie sărariul, ce esti vătăjăl, şi Sârghie croitoriul ce iaste staroste şi Vasâle din Dânceşti. Şi s-au scris înnainte oameni buni şi ne-am pus peceţile, ca să se ştie.

Întocma de pe cel[2] adevărat(ă) scrisoare ce să află la răzăşii de Popeşti
Beldiman ban.
S-au prefăcut la anul 1813 mai 27.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 1220, f. 3. Copie.

Ibidem, f. 49 v., 64 v.–65 r., 82 (copii); idem, Ms., nr. 1266, f. 5; nr. 1220, f. 15 v. (rez.) şi nr. 576, f. 59 v., nr. 323 (menţiuni); idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad), LIV/247 (rez., într-un perilipsis din 1824 martie 6); CCCXXXIX/82, nr. 13 (rez. într-un perilipsis de doc. al moşiei Popeşti); CCCXXXIX/81 (rez.); CCCXL/281 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K/353, p. 24 şi K/384, p. 355 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/155 a, b (xerocopie după copiile din Ms. nr. 1220, f. 3 şi f. 82).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 258, 275 şi 286 (rez.); ibidem, XXII, p. 195 (rez.); *Catalog*, II, p. 349, nr. 1742 (rez., după copia din Ms. nr. 1220, f. 3).

---

[1] În copie, semnul: #, pentru galbeni.

[2] Greşit, în loc de „cea".

156 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152), Iaşi

† Adecă eu, Lughin, scrim şi măstures[s]iscu cu cés[s]tu zapis al miu cum amŭ cumpărat de la Ion Cătina şi de la Andriu den Bute[ş]ştii duî pugune den d<e>[1]alu des[s]pre Spăreţ(i), nesiliţi, nenuvu<i>[1]ţ(i), de bună<voia>[1] nus[ss]tră şi-m vândut Lughin de<re>[1]ptu 40 de lie[2], bani buni, ca si fie loi muşie şi fimăe-salé, Cârstinie, şi cucunilor sie.

Şi fus[s]tu omeni bune den Bălote[ş]ştie, anume Abruzachie ot tam, anume Ion Muşi ot tam, şe Apus[s]tul de aculea, şi Unufruiu ot tam şi Neca ot tam. De mai mare cridenţi, ne-m pus şi degetele, ca [s]si si ştie.

[Şi cu] Eu dăruet[3] Ion Cătena den valé, den vie u[4] Braniş(e), la vânzare vie, [ca si şie][5] ca si ştie şi Andreiu. Ceni va găsi într-acea Brani[ş]şti să ta[ta]i vrăn lemnu, să fei[6] de glubă mari. De(n) gardul datu-me până <la>[1] vale.

Ambruzachi[7], Neca[7], Unufre[7], Apostul[7] i Ion Muşi[7].

† Cine să va is[s]piti <în>[1]tr-ace Brani[ş]şti ferî[8] de Lughin, să fie treclét şi pruclét de 100 şi 18 Oteţ(i)[9] ежи въ Ники[10].

† Въ лет(о) ѯзр҃нв <7152/1643 septembrie 1–1644 august 31>.

† E<u>[1] pup[p]a Andreiu.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, două însemnări din aceeaşi vreme>: Iordachi au cumpărat o vie ot Băloteşti, despre Spăriieţi, lui Iordachi cu ...[11] leşte, za 40 lei; Baştină Ion viiar, Săvuleas(a) ...[11] Cătinii, Morăş ...[11], Toader, † Iosip Stângagi; † Serafim Hangan; <două din sec. al XVIII-lea>; 7152, Zapisul lui Lughin; † Zapis pe vie ce-am schimbat la Spăreţi cu Hanos zet chir Marco ot Gălaţi; <una din sec. al XIX-lea>: No. 1[12]; 3900; <şi una cu litere latine>: Zapisul de la Iordachie.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ, XCIII/1. Orig., hârtie (32 x 21,5 cm), filigran.
Ibidem, XXXVI/35, nr. 226 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII/156 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1739, p. 348.

---

[1] Omis.
[2] Greşit, pentru „lei".
[3] Greşit, în loc de „dăruit".
[4] „la".
[5] Greşit, corectat în continuare.
[6] Greşit, în loc de „fie".
[7] Amprentă digitală.
[8] Lecţiune nesigură.
[9] Greşit: 318 Oteţi.
[10] „de la Nicheia".
[11] Şters.
[12] Tăiat cu două linii.

157 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

† Adic(ă) eu, Va<silie din Năglopeşti, frate>[1]le lui Gligorie de acole, scrim ş<i mărturisim cu aces>[1]tu adevărat zapis al mieu, ca s(ă) ...[1] <la> mâna frăţine-meu, lui Gligo<rie>[1]...[1] <m>[1]şie de aice a treia parte ...[1] car(e) part(e) o am cumpărat de la unc<hiu-meu, Boticiu> ...[1] min(e), agiungându-mă o nevoie ... <ce-au fos>[1]tu făcut ficiorul meu, Arint<ie> ... <c>[1]ădzut la închisoar(e)[2] în Ţara Muntene<ască>[1] ...[1] <plă>ţiţî să-l scoţu, am cădzut la frate m<eu ...>[1], de l-am scos din chisoar(e)[3] şi au dat acol<o ... chel>[1]tuială ce-u mai cheltuit.

Dici eu, ne...[1]um m-am tocmit cu dumilui fratele de a [a] pri<mit>[1] a treia parte de sat de Năglupeşti, car(e) parte o am fostu cumpărat de la unchiu-meu, Boticiu.

Dici, cându ne-m tocmit şi i-am dat ace parte de moşie, au fostu mulţi oameni bun(i) megieşi di pinpregiur, anum(e): Dănăilă şi Pricopie, ficiorii lui Rugin(ă) de Păşcan(i), şi Lazor, sin Lupul ot Sirbi, şi Chiriţa, şi denainte a mulţi oameni buni ce s-au întâmplat, ca să-i fie lui direaptă ocin(ă) şi moşie, în veci, lui, şi ficiorilor lui şi nepoţilor.

Şi noi, aceşti oameni car(e) mai sus scriem, vădzind tocmal(ă) bun(ă) între dânşi, şi noi ne-am pus dege<te>[4]le ca s(ă) fie de mar(e) credinţă.

Л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв.

www.dacoromanica.ro

† Vasilie[5]; Dănăil(ă)[5]; Procopie[5]; Lazor[5]; Chirița[5].

Arh. Naționale București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXIV/1. Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), rupt, lipsă șesimea din mijlocul jumătății superioare, cinci amprente digitale.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iași, Fotografii, XXVII/157 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Greșit, pentru „închisoare".
[3] Așa în orig.
[4] Omis.
[5] Amprentă digitală.

158 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

Adecă eu, Ghi(o)rghi Turma ...[1] de la So<l>[2]ca cu frate-meu [meu], cu Vasilie, scriu și mărtoro<sescu>[2] cu aceșt(i)[3] zapis, acestu ...[4] dere<p>[2]t(ă) ocină și moșie în sat în Culicen(i), giumetat(e) de sat de Culicen(i), dumisal<e>[1] lui Tudor Brahea, <drept>[2] 100 de lei.

Și eu ...[1] tâmplat[5] mulți omin(i) buni(i) și мидзи его[6]: anume Căzacul ot ...bați[7], și Neculai Murguleț ot Vascăuți, și Gavrilițe ot tam, și Turciu[3] ot târgu Seletului[8] și Gociul[4] ...[9] ot tu<r>[3]gul Seretul; n(e)-am și a pălejii[10] la acestea[3] zapis a nostru. Deci noi n(e)-am pus iscăliturile de credință și <să se>[2] știe.

Și eu, Toader Arbure ot So<l>[2]ca, am scris zapis(ul).

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃нв[11] [tul] а(ъ)ни.

Gorghi Tur(ma)[12]; Vasilue[12]; ...[13].

Irina, înma lui Gorghi Turm(a) și ...[1]luva și lu Vasilie, nepota lui Dimitrii ot Sinăuță, fata lui En...[1], ce au ținut ...[14] ani So<l>ca, d(i)ntre ...[14], frate ...[14], dat giumătate de [de] Culicen(i) și <să se>[2] știe.

Bibl. Națională București, Colecția documente, CXVI/4. Orig., hârtie (32 x 20 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și pe margini, două amprente digitale.

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Așa în orig.
[4] Rupt și neclar.
[5] Lectură nesigură.
[6] Greșit, în loc de межди его („vecinii lui").
[7] Neclar; înainte de slova б se află slovele г și р în ligatură.
[8] Greșit, în loc de: „Siretului".
[9] Neclar; se poate citi doar o parte dintr-un cuvânt: „...reipul".
[10] Greșit, în loc de: „prilejit".
[11] Data este scrisă cu cerneală mai închisă, iar cifra zecilor: н, pare modificată dintr-un к.
[12] Amprentă digitală.
[13] Urmează cinci semnături, scrise de aceeași mână, probabil cu numele martorilor, neclare.
[14] Neclar.

www.dacoromanica.ro

† Eu, Onciul Iuraş<covici>[1] biv starosta, i Dumitraşco dă Zastavna, şi Iuraşco, şi Nalivaico şi Gliga Grodzăvăscul, scriem şi mă<r>[2]torosim cu scrisoră nos<tră>[2] cum am ales lui Dumitraşco, în Zastavna, din giumătate dă sat a şesa parte ...[1] ce-i este moşie, şi aşi[ş]jdere ce are şi cumpărătură în Zastavna din giumătate dă sat, dăn a şasa parte, a treia parte. Şi iarăş(i) mai are Dumitraşco ce au cumpărat din parta lui Andruşco dăn giumătate dă sat, dăn a şesa parte, a treia parte ...[1] cumpărat dă la fata lui Andruşco. Şi iarăş(i) ce i se va alege moşie dăn Toltre. Dăci lui <să-i f>[1]ie ocină şi moşie în tote ocinele, cu to<t>[2] vinitu<l. S>[1]ă se ştie.

Пис(а) Заста<в>[2]на, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃нв.

Аз, Ѡнч(ѵ) Юрашкович, ръка власнъ <m. p.>[3].

† Iuraşco <m. p.>[4].

<Dumi>[1]traşco <m. p.>.

Toder <m. p.>[4].

Пръс(тъ)[5], Griga Grodzăvescul[6].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/21. Orig., hârtie (30 x 18 cm), deteriorat, trei sigilii inelare (două ovale şi unul rotund), aplicate în cerneală, neclare, şi o amprentă digitală.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/159 (foto.).

EDIŢII: Constantin şi Marcela Karadja, *Documentele moşiilor Cantacuzineşti*, p. 40, nr. 14 (după orig., cu data: 1644); Bălan, *Documente bucovinene*, I, p. 244, nr. 139 (după Karadja).

[1] Rupt, şters.
[2] Omis.
[3] Eu, Onciu Iuraşcovici, cu mână proprie <m. p.>.
[3] Sigiliu inelar.
[5] Degetul.
[6] Amprentă digitală.

160 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

Suret ce s-au scos de pe o împărţală frăţască, ce s-au văzut ruptă, vechi, de velet 7152, 1644, de la Onciul Iuraşcovici, de la Dumitraşco din Zastavna şi Iuraşco şi frate-său Nalivaicu, Grigorie Grozăvăscul, iarăşi din Zăstavna, aceştii sînt iscăliţi toţi în învoială.

Adecă eu, Onciul Iuraşcovici, Dumitraşcu din Zăstavna, şi Iuraşco, şi frate-său Nalivaicu, şi Grigorie Grozăvăscul, iar din Zăstavna, scriem şi mărturisim cu scrisoare(a) noastră cum am ales din satul Boianciucul, din a treia parte de sat, giumătate, această parte a lui Iuraşco şi cu frate-său, Nalivaicu, iar giumătate este a lui Grigorie Grozăvăscul. Aşijdire li-am mai ales din Toutrea: din sat a triea parte giumătate, iar giumătate este a lui Iuraşco cu frate-său, Nalivaicu, şi giumătate este a lui Grigorie Grozăvăscul. Şi iar din Zăstavna li-am ales din giumătate de sat a lor era lăsat ...[1] parte, iar este a lui ...[1] Iuraşco cu frate-său, Nalivaicu, iar giumătate este a lui Grigorie Grozăvăscul, ce le va fi moşie.

www.dacoromanica.ro

Şi aşijdire li-am mai ales şi cumpărăturile ce au în Zăstavna, din giumătate de sat, din (a)[2] şesa pate, a triea parte şi le este în giumătate lui Iuraşco şi cu frate-său, Nalivaicu, iar giumătate a lui Grigorie Grozăvăscul. Deci lor le sînt drepte ocini şi moşii, să să ştie.

Iordachi logofăt de divan.

După Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 242–243, nr. 137.
Copie, din sec. XVIII-XIX (indicaţia editorului: „Copie românească, Arhivele Statului Cernăuţi, Liber Contractum Novorum, IV, p. 103").

[1] Aşa în textul editat.
[2] Întregirea editorului.

161 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31> (7152)

Un zapis din vălet 7152 pentru 40 de stânjin(i) din moşii Sohului ce scrii că Miron din Puţăni i-au dat lui Manolachi.

Arh. Naţionale Bucureşti, A.N., CLXXXII/3, nr. 2. Menţ. într-un perilipsis din 1760.
Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/161 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 349, nr. 1743 (rez., după menţ.).

162 1643 (7152) septembrie, Iaşi

† Їѡ Ѳасилїе воєводѧ, Ѳ(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea domnii meli boierinului domnii meli, lui Costandin Stârcea ci au fost pârcălab, şi lui Darii Stârcii, spre aceia ca să hie tari şi puternici cu carte domniei meli a opri şi a ţâne hotarul Hrimancăuţilor, ci esti în ţânutul Hotinului, pentru căci au plătit ei o moarte de om pintr-acel hotar. Şi nimi să n-aibă a să amesteca preste carte domniei meli.

Iar cui va păre cu strâmbul, să vie să ste de faţi înnainte domniei meli.

Тое пишем г(о)сп(о)дств(ѧ) ми; инак не бъдет[1].

Ѳ Їс, ве лет(о) ѯзр҃не <7152/1643> сетемврие.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXCI/53. Copie, din sec. al XIX-lea.
Ibidem, DCCXCI/512, f. 433 (rez.); ibidem, CXLVI/7, f. 3 r. (menţ.).

[1] Urmează, într-un cerc, menţiunea: „L(ocul) p(eceţii) g(o)spod".

163 1643 (7152) septembrie 2, Iaşi

Їѡ Василе в(оє)вѡд, Ѳ(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїидоше прѧд нами и прѧд ѳсими нашем(и)

www.dacoromanica.ro

молдавскими болѧри, великими и малими, Петрика и сън его, Михъилъ, и дѫщери его, Аннесиѫ, жена Ѡнаки[1], и Въскълина[2], жена Шаропѹл, и Мърика шкиоапа, по их доброю воли, неким непѹнѹждени а ни приселовани, и продали своа правда отн(и)на и дѫдн(и)на, ѡт село Негоещи, и съ нѣкиих част за отн(и)нѹ за викѹпленїе, что кѹпил сам Петрика, развѣ с(ы)н(о)ве его, от Соломиѧ, дочка Ꙗѹрци, и от Мїерла, жена Лѹкы, въси част их что сѧ изберє(т) от тогож(е) село Негоещи, от в(о)лост Васлѹискомѹ, ѡт ватрѹ село, и от полѧ, и съ мѣсто за пасикѹ, и сад ѹ пасикѹ, и съ хребличко на долини село и от вес приход. Тоа продали болѣринѹ н(а)шемѹ, Дѹмитрѹ бив ворник, ради шестдесѧт и осим золотник.

И ѡ том, тиж(е) прїиде прѧд нами и прѧд н(а)шеми болѣри Мърїѧ, дочка Їѡани, внѹка Ілеѯи Бели, прѣнѹка Бели от Бѹрдѹгани, тиж(е) по еи доброи воли, неким непонѹждена а ни приселована, и продала своа правда отн(и)на и дѫдн(и)на част матери своеи, Їѡани, елико сѧ изберет от тогож(е) село Негоещи, от ватрѹ село, и от полѧ, и от вес приход и съ мѣсто за хребла на долини село. Тоа продала тиж(е) болѣринѹ н(а)шемѹ, Дѹмитрѹ бив ворник, ради двадесѧт и пѧт талери добриих.

И ѡ том, тиж(е) прїиде прѧд нами и прѧд н(а)шеми болѣри Ионашко Мъндре, тиж(е) онѹк Гинди, по своеи доброи воли, неким непонѹждена а ни приселована, и дали и даровали своа отн(и)на и дѫдн(и)на, от село Тодирещи, от в(о)лост Васлѹискомѹ, елико сѧ изберет част им, от ватрѹ село, и от полѧ, и съ мѣсто за хребла и съ вес приход. Тоа дали и даровали тиж(е) болѣринѹ н(а)шемѹ виш(е) писаномѹ, Дѹмитрѹ бив ворник.

Тѧм ради, болѣринѹ н(а)шемѹ, Дѹмитрѹ бив ворник, да имати аръжати тѧх части за отн(и)на, от село Негоещи и от село Тодирещи, и съ вес проход, како да бъдет емѹ и от нас правда отн(и)на, и викѹпление и даание, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да сѧ не ѹмишлет.

У Мс, ѯзр҃нѳ септемв(рие) ѳ҃.

Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Petrica şi fiul lui, Mihăilă, şi fiicele lui, Anesiia, soţia lui Enache[1], şi Păscălina[2], soţia lui Şaropul, şi Mărica şchioapa, de bunăvoia lor, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a sa dreaptă ocină şi dedină din satul Negoeşti şi cu alte părţi de ocină de cumpărătură, pe care le-au cumpărat Petrica singur, deosebit de fiii lui, de la Solomia, fiica lui Giurgiu, şi de la Mierla, soţia lui Luca, toată partea lor, ce s-a ales din acelaşi sat, Negoeşti, din ţinutul Vaslui, din vatra satului, şi din câmp, şi cu loc de prisacă, şi cu grădină în prisacă şi cu iezişor pe valea satului şi din tot venitul. Aceasta au vândut boierului nostru, Dumitru fost vornic, pentru şaizeci şi opt de galbeni.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceea, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Măria, fiica Ioanei, nepoata lui Alexa Belie, strănepoata lui Belie din Burdugani, de asemenea de bunăvoia ei, de nimeni silită şi nici asuprită, şi a vândut a sa dreaptă ocină şi dedină, partea mamei sale, Ioanei, cât se va alege, din acelaşi sat, Negoeşti, din vatra satului, şi din câmp, şi cu tot venitul şi cu loc de iaz pe valea satului. Aceasta au vândut de asemenea boierului nostru, Dumitru fost vornic, pentru douăzeci şi cinci taleri buni.

Şi întru aceea, de asemenea a venit înnaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ionaşco Mândre, de asemenea nepotul lui Ghindă, de bunăvoia lui, de nimeni silit şi nici asuprit, şi a dat şi a dăruit a sa dreaptă ocină şi dedină, din satul Todireşti, din ţinutul Vaslui, cât i se va alege partea lui, din vatra satului, şi din câmp, şi cu loc de iaz şi cu tot venitul. Aceasta a dat şi a dăruit de asemenea boierului nostru mai sus scris, Dumitru fost vornic.

Drept aceea, boierul nostru, Dumitru fost vor(ni)c, să aibă a stăpâni acele părţi de ocină, din satul Negoeşti şi din satul Todireşti, cu tot venitul, ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură şi danie, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu să amestece.

La Iaşi, 7152 <1644> septembrie 2.

Însuşi domnul a poruncit.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/65. Copie slavonă.
Ibidem, DIV/66 (trad.).

---

[1] Greşit, în loc de: **Гнаке**.

2 Greşit, în loc de: **Пъскъанна**.

164 1643 (7152) septembrie 3, Iaşi

† **Їѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои.** Adecă au venit de s-au pârât de faţi înnaintea domniei méle Medelean călugăriul cu Vârvara, giupâneas(a) lui Strătulatu agăi, pentru giumatate de satu den Futeleşt(i), ce sîntu pre Elan, şi le-au fostu vândut Medelean agăi mai denainte vréme, iar acmu Medelean a dzis că nu i-au fostu plătitu deplen pentru acéia. Iar Vă<r>[1]vara agooae[2] au adus zapisul cel de cumpărătură şi uric şi mărturie cum au vândut Medelean acel loc ce scrie mai sus, cu tot venitul, lui Strătulatu agăi şi au plătitu plata deplen.

Pentru acéia, au rămas giupâneas(a) agăi pre Medelean denaintea domniei méle. Deci de acmu ca să n-aibă a mai pârî Medelean pre neme de aceasta pâr(ă), în véce, înainte cărţii domniei méle.

Тое пишем г(о)сп(о)дств(а) ми. Инак не бъдет.

† **Ѯ Йс, в(ъ) л(ѣто) ѯзр҃нв** <7152/1643> **сеп(темврїе) г҃** <3>.

† **Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.**

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Micşineştii la Elan <şi două însemnări din a doua jumătate a sec. al XIX-lea>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXX/65. Orig., hârtie difolio (30 x 20,2 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, XXIV/38, f. 3, nr. 200 (rez., doar cu data de an: 7150, într-un opis de doc. din prima jumătate a sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/164 (foto.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1938–1942, p. 148 (rez. după orig., cu echivalentul văleatului greşit: 1641, în loc de 1642).

---

[1] Omis.

[2] Greşit, în loc de „agoaie".

165 1643 (7152) septembrie 4

Pobrăteşti, la Cernăuţi.

† Їѡ Василіе в(о)ев(о)да, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоі. Ож(е) прїиде пред нами и предъ вѣсими нашеми молдавскими болѣри, великими и малими, sluga noastră Gheorghie Prăjăscul, по его доброю волю, неким непонѹжд(е)нь а ни приселован, и продал своі правдѣ wтнина и д(ѣ)дн(и)на, половина за село Побрътещи, что ѹ в(о)лост Чернъѹцскомѹ, съ ставьи и съ мѣстовъ за млин на рѣцѣ селом, wт ватрѹ селѹ, и wт ц(а)ри(н)ѹ, и съ полѣнии за сѣножати и съ вес приход. Та wн продал болѣренѹ г(оспо)дс(т)в(а) ми, Костантин Чоголе дворник глотнии, рад(и) двѣ сто левковы бытих, п(и)нѣзи готов(и).

И платил емѹ ѹсе испълно, тих вьш(е) писанїи п(и)н(ѣ)зи, с̄ левкови, въ рѹк(и) слѹгам нашим, Гевргє Пръжъскѹл, wт предъ нами и предъ нашеми болѣри. А тогда кого wн хощет продател(и) тоі половина за село Побрътещи, wн питаєго на вѣси братїих и сестри емѹ по что нехотет продател(и) без <з>[1]нанїе им. А wн невпирает нълишает на нег(о) да продает комѹ дали емѹ пи(нѣ)зи.

Тѣм ради, виш(е) писанна половина село Побрътещи, съ стави и съ мѣстови за млин, и съ полѣни за сѣно(жати) и съ вес приход, како да бъдет болѣренѹ г(оспо)дс(т)в(а) ми, Костантин Чоголѣ дворникѹл, и wт нас правдѣ wтн(и)на, и викѹплениє [и викѹплениє], и ѹрик и потвръжденїе, съ вѣсѣм доходом, непорѹшено николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Л(ѣ)тѡ ѯзр҃нв, септ(емврїе) а̄ а(ь)н(и).

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Gheorghie Prăjescul, de bunăvoia sa, de nimeni nevoit, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din satul Pobrăteşti, care este în

www.dacoromanica.ro

ţinutul Cernăuţi, cu vad şi loc de moară pe pârâul satului, din vatra satului, şi din ţarină, şi cu poieni, şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Acestea le-a vândut boierului domniei mele, Costantin Ciogolea vornic de gloată, pentru două sute lei bătuţi, bani gata.

Şi a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 200 de lei, în mâinile slugii noastre, Gheoghie Prăjăscul, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Şi atunci când el a voit să vândă acea jumătate din satul Pobrăteşti, el i-a întrebat pe toţi fraţii şi surorile lui pentru ce nu au vrut să vândă fără ştirea lui. Iar el s-a împotrivit şi nu i-a lăsat să vândă, ci le-a dat bani.

Pentru aceea, mai sus scrisa jumătate din satul Pobrăteşti, cu iazuri, şi cu locuri de mori, şi cu poieni de fânaţ şi cu tot venitul, ca să fie boierului domniei mele, Costantin Ciogolea vornicul, şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Anul 7152 <1644> septembrie 4 zile.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 629 (Condica Asachi), f. 323–324. Copie slavonă.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 339, nr. 1684 (rez. după aceeaşi copie).

---

[1] Omis.

166 1643 (7152) septembrie 4

† Iată eu, Paţea, ginerile lui Farmachie biv dvornic, scriu şi mărturisescu cu ceastă scrisoare a me, di nimene nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia me m-am tocmitu cu Avram, s(â)nă Arvat, de i-am dat o parte de ocină, pa<r>[1]te lui Gherghe şi a Badelui da[2] la Mişlocéni, ca s(ă) hie lui moşie în véci, şi lui şi feciorilor lui.

Аз тиж(е), am dat eu, Avram, o parte de ocină din Sascut, parte lui <Ga>[3]vrilă Căras, ca s(ă) hie Paţii moşie, în véci.

Denaintea <a>[3] mulţi omeni buni s-au toc<m>[3]it Avram şi cu Paţe ca s(ă) hie lor schimbătură, în véci.

Mai mare şi marturie <Ghe>[3]orghie Trif de Mihăileşt(i), şi Neanea de acolea, şi Ion tij, şi Titica tij şi pop(a) Toader.

Mare credinţa, ne-am pus şi peceţile ca s(ă) să ştie că le-u fo<st>[1] lor aceste doa ocini cu<m>[1]părături ma<i>[1] den[4]ainte vréme; pe parte din Sascut s-au dat 30 taler(i), ban(i) de argintu, şi pe parte din Mişlocéni 14 ugh(i). Să să ştie.

М(ѣ)с(м)ца сеп(тємврїе) а̄ <4> дьнъ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃нв <7152/1643>.

Paţea zet Fărmachie[5]; Ion[5]; Ghiorghi[5]; Neanea[5]; **Аз, попа Тодєр, искал** <m. p>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/130. Orig., hârtie (31 x 19,8 cm), patru amprente digitale.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/166 (foto.).

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] Rupt.
[4] Slovele ѣн, modificate din altă slovă.
[5] Sigiliu inelar.

167 — 1643 (7152) septembrie 7

† Adecă eu, Ursul Vartic biv vor(ni)c, şi cu fămeia.mea, Anca, şi cu toţi cuconii noştri, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum noi, de bunăvoie noastră, de nime sâliţi sau înpresuraţi, am dat doao mori gata ce am avut la satu la Clipiceşti, cumpărătură de părintele mieu, de Vartic vor(ni)c, de la Stan Oţa şi de <la>[1] seminţie lui, şi am avut şi pâră cu Marco din Clipiceşti pentru acele mori, şi l-am rămas pe Marco dinainte dumisale, lui vodă, şi din toată lege.

Deci acele mori le-am dat sfintei măn(ăs)tiri ce au făcut Partenie la Soveja, unde iaste hramu svinţii ale, lui I(isu)s H(risto)s, Naştere Svinţii Sale, pentru sufletele noastre şi a părinţilor noştri, ca să ne facă pamente la anul, până va fi sfânta mănăstire. Însă pamente să o facă la Ospenie.

Deci aceste mori le-am dat dinainte surori-me, Samfirii, şi a ficiorilor ei, şi a toţi oamenii miei, şi dinainte dum(i)sale, lui Dumitraşcu stol(ni)c, şi Dabija căp(i)t(a)n, şi Ioniţă de Vităneşti, şi Erimie, brat Dabija, şi mulţi oameni buni. Iar din seminţie mea, cine să va amesteca să strice această danie a noastră, să fie treclet şi proclet de 318 Oteţi.

ѯзр҃нв <7152/1643> септ(ем)в(рїе) з҃ <7>.

Ѹрсѹл Вартик вор(ни)к искал.

Dumitraşcu stol(nic); Еримие искал; Дабижа искал; Ионашк(ѹ) искал.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 31. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/167 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 339, nr. 1685 (rez.).

[1] Omis.

168 — 1643 (7152) septembrie 8

† Adecă eu, Dumitru Uscatul, împreună cu feciorii miei, anume Gligorie şi Mătei, şi cu fetele mele, făcut-am adevărat zapisul nostru la mâna dumisale cumnatului nostru, Vasile Vădeanul, de nime siliţi, nice asupriţi, i-am vândut a noastră parte de moşie ce avem cu dumn(e)alui la vad, la Gragomereşt(i)[1] şi la Tâmpeşti, şi din tot locul, cu tot vinitul, din sălişte, din câmp, din apă, din pădure,

www.dacoromanica.ro

care sânt aceste moşii pe Pârâul Alb, la ţinutul Neamţului, drept 20 taleri, ban(i), şi un cal, drept zece taleri şi o sabie, drept zece taleri ban(i).

Pe aceste părţi de moşie mai sus arătate i le-am vândut dum(i)sale dinnaintea a mulţi oameni buni, anu<me>[2]: Ghervasii и братъ его, Gherman, şi Gavril, i Merăuţă, Simion, Tudosie, Gruiţă, i Aavraam, i Gavrilaş i Gligore ot Dragomereşti.

Şi, pentru mai mare credinţa, ne-am pus peceţile şi degetele, ca să fie de credinţă.

ѯзр҃нв <7152/1643> септ(емврїе) и҃ <8>.

Dum(i)tru Uscat[3], Gligorie[3], Mătei[3], Gherman[4], Ghervasie[4], Avraam[4], Merăuţă[4], Gavriil[4], Gruiţă[4], Simon[4], Tudosie[4] şi Gavrilaş[4] ot Dragome<re>[2]şti i Gligore[4] ot Dragomereşt(i).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXVI/93. Orig., hârtie, filigran, trei sigilii, două octogonale, dintre care unul are în câmp un scut heraldic care pare a fi încărcat cu un astru, de o parte şi de alta a scutului fiind lambrechini, iar celălalt neclar, şi un sigiliu rotund, având în câmp trei roze şi 10 amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/168 (foto.).

---

[1] Greşit, în loc de Dragomereşti (vezi mai jos).
[2] Omis.
[3] Sigiliu.
[4] Amprentă digitală.

169 1643 (7152) septembrie 9, Iaşi

1-iu. 1817, iuni 8 zile, copii întărită de Dipartamentul al 2-le, iar acum giudicătoria politicească, di pe un ispisoc sârbăsc de la d(omnul) Vasâle v(oie)v(o)d din 7152, săpt(e)m(brie) 9, scris în Ieşi, în cuprindere:

Precum am dat şi am întărit noi slugilor noastre Toader şi fratelui său, Creţul, şi surorii sale, Bălina, ficiorii Savvii din Ialoveni, şi lui Ştefan Cociorvă şi fratelui său, Vasâlie, ficiorii lui Necoară, nepoţii Savvii, pe a lor dre(a)ptă ocină şi răscumpărătură din satul Săcitenii, dintr-un bătrân, a patra parte, carile parte au fost dre(a)ptă ocină şi moşii boieriului nostru, Vasâlii Drăguş biv pitar, şi aşâjdire şi pe alti părţi de moşii, pe doi bătrâni dintr-acelaşi sat din Săceteni, ce au fost de cumpărătură boieriului nostru mai sus scris, Drăguş biv pitar, care aceli mai sus scrisă părţi de ocină le-au fost vândut Vasâle Drăguşi pitar lui Vasâlii Suruceanul, drept 25 unguri[1].

Drept aceia, au stătut slugile noastre, Toader, şi Creţul, şi so[a]ra lor, Balina, şi Ştefan şi Vasâlii şi s-au pârât înnainte domnii mele cu Vasâle Suruceanul pentru aceli părţi de ocină şi s-au rămas pe Vasâlii Suruceanul şi s-au răscumpărat de la dânsul aceli părţi de ocină şi i-au dat lui cinci boi de negoţi şi zăci galbini ungureşti, pentru că au fost nepoţi şi răzeşi lui Vasâle Drăguşi, iar Vasâlii Suruceanul nu s-au rudit cu dânsul, nici nepot, nici răzăşi.

Pentru aceia, şi de la noi sî li fii slugilor noastre mai sus scrişi, Toader şi fratilui său, Creţul, şi surorii lor, Bălina, feciorii Savvii, şi lui Ştefan Cociorvă, şi fratelui său, Vasâlii, ficiorii lui Necoară, nepoţii Savii, mai sus scrisă părţi de ocină, dre(a)ptă ocină, şi muşii, şi răscumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neruşuit nici odinioară, în veci vecilor.

www.dacoromanica.ro

Şi niminea să nu să amesctece piste această carte a domnii mele.
Însuşi domnul au poruncit.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 61-62, nr. 41. Trad. din 1817 iunie 8, după orig. slav.

[1] Probabil, „galbeni ungureşti" (vezi mai jos).

170 1643 (7152) septembrie 9

Carte de la Vas(i)lie vod(ă) <prin care dă>[1] volnicie lui Ion de Alboteşti să apuce pe Neculai, sin Ursu pit(a)r, pentru moşii ce au vândut rău, din leat 7152 <1643> sept(embrie) 9.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bib. Acad.), CCCXLIX/328, rez. într-un izvod de „scrisori" ale moşiei Alboteşti, din ţinutul Neamţ.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/170 (foto. după izvodul de doc.).

[1] Completarea noastră.

171 1643 (7152) septembrie 10, Iaşi

† Се оубо ми, аз, Тодрашко вел логофет, Юрѣке вел дворник Долнѣи Земле, Петричѣико вел дворник Вишнѣи Земле, Гаврил хатман и пъркълаб Сѣчи(в)скои, Иврадкіе вел спътар, Гевргіе вел чашник, Ивргъ вел вистѣрник, Тома вел столник, Бика вел меделничѣрю[1], Ерадіе вел ключѣр, и Ръковици вторіи лог(о)фет, и Щефан вел армаш, и Гевргіе Рошка вив вистѣрник, и Васіліе Рошка дворникул, и Костантин Чоголѣ и Бѣта дворничи глотніи, и иних болѣри[2]. Adecă au vinit înnaintea noastră Neanul dvornicul de gloată şi cu Nistor Batişte, nepotul lui Nistor Uréche ce-au fost dvornic mare, de s-au tocmit ei de bunăvoia lor dinnaintea noastră, de au făcut ei schimbătură de au dat Nistor Batişte o săleşte de sat, anume Mihneştii, ce sintu la ţinutul Cârligăturei, cu loc de hăleşteu, ce-au fost iazu bătrân, şi cu fânaţi, şi cu tot vinitul acelui hotar; iar Neaniul dvornicul au dat lui Nistor Batişti a patra parte de sat de Petreşti, ce iaste în ţinutul Romanului, cu fânaţi şi cu loc de ţarină, cât să va alége pre acea a patra parte de sat, şi cu tot vinitul. Şi i-au mai dat şi bani gata dinnaintea noastră, o sută şi noodzeci de galbeni.

Deci no[o]i, vădzindu că s-au tocmit ei de bunăvoia lor dinnaintea noastră, noi le-am făcut acest zapis să-i fie de mărturie şi să-şi fac(ă) şi drése domneşti de pre acest zapis.

Şi, de mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi am iscălit, ca [s] să să ştie.
† V Ис, сеп(темвріе) ї <10> а(ь)ни, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1643>.
Аз, Тодрашко вел логѡф(е)т, искал <m. p.>.

Ѹрѣке двор(ник) <m. p.>.
Аз, Петричаико вѣрник, искал <m. p.>.
Никѡлаи Ѹреке искал <m. p.>.
Nestor Baptista[3].
Аз, Щефана вел армаш, искал <m. p.>.
Гаврил хетман <m. p.>.
Аз, Юрдакие вел спът(ар) <m. p.>.
Аз, Гиѡргие вел чашник <m. p.>.
Аз, Василие Рошка дворник <m. p.>.
Дѵмитрашко Ерали.
Бика клѣч(а)р <m. p.>.
Аз, Ръковиц(ъ) Чехан лѡг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.
Аз, Гиорге дворник, искалх <m. p.>, prilijetu-m-am şi eu într-această tocmal(ă).
Дѵмитрашко искалх <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare din aceeaşi vreme>: † Zapis pre Mihneşti ot vol(ost) Cârlegătura; <şi una din sec. al XIX-lea>: N. 6. 7152 săpte(mbrie) 10 <însoţită de semnătura neclară a unui agă>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, I/90. Orig., hârtie, pe fila 2 r. un alt început al actului; un sigiliu inelar octogonal al lui Nestor Batişte, având în câmp pe Sfinţii împăraţi Constantin şi Elena.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/171 (foto.).

---

[1] Greşit, în loc de „Ghica".

[2] † Adică noi, eu, Toderaşco mare logofăt, Urèche mare vornic al Ţării de Jos, Petricéico mare vornic al Ţării de Sus, Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, Iordachie mare spătar, Gheorghie mare ceaşnic, Iorga mare vistiernic, Toma mare stolnic, Bica mare medelnicer[1], Erali mare clucer, şi Răcoviţă al doilea logofăt, şi Ştefan mare armaş, şi Gheorghie Roşca fost vistiernic, şi Vasilie Roşca vornicul, şi Costantin Ciogolea şi Buta vornici de gloată şi alţi boieri.

[3] Sigiliu inelar şi semnătură cu litere latine.

172 <1643 (7152) – 1646 (7155)> septembrie 10, Ţipilova

† Suret de pe carte(a) lui Ştefan pârcălab de Soroca ce-au scris la dum(nealui) Grigorii Ureche vel vor(nic) pentru pricina Şeptericenilor, ot ţinut(ul) Soroca.

† Cinstit părintil(e) meu, dum(neata) vornice mare, de la milostivul Domnul Dumnădzău poftescu bună pace şi săn(ă)tat(e) dum(itale) şi a toată cinstită casa dum(itale). De cinstita carte dum(itale), ce ne-ai dumn(e)ata trimis, cu sluga dum(itale), Rugină, adus-o-au la mâna nostră ş-am înţăles întru-tot cinstita scrisore dum(itale). Dau laudă lui Dumnădzău de bună săn(ă)tat(e) dum(itale). Alta pentru rindul Şiptilicenilor dumital(e) şi pentru Cureşniţă, făcut-am pri(n) poronca mării sal(e), lui vodă, ş-a dum(itale). Şi iareş(i) am mai mersu acolo cu câţiva omini şi din ţinut şi din târgu şi am

www.dacoromanica.ro

înblat di am ocolit înpregiur tot locul până unde ţine Şeptelicenii şi Curişniţa, socotind noi ca[1] dor v-ar fi amândoa cu un hotar şi nu să află loc de doa(o) sat(e), că este nişte loc pre puţin, cum au vădzut şi sluga dum(itale), Rugină, că nici de un sat bun nu este loc de hran(ă), necum să fie de doa(o).

După aceea, am întrebat pre aceştii omini, pre toţ(i), care sat esti mai bătrân, Curişniţa au Şeptilicenii? Dat-au samă că esti satu mai bătrân, Curişniţa, şi când s-au descălicat Şeptilicenii, atunce spun că s-au pusteit Cureşniţa. Iară-ş(i) i-am întrebat, dar cum şi în ce chip sau pustiitu? Ii iarăş(i) au datu samă că s-au pusteit de răul acelui Şeptelici, cari au fostu om rău. Dar mai ţinut-au cineva după aceea Curişniţa au ba? Şi mai fost-au după aceea neomini au ba? Ii au dat samă că de atunce până, iată, ce s-au descălicat, acu tot postie au fost, iar Şeptilicenii pân(ă) la înpărăţie totu au fostu cu omini.

După aceea, iarăşi le-am dzis să-mi aret(e) cu dreptul pre ce loc şed Şeptelicenii, că dumn(e)ata ai şi uricu cum sînt pre locul târgului. Iarăş(i), au dat samă că nu sint pre locul târgului, ce sint pre locul Curişniţii, şi ne-au arătat hotarul târgului dispre Şepteliceni pre une locuri, ca doa(o) rânduri di pomânturi, de nu agiunge pân(ă) la Şiptiliceni, iar înpotriva satului est(e) şi mai puţin. Întrebat-am şi într-aesta chip: dar ce silnic fu aşe, acel Şeptilici, să-şi puie sat pe locu ominisc? Şi cum nu ş-au întribat atunce cineva cu dânsul, că di-au şi fost Şeptilici, om rău şi nebun, lege din ţară n-au ieşit. Ii dzicu că nu ştiu. Atâa spun; spun că ştiu că, dacă s-au descălicat Şeptelicenii, într-aceea dată s-au pustiit Curişniţa şi au mărsu la Şeptiliceni şi o samă de omini şi au dus şi casil(e) la Şepteliceni den Curişniţ(a). De care lucru, di aceasta ne mirăm cu toţii, în ce chip s-au pustiit Curişniţa, dacă[2] s-au discălicat Şeptilicenii? Cine are putere ca acee să facă într-acela chip, fiind Curişniţa atunce cu vro şept(e) stăpâni cu<m>[3]p[p]ărători de la Brut postelnicu? Cum nu ş-au întrebat atunce de toat(e) de aceste? Tot pri rând i-am întrebat; ii dzicu că nu ştiu.

Pentru care lucru, înţăligând că est(e) viitoriu şi mărie sa vodă într-acoce, n-am mai scris ninică la mărie domnii sale. Numai daca-l va aduce Dumnădzău cu sănătat(e), spune-i-voi mării sal(e), den rost, tot lucrul. Şi ominii acie, de vor fi de vro treabă, i-oi aduce de faţ(ă). Deci va înţălege mărie <sa>[3] de tot lucrul şi va fac(e) mării[i] sal(i) ce(rcet)are[4].

De aceasta dau ştiri dum(itale), să fii dum(neata) sănătos.

Ѵ Ципилова, сѣпт(емвріе) Ѳ дєни.

Sluga dum(itale), Ştefan pârcălab Soroţchii.

Arh. Naţionale Iaşi, Spiridonie, XXVIII/9 a. Copie, din 4 august 1832, autentificată de Divanul Judecătoresc al Principatului Moldovei, la 5 august 1835, la Iaşi. Pe fila 2 v., o listă de produse agricole.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, III/1, p. 47-49, nr. 36 (copie).

Datat după perioada în care Grigore Ureche a fost mare vornic al Ţării de Jos (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 453).

---

[1] Greşit, în loc de: „că". pentru descălicat.
[2] Urmează: „s-au pusteit", tăiat cu o linie.
[3] Omis.
[4] Lectură nesigură; cuvântul a fost adăugat ulterior de altă mână.

www.dacoromanica.ro

173 1643 (7152) septembrie 12, Iaşi

† Їw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem domnia mea la slugile domniei méle, la starostii de Putna, şi la starostii de Tecuci, şi la boiari de ţară de la acéle ţânuturi, şi la curténi(i) carii vor fi mai de frunte, şi la hotnogii de călăraşi şi la vătajii de hânsari de pre acea margine. Dămu-v(ă) ştire că am trimis acolo pre credincios boiarenul domniei méle, Răcoviţă Cehan logofătul al doile, ca să grăbiască acolo cu acei boiari ce sîmtu socotitori pre margine de céea parte, pentru acéle mori ce le-au făcut pre apa Sireţelului, care mori sîmtu iezite giumătate pre hotarul ţărâi domniei méle. Deci întâi, deaca am înţeles domnia mea de-acest lucru, m-am gânditu că sâmtu pre hotarul lor, deci am dzâs că sîmtu volnici să-ş(i) facă mori pre hotarul lor; n-am ştiut că sîmtu giumătate pre hotarul ţărâei. Iar acmu, deaca am înţeles domnia mea în ce chip iaste tocmala, nu vo<i>[1]m să lăsăm să facă ei iaz morilor sale pre hotarul ţărâei.

Pentr-acéea, deaca veţi vedea cartea domniei méle, iar voi toţi să mérgeţi la dumnealui la logofătul, în ce loc va fi dumnealui pre margine, şi să gâlceviţi acolo tare cătră acei boiari şi să dziceţi că vă îneacă fânaţele şi vă strică grădinile. Şi alte prihane multe să aruncaţi. Şi să arătaţi cum nu vă iaste îndemână a trăi de cându ş-au făcut ei mori. Şi să socotiţi la mijlocul apei unde iaste hotarul ţărâei să mérgeţi să tăiaţi iazurile la toate morile. Deci de-ş(i) vor putea ei tocmi morile pre giumătate de apă, să îmble pre hotarul lor, bine va fi, numai pre hotarul ţărâi să nu puie iaz.

Aşijdirea şi ei, unde vor şti că sîmtu mori de iasta parte cu iaz pre locul lor, să dziceţi să le strice şi ei.

Тое пишем г(о)сп(о)дств(а) ми. Инак да не бѹдет.

Ѯ Їйс, в(ъ) л(ѣто) ѯзр҃нв <7152/1643> сеп(темврїе) ві҃.<12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Їw Василїє вwевода <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/43. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc inelar, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/173 (foto.).

[1] Omis.

174 <1643 (7152)> septembrie 16, Iaşi

† Adecă eu, popa Dudon, mărturisescu cu cest zapis al mieu cum eu, de nimene nevoit şi nepresurat, am vândut viile méle vornicului Petricéico, dereptu o sută de lei bătuţi, însă şése fârtaie; iară o falce o am dat daanie cuconului dumisale, lui Ionăşcuţă, cu pomeţi într-î<m>[1]be capetele viilor, şi cu loc de crame şi cu tot venitul, şi cu poamă, cu tot, şi cu pivniţă ce o am cumpărat de la Dumitraşco, feciorul lui Maţnule de Hârlău, ca să n-aibă nime a să amesteca de cuconii mii, nice dănăoară, în véci.

www.dacoromanica.ro

Ꙋ Іас, съп(темврїе) иі <18>.

† Eu, popa Dudon, am scris cu mâna mea.

Arh. Naţionale Suceava, M-rea Putna, I/30. Orig., hârtie (27 x 20,3 cm), filigran.
Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/ 174 (foto.).

EDIŢII: Dan, *Putna*, p. 202, nr. 3 (rez.); *Tezaur sucevean*, p. 153, nr. 404 (rez.).

Datat în funcţie de doc. din 1643 (7151) septembrie 24, nr. 182.

---

[1] Omis.

175 — 1643 (7152) septembrie 20

1 cart(e) di la Vas(i)le vodă, ci scrie la starost(ii) di Cernăuţi, precum s-au pârât di faţ(ă) înnainte domnii sali Gorce din Volcineţ cu Isac căpitan din Sânihău pintru un vecin, anum(e) Zăhara, din velet 7152 <1643> săpt(emvrie) 20.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Agathon, II/28, nr. 85. Rez., într-un catastif din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 340, nr. 1688 (rez.).

176 — 1643 (7152) septembrie 20

† **Се ѹбо мы, Костантин Чоголѣ, и Бърсанѵ и Бȣта дворници глотнїи, и Василїе Рошка быв дворник.** Adecă au venit înnaintea noastră Balan, feciorul Vărvarei, nepotul Grozei de Miceşti, şi Marco, feciorul Irinei de Telineşti, aşijdere nepot Grozei, de nime nevoiţi, nice siliţi, ce de a lor bunăvoie, ş-au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, din sat din Bumboteşti, din giumătate de sat din partea némişilor, din a treia parte, doao părţi. Acéea au vândut dumisale, lui Toderaşco logofătul cel mare, dereptu optu galbeni, bani gata.

Deci, deacă am vădzut plată deplin(ă) întru mânule lui Balan şi a văru-său, lui Marco, nepoţii Grozei, <a>[1]m făcut de la noi aiastă mărturie şi zapis, să fie dumisale de credinţă şi să aibă dumiialui a-ş(i) face dirése domneşti.

Şi, pre mai mare credinţă, am şi iscălit şi ne-am pus şi peceţile, ca s(ă) s(e) ştie.

Ꙋ Іас, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнв <7152/1643> сеп(темврїе) к <20>.

Костантин Чиѡголѣ ворник, искал <m. p.>[2].

† Bârsan vornic <m. p.>[2].

Buta vor(nic) <m. p.>.

Аз, Василии Рошка дворне(к) <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 121, op. 1, f. 337, nr. 85. Orig., hârtie (31 x 20 cm), rupt la îndoituri, două sigilii inelare, neclare.

EDIŢII: *Moldova*, VI, p. 73–75, nr. 25 (text slav după orig., trad. rom., cu slove chirilice, şi foto. la sfârşitul volumului).

---

[1] Rupt.
[2] Sigiliu inelar.

177 — 1643 (7152) septembrie 21

Dou ispisoace a lui Vasâli vodă, unul 7144 <1636> april(ie) 24[1] şi altul din 7152 <1643> săpt(em)v(rie) în 22, ci sunt pi Vicoleni.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLXIX/51. Menţ, într-o „socotinţă hotarnică" din 1849 iulie care priveşte un „mal ponorât, ci esti preste Jijia", mal pomenit în ispisoacele amintite.

---

[1] *D.R.H.*, A, XXIII, p. 468, nr. 405 (menţ.).

178 — 1643 (7152) septembrie 21

Cartea gospod din leat 7152 septemvr(ie) 21 de la domnul Vasilie v(oie)vod cătră Irimia Vârnav i Mereuţă Potârniche, poroncitoare pentru de a hotărî pricina ci urma între megieşâtele moşâi, Prăjăştii i Bârjovenii, şi mărturie hotarnică de la numiţâi, arătătoare că, la îndreptarea despărţirii ci au făcut acele megieşâte moşii pe hotarul cel bătrân, au început dentr-o movilă din sus, la care să înpreună hotarăle moşiilor Climeştii, Bârjovenii i Prăjăştii, şi au ieşit cu pravăţul acei despărţiri pentru Bârjoveni şi Prăjăşti într-altă movilă din gios, la care să înpreună hotarăle moşiilor Porceştii, Negoeşii şi Prăjăştii.

Arh. Naţionale Iaşi, Divanul domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 198, f. 42 v. Rez. (astăzi, după ce au fost schimbate cotele, sub cota „corespondentă" nu se mai găseşte fila din dosarul care cuprindea acest rez.).

179 — <1643 (7152) după septembrie 21>

Ieremia Vârnav şi Mereuţă Potârniche dau mărturie hotarnică, în urma poruncii domneşti, pentru moşiile Prăjăşti şi Bârjoveni, ţinutul Neamţ.

Arh. Naţionale Iaşi, Divanul domnesc, tr. 1357, op. 1543, dos. 198, f. 42 v. Deoarece fila nu se mai găseşte în acest dosar, publicăm, aici, rez. făcut de Nistor Ciocan.

Datat în funcţie de porunca domnească (vezi doc. anterior).

www.dacoromanica.ro

† Се оубо ми, Тодрашко вел лвг(о)ф(е)тv, и Григорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Юрдакїе вел спътар, и Тома вел столник, и Дѹмитрашко Ирали вел клучѧр, и Василїе Банѹл вел шетрар, и Щефан вел армаш, и Гевргїе Щефан третї лвгоф(е)тv, и Костан(тин) Чоголѣ дворник, и Гевргїе Моцок дворник, и Наїе Шептелич портар градv Сучавскои, и Накvл Симивнел пъркълаб Сучавскои и иниχ болѣри и воини прѧдни вт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ его мил(о)стv[1]. Scriem şi mărturisim cu ceastă scriso[so]are a noastră cum au venit înaintea noastră preutul Dodon din Hâlcéni, de a lui bunăvoie, de nime nevoitu, nici asupritu, şi au vândut a lui direaptă ocin(ă) şi cumpărătură, doao falci şi giumătate de vii de la Hârlău, din Dealul lui ...[2], cu pomeţi, şi cu pivniţi şi cu tot venitul. Acélé vii au vândut dumisal(e) lui Toader Petricéico mareli dvornic de Ţara de Sus dereptu o sută de lei bătuţi; iară preutului Dodon i-au fostu cumpărătură de la Dumitraşco, feciorul lui Manule de Hârlău.

Şi s-au sculat dumnealui vornicul şi au plătit tot deplin acei bani ce mai sus scriu, 100 lei bătuţi, întru mâna popei, lui Dodon, dinnaintea noastră, a tuturor.

Deci noi, vădzându a lor <de>[3] bunăvoie tocmal(ă) şi deplin(ă) plat(ă), aşijdere şi de la noi am făcut această scrisoare, să-i fie dumisal(e) de credinţă, până-şi va faci şi dirése domneşti.

Şi, mai pre mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile şi am iscălit cu mânule noastre.

Şi eu, Dumitraşco, am scris знати с(ѧ)[4].

Оу Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв <7152/1643> сеп(темврїе) к҃а <24> д(ь)н(и).

Из, Тодрашко вел лвг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Ѹрѣке двор(ник) <m. p.>.

Из, Юрдаки вел спът(ар) <m. p.>

Из, Тома постелник, вел столник, искал <m. p.>.

Из, Василїе Банѹл вел шет(рар) <m. p.>[5].

Из, Костан(тин) Чвгвлѣ ворник, искаχ <m. p.>.

Из, Щефан вел армаш, искал <m. p.>.

Из, Гивргии Щ(е)фан лвг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Из, Накvл Симионел пъркълаб, искал <m. p.>.

Гивргие Мвцок ворник искал <m. p.>.

Из, Їлие Шептелич портар <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Pre viile de la popa Dodon din Dealul lui Vodă <şi trei din sec. al XVIII-lea>: 7152 sept(embrie) 24; Cotnariu. Hârlău. S-au cercat; Onufrie.

Arh. Naţionale Suceava, M-rea Putna, I/31. Orig., hârtie difolio (41,5 x 28 cm), filigran, rupt la îndoituri.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/180 (foto.).

EDIŢII: Dan, *Putna*, p. 207–208, nr. 4 (rez.); *Tezaur sucevean*, p. 153. nr. 405 (rez. după orig.).

---

[1] † Adică noi, Toderaşco mare logofăt, şi Grigorie Uréche mare vornic al Ţării de Jos, şi Iurdachie mare spătar, şi Toma mare stolnic, şi Dumitraşco Iarali mare clucer, şi Vasilie Banul mare şetrar. şi Ştefan mare armaş. şi Gheorghie Ştefan al treilea logofăt, şi Costantin Ciogolea vornic, şi Gheorghie Moţoc vornic, şi Ilie Şeptilici portar de cetatea Suceava, şi Nacul Simionel pârcălab de Suceava, şi alţi boieri şi oşteni de frunte de la Curtea milostivirii sale domnul.

[2] Loc liber.

[3] Omis.

[4] „să se ştie".

[5] Iscălit de două ori.

181 — 1643 (7152) septembrie 24, Iaşi

† Adecă eu, Furtuna ce-au fostu comis, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu pentru o datorie ce am avut la Bărnovschii vod(ă) de pre nişt(e) boi, care boi mi-i-au luatu cându au cumpăratu Ustiia. Pentr-acéia, eu am grăitu lui Bărnovschii vod(ă) şi mi-au făcutu şi măriia sa carte la dumneaei, la Necoriţoaie, să-m(i) facă plată pentru acei boi, iar dumneaei nu mi-i-au plătitu. Apoi am grăitu şi măriei sale, lui Vas(i)lie vod(ă), pentru ocinele giupânései îi Necoriţoaie, ca să mi să fac(ă) plată din ocinele ei. Deci măriia sa vod(ă) m-au miluitu cu toate ocinel(e) ei şi cu nişt(e) vii la Cotnariu, şi dintr-acéle ocine au fostu miluitu măriia sa vod(ă) pre Apostol Catargiul postelnicul cel mare cu un satu, anume Podraga, şi cu doasprădzéci falci de vii la Cotnar, cu crame.

Într-acéia, dumnealui logofătul cel mare, Gavrilaş, vădzindu că simtu moşii dumisale, n-au vrutu să le lase pieitoare, ce au datu dumisali postelnicului ...[1] şi au luatu pre mâna dumisale satul Podraga. Şi acele vii acmu măriia sa vod(ă) şi cu tot Divanul cu boiarii cei mari ne-au aflatu légé, de-m(i) va părea că iaste acel satu şi acéle vii mai bune decâtu acei bani ce au dat logofătul Gavrilaş Catargiului, să-i dau banii şi să le ţiiu eu sau să-m(i) dea dumnealui logofătul Gavrilaş bani(i) ce vor socoti că simtu mai bune acéle vii şi acel satu.

Într-acéia noi, de bunăvoia mea, m-am tocmitu cu dumnealui, cu logofătul Gavrilaş, şi cu Velicico, şi mi-au datu trei sute şi cindzăci de galbeni, bani buni gata, întru mâna mea, dinnaintea a mulţi boiari din Divanul măriei sale, lui vod(ă), ca să le hie dumilor sale ocină şi moşie, în véci.

Şi mai pre mare credinţă, mi-am pus şi pecétea şi am şi iscălitu cu mâna mea, să le hie dumilor sale de credinţă.

Şi eu, Bodeiu diiac, am scris să să ştie.

V Ѩс, л(ѣ)т(о) ҂зрнв <7152/1643> **сеп(темврїе) кд** <24>.

Φορτυνας κομις[2] <m. p.>[3].

Ѧз, Тωма постелник, вел столник искал; într-aceasta tocmală n(e)-am prilej(i)t şi noi <m. p.>.

† Ιον Τραντοπυ[4] (?) <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Пз, Лѹпашко, искал <m. p.>.
Διμιτριως Φιλιπου[5] <m. p.>.
Hic, Antoca martirizo <m. p.>[6].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). XIII/2 a, b. Orig., hârtie, filigran. un sigiliu inelar octogonal, al lui Fortuna, având în câmp un scut baroc, încărcat cu un leu rampant. Cu o copie de Andrei Daşcovici din 1787 august 9.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLIX/3, f. 3 r., nr. 5(2) (rez. în izvodul moşiilor din Moldova ale clirosului din Bucovina vândute la 27 septembrie 1804 lui Theodor von Mustiaţă).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII/181 (foto. după orig. şi după copie).

EDIŢII: Măzăreanu, *Catastih Putna*, (f. 52, a). în Dan, *Putna*, p. 197, nr. 2 (rez., cu data socotită în stilul de la 1 ianuarie).

---

[1] Loc liber în text.
[2] Fortunas comis.
[3] Sigiliu inelar.
[4] Ion Trantopu (?)
[5] Dimitrios Filipos.
[6] Aici, Antoca mărturisesc; semnătură cu litere latine.

182 1643 (7152) septembrie 25, Iaşi

† Се оубо ми, Тодерашко вел лѡг(о)ѳ(е)т, и Глигорїе Ѹрѣке вел <дворник>[1] Долнѣи Земли, и Тодер Петричѣико вел дворник Вышнѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сѣчавскои, и Гєѡргїе вел чашник, и Юрга вел вистїарник, и Тома вел столник, и Банѹл вел шетрар, и Шефан вел армаш, и Ръковици Чехан втори л(ѡ)гоѳ(е)т, и Гєѡргїе Шефан трет(и) л(ѡ)г(о)ѳ(е)т, и Ивнашко постелник, и Костантин Чоголѧ дворник, и Гєѡргїе Моцок дворник и иниχ болѧри ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ єг(о) м(и)л(о)ст(и)[1]. Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră pentru o datorie ce au avut Furtuna ce-au fostu comis la Bărnovschi vodă de pre nişti boi, cari boi i-au dat Bărnovschi vod(ă), cându au cumpărat Ustiia şi au fostu lăsat să-i fac(ă) plata boilor giupâneasa Nicoriţoaie hătmăneasa, cum au ar<ăt>[2]at Furtuna comisul şi carte de la Bărnovschi vod(ă), scriindu la dumneai să-i fac(ă) plată acelor boi, iară ea nemic nu i-au dat. Iară acmu, Furtuna comisul au grăit măriei sale domnu nostru, lui Vasilie voievoda, pentru ocinile giupânései Nicoriţoaie hătmănései ca să i să fac(ă) plata acelor boi din ocinel(e) ei.

Deci măriia sa, domnu nostru, socotit-au giudeţi direptu, de vréme ce au lăsat Bărnovschi vod(ă) şi au făcut şi carte la giu<pâ>[2]neasa Nicoriţoaie să-i fac(ă) plata boilor, şi nu i-au făcut, să aibă a ţiné ocinel(e) şi viile ai Nicoriţoaie.

Într-acéea, Furtuna comisul alte ocine n-au aflat, numai satul Podraga, la Dorohoiu, şi doaosprădzéci falci di vii la Cotnari şi încă şi acéle au fostu dat şi miluit măriia sa vod(ă) pre Apostol Catargiul ce au fostu postelnic mare, cu acel sat şi cu acéle vii.

www.dacoromanica.ro

Într-acéea, dumnealui Gavrilaş logofătul cel mare şi cu fiiu său, cu Velicico, şi cu alţi cuconi a dumisale, vădzindu cum acéle ocine sintu direaptă moşie a lor, n-au vrut să le las(e) piitoare, şi au dat Catargiului postelnicului ...[3] ugh(i), bani gata. Şi ş-au răscumpărat satul Podraga şi acéle vii de la Cotnari şi le-au luat pr<e sam>[4]a dumisale.

Acmu, măriia sa vod(ă), depreună cu t<o>[4]t Svatul măriei sal(e), socotit-au[5] şi aşea li s-au aflat lége, de-i va părea Furtunei că sintu mai bune acel sat şi acéle vii, decât acei bani ce-au dat logofătul Gavrilaş postelnicului, să-i întoarcă acei bani şi să ţie el satul Podraga şi acéle vii, sau cu ci vor fi mai bune, să-i mai dea logofătul Gavrilaş Furtunei comis.

Într-acéea, dumnealui Furtuna comisul, de bunăvoia lui, s-au tocmit dinaintea măriei sale, domnu nostru, şi dinaintea noastră, cu dumnealui, cu Gavrilaş log(o)f(ătul) şi cucunii dumisale, şi au dat trei sute şi cincidzăci de galbeni buni Furtunei, dinnaintea[5] a noastră, a tuturor.

Deci şi noi, vădzându de a lor bunăvoie tocmal(ă) şi plat(ă) deplin(ă), precum s-au [s-au] socotit, şi de la noi făcut-am dumisal(e), lui Gavrilaş log(o)f(ătul) şi cuconilor dumisal(e) acestă carte de mărturie, să-i fie dumisale [dumisale].

Şi, mai pre mare credinţe, pusu-ne-am şi peceţil(e) şi am iscălit.

Şi eu, Dumitraşco cămăraşul, am scris, да с(ѣ) знает[6].

Оу Їйс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃нв <7152/1643> септ(емврїе) к҃е <25>.

Из, Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т <m. p.>.

Ѹрѣке дворник искал <m. p.>.

Из, Петричѣико дворник, искаҳ <m. p.>.

Из, Гаврил ҳетман <m. p.>.

Юрга вел вистѣник <m. p.>.

Из, Тома постелник, вел столник, искал <m. p.>.

Ишнашко постелник искал <m. p.>.

Из, Гиорги Щефан лwг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Из, Василїе Банѹл вел шет(рар) <m. p.>.

Из, Щефан вел армаш, искал <m. p.>.

Из, Костантин Чоголѣ ворник <m. p.>.

Из, Гиорги Моцок ворник, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), III/235 a. Orig., hârtie, filigran. Cu o copie de Andrei Daşcovici din anul 1787, august 9; (ibidem, III/235 b).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLIX/3, f. 3 r., nr. 5(2) (rez. în izvodul moşiilor din Moldova ale clirosului din Bucovina vândute la 27 septembrie 1804 lui Theodor von Mustiaţă).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol", Fotografii XXVII/182 (foto. după orig. şi după copie).

EDIŢII: Ioan Tanoviceanu, *Articolul antepus ei, ai, îi,'i la numele proprii feminine*, în „Arhiva", VIII, 1897, nr. 5–6, p. 322; Măzăreanu, *Catastih Putna*, (f. 52, a), în Dan, *Putna*, p. 197, nr. 3 (rez., cu data socotită în stilul de la 1 ianuarie).

---

[1] † Adică noi, Toderaşco mare logofăt, şi Grigorie Uréche mare vornic al Ţării de Jos, şi Toader Petricéico mare vornic al Ţării de Sus, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Iurga mare vistiernic, şi Toma mare stolnic, şi Banul mare şetrar, şi Ştefan mare

www.dacoromanica.ro

armaş, şi Răcoviţă Cehan al doilea logofăt, şi Gheorghie Ştefan al treilea logofăt, şi Ionaşco postelnic, şi Costantin Ciogolea vornic, şi Gheorghie Moţoc vornic şi alţi boieri de la Curtea milostivirii sale domnul.

[2] Omis.

[3] Loc alb în text.

[4] Rupt.

[5] Slova ѕ, modificată dintr-un м.

[5] „Din", scris deasupra rândului.

[6] „să se ştie".

183 1643 (7152) septembrie 25, Iaşi

† Їѡ Васнлїє воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)рь Зємли Мѡлдавскои. Adecă au venit înnaintea noastră şi înnaintea alor noştri moldoveneşti boiari, la cei mari şi la cei mici, boiarinul nostru, Furtuna comisul, şi s-au jăluit cu mare jalobă pentru o datorie ce-au avut la Bărnovschi vod(ă) de pre nişti boi ce i-au luat cându au cumpărat Ustiia şi au fostu lăsat Bărnovschi vod(ă) ca să-i plătească acei boi giupâneas(a) Nicoriţoaie hătmăneasa, cum au arătat Furtuna şi carte de la Bărnovschi vod(ă), scriindu ca să-i facă platâ boilor Nicoriţoaie, şi nu i-au dat nemic. Deci acmu, Furtuna comisul, vădzându că giupâneasa Nicoriţoaie iaste pribagă în Ţara Leşască şi are ocine aicea în ţară, cerşut-au la noi lége ca să-i facem platâ boilor din ocinel(e) ei.

Într-acéea, domniia mea şi cu tot al nostru Svat, cu boiarii ţărâi, socotit-am după scrisoare lui Barnovschi vod(ă), caré scrie la Nicoriţoaie, să-i facă plata boilor să-i alégem şi lui din ocinel(e) ai Nicoriţoaie să i să fac(ă) plat(ă). Deci alte ocine nu s-au aflat făr(ă) satul Podraga, la Dorohoi, şi 12 falci de vie la Cotnari. Încă şi acéle le-am fostu dat şi am miluit domniia mea pre Apostol Catargiul postelnic. După acéea, dumnealui al nostru credincios boiarin, Gavrilaş logof(ă)t(u)l, vădzându că le sintu lor moşie acéle ocine ai Nicoriţoaie, n-au vrut să le las(e) pietoare, ce au dat dumnealui ...[1] ugh(i) în mâna postelnicului Catargiului şi au răscumpărat acel sat, Podraga, şi acéle vii de la Cotnari, dinnaintea noastră. Acmu, iarăş(i) am socotit cu giudeţi direpţ şi aşea le-am aflat lor lége direaptă, de-i va părea Furtunei comisul că iaste mai bun acel sat şi acé<le>[2] 12 falci de vie, decâtu acei bani ce au dat logofătul Gavrilaş postelnicului celui mare, să-i dea Furtuna logofătului şi să ţie el satul şi acéle 12 falci de vie de la Cotnari sau cu ce vor afla că sintu mai bune de acei bani, să-i mai dea logofătul Gavrilaş Furtunei.

Într-acéea, Furtuna comisul, de bun(ă)voia lui, s-au tocmit cu dumnealui Gavrilaş log(o)f(ă)t(u)l şi au dat Furtunei trei sute şi cindzăci de galbeni ban(i) buni, dinnaintea domniei méle şi a tot Divanul.

Deci domniia mea, vădzându de a lor bunăvoie tocmal(ă) şi îngăduinţă cu plat(ă) deplin(ă), de la domniia mea, încă am dat şi am întărit boiarinului domniei méle credincios Gavrilaş log(o)f(ă)t şi fiiului dumisal(e), lui Velicico, pre acel sat şi pre acele vii, să le fie şi de la domniia mea direaptă dare şi miluire şi cumpărătur(ă), în véci, neurnit niciodată, în véci, preste cartea domniei méle.

Оу Їїс, в(ъ) лет(о) ѯзр҃нв <7152/1643> септ(емврїе) к҃е <25>.

www.dacoromanica.ro

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Тодерашко вел лвг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.
Дѵмитрашко <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), III/236 a. Orig., hârtie, filigran, pecete domnească mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată. Cu o copie de Andrei Daşcovici, din 1787 august 9; (ibidem, III/236 b).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLIX/3, f. 3 r., nr. 5(2) (rez. în izvodul moşiilor din Moldova ale clirosului din Bucovina vândute la 27 septembrie 1804 lui Theodor von Mustiaţă).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII/183 (foto. după orig. şi după copie).

EDIŢII: Măzăreanu, *Catastih Putna*, (f. 52, a), în Dan, *Putna*, p. 197, nr. 4 (rez., cu data socotită în stilul de la 1 ianuarie).

---

[1] Loc alb în text.
[2] Omis.

184 — 1643 (7152) septembrie 25

† Иѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд вьсеми нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Балан, с(ъ)нъ Вървара, внѹк Грозѣ ѡт Мичещи, и Марко, с(ъ)нъ Ирина ѡт Телинещи, тиж(е) внѹк Грозѣ, никим непонѹжденни д ни присиловани, нъ по иχ доброю волѣ, и продали свою правѹю ѡтн(и)нѹ и дѣднинѹ ѡт селѡ Бѹмботещи, что ѹ волѡст Ѩскомѹ, ѡт половина села, ѡт част нѣмиш, ѡт третда част двѣ части. Тоа продали нашемѹ вѣрномѹ и почитенном болѣринѵ, Тодерашкови великомѹ лвгоѳѣтѵ, ради ѡсим ѹгарскиχ червелни.

Ино г(о)сп(о)дс(т)в(д) ми, ѡко ѹвидѣχом междѹ ними доброволною токмеж(е) и исплъною заплатѹ въ ръки Балан и Марко, внѹци Грозеи, д ми и ѡт нас дали и потвръдили есми нашемѹ виш(е) писанномѹ вѣрномѹ и почитенномѵ болѣринѵ, Тодерашко вел лвг(о)ѳът, на тиχ част за ѡтн(и)нѹ ѡт половина селѡ Бѹмботещи, ѡт част нѣмиш, ѡт третда част двѣ части, да ест емѹ и ѡт нас правда ѡтн(и)на и кѹпежно, съ вьсем доχодом.

И ин да сѣ не ѹмишдет прѣд сим листѡм г(о)сп(о)дс(т)в(д) ми.
Ѹ Ѩс, в л(ѣ)т ѯзр҃нв сѣ(п)тевріи кѣ.
Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
† Ѩнаки <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Balan, fiul Varvarei, nepotul lui Grozea din Miceşti, şi Marco, fiul Irinei din Telineşti, de asemenea nepotul lui Grozea, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de a

www.dacoromanica.ro

lor bunăvoie, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie din satul Bumboteşti, ce este în ţinutul Iaşi, din jumătate de sat, din partea nemeşilor, din a treia parte, două părţi. Acestea le-au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, Toderaşco marelui logofăt, pentru opt ughi roşii.

Iar domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină în mâinile lui Balan şi Marco, nepoţii lui Grozea, iar noi şi de la noi am dat şi am întărit acestui mai sus scris credincios şi cinstit boier al nostru, Toderaşco marele logofăt, pentru acea parte de ocină din jumătate de sat Bumboteşti, din partea nemeşilor, din a treia parte, două părţi, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7152 septembrie 25.

Însuşi domnul a poruncit.

† Ianachi <a scris>.

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 121, op. 1, dos. 337, f. 17. Orig., hârtie (20 x 31 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, din care se poate citi legenda: † Їѡ Ваcїлиє воєвоⷣ(а), Б(о)ж(и)ю м(и)л(о)ст(ию), г(ос)п(о)ⷣ(а)ръ Зємлє М(о)лдав(скои) („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Precista-Răducanu, X/3, nr. 4 (copie prescurtată).

EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 75–76, nr. 26 (orig., trad. rom., cu slove chirilice. şi foto. la sfârşitul volumului); *Catalog*, II, p. 340, nr. 1690 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

185 1643 (7152) septembrie 26 Iaşi

† Adecă eu, Isac, feciorul lui Avram Meseinescul, însumi mărturisescu cu cestu zapis al mieu, de nime nevoitu, nici asupritu, am vândutu a mea ocin(ă) şi moşie dereaptă, un vad de moară, într-apa Bârladului, în hotarul Stefénilor, unde au fostu mai denainte vréme vadu de moar(ă) bătrân a moşu-mieu, a lui Toader Jorăi, şi i l-am datu dumisale Furtunei ce au fostu comis, derept patrudzeci de galben(i), ban(i) bun(i). Şi preste acei patrudzeci de galben(i) încă i-am lăsatu şi cinci sute de mierţe de pâine, pentru care lucru au[1] fostu oprit eu, Isac, morile Furtunei[2] ca să fac mori. Apoi, Isac n-au putut fac(e) mori, ce au stătutu[tu] moril(e) Furtunei şépte luni.

Deci, măriia sa vod(ă) soc<o>[3]titu să-i plătească[4] pre cât i-au stătutu moril(e) Furtunei.

Pentr-acea eu, Isac, caril(e) mai sus scrie, eu i-am vândutu dumisal(e), ca să-i fie dumisale ocin(ă) şi moşie dereaptă, şi coconilor dumisale şi nepoţilor dumisale. Iar altu nime de feciorii miei, sau de nepoţii miei sau fiecine de ruda noastră, să n-aibă treabă a întoarce nici d<ă>[5]năoar(ă), în véci de véci.

V Ѳс, лѣт(о) ѯзр҃нв <7152/1643> септ(ємвріе) к҃s <26>.

Isac <m. p.>[6].

Ѳз, Василіе Рош(ка) ворник, искал; prilejitu-m-am de faţi <m. p.>.

† Eu, pop(a) Ionaşco, am scris, din târgu di Roman.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Vadul morii de la Docolina; <una din sec. al XVIII-lea>: Ruscandra; <şi încă una din sec. al XIX-lea>: 7152 sept(e)m(vrie) 26. No. 4.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXI/70. Orig., hârtie difolio (31 x 19,5 cm), cerneală cafenie, filigran, rupt la îndoituri, un sigiliu inelar oval aplicat cu aceeaşi cerneală, având în câmp două animale rampante, susţinând un copac.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/185 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 47, nr. 26 (orig.).

---

[1] Aşa în orig.; greşit pentru: „am".
[2] Al doilea ѳ, transformat dintr-un р.
[3] Omis.
[4] Slova ѧ, transformată dintr-un р.
[5] Rupt.
[6] Sigiliu inelar.

186 1643 (7152) septembrie 27, Iaşi

† Adecă eu, Răzmireţi, s(â)nu Gorcea, scrieu şi mărturisăscu cu cestu zapis al mieu cum, de neme nevoitu, nici asupritu, am vândutu a mea dreaptă ocină şi moşie ce mai am preste zapis ce am vândutu mainte, acmu aşijderea am mai vândutu şés(e) pământur(i) în Cliceşti şi şés(e) pământur(i) în Ţigăneşti, iar dumisale, vistiérnicului celui mar(e), [a] lui Iurdachie. Şi ne-au datu dumnealui pe pământu câte doi zloţi, prentr-acéea, ca să hie dumisale dreapt(ă) ocină şi moşie, şi cuconilor dumisali, în véci.

Şi în tocmala noastră au fostu: Sirbul şetrariul, şi Todosie Udrea, şi Toderaşco, s(â)n Jorea, şi Nechita vătav de la patriiarhul.

Şi eu, Tănasie diiacul, am scris acestu adevăratu zapis, să să ştii.

V Мlс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв[1] <7152/1643> **септ(емврїе) к҃з** <27>.

Пз, Сѳрвул шетрар <m. p.>.

Gheorghie Catargiul păh(arnic), eu încă m-am tâmplatu <la> ace[s]şti bani.

Пз, Тодер Жорѣ, искал <m. p.>.

Пз, Тѫдосїе Vдрѣ <m. p.>.

Nechita de la patriarhul <m. p.>.

Пз, Тънасїе, искалх <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de la Răzmireţi pre 6 pământuri ot Cliceşti şi pre 6 pământur(i) ot Ţigăneşti <şi alta din sec. al XIX-lea>: Anul 7152 <1643> sep(tembrie) 27. N°. 2.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, VI/176. Orig., hârtie difolio (30 x 20,5 cm), filigran, rupt la îndoituri.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 48, nr. 27 (orig.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 28, nr. 128 (menţ., cu data de an şi de zi greşită: 1644 <7153> septembrie 26).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/186 (xerocopie după orig.).

1 Cifra unităţilor: ѕ (2), modificată din а (4).

187 1643 (7152) septembrie 28, Iaşi

† Тѡдерашко вел лѡг(о)ѳ(е)т, Uréche vărnicul[1] cel mare de Ţara de Gios, Petriceaico vărnicul[1] de Ţara de Sus, Гаврил хетман и пъркълаб Сучавскїи, Їѡрдаки вел спътар, Геѡргїе вел чашник[1]. Adecă au venit înnaintea noastră Isac, feciorul lui Avram din Meseineşti, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia sa au mărturisit înnaintea noastră cum au vândut un vad de moar(ă) într-apa Bârladului, în hotarul Stefénilor, unde au fost mai denainte vréme vad bătrân a moşu-său[2], a lui Toader a Jorăi, l-au dat dumisale Furtunei ce-au fost comis mare, derept patrudzeci de galbeni, bani buni, şi pentru cinci sute de mierţe de grâu, pentru căci au fost să-i dea Isac acea pâine comisului, că l-au rămas comisul pre Isac denaintea măriei sale, lui vod(ă), pentru căci i-au fostu oprit Isac moril(e) dumisal(e) comisului, de au stătut 7 luni.

Pentr-acea noi încă, dacă am vădzitu[1] de această tocmal(ă) cum s-au tocmit ei înpreun(ă) de bunăvoia sa, cum şi mai sus <s>[3]crie, şi i-au dat comisul patrudzeci de galben(i), ban(i) gata, ca să-i fie dumisale ocin(ă) şi moşie, nischimbată, şi coconilor dumisale şi nepoţilor dumisale.

Iar cine va vrea de oamenii lui Isac a să amesteca, să n-aibă treabă [să n-aibă treabă] nici dănăoar(ă), în véci de véci.

V Їѵс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1643> септ(емврїе) к҃и <28>.

Тодерашко вел лѡг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Pre moril(e) den Docolini[5] de pre hotarul Stéfenilor, <una din sec. al XVIII-lea>: Rucsandra. Nr. 6 <şi una din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7152 <1643> săpt(mvrie) 28.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXI/71. Orig., hârtie difolio (30,5 x 19 cm), filigran, cerneală cafenie, rupt la îndoituri.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/187 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 48–49, nr. 28 (rez. după orig.).

[1] Aşa în orig.

[2] „să", scris peste alte slove.

[2] Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, Iordachi mare spătar, Gheorghie mare ceaşnic.

[3] Omis.

[5] „den Docolinii", tăiat cu aceeaşi cerneală.

www.dacoromanica.ro

I mărturie tŭ di la Boul şi di la Sârghii, starost(ii) de Cernăuţi, <ce scrie la log(o)fătul cel mari, Toderaşcu>[1], pentru un vecin[2], anumi Zăhara, ci l-au fost luat Isac căpitanul di la Gorci. ş-au rămas a Gorcii.

Săpt(emvrie) 28 Let n-ari.

Arh Naţionale Bucureşti. M-rea Agathon, II/28, nr. 88. Rez., într-un catastif din a doua jumătate a sec al XVIII-lea.

Ibidem. nr 87 (rez.).

Datat după porunca domnească adresată staroştilor, din 1643 (7152) septembrie 20, şi după Toderaşco <Ianovici> mare logofăt.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 340, nr. 1691 (rez.).

[1] Completat după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Agathon, II/28, nr. 87.
[2] În ibidem, urmează: „ce-au avut Gorce pâră cu Isacu".

189 1643 (7152) octombrie 2, Iaşi

† Adecă eu, Ionaşco, ficiorul Maicăi, şi cu ficiorul mieu, Pavăl, şi Palaghiia, fata lui Toader, şi Negruşea, fata Sorei, şi Axana, fata Măricăi, nepoţii Erimiei lui Mladin, strănepoţii lui Ivaşco Mladin, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie din sat din Mlădineşti, pre valea Lăpuşnei, ce să înparte acela sat pre trei moşi; deci un moş al nostru să înparte în cinci părţi. Deci noi am vândut dintr-un bătrân patru părţi, iară o parte a unui frate al nostru au rămas nevândută. Acéea am vândut dumisaale, lui Ştefan armaşul cel mare, direptu patrudzeci de galbeni, bani buni, din uric ce-au avut moşul nostru, Mladin, de la Pătru vodă.

Şi ne-au făcut dumnealui plată deplin întru mâna noastră patrudzeci de galbeni, denaintea dumilor sale boiarilor celor mari din Divanul mării saali, lui vodă, şi ca să aibă a-ş(i) face dumnealui şi dirésă domneşt(i).

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţile.

Şi eu, Pavăl, am scris şi am iscălit cu mâna mea, ca să s(e) ştie.

Ѯ Ммс, ѧ(ѣ)т(о) ѯзрнв <7152/1643> вкт(омвріе) ѣ <2>.

Palaghiia[1]; Acsana[1]; Negruşea[1]; Ionaşco[2].

ѩз, Пдвеѧ, искддѧ <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). CXIV/182. Orig., hârtie. filigran. un sigiliu inelar şi trei amprente.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII 189 (foto.).

[1] Amprentă digitală
[2] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе вwевwда, Б(о)[1]жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Wж(е) г(о)сп(о)дства ми далї и потвръдилї есми слvги н(а)шем Глигорїе и брат ег(о), Мариан, с(ы)н(о)ви Иwнашко, и племеници им, Щефан и братїих емъ, с(ы)н(о)ви Дъмитръ, въси внvци Попоци wт Бръжwвѣни, на их правїи wтн(и)ни и кѹпежни, wт исписwк за кѹпежно что имал дѣд их, Попоцѫ, wт Прwнна вwевwда, wт четвръта част wт село Бръжwвѣни, полwвина, нижнаа част, что тоа част за wтн(и)ноv вилw правда кѹпежна дѣдам их, Попоци, wт Марика, дwчци Дwнї, внѹка Wанчи, за четери сwт злати татарскиx.

И тиж(е), дaем и потвръждaем им на дрѹга част wт твгож(е) нарѣденїе виш(е) писан wт того села, wт половина, wт четвръта част петаа част, что кѹпил дѣд их, Попоци, wт брата ег(о), Стънил(ъ) шwимар, радї една стw злат татарскиx.

И wт твм, тиж(е) дaем и потвръждaем слvги нашим виш(е) писанни(м) и съ иниx племеники им, въси внvци и прѣwнvци Гаврил и прѣwнwчатови Wанчи, на их правїи wтн(и)нv и дѣдн(и)ни, wт исписwк за раздѣленїе, чтw имали дѣдwве их wт Петръ вwевwда, wт четвръта част, wт тог(о) селw, полwвина wт нижна част, чтw ѹ в(о)лост Немецкwмv.

Тѫм радї, тѫx выш(е) прѣд речени част за wтн(и)нv, за дѣдн(и)нv и закѹпежна, wт селw Бръжwвѣни, какw да [да] ест им и wт нас права wтн(и)нv, и дѣдн(и)нv, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм дwхwдwм, непорѹшеннw, никwлиж(е), на вѣки.

Никт(о) да с(ѧ) не ѹмишлет.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв, wк(томврїе) а҃ д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел(л).

Тодерашко ве(л) лw(гофет) искал.

† Дъмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre Gligorie şi fratelui lui, Mărian, fiii lui Ionaşco, şi verilor lui, Ştefan şi fraţii lui, fiii lui Dumitru, toţi nepoţii lui Popoţea din Bârjovéni, pe a lor drepte ocini şi cumpărături, din ispisoc de cumpărătură ce a avut bunicul lor, Popoţea, de la Aron voievod, din a patra parte din satul Bârjovéni, jumătate, partea din jos, care această parte de ocină a fost dreaptă cumpărătură bunicului lor, Popoţea, de la Marica, fiica lui Donea, nepoata lui Oancea, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, dăm şi întărim lor din acelaşi privilegiu mai sus scris, din altă parte din aceeaşi jumătate de sat, din a patra parte a cincea parte, ce a cumpărat bunicul lor, Popoţea, de la fratele lui, Stănilă şoimar, pentru o sută de zloţi tătăreşti.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim slugii noastre mai sus scrise şi altor veri ai lor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Gavril şi răstrănepoţii lui Oancea, pe a lor dreaptă ocină şi moşie din ispisoc de împărţeală ce au avut bunicii lor de la Petru voievod, din a patra parte, din acest sat, jumătate din partea de jos, ce-i în ţinutul Neamţului.

Pentru aceea, aceste mai sus spuse părţi de ocină, de moştenire şi de cumpărătură, din satul Bârjovéni, ca să le fie lor şi de la noi dreaptă ocină, şi moşie, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Nimeni să nu se amestece.

În Iaşi, în anul 7152 <1643> octombrie 4 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit.

† Dumitraşco <a scris>.

După M. Costăchescu, *Documente moldoveneşti din judeţul Neamţ*, în „Arhiva istorică", tom V, 1940, p. 334–335, nr. 28 (text slav după orig. şi trad.).

---

[1] Parantezele noastre. Parantezele, prin care editorul a marcat coborârea slovelor în rând, au fost scoase.

191 1643 (7152) octombrie 5, Mogeşti

Copie după cea adevărată hotarnică din let 7152 oct(om)v(rie) 5, ce cuprinde 65 de paşi a mânestirii Pângăraţilor.

Milostive şi luminate doamne, să fii măriia dumitale sănătos. Dăm ştire măriei tale că au venit călugării de la sfânta mănăstire de la Pângăraţi, cu cinst(ita) cartea măriei tale, să strângem oameni buni şi bătrâni, să mergem la sat la Mogeşti, să alegem nişti părţi de ocină ce au cumpărat de la Florea, ficiorul lui Dumbravă, şi de la fimeia lui, şi de la nepotu lor, Ignat, doaozăci de paşi din frunte, şi din vad de moară, a şăptea parte, drept doaozăci de galbini. Şi de la Crăciun din Ciorbeşti şi de la fimeia lui, Măriia, fata Anii, doaozăci de paşi, cu parte din vad de moară drept cinsprăzece galbeni, şi doaozăci de paşi din frunte ce au dat Solomon ce au fost vameş, şi partea din vad ce au fost lui cumpărătură, şi cinci paşi ce au cumpărat de la Vasile, feciorul Hoţului, şi de la fimeia lui, Măriia, drept 3 galbeni, şi o vie cu pomăt şi partea din vad de moară, a şăptea parte, ce au cumpărat de la Ureche şi de la fimeia lui, Frăsâna, drept 20 de galbeni.

Deci, am strânsu oameni buni şi bătrâni di(m)pregiur megieşi, anume: Iane, şi Istratie din Bătrâineşti[1], şi Barta, şi Trif, şi Ionaşcu, şi Iachim, şi Adreica, şi Ghervasie de Sârbi şi alţi oameni buni şi bătrâni, şi le-am ales 65 de paşi, şi i-am stâlpit cu bolovani din apa Putnii, pân(ă) în hotarul Milcovenilor.

Aceasta dăm ştire măriei tale şi D(o)mnul D(u)mnezău să înmulţască zilile şi anii d(o)mniei tale în H(risto)s, amin.

În Mogeşti, 7152 <1643> oc(tom)v(rie) 5.

Robul măriei tale, Pătraşcu diacon[2].

www.dacoromanica.ro

Această copie ce s-au scos de pe ce adevărată hotarnică s-au trimis acu, ca nu cumva, cu greşeală, să nu să fi trimis cu celelanti copii, cari, fiind întocma, o am iscălit, Macarăi ...[3]. 1820 apr(ilie) 24.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/68. Copie.
Idem, Episc. Roman, XVII/2, nr. 13 (rez.).
Arh. Naţionale Iaşi, Ms., nr. 2033, f. 171, copie (ms. a fost mutat în alt fond).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/191 (xerocopie după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 340, nr. 1693 (rez. după copie).

---

[1] Slovele р şi ъ, acoperite cu o pată de cerneală.
[2] Se indică într-un cerc: „Locul peceţii".
[3] Neclar.

192 1643 (7152) octombrie 6, Iaşi

† Adecă eu, Safta, fata lui Apostol ce-au fostu pitar, scriem şi mărturisăscu cu cestu zapis al mieu, pentru rândul a nişte cas(e) a tătâne-mieu ce-au avut aicea în târgu, lângă casele Hăbăşăsculuí, pre Uliţa Strâmbă, de care lucru le-au fostu pus zălog tată-mieu, Apostol, la Hăbăşăscul vornicul, dereptu treidzăci de galbeni. Dece, giupâneasa Hăbăşasca le-au scos la vândzare. Deci eu n-am vrut să-m(i) las moşiia mea să fie pre mâna altora, ce am întorsu acei bani, 30 ugh(i), întru mâna dumisale Hăbăşascăi, însă n-am avut banii toţi, ce am luat de la dumniialui Seachil stolnicul, 15 ugh(i), şi i-am dat giupânései Hăbăşascăi, deplin, 30 ugh(i). Şi am dat casele cu loc, cât vor şti oameni buni c-au ţinut tată-mieu, să ţie şi dumiialui stolnicul, însă să ne fie locul înpreună cu dumiialui, frăţéşte.

Şi în tocmala noastră au fostu dumiialui Ion Dobje şi Vasilie Tăbârţă vornici măriei sale doamnei, şi Dumitru stolnicul, şi Dumitaşco Coadă stolnicul, şi Ciogolea şi Moţoc vornici de gloată, că să să ştie.

Оу Їис, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃нв <7152/1643> wкт(омвріе) ѕ <6>.

Safta[1]; † Dimitrie[1]; † Coadă[1].

† їиз, Василіе Тжвжрцъ <m. p.>[1].

† їиз, Костантин Чwгwл(ѣ), искал <m. p.>[1].

їиз, Гиоргие Моцок ворник, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVII/117. Orig., hârtie (31 x 21,5 cm), filigran, cinci sigilii inelare octogonale; sigiliul lui Dumitru cuprinde slovele numelui în ligatură: „Димитр(ие)"; sigiliul de lângă numele Saftei cuprinde un scut heraldic încărcat cu o „mână" ce iese din senestra şi ţine un „buchet" de flori; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini; un alt sigiliu conţine doi lei rampanţi, ce ţin în labe o spadă, deasupra căreia este o coroană încadrată de slovele; А şi К (Dumitraşco Coadă); două sigilii sunt neclare.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/192 (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Iorga. *St şi doc.*. V. p. 607 (rez. cu extrase. fără dată de zi, şi cu greşeli); Ghibănescu, *Academia şi doc. Iaşi.* în „Ioan Neculce". fasc. V (1925). p. 321 (rez., după Iorga); Caproşu – Zahariuc. *Doc. Iaşi.* I. p. 394 395. nr. 315 (orig.).

[1] Sigiliu inelar

193 1643 (7152) octombrie 12, Iaşi

† Иw Вас(и)лїе воевода Б(о)ж<їю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wже приидо>[1]ше прѣд нами и прѣд вѣсими молдавскими бол<ѣри>[1] ...[1] <Прсенїе wт>[1] Бърлад, съ един запис за свѣдѣтелство wт А<ндреиш <шол>[1]тwз съ її пъргари, и wт Кърстѣ бив шолтwз, и wт Кърс<тѣ>[1]...[1] Рwсwл, и wт поп(ъ) Павел wт Некорешти, и wт Тома wт Добрине<шти и wт многи л>[1]юди добри, писаеще и свѣдѣтелствwщ(е) како ...[1] с(ы)нwв Рофею и wт с(ы)нове емwв что сѣ изберет част(ь) <им wт село Док>[1]ани, что ест wт в(о)лост(и) Бърлад, радї десѣт vхорски ...[1] Бълан wт Некорещи Нижни част(и) емv вѣси колико сѣ из<берет>[1] ...[1] <wт с>[1]ело Докани, радї пѣт(ь) vхорски. И пак соби кvпил ...[1] <сы>[1]нови ...[2] Корван вѣси част(и) еи ...[1] <wт>[1] старо Добринещилор, съ вѣсѣм доходом, радї пет...[1].

... <wвидѣх>[1]ом тот запис за свѣдѣтелство wт [то]толикиx людї <добри>[1] ...[1] ддоxом и повтверъдиxом Прсенїе wт Бърлад в...[1] части за wтнинъ wт село Докани, како да ест ...[1] и викvпленїе.

И ин да сѣ не wмишает.

W Мс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃нв <7152/1643> wкт(омврїе) ї҃ <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Io Vasilie voievod, <din mila >[1] lui Dumnezeu, <domn al Ţării Moldovei. Iată a venit>[1] înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor moldoveni <Arsenie din>[1] Bârlad cu un zapis de mărturie de la A<ndreiaş şol>[1]tuz cu 12 pârgari, şi de la Cârstea fost şoltuz, şi de la Cârs<tea>[1] ...[1] Rusul, şi de la popa Pavel din Nicoreşti, şi de la Toma din Dobrine<şti, şi de la mulţi>[1] oameni buni, scriind şi mărturisind că ...[1] fiul lui Rofei, şi de la fiii săi, ce se va alege partea <lor din satul Doc>[1]ani, care este din ţinutul Bârlad, pentru zece ughi ...[1] Bălan din Necoreşti de Jos părţile lui toate câte se vor <alege>[1] ...[1] <din>[1] satul Docani, pentru cinci ughi. Şi iarăşi şi-a cumpărat ...[1] <fiii>[1]...[2] Corban, toate părţile ei ...[1] <din>[1] bătrânul Dobrineştilor, cu tot venitul pentru 5 ...[1]

... <am văzut>[1] acest zapis de mărturie de la atâţia oameni <buni>[1] ...[1] am dat şi am întărit lui Arsenie din Bârlad ...[1] părţi de ocină din satul Docani, ca să-i fie ...[1] şi cumpărătură.

Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, în anul 7152 <1643> octombrie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Arh. Naţionale Bucureşti, A. N., MMCDXXIII/1. Orig., hârtie difolio (27.5 × 14 cm) filigran rupt, lipsă o treime, verticală, din mijloc.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii. XXVII/193 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II. p. 340, nr. 1693 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Şters.

194 1643 (7152) octombrie 12, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими н(а)ш(и)ми мwлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, слоугa н(а)ше Пантюл wт Пересъчина и ѳказовал прѣд нами един запис за свид(ѣ)телство wт многиχ людї добри wткр(ъ)снїи мецишши писавши въ тот запис како прїиде прѣд ними Гѳроае и съ ...[1] еи Негрескѳл, по иχ доброи волѧ, неким непонѳжден(и) а ни приселовани, и дали частv им за wтн(и)нѳ елико с(ѣ) изве<р>[2]ет wт село Єпѳрѣни, что ѳ в(о)лост(ѳ) Ѡрхею[и]скомѳ, съ вес приχодї. Та дал(и) слvзѣ[3] нашем(ѳ) виш(е) писан, Пантюлwеи, радї девѣт кобжли, что било ѳкрал с(ы)нѳ емѳ, Поѧн(ъ), wт Пантюл и не имает съ чим плат(и)ти глав с(ы)нъ им, Поѧн(ъ), нъ дал част им за wтн(и)нv елико с(ѣ) изберет wт село Єпѳрѣни, съ вес приχод.

Ино ми, ѿко ѳвидѣχом тот истинїи запис wт тиχ людї добри, вѣровали есми и wт нас ещеж(е) дали и потвръдили есми слvгам наш, Пантюлwв(и), на тоа выш(е) прѣд речена част за wтн(и)нv wт село Єпѳрѣни, елико с(ѣ) изберет част Гѳроае и съ ...[1] еи, Негрескvл, съ вес приχод, како да ест емѳ правда wтн(и)нv и кvпежна, съ въсѧм доχодом, непорѳшенно николиж(е), на вѣки вѣчнї.

И ин да с(ѣ) не ѳмишает.

Ѯ Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца wк(томврїе) в҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Pantiul din Peresecina, şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni megieşi de primprejur, scriind în acest zapis că a venit înaintea lor Guroaie şi cu ...[1] ei. Negrescul, de bunăvoia lor, nesiliti de

www.dacoromanica.ro

nimeni, nici asupriţi, şi au dat partea lor de ocină câtă se va alege din satul Epureni, care este în ţinutul Orheiului, cu tot venitul. Aceasta au dat-o slugii noastre mai sus scrise, lui Pantiul, pentru nouă iepe, pe care le furase fiul ei, Poiană, de la Pantiul şi nu are cu ce plăti capul fiului ei, Poiană, ci a dat partea lor de ocină, cât se va alege din satul Epureni, cu tot venitul.

Deci noi, dacă am văzut acest adevărat zapis de la aceşti oameni buni, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Pantiul, această mai înainte zisă parte de ocină din satul Epureni, cât se va alege partea Guroaiei şi cu ...[1] ei, Negrescul, cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, cu tot venitul neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1634> octombrie 12.

Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad), DCCI/23. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Inst. de Ist „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/194 (foto.).

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, p. 82–83, nr. 78 (text. slav după orig. şi trad. editorului).

---

[1] Loc alb în text.

[2] Rupt.

[3] Slova **с**, scrisă peste **и**.

195 1643 (7152) octombrie 12, <Iaşi>

Noi, Vasilie v(oie)vod, cu mila lui D(u)mnezeu domnu Ţării Molda[v]vii. Precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor alor noştri moldoveneşti boieri, a mari şi a mici, Cozma şi Dumitraşco şi sora lor, Mărica, ficiorii lui Ionaşco Poturul, de a lor bunăvoie, de nime siliţi, nici asupriţi, şi au făcut tocmala şi schimbătura cu al nostru credincios boierin, Iorga vel vistiernic, şi i-au dat lui satul Mileanca, din ţânutul Dorohoiului, pe pârâul Podraga, cu tot hotarul şi cu tot venitul, care acel sat au fost danie şi miluire părintelui lor, Ionaşco Poturul, de la răposatul Miron Barnovschii v(oie)vod. <Şi dresele>[1] ce ei au avut pre acel sat, Mileanca, încă le-au dat în mânule Iorgăi vistiernicului.

Apoi, şi al nostru credincios boierin mai sus scris, Iorga vel vistiernic, s-au sculat şi au dat ficiorilor lui Poturul, schimbu pentru schimbu, satul Băşenii, din ţânutul Neamţului, ce şi lui este de cumpărătură, iarăş(i) cu tot venitul. Şi încă le-au mai dat adaos 200 galbini în mânule mai sus numiţilor, ficiorilor lui Potur(ul), Cozma şi Dumitraşco şi sora lor, Mărica.

Deci noi, dacă am văzut între dânşii a lor de bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, apoi şi noi aşijdire am dat şi am întărit alui nostru credincios boiarin, Iorga vel vistiernic, pre acel mai sus numit sat, Mileanca, din ţânutul Dorohoiului, ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură şi uric de întăritură, cu tot venitul, neruşăitu nici odinioară, în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu să amestice.
În Iaş(i), let 7153 <1643> octomv(rie) 12[2].
Тодерашко вел л(ѡ)г(о)ф(ѣ)т искал.
S-au posleduit Costandin Leondari sulgeri.
Vel l(o)g(o)f(ă)t.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente moldoveneşti, LXXI/3. Copie într-o condică de documente. Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/195 (foto.).

[1] Întregirea noastră.
[2] Urmează, marcată într-un cerc, menţiunea: „L(ocul) p(eceţii) gospod".

196 <Circa 1643 (7152)> octombrie 12

Fără velet. Un zapis de la un Tete şi Necola, prin care arată că au vândut parte lor din sat din Şendreni ce-au avut de la moaşă lor, Dochie; au vândut-o lui Gheorghii neguţitor, drept 20 lei, însă din tot locul.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXV/164, f. 1 r. Rez., într-un perilipsis „de pe scrisorile ce-au arătat vechil(ul) egumen(ului) Cetăţuii, pe moşia Şendreni, de pe Prut, ţin(utul) Iaşi".

Datat în funcţie de întărirea domnească acordată lui Gheorghie Dimuţă, în 1643 (7152) octombrie 12.

197 <Înainte de 1643 (7152) octombrie 12>

Fără velet. Un zapis de la Mărica Ignătoai prin cari arată că au vândut toată partea ce-au avut la sat la Şăndreni de pe Antonu stolnicel şi parte Lalii[1] şi parte lui David, cu preţul ce le-au avut cumpărate cu acelaşi preţu le-au şi vândut lui Gheorghii din Eş(i).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXV/164. Rez., într-un perilipsis „de pe scrisorile ce-au arătat vechil(ul) egumen(ului) Cetăţuii, pe moşia Şendreni, de pe Prut, ţin(utul) Iaşi".

Datat în funcţie de întărirea domnească acordată lui Gheorghie Dimuţă, în 1643 (7152) octombrie 12.

[1] Lectură nesigură.

198 1643 (7152) <înainte de octombrie 12>

7153 <1644>. Un zapis de la un Vasile, sin Varvarii, ...[1] prin care arată că au vândut a sa dreaptă ocină şi moşii din sat din Şendreni, a treia parte din parte

www.dacoromanica.ro

Varvarii, ce s-a alegi din parte di gios. Acee au vândut-o lui Ghiorghii neguţitoriul, drept 10 lei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXV/164, f. 1 v. Rez., într-un perilipsis „de pe scrisorile ce-au arătat vechil(ul) egumen(ului) Cetăţuii, pe moşia Şendreni, de pe Prut, ţin(utul) Iaşi".

Datat în funcţie de întărirea domnească acordată lui Gheorghie Dimuţă, în 1643 (7152) octombrie 12.

---

[1] Loc liber.

199 1643 (7152) octombrie 12, <Iaşi>

Suret[1] de la Vasilie voievod, let ѯзр҃нв wк(томврїє) вї.

† Adec(ă) au vinit înainte noastră şi înainte a tutu<ror>[2] a noştri boieri moldoveneşti, mari şi mici, Gheorghie Dimuţ(ă) staroste de neguţători, şi ne-au arătat noao doo zapisă de la Marie, femeia lui Ignat Manoleţ, scrisă de mâna popii lui Loghin celui bătrân, denainte a câţ(i)va neguţători şi oameni buni din târ[â]g din Iaşi, anume: Arghirie, şi Toader Hagi, şi Gheorghie Hanul, şi Mierăuţă, frate(le) Măricăi [şi] Ignătoaia, şi ficiorul ei, Costandin, şi Alexa neguţător, şi Zahariia neguţător şi alţi oameni buni, scriind şi mărturisind într-acele zapise cum ea, de bunăvoia ei, de nime silită, nice asuprită, ş-au vândut a sa dreaptă ocină şi cumpărătură parte Măricăi, giupânesei lui Gavril Grebincii ce-au fostu pârcălab, şi parte lui Anton stolnicelul, şi parte Loli şi parte lui David, neamul Sasului, cât să va alege din sat din Şăndreni, din ţinutul Iaşului, pe apa Prutului, ce-au fostu cumpărătură bărbatului ei, Ignat[3] Manoleţ, din vatra satului, şi din câmp şi din tot vinitul.

Aceea au vândut-o celui mai sus scris, anume Gheorghie Dimuţ(ă) staroste de neguţători, pentru optudzăci şi cinci taleri bătuţi.

Şi deci, iarăşi au arătat înainte nostră Gheorghiie Dimuţ(ă) din Iaşi şi alte doo zapisă scrisă dinainte a mulţi oameni buni, anume: Arghiriie neguţător, şi Manole, şi Costandin, şi Gheorghiie neguţători, şi Chiriţa, şi Cârstiian, şi iarăş(i) Bălance din Şăndreni, şi Ursul, ficiorul Nastasii de acolo, şi Pavăl pârcălabul, şi Gavril, ginerile Rătundului, şi iarăş(i) Costandin, ficiorul lui Balotă, şi Samson, ficiorul Gligăi din Şăndreni, şi Toader, ginerile lui Nistor neguţătoriul, şi Andrei neguţătoriul, şi Ionaşco steclariul şi alţi oameni buni, scriind şi mărturisind întru acele zapise, cum el au cumpărat o parte de ocină, cât să va alege din sat ...[4] de la Samson, feciorul Măricăi, nepotul Odochii, ce i-au fostu lui cumpărătură de la Perdutul, parte lui, făr(ă) parte nepotu-său, Ursului. Aceea au cumpărat-o Gheorghie Dimuţ(ă), dreptu cinci galbeni buni.

Şi iarăşi altă parte de ocină din sat ...[4] ce-au cumpărat de la Vasile, ficiorul Varvarii, nepot lui Ignat Balotă, a patra parte din parte lui Iuraşco Dimineaţă[5], pentru dzece lei bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Pintr-aceea, pre toate acele părţi de ocină câte scriu mai sus, din vatra satului şi din câmpu şi din tot vinitul, ca să fie lui Gheorghiie Dimuţ(ă) celui mai sus scris, dreaptă ocină, şi cumpărătură şi uric de întăritură, cu tot vinitul, neruşiit nice odinioară, în véci.

Şi altul ca s(ă) nu s(e) mai amestece.

(7152) 1643 octombrie 12[6].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXII/5. Trad., din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

Ibidem CXXXIX/50 (trad., din 1780 aprilie 12, de Gheorghie Evloghie dascăl); CXXV/164 (rez. dezvoltat); idem, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 18 (rez. dezvoltat).

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 65, f. 63 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/199 a, b (foto. după cele două trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 341, nr. 1694 (rez., după rez. dezvoltat de la Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 628); Caproşu–Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 395–396, nr. 316 (trad. de la Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice).

---

[1] În cealaltă trad. (vezi descrierea arheografică) urmează menţiunea: „de pe ispisoc sirbesc".

[2] Omis.

[3] Cuvântul „Ignat" adăugat deasupra rândului.

[4] Loc liber în text.

[5] În cealaltă trad.: Завтрѣ („Dimineaţă").

[6] În cealaltă trad., urmează: Тодерашко вел логофет.

200 1643 (7152) octombrie 12, Iaşi

† Adecă noi, Macsin, feciorul lui Funingine, şi cu nepoţii miei, Vlasie[1], şi Ion şi Sohiica, feciorii popei lui Ignatu, şi Florea, feciorul Petrei, şi Ionaşco, nepotul lui Sorăci, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Trifan, însişine pre noi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a noastră bŭnŭ[2]<vo>[3]ie am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie ce am avut noi, a patra parte din giumătate de satu de Fâşcani, pre Valea Borcei, în ţinutul Vasluiului, cu loc de hăleşteu, unde a fostu hăleşteul cel bătrân. Acéea o am vândutu dumisale, giupânului Gligorie ce a fostu postelnic, dreptu doadzeci de galbeni.

Şi ne-au făcut plata toate deplin(ă), denaintea dumisal(e) [lui] Radului vornic ot târgu, şi Dumitru vornicul de Botăşéni, şi Pavăl ce au fostu vornic şi mulţi omeni buni, feciori de boiari şi megiiaşi.

Şi derése ce am avutu le-am datu pre mâna dumisal(e).

Pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţile, să aibă a-ş(i) face şi derése dumneşti.

V Мс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1643> wкт(омвріе) в҃і <12>.

Radul vornic[4]; Dumitru vornic[4].

† Аз, Павъл Лаботъ вив двор(ник) <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/138. Orig., hârtie, filigran, două sigilii inelare octogonale, care au în câmp decor geometric (al lui Radul vornic) şi floral (al lui Dumitru vornic).

Inst. de Ist „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/200 (foto.).

---

[1] Nume modificat din „Vasilie".
[2] Greşit, pentru „bună".
[3] Omis.
[4] Sigiliu inelar.

201 — 1643 (7152) octombrie 15

Ispisoc domnesc, scris pe sârbie de la Vasilie воиевода, datu Andocăi zlătariu, precum au trimis pe Vasilie Roşca дворник глотнии şi pe Tăbârţă vornicul şi au hotărât satul Dăeni şi au pus semné, arătând toate semnelé pe rând, şi cum că l-au întărit cu stăpânirea acestui sat şi precum că i-au mai dat şi un vad de moară.

Din anii 7153 <1644> oc(tombrie) 15.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 548 (Condica M-rii Bisericani), f. 61 v. Rez. dezvoltat.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 341, nr. 1695 (rez. după acelaşi rez.); Butnariu, *Circulaţia monetară*, p. 264 (rez. după rez.).

202 — 1643 (7152) octombrie 16

7152 <1643> octombrie 16. Mărturie lui Cârste din Borceşti de cercetare ce au făcut după porunca g(o)spod pentru un vadu de pio de la podu, între Zahariia din Uscaţi şi Andronic şi fraţii lui, cu Vasăi din Borceşti.

Arh. Naţionale Bucureşti, A.N., MMV/31, nr. 192. Rez.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/202 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 341, nr. 1696 (rez.).

203 — 1643 (7152) octombrie 20

Copie di pi suretul scos di pi ispisocul lui Vasilie vodă, din velet 7152 <1643> octomvrie 20.

Precum au venit înainte nostră şi înainte a noştrii moldoveneşti boieri, mari şi mici, Teta şi cu fraţii ei, Isac şi Coste şi Anna şi Mărica, ficiorii lui Măron[1], şi cu nepoţii lor, Gheorghiţă, feciorul lui Ionaşco, nepotul lui Măron[1], şi au arătat înainte domnii meli un zapis de mărturii de la boierii domnii meli, de la vornicii de poartă şi de la alţi boieri, de la Vasâle Roşca, şi Toderaşco vornic, şi Costantin Ciogole

www.dacoromanica.ro

vornic, şi Irâmie Muguleţ, şi Dumitraşco Drăguţăscul, şi Dociul biv paharnic, şi Isac din Călineşti, şi Păntili(e) Barboţchi, şi Dumitru ot Lihiceni şi Vasâle, slugi<l>[2]i domnii meli, scriind între acel zapis precum ei ş-au înpărţâtu între dânşii a lor driaptă ocină şi moşie ce-au avut părintili lor, Miron Onciul ot Herţa, şi de la maica lor, Gaftona, fata popii Tomi ot Călineşti, satul Sănehăul, pe Prut, la ţânutul Cernăuţului, şi giumătate de sat de Cernăcău, tot într-acel ţănut, şi cu locuri de heleşteu şi de moră.

Şi s-au vinit satul Sănihăul cu locuri de heleşteu şi de mor(ă)[3] pe 4 fraţi. O parte să aibă a ţâne Isac, altă parte frati-său, Coste, a trie parte soara[4] lor, Mărica, a patra parte ca să fii a lui Ghiorghi şi cu fraţii lui, feciori lui Ionaşco, cu tot vinitul. Iar în parte Tetii s-au vinit den giumătate de sat, Cernăcăul, giumătate, iar în partea Anii, surorii sale, iar s-au vinit dintr-ace giumătate de sat; amândurora surorilor giumătate de sat, parte din gios, cu loc de heleşteu şi de moară în Topliţă.

Şi noi, dacă am văzut de a lor bunăvoie împărţală şi tocmală între dânşii, şi de la noi li-am dat şi li-am întărit slugilor domnii meli pe satul Sănehăul, ca să ţăie cu tot vinitul, şi pe giumătate de sat Cernăcăul, pe doi fraţi, ca să li fie lor driaptă ocină şi moşie.

Toder Volcinschi.
S-au scos la velet 7271 <1763> mai 30.

După Balan, *Doc. bucovinene*, II, p. 121–122, nr. 55. Copie după trad., care se păstra în arhiva de la Forum Nobilium din Cernăuţi, pachetul cu documente vechi.

ALTE EDIŢII: Balan, *Familia Onciul*, p. 40, nr. 34 (aceeaşi copie).

---

[1] Greşit, pentru „Miron" (nota noastră).
[2] Completarea noastră.
[3] Parantezele editorului.
[4] Aşa în textul editat.

204 1643 (7152) octombrie 21, Botoşani

† Adec(ă) eu, Dămiian, feciorul Solomiii, neputul Zahariicăi, scriu şi mărturisăscu cu cestu zapis al mieu precum am păscut oile dumisal(e), lui Pavăl vornicul, şi i-am perdut cindzeci de vite, de oi.

Deci, n-am avut cu ce plăti, ce i-am pus partea me de ocină din Médeeşti zelog; cându i-oi plăti oilé, să-mi ieu moşie.

Şi acestu zapis s-au făcut denainte lui Dumitraşco dé Epoteşti, şi denainte şoltuzului de B<o>[1]tăşeni şi cu doisprădzeci pârgari.

Şi pentru credinţa, am pus şi pecete târgului, să s(e) ştiie.

Ѵ Ботъшени, лет ҳзр҃нв <7152/1643> wкт(омвріе), к҃а <21> а(ь)ни.

Из, Дѳмитрашко wт Апотещи <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXI/213. Orig., hârtie, filigran, pecetea târgului Botoşani, rotundă, având în câmp un păun şi legenda: † Печат тръгъ Ботъш(ени) („† Pecetea târgului Botoşani").

Ibidem, DCCLXX/33 (copie din 1815).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII/204 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 61–62, nr. 34 (copie după Condica Onicenilor).

[1] Rupt.

205 1643 (7152) octombrie 29, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскої. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Tomiţa din Şetrăréni. Dămu-ţi ştire că domniei méle s-au jeluitu sluga noastră, Drăgan, feciorul cămăraşului din Căbicéni, şi nepotu-său, Pătraşco Berciul aprodul, şi Toader Liciul cu fraţii săi, pre boiarinul nostru, pre Gavrilaş ce-au fost log(o)f(ă)t, dzicându că le face înpresurătură de moşiia lor, de giumătate de sat din Corneşti, şi le-au cosit fânaţul fără ştirea lor pre acea giumătate de sat. Aşijdere, să leagă şi de altu satu a lor, anume Căbicénii, de dzice că are cumpărături acolo. Şi dzice Drăgan şi Berciul că au şi vecini în Căbicéni ai lor derepţi de moşie, şi-i ţine logofătul.

Prentru acéea, deacă vei vedea cartea domniei méle, să mergi la sat la Corneşti şi să strângi oameni buni, bătrâni de pre-npregiur, megiiaşi, şi să socotiţi înpreună cu omul boiarinului domniei méle credincios şi cinstit Todera<ş>[1]co logofătul cel mare, şi cu acei oameni buni, de să va afla că au cosit logofătul Gavrilaş fără ştirea lor pre a lor direaptă ocină la sat la Corneşti, să aveţi a opri fânul.

Aşijdere, şi la Căbicéni să socotiţi cu oameni buni megiiaş(i). De va dzice logofătul că are niscai cumpărături acolo, să-ş(i) puie dirésele înnaintea domniei mél(e) şi să aducă şi uricul Căbicénilor ce-au luatu de la Gaftona, nepoata lui Drăgan, şi cât fân va fi cosit să aveţi a-l opri. Şi vecinii de să vor afla că simtu direpţi de moşie a lui Drăgan şi a fraţilor săi, să aibă ei a-ş(i) ţiné vecinii.

Şi, cum de veţi afla cu oameni buni, să faceţi o scrisoare la domniia mea, să ne daţi ştire.

Тое пишем г(о)сп(о)дств(а) ми. Инак не учините.

У Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃нв <7152/1643> wк(томврїе) к҃ѳ <29>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лwг(о)ф(е)т учил.

† Мнакї <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/139. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri şi pătat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/205 (foto.).

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

Mărturie de la veliţii boier(i), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв, pentru o parte din Cucuten(i), ce-au cumpărat Ştefan Moimăscul de la nepoţii lui Pătraşco Banul.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXL/60, f. 22 v. Rez., de la mijlocul sec. al XVIII-lea, în „scara" unei condici de documente a unui boier din familia Cantacuzino.

Datat în funcţie de întărirea domnească (v. doc. următor).

207 1643 (7152) noiembrie 1, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѧд нами и прѧд нашими болѣри, великиχ и малиχ, Ѧндрею и брат ег(о), Батин, и Пътрашко и Ѧрбѹре, и сестри иχ, Станка, и Грозава, и Ѡдокиц(а), и Ѧксана и Роксанда, вси с(ы)н(о)ве Ѧнѹшкъи, и внѹц(и) Пътрашко Банѹл, и прѧвнѹци Пънтелею Банѹл, нѣким непонѹжденi а не присиловани, нж за иχ доброю волѣ, и продали своиχ права wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ wт село Кѹкѹтѣни, что ѹ волост Кърлигжтѹр(и), wт пол село, деветаго част, и wт тоа половина, wт шеста част, елико сѣ изберет част Дѹмитреи; и wт село Бърбош(и), wт половина село, тиж(е) деветаго част. Таа продал(и) болѣрин(ѹ) г(оспо)дств(а) ми, Щефан Моимъскѹл бив вел армаш, и кнѣгинѣи ег(о), Ирineи, дщіа Пътрашко Банѹл, радї три десѧт талери битиχ.

Тѧм ради, и г(ос)п(о)дств(а) ми шко ѹвидѧχом между нимі за доброволною токмеж[до] и полною заплатѵ[1] и wт г(ос)п(о)дств(а) ми ещеж(е) дадохом и потвръдиχом н(а)шемѵ болѣрин(ѹ), Щефан Моимъскѵл армаш, и кнегинеи ег(о), Ирineи, на тиχ части за wтн(и)нѹ wт село Кѹкѹтѣни и wт Бърбош(и), како да ест и wт г(ос)п(о)дств(а) ми права wтн(и)нѹ и викѹпленїе, съ въсѧм доχодом.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

Vѵ Мс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв ноемв(рїе) а̀.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣχ[2].

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Кwрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Andreiu şi fratele său, Batin, şi Pătraşco şi Arbore, şi surorile lor, Stanca, şi Grozava, şi Odochiţa, şi Acsana şi Rocsanda, toţi fiii Anuşcăi, şi nepoţii lui Pătraşco Banul şi strănepoţii lui Pănteleiu Banul, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor

www.dacoromanica.ro

ocină şi dedină din satul Cucuténi, ce este în ţinutul Cârligăturii, din jumătate de sat a noua parte, şi din acea jumătate, din a şasea parte, cât se va alege partea Dumitrei; şi din satul Bărboş(i), din jumătate de sat, de asemenea a noua parte. Pe acestea le-au vândut boierului domniei mele, Ştefan Moimăscul fost mare armaş, şi cneaghinei lui, Irina, fiica lui Pătraşco Banul, pentru treizeci de taleri bătuţi.

Pentru aceasta, şi domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie între dânşii şi plata deplină, şi de la domnia mea încă am dat şi am întărit boierului nostru, Ştefan Moimăscul armaş, şi cneaghinei lui, Irina, aceste părţi de ocină din satul Cucuténi şi din Bărboş(i), ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1643> noiembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Corlat <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/140. Orig., hârtie, filigran, sigiliu mijlociu aplicat în ceară roşie, pierdut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/207 (foto.).

---

[1] Litera ѵ corectată dintr-un ѧ.

[2] Greşit, în loc de вελѣѧ.

208 — 1643 (7152) noiembrie 10

† Eu, Agapie, feciorul Alecsandrei, nepotul preutései popei Zahariei, însumi pre mine mărturisescu cu ceastă scriso(a)re a mea cum am vândut dumnii sale vor<ni>[1]cului lui Cujbă tot(ă) partea mâne-mea Alesandrei din sat din Păniceşti, dintr-a a patra parte de sat câtă să va alége, direptu doisprădzéci tal(eri), dinnaintea lui Dumitraşcu şoimariul, şi a Niculei de Bălténi, şi Tuderaşco de Rusi, şi Oprea, şi Nicula, şi Mihul din Iaşi.

Deci să aibă a-şi face dumnealui vornicul zapis domnescu, să-i fie dumnii sali dreaptă moşie.

Pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţile nostre, să să ştie.

Въ лѣто ѯзр҃нв <7152/1643> ноє(м)вр(їє) ѵ҃<10>.

Дѹмитрашкѵ.

Из, Алекса пис<ал>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Păniceştii, cumpărătura lui [lui] Cujbă; <două din sec. al XIX-lea>: 7152 <1643> noiemv(rie) 10, no. 7; 7152 <1643> noiemv(rie) 10; <şi una în limba greacă>.

Arh. Inst. de Ist. Leningrad, Fond Acte Mold., nr. 68. Orig., hârtie (19,2 x 29,7 cm), două peceţi inelare aplicate în cerneală şi două amprente digitale.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/201 (foto. după orig.).

EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 77–78, nr. 27 (orig. cu slove chirilice şi trad. în limba rusă).

[1] Omis.

209 1643 (7152) noiembrie 22

† Adecă eu, Dumitraşco, feciorul Ghicăi, nepotul lui Romăşcel, însumi pre mine mărtorisescu cu estu zapis al me[e]u, cum eu, de nime nevoit, nice asuprit, ce de a mea voie bună am vândut u<n>[1] locu de casa no(a)stră în târgu, în Iaşi, am vândut dumisale lui Isari vistérnicului, căce iaste lângă dumialui, şi pre negoţ ce am tocmit să-m<i>[1] de dumialui vistérnicul o sută de lei. Dumialui Isari vistérnicul datu-me-au o sută de lei şi plată deplin(ă) me-au pl<ăt>[1]it cu bani gata.

De acmu înnainte să fie acel loc de casă ce mai sus scrie ca să fie a dumisale vistérnicului direaptă moşie, şi a cuconilor dumisale şi a nepoţ(ilor) şi a strănepoţi(lor), în veci neclătitu, înnaintea estui zapis al nostru.

Şi în tocmala no(a)stră[2] s-au prilejit boiar(i), anume: Costantin Ciogolea vornicul, şi Neanul vornicul, şi popa Nistor de la Arhanghel, şi Pană Caceaun, şi Ionaşco Roşca, şi Gheorghie Dimuţa, şi Iane vătăh[3], şi Roman, feciorul lui Lapteacru, şi alţi mulţi o(a)meni buni s-au prilejit.

Şi eu, Vasilie Robceanul, am scris cu voia dumisale.

Şi preste mai mare credinţă, au iscălit.

Leat 7152 <1643> noemv(rie) 22.

Аз, Костантин Чоголѣ двор(ник), искаχ <m. p.>.

Eu Dumitraşco Ghica, nepotul lui Romăşcel, am vândut dumisale vistérneculuı Isar de bunăvoie mea, ş-am şi iscălit, ş-am luoat ce mai sus scriim. **Аз, Дѵмитрашко Гика, искал** <m. p.>[4].

Їон Тъѳтѳл спътар, искал <m. p.>.

Аз, Василїе Робчанѳл, искаχ <m. p.>.

Eu, Cucris, am fosto la tocmal(ă) <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua scris în aceeaşi vreme>: Zapisul a ficiorilor Ghicăi pentru casăle; <tradus în sec. al XVIII-lea în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXI/23. Orig., hârtie difolio (31,7 x 21,5 cm), filigran, cerneală neagră, sigiliu inelar rotund în fum, care are în câmp un leu cu coada pe spinare mergând spre dextra.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVII/209 (foto. după orig.).

EDIŢII: Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 396–397, nr. 317 (orig.).

[1] Omis.

[2] Slova ъ, corectată din altă literă.

[3] Aşa în orig.

[4] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

Un zapis de la Andrei, ficiorul Anuşcăi, nepotul Banului, pecum au vândut a lor driaptă ocină şi moşiie din sat din Vartici ce i-au fostu moşiie dispre maică-sa, fata lui Pătraşco Ban(ul).

Aşijdere, s-au tocmit cu unchiu-său, cu Vasilie Banul, şi cu mătuşi-sa, Irina, şi le-au dat părţile lui ce-au avut el în Hăsnăşéni şi în Cucuténi, şi i-au dat părţile lor din Vartici. Şi aceste 2 părţi încă le-au vândut lui Isac văt(ah), ginerile lui Murguleţ, drept 15 lei bătuţi. Iară dintr-alţ(i) fraţ(i) a lui să n-aibă a să amesteca, ce să aibă a-ş(i) lua dintr-alte ocini ale lor ce au.

Şi această tocmală este făcută denainte lui Vas(i)le Banul vel şet(rar), şi Ştefan Moimăscul vel armaş, şi logofătul Răcoviţ(ă), şi Vasilie Roşca biv vor(nic), şi Neniul vornic şi [ş] alţii.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 256 v.–257 r. Copie prescurtată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/210 (foto. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 341, nr. 1697 (rez.).

Datat după Vasile Banu mare şetrar (la Nicolae Stoicescu, *Dicţionar*, p. 343, Vasile Banul este înregistrat ca mare şetrar până la 25 septembrie 1643).

211 <Înainte de 1643 (7151) decembrie 4>

Eu, Grigorii Urmezeu, mărturisesc însumi pe mini cu această scrisoare a mi cum, di bunăvoia me, am vândut giumătate di sat di Medvica lui Grigore Urechi vornicul cel mare din Ţara di Gios, ci acel sat ieste pi Prut, în ţân(u)t(ul) Hotinului, ca să fiii dum(i)s(ale) driaptă ocină şi moşei şi să aibă dum(nea)lui a-ş(i) face şi direasă domneşti. Şi-am vândut ace giumătate di sat, drept trii sute şi doauzăci di lei.

Să să ştii, eu însuş(i), Grigorii Urmiziul iscal.

Cantora hotărâturilor Oblastiei Basarabii.

Copia aceasta, posleduindu-să din cuvânt în cuvânt şi fiind scoasă întocmai di pi cel adevărat zapis, de aceia, pi temeiul jurnalului încheiat la 19 zile a aceştii luni iunii, s-au încredinţat cu iscăliturile cuviincioasă.

În Chişinău, anul 1830 iunii 24 zile.

Iscăliţ(i): Predisidatel, Rusul, l(ocul) p(eceţii).

Secretari, Gabură.

Stolonacialnic, Vasâliu.

Arhiva Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Fond 1299, op. 1, d. 521, f. 178 v., nr. 5. Copie din 1834.
Ibidem, d. 496, f. 207 (copie); ibidem, dosar 521, f. 124 r., nr. 5 (trad. în limba rusă).
Arh. Naţionale Bucureşti, Microfilme Rusia, r. 91.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Caproşu, *Câteva documente*, p. 51, nr. 1 (aceeaşi copie).
Datat după doc. următor.

212 1643 (7152) decembrie 4, Iaşi

Suret di pi un ispisoc di la Vasilii vodă pi giumătati di sat di Medvica, ci ieste la tin(u)t(ul) Hotinului, din anul 7152 <1643> dic(hem)v(rie) 4.

Adică au vinit înnaintia tuturor boierilor noştrii moldovineşti, mari şi mici, Grigorii Urmiziul, di a lui bunăvoi, di nimeni silit, nici asuprit, şi au vândut a sa driaptă ocină şi moşie dintr-un dres ci au avut de moşiie şi di cumpărătură di la Irimia Movilă v(oie)v(o)d şi di la Gaşpar vodă giumătate de sat din Medvica, ci ieste pi Prut, în ţin(u)t(ul) Hotinului, cu loc di heleşteu în Midvica, şi moară, şi cu fânaţ di coasă şi cu tot vinitul; acesta au vândut cinstitului şi credinciosului boieri Grigore Ureche marelui vor(ni)c din Pământul[1] di Gios, drept treii sute di taleri di argint.

Şi sculându-să dum(nea)lui i-au plătit toţ(i) diplin aceşti bani mai sus scriş(i), trei sute taleri di argint, în mâinile slugii noastre Grigorii Urmeziul, înaintia noastră şi înaintia boierilor noştri, mari şi mici.

Şi noi, dac-am văzut di a lor bunăvoi tocmală şi diplină plată, aşijdiria şi di la noi încă am dat şi am întărit cinstitului şi credinciosului nostru boieri marelui vornic pre ace mai sus <scrisă>[2] giumătate di sat di Medvica, cu loc di heleşteu, şi di moară în Medvica, şi cu fânaţ di coasă şi cu tot vinitul, cum ca să fii dum(nealui) driaptă ocină şi cumpărătură, cu uric şi întărire, neclintit niciodinioară, în veci.

Şi dresă ci au avut el pre ace giumătate di sat încă le-au dat dum(i)s(ale), ce ieste mai sus scris.

Şi altul ca să nu să amestece.

Sângur domnul a poroncit, fiind logofăt mare Todiraşcu.

Dumitru Vlăgia.

L(ocul) p(eceţii).

Tâlcuit di Iosif Luca ieromonah.

Cantora hotărâturilor Oblastii Basarabii.

Copia aceasta, posleduindu-să din cuvânt în cuvânt şi fiind scoasă întocmai de pi tălmăciria celui adevărat ispisoc, di aceia, pe temeiul jurnalului închiiat la 19 zile a aceştii luni iuni, s-au încredinţat cu iscăliturile cuviincioasă şi puniria peceţii înpărăteşti. În Chişinău, anul 1830, luna iunii, 24 zile. Iscăliţ(i): Predsidatil, Rusul. L(ocul) p(eceţii).

Secretar. Gabură.

Stolonacialnic, Vasiliu.

Arhiva Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Fond 1299, op. 1, d. 521, f. 179, nr. 6 (copie după trad.).

O trad. rus. din 1834, la f. 124 v.–126 r., nr. 6.

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 37, op. 3, d. 886, f. 146 (trad. în limba rusă).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Caproşu, *Câteva documente*, p. 52, nr. 2 (aceeaşi copie); *Moldova*, IV, p. 78-79, nr. 28 (copia de la Moscova).

[1] Aşa în copie.
[2] Omis.

213 1643 (7152) decembrie 9, Iaşi

† Иw Василїе воевода<д>[1], Б(о)ж<їю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавс>[1]кои. Dat-am cartea domniei mél(e) giupânései Şoldănése să fi<e ta>re şi putérnic(ă) cu cartea domnii méle a ţiné o parte de ocin(ă) din sat din Unguraş(i), ce sintu la ţinutul Neamţului, din[n] a opta parte din tot satul, giumătate, partea lui Pavăl, pentru căci au pus zălog acea parte de ocin(ă) Frăsina, sora lui Pavăl, dereptu o sută de lei bătuţi, la vorniceas(a) Şoldăneas(a), însă cu 20 de galben(i) mai dinainte Pavăl. Şi ş-au făcut Frăsina şi zapis pre sine dinnaintia a mulţi boiari şi ş-au pus dzi, de nu-i va da bani la dzi, să-i mai dea vorniceas(a) 20 de lei şi să ţiia vorniceas(a) acea parte de ocin(ă). Deci cându au fostu la dzi, bani nu i-au dat.

Deci de acmu înnainte, să aibă a-i da vorniceas(a) 20 de lei şi să ţie ocina cu tot vinitul.

Şi nime să nu să améstec(e) la acea parte de ocin(ă) din[n] a opta parte de sat, giumătate, ce să aibă a o ţiné giupâneas(a) Şoldăneas(a).

Инак не бѵдет прѣд сим листом г(осподст)в(а) ми.

Ѵ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1643> дек(емврїе) ѳ҃<9>.

† Сам г(о)п(о)д(и)нъ вела.

Вел лwг(о)ф(е)т ѵчи(л).

Дѵмитрѵ <писа>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Carte de opritu.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXII/14. Orig., hârtie (27,8 x 19 cm), filigran, rupt la mijloc în partea de sus, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar.

Arh. Naţionale Suceava, Documente, I/53 (copie după orig. de Teodor Balan).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVII/213 (foto. după orig. şi după copia de la Arh. Naţionale Suceava).

EDIŢII: *Catalog Suceava*, p. 153, nr. 406 (rez. după copie).

[1] Rupt.

214 1643 (7152) decembrie 10, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră la Ion[n]aşco, la Florea de Sirbi.

www.dacoromanica.ro

Dămu-ţ(i) ştire cum au pârât de faţ(ă) înnaintea domnii mél(e) Talpă cu răzéşii pre popa Avrentie, dzicând că-i înneacă o moar(ă) cu un iaz a lui, ce-au făcut pre hotarul lui, la Berteşti. Iar popa Avrentie au dzis că nu le înneacă moara lor căci ş-au părăsit vadul lor cel bătrân, ce l-au lăsat mai gios, în pizmă.

Pentr-acea, noi n-am credzut nici pre unii, ce am trimis şi un om al nostru şi am scris şi la tine. Deci să strângeţ(i) oameni buni de prin megiiaş(i), carii vor şti mai cu direptul, cu sufletel(e) lor. Deci <de>[1] vor hi făcând ei moar(ă) pre vadul lor cel bătrân, a Hănăsénilor, şi va hi înnecând apa de la iazul preutului, să-ş(i) mute iazul mai gios, iar de nu va avea unde-l muta, să-l taie. Iar, de-l vor hi înpresurând Hănăsénii în pizmă, iarăş(i) să-l lase în pac(e) să-ş(i) puie moara pre vadul cel bătân, unde au ţânut moşii lor şi părinţii. Şi nimărui să nu făţăriţ(i), ce cum va hi mai cu direptul, să scrieţ(i), să daţ(i) ştire domnii mél(e) cu scrisoare de la voi şi de la a<lţ>[2]i oameni buni. Iar de veţ(i) făţări, şi să va afla într-alt chip, ap<oi>[2] voi veţi şti.

Aceasta vă scriem, într-alt chip să nu faceţ(i).

V Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1643> дек(емврїе) ѳ<10>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

† Дѵмитрѵ <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIV/62. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XVII/214 (foto. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

215 <După 1643 (7152) decembrie 10>

† M(i)l(o)st(i)ve şi liminate doamne, să fie măriia dumital(e) sănătos[1]. Dăm ştire măriі[i] tal(e) c-au venit cu cinstit(ă) cartea măriei tal(e) popa Avrentie de Berteşt(i) şi Talpă cu răzéşii lui de Hănăséni, scriind la noi ca să strângem oameni buni şi bâtrâni de prin megiiaş(i) cum vor şti acei oameni: înneacă un iaz a preutului pre iazul[1] Hănăsénilor, au ba, au lăsatu-ş-au ei iazul cel de moşie şi s-au mutat mai gios? Scriind în cartea măriei tal(e), de vor hi[2] având Hănăsénii vad bătrân mai sus să-ş(i) mute moara la vadul cel bătrân, iar de le va înneca şi acela vad să s(e) taie iazul popei.

Deci noi am strânsu oameni buni anume: Bălan Buţea cel bătrân, şi Creţul cel bătrân de Sărăţéni, şi Năstasie de Igeşt(i), şi Luca de acolea, şi Trifan de Lăţăşti, şi Sp(i)ridon din Lungéni, şi Onaca de Beneşt(i) şi popa Tricica de Igeşt(i), tot oameni cu barbel(e) albe. Aceştea toţ(i) au mărturisit cu sufletel(e) lor cum au fost vadul cel bătrân a Hănăsénilor, al treil(e), mai sus unde au ştiut ei, şi ni l-au arătat şi noao şi am vădzut c-au fost iaz bătrân. Şi au fost mulţi oameni din megiiaş(i) vreo sută de oameni, anume: Bejan căpitan, şi Chirica de Sărăţéni, şi Păcurar diiac, şi Ionaşco de Piscani, şi Căzacul de Sărăţéni, şi Gavril de Râbăeşt(i), şi Tofan

www.dacoromanica.ro

Orbul, şi Toaderu croitorul, şi popa Mândălan şi mulţi mai tineri. Şi s-au aflat că nu li s(e) înneacă vadul cel bătrân nici altul mai gios, că s-au măsurat şi apa, ce nici la genunchi n-au fost.

Deci noi dăm ştire măriei tal(e). Măriia ta vei fac(e) cum va hi voia mărie tal(e).

Şi, mai pre mar(e) credinţă, ş-au pus aceşt(i) oameni, toţ(i), peceţil(e) şi dégetele.

Să fie măriia dumital(e) sănătos.

† Eu, Păcurar diiacul <m. p.>.

† Robii măriei tal(e), Dumitru uricar şi Ionaşcu Florea, dăm ştir(e) măriei tal(e).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIV/65. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, cinci sigilii inelare şi şase amprente digitale.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XVII/215 (foto. după orig.).

Datat în funcţie de doc. anterior.

---

[1] Slova ѧ, scrisă deasupra rândului.
[2] „hi", adăugat deasupra rândului.

216 <1643 (7152) decembrie 17>

O mărturie de la Ştefan Boul <pentru Locoviţa, ţinutul Cernăuţi>.

După *Catalog*, II, p. 341, nr. 1698. Rez. după rez. dintr-un izvod de doc. de la Arh. Naşionale Bucureşti, M-rea Agathon, II/46, nr. 12 (astăzi rez. nu se mai găseşte în izvodul de doc. de sub această cotă).

Datat în funcţie de doc. din <1643> septembrie 28.

217 1643 (7152) decembrie 20

† Се убо ми, Тодерашко вел лвг(о)ф(е)т, и Глигорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Тодер Петричѣико вел дворник Горнѣи Земли, и Гаврїил хетман и пъркълаб Сучавскїи, и Їwргаки вел спътар, и Гewргїе вел чашник, и Тома вел столник, и Гewргицж Штефан третїи л(о)г(w)ф(е)т, и Пътрашко Чоголѣ бъв л(w)г(о)ф(е)т, и Костантин Чоголѧ дворник глотнїи, и Нѣнюл и Гewргїе Моцок дворници глwтнїи и инїи болѣри[1], mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au venitu înnaintea noastră Dumitru cel bătrân, feciorul lui Ciochin(ă) vătavul, nepotul Micăi din Onăşcani, şi surorile lui, Dorda, şi Todosiia şi Nastasiia, de nimene ne<v>[1]oiţi, nice siliţi, ce de a lor bunăvoie, ş-au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, din giumătate de sat a şése parte, toată partea Micăi, din sat din Ciureşti, pre Prutu, în gura Délei, la ţinutul Iaşilor.

www.dacoromanica.ro

Aşijdere au venitu înnaintea noastră Iorga, feciorul lui Gavril, nepotul Stancăi, şi cu văru-său, Ştefan, feciorul Annei, nepotul Stancăi, iarăş(i) din Onăşcani, de a lor bunăvoie, ş-au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, dintr-un bătrân ce să înparte în trei părţi, <a>[2]u vândut doao părţi, părţile lor din ... [2] <ace>laşi sat, din Ciureşti, pre Prut. Acéste părţi le-au vândut f<ra>[2]telui nostru, dumisal(e) Iorgăi vi<sti>[2]iarnicului cel mare, dereptu o sută de lei bătuţi. Şi le-au dat aceşti bani, toţi, deplin la mân<a> lor, denaintea noastră.

Şi pre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus peceţile într-acest zapis al nostru, ca să-i fie dumisale de credinţă şi să-ş(i) facă şi dirése domneşti, ca să să ştie.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1643> дек(емврїе) к <20>.

Ѳз, Тодерашко вел лог(о)ѳ(е)т, искал <m. p.>.

Ѯрѣке дворник <m. p.>.

Ѳз, Петричаико дворник <m. p.>.

Гаврил хетман <m. p.>.

Ѳз, Юрдаки вел спът(ар) <m. p.>.

Ѳз, Гиеоргїе вел чашник <m. p.>.

Ѳз, Тома постелник вел столник, искал <m. p.>.

Ѳз, Геѡрги Шефан лог(о)ѳ(е)т, искал <m. p.>.

Ѳз, Костантин Чоголѣ дворник, искал <m. p.>.

Ѳз, Нѣнюл дворник, искал <m. p.>.

<În partea de jos a doc., în stânga, o însemnare din prima jum. a sec. al XIX-lea>: S-au trecut deplin la condică.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad), LXXXVI/27. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXXI/190, nr. 9 şi CDXXXI/191, nr. 9 (rez. într-un opis de la mijlocul sec. al XIX-lea); ibidem, CDXXXI/4 (rez. dez. într-o mărturie hotarnică din 30 aprilie 1801); ibidem, CDLXII/5.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVII/217 (foto. după orig.).

---

[1] † Adică noi, Toderaşco mare logofăt, şi Gligorie Uréche mare vornic de Ţara de Jos, şi Toader Petricéico mare vornic de Ţara de Sus, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Iordache mare spătar, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Toma mare stolnic, şi Gheorghiţă Ştefan al treilea logofăt, şi Pătraşco Ciogolea fost logofăt, şi Costantin Ciogolea vornic de gloată, şi Neaniul şi Gheorghie Moţoc vornici de gloată, şi alţi boieri.

[2] Rupt.

218 1643 (7152) decembrie 20, Iaşi

† Ѡ Василїе воевода, Б(о)[1]жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидоша прѣд г(о)сп(о)дства ми и прѣд въсеми нашеми мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Дѳмитрѫ стар, с(ы)нь Чокинж вътав, внѳк Микъи от Онъшкани, и <съ>[2] сестри его съ Дорда, и

www.dacoromanica.ro

съ Тодосїѧ и съ Настасїѧ, неким непонѹжденї, а ни присиловани, нъ по ихъ доброю волю, и продали свою правѹю ѡтнинѹ и дѣднинѹ, ѡт половина село, шестаа часть(ь) въсѣ часть(ь) Микъи, ѡт село Чорещи, на Прѣт(ѣ), въ ѹст Дѣла, ѹ волост Искомѹ.

И· тиж(е) прїидошѣ г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и прѣд въсеми нашими мѡлдавскими болѣри, Їѡрга, с(ъ)нъ Гаврил, внѹк Станки, и съ братанич ег(о) Шефан, с(ъ)нъ Анни, внѹк Станки, тиж(е) ѡт Ѡнъшкани, никим непонъжденї а ни присиловали, нъ по ихъ доброю волю, и продали ихъ правию ѡтнинѹ и дѣднинѹ, ѡт едни стар, что са раздѣлает на три части, ѡни продали двѣ части, своих части, ѡт тогож(е) села, на имѣ Чюрещи, на Прѣт(ѣ). Тое продали нашемѹ вѣрномѹ болѣринѹ, Їѡргъи великомѹ вистїѧрникѹ, радї стѡ леви сребрънихъ.

Ино г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, ѡкож(е) ѹвидѣхом междѵ ними доброволною тѡкмеж(е) и испълъною заплатѹ въ ръцѣ[3] им тих више писанних п(и)н(ѣ)зи, едно стѡ леи битих, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми и ѡт нас доходом и потвръдихом више писанномѹ вѣрномѹ г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, Їѡрга. вел вист(ѧрник), на тих виш(е) писанних части за ѡтн(и)на, и дѣднина, и кѹпежно, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсем доходом, непоколѣбимо николиж(е), на вѣки, прѣд сим листѡм г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

Ѹ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв дек(емврие) к҃.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лог(о)ѳ(е)т искал.

Мнаки <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Dumitru cel bătrân, fiul lui Ciochină vătav, nepotul Micăi din Onăşcani, şi <cu>[2] surorile lui, cu Dorda, şi cu Todosiia şi cu Nastasiia, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din jumătate de sat, a şasea parte, toată partea Micăi, din satul Ciureşti, pe Prut, în gura Délei, în ţinutul Iaşi.

Şi de asemenea, au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Iorga, fiul lui Gavril, nepotul Stancăi, şi cu vărul său, Ştefan, fiul Anei, nepotul Stancăi, de asemenea din Onăşcani, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, dintr-un bătrân ce se împarte în trei părţi, ei au vândut două părţi, părţile lor, din acelaşi sat, anume Ciureşti, pe Prut. Pe aceasta au vândut-o boierului nostru credincios, Iorga mare vistiernic, pentru o sută de lei de argint.

Deci domnia mea, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie şi plata deplină în mâinile[3] lor, acei bani mai sus scrişi, o sută de lei bătuţi, domnia mea şi

www.dacoromanica.ro

de la noi am dat şi am întărit boierului credincios al domniei mele mai sus scris, Iorga mare vistiernic, pe acele părţi de ocină mai sus scrise, ca să-i fie dreaptă ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, nestrămutat niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1643> decembrie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit.

Ianachi <a scris>[1].

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 223–225, nr. 134. Text slav după orig., şi trad. edit. Actul se păstrează la Biblioteca „Saltîkov-Şcedrin" din Leningrad, Secţia manuscrise, Fond Buznea, dos. 9, f. 1, cu o trad. „di pi originalul sârbesc", din 1844 februarie 16, de Hrisanth ieromonah.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXXI/190, nr. 10 (rez.); ibidem, CDXXXI/191, nr. 10 (rez.).

ALTE EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 80–82, nr. 29 (text slav după orig. şi trad. rom. cu slove chirilice); Caproşu, *Documente româneşti din sec. al XVII-lea*, p. 82–84, nr. 3 (text slav după orig. şi trad.).

---

[1] Parantezele noastre.

[2] Omis.

[3] Greşit, în loc de: рѣки.

219 1643 (7152) decembrie 20, Iaşi

† Иw Василїе воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la ·sluga no(a)stră, Vas(i)lie de Mădârjéci. Dămu-ţ(i) ştir(e) că s-au jeluit boiarenul domnii méle credincios, Dumitru Buhuş ce-au fostu vistérnic, pre sat, pre Pietriş, că i-au stricat hotarul şi i-au mutat nişte pietri. Deci deacă veri[1] vedea cartea domii méle iar tu să strângi megiiaşi de prin pregiur şi oamen(i) buni, bătrâni, şi să cercaţi de hotar, stricatu-l-au, şi de pietri, stau cum au fostu mai de demultu, au mutatu-le-au? Şi cum veri[1] afla mai cu direptul şi cum vor mărturisi oameni bun(i), bătrâni, cu sufletele sal(e), să faceţi o scrisoare şi să-m(i) daţi ştir(e) domnii méle.

Тоє пишем; инак не бъдет.

V Мс в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрнв <7152/1643> декемв(рїе) к <20>.

Бел лог(о)ѳ(е)т учи.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Cartea pentru hotarul despre Pietriş, <apoi, de altă mînă>, la Vasilie de Mădârjéci.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIX/21. Orig., hârtie (30,5 x 20,8 cm), filigran, cerneală cafenie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut, încărcat cu capul de bour, cu steaua cu şase raze între coarne; la dextra soarele şi spada, iar la senestra luna şi sceptrul; deasupra coarnelor bourului se găseşte o coroană deschisă cu cinci fleuroni; între

www.dacoromanica.ro

două cercuri legenda: Їw Васїлиѥ воєводѧ, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)ст(їю), г(о)сп(о)д(а)рь Земле М(о)лдавскої („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/119 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 246–247, nr. 146 (orig.); *ibidem*, XXI, p. 57–58, nr. 47 (orig.); Buletinul „Ioan Neculce", III (1923), p. 203, nr. 21 (rez. după orig. de M. Costăchescu).

---

[1] Greşit, în loc de „vei".

220 <După 1643 (7152) decembrie 20>

† Cinstit şi mai mare părintel(e) nostru, dumnealui, jupânul Toderaşco marel(e) log(o)făt. Dăm ştir(e) dumital(e) că au venit cinstit(ă) cartea mării sal(e), lui vod(ă), la noi, ca s(ă) mérgem să socotim hotarul Criveştilor, despre Pietriş, pre unde au fostu hotarul cel bătrân.

Deci am mărsu acolo şi am strânsu megiiaşi de prin pregiur, oameni buni, bătrâni. Deci pre unde spun megiiaşi că au fostu hotarul cel bătrân a Criveştilor, acmu să află pre câteva locuri că au întrat Pietrişanii cu plugurile şi au stricat hotarul, şi pre unde au fostu ţéline lăsate pentre hotară, cum iaste obieiaiul ţărâi, să nu s(e) are, pentru să s(e) cuno(a)scă hotarul, toate acélea li-au arat Pietrişanii. Aşijdere, şi pre unde au fostu drumur(i) bătrâne pintre hotar, ce s-au chemat că au fostu drumul hotar, ş<i>[1] acélea[2] toate le-au tăiat Pietrişanii şi au mutat drumurile pre aiure.

Iar, de lucrul pietrilor céle de hotar, mărs-am cu megiiaşi de-am socotit, şi au fost o(a)meni şi den Pietriş şi den Criveşti, şi toţi au mărturisit cum nu stau pietrile cum au fost stându mai de demultu, ce acmu stau într-alt chip, şi s(e) cunoscu că sîntu mutate din locul lor. Aşijdir(e), au desgrădit Pietrişanii gardiril(e)[2] sale şi au arat tocma pân(ă) în pietri, şi, de-acie, au îngrădit şi pietrile în lontru în ţarina lor, cum nu s-are căde. Dereptu[3] acea, noi[4] ci-am vădzut cu ochii noştri şi cum am audzit mărturisindu aeşti o(a)meni buni, toţi, noi dăm ştire dumital(e), ca unui cinstit boiaren, iar dumneata vei socoti cu înţelepciunea dumital(e) cum va fi[5] mai bine.

Să fii dumneata sănătos wт Г(оспод)и, амин[6].

† Noi robii mării sal(e), lui vod(ă), şi a dumital(e) că neşt(e) feciori, Vas(i)lie de Mădârjaci şi Buculéiu şi Costantin de acolea.

† Vasilie; † Buculéi; † Coste.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † De la Vas(i)lie Pahomie şi de la Vasilie Buculéi şi de la Coste de Mădârjéci, pintru hotarul Criveştilor despre Pietriş.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIX/26. Orig., hârtie difolio (29,9 x 20,2 cm), filigran, cerneală cafenie, două peceţi inelare rotunde în tuş negru, prima având ca emblemă un grifon, iar a doua motive florale şi o amprentă digitală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/120 (xerocopie).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 250–251, nr. 149 (orig., cu data de an: „către 7150"); *ibidem*, XXI, p. 58–59, nr. 48 (orig., cu caractere chirilice şi data „d. 7152 dec. 20"); „Ioan Neculce", III (1923), p. 203, nr. 26 (rez. după orig. cu data: „sec. XVII, c. 1643", de M. Costăchescu).

Datat după porunca domnească din 1643 (7152) decembrie 20.

---

[1] Şters.
[2] Cuvânt scris peste alt cuvânt care a fost şters.
[3] Al doilea **ѣ**, corectat dintr-un **и**.
[4] „noi" scris deasupra rândului.
[5] „fi", adăugat deasura rândului.
[6] „de la Domnul, amin".

221 <După 1643 (7152) decembrie 20>

† Cinstit părintele nostru, dumneata, jupâne logofete mare, să fii dumneta sănătos. Dăm ştire dumitale că ne-au poftit dumnealui, viste<r>[1]nicul Buhuş, să socotim la un hotar a dumisale, ce-au fostu mai déinte[2] vréme de hotarul Târgului Frumos şi iaste dumisal(e) dar(e) de la Barnovschie vod(ă), Dumnedzeu îl pomenească!

Deci noi am mărsu de-am socotit acel hotar şi am aflat că au stricat Costeştii hotarul dumisal(e) în doî locuri, în capul muncelului, câtăva loc cu pluguril(e). Şi Pietrişénii aşijder(i), iarăş(i) au pus doî ari(i) iarăş(i) pre acela hotar. Deci noi, cum am aflat cu sufletele nostre, noi dăm ştire dumital(e), iar dumneata veri face cum va fi voia dumital(e) şi cum ver[3] socoti că va fi mai cu direptul şi milostivul Dumnedzeu să dăruiască dumital(e) sănătate şi pace şi a toată cinstită casei dumital(e) **wт Х(рист)ѣ, амин**[4].

† Preuţii şi toţ(i) orăşénii de Târgul Frumos şi vătămanul şi toţ(i) săténii de la Munténi dăm ştir(e) dumital(e), jupâne logofete.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Mărturie de la Târgul Frumos şi de la Muntén(i), pintru hotarul ce au stricat Costeştii.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLIV/174. Orig., hârtie difolio (31,5 x 21 cm), filigran, sigiliul Târgului Frumos (4 x 4 cm), în fum, având în câmp un scut heraldic încărcat cu o pasăre cu aripile desfăcute, întoarsă spre dextra, cu soarele la senestra şi luna (crai nou) la dextra (luna seamănă cu un peşte, ţinut în cioc de pasăre), deasupra scutului o cruce, iar în exergă, între două cercuri perlate, legenda: † **Печать Красны Тръгыстъ** († „Pecetea Târgului Frumos"); în dreapta sigiliului târgului, un sigiliu inelar octogonal, (1,6 x 1,4 cm), aplicat în fum, neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/121 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 247–248, nr. 147 (orig., datat: <către 7150>).

Datat după porunca domnească din 1643 (7152) decembrie 20.

---

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] Greşit, în loc de „vei".
[4] De la Hristos, amin.

www.dacoromanica.ro

† Hotarul Criveştilor despre Movileni, merge prin dumbravă pre deal până în movila buigută unde au fost boârul, acoło să împreună hotarăle Ru(gi)noasei, şi a Criveştilor, şi a Movilenilor, iară despre Pitriş au fost hotarul pre vale Redului din obârşie văei în gios până în gios de Petriş la Răvăcani.

† Iară Pitrişeni au întrecut prestă vale Rădului de la un loc în sus mai multu de o pistrelă spre hotarul Criveştilor, iar în gios au trecut mai puţân până capul râpii. Iară în capu răpii s-au aflat şepté drumuri bătrâne tot araté cu plugul de Petrişeni şi tot s-au mutat drumurile în hotarul Criverştilor, pre după gardurile ţarinei ce le-u mutat ei cum şi acum s-au mutat drumul D(umb)r(ăvii) preste pământurile Criveştilor mai o procică.

† Iară pitrile am socotit că nu stau ca alte pitri de hotară că nice stau pre lungul hotarului nice de curmeziş şi se cunoaşte că nu stau pre tocmala lor cea bătrână.

† Altă am socotit c-au arat Pitrişeni până în Pitriş alocuri au şi mai trecut spre hotarul Criveştilor.

† Şi pri unde au fost arat Pitrişeni an şi astă iarnă au lăsat nesămănat câte de vro procică şi mai bine.

† Iară pre unde au fost lăsat astă iarnă nişte capete de pământuri nearate, acmu iarăş(i) le-u arat d(e) i(z)n(ov)(ă), până în gardu.

† Iară la Răvăcani aşijderelea ce au fost lăsat ţelină de hotar, iarăşi au arat Petrişenii încă în capetele pământurilor încă au mai tăiat şi din capetele pământurilor, a Răvăcanilor.

† Şi un râbnic iarăş au făcut Grama pre locul Răvăcanilor şi n-au tăiat brazde din hotarul său ce au tăet în hotarul Răvăcanilor.

† Aşijderea şi deasupra Glodului un rându de pământuri ce iaste a Răvăcanilor, iar(ă)şi au intrat Petrişenii de au arat câtva loc pre la capetele pământurilor şi a mutat drumul mai gios.

† Aşijderea la Muncel au cosit un om din Pietriş neşti fân pre hotarul vistiernicului eu şi luoat dumnealui fănul.

† Aşijderea doi oameni din Pitriş ş-au pus arele pre locul visternicului la Muncel.

† Aşijderea au intrat Drăgan, sluga Gramei, cu un pănântu mai multu de o procică într-o un hotaru a visternicului la Costeşti.

† Iară de la un loc în sus despre pădure pre Vale Redului, au început a face altu rându de pământuri prestă vale, ruptu-au din capete pământurile sale din muche văii Redului despre hotarul lor şi au trecut prestă vale până unde au pus ei gardul acmu, despre hotarul Criveştilor, iară eu am întrebat acel om ce ara că ce nu ari cum sămtu alte pământuri ce ari mai scurtu pământul iară acel om el au dzis că ară dreptu o giumătate şi vre hi mai dooa părţi mai lungu cel ce lăsase nearat de cât cel arat.

Pe verso o însemnare: „De la Săpoteanul sluga logofătului cum au socotit hotarul Criveştilor despre Pietriş în ce chip au stricat oamenii Gramei jitniciarul".

www.dacoromanica.ro

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 248–250, nr. 148.Orig., se afla în actele lui Robert Mille.

Datat după porunca domnească din 1643 (7152) decembrie 20.

223 164<3> – 164<9> (715<1> – <7158>) decembrie 27, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit înnaintea domnii méle şi înnaintea tuturor boierilor domnii méle, la cei mari şi la cei mici, sluga noastră Vasilie Vartic ce au fostu vătav, feciorul Grăpinei, cu un zapis de mărturie de la slugile noastre, de la Frim Hăjdeu, şi de la Costantin Drăgăşescul, şi de la Gheorghie Corosteanul, şi de la Pa<ras>[1]chiva ce-au fostu sulgér, şi de la Lupul Păulel, şi de la Golăi şi de la Gavril, feciorul lui Grozav, scriindu şi <măr>[1]urisindu într-acel zapis cum au cumpărat o parte de ocină, den sat den Voicouţi, ce iaste în ţinutul Dorohoiului, pre <apa P>[1]rutului, den a treia parte de tot satul a treia parte, cu vad de moar(ă) într-apa Prutului, şi cu fânaţu <şi>[1] cu tot venitul. Acéia o au cumpărat de la Gheorghie Borodaci, feciorul Anghelinei, nepotul lui Frăţiian, dereptu d<ouă>[1]dzeci de galbeni de aur.

Dece s-au sculat sluga noastră, Vasilie Vartic, <şi>[2] acei bani ce mai sus scriem i-au plătit deplin, 20 de galbeni de aur, întru mânule lui Gheorghie Borodaci.

Dece domniia mea, deaca am vădzut acel zapis de mărturie de la slugile noastre, ce mai sus scriem, l-am credzut şi de la domniia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre, lui Vas(i)lie Vartic, pre acea parte de ocină ce mai sus scriem, ca să-i hie lui direaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Aşijderea, iar au venit înnaintea noastră şi înnaintea boiarilor noştri, sluga noastră, Vasilie Var<tic>[1], cu un zapis de mărturie, iar de la slugile noastre ce mai sus scriem, de la Frim Hăjdeu, şi de la Costantin Dră<gă>şescul, şi de la Gheorghie Corosteanul, şi de la Lupu Păulel, şi de la Nacul de Malinţi şi de la Olan de Cotela, <s>[1]criindu şi mărturisindu într-acel zapis cum au cumpărat de la popa Samson de târgu de Hotin, şi de la soru-sa Nastasiia, <şi>[1] de la feciorul său, Ionaşco, şi de la nepoată-sa, Măricuţa, fata Nastasiei, o parte de ocină, dentr-acela sat, ce <m>[1]ai sus scriem, den Voicouţi, den a treia parte den tot satul a treia parte, dereptu douîdzeci de galbeni de aur, cu fânaţe <şi>[1] cu tot venitul, ce va hi pre hotarul acelui sat.

Pentr-acéia, deaca am vădzut domniia mea acéle zapise de mărturie, de la d<omnia>[1] mea, încă am dat şi am întărit slugii noastre, lui Vasilie Vartic ce au fostu vătav, ca să-i fie de la domniia mea uric <şi înt>[1]ăritură, cu tot venitul, lui şi feciorilor lui, cu tot venitul, neclătit nice odănăoar(ă), în véci.

И ин да сѧ не ѕмишлет прѣд сим листом г(ос)п(о)дс(т)ва ми. И нак не бѣдет.

V Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃н<д – ѯзр҃ни>[3] дек<емврие> к҃з.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Тодерашко вел лиг(о)ф(е)т искал <m. p.>.
† Мардарїе <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXIII/57. Orig., hârtie difolio (43,5 x 28,1 cm), filigran, rupt la îndoituri, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/223 (foto).

Datat după perioada în care Toderaşco Ianovici a fost mare logofăt (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 409).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Probabil, diacul a omis cifra unităţilor.

224 1644 (7152) ianuarie 1, Conceşti

† Adec(ă) eu, Tudora şi cu ficiorii miei, cu Miron şi cu Alecsa малъи[1], fata Anasii, nepoata ii Romănăsea, strănepoata a lui Ivaşco Bobici, însum(i) pre min(e) scriu şi mărturisescu cu acest zapis al mieu căci de nim(e) nevoit(ă), nici silit(ă), am vândut a me direptă ocin(ă) şi moşie, în sat în Bobeşti, ce să va alege parte me de la alţi vraţ(i)[2] ai miei, den stâlpul lui Vlad, despre stâlpul Onciului, cu tot vinitul, den vatra satului şi den câmpu şi cu parte de heleşteu în Başău. Şi am vândut[3] Andreicăi diiaconului şi femei lui, Antemii, dereptu treisprădzece lei bătuţ(i) şi un stup, nepotul Onciului, strenepotul a lui Ivaşco Bobici, ca să le fie lor direptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă), prentru căce mi-au plătit deplin, lor, şi ficiorilor, şi nepoţilor şi strenepoţilor lor.

Şi în tocmala no(a)stră au fost mulţi oamin(i) bu<ni>[4] şi bătrân(i), anum(e): Gherasim Roşca, şi Istratie, şi Ile ot Conceşti, i Guţu ot tam, i Mârze, i Lenco ot tam, i Tiron, i Loghin, i Cârste ot tam, i Simion Păcurar, şi Iftodi, s(â)nă Drăguşan ot Dvorişt(e), i Grozul ot Conceşt[t]i i Toader ot tam.

Şi, prentru mai mar(e) credinţa, ne-[m]am pus şi peceţile no(a)stre, să să ştie.

Пис(а) у Кончещ(и), в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃нв <7152/1644> ген(арїе) а҃ <1> а(н)нъ.

Аз, Пътрашко Берчюл апрод, искаҳ и заплатил еи, въ а(ь)нї Василиа воеводи[5].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXXXV/3. Orig., hârtie (32,5 x 20,5 cm), filigran, şase sigilii inelare în fum, neclare (la două dintre ele se observă un decor floral).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVII/224 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 537, nr. 1 (rez. cu extrase, după orig.).

[1] cel mic.
[2] Greşit, în loc de „fraţi".
[3] Cuvânt modificat din alt cuvnt.
[4] Omis.
[5] Eu, Pătraşco Berciul aprod, am iscălit şi am plătit, în zilele lui Vasilie voievod.

www.dacoromanica.ro

225 **<Înainte de 1644 (7152) ianuarie 10>**

† Eu, Mârze, şi cu femeia me, cu Irina, fata Dabijei, înşine pre noi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi am vândut un[1] vad de moar(ă), cu şese pământuri în frunte, la sat la Hălmăgeşti. Şi l-am vândut dumisali Dabijei ce au fostu staroste, direptu nooadzeci de galbini, bani gata, bani buni. Şi dumnialui, Dabije, ne-au plătit acei bani, ce mai sus scrii, toţi deplin, întru mânule noastré. Şi ca să aibă a-şi face şi direse domneşti.

Şi neme den fraţii miei să n-aibă a-ntorce, căce am întrebat de toţi, de dânşii.

Şi în tocmala nostră au fost: Apostol ce au fost şultuz la Agiud, şi Ionaşco Budzea o<t>[2] tam, şi Bârlădianul, şi Ştefan de Drăguşeni şi Dubenschii.

Şi, pe mai maré credinţă, né-am pus peceţile şi am şi iscălit, să sé ştie.

Бородач искаахъ <m. p.>; **Из, Бърледнѣн искал** <m. p.>; **Щефан ...**[3] <m. p.>.

Из, Минкѣ[4] <**искал**> <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Bârnova, II/2. Orig., hârtie (24 x 20 cm), rupt la îndoituri, două sigilii inelare în tuş, neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVII/225 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1189 (rez. după orig., datat: <1636>).

Datat în funcţie de doc. următor.

---

[1] Slova **ѵ**, scrisă peste **ѡ**.

[2] Omis.

[3] Neclar; o parte din acest nume s-a şters.

[4] Lectură nesigură.

226 **1644 (7152) ianuarie 10, Iaşi**

† **Иѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои.** Adecă au venit înnaintea noastră şi înnaintea tut(u)ror boiarilor noştri moldoveneşti, mari şi mici, sluga noastră Dabijea ce-au fost părcălab, cu un zapis de mărturie de la Néniul vornicul de gloată[1] şi de la Pătraşco ce-au fost postelnic, pârcălabul de Putna, şi de la Chiriiac ce au fost pitar, şi de la Neagoe căpitanul, şi popa Hilohie din Bărăşt(i), şi de la popa Ion de Floreşt(i), şi Gheorghie Trif de Mihiileşti, şi de la Iane şoltuzul de târg de Agiud, şi Ionaşco Budzea de acolo şi de la mulţi oameni buni şi bătrâni, din pregiur megiiaş(i), scriindu şi mărturisindu într-a[a]cel zapis cum au venit înnaintea lor, de nime nevoit, nici asuprit, Mârzea, feciorul lui Andronic ce au fost pârcălab, şi giupâneasa lui, Irina, fata Dabijei ce au fost păharnic, ce de bun(ă)voia lor, au vândut partea lor de ocină din sat din Hălmăgeşti, şese pământuri din frunte şi un vad de moar(ă) în Gârla Putnei de Gios, direptu o sută de galbeni.

www.dacoromanica.ro

Iar un zapis bătrân, ce au avut pre acea parte de ocină, şi nu s-au dat la mâna Dabijei, de să va scoate cânduva la Divan, să nu să creadză pentru că Mârzea şi giupâneasa lui, cându au vândut au întrebat de toţi fraţii lui.

Deci domnii mea, deaca am vădzut acel zapis de mărturie de la atâţea oameni buni şi bătrâni şi boiari, am credzut şi de la domniia mea încă am dat şi am întărit slugei noastre, Dabijei ce au fost pârcălab, pre acea parte ce scriem, din sat din Hălmăgeşt(i), cu vad de moar(ă), ca să-i hie şi de la domniia mea direaptă ocină şi moşie, cumpărătură şi uric şi întăritură, neclătit nici dănăoar(ă), în véci.

Şi altu să nu să améstece înaintea cărţâi domnii méle.

Ѯ Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв <7152/1644> **ген(дрїе) і҃** <10>.

† Сам г(о)спод(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лвг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

Пътрашко <**писал**>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Bistriţa, VII/11. Orig., hârtie difolio (43 x 28,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat.

Idem, Ms., nr. 646 (Condica M-rii Bârnova), f. 41 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/226 (xerocopie după orig. şi foto. după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 342, nr. 1706 (rez. după orig.).

227 1644 (7152) ianuarie 11, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѿж(е) прїиде прѣд нами и прѣд вѣсим(и) н(а)ш(и)ми мwлдавскими болѣри, великими и малими, слѹга н(а)ше, Шефан Долхескѹл, по его доброю волю, неким непонѹжден л ни приселован, и продал свои права wтн(и)на и дѣдн(и)на, wт wс(и)мая част(ь), wт село Дънчещи, четвртая част, что на Кракъv, ѹ в(о)лостv Немецкомѹ, <с>[1]ъ мест(о) за млин ѹ Кракъv и за стѹпка, и тиж(е) wт wс(и)мая част(ь) wт село Бодещи, четвртая част(ь), wт тог(о) в(о)лостv, wт ватрѹ село, и wт полѣ и wт вес приход. Та wн продал болѧринѹ г(оспод)ств(а) ми вѣрнаго, Тома великїи столник, радї четири десѧт и два ѹгарскиx, п(и)н(ѣ)зъи готови. И платил ег(о) м(и)л(о)ст(ъ) ѹсе испълное тиx п(и)н(ѣ)зи въ рѹки слѹг(а) наш, Стефан Долхескѹл, мѣ ѹгарскиx, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великиx и малиx.

Ино ми, ико ѹвидѣхом иx доброволное токмеж(е) <и>[2] **испълное заплатѹ, л ми и wт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом болѣринѹ г(оспо)дств(а) ми вѣрнаг(о), Томъı вел столник, на тиx виш(е) прѣд реченим частъı за wтн(и)ни, wт wс(и)мая част(ь) wт село Бодещи, четвртая част(ь), и тиж(е) wт wс(и)мая част(ь) wт село Дънчщи,**

www.dacoromanica.ro

четвръта часть(ѣ), съ мѣсто(о) за млин ѳ Крѧкъѵ и за ступка и съ весь приходъ, елико с(ѣ) изберит на тѣх части, како да бъдет его м(и)л(о)ст(ѳ) права wтн(и)на и викѳпленїе, и ѳрик и потверъжденїе, съ въсѣм доходом, непорѳшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѳмишает прѣд сим истинном листѳ г(осподс)тва(ѧ) ми.

ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрнв м(е)с(ѣ)ца ген(арїа) аї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Ştefan Dolhescul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a patra parte din a opta parte din satul Dănceşti, ce este pe Cracău, la ţinutul Neamţ, cu loc de moară în Cracău şi de piuă, şi de asemenea, a patra parte din a opta parte din satul Bodeşti, din acelaşi ţinut, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Acestea el a vândut-o boierului credincios al domniei mele, Toma mare stolnic, pentru patruzeci şi doi de ughi, bani gata. Şi a plătit milostivirea sa totul deplin, aceşti bani, 42 de ughi, în mâinile slugii noastre, Ştefan Dolhescul, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi, şi de la noi, încă am dat şi am întărit boierului credincios al domniei mele, Toma mare stolnic, acele de mai sus înainte zise părţi de ocină, a patra parte din a opta parte din satul Bodeşti, şi de asemenea a patra parte din a opta parte din satul Dănceşti, cu loc de moară în Cracău şi de piuă şi cu tot venitul, cât se va alege pe acele părţi, ca să-i fie milostivirii sale dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7152 <1644> luna ianuarie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco < a scris>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: На въси части Ш<ѣ>[2]ѳдна(ѧ), wт село Бодещи, wт Нѣмцѳ[3]; <una ulterioară>: Una după [al] alta, se s(e) puie ѣ часть(и)[4] <şi una din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> ghen(a)r(ie) 11. No. 38.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/39. Orig., hârtie difolio (29,2 x 19,5 cm), filigran, rupt puţin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat. Cu o trad., făcută la m-rea Neamţ, în 1827 mai 20, de Naftanail ieromonah.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/227 (xerocopie după orig.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 49–51, nr. 29 (text slav după orig. şi trad. edit.).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Pe toate părţile lui Ştefan din satul Bodeşti şi din Dănceşti, din Neamţ,
[4] 5 părţi.

228 1644 (7152) ianuarie 11, Iaşi

† Иw Василїе во(е)вода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѧд нами и прѧд вьсим(и) н(а)ш(и)ми мwлдав<с>[1]кими болѣри, великими и малими, болѣрин г(оспо)дств(а) ми вѣрнїи, Пътрашко Башот(ъ) бывь лwг(о)ѳ(е)т, по его доброю волю, неким непонѹжден а не приселован, и продал своа права wтн(и)на и кѹпежнъ wт село Коцищи, что ѹ в(о)лостѹ Кралигътѹр(и), на Бахлѹю, съ мѣст(о) за млини, и[2] съ став ѹ село и съ вес приход, еликсѫ[3] с(ѣ) изберет wт вьсег(о) хотарѹ. Та wни[4] продал ег(о) м(и)л(о)ст(ѹ), Томы вел столник, радї една сто и два десѧт ѹгарскиѫ, п(и)н(ѣ)зи готови. И въстал са ег(о) м(и)л(о)ст(ь), пан Тома вел столник, и платил ѹсе испльною, тиѫ п(и)н(ѣ)зи выш(е) писанни, р҃к ѹг(и) жолтиѫ, въ рѹк(и) болѣринѹ г(оспо)дств(а) ми, Пътрашко Башот(ъ) бывшїи лwг(о)ѳ(е)т, wт прѣд н[н]ами и прѧд нашими болѣри.

Ино ми, шкож(е) ѹвидѣхом иѫ доброи воля токмеж(е) <и> испльное заплатѹ, а ми и wт нас ещеж(е) дадохом и потвръдиҳом болѣринѹ г(оспо)дств(а) ми вѣрнаг(о), Томи вел столник, на тѧҳ части за wтн(и)ни wт село Коцещи, елико с(ѣ) изберет све части Башотови за кѹпежно, съ вес приход, како да бъдет ег(о) м(и)л(о)ст(и) права wтн(и)на, и викѹплениє, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѧм доходом, непоколѣбимѹ николиѫ(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Ѹ Мс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв м(ѣ)с(ѣ)ца ген(арїа) а҃і҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul domniei mele, credincios, Pătraşco Başotă fost logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură din satul Cogişti, ce este în ţinutul Cârligăturii, pe Bahlui, cu loc de moară, şi cu iaz în sat şi cu tot venitul, cât se va alege din tot hotarul. Aceasta a vândut-o milostivirii

www.dacoromanica.ro

sale, Toma mare stolnic, pentru o sută şi douăzeci de ughi, bani gata. Şi s-a sculat milostivirea sa, pan Toma mare stolnic, şi a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 120 de ughi galbeni, în mâinile boierului domniei mele, Pătraşco Başotă fost logofăt, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, iar noi, şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele credincios, Toma mare stolnic, acele părţi de ocină din satul Cogeşti, cât se vor alege toate părţile de cumpărătură ale lui Başotă, cu tot venitul, ca să fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1644> luna ianuarie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/141. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, parţial deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/228 (foto. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Scris peste un ѳ.

[3] Greşit, în loc de: елнко.

[4] Greşit, în loc de: wн.

229 1644 (7152) ianuarie 12, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоша прѧд нами и прѧд вѣсѣми н(а)шеми мwлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, болѣринѡ г(о)сп(о)дств(а) ми, Нѣнюл дворник глотнїн и съ Нистор Батище, внѡк Нистор Ѹрѧке бив вел дворник, и потокмили сѣ про меж(е) собu и сътворили измѧно и дал Нистор Батище едно селище, имѣ Миχнещїи, что ѡ волост(ѡ) Кърлигътѡр(ѡ), и съ мѧсто за ставъ, бив старомv ставъ, и за сѧножати и съ весь приχод. И Нѣнюл дворник дал сlvсѧм нашим, мѣсто за мѣсто, четвржта част(ь) wт село Петрещи, что ѡ в(о)лост Романскои, съ мѣсто за сѣножати и за Царино, елико сътворил на тое четвржтал част(ь), и съ весь приχод. И дал и п(и)н(ѣ)зи готови, една сто и девѧт десѣт ѡги.

Тог(о) ради, г(о)сп(о)дств(о) ми, ѡко ѡвидѣχом междо ними за доброволною токмеж(е), до тѧкождере и wт г(о)сп(о)дств(а) ми дѣем и потвржждаем болѣрин(ѡ) г(о)сп(о)дств(а)ми, Нѣнюл дворник, на тол прѧд речена селище, что сѣ зѡвет Миχнещїи, съ мѣсто за ставъ и за сѣножати и съ весь приχод, како да естv и wт г(о)сп(о)дств(а) ми правл wтн(и)нѡ, и

www.dacoromanica.ro

измѣненїе, и викѹпленїе, и ѹрик и потвржжденїе, непорѵшеномѵ николиж(е), нѣ[2] вѧки.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Оу Ӥсс, л(ѣ)т(о) ҂зрнв ген(арїе) вї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лωг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Кωрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul domniei mele, Neaniul vornic de gloată şi cu Nistor Batişte, nepotul lui Nistor Ureche fost mare vornic, şi s-au tocmit între dânşii şi au făcut schimb şi a dat Nistor Batişte o selişte, anume, Mihneştii ce este în ţinutul Cârligăturii, şi un loc de iaz, fostul iaz bătrân, şi de fânaţ şi cu tot venitul. Iar Neaniul vornic a dat slugii noastre, loc pentru loc, a patra parte din satul Petreşti, care este în ţinutul Romanului, cu loc de fânaţ şi de ţarină, cât a făcut pe această a patra parte, şi cu tot venitul. Şi a dat şi bani gata, o sută şi nouăzeci de ughi.

Pentru aceasta, domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie între ei, de asemenea şi de la domnia mea dăm şi întărim boierului domniei mele, Neaniul vornic, această înainte zisă selişte care se numeşte Mihneştii, cu loc de iaz şi de fânaţ şi cu tot venitul, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină, şi schimbătură, şi cumpărătură, şi uric, şi întăritură, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1644> ianuarie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt, a iscălit <m. p.>.

† Corlat <a scris>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, I/91. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/229 (foto.).

---

[1] Omis.

[2] Greşit, în loc de на.

230 — 1644 (7152) ianuarie 12

Copia cujusdam privilegii principis Basili de a(nn)o 7152 (1644) januar 12[a], super teritorium pagi Vischnicze.

Scilicet nostra serenitas dedimus confirmavimusq(ue) optimatum, fidelemq(ue) nostrum bojaronem suam dominationem, Butsum vel dvorni(c)[1], in sua hereditaria possessione Vischnicz, juxta Cseremosch, in districtu Csernovicziensi, cum subditis, qua possessio obvenit ipsi a Toutul supremo cancelario[2], secundum privilegia principis Thomsche aliorumque antecessor(um)[3] principum.

www.dacoromanica.ro

Limites autem hujus pagi, Vischnicze, juxta dielimitatoriales ex nostro serenitatis mandato per nostros bojarones Vasilie Roschka dvornik et Constantin Csogole dvornik confectas, incipintur a ripa fluvii Cseremoschi indirecto cum teritorio Ispas pendentque Hirsum[4] versus, per sylvas usque ad Csereschinka inde per montis cacumen usque ad Virgultas Nigras, vulgo Losi Negre[5], ubi etiam columna locato est, inde per kitsira Solca dicta et inde ad Perehriste per Bosna semper per Obtsinam usque ad Ocolinam, inde per Obtsinam usque ad confinia Restotsiensia atque in directo cum confimus Restotsiensibus usque ad Cseremosch. In tantum continentur integrum teritorium Vischnitziense.

Quapropeter nostra quoque serenitas dedimus confirmavimusque.

In fidem versionis de dicto, Szereth, die 9[a] nov(embris) <1>784, Papp Alexander trans(laton).

Copia unui privilegiu al domnului Vasilie din anul 7152 (1644) ianuarie 12, asupra satului Vişniţa.

Adică domnia noastră am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, Bucium mare vornic[1] ocina sa, Vişniţa, pe Ceremuş, în ţinutul Cernăuţi, cu vecini, pe care o avea de la Tăutul mare logofăt[2], după privilegiile domnului Tomşa şi ale altor domni de mai înainte.

Iar hotarele acelui sat, Vişniţa, după hotărnicirile făcute din porunca domniei noastre de boierii noştri, Vasilie Roşca vornic şi Constantin Ciogole vornic, încep de la malul râului Ceremuş, alături cu hotarul Ispasului spre Hirsu[4], prin păduri până la Cereşnica, apoi pe culmea muntelui până la Loziile Negre[5], unde s-a pus chiar piatră, apoi prin Chicera numită Solca, şi apoi la Perehriste, prin Basna, tot pe Obcină până la Ocolina, apoi pe Obcină până la hotarele Răstoacelor şi apoi cu hotarele Rostoacelor până la Ceremuş în linie dreaptă. Acesta este tot hotarul Vişniţei.

De aceea, domnia mea am dat şi am întărit.

Pentru credinţa versiunii de mai sus, Siret, 9 noiembrie <1>784, Papp Alexander translator.

Arh. Naţionale Suceava, Col. de doc., I/54. Trad. latină. O primă transcriere a acestui act a făcut-o Constantin Cihodaru.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/230 (foto.).

EDIŢII: Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 243, nr. 138 (trad. edit. după o cop. germană); *Catalog Suceava*, nr. 407, p. 153 (rez. după trad. lat.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 399 (rez.).

---

[1] Dregătoria este greşită; credem că este vorba despre Lupaşco Bucium, care era stolnic în această vreme.

[2] În copia germană dregătoria de „mare logofăt" lipseşte (v. Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 243).

[3] Cuvânt scris deasupra rândului.

[4] Toponim neclar; lipseşte în copia germană (v. Balan, *op. cit.*).

[5] „vulgo Losi Negre" (adică Loziile Negre) este nota traducătorului, inserată în text, notă în care se arată numele românesc al locului.

www.dacoromanica.ro

7152 (1644)[1] ghenarie 12.

Carte de la boierii cei mari pentru pâra ce au avut Avram de Lucăceni cu Toader, ficiorul Pârvului, înaintea lui Vasile vodă, pentru satul Soloninca Cotela, de la ţinutul Hotinului, care sat au zis Tudor că i-au fost mai înainte de moşie şi au ieşit în vânzare de la rudele lui, cumpărându-l Tudori pârcălab, şi de la Tudori l-au cumpărat Avram, şi Vasile vodă au dat pe Avram rămas ca să întoarcă Toader banii, precum i-au şi întors 150 lei. Pe urmă s-au aflat că n-au fost banii a lui Toader, ci au fost domneşti, luaţi dintr-o slujbă de la ţinutul Chigheciului. Şi s-au trimes aprod de au adus pe Avram, cerându-şi banii vodă. Şi au adus banii într-o năframă, în Divanul cel mare, şi luându-i cămăraşul i-au dat în mâna lui vodă.

Şi au rămas satul Soloninca Cotela, din ţinutul Hotinului, pe mâna lui Avram.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 292–293, nr. 7. Rez. dez. într-un perilipsis cuprinzând „Scrisori pentru moşii din ţinutul Hotinului ce au arătat dumnealui, banul Arghire Cuza, cu fraţii şi neamurile sale".

[1] Parantezele noastre.

232 1644 (7152) ianuarie 15, Iaşi

† Иw Вас(и)лїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) прѣидоше прѣд нами и прѣд в(ъ)сими нашеми молдавскими болѣри şi s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domnii méle sluga noastră, Strătulat Boroleanul uricariul, şi Nacul şi Căzacul, feciorii Zbiarăi, şi Andronachie, ficiorul Réntei, şi Tomiţa, şi Creţul, şi Necoar(ă), şi Pătraşco, şi Gheţău, şi Gligorie, şi A<na>[1], şi Rusul şi Nacul, toţi strănepoţii lui Hi<li>[1]mon, cu Zavul şi cu frate-său, Toader, ficiorii Sofiică<i>[2], nepoţii Pântei, şi cu Tănasie şi cu soru-sa, <Mă>[1]rica, şi cu Văsiica, ficiorii lui Toader Buoreanul, nepo<ţii>[1] Pântei, şi cu Pătraşco, ginerile lui G<rigo>[1]raşco uricariul, şi cu Constan<tin>[1] ...[3]ie popei lui Ivanco, pentru a patra <parte>[1] ...[3] a noastră, Strătula<t>[1] Boroleanul uricariul, şi cu <toa>[1]tă să<minţiia>[1] lu<i Hi>[4]<limon>[1], cum au şi ei într-acea a patra parte, giumătate, schimb<ă>[1]tură de moşii lor, ş-au arătat şi un dires de s<chimb>[4]are de la Alecsandru vod(ă) cel de demult, cum ş-au dat părţile lor d<e>[1] Buoréni pre giumătate de a patra parte d<en>[1] Borâle. Iar Zavul au arătat un zapis cum, după schimba<r>[1]e ce au schimbat strămoşii lor, nu s-au ţinut d<e>[1] schimbare, ce ş-au vândut părţile lor den sat den Buoréni, ce iaste în ţinutul Sucévei, pre Moldova, Pântei den Bouréni, ficiorului popei lui Ivanco, tustréle părţile lor ce au avut în Bouréni. Mihalcea, fratele popei, lui Burlă, <au lu>[4]at cincidzăci de злат(ї)[5] tătărăşti şi Réntea iar au luat o mie de aspri, şi ficiorii lui Trepăduş au luat o sută şi patrudzeci de злат(ї)[5] tătărăşti şi Bunuşea, fata lui Hilimon, <ia>[4]r au luat o sută şi patrudzeci de злат(ї)[5] tătărăşti.

www.dacoromanica.ro

Deci <do>[1]mniia mea şi cu tot Sfatul domnii méle i-am giudecat pre dânşii, d<up>[1]ă légea ţărâi; daca nu s-au ţinut de schimbare c<u>[1]m au schimbat strămoşii lor ce au vândut părţile lor den Buo<ré>[1]ni, Pântei, ca să n-aib(ă) treab(ă) sluga noastră, Strătulat Bor(o)leanul, şi cu toat(ă) ruda lor, strănepoţii lui Drago<t>[4]<ă>[1] ...[1] Ion şi a lui Hilimon şi a lui Trepă<d>[1]uş.

Deci sluga noastră, Boroleanul uricariul, ş<i>[1] ...[1] <A>[4]ndronachie şi Tomiţ<a>[1] ...[1] Necoar(ă) şi Pătraşco şi toată sem<inţiia au ră>[1]mas d<in>[1] toată légea ţărâi.

Iar Zavul şi cu <toată>[1] ruda lor s-au îndreptat şi ş-au pu<s>[1] herâie 12 taleri în Vist(ieria) domnii méle.

Deci de acmu înnainte, să nu mai <ai>[1]bă a să mai pârî aceasta pâră, nice dănăoar(ă), în véci. Iar, de să vor mai ivi cânduva nescari derése[6], să nu să creadză, ce să s(e) rumpă.

И ин да сѣ не ѳмишдет.

† ѲИс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> **ген(дрїе) ѣї** <15>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодрашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѳмитрашко Кара <писал>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXLVI/45. Orig., hârtie (37,5 x 25,5 cm), cerneală cafenie, rupt, cu părţi lipsă, restaurat, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut.

Idem, Anaforale, nr. 38, f. 7 v., nr. 5 (rez. după o copie din 1840 decembrie 17).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/232 (xerocopie după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Rupt aproape un rând.

[4] Rupt; completat după o transcriere mai veche, păstrată la Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, colaţionată de Dalila Aramă.

[5] zloţi.

[6] „nescari derése", adăugat deasupra rândului.

233 1644 (7152) ianuarie 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѯж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд вѣсими н(а)шими молдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Некита и брат его, Ѵндрею, с(ы)н(о)ви Пънти, и вѣси племеници иχ и тѣгали с(ѣ) за лици на слѳга г(оспо)дстве(а) ми, Василїе Корлат къмъраш, радї една силище, на има Хорещи, на Кръподе, ѳ волостv Фалчїюцкомѳ, съ садове, рѣкѫщи Некита и Ѵндрею аж(е) ест им тоа силище права wтн(и)нѳ и дѣдн(и)на и ѳпрѣселовдет им слѳга наш, Василїе Корлат. И ѳказовали wни нарѣденїе сѣло давно за сто и девѣт десѣт лѣти, и тиχ нарѣденїе не писал(и) тоа силище и ходѣют съ χитростиж и съ лъж словеси и дръжал тоа силищи без дѣло.

www.dacoromanica.ro

Ѧ слоүга н(а)ше выш(е) писан(а), Василїе Корлат, тако wтвѣщал прѣд нами аж(е) тоа силише естѵ емѵ за дѣдн(и)нѵ и ѳказовал прад на<м>[1]и едни ѳрик wт Петръ воевода и wт иниχ г(о)сп(о)д(а)рїиχ и wбрѣтал сѣ съ извѣсно како естѵ права wтн(и)нѵ и дѣдн(и)на.

Ино тиχ людї виш(е) писани, Некита и брат ег(о), Ѧндреи, с(ы)нови Пънти, и съ иниχ племениц(и) иχ, wни зостали wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри, а слоүга наш виш(е) писаним, ѳправил сѣ и поставили собъı феръею ѳї злат(и) ѳ Вистїар г(оспо)дстве(а) ми. Ино wт силѣ напрѣд, да не имает нои тѣгати радї сим тѣжбѣ.

Ино аще проювлѣет сѧ нѣкиχ нарѣденїеи до тиχ людї виш(е) писани на тоа силиши, Хорещи, да не имает ни ...[1] и нъ да wрбает.

И ин да сѣ не ѳмишает.

Ѵ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв ген(арие) ѳї д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрѵ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea toturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Nechita şi fratele său, Andreiu, fiii lui Pântea, şi toate rudele lor şi s-au pârât de faţă cu sluga domniei mele, Vasilie Corlat cămăraş, pentru o selişte, anume Horeşti, pe Crăpoaie, în ţinutul Fălciiului, cu livezi, zicând Nechita şi Andreiu că această selişte le este ocină şi dedină dreaptă şi-i asupreşte sluga noastră, Vasilie Corlat. Şi au arătat ei drese foarte de demult, de o sută şi nouăzeci de ani, şi în acele drese nu au scris acea selişte şi umblă cu vicleşug şi cu vorbe mincinoase şi a ţinut acea selişte fără treabă.

Iar sluga noastră mai sus scrisă, Vasilie Corlat, aşa a răspuns înaintea noastră, că acea selişte îi este dedină şi a arătat înaintea noastră un uric de la Petru voievod şi de la alţi domni şi s-a aflat într-adevăr că-i este dreaptă ocină şi dedină.

Deci acei oameni mai sus scrişi, Nechita şi fratele său, Andrei, fiii lui Pântea, şi cu alte rude ale lor, au rămas dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri, iar sluga noastră mai sus scrisă s-a îndreptat şi şi-a pus ferâe 12 zloţi în Vistieria domniei mele. Deci de acum înainte să nu aibă a se mai pârî pentru această pârâ.

Deci dacă se vor ivi oarecare drese la acei oameni mai sus scrişi pe acea selişte, Horeşti, să nu aibă ...[1] ci să se rupă.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 (1644) ianuarie 15 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCXXXIX/150. Orig., difolio (29,5 x 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, MCDXXV/56 (copie după trad., din 1766 iul. 18, de Gheorghe Evloghie); ibidem, MCDXXV/37 (copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea, după trad.); ibidem, MCDXXV/8 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXXII/37, nr. 6 (rez. din a doua jum. a sec. al XVIII-lea); ibidem, Condica K, nr. 380, f. 127 (rez.); ibidem, Condica K, nr. 386, f. 75 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/233 (foto. după orig.).

---

[1] Sub sigiliu.

234 — 1644 (7152) ianuarie 18

Benia căpitan şi fratele său, Costandin, vând lui Isari vistier satul Ninişti, pe Bârzota, cu 20 de lei.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 24, f. 92. Rez. Astăzi, rez. nu se mai găseşte sub această cotă, deoarece primele 122 de file lipsesc. De aceea, publicăm aici, rez. după rez., făcut de Nistor Ciocan.

Idem, Fond Mihai Costăchescu, Caiet III, p. 2589, nr. 1317 (rez. din Anaforale).

235 — 1644 (7152) ianuarie 20, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѧд нами и прѧд ѳсими н(а)шими мwлдавскими болѧри, великими и малими, Магѳца Мълъшсъ, дочка Фръсини, внѳка Ѡдокии, прѣwнѳка ...[1], и жаловала сѧ съ великою жалобѵ и съ многиχ сведители, слѳги г(о)сп(о)дств(а) ми, wкр(ъ)стними клевръти, и тако рѧкѫще бо привилїаχ и нарѣденїаχ что wна имала на нарѣденїаχ что wна имала на село Вепревка, ѳ в(о)лwст(и) Сорwцски, на рѧца Р[р]ѣвтова, тѣχ въсѧχ изгибли когда воевали козаци и разорише град Сорwцски.

Того радї, и мы, wко ѳвидѣχом великою жалобѵ и толикиχ людї добриχ и стариχ сведители wт wкр(ъ)стъ томѵ мѣсто, а мы вѣровахом и wт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом више писаннѧи Магѳци Мълъшсъ, дочка Фръсини, внѳка Ѡдокїи, елико сведителствовали тиχ людї добри, третаа част(ь) wт село Вепревка, wт волwст(и) Сороцски, на рѣцѣ Рѣвтовѣ, wт ватрѳ село, и wт поля и wт вес приχод, како да ест еи правда wтн(и)на, и дѣдн(и)на, и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѧм даχодом, непорѳшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѳмишлет.

Ѳ Їс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв ген(арїе) к҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici,

www.dacoromanica.ro

Maguţa Mălăiasa, fiica Frăsini, nepoata Odochiei, strănepoata ...[1], şi s-a jeluit cu mare plângere şi cu mulţi martori, slugi ale domniei mele, jurători dimpregiur, şi astfel spunând că privilegiile şi dresele pe care le-a avut pe satul Vepreuca, în ţinutul Soroca, pe râul Răut, acelea toate le-a pierdut când s-au războit cazacii şi au distrus cetatea Soroca.

Pentru aceea, şi noi, dacă am văzut mare plângere şi atâţia martori, oameni buni şi bătrâni, dimprejurul acelui loc, şi noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit mai sus scrisei Maguţa Mălăiasă, fiica Frăsinei, nepoata Odochiei, cât au mărturisit acei oameni buni, a treia parte din satul Vepreuca, din ţinutul Soroca, pe râul Răut, din vatra satului şi din câmp şi din tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1644> ianuarie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXIX/27. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/135 (foto.).

[1] Loc alb în orig.

236 1644 (7152) ianuarie 21, Iaşi

<† Иw Василїе в>[1]оевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стию, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei méle <slugilor domniei m>[1]éle lui Solomon cămăraşului, şi lui Gligori, şi lui Nicolai, feciori <Tăutului din Cor>[2]dăréni, ca să fie tari şi putérnici cu carte domniei méle a opri giumătate <din satul Săpo>[2]téni, ce-i în ţânutul Dorohoiului, partea din gios. Nime să nu cutédze <a ara sau a cosi>[2] pre acea gium(ă)tate de sat. Iar cine va fi arat s-au cosit, să aibă ai loa <a zecea>[2]. Iar cui va părea cu [să] strâmbul, să vie să stea de faţ(ă) înnaintea domniei méle <şi să aducă şi d>[1]irésele.

Тое пишем г(о)сп(о)дстве(о) ми; и нак не бъдет.

Оу Їйс лѣто ѯзр҃нв <7152/1644> ген(арїе) к҃а <21>.

<† Сам господинъ велѣл>[1].

Вел лог(о)ѳ(е)т уч(и).

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXIX/51. Orig., hârtie (20 x 14 cm), rupt, lipsă treimea din stânga, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar.

Ibidem, X/57, nr. 7 (rez.); idem, Ms., nr. 598 (Condica M-rii Doljeşti), f. 6 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/236 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 342, nr. 1707 (rez. după orig.).

[1] Rupt.

[2] Rupt; completat după *Catalog*, II (v. **EDIŢII**).

www.dacoromanica.ro

† Adecă noi, Gligorie Uréche vornicul cel mar(e) de Ţar(a) de Gios, depreună cu fãméia mea, Lupa, şi Toma stonicul cel mare, cu fãméia mea, Aniţa, şi Lupul Bucium stolnicul cu fãméia mea, Antimiia, şi Savin cu fãméia mea, Nastasiia, mărturisim cu această scrisoar(e) a nostră cum de bunăvoia noastră, denaintea maicei noastre, dumisal(e) giupânésăi, Solomiei comisoaei, ne-am tocmit şi ne-am înpărţit direpte ocine şi moşii de pre socru-nostru, Voruntar comisul, şi de pre a socră noastră, de moşii şi de cumpărături, ce-au avut dumnealor, mai apoi şi den zapis de-npărţeal(ă) ce s-au înpărţit dumneaei socră noastră cu frate-său, răpăosatul Neagoe postélnicul, şi am mai adaos şi giumătate den toate satele carele s-au fostu vinit cu înpărţal(a) lui Condre vamăşul de pre giupâneasa lui, de pre Sofroniia, iar după moartea le-am în<pă>[1]rţit cu Dumitraşco Neagoe, <fecio>[1]rul postelnicului Neagoe.

Şi s-au vinit pre partea vornicului Uréche şi a giupânésăi dumisal(e), a Lupei: giumătate de sat de Negriteşti, la ţinutul Neamţului, cu loc de hălăşteu şi de moar(ă) pre părăul satului, şi satul Străşéni, pre Bâc, la ţinutul Lăpuşnei, şi giumătate de sat de Cruhlicéni, iarăş(i) la acel ţinutu[l], şi a opta parte den sat den Vlăşineşti, pre Prut, ce-s la ţinutul Iaşilor, şi giumătate de sat de Tăt(ă)réni, pre Milétin, ce-s la ţinutul Hârlăului.

Şi s-au vinit în partea stolnicului Tomei şi giupânésăi dumisal(e), Anei: giumătate den sat den Negriteşti, ce-s la ţinutul Neamţului, cu loc de hălăşteu, şi de moar(ă), pre părăul satului, şi satul Săleştea, pre Prut, şi a opta parte den Vlăşineşti, iarăş(i) pre Prut, ce-s la ţinutul Iaşilor, şi a patra parte de Volcineţ, cu vecini, la ţinutul Orheiului, şi trei părţi den patru părţi den sat den Răuséni, pre Jijiia, ce-s la ţinutul Hârlăului.

Şi s-au vinit pre partea stolnicului Bucium şi a giupânésăi dumisal(e), Antimiei: giumătate de sat de Voruntăreşti, cu vad de moar(ă), în Sirét, ce-s la ţinutul Romanului, şi cu satul Unchiteşti, pre Prut, şi Cumcénie, iarăş(i) pre Prut, ce-s la ţinutul Iaşilor, şi a treia parte de Cândeşti, pre Sârét, cu vad de moar(ă) în Sârét.

Şi s-au vinit pre partea lui Savin şi a giupânésăi dumisal(e), a Nastasie: satul Giurgeştii, cu hălăşteie pre apa Bahlueţului, şi părţile ce să vor alége den Tâmpeşti şi den Balosineşti, ce-s la ţinutul Romanului, şi satul Ilişénii, în gura Coroviei, şi Zuduréni, pre Prut, ce-s la ţinutul Iaşilor.

Şi, pentru credinţa, ca să fie înpărţala noastră stătătoar(e) şi neclătită, toţi ne-am iscăli<t>[2] şi peceţile ne-am pus denaintea dumisal(e) maicei noatre, giupânésăi Solomie comisoe, cum şi dumneaei ş-au pus pecétea, ca să s(e) ştie.

Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнв <7152/1644> генаріе ка <21>.

Ꙋрѣке дворник <m. p.>[3].

Аз, Лvпvл Бꙋчꙋм <m. p.>[3].

Аз, Тома постелник, вел столник, искал <m. p.>[3].

Аз, Савин искал <m. p.>[3].

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCLXXVII/5. Orig., hârtie difolio (30,5 x 21 cm), filigran, cinci sigilii inelare: al Solomiei, rotund, având în câmp un scut oval, încărcat cu slovele: Сѡл(омиа); al lui Ureche mare vornic, octogonal, având în câmp un scut antic, încărcat cu o cruce; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini; al lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic, octogonal, având în câmp un vultur bicefal şi două sigilii ovale, neclare

Ibidem, DCXCV/44 (copie); Ibidem, AN, MMCM/7, nr. 4 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/237 (foto. după orig.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 535–536 (trad. de Sandul Sturdza mare ban, de la începutul sec. al XVIII-lea, prescurtată de edit.); *Catalog*, Supliment, I, p. 221, nr. 636 (rez. al edit., completat după Iorga).

---

[1] Rupt.

2 Omis.

238 1644 (7152) ianuarie 22, Iaşi

Suret de pe o carti de giudecată sârbască de la Vasâli v(oie)v(o)da din let 7152 <1644> ghenarie 22.

Precum au vinit înnainte noastră şi înnainte boieril(o)r noştri ai Moldaviei, a mari şi mici, Ivana, giupâneasa lui Ion biv vor(ni)c, şi au pârât de faţi înainte noastră pe Mărica şi Aniţa, fetele lui Vrabii biv post(e)lnicu, pentru parte Drăgaei din satul Berăzenii, pi gura Elanului, zicând Ivana precum ace parti au fost a mărtuşăi sali, Drăgaei, nevândută şi au stăpânit-o Vrabii postel(ni)c, fără de cali. Iară Mărica şi cu sora ei, Aniţa, fetile lui Vrabii post(elnic), au arătat înainte noastră ispisoace de cumpărătură de la Simion Moghila[1] v(oie)v(o)da, şi de la Costandin v(oie)v(o)d şi iarăş(i) ispisoc de pâră di la Miron Barnovschii v(oie)v(o)d, precum ace parti a Drăghiei este dreaptă cumpărătură răposatului Vrabii post(elnic) dintru acel sat Berezănii.

Deci Ivana, giupâneasa lui Ion vor(ni)c, au rămas din toată lege ţării. Şi nişte dresă ci au arătat Ivana s-au rupt înnainte Divanului domniei meli. Iară Mărica şi sora ei, Aniţa, s-au îndreptat şi au pus herâi după obiceiul pământului.

Pentru aceea, ace parti a Drăgai din satul Berezănii, pi gura Elanului, să fii Măricăi şi surorii sale, Aniţăi, fetele lui Vrabii post(elnic), cu tot vinitul.

Iară, di s-ar arăta niscar(e)va dresă în vreo oricari vreme pre ace parti[2], să nu să creadă, ci să s(e) rumpă.

Şi altul să nu să amestece.

Toderaşco vel log(o)f(ă)t <a>[3] iscălit.

S-au tălmăcit di Gheorghie Evloghi dascal. 1782 mai 8.

Isprăv(nici)e ţin(u)tul(ui) Tutov[v]ii.

Copia aceasta, posleduindu-să şi de cătră noi, din cuvânt în cuvânt, şi fiind întocmai cu cel adivărat or(i)ghinal s-au încredinţat şi cu a noastri iscălituri. 1827 iulii 20.

Neculai Greceanu agă <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Ioniță Miclescu agă <m. p.>.

Arh. Naționale București, M-rea Neamț, LXXXVI/12. Trad.
Ibidem, Ms., nr. 607 (Condica bisericii Sf. Spiridon – Bârlad), f. 17 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iași, Fotografii, XXVII/238 (xerocopie după trad.)

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 343, nr. 1708 (rez.).

---

[1] „Moghila", scris deasupra rândului.
[2] „pre ace parti", scris pe margine.
[3] Omis.

239 1644 (7152) ianuarie 25, Iași

† Їѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡже г(о)сп(о)дств(о) ми дадохом и потвридихом[1] болѣрину н(а)шему, Замфир армаш, его правда wтн(и)на и викѹпленіе, что wн себѣ кѹпил на свои правиҳ п(и)н(ѣ)зи, wт село Церѧни, что ѹ в(о)лwст(ѹ) Текѹчскому, и имал тѣжбѹ прѧд г(о)сп(о)дств(о) ми съ иниҳ своиҳ ръзѧши wт там.

Таж(е) г(о)сп(о)дств(а) ми ѹчиниҳом емѹ лист г(о)сп(о)дств(а) ми до н(а)шего болѧрина, Дѹмитрашко бив сулцари, пъркълаб Текучскому, и събирал многи люді добри, по заповѣд г(о)сп(о)дств(а) ми, имѣим Бадѧ wт Бръил(а), и Гинѧ пъркълаб, и Щефан къпитан, и Сълевъстрѹ юзбаш(ъ), и Щефан юзбаш(ъ), и Богдан вътав за ҳѧнсари, и Платон wт Плопи, и Божил(ъ), ръзѧш его, и Їwнашко Къпъцѧн(ъ), и Василіе, и Ѡнака, и Карпу, и Василіе Чинчюл, и Симіwн wт Плопи, и Їwнашко Чолан wт тр(ъ)г Текучскому, и Їwнашко шwлтуз, и Нѣгул кѹпец и Ѳнаки wт там, и съмотрили wни въси, съ своими а(ѹ)шами, и тако wбрѧтоше, въ истиннѫ, како кѹпил виш(е) писан Замфир армаш въ того село Церѧни, wт част(ь) Богдан(а) Пцѹд, <п>[2]оловина, что wн кѹпил wт Марі<ѧ и>[2] wт ...[2] Ѩндоніе, внѹци Маріи, и избра<ли емѹ част е>[3]го, что wн <себ>[3]ѣ <к>[3]ѹ<пи>[3]л wт ватрѹ село, и wт поля, и wт болоту, и wт водѹ Сирѧдскои и wт вес приход, и стѫлпи поставили и wбрѧтоше част его, ѹ челном мѣсто, сто и седим десѧт сажени.

Того радї, и мы, ако ѹвидѣхом истинна писанїе wт толикиҳ болѧри и люді добри, г(о)сп(о)дств(о) ми такожде дадохо[до]м и потвръдихом више писанному, Замфир армаш, на тоа прѣд реченна част за wтн(и)ну wт село Церѧни, на тое токмеж(е), ѩкож(е) wбрѣтоше съ своими дѹшами, како да ест емѹ правда wтн(и)на, и викѹпленіе, и ѹрик и потвръжденіе, съ въсѧм доходом, и да не имают наи тѣгати сѧ радї сїѧ[4] таж(а), николиж(е), на вѣки.

www.dacoromanica.ro

И ин дд с(ѣ) не ѿмишдет.
Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв ген(дрїе) к҃е.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велмд.
Тодердшко вел двг(о)ф(е)т искдл <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru, Zamfir armaş, dreapta lui ocină şi cumpărătură ce el şi-a cumpărat-o pe banii săi drepţi din satul Geréni, care este la ţinutul Tecuci, şi a avut pârâ în faţa domniei mele cu alţi răzeşi ai săi de acolo.

Apoi domnia mea i-am făcut cartea domniei mele la boierul nostru, Dumitraşco fost sulger, pârcălab de Tecuci, şi a adunat mulţi oameni buni, după porunca domniei mele, anume: Badea din Brăila, şi Ghinea pârcălab, şi Ştefan căpitan, şi Sălevăstru iuzbaşă, şi Ştefan iuzbaşă, şi Bogdan vătav de hânsari, şi Platon din Plopi, şi Bojilă, răzeşul lui, şi Ionaşco Căpăţână, şi Vasilie, şi Onaca, şi Carpu, şi Vasilie Cinciul, şi Simion din Plopi, şi Ionaşco Ciolan din târgul Tecuci, şi Ionaşco şoltuz, şi Neagul negustor şi Enachi de acolo, şi au cercetat ei toţi, cu sufletele lor, şi aşa au aflat, într-adevăr, că a cumpărat mai sus scrisul Zamfir armaş în acest sat Geréni, din partea lui Bogdan Agiud, jumătate, pe care el a cumpărat-o de la Maria <şi>[2] de la ...[2] Andonie, nepoţii Mariei, şi i-au ales partea lui[3] ce el şi-a cumpărat, din vatra satului, şi din câmp, şi din baltă, şi din apa Siretului şi din tot venitul, şi au pus stâlpi şi-au aflat partea lui, la loc de frunte, o sută şi şaptezeci de stânjeni.

Pentru aceasta, şi noi, dacă am văzut scrisoare adevărată de la atâţia boieri şi oameni buni, domnia mea de asemenea am dat şi am întărit mai sus scrisului Zamfir armaş, pe acea mai înainte zisă parte de ocină din satul Geréni, pe acea tocmeală, cum au aflat cu sufletele lor, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pârâ niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1644> ianuarie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCIX/92. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVII/239 (foto.).

---

[1] Greşit, în loc de: потрѣдиχом.

[2] Rupt.

[3] Rupt şi şters; completat după transcrierea lui Dimitrie Ciurea.

[4] Slova ї, transformată dintr-un ъ.

240 1644 (7152) ianuarie 27, Iaşi

Иw Вдсилїе воевода, Б(о)[1]жїю м(и)[1]л(о)[1]стїю, г(о)[1]сп(о)[1]д(д)[1]рь Земли Молдавскои. Ѫж(е)[1] прїидоше прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми молдавскими

www.dacoromanica.ro

болѣри, великиҳ и малиҳ, с(ъ)[1]н(о)[1]ве Василїе Миҳъилескѹл, и съ сестри Миҳъилескѹл <на>[1] имѣ: Пъраска, и Докица и Настасїа, и съ с(ъ)[1]н(о)[1]ве Тодоскъи, сестра им, и раздѣлил(и)[2] иҳ прави wтн(и)[3]ни и дѣдн(и)[4]ни что wни имают вѣкѡпѣ. И достало сѣ Пъраскъи половина село wт Бѹчѡчка и част(ь)[2] wт Ръчѡлѣни, что wна любила. И Докицеи достало сѣ пол село Ботѫшѣнь[5] и половина село wт Ѡглинзи. И Настасїеи пол село wт Ботъшанъ и половина wт Оглинзи. И Тънасїеви бив дворник достало сѣ пол село wт Негрещи и половина wт Оглиндещи. И Ионашкови, съ братїами своими, достало сѣ половина wт Сѹхѹчещи и половина wт Оглиндещи.

Тѣм ради, г(о)[1]сп(о)[1]д(ст)[1]в(о)[1] ми, ѡко ѡвидеҳ междо ними за доброволю раздѣленїе, и wт г(о)[1]сп(о)[1]дст<в>[6](о)[1] ми [и][2] еще дадоҳ и подѣръдиҳом въсим више писаним на часть им, котораг(о)[1] [и][2] како сѣ достало сѣ, да бъдет и wт г(о)[1]сп(о)[1]д(ст)[1]в(о)[1] ми прави wтн(и)[3]ни, и дѣдн(и)[4]ни и раздѣленїе, съ въсѣм доходом.

И ин да сѣ не ѡмишлет.

Оѵ Ѳ[д][2]с, л(ѣ)[1]т(о)[2] ҳзр҃нв ген(варїе)[2] к҃з.

Сам г(о)[1]сп(о)[1]д(и)[1]нъ казал.

† Корлат <писал>[2].

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, fiii lui Vasilie Mihăilescul şi cu surorile lui Mihăilescul, anume: Părasca şi Dochiţa şi Nastasiia şi cu fiii Todoscăi, sora lor, şi şi-au împărţit ocinele şi dedinile lor drepte pe care ei le au împreună. Şi s-a venit Părască jumătate din satul Buciucica şi o parte din Răciuléni, care-i va plăcea. Şi Dochiţei i s-a venit jumătate din satul Botăşéni[5] şi jumătate din satul Oglinzi. Iar Nastasiei jumătate din satul Botăşéni şi jumătate din Oglinzi. Iar lui Tănasie fost dvornic i s-a venit jumătate din satul Negreşti şi jumătate din Oglindeşti. Iar lui Ionaşco, cu fraţii lui, i s-a venit jumătate din Suhuceşti şi jumătate din Oglindeşti.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut împărţeala de bunăvoie dintre dânşii, şi de la domnia mea încă am dat şi am întărit toate părţile lor mai sus scrise, fiecăruia cum i s-a venit, ca să fie şi de la domnia mea drepte ocine, şi dedine şi împărţeală, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1644>[2] ianuarie 27.

Însuşi domnul a spus.

† Corlat <a scris>[2].

După Berechet, *Doc. sec. XVI-XVII*, nr. XIV. Text slav după orig.

[1] Parantezele autorului.

[2] Parantezele noastre.

www.dacoromanica.ro

[3] Parantezele noastre. Editorul a completat greşit: (ѡт[ии]нии).
[4] Parantezele noastre. Editorul a completat greşit: (лѣа[и]нии).
[5] În textul editat: Ботѫѡѣнь (Botăoéni), probabil greşeală de tipar (v. mai jos).
[6] Omis.

241 — 1644 (7152) ianuarie 27

† Adică eu, Neaga, fata loi Dobrin, scris-am şi mărtorisăsc cu cest zapis al meu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit(ă), nici de nime silită, ce de bunăvoia mea, am vândut partea mea [ce să vă alégi partea][1] un răzor în frunte ce iaste[2] de moşie de la sat de la Florişti[3] <de>[4] Jos[2] şi o am vândut Irimiei. Şi o am vândut dintr-apa Milcovului până în hotarul Putnii cu tot venitul.

Şi cându am vrut să o vânzu toţ(i) oamenii mei şi ruda mea i-am întrebat şi nici unul n-au vrut să o cumperi, de-aciia o am vândut Irimiei şi mi-au dat pe acea parte 3 ugh(i), dinaintea a mulţi oameni buni: Drăgşan, Irimiia, s(â)n Prodan, i Neanciul s(â)n Văsiiu, i Toador s(â)n Tomşa, i Dragomir s(â)n Lupe, i Ştefan s(â)n Boldor, i Grajdu, i Gavril, i Vasilie, i Costantin, i Apostol i Neaciul. <Iar cine>[5] va vrea de ruda mea sau de <semi>[5]nţiia mea va vrea să o întoarcă, să hie tr<e>[5]clét şi proclét şi anathema şi să hie întru-loc cu Iuda în Iad.

Şi, pentru credinţa, ne-am pus dégeteli în loc de pecéte, să să ştie.

Şi <a>[2]şăjdere au făcut Irimiia 2 cărţi domneşti pentru această moşie de la Floreşt(i) di Jos şi au cheltuit 15 p(o)t(ronici).

Пис(а) гин(арїе) кѕ <27>, **л(ѣ)т(о) ҂зрнв** <7152/1644>.

<Pe fila 1 v., un zapis din 1660 (7168) luna martie, tot pentru o vânzare la Floreşti, în vremea foametei, iar pe fila 2 v., o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Zapisul de un răzor ce-au vândut Niga Irimii aici la Floreşti de Gios; <şi alta din sec. al XIX-lea>: Velet 7152 ghen(arie) 27. No. 1.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXLIV/21. Orig., hârtie difolio (30 x 21 cm), rupt la îndoituri, cerneală neagră, nouă amprente digitale aplicate în aceeaşi cerneală.

---

[1] Tăiat de aceeaşi mână cu mai multe linii.
[2] Adăugat deasupra rândului.
[3] Slova р, modificată din altă slovă, iar „şti", scris deasupra de altă mână.
[4] Omis.
[5] Rupt.

242 — 1644 (7152) ianuarie 30

O carte g(os)pod de la Vasile vod(ă), din leat 7152 <1644> ghen(arie) 30.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDVIII/49, f. 1 v. Menţ. din 1786 martie 22, într-un „perilipsis de doc. moşii Ghitcăuţi, ţin(utul) Dorohoi".

www.dacoromanica.ro

† Adec(ă) Simion Ce<r>[1]nea şoltuzul, cu 12 pârgari, şi popa Ştefan cel domnescu, şi Ionaşco Dinga neguţătorul, şi Nacul tij, şi Vântul tij, şi Ciudin tij, şi Neagoe ce-au fost şoltuz şi mulţi oameni buni, tineri şi bătrâni, de târgu de B<â>[2]rlad, aşijder(e) şi Drăgan de Zmiiani, slugă domne(a)scă, şi Bălan Hulpe de Hulpăşéni, şi Bolea tij, şi Petrea de Banca, şi Necoar(ă) de Suséni şi alţi oámeni buni de ţ(a)ră ce ne-am prilejit, scriem şi mărturisim cu ciastă mărturie şi zapis de la noi cum au venit înnaintea noastră Anghelina şi cu feciorul ei, cu Vas(i)lie, fata lui Simion Miera, feciorul Nastei, fétei lui Ion Fărâmă de Farâmeşti, ş-au vândut ea şi cu feciorul ei, ce mai sus să scriu, doi bătrâni ce-au fost partea <ei>[2] de la moşul ei, Fărâm<â>[1], şi de la Fărâmoaie, din siliştea Fărâmeştilor, cu tot venitu<l>[1] ce va hi şi vor şti oameni buni din Movila Iepiei la vale, pre drum, pen gura Iepie, şi pe câmpu de fânaţ şi de ţarin(ă) şi cu tot venitul. Şi aceştea doi bătrâni, moşie direaptă[3], ei o au vândut giupânului Scărlet de Zoriléni, dereptu o sută de lei bătuţi, ca să-i hie lui direaptă ocină şi moşie, în véci.

Iar [iar] altu nime să n-aibă a să mai amesteca, **нєколиж(є)**[3].

Şi, pentru credinţa, s-au pus şi pecétea oraşului într-această mărturie.

В(ъ) лѣт(о) ϰзр҃нв <7152/1644> **февр҃арїе а҃**<1>.

<Pe verso-ul primei file o însemnare din prima jum. a sec. al XIX-lea>: Zapisul Mastaticilor şi a Iapii.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVIII/42. Orig., hârtie difolio (31 x 19,3 cm), rupt la îndoituri, lipsă două treimi din fila a doua, restaurat, sigiliul oraşului Bârlad (4,5 cm în diametru), având în câmp o roată înconjurată de trei peşti, iar în exergă legenda: † **Печать тръга Бръладъ** („† Pecetea târgului Bârlad"), şi patru sigilii inelare, din care trei rotunde şi una octogonală, toate în fum, dintre care a doua (1,7 cm în diametru) are ca emblemă o pasăre în zbor şi a patra (2 cm în diametru) are ca emblemă soarele, iar în exergă legenda: † **Ѳр(о)монах Ѳеѡдо<р>**[2] („† Ieromonah Theodor") şi o amprentă digitală.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIX/18 (copie cu data de lună şi de zi: „august 16"); ibidem, DXVII/20 (rez. dezv., într-o mărturie hotarnică, din 1760 mai 19, pentru părţi din moşiile Grijlivii de la Iapa, Grijlivii de la Fărâmă şi Mastatici, pe Bârlad, ţinutul Tutova, numai cu data de lună: „august"); ibidem, CDXXX/82, nr. 3 (rez.)

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/243 (xerocopii după orig. şi după copie).

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bârlădene*, IV, p. 86–87, nr. LII (orig., cu data de zi: 20); Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 188–189, nr. 27 (rez. dezvoltat, cu extrase); Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 60, nr. 50 (copie de pe orig., cu data: „august 16"); idem, *Doc. comunicate*, „Ioan Neculce", an III (1923), fasc. 3, p. 203, nr. 18 (rez., după copia din sec. al XIX-lea, cu data: „august 16").

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] niciodată.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїиде прѧд нами и прѧд въсими н(а)ш(и)ми мwлдавскими болѧри, великиχ и малиχ, болѧринъ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрнїи и почитенїи, Пѫтрашко Башот(ъ) бив лwгофет, по иχ доброю волю, неким непонѹжден а ни приселованъ, и продал своа права wтн(и)на и кѹпежна, све част за кѹпежнѹ, елико сѣ изберет, wт село Коцеши, что на Бахлѹю, ѹ в(о)лостv Кръли<гъ>[1]тѹръ, съ ставъ, и съ млин на рѫцѣ село, и съ една пасика, и съ садове, и съ вес пр(и)χодv, что тоа пасика бил(а) ѹ χотар ...[2], под лесѹ. Тѫχ wн продал болѧринъ г(оспо)дств(а) ми вѣрномѹ, п(а)нѹ Томъ великомv столникѹ, радї една сто и два десѧт ѹгарскиχ.

И платил его м(и)л(о)ст(ъ) ѹсе испълна тиχ п(и)н(ѣ)зи р҃к ѹгарскиχ, въ рѹки ег(о) м(и)л(о)ст(ъ), Пътрашко Башот(ъ) бив лwг(о)ѳ(е)т, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Тѫм радї, како да естv емv и wт нас vрик, и wтн(и)нѹ, и викѹпленїе и потверъжденїе, съ въсѧм доχо<до>[1]м.

И ин да с(ѣ) не ѹмишлет.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца ѳев(рѹариїа), к҃ а(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul domniei mele credincios şi cinstit, Pătraşco Başotă fost logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, toate părţile de cumpărătură, câte se vor alege, din satul Cogeşti, care este pe Bahlui, în ţinutul Cârli<gă>[1]tura, cu iaz, şi cu moară pe pârâul satului, şi cu o prisacă, şi cu livezi şi cu tot venitul, care această prisacă a fost în hotarul ...[2], sub pădure. Pe acestea el le-a vândut boierului credincios al domniei mele, panului Toma mare stolnic, pentru o sută şi douăzeci de ughi.

Şi a plătit milostivirea sa totul deplin aceşti bani, 120 de ughi, în mâinile milostivirii sale, Pătraşco Başotă fost logofăt, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la noi uric, şi ocină, şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna februarie, 20 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/142. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/244 (foto. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Loc alb în text.

245 1644 (7152) februarie 21

O carte g(os)pod iarăş(i) de la Vasilie vodă din let 7152 <1644> fevr(uarie) 21, care este cu 5 ani în urma ispisocului de sus arătat, prin cari să scrie iarăş(i) tot cătră acel Dumitraşcu Oţel din Oţăleni, arătându-i-să că s-au pârât de faţă Irimie şi Bosie şi Coţaca şi alţi răzăş(i) ai lor cu Timotin şi cu fraţii săi pentru o parte de ocină ce are Timotin danii de la popa Ionaşco Buzdugan din sat din Răcămuş, de pre Muşata.

Deci domnie sa i-au giudecat după lege(a) ţării că, dacă i-au dat acel preot, să-ş(i) aleagă parte(a) lui de-o parte şi din ţarină şi din vatra satului.

Aşijdere, au zis Timotin că are şi moşii acolo într-acel sat. Pentru aceea au trimis şi pe sluga domnii sale, Şangheri (însă numele acestuie este scris cu altă slovă), şi li să poronceşti acestora să meargă acolo să strângă oameni buni şi să aleagă ace parte de ocină ce are dare de la acel preot şi să aleagă şi moşie lui lângă aceea (de va fi având), iar de nu va fi având moşie, să i se aleagă numai dare de o parte din câmpu şi din vatra satului. Şi dacă vor alege ace parte şi de să va găsî casăle lui Timotin şi a fraţilor săi pe locul Irimii şi a răzaşilor săi, să-şi mute Timotin şi fraţii lui casa de pre danie lor unde li să va veni. Şi cum a fi mai cu dreptul aşa să aleagă, şi să facă scrisoare de la dânşii.

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 325, f. 2 v. –3 r., nr. 3. Rez. dezvoltat, într-o anafora din 1804 octombrie 10.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/245 (xerocopie).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, vol. VI, p. 179, nr. 3. Rez. în Condica nr. 1 a Divanului Domnesc pe anii 1803–1805.

246 <Circa (7152) februarie 26>

† Adecă eu, Trif, feciorul lui Grozav Băntoş de în Ţigăneşti, scriiu şi mărturisim însumi cu cest zapis al mieu, cum eu, de a mea bunăvoie, de nime silit, nici îndemnat, am vândut dumisale, vornicului Tănasie, nişte pomi ai miei, ce mi i-au fost de moşie, alţii[1] i-am pus cu mâna mea în satu, în Ţigăneşti, înprotiva viei dumisale, însă numai pomii i-am vândut, iar locul au fost al dumisale. I-am vândut acei pomi, dereptu 2 galbeni, şi i-am ales despre fraţii miei. De acmu înainte să-i hie dumisale dereaptă moşie acei pomi.

www.dacoromanica.ro

Şi tocmala ne-au fost denaintea a oameni buni: Dumitru ap(rod) de Ţigăneşti, Тофан калѹгер ѡт там, Пътръшкан тиж(е), и Ѡбрѣжїе[2], şi Ilie şi Lazor Ţicmaş, şi Ionaşco Văscan şi alţi oameni buni.

Peîntru credinţa, şi peceţile ne-am pus cu aceşti oameni buni, cu toţi, să s(e) ştie.

Dumitru[3]; Tofan; Pătrăşcan; Obréjie; Ilie; Ionaşco; Lazor; Mihaiu[3].

† Аз, Заχарїѧ пис(ѧ)р, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XIX/57, a, b. Orig., hârtie, filigran, două sigilii inelare, aplicate în fum, din care prima (a lui Dumitru), este ovală, cu o inscripţie cu caractere arabe, iar a doua este rotundă, şi cinci amprente digitale. Cu o copie din sec. al XIX-lea (ibidem, XIX/67, b).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/246 (foto. după orig. şi după copie).

Datat după martori (Trif, Obrejie) şi după sigiliul cu caractere arabe, care apar şi în doc. din 1644 februarie 26.

---

[1] Slova ѧ, transformată dintr-un ц.

[2] Tofan călugăr, de acolo, Pătrăşcan de asemenea, şi Obréjie.

[3] Sigiliu inelar.

247 <Circa 1644 (7152) februarie 26, Ţigăneşti>

† Milostive şi luminate doamne, să fii măriia dumitale sănătos. Dăm ştire măriei tale că au veni<t>[1] călugării de la svânta mănăstire de la Bistriţă şi de la Besărecani cu cinstită cartea măriei tale, scriindu la noi să strângem oameni buni şi bătrâni, din prejur megiiaş(i), şi să mérgem la sat, la Ţigăneşt(i), şi să alégem neşte părţi de ocină, ce au fost cumpărat Sacaluş ce au fost pârcălab de la Trif, moşul Tomei Meléncei şi a lui Ilie, şi Obréjie, şi Trif, şi Cozma, şi alţi răzéş(i) ai lor, feciorii Meléncei şi a Cârstânei, nepoţii lui Trif, şi le-au dat pentru sufletul său svintei mănăstiri Bistriţăi. După acea, iar le-au vândut feciorii Meléncei şi a Cârstânei lui Tănasie ce au fost vornic şi Tănasie le-au dat pentru sufletul său svintei mănăstiri Besărecanilor.

Deci am strânsu oameni buni, anume: Vas(i)lie Scântée, şi Lupul din Căpoteşt(i) şi Dumitru, şi Pătrăşcan, şi Florea, şi Arion din Ţigăneşt(i), şi Slăvilă de Gligoreşt(i), şi Anghel de Cofeşt(i), şi Vas(i)le Hulpaş, şi Căzacul de Bătineşt(i) şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni, şi am ales partea lui Sacaluş, giumătate de vad de moar(ă), cu trei pământuri din frunte, doao pământuri din vadul Besărecanilor, ce s-au aflat necumpărate de vornicul Tănasie, şi un pământ, pre lângă céle doao din gios de vadul Besărecanilor, şi giumătate de vad de moar(ă), din gios de morile Besărecanilor.

Şi le-am stâlpit şi le-am dat pre mâna călugărilor de la Bistriţă, cum scrie cartea măriei tale.

Aceasta dăm ştire măriei tale. Mariia ta vei face cum va hi voia măriei tale и Г(оспод)ъ Б(ог)ъ да ѹмножит д(ѣ)ни и лѣтї г(о)сп(о)дстве(ѧ) ти, ѡт Х(ристо)с, амин[2].

www.dacoromanica.ro

† Robii măriei tale, Dabijea ce-au fost pârcălab şi Pătraşco diiac.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XIX/73 a. Orig., hârtie, filigran. Cu o copie din sec. al XIX-lea; (ibidem, XIX/73 b).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVII/247 (foto. după orig. şi după copie).

Datat după martorii care apar în doc. următor.

---

[1] Omis.
[2] Şi Domnul Dumnezeu să înmulţească zilele şi anii domniei tale, de la Hristos, amin.

248 1644 (7152) februarie 26, Ţigăneşti

† Adecă eu, Dabijea pârcălabul, şi Pătraşco cămăraşul, scriem şi mărturisim cu scrisoarea noastră[1] cum au venit înnaintea noastră călugării de la svânta mănăstire de la Bistriţă cu cinstită cartea măriei sale, lui Vasilie vodă, să strângem oameni buni şi bătrâni, din pregiur megiiaş(i), să alégem o parte de ocin(ă) din sat din Ţigăneşt(i), ce au fost cumpărat Sacaluş ce au fost vătav mare de la Meléncciia, şi Buna, şi Drăgae, şi Cârstâna, şi Lupul şi Greaca, feciorii lui Trif, nepoţii Vişei. Şi am strânsu oameni buni, anume: Vasilie Scântée, şi Dumitru de Ţigăneşt(i), şi Lupul de Căpăteşt(i) şi Anghel meşterul de Cofeşt(i), şi Pătrăşcan, şi Arion şi Flore de Ţigăneşt(i), şi Căzacul, şi Vas(i)lie Hulpaş de Bătineşt(i) şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni, şi am ales partea lui Sacaluş, giumătate de vad şi trei pământuri din frunte, din vadul din gios de morile Besărecanilor, şi le-am dat pre mâna călugărilor de la Bistriţă pentru ce au fost dare şi miluire de Sacaluş svintei mănăstiri.

Iar feciorii şi nepoţii Meléncei, şi a Bunei, şi a Greacăi, şi a Drăgae, şi a Lupului şi a Cârstânei, dacă au vădzut că le iau moşiia toată de-i rumânescu, ei s-au tocmit denaintea noastră, să dea optu sute de védre de vin, în toamnă, pentra acea giumătate de vad cu trei pământuri bistriténilor, şi bistriténii le-au dat toate zapisăle ce au avut de la Sacaluş.

Deci de acmu înainte ca să nu aibă a să mai amesteca bistriténii pre vadul Besărecanilor şi pre moşiia lor, că s-au aflat direaptă cumpărătură de Tănasie vornicul şi au dat svintei mănăstiri Besărecanilor, nici odănăoar(ă), în véci de véci.

Aceasta mărturisim cu scrisoarea noastră, să le hie de mărturie.

Ѯ Цигънещ(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃нв <7152/1644> **ф(е)в(рꙋаріе) к҃s** <26>.

Dabijea <m. p.>[3].

† Eu, popa Mihail martor sintu com[1] am uţeles[2] de Macoveiu de acest luc<ru>[4].

† Macoveiu mărturesescu [cu] cum parte lui Sac<a>[5]luş colo undé s-au stâlpit[3].

† **Пътрашко искаал** <m. p.>[3].

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XIX/28 a. Orig., hârtie, filigran, patru sigilii aplicate, neclare, trei octogonale şi unul oval (probabil acelaşi de pe doc. nr. 242, care are în câmp caractere arabe). Cu o copie din sec. al XIX-lea. (Ibidem, XIX/28 b)

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCLXXXVIII/26, f. 2 v., nr. 8 şi DCLXXXVIII/5 (menţ. într-un izvod din 1842 mart. 23).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/248 (foto. după orig. şi copie).

---

[1] Greşit, în loc de „cum".
[2] Greşit, în loc de „înţeles".
[3] Sigiliu inelar.
[4] Omis.
[5] Rupt.

249 1644 (7152) februarie 28, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидоше прѧд нами и прѣд въсими н(а)ш(и)ми мwлдавскими болѣри, великими и малими, Ионашко Годинак wт Въръци и брат его, Ромашко Годинак, и шюрин им, Меделѧн, и Тодер и съ иниχ племеници иχ, и тѣгали за лици прѧд нами съ н(а)шим вѣрнїи и почтенїи болѣри, Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т и Тома вел столник, радї половина село Въръци, что на Прют(ѣ), ю в(о)лост(ю) Флъчїюскомю, рѣкъщи тиχ люди виш(е) писанни аж(е) естъ им права wтнин(ю) и д(ѣ)дн(и)на и юпрѣселовдет им болѣри выш(е) писанни и не имдет ни едно трѣбю съ тоа половина село Върѫци. И н(а)ше вѣрнїи и почтенїи[и] болѣри, Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т и Тома вел столник, тако wтвѣщали прѣд нами аж(е) естv им права wтн(и)нv и кюпежна племеникю иχ, Кирицеви Дvмитраки Палеwлог постелник, wкож(е) юказовали и исписок за кvпежна wт Костантин Могила воевода.

Ино г(оспо)дств(о) ми и въсего н(а)ш(е)го Съв<ѣт ю>[1]съдиχом н<а>[2] ниχ съ н(а)шим правим съдом и т<а>[1]ко wбрѣтоχом им закон прав, како ест тоа половина за село виш(е) писанна права кюпежна Кирицеви Дvмитраки постелник, а тиχ люди виш(е) писани, Ионашко Годинак и брат его, Ромашко, и Меделѧн, и Тодер и съ иниχ племеници им, wни не имдет им едно трѣбv съ тоа половина село Въръци, таж(е) wн(и) зостали wт прѧд нами и wт вес зако<н>[2] земскаго.

И н(а)шъм вѣрнїи и почтенїи болѣръ, выш(е) писанним, wни юправили и поставили собъ[3] ферїею, ѣї злат(и), ю Вистїир г(оспо)дств(а) ми, како да ест им права wтн(и)нv[4] и дѣдн(и)нv, съ въсѧм доχодом, и да не имдет наи тѣгати радї сим таж, николиχ(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не юмишдет.

Ꙋ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв м(ѣ)с(ѧ)ца фев(рюарїа) к҃и.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Ꙋрѣке двор(ник) <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Дѵмитрашко <писаѧ>.

<Pe verso>: Ръковицъ Чеχан ѧwг(о)ѳ(ε)т <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ionaşco Godinac din Vârâţi şi fratele său, Romaşco Godinac, şi cumnatul lor, Medelean, şi Toader şi cu alte rude ale lor, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu boierii noştri credincioşi şi cinstiţi, Toderaşco mare logofăt şi Toma mare stolnic, pentru jumătate din satul Vârâţi, care este pe Prut, în ţinutul Fălciu, zicând aceşti oameni mai sus scrişi că le este dreaptă ocină şi dedină şi îi asupresc boierii mai sus scrişi şi nu au nici o treabă cu această jumătate din satul Vârâţi. Iar boierii noştri credincioşi şi cinstiţi, Toderaşco mare logofăt şi Toma mare stolnic, astfel au răspuns înaintea noastră, că le este dreaptă ocină şi cumpărătură a rudei lor, Dumitrache Chiriţă Paleolog postelnic, precum au arătat şi ispisoc de cumpărătură, de la Costantin Moghilă voievod.

Deci domnia mea şi tot Sfatul nostru i-am judecat cu judecata noastră dreaptă şi aşa le-am găsit lege dreaptă, că această jumătate de sat mai sus scrisă este dreaptă cumpărătură lui Chiriţă Dumitrache postelnic, iar aceşti oameni mai sus scrişi, Ionaşco Godinac şi fratele său, Romaşco, şi Medelean, şi Toader şi cu alte rude ale lor, ei nu au nici o treabă cu această jumătate din satul Vârâţi şi astfel ei au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării.

Iar boierii noştri credincioşi şi cinstiţi, mai sus scrişi, s-au îndreptat şi şi-au pus ferâe, 12 zloţi, în Vistieria domniei mele, ca să le fie dreaptă ocină şi dedină, cu tot venitul, şi să nu aibă a mai pârî pentru această pârâ, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644> luna februarie 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

Ureche vornic <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso>: Răcoviţă Cehan logofăt <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, XIX/5. Orig., hârtie difolio (31 x 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat. Cu o trad. din 1795 septembrie, de Iustin ieromonah de la m-rea Neamţ.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, XXXVIII/57, f. 4 v. (rez. într-o copie a unei cărţi de judecată din 1809 decembrie) şi CDLVIII/74 (rez. dezvoltat într-o anafora din 1809 decembrie); ibidem, CDLXII/36 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/249 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Aricescu, *Indice*, II, p. 62, nr. 1907 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 343, nr. 1709 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Litera **с** scrisă peste un **и**.

[4] Iniţial diacul a scris **правѡ**, apoi slova **о** a transformat-o în **ѧ**, iar peste **ѡ** a scris litera **w** de la cuvântul următor.

www.dacoromanica.ro

Alexandra, <sora lui Pană cămăraş>, vinde, <după moartea fratelui ei, o> jumătate din Frijeni, 7152 <1644> fevr(uarie) 28, lui Macarie căpitanul, drept 80 lei, tot atâta cât a dat şi Penişoară vistiernicul.

După Gh. Ghibănescu, *Istoria unei moşii din secolul al XV-lea şi până astăzi*, în "Arhiva", Iaşi, nr. 4, 1890, p. 403–404 (rez. după orig.).

251 <După 1644 (7152) februarie 28>

Racoviţă Cehan vel[1] log(ofăt)[2], şi Demitraşco Eramie vel clucer, şi Cărăcaş aga, şi Buta, şi V(asile) Roşca vorn(ic), şi Bârsan vorn(ic) şi alţi boieri. Iată au venit înaintea noastră Alixandra, sora răposatului Penişoară vist(iernic), care a venit de la Ianina din Rumelia, şi a vândut jum(ătate) din sat din Frijeni, pe Sărata, ce a cumpărat-o fratele său, Penişoară vist(iernic) de la Anghelina Barnovschi şi fata ei, Sora Pătrăşcăneasa, ce iaste Anghelina fata Anei. Şi a vândut priiatenului nostru, Macarie cap(itan), cu 80 lei bătuţi.

Dăm mărturie ca să-şi facă dreasă domneşti ... (aici se spune că se deosebeşte partea femeii lui Debejana[3]).

Iscăliturile autografe.

<Pe verso, o notiţă posterioară>: Să să ştie câţi lei au dat Macarie căpitanul pe zapisul Frijénilor şi i-am dat dinaintea popei, lui Ionaşco, din Curtea lui vodă (Vasile vodă)[4], şi dinaintea lui Ivaşcu stolnic ot Fălciu şi Constantin Buga pârgariul, să să ştie. Şi am vândut eu, Alixandra, sora lui Penişor(ă), fără voia fraţilor mei.

După Ghibănescu, *Istoria unei moşii din secolul al XV-lea şi până astăzi*, p. 403 (orig.).

---

[1] Greşit, în loc de: „vtori" (al doilea).
[2] Parantezele noastre.
[3] Probabil greşit, în loc de: „de Bejana".
[4] Nota editorului.

252 <1644 (7152)> februarie 29, Iaşi

† Ръковици Чиχан вторїи логѡфет scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoari a noastră cum de bunăvoia noastră ne-am tocmit cu dumnealui, Iordache spătariul cel mari, de i-am vândut doo fălci de vie la Cotnar(i) în Dealul Mândru, ce acéle[1] vii sintu de la socru-nostru, de la Pătraşco logofătul, şi le-au fostu cumpărat de la Gherghintie călugărul, de la mănăstiri de la Simti Ilie. Deci acéli vii le-am vândut dumisali, Iordachie spătariul cel mari, derept şés(e)dzeci de lei bătuţi, să-i hie dumisali derépte ocini şi cumpărătur(i) şi cuconilor dumisali.

Iar, pentru credinţa, noi am pus pecéte şi iscălitura, ca să[2]-ş(i) fac(ă) dumnealui şi derés(e) domneşti.

www.dacoromanica.ro

ѿ Їс, ф(е)<в>[3]р(ѵарїе) к҃ф <29>.
Ръковиц(и) Чехан лwг(о)ф(е)т <m. p.>[4].

<Pe verso o însemnare contemporană>: Zapis ot Răcoviţă logofăt pe doo falci vie ot Dial Mândru <şi una ulterioară>: Dealu Mândru.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXLIX/18. Orig., hârtie difolio (30 x 21,2 cm), filigran, cerneală neagră, un sigiliu inelar, octogonal, aplicat în aceeaşi cerneală, neclar.
Ibidem, CCCXX/113, f. 2 v., nr. 11 (rez. într-un perilipsis din 1827 dec. 20).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/252 (xerocopie după orig.).

Datat după Iordache <Cantacuzino, mare> spătar în această vreme (N. Stoicescu, *Lista marilor dregători*, p. 417) şi după anul 1644, care este bisect. Datarea actului aparţine lui Nistor Ciocan.

[1] Slovele ан, adăugate deasupra rândului.
[2] Slova с, scrisă peste un ш.
[3] Omis.
[4] Sigiliu inelar.

253 <1644 (7152)> martie 2

† Adecă eu, Flore, с(ъ)нъ Капотъ wт Петрєщи[1] şi cu fămée[mée] mea, cu Sofroniea, mărturisăscu cu cestu zapis al nostru cum sîntem datori giupânului Andocăi optusprădzece lei şi ne-a[e]u mai dat 12 lei şi iem pus ocina din Petreşti заклад$[2] pân(ă) vomu da bani. Şi iemu pus ocina toată cât(ă) iaste hotărât(ă). Iar nime dintru ruda no(a)stră să n-aibă nice o trebă pentru căce ne-amu tocmit noi şi moşii nostru[3] de ţin ei într-altă parte şi noi ţinem aice şi n-au avut nime nice o trabă in[4] cestă ocin(ă), nice o trabă de Petreşti.

Iar cine va <a>ve[5] vo trebă, să va întreba cu noi. Iar giupânul Handoca să ţie ocina pân(ă) vomu plătii.

Şi, pentru credinţa, i-amu făcut şi zapis.

Ѣ(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв[6] <7152/1644> мapт(їе) ѣ <2>.

† Флоре искал <m. p.>.

Eu, пис(ал)[7], Toader <m. p.>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XX/61. Orig., hârtie (30,5 x 20,5 cm), filigran, o amprentă digitală.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/253 (foto. după orig.).

EDIŢII: Butnariu, *Circulaţia monetară*, p. 264 (rez. după orig.).

[1] fiul lui Capotă din Petreşti.
[2] zălog.
[3] Greşit, în loc de „noştri".
[4] Greşit, în loc de „în".
[5] Omis.
[6] Urmează cuvântul „mai" (luna), tăiat cu aceeaşi cerneală.
[7] am scris.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Paraschiva[1], feciorul popei lui Iane de târg de Gălaţi, şi cu fămeia mea, cu Cârstina, şi cu amândoi coconi ai mieu[1], cu Ianachi ...[2], înşine de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de bunăvoia noastră, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vându<t>[3] o viia [o viia] a no(a)stră ce mi-eu fostu dată socru-mieu, Ale[c]xa, cu so(a)cră-mea, zéstre fămèii méle, Crâstinei, şi ace viia iaste la Vadul Ungurilor, între viile cele domneşti. Pentr-aceia o am vândut, căci nu o am put<ut>[3] ţine, că iaste între viile cele domneşti. Şi o am vândut egumenului lui Galation, ce iaste la béserica ce domnească, dereptu şés(ă)sprădzece galbeni, bani gata, ca să-i hii sv(i)nţiea[1] sale moşiia direaptă, în véci.

Şi într-această tocmală a no(a)stră fost-au dumnealor Iacomi şi Pară, pârcălabii de Gălaţi, şi Iane şoltuz cu 12 pârgari, şi Ale[c]xa cel bătrân, şi Costantin, feciorul lui Tudor(i), şi frat(e) său, Miera, şi Hagi cupeţi, şi Panga, Ghiorghi Méchi, şi Ghiune şi alţi oameni mulţi, bătrâni şi tineri.

Pentr-aceia, am făcut cest zapis, să-i hii de mărturii, ca să n-aib(ă) nime nici o treabă cu aceia viia ce-am vândut noi, de bunăvoia noastră, căce se-au scris şi la catastihul târgului.

Iar cine va scorni pără pre urma noastră, den [o]oaméni miii sau den ruda noastră, acela om să hii trécret[1] şi proclét de 318 Oteţi ce sîntu въ Нѣкіи[4].

Iar noi, pre mai mare mărturiia, pusu-ne-am peceţile, ca s(ă) se ştii.

V Гълаци, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> **март(іе) а҃** <4>.

Пαрас пъркълаб <m. p.>; † **Из, Костандин, искал** <m. p.>; † Εγο[ω] Θεωδοσις μαρτιρος, τα ανωθεν <m. p.>[5];

† Mihai au scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Sf. Sava Iaşi, XXXIII/14. Orig., hârtie (30,5 x 21,5 cm), filigran, şapte sigilii inelare în tuş, neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/254 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 198, nota 1 (rez. edit. după orig., cu extrase); *Catalog*, II, p. 343, nr. 1710 (rez. după orig.).

[1] Aşa în orig.
[2] Loc alb în orig.
[3] Omis.
[4] în Néchei.
[5] † Eu, Teodosis, mărturisesc cele de mai sus.

255 1644 (7152) martie 9

† Adecă eu, Sofroniia, cu ficiorii miei, cu Ion şi cu Năstasie, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţ(i), nici împresuraţi, am vândut partea ce mi s-au venit din sat din Borzeşti, din parte Păţască, dintr-a cincea parte, a patra parte, din partea lui Agapie, diript 8 lei, lui Dumitraşco Comşei.

www.dacoromanica.ro

Şi în tocmala noastră au fost: preotul Udrea din Borzeşti, şi Bosiioc, şi Ursu, şi Mihăilă, şi Costantin şi frate-său, Necula.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus şi peceţile, ca să s(e) ştie.

Л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644>, **м(ѣ)с(яца) март(іа), к҃** <9> **д(ь)нн.**

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCLII/61. Orig., hârtie, cinci sigilii aplicate, două octogonale, două ovale neclare şi una rotundă cu un diametru mai mare, în care se poate observa o cruce în câmp şi câteva slove din legendă (probabil, al preotului Udrea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/255 (foto. după orig.).

256 — 1644 (7152) martie 11

Suret de pe ispisoc sirbesc, de la Vasilie v(oie)vod, din l(ea)t 7152 <1644> mart(ie) 11.

Facem înştiinţate pentru adevărate slugile noastre, Scripco aprod şi fraţii lui, Toma, Luchiian şi Costandin, şi surorile lor, Mărica şi Aniţa, feciorii Ruscăi, nepoţ(i) popii Pilorce, i-am miluit pre dânşii, osăbit de a noastră milă şi am dat, şi am întărit pre a lor dreaptă ocină şi moşie, dintru a lor drepte dresuri véchi, ce au arătat noao, uric de la bătrânul Ştefan v(oie)vod şi altul uric de la Ilie v(oie)vod, din tot satul Găleşăştii, care acum să numesc Tătărăni, parte unui bătrân şi giumătate dintr-alt bătrân, parte moşului lor, a popii Pilorcii, iar dintr-alt bătrân şi giumătate ce să numeşte partea lui Roman, să aibă a stăpâni cu alte rudenii a lor, după dreptate, după cum li să va veni, pentru că întru acel loc au şi ei ocină, câtă li să va alege, de baştină, dinpreună cu alte rudenii.

Pentru acéia, acea de mai sus zisă ocină, un bătrân şi giumătate, şi iarăş(i) din celalalt bătrân şi giumătate, câtă să va alege parte lor, să fie celor de mai sus scriş(i), Scripco aprod şi fraţilor lui, Tomii, Luchiian, şi Costandin, Mărica şi Aniţa, feciorii Ruscăi, nepoţ(i) popii Pilorcii, ca să fie lor ocină, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neruşuit niciodată, în véci.

Ş(i) altul să nu să amestece.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi. 1777 iul(ie) 25.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, XX/2. Trad.
Ibidem, XX/41, nr. 2 (rez.).
Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 17, f. 148 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/256 (xerocopie după trad.).

EDIŢII: Aricescu, *Indice*, II, p. 63, nr. 1913 (rez. după trad.); *Catalog*, II, p. 343, nr. 1711 (rez. după trad.).

257 — 1644 (7152) martie 17

17 mart(ie)[1] 7152 <1644>.

„Chirica şi Păcurar, feciorii lui Petriman de Sărăţean(i)[2] şi Creţul ot tam", având pâră cu „Tofana Costăchioae şi cu feciorii ei", pentru ţigani. Îi vând ei şi

www.dacoromanica.ro

fiilor: „Antiohie şi lui Gavril şi surorii lor, Todosiei", pentru 20 de „lei bătuţi ... şi o iapă bună".

Marturi: „Boul de B(â)[1]rlad, slug(ă)[2] domnească, şi Costantin Bujoranul". Vine apoi „şi Ioniţă Bantăş"[3]

După Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 219, nr. 38. Rez. cu extrase, după orig., care se afla în colecţia Al. Callimachi.

[1] Parantezele noastre.
[2] Parantezele edit.
[3] Urmează menţ. editorului: „trei peceţi".

258 1644 (7152) martie 18

Mărturie de la boieri, cum Gheorghe, feciorul lui Ionaşc(o) Mironescu şi a Gahiţii, au vândut lui Toderaşco logofăt(ul) cel mare a triia parte de sat de Drevcăuţi, pe Prut, în ţinu(tul) Hotinului[1].

Arh. Naţionale Suceava, M-rea Dragomirna, II/10, f. 3, nr. 17. Rez. din sec. al XVIII-lea. Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/258 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog Suceava*, p. 154, nr. 408 (rez. al edit.).

[1] Urmează menţiunea doc. următor.

259 <1644 (7152)> martie 20

Ispisoc tot dint-acel an, mart(ie) 20, de la Vasile v(oie)vod, <prin care întăreşte lui Toderaşco mare logofăt stăpânirea asupra unei a treia părţi din satul Drevcăuţi, din ţinutul Hotin>.

Arh. Naţionale Suceava, M-rea Dragomirna, II/10, f. 3, nr. 17.
Menţ.

Datat după doc. anterior.

EDIŢII: *Catalog Suceava*, p. 154, nr. 408 (menţ.).

260 1644 (7152) martie 20, Iaşi

† Adecă eu, Ion Ciurea den Porceşti, ficiorul Petrei, nepotul Ciolpănesei, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu cum am căzdut într-o nevoie mare la giupânul Andoca zlătarul şi mă băgasă şi la închisoare. Şi eu n-am a<v>[2]ut cu ce mă plăti de la giupânul Andoca zlătarul şi am căzdut cu rugăminte la dumnealui,

www.dacoromanica.ro

la giupânul Toma stolnicul cel mare, şi i-am vândut dumisal(e) a me direaptă ocină şi moşie, doao case den sat den Porceşti. O casă den partea lui Bucium şi o casă den partea mătuşei mele, Ciolpănesei, ce mi s-au venit den rămăşiţe. Şi dumnealui giupânul Toma stolnicul cel mar(e) [m]ne-au dat treidzeci[2] lei bătuţ(i) şi ne-au făcut plată deplin. Şi m-am plătit de unde ne-au fost nevoie. Iar eu i-am vândut dumisale acel(e) doao case, cu jirebii, şi cu tot venitul ce să va alege pre partea acelor doao case, ca să-i hie dumisale direaptă ocină şi moşie, cu tot venitul.

Şi, cându i-am vândut dumisal(e) acele doao case, s-au prilejit: dumnealui Istratie logofătul, şi Ionaşco Cârstian şi Ionăşcuţă cupărelul.

Şi, pre mai mar(e) credinţă, pusu-ne-am peceţile şi iscăliturile, ca să să ştie şi să să creadză.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> **март(іе) к** <20> **д(ьни).**

Из, Иwнашко Кръстиwн, искал <m. p.>.

Из, Иwнашко купар, искал <m. p.>.

Из, Илие Шептелич, încă m-am tâmplat într-(a)ciast(ă) tocm<al>[1]ă <m. p.>.

Ion Ciurea[3].

<Pe verso-ul filei a doua o însemnare contemporană>: † Zapisul lui Ion Ciurei pre ce-au vândut den sat den Porceşti, <şi alta din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> mart(ie) 20. No. 30.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVI/30. Orig., hârtie difolio (30,2 x 21 cm), filigran, o amprentă digitală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/260 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 52, nr. 30 (orig.).

[1] Omis.

[2] „treidzeci" scris cu altă pană.

[3] Amprentă digitală.

261 1644 (7152) martie 21

Zapis din 7152 <1644>[1] mart(ie)[1] 21, de la Furtuna comis, cu care au vândut lui Iordache marile spăt(ar)[1] aceste două sati, anume Şăbutiniţa i Cormanii, cu loc de heleştei.

După Bulat, *Hotinul*, în „Arhivele Basarabiei", an. V, nr. 2, 1933, p. 42, nr. VI. Rez. într-o adresă către Divanul Cnejiei Moldovei, din 9 aprilie 1810.

[1] Parantezele noastre.

www.dacoromanica.ro

Ispisoc tot dintr-acel an şi zi[1] de la domnul Vasile v(oie)[2]vod, întăritori asupra zapisului de mai sus.

După Bulat, *Hotinul*, în „Arhivele Basarabiei", an. V, nr. 2, 1933, p. 42, nr. VI. Rez. într-o adresă către Divanul Cnejiei Moldovei, din 9 aprilie 1810.

[1] Vezi doc. anterior.
[2] Parantezele noastre.

263 1644 (7152) martie 22, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domnii mea la sluga no(a)stră, la Tudor căpitanul din Chiliiani. Dăm ţie ştire că s-au jeluit înnaintea domnii méle Ion Teleag(ă) din Năvârniţi pre Coruiu comisul din Boicani dzicându înnaintea domnii méle c-au cumpărat o ocinnă de la Gligorie Cofă, un b[r]ătrân din satŭ din Colfăşéni, iar Coruiu comis, el să sco(a)lă de-i ia ocina, şi[1] bătrânul şi cumpărătura, şi taie hotarul şi nu va să dea lui Ion Teleag(ă) nimic.

Dereptu aceea, deacă vei vedea cartea domnii méle, iar tu să mergi şi să strângi o(a)meni bun(i) din sus şi den gios şi de pren pregiur megiiaşi şi să mérge<ţi>[2] să socotiţi acea ocină şi tot acel bătrân ce au cumpărat Ion Teleag(ă) de la Gligorie Cof(ă), din deal în deal, şi cu vadu de moar(ă) şi tot venitul. Iar voi să faceţi lége diriaptă ca să-ş(i) ţie Ion Teleag(ă) ocinna şi bătrânul şi cu tot venitul din satu din Colfăşéni. Iar cui va părea c<u s>[3]trânbul, iar voi să le daţi dzi să vie <s>ă stea de faţi înnaintea domnii méle şi să-ş(i) aduc(ă) şi derésele, iar de nu va avea derése, ca să lase bătrânul şi ocina lui Teleag(ă) în pace, şi nime să nu aibă <a>[2] ţiné прѣд сим листом г(оспо)дств(д) ми.

И нак не ѳчи<н>[2]ите.

Ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> март(їе) кв <22> д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Вел лвг(о)ѳетv ѳчил.

<Pe verso, însemnare contemporană>: ot Colfăşăni <şi o altă însemnare mai târzie>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCLXXXIII/6. Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pătat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, foarte slab imprimat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/263 (foto.).

[1] „şi", adăugat deasupra rândului.
[2] Omis.
[3] Rupt.

www.dacoromanica.ro

Suret di pi ispisoc pi sârbie de la Vasilie voievod, domn Ţării Moldoviei, scris de Dumitraşcu, în Eşi, din let 7152 <1644> mart(ie) în 22 zâle.

Precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri a Moldaviei, a mari şi mici, slugile noastre, Vasâlie şi Irimiia, feciorul lui Ghiorghie, nepot lui Vasâlie, cu alte neamuri a lor din satul Bolota, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu giupâneasa Safta, a răposatului Dumitraşco Şoldan biv vornic, pentru o bucată de hotar, care să numeşti sălištea Ştiuca, la fântână, între Bolota şi între Lozăle, dispre răsărit pe Bolota în sus, cătră dumbrava domnească, zicând mai sus numiţii, slugile noastre, precum că ace de mai sus numită bucată de loc este din hotarul satului Bolota, ce-i pe Căinari, în ţânutu Sorocii, şi o au tras cu sâlă de la dânşii vornicu Şoldan, cătră hotarul satului său Bursucii. Iar giupâneasa Safta Şoldăneasa aşă au răspunsu denaintea noastră că ace sălişte, ce să numeşte Ştiuca, la fântână, au fost dreaptă danie şi miluire tătâni-său, lui Caraiman paharnic, de la Sămion Movila voevod, şi încă tatăl său, Caraiman paharnic, au dat şi doi cai turceşti mării sale, lui Sâmion voievod, preţuiţi drept şasă sute galbini ungureşti, după cum ni-au arătat ispisocul de la Sâmion Movila voievod.

Deci domnia me şi cu tot Sfatul nostru, i-am giudecatu-i pe dânşii şi întru adivăr aşa am aflat că ace de mai sus numită sălişte au fost driaptă danie şi miluire lui Cărăiman biv paharnic de la acel di mai sus numit domn, iar omenii aceia n-au nici o treabă cu ace sălişti şi umblă fără nici o ispravă.

Apoi am făcut domnia mea şi carte domniei mele la credincios boieriul nostru, Ştefan biv logofăt, pârcălab de Soroca, ca să aibă a strânge oameni buni megieşi di pin pregiur şi să aibă a alege hotarul a acelui loc ci să nume Ştiuca, la fântână, de cătră hotarul satului Bolota, până unde răspunde ispisocul di la Sâmion voevod, şi până unde vor afla mai cu adevărat.

Deci boierul domniei meli, Ştefan logofăt, pârcălab de Soroca, mergând la ace sălişte cu mulţimi di oameni buni şi bătrâni, megieşi de pin pregiur, şi cercetând cu cei oameni buni, au ales hotarul sălištii acei, anumi Ştiuca, di cătră hotarul Bolăţii, pi unde au aflat mai drept cu sufletele lor, şi au pus stâlpi de peatră.

Aşadar Vasâli şi Irimiia, feciorul lui Gheorghie, nepot lui Vasâlie, şi cu alte neamuri a lor s-au dat rămaşi denaintea noastră şi denaintea boierilor noştri şi din toată legea. Iar giupâneasa Safta Şoldăneasa şi cu ficiorii ei o au îndreptat[2] şi şi-au pus fierâe, 12 zloţi, în Visteriia domniei meli.

Deci de aicea înainte să nu aibă ei a ţine de a lor[2] hotarul acei sălişti, la fântână, ci să numeşti Ştiuca, între Bolota şi între Lozăle, pe Bolota în sus, cătră dumbrava domnească, pe unde au ales şi au hotărât şi au stâlpit credincios boieriul nostru, Ştefan biv logofăt, pârcălab de Soroca, şi cu acei oameni buni şi bătrâni, şi să nu aibă a să mai pârî pentru această pâră, nici odinioară, în vecii vecilor.

Şi, dacă în vreo vremi, să vor ivi niscaiva diresi la acei de mai sus arătaţi oamini de Bolota pe ace bucată di loc, să nu să creadă, ci să să ia de la dânşii şi să să de la mâna giupânesăi Şoldănesăi.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu să amestece.
Însuş(i)[1] domnul a poroncit[3].
Toderaşco vel logofăt au iscălit.

Di pi sârbie, pe limba moldovinească, tălmăcit la anul 1806 iunie 20; iscălit polcovnicu Pavăl Debriţ ot Mitropolie.

După Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 44–46, nr. XLII. Trad.

[1] Parantezele noastre.
[2] Aşa în textul edit.
[3] Urmează, în paranteză, menţiunea: „L(ocul)[1] p(eceţii)[1]".

265 1644 (7152) martie 22

Ispisoc din 7152 <1644> martie în 22 de la Vasile vodă <pentru satul Cristineşti de la ţinutul Dorohoi>.

După Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 203, nr. 12/8 (menţ. într-o anafora din 1805 decembrie 15 din Condica nr. 2).

266 1644 (7152) martie 22

Un ispisoc din 7152 <1644> mart(ie) 22 de la domn(ul) Vasilie v(oie)v(o)da întăritor asupra acelor sămne" de hotar între Başău şi între Dămileni"[1].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXLIII/52, f. 4 v. Menţ. într-o mărturie hotarnică din 1805 august 20.

Ibidem, DCCLII/3, f. 4 v.; ibidem, DCCXCI/100, nr. 7; idem, Litere, Condici K, nr. 326, f. 82 v., nr. 7 (menţ); idem, Divanul Domnesc, dos. 103/1843, f. 63, nr. 7 (rez. într-o carte de judecată din 15 decembrie 1805).

[1] Completat după rez. doc. din 7152 <1641 septembrie 1 – 1642 august 31>, o învoială între egumenul m-rii Pantocrator şi Ştefan Şoldan pentru „dispărţire hotarălor între Başău şi între Dămileni" (idem, Documente, CXLIII/52, f. 4 r.).

267 1644 (7152) martie 22

Suret de pe unu ispisoc serbescu din 7152 <1644> mart(ie) 22, de la Vasile vodă, <pentru satul Todireni>.

După Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 196. Menţ. în scrisorile moşiei Todireni, cuprinse într-o anafora din 1805 februarie 27, din Condica nr. 1 a Divanului Domnesc pe anii 1803 şi 1804.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василіе вwевwда, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Wж(е) прiиде прѣд нами и прѣд вcими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Василіе и брат его, Гiwргiе, с(ъ)н(о)ве Кръчѹн Стърчи, внѹци старомѹ Стѫрчи, прѣwнѹци Иwн[1], по их доброи воли, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали своа правда wтнина и дѣдн(и)на, шестаа част wт село Чѹрещи, что ѹ волwст Мшски, на рѣцѣ Прѹтѣ, въ ѹст Дѣли, wт ват<р>[2]ѹ село, и wт полѣ и wт вес приход. Тоа продали нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣринѹ, Юрга вел вистѣрник, радi седимдесѧт талер(и) битих.

Таж(е), н(а)шъ вѣрнии болѣрин виш(е) писан, Юрга вел вистѣрник, въстал сѧ и заплатил въсе испѫлно, тих виш(е) писанних п(и)н(ѣ)зи, ѹ талер(и) битих.

Того радi, и мы, wко ѹвидѣхом меж(е) ними их добровwлнои токмеж(е) и исполнои заплатѹ, такожде и wт нас дадохwм и потвръдихом виш(е) писанномѹ н(а)шемѹ вѣрномѹ болѣринѹ, Юрга вел вистѣрник, на тоа прѣд реченнаа шестаа част wт село Чѹрещи, како да ест емѹ правда wтнина, и викѹпленiе, и ѹрик и потвръжденiе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Мс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃нв <7152/1644> март(iе) к҃е.

Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.

Тодрашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Шлндир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie şi fratele său Ghiorghie, fiii lui Crăciun Stârcea, nepoţii lui Stârcea cel bătrân, strănepoţii lui Ion[1], de bunăvoia lor, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi dedină, a şasea parte din satul Ciureşti, ce este în ţinutul Iaşi, pe râul Prut, la gura Délei, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Aceasta au vândut cinstitului şi credinciosului nostru boier, Iurga mare vistiernic, pentru şaptezeci de taleri bătuţi.

Acel al nostru credincios boier mai sus scris, Iurga mare vistiernic, s-a ridicat şi a plătit totul deplin, acei mai sus scrişi bani, 70 de taleri bătuţi.

Pentru aceea, şi noi, dacă am văzut între ei a lor de bunăvoie tocmeală şi plată deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit credinciosului nostru boier mai sus scris, Iurga mare vistiernic, acea a şaşea parte din satul Ciureşti, ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi nimeni să nu se amestece.
La Iaşi, în anul 7152 <1644> martie 25.
Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.
† Şaidir <a scris>.

După *Moldova*, p. 83–84, nr. 31. Orig., hârtie (21,5 x 31 cm), care se păstrează la Sankt-Petersburg, cu o trad. în limba română.

---

[1] În textul editat Мши.
[2] Aşa în orig.

269 1644 (7152) martie 26, Iaşi

† Иw Василіе воевода, Б(о)[1]жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїиде прѣд нами и прѣд wсими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Василіе и брат его, Гїwргїе, с(ы)н(о)ве Кръчѡн Стърчи, внѹци старомѹ Стѫрчи, прѣwнѹци Ион, по ихъ доброи воли, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали свод правда wтн(и)на и дѫднина, шеста част(ь) wт село Чѡрещи, что ѹ в(о)лwст Мшки, на рѣцѣ Прѡтѫ, въ ѡст Дѣли, wт ватрѹ село и wт полѣ и wт вес приход. Тод продали нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣринѹ Юрга вел вистѣрник, ради седим десѧт талери битиⷯ.

Таж(е), н(а)шъ вѣрнїи болѣрин виш(е) писан, Юрга вел вистѣрник, въстал сѧ и запластил въсе испѫлно, тиⷯ виш(е) писаниⷯ п(и)н(ѣ)зи, ѹ талер(и) битиⷯ.

Того ради, и мы, ѡко ѹвидѣхом меж(е) ними иⷯ добровwлнои токмеж(е) и исполнои заплатѹ, такожде и wт нас дадохом и потвръдиⷯхом виш(е) писанномѹ н(а)шемѹ вѣрномѹ болѣринѹ, Юрга вистѣрник, на тод прѣд реченнад шестад част(ь) wт село Чѡреш(и), како да ест емѹ правда wтн(и)на, и викѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

ѹ Мс, в(ъ)[1] л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв март(їе) к҃s.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie şi fratele său, Ghiorghie, fiii lui Crăciun Stârcea, nepoţii lui Stârcea cel

www.dacoromanica.ro

bătrân, strănepoţii lui Ion, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a şasea parte din satul Ciureşti, care este în ţinutul Iaşilor, pe râul Prut, în gura Délei, din vatra satului şi din câmp şi din tot venitul. Pe aceea au vândut-o boierului nostru credincios şi cinstit, Iurga mare vistiernic, pentru şaptezeci de taleri bătuţi.

Apoi, boierul nostru credincios mai sus scris, Iurga mare vistiernic s-a sculat şi a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 70 de taleri bătuţi.

Pentru aceea, şi noi, dacă am văzut între ei tocmala lor de bunăvoie şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios, mai sus scris, Iurga vistiernic, această mai înainte zisă a şasea parte din satul Ciureşti, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644> martie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit.

† Şaidir <a scris>[1].

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 153–154, nr. 94. Text slav după orig., şi trad. edit. Actul se păstrează la Biblioteca „Saltâcov-Şcedrin" din Sankt – Petersburg, Secţia manuscrise, fond Buznea, dos. 51, f. 1.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXI/190, nr. 8 (rez.); ibidem, CDXXI/191, nr. 8 (rez.).

ALTE EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 83–84, nr. 31 (orig. slav şi trad., cu data de zi: 25).

[1] Parantezele noastre.

270 1644 (7152) martie 28, Iaşi

† Ноu[1] Василїє в(оє)вод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Scriem domnia me la sluga domniei meli, la Vartic vornicul. Dămu-ţ(i) ştiri că s-au pârât de faţă înnaintea domniei meli sluga domniei meli, Enachi vătavul de aprozi ...[2] Apostolachi cu Dumitraşco Glod, zicând înnaintea domniei meli Enachi vătavul şi cu Apostolachi că le-au vândut Dumitraşco Glod o parti de ocină din Dienişăşti, şi el n-au avut nici o t<reabă>[3] cu părţâli lor, şi au adus şi direse.

Şi iată, au rămas dinaintea domniei meli.

Deci co...[2], dacă vei vide cartea domniei meli, iar tu să strângi oameni buni şi bătrâni, şi din sus şi <din gios>[2], să socotiţi să le alegeţi părţile pre carile or ave diresă şi cum or spuni şi oamenii, şi din vatra satului, şi din mo(a)ră, şi din câmp, şi din săpături şi din tot venitul satului, cât a hi parte lor, fără alţi răzăş(i). Iar parte lui Dumitraşco Glod să o socotiţ(i) cât i-a hi preţul să o întoarc(ă), cât s-a afla c-au dat pre ace parti, pentru căci îi sînt ...[4].

Pentr-aceia, ca să aibă a st ...[4] lui Statie vamişul, ci au dat lui Dumitraşco Glod pre parte lui.

www.dacoromanica.ro

Тое пишем; инак не бъдит.
У Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нѳ <7152/644> март(іе) к҃и <28>.
Сам г(о)сп(о)д(и)нъ в(е)лѣл[5].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. moldoveneşti, VI/45, f. 4 r.–v. Copie din prima jun. a sec. al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVII/270 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, Supliment, I, p. 211, nr. 637 (rez. după copie).

---

[1] Greşit, în loc de Ѡw.
[2] Urmează, în paranteză, menţiunea copistului: „rupt".
[3] Omis.
[4] Urmează, în paranteză, menţiunea copistului: „lipsă".
[5] Urmează însemnarea copistului: „L(ocul) p(eceţii) g(ospod)".

271 1644 (7152) martie 29, Iaşi

† Ѡw[1] Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) тот истеннъıи и вѣрнъıи слѹга нашь Їндѹка слѹжил г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми правою и вѣрною слѹжбою. Тѣм ради мы, видѣвше его правѹю и вѣрнѹю слѹжбѹ до нас <жаловали есми емѹ ѡсобною>[1] нашеж м(и)л(о)стіж и дали и миловали есми емѹ ѡт нас, ѡ нашеи Земли, Молдавскои, едно селище на има Оурсещіи, на рѣцѣ Прътовѣ, ѡ волост Їскои, что тое селище было <право наше господарско>[1] присѹшно къ ѡкол Цѹцоръ. <Тѣмь ради и ѡт нас ... до>[1]ходомь.

И ѡ том тиж(е), ...[2], едно селиште на име Деѡни, пакиж(е) на рѣцѣ Прътовѣ, ѡ волост Їскои, близ Оурсеци, что тое селище ест емѹ правда даніе и даробаніе ...[2] <племеник>[1] ...[2] на има ѡт пана Тодерашко великаго логофет ...[2] Катакозоно великаго сп<ътарѣ и>, Тома великаго столника. Ѩ пак, панѹ Дѹмитраки Ки<риц>[2]и постелникѹ <било правда даніе и милованіе ѡт ... Могила воевода за его правдю и вѣрною слѹжбѹ>[1] земли. Ѩ наи прѣжде, было пакиж(е) <право постелник не имѣлъ ѡбрѣтали ...>[2] наи ближнъıи <више писаннїи болѣринъ наши и приходили иҳ въси ѡтн(и)нъ Дѹмитракіеви>[1] ...[2]

Тѣм ради, како ...[2] <ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми слѹжѣ нашемѹ ...[2] писанномѹ селѹ Оурсещимъ да ест въ знамен ...[2] люди добрими съ лист г(о)сп(о)д... рѣцѣ Пръ>[1] ...[2] нною ѡвише на Великіи Врътопъı даже до м...[2] <мъскола рѣвникѹ долинѹ до Пѹркар ...била и ѡт тамо прав... до>[1]рѣцѣ Прътовѣ съ вес хотар ем даж(е) до Дѹмбравъ. То ест вес хотаръ Оурсещимъ.

www.dacoromanica.ro

І пакъ, хотаръ Дешнимъ да ...[2] <по кѣда хотарил емѣ болѣръ господства ми>[1] ...[2] дворници съ многими ...[2] <wколними>[1] межишши по своемѣ старомѣ хотарѣ почепши wт рѣцѣ Прътовѣ wт нѣкихъ тополъ высокыхъ на краи болотѣ ...[2] <и мовилъ ... а wт толѣ право>[1] ...[2] кѵю до редѵ, даж(е) до аѵ ...[2] ѹ дол до где ѹпадаетъ великаа долина ѹ рѣцѣ Прътовѣ. То ест вес хотарь селищѣ Дешнымъ.

Тѣм ради тотъ ...[2] <селища, на имѣ Ѹрсещіи, на рѣцѣ Прът>[1] ...[2] пакиж(е) на рѣцѣ Прътовѣ, близ ѹрсещи ...[2] съ своими хотары въ знаменіе и съ въсимъ доходы како да сѣтъ wт г(о)с(по)д(ст)в(а) ми слѣзѣ нашемѣ, Индѣка, правыи <wтн(и)нъ, и даніе, и милованіа, и ѹрикъ и потверъжденіе, непорѣшенно>[1] ...[2] емѣ, и дѣтемъ его, и wнѣчатом, и прѣwнѣчатомъ, и прѣцѣратомъ его и въсемѣ родѣ емѣ, кто сѧ изберетъ емѣ наи ближнъи.

І на то ест вѣра г(о)сп(о)д(ства) ми више писаннаго, мы, Їw Василіе воевода, и вѣра <прѣвъзлюбленнаго сыни господства>[1] ми Їw Стефан воевода и Їw Їwан воевода, и вѣра болѣръ нашихъ: вѣра пана Глигоріе Ѹрѣке великаго дворника Долнеи Земли, вѣра пана Тодеръ Петричѣико великаго дворника Бъшнеи Земли, вѣра пана Гаврил хетман и пъркълаб Сѣчавскыи, вѣра пана Балан и Тра<нда>фиръ пъркълабове Хотинскыи, вѣра пана Ламбрино и ...[3] пъркълабове Романскыи, вѣра пана Дамаскинь и ...[3] пъркълабове Нѣмецькіи, вѣра пана Катакозоно великаго постелника, вѣра пана Юрдаки спътърѣ, вѣра пана Гewргіе чашника, вѣра пана Иwрга вистѣрника, вѣра пана [Тома] Тома столника, вѣра пана Костѣ комиса и вѣра въсихъ болѣръ нашихъ молдавскыхъ, великыхъ и малыхъ.

І по нашъмъ животѵ и г(о)сп(о)дствѣ, кто бѣдетъ г(о)сп(о)даръ wт дѣтъи нашихъ или wт нашего рода или пакъ бѣд кого Б(ог)ъ изберетъ г(о)сп(о)д(а)рем бъти нашеи земли, Молдавскои, тот бъ емѣ непорѣшилъ нашего ѹстроенїа, нж але абъ далъ и ѹтвръдилъ емѣ, за неж(е) ест емѣ правда даніе и мълованіе ради его правои и вѣрнои слѣжбъ, что слѣжилъ г(о)сп(о)д(ства) ми и земли нашеи.

І на большѣю крѣпост и потверъжденіе томѣ въсемѣ въш(е) писанномѣ, велѣли есми нашемѣ вѣрномѣ и почетенномѣ болѣринѣ, панѣ Тодрашко великомѣ логофетѣ, писати и нашѣ печат привѣзати съ семѣ истинномѣ листѣ нашемѣ.

Писал Пътрашко, ѹ Ісоу̃ в(ъ) лѣто ѯ҃зр҃нв м(ѣ)с(ѧ)ца марта, к҃ѳ а(ь)ни.

Иw Василие воевода <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată această adevărată şi credincioasă slugă a noastră Anduca a slujit domniei mele cu slujbă dreaptă şi credincioasă. Pentru aceasta noi, văzând dreapta şi credincioasa

www.dacoromanica.ro

lui slujbă faţă de noi, l-am miluit cu deosebita[1] noastră milă şi i-am dat şi i-am miluit de la noi, în ţara noastră, Moldova, o selişte anume Urseştii, pe râul Prut, în ţinutul Iaşi, care selişte a fost <a noastră dreaptă domnească>[1], ascultătoare de ocolul Ţuţorei. Pentru aceasta şi de la noi ...[2] venitul.

Şi la aceasta, de asemenea ...[2] o selişte anume Deiani, iarăşi la râul Prut, în ţinutul Iaşi, aproape de Urseşti, care selişte îi este dreaptă danie şi dăruire ...[2] rudă ...[2] anume de la panul Toderaşco mare logofăt ...[2], Catacozono mare spătar şi Toma mare stolnic. Şi iarăşi, panului Dumitrache Chiriţă postelnic <i-a fost dreaptă danie şi miluire de la ... Moghilă voevod, pentru dreaptă şi credincioasa lui slujbă>[2] domniei sale şi ţării. Iar mai înainte, a fost iarăşi <dreaptă domnească>[1] ...[2] Chiriţă postelnic n-a avut copii ci s-au aflat ...[2] mai aproape <mai sus scrişii boierii noştrii şi li s-a cuvenit lor toate ocinile lui Dumitrache> ...[2] .

Pentru aceasta, ca ...[2] <de la domnia mea, slugii noastre ... scrisul sat Urseşti să fie în semne ... oameni buni cu cartea domniei ... râul Prut>[1] ...[2] în sus la Vârtopul Mare până la ...[2] capul râmnicului la vale la Purcari ... şi de acolo drept ... la>[1] râul Prut, cu tot hotarul ei până la Dumbravă. Acesta este tot hotarul Urseştilor.

Iar de asemenea, hotarul Deianilor să ...[2] <pe unde i-au hotărnicit boierii domniei mele>[1] ...[2] vornici cu mulţi ...[2] megieşi de prin pregiur după vechiul său hotar, începând de la râul Prut de la nişte plopi înalţi pe marginea bălţii ...[1] <şi movile ... iar de acolo drept>[1] ...[2] la rediu, până la ...[2] la vale până unde cade valea cea mare în râul Prut. Acesta este tot hotarul selistei Deianilor.

Pentru aceasta, acel ...[2] <selişte, anume Urseştii, la râul Prut>[1] ...[2] iarăşi la râul Prut, lângă Urseşti ...[2] cu hotarele lor în semne şi cu toate veniturile, ca să fie de la domnia mea slugii noastre, Anduca, dreaptă ocină, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, neclintit>[1] ...[2] lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor lui şi la tot neamul lui, cine i se va alege mai aproape.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Io Ştefan voievod şi Io Ioan voievod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gligore Uréche mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Toader Petricéico mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Balan şi Trandafir, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Lambrino şi ...[3] pârcălabi de Roman, credinţa panului Damaschin şi ...[3], pârcălabi de Neamţ, credinţa panului ...[3], Cantacuzino mare postelnic, credinţa panului Iordache spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iorga vistier, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Costea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească, pentru că-i este dreaptă şi miluire, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă, ce ne-a slujit domniei mele şi ţării noastre.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Toderaşco mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

www.dacoromanica.ro

A scris Pătraşco, la Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna martie, 29 zile.
Io Vasilie voievod <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Peceţi, nr. 280. Orig., perg., deteriorat, sigiliu atârnat, cu şnur de mătase, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василіє воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѯзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Idem, Ms., nr. 629, f. 324–325 (copie); ibidem, Ms., nr. 548, f. 61 v. (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCXIV/7 (copie de la sfârşitul sec. al XVIII-lea); ibidem, DCCLIV/58 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/271 (foto. după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 343, nr. 1712 (rez. după copie); *Creşterea colecţiunilor*, 1919, p. 240 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt şi şters; în câteva locuri, am întregit după transcrierea făcută, în vremea când actul era mai puţin deteriorat, de Dimitrie Ciurea (actul a fost colaţionat de Dalila Aramă).

[2] Rupt şi şters.

[3] Loc liber.

272 1644 (7152) martie 29, Iaşi

† Adecă eu, Irimiia, ficiorul Dracei, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu cum, de nime nevoit, nici asuprit, ce sângur eu, de bunăvoia me, şi cu ştirea tuturor fraţilor miei, am vândut a me direaptă ocină şi moşie, toată partea me den sat den Sănăuţi, de la ţânutul Sucevei, patru jirebii şi cu patru oameni, anume: Goga, şi Bilaş, şi Mălăi, fratel(e) lui Bilaş, şi Cârstea, ficiorii lui Gavril, şi cu giumătate de vad de moară, pre Molniţă, şi casele tătâne-mneu[1], lui Iuraşco Dracei celui bătrân, ce au fostu pârcălab. Aceaia am vândut dumisal(e) lui Velicico ce au fostu comis, dereptu cindzeci de galbeni, ban(i) buni, ca să-i hie dumisal(e) direaptă moşie, în veci. Şi dumnealui Velicico ce au fost comis ne-au dat acei bani, toţ(i) câţ(i) mai sus scriem, 50 ug(hi), ban(i) gata.

Şi într-această tocmală s-au prilejit: dumnealui Ţâca ce au fostu postelnic, <ş>[2]i Istratie ce au fostu logofăt, şi Nenul vornicul, şi Dumitraşco Cârstian, şi Iftimie vătahul[2], şi Ionăşcuţă cupărel şi Mirăuţă, ginerele Dracei.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am iscălit şi ne-am pus şi peceţile cătră acestu adevărat zapis[2], ca să să ştie şi să să creadză.

Şi eu, Todosie Tertea, am scris.

Ѹ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> мартѵ к҃ <29>.

Аз, Иримиа Драча, искал <m. p.>.

† Şi eu, Mirăuţă, am s<c>[3]ris cu mâna me <m. p.>.

Аз, Дѵмитрашко Кърстиан, искал <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Ego, Ξανθο Δι... <m. p.>[4].
Аз, Їωнашкоц(ъ) купар, искал <m. p.>[4].
Аз, Пътрашко Чоголѣ, бив лаг(о)ф(е)т <m. p.>[4].
Ифтиме вътах прилъчиҳом[5] **сѣ въ сеи токмеж(е)** <m. p.>[4].
Roman Scorţăş m-am tâmplat în această tocmal(ă)[6].
Аз, Иримиа Драч(ѣ), искал <m. p.>[7].

<Pe verso-ul filei a doua o însemnare contemporană>: **Сънъѳци, в(о)лостѵ Сѵчав(ском8)**[8] <şi în continuare, completare din sec. al XVIII-lea>: şi cu gium(ă)tat(e) di vad di moar(ă) în Molniţ(a) şi cu casă gata, <şi alta din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> mart(ie) 29. No. 7.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XV/7. Orig., hârtie difolio (29,7 x 20,7 cm), filigran, cerneală cafenie, rupt la îndoituri, patru sigilii inelare, dintre care unul rotund, neclar, şi trei octogonale, din care primul, aflată lângă semnătura grecească, are în câmp un scut oval împărţit în două cartiere, în primul se află o inimă, iar în cel de-al doilea o pasăre în picioare; al doilea, al lui Pătraşco Ciogolea, are în câmp tot un scut oval încărcat cu trei slove în ligatură, timbrat cu o coroană deschisă, având de o parte şi de alta slovele **Ч** şi **г** [**Ч(о)г(олѣ)**]; iar al treilea are ca în câmp doi lei rampanţi. Primele trei sigilii sunt aplicate în cerneală neagră, iar ultimul în cerneală cafenie; o amprentă digitală.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMCMV/3, nr. 3 (rez. după Sever Zotta, dos. nr. 124, f. 286, nr. 11, cu data: 1651 (7159).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/272 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 53, nr. 31 (orig.); Balan, *Doc. bucovinene*, III, p. 23, nr. 7 (rez. după Ghibănescu); *Catalog*, Supliment I, p. 211, nr. 638 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[2] Slova **а**, transformată din altă literă.
[3] Omis.
[4] Sigiliu inelar.
[5] Greşit, în loc de **прилежиҳом**.
[6] Amprentă digitală.
[7] Iscălitura este tăiată cu aceeaşi cerneală.
[8] Sănăuţi, ţinutul Suceava.

273 Circa 1644 (7153) martie 31

Alt ispisoc iarăşi de la Vas(i)lie vodă au arătat, din anii 7153 <1644 septembrie 1-1645 august 31>, întăreşte lui Vişan vornicu, pe doao părţi ce-am cumpărat de la Mărica şi Bejana, din niamul lui Gheorghie Gherghina, cu un zapis, dar iarăşi osăbeşti în zapis că au vândut părţile lor de sat de Lătăi şi iarăşi părţile lor ce-au avut în sat în Lăleşti şi alte părţi ce-au mai cumpărat Vişan în sat în Lăleşti şi în Lătăi, cu zapise vechi din 7151, toate scriu satul Lăleşti osăbit şi satul Lătăi osăbit.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXII/77, f. 1 v. Rez. în copia unei cărţi de judecată din 1756 (7264) iunie 12.

Datat în funcţie de doc. următor.

274 1644 (7152) martie 31, Iaşi

† Їѡ Василїе воев<одѧ>[1], Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la slugil(e) domniei méle, la Simion Groze din Piciorogani[2] şi la Vas(i)lie din Nelipeşti. Dămu-v(ă) ştire că au pârât de faţă, înnaintea domniei mél(e), Lucoci pre <V>[3]işan vornicul şi pre Gherghineşti, dzicându că au ei cu dânsul împreună a treia <p>[4]arte de sat de Lătăi şi să acolisăscu de <gi>[1]umătate de sat. Iară Vişan şi Gherghineştii au arătat un zapis de la mulţi oameni buni cum au hotărât şi li s-au ales giumătate de sat de Lătăi, partea din sus, din vatra satului, şi din câmmu[5] şi din tot vinitul, şi o au şi stâlpit.

Pentru acéea să socotiţi cu oameni buni cum le-au ales mainte, aşea să li măsuraţi locul şi în vatra satului, şi în câmpu şi în tot vinitul, şi să tocmiţi stâlpii pre giumătate de sat.

Iară, de vor hi neşcaire cas<e>[1] a lui Lucoci pre partea lui Vişan şi a Gherghineştilor, să le mute pr<e p>[1]a<r>[1]tea sa.

Aşijdirea să aibă a-ş(i) iez(i)[6] Vişan un hălăşteu pre partea lui, unde i să[7] va <ve>[8]ni, să n-aibă val de nime.

Сице пишем г(о)сп(о)дств(о) ми; инак не бѹдет.

Ѳ Мс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> март(їе) к҃л <31>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пъшко <писал>.

<Pe verso, o iscălitură din sec. al XVIII-lea>: ...[9] Canta(cuzino) spat(ar) s-au urmat.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXIII/49. Orig., hârtie (30 x 19,2 cm), filigran, rupt la îndoituri şi restaurat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/274 (xerocopie).

---

[1] Rupt şi şters.

[2] Slovele чо, scrise deasupra rândului.

[3] Omis; v. mai jos.

[4] Omis.

[5] Greşit, în loc de „câmpu".

[6] Rupt.

[7] Slova ъ, scrisă deasupra rândului.

[8] Şters.

[9] O slovă neclară.

www.dacoromanica.ro

† Ѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domniei mél(e) slugelor noastre, lui Neculai Sălitrariul şi lui Ghiorghiţă), ficiorul lui Corotuşco, să hie tare şi putérnic cu cartea domniei mél(e) a ţiné şi a opri ocinele unde vor ave părţi cu alţi fraţi, anum(e) a Biluşcăi, şi a Măriei şi a lui Arsenie, ficiori ai Burloie, pentru neşti părţi ce oprescu fraţii lor den Cotiujeni şi d<e>[1]n Bârlinţi, ca să aibă a le ţine ac<e>[1]ste părţi slugeli domniei mél(e), cari mai sus scris(e)[2].

Iar cui va păre cu strâmbul, să vie să stea de faţi înnainte domniei méle. Şi neme să nu cutedze a ţiné sau a opri înnainte cărţiei domniei mél(e).

Ѯ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> ап(рилїе) е҃ <2>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), VIII/6. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/275 (foto. după orig.).

[1] Rupt.

[2] Aşa în orig.

276 1644 (7152) aprilie 5

Suret de pe un zapis sârbăscu din véleat 7152 <1644> april(ie) 5.

† Adecă noi, Macarii căpi(tan), i Gavril căpi(tan), i Burlamiz ot Gunzar, i Vasilie Murgoci ot tam, i Pătraşcu hotnog, i Ştefan Haidău ot Siminéşti, i Mihai ot Răzlogi, i Anghel ot tam, i Tudur o(t) tam, Ilii o(t) tam, i Costantin Burlamitu, i Dum(i)traşcu Oţel ot Oţeleni şi ficiorii lui, Ionaşcu, <i>[1] Istahiia, i Cozma Capotă ot Micşeneşti, i Lélea ot tam, i Dumitraşcu, sin popii Fenii, şi popa Simion ot Micşeneşti şi ficiorul lui, Ion, şi mulţi oameni buni, bătrâni şi tineri, au venit înnainte(a) acelor mai sus scriş(i) oameni Podoleancă, fata lui Anton, şi nepoatele ei, Mariia şi soru-sa, Ştefănie, fetele Cârstânei, nepoatele lui Anton, de nimini silite nici asuprite <au vândut>[1] a sa dreaptă ocină şi moşiia din satu Răciuleşti ce au avut e<i>[3] de la părinţii lor şi de la moşul lor, Anton, toată partéa lui din ispisoc de la Iancul voievodă ce i-au fostu lui cumpărătură de la Dochiia, fetele[2] Ilincăi, şi de la Ilieş, fratele Todosii, şi de la Mariia şi Ilinca, fetele Sofronii, ...[3] Ion Filip, şi de la frate-său, Condrea, şi sora lor, Mărica, feciorii Gaftonii, şi de la Anton, şi de la frate-său, Vascan, şi Naste şi Nechil, feciorii Tudurii, şi Tăn<a>[3]sie, şi Ignat, feciorii Stancăi, şi Samuil, şi Alexiia, şi Ionaşcu şi Florea, fecio<rii>[3] Părascăi, şi toţi nepoţii a Maruşcii, şi strănepoţ(i) Ilincăi[4], şi toţi strănepoţi a lui Iona vor(nic), ce-au avut ei de înpărţală din scrisori ce-au avut de la strămoşul l<or>[1] Ilii şi din uricu de la Ştefan vodă cel bătrân, din jumătate de sat Răciuleştii, ce est<e>[1] pe Prut, şi din uric de înpărţală de la moşul[5] lor, Maruşca, de la Ştefan vodă cel tânăr, şi din ispisoc de înpărţală de la moşul lor

www.dacoromanica.ro

Ona vornicul. Aceia au vândut fratelui nostru lui Ion ot Hoceni şi fămei lui Anisie, drept triizéci de lei de număr.

Şi sculându-să Ion şi Anisia şi au plătit acei mai sus scriş(i) bani deplin, treizéci şi trei de lei în mânule acie mai sus scrisă Podolencé, fetii lui Anton, şi nepoatelor ei, Mărie şi Ştefănie, fetele Cârstinii, tij fetii lui Anton, toată partea lui Anton ce i să va alége din giumătate de sat, ce este pe Prut.

Aşijdere, şi noi, văzând a lor bună învoiré şi plată, am făcut şi noi fratelui nostru, lui Ion, şi fămeii lui, Anisii, acest zapis, ca să fie lor dreaptă ocină şi cumpărătură, acea mai sus scrisă parte <a>[1] Podolencii şi a nepoatelor ei, Marii şi Ştefănii, ce li să va alége din giumătati de sat din Răciuleni, pe Prut, cu tot venitul, şi să-ş(i) facă şi ispisoc domnescu.

Şi eu, preutul Parthenii, am scris, care să cheamă pe poreclă popa Theni, în zilele credinciosului şi de Hristos iubitorului, domnului nostru, Ion Vasilie voievod, cu mila lui D(u)mnezău, domnu Ţării Moldovii.

S-au tălmăcit de mine, ermonah Athanasii, rus.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 543, f. 44 r.–44 v. Trad.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/276 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 344, nr. 1713 (rez. după trad.).

---

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de „fata".
[3] Rupt.
[4] Ingroşat peste alt cuvânt.
[5] Greşit, în loc de „„moaşa" (sau mătuşa).

277 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими н(а)ш(и)ми мwлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Катрина, жена Иwнашко Хадър, и съ сынови еи, Трифан, и Дъмиан и Кириак, внѹци Петри, прѣwнѹци Иримїа, по иχ доброи волѣ, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали иχ права wтн(и)на и дѣдн(и)на, вѣси част(ї) им елико сѣ изберет wт част(ь) Иримїеи, за дѣдн(и)нѵ и за кѹпежно, wт село Тѹпилаци, что на Мwлдова, ѹ в(о)лост(ь) Сучавскои. Та wни продали н(а)шимѹ вѣрнномѹ болѣрин(ѹ), п(а)нѹ Тома великомѵ столникѵ, радї два на десѣт златї бытиχ. И платил им исплъна тиχ п(и)н(ѣ)зи виш(е) писанни, ѣї златї бытиχ, въ рѹки Катрини и с(ъ)н(о)ви еи, wт прѣд нами и прѣд нашими болѧри.

www.dacoromanica.ro

Тѣм рады, тѣх частї за wтн(и)нv виш(е) писани, елико сѣ изберет част(и) тим продажници, wт част Ерімїѧ, wт село Тѹпилаци, съ[1] маст за млин ѹ Мшладѹ[2] и съ вес приход, како да бъдет ег(о) м(и)л(о)ст(ѹ) и wт нас права wтн(и)на, и викvпленїе, и ѹрик, и потвръжденїе [и ѹрик и потвръжденїе], съ въсѣм доходом.

И ин да с(ѣ) не ѹмишлет.

ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїа), и д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Catrina, soţia lui Ionaşco Hadăr, şi cu fiii ei, Trifan, şi Dămian şi Chiriac, nepoţii lui Petre, strănepoţii iui Irimia, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toate părţile lor câte se vor alege din partea lui Irimia, de dedină şi de cumpărătură, din satul Tupilaţi, care este pe Moldova, la ţinutul Suceava. Pe acestea ei le-au vândut boierului nostru credincios, pan Toma mare stolnic, pentru doisprezece zloţi bătuţi. Şi le-a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 12 zloţi bătuţi, în mâinile Catrinei şi ale fiilor ei, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, aceste părţi de ocină mai sus scrise, cât se vor alege părţile acestor vânzători, din partea lui Erimia, din satul Tupilaţi, cu loc de moară la Moldua[2] şi cu tot venitul, să-i fie milostivirii sale şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întărire [şi uric şi întărire], cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1644>, luna aprilie, 8 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLII/155. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мшладевск(ои). ҳзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/277 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 30–31, nr. 16 (text slav după MS. *Surete*, VIII, p. 87 şi trad. edit.); *Creşterea colecţiunilor*, 1912, p. 231 (rez. după orig.).

---

[1] Litera c, corectată din altă literă.

[2] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) пріидоше, прѣд нами и прѣд въсими н(а)ш(и)ми мѡлдавскими болѣри, великиⷯ и малиⷯ, Геѡргици и сестри ег(о), Аврѣмїа и Марица и Келсїа, и брат иⷯ, Тодер, с(ъ)н(о)ви Пъраска ѡт Михъещи, по иⷯ доброю волѣ, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали иⷯ права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, елико сѣ изберет ѡт село Михъещи, что на Мѡлдовѣ[1], ѹ волост(и) Сѹчавскои, част(ь) м(а)ти[2] им, Пъраскъ, ѡт ватрѹ село, и ѡт полѣ, и ѡт вода и съ вес приходѵ. Та ѡни продал(и) н(а)шемѵ вѣрномѹ п(а)нѹ, Томи великомѹ столникѹ, радї ...[3] талери сребрънихⷯ. И съ тиⷯ п(и)н(ѣ)зи ѡни платили една дешѹгѹбинъ сестрах им, Марицы.

И платил им ѹсе испълное тиⷯ п(и)н(ѣ)зи въш(е) писаним, въ рѹки тим люди виш(е) писанни, ѡт прѣд нами и прѣд н(а)шими болѣри.

Тѣм радї, тоа въш(е) прѣд реченна част(ь) за ѡтн(и)нѵ, елико сѣ изберет частѵ Пъраски, ѡт село Михъещи, съ мест(ь) ѡт ватрѹ село, и ѡт полѣ, и съ сѣнножати, и ѡт вадѵ съ вес приходѵ, како да бѹдет его милост(ѹ), п(а)нѹ Томы великомѵ столникѹ, права ѡтн(и)нѵ и викѹпленїе и ѡт нас ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непоколѣбимо николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѹмишлет прѣд сим истинном листѹ г(осп)дств(а) ми.

Ѵ Ѩс, л(ѣ)т(о) ⁂зр҃нв, м(ѣ)с(я)ца ап(рилїа), ѝ д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Gheorghiţă şi surorile sale, Avrămiia, şi Mariţa şi Chelsiia, şi fratele lor, Toader, fiii Părascăi din Mihăeşti, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, cât se va alege din satul Mihăeşti, care este pe Moldova, în ţinutul Sucevei, partea mamei lor, Părasca, din vatra satului, şi din câmp, şi din apă şi cu tot venitul. Pe aceasta ei au vândut-o panului nostru credincios, Toma mare stolnic, pentru ...[3] taleri de argint. Şi cu aceşti bani ei au plătit o deşugubină a surorii lor, Mariţa.

Şi le-a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, în mâinile acestor oameni mai sus scrişi, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceasta, această de mai sus înainte zisă parte de ocină, cât se va alege partea Părascăi, din satul Mihăeşti, cu loc din vatra satului, şi din câmp, şi cu fâneţe şi din apă şi cu tot venitul, ca să-i fie milostivirii sale, panului Toma mare stolnic, dreaptă ocină şi cumpărătură, şi de la noi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a domniei mele.
La Iaşi, anul 7152 <1644>, luna aprilie, 8 zile.
† Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.
† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLII/156. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѫзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXVII/139 (menţ. într-un perilipsis din 1764 sept. 11).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/278 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 32–33, nr. 17 (text slav după Ms., *Surete*, VIII, 91 şi trad. edit.); *Creşterea colecţiunilor*, 1912, p. 231 (rez. după orig.).

---

1 Slova ѣ, scrisă peste altă slovă.
[2] Aşa în orig.
[3] Loc liber în orig.

279 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi

† Иѡ Василїє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидоше, прѣд н(а)ми и прѣд н(а)ш(и)ми болѣри, великими и малими, Марика Бръюе[1], дочка Хилип, внѹка поп(а) Блъндѣ, по еи добра волѣ, неким непонѹжденi а ни приселована, и продала своѥ правда wтн(и)на и кѹпежна, све част ѥѧ и братїшх еи wт село Тѹпилаци, что на Молдоа[2], ѹ в(о)лостѹ Сѹчавскои[3], елико сѣ изберет част wт(ъ)цѹ иχ, wт част поп Блъндѣ, за дѣдн(и)нѹ и за кѹпежна, wт ватрѹе село, и wт царинѹ, и съ сѣнножатими и съ вес приχодѹ. Та wна продала нашемѹ вѣрномѹ болѣри, Томъ великаг(о) столника, радї два десѧт лѣвкови бътиχ, почто wна бил сътворил токмеж(е) съ братїшх еи, Корнилїе, и сестра иχ и дал wна, измѣнно за измѣнно, братїшх еи дрѹгии части въ село Бережѣнїи.

И въстал сѣ его м(и)л(о)ст(ь), п(а)нѹ Тома вел столник, и платил ѹсе испълна тиχ п(и)н(ѣ)зи, к лѣвкови, въ рѹк(и) Марика, дочка Хилип, wт прѣд нами и прѣд наш(и)ми болѣри.

Тѣм рад(ї), како да бъдет ег(о) м(и)л(о)ст(ь) права wтн(и)нѹ, и викѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доχодом, непоколѣбыми николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

www.dacoromanica.ro

V Їис, л(ѣ)т(о) ҳзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїа), и̑ а(ь)н(и).
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ веліл.
Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.
† Думитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Mărica Brăiu(a)ie, fiica lui Hilip, nepoata lui popa Blendea, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta ei ocină şi cumpărătură, toată partea ei şi a fraţilor ei din satul Tupilaţi, ce este pe Moldova, în ţinutul Suceava, cât i se va alege partea tatălui lor, din partea popii Bléndea, de moştenire şi de cumpărătură, din vatra satului, şi din ţarină, şi cu fâneţe şi cu tot venitul. Aceea a vândut-o ea boierului nostru credincios, Toma mare stolnic, pentru douăzeci de lei bătuţi, pentru care ea a făcut tocmeală cu fratele ei, Cornilie, şi cu sora lor şi a dat, schimb pentru schimb, fraţilor ei alte părţi în satul Verejénii.

Şi s-a sculat milostivirea sa, panul Toma mare stolnic, şi a plătit toţi acei bani deplin, 20 de lei, în mâinile Maricăi, fiica lui Hilip, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să-i fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1644>, luna aprilie, 8 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLII/157. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їw Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мwлдавск(ои). ҳзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/279 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 28–29, nr. 15 (text slav după orig. şi trad. edit.).

---

[1] Greşit, în loc de: Брꙗюе.
[2] Aşa în orig.
[3] Slovele ч şi ѧ (cea), modificate dintr-un ѫ.

280 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше, прѣд нами и прѣд въсими н(а)ш(и)ми

www.dacoromanica.ro

мwлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Гервасїе и брат его, Дѹмитрѹ, с(ъ)н(о)ви Бъм wт Тѹпилаци, по иχ доброи волю, неким непонѹжденi а ни приселованi, и продали иχ права wтн(и)нv и дѣдн(и)нv, wт иχ правїи и питомии нарѣденїе, что wни имали wт иншїи г(о)сп(о)д(а)рскиχ, wт четвръта часть wт село Тѹпилаци, четвръта часть, что ѹ в(о)лостv Сучавстѣи, съ часть за малин на рѣцѣ Молдавстѣи, и wт ватрѹе село, и wт полѣ и wт вес приχодv, елико сѣ изберет wт часть Хѣрцѣ. Та wни продали н(а)шемv вѣрномѹ болѣринv, п(а)нѹ Тома великомv столникѹ,ради два десѣт ѹгарскиχ, п(и)н(ѣ)зи готови.

И заплатил им исплъна тиχ п(и)н(ѣ)зи, к̄ vгарскиχ, въ рѹки тим виш(е) писанним, wт прѣд нами и прѣд н(а)ш(и)ми болѣри.

Тѣм ради, како да ест емv и wт нас права wтн(и)нѹ, и викvпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, непоколѣбимv николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим листом г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

V Їс, л(ѣ)т(о) ҳ̄зр̄нв, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїа), ӣ д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ghervasie şi fratele său, Dumitru, fiii Bâei din Tupilaţi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dresele lor drepte şi adevărate pe care le-au avut de la alţi domni, din a patra parte din satul Tupilaţi, a patra parte, care este în ţinutul Suceava, cu partea de moară în apa Moldovei, şi din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul, cât se va alege din partea lui Hérţea. Aceea au vândut-o ei boierului nostru credincios, panului Toma mare stolnic, pentru douăzeci de ughi, bani gata.

Şi a plătit lor acei bani deplin, 20 de ughi, în mâinile celor mai sus scrişi, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna aprilie, 8 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLII/158. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їw Василїе воевод(а), Б(о)жїю

www.dacoromanica.ro

м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мшлдвск(ои). ѫзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/280 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 26–28, nr 14 (text slav după orig. şi trad. edit.).

281 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мшлдвскои. Ѿж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими н(а)ш(и)ми мшлдвскими болѣри, великиχ и малиχ, Иwн Чюрѣ, с(ъ)нъ Петрѣ, внvк Чолпънѣсъ, по ег(о) доброю волю, неким непонѹжден а ни присилован, и продал свод права wтн(и)на и дѣдн(и)на[1], двѣ домове wт село Порчещии, что ѹ в(о)лост Немецкомѹ, една дом wт част Бѹчюм, а дрѹгад wт част тютци емѹ, Чолпънѣсъ, съ жирѣбїи ѹ царинѹ и съ вес приχодv, что сѣ изберет на тvχ двѣ мѣстове за домови. Тvχ wн продал нашемѹ вѣрномѹ болѣрин, Тома великїи столникѹ, радї три десѣт левкови бътиχ. И съ тиχ п(и)н(ѣ)зи wн платил собъ главѹ wт една неволѣ что wн имал wткъ Ѩндока златар.

Таж(е) болѣрин г(о)с(по)дств(а) ми въстал сѧ и платил въси исплъное тиχ п(и)н(ѣ)зи ѧ левкови бытиχ, въ рѹк(и) Иwн Чюрѣ, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Тѧм ради, како да ест емv и wт нас vрик, и wтн(и)нv и потвръжденїе, съ въсѣм доχодом, непоколѣбимо николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

V Ѩс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїа), и̑ а(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ion Ciurea, fiul lui Petrea, nepotul Ciolpănesei, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, două case din satul Porceştii, ce este în ţinutul Neamţ, o casă din partea lui Bucium, iar alta din partea mătuşei sale, Ciolpăneasa, cu jirebii în ţarină şi cu tot venitul, ce se va alege pe acele două locuri de case. Acelea el le-a vândut credinciosului nostru boier, Toma mare stolnic, pentru treizeci lei bătuţi. Şi cu acei bani el şi-a plătit capul de la o nevoie ce a avut dinspre Andoca zlătar.

Şi boierul domniei mele s-a sculat şi a plătit toţi deplin acei bani, 30 lei bătuţi, în mâna lui Ion Ciurea, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, ca să-i fie şi de la noi uric, şi ocină şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna aprilie, 8 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, însemnare contemporană>: † На Порчеши, на части за купежн(о)[2] <şi> pré ocină cé au vândut Ciura Tomei vornicului celui maré de Ţără de Sus, 2 casă <şi una din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> apr(ilie) 8. No. 31.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVI/31 a. Orig., hârtie difolio (29 x 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їw Василїѣ воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мwлдавск(ои). ѫзрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, XXXV/31 b (trad. din 1826 iunie 30, de Vas(ilie) Zotov).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/281 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 54–55, nr. 32 (text slav după orig. şi trad. edit.).

---

[1] Al doilea и transformat din и.

[2] † Pe Porceşti, pe părţile de cumpărătură.

282 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi

† Иw Василїѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими н(а)ш(и)ми мwлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Ирина и съ с(ъ)н(о)ви еи, Павъл, и Дѣмитрашко, и Тодоска и Гафтона, внуци Петри, прѣwнуци Иримїа, по иχ доброи волѣ, неким непонѣждени а ни приселовани, и продали свои права wтн(и)нv и купежна, све част им елико с(а) изберет wт село Тѣпилаци, wт част Иримїеи, что на Молдва[1], ѣ в(о)л(о)ст Сѣчавскои. Та wни продали наш(е)мv вѣрномѣ болѣринѣ, п(а)нѣ Тома вел столник, ради два на десѣт злот(и) бытиχ.

И wт том, тиж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Глигорчѣ Хадър и съ с(ъ)н(о)ви емѣ, на имѣ ...[2] и ...[2], внуци Петри, прѣwнуци Иримїа, по иχ доброи волѣ, неким непонѣждени а ни приселовани, и продали иχ права wтн(и)нv и кѣпеж<на>[3], све част им, елико сѣ изберет

www.dacoromanica.ro

wт тогож(е) село Тѹпилаци, wт часть Иримїѧ, wт ватрѣ село, и wт полѣ, и wт[4] водѹ и wт вес приходъ. Та wни пр<одали тиж(е) болѣринѹ г(о)с(по)дств(а) ми вѣрномѹ>[5], п(а)нѹ Тома вел столник, ради два на десѣт злот(и) быт<их.

И запластил им всѣ испълнъ>[5] тих п(и)н(ѣ)зи, кѫ злоти бытих, wт прѣд нами и п<рѣд нашими болѣри.

Тѣм ради, к>[5]ако да бъдет емѹ и wт нас правд wтн(и)нѹ, и ви<кѹпление, и ѹрик и потвръжденїе, съ въ>[5]сѣм доходом.

И ин да с(ѣ) не ѹмишлет.

<Ѹ>[5] Їс, л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃нв, м(е)с(ѧ)ца ап(рилїа), и д(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<† Тодерашко вел лѡг(о)ѳ(е)т>[5] искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Irina şi fiii ei, Pavăl, şi Dumitraşco, şi Tudosca şi Gaftona, nepoţii Petrei, strănepoţii Irimiei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, toată partea cât se va alege din satul Tupilaţi, din partea Irimiei, ce este pe Moldova, în ţinutul Suceava. Aceea ei au vândut-o boierului nostru credincios, panului Toma mare stolnic, pentru doisprezece zloţi bătuţi.

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înainta noastră şi înaintea boierilor noştri Gligorcea Hadăr şi cu fiii lui, anume ...[2] şi ...[2], nepoţii Petrei, strănepoţii Irimiei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, toată partea cât se va alege din acelaşi sat Tupilaţi, din partea Irimiei, din vatra satului, şi din câmp, şi din apă şi din tot venitul. Aceea ei au <vândut-o, de asemenea, boierului domniei mele, credincios>[5], panului Toma mare stolnic, pentru doisprezece zloţi bă<tuţi.

Şi le-a plătit tot deplin>[5] aceşti 24 de zloţi, dinaintea noastră şi <înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea>[5] ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

<La>[5] Iaşi, anul 7152 <1644>, luna aprilie, 8 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

<† Toderaşco mare logofăt>[5] a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † На Тѹпилац(и), часть Иримиѧ[6].

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XX/64. Orig., hârtie difolio (29 x 20 cm), filigran, rupt pe mijloc în ultima parte, lipit, urme neclare ale peceţii.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/282 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 36–37, nr. 18 (text slav după orig. şi trad. edit. cu menţiunea peceţii aplicate în ceară, în a cărei legendă se găsea veleatul: 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Loc alb în orig.
[3] Omis.
[4] т, făcut din ж.
[5] Rupt. Întregit după ediţii.
[6] † Pe Tupilaţi, partea Irimiei.

283 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi

† Un uric din velet хзр҃нв ап(рилїе) и҃, în care scrie sârbeşti:

Милостїю Божїю, ми, Иѡн[1] Вас(и)лїе вшевшда, [Божию мило(стїю)], господар(ъ) Земли Молдавскои. Знаменито чини(м) или[2] листо(м) нашии въси кто на ни възри(т) или чтѣчи ег(о) ѣслиши(т). Ѿт[3] тѡ(т) истинин наши вирънїи[4] болиринѣ, Ненюл дворник глотнии, жаловдли есми ег(о) wсобною нашїю м(и)л(о)стїю <и> дали и потвръждили есмъ емѣ ѣ[5] wт нас ѣ нашию земли, Молдавскои, на его wтнини и кѣпежънии, wт исписодчи за кѣпежна, что wн имдл wт сам(дго) г(ос)п(о)д(ст)ви ми wт третдл ч(д)ст wт село Хълъсении, читере<т>[6]дд ч(д)ст, что <ест>[6] ѣ в(о)лост Неме<ц>[6]скомѣ, съ брѣд за млин на рици Лимпиди и се съножати, что wн соби кѣпил wт Миким, сън(ъ) Роман, и wт Вас(и)лии, сън(ъ) Индриика, внѣк г(ос)п(о)ждд Марикд, и wт Грози, сън(ъ) Интимии, внѣк Ромънисъ, приwнѣк госпождд Марикови, ради читиридисит талер(и) сриб҃риниχ.

И тиж(е), ддем и потвръждинием емѣ дрѣгд чдст за wтнинѣ wт тогож(е) село, елико се избирит, чдст Кръчѣнови, и с(ъ) два вини[7] ѣ царинѣ, за wчищиние подь Лимпиди, что wн соби кѣпил wт Мафтею, сънъ Кръчѣн, ради двадисит талир(и) сриб҃риниχ. И тиж(е), wт един стар wт того село Хълъсении, два чдсти съ чдст брѣд за млин ѣ Лимпиди, что wн соби кѣпил wт Симиwн Виисд, син Иwндшко, и wт внѣк его, Вас(и)лии, сън(ъ) Пъкѣрар, и wт сестри Виисъи: Игдхие, и Настасие и Соломие, и wт Ирсънии, внѣк Беисъи, ради семдисит талир(и) сриб҃риниχ. И тиж(е), wт триатдд чдст ч(е)твфиртдд чдст wт чдст Голъещим, что wн соби[и] и кѣпил ...[6], и тиж(е), [wт Скънтие] <wн кѣ>[6]пил wт Скънтие, сън(ъ) Ѿдокїе, внѣк Митри, <ради>[6] тридиситъ талир(и) сриб҃риниχ. И тиж(е), дрѣгд чдст wт тог(о) сило, wт трита чдст четифирд[8] ч(д)ст wт чдст

www.dacoromanica.ro

Голѣщим, что wн соби кѹпил, тиж(е) wт Скънтие, ради четиредисит талир(и) сриб̑риних. И тагожди<ре>[6], дрѹга част wт того сило, чириз Лимпиди, елико се избирит част Скънтие и съ иних братиех емѹ, что ест за ним дитѣнинѹ[9], wт сълици что се зовит Хълъсинии, через Лимпиди, что wн соби кѹпил wт нихъ, ради третидисит сриб̑рних, како да ест емѹ, съ въсем доходом.

И wт том, тиж(е) дăем и потв<р>[6]ъждăем емѹ ди̑ви части wт село Мънъилици, что <ест>[6] в(о)л(о)ст Баковскии, на рици Бистриц(и), и wт инша ди̑вита част, половина за брѹд за млин ѹ Бистриц(и) и на Лимпиди, что wн соби кѹпил wт Симиwн <и>[6] жина емѹ, Марика, и сестра еи, Шифъние, жина Запалиц(ъ), и wт иних брати их, Иwнашко, и Гирман и Ѩндрии, и сестра их, Рѹксанда, с(ы)н(о)ви Глигори шет(рар), внѹк <и>[6] превнѹк иних ...[6], ради питъдиситъ талири личнних, како да ест емѹ, съ въсем доходом.

И тиж(е), дăем и потврождăем четвърта част wт сило Рошиwри, wт ватрѹе сило, и wт поли и wт вес приход, что <ест>[6] ѹ волост Кърлигътѹрии, и тиж(е) wт читъфирта[8] част wт тогощ(е)[10] сило половина, что wн соби кѹпил wт Бѹска, дочка Тофана Пиилишоае, ради ди̑витдисит талир(и) сриб̑риних. И тиж(е), wт читъфирта[8] част триата част, wт того сило Рошиwри, что се зовит Ни<ж>[6]ни Цамънѹл, что wн соби кѹпил wт Марика, дочка Капшии, двадиситъ талири личних, како да ест емѹ, съ въсем доходом.

И wт том, тиж(е) дăем и потверъждăем емѹ wт половина село Бълошини триата част, нижънию[11], ...[6]Лѹпѹловии Когчѹг, ради тридиситъ и питъ ѹгарских.

Ѧ хотар том виш(е) писании половина и части за wтнинѹ wт въси силах виш(е) прид ричинием да ест погди[12] се им приходит, а wт нашии[13] сторони по старами хотара по кѹда ем вика wтживали.

<Ѧ на>[6] [ч]то естъ вира нашиго виш(е) писанаго, ми, Иwн[1] Вас(и)лие воевода, и вира привозлѹблиним и сридчиним с(ы)ни г(ос)п(о)д(ства) ми, ноі[14], Шифана воевода и Иwан воевода, и вира болири наших: вира пана Глигори Ѹрики велика ворника Долнии <Земли>[6], и вира пана Савин Пръжискѹл и Дамаскин пъркълабови Неме<ц>[6]скомѹ, и вира пана ...[6] <и>[6] Ламбрино пъркълабови Романскои, вира пана Гиwргии чашника, и вира пана Гаврил гитман <и>[6] пъркълаб Сѹча<в>[5]стии, и вира пана ...[6] и Трандафир пъркълабови Хотинскои, и вира пана Юрга вистирника, и вира пана Тома столника, и вира пана Кости комиса и вира ѹсих болири, великих и малих.

И по нашим животи, кто бѹдит г(ос)п(о)д(а)рь wт дихти[15] наших или wт нашиго рода или пак кого Б(ог)ъ избирит господар[ми] бити ѹ нашию

www.dacoromanica.ro

земли, Молдавстии, что ти би емъ нипорушил нашиго <дание>[6] и потвръждение, ни[16] дли би дали и окрипилим, по что естъ емъ права штнии и кѣпежни.

И на волшии вир<д>[6] и потвръждиние томъ виш(е) писаномъ вилили[17] есми нашимъ вирномъ и почтеномъ, п(а)нъ Тодирашко виликии лог(о)ф(е)т, писам[18] <и>[6] наши печат привисимъ <къ>[6] истином листо нашимъ.

† Un uric din velet 7152 <1644> aprilie 8, în care scrie sârbeşte:

Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, [din mila lui Dumnezeu], domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această[2] carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau citindu-se o vor auzi. Iată[3] acest adevărat şi credincios boier, Neniul vornic de gloată, l-am miluit cu deosebita noastră milă <şi> i-am dat şi i-am întărit şi[5] de la noi în ţara noastră, Moldova, pe a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, pe care el l-a avut de la însuşi domnia mea din a treia parte din satul Hălăsenii, a patra parte, ce <este>[6] în ţinutul Neamţului, cu vad de moară pe pârâul Limpidi şi cu fânaţ, ce el a cumpărat de la Iachim, fiul lui Roman, şi de la Vasilie, fiul lui Andreica, nepotul doamnei Marica, şi de la Groza, fiul Antimiei, nepotul Românisei, strănepotul doamnei Marica, pentru cincizeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit altă parte de ocină din acelaşi sat, cât se va alege, partea lui Crăciun, şi cu două pământuri[7] în ţarină, de curăţitură lângă Limpidi, ce el a cumpărat de la Maftei, fiul lui Crăciun, pentru douăzeci de taleri de argint. Şi de asemenea, dintr-un bătrân din acelaşi sat, Hălăsenii, două părţi, cu parte din vadul de moară în Limpidi, ce el a cumpărat de la Simion Viisa, fiul lui Ionaşco, şi de la nepotul lui, Vasilie, fiul lui Păcurar, şi de la surorile lui Viisa: Agahia, şi Nastasia şi Solomia, şi de la Arsănie, nepotul lui Veisa, pentru şaizeci de taleri de argint. Şi de asemenea, din a treia parte a patra parte din partea Golăeştilor, ce el a cumpărat ...[6], şi de asemenea, [de la Scânteie] el a cumpărat de la Scânteie, fiul Odochiei, nepotul lui Mitre, <pentru>[6] treizeci de taleri de argint. Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din a treia parte a patra parte din partea Golăeştilor, ce el a cumpărat, de asemenea de la Scânteie, pentru cincizeci de taleri de argint. Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, peste Limpidi, cât se va alege partea lui Scânteie şi cu alţi fraţi ai lui, ce le este lor de moştenire, din seliştea ce se numeşte Hălăsenii, peste Limpidi, ce el a cumpărat de la ei, pentru treizeci de taleri de argint, ca să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea i-am dat şi i-am întărit două părţi din satul Mănăileşti, ce <este>[6] în ţinutul Bacău, pe râul Bistriţa, şi din altă a noua parte, jumătate de vad de moară în Bistriţa şi pe Limpidi, ce el a cumpărat de la Simion <şi>[6] de la soţia lui, Marica, şi sora ei, Ştefănia, soţia lui Zapaliţă, şi de la alţi fraţi ai lor: Ionaşco, şi Ghirman şi Andrii, şi sora lor, Rucsanda, fiii lui Gligori şetrar, nepotul <şi>[6] strănepotul ...[6], pentru cincizeci de taleri de argint, ca să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit a cincea parte din satul Roşiori, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul, ce <este>[6] în ţinutul Cârligătura, şi de asemenea

www.dacoromanica.ro

din a patra parte din acelaşi sat, jumătate, ce el a cumpărat de la Busca, fiica Tofanei Piilişoaia, pentru nouăzeci de taleri de argint. Şi de asemenea, din a patra parte a treia parte, din acelaşi sat Roşiori, ce se numeşte Geamănul de Jos, ce el a cumpărat de la Marica, fiica lui Capşea, douăzeci de taleri număraţi, ca să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea i-am dat şi i-am întărit din jumătatea satului Băloşini, a treia parte, de jos, ...[6] lui Lupul Cogciug, pentru treizeci şi cinci de ughi.

Iar hotarul acelei mai sus scrise jumătăţi şi părţi de ocină din toate satele mai sus scrise, să fie pe unde i se cuvine, iar dinspre alte[13] părţi după vechile hotare pe unde din veac au folosit.

<Iar la>[6] aceasta este credinţa noastră a mai sus-scrisului, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, noi[14], Ştefan voievod şi Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gligori Ureche mare vornic de Ţara <de Jos>[6], şi credinţa panului Savin Prăjescul şi Damaschin pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului ...[6] <şi>[6] Lambrino pârcălabi de Roman, credinţa panului Ghiorghe ceaşnic, şi credinţa panului Gavril hatman <şi>[6] pârcălab de Suceava, şi credinţa panului ...[6] şi Trandafir pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Iurga vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Coste comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, pe cine va fi domn din copiii[15] noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela sa nu-i clintească <dania>[6] şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească, pentru că îi este dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare credinţă şi întăritură acelor mai sus scrise am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru, panului Todiraşco mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCCI, f. 96–97 v. Copie slavă din sec. al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/283 (xerocopie).

---

[1] Greşit, în loc de: Ꙗѡ.
[2] Greşit, în loc de: и(с) сиⷨ.
[3] Greşit, în loc de: ѠЖЕ.
[4] Greşit, în loc de: вѣрнїн.
[5] Greşit, în loc de: и.
[6] Omis.
[7] Greşit, în loc de: ИИБИ.
[8] Greşit, în loc de: ЧЕТВЕРТАА.
[9] Greşit, în loc de: АѢАННИѮ.
[10] Greşit, în loc de: тогож(е).
[11] Greşit, în loc de: ИИЖИАА.
[12] Greşit, în loc de: КОГДА.
[13] Greşit, în loc de: ИИШИИ.
[14] Aşa în copie.
[15] Greşit, în loc de: АѢТЕИ.
[16] Greşit, în loc de: ИЖ.
[17] Greşit, în loc de: ВЕЛѢАИ.
[18] Greşit, în loc de: ПИСАА.

284 **<Înainte de 1644 (7152) aprilie 8>**

† Adecă eu, Măriica, cu feciorii mei, cu Chelsiia şi cu Odochiia, nepoţii lui Avram, <scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru>[1] cum am vândut o parte de ocină den sat den Căcăcéni, den ţânutul Hârlăului, pân(ă) în apa Miletinului, partea lui Miron, ce <au>[1] avut Chelsiia şi Odochiia acea moşie de pre tată-său, anume Simion, брат Avram, a treia parte [de] den sat, de Căcăcéni, am vândut lui Costantin vornicul. Şi ne-au dat septedzeci de lei бит(и)[2] şi ne-au plătit plata deplin, denaintea a mulţi oamen(i) bun(i), anume: popa Necula den Piciorogan(i), şi a popei lui Andrei ot ta<m>[3], <şi>[4] a lu<i>[4] Romaşco ot tam, şi denaintea Zaharii de acolea, şi a lui Ionaşco şi denaintea a mulţi oamen(i) bun(i) au fost într-această tocmal(ă).

Deci noi, dac-am vădzut a lor bun(ă) tocmal(ă), noi am făcut această mărturie de la noi, aceşt(i) oamen(i), ce mai sus scrie, pân(ă)-şi va face şi derése domneşt(i).

Aceasta mărturisim.

Mai de credinţă, ne-am pus peceţil(e).

Şi eu, Pătraşco Hăugul, am scris, ѧѧ с(ѧ) знаєт.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Mărica, <una din sec. al XVIII-lea>: Pre Cureni <şi una din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: No. 11. Fără veliat.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XXIV/5. Orig., hârtie difolio (30 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, un sigiliu inelar, rotund, aplicat în cerneală, având în câmp două păsări afrontate, de o parte şi de alta a unui copac.

Datat în funcţie de doc. din 1644 (7153) aprilie 8.

---

[1] Omis.
[2] Preţul, scris de altă mână, cu altă cerneală.
[3] Şters.
[4] Rupt.

285 **<Înainte de 1644 (7153) aprilie 8>**

† Adecă eu, Avram, şi cu fétel(e) lui Simion, Odochi(a) ...[1], cel mai mic ...[2], feciorii lui Miron din sat ...[1], în ţânutul Hârlăului, mărturisim cu cest zapis ...[1] a noastră cum am vândut a noastră direaptă m<oşie> ...[1] în Curén(i) şi Gheţăoani, într-apa Milétinului ...[1] <din vatra>[1] satului, şi în ţarină în tot locul, unde i să va a<lege>[1] ... ai noştri, den partea de mijloc den a tre(ia) ...[1] cel stâlpu de mijloc den partea ...[1]cului, lui Costan<tin>[1], pentru sufletul meu ş<i> ...[3] denaintea ...[3] Miron am vândut lui Costantin vornicul şi ...[1] şéptedzăci de taler(i) ban(i) de argintu şi o iapă ...[1] denaintea a mulţi oamen(i) bun(i), anume: Ihnat de Cua...[1], ot Piciorogani, şi a lui Bărcan den Nelipeşti, şi Zaha<ria> ...[1], şi Ionuţ Dodon ot Hălcéni şi Pavăl

www.dacoromanica.ro

star ot Vlădéni, în tocmeala noastră cum i-am vândut această moşie ...[1] de nime nevoiţi şi neînpresuraţi, ca să-i fie dum(i)s<ale ...> şi feciorilor lui. Aceasta mărturisim, mai de ...[1] şi iscăliturile, да с(м) знает.

† Popa Ihnat <m. p.>; Avram[4].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapisul Curénilor; <apoi, una din sec. al XIX-lea>: Avram. No. 2; No. 9, fără velet.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente, XXIV/6. Orig., difolio, rupt în patru bucăţi, din care lipsesc cele două bucăţi din dreapta, un sigiliu inelar rotund şi o amprentă digitală.

Datat în funcţie de doc. din 1644 (7153) aprilie 8.

---

[1] Rupt.
[2] Loc liber.
[3] Aproximativ două rânduri rupte.
[4] Amprentă digitală.

286 1644 (7152) aprilie 8, Iaşi

† Се оубо мы, Василіе Рошка, и Костантин Чоголѣ, и Гиюргіе Нъвръпъскоѵ, и Бърсан и Бѣта дворници глотнъи, и Василіе къпитан ѡт Костинещи, и Гаигорчѣ ѡт Плешещи, <и>[1] Ишнашко Хаснъш ѡт Пичорогани, и Симиѡн ѡт там и инъх многих воинъ ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ[2], scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoaré a noastră cum au venit înaintea noastră Vasilie, feciorul Condrei, nepotul lui Mihăilă din Ghiţăvoiani, de bunăvoia lui, de nime nevoit, nece asuprit, şi au vândut a lui dirépte ocine şi moşii, ce-au avut el în sat, în Ghiţăvoiani, în partea de sus, den a cincea parte de sat, a treia parte.

Aşijderea, din sat, din Curéni, din partea de gios, iar(ă) den a cincea parte, a treia parte, şi din sat, din Căcăcéni, iară den a cincea parte, a treia parte, în ţânutul Hârlăului, din vatra satelor, şi din câm[m]u[3], şi din vaduri de mori în Milétin, ce să va alege părţile lui[4]. Acéle au vândut el fratelui nostru, dumisal(e), lui Costantin vornicului, dereptu doo sute lei <băt>[5]uţ(i).

Pentru acéia, vădzându n<o>[5]i de a lui bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată denaintea noastră, făcutu-i-am dumisal(e) ceastă mărturie de la noi, ca să-i fie de credinţă, să aibă a-ş(i) fac(e) şi dirése domneşti.

Pre mai mare credinţă, pusu-ne-am peceţile şi am iscălit.

Şi eu, Vasilie, mi-am pus dégetul.

Eu, Pătraşco, am scris, că[6] să s(e) ştie.

Ѯ Ѩс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> ап(риліе) ӣ <8>.

Из, Василіе Рошка дворник <m. p.>[6].

Из, Кѡстантин Чѡгѡлѣ дворник, искал <m. p.>[6].

Бѣта дворник <m. p.>[6].

Гєѡргіе двѡрник искаах <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Pre Cureni <şi o însemnare din sec. al XIX-lea>: No. 7. 7152 <1644> apr(ilie) 8.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XXIV/10. Orig., hârtie difolio (30 x 19 cm), filigran, cerneală cafenie, trei sigilii inelare, aplicate în tuş, neclare.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/8, f. 3 r.–v., nr 53 (rez. într-un opis din 1841 cu numele satului scris greşit: Chiţeveni); ibidem, CCCXXIV/16, f. 11 r.–v., nr. 13 (rez. într-un opis de doc. din 1843).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/286 (foto. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] † Adică noi, Vasilie Roşca, şi Costantin Ciogolea, şi Ghiorghie Năvrăpăscul, şi Bârsan şi Buta vornici de gloată, şi Vasilie căpitan din Costineşti, şi Gligorcea din Pleşeşti, <şi>[1] Ionaşco din Piciorogani, şi Simion de acolo şi alţi mulţi oşteni de la Curtea domnului.

[3] Greşit, în loc de „câmpu".

[4] Slova и, scrisă peste un р suprascris, de la cuvântul „lor", scris iniţial greşit. După slova о din rând pisarul a adăugat un ѵ, obţinând astfel slova оѵ.

[4] Rupt.

[5] Greşit, în loc de „ca".

[6] Sigiliu inelar.

287 1644 (7152) aprilie 10, Iaşi

† Adecă noi, Anton călugărul, şi Necoară călugărul şi Ihnat scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră direaptă ocină ce ne-au fostu cumpărătură de la Anton Bărbiiariul, feciorul Dumitrei, nepotul Gorcei, den a treia parte de sat de Ghiţăvoiani şi din sat din Căcăcéni, din stâlpul den gios a patra parte, din ţânutul Hârlăului. Acéea am vândut dumisale, lui Constantin vornicului, dreptu cincidzăci de lei bătuţi, din vatra satelor, şi din câmpu, şi din vaduri de mori în Milétin şi din tot venitul.

Şi în tocmala noastră s-au prilejit: popa Tiron din Stâlpéni, şi pop(a) Zahariia de Băşani, şi popa Dudon de Helcéni, şi Anton Trinca din Păşcani, şi Romaşco de Piciorogani, şi Gligorcea de Pleşăşti şi alţi oameni buni de pre acolea.

Pentru acéea, ca să fie dumisal(e) direaptă ocină şi cumpărătură de la noi şi să-ş(i) facă dumnealui şi dirése domneşti.

Pre mai mare credinţă şi mărturie, pusu-ne-am peceţile şi noi toţi câţi sîntem mai sus scriş(i), ca să s(e) ştie.

Ѯ Мlс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> ап(рилїе) ї <10>.

Popa Dudon <m. p >.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Anton călugăr <şi una din sec. al XIX-lea>: No. 8. 7152 <1644> apr(ilie) 10.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XXIV/11. Orig., hârtie difolio (29,5 x 19 cm), filigran, cerneală cafenie.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/8, f. 3 v., nr. 54 (rez. într-un opis de documente din 1841); ibidem, CCCXXIV/16, f. 11 v., nr. 14 (rez. într-un opis de doc. din 1843).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/287 (foto. după orig.).

288 <1644 (7152) aprilie 10>

† Adecă noi, popa Tiron de Stâlpéni, de ţânutul Iaşilor, şi popa Zahariia de Băşani, şi popa Andronic de Mălăeşt(i), şi popa Gligorie, s(â)nă Arpaş de Vlădéni, şi Porhirie, diiacon de Bulbucani, şi popa Dodan de Hălceani, şi Anton Trinca de Păşcani, şi Romaşco de Piciorogani, şi Simion de-acolo, şi Gligorcea de Pleşeşt(i), şi Ionaşcu Hasnăş de Păşcani, Zahariia de-acolo, Savin, frate-său, de-acolo şi alţii mulţi, scriem şi mărturisim cum au venit înnaintea noastră Anton călugărul, şi Ihnat călugărul şi Tiron calugher, de-a lor bunăvoie, de nime înbiiaţi, nici nevoiţi, ce ei de voia lor ş-au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, toată partea Bărbiiariului, câtă i să vine din sat din Ghiţivoiani şi din Căcăceani, din[n] a treia parte, din partea de gios, a patra parte, dintr-amândoo satel(e). Acéstea le-au vândut dumisal(e) vornicului, lui Costantin, derept cindzeci şi opt de lei bătuţi, cu fâneţe şi cu loc de mori într-apa Milétinului, ce-i în ţânutul Hârlăului, cu tot venitul, ca să-i hie dumisal(e) ocină <şi>[1] moşie şi cuconilor dumisal(e) şi <să-şi>[1] facă dumnealui şi dirése domneşt(i).

Mai pre mare credinţă, pusu-ne-am toţi peceţi*l*(e). Şi într-această tocmală prilejitu-ne-am şi noi, Vasilie pârcălab de târg de Iaş(i) şi Enachi mecerciul, şi cu Focea uricariul, să s(e) ştie.

† Popa Gligorie Arpaş <m. p.>.

† Anton ne-m prilejit şi noi într-<ace>[2]a tocmală <m. p.>[3].

† Попа Захарїе wт Бъшен(и) <m. p.>.

† Из, Гаигорчѣ, искаа <m. p.>.

Фочѣ vрикар писаа <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Tij călugării, parte Bărbiieriului, <adăugat, de altă mână, în sec. al XVIII-lea>: ce s-au vândut pe ce are; este şi hrisov de întăritură de la Ilieş vodă <şi una din sec. al XIX-lea>: pre Cureni. No. 10. Fără velet.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XXIV/12. Orig., hârtie (30 x 20 cm), rupt la îndoituri, filigran, sigiliu inelar hexagonal, aplicat în cerneală, neclar (al lui Anton).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/8, f. 3 r., nr. 52 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/288 (foto. după orig.).

Datat în funcţie de doc. anterior.

---

[1] Rupt.
[2] Şters.
[3] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

289 1644 (7152) aprilie 10

Un zapis din let 7152 <1644> apr(ilie) 10, de la Bacşa armanu cu fimeia sa, Aşhatun, cu ficiorii săi, Luca, i Bogdan, i Necoară şi Anton, din Suceavă, prin cari vând a lor drepti ocini şi cumpărături, 5 fălci de vie la Cotnari, în Dialul Piscopului, cu crame şi cu pivniţă de piiatră sclipuite şi cu şuri şi cu tiasc şi alte vasă ci trebuiesc la şuri, cari vii li-au avut driaptă cumpărătură de la Alexuţa din târgu Sâretiului, ci sânt între viili Ţicăi post(elnic) şi a lui Grigorii Irighir armanu din Suceavă, cari le vând d(u)m(nealui) Iordachi marile spatar, în 600 lei, încredinţaţi fiind şi de alţi martori.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXX/113, f. 1. r., nr. 4. Rez. într-un „perilipsis de pe scrisorile viilor ce ari dum(nealui) Costachi Canta la Cotnari", în Dealul Piscopului, din 1827 decembrie 20.

290 1644 (7152) aprilie 12

Noi, Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Facem înştiinţare că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credincioşi, mari şi mici, fiul lui Nicoară, Ionaşco, nepotul lui Titea şi strănepotul lui Dragotă, de a lui bunăvoie şi de nimenea silit, a vândut credinciosului nostru boier, panului Toderaşco mare logofăt, jumătate din partea moşiei lui Dragotă, din ocina Bumboteşti, în ţinutul Iaşi. Şi a vândut-o cu 20 de galbeni ungureşti, care bani au fost plătiţi deplin.

De aceea, îi dăm panului Toderaşco logofăt dreptul la stăpânirea mai sus arătatului pământ.

12 aprilie, anul 7152 <1643>[1].

Au iscălit marii vornici Ureche şi Mardare[2].

Adeverit, traducătorul Grama.

După, *Moldova*, IV, p. 85, nr. 32. Trad. în limba română după o copie în limba rusă din sec. al XIX-lea, care se păstrează la Moscova.

[1] Urmează menţiunea: „l(ocul) p(eceţii).

[2] Greşit; acest Mardare este scriitorul actului.

291 1644 (7152) aprilie 12, Iaşi

† Adecă noi, Gavrilaş Talpă bâv postelnic şi cu Dumitraşco Talpă pitariul, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum am avut pâră înnaintea măriei sale, lui vodă, cu dumnealui, cu giupânul Toma marele stolnic, pentru o silişti ce să chiiamă Lăslăoanii, ce sintu pre Cracău, în ţinutul Neamţului, care silişti ne-au fostu noao direaptă moşie şi s-au sculat fratele nostru, Lupul Talpă cupariul, şi au vândut acea silişti dumisale stolnicului făr(ă) ştirea noastră.

www.dacoromanica.ro

Deci măriia sa vodă aşea ne-au aflat lége: ce vor fi părţile noastre într-acea silişti să ni le ţinem, iară dumnealui stolnicul să ia de la fratele nostru, de la Lupul cupariul, altă ocină, dereptu ocin(ă).

Într-acéea, noi, de bunăvoia noastră, ne-am tocmit cu fratele nostru, cu Lupul cupariul, şi ne-au dat altă ocină noao şi au lăsat să ţie dumnealui, giupânul stolnicul toată acea silişti, pre tocmală ce s-au tocmit cu fratele nostru, cu cupariul, iară noi să nu avem a ne amesteca la acea silişti, nici surorile noastre, nici altul, nime din ruda noastră să nu mai pârască pentru acasta pâr(ă), nici odănăoară, în véci, ce să-i fie dumisal(e) direaptă ocin(ă) şi cumpărătură, în véci.

Şi mai pre mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi am iscălit, să s(e) ştie.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644>, **м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе), к҃і** <12> **а(ъ)н(и).**

Гавриил Талпъ искал <m. p.>[1]. Am luat peîntru părţile nostră de ocina de Lasloanii giumătate di Volţinéţ(i), la Orhei.

Пз, Думитрашко, искал <m. p.>[1].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de la Tălpéşti peîntru Lăsloanii <şi alta din sec. al XIX-lea>: S-au scris, Grigorie, anul 7152 <1644> apr<ilie> 12.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/96. Orig., hârtie difolio (29,6 x 19,5 cm), filigran, două sigilii inelare, octogonale, aplicate în cerneală: a lui Gavrilaş Talpă are în câmp două păsări afrontate, susţinând un copac, iar a lui Dumitraşco Talpă pare a avea două animale afrontate (lei).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/291 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 55–56, nr. 33 (orig.); Iorga, *St. şi doc.*, V, 1, p. 28, nr. 129 (rez. cu extrase, cu data de zi greşită: 4).

[1] Sigiliu inelar.

292 1644 (7152) aprilie 14, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méli slugii noastre, lui Pătraş[s]co Boldescului, să fie tari şi puternici, cu cartea domnii méli, a chema şi a soroci pre toţi vânzătorii, cari au vândut Scântéia călugărilor de la Bârnova, să aibă a ţini toţi acei o<a>meni să stea de faţ(ă) înaintea domnii méli [de faţ(ă)][1] cu Boldescul să-ş(i) întrebe; iar care om nu va vini, de <la> acei vânzători, bini să ştii că voi trimit(i) domnie mea de-i vor lua acelui om 6 boi [ce nu va vini].

Тое п(и)шам г(о)сп(о)дстве(д) ми.

Оѱ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> **април(їе) а҃і** <14>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVIII/80. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/292 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 81, nr. 47 (orig.).

[1] Tăiat cu o linie.

293 1644 (7152) aprilie 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд на<ши>[1]ми болѣри, великиχ и малиχ, н(а)ши болѣри, Гаврилаш Талпъ бывъ постелник, и брат его, Дѡмитрашко Талпъ питар, и тѣгали за лицом прѣд нами съ наш вѣрнаг(о) болѣрин, п(а)нѡ Тома вел столник, радї една силищи, на имѣ Ласлъоанїи, что на Кракъv, ѡ в(о)лост Немецкомv, рѣкъщи наши болѣри виш(е) писани аж(е) естъ им та силищи права wтн(и)нv и дѣдн(и)на и ѡпрѣселовает им наши вѣрномv болѣрин выш(е) писанномv, Тома вел столник, съ силою своег(о). Й наши вѣрнаго болѣрин тако казал прѣд нами како wн кѡпил тоа силищи wт братим болѣри виш(е) писаним, wт Лvпvл Талпъ бывъ копар[2], и ѡказовал и нарѣденїе за кvпежно а wни сици казали тогда продал брат им та силищи wн не знали ничто.

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми и въсег(о) нашего Съвѣта съдиχом на ныχ[2] о тако wбрѣтоχом им закwн прав, по законно, како да имат държати наши болѣри виш(е) писанни, Гаврилаш Талпъ и Дvмитрашко, собы части им, кvлко им приχодити wт тоа силище Ласлъwани. Й потом wни потокмили съ брат им, Лvпvл Талпъ, и дал им дрѡгаа wтн(и)нv, половина село Волчинецѡ, что ѡ в(о)лост Ѡрхеюцкомv, съ сѡсидї и съ вес приход. И wставил тоа силищи Ласлъwании све да имает държати н(а)шимv вѣрномѡ болѣринv, п(а)нv Тома вел столник, съ вес приходv. И да не имает нои тѣгати радї сїм тѣж<бv>[1], николиж(е).

И ин да с(ѧ) не ѡмишает.

V Мс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃нв м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе) е҃і.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, boierii noştri, Gavrilaş Talpă fost postelnic şi fratele lui, Dumitraşco Talpă pitar, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu credinciosul nostru boier, pan Toma mare stolnic, pentru o selişte, anume

www.dacoromanica.ro

Laslăoanii, ce-i pe Cracău, în ţinutul Neamţ, zicând boierii noştri mai sus scrişi cum le este lor acea selişte dreaptă ocină şi dedină şi le-o împresoară boierul nostru credincios mai sus scris, Toma mare stolnic, cu puterea sa. Iar boierul nostru credincios astfel a arătat înaintea noastră cum el a cumpărat acea selişte de la fratele boierilor mai sus scrişi, de la Lupul Talpă fost cupar, şi au arătat şi drese de cumpărătură. Iar ei astfel au arătat că a vândut fratele lor acea selişte şi ei n-au ştiut nimic.

Deci domnia mea şi tot Sfatul domniei mele i-am judecat şi astfel le-am aflat lege dreaptă, după legea ţării, ca să aibă a stăpâni boierii noştri mai suşi scrişi, Gavrilaş Talpă şi Dumitraşco, singuri părţile lor, cât li s-ar veni lor din acea selişte Laslăoani. Iar după aceea ei s-au tocmit cu fratele lor, Lupul Talpă, şi le-a dat lor altă ocină, jumătate din satul Volcineşti, ce-i la ţinutul Orhei, cu vecini şi cu tot venitul. Şi a rămas acea selişte Laslăoanii, toată, să aibă a o stăpâni boierul nostru credincios, panul Toma mare stolnic, cu tot venitul. Şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pâră.

Şi altul să nu se amestece

La Iaşi, anul 7152 <1644>, luna aprilie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † На село Ласлъвани за тъж съ Тълпеши(и)[3]; <alta din sec. al XVIII-lea>: S-au scris <şi una din sec. al XIX-lea>: Anul 7152 <1644> sept(embrie) 15. No. 7, Lăslăoani.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/95 a. Orig., hârtie difolio (29,6 x 20,1 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їw Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мwлдавск(ои). ѯзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"). Cu o trad., din 1845 octombrie 3, de Hrisant ieromonah.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXV/87. Rez. dezvoltat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/293 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 57–58, nr. 34 (text slav după orig. şi trad. edit.).

---

[1] Omis.

[2] Aşa în orig.

[3] † Pe satul Lăslăoani, pentru pâră cu Tălpeştii.

294 1644 (7152) aprilie 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд вьсими нашими мwлдавскими болѣри, великиѫ и малиѫ, слѹга нашь, Лѹпѹл Жаврѣ, и съ

www.dacoromanica.ro

Костантин и съ иниχ племеници иχ, внѹци Григъи, прѧwнѹци Динга, и тѧгали за лици прѣд нами съ наше вѧрнїи болѣрин, панѹ Тома вел столник, радї третаа част за wтн(и)нѹ wт село Хъждеини, что на Дѹбовъц, ѹ в(о)лостѵ Йцскомѹ, рѣкъци тиχ люди въш(е) писани аж(е) ест им правда wтн(и)нѵ и дѣ<д>[1]н(и)нѹ. <Й>[1] Кирица Дѹмитракїе постелник, по wбичѣю велможним, <ѹпрѣселовдет им>[1] и не имдет ин едно трѣбѹ. Й наше вѧрнїи болѣринѵ, панѹ Тома вел столник, wн тако каза прѣд нами, аж(е) ест тоа третаа част за wтн(и)нѹ wт село Хъждеини правда кѹпежна ѹекѵ емѵ, Кирицеви Дѹмитраки постелник, wт Василїе, с(ъ)нъ Грига, внѹк Динга, и ѹказовал прѣд нами и нарѧденїе за кѹпежно wт Костантина Могила воевода.

Ино г(о)с(по)дств(о) ми и съ вес Съвѧт г(о)с(по)дств(а) ми съдиχом на ниχ и тако wбрѣтоχом съ истиною, како ест правда кѵпежна Кирицеви Дѹмитраки постелник, на своиχ правїи п(и)н(ѣ)зи, а Лѹпѵл и Костантин и съ иниχ племеници иχ не имдет wни ни едно трѣбѹ, по что племеником им продал Кирицеви Дѹмитраки. Таж(е) wни зостали wт прѧд нами и прѣд нашими[2] болѣри и wт вес закwн, а наше вѣрнаго болѣринѵ, п(а)нѹ Тома вел столник, ѹправил сѣ wт прѣд нами и възѣχом wт нег(о) и феръю, ѣ злат(и), ѹ Бистїцр г(о)с(по)дств(о) ми.

Ино wт силѣ напрѣд, да имают собъı дръжати све част за wтн(и)нѵ, колико кѹпил ѹикѹ емѵ, въш(е) писаннаг(о), въ тог(о) село Хъждеини съ вес приход. И да не имдет наи тягати ради сїѧ таж, николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѹмишдет.

Ѹ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о)[3] ҳзр҃нв м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе) ѣ҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Lupul Jeavrea, şi cu Costantin şi cu alte rude ale lor, nepoţii lui Griga, strănepoţii lui Dinga, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu credinciosul nostru boier, panul Toma mare stolnic, pentru a treia parte de ocină din satul Hăjdeiani, ce este pe Dubovăţ, în ţinutul Iaşi, zicând acei oameni mai sus scrişi că le este dreaptă ocină şi dedină. <Iar>[1] Chiriţă Dumitrachie postelnic, după obiceiul celor puternici, <le-a împresurat-o> şi nu are nici o treabă. Iar credinciosul nostru boier, panul Toma mare stolnic, el a spus astfel înaintea noastră, că acea a treia parte de ocină din satul Hăjdeiani este dreaptă cumpărătură a unchiului lui, Chiriţă Dumitrachi postelnic, de la Vasilie, fiul lui Griga, nepotul lui Dinga, şi a arătat înaintea noastră şi dres de cumpărătură de la Costantin Moghila voievod.

www.dacoromanica.ro

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul domniei mele i-am judecat şi aşa am găsit cu adevărat, că este dreaptă cumpărătură a lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pe banii săi drepţi, iar Lupul şi Costantin şi alte rude ale lor nu au nici o treabă, pentru că rudele lor au vândut lui Chiriţă Dumitrachi. Astfel au rămas ei dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri şi din toată legea, iar credinciosul nostru boier, panul Toma mare stolnic, s-a îndreptat înaintea noastră şi am luat de la dânsul ferâe, 12 zloţi, în Vistieria domniei mele.

Deci de acum înainte, să aibă a-şi stăpâni toate părţile de ocină, cât a cumpărat unchiul lui, mai sus scris, în acel sat Hăjdeiani, cu tot venitul. Şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pârâ, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7151 <1644>, luna aprilie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: 7152 <1644> aprilie 15. † Pe a treia parte <a satului> H<ăj>diani, pentru aceea să s(e) ştii <şi alta în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCXC/11. Orig., hârtie difolio (29,5 x 19,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, bine păstrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василіє воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѫзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Bibl. Acad., Fotografii, XXXII/73 (foto., după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/294 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Mihailovici, *Regestele Constantinopol*, nr. 46 (rez.); Velichi, *Doc. Constantinopol*, nr. LXVII (rez.).

---

[1] Omis.

[2] м, făcut din а.

[3] а, scris peste ъ.

295 1644 (7152) aprilie 15, Iaşi

† Иѡ Василіє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)дств(а) ми дали и потвръдили есмъ нашемѹ вѣрномѹ болѣринѹ, п(а)нѹ Тома великомѹ стольник, на его права wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѵ, wн нарѣденїе за кѹпежно что имал ѹикѵ емѵ, Кирицеви Дѹмитраки Палеѡлѡг постелник, wт Костантин Могила воевода, село

www.dacoromanica.ro

Хъждешнии, что на Дъбовъци, ѳ в(о)лост Мъскои, съ мѣст(о) за ставъ и за млин ѳ Дъбовъци, и съ весь приходъ.

Тъмъ радї, тот село выш(е) писанни, Хъждешнии, съ мѣст(о) за ставъ и за млин, на рѣцѣ Дъбовъци, како да есть н(а)шемѹ вирнѡмѹ болѣринѹ, Томы великомѹ столникѹ, и ѡт нас правда ѡтн(и)нѹ, и даанїе, и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшено николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да сѧ не ѳмишлет прѣд сим листом г(о)с(по)дств(а) ми.

ѳ Мс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃нв м(ѣ)с(ѧ)ца ап(риліе) ѣї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодершако вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru credincios, panului Toma mare stolnic, a lui dreaptă ocină şi dedină din dres de cumpărătură pe care l-a avut unchiul lui, Chiriţă Dumitrachi Paleolog postelnic, de la Constantin Moghila voievod, satul Hăjdeianii[1], ce este pe Dubovăţ, în ţinutul Iaşilor, cu loc de iaz şi de moară, la Dubovăţ, şi cu tot venitul.

Pentru aceea, acest sat mai sus scris, Hăjdeiani[1], cu loc de iaz şi de moară, pe râul Dubovăţ, să-i fie boierului nostru credincios, Toma mare stolnic, şi de la noi dreaptă ocină, şi danie, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7152 <1644>, luna aprilie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, mai multe însemnări, dintre care una din sec. al XVII-lea>: ҳзр҃нв м(ѣ)с(ѧ)ца ап(риліе) ѣї. † На село Рогожени, за потвръжденїе[2]; <alta de la mijlocul sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> apr(i)l(ie) 15. Ispisocu sârbesc, a lui Vasili v(oie)v(o)d, întăritoriu Tomii pe moşie Hăjdieni <şi alta în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DXCI/39. Orig., hârtie difolio (29 x 21,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василіе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҳзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Bibl. Acad., Fotografii, XXXII/74 (foto. după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVII/295 (foto. după orig.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Mihailovici, *Regestele Constantinopol*, nr. 47 (rez.); Velichi, *Doc. Constantinopol*, nr. LXVIII (rez.).

[1] Încercare de falsificare; peste numele acestui sat a fost scris: Рогожении (Rogojenii).

[2] 7142 <1644> luna aprilie 15. † Pe satul Rogojenii, pentru întăritură.

296 1644 (7152) aprilie 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд н(а)шими болѣри, великиχ и малиχ, слѹга нашь, Симион Трикѹл, и ѳказовал прѣд нами един запис за свѣд(ѣ)телство wт многиχ людї добри, писавшци како приїиде прѣд ними Звѣрѧ, с(ъ)нъ Петри, внѹк Лариwн, по̀ ег(о) доброю волѣ, неким непонѹжденѣ, а ни приселованї, и продали[1] своа права wтн(и)на и дѣдн(и)на, мѣст(о) за дом, wт село Ѹрзичи, что ѳ в(о)лост Немецкомѣ, елико сѣ изберет wт ватрѣ село, и wт царинѹ, wт водѣ, и wт полѣ съ сѣнножати, и wт лис и wт вес приχод. Та wн продал слѹгѣ н(а)шемѣ, Симиwн(о)ви Трикѹл, рад(и) шест на десѣт левкови бытиχ.

Ино ми, wко ѳвидѣχом тоти запис[2] wт толикиχ людї добри, вѣровали есми и wт нас ещеж(е) дадоχом и потвръдиχом слѹгѣ нашь, Симиwн Трикѹл, на тоа въш(е) прѣд речена[3] частѹ за wтн(и)нѹ, wт село Ѹрзичи, елико сѣ изберет мѣст(о) за една дом wт част Звирѣ, съ вес приχод, како да бъдет емѹ права wтн(и)нѹ и викѹпленїе, и ѳрик и потвръжден<їе, съ>[3] въсѣм доχодом.

И ин[4] да с(ѧ) не ѳмишлает.

Ѵ Мас, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв ап(рилїе) ѣ҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnzeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Simion Tricul, şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni, scriind cum a venit înaintea lor Zbérea, fiul lui Petrea, nepotul lui Larion, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi am vândut[1] dreapta lor ocină şi dedină, locul de casă din satul Urdzici, care este în ţinutul Neamţ, cât se va alege din vatra satului, şi din ţarină, şi din apă, şi din câmp cu fânețe, şi din pădure şi din tot venitul. Aceea el a vândut-o slugii noastre, lui Simion Tricul, pentru şaisprezece lei bătuţi.

Deci noi, dacă am văzut acel zapis de la atâţia oameni buni, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Simion Tricul, pe acea mai înainte zisă

www.dacoromanica.ro

parte de ocină din satul Urdzici, cât se va alege loc de o casă din partea lui Zbérea, cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644> aprilie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/44. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/296 (foto. după orig.).

---

[1] Greşit, în loc de продал.

[2] з făcut peste и de la cuvântul anterior.

[3] Sub sigiliu.

[4] ии, modificat din alte slove.

297 1644 (7152) aprilie 17, Iaşi

† М(и)[1]л(о)стїю Божїю, мы, Иw Василїе вwевwда, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Знаменито чиним съ сим листом н(а)шим въсѣм кто на нем възрит или чтѹчи его ѹслишит. Wж(е) тwт истинин н(а)шь вѣрныи и почитенни болмрин, пан Гаврил хетман и пркалаб Сѹчавски, слѹжил прѣжде инним свѣтопочившим г(о)сп(о)д(а)рим, прwжде нас бывшихъ, съ правою и вѣрною слѹжбѹ, доколѣ Г(оспод)ь Б(ог)ъ и нам даровал скиптро и г(о)сп(о)дство, wдръжител и wбладател быти въ н(а)шеи земли, Мwлдавскои, и слѹжит нам wт въсе с(е)рацъ своѣ.

Тог(о) ради, и мы, видѣщи и его правою и вѣрною слѹжбѹ до нас, жалов(а)ли ес[т]ми емѹ wсобною н(а)шею м(и)л(о)стїю и дали и потвръдили ес[т]ми емѹ, wт нас, ѹ н(а)шеи земли, Мwлдавскои, его правїю wтн(и)ни, и даанїе и викѹпленїе, wт его правих привилеѣх и нарѣденїах, что нам ѹказовал wт Алеѯандрѹ Илїаш воевода, и wт Моиси Могила воевод(а) и от иних прѣдних г(о)сп(о)д(а)ри, такожде и wт г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми, едно село на имѣ Ѯпотещїи, ѹ в(о)лwст Сѹчавскои, что тое село было прѣжде прав г(о)сп(о)д(а)рски, присѹшно къ wкол градѹ Сѹчавскомѹ. И дал и помиловал емѹ тое село Алеѯандрѹ воевода Илїашович, ради его правою и вѣрною слѹжбѹ, что емѹ слѹжил, дрѹгое по что дал триста талер(и) сребриних, въ рѹки Алеѯандрѹ Илїаш воеводї и дал их въ потрїбѹ земскои. И когда быст при дни Моиси Могила воевода вторицем, въстал са Пътрашко постелник и въздвигал тѣжбѹ на виш(е) писаннаго н(а)шего вѣрнаго и

www.dacoromanica.ro

почитеннаго болмрина, Гаврил гетман, рмкжще како ест емѹ прежде дданїе и м(и)лованїе, тое село Єпотещїи, wт Моиси Могила воеводи из пѫрвое г(о)сп(о)дство.

Ино г(о)сп(о)д(ст)в(д) ми въспитахом за въси болмр(и), великиx и малиx, и wбратохом въ истинѫ, како не дал емѹ тое село въ пръвое свое г(о)спо(о)дство, нѫ сътворил себѣ нарѧденїах wт Моиси воевода, когда изидоше wт пѫрвое г(о)сп(о)дство его и пошед въ Ц(д)ригрwдѣ, нѫ ходил Пътрашко постелник съ хитрости дмлмѣ. И потом, егда wн видѣл како wбратошем словеси его въ сѣтѣ wн помирил сѧ съ его м(и)л(о)ст(и) Гаврил хетман, тѫкмо просил Пътрашко постелник дби емѹ врахтил накиx пин(ѧ)зи, еж(е) казал како келтовал ради того село. И вратил емѹ Гаврил хатман, сто и двадесмт талер(и) ср(ъ)бр(ѧ)ниx, въ рѹки Пътрашко постелник. Въ том же възмл себѣ п(и)н(ѧ)зи и дал своиx нарѣденїах, что wн имал wт Моиси Могила воевода за дданїе на тое село Єпотещїи, въ рѹки Гаврилѹ хетманѹ. Тог(о) ради, како да ест емѹ съ въсѣм доходом.

И тиже село Пъстръвѣнїи, что ѹ в(о)лwст Немецкомѹ, на потоци Тополици, съ мѣсто за став и за млин, что wн себѣ кѹпил из пѫрво wт Мине и wт Лѹка, бывшиx вътах, до покоиннаго Панъ вистѣрник, въсѣ част Кѫзанови бывшїи постелник, что тиx част за wтн(и)нѹ нди пржде было кѹпил Панъ вистѣрник, wт с(ъ)н(о)ве Кѫзан постелнїк и были заложени до едного тѹрчина, имѣ емѹ Ивдѹла Челеби, ради его дwженїах. И по см(е)рти вистѣрникови Панѫ, были тиx више писаниx вътаж(и), Мине и Лѹка, намѣстрици на тѣx частї за wтн(и)нѹ и на иншиx wтн(и)ни его, дби иx продал и да заплатмт долженїах его. И заплатил виш(е) писан Гаврил хетман тод долженїе, wсимдесмт ѹгарскиx добриx, въ рѹки Мине и Лѹка вътаж(и). И заплатил wни тод долженїе томѹ тѹрчинѹ, Ивдѹла Челеби, и възмл запис wт него и дадоше въ рѹви панѹ Гаврилѹ хетманѹ.

Потом же въстали сѣ въси с(ы)н(о)ве Кѫзанови постелник и прїидоше прд г(о)сп(о)дс(т)в(д) ми и жаловали сѣ како им ѹчинил примелованїе Панъ вистѣрник и не заплатил им испѫлно тиx частї за wтн(и)нѹ, что wни имали wт w(тъ)ца своег(о), Кѫзан постелник. И въстал сѧ его м(и)л(о)стъ, пан Гаврил гетман, и потокмил сѧ съ с(ъ)н(о)ве Кѫзанови пwст(елник) и заплатил зново тиx части за wтн(и)нѹ съ своиx п(и)н(ѧ)зи и дал въ рѹки Докици и сестри еи, Тодоски, и братѹ иx, Тофан, с(ъ)н(о)ве Кѫзанѹ постелникѹ, петдесмт талер(и) личниx; и тиже, въ рѹки братїам иx, Мнкѹл, зят Кѫзан пост(елник), шестдесмт талер(и) личниx; и тиже, въ рѹки Симїwнови и Михъил, с(ъ)н(о)ве Кѫзан пост(елник), шестдесмт талер(и) личниx; и тиж(е), въ рѹки Їwнашко и Тофан, с(ъ)н(о)ве Кѫзан пwст(елник), два на десѣт ѹгарскиx. И въстали с(ѧ)

с(ъ)нове Кѫзан постелник въси виш(е) писаниχ и дали своиχ нарѣдєнїаχ что wни имали за дѧдн(и)нѹ и за викѹпленїе w(тъ)цv своим, Кѫзан пwст(елник), въ рѹки Гаврилѹ хетманѹ. И тиж(е) заплатил его м(и)л(о)ст, Гаврил хетман, и дрѹгиχ части wт того село Пъстръвани, wт дрѹгиχ рѣзаши именем: Аннисїа, жена Симїwнова Харци wт Пъстръвани, с(ъ)нъ Єремїи Пагахїи[2], дочка Никодръ Бѣка, внѹка Бѣки старомѹ, съ с(ъ)н(о)ве иχ: Дѹмитрѹ, и Мким, и Тодер, и Григорїе, и Кр(ъ)стѣ, и Иwнашко, и Пъраска и Василка, wт ватрѹ село, и съ мѣсто за двадесѧт нив(и) ѹ царинѹ и wт водѹ съ мѣсто за млин ѹ Тополицѣ; и дал въ рѹки иχ двадесѧт золотники битиχ; и тиж(е), дрѹгда част wт того село Пъстръвани, что кѹпил wт Михъил и wт брат его, Симїwн, сън(о)ве Давид, wт ватрѹ село, и wт царинѹ, пет на десѧт нив(и), съ част ѹ брѹд за млин, радї четири на десѧт ѹгарскиχ. И тиж(е), дрѹгда част wт тогож(е) село Пъстръвани, wт ватрѹ село и wт царинѹ, двадесѧт нив(и), что кѹпил wт Гладфира, дочка Иwнашко Кѹжвъ, жена Василїе Хочѹнгѹ, и wт с(ъ)н(о)ве еи, Гїwргицъ, и Їwнашко и Никѹлча, и брати еи, Бантъш, радї тридесѧт левковиχ. Того радї, како да ест емѹ, съ въсѧм доχодом.

И тиж(е) село Бълънещїи, ѹ в(о)лwст Немецкомѹ, съ иншиχ части за wтн(и)ни wт село Бїчещї и wт Вжртоп, и wт тогож(е) в(о)лwст, съ три ставове и съ вес χотар, елико сѣ изберет wт вес приχwд, что тое село и тѣχ части за wтн(и)нѹ и съ ставове дал емѹ калѹгери <и>[3] вес съвwр wт с(ва)тда монастир Рѫчка, по иχ доброи болы, и понеже молил таχ калѹгери въси, съ великою моленїю, панѹ Гаврилови хетманѹ, дби им ѹчиниχ едно стѣно каменноι по wкръст монаситирѹ Рѫчин. И ѹχватал сѧ пан Гаврил хетман и келтовал сво правїи п(и)н(ѧ)зи, wсим сwт и петдесѧт левков(и) сребр(ѣ)ниχ, задал тое стѣнно каменное по wкрсти монастир Рѫчина, за петдесѧт и пет сажен(и), и еще мди придал до с(ва)тда монастир десѧт ков(и)ли. И с(ва)тѣи монастир Рѫчни было даннїе и миловданїе тое село Бълънещїи и тѣχ част wт Бечещ(и) и wт Вжртопїел, съ т<р>[3]їеχ ставове, wт покоиннаго Дамїан вистѣрник и wт кнѣгинѣ его, Настасїа. И такожде, привилїаχ и нарѣдение <ве>[3]лици имали калѹгери на того село Бълънещ(и), и на тѣχ частї wт Вѫртопїел и wт Бечещ(и), дали иχ въси въ рѹки хетманови Гаврилѹ. Того радї, како да ест емѹ, съ въсѧм доχодом.

И тиж(е) половина село Гочмани, ѹ в(о)лwст Немецкѹмѹ, на рѣцѣ Ѡрбиковѣ, съ един став вел вишнїи и съ част wт дрѹгїи став, елико сѧ изберет, еж(е) ест по срѧд село, что wн себѣ кѹпил wт Кwстантин Драчѣ, радї два сто ѹгарскиχ, а Костантин Драчи было даннїе и м(и)л(о)ванїе wт Дѹмитрашко Щефан вел логофет, и wт с(ъ)н(о)ве его: Гїwргиї, и

www.dacoromanica.ro

Григорашко и Василїе, радї его вислъженїе; и сътворили емъ запис с(ъ)н(о)ве Дъмитрашко логофет, понеж(е) wт(ь)цъ их не ѹхватил, съ ѩзик см(ѣ)ртни, сътварити емъ писанїе. Такожде, и нарѣденїах, что wни имали на тwе половинъ село Гочмани, ешеж(е) их дали въ рѫки Костантинъ Драчи, а Костантин Драчѣ въстал сѣ и дал нарѣденїах тѣх въси въ рѫки панъ Гавриль хетманъ. Тог(о) радї, како да ест емъ, съ въсѣм доходом.

Тиж(е) село Илїещїи, wт в(о)лост Тротъшескомъ, на рѣце Тазлъwвѣ Солwннжи, съ дворове готови, съ млинами, что wни себѣ кѫпил wт княгинѣ Настасїм Соломонѣсъ и wт с(ъ)н(о)ве еи, Иwнашки и Лъпъл, и дочка еи, Солонка, радї wсим сот левѹкових, wбаче тое село было им правда wтн(и)на четирим братїам и достало сѣ въ част виш(е) писаннѣи Настасїи Соломонѣсе, четвръртая част, а трїех частї, еж(е) бѣше иншим братїам, wна кѫпила съ пан еи, Дъмитрашко Соломwн, wт Їwнашко и Драчѣ, и сестра еи, Марика. Того радї, како да ест емъ цѣлое село, съ въсѣм доходом.

И тиж(е) село Солонцѣни, тиж(е) ѳ в(о)лwст Тротъшескомъ, на Тазловѣ Соленнжи, что wн себѣ кѫпил пр(ж)де, wт половина село третая част, wт Гїwргии логофет третї и wт братїах его, Глигоршко и Василїе, с(ъ)н(о)ве Дъмитрашко Шефан вел логофет, радї четири[4] ѳгарскиx. И тиж(е), половина село вишная част и третая част wт половина село нижнои, что wт половина село нижнон, что wн себѣ кѫпил wт Настасїм Соломонѣсъ и wт с(ъ)н(о)ве еи, Їwнашко и Лъпашко, и дочка еи, Солонка, с(ъ)н(о)ве Дъмитрашко Соломwн, радї сто и шестдесѣт ѳгарскиx; и тиж(е), дрѫга третая част wт нижнои половини село, что wн себѣ кѫпил wт Їwнашко Цжра и wт сестра его, Марїм, с(ъ)н(о)ве Сдои Цжроде, и wт зѣт их, Мїеръвцъ wт Бъхнъшан(и), радї четиридесят ѳгарскиx, како да ест емъ, съ въсѣм доходом. И тиж(е), село Тътърашїи, wт в(о)лwст Васлювскомъ, на рѣцѣ Бжрлдѣ, еж(е) ест емъ даннїе и м(и)л(о)ванїе wт самаго госп(о)дс(т)в(а) ми, еж(е) прѣжде быст н(а)шы прав г(о)сп(о)д(а)рски, прислъшно къ wкол т<р>[3]ыг Васлювскомъ, радї его правою и вѣрною слъжбъ, что нам слъжил. Того радї, како да ест емъ, съ въсѣм доходом.

И тиж(е) село Бълвочи, ѳ вwл(о)ст Сороцски, на рѣцѣ Къинарѣ, съ ставове и съ мѣсто за млин, что wн себѣ кѫпил wт н(а)ши слѫги, имѣим: Данчъл Григорїе, и тиж(е) внѫци их, Дъмитрашко и Пътрашко, с(ъ)н(о)ве Ѫржти, и тиж(е) ин Дъмитрашко, съ жена его, Санта[5], дочка Ѫржти, и тиж(е) ин Дъмитрашко и брат его, Пепелм, с(ъ)н(о)ве Ѩнтемїи, и тиж(е) Мис и сестра его, Ѡлена, и шърин его, Фокшѣ, с(ъ)н(о)ве Тодосїи, и племеникове и<х>[3]: Настасїм, и Мърїм, и Кандакїм и Єлена, дочки Кирѣни, внѫци Дъмитрѫ Грекъл wт Бълвочи, радї пет сто и петдесят левѹковиx ср(ъ)брниx. Того радї, како да ест емъ, съ въсѣм доходом.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е) село Коржовцїи, что ѳ в(о)лwст Хотински, на рѣцѣ Вилїм, съ став и съ млин, что wн себѣ кѹпил пржде половина wт того село, нижнаа част, и тиж(е) дрѹгаа част wт вишнаа половина, что сѣ зовет част Попещим, wт Григорїе Пылиповски и wт кнѣгинѣ его, Митрофана, дочка Соломwнѹ вистѣрникѹ(л), и wт Бдико и Пътрашко, и wт сестра ихъ, Ѳлинка, с(ъ)н(о)ве Петрика, радї сто и wсимдесат талер(и) сребриних. И тиж(е), дрѹгих части wт тогож(е) село Кwржовци, wт вишнои половини село, что wн себѣ кѹпил wт нѣкиих людї, имѣнем: Костантин, и Симїwн, и Василїе, с(ъ)н(о)ве Гжнско, внѹци Марики и прѣвнѹци Грѣкы, и тиж(е) и брат его, Ѳремїм, и сестра ихъ ...[3], с(ъ)н(о)ве Хилип Ръспоп, внѹци Ѥндреики и Настии Крѣкы[6], и тиж(е), wт Гїwргїе и брат его, Симиwн, сън Ѥндреико Ръспоп, и тиж(е) Софронїм и Їwндшко, и брат его, Василїе, с(ъ)н(о)ве Мънѹнти, внѹки Кwржѹ, и племеник ихъ, Билжи и Пъраска, сън(о)ве Драгини, тиж(е) внѹки Коржѹ, радї пѣтдесат и два талер(и) личнїи и два воли; и тиж(е), дрѹгаа част wт тогож(е) село Коржовци, что было и давно част Василїе Лозенски камараш и дали емѹ н(ы)нѣ и доровали тоа част племеникове Лозинскомѹ: Тодерашко вел лог(о)фет, и Юргаки вистѣрник, и Ръковицъ Чехан логофет, и Костантин Стърча паркалаб, и Шефан Шwлдан и иних племеници ихъ. Того радї, како да ест емѹ, съ въсѣм доходом.

И тиж(е), село Хѹсїанїи, ѳ в(о)лwст Дороxоюскомѹ, на рѣцѣ Жижїм, что wн себѣ кѹпил из пѫрво wт половина тог(о) село, половина wт Ѥѳнасїе и wт Симїwн, внѹци Гаврил Жегон, и wт Стрътѹлат и wт Лѹпа, и тиж(е), внѹци Жегон, радї сто и двадесат талер(и) личних; и тиж(е), дрѹгаа част тогож(е) село, wт четвръта част, елико сѣ изберет частї Ѡнѹцѹл, что wн себѣ кѹпил wт Григорїе, с(ъ)нъ Михъил, внѹк Ѡнѹцѹл, радї сто и двасесат талер(и) личних; и тиж(е), третаа част wт тогож(е) село Хѹсїани, вишнаа част, по тои сторони Жижїю, съ мѣсто за млин ѳ Жижию, что wн себѣ кѹпил wт кнѣгинѣ Тодосїм, внѹка Кѹкори столник, радї сто талер(и) личних, что было кѹпежно Кѹкори столник wт Мъгдълина, дочка Ѥннесїи, и wт тютка еи, Ѥннесїм, дочка Ѡшѣ, и wт Кр(и)стина, дочка Шефѹла, внѹка Мъгдълина; и тиж(е), wт четвръта част wт тогож(е) село, една част, wт Ѡнѹцѹлов, съ став, по кѹда хотарил, что wн кѹпил wт Глиган, с(ъ)нъ Петри, что было им кѹпежно wт Трифан и wт жена его, Настасїм, дочка Логин, внѹка Жега, радї шестдесат талер(и) личних; и тиж(е), четвръта част wт тогож(е) село Хѹсїан(и), что wн себѣ кѹпил wт Глиган, с(ъ)нъ Хѹс, и wт сестра его, Докїм, и wт шѹрин его, Цопа, радї шестдесат талер(и). Тах въсѧх како да емѹ, съ въсѣм доходом.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е), село Миклъ҃шѣнїи, ѳ в(о)лwст Дорохоюскомѣ, съ мѣсто за ставове и съ хотар, по кѣда прѫжде Балика хетман дръжал, что wн себѣ кѣпил wт Марїѧ вwрничаса, кнѣгинѣ покоиномѣ Лѣпѣлов двwрникѣ, и wт братїах ей, Гїwргицъ и Иwн быв чашник, с(ъ)н(о)ве Шефан Пръжескѣл, радї пет сто и петдесѧт ѣгарскиx, что тое село было издавно правда wтн(и)на Балики хетманѣ, а по съм(ѣ)рти его ходили wтн(и)ни его wт ржки въ ржкѣ. И дръжали тое село Миклъ҃шѣнїи и дрѣгиx wтн(и)ни его нѣсколикиx людї и болѣри чѣждиx, даж(е) въ д(ь)ни г(о)сп(о)ст(т)в(а) ми. И ѣсмотриxо(м) мы, съ въси болѣри г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми, и възѣxом въси wтн(и)ни Балики хетманѣ, wт чѣждїи ржки и дадоxом въ рѣчи племеником своиx. И достало сѣ тое село Миклъ҃шѣнїи въ част више писанїеи кнѣгини, Марїи двwрничѣси, и братїам ей, Гїwргицъ и Їwн чашник, с(ъ)н(о)ве Шефан Пръжескѣл. А дще прикл҃чит сѧ нѣкогда, въ нѣкое врѣмѣ, и възмѣт сѧ wтн(и)ни Балики хетманѣ, из ржки племеником его и падѣт пакиж(е) въ чѣждиx ржки, wкож(е) иногда быст, тогда кнѣгинѣ Марїѧ вwрнѣчаса съ братїами своими, Гїwргицъ и Иwн, да не имает вратити п(и)н(ѣ)зи въспѣт панѣ Гаврилѣ хетманѣ, но да имат емѣ дати wтн(и)нѣ за wтн(и)нѣ, тако Ватоцѣнѣ wкож(е) и села Миклъ҃шѣнїи, понеж(е) такове строенїе меж(е) ними творили.

Того радї, тѣx въсѧx селове више писаниx Єпотещїи, ѳ в(о)лwст Сѣчавскомѣ, и Пъстрѣвѣнїи, съ ставав и съ млин, и Бѣлънещїи, съ нѣкиx частї wт Бечещи, и wт Вьртопїел, съ ставове, и половина село Гочмани, съ став велик и съ част wт дрѣгии став, wт в(о)лwст Немецскомѣ, и тиж(е) село Илїещи, съ дворове готови и съ млини, и Солwнцѣнїи, wт в(о)лwст Тот<р>3ѣшкомѣ, и Тътърашїи, wт Васлѣи, и Бѣлбочїи, съ ставове и съ мѣсто за млин, ѳ в(о)лwст Сороцски <и>3 Кwржовции, ѳ в(о)лост Хотински, и Хѣсїанїи, съ мѣсто за став и за млин, и Миклъ҃шѣнїи, ѳ в(о)лwст Дорохоюскомѣ, како да ест виш(е) писанномѣ н(а)шемѣ вѣрномѣ и почитенномѣ болѣринѣ, панѣ Гаврилѣ хетманѣ и пъркълабѵ Сѣчавскомѣ, правїи wтн(и)ни, и даанїе, и викѣпленїе, и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доxодом, емѣ, и дѣтим емѣ, и wнyчатом, и прѣwнyчатом, и въсемѣ рwдѣ его, кто сѣ изберет ближнѣишїи, непорѣшенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

А xотар тим въсим прѫдреченним селам, да ест wт въсиx стороин по своими старами xотари, покѣда из вѣка wживали.

А на то ест вѣра наше г(о)сп(о)дс(т)в(а) више писаннаго, мы, Иw Василїе воевода, и прѣвъзлѣблиниx и сърдечниx с(ъ)нwв(и) г(о)сп(о)дс(т)ва ми, Стефан воевода и Иwан воевода, и вѣра болѧр(и) н(а)шиx: вѣра панѧ Григорїе Ѵрѣке великаго двwрника Долнѣи Земли, и вѣра панѧ Тодер Петричѧ(и)ко великаго дворника Гwрнѣи Земли, и вѣра

www.dacoromanica.ro

пана Бълан пъркълаб Хотински, и вѣра пана Макар(ие) пъркълаб Немецки, и вѣра пана Ламбрино пъркълаб Романски, и вѣра пана Юргаки Катакозино постелника, и вѣра пана Юргаки спътарѣ, и вѣра пана Гїѡргїе чашника, и вѣра пана Юрга вистѣрника, и вѣра пана Тома столника, и вѣра пана Косте комиса и вѣра въсиχ болѧр н(ѧ)шиχ, великиχ и малиχ.

І по н(ѧ)шим животѣ и г(о)сп(о)дс(т)ованїе, кто сѣ изберет ѡт дѧт(и) н(ѧ)шиχ или ѡт н(ѧ)шего родѹ или пак бѹд кого Бог(ъ) изберет г(о)сп(о)д(ѧ)ръ быти ѹ н(ѧ)шеи Земли, Мѡлдавскои, да не порѹшит емѹ н(ѧ)ше строенїе, нж дѣи емѹ дал и ѹкрѣпил.

І наи бѹлше крѣпост и потвр(ъ)жденїе тим въсим више писанним, велѣли ес[т]ми н(ѧ)шемѹ и почитенномѹ болѧринѹ, панѹ Тодерашко Иновичѹ великомѹ логофетѹ, писати и н(ѧ)ше печат привѣсити къ семѹ истинномѹ листѹ н(ѧ)шемѹ.

Ѹ Исоχ, въ л(ѣ)то зр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца април(ие), з҃ѳ д(ь)нъ.

Писал Григорїе Шандир.

Їѡ Василие воевѡда <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem ştire cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau citindu-se o vor auzi. Iată acest adevărat, credincios şi cinstit boier al nostru, pan Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, a slujit mai înainte altor sfântrăposaţi domni, care au fost înaintea noastră, cu dreaptă şi credincioasă slujbă, până când Domnul Dumnezeu ne-au dăruit schiptrul şi domnia, ca să fim stăpânitorul şi oblăduitorul ţării noastre, a Moldovei, şi ne slujeşte nouă din toată inima sa.

Pentru aceea, şi noi, văzând a lui dreaptă şi credincioasă slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit lui, de la noi, în ţara noastră, a Moldovei, a lui dreaptă ocină, şi danie şi cumpărătură, din ale lui drepte privilegii şi documente, ce ni le-au arătat de la Alexandru Iliaş voievod, şi de la Moise Movilă voievod şi de la alţi dinainte, de asemenea, şi de la domnia mea, un sat anume Epoteştii, în ţinutul Suceava, că acel sat a fost mai înainte drept domnesc, ascultător de ocolul oraşului Suceava. Şi i-a dat şi l-a miluit cu acel sat Alexandru Iliaş voievod, pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă, ce i-a slujit lui, pentru că a dat trei sute de taleri de argint în mâinile lui Alexandru Iliaş voievod şi le-a dat pentru treburile ţării. Iar când a fost în zilele lui Moise Movilă voievod, s-a ridicat Pătraşco postelnic şi s-a judecat cu mai sus scrisul credinciosul şi cinstitul boier al nostru, Gavril hatman, spunând că i-a fost lui mai înainte danie şi miluire, acel sat Epoteştii, de la Moise Moghilă voievod din prima domnie.

Deci domnia mea am întrebat pe toţi boierii, mari şi mici, şi am aflat adevărul, că n-a dat el acel sat în prima sa domnie, că nu şi-a făcut privilegii de la Moise Movilă, când a ieşit din prima sa domnie şi s-a dus la Ţarigrad, ci a umblat Pătraşco postelnic cu vicleşug. Iar apoi, când a văzut el că se întorc vorbele lui în deşertăciune, s-a împăcat cu dumnealui Gavril hatman, fiindcă l-a rugat Pătraşco

www.dacoromanica.ro

postelnic să-i întoarcă nişte bani, spunând cum că i-a cheltuit pentru acel sat. Şi a întors Gavril hatman o sută şi douăzeci de taleri de argint, în mâinile lui Pătraşco postenic. Întru aceea a luat el banii şi a dat privilegiile sale, ce le-a avut de la Moise Movilă voievod de danie pentru acel sat Epoteştii, în mâinile lui Gavril hatman. Pentru aceea, să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi de asemenea, satul Păstrăvénii, ce este în ţinutul Neamţ, pe pârâul Topoliţa, cu locuri de iazuri şi de mori, ce şi-a cumpărat mai întâi de la Iane şi de la Luca, foşti vătafi, apoi de la răposatul Pană vistiernic, toată partea lui Căzan fost postelnic, că acele părţi de ocină mai înainte au fost cumpărate de Pană vistiernic de la feciorii lui Căzan postelnic şi au fost zălogite la un turc, anume Abdul Celebi, pentru datoriile sale. Iar după moartea vistiernicului Pană, au fost acei mai sus scrişi vătafi, Iane şi Luca, care l-au înlocuit în acele părţi de ocină şi în alte ocini ale lui, să aibă a le vinde şi să plătească datoriile lui. Şi a plătit Gavril hatmanul acea datorie, optzeci de galbeni ungureşti, în mâinile lui Iane şi Luca vătafi. Şi au plătit ei acea datorie acelui turc, Abdul Celebi, şi au luat zapis de la el şi l-au dat în mâinile panului Gavril hatmanul.

Apoi s-au ridicat toţi fiii lui Căzan postelnicul şi au venit înaintea domniei mele şi s-au jeluit că îi strâmtorează Pană vistiernicul şi nu le-a plătit deplin acele părţi de ocină, ce le-au avut ei de la tatăl lor, Căzan postelnic. Şi s-a ridicat milostivirea sa, panul Gavril hatman, şi s-a tocmit cu feciorii lui Căzan postelnic şi a plătit din nou acele părţi de ocină din banii săi şi a dat în mâinile Dochiţei şi surorii ei, Tudosca, şi fratelui lor, Tofan, fii lui Căzan postelnic, cincizeci de taleri bani număraţi; şi de asemenea, în mâinile fratelui lor, Iancul, ginerele lui Căzan postelnic, şi soţiei sale, Todosia, fiica lui Căzan postelnic, şaizeci de taleri bani număraţi; şi de asemenea, în mâinile lui Simion şi Mihail, fiii lui Căzan postelnic, şaizeci de taleri bani număraţi; şi de asemenea, în mâinile lui Ionaşco şi Tofan, fiii lui Căzan postelnic, douăzeci de galbeni ungureşti. Şi s-au ridicat fiii lui Căzan postelnic, mai sus scrişi, şi au dat privilegiile lor ce le-au avut ei de dedină şi de cumpărătură de la tatăl lor, Căzan postelnic, în mâinile lui Gavril hatmanul. Şi, de asemenea, a plătit milostivirea sa, Gavril hatman, şi alte părţi din acel sat Păstrăvéni de la alţi răzeşi, anume: Anisia, soţia lui Simion Hérţa din Păstrăvéni, fiul lui Eremia Pagahia[2], fiica lui Nicoară Béchea, nepoata bătrânului Béchea, cu fiii lor: Dumitru, şi Iachim, şi Toader, şi Grigorie, şi Cristea, şi Ionaşco, şi Părasca şi Vasilca, din vatra satului, şi un loc cu douăzeci de pământuri în ţarină şi din apă cu loc de moară pe Topoliţă; şi a dat în mâinile lor douăzeci de galbeni de aur bătuţi; şi de asemenea, altă parte din acel sat Păstrăvéni, ce-au cumpărat-o de la Mihail şi de la fratele lui, Simion, fiii lui David, din vatra satului, şi din ţarină, cincizeci de pământuri, şi cu părţi de vad de mori, cu patruzeci de galbeni ungureşti. Şi de asemenea, altă parte din acel sat Păstrăvéni, din vatra satului şi din ţarină, douăzeci de pământuri, ce le-a cumpărat de la Glafira, fiica lui Ionaşco Cujbă, soţia lui Vasile Hociungu, şi de la fiii ei, Ghiorghiţă, şi Ionaşco şi Niculcea, şi fratele ei, Bantăş, pentru treizeci de lei bătuţi. Pentru aceea, să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi, de asemenea, satul Bălăneştii, în ţinutul Neamţ, şi alte părţi de ocină din satul Biceşti şi din Vârtop, [şi] din acelaşi ţinut, cu trei iazuri şi cu tot hotarul, cât

www.dacoromanica.ro

se va alege din tot venitul, că acel sat şi acele părţi de ocină şi cu iazuri i-au dat lui călugării <şi cu>[3] întregul sobor de la sfânta mănăstire Râşca, de bunăvoia lor, şi apoi l-au rugat acei călugări, cu mare rugăminte, pe panul Gavril hatman să aibă el a le face un zid de piatră în jurul mănăstirii Râşca. Şi s-a apucat panul Gavril hatman şi a cheltuit banii săi, opt sute şi cincizeci de lei de argint, şi a zidit acel zid de piatră în jurul mănăstirii Râşca, de cincizeci şi cinci de stânjeni, şi încă a dat sfintei mănăstiri zece iepe. Iar sfintei mănăstiri Râşca i-a fost danie şi miluire acel sat Bălăneştii şi acele părţi din Beceşti şi din Vârtopel, şi cu trei iazuri, de la răposatul Damian vistiernic, şi de la jupâneasa sa, Nastasia. Şi, de asemenea, privilegii şi mari cărţi <domneşti>, ce au avut călugării pentru acel sat Bălăneşti, şi pentru acele părţi din Vârtopel şi din Beceşti, le-au dat toate în mâinile hatmanului Gavril. Pentru aceea, să-i fie lui, cu tot venitul.

De asemenea, jumătatea satului Gocimani, în ţinutul Neamţ, pe râul Orbic, cu un iaz mare mai sus şi cu o parte din alt iaz, cât se va alege, cât va fi prin mijlocul satului, ce şi l-a cumpărat el de la Costantin Dracea, pentru două sute de galbeni ungureşti, iar lui Costantin Dracea i-au fost danie şi miluire de la Dumitraşco Ştefan mare logofăt, şi de la fiii lui: Ghiorghie, şi Grigoraşco şi Vasilie, pentru slujba lui; şi i-au făcut zapis fiii lui Dumitraşco logofăt, fiindcă tatăl lor n-a apucat, cu limbă de moarte, să-i facă lui scrisoare. De asemenea, şi privilegiile, ce le-au avut ei pentru acea jumătate de sat Gocimani, încă le-au dat în mâinile lui Costantin Dracea, iar Costantin Dracea s-a ridicat şi a dat toate acele privilegii în mâinile panului Gavril hatman. Pentru aceea, să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi, de asemenea, satul Ilieşti, din ţinutul Trotuşului, pe râul Tazlăul Sărat, cu curţi gata, cu mori, ce şi l-au cumpărat de la jupâneasa Nastasia Solomoneasa şi de la fiii ei, Ionaşco şi Lupul, şi fiica ei, Solonca, pentru opt sute de lei bătuţi, fiindcă acel sat le-au fost lor dreaptă ocină şi dedină la patru fraţi şi i-a venit în partea mai sus scrisei Nastasia Solomoneasa, a patra parte, iar trei părţi ce-au fost altor fraţi, ea le-a cumpărat, cu panul ei, Dumitraşco Solomon, de la Ionaşco şi Dracea, şi sora ei, Marica. Pentru aceea, ca să-i fie lui întreg satul, cu tot venitul.

Şi, de asemenea, satul Solonţéni, de asemenea în ţinutul Trotuşului, pe Tazlăul Sărat, ce şi l-a cumpărat el mai înainte, din jumătatea satului a treia parte, de la Gheorghie al treilea logofăt şi de la fraţii săi, Grigoraşco şi Vasilie, fiii lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt, pentru patru[4] galbeni ungureşti. Şi de asemenea, jumătate de sat, partea din sus, şi a treia parte din jumătatea satului din jos, ce şi-a cumpărat el de la Nastasia Solomoneasa şi de la fiii ei, Ionaşco şi Lupaşco, şi fiica ei, Solonca, fiii lui Dumitraşco Solomon, pentru o sută şi şaizeci de galbeni ungureşti; şi de asemenea, a treia parte, din partea de jos a satului, ce şi-a cumpărat el de la Ionaşco Ţâra şi de la sora lui, Maria, fiii Saftei Ţâroaie şi de la ginerele lor, Mierăuţă de la Băhnăşéni, pentru patruzeci de <galbeni> ungureşti, ca să-i fie lui, cu tot venitul. Şi de asemenea, satul Tătăraşii, din ţinutul Vasluiului, pe râul Bârlad, ce-i este lui danie şi miluire de la însuşi domnia mea, care mai înainte a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Vaslui, pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă, ce ne-a slujit nouă. Pentru aceea, ca să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi, de asemenea, satul Bulboci, în ţinutul Soroca, pe râul Căinari, cu iazuri şi cu loc de moară, ce şi-a cumpărat el de la slugile noastre, anume: Danciul <şi>[3]

www.dacoromanica.ro

Grigorie, şi de la nepoţii lor, Dumitraşco şi Pătraşco, fiii Urâtei, şi de asemenea alt Dumitraşco, cu soţia lui, Santa[5], fiica Urâtei, şi de asemenea alt Dumitraşco şi fratele lui, Pepelea, fiii Antemiei, şi de asemenea Mis şi sora lui, Olena, şi cumnatul lui, Focşa, fiii Todosiei, şi rudele lor: Nastasia, şi Măria, şi Candachia şi Elena, fiicele Chirénei, nepoatele lui Dumitru Grecul din Bulboci, pentru cinci sute şi cincizeci de lei de argint. Pentru aceea, să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi, de asemenea, satul Corjouţi, ce este în ţinutul Hotin, pe râul Vilia, cu iaz şi cu moară, ce şi-a cumpărat el mai înainte, jumătate din acel sat, partea din jos, şi de asemenea altă parte, din jumătatea din sus, ce să cheamă partea Popeştilor, de la Grigorie Pilipovschi şi de la jupâneasa lui, Mitrofana, fiica lui Solomon vistiernicul, şi de la Baico şi Pătraşco, şi de la sora lor, Elinca, fiii lui Petrică, pentru o sută şi optzeci de taleri de argint. Şi de asemenea, alte părţi din acelaşi sat Corjouţi, din jumătatea de sus a satului, ce şi-a cumpărat el de la nişte oameni, anume: Costantin, şi Simion şi Vasilie, fiii lui Gânscă, nepoţii Maricăi şi strănepoţii Greacăi, şi de asemenea şi fratele lui, Eremia, şi sora lor ...[3], fiii lui Hilip Răspopa, nepoţii Andreicăi şi Nastasiei Creacă[6], şi de asemenea, de la Gheorghie şi fratele lui, Simion, fiul lui Andreica Răspopa, şi de asemenea, Sofronia şi Ionaşco, şi fratele lui, Vasilie, fiii Mănuntei, nepoţii lui Corju, şi nepotul lor, Bilăi şi Părasca, fiii Draghinei, de asemenea nepoţii lui Corju, pentru cincizeci şi doi de taleri număraţi şi doi boi; şi de asemenea, altă parte din acel sat Corjouţi, ce-a fost demult partea lui Vasilie Lozenschi cămăraş, şi i-am dat acum acea parte şi i-am dăruit-o rudelor lui Lozenschi: Toderaşco mare logofăt, şi Iurgachi vistiernic, şi Răcoviţă Cehan logofăt, şi Costantin Stârcea pârcălab, şi Ştefan Şoldan şi la alte rude ale lor. Pentru aceea, ca să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi, de asemenea, satul Husiéni, în ţinutul Dorohoiului, pe râul Jijia, ce şi-a cumpărat el mai întâi din jumătatea acelui sat, jumătate de la Atanasie şi de la Simion, nepoţii lui Gavril Jegon, şi de la Stratulat şi de la Lupa, de asemenea nepoţii lui Jegon, pentru o sută şi douăzeci de taleri număraţi; şi de asemenea, altă parte din acel sat, din a patra parte, cât se va alege partea lui Onuţul, ce şi-a cumpărat el de la Grigorie, fiul lui Mihăilă, nepotul lui Onuţul, pentru o sută şi douăzeci de taleri număraţi; şi de asemenea, a treia parte din acel sat Husiéni, partea din sus, pe cealaltă parte a Jijiei, cu locuri de mori pe Jijie, ce şi-a cumpărat el de la jupâneasa Todosia, nepoata lui Cucora stolnic, pentru o sută de taleri număraţi, ce i-a fost cumpărătură lui Cucora stolnic de la Măgdălina, fiica Anesiei, şi de la mătuşa ei, Anesia, fiica Oaşei, şi de la Cristina, fiica lui Ştefan, nepoata Măgdălinei; şi de asemenea, din a patra parte din acel sat, o parte, de la Onuţul, cu iaz, pe unde a hotărnicit, ce l-a cumpărat el de la Gligan, fiul lui Petre, ce le-a fost lor cumpărătură de la Trifan şi de la soţia lui, Nastasia, fiica lui Loghin, nepoata lui Jeg(on), pentru şaizeci de taleri număraţi; şi de asemenea, a patra parte din acel sat Husiéni, ce şi-a cumpărat-o el de la Gligan, fiul lui Hus, şi de la sora lui, Dochia, şi de la cumnatul lui, Ţopa, pentru şaizeci de taleri. Toate acestea să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi de asemenea, satul Miclăuşénii, în ţinutul Dorohoi, cu loc de iazuri şi cu hotar, pe unde a stăpânit mai înainte Balica hatman, ce şi-a cumpărat el de la Maria vorniceasa, jupâneasa răposatului Lupul vornic, şi de la fraţii ei, Ghiorghiţă şi Ion

www.dacoromanica.ro

fost ceaşnic, fiii lui Ştefan Prăjescul, pentru cinci sute şi cincizeci de <galbeni> ungureşti, că acel sat a fost de demult dreaptă ocină a lui Balica hatman, iar după moartea lui au umblat ocinile lui din mână în mână. Şi au stăpânit acel sat Miclăuşénii şi alte ocine ale lui câţiva oameni şi boieri străini, până în zilele domniei mele. Şi am cercetat noi, cu toţi boierii domniei mele, şi am luat toate ocinile lui Balica hatman din mână străină şi le-am dat în mâinile nepotului său. Şi a venit acel sat Miclăuşénii în partea mai sus scrisei jupânese, Maria vorniceasa, şi fraţilor ei, Ghiorghiţă şi Ion ceaşnic, fiii lui Ştefan Prăjescul. Iar dacă se va întâmpla cândva, în vreo vreme, şi vor fi luate ocinile lui Balica hatman din mâinile nepoţilor lui şi vor cădea iarăşi în mâini străine, precum au fost cândva, atunci jupâneasa Maria vorniceasa cu fraţii ei, Gheorghiţă şi Ion, să nu aibă a întoarce banii înapoi panului Gavril hatman, ci să aibă a-i da ocină pentru ocină, precum Vatoţenii aşa şi satul Miclăuşénii, fiindcă aşa înţelegere au avut între dânşii.

Pentru aceea, toate acele sate mai sus scrise: Epoteştii, în ţinutul Suceava, şi Păstrăvénii, cu iazuri şi cu mori, şi Bălăneştii, cu nişte părţi din Beceşti, şi din Vârtopel, cu moară, şi jumătate din satul Gocimani, cu un iaz mare şi cu parte din alt iaz, în ţinutul Neamţ, şi de asemenea, satul Ilieşti, cu curţi gata şi cu mori, şi Solonţénii, în ţinutul Trotuşului, şi Tătăraşii, de la Vaslui, şi Bulbocii, cu iazuri şi cu loc de moară, în ţinutul Soroca, <şi> Corjouţii, în ţinutul Hotin, şi Husiénii, cu loc de iaz şi moară, şi Miclăuşénii, în ţinutul Dorohoi, ca să-i fie mai sus scrisului credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, dreaptă ocină, şi danie, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor lui şi întregului lui neamul, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor sate mai sus scrise, să fie din toate părţile după hotarele lor vechi, pe unde din veci au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisul, noi, Io Vasilie voievod, şi a preaiubiţilor şi din inimă fiii ai domniei mele, Ştefan voievod şi Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grigorie Uréche mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului Toader Petricéico mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Bălan pârcălab de Hotin, şi credinţa panului Macar(ie) pârcălab de Neamţ, şi credinţa panului Lambrino pârcălab de Roman, şi credinţa panului Iurgache Catacozino postelnic, şi credinţa panului Iurgachi spătar, şi credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Iorga vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Costea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă şi domnie, cine se va alege dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, a Moldovei, să nu-i strice lui a noastră danie, ci să-i dea şi să-i întărească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Toderaşco Ianovici mare logofăt, să scrie şi a noastră pecete s-o atârne către această adevărată carte a noastră.

La Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna aprilie, 17 zile.

A scris Grigorie Şaidir.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

După *Moldova*, IV, p. 86-98, nr. 33. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, pierdut.

---

[1] Parantezele editorilor. Parantezele pătrate, prin care editorii au semnalat coborârea slovelor suprascrise în text, le-am înlăturat.

[2] Probabil, numele a fost citit greşit.

[3] Omis.

[4] Aşa în orig.; editorii se întreabă dacă nu este o greşeală, în loc de: ЧЕТИРИДЕСѢТ.

[5] Probabil greşit, în loc de: Сѣфта.

[6] Probabil greşit, în loc de: „Грѣкы".

298 1644 (7152) aprilie 17, Iaşi

Suret de pe ispisoc de la Vasilie voievod din velet 7152 <1644> apr(ilie) 17.

Precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boierilor noştri ai Moldovii, a mari şi mici, Lepădat şi fimeia lui, Malanca, fata popii Lupului, nepoata lui Balotă, de a lor bunăvoie, de nime siliţi, nici asupriţ(i) şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie, câtă se va alege partea lor din satul Cârnicenii, ce iaste în ţinutul Iaşului, de baştină şi de cumpărătură, din vatra satului, şi din câmpu, şi din apă şi din tot venitul. Aceia ei au vândut-o boierului domniei mele Neniului vornicul de gloată, drept 50 de taleri de argint. Şi s-au sculat boieriul nostru, Neniul vornicul, şi au plătit tot, deplin, acei bani de mai sus scrişi, 50 de taleri, în mânule lui Lepădat şi a fimeii sale, Malanca, denaintea tuturor boierilor noştri.

Şi iarăş(i) au venit denaintea noastră şi denaintea boierilor noştri Costandin, feciorul lui Anton Balotă biv stolnic, de nime silit, nici asuprit, ci de a lui bunăvoie, şi au vândut toată a sa dreaptă parte de ocină şi de cumpărătură dintru acelaş(i) sat Cârnicenii, din cutul din sus, din tot locul, cu tot venitul; care ace parte de ocină au fost dreaptă cumpărătură tatălui său, lui Anton Balotă stolnicu, de la Magda, fata lui Ciocan, nepoata lui Negrilă, strănepoata lui Muşat, şi de la feciorul ei, David Robul, şi de la fratele ei, Procop. Aceea ei au vândut-o iarăş(i) boieriului domniei mele Neniului vornic, drept 60 taleri bătuţi. Şi au plătit toţi deplin acei de mai sus scrişi bani, 60 taleri bătuţi, în mânule lui Costandin, feciorul lui Anton Balotă.

Şi iarăş(i) au venit înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri Gorce şi frate-său, Gavre, şi Buda, şi sora lor, Vasilca, feciorii lui Alivan, de nime siliţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie dintru acelaş(i) sat, din giumătatea satului Cârnicenii a trie parte din partea din gios, cu o cumpărătură ce au cumpărat tatăl lor, Alivan, de la rudenie lor, Nastea, cu baltă de peşte şi cu vad de moară în Jijie. Aceea ei au vândut-o iarăş(i) boeriului domniei mele Neniului vornic, drept 8 boi şi 8 vaci cu viţei şi zăci taleri bătuţi. Şi au plătit tot deplin, în mânile Gorcii şi a fraţilor lui, Gavre şi Buda, şi sora lor, Vasilca, feciorii lui Alivan.

Şi iarăş(i) au venit înnaintea noastră Bejan Ureche şi frate-său, Toader, feciorii lui Simeon Ureche, nepoţii lui Alivan cel bătrân, de nime siliţi, nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie dintru acelaş(i) sat, din a trie parte din giumătatea satului Cârnicenii giumătate din partea din gios, din vatra satului, şi din câmpu, şi din baltă de peşte şi cu vad de moară în Jijie. Aceia au vândut-o iarăş(i) boeriului domniei mele Neniului vornic, drept 25 galbeni ungureşti.

www.dacoromanica.ro

Şi au plătit toţi deplin acei bani, 25 galbeni, în mânule lui Bejan Ureche şi a fratele[1] seu, Toader, feciorii lui Simion Ureche, nepoţii lui Alivan cel bătrân.

Pentru aceia, domnie me, dacă am văzut a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), noi încă şi de la noi am dat şi am întărit boierului domniei mele Neniului vornic, pe acele de mai sus scrise părţi de ocină din satul Cârnicenii, cu tot venitul, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi moşie, şi cumpărătură, şi uric, şi întăritură, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

S-au scris în Iaşi.

Însuş(i) domnul au poruncit.

Toderaşco vel logofăt.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, 1786 av(gust) 5.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, XXXIX/4/2. Trad.

Ibidem, XXIV/2 b (copie, din 1813 august 2, posleduită şi adeverită de Divanul Domnesc); XXIV/44, nr. 1 (rez. într-un perilipsis din 1832).

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ, LXVII/67, nr. 1-2 (rez. după trad.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/298 (xerocopie după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 344, nr. 1714 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

[1] În loc de fratelui.

299 1644 (7152) <înainte de aprilie 18>

† Се убо, аз, Варлаам архїеп(и)ск(о)пъ и митрополит Сучавскїи, и Григорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Тодер Петричѣико вел дворник Бишнѣи Земли, и Гаврїил хетман и пъркълаб Сучавскїи, и Їѡрдакїе вел спътар, и Гєѡргїе вел чашник, и Тома вел столник, и Ишрга вел вистїар, и Бановл вел меделничѣр, и Ръковицѫ втѡрїи лог(о)ф(є)т, и Єремїа вел шетрар, и Гєѡргїе Рошка вистїар, и Трандафир пъркълаб Хотинскїи, и Василїе Рошка дворник глотнїи, и Нѣнюл тиж(є) дворник, и Моцюк дворник и иншиѫ болѣри[1], mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră fratele nostru, dumiialui Ionaşco Cujbă ce au fost vornic mare şi cu giupâineasa dumisale, Ileana, şi au făcut tocmală dinaintea noastră cu dumnealui, cu Toderaşco logofătul cel mare, de i-au vândut dumisale a lor direaptă ocină şi moşie, cumpărătură, giumătate de sat de C<â>[2]rsteşti, partea din gios, ce iaste în ţinutul Sucévei, pre apa Moldovei, cu curţi şi cu pivniţă, şi cu toate naméstiile ce simtu pregiur: curte şi cu vecini ce simtu pre acea giumătate de satu şi cu totu venitul, cum au ţinut şi dumiialui vornicul Cujbă; acéea au vândut, dereptu şease sute ug<hi>[2] buni. Şi i-au făcut plata deplin denaintea noastră.

Aşijdere, noi, vădzându de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), făcut-am şi noi această mărturie ca să fie de credinţă şi tocmală stătătoare, neclătită nice dănăoară, în véci.

www.dacoromanica.ro

Şi, prentru[3] credinţa, ne-am iscălit numele nostru şi ne-am pus peceţile, să fie de credinţ<ă>[2].

Aceasta scriem.

Ѡ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв.

Варлаам митрополит <m. p.>[4].

Ѵрѣке дворник <m. p.>.

Аз, Ишнашко Кожбъ бив дворник, însumi am iscălit şi am pus şi pecet(ea) părintelui mieu, lui Dumitraşco Cujbă, si să ştie <m. p.>[5].

Аз, Петричѣико вел ворник <m. p.>.

Гаврил хетман <m. p.>.

Аз, Їордакїе вел спът<ар> <m. p.>.

Ишрга вел вистїар <m. p.>.

Аз, Иремиа Венкѵлец вел шетрар, искалх <m. p.>.

Аз, Тѡма постелник, вел столник, искал <m. p.>[4].

Аз, Василїе Банѡл вел мед(елничѣр) <m. p.>[4].

Аз, Трандафир пъркълаб Хотинцки <m. p.>[4].

Аз, Моцок искалх <m. p.>[4].

Аз, Костантин Чоголѣ ворник, искалх <m. p.>.

Аз, Ръковицѫ Чехан логоф(е)т <m. p.>[5].

Аз, Василие Рошка дворник, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Colecţia doc. mold., XIX/7. Orig., hârtie difolio (42 x 28 cm), filigran, rupt la îndoituri, pătat, sigiliul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei, având în câmp scena Sfântului Gheorghe ucigând balaurul şi legenda: † **Печат С(вѧ)т(а)го Гєѡргиа Митрополиї Сѣчавскої** („† Pecetea Sfântului Gheorghe a Mitropoliei Sucevei") şi şapte sigilii inelare, unul oval şi şase octogonale, greu de atribuit: al lui Neaniul vornic, cu un cerb în câmp, nu este însoţit de semnătură; al lui Dumitraşco Cujbă conţine un decor neclar şi inscripţia, cu slove chirilice: D(umi)traşco C(u)jbă, al lui Trandafir pârcălab are în câmp un scut heraldic încărcat cu un leu, care ţine în laba stângă o sabie, al lui Moţoc vornic are în câmp un scut oval, încărcat cu un chevron, ce are trei cercuri deasupra şi unul dedesubt, iar celelalte trei sunt neclare.

Idem, Sever Zotta, dos. 143, f. 3 v., nr. 25 şi Ms. nr. 1535, f. 10, nr. 6 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXI, f. 102 v.–103 r., nr. 2 (copie, cu data văleatului greşit: 7182); ibidem, CDLVI/2, nr. 127 (rez. cu data de zi: 6); idem, Manuscrise, nr. 1561, f. 9 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/299 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 344, nr. 1715 (rez. după rez. din Ms. nr. 1535) şi *Catalog*, Supliment, p. 212, nr. 639 (rez. după orig.).

Datat în funcţie de doc. următor.

---

[1] † Adică noi, eu, Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi Gligorie Uréche mare vornic de Ţara de Jos, şi Toader Petricéico mare vornic de Ţara de Sus, şi Gavriil hatman şi pârcălab de Suceava, şi Iordachie mare spătar, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Toma mare stolnic, şi Iorga mare vistier, şi Banul mare medelnicer, şi Răcoviţă al doilea logofăt, şi Eremia mare şetrar, şi Ghiorghie Roşca mare vistier, şi Trandafir pârcălab de Hotin, şi Vasilie Roşca vornic de gloată, şi Neaniul de asemenea vornic, şi Moţoc vornic şi alţi boieri.

[2] Şters.
[3] Aşa în orig.
[4] Sigiliul Mitropoliei Sucevei.
[5] Sigiliu inelar.

300 1644 (7152) aprilie 18

<†> М(и)>[1]лостїю Б(о)жїю, мы, Їѡ Василїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земи Мѡлдавскои. Знаменито чиним(ъ) в(ъ) сим листом н(а)шим въсим кто на нем възрит или четѫщи[2] его ѹслишит. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѧд ѹсими н(а)шими мѡлдавскими болѧри, великими и малими, н(а)ши вѣрнїи болѧрин, Їѡнашко Кѹжвъ бъıв вел дворник, и кнѣгинѣ его, Илѧна, и по иχ добри воли, неким непонѹждени а ни приселовани и продали своа правда wтн(и)на и дѧдн(и)на и викѹпленїе, что wни себѣ кѹпили wт племеници иχ, wт въси внѹци Личѹлови, wт иχ правиχ нарѧденїаχ что нам ѹказовали, за тѣжбѹ и за викѹпленїе, wт Мирон Барновски воевода и тиж(е) wт нарѧденїаχ за тѫжбѹ wт самаго г(о)сп(о)дств(а) ми, половина село Кѫрстещи, нижнѣаа част, съ дворове готови, и съ став, и млин и съ поварне, что ѹ в(о)л(о)сть Сѹчавски, на рѫца Мѡлдавѣ, wт ватрѹ село, и wт поля и wт вес приход. Тоа продали н(а)шемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѧринѹ, панѹ Тодерашко великомѹ логофетѹ, радї тисѧч левков(и) и сто wвци.

Инож(е) више писан, наш вѣрниї и почитенниї болѧрин, пан Тодерашко вел логофет, въстал сѧ и заплатил въсе испѫлно тиχ више писаниχ п(и)н(а)зи, ѯ҃а҃ левков(и) и р҃ wвци, въ рѹки прѧд реченномѹ, н(а)ше вѣрномѹ болѧринѹ, Їѡнашко Кѹжвъ бъıв вел дворник, и кнагини си, Илѧни.

Того ради, и мы, ѡко ѹвидѣχом меж(е) ними иχ доброволное токмеж(е) и исполнои заплатѹ, токожде и wт нас дадохом и потвръдиχом н(а)шемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѧринѹ, Тодерашко великомѹ логофетѹ, на тоа прѧд реченнаа половина село Кърстещи, нижнаа част, съ дворове готови, и съ став, и млин и поварне, како да ест емѹ съ въсѧм доχодом.

И w(т) том, тиже прїиде прѧд нами и прѧд ѹсими н(а)шими мѡлдавскими болѧри, виликими и малими, кнагина ...[3] Пѣичѧса, кнѣгина покоинномѹ Пѣикѹл бив сѹлцар, по еи доброи воли, неким непонѹждена а ни приселована, и продал с<воа пр>[4]давд wтн(и)на и дѧдн(и)на, половина село Нънещи[5], что сѧ прѣжде зовѣл Комънещии[5] нижнаа част, wт ватрѹ село, и wт поля и wт вес приχод, что ѹ в(о)лwст Немецкомѹ, на рѣца Мѡлдовѣ, съ брѹд за млин ѹ Мо<л>[1]давѣ. Тоа продала wна тиже више писанномѹ н(а)ше вѣрномѹ и почитенномѹ болѧринѹ, панѹ Тодерашко Ѭновичѹ великомѹ логофетѹ, радї ...[3].

www.dacoromanica.ro

И въстал сѧ н(а)шь вѣрниї и почитенниї болѧрин, панъ Тодерашко вел логофет, и заплатил въсе испѫлно тиχ више писаниχ п(и)н(ѧ)зи ...[3], въ рѣки прѧд реченнѧи кнѧгини Пѣичѣси, ...[3], кнѣгинѧ покоинномъ Пѣикѣлови бывъ сѣлцѧр.

Ино мы, пакиже ѡко ѣвидѣχом меж(е) ними иχ доброволное токмеж(е) и исполнои заплатѣ, такожде и ѡт нас дадоχом и п<от>[6]връдиχом тиже н(а)шемъ вѣрномъ и почитенномъ болѧринъ, панъ Тодерашко великомъ логофетъ, на тое прѧд реченное половина село Нънещии[5], что сѣ прѫжде зовѧл Комънещии[5], съ брѣд за млин ѳ Мѡлдовѣи рѣци, како де ест емъ съ въсѧм доχодом.

Тѧм радї, тѣχ више писаниχ ѡтн(и)ни, половина село Кърстещ(и), нижнѧа част, съ дворове готови, и съ ставъ, и млини и поварне, что ѳ в(о)лѡст Сѣчавскомъ, на рѫцѣ Мѡлдовѣ, и тиже половина село Нънещи[5] что сѧ прѣжде зовѧл Комънещии[5], н<и>[6]жнѧа част, что ѳ в(о)лѡст Немецкомъ, съ брѣд за млин ѳ рѣци Молдави, како да ест више писанномъ, н(а)шемъ вѣрномъ и почитенномъ болѧринъ, панъ Тодерашко великомъ логофетъ, правиї ѡтн(и)ни, и викѣпленїе, и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѧм доχод<о>[6]м, емъ, и дѣтим емъ, и ѡначатом, и прѣѡначатом, и прѣѫоратом и въсемъ родъ его, кто сѣ изберет наи ближнѣиший, непорѣшенно им николиже, на вѣки вѣчниї.

И χотар тим прѧд реченним половинам селам да есть ѡт въсего село К(ъ)рст<е>[6]щ(и) половина, нижнѧа част, ѡт в(о)лѡст Сѣчавски, и тиже ѡт въсего село ...[3] ни<ж>[1]нѧа част, половина, что сѧ прѣжде зовѧл ...[3], ѡт в(о)лѡст Немецкомъ, а ѡт иншиχ сторон по своими старими χотари, по кѣда из вѣка ѫживали.

И на то ест вѣра н(а)ше г(о)сп(о)дства, више писаннаго, мы, Иѡ Василїе воевода, и прѣвъзлѣбленниχ и сѫрдечниχ с(ы)нов(и) г(о)сп(о)дств(а) ми, Стефан воевода и Їѡан воевода, и вѣра болѧр н(а)шиχ: вѣра панѧ Григорїе Ѹраке великаго дворника Долнѣи Земли, и вѣра панѧ Тоадер Петричѧико великаго ворника Гѡрнѣи Земли, и вѣра панѧ Гаврил χетман и пъркълаб Сѣчавски, и вѣра панѧ Бълан Хацамирски и Юрга Трандафир пъркълабове Хотински, и вѣра панѧ Михаил Фѣртѣна и Дамаскин пъркълабове Немецки, и вѣра панѧ Тънасїе и Л<амѣ>[6]рин<о>[6] пъркълабове Романски, и вѣра панѧ Юргаки Катакозино постелника, и вѣра панѧ Юргаки Катакозино спатарѣ, и вѣра панѧ Гїоргїе чашника, и вѣра па<на>[1] Юрга вистѣрника, и нѣра панѧ Тома Катакозино столника, и вѣра панѧ Косте комиса, и вѣра въсиχ болѧр(и) н(а)шиχ, великиχ и малиχ.

И по н(а)шим животѣ и г(о)сп(о)дствованїе, что Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь быти ѳ н(а)шиχ земли, Мѡлдавскои, ѡт дѧт(и) н(а)шиχ

www.dacoromanica.ro

или wт н(д)шего родъ, или пакъ и wт иншаго рода бъдъ кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь бъти <въ н(д)шеи>[6] земли, Мwлдавскои, да не порѣшит емъ н(д)ше даанїе и строенїе и потвръжденїе, нж аби емъ дал и ѹкрапил и поновил, почто ест емъ правое викѹпленїе на своих правих и питомих п(и)н(ѣ)зи.

И на бѣлше крапост и потвръжден<ие>[6] тим <въ>[6]сим въш(е) писанним, велмли ес[т]ми н(д)шимъ г(о)сп(о)д(а)рским повѣленїем писати и н(д)ше печ<д>[6]т <привѣ>[6]сити къ семъ истинномъ листъ н(д)шемъ.

Писал Григорїе Шандир, въ настолниї н(д)шь град, Мшски, въ л(ѣ)т(о) wт Създанїе Мира ѯзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца апр<илїе>, и҃ї д(ь)н(ь).

Иw Василїе вw(евo)да <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru credincios, Ionaşco Cujbă fost mare vornic, şi cneaghina lui, Ileana, şi de a lor bunăvoie, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, pe care ei înşişi le-au cumpărat de la rudele lor, de la toţi nepoţii lui Liciul, din dresele lor drepte ce ne-au arătat, de pârâ şi cumpărătură, de la Miron Barnovschi voievod şi, de asemenea, din drese de pârâ de la însămi domnia mea, jumătate din satul Cârsteşti, partea de jos, cu curţi gata, şi cu iaz, şi moară şi cu povarnă, ce-i în ţinutul Suceava, pe râul Moldova, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Aceea au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Toderaşco mare logofăt, pentru o mie de lei şi o sută de oi.

Deci mai sus scrisul, al nostru credincios şi cinstit boier, pan Toderaşco mare logofăt, s-a sculat şi a plătit deplin acei mai sus scrişi bani, 1 000 de lei şi 100 de oi, în mâinile mai sus zisului, boierului nostru credincios, Ionaşco Cujbă fost mare vornic şi cneaghinei sale, Ileana.

Pentru aceea şi noi, dacă am văzut între dânşii a lor de bunăvoie tocmeală şi plată deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Toderaşco mare logofăt, pe acea mai sus zisă jumătate a satului Cârsteşti, partea de jos, cu curţi gata şi cu iaz, şi moară şi povarnă, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, cneaghina ...[3] Péiceasa, cneaghina răposatului Péicul fost sulger, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din satul Năneşti[5], care mai înainte s-a numit Comăneşti[5], partea din jos, din vatra satului şi din câmp şi din tot venitul, ce-i în ţinutul Neamţ, pe râul Moldova, cu vad de moară în Moldova. Aceea a vândut-o ea, de asemenea, mai sus scrisului, credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Toderaşco Ianovici mare logofăt, pentru ...[3].

www.dacoromanica.ro

Şi s-a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Toderaşco mare logofăt, şi a plătit tot deplin acei mai sus scrişi bani, ...[3], în mâinile înaintei zisei cneaghine Péiceasi, ...[3], cneaghina răposatului Péicului fost sulger.

Deci noi, iarăşi dacă am văzut între dânşii a lor de bunăvoie tocmeală şi plată deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întârit de asemenea credinciosului şi cinstitului boier al nostru, panului Toderaşco mare logofăt, pe acea înainte zisă jumătate de sat Năneştii[5], care mai înainte s-a numit Comăneştii[5], cu vad de moară în râul Moldova, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Pentru aceea, acele mai sus scrise ocini, jumătate din satul Cârsteşt(i), partea de jos, cu curţi gata, şi cu iaz, şi moară şi povarnă, ce-i în ţinutul Saceava, pe râul Moldova, şi, de asemenea, jumătate din satul Năneşti[5], care s-a numit mai înainte Comăneşti[5], partea de jos, ce-i în ţinutul Neamţ, cu vad de moară în râul Moldova, ca să-i fie mai sus scrisului, credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Toderaşco mare logofăt, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine i se va alege mai aproape, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelei înainte zise jumătăţi de sat să fie din tot satul C(â)rsteşt(i) jumătate, partea de jos, de la ţinutul Suceava şi, de asemenea, din tot satul ...[3] partea de jos, jumătate care s-a numit mai înainte ...[3], de la ţinutul Neamţ şi din toate părţile pe vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisul, noi, Io Vasilie voievod, şi a preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Ştefan voievod şi Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grigorie Uréche mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului Toader Petricéico mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Balan Haţamirschi şi Iurga Trandafir pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Mihail Furtuna şi Damaschin pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului Tănasie şi L<amb>rin<o> pârcălabi de Roman, şi credinţa panului Iurgachi Catacuzino postelnic, şi credinţa panului Iurgachi Catacuzino spătar, şi credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa pa<nului> Iurga vistiernic, şi credinţa panului Toma Catacuzino stolnic, şi credinţa panului Coste comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn în ţara noastră, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau iarăşi din alt neam îl va alege Dumnezeu să fie domn <în>[6] ţara <noastră>[6], Moldova, să nu-i clintească a noastră danie şi întocmire şi întărire, ci să-i dea şi să-i întărească şi să-i înnoiască, pentru că îi este lui dreaptă cumpărătură pe banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit împuterniciţilor domniei noastre să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Grigorie Şaidir, în oraşul nostru de scaun, Iaşi, în anul de la Facerea Lumii 7152 <1644>, luna aprilie, 18 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, trei însemnări din sec. al XVIII-lea>: Nom(ă)r(ul) 17, Cristeşti; Cârsteştii ot Suceav(a) <şi>: Un zapis pe 4 locuri de cas(ă) ot Bouren(i).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad), CCCI/27. Orig., pergament (52,5 x 70 cm), sigiliu domnesc atârnat, pierdut.

Ibidem, Colecţia doc. mold., XIX/6 (copie după trad., cu lipsuri) şi XIX/5 (rez. dez.); idem, Ms., nr. 1535, f. 10, nr. 7 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXI, f. 103 v.–104 v., nr. 3 (copie după trad., cu lipsuri); ibidem, CDLVI/2, f. 5 v., nr. 128 şi idem, Ms., nr. 1561, f. 9 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/300 (foto. după orig. şi xerocopie după copia traducerii din Colecţia doc. mold., XIX/6).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 344, nr. 1717 (rez. după Ms. 1535); *Catalog*, Supliment, I, p. 212, nr. 640 (rez. după copie).

---

[1] Omis.
[2] Slova ѥ, modificată din altă slovă.
[3] Loc liber în orig.
[4] Rupt.
[5] Adăugat cu altă cerneală.
[6] Şters.

301 1644 (7152) aprilie 18, Iaşi

<† В>[1]ъ имѣ Ѡт(ь)ца и С(ы)на и С(вѧ)т(а)го Д(ѹ)ха, Тро(и)цѫ св(ѧ)таа единосѫщнаа и нераздѣлимаа. Се аз, рабъ Вл(а)д(ы)кы моемѹ, Г(оспод)ѹ Б(ог)ѹ и Сп(а)сѹ н(а)шемѹ Їс(ѹ)с(ѹ) Х(ристос)ѹ и Тр(ои)ч(и)ски истинни поклонник, Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми бл(а)гопроизволиҳ н(а)шим бл(а)гим произволенїем, ч(и)стим и свѧтлим ср(ъ)дцам, wт въсем н(а)шем д(ѹ)шем и wт Б(ог)а помощїа, г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми съматрѣещи и послѣдствѹѫщи иншим свѧтопочившим г(о)с(по)д(а)рїем, пражде нас бившиҳ, еже м(и)л(о)стинѣ ми даваше и ѹкрапѣваше с(вѧ)тими монастирами, ради сп(а)сенїе д(ѹ)ша иҳ и родителам им, ѡакоже Сп(а)сител н(а)шь Х(ристо)с г(лаго)лет: „Бл(а)жени м(и)л(о)стивїи ѡко тыи по м(и)л(о)вани бѫдът".

Тѣмже, и г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, елико по силѣ н(а)шего и помощїем Б(о)жїем и бл(аго)с(ло)венїем четирим с(вѧ)тль н(а)шиҳ мѡлдавскиҳ: кир Варлаам архиеп(и)скоп и митрополит Сѹчавски, и кир Ѳвлогїе еп(и)скоп Романски, и кир Ѳнастасїе еп(и)скоп Радѡвски и кир Гїѡргїе еп(и)скоп Хѹшски, и съ хотенїем въсего н(а)шего Съвѣта болѣр(и) н(а)шиҳ мѡлдавскиҳ, великиҳ и малиҳ, г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, ѹсмотриҳом из радѹ с(вѧ)тѣи монастир(и) г(о)лемаа Халки, близ Ц(а)ригорода, идеже ест храм Ѹспенїе Прс(вѧ)тѣи Ч(и)стѣи и Прѣбл(аго)с(ло)венныѣи Вл(а)д(ы)ч(и)ца

www.dacoromanica.ro

н(а)шем Б(огоро)д(и)цѣ и пр(и)снод(ѣ)вѣ Маріѣ, и сътвориχом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми wбычнїи wброк, wт год до год, да имат с(вѣ)таа монастир wт нас м(и)л(о)стенїю, по шест тисѣчи аспри, и братїам пѫтем приχодѣщим, по шест сот аспри, быти им на спенsѹ, да бѫдет с(вѣ)тѣи монастир на ѹкрѣпленїе и w(ть)щим мниχим на прѣпитанїе.

Того ради, с(вѣ)тинѣ иχ, калѹгери кто бѫдѫт прѣбивати въ тъи с(вѣ)тѣи монастир више писанмаи, да имаиѹт Г(оспод)а Б(ог)а м(о)л(и)ти съ бѣнїи и съ ч(и)ст(ь)ниχ параклисе и съ с(вѣ)тиχ летѹргїаχ, за wставленїе грѣχом свѧтопочившим родителѣм г(о)сп(о)дств(а) ми, и за покоиннаи г(о)сп(о)джди г(о)сп(о)дств(а) ми, Θеwдоски, и за wсопшим чадом г(о)сп(о)дств(а) ми, такожде, и за н(а)ше здравїе, и за здравїе г(о)сп(о)жди г(о)сп(о)дств(а) ми и б(о)гѹдарованим чадом г(о)сп(о)дств(а) ми, и написати нас въ с(вѣ)тїи великїи помѣник и въ б(о)ж(ь)ствнїи жиртъвник и памет нам сътворити, wт год до год, съ с(вѣ)тиχ летѹргїаχ и по летѹргїаχ на ѹгрѣжденїе ѹстїе и питїе братїам, еж(е) прѣбивают въ с(вѣ)таа монастир, дондеже χрам съи стоит. Тое въсе више писанное да есть с(вѣ)тѣи манастир(и) wброк, wт год до год, непоколѣбимо николиже, на вѣки.

И на то ест вѣра н(а)ше г(о)сп(о)дства виш(е) писаннаго, мы, Иw Василїе воевода, и вѣра прѣвъзлѹбленниχ и ср(ъ)дичниχ с(ъ)н(о)в(и) г(о)сп(о)дств(а) ми, Стефан воевода и Їwан воевода, и вѣра болар наши: вѣра пана Григорїе Ѹрѣке великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра пана Тодер Петричѧико великаго дворника Гwрнѣи Земли, и вѣра пана Бѣлан и Трандафир пъркълабове Хотински, и вѣра пана Фѹртѹна и Дамаскин пъркълабове Немецски, и вѣра пана Тънасїе и Лямбрино пъркълабове Романски, и вѣра пана Гаврил хетман и пъркълаб Сѣчавски, и вѣра пана Юргаки Катакозино постелника, и вѣра пана Юргаки спатара, и вѣра пана Гїоргїе чашника, и вѣра пана Юрга вистѣрника, и вѣра пана Тома столника, и вѣра пана Косте комиса и вѣра въсиχ болар н(а)шиχ, великиχ и малиχ.

И по н(а)шим животѣ и г(о)сп(о)дствованїе, что Б(ог)ъ изберет wт дат(и) н(а)шиχ или wт н(а)шего родѹ или пак вѹд кого Б(ог)ь изберет г(о)сп(о)д(а)рь бъти ѹ н(а)шеи земли, Мwлдавскои, да не разовит н(а)ше даанїе и м(и)л(о)ванїе, еж(е) къ с(вѣ)томѹ монастирѹ, нж наипаке да ѹкрепит и поновит с(вѣ)тѣи монастир.

И наи вѣлше крепост и потвръжденїе тим въсим више писанним, велѧли ес[т]ми н(а)шимѹ вѣрномѹ и почитенномѹ боларинѹ, панѹ Тодерашкови Иновичиѹ великомѹ логофетѹ, писати и н(а)ше печат привѣсити къ семѹ истинномѹ листѹ н(а)шемѹ.

www.dacoromanica.ro

Ѯ Їскоχ, въ л(ѣ)т(о) шт Създаніе Мира ҳзр҃нв, а шт Въплъщеніе Г(оспод)а Б(ог)а и Спас(а) н(а)шего Їс(ѵ)с(а) Х(ри)ста ҳдхмд, м(ѣ)с(ѧ)ца априлїе, ѝї д(ь)н(ь).

Писал Григорїе Шандир.

Иш Василїе вшевода <m. p.>.

<†>[1] În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul Stăpânului meu, Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi adevărat închinător al Treimei, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoie, cu curată şi luminată inimă, şi din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea văzând şi urmând altor sfântrăposaţi domni, care au fost înaintea noastră şi au miluit au dăruit şi au întărit sfintele mănăstiri pentru mântuirea sufletelor lor şi ale părinţilor lor, precum Mântuitorul nostru Hristos a spus: „Fericiţi cei milostivi că aceştia vor fi miluiţi".

De aceea şi domnia mea, cât după puterea noastră şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni: chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, şi chir Evloghie episcop de Roman, şi chir Anastasie episcop de Rădăuţi şi chir Ghiorghie episcop de Huşi, şi cu dorinţa întregului nostru Sfat al boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, domnia mea, socotind pentru rândul sfintei mănăstiri, numite Halchi, unde este hramul Adormirea Preasfintei Curatei şi Preabinecuvântatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară Maria, şi a făcut domnia mea obişnuit obroc, din an în an, ca să ia sfânta mănăstire de la milostivirea noastră, câte şase mii de aspri, şi fraţilor drumeţi care vor veni, câte şase sute de aspri, să le fie de cheltuială, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi părinţilor călugări de hrană.

Pentru aceea, sfinţiile lor, călugării, care sunt trăitori în această sfântă mănăstire mai sus scrisă, să aibă a se ruga Domnului Dumnezeu cu bdenii şi cinstite paraclise şi cu sfinte liturghii, pentru iertarea păcatelor sfântrăposaţilor părinţi ai domniei mele şi pentru răposata doamna domniei mele, Theodosca, şi pentru răposaţii copii ai domniei mele, de asemenea, şi pentru sufletul nostru, şi pentru sănătatea doamnei domniei mele şi a copiilor domniei mele de Dumnezeu dăruiţi, şi să ne scrie în sfântul mare pomelnic şi în dumnezeiescul jertfelnic şi să ne facă pomenire, din an în an, cu sfinte liturghii şi după liturghie, la aşezământ, mâncare şi băutură fraţilor care trăiesc în sfânta mănăstire, până când va dăinui acest hram. Acestea toate mai sus scrise să fie obroc sfintei mănăstiri, din an în an, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Ştefan voievod şi Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grigorie Uréche mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Toader Petricéico mare vornic al Ţării de Sus şi credinţa panului Bălan şi Trandafir pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Furtuna şi Damaschin pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului Tănasie şi Lambrino pârcălabi de Roman, şi credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi

www.dacoromanica.ro

credinţa panului Iurgachi Catacozino postelnic, şi credinţa panului Iurgachi spătar, şi credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Iurga vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Coste comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine va alege Dumnezeu dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, să nu strice dania şi miluirea, care <este> către sfânta mănăstire, ci mai ales să întărească şi să înnoiască sfintei mănăstiri.

Iar pentru mai mare putere şi întărire acestor toate mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, panului Toderaşco Ianovici mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o atârne către această adevărată carte a noastră.

La Iaşi, în anul de la Facerea Lumii 7142 <1644>, iar de la Întruparea Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos 1644, luna aprilie, 15 zile.

A scris Grigorie Şaidir.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare din a doua jumătate a sec. al XIX-lea>: No. 24, 7152 <1644> april(ie) 18. Hrisovulu lui Vas(i)lie voievoda, prin care făgăduieşte a da ajutoriu în bani mânăstirii numită Halchi de lângă Constantinopole, <care a fost tradusă în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Peceţi, nr. 210. Orig., slav, pergament (58 x 66,5 cm), sigiliu atârnat (circa 11 cm) cu şnur de mătase, în culorile verde, roşu şi albastru, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їw Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мwлдавск(ои). ѫзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, M-rea Aron vodă, I/3 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 344, nr. 1716 (rez. după orig.).

---

[1] Omis; invocaţia simbolică şi iniţiala urmau să fie miniate.

302 1644 (7152) aprilie 18

† O cart(e) g(os)p(o)d, din velet ѫзр҃нв ап(рилїе) ѝї, cari scrie sârbeşti:

Ивн Вас(и)лии воевода, Божїю м(и)л(о)стив, господари Земли Мадавскои. Wт[1] приидоша пред нами и пред ѳсими нашими болери, великими и малими, Тодериц(ъ) wт Мѳшетещи, неким непонѳждени а ни приселован(и), [н] и за свои доброи воли, и продал своего права wтн(и)нѳ, что есть имал(и) за викѳпленїе, ѳ село Хълъсени, что есть ѳ в(о)лост Немецкои, еж(е) wн себе кѳпил wт Вас(и)лии, с(ы)нъ Давид wт

www.dacoromanica.ro

Пъстръвени, и wт братъ его, Сава, с(ы)нъ Гафиеи, и wт братъ его, Щефан, и wт Тодер, с(ы)нъ Янисиеи, и wт Пътрашко, и съ съ<с>[2]тра его, Одокиеи, и Брътина, и Марика, дъщи Настасїе wт Пъстръвени, елико се изберет части им, трета(а) част село, wт поли, и wт вода, съ брѣд за млин ѣ Лимпиди, и съ вес приход. И тиж(е), инша викѣпление, что wн имали wт Тѣдоска, и wт братъ его, Пътрашко, с(ы)новци Настасиеи, wт тогож(е) село, wт трета част <wт>[2] третаа село, еж(е) бил емѣ за викѣпление wт Гиwргїи, и с(ес)тра ег(о), Мърие, с(ы)н(о)ви Кърстїи wт Добролещи, wт трета част село, трета частѣ, и тиж(е) съ брѣд за млин ѣ Лимпиди. Таа части за wтн(и)нѣ wт продал болери г(ос)п(о)д(ст)в(а) ми Ненюволи[3] ворник глотнии, ради три десет оуги п(и)н(ѣ)зи готови.

Тем радї, шко ѣвидихом тиж(е) меж(е) до ними за доброволною токмеж(е) и полною заплат(ѣ), и ещеж(е) и г(ос)п(о)д(ст)ва ми дадом и подфръдихом[4] нашемѣ болерини, Ненюл двор(ник), на тиx части за wтн(и)нѣ, како да ест и wт г(ос)п(о)д(ст)ва ми права wтн(и)нѣ и викѣпление, и ѣрик и потвръждение, съ въсем доходом. И наредение что имал Тодериц(ъ) за викѣпление на тои части за wтн(и)нѣ wт село Хълъсени, да имает ѣси давати въ рѣки того болерин виш(е) писан, Ненѣл ворник.

И ин да се не ѣмишает.

† O cart(e) g(os)p(o)d, din velet 7142 <1644> aprilie 18, cari scrie sârbeşti:

Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Toderiţă din Muşeteşti, de nimeni silit şi nici asuprit, şi de a sa bunăvoie, şi a vândut a sa dreaptă ocină, pe care o avea de cumpărătură, din satul Hălăseni, care este în ţinutul Neamţ, pe care el însuşi a cumpărat-o de la Vasilie, fiul lui David din Păstrăveni, şi de la fratele lui, Sava, fiul Gafiei, şi de la fratele lui, Ştefan, şi de la Toader, fiul Anisiei, şi de la Pătraşco şi cu sora lui, Odochia, şi Brătina, şi Marica, fiica Nastasiei din Păstrăveni, cât i se va alege partea lui, din a treia parte de sat, din câmp şi din apă, cu vad de moară în Limpidea şi cu tot venitul. Şi, de asemenea, altă cumpărătură, pe care el o avea de la Tudosca şi de la fratele ei, Pătraşco, fiii Nastasiei, din acelaşi sat, din a treia parte de sat a treia parte, care îi era de cumpărătură de la Ghiorghi şi de la sora lui, Măria, fiii lui Cârstea din Dobroleşti, din a treia parte de sat a treia parte, şi, de asemenea, cu vad de moară în Limpidea. Aceste părţi de ocină el le-a vândut boierului domniei mele Neniul vornic de gloată, pentru treizeci de ughi, bani gata.

Pentru aceea, dacă am văzut între ei de bunăvoie tocmeală şi deplină plată, şi încă şi de la domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru, Neniul vornic, pe aceste părţi de ocină, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul. Şi dresele pe care le-a avut Toderiţ(ă) de cumpărătură pe acea parte de ocină din satul Hălăseni, să aibă toate a le da în mâinile acestui boier mai sus scris, Nenul vornic.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCCI, f. 82 r.–82 v. Copie din sec. al XVIII-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/302 (xerocopie).

---

[1] Greşit, în loc de: ѡже.
[2] Omis.
[3] Greşit, în loc de: Ненюлови.
[4] Greşit, în loc de: потвръдихом.

303 <1644 (7152)> aprilie 18, Adjud

Eu, Căprianu, ficiorul Bacei, nepotul Ghindei, din sat din Văcăreşti, mărturisăscu cu acestu zapis al mieu că eu, de bunăvoie mea, am vândut parte Ghindei, moaşe-mea, din satu din Văcăreşti, Petrei lui Motco, şoltuzul de Agiudu, drept 7 galbini, bani buni, din vatra satului şi din vadu de moară, şi din câmpu, şi din pădure, şi din tot locu, din satu din Văcăreşti, ce să va alege parte lui Căpriianu, ficiorul Bacei, nepotul Ghindei.

Pre mai mare credinţe, pusu-ne-amu şi pecete, să se ştie.

Ѹ Адѹ8а, ап(рилїе) иі.

<Sub data de lună şi zi, însemnarea copistului>: fără veleat.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 572, f. 31 v. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol", Iaşi, Fotografii, XXVII/303 (foto. după copie).

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 212, nr. 641 (rez. după copie).

Datat în funcţie de documentul din 1644 decembrie 29.

304 1644 (7152) aprilie 20

Ispisoc din 7152 <1644> april(ie) 20, de întăritură de la Vasâle v(oie)vod, lui Ghiorghie Roşca vist(iernic) pe giumătate de sat Zăvoeni, ce au cumpărat de la Mărica, giupâneasa vornicului Tănasă.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLXII/13, nr. 3. Rez. într-o mărturie hotarnică, din 1803 septembrie 8, pentru satul Zăvoieni, pe Moldova, în ţinutul Suceava.

305 1644 (7152) aprilie 24, Stroeşti

† Adecă eu, Grozav, fratele lui Ihnatco, şi nepoată-mea, Măricuţa, fata lui Ihnatco, mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră, de nimene înbiiaţ(i), nici

înpresurat(i), ce de a noastră bunăvoie, am vândut nepotu<lui>[1] nostru, Lupului Stroescul, partea noastră din Martineşt(i), den ţinutul Cernăuţilor, gium(ă)tate de sat ce au ţinut unchiu nostru, Ciudinschi, anume ...[2], fratele Bilavei[3], dereptu o sut(ă)[4] de lei de argintu, bani gata.

Şi ne-au făcut plata deplin în mânule noastre dinnaintea lui Isac căpitanul de Sinehău, şi Dumitru Lehacinschi, şi frate-său, Vasilie, şi Andreiaş Talpă, şi Pântelei Barbouschi[5], şi Dumitru Barbouschi[5], şi Anghel, şi şoltuzul cu 12 pârgar(i) de Cernăuţi, şi Isar, şi Cucoreanul, şi Ţântă şi mulţi oameni buni, bătrâni, vătămani, şi alţi fecior(i) de boiar(i) şi preoţ(i), ca să-i hie dumisal(e) ocin(ă) şi moşie, neclintit nice odănăoar(ă), în veci; pentru căce ne-au fost moşie noaă den trei urice şi ne-au fost noaă această gium(ă)tate de sat în partea noastră, făr(ă) de cătră alţi frat(i).

Şi, pre mai mari mărturie, ne-am pus şi peceţile, şi iscălituril(e), să să ştie.

V Строєщ(и), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв ап(риліе) к҃д.

† Grozav Verfecescul[6] <m. p.>[7].

Ꙗндриаш Талпъ искаѧх, сам писал[8] <m. p.>[7].

† Dumitru Lehacinschii <m. p.>.

† **Ꙗз, Василіе Лѣх(а)чински, искаѧх** <m. p.>[7].

† **Ꙗз, Исак Миронѣскул, искаѧх** <m. p.>.

Di(a)cunŭ o(t) Novoseliţa <m. p.>.

† Dumitraşco Barbovschii <m. p.>[7].

† Isac Cucoranul <m. p.>[7].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/20. Orig., hârtie (20 x 30 cm), cinci sigilii inelare în cerneală, două octogonale şi trei ovale: al lui Grozav, oval, cu o pasăre în câmp, al lui Dumitraşco Barbovschi, octogonal, cu o floare în câmp, al lui Isac Cucoranul, oval, cu slovele care formează numele **Дѳмитр(ѳ)** în ligatură şi două neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/305 (foto. după orig.).

EDIŢII: Karadja, *Moşiile din Bucovina*, p. 40–41, nr. 15.

---

[1] Omis.

[2] Loc liber în text.

[3] **в**, făcut din **ѣ**.

[4] „o sut(ă)" , scris de altă mână pe loc şters.

[5] Aşa în orig.

[6] Lectură nesigură.

[7] Sigiliu inelar.

[8] Andriaş Talpă am iscălit, însuşi am scris <m. p.>.

306 1644 (7152) <după aprilie 24 – iulie 18>, Suceava

† **Иѡ Василіе воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои.** Dat-am cartea domnii méle slugii noastre, Lupului Stroescului, spre

www.dacoromanica.ro

acéia ca s(ă) hie tare şi putérnic cu cartea domnii méle a opri şi a ţiné a sa dire(a)pt(ă) ocină şi cumpărătur(ă), giumăta[a]te de sat de Martineşti, ce sântu la ţinutul Cernăuţilor, caré-i iaste direaptă cumpărătur(ă) de la Grozav, fra[a]tele lui Ihnatco, şi de la soru-sa ...[1].

Pentr-acéia, să n-aibă nime a întra nice cu plugul, nice cu coasa pre locul lui, făr(ă) de voia lui, iar cine va hi cosit şi va hi arat pre acel loc a lui să aibă a-i lua a dzéce din pâne, şi den fân şi den tot vinitul. Iar cui va părea cu strâ<m>[2]bul să aibă a-şi(i) aduci dirésele să vie să stea de faţ(ă) înnaintea domnii méle cu sluga noastră, cu Stroescul.

Сицu пишем, и ин да с(ѧ) не ѳмешает.
ѳ Сѣчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152>.
† Г(о)сп(о)динъ реч(е).
Вел лwг(о)ф(ет) уч(ил).

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare>: O carte de oprit Martineşti, pre пол село[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/22. Orig., hârtie (30 x 21,5 cm), cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut polonez încărcat cu capul de bour, încoronat cu o coroană deschisă, care are steaua cu şase roze între coarne, la dextra soarele şi spada, iar la senestra semiluna şi sceptrul, pe margine, între două cercuri perlate, legenda: † Ив Васїлие воевод(а), Б(о)ж(їею) м(и)л(о)ст(їею), господарь Земле М(о)лдавс(ко)и („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/306 (foto.).

EDIŢII: Karadja, *Moşiile din Bucovina*, p. 41–42, nr. 16 (orig.)

Datat după doc. anterior şi după perioada în care domnul a rezidat la Suceava.

---

[1] Loc liber în text.
[2] Omis.
[3] Jumătate de sat.

307 1644 (7152) aprilie 25

† Adecă eu, Dochie Ciorbo(a)ie, sora ai Măcoto(a)ie din[1] Şărbăneşti, însămi mărturisescu cu cést zapis al meu cum am dat un pământu din ţarin(ă), din parte unde să va alége partea mea, desupra, în podul delului; şi l-am dat preutului, popei Zahariei, prentru ca să mă slujască la pogrébanie mea şi să-mi facă leturghie cu[2] părăstas şi să mă poméniască cându-l va îndura Dumn<e>[3]dzéu; iară acél păm<â>[4]n<t>[4]u să-i fie lui pomană, şi ficiorilor lui, şi nepoţilor lui, şi strénepoţilor[5]. Iar după mo(a)rtea mea, cine vor fi, den feciorii mei şi den nepoţii mei şi den ruda mea, nime să nu s(e) ispitiască să e acél pământu ce mai sus scriem sau să aibă preutul val sau gâlciavă cum nu trébueşte, ce să-l las(e) întru bună bace[6], pentru căci i l-am dat dinnaintea a mulţi oameni buni, anumé: Marco Mârze

www.dacoromanica.ro

den Şărbănéşti şi Sava ot tam, şi Vasilie Bârzul ot tam, Ghiorghi Ciobotarul ot tam, şi un nepot al méu, feciorul lui Carâmbu Pânte den târg, şi alţi oameni buni.

Aceasta mărturisescu cu acést zapis al meu. Pentr-a[a]cea şi noi toţi ne-am pus peţeţile pre cést zapis, să fie de cre[n]dinţă. Aceasta ca să s(e) ştie.

М(ѣ)с(ѧ)цѧ апр<и>[7]л(їѣ) к҃ѣ ѧ(ъ)н(и), в(ъ) лѣт(о) ҳ҃зр҃нв.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIII/1. Orig., hârtie, două sigilii inelare octogonale, aplicate în fum, având în câmp decoruri asemănătoare, geometrice şi florale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/307 (foto. după orig.).

---

[1] Slova ѧ, modificată din altă slovă.
[2] Slova к, ruptă parţial.
[3] Omis.
[4] Rupt şi şters.
[5] Deasupra, între rânduri, un alt cuvânt ilizibil, şters şi rupt.
[6] Greşit, în loc de „pace".
[7] Rupt.

308 — 1644 (7152) aprilie 30

Zapisul lui Vasâle, sân Gavril, cum au vândut ocina lui din Cândeşti lui Pan[n]ă cupeţ.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/3, f. 3 v., nr. 100. Rez. în „opisul documenturilor a moşiei Cândeşti, una din săliştile Perienilor, de la ţânutul Eşii", cuprins în „Generalnic opisul documenturilor moşiilor de la ţân(u)t(ul) Eşii: Perienii, Ostopcenii, Cândeştii, Cucorănii şi Şătrărenii, toate într-un hotar", din 1841 mai 10.

309 — 1644 (7152) mai

Un zapis din let 7152 <1644> maiu a lui Gheorghi, ficior lui Chiril(ă), nepot lui Avram Mătei, ce vindi lui Mărozu Sturzăscu a lui driaptă ocină din Balcoşăşti, partea di la mătuşă-sa şi cumpărătura de la vară-sa, Varvara.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXIV/154. Rez. într-o listă de documente „ce am primit de la dum(nealui) şătrar Ioniţă Manoli, moşul nostru, în pricina cu dum(nealui) Săndulachi Theodosiu, de moşia Vadu Lecăi şi alte părţi".

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/309 (xerocopie).

310 — 1644 (7152) mai 2, Cruce

† Adec(ă) noi, tot satul Crucenii[i] de Gios, scriem şi dăm şter(e) cu cestă scriso(a)r(e) a no(a)stră, cum au venet[t]u Bârleden de Cruce cu censtet(ă) cartea

www.dacoromanica.ro

măriei sal(e), dom<nul>[1] nostru, ca s(ă)-i alegem câtă moşi<e>[1] are cumpărătur(ă) de la Lazor Bâtii, şi de la Măreca Dosca şi de l(a) Giurgiu.

Decii, dec-am văzot carti domno<lui>[1] nostru, i-om ales şi om stâlpitu şi cen(e) va hi făcut cas(ă) pre acel loc şi pomi va hi pos se şi-i ia, că noi aşe-m aflat cu sufletel(e) no(a)stre, anum(e): Toder Cârceiu, şi Vas(i)lii Vlaicul, şi Gavril, şi Ion, şi Ionaşcu, şi Stroe, şi Zaharie, şi Toder, şi Glegorie, şi Precop[p]ii, şi altu Vas(i)lii[i] şi a mulţi omin(i) bon(i) şi bătrân(i).

Pentru credenţa, ne-(a)m pos degetul, ca s(ă) hii de credinţ(ă).

Пис(а) ѳ Крѣчи, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> **маи ѣ** <2>.

Vas(i)lie[2]; Stroe[2]; Ionaşcu[2]; Toma[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Bogdana, II/1. Orig., hârtie (30 x 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, patru amprente.

Idem, M-rea Brazi, III/15 (copie de Dosithei ieromonah); idem, Ms. nr. 591, f. 18 v. (copie); idem, M-rea Bogdana III/22, nr. 1 (rez.); XL/26, nr. 1 (rez.) şi XLIV/5, nr. 1 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Justiţiei, Anaforale, nr. 70, f. 32 v. (menţ.) şi nr. 24, f. 113 v. (rez.); idem, Arhiva Mihai Costăchescu, caiet III, p. 2592, nr. 1325 (copie, după Anaforale, nr. 24).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/310 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Savin, *M-rea Bogdana*, p. 77 (rez.); *Catalog*, II, p. 344, nr. 1718 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Amprentă digitală.

311 1644 (7152) mai 3, Iaşi

† **Ию Василїе вшевшда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мшлдавскши. Ѫж(е) прїиде прѣд нами и прѣд вьсими н(а)шими мшлдавскими бшлѣри, великими и малими, нашь вѣрнїи и почтенїи болѧрин, Юрга великїи постелник, и просил шт нас сшбы хштарници, како да ѧби емѵ хштаржл и избрали хотаржь селове им, что имал за кѫпежно, на имѧ Чюрещии и Ѯнгѧнии, что на ...[1] в(о)лост Ѭскшмѵ.**

Инно г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми и вьсего н(а)шего Съвѣта съмотрихшм избрахшм на бшлѣри наши вѣрнїи, Ржкшвиц(ь) Чехан втори лшгоф(е)т и съ Матїаш Стѵрсѧ житничар, и послахшм там, како да имает спрѣтати людї дшбри, шт шкр(ѣ)сны меџїаши, и да имает смотрети и избирали и хотаръли, шкож(е) шни шврѣтают наи правдш съ своими д(ѫ)шами.

Инно болѣри н(а)шь выш(е) писанним, шни пошеди там, дш тѧх селове виш(е) писанним, и съ многи люди дшбри, шт шкр(ѣ)сны межїаш(и), на имѧ: Тшадер Мирончѣ шт Ѫнцъщи, и Данаил шт там, и Василїе шт там, и Тома шт Четерѣни, и Лешл шт там, и Аржган Пелин шт там, и Симїшн шт Мънъилещи, и Стрътил(ъ) шт там, и Їшнашко Гштар шт Гънгѵрещи, и ин Ѧън(а)ил шт там, и Грозѣ шт там, и Циган, брат

www.dacoromanica.ro

Грѡзѧ, ѡт тѧм, и Некифор ѡт Мънзъщи, и Симїѡн, с(ъ)нъ Крецѹл, ѡт тѧм, и Василїе Чюрѣ ѡт тѧм, и Билцѵ ѡт тѧм, и Щефан Билава ѡт тѧм, и Тодер Хорчаг ѡт тѧм и иниχ многи люди добри, и избрал и χѡтаржл ѡт къ инниχ χѡтари селови.

И поченьши χотар село Чюрещим ниж(ѥ) ѡт къ Цѹцора, ѡт Могила Ѹрвала, правѡ мѣсто даж(ѥ) Дѡлиньѭ Рѵсѵлови, въ една камен, что бѣше издавнно поставила за Строич лѡг(о)ф(ѥ)т, а по выш(ѥ), ѡт къ Ѹнгѧни, ѡт глав хребла, прав(о) мѧст(о) въ един стлъпъ за камен, что было поставил наи прѫжде за бѡлѣрин н(а)шь, Нѣнюл двѡрник глотнїи.

И χѡтар село Ѹнгѧни поченьши ѡт еднна камен ѡт къ Гъѵрѣнни, правѡ мѣсто даж(ѥ) дѡ Могил(а) Мъньи, а по иншїи стѡрони, по старомѵ χотарѵ, по кѹда из вѣка ѡживали.

Тѧм радї, ѡт сила напрѣд како да имает аръжатї наш вѣрнїи и почтенїи болѣрин, Юрга вел постелник, вес χѡтар селове выш(ѥ) прѣд реченним, Чюрещим и Ѹнгѧнним, по где избрал и χѡтарил болѣри наш выш(ѥ) писаним, Ръковиц(ъ) лѡгоф(ѥ)т и Стѵрѕѣ χитничар, съ тиχ люді добри и стари, и да бъдет емѹ и ѡт нас прави ѡтн(и)ны, и викѹпленїе, и ѹрик и потверъжденїе, съ въсѣм дѡχѡдом, непорѹшенно николиж(ѥ), на вѣки вѣчнїи.

И ин да се не ѹмишает прѣд сим ист(и)нном листѹ нашемѹ.

Пис ѹ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)тѡ ѯзр҃нв м(ѣ)с(ѧ)ца маи г҃.

Сѧдѧ г(о)сп(о)динъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(ѥ)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашкѡ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul şi cinstitul nostru boier, Iorga mare postelnic, şi a cerut de la noi hotarnici, ca să-i hotărască şi să-i aleagă hotarul satelor sale, ce le-a avut dreaptă cumpărătură, anume Ciureştii şi Unghénii, ce sunt pe ...[1], în ţinutul Iaşilor.

Iar domnia mea şi cu tot Sfatul nostru am socotit şi am ales pe boierii noştri credincioşi, Racoviţă Cehan fost logofăt şi pe Matiaş Sturdzea jitnicer, şi i-am trimis acolo, ca să aibă a strânge oameni buni, megieşi de prin prejur, şi să aibă a căuta şi a alege şi a hotărî, precum vor afla mai cu dreptate cu sufletele lor.

Şi boierii noştri mai sus scrişi, mergând ei acolo, la acele sate de mai sus scrise, şi cu mulţi oameni buni, megieşi de prin prejur, anume: Toader Mironcea din Onţăşti şi Danail de acolo, şi Vasilie de acolo, şi Toma din Ceteréni, şi Leoa de acolo, şi Drăgan Pelin de acolo, şi Simion din Mănăileşti, şi Strătil(ă) de acolo, şi Ionaşco Gotar din Gângureşti, şi alt Danail de acolo, şi Grozea de acolo, şi Ţigan, fratele lui Grozea de acolo, şi Nechifor din Mânzăşti, şi Simon, fiul lui Creţul de acolo, şi Vasile Ciurea de acolo, şi Bilţu de acolo, şi Ştefan Bilava de acolo, şi

www.dacoromanica.ro

Toader Horceag de acolo şi alţi mulţi oameni buni, şi au ales şi au hotărât dinspre alte hotare ale satului.

Şi se începe hotarul satului Ciureştilor mai jos de Ţuţora, din Movila Săpată, locul drept până la Valea Rusului, la o piatră, ce a fost pusă demult de Stroici logofăt, iar mai sus dinspre Unghéni, din capul ieziturii, locul drept până la un stâlp de piatră, ce a fost pus mai înainte de boierul nostru, Neaniul vornic de poartă.

Iar hotarul satului Unghénii începe de la o piatră dinspre Găureni, locul drept până la Movila Mănei, iar din alte părţi să fie după hotarul cel vechi, pe unde din veac au folosit.

Drept aceea, de acum înainte să aibă a ţine al nostru credincios şi cinstit boier, Iorga mare postelnic, tot hotarul satelor mai sus spuse, Ciureşti şi Unghéni, pe unde au ales şi au hotărât boierii noştri mai sus scrişi, Răcoviţă logofăt şi Sturdzea jitnicer, cu acei oameni buni şi bătrâni, şi să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi nimeni să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7152 <1644> luna mai 3.

Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

După *Moldova*, IV, p. 98–101, nr. 34. Orig., hârtie (27,6 x 42,5 cm), care se află la Bibl. Saltâkov-Şcedrin, Sankt-Petersburg, Secţia Manuscrise, Fond Buznea, nr. 107, dos. 15; ibidem, dos. 16 (trad.).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCIX/74 (trad. din sec. al XIX-lea).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDVI/55 (rez.).

ALTE EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 158–161, nr. 96 (orig. slav şi trad. editorului; însoţit de două traduceri: una din 1766, de Gheorghie Evloghie dascăl şi cealaltă, din 1844 februarie 18, de Hrisant ieromonah); I. Caproşu, *Documente româneşti din secolul al XVII-lea*, p. 84–86, nr. 4 (text slav după orig. şi trad. edit.).

[1] Loc liber.

312 <1644 (7152)> mai 3

Şi mai este şi altă carte tot dintr-acel an mai 3, tot de la boierii cei mari, în care, arătând toată povestea cea mai de sus, au întors judecata, dând dreptate lui Toader Pârvul diacul de au răscumpărat satul Soloninca Cotela de la Avram, cu 200 lei.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 293, nr. 164. Menţ. într-un perilipsis „de scrisori pentru moşii din ţinutul Hotinului, ce au arătat dumnealui banul Arghire Cuza cu fraţii şi neamurile sale".

Datat în funcţie de doc. din 1644 ianuarie 12.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Condrea, feciorul Nastasiei de Todereşti, scriu şi mărturisăscu cu acestu al mieu adevărat zapis, de nimene nevoit, nice asuprit, ce de a mea bunăvoie, cum am vândut toată partea noastră cât să va alége den sat den Todereşti şi den Mihăileşti, den vatră de sat, şi den câmpu, şi den pădure, şi den loc de fânaţi şi den tot locul, cât să va alége partea noastră, cu tot vinitul, acéste părţi de ocine dentr-aceaste sate[1], care mai sus scrisă sintu, Todereştii şi den Mihăileşti, o am vâ<n>[2]dut dumisale Dabijăi ce-au fostu pârcălab, direptu doaodzăci de galbini, bani gata. Şi me-au plătit dumealui acei 20 ugh(i) deplin, pentru aceaia ca să-i fie dumisale dereaptă ocină şi cumpărătură, dumisale, şi giupâinésăi dumisal(e) şi cuconilor dumisal(e). Şi să aibă dumealui a-şi face şi întărituri domneşte[3] pre această părţi de ocină, ca să-i fie dumisal(e) direaptă moşie.

Şi s-au făcut această tocmală dennaintea a mulţi oameni buni, anume: popa Dumitru de [Domneşti][4] Rugineşti[5], şi Necula Crucean de Ionăşăşti, şi Tofan de Todereşti, şi Vasilie Buboc iarăşi de acolo, şi Albotă de Păuneşti, şi Iosip de Todereşti, şi Gligorie de Păuneşti şi alţi oameni buni şi bătrân(i) de pen-pregiur, megiiaşi.

Şi, pentru mai mare credinţă, ne-am pus peceţile şi iscăliturile, ca să fie întăritură acestui zapis, ca să să ştie.

Б(ѣ) л(ѣ)то ѯзр҃нв <7152/1644> **маи а҃** <4>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † A Todereştilor şi Mihăileşti; <şi alta din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> mai 4. No. 5.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXVI/10. Orig., hârtie (32 x 20 cm), cerneală neagră, pătat, patru sigilii inelare aplicate în aceeaşi cerneală: una rotundă, având reprezentată în câmp o rozetă cu şase colţuri, trei octogonale, dintre care una ilizibilă, iar celelalte două având în câmp o pasăre stilizată şi un cal, şi patru amprente.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/313 (xerocopie).

---

[1] Cuvânt scris deasupra rândului.

[2] Omis.

[3] Aşa în original.

[4] Tăiat, de aceeaşi mână.

[5] Slova ⱋ, modificată dintr-un ш.

314 1644 (7152) mai 6, Iaşi

† **Ис Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)дств(а) ми дали и потвръдили есми слѹзи н(а)шемѹ, Ѳндроник Богдан къпитан и брат҃ своемѹ, Дѹмитр҃ Богдан,** <**с(ы)н(о)**>[1]**ве Богдан дїак, внѹци Юри,** <**и**>[1] **тиж(е) сестриничим им, Бежан, съ братїами своими**[2]**, с(ы)н(о)ве Щефана, внѹ<ци Бо>[1]**гдан дїак,**

www.dacoromanica.ro

прѣwнvци Юри, сиχ правда wтн(и)н<и и>[1] дѧдн(и)ни[3] wт иχ правиχ нарѧдєнїдχ что нам ѻказовали wт Петра воєводї послѧднаго, и wт Ѭнкvл воєводї, и wт Ѩрwн воєводї и wт Єремїѧ Могила воєводї, єдно село на имѣ Wстъпчѣнїи, пониж(є) тръг Шефънещим, меж(є) Рънгилещи и меж(є) Бжскъчѧни, ѻ кръницv ѻ источник, на рѣцѣ Прѻтовѣ, ѻ в(о)л(о)ст Дорохоюскомѻ, что тое село было из давниχ д(ь)ни дданїє и м(и)л(о)ванїє и викѻпленїє дѣдови и<χ>, Юри, wт Їwан воєвода; wбаче един исписок что wни имали wт Їwан воєвода и един ѻрик wт Петра воєв<о>[4]д<д>[4] зги<ба>[4]ли въ д(ь)ни Стефана воєводї Томшевича. Т<о>[4]го радї, како да єст им съ въсѣм доχодом.

Такожде, єдно χребле что было ѻчинили из давно wт χотар сел<о Бж>[4]скъчѣном и ѻтопил(и) вода мѣсто много wт χотарv Wстъпчѣном и цр(ъ)ков wт Wстъпчѣни ѻт<о>[4]пил(и) тот став и сказили его въ д(ь)ни Єремїѧ Могила воєвода, съ г(о)сп(о)д(д)рским сѫдом и повѣленїем и да не имат нди захатити тот χребло николиж(є), понеж(є) тѫкмо χребло єст wт χотар Бжскъчѣ<н>[4]ом, а вода въсѣ идет въ χотар Wстъпчѣном.

И w(т) том, тиж(є) дѣем и потвръждаем виш(є) писанномv, Ѧндроник Богдан къпитан и братv своемv, Дvмитрv Богдан, и сестриничим им, Бежан, съ братїѧм своими[2], с(ы)н(о)ве Шефани, внvци Богдан дїак, иχ правда wтн(и)на и викvпленїє wт(ь)цvеи им, Богдан дїак, что кvпил wт нѣкыχ людї, имѣим: Гїwргїє Кvлешескv, и Никодр(ъ), с(ы)нь Нѣгvл, и Їwнашко, wт половина село Стън<че>[5]щ(и), третда част, радї четири десѧт талер(и) личниχ, что єст до Козанчv, ѻ в(о)лwст Хѫрлъvскомv, wт ватрv село, и wт полѣ, и wт лѧс и wт вес приχод.

И тиж(є), дѣем и потвръждаем слѻзи н(д)шемv, Ѧндроник къпитан, и кнѣгини си, Ирини[6], дочка Ѩврѣмїи Бѻницѣска, иχ правда wтн(и)на и дѧдн(и)на что кvпил тест его, Тоддер Бѻница, съ жителница свод, Ѩврѣмїѧ, матери Єрени[6] Богдънѣси. И потокмили с(ѧ) меж(є) собою, когда wни живїи были, и дал Тоддер Бѻница два част за wтн(и)нv wт село Стънчещ(и), под бѻковинv, ѻ в(о)лwст Хрълъvскомv, жителници своеи, Ѩврѣмїи, а дрѻгыχ част wставил въ свою част. То тиχ част кѻпили wни въкѻпѣ: една част кѻпили wт Їwн Потлог дїак и wт Їwнашко, внvц(и) его, wт половина село Стънчещ(и), четвртда част, вишнда, и съ сад и съ мѣсто за став, радї шестдесѧт талер(и), а дрvгда част wт тогож(є) село Стънчещ(и) wни кvпили wт Лvка, с(ы)нъ Гаврилов wт Єпvрѧни, и wт жителница ег(о), Ѩннесїѧ, дочка Їwн шетрари, тиж(є) wт половина село, четвртда част, радї петдесѧт талер(и), wт исписодче[7] за викvпленїє что имал(и) Тоддер Бvница и жителница его, Ѩврѣмїѧ, wт Костантин Могила воєвода и wт исписок за строенїє wт самаг(о) г(о)сп(о)дств(д) ми.

www.dacoromanica.ro

Тог(о) радї, кїим wбразом виш(е) пишем, како да ест им и wт нас правїи wтн(и)ни, и дѣдн(и)ни, и ѳрик и потверъжденїе, съ вѣсѣм доходом, непорѵшенно им николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѳмишлет.

ѳ Їис, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв маи ѕ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Василие воевода <m. p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugilor noastre, Andronic Bogdan căpitan şi fratelui său, Dumitru Bogdan, fiii lui Bogdan diac, nepoţii lui Iuri, <şi>[1], de asemenea, nepotul lor de soră, Bejan, cu fraţii săi[2], fiii Ştefanei, nepoţii lui <Bo>[1]gdan diac, strănepoţii lui Iuri, dreapta lor ocină <şi>[1] dedină[3] din dreptele lor drese ce ne-au arătat, de la Petru voievod cel din urmă şi de la Iancul voievod, şi de la Aron voievod şi de la Eremiia Moghilă voievod, un sat anume Ostăpcénii, mai jos de târgul Ştefăneşti, între Rânghileşti şi între Băscăcéni, la fântână, la izvor, pe râul Prut, în ţinutul Dorohoi, care acest sat a fost din zilele de demult danie şi miluire şi cumpărătură bunicului lor, Iuri, de la Ioan voievod, însă un ispisoc ce ei au avut de la Ioan voievod şi un uric de la Petru voievod le-au pierdut în zilele lui Ştefan Tomşevici voievod. Pentru aceea, ca să le fie cu tot venitul.

De asemenea, un iaz ce au făcut de demult din hotarul satului <Bă>[4]scăceni şi a înecat apa mult loc din hotarul Ostăpcénilor şi biserica din Ostăpcéni a înecat acel iaz şi l-au stricat în zilele lui Eremiia Moghilă voievod, cu judecată şi poruncă domnească şi să nu aibă a zăgăzui acel iaz niciodată, pentru că numai iazul este din hotarul Băscăcénilor, iar apa toată curge în hotarul Ostăpcénilor.

Şi la aceasta, de asemenea, dăm şi întărim mai sus scrisului, Andronic Bogdan căpitan, şi fratelui său, Dumitru Bogdan, şi nepotului lor de soră, Bejan cu fraţii săi[2], fiii Ştefanei, nepoţii lui Bogdan diac, dreapta lor ocină şi cumpărătură a tatălui lor, Bogdan diac, ce a cumpărat de la nişte oameni, anume: Gheorghie Culeşescul, şi Nicoară, fiul lui Neagul, şi Ionaşco, pentru patruzeci de taleri număraţi, a treia parte din jumătatea satului Stânceşti, ce este la Cozancea, în ţinutul Hârlăului, din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure, şi din tot venitul.

Şi, de asemenea, dăm şi întărim slugii noastre, Andronic căpitan, şi cneaghinei sale, Irina[6], fiica Avrămii Buniţeasca, dreapta lor ocină şi dedină ce a cumpărat socrul lui, Toader Buniţa, cu soţia sa, Avrămiia, mama Erenii[6] Bogdăneasa. Şi s-au tocmit între dânşii când au fost în viaţă, şi a dat Toader Buniţa două părţi de ocină din satul Stânceşti, sub bucovină, în ţinutul Hârlău, soţiei sale, Avrămiia, iar alte părţi a lăsat în partea sa. Acele părţi au cumpărat ei împreună: o parte au cumpărat de la Ion Potlog diac şi de la Ionaşco, nepotul lui, a patra parte din jumătatea de sus a satului Stânceşti, şi cu grădină şi cu lac de iaz, pentru şaizeci de taleri, iar altă parte din acelaşi sat, Stânceşti, ei au cumpărat de la Luca, fiul lui Gavril din Iepuréni, şi de la soţia lui, Annesiia, fiica lui Ion şetrar, de asemenea a

www.dacoromanica.ro

patra parte din jumătatea satului, pentru cincizeci de taleri, din ispisoace[7] de cumpărătură ce a avut Toader Buniţa şi soţia lui, Avrămiia, de la Costantin Moghilă voievod şi din ispisoc de întocmire de la însumi domnia mea.

Pentru aceea, în chipul cum mai sus scriem, să le fie şi de la noi dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7152 <1644> mai 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe fila a doua, un alt doc., din 1644 aprilie 9; v. **Documente îndoielnice**>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CIII/13. Orig, hârtie (42 x 28,5 cm), rupt şi pătat, lipit, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat. Cu o trad., din 1798 aprilie 24, de polcovnic Pavel Debriţ de la Mitropolie.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/314 (foto. după orig. şi xerocopie după trad.).

---

[1] Şters.

[2] **Бежан ... своими**, scris ulterior pe loc lăsat liber.

[3] Până aici, cerneala s-a decolorat.

[4] Rupt.

[5] Omis.

[6] Nume adăugat ulterior pe loc lăsat liber.

[7] Cuvânt românesc în textul slavon.

315 — 1644 (7152) mai 9

<†>[1] Adec<ă>[1] eu, Pătraşco vat<av>[1], Gugiul, şi popa Danil, şi Mărica şi Scântéie, feciorii lui Mihăil, nepoţii lui Coste Scântéie, mărturisim cu cest zapis al nostru de nime nevoiţi, ce de bunăvoia noastră, am vândut dreaptă ocin<ă>[1] şi moşie a moşu-nostru, lui Coste, din drese bătrâne, ce avăm de la Pătru vodă, din satu din Drăguşeni, din a treia parte de sat, a şés<a>[1] parte, drept 10 lei, bani gata. Iar noi ne vom tocmi cum vom şti, câţi vom avea pre stâlpul nostru.

Şi, pentru credinţa, i-am făcut acestu zapis dumisale giupânului Andocăi ca s<ă-i>[1] hie dumisale moşie, în véci, cu tot locul şi cu tot venitul.

V<e>[1]l<ea>[1]t 7152 <1644>[1] mai 9.

Аз, Пътрашко ватав, искал.

După Ghibănescu, *Surete*, X, p. 26–27, nr. XVIII/1. Orig., hârtie (după Surete, ms., XX, p. 141–146, Acta Aurel Răşcanu).

---

[1] Întregirea noastră.

www.dacoromanica.ro

316 1644 (7152) mai 9

<†>[1] Adec<ă>[1] eu, Cârjé, feciorul Măriicăi, nepotul Vasilcăi, cu verii mei, cu feciorii lui Mafteiu Birtoc, Neculai ş<i>[1] Andreiu, şi Patraşco, feciorul Tomei Birtoc, mărturisim cu cest zapis al nostru, de nimene siliţi, am vândut dumisale giupânului Andocăi, din drése bătrâne ce avem de la Pătru vodă, din sat din Drăguşéni, din a treia parte de sat, a şése<a>[1] parte, drept 15 lei, ca s<ă-i>[1] hie dumisale moşie, în véci, cu tot locul şi cu tot venitul. Şi sora lui Patraşco, Dumitra.

V<e>[1]l<ea>[1]t 7152 <1644>[1] mai 9[2].

După Ghibănescu, *Surete*, X, p. 27, nr. XVIII/2. Orig., hârtie (după Surete, ms., XX, p. 141–146, Acta Aurel Răşcanu).

[1] Întregirea noastră.

[2] Urmează menţiunea lui Gh. Ghibănescu: „5 puneri de deget".

317 1644 (7152) mai 9

<†>[1] Adec<ă>[1] noi, feciorii Draghinei, nepoţii lui Scântéie şi a Irimiei, aşijderea feciorii lui Is(a)il, nepoţii lui Scântéie, anume popa Scântéie şi Gligore, frate-meu, şi sora noastră, Grozava, şi Nastasiia, de nime nevoiţi, am vândut dumisale giupânului Andocăi, den bătrâne drese ce avăm de la Pătru vodă, den a treia parte den sat, den Drăguşéni, a şés<a>[1] parte, drept 15 lei, bani gata. Şi i-am făcut acestu zapis ca s<ă-i>[1] hie dumisale moşie, în veci, cu tot locul şi cu tot venitul.

V<e>[1]l<ea>[1]t 7152 <1644>[1] mai 9.

Scântéie.

După Ghibănescu, *Surete*, X, p. 27, nr. XVIII/3. Orig., hârtie (după Surete, ms., XX, p. 141–146, Acta Aurel Răşcanu).

[1] Întregirea noastră.

318 1644 (7152) mai 9

<†>[1] Adec<ă>[1] eu, Pătraşco Boldescul mărturisăscu cu cestu zapisu al meu de nime nevoit, ce de bunăvoia mea, am vândut a mea dreaptă ocin<ă>[1] şi moşie den satu den Drăguşéni, den a treia parte de satu, a şés<a>[1] parte, şi aceşti bani i-am luat, 15 lei, giupânului Andocăi şi eu m-oi tocmi cu fraţii mei, câţi voi avea pre stâlpul meu, cum voi şti.

Pentru credinţa am făcut acestu zapis zapis şi l-am iscălit. Şi acestu zapis l-am făcut den drése ce avem bătrâne de la Pătru vod<ă>[1].

7152 <1644>[1] mai 9.

Pătraşco Boldescul biv armaş.

www.dacoromanica.ro

După Ghibănescu, *Surete*, X, p. 27–28, nr. XVIII/4. Orig., hârtie (după Surete, ms., XX, p. 141–146, Acta Aurel Răşcanu).

[1] Întregirea noastră.

319 1644 (7152) mai 9

<†>[1] Adec<ă>[1] noi, Andreiu şi soro-noastră, Candachia, şi Tudosiica, şi Ciomârtan cu fraţii lui, şi Obrejie cu fraţii mei, şi Istratie Porpouţ cu fraţii mei, nepoţii lui Pătraşco Scântéie, mă(r)[2]turisim cu acest zapis al nostru, de nime nevoiţi, am vându(t)[2] a noastră ocin<ă>[1] şi moşie dumisali giupânului Andocăi, den drése bătrâne ce avăm de la Pătru vodă, den satu den Drăguşéni, den a treia parte [parte] de satu, a şés<a> parte, dreptu 15 lei, ca s<ă-i>[1] hie dumisal<e>[1] moşie, în veci, cu tot locul şi cu tot venitul.

V<e>[1]l<ea>[1]t 7152 <1644>[1] mai 9.

Andrei iscal; † Stefan; † Vasilie.

După Ghibănescu, *Surete*, X, p. 28, nr. XVIII/5. Orig., hârtie (după Surete, ms., XX, p. 141–146, Acta Aurel Răşcanu).

[1] Întregirea noastră.
[2] Parantezele lui Gh. Ghibănescu.

320 1644 (7152) mai 9

<†>[1] Adec<ă>[1] noi, Andreiu şi Isail, nepoţii lui Necoar<ă>[1], mărturisim cu cestu zapis al nostru, de nime nevoiţi, ce de bunăvoia noastră, am vândut a noastră dreaptă ocin<ă>[1] şi moşie a moşu nostru, a lui Necoară, den drése bătrân(e) ce avem de la Pătru vodă, den sat den Drăguşéni, den a treia parte de satu, a şes<a>[1] parte, dreptu 15 lei, bani gata. Iar noi ne vom tocmi cu fraţii noş[ş]tri câţi vom avea pre stâlpul nostru, cum vom şti.

Şi, pentru credinţa, am făcut acestu zapis ca s<ă-i>[1] hie dumisale Andocăi moşie, în veci, să hie pentru tot locul, cu tot venitul.

V<e>[1]l<ea>[1]t 7152 <1644>[1] mai 9[2].

După Ghibănescu, *Surete*, X, p. 28, nr. XVIII/6. Orig., hârtie (după Surete, ms., XX, p. 141–146, Acta Aurel Răşcanu).

[1] Întregirea noastră.
[2] Urmează menţ. lui Gh. Ghibănescu: „2 puneri de deget".

321 1644 (7152) mai 10

† Смѣрєнїє єрмонахъ Спиридонъ wт с(вѧ)таа кыновїє именѣєт сѧ Їѳапїи[1] scrieu şi mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cum am vândut eu, de bunăvoia

www.dacoromanica.ro

mea, loc de doo case lui Pătraşco Brut şi Nacului Brut, anume din Năvrăpeşti, cu tot vinitul ce să va hî[2] partea acelor doo case, pentru ce[3] că o sor(ă) mai mică[4] a mea au vândut din sat din Păşcănei loc de patru case, cu tot vinitul ce au fost parte acelor case, şi din ţarină şi un loc de hăleşteu.

Pentr-acea, de vor avea aceşti boiari de cineva vro pârâ, să să ştie c-am vândut eu.

Зд сїѣ пишем и свѣд(и)телствѣм[5].

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃нв <7152/1644>, м(ѣ)с(ѧ)ца маи, ї <10> д(ь)ны.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CDLII/77. Orig., hârtie, pecete inelară rotundă, în fum, având în câmp o cruce dublă, aşezată peste o semilună, cu legenda: † **Ермонах Спиридон** („† Ieromonah Spiridon").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/321 (foto.).

---

[1] † Smeritul ieromonah Spiridon de la sfânta chinovie ce se numeşte Agapiia.

[2] Greşit, în loc de „hi".

[3] Scris deasupra rândului.

[4] Slova **и**, modificată dintr-un **р**.

[5] Pentru aceasta scriem şi mărturisim.

322 164<4> (715<2>) <înainte de mai 18>

Се ѻбо ми, Тѡдерашко вел логоѳет, Глигори Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, Петричѣико вел дворник Вишнѣи Земли, и Юрдакїе вел спът(ар), и Ръкобици Чеҳан втори лѡг(о)ѳ(е)т, и Гєѡргїе Рошка быв вистїарник и иниҳ болѣри ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ ег(о) м(и)л(о)ст(ь). Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare cum au venit înaintea noastră Tudorina Pureceoaie şi cu fétele ei, Anghelina şi Solonca, de a lor bunăvoie, de nime nevoit(e), nici asuprit(e), şi au vândut nişte părţi de ocină ce li s-au venit lor din rămăşiţele mătuşei lor, giupânései Măricăi, fata lui Başot(ă) celui bătrân, din[n] a patra parte din sat din Bodeşti, a patra parte, şi din[n] a patra parte din sat din Dănceşti, a patra parte, cu tot venitul, şi alte părţi de ocină din Porceşti[1] şi din Cuciulaţi, iarăş(i) din a patra parte de sat, a patra parte, ce au fostu cumpărătură unchiului lor, lui Iuraşco Başot(ă), ce au fost hatman.

Şi iarăşi au mai vândut iele şi nişti ţigani ce li s-au venit lor din partea lui Iuraşco Başot(ă). Acésté părţi de ocin(ă) şi ţigani i-au vândut dumisale fratelui nostru, giupânului Tomei marele stolnic, dereptu o sută şi doadzeci de lei bani buni şi treidzăci de stupi, biciuluiţi cât(e) doi zloţi stupul. Şi au plătit dumnealui tot deplin acei bani şi acei stupi întru mânule Tudorinei şi a fételor ei dinnaintea noastră. Însă la céle părţi de cumpărătur(ă) din sat din Porceşti n-au avut uncul[2] lor, Başot(ă) Gheorghie ce au fost vistiiarnic, nici o treabă, căci au cheltuit Iuraşco Başot(ă) nişte bani pentru Şcheuleţ(i) şi pentru Brăniştéri.

Deci noi, vădzându de a lor bunăvoie tocmal(ă) şi plat(ă), făcut-am această scrisoare să-i fie dumisal(e) de credinţă şi ne-am pus şi peceţil(e) şi am iscălit.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Dumitraşco, am scris, să s(e) ştie.
Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃н<в>[3].
Їз, Тодрашко вел лwг(о)ѳ(е)т, искал <m. p.>.
Ѯрѣке дворник <m. p.>.
Їз, Петричѣико вел дворник, искал <m. p.>.
Їз, Юрдаки вел спътар, искал <m. p.>.
† Gheorghie Roşca vistérnic m-am prilejit <m. p.>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Ѡт волѣри на Дънчещїи и на Порчещи[3]. <Apoi, o altă însemnare, din sec. al XVIII-lea>: Bodeşti de la Tudorina Puricioaia; <şi două însemnări din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7150 <1642> făr(ă) lună şi făr(ă) zî <şi> S-au scris -3.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/35. Orig., hârtie difolio (30,5 x 20,8), filigran, cerneală cafenie.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 4–5, nr. 3 (orig.).

Datat în funcţie de doc. următor.

---

[1] „din Porceşti", tăiat cu aceeaşi cerneală.
[2] Aşa în orig.
[3] Probabil, diacul a omis cifra unităţilor.
[4] „De la boieri pentru Dănceştii şi pentru Porceşti".

323 1644 (7152) mai 18

† Їw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мwлдавское. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими волѣри, великыми и малими, Тѡдорина, жена Симиwн Пѡпре, съ дъщири своѣ, Їнгелина и Саломїѧ, внѹкове Кръстини, попадїе ерeѵ Пѡпре, прѣѵнѹкѹве Башот(ъ) стар, по иχ доброе воли, неким непонъждени л ни присиловани, и продали своиχ правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни, что с(ѧ) приχодила им за wстанци wт част тѵтки им, Марики, дочка стараго Башот(ъ), wт четвръта част село Бодещ(и), четвръта част, и wт село Дънчещи, wт четвръта част пакы четвръта част, и едни части за викѹпленїе что били купежни wт Лѹпѹл и wт Бълич, что с(ѧ) изберет четвръта част, что то ѱсеχ селаχ иж(е) више сѹт писани, Бодещїе и Дънчещїи, что с(ѧ) изберетѵ четвръта част, съ вес приχодѵ, что сѹт wт вол(о)ст Нѣмцѹ, на вода Кракъѵлѵ, съ брѹдѵ за малинѵ, и wт вес мѣсто, съ вес приχодѵ.

И тиж(е), въстали с(ѧ) и продали пакы дрѹги части за wтн(и)ни что приχодило сѣ им wт wстанки wт ѹико иχ, wт Юрашко Башот(ъ) χетманѵ,

www.dacoromanica.ro

wт село Порчещи и wт село Кѣчѣлац(и), что с(ѧ) приχодитѵ четвръта част wт част χетмани виш(е) писан(и), тиж(е) въ тогож(е) вол(о)стѵ Нѣмцѣ, на водѵ села.

И тиж(е), продали едни χѵлѣпи[1] цигани, тиж(е) иж(е) приχодило сѣ им за wстанки wт ѣико иχ, Юрашко χетман, и wт тѣтка иχ, кнѣгинѣ Марика, иж(е) виш(е) сѣт писани, что с(ѧ) приχодит wт част тиχ панове, четвръта част, когда раздѣет сиχ цигани братїе междѣ себ(е).

Тиχ въс(и) части за wтн(и)ни и села и χѣлѣпи[1] цигани продали наше вѣрномѣ и почитеномѵ, Θ[т]омови великїи дворник Горнѣи Земле, радї стѣ и двадесѣт леѵк<ов>[2]и битиχ и за тридесѣт пчели, цѣновани по два злот(и) бити. И платил болѣрин г(о)сп(о)дств(о) ми, иж(е) виш(е) ест писан, Θ[т]ома вел дворник, сиχ п(и)н(ѣ)зи исплъно, стѣ и двадесѣт леѵк<ов>[2]и битї и тридесѣт пчели, ѵ рѣки Тодорина Пѵричоае и дъщири еи, Ѧнгелина и Саломїѧ, протож(е) въ тиχ част за викѣпленїе, что сѣт wт село Порчещи, ѣико иχ, Гεwргїе Башот(ъ) вистѣрник, брат гетман Юрашко, не имал не шкою потрѧбѵ, почто келтовал Юрашко χетман въ кѣпѣ съ брат свои, Гεwргїе Башот(ъ) вистѣрникѵл[3], за Шкеѵлещи и за Брънищѣри, когда бил сътворил им присилованїе Костан[4] χетман искѣпил ѵн[5] тѣ(χ) села wт него. Тог(о) радї лишилѵ Гεwргїе Башот(ъ) вистѣрник въсиχ част иж(е) више сѣт писани; и тиж(е), Юрашко χетман пѣстил свои част wт Шкеѵлецъ и wт Брънищѣри.

Ино ми, шко wвидѣχwм иχ доброеволное токмеж(ь) <и>[2] и испл(ъ)но заплатѵ, и wт нас дали и повѣтвръдили болѣринѣ г(о)сп(о)дств(о) ми, Θ[т]ома вел дворник, на тѧχ виш(е) прѣд речени част за wтн(и)ни и на тиχ цигани, како да бъдет емѣ прави <wтнини>[2], и викѣпленїе и ѣрик, съ въсѣм доχодом.

И ин да с(ѧ) не ѣмишлет.

Ѵ Йс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃нв маи и҃і.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

Гаврил <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Tudorina, femeia lui Simion Purece, cu fiicele ei, Anghelina şi Salomiia, nepoatele Cârstinei, preoteasa popii Purece, strănepoatele lui Başotă cel bătrân, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni şi nici asuprite, şi au vândut dreptele lor ocine şi dedine ce li s-au cuvenit din cele rămase din partea mătuşii lor, Marica, fiica lui Başotă cel bătrân, a patra parte din a patra parte a satului Bodeşti, şi din satul Dănceşti, din a patra parte iarăşi a patra parte, şi nişte părţi de cumpărătură ce au fost cumpărate de la Lupul şi

www.dacoromanica.ro

de la Bălici, ce se va alege a patra parte, care sate toate, ce sunt scrise mai sus, Bodeştii şi Dănceştii, ce se va alege a patra parte, cu tot venitul, ce sunt în ţinutul Neamţ, pe apa Cracăului, cu vad de moară, şi din tot locul, cu tot venitul.

Şi, de asemenea, s-au sculat şi au vândut iarăşi alte părţi de ocini ce li s-au cuvenit din cele rămase de la unchiul lor, de la Iuraşco Başotă hatman, din satul Porceşti şi din satul Cuciulaţi, ce se cuvine a patra parte din partea hatmanului mai sus scris, de asemenea, din acelaşi ţinut Neamţ, pe apa satului.

Şi, de asemenea, au vândut nişte robi ţigani, care, de asemenea, li s-au cuvenit din acei rămaşi de la unchiul lor, Iuraşco hatman, şi de la mătuşa lor, cneaghina Marica, care sunt mai sus scrişi, ce se cuvine, din părţile acelor pani, a patra parte, când şi-au împărţit fraţii între ei acei ţigani.

Aceste toate părţi de ocini şi de sate şi robi ţigani au vândut credinciosului şi cinstitului nostru, Thoma mare vornic de Ţara de Sus, pentru o sută şi douăzeci de lei bătuţi şi pentru treizeci de stupi, preţuiţi câte doi zloţi bătuţi. Şi a plătit boierul domniei mele, care este mai sus scris, Thoma mare vornic acei bani deplin, o sută şi douăzeci de lei bătuţi şi treizeci de stupi, în mâinile Tudorinei Puricioaie şi a fiicelor ei, Anghelina şi Salomiia, pentru că în acele părţi de cumpărătură, ce sunt în satul Porceşti, unchiul lor, Gheorghe Başotă vistiernic, fratele hatmanului Iuraşco, n-a avut nici o treabă, pentru că a cheltuit Iuraşco hatman împreună cu fratele său, Gheorghe Başotă vistiernicul, pentru Şcheuleţi şi pentru Brănişténi, când le-a făcut asupreală Costan[4] hatmanul, şi a răscumpărat el acele sate de la dânsul. Pentru aceea, a lăsat Gheorghe Başotă vistiernic toate acele părţi, care sunt scrise mai sus; şi de asemenea, Iuraşco hatman a lăsat părţile sale din Şcheuleţi şi din Brănişteri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie <şi>[2] plată deplină, şi de la noi am dat şi am întărit boierului domniei mele, Thoma mare vornic, acele mai sus înainte zise părţi de ocini şi acei ţigani, ca să-i fie drepte <ocini>[2] şi cumpărături, şi uric, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644> mai 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

Gavril <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Ispisoc domnescu de la Tudurina, pentru Porceşti şi Bodeşti, <apoi, de altă mână>: S-au cetit; <şi una din sec. al XIX-lea>: Ispisoc domnesc pentru Bodeşti şi Dănceşti <şi a treia din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> mai 18. No. 39[6].

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/40 a. Orig., hârtie (30 x 20 cm), difolio, filigran, rupt puţin la îndoituri, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu (5,5, cm), timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василіѣ воєвод(а), Б(о)жію м(и)лостію, госп(о)дари Земли

Мѡлдавск(ои). ѫзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Cu o trad. din 1827 iunie 2, de Nathanail.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/323 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 59–61, nr. 35 (text slav după orig., cu lipsuri, şi trad. edit.).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Omis.

[3] Cuvânt românesc în textul slavon.

[4] Greşit, în loc de: „Costin". Este vorba de Iancu Costin, care a fost hatman între 15 decembrie 1633 şi 15 martie 1634 (v. N. Stoicescu, *Lista marilor dregători*, p. 407).

[5] Greşit, în loc de: ѡн.

[6] Înainte de această cifră a fost scris: „No. 30", după care a fost tăiat.

324 1644 (7152) mai 20, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд ѳсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, слѹга нашь Стефан къпитан ѡт Дѹмбрѣвицъ съ един запис за сведетелство ѡт един ч(е)л(овѣ)къ, имѣ емѹ, Мелинтїе, сынъ ереѹ Кирили, сътворен съ великое клѧтво ѡт прѣд нѣколики люди добри, имѣ им: Мѹргоч, и Сълевестрѹ юзбаш, и Ѹрзикъ киха, Некифор киха, и Ѣврам, и Щефан Кърлѧнца, и Дамїан, с(ы)нъ Мѹргоч, и ереѹ Їѡан, еж(е) писал своею рѫкои тот запис, писавши и сведителствѹѭщи сам на себѣ више, писан Мелинтїе, с<ы>нь поп Кирили, како ѡн за добром своѥ волѧ, неким непонѹжден а ни приселован, и дал и подаровал свои правда ѡтн<и>на и дѧднина ѡт село Тѡрчещи, ѡт в<о>лост Текѹчскомѹ, ѡт част его половина, елико са изберет, ѡт ватрѹ село, и ѡт полѣ и ѡт вес приход. Тои ѡн дал и даровал више писанномѹ слѹзи нашемѹ, Щефан къпитан, ради ѡпѹщнїе грѣхом емѹ и родителѧм емѹ. И тако пишет съ великое въ тот запис, да не имает инкто ѡт племеницъ ег<о> въмѣшати с(а) на тои част за ѡтн(и)нѹ.

Иноѹ том, тиж(е) ѹказовал прѣд нами и прѣд н(а)шими болѣри слѹга н(а)шъ, Стефан къпитан, и дрѹгии запис, тиж(е) за сведителство, ѡт един ч(е)л(овѣ)къ, имѣ емѹ, Триф, с(ы)нъ Їѡнашко Къѹа, ѡт Торчещ(и), ѡт прѣд добри люди, имѣ им: Кондря Малич ѡт Кралигътѹр(ъ), и Мелинтїе ѡт Торчещ(и), с(ы)нъ ереѹ Кирили, и Ѩлѹѹл ѡт Дѹмбрѣвицъ, и Ѹрзикъ киха и Їѡнашко стегар, писавши и сведителствѹѭщи сам на себѣ Триф въ тот запис, како ѡ(т) добром своѥ волѧ, неким непонѹжден а ни приселован, продал свои правда ѡтн(и)на и дѧдн(и)на ѡт тогож(е) село Торчещи, елико

www.dacoromanica.ro

с(ѧ) изберет его, шт ватрѣ село, и шт полѣ и шт вес приход. Тоа продал виш(е) писаномѣ слѣзи нашемѣ, Стефан къпитан шт Дѣмбръвицъ, ради шест ѣгарскиѫ.

Того ради и мы, ѩко ѣвидѣом таѫ записе шт толикиѫ люди добри, мы же вѣровахом и шт нас ешеж(е) ддохом и потвръдихом виш(е) писанномѣ, Шефан къпитан шт Дѣмбршвицъ, на таѫ прѧд речениѫ части за штн(и)нѣ шт село Тшрчещ(и), како да ест емѣ правда штн(и)на, и данїе, и викѣпленїе, и ѣрик и потвръжденїе, съ въсѧм доходом, непорѣшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѣмишает.

Ѫ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв[1] маи к҃.

† Тодерашко[2] вел логофет искал.

Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Ştefan căpitan din Dumbrăviţă cu un zapis de mărturie de la un om, pe numele lui, Melintie, fiul preotului Chiril, făcut cu mare blestem dinaintea câtorva oameni buni, pe numele lor: Murgoci, şi Sălevăstru iuzbaşa, şi Urzică chihaia, şi Nechifor chihaia, şi Avram, şi Ştefan Cârlianţă, şi Damian, fiul lui Morgoci, şi preotul Ioan, care a scris cu mâna sa acel zapis, scriind şi mărturisind însuşi pe sine, mai sus scrisul Melintie, fiul popii Chirilă, cum el de bunăvoia sa, nesilit de nimeni şi nici asuprit, a dat şi a dăruit dreapta sa ocină şi dedină din satul Torceşti, din ţinutul Tecuciului, jumătate din partea sa, cât se va alege, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Aceea a dat-o şi a dăruit-o mai sus scrisei noastre slugi, Ştefan căpitan, pentru iertarea păcatelor lui şi a părinţilor lui. Şi aşa scrie cu mare blestem în acel zapis, să nu aibă nimeni din neamul său a se amesteca la acea parte de ocină.

Şi întru aceea, de asemenea, a arătat, înnaitea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Ştefan căpitan, şi alt zapis, de asemenea, de mărturie, de la un om, pe numele lui, Trif, fiul lui Ionaşco Căuia din Torceşti, denaintea a oameni buni, pe numele lor: Condrea Malici din Cârligătura, şi Melintie din Torceşti, fiul preotului Chirilă, şi Albul din Dumbrăviţă, şi Urzică chihaia şi Ionaşco stegar, scriind şi mărturisind însuşi pe sine Trif în acel zapis, cum el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, a vândut dreapta lui ocină şi dedină din acelaşi sat Torceşti, cât i se va alege, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Aceea a vândut-o mai sus scrisei noastre slugi, Ştefan căpitan de Dumbrăviţă, pentru şase ughi.

Pentru aceea şi noi, dacă am văzut acele zapise de la atâţia oameni buni, noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit sus numitului, Ştefan căpitan din Dumbrăviţă, pe acele înainte spuse părţi de ocină din satul Torceşti, ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi danie, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.
La Iaşi, în anul 7152 <1644>[1] mai 20.
† Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt[2] a iscălit.
Şaidir <a scris>.

După *D. R. H.*, A, XXII, p. 160–162, nr. 142. Orig., după Ghibănescu, *Surete*, III, cu data greşită: 1634 (7142) mai 20, hârtie, sigiliu aplicat, deteriorat.
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXXII/7 (rez.).

ALTE EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 261–264, nr. 157; Stoide, *Căpitanul Ştefan*, p. 201–202 (menţ.).

---

[1] În *D.R.H.*, A, XXII: „ѫзр҃мв" <1634>, preluând o greşeală de tipar de la Ghibănescu, *Surete*, III.

[2] În *D.R.H.*, A, XXII: considerat greşit, pentru: Пътрашко.

325 1644 (7152) mai 20

† Adec(ă) eu, Drăguş vornicul ot Preuteşti, şi Toader a popei ot Stănăslăveşti scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră, cum au vinit diiaconul Larion ot Răteşti cu cinstită cartea mării salé, lui vod(ă), scrisă la noi ca să mergem noi cu oameni buni să-i alegem direaptă ocin(ă) şi moşie de Ungheni, partea diiaconului, lui Larion, a treia parté de sat de Ungheni.

Iar noi am chemat boieri şi slugi domneşti şi preuţi şi mulţi o(a)meni buni, ţărani bătrâni şi tineri, anume din boieri cine au fostu, fost-au pitarul Cărăman Vasilie şi frate-său, Gligoraşco Cărăman, şi Marco ot Nemţu, şi Toader Cumpătu ot Urecheni, şi diiaconul Boţ ot tam, şi popa Vasilie ot Preuteşti, şi Costantin diiaconul ot tam, şi Tuduran ot tam, şi Ghiorghie, s(â)n Tuduran ot tam, şi Ifrim vătămanul ot Hilipeşti şi alţi omeni buni din sat din Preuteşti, bătrâni şi tineri, au fostu toţi la acestu hotărât.

Şi i-am hotărât şi i-am ales partea diiaconului, lui Larion, am ales-o de o parté din sus de cătră hotarul Sirbilor şi a Zmeeştilor şi i-am şi stâlpit partea diiaconului cum am socotit cu omeni buni şi cum au spus cinstit cartea mării salé, lui vod(ă).

De aceasta scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoaré a noastră. Şi pre mai maré credinţă, ne-m pus şi peceţilé, şi iscăliturilé, şi degetelé.

Şi am scris [am scris] eu, ficiorul lui Drăguş, anume Gligorie, ca să să ştie.

Пис(а) в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв <7152/1644> **маи к** <20>.

Из, Василіе Къръиман питар <m. p.>.

Из, Глигори Къръиман <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare din sec. al XIX-lea>: No. 6. 7152 <1644> mai 20.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLVIII/18. Orig., hârtie difolio (33 x 20 cm), filigran, lipsă 2/3 din fila a doua, şase sigilii inelare în tuş, trei octogonale, dintre care prima (cea a lui Vasilie Cărăiman) este ilizibilă, a doua are reprezentat o floare într-un scut (o floare asemănătoare se află şi în două dintre sigiliile rotunde, dispusă însă într-un chenar trilobat), iar a treia cuprinde slovele ꙋѡн în ligatură; al treilea sigiliu, rotund, este neclar.

Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, Caiet I, p. 114–115, nr. 56 (copie după orig.); idem, Documente, CLVIII/115; CLXXV/37, f. 2 r.; CDXXII/196, nr. 6 şi CDLX/91 (rez.).

Bibl. Naţională Bucureşti, Col. de doc. moldoveneşti, LXXII/83 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/325 (xerocopie după orig. şi foto. după copia de la Bibl. Naţională Bucureşti).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 59–60, nr. 49 (orig.); Buletinul „Ion Neculce", I, fasc. 2, (iulie 1922), p. 354 (rez., de M. Costăchescu, după orig.).

326 1644 (7152) iunie

Al 3-le 7152 <1644> iunii. Zapis de la un Bălan din Sârbi şi Ionaş(co), ficiorul Florii, şi alţii, prin care dau unui Postolache 7 pământuri în frunte la Sârbi, partea lor ce iasti un bătrân dinaintea părţii lui Vlad.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 2, f. 79 v. Rez., într-o carte de judecată, din 1834 noiembrie 26, pentru hotarul satului Brăiţăni, numit şi Sârbi, în ţinutul Fălciu.

Acest rez. este urmat de rezumatele a două copii neautentificate având, doar, luna: iunie şi cumpărător pe Ionaşcu, fiul Florii (v. **Documente false**, nr. VI şi VII).

327 1644 (7152) iunie 3, Suceava

† Иѡ Васнлїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la slugile domniei méle, la pârcălabii de Neamţu. Dau-vă ştire că s-au pârât de faţă înnaintea domniei méle Cârstea cu sluga domniei méle, cu Pătraşco Boldescul ce-au fostu armaş, dzicându Cârstea înnaintea domniei méle c-au luat Boldescul nişte bani pre sat pre Scântéie, 400 de taleri bătuţi, şi n-au fostu satul numai a lui ce-au fostu şi altor <r>[l]ăzéşi ai lui şi ce s-au venit partea răzéşilor săi nu <a>[l]u dat nemică dentr-acei bani ce mai sus scriem.

Iară sluga noastră, Boldescul, au adus de faţă înnaintea domniei méle pre acei răzéşi ai săi de-au mărturisit, înnaintea domniei méle, cum ş-au luat ei partea lor ce-au fostu oamenii Cârstii, Birtoceştii. Dece au rămas sluga domnii méle, Boldescul, pre Cârstea denaintea domniei méle şi denaintea Svatului domniei méle.

Pentr-acéea, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să faceţi plată de pre Cârstea preţi de cât va hi luat de la dânsul şi cât va hi cheltuit, tot să-i întoarcă.

Şi de aceasta pârâ să n-aibă a să mai pârî, niceodată, în véci, înnaintea cărţii domniei méle.

Инак не бъдет.

Оу Сѣчав(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> юни ѓ <3>.

† Сам г(о)сп(о)динъ вел҃ѣл.
Вел лвг(о)ѳ(е)т уч(ил).
† Mardarie <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, (fost. Bibl. Acad.), LXVIII/77. Orig., hârtie (31 x 21,5 cm), filigran, rupt la îndoituri şi lipit, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, parţial clar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/327 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 85, nr. 52 (orig.).

[1] Rupt.

328 1644 (7152) iunie 3

<†>[1] Ивн Василіе в(ое)в(о)д(а), Божію милостію, господар(ъ) Земли Молдавскои. Precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri a Moldovii, a mari şi mici, Cozma şi frate-său, Dumitraşcu, şi sora lor, Mărica, fii(i) lui Ionaşco Poturul, şi de bunăvoia lor, de nime siliţi, nici asupriţi, au făcut tocmală şi schimbu cu credincios boieriu nostru, Iorga vel vistiernic, dând ei credincios boieriului nostru, Iorgăi vistiernicului, driaptă ocina lor şi moşie ce o au avut tatăl lor, Ionaşco Poturul, de danie şi de miluire de la Miron Barnovschii v(oie)vod, o silişte, anume, Milianca, în ţinutul Dorohoiului, pe pârâul Podragăi, şi cu heleşteie, şi cu tot hotarul şi cu tot venitul. Precum şi diresăle ce le-au avut tatăl lor, Ionaşco Poturul, uric şi ispisoc de danie şi de miluire de la Miron Barnovschi v(oie)vod pe ace silişte, Milianca, încă le-au dat în mâinile Iorgăi vistiernicului.

Apoi, şi mai sus-numitul, credincios boieriul nostru, Iorga vel vist(iernic), sculându-să asemine au dat, schimbu drept schimbu, mai sus-numiţilor fiilor lui Ionaşcu Poturul, anume Cozma, şi Dumitraşcu şi Mărica, a triia parte din satul Beşenii, din ţinutul Niamţului, cu doao mori gata în pârâul ce să numeşte Limpede, ce iaste credincios boieriului nostru, Iorgăi vistiernicului, driaptă cumpărătură de la Hristofor şi de la fraţii lui, Vasilie, şi Gaftona, şi Iliana şi Marta, fii(i) lui Ionaşcu hotnog, nepoţ(ii) Zahariei. Şi încă le-au mai adaos credincios boieriul nostru, Iorga vist(iernic), 200 galbini ungureşti, bani buni, în mânule Cozmii şi lui Dumitraşcu şi Măricăi, fiilor lui Ionaşcu Potur(ul).

Deci, dacă am văzut noi această între dânşii de bunăvoie tocmală şi driaptă schimbătură şi deplin adaos şi plată, apoi, şi noi aşijdere am dat şi am întărit de la noi credincios boieriului nostru, Iorgăi vel vist(iernic), ace de mai sus-numită silişte, Milianca, pe Podraga, cu heleşteie, ca să-i fie lui driaptă ocină, şi schimbătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară, în veci.

Şi altul să nu să amestece.
7152/1644 iunie 3.
Însuş(i) domnul au poroncit[2].
Vel logofet.
S-au posleduit, Costandin Leondari sulger.

www.dacoromanica.ro

Bibl. Naţională Bucureşti, Col. de doc. mold., LXXI/2. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.
Arh. Naţionale Iaşi, Tr. 1788, op. 2039, dos. 241, f. 199 r., nr. 7 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/328 (foto. după copie).

[1] Omis.
[2] Urmează, într-un cerc, menţiunea: l(ocul) p(eceţii) gospod.

329 1644 (7152) iunie 4, Suceava

† Иw Василїе воєвода, Б(о)[1]жїю м(и)[1]л(о)[1]стїю, г(о)[1]сп(о)[1]д(а)[1]ръ Земли Мwлдавскои. Ѡж(е)[1] прїидоше прѣд нами и прѧд ѳсими н(а)[1]шими болѧри, великими и малими, Пътрашко Болдескѹл, съ братїшх и съ непотове[2] его, имѣ им: Василїе, и Глигорашко, и Ѧндреи, и Исъил, и Крстѣ, с(ы)[1]нь Марики, и Бирток, с(ы)[1]нь Мареи, и Некѹла, и Ѧндрѣ и Пътрашко, с(ы)[1]нь Тома Бирток, внѹци дгъи, и Никодр(ъ)[1] и Василкы, и тиж(е)[1] Пътрашко вътъгѹцѹл, и поп Дънъил, и Марика и Скынтѣе, с(ы)[1]н(о)[1]ве Миxъил(а)[1], и с(ы)[1]н(о)[1]ве Дръгини, и с(ы)[1]н(о)[1]ве Исъил(а)[1], поп Скжнтѣе и Григор(и)[1] и сестра иx, Грозава и Настасиѧ, и Ѧндреи и сестра иx, Тѹрина, и Чомжртан съ братишми своими, и Ѡбрѣжїе съ непотове[2] его, и Истратїе Пърпъvц съ братїшми своими, внvци Пътрашко Скынтѣе, и Єремїѧ и Косте Скынтѣе, по иx доброи воли, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали своа правда wтн(и)[1]на и дѣдн(и)[1]на третаа част wт село Дръгѹшани, wт в(о)[3]лост Васлvюскомv, на потоци Ставников, wт ватрѹ село, и wт полѧ, и wт лѧс и wт вес приxод. Тоа продали слѹзи н(а)[1]шемv, Ѧндока, и кнѣгини нx, Марикѹци, ради сто талер(и)[1], личниx.

Ино слѹга н(а)[1]шь, виш(е)[1] писан, Ѧнтока[3], въстал сѧ и заплатил вькѹпѣ съ кнѣгинѣ ег(о)[1], Марикѹца, въсе исплжно тиx виш(е)[1] писаниx п(и)[1]н(ѣ)[1]зи, р҃ талер(и)[1] личниx, въ рѹки тим прѧд реченним ч(е)[1]л(овѣ)[1]ци: Пътрашко Болдескѹл и братїшх и племеником его, Василїе и Григорашко, и Ѧндреи, и Исъил, и Крстѣ, и Бирток, и Некvла, и Ѧндрѧ, и Пътрашко Бирток, и Пътрашко вътъгvц, и поп Дънъил, и Марика, и Скынтѣе, и поп Скынтѣе, и Григор(и)[1], и Грозава, и Настасїѧ, и Ѧндреи, и Тѹрина, и Чомъртан, и Ѡбрѣжїе съ непотове ег(о)[1], и Истратїе Пърпъvц съ братїшми своими, внѹци Пътрашко Скынтѣе, и Єремїѧ и Косте Скынтѣе.

Тог(о)[4] ради, и мы, ѡако ѹвидѣxом меж(дѹ)[1] ними иx доброволное токмеж(е) и исполнои заплатѹ, такождере и wт нас дадоxом и потвръдиxом слѹзи нашемѹ, више писанномѹ, Ѧнтока и кнѣгини си, Марикѹци, на тоа прѣд реченнаа, третаа част wт село Дръгѹшани, на Ставник, како да ест им правда wтн(и)[1]на, и викѹплєнїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доxодом, непорѹшенно николиж(е)[1], на вѧки.

И ин да с(ѧ)[1] не ѹмишлет.

www.dacoromanica.ro

† Сѣчав(ъ)[1], л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв юни а҃ а(ъ)ны.
Сам г(о)[1]сп(о)[1]д(и)[1]нъ велѣл.
Тодерашко вел лвг(о)[1]ф(е)[1]т искал.
Шаидир <писал>[1].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Pătraşco Boldescul, cu fraţii şi cu nepoţii săi, anume: Vasilie, şi Gligoraşco, şi Andrei, şi Isăil, şi Cârste, fiii Măricăi, şi Birtoc, fiul Marei, şi Necula şi, Andrea şi Pătraşco, feciorii lui Toma Birtoc, nepoţii agăi, şi Nicoară, şi Vasâlca, şi iarăşi Pătraşco vătăguţul, şi popa Dănăil, şi Marica şi Scântéie, feciorii lui Mihăil şi ai Drăghinii, şi feciorii lui Isăilă, şi popa Scântéie şi Grigori şi surorile lor, Grozava şi Nastasiia, şi Andrei şi sora sa, Turina, şi Ciomârtan cu fraţii săi, şi Obréjie cu nepoţii săi, şi Istratie Părpăuţ cu fraţii săi, nepoţii lui Pătraşco Scântéie, şi Ieremiia şi Coste Scântéie, de a lor bunăvoie, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie a treia parte din satul Drăguşéni, ce este în ţinutul Vasluiului, pe apa Stavnicului, din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure şi din tot venitul. Aceea au vândut-o slugii noastre, Andocăi, şi giupânesei sale, Măricuţii, drept o sută taleri, bani gata.

Deci sluga noastră, mai sus scrisă, Antoca[3], s-a sculat şi a plătit împreună cu giupâneasa sa, Măricuţa, toţi acei de mai sus arătaţi bani, 100 taleri, bani gata, în mâinile acelor oameni mai sus zişi: Pătraşco Boldescul şi fraţilor şi rudelor sale, Vasilie, şi Gligoraşco, şi Andrei, şi Isăil, şi Cârstea, şi Birtoc, şi Necula, şi Andrea, şi Pătraşco Birtoc, şi Pătraşco vătăguţ, şi popa Dănăil, şi Marica, şi Scântéie, şi popa Scântéie, şi Gligori, şi Grozava, şi Nastasia, şi Andrei, şi Turina, şi Ciomârtan, şi Obréjie cu nepoţii săi, şi Istratie Părpăuţ cu fraţii săi, nepoţii lui Pătraşco Scântéie, şi Ierimiia, şi Coste Scântéie.

Pentru aceea şi noi, dacă am văzut acea de bunăvoie între dânşii tocmeală şi plată deplină, aşijdere şi de la noi i-am dat şi i-am întărit slugii noastre mai sus zise, Andocăi, şi giupânesei sale, Măricuţii, acea de mai sus arătată a treia parte din sat din Drăguşéni, pe Stavnic, ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu să amestece.
La Suceava, în anul 7152 <1644> iunie 4 zile.
Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt a iscălit.
Şaidir <a scris>.

După Ghibănescu, *Surete*, X, p. 29–31, nr. XIX. Orig., hârtie, sigiliu aplicat în ceară roşie, pierdut (text după orig. şi trad. editorului din Acta Aurel Râşcanu, după *Ms. Surete*, XX, f. 149).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIV/23. Trad., din 1812 martie 28, de Pavel Debrici clucer; ibidem, LXVIII/1, f. 1 r. (rez. în copia unui raport al Divanului, din 1812 iulie 20, referitor la judecata dintre Iordache Râşcanu şi Panaite Buzdugan pentru stăpânirea moşiei Drăguşani).

[1] Întregirea noastră.
[2] Cuvânt românesc, în loc de: вноци.
[3] În textul editat: „Антока (sic!)".
[4] Întregirea editorului.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) приїде прѣд нами и прѣд ѳсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Тодер Пѫрвѹл дїак wт дом г(о)с(подст)в(а) ми, с(ь)нъ Пѫрвѹлов, съ Костина, и тѣгали сѣ много крати съ Ѩврам wт Лѹкъчѧни, wт в(о)лwст Хотинскои, ради едно село, на имѣ Солонинка Котела, wт в(о)лwст Хотинскомѹ, что тое село было прав(а) за дѧднинѹ нѣким племеником Пѫрвѹлови. И въстал сѧ мѫж(до) нѣми еж(е) был ближнїи племеник(и) Пѫрвѹлwв(и), имѣ емѹ ...[1], ѹико Тодеров, с(ь)нъ Пѫрвѹл, и продал тое село, Солонинка Котела, покоиномѹ Тѹдори митникѵ.

Потомже, приклѹчил сѧ и извадили и Тѹдор митник тое село на проданїе; и не продал племеником, которим был издавно за дѣд(и)нѹ, нѧ продал шѹринови своемѹ, виш(е) писанномѹ Ѩврамови wт Лѹкъчани, и не пытал тогда за племеник томѹ село.

Ино мы, ѳсмотрихом съ н(а)шего Съвѣта и сѫдихом их праведним сѫдїем, по законѹ земскомѹ, и тако wбрѣтохwм: да имат вратит Тодер Пѫрвѹл п(и)н(ѣ)зи Ѩврамови, понеж(е) не подобъл сѧ Ѩврамови кѹпити тое село, до прѣжде не пытал за Пѫрвѹла или за с(ь)н(о)ве его, когда изиде тое село на проданїе wт Тѹдор митника.

И въстал сѧ Тодер Пѫрвѹл и завратил двѣ ста левѹков(и) битих въ рѹки Ѩврамови. Въ томже приклѹчѣщи сѣ Тодерови прїити wт нѣкоеишѣ слѹжба, еже wт нас послан быст, до Кигѧчских Слободзїах, и не могоше дати сам испѫлна, по н(а)шею повѣленїю. Нѧ помислихом, како сѫт тих п(и)н(ѣ)зи н(а)ши, котории дал Ѩврамови, из тъи слѹжбѹ wт Кигѧчи, и послахом г(ос)п(о)д(ст)в(а) ми и възѣхом тѣх п(и)н(ѣ)зи, въси wт Ѩврама, и паки паде тое село въ рѹки Ѩврамови и ѹчинил себъ и писанїе wт въсих болѣр(и) н(а)ших, быти емѹ за сведителство, понеж(е) Тодер, въ врѣменїѣ тъи, въ неволи wт нас падал быст и не могѧли стати за потрѣбѹ съи. И потом, егда Тодер ѹправил сѣ из неволи, тои въстал сѧ пакиж(е) по прѣжномѹ н(а)шемѹ сѫдїю и зново вратил п(и)н(ѣ)зи тих, с҃ левкwв(и), въ рѹки Ѩврамови, и тот запис, что себѣ сѹтворил быст Ѩврам wт н(а)ших болѣри, дали его въ рѹки Тодерови. Проѿлѣют сѣ въ нѣкое врѣмѣ дрѹгих нарѣденїах до Ѩврама на того село, Солоника Котела, да сѣ не вѣрѹют, нѧ да сѣ раздирают.

Того ради, Ѩврам Лѹкъчанскїи зостал wт вес закон, а слѹга н(а)шъ, Тодер Пѫрвѹл, ѹправил сѧ и поставил себѣ фїержю по wбычаю земскою, како wт силѣ напрѣд да имат дѫржати себѣ тое више писанное село, Солонинка Котела, съ въсѣм доходом, и да не имат наи тѣгати с(ѧ) ради сїа тѣж(бѹ), николиж(е), на вѣки.

www.dacoromanica.ro

И ин да сѣ не умишлет.
Ѳ Сѣчав(ъ), лѣт(о) зр҃нв юни(е) ѕ҃.
Сам гос(п)о(а)инъ велѣл.
Иѡ Василїе воевода.
Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Toader Pârvul diac din casa domniei mele, fiul lui Pârvul, cu Costin, şi s-au judecat în nenumărate rânduri cu Avram din Lucăceni, din ţinutul Hotinului, pentru un sat, anume Soloninca Cotela, din ţinutul Hotinului, pentru că acel sat era dreaptă moşie a unor rude ale lui Pârvul. Şi s-a ridicat dintre dânşii cea mai apropiată rudă a lui Pârvul, anume ...[1], unchiul lui Toader, fiul lui Pârvul, şi a vândut acel sat, Soloninca Cotela, răposatului Tudori vameşul.

După aceea, s-a întâmplat şi a scos şi Tudori vameşul acel sat de vânzare; şi nu l-a vândut rudelor, cărora le era de moşie, ci l-a vândut cumnatului său, mai sus scrisului Avram din Lucăceni, fără a le întreba pe rudele sale.

Deci noi, cercetând cu tot Sfatul şi judecându-le cu dreaptă judecată, după legea ţării, aşa am hotărât: să aibă a întoarce Toader Pârvul banii lui Avram, pentru că nu i se cuvenea lui Avram să cumpere acel sat, fiindcă nu l-a întrebat pe Pârvul sau pe feciorii săi, când Tudor vameşul a scos acel sat de vânzare.

Şi s-a sculat Toader Pârvul şi a întors două sute de lei bătuţi în mâinile lui Avram. Întru aceea, s-a întâmplat că Toader s-a întors de la o slujbă, unde a fost trimis de noi, la Slobozia Chigheciului, şi n-a putut plăti singur deplin, după porunca noastră. Dar judecând că acei bani sunt ai noştri, pe care care i-a dat lui Avram, din acea slujbă de la Chigheci, şi am trimis domnia mea şi am luat acei bani, toţi, de la Avram, şi iarăşi a căzut acel sat în mâinile lui Avram, şi şi-a făcut şi zapis de la toţi boierii noştri, ca să-i fie de mărturie, pentru că Toader, în acel timp, a căzut într-o nevoie de la noi şi nu a putut să-şi aşeze treaba sa. Iar apoi, când s-a îndreptat Toader din nevoie, atunci s-a sculat iarăşi înaintea judecăţii noastre şi a întors acei bani, 200 de lei, în mâinile lui Avram, şi acel zapis de la boierii noştri, pe care şi-l făcuse Avram, l-a dat în mâinile lui Toader. Iar dacă vor apărea în vreo vreme alte drese la Avram, pentru acel sat, Soloninca Cotela, să nu se creadă, ci să fie rupte.

Pentru aceea, Avram din Lucăceni a rămas de toată legea, iar sluga noastră, Toader Pârvul, s-a îndreptat şi a pus ferâie după legea ţării, ca de acum înainte să aibă a-şi ţine mai sus scrisul sat, Solonica Cotela, cu tot venitul, şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pâră, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Suceava, în anul 7152 <1644> iunie 4.

Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod.

Şaidir <a scris>.

www.dacoromanica.ro

După *Moldova*, IV, p. 101–103, nr. 35. Copie slavonă de la Arh. Reg. Cernăuţi şi trad. rom., cu slove chirilice.

Arh. Reg. Cernăuţi, f. 1024, op. 1, dos. 15. Copie slavonă.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXIII/115. Copie modernă după trad.

ALTE EDIŢII: Feodor Uv. Belous, *Нясколко русскихъ и румунскихъ грамотъ древнихъ господарей молдавскихъ*, Коломыя, 1879; Ghibănescu, *Surete*, V, p. 12–15, nr. IV (text slav după T. A. Belous şi trad. editorului).

---

[1] Loc liber în text, pe un spaţiu de aproximativ şapte-opt slove.

331 — 1644 (7152) iunie 9

† Adecă eu, Dumitraşco de Bohăeşti, şi Pascal <şi Vasilie, nepoţii>[1] Ghidului de Prigorcéni, <scri>[1]em şi <mă>rtur<isim pre noi cu céstu>[1] zapis al nostru com noi, de bunăvoie noast<ră, de nime ne>[1]voiţi, şi neasupriţi şi neînpresu<raţi ne-am vândut toată>[1] parte noastră de ocin(ă) câtă să v<a alége, шѣста часть[2], din sat din Prigor>[1]céni, din cânpu, şi din vatra satului <şi din tot locul, cu tot>[1] hotarul, şi o am vândut dumisali log(o)f<ătului Racoviţi Cehan>[1], derept dzéci galbeni buni, ca să hie <du>[1]misalé oc<ină şi moşie>[1].

Şi o am vândut denaint<ea>[1] popei lui <Vasilie de Fereşti, şi diaco>[1]nul Bosie, şi Gavril Bénchi d<e Tătă>[1]ră<ni, şi Toader de Ferésti, şi>[1] Leaţéi de acolo, şi a lui Dănăil <de acolo şi denaintea>[1] a mulţi oameni buni şi bătrâni. Şi pen<tru credinţa>[1] ne-am pus degétele şi am iscălit, ca să să <ştie>[1].

<Şi eu, Pătraşco>[1] de Băleşti, am scris, să s(e) ştie.

<Ѣ(ъ) л(ѣ)т(о) зр҃нв>[1] <7152>, м(ѣ)с(м)ца юни(е), ѳ̄ <9> д(ь)ни.

† Dumitraşco; † Pa<s>[1]ca<l; † popa Vasilie, искал; dia>[1]con Busiei, искал.

Arh. Naţionale Mehedinţi, II/16. Orig., hârtie (31,5 x 18,5 cm), degradat, lipsă ½ din text, partea din dreapta, restaurat, şapte sigilii în tuş şi fum, unul rotund, trei octogonale şi trei ovale (unul dintre cele octogonale are în câmp un rac, iar unul oval are în câmp slova: Ѣ, iar împrejur o legendă neclară). Cu un rez. mai vechi.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/331 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 75, nr. CVI (orig.); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 75, nr. 135 (rez., după orig., cu data: <1644> iunie 9, întregită după rez. şi după Ghibănescu).

---

[1] Rupt, întregit după Gh. Ghibănescu.

[2] „a şasea parte".

332 — <După 1644 (7152)> iunie 9

† Eu, Dumitraşco de Bohăeşti şi Pascal, şi Vasilie, scriem şi mărturisim com am rămas datori dumisali log(o)fătului Răcoviţi cu unsprădzéci galbeni buni, făr(ă)

www.dacoromanica.ro

de o moşie ce-am vândut dumisali de la sat de la Prigorcéni, din ţinotul Vasluiului; iar acéi unsprăcé galbeni să-i dăm dumisali banii la Sf(en)ti Ilie.

Pentru crédinţa, ne-am pus degételi, ca s(ă) să ştie.

Юни(є) ѳ <9>.

† Dumitraşco; † Pascal[1]; † Vasilie[1].

Arh. Naţionale Mehedinţi, II/17. Orig., hârtie (19,5 x 16,5 cm).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/332 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 133, nr. CLXIV (orig., cu data: „Fără an iunie 9", după *Ms. Surete*, XXXI, nr. 317); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 75, nr. 134 (rez. după orig., cu data: <1644> iunie 9).

Datat în funcţie de doc. anterior (ambele doc. sunt scrise de aceeaşi mână).

[1] Amprentă digitală.

333 1644 (7152) iunie 10, Iaşi

† Иw Василїє воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Молдавскои. Пишем сѵѕѣм нш(и), Глигорїє wт Съкѵин(и)[1]. Dămu-ţ(i) ştire că s-au jeluit înnaintea dumnii méle Enachie şi Gavrilaş, ficiorii Şoldănés(ii), dzicând că au iezit ei un iaz în Şofrăceşt(i) şi acolea au moşie cu Başot(ă), şi cu Purec(e) şi cu popa Gligorie de acolea. Dec(i) Enachie cu fraţii săi au cheltuit pre acel iaz mai mult de 40 de lei, fără bacate[2] şi făr(ă) boi ce i-au stricat la acel iaz, şi la u<n>[3] lăptoc[4] au dat ei 5 ugh(i), iar făr(ă) bucatele.

Drept-aceea, deaca vei vedea cartea d(o)mnii mél(e) iar tu să socoteşt(i) cu oamen(i) bun(i) să li s(ă) întoarcă giumătate de cheltuial(ă) de pre iaz şi de pre opust[5] acei răzéş(i) a lor ce ţin cea giumătate den sat.

Aceasta vă scriem; инак не ѵч(и)нитє.

Ѳ Їисоχ, лѣта ѯзр҃нв <7152/1644> юн(иє) ї <10>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, L/7. Orig., hârtie (21 x 20,5 cm), rupt la îndoituri şi lipsă partea de jos a doc., sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.
Bibl. Acad., Ms., nr. 5304, f. 32 r. (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/333 (foto.).

[1] Scriem slugii noastre, Gligorie din Săcuéni.
[2] Aşa în orig.
[3] Omis.
[4] „Canal de scânduri pe care se duce apa la moară, piuă" (*Dicţionarul limbii române*, t. II, p. II (fasc. I-III), Bucureşti, 1937, p. 100).
[5] „stăvilar, zăgaz" (ibidem, t. VII, p. a II-a, Bucureşti, 1969, p. 262).

www.dacoromanica.ro

334 — 1644 (7152) iunie 10

Zapis, din 7152 <1644> iuni(e) 10, de la Grigori Ţapul ot Scânteia şi de la alţii, scriind că au vândut a trie parte din satul Drăguşănii, parte din gios, din vatra satului, din câmpu, din pădure, cu tot venitul, în tot locul ce să chiamă parte Căuceştilor, care umbla în patru bătrâni, tocmindu-să cu Andoca pit(a)r câte 40 lei pe bătrânu, care le-au făcut plată deplinu, scriind că piste tocmală le-au mai dăruit cumpărăturiu câte 8 lei de bătrânu, ca de s-ar scula cineva din neamurili lor, cu dânşii vânzătorii se-ş(i) întrebi, să nu superi pe cumpărătoriu.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, LXVIII/1, f. 1 v. Rez., din 1812 iulie 20, în copia unui raport al boierilor divaniţi către Milaşevici, preşedintele Divanurilor, referitor la judecata dintre Iordache Râşcanu şi Panaite Buzdugan pentru stăpânirea moşiei Drăguşăni.

335 — <Circa 1644 (7152) iunie 11>

† Adecă eu, Grama biv jitnicér, scriu şi mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cum am lăsat această scrisoare la moartea mea, ce, cui să va da, pentru suf(le)tul mieu şi[1] pentru slujbă ce mi-au slujit, ales den feciori:

Să să dea Petrei dzéce matce şi cinci coţi de şiftŭ.

Şi să să dea lui Ianăş un cal şi 4 coţi de şiftŭ.

Şi să să dea lui Dragomir un cal şi patru coţi de şiftŭ.

Şi să să dea Radului un cal şi patru coţi de şiftŭ.

Şi să să dea lui Savin un cal şi un căftan de atlaz.

Şi să să dea lui Drăgancea şarvana neagră cu râşi.

Acéstea am lăsat să să dea la feciori, că am patru şifturi la Iaşi ce iaste numai unul început. Iară cela ce nu va da acéstea ce sint scrise aicea, să fie treclet şi proclét şi să dea samă înnaintea lui Dumnedzău, căci acéstea îm(i) dau eu de bucatele méle dentr-aceste cât voiu da pentru sufletul mieu.

Şi de cum am putut, mi-am pus şi iscălitura şi pecétea, să să ştie.

Грама житничѣр <m. p.>[2].

<Pe verso-ul filei a doua, mai multe însemnări, din care una din aceeaşi vreme>: † Zapis ot Grama ce să a dat ficiorilor; <una ulterioară>: De dania Gramei; <şi una din sec. al XIX-lea>: Danie de la Grama.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ, XXII/9. Orig., hârtie difolio (29,5 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, lipit, jumătate din fila a doua ruptă, sigiliu inelar octogonal, în fum, neclar.
Ibidem, XXII/64, nr. 5 (rez.); şi XXXVI/14, nr. 87 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/335 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 351, nr. 1756 (rez. după orig., datat: <1644–1650>).

Datat în funcţie de doc. următor.

[1] Scris peste alte litere.
[2] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

† Сѣ ѳѵо, ми, Грама вел житничѣри[1]. Scriem şi mărtu<ri>[2]sim cu cestu zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, am m(i)luit pre sluga mea, pre Petrea, pentru slujba lui cea direaptă ce mi[i]-au slujit mie cu direptul la boala mea şi i-am dat lui partea mea de oc(i)nă den sat den Epuréni, ce iaste în ţinutul Iaşilor, care parte de oc(i)nă mi[i]-au fostu cumpărătură de la Todosiia, fata Costinei, nepota Savei, strănepota Frăsini(i) şi Mărinei[3], caré iaste aleasă şi stâlpită de Banduri vornicul, despre toate părţile.

Acéea o am dat ca să-i hie lui direaptă oc(i)nă şi moşie, lui şi ficiorilor lui, şi nime dentru ficiorii miei sau dentru ginerii miei să n-ai<bă>[2] al învălui sau a-i lua oc(i)na, iar carii să vor ispiti să strice această dare a mea şi miluire, să hie triclét şi proclét. Şi dirésele aceii părţi de oc(i)nă ce sîntu de cumpărătură, încă i le-am dat.

Şi, pre mai mare credinţă, am şi iscălit şi mi[i]-au pus pecétea, ca să să ştie.

Пис(а) ѳ Сѣчав(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> юни а҃і <11>.

Грама вел житничѣр <m. p.>[4].

Дѣмитраш(ко)[5] искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ, XXII/8. Orig., hârtie difolio (31 x 22 cm), filigran, sigiliu inelar rotund, aplicat în cerneală neagră, neclar.

Ibidem, XXII/64, nr. 15, şi XXXVI/14, nr. 7 (rez.); idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DXVIII/9 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/336 a (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 96, nr. 61 (copie după „Condica Epurenilor" a lui Gh. Scorţescu); *Ms. Surete*, IV, 213 (aceeaşi copie); *Catalog*, II, p. 345, nr. 1720 (rez. după orig.).

[1] Iată dar, noi, Grama mare jitnicer.

[2] Omis.

[3] Pasajul: „... inei, nepoata Savei, strănepoata Frăsini(i) şi Mărinei", adăugat mai târziu de altă mână pe marginile documentului şi între rânduri.

[4] Sigiliu inelar.

[5] Lecţiune nesigură.

337 1644 (7152) iunie 11

Un zapis de la Gligor(ie), sin Bulcoaie, ce-au vândut Oséştii[1] Savii Ţopii, tij de la Cneja, без pol[2] <de>[3] sat <de>[3] baştină, din vălet 7152 <1644> iun(ie) 11.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IX/79, f. 9 r., nr. 5. Rez., într-un izvod de doc., din 7263 <1755> martie 20, „ce sintu de moşii de pe Simion Gheuca spăt(ar) şi de la Sava, sin lui Simion, ce s-au poreclit Ţopa, de pe femeie".

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/337 (xerocopie).

[1] Adăugat, de altă mînă, deasupra rândului.

[2] fără jumătate.

[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Иw Васїлїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими[1] болѣри, великими и малыи, слоугд наше, Тодаер Дохатко диак, неким непонѹжден д ни прїселован, и потокмиле ес съ слоугам нашим, Стрътѵлат Добренкие дїак, и измѣнѹли свои правыи wтнини; и дал Тодаер Дохатко wт шеста част wт село Бълъчѧни, половина, что на Бълъчѧни[2], <ѹ>[3] в(о)лост Сѵчавскои, и съ сѹсѣди, и съ мѣсто за став и за млин, на Бълъчѣна, wт исписок за тѧжбъ и за вратенїе, wт самаго г(о)сп(о)д(с)тва мї. И пак слѵга наша, Стрътѹлат Добренкии диак, дал Тодерови wт шеста част wт село Кътъмъреши, двѣ части, что под бѵковїно, ѹ в(о)лостѹ Хърлъѵскомѹ.

<И>[3] [w][4] въ[4] том г(о)с(по)д(ст)в(о) мї, ико ѹвидѣхом за из[5] доброволное[6] токмежо, д мы такождере и wт нас дали и поѹтвръдили[7] есми слоуги наше, Стрътѵлат Добренки, та више писано wт шеста част <wт>[3] село Бълъчѣни, половина, и съ сѵсѣди, и съ мѣсто за став и за млин, како да ест емѹ права wтнина и изменение, съ въсем дѵходом, непѵрошенно николиж(е), на вѧки.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

ѿ Сѵчав(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв юн(їе) в҃ї.

† Г(ос)п(о)д(и)нъ в(е)л[л]ѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Toader Dohatco diac, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi s-a tocmit cu sluga noastră, Strătulat Dobrenchi diac, şi au schimbat dreptele lor ocine; şi a dat Toader Dohatco jumătate din a şase parte din satul Bălăcéni, ce-i pe Bălăceni[2], <în>[3] ţinutul Suceava, şi cu vecini, şi cu loc de iaz şi de moară, pe Bălăceana, din ispisoc de pâră şi de întoarcere de la însumi domnia mea. Iar sluga noastră, Strătulat Dobrenchi diac, a dat lui Toader două părţi din a şasea parte din satul Cătămăreşti, ce este sub bucovină, în ţinutul Hârlău.

Şi întru aceasta, domnia mea, dacă am văzut de bunăvoia lor tocmeală, iar noi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre, Strătulat Dobrenchi, acea mai sus scrisă jumătate din a şasea parte <din>[3] satul Bălăcéni şi cu vecini, şi cu loc de iaz şi de moară, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi schimb, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar altul să nu se amestece.

La Suceava, anul 7152 <1644> iunie 12.

† Domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din aceeaşi vreme>: Pe Bălăcen(i) <şi alta, modernă>: 1644. Lit. A, fasc. 56.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/105. Orig., hârtie difolio (32,5 x 20 cm), filigran, sigiliu aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut polonez încărcat cu capul de bour, încoronat cu o coroană deschisă, care are steaua cu şase roze între coarne, la dextra soarele şi spada, iar la senestra semiluna şi sceptrul, pe margine, între două cercuri perlate, legenda: † Ив Васїлие воевод(а), Б(о)ж(їею) м(и)л(о)ст(їею), господарь Земле М(о)лдавс(ко)и („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/338 (foto. şi xerocopie după orig.).

---

[1] Peste и a fost scris un ѣ.

[2] Greşit, în loc de: Бълъчмна.

[3] Omis.

[4] въ, scris peste alt cuvânt.

[5] Aşa în orig; greşit pentru: иѫ.

[6] ѣ, modificat din ѧ.

[7] ѳ, adăugat ulterior.

339 1644 (7152) iunie 12, Suceava

† Ив Василие воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)дарь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Bor(ă)leanul uricariul. Dămu-ţi ştire că s-au pârât de faţi sluga noastră, Neculai Uréche spătariul, cu Pârciul din ...[1] şi cu alţi răzeşi pentru sat, pentru Holohoréni, ci-s la ţinutul Hotinului, dzicându Pârciul ...[1] şi cu alţi răzeşi înaintea domniei méle cum să le(a)g(ă) Neculai spătariul făr(ă) cal(e) de părţil(e) lor şi le înpresură moşiia mai multu decât au cunpărat moşii lui. Iar Neculai spătariul au scos drése de la moşu său, Gavrilaş logofătul, de cumpărătur(ă), şi alté drése iar de la Chiriţoaie, ce-au cumpărat, în dzile<le>[2] lui Gaşpar vod(ă), Îndriias(a), moşă-sa, depreun(ă) şi cu părinţii lui, care cumpărătur(ă) au fostu şi ei depreun(ă) cu Chiriţa postélnicul, din dzilel(e) lui Costantin vod(ă), de scrie toţi vândzători(i) anum(e).

Prentr-aceia, dac(ă) veţi vedea cartea domnii méle, iar tu să mergi la sat, la Holohoréni, să strângeţi oameni buni şi să alégeţi toat(e) acéle părţi de cumpărătur(ă) den dirése ce aré Neculai spătariul, şi cele mai bătrâne şi cele mai pre urmă, şi să le stâlpeşti, iar ce va rămânea nevândut vor ţiné răzéşii lui, cine cum î(i) va fi ocin(ă).

De iasta scriem domnia mea. Într-altu chip să nu faci.

Ѹ Сѳчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> юн(їе) в҃і <12>.

† Садм г(о)сп(о)динъ вел҃ѣл.

Вел лог(о)ѳ(е)т ѳчи.

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, op. 1, dos. 225. Orig., hârtie (22 x 29,4 cm), filigran, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp stema Moldovei, puţin clară, şi legenda: † Їw Василие воевод(а), Б(о)ж(їею) м(и)л(ос)т(їею), господарь Земле М(о)лдавс(ко)и („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

www.dacoromanica.ro

Ibidem, dos. 226 (copie, din sec. al XIX-lea).
Bibl. Acad. Române, Ms., nr. 5304, f. 17 (copie, din sec. al XIX-lea).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVII/339 (xerocopii după orig. şi după copia de la Arh. Naţionale Chişinău).

EDIŢII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, 1929, Chişinău, p. 28, nr. XXV (orig.); *Moldova*, IV, p. 103–105, nr. 36 (orig. rom. cu slove chirilice şi trad. în limba rusă a editorilor).

---

[1] Loc liber în text.
[2] Omis.
[3] „dirése", modificat din alt cuvânt.

340 1644 (7152) iunie 15, Suceava

† Adecă noi, Răcoviţă logofătul al doile, şi Ghiorghiţ(ă) logofătul al treile, şi Enachi vistiarnicul, şi Eremiia Murguleţ, şi Nacul Simionel pârcălabul de Suceavă şi Stârcea ce-au fost pârcălab, mărtorisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au vinit Andreica diiaconul den Bobeşt(i) de ne-au mărtorisit cum de bunăvoia sa, de nimene nevoit, nici asuprit, a vândut a sa direaptă ocină şi cumpărătură ce au cumpărat de la Tudora şi de la ficiorii ei, Miron şi Alexa Malăci, fata Anasiei, nepoata îi Românése(i), strănepoata lui Ivaşco Bobic(i), partea lor ce li să alége de moşie din sat den Bobeşti[1], den cei den deal, den stâlpul lui Vlad şi cu parte den hălăşteu den apa Başăului. Dec(i) au vândut d(u)m(i)sale, lui Pătraşco Ciogolei logofătului, derept cincisprădzéce lei, bani gata, şi i-au dat deplin dennaintea noastră.

Pentr-aceia, şi noi făcut-am acest zapis de mărtorie ca să-ş(i) facă şi dires domnescu, ca să-i fie direaptă ocină, cu tot vinitul.

Şi eu, Tăutul biv logofet, am scris cu mâna mea şi, pre mai mare credinţă, pusu-ne-am peceţile şi iscălit-am, să să ştie.

V Сvч(двъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> **юн(їе) е҃і** <15>.

† **Ръковицъ Чеχан лwг(о)ѳ(е)т, искал** <m. p.>[2].

Из, Тъвтъл бив лwг(о)ѳ(е)т, искал <m. p.>.

Из, Накъл <m. p.>[3].

Из, Гиwрги Ц҃І(е)ѳан лwг(о)ѳ(е)т, искал <m. p.>.

Из, Кwстантин Стърч(е), искал <m. p.>.

Из, Є(наке) вистѣ(рни)к <m. p.>.

Из, Пътрашко бив постелник, staroste dé Potna <m. p.>.

Eu, Andreica diiaconul am scris cu mâna me[2].

Из, Павъл Лаботъ бив двор(ник) <m. p.>.

Из, Шандир, искалχ <m. p.>.

† **Исак Стърча бил при сиш токмеж(е)**[4] <m. p.>[2].

Из, Иримиш Мъргvлец, сам искал[5] <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare ulterioară>: † Cum au întorsu diiaconul Andreica logofătului Ciogolei 13 lei pentru neşte zapise ce au fost la

www.dacoromanica.ro

dumnealui, denaintea a aprodu<l>[2]ui Costantin de Iaş(i) şi denaintea lui Ioris(t) călugărului de la mănă<s>[6]tirea lui Toder şi vătămanul Ştefan de Başă<u>[7] şi Bilemschii den <S>[6]loboţie a dumisal(i) logofătului, cum am întorsu înnaintea cestor omin(i) buni acei bani[8], ca să s(e) ştie. Iorest[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXXXV/4. Orig., hârtie difolio (30,5 x 20,5 cm), filigran, trei sigilii inelare în cerneală neagră; două neclare, iar al treilea, al lui Isac Stârcea, are în câmp două păsări afrontate.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/340 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.*, p. 623, nr. 2 (rez. după orig.); idem, *St. şi doc.*, V, p. 537, nr. 2 (rez., cu câteva deosebiri, al însemnării de pe v., după lista doc. din colecţia căpitanului Gh. Văsescu).

---

[1] Slovele sunt îngroşate şi par a fi scrise peste alt cuvânt.
[2] Sigiliu.
[3] Descifrare nesigură.
[4] † Isac Stârcea am fost la această tocmeală.
[5] Eu, Irimiia Murguleţ, însumi am iscălit.
[6] Rupt.
[7] Omis.
[8] „acei bani", scris deasupra rândului.

341 — 1644 (7152) iunie 15

† Сѣрєнїє Гєѡргїє Ромъшчел єпископ Хѳшски[1], scriem şi dăm ştire cu cest zapis al mieu, cum eu de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici asuprit, am dat şi-am dăruit a me direaptă ocină şi moşie, din giumătate de sat a treia parte, din sat din Cr(i)steşti, ce iaste pe apa Muldovei, în ţinutul Sucévei şi cu şésesprădzéce vecini. Acéia ocină am dăruit nepoatei méle, giupânései Ilénei, fétei lui Nebojatco ce-au fostu logofăt, giupânései vornicul(ui) Petricéico, să-i fie dumisal(e) de la noi dare şi moşie direaptă, şi cuconilor dumisal(e) şi a tot rodul dumisal(e), carilé va alége Dumnedzeu să fie mai aproape. Pentru caré lucru, eu, de bunăvoia mea, i-am dat şi i-am dăruit acea parte de ocină, să-i fie direaptă ocină şi moşie, căce-mi iaste dumneaei nepoată.

Şi-n darea noastră şi tocma[ma]lă fost-au şi fratele nostru, sv(i)nţiia sa, cinstitul părintele Evloghie ep(i)scopul de Roman.

Pentr-aceea, în viiaţa noastră sau după viiaţa noastră, nime din rudă şi din semenţiia noastră, întru nimic să nu să améstece la această moşie, căce n-au nime nice o treabă, că iaste partea mea.

Aceasta scriem şi dăm ştire cu cestu zapis al nostru adevărat.

Şi, pre mai mare credinţă, pus-am şi pecétea şi am iscălit cu mâna mea, să să ştie.

Ѯ Сѳчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> юн(їе) ѣї <15>.

Ѳвлогїє епископ искал <m. p.>.

Гєѡргїє епископъ Хѳшскїи <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Istorice Centrale, Filiala Municipiului Bucureşti, Colecţia doc. mold., XVI/15. Orig., hârtie difolio, filigran, sigiliul Episcopiei de Roman, având în câmp icoana Sfintei Paraschiva, hramul catedralei episcopale: † Печать Доминан Єпископиє Романскоє („† Pecetea Episcopiei de Jos a Romanului") şi sigiliul Episcopiei de Huşi, având în câmp icoana Sfinţilor Petru şi Pavel, hramul catedralei episcopale, şi legenda: † Печать С(вѧ)т(о)го Петра и Павла, <Єпископиє Хѹскиҳ> („† Pecetea Sfinţilor Petru şi Pavel, Episcopia Huşilor")[2]. Pe f. 1 r. formula de început a aceluiaşi act.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXI/f. 104 v.–105, nr. 4 (copie din sec. al XIX-lea, autentificată de Iordachi Leon mare paharnic).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul domnesc, tr. 917, op. 1057, dos. 56, f. 207v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/341 (xerocopie după orig.).

---

[1] † Smeritul Gheorghie Romăşcel episcop de Huşi.

[2] Legenda sigiliului, întregită după Petronel Zahariuc, *Note de sigilografie eclesiastică*, p. 176.

342 1644 (7152) iunie 15, Suceava

† Adecă eu, Ifrosina, giupâneasa răpăosatului Iuraşco Başot(ă) ce au fost hatman, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu, cum de bunăvoia mea, de nime nevoită, nici împresurată, am vândut nişti părţi de ocină din sat din Porceşti, ce iaste în ţinutul Neamţului, care părţi de ocină ne-au fostu noao cumpărătură depreună cu giupânu-mieu ce mai sus scriem, şi depreună cu răpăosatul Gheorghie Başot(ă) ce au fost vistiiarnic, ce iaste părţi de ocin(ă) ce mai sus scriem din sat din Porceşti datu-mi-le-au mie giupânu-mieu, răpăosatul Iuraşco Başot(ă) hatmanul, cu limbă de moarte. Şi mi[i]-au făcut şi zapis cu mare blăstăm, ca să fie acéste părţi toate ale méle.

Iară pentru partea lui Gheorghie Başot(ă), ce i să vinia dintr-acéste cumpărături din Porceşti, tocmitu-s-au dumnealor împreună pân(ă) au fostu vii. Şi au lăsat giupânu-mieu să ţie Gheorghie Başot(ă) alte părţi de ocină ce au avut ei răscumpărătură în sat în Brăniştéri şi în Şcheuleţ(i), cându s-au pârât cu Costin hatmanul, în dzilele lui Barnovschi vod(ă). Şi au fost dat ei depreună 200 ug(hi) de au răscumpărat acéle părţi de ocină din Brăniştéri şi din Şcheuleţ(i), iară Gheorghie Başot(ă) au lăsat toat(ă) partea lui dintr-acéste cumpărături din sat din Porceşti să le ţinem noi depreună cu giupânul mieu.

Deci acésté părţi, toate, din sat din Porceşti le-am vândut dumisale giupânului Tomei mare stolnic, dereptu doao sute şi cindzăci de lei bătuţ(i). Şi ne-au plătit dumnealui deplin acei bani ce mai sus scriem, 250 lei bătuţ(i), în mâna noastră, dinnaintea dumisale giupânului Iurdachie marele spăt(ar), şi Vasilie Banul marele med(elnicer), şi Ţica postelnic, şi Toma sulgériul de Hotin, şi Chiriiac neguţătoriul de Suceav(a) şi alţi boiari şi oameni bun(i).

Şi, mai pre mare credinţă şi întăritur(ă), ş-au pus toţ(i) aceşti boiari peceţil(e) şi au iscălit, ca să-i fie dumisale de credinţă pân[n]ă-ş(i) va <fa>[1]ce şi dirése domneşti.

Iară zapis(ul) ce am avut de la giupânu-mieu nu l-am dat pre mâna dumisal(e), căci am avut şi alte ocine scrise într-însul.

Şi eu, Dumitraşco, am scris, să s(e) ştie.

www.dacoromanica.ro

Cursul ailor ѯзр҃нв <7152/1644>, м(ѣ)с(ѧ)ца юни, е҃і <15> д(ь)ны. Пис(а) в Сѵчавстѣи.

Из, Юрдакіе вел спът(ар) <m. p.>.

Из, Василіе Банѵл вел мед(елничар) <m. p.>.

Из, Їѡнашко с(ы)н кѵпар, искал. <m. p.>; am tâmplat la ceast(ă) tocmală.

Τομασ προην συλζαρ <m. p.>[2].

Κηρηακος μαρτηρος <m. p.>[3].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis a Porcéştilor de la Ifrosina hătmănească <şi alta din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> iuni 15, No. 32[4].

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVI/32. Orig., hârtie difolio (29,1 x 20,2 cm), filigran, cerneală cafenie, sigiliu inelar oval, aplicat în aceeaşi cerneală, cu legenda în limba greacă neclară, având în câmp o pasăre (?).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIX/105 i (menţ. modernă, făcută probabil de I. Tanoviceanu, a unui „perilipsis de cumpărăturile din Porceşti de la <Ifrosina, giupâneasa răpos(atului) Ioraşco Başotă hatman> făcute de vornicul Toma Cantacuzino).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/342 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 63–63, nr. 36 (orig.).

---

[1] Omis.

[2] Tomas fost sulger.

[3] Chiriacos martor.

[4] Urmează, scris cu altă cerneală: „No. 19".

343 1644 (7152) iunie 15, Suceava

† Се ѵво ми, Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т, и Глигорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣ<и>[1] Земли, и Петрїчѣико вел дворник Вишнѣ<и>[1] Земли, и Гаврил хетман пъркълаб Сѵчавстѣи, и Юрдакїе вел спът[т]ар, и Георгїе вел чашник, и Юрга вел вистїарник, и Банѵл вел меделичѣр, и Ѳримїа Вънкѵлеци вел шетрар, и Ръковици Чехан втори лѡг(о)ф(е)т, и Гїѡргїе Щефан трет(їи) лѡг(о)ф(е)т, и Костантин Чоголѣ, и Рошка и Моцок дворници глотни и иниѫ болѣри ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ ег(о) м(и)л(о)ст(и)[2]. Scriem şi mărturisim cu ceastă[3] scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Ifrosina, giupâneasa răpăosatului Iuraşco Başot(ă) ce-au fostu hatman, şi au vândut nişte părţi de ocină din sat din Porceşti, ce iaste pre apa satului[4], în ţinutul Neamţului, care părţi de ocin(ă) i-au fostu ei direaptă cumpărătur(ă) depreună cu giupâ<nul>[1] său ce mai sus scrie[u]em[5] şi cu răpăosatul Gheorghie Başot(ă) ce au fost vistiiarnic, ce acéste părţi de ocin(ă), toate i le-au dat giupânu-său giupânései Ifrosinei, cu limbă de moarte. Şi i-au făcut şi zapis, cu mare blăstăm, să fie acéle părţi, toate, ce mai sus scriu, din sat din Porceşti, a ei. Iară pentru partea lui Gheorghie Başot(ă) ce i să viniia dintr-acéle părţi de cumpărătur(ă) din Porceşti, s-au

www.dacoromanica.ro

tocmit Iurașco Başot(ă) şi cu Gheorghie Başotă până au fostu vii. Şi au dat Iurașco Başot(ă) alte părți de ocină ce au avut ei răscumpărătur(ă), în Brăniştéri şi în Şcheuleți, cându s-au pârât cu Costin hatmanul, în dzilele lui Barnovschi vod(ă). Şi au fostu dat ei amândoi doao sute de galbeni de au răscu<m>[1]părat acéle părți de ocin(ă), iară Gheorghie Başot(ă) au dat acéle părți de ocin(ă) din Porceşti să le ție Iurașco Başot(ă) şi cu giupâneasa lui ce mai sus scriem. Acéstea părți de ocină ce mai sus scriu din Porceşti le-au vândut dumisale fratelui nostru, Tomei mare stolnic[6], dereptu doao sute şi cindzăci de lei bătuț(i).

Şi i-au plătit dumnealui acei bani deplin în mâna giupânései Ifrosinei, dinnaintea noastră, a tuturor.

Deci vădzându a lor bunăvoie[7] tocmală şi plată deplin(ă), făcut-am de la noi această scrisoare, să-i fie dumisale de credință.

Şi mai pre mare credință şi întăritur(ă), ne-am pus toți pecețile şi am iscălit.

Şi eu, Dumitrașco, am scris, să s(e) ştie.

Ѯ Сѣчав(ъ), л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв <7152/1644> **юни ѣї** <15>.

Из, Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Ѵрѣке дворник <m. p.>.

Гаврил хет(ман) <m. p.>

Из, Юрдакїе вел спът(ар) <m. p.>.

Юрга вел вист(ѣрник) <m. p.>.

Из, Василїе Банѵл вел мед(елничар) <m. p.>.

Из, Иремиа Венкѵлец вел шетрар, искалх <m. p.>.

Ръковиц(ъ) Чехан лwг(о)ф(е)т <m. p.>.

Гиwрги Моцwк ворник искалл <m. p.>.

Из, Костантин Чwголѣ ворник, искалх <m. p.>.

Из, Василїе Рошка ворник, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană, cu cerneală cafenie şi apoi de altă mână cu cerneală neagră>: **† Съи запис нѫкиѫ част за wтн(и)нѵ wт Порчещи, в(о)лост Немецкомѵ**[8], de la Ifrosina hatmanească <şi din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> iuni 15. No. 33[9].

Arh. Naționale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVI/33. Orig., hârtie difolio (29,3 x 20,2 cm), filigran, cerneală cafenie, pătat la îndoituri.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/343 (xerocopie).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 63–65, nr. 37 (orig.).

---

[1] Omis.

[2] Adică noi, Toderaşco mare logofăt şi Gligorie Uréche mare vornic de Țara de Jos, şi Petricéico mare vornic de Țara de Sus, şi Gavril hatman pârcălab de Suceava, şi Iordachie mare spătar, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Iorga mare vistiernic, şi Banul mare medelnicer, şi Ieremia Vânculeț mare şetrar, şi Răcoviță Cehan al doilea logofăt, şi Ghiorghie Ştefan al treilea logofăt, şi Costantin Ciogolea, şi Roşca şi Moțoc vornici de gloată şi alți boieri de la Curtea milostivirii sale domnul.

[3] ѫ, modificat din ѵ.

www.dacoromanica.ro

[4] „apa satului", scris de altă mână pe loc lăsat liber.
[5] Diacul a scris mai întâi cuvântul: „scriu", apoi l-a corectat.
[6] „Tomei mare stolnic", scris de altă mână pe loc lăsat liber.
[7] Deasupra slovei ѳ a fost scris un р, probabil pentru a modifica cuvântul în „bunăvoie".
[8] Acest zapis pentru niște părți de ocină din satul Porcești, din ținutul Neamțului.
[9] Înainte de „No. 33", au fost scrise „No. 20; No. 16", care au fost ulterior tăiate.

344 <După 1644 (7152) iunie 15>

Milostive şi luminate doamne să fii mărie dumitale s(ă)n(ă)tosu. Dăm ştire mării d(u)m(i)t(ale) că au venitu cu cinstit(ă) carte mării dum(i)tale dumn(e)alui Toader Petriceicu, ce-au fostu vornic mari, şi Costandin Nebojatco, ca să li alegim hotarul Vlădenilor dintre Bulbucani şi-(n)tre Dănuţeni.

Deci noi am strâns oamini buni, din sus şi din gios, cum popa Dodon din Hălceni, şi Oniţ(ă), брат его[1], di acoli, şi Lupan di acoli, şi Ximoniico[2] călugărul, şi Ghiorghi di acolea, şi Grecul din Băşeni, şi Samoilă di acolea, şi Costandin, sân Trilii di acolea, şi Sava Hăul[3], şi Costandin, брат его[1], din V<l>[4]ădeni, şi popa din Stâlpenea, şi Ilie de Beliţeni, şi Grozav din Glăvăneşti, şi Mladin de acoli şi alţi omini buni. Deci noi, milostive doamni, le-am citit Vlădenilor di ci-au spus uricul pre matca Miletinului şi s-au lipădat şi nişti stâlpi ce-au fost puşi de dumn(e)alui, de logofăt(ul) Gavrilaş, în zilili lu Moisei vod(ă). Ci va fi voie mării dumitali; să fii mărie dum(i)tali săn(ă)tos.

Robul mării tali, Neniul dvornic.

Bibl. Naţională Bucureşti, Col. de doc. moldoveneşti, XXXVIII/34. Copie.

Datat în funcţie de Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 425–426).

[1] fratele său.
[2] Lectură nesigură.
[3] Greşit, în loc de: „Hăugul".
[4] Omis.

345 1644 (7152) iunie 16, Suceava

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am carte domnii mel(e) slugii no(a)stre, lui Miron, s(â)nu Volcinschii, şi fraţilor lui să hie tar(e) şi puternic cu carte domnii mel(e) a ţine şi a opri a sa diraptă ocină şi moşie din sat din Volcineţu, ce au fostu parte tătâne-său, giumătate de sat de Volcineţu, în ţânutul Hotinului, cu tot hotarul, şi în câmpu, şi-n pădure, şi în vatra satului, şi într-apă şi tutindere pre unde au ţânut tată-său, Vasilie Volcinschii, să aibă a ţine şi Miron, ficiorul lui Volcinschii, cu fraţii săi. Iară cui i va păre cu strâmbul, să vie să ste de faţă cu Miron înnainte Porţei[i] domnii mel(e).

Тое пишем г(о)сп(о)дства ми. Инак не бъдет.

www.dacoromanica.ro

V Сучав(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> юн(їе) зї <16>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велел.

<Pe verso, o însemnare în limba greacă de la mijlocul sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> iunie 16. Τοῦ Βολτζινετίου ὁποῦ ἦνε ὴς το τζινοῦτον τοῦ Χοτίνου κϊϊϋ ὄχι αὔτὸν ὁποῦ ἦνε ὴς τὸ τζιοῦτο τῆς Σουτζαβας[1].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXIX/50. Orig., hârtie (29 x 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.
Bibl. Acad., Fotografii, XXXII/75 (foto. după orig.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/345 (foto.).

EDIŢII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, nr. LXIX (rez.); Mihail, *Doc. Constantinopol*, p. 44, nr. 32 (traducere de Andrei căpitan).

[1] „<Zapisul> Volcineţiului, care se află în ţinutul Hotinului, şi nu acesta care se află în ţinutul Sucevei". Însemnarea a fost transcrisă şi tradusă de Natalia Trandafirescu.

346 — 1644 (7152) iunie 17, Suceava

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea domnii méli giupânései Grăpinei ѡт село ѡт Черлина[1] spre acéea ca să hie tare şi putérnică, cu cartea domnii mél(e), a-şi ţiné şi a opri a ei direaptă ocină şi moşie ce i să va alége partea ei den sat den Horbineşti, în ţinutul Hotinului, cu tot vinitul, pre unde-i vor spune dirésele; şi nime să nu cutédză a ţiné sau a opri înnaintea cărţei domnii méle.

Iar cui va părea cu strâmbul, să v<i>[2]e să stea de faţă înnaintea domnii méle şi să-şi ad<u>[2]că şi dirésele.

V Сучав(ъ), в(ъ) лѣт(о) ѯзр҃нв <7152/1644> юн(їе) зї <17>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
† Пъс(ал)[3] Лъ...[4].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXV/96. Orig., hârtie (19 x 20 cm), rupt la îndoituri, lipit, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/346 (foto.).

[1] din sat din Cerlina.
[2] Rupt.
[3] Greşit, în loc de: Пис(ал).
[4] Scris cu altă cerneală.

347 — 1644 (7152) iunie 18, Suceava

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд въсими н(а)ш(и)ми

www.dacoromanica.ro

мwлдавскими болѣри, великими и малими, Ифросина, кнѣгинѧ покоиномѹ Юрашко Башот(ъ) бив хетман, по еи добромѣ волѣ, неким непонѹждена а ни приселована, и продала нѣкиѭ част за wтн(и)нѹ wт село Порчещи, на рѣцѣ село[1], ѹ в(о)лост Немецкомѵ, котори част за wтн(и)нѵ било еи права кѹпежна, кѵпно съ пан еи виш(е) писанаго и съ покоинномѹ Гewргїе Башот(ъ) быв вист(ѧрник), что тиѭ части за wтн(и)нѵ за кѹпежно wт Порчещи въси дали Юрашко Башот(ъ) хетман кнѣгинѣви емѹ, Ифросина, съ wзик съмъртна. И сътворил еи запис, съ великое клѣтво, како да бѣдет еи тѣѭ части выш(е) писанни. И ради част Гewргїе Башот(ъ), что сѧ емѹ приѭодит wт тѣѭ част за wтн(и)нѹ wт село Порчещи, wни потокмили wба когда били живи.

И дал Юрашко Башот(ъ) хетман дрѹгиѭ част за wтн(и)нѹ что wни искѹпленїе, въ сел(о) Брънищѣри и Шкеѹлещи, когда сѣ тѣгали съ Костин хетман, при д(ь)ны Барновски воевода. И дали wни twгда двѣ сто ѹгарскиѭ, а Гewргїе Башот(ъ) wн дал част емѹ за wтн(и)нѵ что сѣ емѹ приѭодит въ село Порчещи да имает дръжати Юрашко Башот(ъ). Тѣѭ част за wтн(и)нѵ wт село Порчещи, въси wна продала болѣринѹ г(о)с(по)дс(т)в(а) ми, вѣрномѹ Тома великомѵ столникѵ, рад(ї) двѣ сто и петдесѧт левкови бытиѭ.

И платил еи ѹсе испълное тиѭ п(и)н(ѣ)зи, с҃н левкови бытиѭ, въ рѹка Ефросины, кнѣгинѣ покоиномѹ Юрашко Башот(ъ), wт прѣд н[н]ами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, wко ѹвидѣхом иѭ доброволное токмеж(е) <и>[2] испълное заплатѵ, а ми и wт нас дадохом и потвръдиѭом болѣринѵ г(о)с(по)дс(т)в(а) ми вѣрномѹ Томы великомѵ столникѹ, на тиѭ части за wтн(и)нѵ wт село Порчещи, съ мѣст(о) за став, и за млин и съ вес приход, како да бѣдет емѹ права wтн(и)нѵ, и викѹпленїе, и ѹрик, и потвръжденїе и съ въсѣм доходом.

И ин да с(ѧ) не ѵмишлет.

Ѹ Сѵчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца юни и҃г҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодрашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ifrosina, cneaghina răposatului Iuraşco Başotă fost hatman, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut nişte părţi de ocină din satul Porceşti, pe pârâul satului[1], la ţinutul Neamţ, care parte de ocină i-a fost ei dreaptă cumpărătură, cumpărată cu panul ei mai sus scris şi cu răposatul Gheorghie Başotă fost vistiernic, care părţi de ocină de cumpărătură din Porceşti toate le-a dat Iuraşco Başotă hatman

www.dacoromanica.ro

cneaghinei lui, Ifrosina, cu limbă de moarte. Şi i-a făcut zapis, cu mare blestem, ca să-i fie acele părţi mai sus scrise. Iar pentru părţile lui Gheorghie Başotă, ce i se cuvin din acele părţi de ocină din satul Porceşti, ei s-au tocmit amândoi cât au fost în viaţă şi a dat Iuraşco Başotă hatman alte părţi de ocină ce le-au răscumpărat, în satul Brăniştéri şi Şcheuleţi, când s-au pârât cu Costin hatman, în zilele lui Barnovschi voievod. Şi au dat ei atunci două sute <de galbeni> ungureşti, iar Gheorghe Başotă a dat partea lui de ocină, ce i se cuvine în satul Porceşti, să stăpânească Iuraşco Başotă. Acele părţi de ocină din satul Porceşti, toate, ea le-a vândut boierului domniei mele credincios, Toma mare stolnic, pentru două sute şi cincizeci lei bătuţi.

Şi i-a plătit totul deplin, acei bani, 250 lei bătuţi, în mâna Ifrosinei, cneaghina răposatului Iuraşco Başotă, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie <şi>[2] plată deplină, noi şi de la noi am dat şi am întărit boierului domniei mele credincios, Toma mare stolnic, acele părţi de ocină din satul Porceşti, cu loc de iaz şi de moară şi cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întărire şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Suceava, în anul 7152 <1644> luna iunie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări contemporane>: † **Съи записъ нѧкиѫ част за wтн(и)нѹ wт Порчещи, Немецкомѹ в(о)лост**[3] <şi>: De la Ifrosină hătmănasă <şi una din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> iuni 18. No. 34[4].

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVI/34 a. Orig., hârtie (29 x 20,2 cm), filigran, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având reprezentat un scut polonez încărcat cu capul de bour, purtând între coarne o stea cu şase raze, semiluna şi spada la dextra, soarele şi buzduganul la senestra, scutul este timbrat de o cască cu lambrechini şi o coroană închisă şi anul „1633"; pe margine, între două cercuri perlate, legenda: † **Їѡ Василиє воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостию, господарь Земли Молдавско(и)** ѫзр҃мѣ <7152> († Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei"). Cu o trad., din 1826 iunie 30, de Ivan Zotov tălmaci la Departamentul pricinilor străine; (ibidem, XXXVI/34 b).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/347 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 65–67, nr. 38 (text după orig. slav şi trad. editorului).

---

[1] **рѣцѣ село**, adăugat de aceeaşi mână pe loc lăsat liber.

[2] Omis.

[3] † Acest zapis pe nişte părţi de ocină din Porceşti, ţinutul Neamţ.

[4] Înainte de „No. 34", se găseşte „No. 17", care a fost tăiat.

348 1644 (7152) iunie 20, Mitropolia <Sucevei>

† **Варлаам архїепископ(о)пъ и митрополит Сѹчавскїи**[1]. Adecă au venit înnaintea noastră frate nostru, Ştefan, şi cu nepotu nostru, Nechifor, de nime

www.dacoromanica.ro

nevoiţi, nice asupriţi, ce de bunăvoia lor au vândut a lor direaptă ocină şi cumpărătură, giumăta<te>[2] de sat de Oncani, cu hălăşteu, şi giumătate de sat de Turburéni şi a treia parte de sat de Băicéni dumisale Iorgăi vistérnicului celui mare, ce simtu acéste ocine în ţinutul Hârlăului, dereptu şepte sute şi 50[3] l<e>[2]i. Pe acéste ocine fost-au cumpărătură dumisale, lui Costantin Roşca ce-au fostu vornic mare: Oncanii de la Drăgan, ficiorii[4] uricariului, dereptu patru sute de galbeni, Băicénii aşijdere au fostu cumpărătură iară dumisale ce mai sus scriem, lui Costantin Roşca biv vel dvornic, de la Pătraşco Udrea, dereptu noodzeci de galbeni. După ce s-au svârşit răpoosatul Costantin Roşca vornicul, înpărţitu-ş-au fraţii, ei înde sine, Gheorghie Roşca vistérnic, şi cu Vasilie Roşca vornicul şi cu soru-sa, cu Măriia. Şi s-au venit în partea dumisale, lui Vasilie vornicul, această giumătate de sat de Oncani, cu hălăşteu, şi giumătate de sat de Turburéni <şi>[5] această a treia parte de sat de Băicéni, ce mai sus scriem.

Dup-acea, dumnealui Vasilie vornicul au vândut această giumătate de sat de Oncani dumisale lui Gheorghie Roşca vistérnicul, cum spune şi în diresul său şi în dirése domneşti, iară a treia parte de Băicéni i-au pus zălog, dereptu noodzeci de galbeni. Deci, când au vrut să vândză acéste ocine, l-au întrebat dumnealui Gheorghie Roşca vistérnicul pe frate-său, pre Vasilie vornicul, de va vrea să le întoarcă să dea banii şi să şi le ia. Deci Vasilie vornicul au dzis dumisale frăţine-său, lui Gheorghie vistérnicul, să le vândză cui i va hi voia.

Deci dumnealui vistérnicul le-au vândut fratelui nostru, lui Ştefan, şi nepotului nostru, lui Nechifor, iară ei le-au vândut dumisale Iorgăi vel vistérnic denaintea noastră[6], ca să-i fie dumisale dreaptă ocină şi moşie, lui, şi cuconilor lui şi nepoţilor lui, în véci de véci, şi ca să aibă a-ş(i) face şi dirése domneşti[7].

De aceasta scriem şi mărturisim.

V Митрополіе, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃нв <7152/1644> **юн(іе) к** <20>[8].

Варлаам митрополит <m. p.>[9].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană >: † De la mitropolitul pre Oncani şi pre Turburéni şi pre Băicéni; <şi alta ulterioară, cu cerneală neagră>: 7152 <1644> iuni 20. No. 4[10].

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXIX/71 a. Orig., hârtie difolio (31,5 x 19,6 cm), filigran, rupt la îndoituri, lipsă 1/3 din fila a doua, sigiliul Mitropoliei Moldovei, aplicat în fum, având în câmp pe Sfântul Gheorghe călare ucigând balaurul şi legenda parţial lizibilă: † **Печать <Святого Гєѡргиа> Митрополиї Сѣчавскоі** („† Pecetea <Sfântului Gheorghe> a Mitropoliei Sucevei").

Ibidem, XXIX/71 b. Copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea, autentificată de Constantin Uréchi sul(ger) <m. p.>.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/348 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 68–69, nr. 39 (orig.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 28–29, nr. 130 (rez. cu extras).

---

[1] Varlaam arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei.

[2] Omis.

[3] Suma este scrisă de altă mână pe loc lăsat liber.

[4] Greşit, în loc de „ficiorul".

www.dacoromanica.ro

[5] Rupt.

[6] „denaintea noastră", adăugat, cu cerneală neagră, de aceeaşi mână.

[7] „lui şi cuconilor lui, şi nepoţilor lui, în véci de véci, şi ca să aibă a-ş(i) face şi dirése domneşti", adăugat, cu cerneală neagră, de aceeaşi mână.

[8] Data de zi, adăugată de aceeaşi mână.

[9] Sigiliul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei.

[10] Înainte de „No. 4" este scris „No. 6", care este tăiat.

349 — 1<6>44 (7<1>52) iunie 21

Ispisoc pre rumânié, di la Vas(i)lii vod(ă), din l(ea)t 7<1>[1]52 1<6>44 iuni(e) 21, precum au vândut Todosiia, fata lui Iuraşco, nepota lui Pătraşco, ce-au fost pârcălab de Hotin, şi cu ficior(ii) săi, Vasilii şi Ionaşco şi Gligor(i), [au vândut] giumătat(e) <de> sat Năneştii, pi Moldova, ot Niamţu, lui Todiraşcu log(o)f(ă)t.

Arh. Naţionale Bucureşti, Colecţia doc. moldoveneşti, XXXVIII/2, nr. 2. Rez., „într-un izvod de scrisori" din sec. al XVIII-lea.

EDIŢII: *Catalog*, Supliment, I, p. 214, nr. 642 (rez., cu observaţia că văleatul este din „7252").

[1] Cifra sutelor „ρ", pare transformată din „c", greşeală pe care rezumatorul, din sec. al XVIII-lea, o repetă din automatism şi în alte cazuri (sau, mai curând, îl face pe „ρ" ca un „s").

350 — 1644 (7152) iunie 21, Suceava

Io Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea la sluga noastră, la Ionaşco den Pleşăşti. Dămu-ţ(i) ştire că domniei méle s-au jăluit sluga noastră Aramă de Hreasca pre popa Gheorghie den Peteia cea Mare ...[1] să face răzăş pre moşâia lui şi până acum n-au avut nici o ...[1] la acea moşâe pentru ...[1] care-i vedea cartea domniei méle ...[1] să-l opreşti pre de va avea să-i ...[1] cartea domniei méle ...[1] Aramă de Hreasca ...[1] spui ...[1].

Şi altfel să nu fie.

...[1] **Сѣчѣвъ, лет ѯзр҃нв** <7152/1644> **юн(іе) к҃а** <21>.

După Ştefan S. Gorovei, *Documente moldoveneşti din veacul al XVII-lea*, în A.I.I.A.I., XII, 1975, p. 294, nr. 5.

[1] Rupt.

351 — 1644 (7152) iunie 22, Suceava

† Иш Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мшлдвскои. Scriem domniia mea la slugili noastre, la Onciul ce-au fostu pârcălab

www.dacoromanica.ro

şi la Gociul de Dorohoiu, deaca veţi vedea cartea domniei mél(e) iară voi să mérgeţi la sat la Săpoténi, ce iaste în ţânutul Dorohoiului, şi să strângeţi oameni buni şi bătrâni din sus şi din gios de prinpregiur megiiaşi, şi să socotiţi să alégeţi toată partea boiarinului nostru, lui Pătraşco Ciogolea ce-au fostu logof(ă)tu, cumu-i vor spune dirésăle, din vatra satului, şi din ţarină, şi din fânaţ şi din tot vinitul, câtă va fi partea boiarinului nostru ce scriem mai sus.

Şi deaca veţi alége, să-i puneţi stâlpi pre de toate părţile cumu-i vor scrie dirésele. Şi cum veţi afla mai cu direptul, să-i faceţi o mărturie de la voi.

Aiasta vă scriem domniia mea. Într-altu chip să nu faceţi.

Oγ С(ѳ)чдвѣ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> юн(їе) кв <22>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Вел дwг(о)ф(е)т учил.

† Pavăl <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXIX/55. Orig., hârtie (31 x 19 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Ibidem, X/57, nr. 56 (rez.); idem, Ms. nr. 598, f. 7, nr. 39 (rez., cu văleatul transcris greşit: „7156").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/ 351 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 345, nr. 1721 (rez. după orig., având locul de emitere citit greşit: Iaşi).

352 <1644 (7152)> iunie 23

Şi este şi un zapis tot dintr-acel an iunie 23, de la Cârstian, ficiorul lui Avram, cum să află cum s-au aşezat cu Toderaşco pârcălabu pentru nişte case ce i-a făcut în sat în Cotila, ce se chiamă Soloninca, şi să le plătească atât casele cum nişte peşti şi nişte vecini.

După, Ghibănescu, *Surete*, III, p. 293, nr. 164. Menţ., într-un perilipsis al scrisorilor moşiilor din ţinutul Hotinului arătate de banul Arghire Cuza.

Datat în funcţie de doc. din 1644 ianuarie 12.

353 1644 (7152) iunie 23, Suceava

† Adec(ă) eu, Gulestana, feméia lui Neco(a)r(ă) Nuradin de târgu de Suceav(ă), şi cu ficiorii mie, cu Necşo, şi Ivan şi Donic(ă), înşine noi, de a nostră bun(ă)voie, de nime nevoiţ(i), nici asupriţi, am vândut doo falci de vie la Cotnar(i), ce sîntu în rîndul lui vod(ă), dumisale, lui Iordachi marele spătar, dereptu o sută şi optudzăci de galben(i), ban(i) bun(i), tot ban(i) gata.

Şi cându am vândut dumisale aiastea vii ce sîntu mai sus scris(e), au fostu în tocmala nostră: dumnealui Velicico biv vel ceaşnic, şi dumnealui Ţica biv postélnic, şi Neculae de Iacobeşti şi Giurgea den Cotnar(i).

www.dacoromanica.ro

Şi să-ş(i) fac(ă) dumnealui şi dirés(e) domneşti şi să scrie la catastivul oraşului, ca s(ă) fie dumisale direaptă ocină şi moşie şi de la noi cumpărătur(ă).

Iar, mai pre mare credinţă, ne-am pus peceţile şi iscăliturile, ca să s(ă) ştie.

Şi eu, Lupul Bogza, am scris.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзрнв <7152/1644>, v Сучав(ъ) юн(іе) кг <22> д(ь)нъ.

...[1]; ...[1]; Из, Величко, искаѫ <m. p.>[2]; † Εγο, Χαυδο ...[3] <m. p.>; Из, Николаи <wт Мiко>вещи <m. p.>; Georgy <m. p.>[2]; Из, Лупvл Богза, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din acelaşi secol>: Zapis ot Gulasta armeanca ot Suceava, pre 2 falcé vii ot dalu, în râ<n>du lui vod(ă).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXLIX/17. Orig., hârtie difolio (29,5 x 20,2 cm), filigran, trei sigilii inelare, aplicate în cerneală neagră: unul rotund, probabil al armencei Gulestana, şi două octogonale (al lui Velicico are în câmp un scut oval, tăiat, cu o inimă în primul cartier şi cu o pasăre în cartierul al doilea, zimţat pe marginea dinspre exterior, iar al lui Giurgea este neclar).

Ibidem, CCCXX/113, f. 2 v., nr. 8 (rez. într-un „perilipsis de pe scrisorile viilor ce ari dum(nealui) Costachi Canta la Cotnari", în Dealul Asinului, din 1827 dec. 20).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/353 (xerocopie după orig.).

---

[1] Două iscălituri în limba armeană; prima dintre ele însoţită de un sigiliu inelar, având în câmp literele „I" şi „S" şi un decor în formă de frunză.

[2] Sigiliu inelar.

[3] † Eu, Xanto ...

354 1644 (7152) iunie 24

Vasile Lupu pentru ca Vasilie Balşe şi Tomiţa să cerceteze la Brăténi, Hăneşti <şi> Dolniceni <din ţinutul Dorohoi>.

După Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 417, nr. 4. Rez. după orig., care se afla în colecţia avocatului Fote din Iaşi.

355 1644 (7152) iunie 25, Suceava

† Иw Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Ѡж(е) пріидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великиχ и малиχ, Марика, жена Петрика, и съ с(ы)н(о)ви еи, Иχнат и Симиwн, и тѣгали за лици прѧд нами съ Иwн, брат владики Євлогіе [е] быв еп(и)ск(о)пь Радwвски, радї половина село Лъчина, что ѳ в(о)лост Дороχоюскомv, и съ став и съ сад, рѣкъщи Марика и с(ы)н(о)ве еи аж(е) ѳпрѣселовает им една букатv за земли wт част им и даше въ част емv и ѳрвали став еи и възѣл(и) и тот садv без нѣкое дѣло.

www.dacoromanica.ro

Ино г(о)сп(о)дств(а) им и съ вес Съвѣт г(о)сп(о)дств(а) ми съдихом на них и сътворихом лист г(о)сп(о)дств(а) ми до слȣга н(а)ше Б[о]ѡр(ъ)лѣнѵл ȣрикар и до Тѵркѵл быв стѡлник, како да имает ѡни спрѣтати люди добри ѡт ѡкр(ъ)сни, межїаши, и съмотрити съ тих людї добри и избрали тоа половина за село ѡткъ хотар(ъ) Иѡннови, брат владики.

Таж(е) слѵги г(о)сп(о)дств(а) ми, в(ы)ш(е) писанни по<и>[1]д<о>[1]ше там съ многи люди добри ѡт ѡкр(ъ)сни, межїаши, и съмотрили съ тих люди добри и стари и избрали тоа половина за село Лъчина ѡткъ част Иѡн ѡт ватрȣе село, и ѡт полѣ и съ вес приход. И тот став и съ тот сади ѡбрѣтахом съ истинною како ест права ѡтн(и)нѵ и дѣдн(и)нѵ Мар<и>[2]ки и с(ы)н(о)ви еи. А Їѡн, брат Євло<гие>[2] быв еп(и)ск(о)пъ, ѡн не имает ни едно трѣбѵ въ тог(о) став и съ тот сади[3], ꙗкож(е) ȣказовал прѣд нами и лист за свѣд(и)телство ѡт слѵги г(о)сп(о)дств(а) ми выш(е) писанним и ѡт иних людї добри, писаꙗщи ꙗкож(е) избрал(и) им и хотаржл по правдою.

Таж(е), Иѡн, брат прѣставленнаг(о) ѡт(ь)ца нашег(о), Євлогїе еп(и)ск(о)пъ, ѡн зостал ѡт прѣд нами и ѡт вес закѡн земскои; а Марика, женна Петрикъи, и съ с(ы)н(о)ви еи, Ихнат и Симиѡн, ѡни ȣправили ѡт прѣд нами и поставили соби феръею, в҃і злат(и), ѵ Вистиꙗр г(о)сп(о)дств(а) ми.

Ино ѡт силѣ напрѣд, како да имает ѡни дръжатї собы права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, половинна село Лъчина, вышнаа част, съ став, и съ сад и съ вес приход, по где избрал и хотаръл им и стълповал слѵги г(о)сп(о)дств(а) ми виш(е) писанним. И да не имает нди тѣгат(и) ради сїа тѣж(е), николиж(е) на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ȣмишает.

Пис(а) ѵ Сѹчав(ъ), л(ѣ)т(о) ҂з҃р҃н҃в м(ѣ)с(ѧ)ца юни к҃е.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрѵ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Marica, soţia lui Petrică, şi cu fiii ei, Ihnat şi Simion, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu Ion, fratele vlădicăi Evloghie, fost episcop de Rădăuţi, pentru jumătate din satul Lăcina, ce este în ţinutul Dorohoiului, şi cu heleşteu şi cu grădină, zicând Marica şi fiii ei cum li se împresoară lor o bucată de pământ din partea lor şi a dat-o în partea lui şi a stricat iazul ei şi i-a luat şi acea grădină, fără nici o treabă.

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul domniei mele i-am judecat şi am făcut cartea domniei mele la sluga noastră Borăleanul uricar şi Turcul fost stolnic, ca să aibă ei a strânge oameni buni dimprejur, megieşi, şi să arate cu acei oameni buni şi să aleagă acea jumătate de sat dinspre hotarul lui Ion, fratele vlădicăi.

www.dacoromanica.ro

Astfel slugile domniei mele mai sus scrise au mers acolo cu mulţi oameni buni dimprejur, megieşi, şi au arătat cu acei oameni buni şi bătrâni şi au ales acea jumătate din satul Lăcina dinspre partea lui Ion, din vatra satului, şi din câmp şi cu tot venitul. Şi acel heleşteu şi cu acea livadă au aflat cu adevărat că este dreaptă ocină şi moşie Maricăi şi a fiilor ei. Iar Ion, fratele lui Evloghie fost episcop, el nu are nici o treabă în acel heleşteu şi cu acea grădină, precum au arătat înaintea noastră şi carte de mărturie de la slugile domniei mele mai sus scrise şi de la alţi oameni buni, scriind cum le-au ales şi le-au hotărât după dreptate.

Astfel, Ion, fratele răposatului nostru părinte, Evloghie episcop, el a rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării; iar Marica, soţia lui Petrică, şi cu fiii ei, Ihnat şi Simion, ei s-au îndreptat dinaintea noastră şi şi-au pus ferâie, 12 zloţi, în Vistieria domniei mele.

Deci de acum înainte, ca să aibă ei a-şi stăpâni singuri dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Lăcina, partea din sus, cu heleşteu şi cu grădină şi cu tot venitul, pe unde le-a ales şi hotărât şi stâlpit slugile domniei mele mai sus scrise. Şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pârâ, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

† Scris la Suceava, anul 7152 <1644>, luna iunie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis pre Lăcina.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/144. Orig., hârtie, filigran, sigiliu aplicat, pierdut. Idem, Casa Şcoalelor, Anastasie Başotă – doc. feudale, nr. 1 (trad.); ibidem, MCCX (fost ms. rom., nr. 3327), f. 20–21 (trad. rom., din 1794 septembrie 9); ibidem, MCC/6 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 325, f. 118 v. (rez. dezvoltat).

Arh. Naţionale Botoşani, Fond Liceul „Anastasie Başotă", inv. nr. 83 (Condica doc. moşiei Lişna şi a unei părţi din Mlinăuţi), doc. nr. 4, p. 8–10 (copie de Andrei tălmaci căpitan de pe trad. din 1794 septembrie 9); ibidem, p. 50–51 (rez. după trad.) şi p. 66–67 (rez. dezvoltat, în copia unei anaforale din 1805 aprilie 6).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/355 (foto. după orig. şi xerocopie după trad. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 116–118, nr. 76 (text slav după orig. şi trad. editorului); *Catalog*, Supliment, I, p. 214, nr. 643 (rez. după trad.).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

[3] Greşit, în loc de: сдѧ („grădină").

356 1644 (7152) iunie 25

Suret de la Vasilie voievod, l(ea)t 7152 <1644> iuni(e) 25.

† Facem înştiinţaré precum au vinit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mar(i) şi mici, sluga noastră, Necoară din Bârzéşti, şi femiia lui, Agafiia,

www.dacoromanica.ro

mătuşa Grozavii, femii lui Pavel, şi Mărica, sora Grozavii, femii lui Grigor(e) din Borăşti, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu sluga domniei noastre, Costantin spătărelul, feciorul lui Crăciun din Tăriceni, pintru toată parte Grozavei, femii lui Ionaşcu din Ţâbăneşti[1], câtă să va alege toată[2] parte din ocină din satul Bârzéştii, şi din Buneşti şi din Liudeşti, toată a patra parte, zicând ei înnaintea domniei mele că acéle părţi de ocină ar fi fostŭ lor dreaptă ocină şi moşii de vréme că ar fi fostŭ mai aproape rudeniia Grozavii. Şi [s-au vrutu de au întoarsă ace][2] au vrutŭ să întoarcă acei bani slugii domnii méle, lui Costandin, şi să ieie moşiia înnapoi. Iară sluga noastră Costantin, aşa au răspunsu înaintea domnii méle: că acele părţi de moşii au pusă zălog la Manolachi vel vameş pintru rudenie lor, Grozava, pintru mulţi bani. Şi au plătit ei acei bani în mânuli acelui vameş, şi dup(ă) acei li-au cunpărat el pre acele părţi de ocină de la rudeniia lor, Grozava, cu ştire lor, dréptu 90 tal(eri), pre<cum>[3] au arătat înaintea domniei méle sluga noastră Costandin şi ispisoc de cunpărătură pre acéle părţi de ocină de la Bărnoschi voievod, şi [înaintea][2] uric de întăritură de la Moisi Moghila v(oie)vod şi alt ispisoc de pâră şi de ferie iarăş(i) de la Moisi Moghila vod(ă).

Pentru aceea, domniia mea, dacă am văzut acéle adevărate dresuri ce-au arătat înaintea noastră sluga noastră de mai sus scris(ă), domiia mea am judecat după lege ţării şi am aflat cu adevărat că iaste a lui dreaptă cunpărătură pre a săi drépţi bani, alta am socotit că nu s(e) cade a întoarce bani de vréme că iaste cunpărătură cu ştire lor. Dec(i) sluga noastră Costandin s-au îndreptat de-înaintea noastră şi din toată legea ţării şi ş-au pus feriia, 24 zloţi, în Vistiriia domnii méle, iară Necoară şi femeia lui, Agafie, şi Mărica, sora Grozavii, şi bărbatul ei, Grigor(e), ei <au rămas>[3] denaintea noastră şi din toată legea ţării.

Deci de acum înainté, ca să nu mai aibă rudeniili Grozavii a mai pârî nic(i) a mai dobândi pi[ntru][2] Costantin, pentru această pâră, nici odănăoară, în véci.

Iară de s-ar mai rădica cineva dintr-acei di mai sus-scriş(i) rudenii a Grozavei cândva, să aibă a da gloabă la poarta domnii méle 50 de boi.

Într-alt chip să nu fie.

S-au tălmăcit de Evloghie dascal, l(ea)t 1765 iunie 24 ѧ(ь)н(и)[4].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLII/141. Trad. după orig. slavon.

Ibidem, CXXXV/46 (rez. după trad.); ibidem, MDCXLI/52, nr. 6 (rez.); idem, Ms., nr. 645, f. 29 v. (rez., cu data greşită: 1634 <7142> iunie 26).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/356 (foto. după trad.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1912, p. 113 (rez. după trad. de la Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXV/46); *D.R.H.*, A, XXII, p. 191, nr. 169 (rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 645, cu data: 1634 <7142> iunie 26).

---

[1] Slova ѣ, modificată din altă slovă.

[2] Tăiat.

[3] Omis.

[4] zile.

www.dacoromanica.ro

357 <După 1644 (7152) iunie 25>

† Eu, Ion de Lăcina, mărturisescu cu scrisoarea mea cum m-am dat cu limbă de moarte, frăține-mieu, lui Vasilie, cu giumătate de sat de Lăcina şi cu a treia parte de hălăşteu îm[1] balt(ă), şi cu hălăşteu întreg la coada bălței şi tot cu tot lu[2] cât am eu; nime să n-aibă treab(ă) la acéstea, la toate câte mai sus scriu, nici la altel(e) ce nu-s aicea pomenit(e), nici sor(ă), nici nepot, nici altă rudă, neme să nu s(e) amestece, nici la una, nici cât de puțân.

Şi la aceasta danie ce m-am dat frăține-mieu, am poftit de-au fost: popa Ion de Hudeşti, duhovnicu mieu, şi popa Păânteleiu[1] de Başeu, şi Berchéz de Comăneşt(i), şi Teclăi de-acolea, şi Drăgoiu vornicelul de Podraga şi Ion vornicelul ce au fost <la> Hav<ar>o<an>i<le>[3] cum <m-am>[4] dat cu acéstea, cu toate. Însă ocina o am dat cu toț(i) vecinii.

Şi pre mai mar(e) dereptate, ş-au pus şi dégetel(e).

Iar(ă) cela ce va vrea să s(e) amestece preste cuvâ[â]ntul mieu să fie proclét, şi treclét şi să fie blăstămat de 318 ѿт(є)цъ[5] di în [въ] Нєкєи[6] şi să fie neiertat şi de min(e) şi de Dumnădzău şi să-i fii giudețul cu Iuda, văândzătoriul lui H(risto)s.

Аз, p(o)p(a) Miron, am iscălit <m. p.>.

† Pătraşco Berchez <m. p.>.

Arh. Naționale București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/97. Orig., hârtie (19 x 22 cm), rupt la îndoituri, dezlipit de pe altă foaie, şase amprente, aplicate în cerneală neagră.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/357 (xerocopie).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, IV, p. 156, nr. CLX (orig.).

Datat în funcție de doc. din 1644 (7152) iunie 25, nr. 357.

---

[1] Aşa în orig.
[2] Greşit, în loc de: „cu".
[3] Întregire probabilă.
[4] Omis.
[5] Părinți
[6] Niceea.

358 1644 (7152) iunie 26, Suceava

† Иw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. ѿж(є) прїдоше прѧд нами и прѧд ѳсими наш<и>[1]м(и) мwлдавскими болѧри, великими и малими, Бълѳца Дѳмитрѣшкоде, кнѧгинѣ Дѳмитрашкови wт Дразини, с(ы)нъ Плєзи шетрари, съ с(ы)н(о)ве их, Їwнашко, и Прсенїє, и Настасїѧ и Василка, и тиж(є) Пзинїѧ, съ сестри еи, К(ъ)рстина и Пнгелина, дщери Кїєласїи, дочцы Думитрашкови и Бълѳци, и тиж(є) кнѣгинѧ Пнтемиїѧ Исъчасъ съ братїами своими,

www.dacoromanica.ro

с(ы)н(о)ве Илѣни, внуци Алеѯи шетрари, и тиж(е) Ангїелина Книгъшоае и сестра еи, Анница, и братїах их, Щефан и Григорїе, и тиж(е) сестра их, Кїелсим, с(ы)н(о)ве Настасїи, въси внуци и прѣвнѹци Алеѯи шетрари, и тѣгали сѧ много крати съ въси селѣни шт н(а)шего села, шт Слободїѧ Дръкш[ш]анова, что ест шт школ Ботъшански, радї едно бѹкатѹ мѣсто шт хотар село Драгсини, шт конец н(а)шего ставѹ Дръгшанѹ, шткъ запад, под бѹковинѹ, на Сѫтнои рѣци, рѣкѫще Слободїане како тое мѣсто ест н(а)шъ, г(о)сп(о)д(а)рски, и дръжит сѧ къ хотарѹ селѹ н(а)шемѹ, Слободїю.

А сиѫ виш(е) писаниѫ ч(е)л(овѣ)ци, внуци и прѣвнуци Алеѯи шетрари, шни тако штвѣщали како, из давниѫ д(ь)ни, тое мѣсто ест им правда штн(и)на и дѣдн(и)на шт хотар село им, Драгсиним, и ѹказовали и нарѣденїах за потвръжденїе шт Костантин Могила воевода, на знаменїах, такожде и шт Алеѯандрѹ воевода Илїашович. А дрѹгыѫ нарѣденїах старѣишиѫ шни тако рекли: како изгибли за злотворци, когда иѫ воевали и мѫчили въ д(ь)ни иншим г(о)сп(о)д(а)рим, прѣжде нас бывшиѫ, понеж(е) и тот исписок шт Костантин Могила воевода шбрѣтоше его послѣд разбоиником ѹрван и скажен, и ѹказовали и нѣкда лист за сведителство шт Пътрашко вел логофет, шт когда был ѹрѣдник Ботъшански, въ д(ь)ни Еремїѧ воеводї, которда лист такожде еи шбрѣтоше послѧд разбоиником, писаещи и сведителствѹѫщи како и тогда имало тѣжбѹ <словосїане прѧд Еремїем>[2]би воеводї и послал сво<еи>[2] г(о)сп(о)д(а)рскаа лист до Пътрашко ѹрѣдник Ботъшански, а бы им по правдою хотарил, без <ли>[2]цемѣрство. Ан же, по заповѣд своемѹ г(о)сп(о)д(а)рю, Еремїи воеводї, събирал люди добри и хотарил им по правдою, понеж(е) приклѹчил сѧ тогда нѣкии ч<елов>[2]ѣкъ стар, котории знал тѣжбѹ дрѹгое когда тѣгали сѧ Драгсини съ Словосїане, въ д(ь)ни Петра воеводї стараг(о), и божил на своего а(ѹ)ши, за того <м>[2]ѣсто, како ест шт хотар село Дра̑зиним и на знаменїах тѣх писал шт себѣ Пътрашко ѹрѣдник тое писанїе за сведителство.

Того радї, и г(о)сп(о)дств(а) ми шставихом на знаменїах тѣх, по кѹда им хотарил Пътрашко логофет, когда был ѹрѣдник Ботъшански, и послахом лист г(о)сп(о)дств(а) ми до н(а)шего <с>[2]лѹга, Боръленѹл ѹрикари, таковим повѣленїем а бы ѹсмотрил съ люди добри и да хотарит по кѹда хотарил Пътрашко логофет и д<а>[2] им избранит хотар шткъ хотар село Словосїаном. Ан же, по заповѣд г(о)сп(о)дств(а) ми, събирал многиѫ люди добри шт шкр(ъ)сть томѹ мѣсто и знаменал на тѣх знаменїах, еж(е) Пътрашко логофет из давно знаменал.

Потомже, словосїане паки въ завизали тѣжбѹ, рѣкѫще како имают приселованїе шткъ хотар село Драгсиним. Инож(е) г(о)сп(о)дств(а) ми пак<и>[2]ж(е) послахом лист г(о)сп(о)дств(а) ми до н(а)шего слѹга,

www.dacoromanica.ro

Григорїе быв постелник, бр҃дник Ботъ<ш>^{2}дски, д бы зново бсмотрил сего дѣло по правдою. И п<д>^{2}ки събирал люди добри, по заповѣд г(о)сп(о)дств(д) ми, и хотарил им на тих знаменом логофетови Пътрашко, понеж(е) г(о)сп(о)дств(д) ми тако повѣлихом, д бы был им хотар по кбда хотарил Пътрашко логофет; и тако w<бр>^{2}ѣтоше съ своими д(б)шами хотар село Драгсиним, wт ниж<н>^{2}ѣи страни wткъ въстокv б зъподїю wткъ селище Рѧдѣним, wт толѣ право через хвост ставов Дръгшанов, б долинv Чорѣнои и до мост через тои долини, wт тѣлѣ гwри, где идет долина б лѫс, wт толѣ хотар их б лѣс даж(е) до Милѣтин. Тое ест вес хотар wт ниж<н>^{2}д страни.

Потомже, паки прїиде прѣд нами и прѧд нашими болѣри Ѩнд<ро>^{2}ник Сака и пакиж(е) тѣгал(и) лицом на сих виш(е) писаних ч<еловѣц>^{2}и, <в>^{2}нбци и прѣwнvци Ѩлеѕи шетрари, ради една бб<ка>^{2}тб <wт м>^{2}ѣст<о wт того>^{2}ж<е>^{2} село Драгсини, wт вишнѣи <с>^{2}трани, рѣкwще <... тое м>^{2}ѣс<то>^{2} wткъ хотар село Лїещи <и бка>^{2}зовал Ѩндроник Сака един исписок w<т Б>^{2}ремїѧ воевода писавши за жалобv како изгибли нарѣденїах их что wни имали, радї една мр(ъ)твъ ч(е)л(овѣ)ч(ь)ка, еж(е) платили радї тог(о) мѣсто. И wбрѣтохом како тот исписок не ест праведен, нж сътворихом им лист г(о)сп(о)дств(д) ми до н(д)шего слбга, Тодосїе Ѹдрѧ, и тиж(е) събирал люди добри и бсмотрил хотар wт вишнѣи страни и тако обрѣтоше wткъ хотар село Лїещим: wт един гор что сѣ зовет Ѡvшор, просто мѣсто по виш(е) р[р]ѣд Борони, до главv Цбрцеви прилогv, wт толѧ дорогv до глав Дбброви, где идет дорога до Мост Д(о)лги и до Мост Пжрлеви и б Кичеръ до вишнѣи глав полѣни, где братѧт плvгове б долинv Кобжли, и долина више даж(е) нижнїи глав Трестиwари, wт толѣ дорога даж(е) wзер. Тое ест вес хотар.

Того радї, слободїане wт Дръгшан(и) зостали wт нижнѣи страни д Ѩндроник Сака зостал съ своими ръзѣши wт вишнѣи страни. И виш(е) писаних внvци и прѣwнvци Ѩлеѕи шетрари бправили сѧ и поставили себѣ фїержю въ Вистѣр г(о)сп(о)дств(д) ми, како да имают себѣ дръжати хотар и wт нижнѣи страни и wт вишнѣи страни на тѣх заменїах wкож(е) виш(е) пишем. И да не имат(и) нои тѣгати с(ѧ) радї сїа тѣж(е), николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не бмишлет.

Ѹ Сбчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца юни, к҃s а(ь)нъ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici,

Băluța Dumitrăşcoaie, cneaghina lui Dumitraşco din Draxini, fiul lui Alexa şetrar, cu fiii lor, Ionaşco şi Arsenie, şi Nastasiia şi Vasilca, şi de asemenea, Axiniia cu surorile ei, Cârstina şi Anghelina, fiicele Chielsiei, fata lui Dumitraşco şi a Băluței, şi, de asemenea, cneaghina Antemiia Isăceasa cu frații săi, fiii Ilénei, nepoții lui Alexa şetrar, şi, de asemenea, Anghielina Onigăşoaie şi sora ei, Anița, şi frații lor, Ştefan şi Grigorie, şi, de asemenea, sora lor, Chielsia, fiii Nastasiei, toți nepoți şi strănepoți lui Alexa şetrar, şi s-au pârât în multe rânduri cu toți sătenii din satul nostru, din Slobodziia Dracşanilor, ce este din ocolul Botoşanilor, pentru o bucată de loc din hotarul satului Dragsini, din coada iazului nostru, Drăgşani, dinspre apus, sub bucovină, pe pârâul Sitna, zicând slobodzienii cum locul acesta este al nostru, domnesc, şi se ține către hotarul satului nostru, Slobodzia.

Iar acei oameni mai sus-scrişi, nepoții şi strănepoții lui Alexa şetrar, ei aşa au răspuns precum, din zilele de demult, acest loc le este dreaptă ocină şi dedină din hotarul satului lor, Dragsini; şi au arătat şi drese de întăritură de la Costantin Moghilă voievod, în semne, de asemenea şi de la Alexandru voievod Iliaşovici. Iar pentru alte drese mai vechi ei aşa au zis: precum s-au pierdut din <pricina> răufăcătorilor, când i-au bătut şi i-au muncit în zilele altor domni, care au fost înainte de noi, acest ispisoc de la Costantin Moghila voievod l-au găsit în urma tâlharilor rupt şi stricat, şi au arătat şi oarecare scrisoare de mărturie de la Pătraşco mare logofăt, când a fost ureadnic de Botoşani, în zilele lui Eremia voievod, care scrisoare de asemenea ei au găsit-o în urma tâlharilor, scriind şi mărturisind cum şi atunci au avut judecată <slobodzienii înaintea>[2] lui Eremia voievod şi a trimis cartea sa domnească la Pătraşco ureadnic de Botoşani, ca să le hotărască după dreptate, fără fățărnicie. Iar el, după porunca domnului său, Eremia voievod, a strâns oameni buni şi le-a hotărât după dreptate, pentru că atunci s-a întâmplat un oarecare om bătrân, care a ştiut altă pâră, când s-au pârât Dragsinii cu Slobodzienii, în zilele lui Petru voievod cel Bătrân, şi a jurat pe sufletul său, pentru acel loc, precum este din hotarul Draxini şi pe aceleaşi semne a scris de la sine Pătraşco ureadnic acea scrisoare de mărturie.

Pentru aceea, şi domnia mea am lăsat pe aceleaşi semne, pe unde le-a hotărât Pătraşco logofăt când a fost ureadnic de Botoşani, şi am trimis cartea domniei mele la sluga noastră, Borăleanul uricar, cu astfel de poruncă, ca să cerceteze cu oameni buni şi să hotărască pe unde a hotărât Pătraşco logofăt şi să le aleagă hotarul dinspre hotarul satului Slobodzieni. Iar el, după porunca domniei mele, a strâns mulți oameni buni dimprejurul acelui loc şi a însemnat pe aceleaşi semne, pe care Pătraşco logofăt demult le-a însemnat.

După aceea, slobodzenii iarăşi au ridicat pâră, zicând cum au asuprire dinspre hotarul satului Dragsini. Deci domnia mea iarăşi am trimis cartea domniei mele la sluga noastră, Grigorie fost postelnic, ureadnic de Botoşani, ca din nou să cerceteze această lucru cu dreptate. Şi iarăşi a strâns oameni buni, după porunca domniei mele, şi le-a hotărât pe aceleaşi semne ale lui Pătraşco logofăt, pentru că domnia mea aşa am poruncit, ca să le fie hotarul pe unde a hotărât Pătraşco logofăt; şi aşa au aflat cu sufletele lor hotarul satului Dragsini, din partea din jos: dinspre răsărit în zăpodie, dinspre seliştea Rădeni, de acolo drept peste coada heleşteului Drăgşanilor, în valea Ciorénilor şi la podul peste acea vale, de acolo la deal, unde

www.dacoromanica.ro

merge valea în pădure, de acolo hotarul lor în pădure până la Miletin. Acesta este tot hotarul din partea de jos.

După aceea, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Andronic Saca şi iarăşi a pârât de faţă pe aceşti mai sus-scrişi <oameni>[2], nepoţi şi strănepoţi ai lui Alexa şetrar, pentru o bucată de loc, <din acelaşi>[2] sat, Dragsini, din partea de sus, zicând ...[2] acel loc dinspre hotarul satului Lieşti şi a arătat Andronic Saca un ispisoc de la Eremia voievod, scriind de jeluirea, cum au pierdut dresele pe care ei le-au avut, pentru o moarte de om, pe care au plătit-o pentru acel loc. Şi am aflat cum acel ispisoc nu este adevărat, dar le-am făcut cartea domniei mele la sluga noastră, Tudosie Udrea, şi de asemenea a strâns oameni buni şi a cercetat hotarul din partea din sus şi astfel au aflat dinspre hotarul satului Lieşti: de la un deal ce se cheamă Ouşor, drept <la> locul pe din sus de rediul Voronii, până în capătul prelucăi lui Giurgea, de acolo drumul până la capătul Dumbravei, unde merge drumul la Podul Lung, şi la Podul lui Pârlea şi la Chicere până la capătul de sus al poienii, unde întorc plugurile în valea Cobâlei, şi valea mai sus până la capătul de jos al Trestioarei, de acolo drumul până la iezer. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, slobodzienii din Drăgşani au rămas din partea de jos, iar Andronic Saca cu răzeşii săi au rămas din partea din sus. Iar mai sus-scrişii nepoţi şi strănepoţi ai lui Alexa şetrar s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie în Vistieria domniei mele, ca să aibă a stăpâni hotarul şi din partea de jos şi din partea de sus, pe acele semne ce mai sus scriem, şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pără, niciodată, în veci.

Şi nimeni să nu se amestece.

La Suceava, în anul 7152 <1644>, luna iunie, 26 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare târzie>: Vasilie v(oie)vod, din leat 7152 <1644> iunie 26, pe Drăgşani.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXVIII/84. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară, pierdut.

Idem, M-rea Coşula, V/6 (copie veche, cu data de zi: „27"); idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXVIII/85 şi 86 (două trad., din care una din 1817 aprilie 7, de Pavel Debrici clucer, ambele cu data de zi: „27"); ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CMXXVII/27, f. 38 r. (menţ., într-o catagrafie a averii m-rii Coşula, întocmită la 22 februarie 1841).

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 380, f. 87 v. şi f. 90 v. (rez.); ibidem, p. 180–181 (rez.); ibidem, nr. 384, p. 337 (rez.); idem, Documente, CDLVI/8, f. 12 r., nr. 298 şi CCCXXIV/16, f. 28 r., nr. 3 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/358 a şi b (foto. după orig. şi după trad.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 226–227, 317, 328 (menţ.); *Catalog*, II, p. 346–347, nr. 1730 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Coşula, V/6, cu data: 1644 <7152> iulie 27).

[1] Şters.

[2] Rupt.

www.dacoromanica.ro

359 — 1644 (7152) iunie 28

Ispisoc sârbesc împreună cu tălmăcirea lui di la domn(ul) Vasili voievod prin cari întăreşti stăpânirea lui Ilie, ficiorul Cozmii Bânzari şi soţâiei sali, Vasilicăi, pi un loc di sat ci să numeşti din vechi Hrăjavca, iar acum Poiana Gatcăi, pi amândoo feţile pân(ă) la capătul Poienii Mândrii, şi la capătul Poienii Danciului, pi amândou(ă) feţili, cu loc di heleştei, cu moară Hrăjavnii, ci esti în ţinutul Orhei, cu fânaţi şi cu tot venitul, ci l-au cumpărat di la Grigorce şi surorile lui Nastasâea, Ileana şi Gâţa, fiei[1] Irinei Şănţoaei din Vovineşti, drept 45 galbini, bani buni, ce şi ea l-au avut di la Manea Hrăjavna, cu uric di la Ştafan vodă cel Bătrân.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 62–63, nr. 42. Rez. dezv., dintr-o condică a averilor m-rii Gârbovăţ.

[1] Greşit, în loc de: „fiii".

360 — 1644 (7152) iunie 28

Un ispisoc de la Vasile v(oie)vod pentru pâra ce-au avut ficiorii lui Mălai cu Vasili Cărăimanu ce-au fost pitaru, pentru nişte părţi de ocină din satul Brătenii, ce sânt pe Başău, în ţân(u)t(ul) Dorohoiului.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CLXXX/58. Rez. într-un „izvod de scrisori moşiei Brătenii, ce au pus amanet comis(ul) Costachi Jora".

361 — 1644 (7152) iunie 30, Suceava

† Иw Вас(и)лїє воєводи, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѭ. Adecă s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domnii méle Ghiorghie din Sălişti cu Iordachie şi cu frate-său den Sălişti prentru un sărac de om, a lui Petrimanu, ce şéde în ograda lui Ghiorghie, că el iaste vecin lui Ghiorghie, iar Iordachie şi frate-său au vrut să-l ia de la Ghiorghie şi el iaste la Ghiorghie den dzilele lui Barnovschie vod(ă).

Prentr-acéea, au rămas Ghiorghie pre Iurdachie şi pre frate-său, denaintea domnii méle.

Deci ca să aibă a-i lăsa vecinul lui Ghiorghie în paci şi să nu să mai pârască aceasta pârâ, niciodată, în véci, preste cartea domnii méle.

V Сѣчав(ъ), л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв <7152/1644> юн(ие) а҃ <30>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XXXV/1. Orig., hârtie (29 x 19 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar. Cu o copie modernă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/361 (foto. după orig.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, X, p. 153–154 (orig.).

www.dacoromanica.ro

362 1644 (7152) iulie, Suceava

Нои[1] **Василіе в(ое)в(о)д(а), Божію милостив**[2]**, г(ос)подарю Земли Мwлдав[в]скои.** Dat-am carte domnii meli boiarilor domniei meli, lui Buhuş ce au fost vist(ie)rnic, şi lui Iordachi spat(arul) cel mari, şi lui Costandin Stârce ci au fost pârcălab, şi Drăgăşăscului, şi lui Darie Stârce, spre ace ca să hie tari şi puternici cu carte domniei meli a ţâne sălişte Hrimancăuţâlor, ci esti în ţânutul Hotinului, cu hotar şi cu tot venitul, pentru căce s-au fost făcut o moarti di om într-acel hotar, când au fost dom(ni)e me vor(ni)c mari în Ţara di Sus.

Şi au plătit ace moarti di om întru mânule domniei meli cu bani. Şi au pierit şi 17 boi, tot pentr-acea moarte.

Pentru aceea, nimine să n-aibă a să amesteca dintr-acei oamini a cui au fost acea ocină, nici să vânză cuiva, iar de vor vre să întoarcă toţi acei oameni, Mălăeştii, cât s-au dat pre acea moart(e) de om şi vor vre să vânză altuicuiva, ci altul nimine să n-aibă a întra să cumpere de la dânşâi fără boiarii domnii meli ce mai sus scriim, Costandin Stârce şi Darie, pentru căce iast(e) ace silişti întri satile lor din toati părţâle, nimine să n-aibă a să amesteca preste carte(a) domniei meli.

Тое пишем. Инак да не бѹдет.

Ѯ Сѣчав[в]д, велет 7152 <1644> **юлии.**

Сам г(ос)под(и)на велѣл.

Вел лwг(о)ѳ(е)т искал[3]**.**

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXCI/52. Copie, într-o condică de la începutul sec. al XIX-lea.

Idem, Fond Divanul de întăriturі, tr. 1765, op. 2014, dos. 4, f. 195 (copie); idem, Documente, CXLVI/7, f. 3 r. (rez.).

Arh. Regiunii Cernăuţi, f. 3, dos. 40, f. 39 (trad. rusă).

EDIŢII: Băleanu, *Doc. şi regeste moldoveneşti*, în C.I., anul VIII–IX (1932–1933), nr. 2, p. 113–114, nr. 26 (copia de la Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul de întăriturі); *Moldova*, IV, p. 105–106, nr. 37 (trad. rusă de la Arh. Reg. Cernăuţi şi trad. rom. cu slove chirilice).

---

[1] Greşit în loc de: „Иw"

[2] Aşa în copie.

[3] Se indică, într-un cerc: „L(ocul) p(eceţii) g(o)spod.

363 1644 (7152) iulie 1, Suceava

† Їw Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мwлдавскими болѧри, великими и малими, Василіе Кошѣтанѵл и брат его, Исак апрод, и дрѣгии брат иχ, Павел, и сестри иχ, Илѣна и Ѡдокица, с(ы)нове Тодер Кошѣтѧнѵл, внѹци Иванко писари, прѣwнѹци Матѣш митник, по иχ доброи воли, неким непонѹжденi а ни приселованi, и продали

своа правда wтн(и)на и дѧдн(и)на wт ѻрик что имал прѧдѧ их, Матїаш митник, wт стараго Стефана воеводи и wт иних нарѣденїах что wни имали за потверъжденїе wт Еремїѧ Могила воевода, и wт Стефан(а) воевода Томшевич и wт Радѹл воевода, и wт исписок за тѣжвѹ и за фїержю wт самаго г(о)сп(о)дстве(а) ми, когда тѣгали сѧ прѧд г(о)сп(о)дстве(а) ми съ Костин, с(ы)нъ Бѹцѹрко, и съ Їwнашко Wнигаш wт Wрѣшѧни, <за>[1] половина село Безержчѧни, что сѣ н(ы)нѣ зовет Бѹсѣнии, ниж(е) Кошѹт<ѣни>[2], съ ставъ на потоци се<л>[2]о, что ѹ в(о)лост Хжрлъускомѹ, под бѹковинѹ, wт ватрѹ село, и wт полѣ и wт вес приход. Тоа продали н(а)шемѹ вѣрномѹ болѣринѹ, <Ю>[3]рга вел вистѣрник, ради сто и петдесет левкови <в>[2]итих[4].

Ино виш(е) писан, н(а)шъ вѣрнии болѣрин, Юр<г>[3]а вел вистѣрник, въстал сѧ и заплатил въсе испжлно тиж(е) више писаних п(и)н(ѧ)зи, р҃н ѵгарски жолтї[5], въ рѹки прѣд реченним ч(е)л(овѣ)ци Василїе: и брат(и) ег(о), Исак и Павел, и сестри их, Илѣна и Wдокица, с(ы)н(о)ве Тодер Кошѹтѣнѹл, внѹци Иванко писари, прѣwнѹци Матїаш митник.

Того радї, и мы ѡко ѹвидѣхом междо ними их доброволное токмеж(е) и испжлнои заплатѹ, такожде и wт нас дадохом и потвръдихом виш(е) писанномѹ, н(а)шемѹ вѣрномѹ болѣринѹ, Юрга вел вистѣрник, на тоа половина село Безержчѧни, что <с>[2]ѣ зовет Бѹсѣнии, како да ест емѹ правда wтн(и)на, и викѹпленїе, и ѻрик и потверъжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѹмишлет.

ѿ Сучав(ъ), л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃нв юл(їе) а҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

† Шѧндир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie Coşutanul şi fratele lui, Isac aprod, şi alt frate al lor, Pavel, şi surorile lor, Ileana şi Odochiţa, fiii lui Toader Coşuteanul, nepoţii lui Ivanco pisar, strănepoţii lui Matiaş vameş, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din uric ce au avut străbunul lor, Matiaş vameş, de la bătrânul Ştefan voievod şi din alte drese de întărire ce au avut de la Eremia Moghilă voievod, şi de la Ştefan Tomşevici voievod şi de la Radul voievod, şi din ispisoc de pârâ şi de ferâie de la însămi domnia mea, când s-au pârât înaintea domniei mele, cu Costin, fiul lui Buţurco, şi cu Ionaşco Onigaş din Orăşeni, pentru jumătate din satul Bezerâcéni, ce acum se cheamă Budzénii, mai jos de Coşuteni, cu iaz pe pârâul satului, ce este în ţinutul Hârlău, sub bucovină, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Aceea au vândut-o credinciosului nostru boier, Iurga mare vistiernic, pentru o sută şi cincizeci lei bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Deci mai sus scrisul, boierul nostru credincios, Iurga mare vistiernic, s-a sculat şi a plătit totul deplin acei mai sus scrişi bani, 150 galbeni ungureşti[5], în mâinile înainte zişilor oameni: Vasilie şi fraţii lui, Isac şi Pavel, şi surorile lor, Ileana şi Odochiţa, fiii lui Toader Coşuteanul, nepoţii lui Ivanco pisar, strănepoţii lui Matiaş vameş.

Pentru aceea şi noi, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoia lor şi plată deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului, credinciosului nostru boier, Iurga mare vistiernic, acea jumătate din satul Bezerâcéni, ce se numeşte Budzénii, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Suceava, anul 7152 <1644> iulie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare ulterioară>: † Ispisoc de la Vasilie vodă pre Budzénii de la Hârlău.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXV/38. Orig., hârtie difolio (43 x 28,5 cm), rupt la îndoituri, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/363 (foto.).

---

[1] Omis.

[2] Şters şi rupt.

[3] Pătat.

[4] сто и петдесет левкови битиҳ, scris de altă mână, cu altă cerneală.

[5] р҃н угарски жолтї, scris de altă mână, cu altă cerneală.

364 1644 (7152) iulie 1, Suceava

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїиде прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Магда[1] и сестра еи, Ѳгафїѧ, внѹкини Ѳчко, и тѣгали лицом на слѣга н(а)шег(о) Дѹмитрашко, с(ы)нь Николаи wт Гирмни, радї една част за wтн(и)нѵ wт село Микѹлинци, wт в(о)лост Дороҳоюскомѵ, рѣкѫщи тиж(е) виш(е) писаниҳ жен(а) како сътворит им приселованїе Дѹмитрашко и възмет им wтн(и)на без закон. Ѳ слѣга н(а)шь, Дѹмитрашко, с(ы)нь Николаев(и), wн ѳказовал един запис wт тиҳ виш(е) писаниҳ жен(и), Магда и Ѳгафїѧ, внѹкини Ѳчко, сътворен тот запис wт прѣд нѣколкиҳ люді добрии, имѣ им: Їѡнашко Робѵл wт Перержта, и Лупѵл, с(ы)нь Мътїѡш wт Краснолѹка, и Пътрашко попа wт Гирмни, и Фокшѣ дїакон wт там, и Василїе Комънескѵл wт там, и Григорїе

Пантенко wт там, и Кѣзак и Їванко wт там, писаѣщи и сведителствѹѭщи въ тот запис, како кѹпил Николаи, wтец Дѹмитрашков(и), тоа часть за wтн(и)нѵ wт сиχ жен(и) виш(е) писаниχ, Магда и Агахїѣ, внѹкини Вѹчко, wт половина село Микѹлинци, петаа часть, радї четиридесѣт и пет талер(и) личниχ.

Ино г(о)сп(о)аствѣ(а) ми съдиχом иχ <съ>[2] н(а)шим праведним сѫдїем и wбрѣтохом въ истиннѫ како кѵпил Николаи тоа часть за wтн(и)нѵ wт Магда и wт Агахїѣ, и зостаали тиχ жен(и) wт вес закон, а Дѹмитрашко, с(ы)нь Николаи, ѹправил сѧ како да имает аржати себѣ wтн(и)нѵ, съ въсѣм доχодом. И да не имают наи тѣгати с(ѧ) радї сїѣ тѣж(вѹ), николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом н(а)шим.

Ѯ Сѵчав(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв юл(їе) а̄.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Magda şi sora ei, Agahiia, nepoatele lui Vucico, şi au pârât de faţă pe sluga noastră, Dumitraşco, fiul lui Nicolai din Ghireni, pentru o parte de ocină din satul Miculinţi, din ţinutul Dorohoi, zicând acele mai sus scrise femei că le face împresurare Dumitraşco şi le ia ocina fără lege. Iar sluga noastră, Dumitraşco, fiul lui Nicolae, el a arătat un zapis de la acele mai sus scrise femei, Magda şi Agahiia, nepoatele lui Vucico, zapisul acela făcut dinaintea a câţiva oameni buni, anume: Ionaşco Robul din Pererâta, şi Lupul, fiul lui Mătiiaş din Crasnaluca, şi Pătraşco popa din Ghireni, şi Focşa diacon de acolo, şi Vasilie Comănescul de acolo, şi Grigorie Pantenco de acolo, şi Căzac şi Ivanco de acolo, scriind şi mărturisind în acel zapis, cum a cumpărat Nicolai, tatăl lui Dumitraşco, acea parte de ocină de la aceste femei mai sus scrise, Magda şi Agahiia, nepoatele lui Vucico, a cincea parte din jumătatea satului Miculinţi, pentru patruzeci şi cinci de taleri număraţi.

Deci domnia mea i-am judecat <cu>[2] dreaptă judecată şi am aflat într-adevăr că a cumpărat Nicolai acea parte de ocină de la Magda şi de la Agahiia, şi au rămas acele femei din toată legea, iar Dumitraşco, fiul lui Nicolai, s-a îndreptat ca să aibă a-şi stăpâni ocina, cu tot venitul. Şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pâră, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Suceava, anul 7152 <1644> iulie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, mai multe însemnări, dintre care una din aceeaşi vreme>: † Запис wт Миклинци, wт Магда и Гахїе[3]; <alta ulterioară>: ... Niculenţi <şi una de la începutul sec. al XIX-lea>: Ispisocul domn(ului) Vasâli v(oie)v(o)d pentru o parte de locu din satul Miculinţi, din let 7152 <1644> iuli(e) 1, care nu priveşte pe măn(ăstire), împreună cu tălmăcirea lui şi hrisovul domnului Vasilie v(oie)v(o)d, rusesc, din 7152 <1644> iulie 1.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Coşula, VII/5. Orig., hârtie difolio (31 x 21,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.
Ibidem, XI/2 (copie); IV/80, nr. 56 şi IV/84, nr. 55 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/364 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 345, nr. 1722 (rez. după orig.).

---

[1] Al doilea а, modificat din altă literă.
[2] Şters.
[3] † Zapis pentru Miculinţi, de la Magda şi Gahia.

365 — 1644 (7152) iulie 4

O carti gos(po)d în cari carti arată cum că la Vasâle vodă, din velet 7152 <1644> iuli(e) 4, scris cu hotărâre că sî(n)t Răpezăşti.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXLIV/2, f. 1 r. Menţ., în copia din 1837 iunie 28 a unei hotarnice, din 1796 mai 25, referitoare la împresurarea moşiei Răpezăşti, <ţ. Neamţ>, dinspre Cârligi, Buciumi şi Galbeni.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/365 (xerocopie).

366 — 1644 (7152) iulie 4

Suret de la Vasilie voievod pentru moşia Dracşanii.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Coşula, IV/80, f. 8, nr. 28. Menţ.
Ibidem, IV/84, nr. 99 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/366 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 345, nr. 1723.

367 — 1644 (7152) iulie 5

Zapis de la Antimie prin care vinde dreaptă parte sa ce-au avut în sat în Tăoşti lui Ionaş Aleuş, drept 4 taleri.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 20, f. 109. Rez., în copia unei cărţi de judecată, din 1832 august 24, pentru o parte din hotarul satului Tăoşti, pe Crasna, ţinutul Vaslui.

www.dacoromanica.ro

† Ade<că>[1] eu, Tuader Echim, scriem şi mărturisăscu cu ce<st>[1] zapis al miu cum am vâ<n>[1]dut casa mea de sat de Turbăteşti, ce iasti la ţânutul Cârligăturii, ѕѣт[2] Oncea şi fétii méle, Titienii, driptu 12 lii bătuţ(i).

Şi <în>[1] tucmala nustră au fostu toţ(i) omeni boni, anomé: Mânjea, şi Mirăuţă de Procélnici, şi Toader de Nideianii, şi preutul Ipatii de sat de Turbătişti şi Gheorghi Saula tij <din>[1] Procilnici. Aş(i)jdirea ce mai sus scrii denae<n>[1]tea acestur omeni boni.

Şi această tucmală boni ce s-au făcut de<n>[1]tre noi de să va rădica de fociorii mii, anome den meni[3], de Toader den Echim, să m-aibă[4] triabă cu casăle den ficiori mii sau de rudele méle.

Şi, mai pre mari credi<n>[1]ţ(ă), ni-m pos şi <pe>[5]ceţăle, să să ştie.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃нв <и>[1]vл(їе) ѕ҃ а(ь)ни[4].

† Popa Ipati <m. p.>.

† Eu, Toader, a<m>[1] scris <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Sf. Sava – Iaşi, XXXIV/12. Orig., hârtie (29 x 19 cm), filigran, patru amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/368 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 345, nr. 1724 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] ginerelui
[3] Aşa în orig.
[4] Greşit, în loc de „n-aibă".
[5] Şters.
[4] Văleatul scris de altă mână şi corectat din 7160 <1652>.

369 1644 (7152) iulie 7, Suceava

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Adecă au venitu înnaintea domnii méle şi înnaintea boiarilor domnii mél(e), a mari şi a mici, Toma ce-au fostu sulgear şi cu giupâneasa lui, Aftimiia, fata lui Gavril ce-au fostu sulgear, de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, ce de a lor bunăvoie, şi au vândut ai săi derepţi ţigani, anumé: Cârstea ţiganul şi cu ţiganca lui, anume Mirla, şi cu feciori lui, anume: Condrea şi Ivan, şi Măriia, şi Eftimiia şi Nastasiia, toţi feciori Cârstei. Acéstea[1] ţigani au vândut lui Bălan pârcălabul de Hotin, dereptu patrudzăci de galbeni, bani bun(i), acei ţigani ce mai sus scrie, care ţigani au fostu direpţi ai lui Gavril ce-au fostu sulgear.

Şi s-au sculat boiarinul nostru ce mai sus scrie, Bălan pârcălabul de Hotin, şi au plătit acei bani deplin pre mâna lui Tomei ce-au fostu sulgear şi giupânésăi sale, Aftimiei, fata lui Gavril ce-au fostu sulgear; au dat deplin acei patrudzeci de

www.dacoromanica.ro

galbeni, bani buni, pre acei ţigani ce mai sus scrie: Cârstea ţiganul şi cu muiarea lui, Mirla, şi cu toţi feciori(i) lor ce mai sus scrie.

Deci domniia mea, deaca am vădzut de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), domniia mea încă am datu şi am întărit boiarinului nostru ce mai sus scrie, ca să-i hie acei ţigani derepţi de moşie, neclătiţi nice dănăoară, în véci.

А ИН НИКТО ДА СѢ НЕ ѠМИШАЕТ ПРѢД СИМ ЛИСТОМ НАШИМ.

Ѯ Сучаѕ(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃нѕ <7152/1644> **юл(іе) з҃** <7>.

† Сѧдм г(о)сп(о)д(и)н[н]ъ вел҃ѧл.

Тодерашко вел ѧwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Горовеи <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Cârste ţiganul <şi una ulterioară>: De pe Bălan comisul.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVII/222. Orig., hârtie difolio (32 x 19,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/369 (xerocopie).

---

[1] Aşa în orig.

370 1644 (7152) iulie 7, Tuliceşti

Un zapis a lui Flore hergheleţiu[1], ficiorul lui Marco din sat din Vorniceni, şi Stanca, fata lui Ion de acole, şi Ursul, ficiorul lui Stănislav, şi cu ficiorul lor, cu Toader **wт там**[2], precum de bunăvoie lor au vândut o bucată de ocină din sat din Vorniceni, parte unui bătrân, a moşului lor, a popii lui Ursul din Vorniceni, dintre baltă până în Gârla lui Tuluc, alături cu Pruteţul, până la gura Gârlei i Petresii, de acolo în sus spre de ceea parte de Pruteţ prin ţărmure în sus, până în casa lui Ciotiche, iar de la casa lui Ciotiche spre apus, până în vie Porlii, pe din sus de un pârâu şi de un nucu pre lângă râpă, în dreptul locului până diasupra Mălienii, dincoace unde să adună hotarul dumisali pârcălabului Enache, unde fuge apa în acolo şi încoace, iar până în vatra satului.

Aceasta au vândut-o lui Tudos(e)[3] vamiş de Galaţ(i)[3], drept 40 de galbini, bani gata, ca să-i fie driaptă moşie în veci, şi dintru oameni lor nime să n-aibă triabă. Iar care din rude sau din ficiorii lor s-ar amestica să hie treclit, şi proclet, şi afurisit şi negru ca Iuda. Iar din rândul dresălor sau a uricilor, nime n-are nici un dresu, că au perit când tătarii <au venit>[4].

Şi, pentru credinţa, neavându pecete au pus degitile.

S-au scris la Tuliceşti, velet 7152 iulie 7.

Flore; Ursul; Stanca; Toader; Miloş martur; Andrei Iujdel; Alecsa cel mare **wт Гѧлац(и)**[5]; Costandin cupeţ **wт там**[2], mar<tor>[4]; Mihalce mart<ur>[4]; Micul Văsuiu mart<ur>[4]; Vasile Driman; Ursul sân Cumleţ; Ionaşcu Lăpuşnianul; Dumitraşcu; Macsân **wт** Tuliceşti; Iosăf **wт там**[2]; Chifanie; Negre.

www.dacoromanica.ro

După Mihailovici, *Doc. Constantinopol*, p. 45, nr. 33 (copie, din 1811 noiembrie 30, de pe copia din condica m-rii Brazi).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 379, op. 410, dos. 1, f. 122 şi 132 (rez., cu data de lună: iunie, în opisul documentelor moşiilor Tatarca şi Vorniceni, ţinutul Covurlui); ibidem, Tr. 1176, op. 1300, dos. 54, f. 571, nr. 1 (rez., cu data de lună: iunie, într-un jurnal din 1837).

---

[1] Aşa la Mihailovici, probabil greşeală, în loc de: „herghelegiu".
[2] „de acolo".
[3] Întregirea noastră
[4] Întregirea editorului.
[5] „din Galaţi".

371 — 1644 (7152) iulie 10, Boziiani

† Adecă eu, Ifrim călugărul, ficiorul lui Ionaşco, nepotul Gagiului, scriu şi mărturisăscu cu cestu zapis al miu cum am vândut a me dereptă ocină şi moşii dooâdzăci şi dooî de pământuri[1] şi şépte curături den sat den Giurcani[2], de neme nevoit nece asuprit, ce de bonăvoia mea, am vândut dumisali, lui Ghiorghii păharnicul cel mari, dereptu dooâdzăci de lei bătuţi, dennaintea popei lui Ghirasim de Boziiani, şi denaintea lui Ionaşco Talpă de Şerbeşti, şi denaintea lui Pătraşco de Hlăpeşti, şi denaintea lui Ştefan Lungul den Bahnă şi denaintea a mulţi omeni buni, megiiaşi de pre înpregiur.

Dereptu credinţa, ne-am <pu>[3]s peceţile şi am şi iscălit.

<Şi să>[3] fii dumnealui volnic a-şi face şi deresé dumnéşti pre-acestă oci<n>[3]ă, ca să să ştii.

Б(ъ) л(ѣ)т(о), ѯзр҃нв <7152/1644>, **пис(а) в Бозиини, юл(іѣ) і** <10>.

Ifrem că[r]lugăr <m. p.>.

† Popa Gherasim <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare ulterioară>: † Zapis dé la Giurcani.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXI/35. Orig., hârtie difolio (29 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri şi lipit.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/371 (foto.).

---

[1] „pă", scris deasupra rândului de aceeaşi mână.
[2] „den sat din Giurcani", scris deasupra rândului de aceeaşi mână.
[3] Rupt.

372 — 1644 (7152) iulie 10

13 păm(ânturi), 11 paş(i), 4 pal(me), parte lui Drăgşan, cumpărătur(i) lui Vas(i)lie Gorovei diiac, cu ispisoc de la Vas(i)lie vod(ă), din vălet 7152 <1644> iul(ie) 10, de la ficiori(i) lui Drăgşan, Gligore, şi Mărica şi Dochiia, nepoţi Savii Cucul.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXIII/36, f. 1 v. Menţ., într-o hotarnică a satului Bârgăoani, ţinutul Neamţ.

Ibidem, LXXIII/37, f. 2 r. (aceeaşi menţ., cu deosebirea că vânzătorii sunt numiţi nepoţi ai lui Drăgşan).

373 1644 (7152) iulie 11, Poiana Cârnului

† Adecă eu, Banul vel medelnicér, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cumŭ măriia sa, domnu nostru, Vas[s]ilii vod(ă), ne-au trimis acicea[1] la munte pentru loc domnescu ce au fostu zâ<câ>[2]ndu satul Dărmăneşti şi [şi] pentr-altu loc domnescu ce-au fostu acolo la munte. Dec(i) măriia sa vod(ă) s-au m(i)lostivit şi au luat acel loc de la Dărmăneşt(i) şi l-au dat acestor doo svente mănăstir(i), anume Besericanilor şi a Pângăraţilor.

Dec(i) am înpărţit acel loc în doo şi am dat mănăstirei Besericanilor să ţie partea den sus: den poteca Hangului, culmea Grohotişului, până în Gliméia cea Mare, den Gliméia cea Mare în gios, pre un pârâu cé iaste un măr lângă dânsul, şi pre pârâu în gios, în direptul locului, până în apa Bistreţii, şi pestre Bistriţ(a) în direptul locului până în piciorul Crasnii, şi pre picior la deal până în curmătură, şi în sus costa[1] Potociului şi opcina Măgurii până în Obârşie, şi în sus direptu până în vârvul Măgurii până în capul vârvului muntelui, şi den capul muntelui direptu în gios până în potica Aţei, şi de-acolea potica în sus până în culmea Toroglé[glé]jului, culmea în sus până în Muntele Lungu, den muntele Lungu începi în Cepiiaş şi la valé, în gura Ivanăşului, până în Bicaz, şi Bicazul în gios până în gura Négrii, şi culmea Piciorului Săcuescu până în potica Semei, la vale, până în Horştur[3] şi direptu la deal până în vârvul Boului, şi la vale, în direptul locului, până <în>[2] apa Bistriţei, şi Bistriţa în gios până în potica Hangului şi până în Scaune, în vârvul Grohotişului, unde să înpreună hotarăle.

Deci ca să aibă a-ş(i) fac(e) şi direse domneşt(i) de danie şi de miluire, ca să să ştie.

V Поѡна Кърнулуи, п(и)с(а) в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв, <7152/1644>, м(ѣ)с(а)ца юл(іе) а҃і <11>.

Из, Василіе Баньл вел мед(елничар) <m. p.>[4].

† Iorga vătav am scris <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Bisericani, XIII/39. Orig., hârtie difolio (31 x 20,5 cm), filigran, sigiliu inelar rotund, aplicat în fum, neclar.

Idem, Ms., nr. 548 (Condica M-rii Bisericani), f. 15 (rez., fără dată).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/373 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 346, nr. 1726 (rez. după orig.).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Omis.

[3] ѱ, scris peste ро.

[4] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Vasilie Banul vel medelnicér, mărturisăscu cu [cu] ceastă scrisoare a noastră cum măriia sa, domnu nostru, Vasilie voievoda, ne-au trimis la munte să socotim un locu ce au fostu dreaptă ocină şi branişti domnească, care loc au dat mănăstirei Beserecanilor şi mănăstirei Pângăraţilor.

Deci l-am împărţit în doaă părţi şi am ales: mănăstirea Pângăraţii să ţie locu den Straje în sus pe apa Bistriţei, pre îmbe părţile de apă, munţii cu poienile şi cu tot vinitul. Şi sémne să încep: den potica Hangului, den Scaune, Opcina Grohotişului până în Muncel, de acolea în dreptul locului până în Gliméia cea Mari den gios, de acii la vale pre un pârâu adâncu şi săcu ce iaste un măr lângă dânsu, de acii pârâul la vale până în apa[a] a Bistriţei, şi peste Bistriţi în dreptul locului în Piciorul Crasnei, şi Piciorul la deal până în curmătur(ă), de acii în sus coasta Potociului în Opcina a Măgurei până în Obârşie, în capul Măgurei, şi de acolea direptu la vale, până în potica Aţei, de-acii potica în sus până în culmea Torocléjului, de acii culmea în sus până în Munteli Lungu, opcina muntelui până în Bolovanăş, şi opcina până în Trăhaaoş şi până în Gruiul lui Balintu şi obârşiile Tarcăului, de acii Tarcăul în gios până în Bistriţ(ă) şi Bistriţa în gios până în Stencă, de acolea în dreptul locului până în fântână, lângă răchită, de-acolea în vârvul Părului, culmea în sus <p>[1]ână în Munţelul cel Mari, pe la obârşiile Arinişului, de acii culmea Grohotişului până în Scaun, în potică.

Aşé s-au ales; şi ca să aibă a-şi faci sv(â)nta mănăstiri Pângăraţii şi drése domneşti de miluire şi de danie, cum le-au dăruit măriia sa, domnu nostru, carili mai sus scrie, ca să să ştie.

Пис(а) ѵ Поиана Кърнѵа, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644>, **м(ѣ)с(м)ца юл(іе), а҃і** <11> **д(ь)нъ.**

Аз, Василіе Банъ вел мед(елничар) <m. p.>[2].

Иврга вътав искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/70. Orig., hârtie difolio (30,5 x 21 cm), filigran, sigiliu inelar oval, aplicat în fum, neclar.

Idem, M-rea Bisericani, XIII/40 (copie); idem, Achiziţii Noi, MMCCCXCVI/7, nr. 32 (rez., cu data de lună greşită: iunie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/374 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 345–346, nr. 1725 (rez. după orig.).

[1] Rupt.

[2] Sigiliu inelar.

375 1644 (7152) iulie 13

Un suret de pe un ispisoc sârbesc de la domnul Vasâli v(o)i(e)vodi, din 7152 <1644> iuli(e) 13, ce este întărit de Giudecătoriia Hotinului, la an 1823 av(gu)st 23,

www.dacoromanica.ro

prin care să arată că au venit înainte domnii sale şi înaintea tuturor boierilor, rugătoriul, popa Buda bătrânul, din Tâlhăreşti, şi cu frate-său, Rusu, ficiorii lui Urlic, nepoţii lui Borici Braivici, şi nepotul lor de sor(ă), Vasâle Bahrin, ficiorul lui Ionaşc(u) şi strănepot lui Borici, cu şi nepotul lor de sor(ă), Pavăl, ficiorul Nastasâi, nepot lui Urlic şi strănepot lui Borici, şi au arătat înainte domnii sale un uric de la bătrânul Alexandru v(oie)vod, scriindu pentru moşâile lor rugându-să să li să întărească stăpânire fiindcă s-au înmulţit neamurile şi să aibă ale sale dresuri pe părţile ce li să vor veni.

Adecă, a patra parte din satu Dumenii, ţân(u)t(ul) Hotinului, pe apa Prutului, cum şi din satul Epurenii, ce-i pe apa Jâjâi, în ţân(u)t(ul) Hârlăului, din a patra parte de sat, ce din sus, a patra parte, cum şi din satul Ungurenii, ce-i pe apa Jâjâi, în ţân(u)t(ul) Hârlăului, din a patra parte de sat, ce din gios, a patra parte, după cum li-au avut şi mai înainte.

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 380, p. 298. Rez. dezvoltat, în anaforaua din 1824 iunie 20, de pe trad. întărită, în 1823 august 23, de Judecătoria Hotin.

Ibidem, f. 149 v. (rez.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 318 (menţ.).

376 1644 (7152) iulie 14, Suceava

<†>[1] Noi[2] Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţărâi Moldovii. Scriem domnie mea la sluga domnii mele, la Dumitraşcu Glod. Dămu-ţi ştire că s-au pârât de faţă înainte domnii mele Ursul Vartic ce-au fostu vor(ni)c cu Ştefan şi cu Ursul de-acolo pentru o bucată de ocenă din Ursăşti, zicându Vartic vornic precum au cumpărat tatăl său, Vartic, tot satul Ursăşti, şi au arătat şi un uricu de la Pătru vodă de cumpărătură şi altu uricu de la Aron vodă de întăritură pre satu pre Ursăşti, iar Ştefan şi Ursul iar au arătat un zapis de la oameni de cumpărătură, cum au cumpărat tatăl lor o bucată de ocenă de acole de la un Vasile.

Pentru aceea, deacă vei vede carte domnii mele, să aibi a merge la satu la Ursăşti, împreună cu omul a lui nostru credincios şi cinstit boierin, Toderaşcu logof(ă)t(ul) cel mare, şi să strângeţi oameni buni, bătrâni, di pinpregiur, megiiaş(i), şi să-i întrebaţi de vor şti acei oameni buni şi vor zice cu sufletele lor că ştiu ei cum au cumpărat Toader Bârgău, tatăl lui Ştefan şi a lui Ursul, ace bucată de ocenă de la Vasile şi va fi fostu ocena a lui Vasile şi o va fi ţânut el şi tatăl său, să aibi a face o scrisoare cu acei oameni buni şi să ne dai ştire; iar de nu vor şti oameni buni să fi cumpărat Toader Burgău[3] ace ocenă de la Vasile sau de nu va fi fostu ocena a lui Vasile, iar Ştefan şi Ursul să rabde de ocenă.

Şi altul să nu să amestece preste carte domnii mele.

S-au scris la Suceavă, 7152 <1644> iul(ie) 14.

Însuş(i) domnul au poruncit[4].

Vel log(o)f(ă)t au învăţat.

Enache Plop <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 57 v. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/376 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 346, nr. 1727.

---

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de „Io".
[3] Aşa în orig.
[4] Urmează, într-un cerc, menţiunea: „Pecete g(os)p(o)d".

377 <După 1644 (7152) iulie 14>

O mărturie de la Dumitraşcu Dule în care face înştiinţare către dum(nea)lui Toderaşcu vel log(o)f(ă)t cum au mersu cu carte g(os)pod de au strânsu oameni buni pentru o pârâ ce s-au pârât Varticu cu Ştefan şi cu fraţii lui Drărdăr ce-au avut ei, scriindu într-un zapis de cumpărătură de la un Vasile, sân Toader, a opta parte din satu din Ursăşti, şi i-au întrebat de ştiu de acea cumpărătură şi ţânut-au tatăl lor cu tatăl lui Varticŭ sau feciorii loru cu Varticel. Şi ei au dat samă, cu sufletele lor, că nu ştiu nimică, nici au ţinut, nici i-au văzut pârându-să sau înpărţindu; iar un Toader, tatăl acelu<i>[1] Vasile din zapis iaste în uricu la Vartic.

Fără velet.

Dumitraşcu Dule; popa Simion; popa Hilohie; Neculai, brat Ene sulger; Vasile; Grigore Hurgiiu; Ionaşcu Hocişor; Dumitraşcu.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 59 v. Rez. dezvoltat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/377 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 346, nr. 1728 (rez.).

Datat în funcţie de doc. anterior şi de ordinea înscrierii în condică.

---

[1] Omis.

378 1644 (7152) iulie 15

† Eu, Slăvil(ă), scriu şi dau ştir(e) cu ceastă scrisoare a mea cum am socotit că-m(i) iaste dumnealui vistérnicul Buhuş al mieu. Deci i-am dat dumnisal(e) un ţâgan, anume Daiul zlătariul, feciorul lui Toader Fălciianului ci-au[1] fostu faur, şi cu doi feciori, anume Tătarul şi Ghiorghie, să-i fie dumnisal(e) ţâgan(i) şi robi, şi moşâie în véci.

Pre mai mar(e) mărturie şi credinţă, însum(i) cu mâna mea am scris ş-am iscălit, să să ştie.

V ѧ(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> **юл(їе) ѣї** <15>.

Симион Слъвиаж искаѧ <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIX/74. Orig., hârtie (30,5 x 20,5 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Idem, Sever Zotta, dos. nr. 25, f. 93 (copie modernă) şi f. 44, nr. 3 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/378 (foto. după orig. şi xerocopie după copie).

EDIŢII: Meteş, *Familia Buhuş*, p. 310 (menţ.); *Catalog*, Supliment, I, p. 214, nr. 644 (rez. după copie).

[1] Slova ч, modificată din и.

379 1644 (7152) iulie 17

† Διὰ τοῦ παρόντος μου γράματος ὁμαλογὸ ἐγό, ἡ Δωμνα Μαρύα, τὸ πὸς ἐτοκούμσα μαὶ τῶν πὰπ Ιωσήφ ἀπὸ τὸ μοναστήρη τῆς Χάλκοις, τῆς Παναγὶας περυβλέπτος, ὁποῦ ἔχουν μαιτόχη ης τὸ μεναστήρυ τοῦ 'Αρόν Βοεβόδα, τὸ πὸς νὰ δὸνο τῶν κάθε χρόνο ἡς τὸ μεναστήρυ ἀπὸ ἑκατὸ ἀσλάνια, ἤγουνε 100, τὸ Μίσο σαράκοστω. Καὶ νὰ μνημονέβουν ἡς τῆς ἁγίαν πρόθεσιν ἐμαίνα καὶ τοὺς γονέους μου. Καὶ διὰ τὸ βέβεον τῆς ἀληθήας βάνω καὶ τὴν βούλα μας καὶ τὴν ἡσκαλήτα μου.

ζρνβ', ἐν μνὶ 'Ηουλήου ιζ'.

Maria Firleiowa W<aiwodina> S<andomirska>[1].

† Prin prezentul meu înscris mărturisesc eu, doamna Maria, că m-am înţeles cu preotul Iosif de la preavestita mănăstire Panaghia de la Halchi, care are ca metoh la Iaşi mănăstirea Sfântului Nicolae a lui Aron Vodă, ca să dăruiesc în fiecare an la mănăstire câte o sută de aslani, adică 100, la Miezipăresime, şi să mă pomenească în sfântul altar pe mine şi pe părinţii mei.

Şi pentru întărire şi adeverire, pun şi sigiliul meu şi iscălitura mea.

7152 <1644>, în luna iulie 17.

Maria Firleiowa principesă din Sandomirsk[1].

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Aron Vodă, II/2. Orig., hârtie difolio (32 x 20 cm), filigran, sigiliu oval, aplicat în cerneală, având în câmp un scut scartelat, cu stema Moldovei în cintru (din mobilele cuprinse în cele patru cartiere se disting doar armele Movileştilor, dispuse în primul cartier); deasupra scutului se observă o coroană deschisă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/379 (xerocopie).

EDIŢII: Hurmuzachi-Iorga, *Documente*, XIV, p. 173, nr. CCLIV (orig. gr. şi trad.); Iorga, *St. şi doc.*, IV, p. 32, nr. XLI (orig. gr. şi trad.); *Catalog*, II, p. 346, nr. 1729 (rez.); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 397, nr. 318 (orig. gr. şi trad.).

[1] Sigiliu inelar.

380 1644 (7152) iulie 18, Suceava

† Adecă eu, Ipatie Murguleţ, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum ne-am tocmit noi, de bunăvoia noastră, fraţii, noi înde noi, printru case, căce

www.dacoromanica.ro

Eremiia au avut casă şi Andrei şi eu, Ipati, iar fratele Ştefan n-au avut casă, ce ne-am tocmit să-i dăm cu toţii cincidzeci de galben(i) bun(i), direpţ case. Dec(i) eu, Eremiia, şi Andrei i-am dat ce-au fost partea noastră, iar eu, Ipatie, m-am prinsu ca să-i dau partea mea de bani, doaodzăci şi 7 de lei şi 9 pot(ronici) la С(вѧ)тыи Димитріе[1], fără cuvente multe; iar de nu vor fi banii la dzi, să ai<bă>[1] Ştefan a opri o parte de ocină unde va fi partea mea.

Şi în tocmala noastră au fost: Ilie Şeptelic(i) portariul, şi Nacul pârcălabul, şi Dociul ce-au fost păharnic, şi Dumitraş<co>[2] Drăguţ<e>[2]scul, şi Ionaşco cupar şi alţi feciori de boiari.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţile şi iscăliturile la acest zapis, să să ştie.

V Сvч(ѣвъ), <в>[3]ел(ѣ)т ѯзр҃нв <7152/1644> юл(іе) и҃і <18>.

Şi eu, Nicoar(ă) Brahă, am scris.

Аз, Дvмитрашко, искал <m. p.>.

Аз, Їлие Шептелич портар <m. p.>.

Аз, Ипатіе Мvргvлец, искал <m. p.>.

Аз, Николаи Дръгѹш вив дворник, искал <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare în limba polonă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/62. Orig., hârtie (20,5 x 15,5 cm), rupt la îndoituri şi lipit.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/380 (foto.).

EDIŢII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, t. III, p. 225, nr. 23 (orig.).

---

[1] Sfântul Dimitrie.

[2] Rupt.

[3] Omis.

381 1644 (7152) iulie 18, Suceava

† Иѡ Василіе вшевѡда, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи. Ѿж(е) пр҃їидоше пр҃ед нами и пр҃ед вѣсими нашими мѡлдавскими бѡлѣри, великими и малими, наше вѣрнїи бѡлѧрин, п(а)нѹ Гаврилаш Матеѡшv бывшїи великыї лѡгѡфетv, и съ с(ъ)н(о)ви емv, и тѣгали за лиц(и) пр҃ед нами съ наш вѧрнїи бѡлѣрин, Бълан бывшїи кѡмис, радї третаа част ѡт селѡ Черлена Мала, чтѡ ѹ в(о)лѡст Хѡтинскѡи, и съ мѣст(о) за став и за млин на рѣцѣ Черлини, рѣкъщи наш вѧрнїи болѧрин, Гаврилаш вел лѡг(о)фът вив(шїи), и съ с(ы)н(о)ви емѹ, аж(е) ест им тоа част за ѡтн(и)нv права ѡтн(и)нѹ и дѣдн(и)на, ѡт на покоинаго Мирѡн Барнѡвски вшевѡда. Аз бѡлѣринv наш виш(е) писанаг(о), Бълан комис, такѡ ѡтвѣщал пр҃ед нами, како ѡн кѹпил тоа

www.dacoromanica.ro

третаꙗ част wт село Черлена Мала wт на Ирина, кнѣгинѣ Гънескѹлwви, и wт с(ѣ)н(о)ви еи, Тоадер и Дѵмитрѵ, радї шест десѧт и шест талери битиχ и четири потрони(ч), и един кон, цѧнwван радї четири десѧт левкwви битиχ. Я Гънескѹлwви било емѹ даанїе и миловаанїе wт Мирwн Барнwвски вwевwдї, какw ѹказwвал и наредение за миловаанїе wт ег(о) м(и)л(о)стъ. Я Мирwн Барнwвски воевода билw емѹ права кѹпежна, ешеж(е) не бил г(о)сп(о)д(а)ръ, wт племеници Бъланwв(и) комис, на има Дарие Харецски, и wт жена ег(о).

Ино г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми и въсего нашего Съвѣта съдиχwм на ниχ и такw wбрѧтwχwм им закон - прав(а), какw подwвает бwлѣринѹ г(о)с(по)дс(т)в(а) ми вѣрнwмѵ, Гаврилаш, и с(ѣ)н(о)ви емѹ, да имает вратитї тиχ п(и)н(ѣ)з(и) ...[1], бwлѣринѵ наш Бъланови комис, по что wни <сѧтъ>[2] мои[3] ближнїи племеници Барнwвски вwевwда.

Таж(е) бwлѣринѹ г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми, п(а)нѵ Гаврилаш лwгwф(е)т, и съ с(ы)н(о)ви емѹ, въстал(и) сѧ и вратил(и) тиχ п(и)н(ѣ)зи виш(е) писани, и дал(и) една сто и десѣт левкови битиχ, въ рѵк(и) бwлѧринѵ г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми, Бълан комис, и скѵпил(и) тая wтн(и)нѵ wт нег(о), wт прѧд нами и прѣд нашими бwлѣри. И тѣχ нарѣденїе, что имал Гънескѵл за даанїе и миловаанїе wт Барнwвски вwевwдї, и тот запис, что имал Бълан комис за кѵпежно wт Ирина и wт с(ы)н(о)ви еи, Дѵмитрѹ и Тоадер, ешеж(е) дали въ рѹки ег(о) м(и)л(о)ст(и) панѵ Гаврилаш лwгwф(е)т и с(ѣ)н(о)ви емѵ.

Тѧм ради, тwа третаꙗ част wт село Черлена Мала, съ мѧст(о) за став и за млин на рѣцѧ Черлиныї, какw да бъдет и wт нас права даанїе и вратенїе, и да не имает наи тѣгати Бълан кwмис, и ни иное wт племеници емѵ, ради сїѧ тѧж, и ни дwбивати, николиж(е), на вѣки. Инw аще проѵвлѣет сѧ нѣкиχ нарѣденїе въ нѣка врѣме до Бълан комис, или дw иншїи племенїе емѵ на тоа трета част wт Черлина Мала, да с(ѧ) не вѣрѹет, нъ да възиматї wт ниχ.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает.

Оу Сѹчав(ъ), в(ъ) лѣтw ҂зр҃нв, м(ѣ)сеца юл(їа), ї҃ї а(ѣ)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тwдерашко вел лwг(о)фет искал <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru boier, panul Gavrilaş Mateiaş fost mare logofăt, şi cu fiii lui şi s-au judecat înaintea noastră cu credinciosul nostru boier, Bălan fost comis, pentru a treia parte din satul Cerlina Mică, ce este în ţinutul Hotin, cu loc de iaz şi de moară pe râul Cerlina, zicând credinciosul nostru boier, Gavrilaş fost mare logofăt,

www.dacoromanica.ro

şi cu fiii lui, precum acea parte de ocină le este lor dreaptă ocină şi moşie de la răposatul Miron Barnovschi voievod. Iar boierul nostru mai sus scris, Bălan comis, aşa au spus înaintea noastră, precum el a cumpărat acea a treia parte din satul Cerlina Mică de la Irina, giupâneasa lui Gănescul, şi de la fiii ei, Toader şi Dumitru, pentru şaizeci de taleri bătuţi şi patru potronici, şi un cal, preţuit cu patruzeci de lei bătuţi. Iar lui Gănescul i-au fost danie şi miluire de la Miron Barnovschi voievod, precum a arătat şi un ispisoc de miluire de la milostivirea sa. Iar lui Miron Barnovschi voievod i-a fost lui dreaptă cumpărătură, încă nefiind domn, de la ruda lui Bălan comis, anume Darie Hareţschi, şi de la soţia lui.

Iar domnia mea şi tot Sfatul nostru i-am judecat pe dânşii şi aşa le-am aflat lege dreaptă, că se cuvine boierului domniei mele, credinciosului Gavrilaş şi feciorilor lui, să aibă a întoarce acei bani ...[1], boierului nostru Bălan comis, pentru că ei <sunt>[2] mai[3] apropiate rude ale lui Barnovschi voievod.

Deci boierul domniei mele, panul Gavrilaş logofăt, şi cu fiii lui s-au ridicat şi au întors acei bani mai sus scrişi, şi au dat o sută şi zece lei bătuţi, în mâinile boierului domniei mele, Bălan comis, şi au răscumpărat acea ocină de la el, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Şi acele privilegii ce le-a avut Gănescul de danie şi miluire de la Barnovschi voievod, şi acel zapis ce l-a avut Bălan comisul drept cumpărătură de la Irina şi de la fiii ei, Dumitru şi Toader, încă le-a dat în mâinile milostivirii sale, panului Gavrilaş logofăt, şi fiilor lui.

Pentru aceea, acea a treia parte din satul Cerlina Mică, cu loc de iaz şi de moară pe pârâul Cerlina, să-i fie şi de la noi dreaptă danie şi întoarcere, şi să nu aibă a se mai judeca Bălan comisul şi nici altcineva dintre rudele lui, pentru acele ocini, şi nici să dobândească, niciodată, în veci. Iar dacă se vor ivi alte privilegii din vreo vreme la Bălan comisul sau la alte rude ale lui, pentru acea a treia parte din Cerlina Mică, să nu se creadă, ci să fie luate de la ei.

Şi altul să nu se amestece.

În Suceava, în anul 7152 <1644>, luna iulie; 18 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt <m. p.>.

Arh. Naţională a Moldovei, Fondul 220, op. 1, dos. 228. Orig., hârtie (27 x 36,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Ibidem, dos. 229 (trad., din 1809 februarie 7, făcută de Ion Stamate pitar).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/281 (xerocopie după orig. şi după trad.).

EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 106–109, nr. 38 (text slavon şi trad. rom., cu slove chirilice).

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Cuvânt românesc, în text slavon.

382 1644 (7152) iulie 18, Suceava

† Ии Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adec<ă au venit>[1] înnaintea domnii méle sluga noastră, Ionaşco din

www.dacoromanica.ro

Vorona, nepotul lui Arbure, cu m<ătuşa>[1] sa, Părasca, fămeia lui Arbur<e>[1], pintru dzéce boi ce-au dzis mătuşe-sa, Părasca, că au plătit o deşugubină pentru înmă-sa încă în dzilele Erimiei vodă, şi au vrut să ia ocina lui Ionaşco din Vorona, din[n] a patra parte, giumătate.

Deci domniia mea am socotit că acéia nu iaste nemică ce au grăit Părasca, fămeia lui Arbure, fără isprav(ă), că pré céia vréme nici făcut n-au fostu Ionaşco. Deci au rămas sluga noastră, Ionaşco, nepotul lui Arbure, pre mătuşe-sa Părasca, fămeia lui Arbure, denaintea domnii méle şi din toată légea, ca să aibă a-l lăsa în pa[a]ce şi să-i las(e) moşiia.

Şi de aiasta pârâ să nu s(ă) mai pârască, nici dănăoară, în véci, pres<t>[1]e cartea domnii méle. **Инак не бъдет.**

Оу <Сѳч>[1]дв(ъ), в(ъ) д(ѣ)тw ѯзр҃нв <7152/1644> **юли и҃** <18>.

† **Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вемл.**

† **Пдвъл <писдл>.**

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVII B/2. Orig., hârtie difolio (30 x 21 cm), filigran, rupt şi restaurat, cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Ibidem, CCLVII/2 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/382 (xerocopie).

[1] Rupt.

383 1644 (7152) iulie 20

† Adecă noi, Toderaşco vel log(o)f(ă)t, şi Grigorie Uréche vel dvornic, şi Iordachie vel spăt(ar), şi Andreiaş spăt(ar), şi Ilie Şéptelici portar, şi Nacul pârcălab, şi Dociul bâv păh(arnic), şi Dumitraşco den Călineşt(i), şi Dobrenchi, şi Lupul de Tudora, Nicolaiu de Iacobeşt(i), şi Ionaşco Cărstiian, şi Savin, şi Ionaşco **с(ы)нъ** cupariul, şi Toader Pârvul şi alţî mulţî feciori de boiar(i) şi oameni buni, mărturisim cu ceastă scrisoar(e) cum au venit înaintea noastră Eremiia Murguleţ şi cu fraţii săi, anume: Andrei, şi Ştefan, şi Ipatie, şi cu sora lor, Mărica, şi s-au tocmit dennaintea noastră, de bunăvoia lor, şi ş-au împărţit ale sale dirépte ocine şi moşii ce-au avut de la părinţii lor.

Şi s-au venit fratelui celui mai mare, Eremii, giumătate de sat de Pârhăuţi, partea de gios, cu case şi cu pivniţe, şi a treia parte den giumătate de sat de Mihalcea, la Cernăuţ(i), aşijdere cu vecini; lui Andreiu, giumătate de sat de Todereşt(i), partea den sus, cu case şi cu pivniţe, şi aşijdere a treia parte din giumătate de sat de Mihalcea. Aşijder(e), s-au venit lui Ştefan giumătate de sat de Mihalcea şi iarăşi(i) a treia p<arte>[1] din giumătate dentr-aceea parte den Mihalcea. Aşijdere s-au venit lui Ipatie giumătate de sat de Todereşt(i), partea de gios, cu case şi cu pivniţe, şi dentr-a treia parte de sat de Costina, giumătate. Aşijdere, surori-noastră, Măricăi, s-au venit giumătate de sat de Pârhăuţi, partea de sus, şi den[n] a treia parte de Costina iară giumătate, ca să le fie împreună cu Ipatie, cu vecin(i), cu tot. Iară pentru rândul fratelui nostru, Ştefan, pentru căci nu i s-au venit case nici la o ocină, ne-am socotit noi cu dâns<ul>[1], de bunăvoia lui, şi i-am dat cindzeci de galbeni, bani buni, ca să-ş(i) facă case unde-i va fi voia la ocinele lui.

www.dacoromanica.ro

Drept acéea, vădzând noi de bunăvoia lor tocmindu-să, noi încă le-am făcut această scrisoare, ca să le fie de mărturie şi de pac(e), în véci.

Şi am iscălit şi ne-am pus peceţile către această adevărată scrisoare. Şi eu, Evstratie ce-am fost logofet, am scris acest zapis, ca să să ştie.

V Сучавѣ(ъ), л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв <7152/1644> юл(іе) к <20>.

Аз, Тодерашко вел лог(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Ѹрѣкє дворник искал <m. p.>[3].

Аз, Юрашкіе вел спът(ар) <m. p.>.

Аз, Андреюш спътар, искал <m. p.>.

Ghiorghie log(o)f(ă)t m-am prilejit într-astă tocmală <m. p.>.

Аз, Накул Симионел пъркълаб <m. p.>[3].

Аз, Їлиє Ш(є)птелич, искал <m. p.>.

Аз, Думитрашко от Кълинещи, искал <m. p.>.

† Аз, Лѹпѹл, сын Дѹ(м)итрашко, искалх <m. p.>.

Аз, Їонашко, с(ы)н купар, искал <m. p.>.

Аз, Дочюл б(и)в чюшнек, искалл <m. p.>.

Аз, Ионашко Кр(ъ)стаин, искал <m. p.>.

Аз, Тодер П(ъ)рвул, искал <m. p.>[3].

Muzeul Judeţean Suceava, Inv. nr. 1944. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, trei sigilii inelare, aplicate în cerneală: al lui Grigore Ureche, rotund, având în câmp un scut herladic, încărcat cu o cruce şi timbrat de o cască cu lambrechini; al lui Nacul Simionel, octogonal, având în câmp o floare şi a lui Toader Pârvul, oval, având în câmp două flori stilizate.

Arh. Naţionale Suceava, M-rea Dragomirna, I/26 (copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea, cu data de lună: iunie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/383 (xerocopie după orig. şi foto. după copia de la Arh. Naţionale Suceava).

EDIŢII: *Tezaur sucevean*, p. 154, nr. 409 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Suceava, cu data de lună: iunie).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.

384 — 1644 (7152) iulie 25

Suret de pe ispisoc sârbesc, din 7152 iulie 25, tot de la domn(ul)[1] Vasile vodă.

După Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 195–196.

Menţ., dintr-o anafora din 1805 februarie 27, în pricina hotarnică pentru moşia Licina a hatmanului Sandu Sturza, şi moşia Şfărcăuţi şi Başeu, ţinutul Dorohoi, a mănăstirii Todireni.

[1] Întregirea noastră.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit înnaintea domniei méle şi înaintea boiarilor noştri, la cei mari şi la cei mici, rugătorii noştri, călugării de la svânta mănăstire de la Pobrata, şi s-au pârât de faţ(ă) înaintea noastră cu rugătorii noştri, călugării de la svântaa mănăstire de la Râcica, şi cu satul Vânătorii şi cu Bălţăteşti(i), pentru hotarul muntelui ce să începe de la Lăstun, anume Direptul, şi opcina până la Borca, şi de la Borca pân(ă) la Izvorul Stejariului, şi Boşmeiul până la vadul Bistriţei, la Frumos, şi Bistriţa în gios şi Poienile Fagilor, şi de acolo la Poiana Frăsinelui, şi Colibiţa şi Molidvul, pân(ă) unde vine iară la Lostuni, şi de acolo Vârstatul pân(ă) în Grinţiiaş, şi de la Frăsinel, Bistricioara în sus până la Poiana Corbului ce iaste despre Ţara Ungurească şi Valea Sacă pân(ă) la Opcina cea Mare. Dzicându călugării de la Pobrata, cum acestu hotar ce mai sus scriem iaste a lor direaptă dare şi miluire de la Pătru vodă, cum au arătat şi dirése pre acel hotar. Şi au mărsu cu boiarinul nostru credincios, Banul medelnicériul, de au hotărât şi au pus sémne şi buori. Iar rugători(i), noştri călugări(i) de la Râcica, şi Vânători(i) şi Bălţăteşti(i), aşijdere au arătat zapis de la Pătru vod(ă), mai demultu decât a Pobrăténilor, şi alte dirése iarăş(i) scrindu în sémne, cum mai sus scriem.

Deci domniia mea şi cu tot al nostru Svat am socotit şi am aflat cu adevărat cum acéle dirése a Pobrăténilor nu sintu dirépté, ce sintu făcute cu vicleşug, şi au rămas ei dinnaintea domniei méle şi din toată légea ţării şi am trimis domniia mea de au stricat şi sémnele şi buori ce au fostu făcut boiarinul nostru, Banul medelnicériul. Iară rugători(i) noştri, călugări(i) de la Râcica, şi Vânători(i) şi cu Bălţăteşti(i) ei s-au îndireptat şi ş-au pus ferâeia, ві̃ златї[1], în Vistiiariul nostru.

Dec(i) de acmu înainte ca să aibă ei a-şi ţiné ocina şi moşiia lor, tot hotarul Muntelui, pre sémne ce scriem mai sus şi precum au ţinut de vac. Iară acéle dirése ce au arătat Pobrătenii de la Pătru vod(ă) şi alte dirése de să vor mai ivi la dânşii, să nu să creadză întru nemic, căc(i) s-au aflat mencinoas(e), ce să să rupă. Şi de aceasta pârâ să nu să mai pârască, nici odănăoară, în véci, prest(e) cartea noastră.

Şi altu nime să nu să améstec(e).

Оѵ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр̃нв <7152/1644>, м(ѣ)с(м)ца юл(їа), и̃г <18> д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Râşca, II/4. Orig., hârtie (42,5 x 29 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їw Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дарь Земли Мwлдавск(ои). ѯзр̃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"). Cu o copie, din 1805, adeverită de Veniamin mitropolitul Moldovei; (ibidem, II/5).

www.dacoromanica.ro

Ibidem, XXV/23, nr. 59; XXV/33, nr. 179 (rez.); idem, Ms., nr. 576, f. 60 v., nr. 385 şi 391 (menţ.); idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXVII/179 a, b (două copii, după trad., din sec. al XIX-lea).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXL/60, p. 12 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/385 a şi b (xerocopie după orig. şi copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 347, nr. 1731 (rez. după orig.).

---

[1] 12 zloţi.

386 1644 (7152) iulie 31, Iaşi

† Се оубо мы, Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т и Глигорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Юргакїе вел спътар, и Гewргїе вел чашник, и Юрга вел вистїарник, и Дѹмитрашко Ѭрали вел клучар, и Великo бывъ комис, и Шефан вел армаш, и Ерємїа Вънкѹлец вел шетрар, и Ръковици Чехан втори лwг(о)ѳ(е)т, и Гewргїе Шефан трети лwг(о)ѳ(е)т, и Рошка дворник, и Костантин Чоголѣ дворник, и Нѣнюл дворник и иних болѣри wт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(и)[1]. Scriem şi mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Hilip şi cu fămeia lui, cu Anuşca, şi cu ficiorul lor, cu Necula, de a lor bunăvoie, de nime nevoiţ(i), nici asupriţi, şi au vândut a lor direaptă ocin(ă) şi moşie, ce li să va alége, partea lor, ce li s-au venit din partea mătuşei lor, Maricăi, fata lui Başot(ă) cel bătrân, din sat din Bodeşti, şi din silişti, din Dănceşti, şi cu parte din hăleşteu şi din moară ce sintu în ţinutul Neamţului.

Acéea o au vândut dumisale fratelui nostru, giupânul Toma mare vornic de Ţara de Sus, dereptu şeaptedzăci de lei bătuţ(i) şi doi boi şi dzéce stupi şi un rându de haine de postav.

Deci noi, deac-am vădzut de a lor bunăvoie tocmal(ă) şi deplin(ă) plată, făcut-am şi de la noi această scrisoare, să-i fie dumisale de credinţă.

Şi, mai pre mare credinţă, şi întăritur(ă), pusu-ne-am şi peceţile şi am iscălit cu mânule noastre.

Şi eu, Dumitraşco Vlăgea, am scris, să s(e) ştie.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> юл(їе) к҃а <31>.

Из, Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т, искал <m. p.>.

Ѵрѣке двор(ник) <m. p.>.

Из, Юргакие вел спът(ар) <m. p.>.

Из, Гаврил хатман <m. p.>.

Из, Георгие вел пъхарник <m. p.>.

Из, Иорга вел вистїарник <m. p.>.

Из, Дѹмитрашко Ерали клѹч(а)р <m. p.>.

Из, Иримиа Венкѹлец вел шетрар, искаχ <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Ѿ3, Щефан вел армаш, искал <m. p.>.

Ѿ3, Величко комис <m. p.>.

Ѿ3, Василие Рошка дворник <m. p.>.

Ѿ3, Ръковицъ Чехан лwг(о)ф(е)т, искаχ <m. p.>.

Ѿ3, Кистантин Чwгwлѣ ворник, искаχ <m. p.>.

Ѿ3, Нѫнюл вwрник, искаχ <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări contemporane, prima cu cerneală cafenie>: † Zapis de la boiari cei mari pentru parte Anuşcăi ot Bodeşti, <iar a doua, de altă mână, cu cerneală neagră>: „s-au scris Grigorie"; <şi o însemnare din sec. al XIX-lea>: 7152 iuli(e) 31, No. 31[2] şi No. 41.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/41. Orig., hârtie difolio (30 x 20 cm), filigran, cerneală neagră, rupt la îndoituri.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/386 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 69–70, nr. 40 (orig.).

---

[1] Adică noi, Toderaşco mare logofăt şi Gligorie Ureche mare vornic de Ţara de Jos, şi Iorgachie mare spătar, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Iorga mare vistiernic, şi Dumitraşco Iarali mare clucer, şi Velicico fost comis, şi Ştefan mare armaş, şi Erimiia Vânculeţ mare şetrar, şi Răcoviţi Cehan al doilea logofăt, şi Gheorghie Ştefan al treilea logofăt, şi Roşca vornic, şi Costantin Ciogolea vornic, şi Neaniul vornic şi alţi boieri de la Curtea milostivirii sale, domnul.

[2] „No. 31", tăiat de aceeaşi mână.

387 1644 (7152) iulie 31, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мwлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Хилип съ жена его(), Ѭнѵшка, и с(ы)нь его(), Некѵла, по иχ доброи волѧ, неким непонѵждени а ни приселовани, и продали своа права wтн(и)на и дѣдн(и)на, елико сѣ изберет част им wт част тютка им, Марика, дочка стараг(о) Башот(ъ), что сѣ им приχодит wт село Бодещи и wт силищи Дънчещим, что ѵ в(о)лост Немецкомѵ, съ мѣст(о) за став и за млин и съ вес приχод. Та wни продали болѣринѵ г(о)с(по)ас(т)ва ми вѣрномѵ и почтенномѹ, п(а)нѵ Томи великомѵ дворникѵ Вышнѣи Земли, радї сим десѧт левкови битиχ и два воли и десѣт пчели и един рѧдѵ за wдъжди за сѵкно.

И въстал сѣ его() м(и)л(о)ст(и) и платил ѹсе исплъна виш(е) писани въ рѵки Хилип и жена его, Ѭнѵшка, и с(ы)нъ им, Некѵла, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, ѡко ѹвидѣχом иχ доброволное токмеж(е) <и>[1] исплъное заплатѵ, а ми и wт нас ещеж(е) дадохом и потерѣдиχом болѣринѵ

www.dacoromanica.ro

г(о)с(по)д(ст)в(а) ми вѣрнїи и почтенїи, Томы вел дворник, на тоа виш(е) прѣд речена частї за wтнинv, елико сѣ изберет част Хилип и жена ег(о), Марики, и с(ы)нъ им, Некvла, wт ча<с>[2]т тюцки им, Марики, дочка Башот(ъ) стараг(о), wт село Бодещи и wт Дънчещи и съ част wт став и wт млин и съ вес приходv, како да бъдет ег(о) м(и)л(ос)т(и) права wтн(и)на, и викvпленїе, и vрик и потверъжденїе, съ въсѣм доходом, непо(ко)лѣбимо николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не vмишлет.

Оv Їсох, в(ъ) л(ѣ)то хзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца юл(їа), к҃а а(ъ)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Hilip cu femeia lui, Anuşca, şi fiul lui, Necula, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, cât se va alege partea mătuşei lor, Marica, fiica lui Başot(ă) bătrânul, ce li se cuvine din satul Bodeşti şi din seliştea Dănceştilor, ce sunt în ţinutul Neamţ, cu loc de iaz şi de moară şi cu tot venitul. Aceea ei au vândut-o boierului domniei mele credincios şi cinstit, pan Toma mare vornic de Ţara de Sus, pentru şaptezeci de lei bătuţi şi doi boi şi zece stupi şi un rând de haine de postav.

Şi s-a sculat milostivirea sa şi a plătit totul deplin în mâinile mai sus scrişilor Hilip şi femeii lui, Anuşca, şi fiului lor, Necula, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie <şi>[1] plata deplină, iar noi şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele credincios şi cinstit, Toma mare vornic acele mai sus înainte zise părţi de ocină, cât se va alege partea lui Hilip şi femeii lui, Marica, şi fiului lor, Necula, din partea mătuşei lor, Marica, fiica lui Başot(ă) bătrânul, din satul Bodeşti şi din Dănceşti şi cu parte de iaz şi din moară şi cu tot venitul, ca să fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna iulie, 31 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso, o însemnare contemporană> † Зд ...[3]. <apoi>: † Ispisoc domnescu pe partea Anuşcăi ot Bodeşti; <şi una din sec. al XIX-lea>: anul 7152 iulie 31, No. 42.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/42 a. Orig., hârtie (29,5 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipite filele între ele, cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu (5,5 cm), aplicat în ceară roşie, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василіе воєводѧ, Б(о)жію м(и)лостію, госп(о)дарь Земли Мѡлдавск(ои). ѯзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, XXX/42 b (trad., din 1827 mai 30, de Natanail ieromonah).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/387 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 71–72, nr. 41 (orig. şi trad. editorului).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Pentru ...

388 1644 (7152) august 1, Iaşi

† Иѡ Василіе во(єво)дѧ, Б(о)жіею м(и)л(о)стиею, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земли Мѡлдавскѡи. Dat-am carte(a) dumnii mél(e) crédincios boiarinului dum<n>[1]i(i) mélé, lui Pătraşco Ciog(o)lei ce-au fostu log(o)f(ă)tu, să fie tar(e) şi putérnic cu cartea dumni(i) m<é>[1]lé a opri şi a ţiné a tréia parté de satu de Pomârla, caré parte o vândutu Groza<v>[1]u, ficiorul Zahariei, şi Simion Polupan şi Dumitru, <gi>[1]nérelé Boghiului. Aşijdirilé din stâlpul Stafie au vândutu popa Giurgea şi cu frate-său, Andronic; au vândutu ei lui Isac Balicăi hatmanului, cum aré şi zapis pré aceaé a tréia parte de satu de Pomârla.

Iar de va părea cuiva cu st<r>[1]ânbul, să vie de faţi naintea dumni(i) mél(e) să-ş(i) întrébe, să-ş(i) aduc(ă) dirés(e), ciné ce va ave.

Тѡє пишем г(о)сп(о)д[гъ]ст(в)ѧ м(и). Инѧк не ѹчинитѣ.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> ѧ(в)г(ѹ)ст а҃ <1>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лѡг(о)ф(е)т учил.

† Їѡан <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Documente istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/145. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, deteriorat.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/9, f. 42 r. (copie, într-o condică a documentelor familiei Stârcea).

Arh. Naţionale Botoşani, Condica Pomârlei şi a Hilişeului de Sus, nr. 5, p. 7–8 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/388 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, V, p. 304–305, nr. CCXII (orig.).

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

389 1644 (7152) august 2

Carte de la Vasilie v(oie)vod, din 7152 (1644) august 2, de pâra ce au fost între Malic(i), ginerile Liciului, şi între Severia Latiş i nepotul seu, Grigorie, ficiorul Gafiei, pentru a patra parte de satul Coţela, întărindu-se să stăpânească Malic(i) ace parte, cu loc de heleşteu.

După Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, în „Arhivele Basarabiei", an II (1930), nr. 4 (oct.–dec.), p. 407. Rez. într-o adresă către Divanul Cnejiei Moldovei din 1809.

390 <Înainte de 1644 (7152) august 6>

Adică eu, Nastasiia, fata lui Gheorghie Duraleu, şi cu frate-mieu, Sava, şi Antemiia, fata Măricăi, şi cu soru-sa, Ciurla, nepoatile lui Marco, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a noastră bunăvoie, am vândut dreaptă ocină şi moşiie din sat din Turbăteşti, din partea de sus, partea lui Marco, ce să va alege din câmpu, şi din pădure, şi dintr-apă şi cu tot venitul. Aceia parte o am vândut cumnatului nostru, Oancei, şi verii noastre, Titienii, drept 8 taleri bătuţi.

Şi cumnatu nostru ni-au dat aceşti bani deplin întru mânule noastre. Deci de acmu înainte ca să-i fie dumisale dreaptă ocină şi moşie în veci, şi lui, şi fimeii lui, şi ficiorilor lor şi strănepoţilor lor.

Şi aiasta toacmală şi vânzare s-au făcut denainte a mulţi oameni buni: dinnainte ficiorilor Mirăuţoaiei din Procelnici, anume: Vasilie, şi Toader şi Ştefan, şi altu Toader din Nedieni, şi Matei căpitanul de Dăjăni şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni.

Deci noi, aceşiti oameni, văzând tocmala bună şi vânzare de bunăvoie şi plata deplin(ă), noi toţi, pentru mai mare credinţa, ni-am pus degitile, ca să să ştie.

Şi eu, Dumitraşco, ginere-său, am scris.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCLXXV, f. 375, nr. 11. Copie din 1818, în Condica Mitropoliei Moldovei.

Idem, Fond Mihai Costăchescu, Caiet II, p. 1207–1208, nr. 532 (copie, de Mihai Costăchescu, după copia din Condica Mitropoliei Moldovei, datată: „cca. 1650").

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 541 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 13, nr. 12 (copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 347, nr. 1732 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

Datat în funcţie de întărirea domnească acordată lui Oancea din Turbăteşti, în urma judecăţii avute cu Vasile Corlat (v. doc. cu data: 1644 <7152> august 6, Iaşi).

391 <Înainte de 1644 (7152) august 6>

Milostive şi luminate doamne, să fii măriia ta sănătos. Dăm ştire măriei tale de cinstită carte mării tale ce au venit la noi, scriind pentru rândul unor oameni,

www.dacoromanica.ro

anume Corlat şi Oancea din Turbăteşti, pentru o parte de ocină ce s-au pârât înaintea mării tale, pentru o parte de ocină, parte lui Marco din Turbăteşti, zicând Corlat înaintea măriei tale că o au cumpărat. Iară noi am strânsu oameni buni, megieş(i) dinpregiur, şi am găsit, cu sufletile noastră, că ace parte a lui Marco <este>[1] nevândută, nici o au cumpărat Corlat.

De aceasta dăm ştire mării tale. Mărie ta vei giudeca cum va hi mila mării tale. Să fii mărie ta sănătos, ѡ(т) Христѣ, амин[1].

Popa Zavul, Mirăuţă, Căzan, Saula, Gheorghie, Vasilie Surdul, Mânje, Toader din <Ne>[1]de<ie>[1]ni, Ion ѡт там[3].

Mai mic robul măriei tale, Gheorghie Verga.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX, p. 373, nr. 7. Copie din 1818.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 541 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 10 (copie); idem, Fond Mihai Costăchescu, Caiet II, p. 1205–1206, nr. 530 (copie de Mihai Costăchescu după copia din Condica Mitropoliei Moldovei, datată: „cca. 1641").

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 347, nr. 1733 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

Datat în funcţie de întărirea domnească acordată lui Oancea din Turbăteşti, în urma judecăţii avute cu Vasile Corlat (v. doc. următor).

---

[1] Omis.
[2] De la Hristos, amin.
[3] de acolo.

392 — 1644 (7152) august 6, Iaşi

† Иѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прiидошѧ прѣд г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и прѣд въсем Съвѣтѡм г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми слѹга нашь, Ѡанчѣ ѡт Тѹрбѣтещи, и съ инними братiами ег(о) и тѣглали сѧ за лици съ Василіе Коралат ѡт Тѹрбѣтещи, ради єднѣ часть за ѡтн(и)нѵ, часть Марковѣ ѡт Тѹрбѣтещи, рекѫщи Ѡанчѣ съ братiами своими како кѹпил Василіе Коралат два части за ѡтнинѵ ѡт Гевргiе Дѹралеѵ и ѡт брат ег(о), Иѡнашко, ѡт селѡ Тѹрбѣтещи и сътворил собi и исписок ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и чинит им присилованіе съ тот исписок и на иншая часть за ѡтн(и)нѵ, часть Марковѣ, еж(е) виш(е) пишем. Я Василіе Коралат, ѡн казал како ѡн кѹпил собi тая часть Марковѣ ѡт Тодер Иѣким, тѣст Ѡанчѣ, а Ѡанчѣ, ѡн казал аж(е) не кѹпил ничто.

Того радi, не ѹвѣровали есми словесем им, нъ ѹчинили им лист г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми до слѹга нашь, Гевргiе Верга, и испрѣтал многи людi добри, ѡкръстiи меѫiаши, и въспитал ѡт них и тако ѡбрѣтал: аж(е) не кѹпил Василіе Коралат тая часть Марковѣ и написал еи съ кривдою въ тот

www.dacoromanica.ro

исписок. И зостал Василіе Коралат wт прѣд г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и wт въсего закона земскаго, а Ѡанчѣ, wн ѳправил сѣ и поставил соби фіѣрѣю въ Вистѣр г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, <како>[1] да имает соби дръжати съ иншими братїими своими тоа виш(е) прѣд речення часть за wтн(и)нѵ, часть Маркова, съ въсем доходом; а Василіе Коралат да не имает ни шкое дѣлw ѳмишати с(ѧ). И wт силѣ напрѣд болше да не имают wни тѣгати сѧ за сїи тѣж(е), николиж(е), на вѣки, прѣд сим листwм г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

Ѯ Іис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв ав(гѳст) 5.

† Сдм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лwг(о)ѳ(е)т учил.

† Ѭнаки Плоп <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele şi înaintea întregului Sfat al domniei mele, sluga noastră, Oancea din Turbăteşti, şi cu alţi fraţi ai lui şi s-au pârât de faţă cu Vasilie Corlat din Turbăteşti, pentru o parte de ocină, partea lui Marco din Turbăteşti, spunând Oancea cu fraţii săi că Vasilie Corlat a cumpărat două părţi de ocină de la Gheorghie Duraleu şi de la fratele lui, Ionaşco, din satul Turbăteşti şi şi-a făcut şi ispisoc de la domnia mea şi le face asuprire cu acel ispisoc şi pentru altă parte de ocină, partea lui Marco, pe care o scriem mai sus. Iar Vasilie Corlat, el a spus că el şi-a cumpărat acea parte a lui Marco de la Toader Iachim, socrul lui Oancea, iar Oancea a spus că nu a cumpărat nimic.

Pentru aceea, nu ne-am încrezut în cuvintele lor, ci le-am făcut carte a domniei mele la sluga noastră, Gheorghie Verga, şi a strâns mulţi oameni buni, megieşi de primprejur, şi a primit răspuns de la ei şi aşa au aflat: că n-a cumpărat Vasilie Corlat acea parte a lui Marco şi a scris-o cu strâmbătate în acel ispisoc. Şi a rămas Vasilie Corlat dinaintea domniei mele şi din toată legea ţării, iar Oancea, el s-a îndreptat şi şi-a pus ferâie în Vistieria domniei mele, <ca>[1] să-şi ţie cu ceilalţi fraţi ai săi acea mai sus înainte scrisă parte de ocină, partea lui Marco, cu tot venitul; iar Vasilie Corlat să nu aibă nici un fel de treabă să se amestece. Şi de acum înainte, ei să nu mai pârască pentru această pârâ, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7152 <1644> august 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat.

† Ianachi Plop <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Тѳрѣътеѱїи ѯзр҃нв ав(гѳст) 5[2], <una în limba greacă, din sec. al XVIII-lea, şi două din sec. al XIX-lea>: Turbăteşti 7152/1644 ap(rilie). Ispisoc de la Vasili vod(ă) cum au rămas Oncea pe Corlat.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIII/161. Orig., hârtie difolio (29,7 x 20,3 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.
Idem, Ms., nr. 541 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 10 v. – 11 v. (copie).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX/373, nr. 8 (copie).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/392 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 59–61, nr. 33 (orig. şi trad. editorului); *Catalog*, II, p. 347, nr. 1734 (rez. după copia din Ms. nr. 541).

[1] Omis.
[2] Turbăteşti, 7152 <1644> agust 6.

393 1644 (7152) august 10, Iaşi

† Adecă eu, Iordachi, şi Apostul, şi Lupaşco, feciorii Goiei, singuri mărturisim cu cestu zapis al nostru, de bunăvoia noastră, de nimene nevoit(i) şi asupriţ(i), făcut-am schimbu cu [P] giupâneas(a) Păscălina şi cu toţ(i) fraţii ei, anume: Dumitru, şi popa Vas(i)lie şi cu alţi fraţi, cu toţ(i); datu-i-am partea noastră şi cumpărătură di satu din Rusi, a şeas(a) parté şi alte părţi le-am datu lor, pentru căci iaste moşie mai bună în Doljeşti dicât în Rusi, ca să le fie lor dreap<tă>[1] moşie. Însă le-am datu cu vatră de satul şi cu totu vinitul, ce să va alégé.

Şi într-această tocmală au fostu: Banul vel medelnicérul, şi Roşca vornic de poartă, şi Neanul tij vornic, şi Costantin Ciogolea tij vornic, şi Sirghie căpitanul ot Roman şi alţi oameni buni <şi>[2] bătrâni. Să s(e) ştie.

V Ѩc, в(ъ) лѣт(о) ѯзр҃нв <7152/1644> ав(гѹст) ї <10>.

† Василіе Банѹл вел мед(елничар) <m. p.>.

† Из, Василии Рошка дворник <m. p.>.

† Из, Нѣнюл дворник, искалх <m. p.>.

Из, К(о)стантин Чоголѣ дворник <m. p.>.

Из, Сиргіе, искал <m. p.>.

Вас(и)лїе [вел] ѡт вел вистѣр[3], am scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXV/100. Orig., hârtie, filigran, un sigiliu rotund, aplicat în ceară neagră, neclar.
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCXCIV/14 (rez. într-o mărturie hotarnică din 30 martie 1826 a moşiei Ruşi).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/393 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Pătat.
[3] Vasilie [mare] de la marele vistier.

394 1644 (7152) august 10

† Adică[1] eu, Iuraşco Drace vel med(elnicer)[2], făcut-am zapisul meu la mâna dumisale lui Gavril vel logofet[3], precum şe să ştie că de nimeni silit, nici asuprit, ce

www.dacoromanica.ro

de bunăvoia mea, am vândut dreaptă moşie me, ce-mi este de la părintili meu, Gligorie Drace, drept şasăzeci şi cinci de lei, din sat din Mogoşeşti, ce esti la ţinutul Cernăuţului, ce s-a alege din ...[4], ca să le fie dreaptă ocină şi moşie.

Şi la acest zapis s-au tâmplat boieri, anume: dum(nealui) Coste din Lucavăţ, şi Berce, fratele dumisale, şi Gligorii Cazacul, şi Vasile Onciul, şi Pătraşco Goian.

Şi, pentru mai mare credinţă, am iscălit şi am pus şi degitili.

Le(a)t 7152 <1644> av(gust) 10.

Coste iscălit; Berce; Gligorii Cazacu.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCLXXXV/1. Copie din sec. al XVIII-lea; pe fila 2 r., o copie a unui act din 7232 <1723> septembrie 1 (tot pentru o parte din moşia Mogoşeşti).

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXI/34, nr. 2 (rez.); ibidem, XIX/122, nr. 3 (rez.) şi XIX/1, nr. 8 (ment).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1735, p. 347 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Actul începe cu un pasaj copiat de altundeva: „Dat-am zapisul meu la dum(i)sale".

[2] Greşit; probabil Iuraşco Drace era medelnicier al doilea, pentru că, în această vreme, mare medelnicer era Vasile Banul.

[3] Greşit, în loc de: „fost mare logofăt".

[4] Neclar.

395 1644 (7152) august 12, Iaşi

† Їw Василїе вwевwда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Wж(е) прииде прѣд нами и прѣд нашими бwлѣри, великими и малими, Їwнашко, с(ы)нъ Никwаръ, внѹк Титѣ, прѣwнѹк Драгwтъ, пw егw дwберwи вwли, неким непонѹжден <д н>[1]и неприселwван(и), и прwдал свwа правда wтн(и)нѵ и дѣднинѹ, wт селw Бѹмбwтещи, чтw ест ѹ в(о)свст Їйскwи, wт един стар, пwлwвина, wт част Драгwтъ. Twа прwдал н(а)шемѹ вѣрнwмѹ и пwчитеннwмѹ бwлѣринѹ, панѹ Twдерашкw великwмѹ лwгwфетѹ, ради двадесѣт ѹгарскиχ, пинѣзи гwтwвии.

Й бwлѣрин наш въстал сѣ и заплатил емѹ тиχ п(и)н(ѣ)зи въси, еже више пишем, ѓ ѹгарскиχ, въ рѫки Иwнашкw.

Инw г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми, wкwже видѣχwм иχ дwберwвwлнwе тwкмеж(е), и испълнw заплатѹ, и им ещеже wт нас дадwχwм и пwтвръдиχwм нашемѹ вѣрннwмѹ и пwчитеннwмѹ бwлѣринѹ, панѹ Twдерашкw великwмѹ лwгwфетѹ, на twа прѣд реченна часть за wтн(и)нѹ, какw да есть емѹ правда wтн(и)на, и викѹпленїе, и ѹрик и пwтвръжденїе, съ въсѣм дwχwдом, непwрѹшеннw никwлиже, на вѣки вѣчнїи.

И ин да сѣ не ѹмишает прѣд сим листwм г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми.

Оѵ Їйс, в(ъ) л(ѣ)тw ѯзр҃нв ав(гѹст) в҃і.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Ѹрѣке вел двор(ник) <m. p.>.
† Мардарїе <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Ionaşco, fiul lui Nicoară, nepotul lui Titea, strănepotul lui Dragotă, de a sa bunăvoie, de nimeni silit şi <nici>[1] asuprit, şi a vândut a sa dreaptă ocină şi moşie din satul Bumboteşti, ce este în ţinutul Iaşilor, dintr-un bătrân, jumătate, din partea lui Dragotă; aceea parte a vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Toderaşco mare logofăt, pentru douăzeci de galbeni ungureşti, bani gata. Iar boierul nostru s-a sculat şi i-a plătit toţi acei 20 de galbeni ungureşti, după cum scriem mai sus, în mâinile lui Ionaşco.

Iară domnia mea, dacă am văzut a lor de bunăvoie tocmeală şi plată deplină, şi de la noi încă am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, panului Toderaşco mare logofăt, acea mai sus zisă parte de ocină, ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7152 <1644> august 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Uréche mare vornic.

† Mardarie <a scris>.

După *Moldova*, IV, p. 109–111, nr. 39. Orig., hârtie (21 x 30,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, având legenda: Їw Василиє воєвод(а), Б(о)ж(їю) м(ило)с(тию), г(о)сп(о)дарь Земле Молдавско(и) („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei"); actul se află la Arh. Naţionale Chişinău, Fond 121, op. 1, dos. 337, f. 13; ibidem, dos. 276, f. 10 (trad. în limba rusă).

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Precista – Răducanu, X/3, nr. 5 (rez.).

ALTE EDIŢII: *Catalog*, II, p. 347, nr. 1736 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

[1] Omis.

396 1644 (7152) august 12, Iaşi

† Їw Василїе вwе(вwда), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Wж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великиχ и малиχ, Ѯзиним и сестра еї, Марика, дъщи Пентелею, внѹкwве Рѹска, по иχ дwброе волѣ, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали иχ правда wтнинѹ и дѣдн(и)на третда част wт село Жидани, чтw на Сърата, ѹ в(о)лосто Фалчиюнскомѹ[1], wт ватрѹ селw, и wт пwлѧ и wт вес приχwда. Та продали слѹги наши, Щефан Борнамиз и жена его, Марикы, wт Гозари, и Мѹргwчwви и женѹ его, Василка, wт Скѹрци, радї пет десѣт леѹкwви, п(и)н(ѣ)зи гwтwви.

www.dacoromanica.ro

И въстал сѣ wни и платил ѳсе исплъна тиχ п(и)н(ѣ)зи виш(е) писани, ѯ лѣѳкови готови, въ рѳки Плеѯинїеи[2] и сестра еи, Марики, дъщи Пънтелею, внѳкwве Рѳска, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, ѡко ѳвидѣχwм иχ дwбрwволнwе тwкмеж(е) и исплънwе запластѳ, а ми wт нас дадwχwм и пwтвръдиχwм слѳгии наши виш(е) писании, на тая виш(е) прѧд реченна третая част wт селw Жидани, съ вес приχwдѳ, какw да ест им правa wтнина, <и>[2] викѳпленїе, и ѳрик и пwтвръжденїе, съ въсѣ(м) дwχwдwм.

И ин да <сѣ>[2] не ѳмишает.

Ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гѳст) в҃і.

Сам господинъ велѣл.

Тwдерашко вел логофет искал.

Дѳмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Axiniia şi sora ei, Marica, fiicele lui Pentelei, nepoatele Ruscăi, de bunăvoia lor, de nimeni silite şi nici asuprite, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi dedină, a treia parte din satul Jidani, ce este pe Sărata, în ţinutul Fălciu, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Aceasta au vândut slugii noastre, Ştefan Bornamiz, şi soţiei lui, Marica, din Gozari, şi lui Murgoci şi soţiei lui, Vasilca, din Scurţi, pentru cincizeci de lei, bani gata.

Şi s-au sculat ei şi au plătit tot deplin acei bani mai sus scrişi, 50 de lei gata, în mâinile Alexiei[2] şi surorii ei, Marica, fiicele lui Păntelei, nepoatele Ruscăi, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut de bunăvoia lor tocmeală şi deplină plată, iar noi şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, pe acea mai sus numită a treia parte din satul Jidani, cu tot venitul, ca să le fie lor dreaptă ocină, <şi>[3] cumpărătură, şi uric, şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna august 12.

Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit.

Dumitraşco <a scris>.

După Iulian Marinescu, *Copii de documente din diferite arhive (1557–1853)*, în „Buletinul Comisiei Istorice a României", Bucureşti, VIII (1929), p. 44–45, nr. 3 (orig. slav, fără traducere, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut; pe fila a doua se află o parte dintr-un doc. slavon prin care Vasile voievod întăreşte fiilor lui Ştefan Şoldan o parte din satul Şofriceşti, din ţinutul Neamţ).

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Bârnova, VI/22, nr. 38 (menţ., doar cu data de an: 7153)

ALTE EDIŢII: *Catalog*, II, p. 349, nr. 1744 (rez. după menţ. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Greşit, în loc de: Фалчиюцкомѳ.

[2] Greşit, în loc de: Пзинииеи („Axiniei").

[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

397 — 1644 (7152) august 12

Carte de întărire de la Vasile vodă, în slavoneşte, din 7152 <1644> august 12, prin care recunoaşte de „dreaptă ocină şi moşie lui Macarie căpitanul partea din Frijéni, pe giumătate, ce i-au vândut Alixandra, femeia[1] lui Penişoară vistern(icul)". Cartea domnească aminteşte şi de cumpărătură făcută de Pană cămăraşul de la Anghelina Barnovschi, fata Anei.

Gh. Ghibănescu, *Istoria unei moşii din secolul al XV-lea şi până astăzi*, p. 403 (rez. după orig.).

[1] Greşit, în loc de: „sora".

398 — 1644 (7152) august 14, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei mél(e) diaconului, lui Ştefan, şi diaconului, lui Nechifor, şi altor răzéşi a lor, să fie tari şi putérnici cu cartea domniei méli a opri nişte fân ce au cosit vistérnicul Buhuş pre moşiia lor, la sat la Gherghicéni, iar vistérnicului de-i va părea cu strâmbul să vie de faţi înaintea domniei méle.

Инак не будет.

V Мс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃нв <7152/1644> ав(гѹст) а҃і <14>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нь велѣл.

<Pe verso, o iscălitură de la începutul sec. al XIX-lea>: Costantin Paladi hat(man) <m. p.>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, I/92. Orig., hârtie (21,5 x 20 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/398 (foto.).

399 — 1644 (7152) august 20, Iaşi

† Въ имѣ Ѡт(ь)ца и С(ы)на и Св(ѧн)т(а)го Д(ѹ)ха, Троицѫ С(вѧ)тая единосъщна и нераздѣлимая. Се аз, рабъ Вл(а)д(ы)кы моемѹ, Г(о)сп(о)дѹ Б(о)гѹ и Сп(а)сѹ нашемѹ И(їсѹ)с(ѹ) Х(ри)с(тѹ) и Троичецки поклоник, Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зем<ли М>[1]олдавскои. Ѡж(е) господства ми бл(а)гопроизволиҳ нашим благым произволенїем, ч(и)стим и с(вѧ)тым ср(ъ)д(ь)цем, и въсїѧ нашея д(ѹ)шея и wт Б(о)га помощїѧ, господства ми съмътрѣще и ревнѹщы добрим дѣлом, еж(е) дѣлаше иншїи с(вѧ)топочившїи г(о)сп(о)д(а)ры, прѣжде нас бывшїи, и помиловаше и ѹкрѣпишѧ с(вѧ)тїѧ цр(ъ)к(о)вам и монастирѧҳ.

Тѣм радї, и господства ми ѹмилостивих сѧ и дадохом и помиловахом с(вѧ)таа м(о)н(а)стир Пънгъраци, идеж(е) ест храм С(вѧ)т(о)г(о) и славнаг(о) Велико М(ъ)ч(и)ника мироточиваг(о) Димитрїа, съ една бѹката за хотар ѡт планину, что било права г(о)сп(о)д(а)рскых, како да бъдет с(вѧ)тѣи м(о)н(а)стир за годованїе. И послахом там на болѣрину г(о)сп(о)дства ми вѣрнїи, Василїе Банул вел меделничар, како да имает избрали им хотар ѡткъ иних хотари по кр(ъ)сны.

Таж(е), болѣринѹ господства ми выш(е) писанному пошед там и спрѣтати многи люди добри и стари и съмътрѣхом избрали им и хотаръли та бѹката за хотар м(о)н(а)стир Бесереканим и ѡткъ иних сторони. И починшим тог(о) хотар ѡт Скъѹнѣле и ѡт потика Хангѹлшв, ѡпчина Грохотишѹлѹи ѹ право мѣсто даж(е) до Велика Глимѣю, а ѡт толѣ долнїи на поток до един шблѹк, а ѡт толѣ долнїи даж(е) до Бистрици, и на Бистрици даж(е) до Ног(о) Красни, и на Ног(о) диал даж(е) до Кърмътър(ъ) ѹ ребра Поточюлшви, и ѡпчина Мъгѹрови даж(е) до Ѡбрѣшїе и право виш(е) до верху Мъгѹрови и до глав планену, а ѡт толѣ право долнїи даж(е) до потока Йцеи, а ѡт толѣ виш(е) на потик(а) даж(е) до кълме Тороглѣжълъи, и кѹлмѣ виш(е) до Длъгою Планену и ѡпчина планенѹлшви даж(е) до Болованюш, и ѡпчина до Тръхашш, и съ въси ѡбръшїи Таркъълшви даж(е) до Грѹю Балинту, а ѡт толѣ долнїи до Таркъу и Таркъул долнїи даж(е) до Бистрици, и долнїи на Бистрици даж(е) до Страж(а), а ѡт толѣ тиж(е) Бистрица долни до Стънкъ, право мѣ<с>[2]то даж(е) до една кр(ъ)ныце подли верба, и кълмѣ Хрѹшълшви до Мънчел и даж(е) до конец Йринишѹлшви, а ѡт толѣ кълмѣ Грохотишѹлшви[3] даж(е) до Скъѹнѣле. Толико ест вес хотар тому бѹката за бранище ѹ планину.

Тѣм ради, како да есту ѡт господства ми с(вѧ)тѣи м(о)н(а)стир виш(е) писанна, Пънгъраци, права даанїе и милованїе, непоколѣбимо николиж(е), на вѣки вѣчное.

Й по нашим животѣ, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣтих нашиx или ѡт нашаг(о) рода или пак бѹду кого Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)рїем быти нашеи земли, Шлаадвскои, тот би непорѹшел нашег(о) даанїе и милованїе, нъ але бы дали и ѹкрѣпили тое выш(е) писанное с(вѧ)тѣи м(о)н(а)стир(и), ѡкож(е) и мы дадохом и помиловахом. Й кто сѣ покусит разорити н(а)шег(о) даанїе и милованїе, таковаг(о) да ест проклѣт и тръклѣт ѡт Г(оспод)а Б(ог)а, сътворшаго н(е)бо и земли[4], и анаѳима маранаѳа, и да имают част съ Иѹдош и съ трѧклѣтом Йрїю, въ безконичнїи вѣки и мъки, амин. Ино аще проѹлѣет сѧ въ нѣка врѣме нѣких нарѣденїе на тот планиу выш(е) писанаг(о), да съ не вѣрѹет, нъ да с(ѧ) ѡрѹдет.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает.

www.dacoromanica.ro

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃нв, м(ѣ)с(м)ца ав(гѹст), к҃ д(ь)н(и).
† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣл.
Иw Василие вw<евода>[5] <m. p.>.
† Дѵмитрашко Влъцѣ <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul Stăpânului meu, Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi închinător al Treimei, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoie, cu curată şi luminată inimă, şi din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea văzând şi râvnind la faptele bune, pe care le-au înfăptuit alţi sfântrăposaţi domni, care au fost înaintea noastră, şi au miluit şi au întărit sfintele biserici şi mănăstiri.

Pentru aceea, şi domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am întărit sfânta mănăstire Pângăraţi, unde este hramul Sfântului şi slăvitului Mare Mucenic şi făcător de minuni Dimitrie, cu o bucată de hotar din munte, care a fost dreaptă domnească, ca să fie sfintei mănăstiri de hrană. Şi am trimis acolo pe boierul nostru credincios, Vasilie Banul mare medelnicer, ca să le aleagă hotarul dinspre alte hotare pe semne.

Astfel, boierul domniei mele mai sus scris a mers acolo şi a strâns mulţi oameni buni şi bătrâni şi au căutat să aleagă şi să hotărnicească acea bucată de hotar a mănăstirii Bisericani şi dinspre alte părţi. Şi începe acel hotar de la Scăunéle şi de la potica Hangului, Opcina Grohotişului de la locul drept până la Glimeia Mare, iar de acolo în jos pe pârâu la un măr, iar de acolo în jos până la Bistriţa, şi pe Bistriţa până la Piciorul Crasnei, şi pe Picior la deal până la Curmătură la coasta Potociului, şi Opcina Măgurei până la Obârşie, şi drept în sus la vârful Măgurei şi la capul muntelui, iar de acolo drept la vale până la potica Aţei, iar de acolo în sus pe potică până la culmea Torogléjului, şi culmea în sus la Muntele Lung, şi opcina muntelui până la Bolovaniuş, şi opcina la Trăhaoş, şi cu toate obârşiile Tarcăului până la Gruiul lui Balint, iar de acolo în jos la Tarcău şi Tarcăul în jos până la Bistriţa, şi în jos pe Bistriţa până la Staja, iar de acolo, de asemenea, Bistriţa în jos la Stâncă, locul drept până la o fântână lângă răchită, şi culmea Părului la Muncel şi până la capătul Arinişului, iar de acolo culmea Grohotişului până la Scăunéle. Acesta este tot hotarul acelei bucăţi de branişte de la munte.

Pentru aceea, ca să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, Pângăraţi, dreaptă danie şi miluire, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să dea şi să întărească acelei mai sus scrise mănăstiri, cum şi noi am dat şi am întărit. Iar cine va îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră, acela să fie proclet şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi anatema maranata, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori belstematul Arie, în nesfârşitele veacuri şi munci, amin.

www.dacoromanica.ro

Deci dacă se vor ivi în vreo vreme alte drese pe acel munte mai sus scris, să nu se creadă, ci să se rupă.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna august, 20 de zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Dumitraşco Vlăgea <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis de la Vasilie vodă de branişte за ѧданїѣ (tradusă în greceşte în sec. al XIX-lea) <şi o însemnare din sec. al XIX-lea>: 7152 <1644> av(gust) 20; 7152/1644 august 20. N. 71.

Arhivele Naţionale, M-rea Pângăraţi, III/71. Orig., hârtie (43 x 28,5 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїѣ воєвоⷣ(ⷣ), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)ⷣари Земли Мѡлдавск(ои). ѯзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"). Cu o traducere de St. Nicolaescu, din 22 iunie 1909, şi un rezumat, din octombrie 1901, de Ilie Bărbulescu.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 348, nr. 1737 (rez. după orig.).

---

[1] O pată de cerneală.

[2] Rupt.

[3] Slova ѳ, modificată din ѡ.

[4] Slova и, modificată din ѣ.

[5] Acoperit cu timbrul sigiliului.

400 1644 (7152) august 22, Iaşi

Adecă eu, Vasilie Banul marele medelnicér, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu, însumi pre men(e)[1], de nime nevoit nici asuprit, am vândut a mea dreaptă ocină şi cumpărătură, tot satul Uşereşti, ce-i pre Prut, în ţinutului Lăpuşnei, cu vad de moară în Prut şi cu bălţi de péşte, şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Aceasta l-am vândut dumisale, lui Profir vameşul cel mare, dereptu trei sute şi cincizăci de taleri, bani de argintu.

Ce acestu sat, Uşereşti, ne-au fost noao de moşie depreun(ă)[1] cu alte semenţii ale noastre şi m-am tocmit cu toat(e)[1] semenţiile méle carii au avut ocină într-acel sat şi am cumpărat toate părţile rudelor méle: a treia parte din tot satul am cumpărat de la Drăguna şi de la sora ei, Candachiia, fétele Nastasiei, nepoatele lui Toader Ungurul, şi altă a treia parte o am răscumpărat de la Cernica, ginerele lui Giosan, şi de la Gavril, nepotul lui Giosan, ce această a treia parte de satu au fost cumpără(tura)[2] lor de la Drăgan Urescul, şi alte părţi iarăş(i)[1] am cumpărat de la nepoţii miei, de la Andrei, şi de la Stanca, şi Grozava, şi Batin, şi Acsana, ficior(ii)[1]

www.dacoromanica.ro

Anuşcăi, şi de la Dumitraşco şi de la Vasilie, ficiorii Drăguţei, şi de la Gligorie şi Guţul, ficior(ii)[1] Trofanei, şi de la vara mea Anniţa fata şi de la toţ(i)[1] oameni(i)[1] lor.

Şi s-au sculat dumnealui Profir vameşul şi mi i-au plătit deplin, acei bani ce mai sus scriu, 350 taleri, bani buni, întru mâna mea, dinnaintea a tuturor boiarilor, mari şi mici.

Direpţ acea, ca să-i fie dumisale direaptă ocin(ă)[1] şi cumpărătură. Şi dirésă ce am avut pre acel sat de cumpărătur(ă)[1] şi de pârâ încă le-am dat întru mânule dumisal(e)[1].

Şi, pre mare credinţă, am pus pecetea şi am iscălit.

Şi eu, Dumitraşco uricariul am scris, să s(e)[1] ştie.

V Ис, в(ъ)[1] л(ѣто)[1] ѯзрнв <7152/1644> **ав(гѹст)[1] кв** <22>.

Vasilie Banul vel med(elnicer)[1].

Frangule vameş, martor[3].

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 63–64, nr. 43. Orig., se afla la Direcţia Cadastrului Chişinău, Arhiva mănăstirilor străine, dos. nr. 36, fila 1.

---

[1] Întregirea noastră.
[2] Întregirea editorului, în orig, rupt sau şters.
[3] Nota editorului: „iscălitură grecească".

401 1644 (7152) august 25, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великиѫ и малиѫ, Миръѵци, и Гинїш, и Марїѧ и Докица, с(ы)н(о)ви Пънти меделничар, и съ <И>[1]ѳтодїе по иѫ доброи волѣ, неким непонѵждєн а ни приселовани, и продали иѫ права wтн(и)нѵ и дѣдн(и)на, елико с(ѧ) изберет част w(тъ)ць им[иѵ], Пънти, wт село Тотоещи, что ѵ в(о)лост Васлѵюцкомѵ, съ вес приходѵ. Та wни продали болѣринѵ н(а)ше, Глигорїе бив постелник, радї сто талери личниѫ.

И wт том, тиж(е) прїиде прѣд нами Логина, дочка Богзеи бив лwг(о)ѳ(ет), внѵка Пѵрчел, по еи доброи волѧ, и продали своа права wтн(и)на и дѣдн(и)на, елико сѧ изберет части м(а)т(ер)и еи, Нѣкши, wт тогож(е) село Тотоещи, съ брѵа за млин на рѣцѧ Васлѡюцкомѵ, такождере болѣринѵ г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми виш(е) писан, за двадесѣт и wсим талери личниѫ.

И тиж(е), прїиде прѣд нами Некѵлчѧ, с(ы)нъ Ѿнилъ, по ег(о) доброю волю, и продал своег(о) права wтн(и)на и дѣдн(и)на, елико сѣ изберет wт тогож(е) село виш(е) писан и wт село Нѵwрещи. Та wн продал тиж(е) болѣрин наш Глигорїе постелник, радї тридесѧт т<а>[2]лери личниѫ.

И wт том, тиж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд <н>[2]ашими болѣри Кр(ъ)ста и брат ег(о), Вас(и)лїе, с(ы)н(о)ви Дрѣгvш, по их доброи волѣ, неким непонvжден а ни приселован, и продал<и и>[2]х права wтн(и)на и кѹпежна wт половина село Миклещи, что сѣ именvет Берендиещи, wт половина половина[3], wт тогож(е) в(о)лост, wт ватрvе село, и wт поля и wт вес приходv. Та wни продали тиж(е) бwлѣринv нашемv виш(е) писаннаг(о), радї петдесѣт талери личних.

И тиж(е), прїиде прѣд нами Некvлаи, с(ы)нъ Шефан Дрѣгvш, по ег(о) доброю волю, неким непонvжден, а ни приселован, и продал своег(о) права wтн(и)на и дѣдн(и)на, елико сѣ изберет част w(ть)цv емv, Шефан Дрѣгvш, wт тогож(е) село Бериндиещи. Та wн продал болѣринv нашемv, Глигорїе постелник, радї шестдесѣт и wсим талери сребрьних.

И wт том, тиж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Гръждан и съ жена ег(о) ...[4] и съ въсими братїих им, с(ы)н(о)ви Кръчюн, по их доброи воли, и продали их права wтн(и)нv и кvпежна, елико сѣ изберет част Бvхло[w]де wт село Миклещи, wт ватрv село, и wт полѣ и съ вес приход, тиж(е) болѣринv наш, радї тридесѣт и пет талери личних.

И тиж(е), прїиде прѣд нами Тирwн и продал свод права wтн(и)на и кvпежна, елико сѣ изберет част Тvдоскы, wт тогож(е) виш(е) писан, Бериндиещи, радї двадесѣт и пет талери личних.

И wт том, тиж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри м(о)л(е)бникv наше, <п>[2]опа Матею, с(ы)нъ Черна, внvк Бъла, по ег(о) доброи волѣ, неким непонvжден а ни приселован, и продал свод права wтн(и)нv и дѣдн(и)н<а>[2], вес село Рvсѣни, wт тогож(е) в(о)лост, съ вес приход. Тот wн продал тиж(е) болѣринv наш(е), Глигорїе постелник, радї сто и ш<еста>[2]есѣт vгарских, але съ половина wт брvа за млин, и съ млин готови, и съ четвръта <част>[1] wт полѣна Крънvлwви и съ бvкwв, wт мѣсто Шербещим, ниж(е) даж(е) до срѣд ...[4] и на рvбни по где бил стараг(о) Васлvю, что било емv приходил тот село <к>[2]wгда раздѣли съ иншїи братїих емѹ.

И wт том, тиж(е) прїиде прѣд нами м(о)л(е)бникv наше, поп Платон, по его доброю волѣ, и продал свод права wтн(и)на и кvпежна, една винvградv wт Хvцски. Та wн продал т<и>[2]ж(е) болѣринv г(о)с(по)д(ст)в(а) ми выш(е) писан, радї пет на десѣт талери личн<их>[2].

И такождере, прїидоше прѣд нами Марцине и жена ег(о), Инесїм, по их доброи воли, непонvждени а ни приселовани, и прода<ли их>[2] права wтн(и)на и дѣдн(и)на, една фалчи за ви<но>[1]радї wт тогож(е) тръг Хvцски, тиж(е) виш(е) писанномv, радї wсим на десѣт талери личних.

www.dacoromanica.ro

И въстал сѣ болѣрин г(о)с(по)д(ст)в(а) ми, Глигорїе постелник, <и>[1] та заплатил, ѳсе исплъна, тиχ выш(е) писани п(и)н(ѣ)зи, въ рѳки тим п<ро>[2]дажници шт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, шко ѳвидѣχом иχ доброволное токмеж(е) и испъное заплатѳ, а мы и шт нас ещеж(е) дадохом и потвръдиχом болѣринѵ г(о)с(по)д(ст)в(а) ми, Григорїе постелник, на тѫχ въси выш(е) <пис>[2]ани частї за штн(и)ны, како да бъдет емѳ права штн(и)нѳ, и викѳпленїе, и ѳрик и потвръжденї<е>[1], съ въсѣм доχодом, непорѵшенно.

И ин да с(ѧ) не ѵмишлет.

ℵ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃нв, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гѳст) к҃е.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лш(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Mirăuţă şi Ghinia, şi Maria şi Dochiţa, fiii lui Pântea medelnicer, şi cu <I>[1]ftodi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, cât se va alege partea tatălui lor Pântea, din satul Totoeşti, ce este în ţinutul Vasluiului, cu tot venitul. Aceea au vândut-o ei boierului nostru, Grigorie fost postelnic, pentru o sută de taleri număraţi.

Şi după aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră Loghina, fiica lui Bogza fost logofăt, nepoata lui Purcel, de bunăvoia ei, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât să va alege partea mamei ei, Neacşa, din acelaşi sat Totoeşti, cu vad de moară la râul Vaslui, de asemenea boierului domniei mele mai sus scris, pentru douăzeci şi opt de taleri număraţi.

Şi, de asemenea, a venit înaintea noastră Neculcea, fiul lui Onilă, de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât se va alege din acelaşi sat mai sus scris şi din satul Nuoreşti. Aceea el a vândut-o de asemenea boierului nostru Grigorie postelnic, pentru treizeci de taleri număraţi.

Şi după aceasta, de asemenea, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Cârstea şi fratele lui, Vasilie, fiii lui Drăguş, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură din jumătatea satului Micleşti, ce se numeşte Berendieşti, din acelaşi ţinut, jumătate din jumătate[2], din vatră de sat, şi din câmp şi din tot venitul. Aceasta au vândut-o ei de asemenea boierului nostru mai sus scris, pentru cincizeci de taleri număraţi.

Şi, de asemenea, a venit înaintea noastră Neculai, fiul lui Ştefan Drăguş, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât se va alege partea tatălui lui, Ştefan Drăguş, din acelaşi sat Berindieşti. Aceea a vândut-o el boierului nostru, Grigorie postelnic, pentru şaizeci şi opt taleri de argint.

Şi, după aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Grăjdan şi cu femeia lui ...[4] şi cu toţi fraţii lor, fiii lui Crăciun, de bunăvoia

www.dacoromanica.ro

lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, cât se va alege partea Buhloaei din satul Micleşti, din vatra satului, şi din câmp şi cu tot venitul, de asemenea, boierului nostru, pentru treizeci şi cinci taleri număraţi.

Şi, de asemenea, a venit înaintea noastră Tiron şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, cât se va alege partea Tudoscăi, din acelaşi mai sus scris sat, Berindieşti, pentru douăzeci şi cinci taleri număraţi.

Şi după aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorul nostru, popa Matei, fiul Cernei, nepotul Bâlei, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, tot satul Ruséni, din acelaşi ţinut, cu tot venitul. Acela l-a vândut, de asemenea, boierului nostru, Grigorie postelnic, pentru o sută şi şaizeci <galbeni>[1] ungureşti, însă cu jumătate din vad de moară, şi cu moară gata, şi cu a patra <parte>[1] din Poiana Cârnului şi cu bucovină, din locul Şerbeştilor în jos până ...[4], şi la şes pe unde a fost vechiul Vaslui, ce i s-a cuvenit acel sat când s-a împărţit cu alţi fraţi ai lui.

Şi după aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră rugătorul nostru, popa Platon, de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, o vie de la Huşi. Aceea a vândut-o, de asemenea, boierului domniei mele mai sus scris, pentru cincisprezece taleri număraţi.

Şi, de asemenea, au venit înaintea noastră Margine şi femeia lui, Anesiia, de bunăvoia lor, nesiliţi şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, o falce de vie din acelaşi târg Huşi, de asemenea, mai sus scrisului, pentru optsprezece taleri număraţi.

Şi s-a sculat boierului domnie mele, Grigore postelnic, <şi>[1] a plătit, totul deplin, acei mai sus scrişi bani, în mâinile acelor vânzători, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele, Grigorie postelnic, acele mai sus scrise părţi de ocină, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644>, luna august 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCIV/86. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut.

Ibidem, CCVI/180 (trad. din 1809).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/401 (foto.).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

[3] Scris deasupra rândului cu altă cerneală.

[4] Loc alb în orig.

www.dacoromanica.ro

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Adecă au v<en>[1]i<t înnaintea do>[1]mniei méle şi înnaintea <bo>[2]ierilor no<ş>[2]tri mari şi mici, Drăgancea şi Grozav, ficiorii lui <şi au>[1] pârât de faţi pre Toader Clinciu şi pre Dan, <f>[1]iciorii lui Graur, prentru o parte de ocină den sat den Co<ţi>[1]măneşti, ce iaste în ţinutul Iaşilor, partea Ilénii, dzicând Drăgancea şi Grozav că le înpresoară acea parte de ocină Toader şi Dan de dzice că iaste a lor moşie.

Deci domniia mea le-am făcut carte la oameni buni şi a<m>[1] trimis şi pre sluga noastră, Pavăl pârcălabul, să socotească cu acei oameni buni de va hi fostu acea parte de ocină a lui Graur să o ţie Toader Clinciu şi cu Dan. Dece sluga noastră, Pavăl, au socotit şi au aflat cu adevărat cui iaste acea parte de ocină, a Ilénii, mătuşea Drăgancii şi a lui Grozav, <şi le-au>[2] făcut şi mărturie de la oameni.

Dece dom<nii>[1]a mea, deaca am vădzut acea mărturie de la cei oa<meni>[1], mărturisindu cui iaste acea parte de ocină ce mai sus scriem, den sat den Coţimăneşti, a Ilénii, dom<niia mea am>[1] dat lui Grozav, şi Drăgancii şi altor semin<ţii>[1] a lor, Ghelasii şi lui Ion, ca să le hie lor dir<eaptă ocină>[1] şi moşie pre giumătate[3], şi uric şi în<tări>[1]tură, <cu tot venitul>[1], neclătit nice odănăoar(ă), în véci. <Iară Toader Cli>[1]nciu şi Dan, ficiorii lui Graur, a<u>[1]ră<m>[1]as den toată lég<ea> ţărâi, iar Drăgancea şi cu seminţiia <lui s-au>[1] îndreptat şi ş-au pus fierâie în Vistearíul domnii mél<e>[1], ca să nu mai aibă a mai pârî Toader Cl<inciu>[1] şi Dan pre Drăgancea şi pre Grozav de aceasta pâră niceodată, în véci, preste cartea domniei <méle>[1].

<Şi a>[1]ltu nime să nu să améstece. Инак не бъдет.

Оу Їйс, л(ѣ)т(о) ѫзрнв <7152/1644> ав(гд)ст к̅а̅ <31> д(ь)ни.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Мардарїе <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXL/9. Orig., hârtie (47,5 x 34,5 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Ibidem, CCLXI/67 (copie, din 1786 ianuarie 20, de Vasile Codrean de la Divan).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIV/24 (copie din sec. al XVIII-lea, în care numele satului este Coţmăneşti); ibidem, CCLI/33 (rez., într-un opis din 1840 februarie 16).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/402 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 61, nr. 51 (copia, de la Arh. Naţionale Iaşi); idem, *Doc. comunicate*, în „Ioan Neculce", fasc. VII (1928), p. 61, nr. 51 (copia de la Arh. Naţionale Iaşi).

[1] Rupt.

[2] Pătat.

[3] „pre giumătate", adăugat pe margine de altă mână.

403 1644 (7152) august 31, Iaşi

Ию[1] Василе в(ое)в(о)д(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră ...[2]. Dămu-ţi ştire că

www.dacoromanica.ro

domniei méle s-au jeluit sluga noastră, Dumitru ce-au fost vornic, şi cu nepoţii lui, cu Apostol şi cu alţi nepoţi, pre Loghina, fata Bogzii logofătul, zicându că s-au sculat Loghina de ş-au vândut partea ei[i] din sat din Codăeşti, boiarinului nostru, lui Alexandru paharnicul; şi pentr-acea ocină au cheltuit Dumitru vornicul şi cu Vasilie, gineri-său, câtăva cheltuială.

Deci domniia mea i-am giudecatu să întoarcă Loghina cheltuiala, déci ia să vânză.

Pentr-aceea, deaca vei videa cartea domniei méle, iar tu să pui o zî Loghinii să întoarcă cheltuiala, cât i să va veni să întoarcă.

Aceasta-ţ(i) scriem domniia mea. Într-altu chip să nu fie.

Ѳ Ииc, ѧ(ѣ)т(о) ѯзр҃нв <7152/1644> **авгѳст к҃а** <31>.

† Сѧѧм г(о)сп(о)динъ вела[3].

Pavăl <a scris>.

Întocma cu orighinalul. Chirica ban <m. p.>; Enachi ban <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/23. Copie din sec. al XIX-lea. Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/403 (foto.).

---

[1] Greşit, în loc de „Иw".

[2] Loc alb.

[3] Se indică, într-un cerc: „Locul peceţii g(os)pod".

404 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153)

Un ispisoc de la Vas(i)li vod(ă), den velet 7153 întăritur(ă) lui Gavrilaş log(o)f(ă)t pe 5 părţi din sat de Căbiceni, ce i-au fost şi lui Gavrilaş danie de la Barnovschi vod(ă), şi aşişderi, iarăş(i) den a şasa parte gium(ă)tati, ce est(e) lui cumpărătur(ă) de la Ilii Berciul şi de la femeia lui.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXIII/61, nr. 1. Rez. într-un izvod din 1751 februarie 18, cu actele satului Căbiceni, ţinutul Dorohoi, alcătuit cu prilejul judecăţii cu Ioniţă Iamandi.

405 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153)

† Сѣ вѣw ми, Вардам[1] **архиеп(и)ск(о)пъ и митрополит Сѣчавскиѫ и Ѥнастасъе епископъ Романскиѫ**[2], mărturisim noi cu acest zapis cum au venit, înnaintea noastră, Gavril Sălăgean şi cu feméia lui, Nastasiia, de a lui bănăvoie, de nimene nevoit, şi ş-au primit o cocoană să le fie fată de suflet, pentru căci că ei n-au avut feciori de trupul lor; anume, aceéa cocoană, Măriicuţa, fata lui Ionaşco Poturul, nepoata lui Gavril. Primitu-o-au cu toată osârdiia lor ca să le fie fată. Şi după moartea lor, nime nici o treabă să n-aibă, nici cu ocine, nici cu bucatele lor, ce să fie toate pre mâna ei.

www.dacoromanica.ro

Iar cine să va ispiti dintru seminţiile noastre a să amestecaré să strice lucrul şi tocmala noastră, ca să fie triclét şi proclet de 318 de **Отєцн**[3] ce-s la **въ Нѣкіѣ**[4] şi să fie la giudeţ cu Ariia.

Deci noi, vădzând a lor bunăvoie, iscălit-am <şi>[5] peceţii pus-am.

Въ л(ѣ)тѵ ѯзр҃нг <1644 septembrie 1 – 1645 august 31>[6].

Варлаам митрополит <m. p.>.

Анастасие епископ Романскыи <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua o semătură neclară şi o însemnare din sec. al XIX-lea>: 1753 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31>; No. 10; no. 19.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXCII/1. Orig., hârtie difolio (30,4 x 20 cm), filigran, cerneală neagră, rupt la îndoituri şi restaurat, două sigilii aplicate în aceaşi cerneală: sigiliul Mitropoliei Sucevei, având în câmp scena Sfântului Gheorghe călare, ucigând balaurul, cu legenda: † **Печат С(вѣ)т(а)го Гєѡргиа, Митрополіи Сѹчавскиї** („† Pecetea Sfântului Gheorghe a Mitropoliei Sucevei"), şi sigiliul Episcopiei Romanului, având în câmp icoana Sfintei Paraschiva şi legenda: † **Печат Ѳоанѧи Єп(и)ск(о)піѣ Романскоє** („† Pecetea Episcopiei de Jos a Romanului").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/405 (xerocopie).

---

[1] Aşa în orig.

[2] † Adică noi, Varlam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi Anastasie episcop de Roman.

[3] Părinţi.

[4] în Niceea.

[5] Omis.

[6] Data scrisă cu altă cerneală, de altă mână.

406 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153)

† Eu, Pavăl, şi co[1] feméea mea, Irena, mărtorisim co cest zapis com noi am vândot o parte de ocen(ă) den sat den Ţoscane, ce ne au fust noao compărător(ă) şi co altor fraţi, partea loi Boghean, toat(ă) ce sa vine, co tot vinetol, de în vatră den sat şi din ţarenă, şi den levedzi, şi de(n) apă<ră>[2]torie şi den tot locul, ce să va vine partea loi Boghean.

Dece acel zapis s-a făcot de-înaentea[3] domisale vornecoloi Tomei celoi mare, printro[4] căce ao[5] pârât Vasilei şi co fraţie săi pre popa Ambrosie dă dăo <o>[2]re înaintea domni sale şi dă dăo <o>[2]re înaentea[3] părcălabilor de Neamţo, com are şi carte de la dănşi de rămas şi altă dată la o pâră înaentea mărie sale, loi vod(ă), com spon şi cărţile mărie sale, lui vod(ă). Şi mai <ma>[2]re[m] mărtorie com am vădzot şi zapis(u)l cel de compărător(ă) ce-au fost a lorŭ de la Boghean dat pre mâna popei loi Ambrohii.

Dece noi, încă i-am făcot scresoare de la noi, şi di-înaentea[3] a molţi oamene bone, anome: Ştefan de Porceşte, Arsănie de-acolea, Ghiorghie ot tam, Ioan ot tam, Toader ot Giuleşte, i Popie de Blăgeşt(i) şi alţi oamene care-i şteu. Şi banie s-au dat de pre ocenă den casa loi Vasilie Păscariul. Dece popei fac dat<orie>[2] bane gata, 12 l(ei) **и пол,** co cheltoiele co ferei <şi>[6] co neşte fân ce

www.dacoromanica.ro

i-ao loat Vasilie popei fără isprav(ă) şi apoi ao[5] rămas popa pre Vasilei să-i plătească fânol.

Dé-asta mărtoresim co acest zapis, ca să se ştei, în véce.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXI/6. Orig., hârtie (30,8 x 19,5 cm), rupt la îndoituri şi lipit, cinci amprente digitale aplicate în cerneală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/406 (xerocopie).

---

[1] Greşit, în loc de: „cu". De altfel, peste tot diacul a scris slova ѳ în loc de ѳ.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.
[4] Greşit, în loc de: „pentru".
[5] Greşit, în loc de: „au".
[6] Scris deasupra rândului.

407 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153), Iaşi

† Adecă eu, Toader, şi ficiorii mei, Gligorie, şi Dobăş, şi Dumitraşco şi Tecla, nepoţii lui Ursu călugărul din Soleşt(i), scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum, de nime nevoiţ(i), nici asupriţi, ce de a noastră bunăvoie, am vândut o parte de cumpărătură, care am ţinut cu popa Gonţea, în sat în Soleşti, din a treia parte de cumpărătură, giumătate, şi o am vâ<n>[1]dut popei lui Ghiorghi şi frăţâne[1]-său, lui Toderaşco, şi ne-au dat popa Ghiorghi patru galbeni şi <To>[2]deraşco un bou, şi s-au biciul<u>[2]it dreptu trei galbini, ca[3] să fie lor şi ficiorilor săi ocină şi moşie, în véci, neclătită, şi să aibă a-ş(i) face şi zapis domnescu; şi am vândut din fânaţu, şi din ţarină şi din vatra satului, în Soleşt(i), şi din tot locul, ce să va alége.

Şi în tocmala noastră au fostu mulţi oamin(i) bun(i) şi bătrâni, anum(e): Toderaşco o<t>[5] Soleşt(i), şi Buciumaş o<t>[1] tam[4], <şi>[2] Îndreiu, şi Dumitra<ch>[1]i, şi Lazor o<t>[1] tam[4], şi Niţul, şi Gligoraşco şi alţ<i>[1] oamen(i), cari s-au prilejit.

Şi, pre mai mare c<re>[2]dinţă, ne-am pus şi peceţil(e) ş<i ne-am>[2] şi iscălit.

Şi eu, Chirila, am scris, să să şt<ie>[5].

V Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нг.

Тодерашко искал <m. p.>; **Бу(чю)маш искал** <m. p.>; Îndrei; Dumitrachi; Lazor; Niţ<ul>[2]; Gligoraşco.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXIV/59. Orig., hârtie (32 x 21,5 cm), rupt la îndolturi, cinci amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/407 (foto. după orig.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1938–1942, p. 111 (rez. după orig.); Iulian Marinescu, *Doc. vasluiene*, p. 185, nr. 5 (rez., cu extrase, cu data: „<1645> 7153").

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Slova к, scrisă peste ши.
[4] De acolo.
[5] Peste aceste slove a fost pusă o amprentă digitală.

www.dacoromanica.ro

408 **<1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153)**

Adică eu, Simion, scriu şi mărturisăsc cu acest zapis al mieu cum am vândut a trie parte de bătrân din satu din Luceşti, din parte Telégéştilur[1], giupânului Irimie şi giupânésii dumisali, Dochiţii, dréptu un calu şi un caş de ceară, şi i-am vândut de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia mea, cu loc de prisacă, şi cu curături în pădure şi cânepŭ, ce mi s-a veni. Iar den oamenii mii să n-aibă treabă-n vec(u), iar dumişali, Irimie, şi giupânesii dumisali, ca să fie dreaptă ocină şi moşie-n vecu.

Şi cum s-au făcut dinainte lui Racleş căpitanul ot Pongéşti[2], şi popa[3] ot Topoşti, şi Andonie ot tam[4], şi Şte<fa>[2]n[5] ot tamu, şi Platon ot tam, şi Ionaşco ot tam, şi Ursul ot Stângacen(i), şi Dumitru ot tam, şi Ionaşco ot tam, şi Simion ot tam, Gligorce ot tam, şi Ionasco[1], nepotul lui Bejan ot Obârşieni.

Pentru mai mare credinţa, ne-am pus şi degitele să să ştié[6].

Л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг.

Poslăduindu-să s-au găsit întocma. Costand(in) Grece(anul) vel log(o)f(e)t <m. p.>. 1805 iuli 15.

Asămine esti. Gheorghi Dimitriu. 1805 iuli 15.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, LXVI/5. Trad. cu o copie din 1805 iulie 15. Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/408 (foto. după copie).

[1] Aşa în copie.
[2] Slova ѣ, modificată dintr-un ъ.
[3] Primele două slove scrise peste altele.
[4] de acolo.
[5] Omis.
[6] Cuvânt scris peste alt cuvânt.

409 **<1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153)**

7153 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31>.

Un zapis de la un Vasili sin Varvarii (...)[1] prin cari arată că au vândut a sa dreaptă ocină şi moşii din sat din Şendreni, a 3 parte, din partea Varvarii, ci s-a alegi din parte di gios. Acee au vândut-o lui Gheorghii neg(u)ţitoriul drept 10 lei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXV/164. Rez. într-un perilipsis de la sfârşitul sec. al XVIII-lea „de pe scrisorile ce au arătat vechilul mănăstirii Cetăţuia pe moşia Şendreni, pe Prut, ţinutul Iaşi".

[1] Aşa în rez.; loc liber între paranteze rotunde.

410 **<1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153)**

† Eu, Gligore, din sat din Corneşti, fecior lui Ionaşco Lipovanul, şi cu feméie-mea, Io(a)na, şi cu feciorii mei, Damaschin şi Ionaşco, înşine mărturisim,

www.dacoromanica.ro

noi, cu acest zapis al nostru, de nimene siliţi, nici asupriţ(i), ce de a noastră voie, am vândut o part(e) de ocină part(é) mea, cé mi să vine din vatra satului, şi din ţarină, şi din pădure şi din tot locul, din sat din Filipeşti, Savei şi lui Mătei, drept 15 ugh(i), ban(i) bun(i).

Şi la această tocmal(ă) au fost: pop(a) Boul şi diiaconul Toader a Gligoroie, şi Meftodie, şi Grigorie, sân Făureasca, i Ionaşco a Vasilcăi ot Roman, şi Bejan ot Cuciulani[1], şi Ursu, şi Păşcan ot Popeşti şi Mih<a>[2]il ot Roman.

Şi această ocin(ă) o au[3] cumpărat Sava şi Mătei din sat din Onceşti, carel(e) mai sus scrie, ca să l(e) fie lor ocin(ă) şi moşie, neschimbată, şi lor, şi feciorilor lor, şi nepoţilor. Iar alt nimen(i) din feciorii noştri sau din ruda nostră să n-aibă treabă a întorce, pentru căci când am făcut ace moşiie vânzătoré, nime din alţ(i) omeni ai noştri n-au vrut să o cumpere.

Di ia<s>[2]ta scrie.

Let 7153 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31>.

† Eu, pop(a) Ionaşco, am scris acest zapis, în casa lui Ionaşco a lui Cernat.

Şi au fost şi Filip ot Cozmeşti.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXIX/72. Orig., hârtie (33,3 x 22,3 cm), filigran.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/410 (foto. după orig.).

---

[1] Slova ѵ, transformată dintr-un ъ.

[2] Omis.

[3] Deasupra lui ѳ, un м şters de scriitor cu o linie.

411 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> 7153

† Adică eu, Acsinie, fata lui Truşan, şi cu feciorii mie(i), anume: Ionaşco şi Vasilie, şi Mihăilă, şi Simion, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum de bunăvoia noastră, de nime siliţi, nici asupriţi, amu vândutu o parte de ocină din satu din Hărăgeşti, ce sintu pe Bărladu, despre răsăritu, din a treia parte de satu a şesea parté, ce să va alege dumisale lui Isac visternicului, direptu doaoedzeci[1] de lei.

O am vândutu pentru căci din ruda noastră i-a[a]mu întrebatu şi nu s-au găsit nime să o plătească, ia[a]ră[2] dumnelui ne-au dat bani gata, cum mai sus scrie, ca să fie dumisale direptă ocină şi moşie şi cuconilor dumisale, în veci; dinaintea lui Chicoş şătrarului, şi a lui Scărletu, şi a lui Vartic vornicului, şi a lui Iani vătavului, şi a Dingăe din Bârladu, şi a Vântului şi a mulţi oameni buni, ca să aibă dumnelui a-şi face şi direse domneşti. Ia[a]ră de să va rădica cineva din ruda noastră să aibă a-şi întreba cu noi, ia[a]ră cu dumnelui să nu aibă nici o treabă.

Şi, mai pre mai mare credinţă, ne-m pus şi peceţile, să s(e) ştie.

Пис(ѧ) ѵ Їс, в(ъ) ѧ(ѣ)то ѫзр҃нг.

† Eu, Franguli stolnic, m-am prilejit, **искаѧ** <m. p.>.

† Iané vătav mărturisescu cum mai sus scrie <m. p.>.

Ѵрсѳ Вартик искаѧ <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Аз, ...[2]їωн, искал <m. p.>.
Щефан бив вел ωрѫжник искал <m. p.>.
Аз, Оурсоул Ине, mărturisescu cum mai sus scrie <m. p.>.
Аз, Гиωргиаш Оурсѹл, искал <m. p.>.
Аз, Постолаки ...[2], искал <m. p.>.
Аз, Їωнашко, с(ы)н кѵпар, искал <m. p.>.
...[2] искал <m. p.>.
Аз, Антиωχие Костаки, искал <m. p.>.
Аз, ...[2] <m. p.>.
Аз, Апостолаки Бѹж(о)ран <m. p.>.
Бѹта вор(ник) <m. p.>.
Аз, Дѵмитрашко ворник <m. p.>.
Аз, Павъл Алботѣ ворник <m. p.>.
Аз, Щефан Шолдан, искал <m. p.>.
Аз, Андреи пωстелник, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapisul Hărăgeştilor <şi una din sec. al XIX-lea>: 7153 <1644>, a şasea parte din a patra parte < tradusă în greceşte>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXCVI/10. Orig., hârtie difolio (31,2 x 21,5 cm), cerneală cafenie, unele dintre semnături cu cerneală neagră, rupt la îndoituri, trei amprente digitale aplicate în aceeaşi cerneală.

---

[1] Aşa în orig.
[2] Neclar.

412 — 1644 (7153) septembrie 1, Iaşi

† Иω Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea noastră şi înaintea tuturor boiarilor noştri, celor mari şi celor mici, Toader, ficiorul Sitariului, den sat den Vâşteleşti, ce iaste în ţinutul Tutovei, pre Bogdana, de au pârât de faţ(ă) înnaintea domnii méle pre Nechifor de Vâştileşti[1], pentru o parte de ocin(ă) ce-au cumpărat Nechifor de la Crâstea, ficiorul lui Gavrilaş, den partea den gios, den giumătate de sat, a şésea parte. <Şi>[2] aşea au dzis Toader, cum au fost acea ocin(ă) a lui, iar Nechifor au arătat derése domneşti, cum au fost a lor dereaptă ocin(ă) şi moşie, ci-au fostu vândută de Sima Ţénchiu[1], apoi ei au răscumpărat-o de la Cârstea, ficiorul lui Gavrilaş, cum am vădzut domniia mea şi derése de cumpărătură.

Într-a[tr-a]céea, domniia mea şi cu tot Sfatul domnii méle giudecatu-i-am pre dânşii pre direptate şi după légea ţărâi şi aşea am aflat lor lége, ca să aibă Nechifor a-ş(i) ţiné a sa dereaptă <ră>[3]scumpărătură den sat den Vâşteleşti, den partea den

gios, den giumătate de sat a şésea parte, den tot venitul, şi s-au îndreptat şi ş-au pus herâie <ѣ>[3] т taleri în Vistearíul domnii méle. Iar Toader, ficiorul lu<i>[3] Sitar, şi alte rude a lor, ei a<u>[3] rămas de<n>[3]naintea noastră şi den toat(ă) légea ţărâ<i>[3].

Deci de acmu înnainte ca să nu mai aibă a pârî[4] Toader pre Nechifor, nici pre ficiorii lui, nici a dobândi pentr-aciasta pârâ, nici dănăoară, în véci. Iar de să vor ivi, cânduva, nescari derése, să nu să creadză.

Тое пишем г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

† Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃нг <7153/1644> сеп(темврїе) а <1>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Тодерашко вел лиг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко Кара <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIX/24. Orig., hârtie difolio (29,5 x 19 cm), difolio, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/412 (foto. după orig.).

---

[1] Scris de altă mână, cu altă cerneală, pe loc lăsat liber.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] Slova ы a fost corectată mai târziu în и.

413 1644 (7153) septembrie 1, Iaşi

Copii.

Noi Vasăli v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldovii. Adecă au vinit înaintea noastră şi înaintea boieri<lor n>[1]oştri, celor mari şi celor mici, Zahariia, şi Mihăilă şi frate-său, Neculai, ficiori ...[1], <C>[1]onstantin Şişunescul, şi ...[1], Li<pă>[1]dat şi alte simiţii a lor, di au pârât pi Micro[2] ...[1] <l>[1]e ţini o bucată di locu din sat din Dacan<i>[1], dinspre parte lui Micro[2] din gios, dispre Şuşa ...[1], esti acestu sat Dacanii[3], în ţin(u)t(ul) Bârladului, şi li ţini ace bucată di loc fără dir(e)asă şi esti a lor moşii. Iar sluga nostră, Micro[2], au arătat dirisă domneşti di la A<lexand>[1]ru vod(ă), şi di la Irimia vod(ă), şi di la Ştefan vod(ă) şi di la alţi domni, cum esti a lui Micro[2] ...[1] <dreap>[1]tă ocină şi moşii, a patra parte din sat din Dacan(i), parte din gois, dispri apus. Iar Zah<aria>[1], şi Mihăilă şi fratile său, Niculai, ficiorii lui Costandin Şuşunăscul, şi Le<pădat>[1] şi toate rudili lor n-au arăt<at>[1] nici un deres.

Deci domniia mea şi cu tot Sfatul ...[1] i-am giudecat pe dânşii pre ...[1] dreptate, după lege ţării ...[4] <a>[1] patra parti di sat esti din gios dispri apus şi s-au îndreptat. Şi ş-au pus hărăe 12 tal(eri) în Vestearul[2] domnii meli. Iar Zahariia, ş(i) Mihaiş, şi Neculai, şi Lepădat şi to(a)t(ă) ruda lor, ei au rămas dinainte noastră şi din toată lege ţării.

Deci di acum înainte să nu mai aibă a supăra ni<ciodată, ni>[1]ci a dobândi pentru aciastă pârâ, nici dănăoar(ă), în veci.

Iar de să vor ivi cân<d>va niscai derése, să nu să criaz(ă) ci să să rumpă, pentru căci vor hi nidiriapta[2].

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.
La Iaşi, în anul 7153 <1644> săp(temv)r(ie) 1.
Iscălit, Dimitraşc(u) Cara.

Posleduit, Iordachi spat(ar).
S-au încredinţat pentru de întocmai cu orighinalul, 1838 fev(ruarie) 3.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIV/63 (copie din 8 mai 1910, eliberată de Arh. Statului Iaşi, la cererea lui Neculai Docan, de pe copia de mai jos).
Arh. Naţionale Iaşi, Tr. 1765, op. 2014, dos. 34, f. 39 v.–40 r. Copie (astăzi doc. nu se mai găseşte sub această cotă).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/413 (foto. după copia din 1910).

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.
[3] Aşa în copie, în loc de: „Docanii".
[4] „Rupt un rând întregu", nota copistului.

414 1644 (7153) septembrie 3, Roman

† Adec(ă) eu, Vasilie Moţoc de Aldeşti, mărturisescu cu zapisul mieu pentru o parte de ocină ce am cumpărat de la Măriica Dăndoe, fata Ciorăi, la sat la Forăşti.

Acéia parte toată o am vândut lui Dumitraşco Cocris, dereptu cinci lei bătuţi. Şi i-am dat şi zapisul ce-am avut de la acei oameni, pré acea moşie. Dec(i) ca să-i fie direaptă ocină şi moşie, cu tot venitul, în véci.

Şi la tocmala noastră au fostu: Ipifanie Băhnaşul starosté de Trotuş, şi Nacul Brut[1] aprodul, şi Gligoraşco Bejan şi Nechita aprodul.

Aceasta mărturisescu, să să ştie.

V Роман, сеп(тємвріе) ѓ <3>, **ѫзр҃нг** <7153/1644>.

Пз, Ипифание Бъхнашъл, искал <m. p.>.

Пз, Накъл Брът <m. p.>[2].

Пз, Гангорашко искаχ <m. p.>.

Пз, Василие Моцок, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IV/207. Orig., hârtie, filigran, un sigiliu inelar, aplicat în cerneală, probabil al lui Nacul Brut, având în câmp un animal fantastic.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/414 (foto.).

[1] Slova т, scrisă peste un к.
[2] Sigiliu inelar.

415 <Înainte de 1643 <7151> septembrie 5>

Eu, Bogza călugărul, scriu şi mărturisesc cu sufletul meu cum au dat o bucăţea de ocină din sat din [Todedeşti] Todireşti lui Dumitru uricariul Mândrea

www.dacoromanica.ro

din Ghieban, însă partea lui ci să va alege denaintea mea, şi denaintea a mulţi oameni buni, şi i-au dat pentru sufletul a părinţii lui.

Şi în această tocmală s-au tâmplat şi popa Gavril din Tăbălăeşti, şi Burghelea, şi Toadir Beghiul din Ciorăni.

Şi de aceasta scriem şi mărturisescu ca să hie de credinţă.

... milostive doamne [ia şi ştiu]. Robul măriei tale, Bogza.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/93. Copie rom. din prima jumătate a sec. al XIX-lea într-o condică de socotelile moşiilor boierului Grigore Ghica, încredinţată în 1835 ianuarie de Chirica ban.

Datat în funcţie de doc. din 1644 (7153) septembrie 5.

416 <Înainte de 1644 (7151) septembrie 5

Mândrea din Bibarţu însumi mărturisesc cu cest zapis al meu cum am dat partea mea de ocină din sat din Todireşti fratelui meu, lui Dumitru uricariul, cu venitul ci să va alege pre partea mea şi cu loc de iaz.

Deci o am dat dinaintea a mulţi oameni buni: dinaintea lui Vasilie Bogza, şi denaintea popii lui Gavril de Tălăbăeşti, şi a Burgheli de acolea şi denaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni.

Eu, Toadir Begiul diac, **писахо ест запис**[1].

Eu, popa Gavril, mărturisîm că au fost în casa noastră.

L. P.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/94. Copie rom. din prima jumătate a sec. al XIX-lea într-o condică de socotelile moşiilor boierului Grigore Ghica, încredinţată în 1835 ianuarie de Chirica ban.

Datat în funcţie de doc. următor.

[1] am scris acest zapis.

417 1644 (7153) septembrie 5, Iaşi

<† Иw Василїе воєвода>[1], Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мол(д)вскои. Ѡж(е) тегдали с(я) лицом прѣд нами слѹга нашь, Дѹмитрѹ бив дворник, съ попа Кржстѣ wт Кодъещи, и съ Василїе Плеш и съ с(ъ)н(о)ве его wт Тодерещи, ради една част за wтн(и)нѹ, иже даровал емѹ Мъндрѣ wт Бибарцѹ, въсѣ част его wт село Тодерещи, что ест емѹ за дѣдн(и)нѹ, и пак дрѹги части за wтн(и)нѹ, что wн кѹпил wт село Тодерещи. Таж(е) слѹга нашь, Дѹмитрѹ, ѹказовал прѣд нами исписодче на тиж части за wтн(и)но wт село Тодерещи и едни запис wт Мъндрѣ, что ест емѹ данїе.

www.dacoromanica.ro

Таж(е), г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми съдиҳом иҳ нарѣдєнїє и зостал(и) поп(а) Кърстѣ и Василїє съ с(ъ)нове иҳ[2] wт вес закон, а слѹга наш, Дѹмитрѹ бив дворник, ѹправил сѧ wт прѣд нами како да подръжит своим части за wтн(и)нѹ wт село Тодереши, съ вес приход.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

Ѹ Їс, лет(о) ҳзр҃нг септ(ем)в(рїе) ѣ.

Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

Коралт <писал>.

<† Io Vasilie voievod>[1], din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată s-au pârât de faţă înaintea noastră sluga noastră, Dumitru fost vornic, cu popa Cârstea din Codăeşti, şi cu Vasilie Pleş şi cu fiii lui din Todereşti, pentru o parte de ocină, pe care i-a dăruit-o Mândrea din Bibarţu, toată partea lui din satul Todereşti, care îi este lui de moştenire, şi iarăşi alte părţi de ocină, pe care el le-a cumpărat din satul Todereşti. Astfel, sluga noastră, Dumitru, a arătat înaintea noastră, ispisoace pe aceste părţi de ocină din satul Todereşti şi un zapis de la Mândrea, că îi este danie.

Astfel, domnia mea am judecat dresele lor şi au rămas din toată legea popa Cârstea, şi Vasilie cu fiii lor[2], iar sluga noastră, Dumitru fost vornic, s-a îndreptat dinaintea noastră, ca să ţie părţile sale de ocină din satul Todereşti, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7153 <1644> septembrie 5.

Domnul a zis.

Corlat <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/84. Copie slavonă din prima jumătate a sec. al XIX-lea într-o condică de socotelile moşiilor boierului Grigore Ghica, încredinţată în 1835 ianuarie de Chirica ban.

Ibidem, DIV/85 (trad. rom. după copia slavonă).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/417 (foto. după copia slavă).

---

[1] Loc liber în copie, pentru a scrie numele domnului cu chinovar.

[2] Greşit, în loc de его.

418 1644 (7153) septembrie 5, Iaşi

† Їѡ Василїє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea domniei méle slugei noastre, Boldescului, pre acéea să fie tar(e) şi putérnic cu cartea domniei mél(e) a chema şi a soroci pre nişte oameni carii i-au vândut lui n<i>[1]şte părţi de ocină la sat la Popeşti, din partea din sus. Iar cine le-au fostu lor răzéş, l-au oprit pre Boldescul de pre acéle părţi, ce au cumpărat Boldescul, şi au dzis că aceia, oameni carii i-au vândut, n-au treabă în partea din sus.

www.dacoromanica.ro

Pentr-acéea[1] ca să aibă a-i soroci, anume pre Sora, şi pre Mojilŭ, şi pre ficiorul lui, Drăgan, şi pre Vlasie, ficiorul lui Hociungu, şi pre alţii carii i-au vândut, pentru căci i s-au dat dzi Boldescului, în patru săptămâni, să a<ducă>[1] pre acei vândzători de faţi.

Într-<al>[1]tu chip să nu fie.

<Писа>[1] оу Мс, в(ъ) л(ѣ)(о) ѯзрнг <7153/1644> сеп(тевріе) ѣ <5>.

† Сдам г(о)<с>п(о)<д(и)>нъ вел<ѣл>.

Iară ...[1] a...[1] vin ...[1] prl[2] a trubui să ia şi ...[1] ucina mea[3].

Po<pa a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVIII/78. Orig., hârtie, filigran, deteriorat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/418 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 82–83, nr. 49 (după transcrierea din *Ms. Surete*, II, p. 434).

---

[1] Rupt.

[2] Neclar.

[3] Adăugat de altă mână şi cu altă cerneală peste sigiliu şi în spaţiul liber al ultimelor două rânduri.

419 1644 (7153) septembrie 5

Се оубо мы Тодерашко великіи лог(о)ѳ(е)тъ[1], и Григоріе Ѹрѣке великіи дворникъ Долнѣи Земли, и Гавриил хетман, и Ѳеона великіи дворник Вышнѣи Земли, и Юрдакіе вел спътар, и Гєwргіе великіи чашник, Иорга вел выстїарник, и Банъл вел меделничар, и Ирали вел кльчар, и Єримїа вел шетрар, и Щефан вел армаш, и Ръковици Чехан втори лог(о)ѳ(е)тъ, и Георгіе Щефан третіи лог(о)ѳ(е)т, и Василіе Рошка, и Тодерашко, и Моцок, и Костантин Чоголѣ дворник глотніи и иних болѣри от двор г(о)сп(о)д(и)нъ ег(о) м(и)л(о)ст(ь)[2], scriem şi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum au venit înnaintea noastră, fratele nostru, Vasilie Banul marele medelnicér, de a lui bunăvoie, de nime nevoit, nice asuprit, şi au vândut a lui direaptă ocină şi cumpărătur(ă), tot satul Uşereşti, pre Prut, în ţinutul Lăpuşnei, cu vadu de moară în Prut şi cu bălţi de péşte şi cu tot venitul. Acela am vândut priiatinului nostru, lui Profir vameşul cel mare, direptu trei sute şi cincizăci de taleri de argintu.

Ce acel sat, Uşereştii, iaste lui direaptă ocin(ă), depreună(ă)[3] cu alte seminţii a dumisale, şi s-au tocmit cu dânşii şi au cumpărat a treia parte din tot satul de la Drăguna şi de la Candachiea, fétele Nastasiei, nepoatele lui Toader Ungurul, şi a treia parte au răscumpărat de la Cernica, ginerele lui Giosan, şi de la Gavril, nepot lui Giosan, partea lui Drăgan Urescul[4], şi alte părţi au cumpărat de la (ne)[3]poţii lui, de la Andreica, şi de la Stanca, şi Grozava, şi Batin şi Acsana, féciori[6] Anuşcăi, şi de la Dumitraşco şi Vasilie, ficiori Drăguţei, şi de la Gligore şi Guţul, ficiori Trofanei, şi de la vară-sa Anniţa, fata ...[7] şi de la alţi oameni a lor.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, văzându de a lor bunăvoie tocmală şi plată deplin, făcut-am dumisal(e), lui Profir vameşul, această scrisoare de la noi ca să-i fie lui de credinţă.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus peceţile şi am iscălit.

Ѯ ҂ѱс, ѧ(ѣ)(о) ѯзр҃нг <7153/1644> сеп(тємврїє) ѕ <5>.

Şi eu, Dumitraşco Vlăge[8]a, am scris, să s(ă) ştie.

Toderaşco vel logofăt.

Ureache vel vornic.

Theona[9] vel vornic iscal.

Gavril hat(man)[3].

Iordache vel spatar.

Iorga vel vistérnic.

Dumitraşco Larali[10] vel clucer.

Gheorghii Ştefan log(o)f(ă)t[1] iscal.

Eremia vel şetrar iscal.

Costantin Ciogoe vornic.

Az, Moţoc vornic.

Az, Vasilie Roşca vornic.

Az ,Toader vornic, iscal[11].

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, nr. 44, p. 64–65.
Orig. ce se află la Direcţia Cadastrului din Chişinău, dos. 36, f. 9.
Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 628, f. 433 v. – 434 r. (rez. dez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" - Iaşi, Fotografii, XXVII/419 (foto., după rez.).

---

[1] Întregirea noastră.

[2] Iată dar noi, Toderaşco mare logofăt, şi Grigore Uréche mare vornic al Ţării de Jos şi Gavril hatman şi Teona[9] mare vornic al Ţării de Sus, şi Iurdachie mare spatar, şi Gheorghie mare paharnic, şi Iorga mare vistiernic şi Banul mare medelnicer şi Iarali mare clucer, şi Erimiia mare şetrar, şi Răcoviţă Cehan logofăt al doilea, şi Gheorghe Ştefan logofăt al treilea, şi Vasilie Roşca, şi Toderaşco, şi Moţoc şi Constantin Ciogolea vornici de gloată şi alţi boieri de la Curtea domnească a milostivirii sale domnul.

[3] Întregirea editorului.

[4] Poate, în orig. era „Uşerescul", având în vedere numele satului.

[6] În textul editat é redat prin ѣ.

[7] Loc liber.

[8] Editorul a confundat slova ѱ cu ѫ; numele corect este: „Vlăgea".

[9] Greşit, în loc de: „Thoma".

[10] Greşit, în loc de: „Iarali".

[11] Redarea semnăturilor fără slove aparţine lui Aurel Sava.

420 1644 (7153) septembrie 6

Noi **Василе воевода, Божи милостив**[1], Ţării Moldovii. Adică s-au pârât di faţa, înnainte domnii mele, Har(i)[2]ton din Chei[3] şi cu Toader Văscan din Hurdeşti pentru o parti di ocină din sat din Băzdăgeni, ci sint în ţinutul Lăpuşnii, şi cari parte di ocină o ari Har(i)[4]ton <cumpărată şi dresă>[5] n-au avut, nici au arătat înnaintea domnii mele, ci s-au fost legând fără ispravă de acé[6] parte di ocină.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceia, domniia me am socotit şi am aflat cu adevărat cum n-ari Har(i)[4]ton nici o triabă la acé[6] parti de ocină, ci s-au fost acolisit fără ispravă şi au rămas Har(i)[4]ton din toată lege, [fără] ca să nu mai aibă a mai pâră pre Toader Văscan di această pâră nici odinioară, în veci.

[Aici vro doo cuvinti n-am putut dizlega în sfârşit][7].

7153 <1644> săpt(embrie)[4] 6.

[Pecete gospod][7].

Mazilu Simeon Petcu, răzăş di Băzdăgeni, am scos această copii şi trag parte me din bătrânu Criste.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 65–66, nr. 45. Copie ce se afla în colecţia lui Ion Sănduţă din Ialoveni.

Un regest, cu data de zi: 7, se afla în Arh. Tribunalului Lăpuşna, dos. nr. 480/1819, f. 19.

---

[1] În textul editat, cu caractere latine.

[2] Întregirea editorului.

[3] Cheile Işnovăţului" (nota editorului).

[4] Întregirea noastră.

[5] „În copie după cuvântul Hariton urmează «ca şti a lui di veci», care n-au nici un înţeles. Le-am înlocuit cu «cumpărată şi dresă» din regestul aflat în dosarul Tribunalului Lăpuşna (explicaţia editorului).

[6] În textul editat é, probabil pentru ѣ.

[7] Completările editorului.

421 1644 (7153) septembrie 8, Iaşi

† Їѡ Василіе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мwлдавскwи. Scriem domniia mea la slugile noastre, la ...[1] din ...[1] şi la ...[1] din ...[1]. Dămu-vă ştire, dacă veţi vedea cartea domnie méle, iar voi să strângeţi oameni buni, megiiaş(i), şi s-alegeţi direaptă ocină şi cumpărătură ce au cumpărat Ghiorghie Arapul ce au fost sulgér mare de la Toader Moţoc, ce iaste acea parte de ocină la sat la Petreşti, din Câmpul lui Dragoşe, pre unde l-au arătat când le-au vândut şi cum vor şti oameni buni, pre acolo să ţie şi acum. Numai să nu înblaţi pre făţărie, ce să înblaţi precum veţi afla cu oameni buni şi cumu-i mai cu direptul.

Şi precum veţi afla cu oameni buni să faceţi o mărturie, să ne daţi ştire. Iar cui va părea cu strâmbul să vie să stea de faţe înaintea domniei méle şi să-şi aducă şi dirésele ce vor fi avându.

Тое пишем г(о)с(по)д(ст)в(д) ми. И нак не бѹдет.

† Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644> сеп(темврїе) и̑ <8>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лwг(о)ф(е)т учи(л).

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Petreştii pe Bistriţa.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, I/69. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

[1] Loc liber.

422 1644 (7153) septembrie 10

Let 7153 <1644> săpt(e)mv(rie) 10.

Un zapis de la Avraam şi de la fămeia sa, Aniţa, şi cu feciorii lor, <în care>[1] scrie că au vândut o livadă ce-au descălecat-o ei cu mâna lor în colacul bălţii măn(ă)st(irii), la vadul cel bătrân a Pânceştilor, au vândut-o lui Luchiian.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXIX/157, nr. 7. Rez.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerocopii, XXVII/422 (xerocopie după rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 349, nr. 1746.

[1] Omis.

423 1644 (7153) septembrie 11, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Scriem domniia mea la boiarenul domniei méle, la Furtuna comisul. Altă-ţi dăm ştire pentru pârâ ce au avut boiarenul domniei méle credincios, Petricéico vornicul, cu Ştefan şi cu Vas(i)lie, fraţii lui Avram Misihăinescul, şi cu Isac, nepotul lor, prentru a treia parte de sat de Misiihăneşti, dzicându dumialui vornicul cum iaste moşie dumisale, iar Ştefan şi Vas(i)lie au dzis că au cumpărat tatăl lor de la moşul dumisale şi au arătat şi dirése înna[i]intea domniei méle.

Dece domniia mea i-am giudecat după légea ţării şi s-au aflat acéle zapise că sîntu minciunoase şi am aflat giudeţi ca să ţie boiarenul domniei méle, ce mai sus scriem, acea a[1] treia parte de sat (3)[2].

Prentr-acéea, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar duimia-ta să socoteşti, să alegi, acéea a treia parte, despre toate părţile, în vatra satului, şi den câmpu, şi den pădure, şi den hăleştée şi din tot locul, şi deaca vei alége să pui şi stâlpi. Iar de vor hi nescare pométe pre acea a treia parte şi vor hi făcute de părinţi lor sau de dânşii şi de va avea dumialui pomăt aiurea, să l(e) dea pomăt dereptu pomăt, iar de nu va avea vornicul pomăt să le dea dereptu a lor, să dea ei, loc dereptu loc, vornicului şi să ţie ei pométe sale. Iar de vor hi nescare pométe sau curăţituri făcute de vecini, cine vor hi şădzut pre acel lor[4], să le ţie vornicul.

Nemărui să nu făţăreşti, ce să înbli pre direptate.

V Їйс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃нг <7153/1644> сеп(темврїе) а҃і <11>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃л.

Вел лwг(о)ф(е)т учи(л).

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXI/55. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/423 (foto.).

---

[1] Înainte de slova ѧ un n şi un ρ suprascrise – de la „parte" – anulate de diac.
[2] Cifra ѓ (3), adăugată mai târziu de altă mână..
[3] Aşa în orig.
[4] Greşit, pentru: „loc".

424 1644 (7153) septembrie 11, Ştefăneşti

† Adecă eu Ghiorghie, s(â)nă Gândac ot Comândăreşt(i) şi soru-me, Ursa, cum ne-am <în>[1]voit noi înşine, de bunăvoia nostră, tuspatru fraţii, pré moşiile nostre, pre aceste doî sate, cestoru doî selişt(i), anume Hăneştii şi Comândăreştii.

Deci Hăneştii s-au vénit lui Ghiorghie şi Ursei, iar Comândăreştii s-au vénit lui Gligorii şi surorei nostre, Mărichei.

Pentr-acee, socotit-am noi şi am întrebat de ominii noştri şi de rudele nostre, cine să va afla să ne plătească selişte Hăneştii; însă pré cât are Bilaca, atâta avem şi noi. Nime nu s-au aflat să o plătească.

Pentr-acee, noi, partea nostră o am vândut lui Ştefan, feciorul lui Giurgi, dereptu patruzeci de galben(i), ca să-i fie lui, dereaptă moşie, în veci de veci.

Şi plata au plătit deplin, denainte a mulţi omin(i) bun(i); fost-au anume: Popăscul biv părcălab de Hotin, şi Bogdan căpitan, Ionaşco Comişescul, Vasilie şoltuzul de Ştef(ă)neşt(i), Condrea Borălean, Gavril Rotil(ă) şi mulţi omin(i) buni au fost într-această tocmal(ă) a nostră.

Şi i-am făcut cest zapis al nostru, de nime siliţi, nici nevoiţ(i), ce de bunăvoia nostră. Şi i-am vândut acel loc carele scrie mai sus, ca să-i fie lui Ştefan moşie, cu tot vénitul, şi feciorilor lui, şi nepoţilor, strănepoţilor şi prafturilor[3] lui, cine să va trage dentru dinşii, ca se le fie moşie dereaptă.

Iar cine să va scula de ominii noştri şi va vrea să strici tocmala nostră ce-am tocmit şi am vândut ceast(ă) moşie, acela om să fie treclét şi proclét de trei sute şi optusprăzeci Sv(i)nţi Ot(e)ţi[4] şi de patru Ivanghelisti, şi să fie sufletul aceluia om cu dracii într-u(n) loc şi să să spargă ca Ariia şi ca Iuda, amin.

Într-această tocmal(ă) fost-au Pătraşco Brăteanul.

V Щеф(ънещи), септ(емвріе) аї <11>, **в(ъ) л(ѣто) ѯзр҃нг** <7153/1644>.

Из, Попъскѹл пъркълаб, искал <m. p.>; Borălean; **Тодер искал** <m. p.>; **Гиюргие искал** <m. p.>; † **Дъскалѹл писал.**

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXXVII/45. Orig., hârtie, filigran, patru sigilii aplicate: sigiliul târgului Ştefăneşti, având în câmp două păsări afrontate, cu legenda neclară; două sigilii octogonale, unul al lui Popăscul pârcălab, care are în câmp slovele în ligatură: **Попъск(ѹл)**, iar celălalt al dascălului, având în câmp un scut, încărcat cu un decor geometric; un sigiliu rotund al lui Borălean, având în câmp un decor şi o legendă, neclare, şi două amprente digitale.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/424 (foto.).

[1] Omis.
[2] De la „nime ... plătească", scris deasupra rândului.
[3] Aşa în orig.
[4] Părinţi.

425 1644 (7153) septembrie 12, Iaşi

† Иw Василїе вwевwда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд вѣсими машими мwлдавскими болѣри, великиx и малиx, слѹга наше, Василїе Брѣсковл, и съ сестра ег(о), кнѣгинѣ Ѳгафїѧ, по иx доброи волѧ, неким непонѹждени а ни приселовани, и раздѣлили междо ними съ иx правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни, село Брѣщи, что ѹ в(о)лост Хърловскомѹ, съ стави, и съ сѹсидї, и съ садови, и съ сѣнножати и съ вес приxодv. И достало сѣ въ част Ѳгафїѧ половина село Брѣщи, нижна половина, и съ един рѣбник что ест въ садv и дрѹг рѣмник[1] что wна сама сътворила, и сънножати, и, тиж(е), един став, что на долина Вѣкѹлещим по вѣш(е) мостѹ, и дрѹги<x>[2] став великиx что ест на Брѣнс(ъ) кѹпно wбом братїѧx, Василїеви и сестри ег(о), Ѳгафїѧ; а синожат долина что сѣ именvет Лозжлор, све долина даждо хребле вѣш(е) писаномѹ, хребле Брѣнсъ, а дрѹгиx мѣстове за стави коли бѣдет не раздѣлили, да бѣдет им кѹпно wбом братїѧx и съ вес приxод.

И wт том, прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Дѹмитра Зѹпкоде, и съ с(ы)нъ еи, Гаврил, по иx доброи волѣ, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали иx права wтн(и)нv и дѣдн(и)на половина село Чабрvv[3], на Прѹт, ѹ волост Хотинскои, и съ половина болотами р[р]ибнимї, и съ пол млин <на рѣцѧ>[4] что течет из тоа болотъ, и съ сѣнножатимї, и съ пасики, и съ садовъ и съ вес приxод. Та wни продали кнѣгинѣ Ѳгафїѧ, радї два сто и двадесѣт и wсим талери сребрънix; и платил им исплъное тиx п(и)н(ѣ)зи вѣш(е) писани, ски талери сребниx, <въ>[2] рѹки Дvмитра Зѹпкоде, и с(ы)нъ еи, Гаврил, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, ѡко ѹв<идѣ>[2]xом иx доброволно лагодї и раздѣленїе междо ними и исплъное запластv, а ми и wт нас ещеж(е) дад<оxом>[2] и потвръдиxом вѣш(е) писана, кнѣгинѣ Ѳгафїе, на тиx вѣш(е) прѣд реченни половина село <Брѣщ>[2]и, и съ сѹсиди, и съ стави, и съ два рѣбничи, и съ сѣнножати, и съ садове, и съ пасики <и съ вес приxод>[2]. Ѳ село Чабрvv[5], съ болотамї, и съ пол wт млин ч<то>[1] течет <на рѣцѧ>[4] из болоти, и съ сѣнножатї, и съ ...[2], и съ садv, и съ вес приxод, како да

www.dacoromanica.ro

бѫдет еи права wтн(и)на, и викѡпленїе, и ѡрик и <пот>[2]връжденїе, съ въсѣм додохом, непорѡшенно николиже, на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѡмишдет прѣд сим истинном листѡ г(о)с(по)д(ст)в(а) ми.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)<т>[1](о) ѯзр҃нг м(ѣ)с(ѧ)ца сеп(темврие) в҃і.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Vasilie Brăescul, şi cu sora lui, cneaghina Agafiia, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au împărţit între ei dreptele lor ocini şi dedine, satul Brăeşti, ce este în ţinutul Hârlău, cu iazuri, şi cu vecini, şi cu grădini, şi cu fânețe şi cu tot venitul. Şi s-a cuvenit în partea Agafiei jumătate din satul Brăeşti, jumătatea din jos, şi cu un râmnic ce este în grădină şi alt râmnic[1] ce ea însăşi l-a făcut, şi fânețe, şi, de asemenea, un iaz, ce este pe valea Văculeştilor din sus de pod, şi alt iaz mare ce este pe Brăiasa, împreună al ambilor fraţi, Vasile şi sora lui, Agafiia; iar fâneaţa văii ce se numeşte a Loziilor, toată valea până la iazul mai sus scris, iazul Brăiasa, şi alte locuri de iaz câte vor fi nu le-au împărţit, să le fie împreună la amândoi fraţii şi cu tot venitul.

Şi după aceasta, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Dumitra Zupcoaie şi cu fiul ei, Gavril, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină jumătate din satul Ciabrău[3], pe Prut, în ţinutul Hotinului, şi cu jumătate din bălţi de peşte, şi cu jumătate de moară <la pârâul>[4] ce curge din acea baltă, şi cu fânețe, şi cu prisacă, şi cu grădini şi cu tot venitul. Aceea au vândut-o cneaghinei Agafia, pentru două sute şi douăzeci şi opt de taleri de argint; şi le-a plătit deplin acei bani mai sus scrişi, 228 taleri de argint, în mâinile Dumitrei Zupcoai şi a fiului ei, Gavril, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut înţelegerea lor de bunăvoie şi împărţirea dintre ei şi plata deplină, noi şi de la noi încă am dat şi am întărit mai sus scrisei, cneaghinei Agafia, pe acele mai sus înainte zise jumătate din satul Brăeşti, şi cu vecini, şi cu iazuri, şi cu două râmnice, şi cu fânețe, şi cu grădini şi cu prisacă <şi cu tot venitul>[2]. Iar satul Ciabrău[5], cu bălţi, şi cu jumătate din moara <de pe pârâul>[4] ce curge din baltă, şi cu fânețe, şi cu ...[2], şi cu grădină şi cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7153 <1644> luna sep(tembrie) 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XIII/273. Orig., hârtie (42 x 28,5 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, pierdut.

Arh. Naţionale Bucureşti, Fond Sever Zotta, dos. 23, f. 30 v.–31 r. (copie după trad. lui Hrisant ieromonh de la m-rea Golia); ibidem, dos. 130, f. 6, nr. 4 (rez.); idem, Achiziţii Noi, CL/9 (rez.); idem, Ms., nr. 1252 (copie).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXIV/93; ibidem, CDLXXVII/61; idem, Litere, Condici K, nr. 373, f. 8 (rez.) şi nr. 380, f. 57 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/425 (foto. după orig.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 268 (menţ.); *Catalog*, Supliment, I, p. 215, nr. 647 (rez. după copia făcută de Sever Zotta).

---

[1] Aşa în orig. slavon.

[2] Rupt.

[3] сєло Чабрѣѵ, tăiat cu două linii, astfel încât numele satului se citeşte cu greutate.

[4] Omis.

[5] Numele satului, tăiat cu două linii.

426 — 1644 (7153) septembrie 12

Carte din 7153 <1644> sept(embrie) 12 de la Vasile vodă.

După Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 316. Menţ. într-o anafora, din 1824 ianuarie 26, „pentru împresurarea moiei Teişoara şi Nicşănii despre moşiile Ipoteştii, Cocorănii, Loeştii, Cerviceştii, Şarba, Costăneştii şi altele, toate de la ţinutul Botoşanii".

427 — 1644 (7153) septembrie 15

7153 <1644> sept(em)v(rie) 15.

Asămine cătră Neculai Mavrichi şi Gavril din Bogdăneşti pentru poienile spat(arului) Buhuş.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCXCVII/180. Rez. într-un „opis" de documente ale „moşiilor Grozeştii şi Măneştii de la ţinutul Bacăului, doveditoari hotarălor", din prima jumumătate a sec. al XIX-lea.

428 — 1644 (7153) septembrie 15

Adecă eu, Dumitraşcu şi Vasilie, feciorii lui Costantin vătaful, nepoţii lui Trifan celui bătrân den Sovoleţi[1], însumi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum am scăpat den Ţara Muntenească pedestri şi cu peile, şi am nă<i>[1]mit un calu înşelat, frănat, în trei luni, derept trei galbeni, şi am lu<a>[2]t un stupu de poloboc dereptu doi lei, de la Dumitraşco Urdzică pâ<r>[1]călabul, şi am dat a patra parte, partea tatăne-nostru, de la prisaca moşu-nostru, lui Trifan, în codru, desupra Ghindăului, în codru, denaintea popi(i) lui Misail şi a lui Grozav, unchilor noştri, şi Neanul şi Vlasie ot tam.

www.dacoromanica.ro

Dece noi, deacă am vădzut de bunăvoia lor tocmeală, şi noi ne-am pus iscăliturile şi peceţile, ca să să cradză.

Въ лѣт(о) ѯзр҃нг <7153/1644> сѫпт(емврїе) ѣ҃ <15>.

Dimitraş[co] iscal; Vasilie iscal.

Popa [Misail][3], Nea[nul][3], Vlasie şi toţi răzéşii.

După N. Iorga, *Anc. doc.*, I, p. 147, nr. LXXXIX (orig., cu trad. în limba franceză).

ALTE EDIŢII: N. Iorga, *Un act fals*, în „Revista istorică", an X, nr. 10–12, 1924, p. 250 (orig., cu menţiunea: „trei peceţi în fum").

---

[1] Greşit pentru: Soloveţi.

[2] Omis.

[3] Parantezele editorului; probabil actul era rupt în aceste locuri.

429 1644 (7153) septembrie 16, Iaşi

† Єто аз, Тодерашко вел лwг(о)ѳ(є)т, и Глигорїе Ѹрѣке вел двѵрник[1] Долнѣи Земли, и Гаврил хетман, и Тома вел двѵрник[1] Вїшнѣи Земли, <и>[2] Їwрдакїе вел спътар, и Гиwргїе вел чеашник, и Юрга вел вистѣрник, и Василїе Бан(ѵ) вел мед(є)ничѣр, и Мрали вел ключѣр, и Ръкwвиц(ъ) творїи[3] лwг(о)ѳ(є)т, и Гиwргїе третїи лwг(о)ѳ(є)т, и Тодерашко, и Костантин Чоголѣ, и Василїе Рошка и Гиwргїе Моцок двѵрнич(и)[1] глотнїи, и иниχ болѣри wт Двѵр[1] г(о)сп(о)д(и)ннъ ег(о) м(и)лwст(и). Ѿж(є) прїидоши прѣд нами Хризѣ и съ книгинѣ[1] ег(о), Вамбѵла[4], сестра покоиннаг(о) Мнакїе вив вел постелник, по иχ доброю волиχ[5], неким непонеждении а ни приселован(и), и дали и подаровали иχ правда wт[к]н(и)нѵ и даанїе, что wни имали wт виш(є) писаннаг(о) покоинаг(о) Мнакїе постелник, четвръта част wт село Ѹлмѣни, ѳ волост Лъпѵшною, на рѣцѣ Ботнои, и съ мѣсто за млин и съ вес приχод, что twа четвъртаа част за село било кѵпежно Мнакїе постелник wт Їwн, с(ъ)нѵ Дѵмитраа[5], внѵк Ѹламанѵл, wт испривилїи что имали wни за кѵпежно wт Їwн воевод.

И тиж(є), дали и подаро<ва>[6]ли третаа част wт села Дїшчѣ<ни>[6], что ест пакиж(є) на Ботна, ѳ волост Лъпѵшнои, съ въсѣм доχодом, что бив кѵпе<жн>[7]о Мнакїеви постелник wт Василїе Дръгѵш.

Тоа дали и подаровали wни, въ за д(ѵ)шѣ пан(а) Мнакїе пост(елник), брат(ѵ) и прїятелю нашим(ѵ), Нѣнюл дворник глотнїи, <а>[2] нарѣденїе что имале wни ещиж(є)[1] дълли въ рѵк(и) Нѣнюл дворник.

Ино ми, ѿк(о) видѣχом иχ доброволное токмеж(є) и даанїе и даровањїе, и wт нас ещиж(є)[1] сътвориχом ег(о) м(и)л(о)сти, Н(ѣ)нюл ворник, сїи наш(є) писаанїе, бити емѵ за вѣрности.

www.dacoromanica.ro

И на велика вѣрѫ и крѣпостѵ поставихом наш(и) печат(и) и съ наш(и) ржки подписахом.

И аз, Тирѡн писал, знати с(а).

Ѵ Мс, в(ъ) л(ѣ)тѡ ѯ҃зр҃нг сен(тевріе) ѕ҃і҃.

Аз, Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Ѹрѣке дворник <m. p.>.

Аз, Тома вел дворник, искал <m. p.>.

Гаврил хетман <m. p.>.

Аз, Юрдакіе вел спът(ар) <m. p.>.

Аз, Юрга вел вистѣрник <m. p.>.

Аз, Василіе Банѵл вел мед(елничар) <m. p.>.

Ръковицъ Чехан лѡг(о)ф(е)т <m. p.>.

Аз, Гиѡргіе Щефан лѡг(о)ф(е)т <m. p.>.

† Аз, Тодер дворн(ик) <m. p.>.

Аз, Василіе Рошка дворн(ик) <m. p.>.

Аз, Костантин Чоголѣ дворн(ик), искал <m. p.>.

† Iată eu, Toderaşco mare logofăt, şi Gligorie Uréche mare vornic de Ţara de Jos, şi Gavril hatman, şi Toma mare vornic de Ţara de Sus, <şi>[2] Iordachie mare spătar, şi Ghiorghie ceaşnic, şi Iurga mare vistiernic, şi Vasilie Banu mare medelnicer, şi Iarali mare clucer, şi Răcoviţă logofăt al doilea, şi Ghiorghie logofăt al treilea, şi Toderaşco, şi Costantin Ciogolea, şi Vasilie Roşca şi Ghiorghie Moţoc vornici de gloată, şi alţi boieri de la Curtea milostivirii sale, domnul. Iată au venit înaintea noastră Hrizea şi cu cneaghina lui, Vambula[4], sora răposatului Ianachie fost mare postelnic, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au dat şi au dăruit dreapta lor ocină şi danie, pe care ei au avut-o de la mai sus scrisul răposatul, Ianachie postelnic, a patra parte din satul Ulméni, în ţinutul Lăpuşna, pe râul Botna, şi cu loc de moară şi cu tot venitul, care acea a patra parte de sat a fost cumpărătură lui Ianachie postelnic de la Ion, fiul Dumitrei, nepotul lui Ulmanul, din privilegii de cumpărătură pe care le-au avut ei de la Ion voievod.

Şi de asemenea, au dat şi au dăruit a treia parte din satul Diiacéni, care este iarăşi pe Botna, în ţinutul Lăpuşna, cu tot venitul, care a fost cumpărătură lui Ianachie postelnic de la Vasilie Drăguş.

Acelea le-au dat şi le-au dăruit ei, întru pomenirea panului Ianachie postelnic, fratelui şi prietenului nostru, Néniul vornic de gloate, <iar>[2] dresele pe care le-au avut ei încă le-au dat în mâinile lui Néniul vornic.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi danie şi dăruire, şi de la noi încă am făcut milostivirii sale, Néniul vornic, această scrisoare a noastră, să-i fie lui de credinţă.

Şi, pentru mai mare credinţă şi putere, am pus peceţile noastre şi cu mâinile noastre am subscris.

Şi eu, Tiron, am scris, să se ştie.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, în anul 7153 <1644> septembruie 16.
Eu, Toderaşco mare logofăt, am iscălit <m. p.>.
Uréche vornic <m. p.>.
Eu, Toma mare vornic <m. p.>.
Gavril hatman <m. p.>.
Eu, Iurdachie mare spătar <m. p.>.
Eu, Iurga mare vistier <m. p.>.
Eu, Vasilie Banul mare medelnicer <m. p.>.
Răcoviţă Cehan logofăt <m. p.>.
Eu, Gheorghie Ştefan logofăt, am iscălit <m. p.>.
† Eu, Toader vornic <m. p.>.
Eu, Vasilie Roşca vornic <m. p.>.
Eu, Constantin Ciogolea vornic, am iscălit <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/146. Orig., hârtie, filigran.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVII/429 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, V, p. 305–307, nr. CCXII (orig. slav şi trad. edit.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Omis.
[3] Greşit, în loc de: **вторїи**.
[4] Scris de altă mână, pe loc lăsat liber.
[5] Greşit, în loc de: **волю**.
[6] Rupt şi şters.

430 1644 (7153) septembrie 18

Ioan Wasille Woywod befreyet die 3 Metropolitan-Unterthanen Namens Kasakul, Konkul, Ursia und Wasille von denen Landes-Abgaben.
D(e) d(a)to, Jassy, 7153 den 18, Septembr(ie).

Vasile voievod scuteşte de dări trei vecini ai Mitropoliei, anume: Casacul, Concul, Ursia şi Vasile.
Dat, în Iaşi, 7153 septembrie 18.

După Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 96, nr. 129 (rez. germ. şi trad.).
Arh. Naţionale Suceava, Documente, XIII/5, f. 13 v.–14 r., nr. 129. Rez.

ALTE EDIŢII: *Tezaur sucevean*, p. 154, nr. 410 (rez.).

431 1644 (7153) septembrie 18, Iaşi

† **Єто аз, Тодерашко вел лиг(о)ф(є)т, и Гиигорїе Урѣке вел двурник[1] Долнѣи Земли, и Шефан вел армаш, и Тодерашко, и Костантин Чоголѣ, и**

www.dacoromanica.ro

Нѣнюл, и Рошка и Моцок двврнич(и)[1] глотнїи, и Кръстѣ кѣмънар, и Панъ Качавн[2] staroste de negustători şi alţi boiari mulţi de la Curtea mării sali, domnu(l) nostru. Adecă au vinit, înnaintea noastră Statie marile vameş şi cu Alexandra, fata i Fotései de a lor bunăvoie şi de nimene nevoiţi, nici înpresuraţi, au schimbat a lor direaptă ocin(ă) şi moşie, casile din Iaş(i); dat-au Statie vameşul Alecsandrii casile den Târgul Nou, carile ş-au fost cumpărat de la Grama uş(e)r, şi după case au mai dat optudzeci de lei, bani gata. Iar Alecsandra au dat casile ei din Târgul Vechiu să fie lui Statie vameşul.

Deci noi, încă vădzându de a lor bunăvoie tocmală şi schimbătură, noi încă de la noi am făcut dumnealor, lui Statie vameşul şi Alecsandrii, această scrisoare a noastră să fie lor de credinţă şi de mare întăritură.

Şi pentru credinţa, noi, cu mâna noastră, am iscălit şi ne-am pus peceţile, да с(а) знати [са].

V Ис, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644> сеп(тевріе) ѝї <18>.

Пз, Тодерашко вел лвг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Ѹрѣке дворник искал <m. p.>.

Пз, Щефан вел армаш, искал <m. p.>.

Пз, Тодер дворник, искал <m. p.>.

Пз, Нѣниѳл дворник, искал <m. p.>.

Пз, Василие Рошка дворник <m. p.>.

Бѳта дворник <m. p.>.

Пз, Костантин Чоголѣ дворник, искаχ <m. p.>.

† Cr<â>stea cămănar <m. p.>.

† Εγο, Πανος σταροστας, μαρτιρο τα ανοϑεν <m. p.>[3].

<Pe verso-ul filei a doua, trei însemnări greceşti din sec. al XIX-lea>.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Galata, XI/21. Orig., hârtie difolio (30 x 21 cm), filigran, cerneală cafenie, rupt la îndoituri, sigiliu inelar oval, aplicat în cerneală, al lui Cârstea cămănar, cuprinzând un scut de aceeaşi formă, încărcat cu trei „lacrimi"

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXVII/431 (xerocopie).

EDIŢII: Hasdeu, *Arch. ist.*, I, 1, p. 120, nr. 172 (orig., cu slove chirilice); *Catalog*, II, p. 349, nr. 1747 (rez. după orig.); Caproşu – Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 397–398, nr. 319 (orig.).

---

[1] Aşa în orig.

[2] † Adică eu, Toderaşco mare logofăt, şi Gligorie Uréche mare vornic de Ţara de Jos, şi Ştefan mare armaş, şi Toderaşco, şi Costantin Ciogolea, şi Neaniul, şi Roşca şi Moţoc vornici de gloată, şi Cârstea cămănar, şi Pană Caceaun.

[3] † Eu, Pană staroste, mărturisesc cele de mai sus.

432 1644 (7153) septembrie 20, Iaşi

† Adec(ă) eu, Dumitraşco, şi cu sora mea, Palaghiia, şi fata mea, Nastasiia[1], ficiorii lui Nicoară Bantăşi, noi, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nici siliţi,

am vâ<n>[2]dutu a no<a>[2]stră direaptă moşie şi cumpărătură di satu din Drăguşéni, partea Nastei, sora Giurgei păharnicului şi Agahii Şoini[3]. A<ş>[2]ijderele am vâ<n>[2]dutu partea Anniţei, fata Giurgii păharnicului; aeştea am avutu, unul câte a cincea parte din partea de mijloc, şi am vândutu giupânului[4] Handocăi, direptu 50 de lei, bani gata, şi giupânései dumisali, Măricuţii, ca să le fie direap[p]tă moşie <şi>[2] cumpărătură lor şi ficiorilor lor.

Şi în tocmala noastră au fost: vornicul de poartă Bârsan, şi Néniul şi Toderaşco vornici de poartă şi alţi oameni buni. Pre mai mare credinţă, am pus peceţi şi am iscălitu, să s(e) creadză.

Ѳ Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644> сеп(темврїе) к <20>.

Їїз, Нѣнюл дворник, искдаχ <m. p.>.

Їїз, Тwддер дворник, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis ...[4] Dumitraşco Bantăş şi a soru-sa, Palaghia ot Draguşéni, <care a fost tradusă în greceşte, şi o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Le(a)t ѯзр҃нг <1644> săpt(embrie) 20. 16. Zapis di la Andriiu[5] şi di la soru-sa, Palaghiia, şi Nastasiia, ficior(i) lui Necoară Bantăş.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XX/62. Orig., hârtie, două sigilii inelare octogonale, aplicate în cerneală, neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/432 (foto.).

[1] „mea Nastasiia", scris de diac peste alt text.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.; s-ar putea ca diacul să fi scris greşit cuvintele: „şi noi".
[4] Neclar.
[5] Greşit, în loc de: „Dumitraşco".

433 1644 (7153) septembrie 20

O înştiinţari de la mănăstire[i] Sânt Ilii[1] şi[2] a tot soborul, cu pecete, din velet 7153 <1644> sep(tembrie) 20.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCLXV/31, f. 63 v. Menţ., într-un „izvod de toate hârtiile neamului Şiptilicesc, ce s-au găsit în casa răposatii Catrina Şeptelici, ce au fost soţie lui Iacovachi Moţoc", din prima jumătate a sec. al XIX-lea.

[1] Lectură nesigură.
[2] Cuvânt care pare anulat ulterior de scriitorul perilipsisului.

434 1644 (7153) septembrie 23, Iaşi

† Їw Василїе вwевwда, Бо(ж)їю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидwше прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими

www.dacoromanica.ro

мwлдвскими болѣри, великими и малими, слѹга наше Симион Бѣисанѹл, съ жена его(о), Ѧнгелина, <дѣщ>[1]ъ Вървари, внѹк Петри Хѹхѹлы, по их дwбрwи вwлѣ, н<е>[1]ким непонѹждени а ни приселовани, и прwдали свwа <п>[1]рава wтн(и)на и дѣдн(и)на, wт полwвини село Негрещи, что сѣ <р>[1]аздѣлѣют на три части, двѣ част<и>[1], нижнѣю част, <ч>[1]то на Брѣлад, ѹ в(о)лwст Васлюцскомѹ, съ мѣст(о) за став и за <млин>[1] на рѣцѣ Брѣладѹ, wт врик стараг(о) чт<о>[1] <им>[1]ал <а>[1]ѣд <его wт Ѧле>[1]ѯандрѹ вwевwда и wт исписок за тѫж(е), что имал <дѣд его, Петри Хѹхѹлы>[2], wт Барновски воевода, что сѣ <имал Лѹнгѹ>[2]л <а>[1]р<ма>[1]ш <и>[1] арѹг исписwк за тѫж(е) что wн имал w ...[1]ног(о) да тѣгал сѣ, тиж(е), съ Лѹнгѹл армаш. Та <wни пр>[1]одали нашемѹ вѣрномѹ и почитени болѣрин, п(а)нѹ Юрга великwмѹ вистиѥрника, радї една сто и осим десѣт талери сребрѣних.

И платил им ѹсе испълна тих п<инѣѕ>[1]и выш(е) писанни, ρп талери сребрѣних, на рѹки Симион Бѣисан и жена его, Ѧнгелини, wт прѣд <нами>[1] и прѣд нашими вwлѣри.

Ино ми, ѡкw ѹви<дѣ>[1]хом их дwбрwевълнwе токмеж(е) и испълное запладѹ, а ми <wт нас>[1] ещеж(е) ддwхwм и потвръдихом вwлѣринѹ г(о)сп(о)д(ст)ва ми вѣрномѹ и почтенїи, Юрга вел вистїѥрник, <на тоа>[1] виш(е) прѣд речена <wтнина>[3], wт половина село Негрещи, что сѣ раздѣлѣют на три част(и), двѣ части, съ брѹд за млин, и съ <мѣсто>[1] за став и съ вес прихwдѹ, какw да бѣдет его [их] правда wтн(и)нѹ, и викѹпление, и ѹрик и потвръжденїе, съ <въсѣ>[1]м доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѹмишлет.

ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзρнг, м(ѣ)с(ѧ)ца сеп(темврїе), кг а(ъ)ни.

† Слам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодрашко вел лwг(о)ѳ(ет) искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Simion Băisanul şi cu soţia lui, Anghelina, fiul Varvarii, nepotul lui Petre Huhule, de bunăvoia lor, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi dedină, din jumătatea satului Negreşti, care se împarte în trei părţi, două părţi, partea de jos, ce este pe Bârlad, în ţinutul Vaslui, cu loc de iaz şi de <moară>[1] pe pârâul Bârlad, din uric bătrân ce-a avut moşul lor <de la>[1] Alexandru voievod, şi din ispisoc de pârâ ce-a avut moşul lui, Petre Huhule, de la Barnovschi voievod, ce-a avut Lungul armaş, şi alt ispisoc de pârâ ce-a avut el ...[1] când s-a pârât, de asemenea, cu Lungul armaş. Acestea ei le-au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Iorga mare vistiernic, pentru o sută şi optzeci de taleri de argint.

Şi a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 180 de taleri de argint, în mâinile lui Simion Băisan şi a soţiei lui, Anghelina, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut de a lor bunăvoie tocmeală şi plată deplină, şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domnei mele credincios şi cinstit, Iorga mare vistiernic, pe acea mai sus zisă <ocină>[3], din jumătate din satul Negreşti, care se împarte în trei părţi, două părţi, cu vad de moară, şi cu loc de iaz şi cu tot venitul, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1644>, luna septembrie, 23 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o. însemnare contemporană>: † **Съи запис, за третаа част ѡт село Нег**<рещи>[4]; <şi alta, din sec. al XIX-lea>: 7153 <1644> săptemve(ie) 23.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCXXXIII/14. Orig., hărtie difolio, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut.

Ibidem, CDLI/9 (trad., din 1762 mai 23, de Simion Cheşco uricar).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/434 (foto. după orig. şi după trad.).

---

[1] Rupt.

[2] Rupt; completat după trad. din 1762.

[3] Omis.

[4] † Acest zapis, pentru a treia parte din satul Negreşti.

435 <1644 septembrie 27 – 1645 august 27> (7153)

† Adécă eu, Ionaşcu Trufaşul de Uscaţi, şi Vasiiu de Borceşti, şi Ghiorghie Craescul, şi Ionaşco Harguţul de Tot(o)eşti, şi Nechita de Totoeşti, şi Mafteiu de acolea şi Creciun de Totoeşti, şi Ionaşco Butiuman de acolea, şi Păcurar de Verşéni, de ţinutul Sucevei, şi Toader Harcul de acolea, şi Ionaşco Mardan de acolea, şi Ursu aşijderel(e), şi Tănaşie de acolea, şi Danciul aşijderel(e), şi Pătraşco din Mirăslăveşti, şi Vas(i)lie[1] Borşe din Dobroeşti şi alţi oameni mulţi şi buni, şi bătrini[2] şi tineri, scriem şi mărturisim cu această scrisoare a nostră cumu ne-au chematu dumnealui Boul cliuceriul la o gâlceavă ce-au avut dumnelui cu sat(ul) cu Négoeşti, pentru o bucată de loc din hotarul Strimbilor şi a Devidenilor, din Dumbravă.

Deci noi, deacă [am][3] ne-am strinsu am întrebatu pre Négoeşti cu ce au întrat într-acel loc; deci ei au adus un uricu de la Alecsandru vodă cel Bun, ce scrie pre un moş a lor pre Creciun Belcescul şi feciori(i) lui: Pătru, şi Ivan, şi Iosif şi

www.dacoromanica.ro

Andriiaş. Şi scrie uricul în semne: să începe din ţermure Văei Albe, despre Leuteşti, dintru movilă săpată, şi dintr-acéea movilă direptu în margine dumbrevei, şi de acolea la alta movilă săpată în margine dumbrevei despre hotarel(e) To<toe>[4]ştilor, şi de acole iar la o movilă săpată ce spune în mijlocul câmpului şi de acolea direpţ preste Vale Albă.

Deci noi, deacă am vădzut acel uricu, am făcutu această mărturie să ţie până unde le spune uricul, să nu să amestece nici cliuceriul în locul lor, nici Négoeşti(i) în locul cluceriului. De aceasta mărturisim.

Şi eu, Mihăilaş Beldiman, m-am templatu la acea tocmală, trecând la Suceav(a).

Şi, pre mai mar(e) credinţă, pusu-ne-am peceţile noastre către cest adevărat zapis al nostru, să să ştie.

Пис(а) в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нг <7153/1644>, **к҃з** <27> **а(ы)н(и).**

Аз, Алеѯандръ диак, написах сїи запис[5].

Iar v(e)l(e)t(ul) uricului scrie **ѫсц҃кв** <6922/1414>, **м(ѣ)с(м)ц(а) дек(емврїе) к҃**, **съ а(ъ)нъ Игнатїм Б(о)гоносца**[6].

† **Ионашко Трѳфашѳл искал** <m. p.>; **Гиоргие Кръескѳл** <m. p.>; **Аз, Михъилаш Белдиман** <m. p.>; Văsiiu; Toader Harcul; Păcurar; Crăciun; Vas(i)lie Borşe; Nechita; Mafteiu ot Leuteşti.

Acest uric s-au alfat la Toader Haţăg din Berceşti şi iar s-au datu la dânsul.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Neamţ, XXXVII/14. Orig., hârtie, filigran, şase sigilii inelare aplicate în cerneală (două rotunde, două ovale şi două octogonale), cu decoruri vegetale şi o amprentă digitală.

Idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DXI/3 (copie); idem, Ms. nr. 628, f. 248 (rez.); idem, M-rea Neamţ, XXXVI/22, nr. 11 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/435 (xerocopie după orig. şi foto. după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 358, nr. 1806 (rez. după orig.).

---

[1] Slova **в**, scrisă peste **м**.

[2] Aşa în orig.

[3] Peste **а**, scris parţial **н** următor.

[4] Omis.

[5] Eu, Alexandru diac, am scris acest zapis.

[6] „luna decembrie 20, în ziua lui Ignatie Purtătorul de Dumnezeu". Acest uric s-a păstrat (v. *D.R.H.*, A, Moldova, vol. I, p. 53–55, nr. 38 (orig. slav şi trad.).

436 1644 (7153) septembrie 28, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, слугд нашь(е), Тодер Моцок, и съ с(ъ)нъ его(о), Щефан, по ихъ доброи волѧ, неким непунѳжденни д ни

www.dacoromanica.ro

приселовани, и продали своа права wтн(и)на и дѣдн(и)на, една букатѡ за земле подли Фарawани, wткъ Клежѫ, меж(е) в(о)лост Баковѣ и меж(е) <волост>[1] Тотрѡш, wт ѳрик за кѡпежнно что имал дѣд иχ, Козма камараш быв(ши). Тот wни продали wт(ь)цѡ и м(о)л(е)бник(ѡ) н(а)шемѡ, Ѳлwгїе еп(и)ск(о)пъ Романскои, радї една сто левкови бытиχ и едни кwн добро.

И поченьши сѫ χотар тое букатv за земле: wт Кръница Нукулови, право мѣсто даж(е) до Белик(и)χ Ржкъчин, и тамо съ мѣст(о) за село и мѣст(о) за млин на рѣцѫ Ръкъчин, а wт тола даж(е) до Клежѫ Великаа, а wт тола даж(е) до Клежѫ Малою, а wт тола даж(е) до диловѫ, v Ржнкv Богюлwеви и до Глоди съ Солю, а wт Глод Солю даж(е) до Дилѡ Драчеви, а wт тола тиж(е) до Кръници Нукулови и до Лак съ Лозове, а wт тола под<ли>[2] Ржкжчин. Толико ест вес[т] χотар тое букатv за землѫ.

И въстал сѫ w(ть)цv и м(о)л(е)бник н(а)шь, кир Ѳвлогїе еп(и)ск(о)пъ Романскои, та заплатил ѳсе исплънна тиχ п(и)н(ѧ)зи выш(е) писаним, р̄ левкови бытиχ, и едни кwн добриχ[3], въ рѳки славги наш(а), Тодер Моцок, и с(ы)нъ ег(о), Щефан, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Тѫм ради, како да бѫдет емv, и wт нас права wтн(и)на, и викѡпленїе, и ѳрик и потверъжденїе, съ въсѣм доχодом, непорушенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѳмишает прѣд сим листом нашемѡ.

Пис ѳ Мс(а), в(ъ) л(ѣ)то ϧзр҃нг сеп(тевріе) к҃и а(ь)н(и).

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дumитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Toader Moţoc, şi cu fiul său, Ştefan, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, o bucată de pământ lângă Faraoani, dinspre Clejea, între ţinutul Bacău şi <ţinutul>[1] Trotuş, din uricul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lor, Cozma fost cămăraş. Aceasta au vândut-o ei părintelui şi rugătorului nostru, chir Evloghie episcop de Roman, pentru o sută lei bătuţi şi un cal bun.

Şi se începe hotarul acestei bucăţi de pământ: de la Fântâna Nucului drept până la Răcăciunii Mari, şi de acolo un loc de sat şi loc de moară în pârâul Răcăciuni, iar de acolo până la Clejea Mare, iar de acolo până la Clejea Mică, iar de acolo până la deal, la Runcul Boghiului şi la Glodul cu Sare, iar de la Glodul cu Sare până la Dealul Dracei, iar de acolo iar la Fântâna Nucului şi la Lacul cu Lozii, iar de acolo la Răcăciuni. Atât este tot hotarul acelei bucăţi de pământ.

www.dacoromanica.ro

Şi s-a sculat părintele şi rugătorul nostru, chir Evlogie episcop de Roman, şi a plătit totul deplin acei bani mai sus scrişi, 100 lei bătuţi, şi un cal bun, în mâinile slugii noastre, Toader Moţoc, şi ale fiului lui, Ştefan, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceasta, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7153 <1644> septembrie 28 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVIII/26. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXCI/171 (copie după trad. din 1787 februarie 11, făcută de Andrei Daşcovici); ibidem, DCCXCI/545, f. 482 r. (rez.); CCLX/3, f. 2 r., nr. 6 (rez.) şi CCLIX/3, f. 9 r., nr. 6 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/436 (foto. după orig.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 172–176 (orig. slav şi trad. edit.).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

[3] În loc de добро.

437 1644 (7153) octombrie 4, Iaşi

† Adecă eu, Gligorie Ţapul şi cu verii miei, Gavril şi Sava, ficiori ...[1], scriem şi mărturisim înşine pre noi cu cestu zapis al nostru cum de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie, a patra parte din partea Căuceştilor, din sat din Drăguşéni, toată partea moşului nostru, Ţapului, din vatra satului, şi din câmpu, şi din pădure, şi din fânaţi şi din vadu de moar(ă), ce-i pe Stavnic, în ţinutul Vasluiului. Aceasta o am vândut dumisale, giupânului Anducăi[2], şi giupâneasii dumisale, Măricuţei, direptu şeasedzăci de lei, bani gata.

Şi ne-au plătit dumnealor tot deplin aceşti bani, ce mai sus scriem, 60 de lei, bani gata, întru mânule noastre denaintea dumisale Roşcăi vornicul, şi Costantin Ciogole, şi Toderaşco, şi Bârsan şi Buta vornicii de poartă, şi Apostol comisul, şi Andreiu Răcoviţi postelnic şi alţi boieri din Curtea măriei sal(e), domnu nostru.

Şi mai pre mare credinţă, ş-au[3] pus aceşti boiari, toţi, peceţil(e) şi au iscălit cu mânule lor, ca să-i fie dumisale de credinţă până-ş(i) va face şi alte direse domneşti.

Şi eu, Dumiraşco Vlăgea, am scris, să s(e) ştie.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644>, м(ѣ)с(ѧ)ца окт(омврїе) а҃ <4>.

Їз, Дѳмитрашко ворник, искал <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Из, Апостол комис, искал <m. p.>.
Из, Андреи постелник, искал <m. p.>[4].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Кавчещи <apoi, scris de altă mînă>: † Запис; а Глигори Чапъл[6] ѡт Дрегъшѣни, ѡт <част>[7] Кавчести[8] <şi tradus în greceşte, în prima jumătate a sec. al XIX-lea; tot din această vreme, o altă însemnare>: 7153 <1644> oct(o)mv(rie) 4. Zapisul lui Gligoraş Ţapul şi Gavril şi Sava, verii lui.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCLXXXV/45. Orig., hârtie difolio (29,4 x 20,5 cm), filigran, cerneală neagră, rupt la îndoituri şi pătat, un sigiliu inelar, octogonal, aplicat în aceeaşi cerneală, neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/437 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, X, p. 74–75, nr. XLI (orig.).

---

[1] Loc liber.
[2] Slova н a fost îngroşată de altă mână, iar slova о modificată în ѡ.
[3] Slova а, modificată din н.
[4] Sigiliu inelar.
[5] Caucești.
[6] Aşa în însemnare.
[7] Omis.
[8] Zapis; iar Gligori Ceapul din Drăguşéni, din <partea> Cauceştilor.

438 1644 (7153) octombrie 8

† Иѡ Василїе вѡевѡда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѿж(е) прїиде прѣд нами и прѣд н(а)шими болѣри, великиҳ и малиҳ, Кѡстин, с(ъ)нъ Марика, и тѣгали за лици прѣд нами съ болѣринѡ г(о)с(по)дстве(а) ми, Иѡнашкѡ Кѡжевъ бив двѡрник, радї една част за ѡтнинѵ ѡт село Пънїчещи, что ѡ в(о)лѡст Искѡи, рѣкъщи Костин аж(е) ѡн имал дѣдн(и)нѵ въ тѡг(о) селѡ вѣш(е) писан, кѡпно съ болѣринѵ г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми виш(е) писаннаг(о), ѡт нас, м(а)ти его Марики, и ѡпрѣселовдет част емѡ болѣринѡ г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми. И бѡлѣринѵ г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми, Кѡжеж двѡрник, ѡн тако казал прѣд нами, какѡ тоа ѡтн(и)нѵ билѡ кѡпила за иншїи братїѫҳ ег(о) м(и)л(о)ст(ию), ѡт иншї племеници Кѡстиннавы, на имѣ: Гаврил, и Руска и Циганка, с(ъ)н(о)ви Влъцин, ѡкѡж(е) ѡказвал и нарѣдїе за кѡпежнѡ.

Инѡ г(о)с(по)дс(т)в(а) ми пѡсладҳѡм там на бѡлѣринѡ г(о)с(по)дс(т)в(а) ми, Тѡдерашкѡ Бартик двѡрник глѡтнїи, како да имает съмотрити, съ люди дѡбри и стари, ѡткр(ъ)нни меџиш(и), за рѣдѵ тѡтї части за ѡтнинѵ, <и>[1] ѡкѡж(е) ѡбрѣтѡҳом съ тотї людї, а ѡн да имает дати знати дѡ г(о)с(по)дс(т)в(а) ми.

www.dacoromanica.ro

Таж(е), болѣринꙋ наш виш(е) писан пошедꙋ там и собиратї многи люди дωбри и стари и питатї на них, како знали съ свωими д(ꙋ)ш(а)ми за рѣдωм тїи Марики, м(а)ти Кωстиннови, имает ωна дѣлн(и)н(и) въ тωг(о) село Пънїчещим; а ωни не хωщет повидати правдω. Въ тωм Кωстин, ωн за изнов прїиде прѣд нами и принесωше многи люди дωбри, какω да бъдет емꙋ мартꙋрїе, какω ест м(а)ти емꙋ, Мърики, за дѣлн(и)нꙋ въ тог(о) селω.

Инω г(о)сп(о)дс(т)в(а) ми и всег(о) н(а)ш(е)гω Съвѣта съдихωм на них, съ н(а)шим правїи съдωм, и такω ωбрѣтωхωм съ истиною, аж(е) не имает Марика ни едно трѣбꙋ въ тогωж(е) селω и тоти людї, что ωн пренесил прѣд, бѣше въси лъживи, и извадил на них съ великою срамωм ωт Диван г(о)с(по)дс(т)в(а) ми, и сътвωрил им великою карание по дѣлωм им.

Таж(е), Кωстин, ωн зωстал ωт прѣд нами и ωт вес закωн земскои, а бωлѣринꙋ г(о)с(по)дс(т)ва ми виш(е) писан, Иωнашко Кꙋжбъ дворник, ωн ꙋправил сѣ и поставили сωби феръю, два на д(е)сѣт злат(и), ꙋ Вистиѡр г(о)с(по)дс(т)ва ми.

Инω ωт силѣ напрѣд да имает ωн дръжатї сωби свωа ωтн(и)нꙋ и кꙋпежна ωт того село Пъничещи, какω повидает емꙋ и нарѣдение за кꙋпежнно и да не имает наи тѣгати радї сїѧ тѣж(е), никωлиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает прѣд сим истинωм листωм г(о)с(по)дс(т)в(а) ми.

Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1644> м(ѣ)с(ѧ)ца окт(омврїе) и <8>.

Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лωг(о)ф(ет) искал <m. p.>.

† Дꙋмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Costin, fiul Maricăi, şi s-a pârât de faţă înaintea noastră cu boierul domniei mele, Ionaşco Cujbă fost vornic, pentru o parte de ocină din satul Păniceşti, ce este în ţinutul Iaşi, zicând Costin că el a avut moşie în acel sat mai sus scris, cumpărată împreună cu boierul domniei mele mai sus scris, de la noi, de mama lui, Marica, şi-l împresoară boierul domniei mele. Iar boierul domniei mele, Cujbă vornic, el aşa a arătat înaintea noastră, că acea ocină a fost cumpărată de alți frați ai milostivirii sale, de la alte rude ale lui Costin, anume: Gavril, şi Rusca şi Țiganca, fiii lui Vlăgea, precum au arătat şi ispisoc de cumpărătură.

Deci domnia mea am trimis acolo pe boierul domniei mele, Toderaşco Vartic vornic de gloată, să aibă a vedea, cu oameni buni şi bătrâni, megieşi dimprejur, pentru rânduiala acelei părţi de ocină, <şi>[1] precum va afla cu acei oameni, apoi el să aibă a da ştire la domnia mea.

www.dacoromanica.ro

Astfel, boierul nostru mai sus scris a mers acolo şi a adunat mulţi oameni buni şi bătrâni şi i-a întrebat pe dânşii, cum ştiu ei cu sufletele lor de rânduiala acelei Marica, mama lui Costin, dacă are ea moşie într-acel sat Păniceşti; iar ei nu au vrut să mărturisească adevărul. Întru aceea Costin, el din nou a venit înaintea noastră şi a adus mulţi oameni buni, ca să-i facă lui mărturie, precum că are mama sa, Marica, ocină într-acel sat.

Iar domnia mea şi tot Sfatul nostru i-am judecat, cu a noastră dreaptă judecată, şi aşa am aflat cu adevărat, că nu are Marica nici o treabă într-acel sat şi acei oameni, pe care el i-a adus înaintea noastră, au fost toţi mincinoşi, şi i-am scos pe dânşii cu mare ocară din Divanul domniei mele şi le-am făcut mare pedeapsă după fapta lor.

Astfel, Costin, el a rămas înaintea noastră din toată legea ţării, iar boierul domniei mele mai sus scris, Ionaşco Cujbă vornic, el s-a îndreptat şi a pus ferâie, douăzeci de zloţi, în Vistieria domniei mele.

Deci de acum înainte să aibă a-şi stăpâni dreapta lui ocină şi cumpărătură din acel sat Păniceşti, şi să-şi facă şi drese de cumpărătură şi să nu aibă a se mai judeca pentru această pârâ, niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a domniei mele.

Însuşi domnul a poruncit.

La Iaşi, anul 7153 <1644> luna octombrie 8.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşo <a scris>.

După *Moldova*, IV, p. 111–113, nr. 40. Text slavon şi trad. în limba română, cu slove chirilice, după orig., hârtie (28,4 x 43, 1 cm), care se păstrează la Sankt-Petersburg, împreună cu o trad. în limba română.

[1] Omis.

439 1644 (7153) octombrie 15

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Пишем г(о)с(по)дс(т)в(а) ми слvзѣ наш Bălan de Tofăneşti. Dămu-ţi ştire că s-au pârât de faţă înaintea domniei méle boiarinul nost<r>[1]u Cujbă ce-au fost vornic mare, cu Costin, ficiorul Măricăi din Ruginoasa, pentru o parte de ocină din sat din Păniiceştii.

Deci au rămas boiarinul nostru Cujbă dvornic pre Costin, cum n-are nici o treabă Costin acolo într-acel sat.

Pentru acéea, deaca vei vedea cartea dommiei méle, iară tu să socoteşti cu oameni bun(i), de-şi va fi pus casa Costin pre locul boiarinul(ui) nostru, să-i puneţi dzi să-şi mute casa. Aşijdere, câtă pâine va fi sămănat pre locul dumisale să aibă a-i lua a zécea, iară fânul să-l oprească tot, cât va fi cosit pre parte vornicului.

Тои пишим. И нак не ѳчинит(е).

V Иc, л(ѣ)т(о) ҂зр҃нг <7153/1644> м(ѣ)с(я)ца окт(омврїе) ї҃ <15>.

www.dacoromanica.ro

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Вел лиг(офѣт) уч(ил).

După *Moldova*, IV, p. 113–114, nr. 41. Text în limba română, cu slove chirilice, şi trad. în limba rusă, după orig., hârtie (19,6 x 31,2 cm), care se păstrează la Sankt-Petersburg.

440 · 1644 (7153) octombrie 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жию м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Gheorghie Boţul. Deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să aibi a mérge la sat la Silişti, ce iaste a mănăstirii a Pângărăcénilor şi să strângi oamen(i) buni, dinpregiur megiiaş(i), şi să socotiţ(i) pre unde au fostu sémnel(e) céle bătrâne şi buorii, pre acolo să puneţ(i) alte sămne şi buori, pre unde au fostu de vac.

Nemărui să nu fătăriţ(i).

Тое пишем. И нак не учините.

V Iйс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃нг <7153/1644> wк(товрїе) е҃і <15>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лог(о)ѳ(е)т учи(л).

<Pe verso, însemnare contemporană>: La un Boţu(l), pentru ...[2] <şi alta din sec. al XVIII-lea>: Siliştea, ot Almaş.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Pângăraţi, I/5. Orig., hârtie (30,5 x 21 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/440 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Haşdeu, *Arch. Ist.*, I, 1, nr. 65, p. 56 (orig.); Codrescu, *Uricariul*, X, p. 97–99 (trad. după orig. slav); *Catalog*, II, p. 350–351, nr. 1748 (rez. după orig.).

---

[1] н҃г <53> transformat în м҃ѣ <42>.

[2] Neclar.

441 <1644 (7153) octombrie 15, Iaşi>

† Adecă eu, Ghiorghie Boţul, scriu şi mărturisescu cu această scrisoare a noastră cum m-au trimis măriia sa, domnul nostru Їw Василїе воевода, Божїю милостївъ, domnul Ţării Moldovii, ca să hotărască dinpregiur un sat, anumé Silişte, în ţinutul Neamţului, pe Almaşul cel Mic, care iaste a mănăstirii Pângăraţul.

Şi mergând la numitul loc, am adunat pre toţi oamenii bătrâni şi pre toţi megieşii di prinpregiur, şi di pre uricile şi scrisorile de la răposatul domnul nostru Їw Петрь воевода, şi am început di la Petrile Albe în stânca cea mare, şi pogori

www.dacoromanica.ro

supt piscul, în dreptul locului în matca pârâului ce vine despre Hărcul, şi de acolo dreptu în groapa Mălaiului ce iaste în dreptul guri valii[1] Căcaci, şi de acolo suptu margine în capu Chiciorului din mijloc, lângă mocirlă Căcaţii, într-o moviliţă, care iaste supt groapa Boului alături cu vale Căcaţii, şi acolo s-au făcut boor într-un giugastru lângă cel vechiu, şi apucă chiciorul din mijloc la deal în pădure până iasă în Fântâna lui Vârlan, şi din Fântâna lui Vârlan în dreptul locului în Fântâna Rogozî, în lacul Porcului, şi din lacul, culmea dealului Bănilă, până într-un ştejar, unde am aflat boorul vechiu, şi de acolo tot culmea în gios pân(ă) într-un plop, întru carele am aflat boorul vechiu, şi pân(ă) în bâlcul lui Bălhic, şi apucă chiciorul din mijloc şi pogoară în gura pârâului Răchiţii, şi apucă pârâul în gios, pân în mitoh şi până în matca Almaşului, şi apucă matca veche a Almaşului în sus şi iasă în gura drumului, şi drept la Fântâna Albă şi într-o moviliţă, unde iaste drumul vechiu, şi de acolo iar şi în Petrile Albe, de unde s-au început hotarul.

Şi aşa am aflat tot adivărul şi toată dreptate prin oamini buni şi cu primire tuturor megiéşilor s-au dat această scrisoare di hotărât la mâna călugărilor ot Pângăraţ(i), ca să stăpinească şi facă-şi drisuri gospod.

Şi au fost faţă: Serapion egumen di mănăstirea Bistriţii, şi Iosif di la mănăstirea Râşca şi toţi megiéşii dinpregiur.

† Gheorghie Boţul[2]; Serapion egumen ot Bistriţea[2]; Matei vătah; † Iosif[2]; Chiril diac.

După B.P. Hăjdeu, *Documente*, în *„Archiva istorică a României"*, I, 1, p. 87–88, nr. 112 (orig.).

Datat după porunca domnească din 1644 octombrie 15 (v. doc. anterior).

---

[1] Greşit, în loc de: „văii".
[2] Nota editorului: „pecete".

442 1644 (7153) octombrie 15, Tomceşti

† Precum eu, Rohat, şi cu feméia mea, cu Greaca, şi cu feciorii noştri, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, nici împresuraţi, ce de a noastră bunăvoie, ne-am sculat de-am vândut a noastră dreaptă moşie, ce-am avut eu, Gr<e>[1]aca, de la părinţii miei, dentre Sirét, den seliştea Crăncénilor, dentr-a apa Sireţelului până în iezer, den fânaţ, şi den bălţi şi cu vad de moară.

Aşijderea, şi den sat den Tomceşti, ci-am avut moşie de la părinţii miei, dentr-a apa Sirétului şi cu vad de moară, şi fâneaţă şi cu bălţi.

Aşijderea, şi eu, Rohat, am mai vândut a mea dreaptă cumpărătură ce-am avut în sat în Tomceşti, şi den lunca Sirétului, din Crăncéni, cât ne să vor veni părţile noastre; şi le-am vândut dumisale Diei şi fratelui dumisal(e), Şerbului, drept treidzăci de zloţi bătuţi. Şi ne-am l<u>[2]at plata deplin la mâna noastră.

www.dacoromanica.ro

Pentru acéea, am dat şi zapis de credinţă la mâna dumilor sale ca să hie dreaptă ocină şi moşie, cu tot venitul, şi feciorilor dumilor sal(e), şi nepoţilor dumilor sale şi a toată ruda dumilor sale, care i să vor alége mai aproape.

Şi cându am vândut, au fostu toţi fraţii şi surorile noastre de faţ(ă), anume: frate-mieu, Ionaşco, şi frate-mieu, Zahariia, şi soru-mea, Mitrofana. Şi la tocmala noastră <au fost>[2] mulţi răzeşi, de faţă, anume: Cehan, şi Pavăl, şi Ursul, şi Condrea, şi Bejan, şi Talabă, şi Simion, şi Ion Popăscul, şi Andonie, şi Păcurar şi Ion, s(â)n Arion.

Şi eu, popa Chervasie, am scris zapisul, în sat în Tomceşti.

Şi, pentru credinţa, ne-am pus pecetile şi dégetele, să s(e) ştie.

L(ea)t 7153 <1644> oc(tovrie) 15.

Rohat; Greaca; Cehan; Pavel; Ursul; Talabă.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare târzie>: Tomceşti. 2 zapis(e); <şi> dintré Sirétu.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XLVI/2. Orig., hârtie difolio (31 x 21,5 cm), filigran, pătat, rupt la îndoituri, şase amprente şi două sigilii inelare, aplicate în cerneală neagră: una, având într-un cerc inscripţia: Васа şi cealaltă octogonală, având în câmp un scut în formă de inimă, încărcat cu slovele: Ѩнє în ligatură.

[1] Omis.
[2] Rupt.

443 — 1644 (7153) octombrie 23

7153 oct(om)vr(ie) 23. Asăminea carte de la domnul Vasâlie v(oie)v(o)d de stăpânire a doă pământuri din Şofrăceşti şi cu heleşteu.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Justiţiei, Anaforale, nr. 30, f. 230. Rez.

444 — 1644 (7153) octombrie 24, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великиχ и малиχ, Гърлѧ wт Мъръщи и с(ъ)н(о)ви емv, что wн имал кѹпно съ жена его, Бежѣна, на има Гевргици, и Щефан и Мърїа, внѹци Пъраска, прѣwнуци ...[1], по иχ доброи волю, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали иχ права wтн(и)на и дѣдн(и)на wт село Брътѹлѧни, что ѹ в(о)лwст Ѭцкои, wт един стлъп что сѣ зовет [сѣ] Ѹрикищим, третаа часть, съ вес приχодv. Та wни продали болѣринѹ г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми вѣрнїи, Василїе Рошка дворник глотнїи, радї десѣт левкwви бътиχ.

www.dacoromanica.ro

И платил им ѳсе испълна, тиχ п(и)н(ѧ)зи въш(е) писани, ѣ левкѡви бътиχ, въ рѹки Гърли и с(ъ)н(о)ви емѹ, Гевргици, и Щефан и Марїѧ, ѡт прѣд нами и прѣд на<ши>[2]ми болѣри.

Ино ми, ѡко ѳвидѣχом иχ доброволною токмеж(е) <и>[2] испълное запластѳ, а ми, и ѡт нас ещеж(е) ддоχом и потвръдиχом болѣринѳ г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, Василїе Рошка дворник, на тоа въш(е) прѣд речена част за ѡтн(и)нѹ, ѡт едни стар, трета част, съ вес приχод, како да бъдет емѹ права ѡтн(и)на, и викѳплєнїе, и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доχодом, непорѳшенно[3] николиж(е), на вѣки.

И[4] ин да с(ѣ) не ѳмишлет.

Ѳ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг ѡкт(омврїе) к҃д а(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искаχ <m. p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Gârlea din Mărăşti şi fiii lui, pe care el i-a avut împreună cu femeia lui, Bejeana, anume Gheorghiţă, şi Ştefan şi Măriia, nepoţii Parascăi, strănepoţii ...[1], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Brătuléni, care este în ţinutul Iaşi, dintr-un stâlp care se numeşte al Urichiştilor, a treia parte, cu tot venitul. Aceasta au vândut-o ei credinciosului boier al domniei mele, Vasilie Roşca vornic de gloată, pentru zece lei bătuţi.

Şi le-a plătit lor totul deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 10 lei bătuţi, în mâinile lui Gârlea şi a fiilor lui, Gheorghiţă, şi Ştefan şi Mariia, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie <şi>[2] plata deplină, şi noi şi de la noi, încă am dat şi am întărit boierului domniei mele, Vasilie Roşca vornic, pe această mai sus înainte zisă parte de ocină, a treia parte dintr-un bătrân, cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7153 <1644> octombrie 24 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIX/74. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut.

Ibidem, M/171 (rez. dezv.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/444 (foto. după orig.).

---

[1] Loc alb în orig.

[2] Omis.

[3] Deasupra lui ѳ, o literă ştearsă de diac.

[4] Adăugat ulterior de diac, între celelalte litere.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великиχ и малиχ, Флорѣ, с(ы)н(ъ) Марко wт Корничѣни, и Станка, дочка Иwн wт там, и Vрсv, с(ы)нъ Стънислав, и с(ы)нъ ег(о), Тодер, по иχ доброи волѣ, неким непонvждени а ни приселовани, и продали свои права wтн(и)на и дѣдн(и)на част един стар wт село Корничѣни елико сѣ изберет, част дѣд иχ, поп Vрсv wт ватрѣ село и wт вес приходv, въ знаменїе: wт болота даж(е) до гърли Тvлvкови, подли Прѣтеци, даж(е) до ѳстїм гърло Петрѣсж, а wт толм въш(е) через Прѣтеци, на брег, даж(е) до дом Шотикъ, а wт толм къ западѣ до виноградv Пърлеви по въш(е) за лѣс и за wреχ, право мѣсто даж(е) до дилѣ Малини, wт зде где сѣ въкѣплѣет сѧ съ хотар пъркълавом Ѭкомъ, пак ѳ ватрѣ село. Та wни продали слѣгам нашемv, Тѣдосїе митник и кнѣгинъ емv, Ѭнницъ, радї четиридесѣт ѳгарскиχ.

И платил им ѳсе исплъна тиχ п(и)н(ѣ)зи въш(е) писани, м ѳгарскиχ, въ рѣки тим въш(е) писани продажници въси внvци и прѣwнvци поп Ѹрсѣ, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, ѿко ѳвъдѣχом иχ доброиволное токмеж(е) <и>[1] исплъное заплат<ѳ>[2], а мъ и wт нас ещеж(е) дадоχом и потвръдиχом слѣзѣ наш(е), Тѣдосїе митникv, и кнѣг<инѣ е>[2]мѣ, Ѭнницъ, на тоа въш(е) прѣд речена част за wтн(и)нv wт село Корничѣни част един стар въ...[2] въш(е) пишем, како да <въ>[2]дет емv права wтн(и)на, и дѣд<нина, и ѳрик и викѣпленїе, съ въсѣм доχо>[2]дом, непорѣшенно н<и>[2]колиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѳ<мишлет>[2].

Ѹ Ѭс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃нг м(ѣ)с(а)ца ок(томврїе), к҃и д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велмл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѣмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Florea, fiul lui Marco din Vornicéni, şi Stanca, fiica lui Ion de acolo, şi Ursu, fiul lui Stănislav, şi fiul lui Toader, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, partea unui bătrân din satul Vornicéni, cât se va alege partea bunicului lor, popa Ursu, din vatra satului şi din tot venitul, în semne: din baltă până la gârla lui Tuluc, lângă Pruteţ, până în gura gârlei Petreasa, şi de acolo în sus peste Pruteţ, pe mal, până în casa lui Şotică, şi de acolo spre apus

www.dacoromanica.ro

până la via lui Pârlea, pe din sus de pădure şi de nuci, locul drept până la Dealul Mălina, de aici unde se împreună cu hotarul pârcălabului Iacomi, iarăşi la vatra satului. Aceasta au vândut-o slugii noastre, Tudosie vameş, şi cneaghinei lui, Aniţa, pentru patruzeci de <galbeni> ungureşti. Şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 40 de <galbeni> ungureşti, în mâinile acelor mai sus scrişi vânzători, toţi nepoţii şi strănepoţii popii Ursu, dinaintea noatră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, noi şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Tudose vameş, şi cneaghinei lui, Aniţa, acea mai sus spusă parte de ocină, din satul Vornicéni, partea unui bătrân ...[2] mai sus scriem, să-i fie dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot[2] venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7153 <1644>, luna octombrie, 28 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CD/124. Orig., hârtie difolio (43 x 28,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.
Bibl. Acad. Române, Fotografii, XXXII/76 (foto. după orig.).
Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul domnesc, tr. 371, op. 410, dos. 1, f. 122 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/445 (foto. după orig.).

EDIŢII: Velichi, *Doc. Constantinopol (1607–1673)*, „Bul. Inst. Român din Sofia", an I (1941), nr. 1; Mihail, *Doc. Constantinopol*, nr. 45-46 (trad. din 1813 mai 5, de Pavel Debrici clucer, cu data de an: 1645); Const. A. Stoide, *Un pretendent brâncovenesc la tronul Moldovei, Toderaşco din Galaţi*, în „Arhiva românească", t. X, 1945–1946, p. 277 (menţ. de la Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul Domnesc).

[1] Omis.
[2] Rupt.

446 1644 (7153) octombrie 28, Iaşi

† Ии Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au pârât de faţă) înnaintea domniei mél(e) satul Hănăsénii, anume: Talpă de Hănăséni cu alţi răzéş(i) a lui, pre popa Avrentie de Berteşt(i) şi pre Vlasie de acolea, pentru o moar(ă) ce au făcut popa şi Vlasie pre locul lor, pre a Berteştilor, dzicând Hănăsénii că cu acea moar(ă) a lor le înneacă o moar(ă) a lor ce au mai sus, pre hotarul Hănăsénilor, iar preutul Avrentie au dzis că au ei alte vaduri de moar(ă) mai sus, bătrâne. Iar ei au dzis că nu mai au alte vaduri.

Deci domniia mea am scris la sluga domnii mél(e), la Ionaşco Florea, ca să strângă oameni buni şi bătrâni şi să cérce cum vor afla mai cu direptu, cu sufletel(e) lor. Deci acei oameni buni, anume: Bălan Buţea, şi Creţul, şi Năstasie, şi Trifan den Lăţăşti, şi Spiridon de Lungéni, şi Onaca de Beneşti şi popa Tricica de Igeşti,

www.dacoromanica.ro

au mărturisit, cu sufletel(e) lor, cum au fost vadul cel bătrân mai sus, al treil(ea) vad, ce s(e) acolisescu hănăsénii de popa Avrentie şi de Vlasie făr(ă) de isprav(ă).

Pentru acea, şi domniia mea, văzând mărturie de la atâţia oameni buni, i-am dat şi am întărit popei lui Avrentie pre acel vad de moar(ă) ce scrie mai sus, iar hănăsénii, de le va părea că li s(e) înneacă moara să o mute la vadul cel bătrân, unde le-au dat acei oameni buni şi să n-aibă a mai pârî de această pârâ, nici a mai dobândi, nici dănăoar(ă), înnaintea cărţii dum<n>[1]i(i) méle.

И нак не бъдет.

V Мс, л(ѣ)т(о) ѫзрнг <7153/1644> wк(томврїє) кѝ <28>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃л.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Думитрv <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIV/64. Orig., hârtie, (30 x 21 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/446 (foto. după orig.).

[1] Omis.

447 1644 (7153) octombrie 29, Iaşi

† Єто аз, Gavrilaş logofătul, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia me, am dat satul Vascăuţi, den ţânutul Sorocei, nepotu mieu, lui Vasilie, ficiorului lui [lui] Iordachie spătarului şi Alecsandrei[i], deosăbi de înpărţala[1]. Cându[2] să vor înpărţi cu ocinile, acela sat să nu hie la înpărţală, căci că l-am dat nepotu-meu, lui Vasilie, cu vii şi cu tot vinitul, cum scrie şi-n direse.

De iasta mărtorisescu, şi, pre mai mare credinţă, mi-[i]am pus pecete ş-am iscălit, să să cr(e)adză acestu adăvărat zapis.

Ѯ Мс, л(ѣ)т(о) ѫзрнг <7153/1644> окт(овмрїє) кѳ <29>.

Gavrilaş <m. p.>[3].

<Pe fila 2r., începutul aceluiaşi zapis, iar pe fila 2v., o însemnare contemporană>: „Văscăuţii, danii ot Gavrilaş logofăt lui Vasilaşco>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXIX/3. Orig., hârtie difolio (29 x 20 cm), filigran, sigiliu inelar octogonal, al lui Gavrilaş <Măteiaş>, având în câmp un scut încăcat ci o spadă, flancată de două stele şi ţinută de o mână care iese din senestra; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini şi o coroană, care are la dreapta şi la stânga slovele: Г şi Л, adică G(avrilaş) l(ogofăt) sau G(avri)l(aş).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/447 (xerocopie).

EDIŢII: Petronel Zahariuc, *Ţara Moldovei în vremea lui Georghe Ştefan*, p. 42 (rez. după orig.); idem, *Observaţii asupra unor sigilii*, p. 259 (fig. 29).

[1] Primul а, modificat din ъ.

[2] Slova к, modificată din ч.

[3] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

Iată eu, Pătraşcu Ciogolea biv log(o)f(ă)t, dau ştire cu această scrisoare a mea, cum am avut pâră înnainte mării sale, domnu nostru, Vasilie v(oie)vod, cu Pentelei Barbovsche pentru o giumătate de sat de Puţuréni, ce sîntu pre Olovăţu, carele au fostu cumpărată de Balica hat(man) de la Dumitra, fata lui Halenţche, dreptu trei sute şi cincizeci de talere buni.

Deci eu l-am rămas pe Pintelei dinainte Divanului şi i-am luat şi zapise ce au avut.

După aceea Penteliu au venit cu mulţi boeri şi s-au rugat ca să-mi întoarcă banii pre acea giumătate de Puţureni şi să-ş(i) ţie ocina.

Deci eu, pentru voie acelor boeri, am lăsatu ca să-mi întoarcă şi mi s-au dat doao sute şi cincizeci de lei, iar alţi bani, care scriu, mai mulţi, în zapisul Balicăi, eu i-am iertat şi le-am dat zapisul cel de vânzare a Balicăi la mâna lor. Deci să aibă a-ş(i) face şi zapisă domneşti.

Şi în tocmală s-au tâmplat: Pavăl Albotă vor(nic) şi frate-miu, Constandin vor(ni)c.

De aceasta scriu, să să ştie.

Ѯ Ѩс, в(ъ) лет(о) ҂зр҃нг <7153/1644> ноемв(рїе) ѳ <10>.

Пътрашко Чоголе бив лwг(о)ф(е)т, искал.

Pavăl Albotă vor(ni)c.

Constand(i)n vor(ni)c.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 646, f. 51. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/448 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 350, nr. 1749 (rez. după copie).

449 1644 (7153) noiembrie 17

7153 <1644> noemv(rie) 17.

Zapisul lui Neculai Urechi spat(ar) cu care vinde satul Şcheia, di pi Prut, ţin(u)t(u)l Eşii, vor(ni)c(ului) Urechi.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLIX/1, f. 7 r., nr. 4. Rez., într-un perilipsis din 1806 septembrie 1.

450 1644 (7153) noiembrie 17

7153 <1644> noemv(rie) 17

Ispisoc de la domnul Vasilie v(oie)v(o)d, de întăritură lui Grigorie Ureche vor(ni)c pe satul Scheia, di pi Prut, în ţ(i)n(u)t(ul) Eşii, ce l-au cumpărat de la Neculai Urechi spăt(ar).

... sârbăscu, cu suret[1].

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLIX/1, f. 7 r., nr. 3. Rez., într-un perilipsis din 1806 septembrie 1.

[1] Aşa în perilipsis.

451 1644 (7153) noiembrie 19, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р[1] Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великиx и малыиx, болѣри наше вѣрнїи, Гewргїе Шефан трет(їи) лwг(о)ѳ(е)т, и Гewргїе Рошка бив вистїарник, и Павел дворник глотнїи, и Глигорашко Жорѣ, и Иwнашко Жорѣ, и Исак, внук Тодер Жорѣ, и молебникv нашемѳ, поп Матею[1], и съ иниx племеници иx, въси внуци и прѣwнуци Вървара и Тvдора, по иx доброи волѣ, неким непонvждени а ни приселовани, и раздѣлили сѣ междо ними с<в>[2]оиx правїи wтн(и)нъ и дѣдн(и)нъ, wт иx правїи и питомїи нарѣденїе, что имали дѣда иx wт иниx г(о)сп(о)д(а)рїем прѣжде нас бившїи.

И достало сѣ въ част м(о)л(е)бн(и)кv наше, поп Мафтею, село Рѳсѣнї и съ половина wт брvд за млин что ест на рѣцѣ Васлvюцкомv, и съ половина wт Полѣна Крънѳлови, и съ половина wт село Кюждѣни, и съ половина wт брvд за млин, тиж(е) на рѣцѣ Васлvюцкомv и съ вес приxод.

Ино ми, ако vвидѣxом иx доброволною токмеж(е) и доброи междо ними раздѣленїе, а ми и wт нас ещеж(е) дадоxом и потвръдиxом м(о)л(е)бн(и)кv наше, поп Моѳтеи, на тиx виш(е) писанни: село Рѳсѣни и съ половина wт Полѣна Крънѳлови, и половина wт Кюждѣни, и един брѳд за млин на рѣцѣ Васлvюцкомv[3] и съ вес приxодv, како да бъдет емv и wт нас права wтн(и)нv, и раздѣленїе, и ѳрик и потвръждеїе, непоколѣбим(и) николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѳмишает.

V Иc, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг м(ѣ)с(ѧ)ца ноев(рїе) ѳ҃ї.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искаx <m. p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierii noştri credincioşi, Gheorghie Ştefan logofăt al treilea, şi Gheorghie Roşca fost vistiernic, şi Pavel vornic de gloată, şi Gligoraşco Jorea, şi Ionaşco Jorea, şi Isac, nepotul lui Toader Jorea, şi rugătorul nostru, popa Mateiu[1] şi alte rude ale lor, toţi

www.dacoromanica.ro

nepoţii şi strănepoţii Vărvarei şi Tudorei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi şi-au împărţit între ei dreptele lor ocini şi dedini, din dresele lor drepte şi proprii, pe care le-au avut bunicii lor de la alţi domni foşti mai înainte de noi.

Şi s-a cuvenit în partea rugătorului nostru, popa Mafteiu, satul Rusénii, şi cu jumătate din vadul de moară care este pe râul Vasluiului, şi cu jumătate din Poiana Cârnului, şi cu jumătate din satul Chiujdéni, şi cu jumătate din vadul de moară, de asemenea pe râul Vasluiului, şi cu tot venitul.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi bună împărţeală între ei, iar noi şi de a noi încă am dat şi am întărit rugătorului nostru, popa Maftei, pe aceste mai sus scrise: satul Ruséni, şi cu jumătate din Poiana Cârnului, şi jumătate din Chiujdéni, şi un vad de moară pe râul Vasluiului şi cu tot venitul, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi împărţeală, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7153 <1644> luna noiembrie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXV/182. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/451 (foto.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1919, p. 240 (rez. după orig.); Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 538 (rez. într-un comentariu referitor la neamul Jora).

---

[1] Mai jos: Мафтеи (Mafteiu).

[2] Omis.

[3] Mai întâi diacul a greşit şi a scris кѵ, apoi a corectat, scriind deasupra ко.

452 — 1644 (7153) noiembrie 20

1 carte de la Vasilii vodă, de poroncă să să hotăriască Petrişul de către Criveşti, let 7153 <1644> noemvrie 20.

După Rosetti, *Cronica Vascanilor*, p. 139.

Menţ. într-o listă de documente referitoare la „satul Petriş cu sălişte Bădeştii, până-n apa Bahlueţului", primite de Gheorghe Carp, la 7275 <1767> februarie 22, de la Ioniţă Pisoţchi.

453 — 1644 (7153) noiembrie 21, Miroslăveşti

† Сѣ бо ми, Щефан Бобѫ бив ключер, scriem şi mărturisim cu această scrisore a noastră, cum au venitu înnaintea noastră, Nacul Brut din Năvrăpăşti şi cu Samson din Dobruleşti, ca să-i giudecăm noi pentru neşte părţi de ocine, din sat din Năvrăpeşti, ce-au fostu cumpăratu Samson de la neşte rude a Nacului, anum(e) de

www.dacoromanica.ro

la Ionaşco, şi de la Gligorcea, şi de la Todosie şi de la Luna, nepoţi Drăguţei, dereptu o sută şi treidzăci şi doi de taler(i), bani gata. Iar Nacul Brut au dzis că iaste dumnealui semănţie mai aproape şi să cade să o întoarcă, că Samson n-au mai avutu nici o treabă într-acel satu. Deci Samson, vădzându că să cade Nacului să întoarcă acéea moşiié, el, de bunăvoia lui, au poftit să-i întoarcă bani(i) toţi câţ(i) scrie în zapis. Iar Nacul Brut, dinnainte noastră şi dinnainte a mulţi oameni buni, i-au întorsu toţi bani(i) deplini şi i-au şi mai datu patru galbeni buni, pentru alte cheltuiale ce-au cheltuitu Samson pentr-acele părţi de ocine.

Şi într-această tocmală s-au timplatu: popa Gligorie de Dobruleşti, şi Vas(i)lie Borşea şi Ion de acole, şi Ghiorghie Răspop şi Gligorie Botăş din Mirăslăveşti, şi Pătraşco a Lupei şi Luca din Ciohoréni, şi Mafteiu şi Andreica de acolea, şi Ionaşco Poşchin de Hăsnăşéni, şi Vas(i)lie Muste şi Ghiorghie şi Vas(i)lie curteanul din Năvrăpeşti.

Deci şi noi, deac(ă) am vădzutu de a lor de bunăvoie tocmală şi bani toţi deplin, făcut-am dumisal(e) Nacului lui Brutu şi de la noi aceşti[1] zapis de mărturie, ca să-i fie de credinţă, până cându-ş(i) va face şi dires domnescu, ca să-i fie dumisal(e) direaptă moşiié şi răscumpărătură.

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-ne-am peceţile noastre către cest adevărat zapis al nostru, ca să să ştie.

Şi eu, Alecsandru din Strâmbii, am scris acest zapis, ѧѧ сѣ знаєт.

Şi această tocmală s-au tâmplatu în casă lui Pătraşcuţ ap(rod) din Mirăslăveşti.

Пис(а) в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂ѕр҃нг <7153/1644> **м(ѣсѧ)ца но(ем)в(рїе)** к҃а <21>.

Аз, Щєфан Бобѫ вив клѫкер, искал <m. p.>[2].

I(e)reu Grigorie <m. p.>.

Аз, Алєѯандрѫ ...[3] <m. p.>.

Şi eu, Ghierghiţă de Bârgăoani, m-am templatu într-aceas(tă) tocmală.

† Şi eu, Ion de Dobruleşt(i).

† Şi eu, Ghiorghii Răspop den Dubruleştie <m. p.>.

<Pe fila 1 r., două însemnări din sec. al XVIII-lea>: Năvrăpeşti <şi> Iaste pus la ispisocul lui Vas(i)lie vod(ă).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLII/78. Orig., hârtie, filigran, un sigiliu inelar aplicat în cerneală, greu de atribuit, având în câmp mai multe slove şi opt amprente digitale.

Ibidem, Ms., nr. 1535, f. 32, nr. 15 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 19 r. (rez. într-un perilipsis din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/453 (foto. după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 350, nr. 1750 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Greşit, în loc de: „acest".

[2] Sigiliu inelar.

[3] Neclar.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adec(ă) au pârât de faţ(ă) înnaintea Porţii domnii mél(e) Pântea Ghigul pre Carpu ce au fost popă, pentr-un loc de casă ce i-au fost vândut de şeapte ai, dzicându că nu i s-au plătit.

Pentr-cea, Carpu au adus oameni buni mărturie, den vecin(i), de au mărturisit, cum el, de bunăvoie, au vândut acel loc de casă, de nime nevoit, nici asuprit.

Direpţ acea au rămas Carpu pre Ghigul, dennaintea Porţii domnii mél(e), deci să-i hie lui direaptă ocină şi feciorilor săi. Şi să nu să mai pârască acea(s)ta pârâ, nici odănăoar(ă), înnaintea cărţii domnii méle.

И нак не ѵч(и)ните.

† ѴИс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃нг <7153/1644> ноев(рїе) к҃в <22>.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

† Нѣнюл, и Павел и Бърсан дворничи, ѵч(или).

† Лѹпѹл <писал>[1].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/28. Orig., hârtie (30,5 x 22 cm), cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/454 (foto. după orig.).

EDIŢII: Caproşu – Zahariuc, *Documente Iaşi*, vol. I, p. 398–399, nr. 320 (orig.).

[1] Lângă semnătura diacului Lupul se găseşte un sigiliu inelar, cu o pasăre în câmp, lucru neobişnuit pentru un hrisov domnesc.

455 1644 (7153) noiembrie 25, Iaşi

† Иw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѣд н(а)шеми болѣри, великими и малими, Їнтемїа и сестра ем, Ѡдокїа, дъщи Їгафиеи, и Дъмїенасъ съ с(ъ)н(о)ве еи, Ѹрсѵл и съ брат его, с(ъ)н(о)ве Дъмїан, нѣким непонождени а не присиловани, нж за своиѫ доброю волѣ, и продал(и) свод правд wтн(и)нѹ и дѧдн(и)нѹ, едни стар wт село Гѫцещи, что ѹ в(о)лwст Фалчїюскомѵ, wт стар Сърбѵлов(и), что сѧ изберет вес част Сирбѵлови, wт ватро село, и wт полѣ и wт вес приходѵ. Та wнѧви продал(и) слѵга наш, Їиков киѫм, и шѵрин его, Иwн, радї · два воли кѵпецкїи, и два крави шловиц(и), тѵчнїи, и петдесѣт мирце пшеницим и един ѹг(и), п(и)н(ѧ)зи готов(и).

Тѧм радї, г(о)сп(о)д(ст)ва ми, шко ѹвидѣхом междо ними доброволною токмеж(е)[до] и полною заплатѵ, [и] ещежн и wт г(о)сп(о)д(ст)ва ми дд<ли>[1] и потвръдили слѹзѧм наш, Їиков киѫм, и шѹрин ег(о), Иwн, на

www.dacoromanica.ro

тиѫ чαсти зα wтн(и)нѣ, <є>[1]дин стαр wт Гѫцещи, что сѣ изберет чαст Сирбѣлови, кαко дα ест и wт г(о)сп(о)д(ст)в(д) ми прαвα wтн(и)нѵ, и дѣдн(и)ни[4], и ѣрик и потвръжденїе, съ вѣсѣм доходом.

И ин дα сѣ не ѣмишдет прѫ сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(д) ми.

Пис ѳѵ Їс, в(ъ) д(ѣ)т(о) ѯзр҃нг ноев(рїе) кѣ.

† Сαдм г(о)сп(о)д(и)нъ кαзαл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искαх <m. p.>.

† Вас(и)лїе Кwрлътескѵл <писαл>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Antemiia şi sora ei, Odochiia, fiicele Agafiei, şi Dămieniasa cu fiul ei, Ursul, şi cu fratele lui, fiii lui Dămiian, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, un bătrân din satul Găgeşti, care este în ţinutul Fălciului, din bătrânul Sârbului, ce se va alege toată partea Sârbului, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Aceasta au vândut-o ei slugii noastre, Iacob chihaia, şi cumnatului lui, Ion, pentru doi boi de negoţ, şi două vaci ialoviţe, grase, şi cincizeci merţe de grâu şi un ughi, bani gata.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie şi plată deplină, [şi] încă şi de la domnia mea am dat şi am întărit slugilor noastre, Iacob chihaia, şi cumnatului lui, Ion, pe aceste părţi de ocină, un bătrân din Găgeşti, ce se va alege partea Sârbului, ca să fie şi de la domnia mea dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7153 <1644> noiembrie 25.

† Însuşi domnul a spus.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Vasilie Corlătescu <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/45. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/455 (foto.).

[1] Rupt.

456 1644 (7153) noiembrie 27, Ştefăneşti

† Adecă eu, Eonaşco şi cu soru-me, cu Florea, şi Todosie, feciorii Irinei, fetei Solonchei, surorei lui Simion Pilipovschii, avut-am a patra parte de sat în Zub<ric>[1]én(i), scosu-am la vânzare; mărs-am la Macri[2] căpitanul şi la giupânes(a) dum<isa>[1]le, la Grăpina, mătuşa noastră[3], şi am întrebat: vrea-vor să cunpere <de>[4] la noi, au vinde-vom altor, cine să va <găsi>[4] să ni-o plătească. Dumialui

www.dacoromanica.ro

căpitanul şi cu giupâneas(a) dumisal(e) nu ne-au dat voie să o vindem altora, ce o au neguţat la noi, dereptu o sut<ă ş>[1]i optuzeci de lei, căci că li-i moşie.

Şi tocmala noastră şi negoţul <au fost>[1] denainte dumisale Popăscului pârcălab şi Ursului pâ(r)călabului d<e D>[1]orohoiu, i Condrea hotnog, Vasilie Ropceanul, Lupul de la Ghica, Gligorcea de la hetmanul, Tofan, Pătraşco Brăteanul, Vasilie Mândrele, Nicoar(ă) călăraş şi alţi omin(i) buni.

Şi plat(ă) ne-au făcut deplin, denainte cestor omin(i), cari scrie mai sus, acea selişte, den Zubricén(i), a patra parte de sat, cu loc de hălăştee şi cu vad de moră, ce i-am vândut ca să-i fie moşie, în véci de véci.

Dereptu acee, nime de ominii miei şi de rudele mele să n-aibă a strica tocmala ce-am vândut şi am tocmit.

Iar neştine de rudele nos<tre>[4] să[5] vor trece préste cuvântul nostru, acela om să fie treclét şi proclét wт Г(оспод)а Б(ог)а сътворшаг(о) н(е)бо и землѧ, и wт Пр(е)ч(и)ста Б(о)гъматер, и wт тїи С(вѧ)тиχ Wт(ъ)цъ, иже въ Никеи, и дд <бъ>[1]дет съперники [кни] <съ>[4] Юдеи[6] и съ проклѣтом Прїе, дмин[7].

V Цеф(ънєци) ҳзрнг <7153/644> ноев(рїе) кз <27>.

Из Поп(ъ)скѹл пъркълдб, искдл <m. p.>[8].

Из, Ѹрсѵл пъркълдб, искдл <m. p.>.

Из, Василие Робчдн, искдχ <m. p.>[8].

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Pe Zobricenii <şi alta din sec. al XIX-lea>: 7153 <1644> noemvr(ie) 17: No. 8.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIV/25. Orig., hârtie (29,8 x 20 cm), rupt la îndoituri, două sigilii inelare, aplicate în cerneală neagră: unul octogonal, al lui Popăscul pârcălab, având în câmp slovele în ligatură: Попъскѹл, şi altul oval, al lui Vasilie Robceanul, având în câmp un animal fantastic.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/456 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 62, nr. 52 (orig. rom., cu slove chirilice).

---

[1] Rupt.

[2] мд, modificat din alte slove.

[3] „mătuşa noastră", scris între rânduri.

[4] Omis.

[5] Formă veche românească, pentru „dacă".

[6] Aşa în orig.

[7] de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Maică a lui Dumnezeu şi de 318 Sfinţi Părinţi, care în Nicheia, şi să fie pârâţi <cu>[4] Iuda şi cu afurisitul Arie, amin.

[8] Sigiliu inelar.

457 1644 (7153) noiembrie 28, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдвскои. Adecă s-au pârât de faţă) înnaintea domnii méle şi a tot Svatul domnii mé(le) sluga noastră, Ionaşco, şi fămeia lui, Mărica, şi fraţi(i) ei, feciorii lui

www.dacoromanica.ro

Dumitru vătavul, cu unchiul lor, cu Simion Băisanul, pentru giumătate de sat de Negreşti, partea de gios, ce iaste în ţinutul Vasluiului, pre apa Bârladului, dzicând Ionaşco că acea ocin(ă) o au cumpărat socru-său, Dumitru, de la Stratul, feciorul Huhulei, înpreun(ă) cu Simion. Iar Simion Băisanul au dzis c(ă) au cumpărat el singur acea ocină de la Stratul, direpţ doao sute de zloţ(i) bătuţ(i) şi au arătat şi un zapis făcut de Stratul şi de la mulţi oameni buni, cum au cumpărat el singur; iar Ionaşco au dzis că are mărturii mulţi oameni buni cum au fost de faţ(ă) când au dat banii Dumitru vătavul înpreun(ă) cu Simion Băisanul.

Deci domniia mea, cu tot Svatul domnii mél(e) i-am giude<cat>[1] dup(ă) légea ţării şi n-am credzut acel zapis, ce le-am pus dzi, ca să-ş(i) aducă Ionaşco mărturiil(e) cum a cumpărat socru-său înpreună cu Simion. Deci cându au fost la dzi, Ionaşco ş-au adus mulţi oameni buni, de-au mărturisit cum au fost de faţă, când au dat bani Dumitru cu Simion, de-au cumpărat acea ocin(ă), ce scrie mai sus. Şi Simion, singur, şi Stratul, mai apoi, s-au lăsat de menciun(i) şi au spus direptu, cum au fost făcut ei, făr(ă) isprav(ă), acel zapis, iar a cumpăra au cumpărat înpreun(ă), şi zapisul acela l-au rupt, căci l-au fost făcut pre strâmbu, menciunos; şi i-au <f>[1]ăcut zapise şi Simion Băisanul şi Stratul, cu mâna lor, cum acel zapis au fost menciunos; şi un ispisoc de pârâ a Stra<tului de la>[1] Bărnovschi vod(ă) şi altul a lui Simion Băisanul de la domniia mea, încă le-au dat pre mânule lui Ionaşco şi a cumnaţilor săi.

Deci Sim<ion>[1] Băisanul au rămas din toat(ă) légea, iar Iona<,>[1]co <şi cum>[1]naţii lui s-au îndireptat şi ş-au pus ferâia în Vistériul domnii mé<le>[2], 24 de florinţi.

Deci de acmu înnainte să aibă a ţiné înpreun(ă) Ionaşco şi fraţii fămeii sale cu Simion Băisanul, într-<a>[1]cea giumătate de sat, de Negreşt(i), iar al nostru credincios boiarin Iorga vistérnicul să aibă a-ş(i) cére banii de la Simion, pentru căci au vândut făr(ă) isprav(ă), că n-au fost având treab(ă). Şi de acmu înnainte să n-aibă Simion Băisanul a mai pâr(î) sau a mai dobândi, nici dănă<o>[1]ar(ă), înnaintea cărţei dum<n>[2]i(i) méle.

И нак не бъдет.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644> ноев(рїе) к҃и <28>.

† Сам г(о)сп(о)д(ин)ъ вела҃л.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѳмитрѳ <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLI/10. Orig., hârtie (42 x 27,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дарь Земли Мwлдавск(ои). ѯзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/456 (foto. după orig.).

[1] Rupt.
[2] Omis.

† Иw Василїе воєводд, <Б(о)[1]жїю м(и)лостїю, г(о)сп(о)д(д)рь Земли Мwлддвскои. Wж(е) прїи<де прѣд г(о)>[2]сп(о)дств(д) ми и прѣд въсем Съвѣтом г(о)сп(о)дств(д) ми Шефдн и брдт<и>[2] ег(о), Сидор и Исдк, с(ъ)н(о)ве поп(д) Сървwл, wт ...[3] <и>[4] плѣменици иχ и тѣгдли сѧ лицем съ Кѫздкwл, с(ъ)нъ Злд<т>[4]ѣл, внѹк Тодикд wт Гермънещи, и съ Апостwл дпр<од>[4] и съ <Б>[2]ълкдн и съ Горгицѫ, с(ъ)нъ Дръгич, внwк Сдвд Гермънескwл, и съ Горчѣ и съ Пънтѣ wт Гермънещи, и съ Симиw<н wт Дръ>[1]гѹшѣни и съ Пътрwшко Sдмъ <wт>[2] Въсїяни и съ Тwдора<н>[4] wт Гермънещи, рддї село Гермънещи wт волwст ...[3], рекъщи Шефдн съ братїимд своими дже имдют wни т<дмо>[1] wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ въ селw Гермънещи въ<кѫпѣ>[1] съ Кѫздкѹл и съ иншими виш(е) писднними плѣменици его. <Аще wни>[1] кдздли въси ѩко не имдют wтн(и)нѹ, ни<кто wт>[1] ними, и не имдют ни едно дѣло ...[1].

...[1]им Съвѣтом нdшим съдиχом <пи>[1]сднни; wни въси божил(и) <и съ двд>есѣт и четири божилици въ <свдтд ц>ръков, нд с(вѧ)тдд Євднгелїе и нд с(вѧ)тъ Кр(ъ)сть, кдко <не>[2] имдют wни ни единѹ wтн(и)нѹ въ село Гермънещи и не имдют ни ѩкое дѣлw.

Тог(о) рддї, Шефдн съ брдтїи<ми>[1] своими, wни зостдли wт прѣд г(о)сп(о)дств(д) ми и wт въсего зdкона земскдго, д Кѫздкѹл, и Апостwл дпрод, и Бълк<дн, и>[2] Гор<гиц>[1]ѫ, <и Го>[1]рчѣ, и Пънтѣ, и Симиѡн, и Пътрѹшко Sдмъ и Тѹдоран, wпрдвили сѧ wт прѣд н<дм>[4]и и поствили себѣ фїерѣю двдесѣт и двд злати въ Бистїѣр г(о)сп(о)дств(д) ми.

Тѣм рдди, Шефдн съ брдт<иѭм>[4]и своими, wт силѣ нdпрѣд дд не имдют <н>[4]и едно дѣло ѹмишдет сѧ въ село Гермънещи и болше, д<д не>[4]имдют тегдти рддї сїѫ тѣж, д ни доб<и>[2]вдти, николиже, нд вѣки, прѣд сим листwм г(о)сп(о)дств(д) ми.

Ѯ Иc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ϡзр҃нг ноев(рїе) к҃и.

† Сддм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<†>[2] Тодерашко вел лwг(w)ф(е)т искдл <m. p.>.

† Инаки Плоп <писдл>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea întregului Sfat al domniei mele Ştefan şi fraţii lui, Sidor şi Isac, fiii popei Sârbul din ...[3] <şi>[4] rudele lor şi s-au pârât de faţă cu Căzacul, fiul lui Zla(t)ul, nepotul lui Todică din Ghermăneşti, şi cu Apostol aprod, şi cu Bălcan, şi cu Ghorghiţă, fiul lui Drăghici, nepotul lui Sava Ghermănescul, şi cu Gorcea, şi cu Pântea din Ghermăneşti, şi cu Simion din Drăguşéni, şi cu Pătruşco Dzamă din Văsiani şi cu Tudora(n) din Ghermăneşti,

www.dacoromanica.ro

pentru satul Ghermăneşti, din ţinutul ...[3], spunând Ştefan cu fraţii săi că au ei acolo ocină şi dedină în satul Ghermăneşti împreună cu Căzacul şi cu alte mai sus scrise rude ale lui. Iară ei au zis toţi că nu au ocini, nici unul dintre ei, şi nu au nici o treabă ...[1].

...[1] Sfatul nostru i-am judecat ...[1] rudele ...[1] scrise; ei toţi au jurat cu douăzeci şi patru jurători în <sfânta>[1] biserică pe sfânta Evanghelie şi sfânta Cruce, că nu au ei nici o ocină în satul Ghermăneşti şi nu au nici o treabă.

Pentru aceasta, Ştefan cu fraţii săi, ei au rămas dinaintea domniei mele şi din toată legea ţării, iar Căzacul, şi Apostol aprod, şi Bălcan, şi Ghorghiţă, şi Gorcea, şi Pântea, şi Simion, şi Pătruşco Dzamă şi Tudoran, s-au îndreptat dinaintea noastră şi şi-au pus fierâe douăzeci şi doi zloţi în Vistieria domniei mele.

Pentru aceasta, Ştefan cu fraţii săi, de acum înainte şi nu aibă nici o treabă a se amesteca în satul Ghermăneşti şi mai mult, să nu pârască pentru această pârâ, nici să dobândească, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi; în anul 7153 <1644> noiembrie 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

<†>[2] Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ianachi Plop <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLI/40. Orig., hârtie (43 x 29 cm), deteriorat, lipsă 1/9, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut. Cu o trad. din 1745 ianuarie 25, de Simion Cheşco uricar.

Ibidem, CXLIII/6, nr. 2 (rez., într-un perilipsis din sec. al XIX-lea, de pe scrisorile neamului Chiriceştilor, pe părţile din moşia Ghermăneşti).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/458 (foto. după orig.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1912, p. 151–152 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt şi şters.
[2] Rupt.
[3] Loc liber.
[4] Şters.

459 1644 (7153) noiembrie 28, Iaşi

† Adecă eu, Miron de Iurghicéni, scriu şi mărturisescu însumi cu cestu zapis al mieu, de nime nevoit, nice asuprit, ce de bunăvoia mea, am dat şi am dăruit dintru a mea direaptă ocină şi moşie, ce să va alége partea mea din sat din Iurghicéni, ce iaste la ţinutul Hârluului[1]; dintru aceasta parte am dat şi am d(ă)ruit un loc de casă şi un loc de hăleşteu, ce-i pre valea Lungăi, şi cu dzéce pământuri în ţarină şi cu doaodzăci de falci de fân, în fânaţi, şi cu loc de prisac(ă) în Boaghea. Acéstea le-am dat şi le-am dăruit dumisale, Cârstei vătavului de târg de Iaşi, pentru sufletul fiiului mieu, răpăosatul Obréjie, ca să-i fie dumisale direaptă ocin(ă) şi daanie de la noi, în véci, şi cuconilor dumilor sale acel loc de o cas(ă), şi cu loc de hăleşteu în valea ce să chiiamă Lunga, şi dzéci pământuri în ţarin(ă), şi cu 20 de

www.dacoromanica.ro

falci de fân, şi cu loc de presacă în Boaghea şi împregiur(ul) presecei să-ş(i) fac(ă) şi fân, cât(e) dzéce stoguri, şi cu tot venitul.

Şi într-aceasta tocmală au fostu: Gheorghie croitoriul de târg de Iaş(i), şi Vasilie, ficiorul Paholcei de Tomeşti, şi Toader, ficiorul Dăvidoaie din Ciunceşti, şi Şaidir uricariul, şi Corlat cămăraşul, şi Isac, zét Feştil(ă), şi Luca văt(av) za aprudzi, şi Gav<r>[2]il Rătundul neguţători şi Ionaşco Gârdea.

Şi, mai pre mare credinţă, ş-au pus aceşti boiari toţi peceţil(e) şi au iscălit, ca să aibă a-ş(i) face şi direse domneşti.

Şi nime din nepoţii miei să nu aibă treab(ă) a să amésteca într-această dare şi tocmală ce am făcut eu.

Şi eu, Dumitraşco Vlăgea, am scris, să s(e) ştie.

Ѯ Мс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644> м(ѣ)с(ѧ)ца ноев(рїе) к҃и <28>.

† Лука вът(ав) за апроз(и) <m. p.>[4]; Pahulcea[4]; Pecétea lui Miron[4]; Toader[4]; Gârdea[4]; Isac[4].

Пз, Шаидир бриkар, искаах; <fos>[3]-am şi eu la aiastă tocmal(ă) <m. p.>.

Пз, Василие Кир(лъ)тескѳл, искал; m-am prilejit într-aiastă tocmală <m. p.>.

Пз, Думитрашко към(ъ)раш, искал <m. p.>.

Пз, Исак, искал <m. p.>.

Пз, Гаврил Л(ѳ)каки, искаѯ <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, însemnări din sec. al XVIII-lea>: Zapis de Iurghiceni <şi>: Heleşteu şi prisacă <şi o iscălitură de la începutul sec. al XIX-lea>: Constantin Paladi hat(man) <m. p.>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, I/98. Orig., hârtie difolio (28x19 cm), filigran, şase sigilii inelare, trei rotunde şi trei ovale, având ca decor păsări stilizate şi ornamente geometrice.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/459 (foto. după orig.).

---

[1] Scris întâi Хърлъаи, iar apoi corectat greşit - ѵѳ în loc de ъѳ.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] Sigiliu inelar.

460 1644 (7153) noiembrie 28, Iaşi

† Adecă eu, Sora, feméia lui Drăgan de Ciuciuléni, şi cu fecioru mieu, Toderaşco, mărturisim cu cest zapis al nostru cum noi, de nimene nevoiţi, nice siliţi, ce de a noastră bunăvoie, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşiie, toată partea noastră din sat din Bumboteşti, la ţinutul Iaşilor, câtă parte au ales şi au stâlpit Neaniul vornicul de gloată. Acéea am vândut dumisale, lui Toderaşco logofătul cel mare, dereptu patrudzeci de lei bătuţi, ca să-i fie dumisale dereptă ocină şi cumpărătură în véci. Şi să-şi facă dumiialui şi dires domnescu de acmu, că plata ce au fost ne-au dat deplin la mâna noastră.

www.dacoromanica.ro

Şi la iastă tocmală au fost: Neaniul vornicul de gloată, şi Toderaşco vornicul, şi Gheorghie Moţoc vornicul, şi Bârsan vornicul, şi Vasilie Săpoteanul şi Vasilie Scorici.

Ca să să ştie.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644> м(ѣ)с(м)ца ноев(рїи) к҃и.

Їз, Нѣнюл двѡрник, искалх.

Їз, Тодер ворник, искал.

Їз, Мѡцок ворник, искалх.

Їз, Василїе Скорич, искалх.

După *Moldova*, IV, p. 115–116, nr. 44. Text în limba română, cu caractere chirilice, şi trad. în limba rusă, după orig., hârtie (20 x 30, 5 cm), două sigilii inelare şi două amprente digitale, aplicate în cerneală; actul se păstrează la Moscova.

461 1644 (7153) decembrie 1, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми дали и потвръдили слѹгам наши(м) Некѹлаю, и брат его, Иримиика, с(ъ)н(о)ве Марфеи, и плѣменици его, ин Иримїа, с(ъ)нъ Їнеи, и Ионашко, с(ъ)нъ Попеи, и племенице их Корницѫ, с(ы)нъ Їгафиеи, и тиже с(ъ)н(о)ве Иѡнашко, и Гаврил, с(ъ)нъ Настеи, въси внѹци Игнат, и тиж(е) плѣменици их, Дръган и брат(и) ег(о), Ифрим и Їлвѹл, с(ъ)н(о)ве Мърикъи, внѹци Игнат, нак(и)х части за wтн(и)нѹ wт село Бѫличѣни и wт село Змїшни, что сѹт на Смила, ѹ в(о)лwст Тѹтовѣ, и съ брѹд за млин ѹ Богдана и ѹ Смила, что сѣ изберет част дѣда их, Игнат, wт ватро село, и wт <п>[1]олѣ, и wт брѹдове за млини и wт вес приход, wт исписок за таж и за феръи, что wни ѹказѹвал(и) прад нами, wт Моиси Могила воевода, что wни са тегал съ Мїера ѹрикар и извадил тое части за wтн(и)нѹ, съ много келтованїе. И въ тот запис wт Моиси воевода, ни бѫше поставил Некѹлаю и братїам ег(о), иже више писани, без тъкмо Дръган, и брат(и) ег(о), Фримѹл и Їлвѹл, с(ъ)н(о)ве Мърикъи, и иних брати и плѣменици их, с(ъ)н(о)ве Марфеи и Їнеи, и сестри их, Їгафїа, и брат их, Попа, и Иѡнашко, и Наста, въси с(ъ)н(о)ве Игнат, не бѣше писани въ тот исписок wт Моиси воевода.

Потомже, ѹсих братїа и плѣменици их, внѹци Игнат, и потокмили wни между ними и вратили Некѹлаю съ братїим своим, с(ъ)н(о)ве Марфеи, и Їнеи, и Попеи, и сестри их, Їгафиеи и Настеи, и брат их, Ионашко, вратили wни келтованїе что са изберет част их двадесат талери битих ѝ четири въ рѹки[2] Дръган, и брат(и) ег(о), Ифрим и Їлвѹл.

www.dacoromanica.ro

Тог(о) ради, тое часть за wтн(и)нѹ више писани wт село Бълъчѣни и wт Зміѣни, что на Смила, съ брѹд за млини ѹ Богда<на>[3] и ѹ Смила, что сѣ избѣрет аѣдѧ иχ, Игнат, како да ест и wт г(о)сп(о)дств(а) ми права wтн(и)нѵ и дѧдн(и)нѵ, съ въсѣмъ доχодом, непорошен(н)о николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

ѹ Їѵс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг дек(емврїе) а҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Вас(и)лїе Кwрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugilor noastre, Neculai şi fratelui lui, Irimiica, fiii Marfei, şi verii lui, alt Irimia, fiul Anei, şi Ionaşco, fiul Popii, şi vărul lor, Corniţă, fiul Agafiei, şi de asemenea, fiilor lui Ionaşco, şi Gavril, fiul Nastei, toţi nepoţii lui Ignat, şi de asemenea verilor lor, Drăgan şi fraţilor lui, Ifrim şi Albul, fiii Măricăi, nepoţii lui Ignat, nişte părţi de ocină, din satul Bălicéni şi din satul Zmiiani, ce sunt pe Simila, în ţinutul Tutova, şi cu vad de moară în Bogdana şi în Simila, ce se vor alege părţile bunicului lor, Ignat, din vatra satului, şi din câmp, şi din vaduri de mori şi din tot venitul din ispisoc de pârâ şi de ferâie, ce ei au arătat înaintea noastră, de la Moisi Moghila voievod, ce ei s-au judecat cu Mierea uricar şi au scos aceste părţi de ocină, cu multă cheltuială. Şi în acest zapis de la Moise voievod, nu erau puşi Neculai şi fraţii lui, ce sunt mai sus scrişi, fără numai Drăgan şi fraţii lui, Frimul şi Albul, fiii Măricăi, şi alţi fraţi şi veri ai lor, fiii Marfei şi Anei, şi sora lor, Agafia, şi fratele lor, Popa, şi Ionaşco şi Nastea, toţi fiii lui Ignat, nu erau scrişi în acest ispisoc de la Moise voievod.

După aceasta, toţi fraţii şi verii lor, nepoţii lui Ignat, s-au tocmit între dânşii şi au întors lui Neculai cu fraţii săi, fiii Marfei, şi Anei, şi Popii şi surorilor lor, Agafiei şi Nastei, şi fratelui lor, Ionaşco, au întors ei cheltuiala ce se va alege partea lor, douăzeci şi patru taleri bătuţi, în mâinile[2] lui Drăgan şi a fraţilor lui, Ifrim şi Albul.

De aceea, această parte de ocină mai sus scrisă, din satul Bălăcéni şi Zmiiani, ce sunt pe Smila, cu vad de moară în Bogdana şi în Smila, ce se va alege a bunicului lor, Ignat, ca să fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, anul 1753 <1644> decembrie 1.

† Însuşi domnul a spus.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Vasilie Corlat <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Sârbăsc. Ispisoc pe Bălăceni şi pe Smien(i), la Tutova, <şi una din sec. al XIX-lea>: 7153 <1644> decemv(rie) 1.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIX/12. Orig., hârtie difolio (47,5 x 37,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/461 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 63–64, nr. 53 (orig. slav şi trad.); „Ioan Neculce", III, 1923, fasc. 3, p. 202, nr. 12 (rez. de Mihai Costăchescu după orig.); Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 189, nr. 28 (rez. după orig.).

[1] Rupt.
[2] **ѣъ рукн**, adăugat de aceeaşi mână pe margine.
[3] Omis.

462 1644 (7153) decembrie 1

Suret di la Vasile vodă, let 7153 <1644> deche(mbrie) 1.

† Facem înştiinţare precum au venit înaint(ea) noastră şi înaint(ea) boierilor noştri rugătoriul nostru, popa Buda, şi cu fiiul său, Ionaşcu, şi cu nepotul său, Vasile Brăescul, nepoţi lui Boris Bravici, şi s-au pârât înnaint(ea) noastră cu Grigorie Arbure şi cu Neculai Măteeşescul şi Cirlic, pentru pol[1] sat din Brăeşti, part(ea) de gios.

Deci noi înpreună cu tot Sfatul nostru am pus zi lui Grigori Arbure, şi lui Neculai Măteeşe[şe]scul şi lui Ciurlic, ca să-ş(i) aducă ei dresurile ce or fi având pre ace pol[1] sat de Brăeşti, ca să s(e) întrebe ei, înnaint(ea) nostră. Deci când au fost la zi, iar rugătoriul nostru, popa Buda, şi cu fiiul şi cu nepotul său au venit la zi, care s-au dat lor soroc, o săptămână de zile, iar Grigorie Arbure, şi Neculai şi Ciurlic, n-au vinit până astăzi, ce au rămas de zi şi dintr(u) toat(ă) lege ţării i dinaintea noastră. Iar popa Buda şi cu fiiul seu, Ionaşcu, şi cu nepotul seu, Vasile Brăescul, ei s-au îndreptat înnaint(ea) noastră şi înnaint(ea) a tot Sfatul nostru şi şi-au pus ferie, 12 zloţi, la Ves<t>[2]elie[3] domnii mele.

Deci de acum înnaint(e) Grigorie Arbure şi rudeniile lui mai multă treabă să nu mai aibă cu ace giumătat(e) de sat de Brăeşti, nici ca să mai aibă a să pârî pentru această pârâ, nice odănăoară, în veci.

Şi altul ca dânsul să nu să mai amestice.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXIII/8 a. Trad.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/462 (foto.)

[1] Jumătate
[2] Omis.
[3] În loc de: „rie".

463 1644 (7153) decembrie 2, Iaşi

† Adecă eu, Nastea, fata Antimiei, nepoata lui Ionaşco Capotă, vara Florei, scriu şi mărturisescu însămi pre mene, cu cestu zapis al mieu, cum de bunăvoia

www.dacoromanica.ro

mea, de nime nevoită, nici asuprită, am vândut a mea direaptă ocină şi moşie din sat din Petreşti, din partea noastră caré-<i>[1] stâlpită ce să va alége partea mea, din vatra satului, şi din ţarină, şi din poiană, şi din câmpu şi din tot locul, cu tot venitul. Aceasta o am vândut dumisale, giupânului Andocăi, şi giupânései dumisale, Măricuţei, dereptu cinsprădzéci lei, bani gata, ca să le fie dumilor sale direaptă ocină şi cumpărătur(ă).

Şi în tocmala noastră s-au tâmplat mulţi boiari, anume: Roşca vornicul, şi Néniul vornicul, şi Apostol comisul, şi Andreiaş Răcoviţi postelnic şi alţi oameni buni.

Şi, mai pre <mare>[1] credinţă, ş-au pus ceşti boiari peceţile şi iscăliturili, ca să li fie dumilor sale de credinţă.

Şi eu, Dumitraşco Vlăgea, am scris, знати с(ѧ).

Ѯ Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг м(ѣ)с(ѧ)ца дек(емврїе) в҃.

Пз, Василии Рошка, дворник <m. p.>.

Пз, Ишнюл двwрник, искадх <m. p.>.

<Pe verso, însemnare mai târzie>: † Zapis a Nastăi, fata Antemii, nepotu[2] lui Capotă ot Petreşti, <tradusă în limba greacă şi adăugat de altă mână>: şi din Poiana; <apoi, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: 7153 <1644> dec(embrie) 2 <şi una din sec. al XIX-lea>: 7153 <1644> dechem(vrie). No. 6; n. 10: după ispisoc.

Bibl. Naţională Bucureşti, Colecţia documente, XX/63. Orig., hârtie difolio (29, 2 x 19 cm.), filigran.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/463 (foto.).

---

[1] Omis.

[2] Greşit, în loc de: „nepoata".

464 1644 (7153) decembrie 12, Iaşi

† Ишw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă s-au pârât de faţ(ă) înaintea noastră Cârstea, şi Miron, şi Vas(i)lie şi toată semiţiia lor, cu boiarinul domnii méle, cu Ştefan ce-au fost armaş, pentru vatra satului Bărboşii şi pentr-o prisacă, dzicându ei că le-au hotărât Néniul vornicul şi li s-au venit lor vatra satului pre partea din sus şi o prisacă a armaşului. Deci boiarinul nostru, Ştefan Moimăscul arm(aş), au arătat un uric de la Irimiia vod(ă), scriindu anume vatra satului, din izvorul fântânei cătră pădure, şi cu livadă cu pomăt.

Deci domniia mea aşea i-am aflat lége, ca să ţie Moimăscul armaş vatra satului, cumu-i spune uricul, iar pentru prisacă i-am giudecat să facă armaşului prisacă pentru prisacă îm[1] partea lui, unde le va arăta, şi pomăt pentru pomăt şi case pentru case şi garduri, cum iaste <a>[2] armaşului, şi zemnic. Deacă le vor găta aşea să iasă armaşul de acolo şi să fie prisaca a lor, iar pân(ă) nu le vor găta acélea toate, tot să ţie armaşul acea prisacă. Şi de iasta pâră să nu să mai pârască.

www.dacoromanica.ro

V Мїс, ѫзр҃нг дек(емврїе) в҃і.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.
Вел лwг(о)ѳ(е)т учи(л).
† Иwн <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis <pe>[2] o prisacă ot Bărboşi <şi alta din sec. al XVIII-lea>: † Moimiscul.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/147. Orig., hârtie difolio (29,5 x 20,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/464 (foto.).

[1] Aşa în text.
[2] Omis.

465 1644 (7153) decembrie 12, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wже прїидошѣ прѣд н[н]ами и прѣд нашими болѣри, великиѫ и малиѫ, Василїе и съ братїшѫ емѹ, Сава и Костантин, и сестри им, Ѹрѣта и ...[1], с(ъ)н(о)ви Дѹрили, и съ иниѫ племениц(и)м, за иѫ доброи волѣ, никим непонѹжденi а ни присиловали, и продал(и) свои права[2] wтн(и)нѵ, една виногради съ садwве по кръст еи, и съ една пасика и съ поҳреб чтw ѹ рѣд. Та wни продал(и) слѵгам наше, Вас(и)лїе Коралт към(ъ)раш, ради тридесѣт злоти, п(и)н(ѣ)зи готови; и платил им ѹси исплънд тиѫ п(и)н(ѣ)зи.

Тѣм ради, г(о)сп(о)д(ства) ми, шкож(е) видѣҳом иѫ доброволною токмеж(е) и исплънною заплатѵ, и wт нас ищиже[3] дадо<ҳо>[4]м и потвръдиҳом слѹги наш(е) виш(е) писан, Вас(и)лїе Коралт <към>[5]раш, на twд виш(е) [прѣд] речена една виногради, и съ садо<е>[5]е по кр(ъ)сти[6] еи, и съ тод пасик(д) ѹ рѣд <и>[5], съ поҳреб и съ вес приҳод, како да бѫдет права wтн(и)нѵ, <и викѹпленїе, и ѹрик и>[7] потвръжденїе, непоколѣбим(о).

И ин да с(м) <не>[4] ѹмишлет.
Мїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃нг дек(емврїе) в҃і.
† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.
† Тирон <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Vasilie şi cu fraţii lui, Sava şi Constantin, şi surorile lor, Urâta şi ...[1], fiii lui Durilă, şi cu alte rude, de

www.dacoromanica.ro

bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi a vândut dreapta sa ocină, o vie cu grădini în jurul ei, şi cu o prisacă şi cu temnic care este în rediu. Aceasta au vândut-o ei slugii noastre, Vasile Corlat cămăraş, pentru treizeci de zloţi, bani gata; şi le-a plătit acei bani totul deplin.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Corlat cămăraş, pe această mai sus [înainte] zisă vie, şi cu grădini în jurul ei, şi cu acea prisacă în rediu şi cu temnic şi cu tot venitul, ca să fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, neclintit.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1644> decembrie 12.

† Însuşi domnul a poruncit

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Tiron <a scris>.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Ispisoc pre vie ot Turbăteşti; <şi alta din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Turbăteşti, 7153 <1644> decemv(rie) 12.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIII/162. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѯзр҃мв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Idem, Ms., nr. 541, f. 12v. (copie).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX, f. 374, nr. 9 (copie în Condica Mitropoliei Moldovei); idem, Fond Mihai Costăchescu, caiet II, p. 1206–1207, nr. 531 (copie de Mihai Costăchescu după copia din Condica Mitropoliei Moldovei).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/465 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 55–57, nr. 31 (orig. slav şi trad.); *Catalog*, II, p. 350, nr. 1752 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Loc alb în orig.

[2] ва, adăugat de diac între rânduri.

[3] Aşa în orig.

[4] Omis.

[5] Rupt.

[6] Slova и, scrisă peste е.

[7] Acoperit de timbrul sigiliului.

466 1644 (7153) decembrie 18, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд вѣсими нашими [нашими]

www.dacoromanica.ro

мѡлдавскими болѣри, великими и малими, наше вѣрнїи <и>[1] почитенї болѣрин, Петричѣико вел дворник Къшнѣи Замли, по его доброю волю, неким непонѹжден а ни приселован, и продал свод права wтн(и)на и кѹпежна, нѣкиѫ частъı за wтн(и)нъı, wт третад част wт село Дѹмѣни третад част, что на Жисїи, ѹ в(о)лост Доро<хо>[1]нскомѹ, и тиж(е) wт шестад част wт село Плопѣни третад част, wт ватрѹе село, и wт полѣ, и wт вода и wт вес приходѵ, что тиѫ [тиѫ] частї за wтн(и)нѹ было емѵ права кѹпежна wт Тофан, с(ъ)нъ Фрѫциїшнѵ и Ирина, внѹк Исаиѧ. Та wн продал слѹзѣ нашим, Исакови wт Дѹмѣни, и с(ъ)н(о)ви емѹ, радї една сто талери сребрънияѫ.

И тиж(е), прїиде прѣд намї и прѣд нашими болѣри Петрика, с(ъ)нъ Исаиѧ, по его доброи волю, неким непонѹжден а ни приселован, и продал свод права wтн(и)на и кѹпежна, wт шеста част wт тогож(е) село виш(е) писан Плопѣнїи трı частъı, съ брѹд за млин на рѣцѧ Ювънѣса, и wт полѣ и wт вес приходѵ, что тод част за wтн(и)на била права кѹпежна wт(ь)цѹ емѵ, Исаиѧ, wт Никодр(ъ). Та wн продал тиж(е) слѹзѣ наше виш(е) писан, Исакѵ, и с(ъ)н(о)ви емѹ, радї тридесѣт и пет талери сребрънияѫ.

И wт том, тиж(е) прїиде [прїиде] прѣд нами и прѣд нашими болѣри Къзакѹл, с(ъ)нъ Гєwргїє комис, по его доброю волю, и продал свод прав<а wтни>[2]на и кѹпежна, wт тогож(е) село въш(е), писан Плопѣ<н>[2]и, третад част, съ мѣсто за став и за млин на рѣцѧ Жисїѧ и съ вес приходѵ. Та wн продал слѹзъı нашим, Исакови wт Дѹмѣни, и с(ъ)н(о)ви емѵ шѹрин емѵ, Никодръ, радї девѧтдесѣт и пет талери сребрънияѫ, але дал им Иса[са]к и съ с(ъ)н(о)ви емѵ, $\overline{зє}$ талери бътиѫ, а Никодр(ъ) дал тридесѣт талери бътиѫ.

И въстал сѣ слѹги наше въш(е) писани и платил ѹсе исплъна, тиѫ п(и)н(ѣ)зьı выше писани, $\overline{сл}$ талери сребрънияѫ, въ рѹкъ тим продажници въш(е) писанним, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, ѩко ѹвидѣхом иѫ доброиволное токмеж(е) <и>[1] исплъное заплатѹ, а ми и wт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом слѹги нашим, Исак и с(ъ)н(о)ви емѵ, на тиѫ частъı за wтн(и)нъı wт село Дѹмѣни и wт Плопѣни съ мѣстове за стави и за млини ѹ Жижїю и на Ювънѣса и съ вес приходѵ, како да бъдет им правда wтн(и)нѵ, и викѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, непорѹшенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѹмишлет.

Ѵ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг м(ѣ)с(ѧ)ца дек(емврїе) и҃і҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>

† Дѹмитрашко <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul şi cinstitul nostru boier Petricéico mare vornic de Ţara de Sus, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, nişte părţi de ocină, a treia parte din a treia parte din satul Duméni, ce este la Jidzia, în ţinutul Dorohoi, şi, de asemenea, a treia parte din a şasea parte din satul Plopéni, din vatra satului, şi din câmp, şi din apă şi din tot venitul, care părţi de ocină i-au fost dreaptă cumpărătură de la Tofan, fiul lui Frăţian şi Irinei, nepotul lui Isaia. Acelea el le-a vândut slugii noastre, Isac din Duméni, şi fiilor lui, pentru o sută taleri de argint.

Şi, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Petrica, fiul lui Isaia, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, trei părţi din a şasea parte din acelaşi sat, mai sus scris, Plopénii, cu vad de moară la pârâul Iubăneasa, şi din camp şi din tot venitul, care parte de ocină a fost dreaptă cumpărătură tatălui lui, Isaia, de la Nicoară. Aceea a vândut-o el, de asemenea, slugii noastre mai sus scrise, Isac, şi fiilor lui, pentru treizeci şi cinci taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Căzacul, fiul lui Gheorghie comis, de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din acelaşi sat mai sus scris, Plopéni, a treia parte, cu loc de iaz şi de moară la râul Jijia şi cu tot venitul. Aceea a vândut-o el slugilor noastre, Isac din Duméni, şi fiilor lui şi cumnatului lui, Nicoară, pentru nouăzeci şi cinci taleri de argint, însă i-a dat Isac şi cu fiii lui, 65 de taleri bătuţi, iar Nicoră a dat treizeci taleri bătuţi.

Şi s-au sculat slugile noastre mai sus scrise şi au plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 230 taleri de argint, în mâinile acelor vânzători mai sus scrişi, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie <şi>[1] plata deplină, noi şi de la noi încă am dat şi am întărit slugilor noastre, Isac şi fiilor lui, acele părţi de ocină din satul Duméni şi din Plopéni, cu locuri de iazuri şi de mori la Jijia şi la Iubăneasa şi cu tot venitul, ca să le fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1644> luna decembrie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: † Pe Plopeni şi pe Dumeni <şi o altă însemnare din a doua jumătate a sec. al XIX-lea>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLIX/8. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut. Pe fila a doua r., s-a aflat un alt document nesigilat şi fără semnături, cu data de 2 noiembrie 1644, care a fost desprins şi pus sub cota CDLIX/7 (v. **Documente îndoielnice**). Cu o trad. rom. din 1832.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, CDLIX/10 (copie modemă).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/466 (foto. după orig.).

[1] Omis.
[2] Rupt.

467 <Înainte de 1644 (7153) decembrie 20>

† Adecă noi, Drăgan şi frate-miu Bălan, şi sora lor ...[1], feciori Nechitei, nepoţii lui Drăghici, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţ(i), ce de a noastră bunăvoie, ne-am sculat şi am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie din sat din Năvrăpeşt(i), toată partea noastră câtă să va alege din tot locul, din vatra satului, şi din ţarin(ă), şi din apă, şi din fânaţ şi din tot locul, cu tot venitul.

Aciasta am vândut Nacului Brut direptu cincisprădzéce taleri butuţi[2], naintea lui Vas(i)lie din Dobruleşti, şi Ion de acolea, şi popa Gligori de acolea, şi Ghiorghie Răspop, şi Andreica ot Ciohorăni, şi Maftei de acolea, şi Pătraşco a Lupei ot Mirosloveşti şi alţi mulţi oameni buni.

Pre mai mare credinţă, am pus şi peceţile, să să ştie şi să-ş(i) <facă>[3] şi[4] dirăsă domneşti[5].

Popa Gligorie <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLII/76. Orig., hârtie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/467 (foto. după orig.).

Datat în funcţie de doc. din 1644 decembrie 20.

[1] Loc liber.
[2] Aşa în text.
[3] Omis.
[4] Scris peste alte două litere.
[5] Ultima propoziţie adăugată de aceeaşi mână, după semnul de încheiere a textului.

468 <Înainte de 1644 (7153) decembrie 20>

† Adecă eu, Vasilie, ficiorul lui Fârtat şi a Candachiei, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia mea, m-am sculat şi am vândut a mea direaptă ocină şi moşie din sat din Năvrăpeşti, toată partea mea câtă să va alége, din vatra satului, şi din ţarină, şi din fânaţ, şi din apă şi cu[1] tot venitul. Aceasta am vândut Nacului Brut, direpţ doadzăci şi cinci de taleri bătuţ(i), denaintea lui Vas(i)lie ot Dobruleşti, şi Ion de acolo, şi popa Gligor(e) ot tam, şi Ghiorghie Răspop, şi Andreica ot Ciohorén(i), şi Maftei de acolea şi Pătraşco ot Mirosloveşti.

Pre mai mare credinţă, am is[s]călit şi ne-am pus peceţile, să să ştie.

www.dacoromanica.ro

Vas(i)lie; Ion; † Gheorghi Răspop; Popa Gligorie <m. p.>; Maftei; Andreica; Pătraşcu.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapisul loi Vas(i)lie Fârtat, pintru moşiia loi, ce-au vândut Nacoloi Brut <şi două din sec. al XVIII-lea>: † Ieste pus la ispisocul lui ...[2] <şi>: Năvrăpeşti.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLII/75. Orig., hârtie (31,2 x 19,6 cm), filigran, şapte amprente digitale.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/468 (foto. după orig.).

Datat în funcţie de doc. din 1644 decembrie 20.

[1] Slova к, scrisă peste ш.
[2] Cuvânt indescifrabil.

469 <Înainte de 1644 (7153) decembrie 20>

Scrisoarea egumenului de la Agapia precum au vândut ocina ce au avut[1] lui Pătraşcu Brut şi Nacului Brut.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente CDLVI/2, f. 19 r., nr. 540 (rez., fără dată, într-un opis din 1841).
Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1535, f. 33, nr. 17. Rez. într-un perilipsis cu documentele moşiei Năvrăpeşti, dintr-o condică din 1843.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 350, nr. 1750 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

[1] În satul Năvrăpăşti (v. descrierea arheografică).

470 1644 (7153) decembrie 20

† **Ѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои.** Adecă au venit înnaintea domnii[i] méle şi înnaintea boiarilor domnii méle, a mari şi a mici, sluga domnii méle, Nacul Brut vornicul[1], şi au pârât de faţ(ă) naintea Divanului domnii méle, pre Samson din Mirosloveşti, dzicându naintea domnii mél(e) că s-au sculat Samson fără ştirea Nacului Brut şi au cumpărat neşte parţi de ocină, din sat din Năvr<ăp>[2]eşti, de la neşte rude a Nacului Brut şi el n-au avut nice o treabă acolo în sat, ce-au fostu cumpărat de la Todosie, şi de la Ionaşco, frate-său, şi de la Gligorcea, frate-său, şi de la sor(a) lor, de la Luna, dereptu noadzăci de taleri bătuţ(i).

Derept a[a]céia domniia mea şi cu Svatul domnii méle am socotit şi am giudecat după légea ţării, cum deaca n-au av<ut Sams>[3]on nice o treabă acolea în sat, ce-au fostu Nacul Brut moş<ean>[3] de acolea din sat şi rudă de aproape,

www.dacoromanica.ro

domniia mea am giudecat ca să întoarcă Na<cul Bru>[3]t banii lui Samson. Deci Nacul Brut <s-a>[2] sculat şi au întorsu de au dat în mânule lui Samson noaodzăci de taleri bătuţ(i), bani gata, pre a<cea parte de>[3] ocină ce-au fostu cumpărat de la Todosiia, şi de la Ionaşco, frate-său, şi de la Gligorcea şi de la sora lor, Luna.

Aşijderea <au venit îna>[3]intea domnii mél(e) şi înnaintea boiarilor domnii méle, Drăgan şi frate-său, Bălan, şi sora lor ...[4], feciori Nechitei, ne<poţi lui D>[3]răghici, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a lor bunăvoie şi au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, toată partea <lor>[3] ce <se va alege>[3] din sat din Năvrăpeşt(i), cu tot venitul. Aceasta iarăş(i) <au vândut>[3] slugii noastre ce mai sus scrie, Nacului Brut, dereptu cincisprădzéci taleri bătuţ(i).

Aşijderea, au venit înnaintea domnii mél(e) şi înnaintea boiarilor domnii méle, Vasilie, feciorul Candachiei, de nime nevoit, nici asupritu, ce de a lui bunăvoie şi au vândut a lui direaptă ocină şi moşie, toată partea lui ce să va alége din sat din Năvrăpeşti. Aceasta au vândut iarăş(i) slugii noastre ce mai sus scrie, Nacului Brut, direptu doaodzăci şi cinci de taleri bătuţ(i). Şi s-au sculat sluga noastră ce mai sus scrie, Nacul Brut, şi au plătit acei bani toţi deplin, întru mânule acelor oameni ce mai sus scrie.

Derept a[a]céea domniia mea, deaca am [a] vădzut tocmală de bunăvoie şi plată deplin(ă) domniia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre ce mai sus scrie, Nacului Brut, ca să-i hie direaptă ocină, şi moşie şi cumpărătură.

Aşijderea, au venit înnaintea domnii méle şi înnaintea boiarilor Spirăidon[5] Cotoc călugărul de la svânta mănăstire de la Agapie, de nime nevoitu, nice asuprit, ce de a lui bunăvoie şi au dăruit un loc de casă din sat din Năvrăpeşt(i), cu tot venitul, cu pământuri în ţarină şi cu livadă. Aceasta iarăş(i) au dăruit slugii noastre ce mai sus scrie, Nacului Brut, şi cuconilor lui, pentru al său suflet.

Derept a[a]céea, domniia mea, vădzându dare de bunăvoie, domniia ea încă am datu şi am întăritu slugii noastre ce mai sus scrie, Nacului Brut, ca să-i hie direaptă daanie şi moşie, neclătită nice dănăoară, în véci.

Ꙗ ни никто да съ не ѿмишлет прѣд сим листом нашим.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644> **дек(емврїе) к҃** <20>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велмл.

Тодерашко вел лшг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Мардаре <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLII/79. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Idem, Ms., nr. 1535, f. 33, nr. 16 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 19 r. (rez. într-un opis din 1841); idem, Fond Divanul domnesc, tr. 917, op. 1057, f. 213 v.–214 r. (rez.); idem, Ms., nr. 1561, f. 18 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/470 (foto. după orig.).

---

[1] Scris peste loc şters.

[2] Omis.

[3] Rupt.

[4] Loc liber.

[5] Aşa în orig.

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд вѣсими нашими болѣри, великими и малиими, болѣринѹ нашемѹ, Дѹмитрашко бив сѹлцар, съ един запис за свѣдителство ѡт поп(а) Тодер стар ѡт Никорещи Вишни, і ѡт Сава дїак ѡт Хънцъщи, і ѡт Ионашко хънсар, и ѡт Фока ѡт Ионъшещи, і ѡт Бложѹл, и Дѹмитрѹ, и Вас(и)лїе, и ѡт Єремїа, и Солак, и Нохит ѡт там, и ѡт Иѡнашко и Лазор ѡт Бѹчѹми, і ѡт Мелещѣн и Михъил(ъ) ѡт там, і ѡт Исъил(ъ), и Сергїе, и Трѣсїиѹл ѡт там, сици писаще и свѧдїтелствѹще въ тот запис, како прїиде прѣд ними Вас(и)лїе, с(ъ)нъ Марта ѡт Иѡнъшещи, никим нипонѹжден а ни присилован, нъ по его доброю волѣ, и продал своего правда ѡтн(и)нѹ и дѣднинѹ три десѧт паши[1] ѵ чело ѡт село Бѹчѹми, что ест на Сирѣтѣ, ѵ в(о)лост Текѹцскомѹ, ѡт хотар Дѹмитрещим даж(е) вода Сирѣтѣ, ѡт ватрѹ село, и ѡт полѣ, и ѡт царинѹ, и съ брѹд за млин и съ вес приходѹ. Тод ѡн продал болѣринѹ нашемѹ Дѹмитрашко бив сѹлцѣр, за два десѧт ѹги жолтї.

И тиж(е) принесим[1] болѣринѹ нашемѹ Дѹмитрашко бив сѹлцар і арѹг запис ѡт тих людї више пишем, сиц(и) писаще и свѣдїтелствѹще како прїиде прѣд ними Ифтимїе и братї емѹ, Хилохїе и Сава, и сестра им, Тодосїа, с(ъ)н(о)ве Иѡн Бѹевдан и Тодосїеви, внѹц(и) Сави стар, никим нипонѹждени а ни присиловани, нъ по своих доброволѣ, и продал(и) шест на десѧт паши[1] ѵ чело ѡт тогож(е) село, ѡт Бѹчѹми, ѡт хотар Динганим даж(е) до водѣ Сирѧт, ѡт ватрѹ село, и ѡт полѣ, и ѡт царинѹ, [і ѡт полѣ], и съ брѹд за млин и съ вес приход. Тод ѡни продал(и) болѣринѹ нашемѹ Дѹмитрашко бив сѹлцар радї ѡсим ѹги добрих.

Ї тиж(е), принесил болѣрин нашемѹ Дѹмитрашко бив сѹлцар и арѹг за<п>[2]ис за мартѹрие ѡт ѵсих людї добри виш(е) пишем како прїиде прѣд наими М<и>[2]хъил(ъ) и брат его, Сава, и сестра их Шефана, с(ъ)н(о)ве Гахїеви, внѹц(и) Мѹта Ръфешсе, и продал(и) шест на десѧт паши[1] ѵ чело ѡт тогож(е) село Бѹчѹми, ѡт ватрѹ село, и ѡт полѣ, и ѡт царинѹ, и съ брѹд за млин и съ вес приходѹ, ѡт вода Сирѣтѣ до хотар Динганим. Тод ѡни продал(и) ещеж(е) болѣринѹ нашимѹ, Дѹмитрашко бив сѹлцѣр, за ѡ[т]сим ѹг(и) жолтї.

И тиж(е), принесил болѣринѹ нашемѹ Дѹмитрашко бив сѹлцѣ арѹг запис за мартѹрїе ѡт тих людї добрих више пишем како прїиде прѣд ними Нохит, и брат его Илїе, и сестра их, Кирвасїа, с(ъ)н(о)ве Тодер Бозиѹ, и Шефан съ Мѣрїа сестра емѹ, с(ъ)н(о)ве Тодер Боцодкъ ѡт село Їѡнъшещи, никим нипонѹждени, нъ за их доброволное, и продал(и) един на

www.dacoromanica.ro

десѧт паши[1] ѵ чело wт тогож(е) село Бучѵми, wт ватрѵ село, и wт полѣ, і wт цариноу, и wт лѣса, и съ брѵда за млин и съ вес приходъ. Тоа wни продали болѣрину нашему, Дѵмитрашко виб сѵлцѣр, радї пет ѵг(и) жолти.

И такождери, маи[3] кѹпил болѣрину нашему, Дѵмитрашко виб сѵлцѣр, и арѹга част за wтн(и)ну wт тогож(е) село Бучѵми, три паши[1] ѹ чело, wт ватрѹ село, и wт полѣ, и wт цариноу, и wт лѣса, и wт вода і wт вес приход, что wн соби кѵпил wт Ивнашко и wт Ѧнтосїѧ, жини си wт Їѡнъшещи, за три ѹгорскиѫ жолтї.

Инож(е), въстал сѣ болѣрину нашему, Дѵмитрашко виб сѹлцѣр, и запластил исплъна тъи п(и)н(ѣ)зи виш(е) речени въ рѵки тиѫ людї више пишем.

Таж(е) г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, wкож(е) ѵвидѣхом им доброволное токмеж(е) и исплъное платѵ, г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми вѣровахом і wт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом болѣрину нашем, Дѵмитрашко виб сѹлцѣр, на тѫ части за wтнини и дѣднини wт село Бучѵми, wкож(е) да бъдет им правда wтн(и)ну, и дѣдн(и)ну и викѹпленїе, съ въсѣм доходом.

И ин никто да с(ѧ) неѹмишлет прѣд сим лис<том нашим>[4].

† Пис ѹ Мс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг дек(емврїе) к҃ д(ь)н(и).

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лwг(о)ѳ(е)т искал <m. p.>.

† Сава <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Domnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, boierul nostru, Dumitraşco fost sulger, cu un zapis de mărturie de la popa Toader bătrânul din Nicoreşti de Sus, şi de la Sava diac din Hănţăşti, şi de la Ionaşco hânsar, şi de la Foca din Ionăşeşti, şi de la Blojul, şi Dumitru, şi Vasilie, şi de la Eremiia, şi Solac, şi Nohit de acolo, şi de la Ionaşco şi Lazor din Buciumi, şi de la Meleştean şi Mihăilă de acolo, şi de la Isăilă, şi Serghie şi Târziul de acolo, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis, cum a venit înaintea lor Vasilie, fiul Martei din Ionăşeşti, nesilit de nimeni şi nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină treizeci de paşi[1] în frunte din satul Buciumi, ce este la Siret, în ţinutul Tecuci, din hotarul Dumitreştilor şi până la apa Siretului, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi cu vad de moară şi cu tot venitul. Aceea el a vândut-o boierului nostru, Dumitraşco fost sulger, pentru douăzeci ughi galbeni.

Şi, de asemenea, a adus boierul nostru Dumitraşco fost sulger şi alt zapis de la acei oameni mai sus scrişi, astfel scriind şi mărturisind, cum au venit înaintea lor Iftimie şi fraţii lui, Hilohie şi Sava, şi sora lor, Todosiia, fiii lui Ion Bueban şi ai Todosiei, nepoţii lui Sava bătrânul, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut şaisprezece paşi[1] în frunte din acelaşi sat, din Buciumi, din hotarul Dinganilor şi până la apa Siretului, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, [şi din câmp], şi cu vad de moară şi cu tot venitul. Aceea au vândut-o ei boierului nostru, Dumitraşco fost sulger, pentru opt ughi buni.

www.dacoromanica.ro

Şi, de asemenea, a adus boierul nostru, Dumitraşco fost sulger, şi alt zapis de mărturie de la toţi oamenii buni mai sus scrişi, cum au venit înaintea lor Mihăilă şi fratele lui, Sava, şi sora lor, Ştefana, fiii Gahiei, nepoţii Mutei Răfeiasa, şi au vândut şaisprezece paşi[1] în frunte din acelaşi sat Buciumi, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi cu vad de moară şi cu tot venitul, din apa Siretului până la hotarul Dinganilor. Aceea ei au vândut-o de asemenea boierului nostru, Dumitraşco fost sulger pentru opt ughi galbeni.

Şi, de asemenea, a adus boierul nostru Dumitraşco fost sulger şi alt zapis de mărturie de la acei oameni buni ce scriem mai sus, cum a venit înaintea lor Nohit şi fratele lui, Ilie, şi sora lui Chirvasia, fiii lui Toader Boziu, şi Ştefan cu Maria, sora lui, fiii lui Toader Boţoacă din satul Ionăşeni, nesiliţi de nimeni, ci de bunăvoia lor şi au vândut unsprezece paşi[2] în frunte din acelaşi sat Buciumi, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din pădure, şi cu vad de moară şi cu tot venitul. Aceea au vândut-o ei boierului nostru, Dumitraşco fost sulger, pentru cinci ughi galbeni.

Şi, de asemenea, a mai[3] cumpărat boierul nostru, Dumitraşco fost sulger, şi altă parte de ocină din acelaşi sat Buciumi, trei paşi în frunte, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din pădure, şi din apă şi din tot venitul, ce el şi-a cumpărat de la Ionaşco şi de la Antosiia, femeia lui din Ionăşeni, pentru trei galbeni ungureşti.

Deci s-a sculat boierul nostru Dumitraşco fost sulger şi a plătit deplin acei bani mai sus zişi în mâinile acelor oameni ce mai sus scriem.

Şi domnia mea, dacă am văzut tocmala lor de bunăvoie şi plată deplină, domnia mea am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului nostru, Dumitraşco fost sulger, acele părţi de ocină şi dedină din satul Buciumi, ca să-i fie dreaptă ocină, şi dedină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

† Scris la Iaşi, anul 7153 <1644> decembrie 20 zile.

† Domnul a zis.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Sava <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLVI/54. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XIII/109 (rez. într-un izvod de doc., date în rez. dezv., pentru moşiile Buciumi şi Cozmeşti).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/471 (foto. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, III/1, p. 51–52, nr. 37 (rez. dezv., cu extras, după doc. datat: <după 1646 decembrie 18>).

---

[1] „Paşi", în orig.
[2] Rupt.
[3] „Mai", în orig.
[4] Sub ceara peceţii.

www.dacoromanica.ro

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р Земли Мвлдавскои. Adecă s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domnii méle sluga noastră Vasilie Fugli cu răzéşii săi din sat din Lăzăréni, ce sîntu pre Jijiia, anume cu Mierea, şi cu Pănteleiu, şi cu Ionaşco Şova, şi cu Loghin, şi cu Ionaşco Ciurea, şi cu Gligorie, feciorul Erimiei, şi cu Goraşco, pentru o parte de ocin(ă) din sat din Lăzoréni, din trei bătrâni a cincea parte, dzicând acei răzéş(i) carii mai sus scrie, că le înpresoar(ă) Vasilie acea parte de ocină şi n-are nici o treab(ă); iar Vasilie au dzis că-i danie acea parte de ocină de Ştefan, feciorul lui Ignat.

Deci domniia mea n-am credzut ce am dat lui Vasilie să-ş(i) aducă mărturii oameni buni, cum să ştie când i-au dat Ştefan acel loc. Deci Vasile au adus mărturii oameni buni de-au m(ă)rturisit cum i-au dat acea ocin(ă) dinnaintea lor şi au dzis că i-au dat şi patrudzeci de zloţ(i) şi un cal şi un bou. Deci au rămas acei răzéş(i) a lui Vasilie, din toată légea, iar Vasilie s-au îndreptat şi ş-au pus ferâia.

Deci de acmu înnainte să aibă Vasilie a-ş(i) ţiné ocina cum i-o au dăruit. Şi de o cas(ă) ce i-au stricat să aibă a i-o plăti sau să o facă şi să n-aibă a-l mai pârî de aceasta pârâ, nici dănăoar(ă), înnaintea cărţei dum<n>[1]i(i) mél(e).

† Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзрнг <7153/1644> дек(емврїе) к <20>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодрашко вел лвг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Думитрашко <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană> † Zapis pre Lăzoreni pre Jijie в(о)лостv[2] Iaşi, чист[3] Mihai; <o însemnare din sec. al XIX-lea>: Lăzoreni. 7153 <1644> dec(em)vr(ie) 20, No. 4; <şi altă însemnare din aceeaşi vreme în limba greacă>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente CCCXXII/3. Orig., hârtie difolio (30,6 x 20,7 cm), filigran, rupt la îndoituri şi pătat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/472 (xerocopie).

[1] Omis.
[2] ţinutul.
[3] partea.

473 1644 (7153) decembrie 29

† Adecă eu, Cozmiţa, şi cu fămeia me, Irina, fata postelnicului Corpaci, scriem şi măturisim cu cestu zapis al nostru, cum noi, de bunăvoie nostră, de nimé nevoiţi, nice asupriţi, am vândut un ţigan, anume Néchita, fecioriul Condrii, şi l-am vândut dumisalé, lui Isariu jicniceriul cel mare, de[ré]reptu doodzăci de galbeni, şi l-am vândut pentru căci dentru ruda nostră e-m întrebat şi nu s-au găsit nime să-l

www.dacoromanica.ro

plătescă, iar dumialui jicniceriul Isar ne-u dat bani gata; ni s-au făcut plata deplin întru mânule nostre, cât mai sus scrie.

Deci ca să-i fie dumisale ţigan direptu şi moşie şi cuconilor dumisale, şi nepoţilor şi strănepoţilor dumisale, în veci. Iară de să va rădica cineva dentru ruda nostră să pârască să aibă a-ş(i) întreba cu noi, iar cu dumialui să n-aibă nici o treb(ă).

Deci aiastă tocmală s-au făcut dennaintea dumisale vornicului Vasili, şi denaintea Neniului vornic, şi Buta vornic, şi Vartic biv vornic, şi Scărlet, şi Dinga de Bârladu, şi Ursul Vântul de acolo şi denainte a mulţi omini buni şi bătrâni.

Şi pe mai mari credinţă ne-am pus şi peceţile.

Л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг <7153/1644> дек(ем)брїи к҃ <29> д(ь)ни.

Из, Василие Роша ворник <m. p.>.

Из, Нѣнюл дворник, искдх <m. p.>.

Из, Вартик дворник, m-am prilejit şi eu în ceastă tocmală <m. p.>.

Георгие Моцок ворник искал <m. p.>.

Buta vornic <m. p.>.

<Pe verso-ul doc. o însemnare din a doua jumătate a sec. al XVII-lea>: † Zapis Corpaci <şi alta în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXV/218. Orig., hârtie, filigran, două amprente digitale.

Pe fila a doua, o treime din acelaşi doc., cu aceeaşi dată şi acelaşi scris, cu câteva cuvinte schimbate, cu preţul în alb şi fără semnăturile boierilor martori, dar cu locul unde a fost întocmit: Iaşi. S-a păstrat şi o ciornă (ibidem, CCXLI/32).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/473 (foto. după orig. şi după ciornă).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1919, p. 240 (rez. după orig.).

474 1644 (7153) decembrie 29, Iaşi

Adecă eu, Petre Micicoiu, scriu şi mărturisescu cu acestu zapis al mieu, cum am vândut o parte de ocină ce am avut cumpărătură la satu la Văcăreşti de la Căprianu, feciorul Bacei, nepotul Ghindei, i Irimii lui Cârstiianu, din moară a patra parte, dinu sat şi din câmpu, şi din pădure şi din locul ce să va alege parte Ghindei, de şasăspăzece galbeni, bani buni.

Şi în tocmala noastră au fost: Postolache şi Apostol Ghince de târgul de Agiudu, şi Iane ce-au fostu şoltuz, şi Dubenschi de Ruginești, şi Cârstianu, feciorul Mensei, şi alţi mulţi oameni buni.

Şi pentru credinţa, ne-amu pus peceţile.

Ѳ Мс, ѯзр҃нг <7153/1644> дек(ем)брїи к҃ <29>.

Mocicoiu[1].

Postolache[2].

Ипародке искал[2].

www.dacoromanica.ro

Eu, **Кърстїанъ, искал.**
Пис(а) Енаке.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 572, f. 26 v. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/474 (foto. după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 350, nr. 1754 (rez. după copie).

[1] Amprentă digitală.
[2] Copistul a desenat un sigiliu inelar octogonal, în câmpul căruia a scris „pecete".

475 1644 (7153) decembrie 30

† Eu Macsin Drăgan şi cu soţul[1] miu, Măriica, scriem şi mărturisim cu sufletele noastre, cum noi, de b<unã>[2]voia noastră, ne-am tocmit şi ne-am neguţat cu feciorii Petriului, anume cu Ionaşco şi cu Rusul, şi mi-au dat pre acel loc 20 de lei, [pre acel loc] anume pre Aluniş, câtu-i parti lui Drăguman, cu casă şi cu toate marginile; şi să hie volnici în toate laturile a ciungi ş-a lăzui ş-a curăţi întru dzilele a feciorilor săi ş-a ...[2] ş-a în<bl>[3]a cu dobitocul întru toate laturile.

Şi într-acéia tocmală au fostu: deregtoriul Iliiaş, şi vătămanul Şéndrea, şi popa Petrea, ...[2] şi ...[2] Macsim, şi popa Gli<gorie>[2], şi Nuţul star, şi Irimi<ţul> ...[2], şi Cheruţa Gligăi, şi Toader Faraon, şi Loghin, şi Gherasimu, **сынъ**[3] Nuţul, şi Ilie a popii, şi Simion Todicaş, şi Toader Negrea, şi Andronic, **зѧт**[3] Todicaş, şi Simi<on>[2], **сынъ**[3] popa Gligorie, şi Irimiia P<r>[2]odan, şi Ioniţ(ă) Popenţea, şi Coca, ş<i>[2] Pă<n>[2]teleiu, **сынъ**[3] Şéndrea şi Vasile Irimiţu.

Въ лѣт(о) ѯзр҃нг <7153/1644> **дек(ем)врїи а҃**<30> **д(ь)ни.**
† Иѡ[н] Василїе воевода, г(оспо)д[а]дръ Земли Мѡл<давс>[2]кои.
Şi, pre mai mare mărturie, n<e-am>[2] pus peceţile.
Писал попа Гаигорие.
<Şiandrea>[2] vătăman; popa Petrea; Macsin; Nuţul; Cheruţa; Irimiţul; Faraon; Loghin; Gherasim; Ilie; Simion; Negrea; Adronic; Simion, **сынъ**[3] popa <Gligorie>[7]; Eremiia Prodan; Ionuţă; Coca; Pănteleiu; Vasilie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl.Acad.), XXXIII/51. Orig., hârtie, un sigiliu inelar, octogonal, având în câmp decor floral şi 19 amprente digitale.
Ibidem, XXXIII/178 (rez. într-un izvod de zapise, din 1768 oct(ombrie) 29, „a lui Iordache Aslan postelnicul pe moşiia Cândeştii, ce esti lângă Turiia, la ţin(u)t(ul) Eş(u)lui").
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/475 (xerocopie după orig.).

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt şi şters.
[3] fiul.
[4] ginerele.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A **1644 (7152) aprilie 9, Iaşi**

† Їw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѻж(е) тот(ь) истинни н(а)ш<и>[1]мь вѣрнїи болѧрин, Марко житничѧри, слѹжил г(о)сп(о)дств(о) ми <и>[1]з младенства его и растѣаше въ домѹ г(о)сп(о)дств(о) ми съ правою и вѣрною слѹжбѹ, такожде и д(ь)нес г(о)сп(о)дств(о) ми сл<ѹ>[1]жѣще.

Тѣм мы, видѧщи его правда и вѣрнаа слѹжба до нас, жаловали есми емѹ wсобною н(а)шею м(и)лостїю и дали и м(и)ловали есми емѹ wт нас, ѹ н(а)шеи земли, Мѡлдавскои, едно село на имѣ Бѹбѹюции[2], ѹ в(о)лwст Ѻрхеюскомѹ, на рѣцѣ Бжковѣ, съ мѣсто за став и за млин ѹ Бжк[3], что тое село б<ъ>[1]ло прав г(о)сподств(о) ми за викѹпленїе wт Мне Парвана сѹлцѧри, из наше болѣрство[4], прѧжде н(а)ше г(о)сп(о)дства. <Т>[1]кожде, и два фалчи за виноградї wт Котнари, wт гор что сѧ зовет ...[5], инож(е) пак г(о)сп(о)дств(о) <ми>[1] кѹп<и>[1]х<м>[1] съ н(а)шиx правиx п(и)н(ѣ)зи. Инож(е), двwх сълаш(и) цѧганск<и>[1]х, на имѣ ...[5], съ жена и съ дѣти, и ...[5], съ жена и съ дѣти, что тиx цѧгани были н(а)ши правиx холопи цѧгани, wт г(о)сп(о)д(а)рскиx цѧгани.

Того радї, тое прѧд реченное село Бѹбѹюци[2], wт в(о)лwст Ѻрхеюскомѹ, на рѣцѣ Бжковѣ, съ мѣсто за став и за млин ѹ Бжк[3], и тѧx два фалчи за вино<град>[1]ї wт Котнари, wт гор ...[5], и тиx двw[р]х[6] сълаше цѧг<а>[1]нскиx, како да ест прѧд реченномѹ болѣринѹ г(о)сп(о)дств(о) ми, Марко житничѣри, правда wтн(и)на и правиx холопи цигани и даанїе и м(и)л(о)ванїе wт г(о)сп(о)дств(о) ми, и ѹрик и потверъжденїе, съ въсѧм деходом[7], непоколѧбимо николиж(е), на вѣки.

И ин да сѧ не ѹмишлет.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃нв ап(рилїе) ѳ д(ь)нь.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Marco jitnicer, a slujit domniei mele din

www.dacoromanica.ro

tinereţea lui, cu dreaptă şi credincioasă slujbă, şi a crescut în casa domniei mele, de asemenea şi astăzi slujeşte domniei mele.

Deci noi, văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă faţă de noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit de la noi, în ţara noastră, Moldova, cu un sat, anume Bubuiugii[2], în ţinutul Orhei, pe râul Bâc, cu loc de iaz şi de moară în Bâc[3], care acest sat a fost drept al domniei mele, de cumpărătură de la Iane Parvana sulger, din boieria noastră[4], mai înainte de domnia noastră. De asemenea, şi două fălci de vie de la Cotnari, din dealul care se numeşte ...[5], pe care iarăşi domnia mea[1] le-am cumpărat cu drepţii noştri bani. De asemenea, două sălaşe de ţigani, anume ...[5], cu femeia şi cu copiii, şi ...[5], cu femeia şi cu copiii, care aceşti ţigani au fost ai noştri drepţi robi[8] ţigani, dintre ţiganii domneşti.

Pentru aceea, acel înainte zis sat Bubuiugi[2], din ţinutul Orhei, pe râul Bâc, cu loc de iaz şi de moară în Bâc, şi acele două fălci de vie de la Cotnari, din dealul ...[5], şi acele două[6] sălaşe de ţigani, ca să fie înainte-zisului boier al domniei mele, Marco jitnicer, dreaptă ocină şi drepţi robi[8] ţigani, şi danie şi miluire de la domnia mea, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7152 <1644> aprilie 9 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Şaidir <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIII/12 a. Orig., concept, hârtie (42,5 x 29 cm), rupt şi pătat, lipit, filigran. Scris pe aceeaşi hârtie (prima filă) cu doc. din 1644 mai 6 (ibidem, CIII/13). Cu o trad. rom., din 1798 aprilie 24, de polcovnicul Pavel Debriţ de la Mitropolie (CIII/12 b).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/278 (foto. după orig.).

Actul nu are nici un semn de validare: sigiliul, semnătura domnului sau a marelui logofăt. Acest lucru arată că acest act este doar un concept (vezi şi corectura numelui satului).

---

[1] Rupt.

[2] Tăiat cu o linie de diac şi scris deasupra: Гїцъwанї.

[3] De la съ мѣсто până la Бжк tăiat cu o linie de diac, după modificarea numelui satului (v. nr. 2).

[4] De la wт Їѡнє până la волѣрство, tăiat cu o linie de diac.

[5] Loc alb în orig.

[6] Probabil, diacul a intenţionat să scrie авор циг(а)нскиχ (curţi de ţigani).

[7] În loc de: аоχодом.

B 1644 (7153) septembrie 30, Iaşi

† Иw Васи(л)їє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѡж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд н(а)ш(є)ми болѣри, вє<л>[1]икиχ и малиχ, сими жени, на има Глигорwдє и Мѣрїа Ветро[w]дє, и тѣгали з<а>[1] лици прѣд нами на слѣга наше, Никодр(ъ), рад(и) третаа часть wт половина село Мартинєщи, что ѳ в(о)лост Ѡрхеюцскомѳ, рѣкъщи

www.dacoromanica.ro

тѧχ жени виш(ε) писани, ѧж(ε) естъ им права wтн<ин>[1]а и дѣдн(и)на и ѻпрѣселовдет им Никоаръ, тъкмо что wн дал нѣкиχ чоботе едны пръ<къл>[1]абом, радї Глигорїи, а маи[2] болш(ε) никто не дал. Ѩ слѹга наш(ε), Никоаръ, wн тако казал прѣд нами ѧж(ε) wн кѹпил тоа част за wтн(и)нѵ виш(ε) писанна wт Глигорїе, радї тридесѣт талери личниχ, и ѻказовал прѣд нами запис wт Глигорїе, како wн кѵпил wт него, ешеж(ε) при а(ъ)ны Радѹл воевода Миχнович.

Ино г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и въсего нашего Съвѣта съдиχом на ниχ и тако wбрѣтоχом: како ест права кѵпежна <сл>[1]ѵзи наш(а), Никоаръви, на свои п(и)н(ѣ)зи. Таж(ε), Глигороае и съ Ветроае зостал(и) wт прѣд нами и wт вес закон земскак(о), а слѹга наш(ε), Никоаръ, wн ѻправил сѣ и поставви соби ферѣею, ѣ̄ злат(и), ѻ Вистѧр г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

Ино wт силѣ напрѣд како да имает wн дръжати своа права wтн(и)на и дѣдн(и)на wт половина село Мартинещи, третаа част, елико сѧ изберет, част един стан[3], како ест емѵ правда wтн(и)нѵ, и викѻпленїе, и ѻрик и потеръжденїе, съ въсѧм доχодом.

И да не имает нди тѣгати сїѫ таж(ε), николиж(ε), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѻмишает.

Ѵ Мс, л(ѣ)т(о) ѯзр̄нг м(ѣ)с(ѧ)ца сеп(темврїе) л̄.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѵмитрѻ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, aceste femei, anume: Gligoroaie şi Maria Vetroaie, şi au pârât de faţă, înaintea noastră, pe sluga noastră, Nicoară pentru a treia parte din jumătatea satului Martineşti, care este în ţinutul Orheiului, spunând aceste femei mai sus scrise că le este lor dreaptă ocină şi dedină şi le asupreşte Nicoară, care a dat numai nişte ciubote unui pârcălab, pentru Gligorie, şi mai[2] mult nimic n-a dat. Iar sluga noastră, Nicoară, el aşa a zis înaintea noastră că el a cumpărat această parte de ocină mai sus scrisă de la Gligorie, pentru treizeci taleri număraţi, şi a arătat înaintea noastră zapis de la Gligorie, cum el a cumpărat de la el, încă în zilele lui Radu voievod Mihnovici.

Deci domnia mea şi întregul nostru Sfat i-am judecat pe ei şi aşa am aflat: că este dreaptă cumpărătură slugii noastre, Nicoară, pentru banii săi. Astfel, Gligoroaie şi cu Vetroaie au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării, iar sluga noastră, Nicoară, el s-a îndreptat şi şi-a pus ferâe, 12 zloţi, în Vistieria domniei mele.

Deci de acum înainte ca să aibă el a-şi stăpâni dreapta sa ocină şi dedină, a treia parte din jumătatea satului Martineşti, cât se va alege partea unui bătrân[3], ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întărire, cu tot venitul, şi să nu mai pârască, pentru această pâră, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7153 <1644> luna septembrie 30.

www.dacoromanica.ro

† Însuşi domnul a poruncit.
† Dumitru <a scris>.

<Pe verso, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Sat Mărtineşti, ţinut Orhei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), II/11. Orig., hârtie (29 x 20 cm), filigran, fără pecete şi fără iscălitura logofătului.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/433 (foto. după orig.).

Actul nu are nici un semn de validare: sigiliul, semnătura domnului sau a marelui logofăt. Acest lucru arată că acest act este doar un concept.

---

[1] Rupt.
[2] Cuvânt românesc în textul slavon.
[3] Greşit, pentru стар.

C 1644 (7153) noiembrie 2, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѿж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)ш(е)мы мwлдавскими болѣри, великими и малыими, въси мешн(ь)чане[1] wт тръг Чернъѳцискомѳ и тегали с(ѣ) лицом прѣд нами съ н(а)шего вѣрнаго и почтенаго болѣрина, Гаврилаш Мътїаш бывъ вел лwг(о)ѳ(е)т, радї едно село, на има Динесъѳка, что ѳ в(о)лост Чернъѵцскомѳ, на рѣцѣ Прѳтовѣ, меж(е) Жѳшка и меж(е) Линцещи, рѣкѫщи мешчане Чернъѳциски како ест тое село wт хотар тръг Чернъѵцискомѳ и ѳчинил им велико[2] приселованїе Гаврилаш лwг(о)ѳ(е)т съ своею силою. Ѩ н(а)шь вѣрнїи въш(е) писан, Гаврилаш лwг(о)ѳ(е)т, тако wтвѣщал прѣд нами како ест емѳ правда даанїе и м(и)л(о)ванїе wт покоинаг(о)[3] Мирон Барновски воеводи и ѳказовал и нарѣденїе за даанїе и за м(и)л(о)ванїе на тое село въш(е) писан, Дине<с>[4]ъѵка.

Того радї, мъı ѳсмотрихом съ н(а)шего Съвѣта ка<ко>[4] не подобает сѣ нам разорити и сказити[5] даанїе иншим г(о)сп(о)д(а)рим, прѣжде нас бившихъ, нж зново даадохом и пом(и)л(о)вахом тое село, Динесъѵка, съ въсего хотар емѳ, по кѳда било из давно, и съ болотамъı рѣбнимї[6], въш(е) писанномѵ [мѵ] Гаврилаш бывъ лwг(о)ѳ(е)т, а мешчане чернъѳчане, wни[7] зостали wт прѣд нами и <wт>[4] вес закwн.

Ѩ прѣд реченнїи наш вѣрнїи болѣрин, Гаврилаш лwг(о)ѳ(е)т, ѳправил сѣ, како wт силѣ напрѣд д<д имае>[4]т себѣ дръжати све тое[8] село, Динесъѵка, и съ вес хотар <и с>[4]ъ болотамы рибнимї, како да ест ег(о) м(и)л(о)сти[9], съ въсѣм <д>[4]оходом. И да не имает <тѣ>[10]гати с(ѣ), николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

www.dacoromanica.ro

И и<н д>[4]д с(ѣ) не имишдет прѣд ким истинном лист<ѹ>[4] нашемѵ.
И Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг, м(ѣ)с(ѧ)ца ноев(рїе), е҃ д(ь)н(и).
† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.
† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, toţi orăşenii din târgul Cernăuţi şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu credinciosul şi cinstitul nostru boier, Gavrilaş Mătiaş fost mare logofăt, pentru un sat, anume Dinesăuca, care este în ţinutul Cernăuţi, pe râul Prut, între Juşca şi între Linţeşti, spunând orăşenii din Cernăuţi că este acest sat din hotarul târgului Cernăuţi şi le-a făcut lor mare asupreală Gavrilaş logofăt cu puterea sa. Iar credinciosul nostru mai sus scris, Gavrilaş logofăt, aşa a răspuns înaintea noastră că îi este lui dreaptă danie şi miluire de la răposatul Miron Barnovschi voievod şi a arătat şi drese de danie şi de miluire pe acest sat mai sus scris, Dinesăuca.

Pentru aceea, noi am cercetat cu Sfatul nostru că nu ni se cuvine nouă să nimicim şi să stricăm[4] dania altor domni, foşti mai înainte de noi, ci din nou am dat şi am miluit acest sat, Dinesăuca, cu tot hotarul lui, pe unde a fost de demult, şi cu bălţi de peşte, mai sus scrisului Gavrilaş fost logofăt, iar târgoveţii cernăuţeni, ei[5] au rămas dinaintea noastră şi <din>[4] toată legea.

Iar înainte zisul boier al nostru credincios, Gavrilaş logofăt, s-a îndreptat, ca de acum înainte să aibă a-şi stăpâni tot acest sat, Dinesăuca, şi cu tot hotarul şi[4] cu bălţi de peşte, ca să fie al milostivirii sale[9], cu tot venitul. Şi să nu aibă a se mai pârî, niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7153 <1644>, luna noiembrie, 2 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLIX/7. Orig., concept, fără nici un însemn de validare, pe hârtia documentului original cu data de 1644 (7153) decembrie 18; ibidem, CDLIX/8. Cu o trad. rom. din 1832 şi o copie.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/445 (foto. după orig.).

Actul nu are nici un semn de validare: sigiliul, semnătura domnului sau a marelui logofăt. Acest lucru arată că acest act este doar un concept.

---

[1] Greşit, în loc de мешчане.
[2] велико (mare), adăugat de diac între rânduri.
[3] покоинаго (răposatul), adăugat de diac între rânduri.
[4] Rupt.
[5] и сказити (şi a strica), adăugat de diac între rânduri.
[6] De la съ въсего (cu tot), până aici, adăugat de diac între rânduri.
[7] шни (ei), adăugat de diac între cuvintele de rând.
[8] сбе тое (tot acest), adăugat deasupra rândului.
[9] De la съ вес (cu tot), până aici, adăugat de diac între rânduri.
[10] Omis.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE FALSE

I 1643 (7151) martie 10, Iaşi

† Иw Басилїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѧд вьсими н(а)шими болѣри, великимы и малими, кнѣгинѣ Гафтона, покоимомv Иwнашко Тѫбърцъ вътах, по еи доброю волѣ, нѣким непонождени а не присиловани, и дала wна и даровала своа права wтн(и)нѹ и викѹпленїе что имал кѹпно съ пан ем, Иwнашко Тѫбѫрцъ вътах, на своих правїи <и>[1] питоми пинѧзи, wт исписок за викѹпленїе wт г(о)сп(о)дстве(д) ми, половина за прикѹтом wт село Пѹрчелещи, что ѹ в(о)лостѹ Сѹчавскои, и съ мѧсто за став и за млин. Тая wна дала и даровала внѹко своеи, Гаврилаш, с(ъ)нъ Бас(и)лїе Тѫбѫрцъ дворник, въ за дѹше ем и пан еи, Иwнашко Тѣбѫрцъ вътах, по что с(ъ)ны или дъщири за тѧло их не имал.

Тѧм радї, и г(о)сп(о)дстве(д) ми, ѩко ѹвидѧхом за еи доброволнною даанїе и wт нас, такождери дадохом и потвръдихом слѹга наш, Гаврилаш Тъбѫрцѫ, с(ъ)нъ Бас(и)лїе Тъбърцъ дворник, внѹк Иwнашко Тъбърцъ, половина на за прикѹтом wт село Пѹрчелещїи, како да бѹдет емv и wт нас правда wтн(и)нѹ и даанїе и даровањїе, емv, и дѧтим ег(о), и ѹночатом, и прѣѹнvчатам и вьсемѹ родѹ ег(о), кто сѣ изберет наближнїи, непорvшенномv николиж(е), на <вѣ>[1]ки.

И ин дѣ с(ѧ) не ѹмишлет.

Ѹ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃на[2] м(ѣ)с(ѧ)ца м(а)ртv. [Гиwргїе].

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврилаш вел лwгоф(е)т <m. p.>.

† Кwрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, cneaghina Gaftona a răposatului Ionaşco Tăbârţă vătaf, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a dat ea şi a dăruit dreapta sa ocină şi cumpărătură, ce a avut-o împreună cu panul ei, Ionaşco Tăbârţă vătaf, pe banii lor drepţi <şi>[1] proprii, din ispisoc de cumpărătură de la domnia mea, jumătate de pricut din satul Purceleşti,

www.dacoromanica.ro

ce este în ţinutul Suceava, cu loc de iaz şi de moară. Pe aceasta ea a dat-o şi a dăruit-o nepotului său, Gavrilaş, fiul lui Vasilie Tăbârţă vornic, pentru sufletul ei şi al panului ei, Ionaşco Tăbârţă vătaf, pentru că nu au avut fii sau fiice din trupul lor.

Pentru aceea, şi domnia mea, dacă am văzut dania ei de bunăvoie, şi de la noi, de asemenea, am dat şi am întărit slugii noastre, Gavrilaş Tăbârţă, fiul lui Vasilie Tăbârţă, nepotul lui Ionaşco Tăbârţă, jumătate de pricut din satul Purceleştii, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi danie şi dăruire, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor lui şi întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7151[2] <1643> martie. [Ghiorghie].

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavrilaş mare logăfăt <m. p.>.

† Corlat <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Documente istorice (fost. Bibl. Acad.), MCDXXVIII/1. Orig., hârtie difolio (43 x 28 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCXXVII/65 (trad. din 1747 <7255> aprilie 4, de Tănasă logofăt); ibidem, MLXI/11 (rez. într-un perilipsis din 1754 <7162> iulie 15).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/I (foto. după orig).

Fals. În această vreme, mare logofăt era Toderaşco Ianovici. Semnătura lui Gavrilaş Mateiaş pare a fi plastografiată.

---

[1] Omis.

[2] Cifra sutelor: p, a fost adăugată, după ce data a fost scrisă, de aceeaşi mână.

II 1643 (7151) aprilie 10

† Adeă eu, Gligorici din Sovoleţ[1], scriem şi mărturisescu, eu însumi pre mene cu cestu zapis al mieu cum eu de bunăvoia mia, de nime silit, nici asuprit, ce de a mea bunăvoie, am vândut a mia dereaptă ocină şi moşie ce să va vini partia tătâne-mieu, lui ...[2], ca şi din partia Târşeştilor, la sat la Sovoleţ, lui Gligoraşco de Sovoleţ, şi lui Nădăbaico de acoliu, dereptu trei galbeni, bani buni, din vatra satului, şi din pomeţi, şi din ţarină, şi din fânaţ şi din tot locul, cu tot venitul.

Şi tocmala aceasta au fost denaintea popei lui Misail şi a Mihalcei, feciorul popei lu Misail, ş-a lui Ionaşco, s(â)n Rucsandei, şi denaintea dumisale lui Dumitraşco Urzică biv pârcălab, şi denaintea lui Ivaşco şi denaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni. Deci noi aceşti oameni, toţi, carii mai sus scriem, vădzind de bunăvoie tocmala şi deplină plata de la Gligoraşco şi de la Nădăbaico întru mânule lu Gligorici, feciorul lui Isac, noi, încă de la noi, ne-am pus peceţile şi iscăliturile, ca să le hie lor de credinţă şi să aibă ei a-şi face şi ispisoc domnesc de pre acest zapis, ca să să ştie şi să să creadză.

7151 <1643> ap(rilie) 10.

www.dacoromanica.ro

Iscălitură mare; se înţelege la urmă: ...neţanul pisah.

<Pe verso>: acest zapis s-au aflat vândut la popa Sălion şi în zapisul popi(i) sânt iscălite[3] aceşti cumpărători ce sînt la acest zapis, adecă Grigori şi Nădăbaicu, şi este şi ispisoc g(ospo)du pe sârbii, de întăritură popii lui Sâlion pe această parte de moşie, şi au cumpărat de la Grigore, sân Isac, şi alt ispisoc de la Mihai vodă Racoviţă, iarăşi de întăritură pe acel zapis, iar acest zapis a ieşit rău.

<Mai jos cu litere mari>: Acest zapis de iznoavă s-au cercetat şi s-au găsit rău şi vândut.

După N. Iorga, *Un act fals*, în „Revista Istorică", an. X, 1924, p. 249. Orig., care se afla în actele Suhuleţului, din ţinutul Vaslui.

Fals după scris şi conţinut. Pe lângă afirmaţia categorică, cuprinsă în nota de la sfârşitul actului, editorul, care a publicat actul după original, a scris: „cu toate că în scrisoare s-a căutat caracterul arhaic, toate formulele sunt greşite. Numele martorilor, vagi, sunt nedibaci introduse. Datarea este sumară şi neobişnuită. Iscălitura de jos e cu intenţie făcută neînţeleasă".

---

[1] Greşit pentru: Soloveţ.
[2] Omis.
[3] Greşit, în loc de: „iscăliţi".

III 1643 (7151) mai 15, Iaşi

† Ии Василіе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мwлдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea dumnii méli şi naintea boiarilor dumnii méli credincioşi, a boiarilor celor mari şi mici, sloga no(a)stră Chirilă din Popeşti, cu zapise [de măr] de mărturie de la mătuşa loi, de la Crăciuna, şi de la Irina din Popeşti, din ţinutul Tutovei, scriindu cum s-au dat acéle fămei Chirilii până au fostŭ ele vii, s-au datu Chirilii să le cumânde şi să le puie preţar şi patrudzăcele şi să le pomenească cu slojbe, deaca vor muri să le grijască Chirila[t], cumu să grijăşte morţii.

Şi Crăciuna i-au datu Chirilii partea sa de ocină, tote[1], câtă să va alége, din Popeşti, de preste tote[1] locul, şi din Botoiu. Irina iar i-au dat partea sa de ocină, cu tot venitul, ce să va alége, partea ei de ocină, din Popeşti şi din Botoiu, din câmpu, şi din v<atra sa>[2]tuloi şi din pădur(e), cu tot venitul, i-o au dat de bunăvoia lor, <de nimeni s>[2]ălite, nici asuprite, ca să le oprească de ...[2] uşile ... că şi deaca vor m<ai>[2] ...[2] să le grijască şi ...[2] să le com<mânde>[2] ...[2] şi le-au cumândat şi le-au grijit bine cum ...[2] tribuit ...[2] ocine şi moşie, şie[1], şi ficiorilor săi, şi nepoţilor şi str<ănepoţilor ...>[2], în véci de véci, neclătit, şi neruşăite[3] şi neclăte<te>[4], ocine şi moşă<i>[2].

Aşijderele, să aib(ă) a ţiné şi partea de ocină ce au cumpărat, iar Chirila, pre bani gata, de la Ionaşco Sarsail(ă) şi de la îma loi, iar din [pă] Popeşti şi din Botoia, câtŭ să va alége partea lor, de preste tot locul, din câmpu, şi din vatra satuloi şi dintr-ap(ă).

www.dacoromanica.ro

Şi au datu Chirila pre acea moşie, bani gata, şease galbeni şi giumătate.

Deci să aibă a-şă ţiné dătăturile şi cumpărătura, şi nemerele de ruda acelor oameni să nu m<ai>[4] aib(ă) a mai pârî pre ficiorii Chirilii de acesté ocine, nici odănăoar(ă), în véci, preste cartea domnii méle.

† V Мc, л(ѣ)т(о) ѯзр҃на[5] <7151/1643> маи е҃і <15>.

Сам г(о)сп(о)д(и)ннъ вел҃ѣл[6].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad), CLXXII/35. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, probabil contrafăcut, aplicat, pierdut, ars pe margini şi în centru.

Fals după scris şi formular diplomatic. Grafia actului nu este a unui act de cancelarie, deoarece este scris cu foarte multe greşeli. Cel care a falsificat actul nu cunoştea prea bine formularul diplomatic al actelor de cancelarie; acest lucru se vădeşte mai ales la *eschatocol*.

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Ultimul ѥ, scris peste un ъ.
[4] Omis.
[5] Cifra unităţilor: ѧ, modificată din а.
[6] Sub locul peceţii se observă câteva urme din iscălitura plastografiată a logofătului.

IV 1643 (7151) iulie 21, Iaşi

Suret de pe cel adevărat ispisoc hotarnic de la lumi<na>tul g(o)spod(ar) Vasilie v<oie>vod, din л(ѣ)т(о) ѯзр҃нг, м(ѣ)с(ѧ)ца юл(і҃е), к҃а а(ъ)н(и), pe hotarul satului Sacaloşeşti, la ţinutul Neamţului, pe apa Topoliţi, danie <şi>[1] ocină dreaptă S(fântulu)i schit Hangu.

În numele Tatălui şi al Fiiului şi al Sf(ântu)lui D(u)hŭ, Troiţei Sf(i)nte şi nedespărţită. Iată eu, robul Stăpânului meu D(o)mn(u)lui D(um)n(e)zeu şi Mântuitorului I(isu)s H(risto)s şi al Troiţii închinător Ѥѡи[2] Василіе в(оѥ)вод(а), Божію милостію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Să face ştire cu această a noastră carte, că iată au venit înainte d(o)mnii mele rugătorii noştri călugări, stareţul Sofronie cu tot soborul de la sf(ân)ta mănăstire, ce să zice Pionul, care mai nainte s-au chemat Schit(ul) lui Selevestru, peste apa Bistriţi(i), supt Ceahlău, la Izvorul Albu, unde iaste hramul Pogorirea Sf(â)ntului Duh, şi au arătat mai sus scriş(ii) călugări că pe dânşii i ai lor mănăstire au miluit şi au dăruit credincios boiariul nostru, d(u)mnealui marele spătari Gheorghie, fratele d(om)nii mele, cu o moşie, sat întreg, la ţinutul Neamţului, pe pârâul Topoliţa, anume Sacaluşeşti, ce au ei ispisoc de întăritură de la Ştefan Tomşa v(oie)vod i de la alţi buni d(o)mni de mai înainte i ispisoc de la însuş(i) d(o)mniia me. Deci ei cu mare rugă au cerşut să s(e) hotărască loru-şi acel sat întreg, de sus arătat, cu semne pe hotariul vechiu, pe unde din ve(a)c s-au stăpânit.

Deci văzându noi a lor mare rugă şi cereré, d(o)mniea mea am socotit, cu mai nainté socoti(n)ţă, de rândul acei sfi(nte) m(ănăstr)i, la ca<re>[1] bine am socotit, cu a noastră bunăvoinţă şi cu curată i luminată inimă, din tot sufletul nostru, i cu a lui

www.dacoromanica.ro

D(umn)ezeu ajutoriu i cu bunăvoia a patru arhierei ai Mold(ovei) şi cu a tot Sfatul d(o)m(niei) <me>[1]le <a>[1] boierilor noştri mold(ovene)şti, ai cei mari i mici boiari, dat-am şi am miluit şi am întărit s(finte)i noastre m(ănăstir)i, de sus scrisă, ale ei drepte hotară.

La ace hotărâre am rânduit d(o)m(nia) me pe părinţii, rugători(i) noştri, **кир Варлаам мїтрополит Сѣчавскїи, и кир Мїтрофан епископ Рѡмански, і кир Ѳнастасїє епископ Рѣдъѳски и кир Павел епископ** din Neamţu, i credincioşi boiarii d(o)mnii mele: dum(nea)lui Dumitraşco Şoldan vel vornic Ţării noastre de Gios, i dum(nea)lui Gavril vel hatman, pârcălab Sucevschi, i Apostol Catargiu vel postelnic, i pe rugătorii noştri călugări: egum(enul) de m(ănă)s(tirea) Neamţul, egum(enul) de Râşca, egum(enul) <de>[1] Besericani, egum(enul) <de>[1] Pângăraţi, şi Toderaşco vel chepitan, i stareţa de Topoliţă[3], egume(nul) de Agapie, egum(enul) m(ănă)st(irii) Săculu i alţi împregiuraş(i).

Şi le-au hotărit lor cu semne, începând hotarul din Râpa Roşie, de la peri, şi merge dreptu în Fântâna Mucedă, pestă[4] Vale Sacă, drept în zare dealului în moviliţă, deci drept zare dealului, pin movilă ot movilă, zare dealului pin bolovan ot bolovani, pin Rediul Popi(i) ot Rediu, tot drept în Gura Cărăbiţii, apoi pe un drum ce merge în peri, ...[1], peri ot peri, drept pestă[4] apa Topoliţii, în capul Ciohârlâcului, din jos; deci merge drept în varniţă şi tot drumul vechiu până la lac, unde s-au pus bolovanul, şi din bolovan drept pe deasupra obârşiilor Trohănei, apoi drept pin miază-noapte despre Buga, şi de acoale[4] drept pin arin(i) negri i pin bolovan(i), şi drept pe din sus de poduri despre Netezi, la deal în Râpa Roşie, de unde s-au început hotarul.

Pentru aceasta, acel hotar pe sămnele de sus scrisă, pecum să fie s(fin)tei m(ănă)st(iri), ce să zice Pionul, care mai naînte s-au chemat Schitul lui Silevestru, cu tot venitul, neluoat şi neruşuit, niciodată, în veci(i) vecilor.

Şi la aceasta iaste credinţa noastră mai <a sus>[1] scrisului, noi, Vasilie v(oie)vod, şi credinţa preaiubit fiiului d(o)m(niei) noastre Ioan voievod şi credinţa a lor noştri boieri, a mari şi <a mi>[1]ci.

Iar cine din neamul nostru s-au dintr-alte neamuri a altori luminaţi d(o)m(ni), pe carii S(fântul) D(u)m(ne)zeu i-ar rădica d(o)mni şi oblânduitor(i) pământului nostru, <ar strica>[1] dare i miluire şi întăritura, sau ar schimba semnele hotarului de sus scrisă, sa<u>[1] pe dânsa cetindu o va auzi şi o va vede şi o va tăgădui a arăta semnele hotarului, de sus scrisă, sau cu orice fel de chipu va repi din hotarul mai sus scris a s(fintei) noast<r>[1]e m(ănă)st(iri), unul ca acela să fie blestemat, i proclét, şi anathima i treclet de la D(u)m(ne)zeu, ce au făcut ceriul şi pământul, şi de Precurata a lui Maică, şi de Arhistratigu Mihail i Gavril i a tuturor celor fără de trupuri puteri, i de 12 Apostoli verhovnici, i de patru Evanghelişti, şi de toţi S(fin)ţi(i) şi de noi patru arhierei a Moldovi(i), şi ca să aibă parte cu vânzătoriul Iuda şi cu trec[c]letul Arie şi cu necredincioşii jidov(i), carii a strigat asupra D(o)mnului nostru I(isu)s H(risto)s, sângele lui asupra noastră i feciorilor loru, i este şi va fi în veci(i) vecilor, amin.

Şi altul nimene să nu să amestece.

Сѧѧм г(о)сп(о)ѧ(и)нъ вєлѣт[5].

www.dacoromanica.ro

Ѯ Мс ...[1].
Iscălitura г(ос)п(о)д(и)нъ[6].
Gavrilaş vel logofăt.

Această copie hotarnică s-au prescris de pe cea adevărată matcă, în oraş(ul) Iaşilor, în zilele preaosfinţitului mitropolit Gavril Calimachi, domnu fiind Ţării Mold(o)vii măria sa, Alexandru Grigorie Ghica v(oie)vod, la lăt[3] 1777 avgust 20.
Pătraşco.

Arh. Naţionale Bucureşti, M-rea Văratec, XV/9. Traducere.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 285, nr. 1377 (rez. după copie, datat: <1639 – 1640>).

Fals, după dată şi după unele elemente ale formularului diplomatic, neîntâlnite în alte doc. de acelaşi fel. În primul rând, este surprinzător numărul mare de ierarhi, mari boieri şi egumeni (dintre aceştia din urmă, nici unul nu este pomenit cu numele) trimis să stabilească hotarul acestui sat, apoi în *sancţiune* a fost intercalat un fragment, folosit de obicei în *proclamaţie*: „sau pe dânsa cetindu o va auzi şi o va vede". De asemenea, Gheorghe, fratele lui Vasile Lupu, nu a ocupat dregătoria de mare spătar, ci de mare paharnic, chiar dacă a stăpânit acest sat, pe care l-a cumpărat de la Gheorghe <Arapul> fost spătar (v. *D.R.H.*, A. Moldova, XXVI, p. 78–84, nr. 83–85).

---

[1] Omis.
[2] Greşit, pentru „Ив".
[3] Urmează câteva cuvinte tăiate cu mai multe linii.
[4] Aşa în orig.
[5] Greşit, în loc de: вела.
[6] Urmează, într-un cerc, menţiunea: „L(o)c(u)l p(e)ceţ(ii) g(os)p(o)d".

V

1644 (7152) iunie 4, Iaşi

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мвлд авскои. Scriem domnie mea la sluga noastră, la Vas[s]ilie Moţoc, dămu-ţi ştire că domniei méle s-au jeluitu sluga noastră, Pătraşco Boldescul, pre nişti vecin(i) a lui ce au fugit din sat din Răpegeşti, anume: Arsenie şi Bălan, ce sintu ac<mu>[1] în satul boierinului nostr<u>[1] Tomei stolnicului în sat în Porc<eşti. Iar boiari>[2]nul nostru, Toma <stolnicul>[1] au dzis că sintu acii vecini la dânsul din dzilele Irimiei vodă; iar sluga noastră, Boldescul, au dzis că nu sintu din dzilele Irimiei vodă fugiţi, ce sintu mai dincoace.

Pentr-acéea, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să strângi oameni buni şi bătrâni, din sus şi din gios, dinpregiur megiiaşi, şi să întrebi de dânşii. De vor gice oameni buni să sintu aşedzaţi acei oameni acolea, în Porceşti, din zilele Irimiei vodă, iar Boldescul să-i las(e) în paci, iar de vor hi mai dincoace, cum au dzis Boldescul, iar tu să-i dai pre mâna Boldescului, cu toate bucatele lor, să-i ducă în sat în <Ră>[1]pedzeşti.

Aşijderea, şi alţi vecini a lui carii au fugit ca să aibă ai strân<ge>[1] unde-i va găsi. Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri înnaintea cărţ<ii>[1] domniei méle.

www.dacoromanica.ro

Инак не бчинит<е>[1].
Оу Їс, ѯзр҃нв <7152/1644> юн(ие) а҃ <4>[2].
† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃л.
Popoţea <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/143. Orig., hârtie (31 x 21,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, lipit, sigiliu aplicat în cerneală roşie, şters.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/320 (foto.).

Fals contemporan, din pricina datei. Data a fost modificată în această vreme, cu scopul de a falsifica actul. În această zi, domnul se găsea la Suceava, unde întărea lui Andoca o parte din satul Drăguşeni, vândută de acelaşi Pătraşco Boldescu.

[1] Rupt.
[2] Cifra unităţilor din veleat şi data de lună şi zi îngroşate sau modificate ulterior.

VI — <1644 (7152)> iunie 24

Al 4-le, fără velet, decât cu luna în 24 iunii. Scrisoari ce ar fi ca din partea unui Ioniţă şoltuzu de Bârlad cu 12 pârgari şi alţi oameni den acel târg, prin cari adiveresc că un Apostolachi din sat din Sârbi ş-au vândut partea sa din Sârbi, câtă să va alege, un bătrân, lui Ionaşc(u) Flori, drept 15 lei bătuţi.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 2, f. 79 v. Rez., într-o carte de judecată, din 1834 noiembrie 26, pentru hotarul satului Brăiţăni, numit şi Sârbi, în ţinutul Fălciu. Se menţionează că: „... şi această scrisoare să vede iarăşi neadeverită, nefiind iscălită de nimine, şi nici adiverită de vreun martur, decât numai cu peceti niagră care să înţălege a fi nu demult pusă, fiindcă să ştergi".

Datat în funcţie de doc. din 1644 (7152) iunie, nr. 326.

Argumentul, pentru care actul este fals, se găseşte în descrierea arheografică.

VII — <1644 (7152)> iunie 25

Al 5-le, fără felet[1], decât cu luna, în 25 iunii. O scrisoari cuprinzătoari că o Mariia, fata lui Bogdan, ar fi vândut driaptă ocină şi moşii, partia ci să va alegi din Sârbi, unui Ionaşcu, ficiorul Florii, drept opt oi.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 2, f. 79 v. Rez., într-o carte de judecată, din 1834 noiembrie 26, pentru hotarul satului Brăiţăni, numit şi Sârbi, în ţinutul Fălciu. Se menţionează că: „această scrisoari iarăşi(i) nu să vedi adiverită sau iscălită de către cineva".

Datat în funcţie de doc. din 1644 (7152) iunie, nr. 326.

Argumentul, pentru care actul este fals, se găseşte în descrierea arheografică.

[1] Aşa în rez.

www.dacoromanica.ro

VIII <1644 septembrie 1 – 1645 august 31> (7153)

Suret de pe ipisocul sârbesc de la Vasilie voevod, din leat 7153 <1644 septembrie 1 – 1645 august 31>.

Precum au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boiarilor noştri, a mari şi a mici, Ion, feciorul lui Iftodi tiutiunarului, şi Melinti, fratele lui, şi Costanda, sor(a)[1] lor, şi nepoata lor Ileana, moşeni de Verdeşeni, din ţinutul Iaşului, de peste Prut, de pe Vladnic, şi de a lor bunăvoie, de nime siliţi, nici asupriţi, au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie din sat din Verdeşeni, nouă sute şi trei stânjeni domneşti, carii au cuprins giumătate de sat, ce se hotărăşte din sus cu moşiea Todireni, iar dispre răsărit, cu moşia Rogojeni, despre apus să hotărăşte cu moşia Petreştii, pe din gios cu moşia Bogdăneşti. Aceia au vândut-o credinciosului boiarului nostru Vasile Spangaciu (sic!)[2] vel spatariu, drept o sută taleri.

Deci noi, dacă am văzut a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplin, aşijderea şi de la noi am dat şi am întărit credinciosului boiariului nostru, dum(nealui)[1] Vasile Spancioc vel spat(ar)[1] pre acea de mai sus zisă <giumătate de sat>[3], ca să-i fie lui dreaptă otcină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neruşuit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Toderaşco Kiriţă vel logo(făt)[1].

S-au tălmăcit, Gheorghie Evloghi dascal, 1752 iunie 7.

După Visarion, „Arh. Basarabiei", VI, 4, p. 380, 383, 384. Copie.

Fals după conţinut; actul a fost plăsmuit în prima jumătate a sec. al XIX-lea, folosindu-se formularul unui act din vremea lui Vasile Lupu. În această vreme nu există un mare spătar Vasile Spancioc, iar numele marelui logofăt este Ianovici, şi nu Kiriţă.

---

[1] Întregirea noastră.

[2] Nota editorului.

[3] Omis în textul editat.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE NUME

ABREVIERI, SIMBOLURI, LĂMURIRI

c. = comună
c.s. = comună suburbană
l.c. = localitate componentă
j. = judeţ
m. = municipiu
or. = oraş
r. = raion
R. = Republică
reg. = regiune
s. = sat
s.c. = sat component
tg. = târg
top. = toponim
ţ. = ţinut
* = indică aşezări dispărute
( ) = prezintă variantele cuvântului titlu
(?) = exprimă îndoiala editorilor
< > = cuprind completările sau identificările editorilor
[ ] = indică ceea ce este de prisos
~ = repetă vocea de bază
/ = semnifică alternanţa (fonetică sau terminologică)

Indicii cuprind atât informaţia documentară directă, cât şi cea adiţională: din descrierea arheografică, note sau comentarii.

Indicele de materii a fost corelat cu cel de nume, astfel încât depistarea în formaţiei de referinţă să se poată face cu maximum de rapiditate.

La omonime, indexarea a avut în vedere al doilea element definitoriu, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Vocile au fost ordonate alfabetic în funcţie de numele de botez, apoi, după numele de familie (inclusiv cele câteva nume din perioada modernă).

Trimiterile s-au făcut la numărul documentului.

www.dacoromanica.ro

A

Aaron, tălmaci (sec. XIX); traduce act 31.

Aavram, v. **Avram**.

Abdul Celebi, turc; a primit zălog părți din s. Păstrăveni 297.

Acsana, fiica Anuşcăi, nepoata lui Pătraşco Banul şi strănepoata lui Pântelei Banul, nepoată de soră Irinei; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Cucuteni şi Bărboşi 207; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Uşereşti 400, 419.

Acsana, v. **Axana**.

Adjud (Agiud, Agiudu), târg, <or. Adjud, j. Vrancea>; târgoveţi din ~ martori 225, 226, 474; şoltuz de ~ 303; fost şoltuz de ~ 225;

Adormirea Maicii Domnului (Adormirea Fecioarei Maria, Ospenie), <sărbătoare creştină>; pomenire făcută de ~ 167; ~ hramul m-rii Bistriţa 7; hramul m-rii Panaghia de la Halchi 301.

Afanasie, nepotul lui Gavril Jegon; vinde o parte din s. Husieni 297.

Aftenie, fiul lui Prodan din Mihăilăşea şi fratele lui Gheorghiaş; vinde împreună cu fratele său părţi din s. Seliştioară şi Onceşti 15.

Afteniia, fiica Ilisaftei şi nepoata lui Prebici logofăt, sora lui Loviţă, a lui Dabija şi a Arvasiiei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii ei seliştea Negoeşti 130, 131.

Aftimiia, v. **Eftimia**.

Aftiniia, v. **Afteniia**.

Agafia, mama Antemiiei şi a Odochiiei; fiicele ei vând o parte din s. Găgeşti 455.

Agafia, mama lui Corniţă; fiul ei primeşte împreună cu rudele întărire pentru părţi din s. Băliceni şi Zmieni 461.

Agafie, v. **Agafiia**.

Agafiia, sora lui Vasilie Brăescu; împarte cu fratele ei s. Brăeşti şi primeşte întărire pentru o parte din s. Ciabrău 425.

Agafiia (Agafie), soţia lui Necoară din Bârzeşti; se judecă împreună cu rudele ei pentru stăpânirea unor părţi din s. Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti 356.

Agahia, mama lui Gligorie şi a lui Dumitraşco; partea ei din s. Păniceşti 41.

Agahia, partea ei din s. Drăguşeni vândută lui Andoca zlătar 432.

Agahia, sora Nastasiei, Solomiei şi a lui Veisa; a vândut împreună rudele ei părţi din s. Hălăseni 283.

Agahiia (Gahia), nepoata lui Vucico şi sora Magdei; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Miculinţi 364.

Agapia, m-re; <în s. ~, j. Neamţ>; călugăr de la m-rea ~ a dăruit un loc de casă din s. Năvrăpeşti 321, 469, 470; egumeni de la ~ IV.

Agapie din Necşeni, martor la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.

Agapie, fiul Alecsandrei şi nepotul popii Zaharia; vinde lui Ionaşco Cujbă părţi din s. Păniceşti 208.

Agapie, partea lui ~ din s. Borzeşti vândută lui Dumitraşco Comşa 255.

Agiud, v. **Adjud, Bogdan ~**.

Agiudu, v. **Adjud**.

Aiopul, fratele lui Scărlet din Zorileni; cumpără împreună cu fratele său seliştea Negoeşti 130; primeşte mărturie pentru cumpărarea seliştii Negoeşti 131.

Al. Callimachi, document aflat în colecţia ~ 257.

Albeşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ 139.

Albotă din Păuneşti, martor la vânzarea unor părţi din Mihăileşti şi Todereşti 313.

Albotă, v. şi **Pavăl ~**.

Alboteşti, sat, pe Siret, ţ. Neamţ; <înglobat în Siretu, c. Săuceşti, j. Bacău>; parte din ~ zălogită 117; parte din ~ vândută de fiii lui Giurgiman fost pârcălab ~ 117; judecată pentru părţi din s. ~ 149, 170.

Albu, într-o însemnare de pe zapisul vânzării unor părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.

Albul, bunicul lui Ion şi al lui Vlaşin; nepoţii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Vertep 113.

Albul din Dumbrăviţa, martor la vânzarea unei părţi din Torceşti 324.

Albul, fiul lui Gligorie, nepotul lui Mihăilă Ciurea şi fratele lui Vasilie, Tănasie şi al lui Andonie, cumnatul lui Ursul; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ciureşti 40.

Albul, fiul Măricăi, nepotul lui Ignat, fratele lui Drăgan şi al lui Ifrim; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.

Aldeşti*, sat, <ţ. Neamţ; contopit cu s. Cârligi, c. Filipeşti, j. Bacău>; Vasilie Moţoc din ~ vinde o parte din Forăşti lui Dumitraşco Cocris 414.

Alecsa cel bătrân, v. **Alexa cel Mare**.

www.dacoromanica.ro

Alecsa (Alexa) din Dumeşti, scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Păniceşti 41, 208.

Alecsa, fiul lui Petriman; vinde fiilor lui Zgribăoan părţi din s. Măneşti, Sârbi şi Dumitreşti 133.

Alecsa, fiul Maricăi Măteasă, nepotul lui Andronic, fratele lui Ghervasie, Todosie, Hariton şi al lui Tănasie; a vândut împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Todereşti 56.

Alecsa cel Mic (Malăi), fiul Tudorei, nepotul Anasiei, strănepotul Romănesei şi fratele lui Miron; vinde împreună cu mama şi cu fratele său o parte din s. Bobeşti 224, 340.

Alecsandra, fiica lui Gavrilaş Măteiaş, soţia lui Iordachie <Cantacuzino> şi mama lui Vasilie; fiul ei primeşte danie o parte din s. Vascăuţi 447.

Alecsandra, mama lui Agapie; fiul ei vinde o parte din s. Păniceşti 208.

Alecsandra Neculăiasa, din Costineşti; primeşte mărturie pentru stăpânirile ei din s. Crivăceşti, Şarba şi Vancicăuţi 126.

Alecsandru din Strâmbi, scrie zapisul răscumpărării unei părţi din s. Năvrăpeşti 453.

Aleuş, v. **Ionaş ~**.

Alexa din Galaţi, tatăl Cârstinei, socrul lui Paraschiv şi bunicul lui Ianachi; a dat zestre fiicei sale o vie de la Vadul Ungurilor 254.

Alexa Malăi, v. **Alecsa cel Mic**.

Alexa, mare pitar; dă mărturie, martor 73.

Alexa, negustor din Iaşi; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Şăndreni 199.

Alexa, fost şetrar, tatăl lui Dumitraşco din Draxini al Ilenei şi al Nastasiei; nepoţii şi strănepoţii lui ~ primesc întărire pentru o parte din s. Draxini 358.

Alexa, şoltuz de tg. Siret; dă mărturie pentru împlinirea unei diate 120.

Alexa Belie, fiul lui Belie din Burdugani, tatăl Ioanei şi bunicul Măriei; nepoata lui vinde o parte din s. Negoeşti 163.

Alexa cel Mare (Alexa, Alexei, cel bătrân), din Galaţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 118, 119; martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370; martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor 254.

Alexander, v. **Papp ~**.

Alexandra, fata Fotesei; dă lui Statie mare vameş case din Târgul Vechi în schimbul caselor din Târgul Nou 431.

Alexandra, fiica lui Cărăiman fost vistiernic, soţia lui Neculai; vinde, împreună cu soţul ei o jumătate din s. Joldeşti 48.

Alexandra (Alixandra), sora lui Penişoară fost vistiernic; vinde, după moartea fratelui ei, o parte din s. Frijeni lui Macarie căpitan 250, 251.

Alexandră, v. **Alexandru**.

Alexandru, diac; scrie un zapis de mărturie pentru cercetarea unor hotare 435.

Alexandru cel Bun (cel de demult, bătrânul), voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 232, 375, 435.

Alexandru <Coconul>, voievod, domn al Ţării Moldovei; fiul lui Radu Mihnea voievod; a dăruit lui Grama jitnicer un loc din hotarul Târgului Frumos 44.

Alexandru Grigorie Ghica, voievod, domn al Ţării Moldovei; copie făcută în zilele lui ~ IV.

Alexandru (Alexandră) **Iliaş** (Iliiaş), voievod; acte de la 9, 297, 358.

Alexandru <Lăpuşneanu>, voievod; acte de la ~ 2, 5, 6, 64, 413, 434; a dăruit m-rii Râşca s. Popeşti de la obârşia Vasluiului 145.

Alexei, v. **Alecsa**.

Alexia, v. **Axiniia**.

Alexiia, fiul Părascăi, fratele lui Samuil, al lui Ionaşcu şi al lui Florea, urmaşul lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.

Alexuţa din Siret, a vândut lui Bacşa armean din Suceava nişte vii la Cotnari 289.

Alici, tatăl lui Robul 24.

Alivan cel bătrân, tatăl lui Simeon Ureche, bunicul lui Toader şi Bejan Ureche; nepoţii lui ~ au vândut o parte din s. Cârniceni 298.

Alivan, tatăl lui Gorce, Gavre, Buda şi al Vasilcăi; copiii lui ~ au vândut o parte din s. Cârniceni 298.

Alixandra, v. **Alexandra**.

Almaş, ţ. Neamţ, <c. Gârcina, j. Neamţ>; sat pe ~ 440, 441.

Aluniş, top.; în hotarul s. Cândeşti; vândut fiilor lui Petriul pentru a-l curăţi şi lărgi 475.

Ambrohia, mama Tudorei, ruda lui Ursu vătav 71.

Ambrosie, popă; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Ţoscani 406.

Ambruzachie (Ambruzachi) din Băloteşti, martor la vânzarea unei vii din dealul dinspre Spărieţi 156.

www.dacoromanica.ro

Ana, fiica Stancăi din Onăşcani, sora lui Gavril şi mama lui Ştefan; fiul şi nepotul ei de frate vând o parte din s. Ciureşti 217, 218.

Ana, mama Anghelinei Barnovschi; fiica ei a vândut o jumătate din s. Frijeni lui Penişoară vistiernic 251, 397.

Ana, mama lui Iachim, Toader, a Anghelinei şi al Mariei 56.

Ana, mama lui Irimia; fiul ei primeşte împreună cu rudele întărire pentru părţi din s. Băliceni şi Zmieni 461.

Ana, mama Măriiei şi soacra lui Crăciun din Ciorbeşti; fiica şi ginerele ei au vândut o parte din s. Mogeşti 191.

Ana, sora Irinei, urmaşă a lui Gagea, a lui Pătru şi Vlaicu 64.

Ana, soţia lui Ştefan, sora lui Toader Gherman; dă împreună cu soţul ei părţi din D. Cordăreni în schimbul unor părţi din s. Zamostia 92.

Ana, strănepoata lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele ei pentru stăpânirea unei părţi din s. Borâle, pierde 232.

Ana Tironeasa, din Necşeni, soţia lui Tiron şi cumnata lui Petrigan; se judecă cu Vasili, fiul lui Petrigan, pentru stăpânirea unei părţi din s. Mereşti 139.

Anasia, fiica Romănesei, nepoata lui Ivaşco Bobici şi mama Tudorei; fiica şi nepoţii ei vând o parte din s. Bobeşti 224, 340.

Anastasie, episcop de Rădăuţi; dă mărturie 144, IV.

Anastasie, episcop de Roman; dă mărturie 405; iscălitură 405.

Anca, soţia lui Ursul Vartic şi nora lui Vartic fost vornic; dă împreună cu soţul ei două mori din s. Clipiceşti m-rii Soveja 167; Ion Ciurea achită plata capului pentru o nevoie la ~ 281.

Andoca (Antoca, Anduca, Handoca), zlătar şi pitar, soţul Măricuţei; cumpără părţi din s. Drăguşeni 315, 316, 317, 318, 319, 320, 329, 334, 432, 437; cumpără o parte din s. Petreşti 463; primeşte întărire pentru s. Dăeni şi Urseşti 201, 271; primeşte zălog o parte din s. Petreşti pentru un împrumut 253; l-a trimis la închisoare pe Ion Ciurea 260; Ion Ciurea achită plata capului pentru o nevoie la ~ 281; martor 181; iscălitură cu litere latine 181.

Andonie din Topoşti, martor la o vânzare în Luceşti 408.

Andonie dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Bănileşti 141.

Andonie, fiul lui Gligorie, nepotul lui Mihăilă Ciurea şi fratele lui Albul, Vasilie şi al lui Tănasie, cumnatul lui Ursul; vinde împreună cu rudele o parte din s. Ciureşti 40.

Andonie, martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.

Andonie, nepotul Mariei; a vândut lui Zamfir armaş o parte din s. Gereni 239.

Andoniescul, v. **Toma** ~.

Andrea, fiul lui Toma Birtoc; vinde împreună cu rudele o parte din s. Drăguşeni lui Andoca zlătar 329.

Andrei (Andreica), fiul Anuşcăi, nepotul lui Pătraşco Banul şi strănepotul lui Păntelei Banul, nepot de soră Irinei, fratele Stancăi, Grozavei, al lui Batin şi al Acsanei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Cucuteni şi Bărboşi 207; a dat părţi din s. Hăsnăşeni şi Cucuteni în schimbul unor părţi din s. Vartici 210; vinde părţi din s. Vartici lui Isac vătav 210; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Uşereşti 400, 419.

Andrei, fiul Măricăi, fratele lui Vasilie, Gligoraşco, Isăil şi al lui Cârste; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca zlătar 329.

Andrei, fratele Turinei; vinde împreună cu sora şi cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni 329.

Andrei, negustor <din Iaşi>; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.

Andrei, popă, din Piciorogani; martor la o vânzare din s. Căcăceni 284.

Andrei (Andreiu, Andrii), soţul Ştefanei, nepoata lui Lazor şetrar; se judecă pentru părţi din s. Făureni, pierde 9; vinde o parte din s. Băicani 22, 112, 132.

Andrei, tatăl lui Ionaşco şi bunicul lui Mihăilă; partea nepotului său din s. Băicani a fost vândută 22.

Andrei (Andreiu) **Daşcovici** (Daşchevici), pitar; ispravnic de act 63, copiază act (sec. XVIII) 181, 182.

Andrei Iujdel, martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.

Andrei (Andrii) **Murguleţ**, fratele lui Ştefan Murguleţ, Irimia Murguleţ, al lui Ipatie şi al Măricăi; dă mărturie pentru părţile lui Cârstian logofăt din s. Bălăceni 107; a dat fratelui său, Ştefan, o sumă de bani pentru a-şi face casă 380; împarte moşiile cu fraţii săi 383; martor la un schimb de moşii 114; iscălitură 114.

www.dacoromanica.ro

Andrei (Andreiu, Andreiaş) **Răcoviţă** (Răcoviţi), postelnic; dă mărturie, martor la vânzări din s. Drăguşeni şi Petreşti 437, 463; iscălitură 437; sigiliu 437.

<Andrei> Săpoteanul, sluga marelui logofăt; scrie despre cercetarea făcută hotarelor s. Criveşti şi Pietriş 222.

Andreiaş (Andrieş), şoltuz de Bârlad; dă mărturie pentru o vânzari din s. Creţeni Negoeşti, Măneşti, Sârbi şi Dumitreşti 25, 131, 133; dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Docani 193.

Andreiaş (Andriaş) **Talpă**, martor 47, 305; iscălitură 47, 305.

Andreica de Mereşti, mărturiseşte la cercetarea unei pricini din acel s. 139.

Andreica (Andreică), diacon din Bobeşti, nepotul lui Onciul şi strănepotul lui Ivaşco Bobici; cumpără o parte din s. Bobeşti 224; vinde lui Pătraşco Ciogolea nişte părţi din s. Bobeşti 340; iscălitură 340.

Andreica din Ciohoreni, martor la vânzarea şi răscumpărarea unor părţi din s. Năvrăpeşti 453, 467, 468.

Andreica, fiul doamnei Marica, tatăl lui Vasilie 283.

Andreica, fiul lui Dorohan, fratele lui Vasilie şi al Magdei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Lucoviţa 62.

Andreica, martor hotarnic al părţilor din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângăraţi 191.

Andreica, vătăman de Şetrăreni; martor la o vânzare din s. Stăneşti 29.

Andreica Răspop, tatăl lui Hilip, bunicul lui Eremia; nepotul lui ~ vinde o parte din s. Corjouţi 297.

Andreica, v. şi **Andrei**.

Andreică, v. **Andreica**.

Andreiu (Andriu) din Buteşti, vinde împreună cu Ion Cătina o vie din dealul dinspre Spărieţi 156.

Andreiu din Leoşti, martor la o danie 68.

Andreiu, fiul lui Mafteiu Birtoc şi fratele lui Neculai; vinde împreună cu fratele şi cu verii săi o parte din satul Drăguşeni lui Andoca <zlătar> 316.

Andreiu, fiul lui Pântea şi fratele lui Nechita; se judecă pentru stăpânirea seliştii Horeşti 233.

Andreiu, nepotul lui Necoară; vinde împreună cu Isail o parte din satul Drăguşeni lui Andoca zlătar 320.

Andreiu, nepotul lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu rudele sale o parte din satul Drăguşeni lui Andoca <zlătar> 319; iscălitură 319.

Andreiu, popă; scrie zapisul vânzării unei vii din dealul dinspre Spărieţi 156.

Andreiu, v. **Andrei**.

Andriaş, martor 53; iscălitură 53.

Andrică, fiul lui Vartic şi al Irinei; vinde împreună cu mama şi moşul său Avram din Lucăceni Grăpinei Prodăneasă a treia parte din s. Şijcăuţi 94.

Andrii, fiul lui Gligori şetrar, fratele lui Ionaşco, Ghirman şi al Rucsandei; a vândut împreună cu rudele s. Mănăileşti 283.

Andrii, fiul Nastascăi, nepotul lui Pisoţchi; vinde o parte din s. Liteni cu vecini 109.

Andrii, v. şi **Andrei**.

Andriiaş, fiul lui Crăciun Belcescul; strămoş al sătenilor din Negoeşti 435.

Andriu, v. **Andreiu**.

Andronachie, fiul Rentei, strănepoata lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele pentru o parte din s. Borâle 232.

Andronic, bunicul lui Arpentie, al lui Tănasie şi al lui Casiian 56.

Andronic din Iubăneşti; martor hotarnic în s. Săpoteni şi Leveni 110.

Andronic din Leoşti, martor la o danie 68.

Andronic, fratele popii Giurgea; a vândut împreună cu fratele său o parte din stâlpul lui Stafie din s. Pomârla lui Isac Balica 388.

Andronic, ginerele lui Simion Todicaş; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Andronic, martor la o vânzare din Bogdăneşti 12, 14.

Andronic, fost pârcălab, tatăl lui Mârzea şi socrul Irinei; ginerele şi fiica lui ~ au vândut o parte din s. Hălmăgeşti 226.

Andronic, popă din Mălăeşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Ghiţivoiani şi Căcăceni 288.

Andronic se judecă cu Vasăi din Borceşti pentru stăpânirea unui vad de piuă 202.

Andronic, tatăl Măricăi Măteasă, bunicul lui Ghervasie, Alecsa, Todosie, al lui Hariton şi al lui Tănasie; partea lui din s. Todereşti a fost vândută lui Iorga mare vistiernic 56.

Andronic Bogdan, căpitan, fiul lui Bogdan diac şi nepotul lui Iuri, soţul Irinei Bogdăneasa şi ginerele lui Toader Buniţa; primeşte întărire împreună cu rudele pentru s. Ostopceni şi pentru părţi din s. Stânceşti 314.

Andronic Dediul (Didiul), scrie zapisele vânzării unor părţi din s. Brănişteri şi Liteni 30, 109.

www.dacoromanica.ro

Andronic Saca (Sacă, Săcescul), soţul Antimiiei şi ginerele lui Soltan; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Brănişteri lui Toma <Cantacuzino> 30, 37; se judecă pentru stăpânirea unui loc din hotarul s. Draxini 358; aduce la judecată un act fals 358; iscălitură 30; sigiliu 30.

Andruşco, fiica lui ~ a vândut o parte din s. Zastavna şi din Toltre 159.

Anduca, v. **Andoca**.

Anesia, soţia lui Margine; a vândut împreună cu soţul ei o vie din Huşi 401.

Anesiia, fiica lui Petrica, soţia lui Enache şi sora lui Mihăilă, a Păscălinei şi a Măricăi şchioapa; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii ei o parte din s. Negoeşti 163.

Anghel, diac; scrie act domnesc în limba română 152.

Anghel din Mamurinţi, soţul Varvarei; se judecă pentru o parte din acel s. 103.

Anghel din Răzlogi, martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

Anghel, martor la o vânzare din s. Martineşti 305.

Anghel, meşter din Cofeşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţingheşti şi Ţigăneşti 27, 247, 248.

Anghel, nepoţii lui ~ vând părţi din s. Tomuzeni 118, 119.

Anghelina, fiica Anei, nepoata lui Bolaşco, sora lui Iachim, a lui Toader şi a Mariei; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Todereşti 56.

Anghelina, fiica Chielsiei, nepoata lui Dumitraşco din Draxini, şi strănepoata lui Alexa fost şetrar, sora Axiniiei şi a Cârstinei; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru o parte din s. Draxini 358.

Anghelina, fiica lui Cârstea vornic, mătuşa lui Vasâle Roşca, a Mariei, a lui Potronică şi a lui Ştefan; fiii ei schimbă cu nepoţii o parte din Brăiţăni pentru satul Cândeşti 51.

Anghelina, fiica lui Simion Miera, nepoata Nastei, strănepoata lui Ion Fărâmă din Fărâmeşti şi mama lui Vasilie; vinde împreună cu fiul ei o parte din s. Fărâmeşti 243.

Anghelina, fiica lui Simion Purece şi a Tudorinei Purecioaie, nepoata popii Purece şi a Cârstinei şi sora Salomiiei; vinde împreună cu mama şi cu sora ei părţi din Bodeşti, Dănceşti, Porceşti şi Cuciulaţi 322, 323.

Anghelina, fiica Sofiicăi din Jeverdeni şi sora lui Nicoară; a vândut împreună cu fratele ei o parte din s. Mamurinţi 103.

Anghelina, mama lui Tomşea Hrana; fiul ei a vândut părţi din s. Starosilţi 100.

Anghelina, nepoata lui Dumitraşco din Ipoteşti; cumpără o parte din s. Liteni 109.

Anghelina, soţia lui Simion din Obârşie şi mama lui Vasilie şi a lui Erimiia; dă împreună cu soţul şi cu fiii ei o parte din s. Slipoteni lui Răcoviţă Cehan logofăt pentru a despăgubi furtul unor stupi 35.

Anghelina Barnovschi, fiica Anei, mama Sorei Pătrăşcăneasa; a vândut împreună cu fiica ei o jumătate din s. Frijeni 251, 397.

Anghelina Onigăşoaie, fiica Nastasiei şi nepoata lui Alexa şetrar, sora Aniţei, a lui Ştefan, Grigorie şi a Chielsiei; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru o parte din s. Draxini după judecată cu sătenii din Slobozia Dracşanilor 358.

Angheliţa, sora lui Jerian; martoră la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.

Angheloae, v. **Odochia ~**.

Angheloe, v. **Angheloae**.

Anisia, soţia lui Simion Herţa, fiul lui Eremia Pagahia, fiica lui Nicoară Bechea, nepoata lui Bechea cel bătrân; vinde împreună cu fiii săi o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.

Aniţa, fiica lui Giurgea fost paharnic şi nepoată de soră Nastei; partea ei din s. Drăguşeni este vândută lui Andoca <zlătar> 432.

Aniţa, fiica lui Voruntar fost comis şi a Solomiei, soţia lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic; participă împreună cu soţul şi cu alte rude ale ei la împărţirea moşiilor 237.

Aniţa, fiica lui Vrabie fost postelnic şi sora Măricăi; primeşte întărire pentru o parte din s. Berezăni după judecată 238.

Aniţa, fiica Nastasiei şi nepoata lui Alexa fost şetrar, sora Anghelinei Onigăşoaie, a lui Ştefan, Grigorie şi a Chielsiei; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru o parte din s. Draxini 358.

Aniţa, fiica Ruscăi, sora lui Scripco aprod, nepoata popii Pilorce; primeşte întărire pentru o parte din s. Tătărăni care s-a numit Găleşăşti 256.

Aniţa, soţia lui Avraam; vinde împreună cu soţul ei o livadă făcută la vadul s. Pânceşti 422.

www.dacoromanica.ro

Aniţa, soţia lui Badiul; primeşte împreună cu soţul ei de la Grăpina Prodăneasa, mama sa, o parte din Rujavinţi şi Cerlina Mare 94.

Anna, fiica lui Miron Onciul din Herţa şi a Gaftonei, nepoata popii Toma din Călineşti, sora Tetii, a lui Isac, a lui Coste, a Măricăi şi a lui Ionaşco, mătuşa lui Gheorghiţă; primeşte întărire pentru a patra parte din s. Cernăcăul după împărţirea moşiilor între fraţi 203.

Anna, mama lui Nedejde; fiul ei vinde o parte din s. Buciumi 26.

Annesiia, fiica lui Ion şetrar şi soţia lui Luca; a vândut împreună cu soţul ei o parte din satul Stânceşti lui Toader Buniţa 314.

Anniţa, soţia lui Tudosie vameş; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru o parte din s. Vorniceni cumpărată de la nepoţii popii Ursu 445.

Anniţa, vara lui Vasilie Banul; a vândut vărului ei o parte din s. Uşereşti 400, 419.

Antemia, fiica Maricăi, sora lui Vasâlie Broască, a lui Nacul şi a Antimiei; a vândut, Ilenei, împreună cu alţii, parte din s. Broşteni, pe Jijia, ţ. Iaşi 63.

Antemia, mama lui Dumitraşco şi Pepelea; amintită într-o vânzare din s. Bulboci 297.

Antemia, soţia lui Andreică diacon; cumpără împreună cu soţul ei o parte din s. Bobeşti 224.

Antemiia, fiica Agafiei şi sora Odochiiei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Găgeşti lui Iacob chihaia şi cumnatului acestuia 455.

Antemiia, fiica Măricăi, nepoata lui Marco şi sora Ciurlei; vinde împreună cu sora şi cu alte rude ale lor partea lui Marco din s. Turbăteşti 390.

Antemiia, soţia lui Dumitraşco de Turiiatca, dă lui Lupul Stroescu o parte din s. Turiiatca pentru că a pierdut o ţintă de aur cu pietre scumpe zălogită la ea de Teta Stroiasca 53.

Antemiia, soţia lui Dumitraşco Mihul din Sănăuţi; se judecă pentru o parte din s. Bălăceni 107.

Antemiia Isăceasa, fiica Ilenei şi nepoata lui Alexa şetrar; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Draxini după judecata cu sătenii din Slobozia Dracşanilor 358.

Antimia, fiica Românisei, mama lui Groza, rudă cu doamna Marica 283.

Antimia, mama lui Udrea Gânscă; fiul său se judecă pantru părţi din s. Starosilţi 100.

Antimia, mama Nastei şi mătuşa lui Florea; fiica ei vinde o parte din s. Petreşti 463.

Antimie, vinde o parte din s. Tăoşti lui Ionaş Aleuş 367.

Antimiia, fiica lui Gligorcea Pisăvschie; primeşte zestre de la tatăl ei o vie din ţarina lui Păcurar 129.

Antimiia, fiica lui Soltan şi soţia lui Andronic Saca; vinde împreună cu soţul ei şi alte rude ale lor o parte din satul Brănişteri 30, 37.

Antimiia, fiica lui Voruntar fost comis şi a Solomiei, soţia lui Lupaşco Bucium; participă împreună cu soţul şi cu alte rude ale ei la împărţirea moşiilor 237.

Antimiia (Antimia), fiica Maricăi, sora lui Vasilie Broască, a lui Bilaş şi a lui Nacul; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Broşteni 2, 5, 6.

Antiohie, fiul Tofanei Costăchioaie; cumpără împreună cu mama şi fraţii săi nişte ţigani 257.

Antoca, v. **Andoca**.

Anton, armean, fiul lui Bacşa şi al Aşhatunei, fratele lui Luca, Bogdan şi Necoară; vinde împreună cu părinţii şi cu fraţii săi o vie la Cotnari 289.

Anton, călugăr; vinde împreună cu alţii părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni lui Costantin vornic 287, 288.

Anton, fratele lui Vascan, urmaşul lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.

Anton mărturiseşte pentru vânzarea unor părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288; iscălitură 288; sigiliu 288.

Anton, scutar; martor la o vânzare din s. Brănişteri 30.

Anton (Antonu), stolnicel; a vândut Măricăi Ignătoai o parte din s. Şendreni 197; partea lui ~ din s. Şăndreni a fost vândută lui Gheorghie Dimuţă 199.

Anton, tatăl Podolencei şi al Cârstânei, bunicul Mariiei şi al Ştefăniei; fiica şi nepoatele lui vând o parte din s. Răciuleşti 276.

Anton Balotă, fost stolnic, tatăl popii Lupu şi bunicul Malancăi; amintit într-o vânzare din s. Cârniceni 298.

Anton Bărbiiariul, fiul Dumitrei, nepotul lui Gorcea; a vândut părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 287, 288.

Anton Trinca, din Păşcani; martor la o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi s. Căcăceni 287, 288.

Antosiia, fiica lui Ion Molofeiu, sora lui Toma şi a Grozavei; vinde împreună cu tatăl şi fraţii ei părţi din s. Răsipeni lui Costantin Ciurea 21.
Antosiia, soţia lui Ionaşco; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Buciumi 471.
Anuşca din Bodeşti, soţia lui Hilip şi mama lui Necula; vinde împreună cu soţul şi fiul ei o parte din s. Bodeşti şi din seliştea Dănceşti ce o au de la mătuşa lor, Mărica 386, 387.
Anuşca, fiica lui Pătraşco Banul şi nepoata lui Pănteleiu Banul, sora Irinei şi cumnata lui Ştefan Moimăscul, mama lui Andreica, a Stancăi, Grozavei, a lui Batin şi a Acsanei, rudă cu Vasilie Banul; copiii ei vând părţi din s. Cucuteni şi Bărboşi lui Ştefan Moimăscul şi Irinei şi din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 207, 400, 419; fiul ei, Andrei, vinde părţi din s. Vartici 210.
Apostol, aprod; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Apostol, comis; dă mărturie, martor la vânzarea unor părţi din Drăguşeni şi din Petreşti 437, 463; iscălitură 437.
Apostol, martor la vânzarea unei părţi din s. Floreşti 241.
Apostol, nepotul lui Dumitru vornic; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Codăieşti 403.
Apostol, pârcălab de Hotin; dă mărturie 63, 65.
Apostol, fost pitar, tatăl Saftei; fiica lui ~ răscumpără casele cu loc pe Uliţa Strâmbă, puse zălog de el la Hăbăşăscul vornic 192.
Apostol, fost şoltuz de Adjud; martor la vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 225; v. şi **Apostol Ghince**.
Apostol Catargiu, mare postelnic; dă mărturie, în Sfat 62; dă mărturie, martor 42, 65, IV; ocinile rămase de la Necoriţoaia şi dăruite lui ~ au fost răscumpărate de Gavrilaş <Mateiaş> logofăt 181;
fost mare postelnic; de la ~ a răscumpărat Gavrilaş <Mateiaş> s. Podraga şi viile de la Cotnari ce au aparţinut Nicoriţoaiei 182, 183; iscălitură 42; sigiliu 42.
Apostol Cehan cumpără părţi din Prigorceni, Măreţei, Poeneşti, Grumădzeşti, Fauri ş. a. 82, 83.
Apostol Ghince, din Adjud; martor la o vânzare din s. Văcăreşti 474.
Apostolachi, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Dienişăşti 270.
Apostoli, v. **Sfinţi**.
Apostul, fiul lui <Dumitru> Goia, fratele lui Iordachi şi al lui Lupaşco; dă împreună cu fraţii săi o parte din s. Rusi, în schimbul unei părţi din s. Doljeşti 393.
Apustul din Băloteşti, martor la vânzarea unei vii din dealul dinspre Spărieţi 156.
Aramă din Hreasca, se judecă cu Gheorghie pentru o parte din Petia Mare 350.
Arapul, v. **Ghiorghie ~**.
Arbure, fiul Anuşcăi, nepotul lui Pătraşco Banul şi strănepotul lui Pănteleiu Banul, nepot de soră Irinei; vinde împreună cu fraţii părţi din s. Cucuteni şi Bărboşi 207.
Arbure, soţul Părascăi şi unchiul lui Ionaşco din Vorona; soţia lui ~ se judecă pentru plata unei duşegubine 382.
Arbure, v. şi **Grigorie ~**, **Toader ~**.
Arghire Cuza, ban (sec. XVIII); perilipsisul documentelor moşiilor lui ~ din ţ. Hotin 94, 231, 312, 352.
Arghirie, negustor din Iaşi; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Şăndreni 199.
Arhanghel, v. **Sfântul Arhanghel**.
Arie (Ariia), în formula blestemului 85, 399, 405, 424, 456, IV.
Arimiia, martor la o vânzare din s. Dingani 66.
Arinişul, pârâu; obârşiile ~ în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 374, 399.
Arintie, fiul lui Vasilie din Năglupeşti; a stat închis în Ţara Românească 157.
Arion din Ţigăneşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Ţigăneşti 247, 248.
Arion, tatăl lui Ion; fiul său a fost martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.
Arman, tatăl Nastasiei 56.
Armeanca, mama Irinei; fiica ei primeşte întărire pentru o parte din s. Vertep 115.
Armeneşti, sat, <inclus în Coticul, c. Todireşti, j. Vaslui>; o parte din ~ vândută lui Dumitraşco diacon 86.
Aron <Tiranul>, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 72, 73, 74, 190, 314, 376; m-rea lui ~ cu hramul Sfântul Nicolae, metoh al m-rii Panaghia de la Halchi, primeşte de la doamna Maria un obroc anual 379.
Arpaş din Vlădeni, tatăl popii Gligorie Arpaş; fiul lui ~ mărturiseşte pentru o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.
Arsănie, din Porceşti; martor la o judecată 406.
Arsănie, nepotul lui Veisa; a vândut împreună cu rudele sale părţi din s. Hălăseni lui Neniul vornic de gloată 283.

www.dacoromanica.ro

Arsăniia, sora lui Jerian; martoră la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.
Arsenie din Bârlad, primeşte întărire pentru părţile cumpărate în s. Docani 193.
Arsenie din Procelnici; martor la alegerea unor părţi din s. Budeşti 16.
Arsenie, fiul Burloaiei, fratele Biluşcăi şi al Măriei; ţine fără drept toate părţile din s. Cotiujeni şi Bârlinţi 275.
Arsenie, fiul lui Dumitraşco din Draxini şi al Băluţei Dumitrăşcoaie, nepotul lui Alexa fost şetrar, fratele lui Ionaşco, al Nastasiiei şi al Vasilcăi; primeşte împreună cu rudele întărire pentru o parte din satul Draxini 358.
Arsenie, vecin fugit din Răpegeşti în s. Porceşti V.
<Arsenie> Nebojatco (Nebojatcu), fost logofăt, tatăl Ilenii, socrul lui Toader Petriceico şi rudă cu Gheorghie Romăşcel episcop de Huşi 341.
Arvasiia, fiica Ilisaftei şi nepoata lui Prebici logofăt, sora lui Ioviţă, a lui Dabija şi a Afteniei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii ei seliştea Negoeşti 130, 131.
Arvat, tatăl lui Avram; fiul lui ~ primeşte o parte din s. Mişloceni 166.
Arvintie, popă din Bogdăneşti, tatăl lui Gligorie; martor la o vânzare din s. Bogdăneşti 11.
Aslan, v. **Iordache ~**.
Aşhatun, armeancă din Suceava, soţia lui Bacşa, mama lui Luca, Bogdan, Necoară şi a lui Anton; vinde împreună cu soţul şi fiii ei o vie la Cotnari 289.
Aţa, pârâu; în hotarul locului din branişte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi ~ 373, 374, 399.
Avraam (Aavram), martor la vânzarea unor părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti 168.
Avraam, soţul Aniţei; vinde împreună cu soţia sa o livadă făcută de el la vadul s. Pânceşti 422.
Avram din Lucăceni, tatăl Irinei; revendică o parte din s. Şijcăuţi după moartea lui Vartic 94; primeşte întărire pentru s. Soloninca Cotela după judecată cu Toader Pârvul 231; s-a judecat cu Toader Pârvul pentru stăpânirea s. Soloninca Cotela, pierde 312, 330.
Avram din Tomeşti, tatăl lui Costantin; fiul lui ~ vinde o parte din s. Creţeni 25.
Avram, fiul lui Arvat; primeşte o parte din s. Mişloceni în schimbul unei părţi din Sascut 166.
Avram, fratele lui Simion, cumnatul Măriicăi, unchiul Chelsiiei şi al Odochiiei; cumnata şi nepoatele lui ~ vând o parte din s. Căcăceni 284.
Avram, martor la o danie din Torceşti 324.
Avram, tatăl lui Cârstian; fiul său se tocmeşte cu Toderaşco pârcălab pentru nişte case, bucate şi vecini din s. Soloninca Cotela 352.
Avram Cojan mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Hruşavăţ 89.
Avram Mătei, tatăl lui Chirilă, bunicul lui Gheorghi; amintit într-o vânzare din s. Balcoşăşti 309.
Avram Misihănescul (din Meseineşti, Misihăinescul), fratele lui Ştefan şi al lui Vasilie, tatăl lui Isac şi rudă cu Toader Jora; fiul său vinde un vad de moară din hotarul s. Ştefeni 185, 187; fiul său s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Misihăneşti 423.
Avram, vinde împreună cu alţii părţi din satele Cureni şi Gheţăoani 285.
Avram, v. şi **Ionaşco ~**, **Isac ~**.
Avrămeni*, sat, ţ. Orhei; <probabil lângă Căzăneşti, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Avrămeşti, sat, ţ. Neamţ <probabil Arămeşti, c. Bahna, j. Neamţ>; zapis pentru părţi din ~ 134.
Avrămiia, fiica Părascăi, sora lui Gheorghiţă, a Mariţei, Chelsiiei şi a lui Toader; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Mihăeşti pentru a plăti o duşegubină a Mariţei 278.
Avrămiia Buniţeasca, soţia lui Toader Buniţa, mama Irinei Bogdăneasa şi soacra lui Andronic Bogdan; s-a tocmit cu soţul ei pentru stăpânirea unor părţi din satul Stânceşti 314.
Avrentie, popă din Berteşti; acuzat fără drept pentru încălcarea unui iaz din s. Hănăseni şi Berteşti 214, 215; primeşte întărire pentru un vad de moară după judecata cu sătenii din Hănăseni 446.
Axana (Acsana), fiica Măricăi, nepoata lui Eremia Mladin şi strănepoata lui Ivaşco Mladin; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Mlădineşti 189.
Axiniia, fiica Chielsiei şi nepoata lui Dumitraşco din Draxini şi strănepoata lui Alexa fost şetrar, sora Cârstinei şi a Anghelinei; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru o parte din s. Draxini 358.

www.dacoromanica.ro

Axiniia (gr. Alexia), fiica lui Pentelei, nepoata Ruscăi şi sora Maricăi; vinde împreună cu sora ei o parte din s. Jidani 396.

B

Bacău, ţinut; sate din ~ 283, 436, 427.

Bacea, tatăl lui Căprianu; fiul lui a vândut o parte din s. Văcăreşti 303, 474.

Bacşa, armean din Suceava, soţul Aşhatunei, tatăl lui Luca, Bogdan, Necoară şi Anton; vinde împreună cu soţia şi cu fiii săi o vie la Cotnari 289.

Badea din Brăila; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.

Badea, partea lui ~ şi a lui Gherghe din s. Mişloceni dată lui Avram 166.

Badeuţi, seliştе, <Bădiuţ, c. Ştefăneşti, j. Botoşani>; cumpărată de Pătraşco Ciogolea de la Căzacul 80.

Badiul, soţul Aniţei; primeşte împreună cu soţia a treia parte din Rujavinţi şi jumătate din Cerlina Mare 94.

Bahlueţ, pârâu; <afluent al Bahluiului la Podu Iloaiei>; sat pe ~ 237; heleşteie pe ~ 237; seliştе pe ~ 42, 452.

Bahlui, râu; <afluent al Jijiei lângă Chipereşti, c. Ţuţora, j. Iaşi>; sate pe ~ 244, 228; loc de moară pe ~ 228.

Bahnă, sat, <ţ. Neamţ; Bahna, c. ~, j. Neamţ>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Giurcani 371.

Bahrin, v. **Vasâle ~**.

Baico, fiul lui Petric şi fratele Elincăi; vinde împreună cu sora sa părţi din s. Corjouţi 297.

Balan, fiul Varvarei şi nepotul lui Groza din Miceşti; vinde împreună cu vărul său o parte din s. Bumboteşti 176, 184.

Balan, v. **Bălan Haţimirschi**, pârcălab de Hotin.

Balcoşăşti*, sat, <probabil lângă Leca, c. Antoneşti, j. Cahul, R. Moldova>; parte din ~ cumpărată de Mărozu Sturzăscu 309.

Balea din Dămiiani, vinde partea lui din s. Dămiiani lui Costantin Ciurea 21.

Balea, v. şi **Ion ~**.

Balica din Nicoreşti; martor la o vânzare din s. Dingani 66.

Balica, v. **Isac ~**.

Balina, v. **Bălina**.

Balint, v. **Gruiul lui ~**.

Balosineşti*, sat, ţ. Roman; <lângă Secăreşti, c. Cucuteni, j. Iaşi>; părţi din ~ primite de Savin şi de soţia sa Nastasia după împărţirea moşiilor 237.

Balotă, tatăl lui Costandin; fiul lui ~ a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.

Balotă, v. **Anton ~**.

Balş, v. **Bejan ~**, **Costantin ~**, **Theodor ~**, Vasilie ~.

Balşe, v. **Balş**.

Ban, v. **Banul**.

Banca, sat, <ţ. Vaslui; c. Banca, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.

Bandur, v. **<Iachim> ~**.

Bantăş, fiul Anesiei; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Păstrăveni 297.

Bantăş, v. şi **Costandin ~**, **Dumitraşco ~**, **Ioniţă ~**, **Nicoară ~**.

Banul, top.; în hotarul locului din braniştе al m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.

Banul, v. şi **Pănteleiu ~**, **Pătraşco ~**, **Vasilie ~**.

Baptista, v. **Batiştе**.

Barbovschi, v. **Dumitru ~**, **Păntelei ~**, **Simion ~**.

Barca, sat; ţ. Neamţ; <c. Borca, j. Neamţ>; loc de prisacă în ~ 8.

Barnovschi, v. **Anghelina ~**; **Miron ~**.

Barta, martor hotarnic al părţilor din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângăraţi 191.

Basna, top.; în hotarul unei părţi din s. Vişniţa 230.

Başău, v. **Başeu**.

Başeu, pârâu; <afluent al Prutului la Ostopceni>; heleşteu pe ~ 224, 340; loc de moară pe ~ 48; sat pe ~ 30, 37, 38, 48, 340, 360.

Başeu*, sat <ţ. Dorohoi; lângă Mlenăuţi, c. Hudeşti, j. Botoşani>; în hotar cu s. Dămileni 266; aflat în stăpânirea m-rii Todireni (sec. XIX) 384; judecată pentru încălcarea hotarelor s. Lăcina dinspre ~ (sec. XIX) 384; popă din ~ 357; vătăman de ~ 340.

Başotă cel bătrân, înaintaşul lui Gheorghie Başotă, al lui Iuraşco Başotă, al Maricăi şi al Cârstinei preoteasa, străbunicul Anghelinei şi al Salomiiei; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Bodeşti şi din seliştea Dănceşti lui Toma <Cantacuzino> 322, 323, 386, 387.

Başotă, are moşie în Şofrăceşti 333.

www.dacoromanica.ro

Başotă, v. şi **Gheorghie ~, Iuraşco ~, Pătraşco ~.**
Baştină, martor la vânzarea unei vii de la Bălotești 156.
Bâtii, v. **Lazor ~.**
Batin, fiul Anuşcăi, nepotul lui Pătraşco Banul, fratele lui Andrei, al Stancăi, Grozavei şi al Acsanei; vinde împreună cu fraţii săi s. Cucuteni şi Bărboşi lui Ştefan Moimăscul şi mătuşii sale, Irina 207; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 400, 419.
Batineşti*, sat; <lângă Crângul Nou, c. Perieni, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea seliştii Negoeşti 130.
Batişte, v. **Nistor ~.**
Bădeni*, sat, ţ. Bârlad; <lângă Ghidigeni, c. ~, j. Galaţi>; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Bădeşti*, selişte, pe Bahlueţ; <probabil lângă Costeşti, c.s. Târgu Frumos, j. Iaşi>; documente pentru ~ date de Ioniţă Pisoţchi lui Gheorghe Carp (sec. XVIII) 452.
Bădroseni, sat, <ţinutul Hotin>; parte din s. ~ a fost dăruită de Nastea norei sale, Taţea, apoi este întărită lui Ursu vătav 71.
Băhnaşul, v. **Ipifanie ~.**
Băhnăşeni, sat, <c. Pârjol, j. Bacău>; Mierăuţă din ~ vinde părţi din Solonţeni 297.
Băicani* (Boicani), sat; <ţ. Tutova; lângă Coroieştii de Sus, c. Coroieşti, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Dumitraşco Gheuca 22, 112; parte din ~ întărită lui Dumitraşcu Gheuca 132; Coruiu comis din ~ acuzat că încalcă o parte din s. Colfăşeni 263.
Băiceni, sat, ţ. Hârlău; <s. ~ , c.s. Curteşti, j. Botoşani>; parte din ~ stăpânită de Dumitru fost şoltuz de Botoşani 116; a treia parte din ~ vândută lui Iorga vistiernic; a fost împărţit între fraţii lui Costantin Roşca 348; parte din ~ a fost zălogită lui Gheoghie Roşca 348; martor din ~ la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.
Băiceni, sat; <c. Cucuteni, j. Iaşi>; în hotarul seliştii Dădeşti 151.
Băileşti, sat, <ţ. Tutova; lângă Oprişiţa, c. Poieneşti, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Apostol Cehan de la Vasilie Bolişor 83.
Băisan, parte lui ~ <din Negreşti> 78.
Băisanul, v. **Simion ~.**
Bălaia, a vândut o parte din s. Bogdăneşti lui Ştefan Bechea 12, 14.
Bălan de Tofăneşti, primeşte poruncă domnească să stabilească hotarele locului stăpânit de Ionaşco Cujbă în s. Păniceşti 439.
Bălan din Nicoreştii de Jos, partea lui ~ din s. Docani 193.
Bălan din Sârbi, dă împreună cu alţii o parte din acel s. 326.
Bălan, fost comis; a cumpărat o parte din s. Cerlina Mică 381.
Bălan, fiul lui Nechita, nepotul lui Drăghici şi fratele lui Drăgan; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Năvrăpeşti lui Nacul Brut 467, 470.
Bălan, vecin fugit din Răpegeşti în s. Porceşti, V.
Bălan Haţimirschi (Haţamairschi), pârcălab de Hotin; primeşte întărire pentru nişte ţigani 369; omis într-o însemnare de pe verso-ul actului 369; dă mărturie 50, 62, 63, 65 144, 271, 300; sigiliu 50. ; dă mărturie, martor la o vânzare 62.
Bălan Hulpe, din Hulpăşeni; martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.
Bălan Buţea, cel bătrân; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215, 446.
Bălance din Şăndreni, a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Bălăceana, pârâu <j. Suceava>; sat pe ~ 338; locuri de iaz şi de moară pe ~ 338.
Bălăceni, sat pe Bălăceana, <ţ. Suceava; Bălăceana, c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; parte din ~ dată de Toader Dohatco în shimbul unei părţi din s. Cătămăreşti 114, 338; părţi din ~ vândute lui Strătulat Dobrenchi 105; părţi din ~ vândute lui Cârstian logofăt 107; martor din ~ 105.
Bălăneşti, sat, ţ. Neamţ; <c. Bârgăoani, j. Neamţ>; părţi din ~ dăruite m-rii Râşca 297; părţi din ~ cumpărate de Gavril <Coci> de la călugării de la Râşca 297.
Bălcan, primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Băleşti, sat; <ţ. Vaslui; c. Deleşti, j. Vaslui>; zapisul vânzării unei părţi din s. Prigorceni scris de Pătraşco din ~ 331.
Bălhic, bâlcul lui ~ în hotar 441.
Băliceni*, sat pe Simila şi Bogdana, ţ. Tutova; <lângă Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite nepoţilor lui Ignat 461.
Bălici, a vândut părţi din Bodeşti şi Dănceşti 323.

www.dacoromanica.ro

Bălileşti, sat; <Bălineşti, c. Grămeşti, j. Suceava>; martori din ~ 120; popă din ~ 120; parte din ~ vândută de Toader Tăutul lui Păladi spătar 120.

Bălina (Balina), fiica lui Sava din Ialoveni, sora lui Toader, a lui Creţul şi a lui Necoară, rudă cu Vasilie Drăguş; primeşte întărire împreună cu fraţii şi cu nepoţii ei de frate o parte din s. Săciteni răscumpărată de la Vasâli Suruceanu 169.

Bălotești (Bălotestie), sat <ţ. Putna; Bolotești, c. ~, j. Vrancea>; vie de la ~ spre Spărieţi vândută lui Iordachi 156; martori din ~ 156.

Bălşău, v. **Gligorie ~.**

Bălteni, sat, <c. Probota, j. Iaşi>; martori din ~ la o vânzare din s. Pănicești 41, 208.

Bălţaţi, sat, ţ. Cârligătura; <c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Bălţăteşti, sat, <ţ. Neamţ; c. ~, j. Neamţ>; sătenii din ~ primesc întărire pentru un loc de la munte după judecată cu m-rea Pobrata 385; vătăman din ~ 85.

Bălţi, târg (sec. XIX); <or. ~, r. ~, R. Moldova>; pitar din ~ 113, 115.

Băluţa Dumitrăşcoaie, soţia lui Dumitraşco din Draxini şi nora lui Alexa fost şetrar, mama lui Ionaşco, Arsenie, a Nastasiiei, Vasilcăi şi Chielsiei; se judecă împreună cu rudele pentru stăpânirea unei părţi din s. Draxini 358.

Băneşti*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Cotârgaci, c. Bălţaţi, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Bănilă, deal; în hotarul s. Silişte 441.

Bănileşti*, sat, pe Bârlad, <lângă Iveşti, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ vândute lui Neculai Gheorma 141.

Băntelei, diaconul din Mădârjeci; martor la vânzarea unor părţi de moşie din Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.

Băntoş, v. **Grozav ~.**

Bărăşti*, sat, <înglobat s. Ghebari, c. Paltinu, j. Vrancea>; popă din ~ a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 226.

Bărbiiariul, v. **Anton ~.**

Bărbo..., v. **Necula ~.**

Bărboşi*, sat, <ţ. Cârligătura; lângă Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite lui Ştefan Moimăscul 207, 464; slugi domneşti din ~ 84.

Bărboşi, sat, ţ. Tigheci; <azi în Ucraina, r. Bolgrad>; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiior 42.

Bărcan din Nelipeşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Cureni şi Gheţăoani 285.

Bărnoschi, v. **Barnovschi.**

Băsăeşti*, sat, <probabil lângă s. Tutova, c. ~, j. Vaslui>; hotarul s. ~ 101.

Băscăceni, sat, ţ. Dorohoi; <Boscoteni, contopit cu Românești, c. ~, j. Botoşani>; în hotar cu s. Ostăpceni 314; iazul din hotarul ~ să nu fie zăgăzuit 314.

Băşani, sat, <ţ. Iaşi; s. Mihail Kogălniceanu, c. Ţigănaşi, j. Iaşi>; hotarnic din ~ al unor părţi din s. Cândeşti 24; popă din ~ martor o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 287, 288.

Băşeni* (Beşeni), sat, ţ. Neamţ; <lângă s. Săucești, c. ~, j. Bacău>; dat de Iorga mare vistiernic fiilor lui Ionaşco Poturul în schimbul s. Mileanca şi a 200 de galbeni 195, 328.

Bătineşti*, sat, <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; martor din ~ în s. Gligoreşti, Ţigăneşti şi Mogeşti 111, 191, 247, 248.

Băzdăgeni, sat, ţ. Lăpuşna; <pe Işnovăţ, înglobat în Ialoveni, j. Chişinău, R. Moldova>; parte din ~ întărită lui Toader Văscan după judecata cu Hariton din Cheile Işnovăţului 420; răzeş din ~ obţine copia unui act (sec. XIX) 420.

Bâc, râu; <afluent al Nistrului la Gura Bâcului, j. Chişinău, R. Moldova>; sate pe 36, 237, A.

Bâia din Tupilaţi, mama lui Ghervasie şi a lui Dumitru; fiii ei vând o parte din s. Tupilaţi 280.

Bâlea, tatăl Cernei şi bunicul popii Matei; nepotul lui ~ a vândut o parte din s. Ruseni 401.

Bânzari, v. **Cozma ~.**

Bârgăoani, sat, <ţ. Neamţ; Bârgăoani, c. ~, j. Neamţ>; martor din ~ la răscumpărarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 453.

Bârgău de Albeşti, mărturiseşte la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.

Bârgău, v. **Toader ~.**

Bârjoveni, sat, ţ. Neamţ; <s. ~, c. Secuieni, j. Neamţ>; poruncă pentru cercetarea hotarului dintre ~ şi Prăjăşti 178; mărturie pentru alegerea hotarelor s. ~ dinspre Bârjoveni 179; părţi din ~ întărite nepoţilor lui Popoţea 190.

www.dacoromanica.ro

Bârlad, râu; <afluent al Dunării la Galaţi, astăzi afluent al Siretului la Lieşti, c. ~, j. Galaţi>; dubase pe ~ 58; sate pe ~ 42, 434, 457; selişte pe ~ 131; vad de moară pe ~ 185, 187.

Bârlad, târg; <m. ~, j. Vaslui>; târgoveţi din ~ martori 112, 193, 473; negustori din ~ 131, 193, 243; popă domnesc din ~ 131, 243; slugi domneşti din ~ 243, 257; şoltuz şi pârgari din ~ 112, 131, 193, 243; fost şoltuz de ~ 131, 243; vornic/namesnici de ~ 131; hotarul tg. ~ 193; sigiliul târgului 131, 243.

Bârlad, ţinut; sate în ~ 21, 413; selişte în ~ 130, 131.

Bârlădean (Bârlădianul), martor; la vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 225; iscălitură 225.

Bârlădianul, v. **Bârlădean**.

Bârleden din Cruce, stăpân în s. Crucenii de Jos 310.

Bârleşti, sat; <înglobat în Hârmăneştii Vechi, c. Todireşti, j. Iaşi>; în hotar cu s. Boldeşti 150.

Bârlibă, v. **Ionaşco ~**.

Bârliţi, sat, <azi în Ucraina, Burlinţi sau Stârcea, c. Porubne, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ oprite fără drept de fiii Burloaiei 275.

Bârnova, m-re, <în Codrul Iaşilor, ţ. Iaşi; în s. Bârnova, c. ~, j. Iaşi>; călugări de la ~ cumpără s. Scânteia 292; se judecă pentru părţi din s. Bodeşti 16.

Bârsan din Vlăşineşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.

Bârsan, martor la o vânzare din Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286.

Bârsan (Bârsanu), vornic de poartă; dă mărturie pentru vânzări de moşii 20, 35, 138, 176, 251, 432, 454; ispravnic de act 70; martor 35, 152, 454; iscălitură 176; sigiliu 176.

Bârsanu, v. **Bârsan**.

Bârzeşti, sat; <ţ. Vaslui, c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Costantin spătărel după judecată 356; parte din ~ a fost pusă zălog 356.

Bârzota, pârâu; sat pe ~ 234.

Bârzul, v. **Vasilie ~**.

Bechea cel bătrân, tatăl lui Nicoară Bechea, bunicul Anisiei, al Maricăi şi al lui Ştefan Bechea; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Bogdăneşti şi Păstrăveni 12, 14, 297.

Bechea, căpitan; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Băicani 112.

Bechea, se judecă cu Ion din Ciumăleşti pentru o iapă 4.

Bechea, v. şi **Ştefan ~**.

Beghiul, v. **Toadir ~**.

Bejan din Colţeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.

Bejan din Cuciulani, martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.

Bejan din Făurei, partea lui ~ din Băicani 22, 112.

Bejan din Obârşieni, martor la o vânzare din Luceşti 408.

Bejan din Şetrăreni, martor hotarnic al unor părţi din s. Cândeşti 24.

Bejan, căpitan; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.

Bejan, fiul Ştefanei şi nepot de fiică al lui Bogdan diac; primeşte întărire împreună cu unchii şi fraţii săi pentru s. Ostăpceni şi pentru o parte din Stânceşti 314.

Bejan, martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.

Bejan (Bejanu) **Balş** (Balşe), martor la o vânzare din s. Stăneşti 29; iscălitură 29.

Bejan Ureche, fiul lui Simeon Ureche, nepotul lui Alivan şi fratele lui Toader; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Cârniceni 298.

Bejan, v. şi **Gligoraşco ~**.

Bejana, sora Măricăi, din familia lui Gheorghie Gherghina; a vândut părţi din s. Lăleşti şi Lătăi lui Vişan vornic 273.

Bejanu, v. **Bejan**.

Bejeana, soţia lui Gârlea, mama lui Gheorghiţă, Ştefan şi a Măriiei; copiii ei vând o parte din s. Brătuleni 444.

Belceşti*, sat, <ţ. Neamţ; fost s. pe Valea Albă, astăzi parte a s. Tupilaţi, c. ~, j. Neamţ>; sătean din ~ păstrează uricul de la Alexandru cel Bun pentru stăpânirile lui Crăciun Belcescul 435.

Beldiman, ban (sec. XIX); autentifică o copie 155.

Belie din Burdugani, tatăl lui Alexa Belie, bunicul Ioanei şi străbunicul Măriei; strănepoata lui ~ vinde o parte din s. Negoeşti 163.

Belie, v. şi **Alexa**.

Beliţeni*, sat; <lângă s. Iepureni, c. Movileni, j. Iaşi>; martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.

Benchi, v. **Gavril ~**.

www.dacoromanica.ro

Beneşti, sat, <ţ. Tecuci; c. Stănişeşti, j. Bacău>; martor din ~ la cercetarea unei pricini pentru încălcarea unui vad de moară dintre s. Berteşti şi Hănăseni 215, 446.

Benia, căpitan, fratele lui Costantin; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Năneşti lui Isari vistier 234.

Benţea, v. **Drăgan ~**.

Berceşti, v. **Belceşti**.

Berchez, v. **Pătraşco ~**.

Berciul, v. **Ilii ~**, **Pătraşco ~**.

Berejniţa, pârâu; mori pe ~ 92.

Berendieşti, v. **Berindieşti**.

Berezăni, sat pe Elan, <ţ. Fălciu; Berezeni, c. ~, j. Vaslui>; partea Drăgaiei din s. ~ întărită fiicelor lui Vrabie fost postelnic, după judecată 238.

Berheci, popă; se judecă pentru hotarul s. Căutişeni 57.

Berheci, râu; <afluent al Bârladului la Negrileşti, c.s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; sat pe ~ 42.

Berheciu, v. **Lupea ~**.

Berindieşti, parte de sat; <ţ. Vaslui; înglobat în Micleşti, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite lui Grigorie <Miclescu> postelnic 401.

Berteşti*, sat, <lângă Cârja, c. Murgeni, j. Vaslui>; popă din ~ acuzat fără drept că a înecat un iaz din hotarul s. Hănăseni 214, 215, 446; în hotar cu s. Hănăseni 214, 215, 446.

Besericani, m-re, <ţ. Neamţ; în s. Bisericani, c. Viişoara, j. Neamţ>; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Romăneşti 75; hotarele unui loc de la Gârla Putnei stăpânit de m-rea ~ 76; stăpâneşte părţile din s. Ţigăneşti dăruite de către Tănasie fost vornic 247; locul m-rii ~ din braniştea de la munte 373, 399; egumen de la ~ IV.

Beşeni, v. **Băşeni**.

Bezerâceni, v. **Bezerăceni**.

Bezerăceni*, sat sub Bucovină, ţ. Hârlău; <parte a s. Buzeni, c. Băluşeni, j. Botoşani>; o jumătate din ~ se numeşte Buzeni 147; vechiul nume al s. Buzeni 363; v. şi **Buzeni**.

Bibarţu* (Ghieban), sat, <lângă Boţeşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ dăruită lui Dumitru uricar 415, 416; Mândrea din ~ a dăruit o parte din s. Todereşti 417.

Bica, v. **Ghica**.

Bicaz, pârâu; <afluent al Bistriţei la or. Bicaz, j. Neamţ>; în hotarul locului de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.

Biceşti*, sat, ţ. Neamţ.; <lângă Bălăneşti, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; părţi din ~ au fost dăruite m-rii Râşca 297; părţi din ~ vândute de m-rea Râşca lui Gavril <Coci> 297.

Bicul, tatăl lui Gligorie; fiul lui stăpân în Voroveşti 91.

Bigorca, fiica lui Petrea şi urmaşă a lui Ifrim Huru fost vornic, sora Zlatei şi a lui Gheorghie; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Bănileşti 141.

Bilaca, stăpâneşte o parte din seliştea s. Hăneşti 424.

Bilaş din Băbiceni, martor la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.

Bilaş, fiul Maricăi, fratele lui Vasâlie Broască, al lui Nacul şi al Antimiei; a vândut împreună cu fraţii şi rudele o parte din s. Broşteni 2, 5, 6, 63.

Bilaş, vecin din Sănăuţi, fratele lui Mălai 272.

Bilava, rudele lui ~ vând o parte din s. Martineşti 305.

Bilava, v. şi **Ştefan ~**.

Bilavinţi, sat, pe Vilia, ţinutul Hotin; <Beleavinţi, c. ~, j. Edineţ, R. Moldova>; aflat în stăpânirea lui Neculai Ureche după împărţirea moşiilor 42.

Bilăi, fiul Draghinei, nepotul lui Corju şi fratele Părascăi; vinde împreună cu sora sa părţi din s. Corjouţi 297.

Bilemschii din slobozia logofătului Pătraşco Ciogolea; martor la răscumpărarea unei părţi din s. Bobeşti 340.

Bilţu din Mânzăşti, martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.

Biluşca, fiica Burloaiei, sora Măriei şi a lui Arsenie; stăpâneşte fără drept mai multe părţi din s. Cotiujeni şi Bârliţi 275.

Birtoc, fiul Marei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca zlătar 329.

Birtoc, v. **Birtoceştii**, **Mafteiu ~**, **Toma ~**.

Birtorceştii, familie; ~ au primit bani din vânzarea s. Scânteia 327.

Bisericani, v. **Besericani**.

Biserică domnească, din Galaţi; egumen de la ~ cumpără vii la Vadul Ungurilor 254.

www.dacoromanica.ro

Bistricioara, pârâu; <afluent al Bicazului în muntele Piciorul Oncului>; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi s. Vânători şi Bălţăteşti 385.

Bistriţa, m-re, <ţ. Neamţ; în s. ~, c. ~ Viişoara, j. Neamţ>; cu hramul Adormirea Maicii Domnului 7; primeşte întărire pentru o jumătate din seliştea Tătăraşi 7; primeşte danie părţi din s. Ţigăneşti 247; egumen al m-rii ~ 441

Bistriţa, pârâu; <afluent al Siretului>; curătură pe ~ 85; în hotar 373, 374, 385, 399; sate pe ~ 283, 421; vadul râului ~ în hotar 385; m-re pe ~ IV.

Blăgeşti; sat; <ţ. Bacău; c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 406.

Blendea, popă, tatăl lui Hilip, bunicul Măricăi Brăioaia şi al lui Cornilie; nepoţii lui ~ schimbă părţi din s. Tupilaţi şi Verejeni 279; nepoata lui ~ vinde partea sa din s. Tupilaţi 279.

Blojul din Ionăşeşti, martor la vânzări din s. Buciumi şi Dingani 66, 471.

Boaghea; top., în hotarul s. Iurghiceni 459.

Bobeşti*, sat, pe Başeu; <ţ. Dorohoi; lângă Petricani şi or. Săveni, j. Botoşani>; părţi din ~ vândute lui Andreica diacon 224; parte din ~ vândută lui Pătraşco Ciogolea 340; diacon din ~ 340.

Bobici, v. **Ivaşco ~**.

Bodeiu, diac; scrie o mărturie în limba română 181.

Bodeşti, sat pe Cracău, <ţ. Neamţ; Bodeştii de Jos, c. Bodeşti, j. Neamţ>; parte din ~ stăpânită de Toma <Cantacuzino> ~ 121; părţi din ~ vândute lui Toma <Cantacuzino> 227, 322, 323, 386; părţi din ~ întărite lui Toma <Cantacuzino> 227, 387.

Bofe, căpitan, soţul Ilinţei; cumpără împreună cu soţia sa părţi din s. Creţeni 25.

Bogdan, armean, fiul lui Bacşa şi al Aşhatunei, fratele lui Luca, Necoară şi al lui Anton; vinde împreună cu părinţii şi cu fraţii săi o vie la Cotnari 289.

Bogdan, căpitan; martor la vânzarea unei părţi din seliştea s. Hăneşti 424.

Bogdan, diac, urmaşul lui Iuri şi tatăl lui Andronic, al lui Dumitru şi al Ştefanei, bunicul lui Bejan; a cumpărat o parte din satul Stânceşti, iar fiii şi nepoţii săi primesc întărire pentru satul Ostăpceni 314.

Bogdan Agiud, o bucată din partea lui ~ din s. Gereni 239.

Bogdan <al III-lea>, voievod, domn al Ţării Moldovei, fiul lui Ştefan cel Mare; acte de la ~ 100.

Bogdan <Lăpuşneanul>, voievod; a întărit m-rii Râşca s. Popeşti de la obârşia Vasluiului 145.

Bogdan, vătav de hânsari; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.

Bogdan, v. şi **Andronic ~**, **Dumitru ~**.

Bogdana, pârâu; <afluent al Similei la Coroeşti, c. ~, j. Vaslui>; vad de moară pe ~ 461; sate pe ~ 412, 461.

Bogdăneasa, v. **Irina ~**.

Bogdăneşti, sat pe Prut, ţ. Hotin; <Bogdăneşti, c. Teţcani, j. Edineţ, R. Moldova>; a fost stăpânit de Solomon fost vistiernic 72, 73, 74; vândut lui Iorga mare vistiernic 72, 73, 74

Bogdăneşti*, sat, ţinutul Iaşi; <lângă s. Zagarancea, c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42; în hotar cu s. Verdeşeni VIII.

Bogdăneşti, sat, ţ. Roman; <c. Traian, j. Bacău>; martori din ~ 12; părţi din ~ cumpărate de Ştefan Bechea 11, 12; întărite lui Ştefan Bechea 14; slugă domnească din ~ 427.

Boghea, fiica lui Grozav din Cosiţeni, soţia lui Toader Boghiul şi sora Chelsiei şi a lui Căzacol; a vândut lui Ionaşco Jora o parte din s. Iugani 138.

Boghean, vinde o parte din s. Ţoscani 406.

Boghiul, socrul lui Dumitru; ginerele lui ~ a vândut o parte din s. Pomârla 388.

Boghiul, v. **Toader ~**.

Boghiului, v. **Runcul ~**.

Bogza, v. **<Drăghici> ~**, **Lupul ~**, **Vasilie ~**.

Bohăeşti, v. **Buhăeşti**.

Boianciuc, sat; <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; împărţirea unor ocini din ~, Zastavna şi Toutrea 160.

Boicani, sat, v. **Băicani**.

Boişte, sat, ţ. Trotuş; <c. Căiuţi, j. Bacău>; carte domnească de apărare acordată marelui paharnic pentru moşia de la ~ 142.

Bojilă a cercetat o pricină din s. Gereni 239.

Bojorăni*, sat, <ţ. Bârlad; lângă Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; în hotar cu seliştea Negoeşti 130.

Bolaşco, tatăl Anei, bunicul lui Iachim, a lui Toader, al Anghelinei şi al Mariei 56.

Boldescul, primeşte împuternicire pentru a chema la judecată nişte răzeşi care au vândut o parte din s. Popeşti 418.

www.dacoromanica.ro

Boldescul, v. şi **Pătraşco ~.**
Boldeşti, sat <ţ. Suceava; c. Todireşti, j. Iaşi>; parte din ~ stăpânită de Dumitru Buhuş 150.
Boldeşti*, sat, ţ. Iaşi; <în hotar cu Bogdăneşti>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Boldor, tatăl lui Ştefan 241.
Bolea din Hulpăşeni; martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.
Bologeşti*, sat; <lângă Negreşti, ţ. Neamţ>; judecată pentru stăpânirea satului ~ 39.
Bolota*, sat pe Căinari, ţ. Soroca; <lângă Gura Căinarului, c. Putileşti, j. Soroca, R. Moldova>; oameni din ~ se judecă pentru stăpânirea seliştii Ştiuca înglobată în hotarul s. Bursuci, pierd 264.
Bolovanăş (Bolovăniuş), top.; în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte 374, 399.
Bolovaniuş, v. **Bolovanăş.**
Borâle (Borole), sat, <pe Başeu, ţ. Dorohoi; Borole, c. Hăneşti, j. Botoşani>; act domnesc pentru ~ 153; judecată pentru parte din ~ între urmaşii popii Ivanco şi cei ai lui Hilimon 232.
Borălean, v. **Condrea ~.**
Borăleanul, v. **Strătulat ~.**
Borălenul, v. **Borăleanul.**
Borca, top.; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi al s. Vânători şi Bălţăteşti 385.
Borce, fratele lui Coste; martor la o vânzare din s. Mogoşeşti 394.
Borcea, pârâu; sat pe ~ 200.
Borceşti* (Borceşti), sat, < pe Moldova; lângă Răuceşti, c. ~, j. Neamţ>; martor din ~ la pricina dintre sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435; slugă domnească din ~ 202.
Bordul, v. **Burdul.**
Borceşti, v. **Borceşti.**
Borghel, v. **Toader ~.**
Borici, v. **Boris Braevici.**
Boris (Borici) **Braevici**, nepoţii şi strănepoţii lui ~ primesc întărire pentru părţi din s. Dumeni, Epureni şi Ungureni 375; urmaşii lui ~ primesc întărire pentru o jumătate din s. Brăeşti 462.
Borleanul, v. **Borăleanul.**
Bornamiz, v. **Ştefan ~.**
Borodaci, martor la o vânzare din s. Hălmăgeşti 225; iscălitură 225.
Borole, v. **Borâle.**
Boroleanul, v. **Borăleanul.**
Boros vinde o parte satul Ungheni 40.
Borosăni, sat la obârşia Camencăi, ţ. Iaşi; <Borosenii Vechi, lângă Borosenii Noi, c. ~, j. Bălţi, R. Moldova>; judecată pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. ~ 18.
Borotco din Şetrăreni; martor la o vânzare 29.
Borşe, v. **Vasilie ~.**
Borzeşti, sat, <probabil Borzeşti, c. Ungureni, j. Botoşani>; parte din ~ vândută lui Dumitraşco Comşa 255; popă din ~ martor 255.
Bosie (Busiei), diacon; martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 331; iscălitură 331.
Bosie, popă; martor la o vânzare din Prigorceni 82, 83
Bosie, se judecă cu Timotie pentru părţi din s. Răcămuş 245.
Bosie Platon, martor la alegerea unei părţi din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98.
Bosiioc, martor la o vânzare din s. Borzeşti 255.
Boşmeiul, top.; în hotarul locului de la munte întărit m-rii Râşca 385.
Botăş, v. **Gligorie ~.**
Botăşeni, v. **Botoşinţi, Botoşani.**
Botăşinţi, sat, <probabil Botoşeniţa Mare, c. Calafindeşti, j. Suceava>; împărţit între fiii şi surorile lui Vasilie Mihăilescu 33, 240.
Boticiu, unchiul lui Vasilie din Năglupeşti; a vândut nepotului său o parte din s. Năglupeşti 157.
Botna, râu; sat pe ~ 429.
Botneanul, v. **Gligorie ~.**
Botoşani, târg; <m. ~, j. ~>; sat în ocolul tg. ~ 358; fost ureadnic de ~ 358; şoltuz 12, 204, 126; fost şoltuz, 116; scrisoare de mărturie scrisă la ~ 139, sigiliul tg. ~ 204; vornici/ureadnici de ~ 126, 358.
Botoşani, ţinut (sec. XIX); moşii din ~ 426.
Boţ, diacon din Urecheni; martor hotarnic în Ungheni 325.
Boţ, v. **Toader ~.**
Boţoacă, v. **Toader ~.**
Boţul, v. **Ghiorghie ~.**
Boul din Bârlad, slugă domnească; martor la vânzarea unor ţigani 257.
Boul, groapă; în hotar ~ 441.
Boul, popă 410; martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.
Boul, staroste de Cernăuţi; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini 188.
Boul, v. **Ştefan ~, <Toader> ~.**
Boureanul, partea lui ~ din s. Făureni 22, 112.

www.dacoromanica.ro

Boziiani, sat, <ţ. Neamţ; s. ~, c. ~, j. Neamţ>; popă din ~ martor la vânzarea unor părţi din s. Giurcani 371; zapis scris la ~ 371.
Boziu, v. **Toader** ~.
Braevici, v. **Boris** ~.
Brahă, v. **Nicoriţă** ~.
Brahea, v. **Tudor** ~.
Branişte, <domnească de la confluenţa Jijiei cu Prutul, ţ. Iaşi; j. ~>; vie la ~ dată lui Ion Cătina de către Lughin 156.
Brăescu, v. **Vasilie** ~.
Brăeşti, sat, ţ. Hârlău; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; împărţit între Vasilie Brăescu şi sora sa, Agafia 425.
Brăiasa, pârâu; iaz mare pe ~ în hotarul s. Brăeşti aflat în stăpânirea Agafiei 425.
Brăila, târg, <m. ~, j. ~>; martor din ~ la cercetarea unei pricini din s. Gereni 239.
Brăioaie, v. **Mărica** ~.
Brăiţăni*, sat, ţ. Fălciiu; <lântă Şuletea, c. ~, j. Vaslui>; fiii Anghelinei, fiica lui Cârstea vornic, schimbă parte din ~ pentru satul Cândeşti 51.
Brănişteri*, sat pe Başeu, ţ. Dorohoiului; <înglobat în Durneşti, c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~ vândute lui Toma <Cantacuzino> 30, 37.
Brănişteri*, sat, <desfiinţat, înglobat în s. Miron Costin, c. Trifeşti, j. Neamţ>; cheltuială pentru ~ 322; judecată pentru 323, 342, 343, 347.
Brăteanul, v. **Pătraşco** ~.
Brăteni, sat, pe Başeu, ţ. Dorohoi; <s. ~, c. Dobârceni, j. Botoşani>; judecată pentru stăpânirea unor părţi din s. ~ între fiii lui Mălai şi Vasili Cărăiman 360; poruncă pentru o cercetare în ~, Hăneşti şi Dolniceni 354; moşie pusă amanet de Costachi Jora (sec. XIX) 360.
Brăteşti, v. **Brătuleşti**.
Brătina, a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Hălăseni 302.
Brătuleni, sat, ţ. Iaşi; <~, c. Miroslava, j. Iaşi>; parte din ~ cumpărată şi întărită lui Vasilie Roşca vornic 444.
Brătuleşti (Brăteşti, Brătuleţi), sat, ţ. Roman; <c. Strunga, j. Iaşi>; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte după împărţirea moşiilor 43; a rămas neîmpărţit între Grigore Ureche şi nepotul său 43.
Broască, nepoţii şi strănepoţii lui ~ au vândut parte din satul Broşteni 63.
Broască, v. **Ştefan** ~, **Vasilie** ~.
Broiască, v. **Broască**.
Broşteni (Broştini), sat pe Jijia, unde a fost Târgul Broaştei, ţ. Iaşi; <c. Vlădeni, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Gheorghie Moţoc 2, 5, 6, 63.
Brudureşti, sat, ţ. Vaslui; <azi Tansa, j. Iaşi>; parte din ~ aflată în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Brut, postelnic; vinde părţi din Cureşniţa 172.
Brut, v. **Nacul** ~, **Pătraşco** ~.
Buboc, v. **Vasilie** ~.
Bubuiugi, sat pe Bâc, ţ. Orhei; <Bubuieci, c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; dăruit de Vasilie <Lupu> lui Marco jitnicer pentru slujbă A.
Buciucica, v. **Buhuceşti**.
Bucium, casă din partea lui ~ a s. Porceşti 260, 281.
Bucium, v. **Lupaşco** ~.
Buciumaş din Soleşti, martor la o vânzare din s. Soleşti 407; iscălitură 407.
Buciumi, sat, pe Siret, ţ. Tecuci; <Buciumeni, c. ~, j. Galaţi>, părţi din ~ vândute şi întărite lui Dumitraşco sulger 26, 471; martori din ~ 66, 471.
Buciumi, sat, ţ. Neamţ; <Buciumi-Precista, înglobat în Filipeşti, c. ~, j. Bacău>; judecată pentru împresurarea moşiei Răpezăşti dinspre ~ (sec. XVIII) 365.
Bucovina, acte menţionate într-un izvod al moşiilor din Moldova ale clerului din ~ vândute lui Tudori von Mustiaţă 181, 182, 183.
Buculei sluga marelui logofăt din Mădârjeci, martor la vânzarea unor părţi din s. Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93; scrie logofătului despre alegerea hotarelor s. Criveşti dinspre Pietriş 220.
Buda cel bătrân, popă din Tâlhăreşti, fiul lui Urilic şi nepotul lui Boris Braievici, fratele lui Rusu, al lui Ionaşcu şi al Nastasâiei; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Dumeni, Epureni şi Ungureni 375.
Buda, fiul lui Alivan şi fratele lui Gorce, Gavre şi al Vasilcăi; vinde o parte din s. Cârniceni 298.
Buda, popă, urmaşul lui Boris Braevici, tatăl lui Ionaşcu; primeşte întărire împreună fiul şi nepotul său pentru o jumătate din s. Brăeşti după judecată cu Grigorie Arbure 462.
Buda, străbunicul lui Gorghi căpitan; strănepoţii lui ~ primesc întărire pentru o parte din s. Vertep 113, 115.

www.dacoromanica.ro

Budeşti, sat, <c. Mogoşeşti, j. Iaşi>; judecată pentru părţi din ~ între călugării de la m-rea Bârnova şi Mierăuţă din Procelnici 16.

Budzea, v. **Ionaşco ~**.

Budzeni, v. **Buzeni**.

Bueban, v. **Ion ~**.

Buga din Chilieni, a vândut lui Lazor şetrar o parte din s. Băicani 22, 112, 132.

Buga; top. în hotarul s. Sacaluşeşti; semn de hotar IV.

Bugucica, v. **Buhuceşti**.

Buhainţi, v. **Buhalniţa**.

Buhaiul, pârâu sau iaz; în hotarul unui loc de la gura Jidovcăi 143.

Buhalnic, v. **Buhalniţa**.

Buhalnic, v. **Buhalniţa**.

Buhalniţa, sat, ţ. Hârlău; <c. Cepleniţa, j. Iaşi>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche 42; vii din ~ au rămas neîmpărţite între Grigore Ureche şi nepotul său 43.

Buhăeşti sat, <ţ. Vaslui; c. Vultureşti, j. Vaslui>; sătean din ~ vinde o parte din s. Prigorceni 331.

Buhloaia, partea ei din ~ din s. Micleşti 401.

Buhuceşti*, sat, <fost sat, lângă s. Miron Costin, c. Trifeşti, j. Neamţ>; împărţit între urmaşii lui Vasilie Mihăilescu 33, 240.

Buhuş, spătar; poruncă pentru cercetarea hotarelor poienilor lui ~ 427.

Buhuş, v. şi **Dumitru ~, Ionaşco ~**.

Bujor, pârâu; act pentru un sat de pe ~ 140.

Bujoranul, v. **Costantin ~**.

Bujoreni*, sat, <lângă Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; în hotarul seliştii Negoeşti 131.

Bulăeşti, sat, <lângă s. Belzeni, c. Dragomireşti, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Ştefan de la vărul său Toader 81.

Bulboci, sat pe Căinari, ţ. Soroca; <Bulboci, c. ~, j. Soroca>; vândut lui Gavril <Coci> 297.

Bulbucani, sat, <ţ. Iaşi; s. ~, c. Gropniţa, j. Iaşi>; înştiinţare pentru alegerea hotarelor s. ~ 344; martor din ~ la o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.

Bulcoae, mama lui Gligorie; fiul ei a vândut o parte din Oseşti 337.

Bumboteşti, sat, ţ. Iaşi; <Bumbăta, j. Ungheni, R. Moldova>; părţi din ~ vândute lui Toderaşco <Ianovici> 176, 184, 290, 395.

Buna, fiica lui Trif, nepoata Vişei; a vândut împreună cu rudele lui Sacaluş fost vătav părţi din s. Ţigăneşti 248.

Buneşti*, sat; <lângă s. Belzeni, c. Dragomireşti, j. Vaslui>; martor din ~ la o vânzare din s. Dragomireşti şi Bulăeşti 81;

Buneşti, sat; <pe Crasna; Buneşti-Avereşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ întărită după judecată lui Costantin stolnicel 356; o parte din ~ a fost pusă zălog 356.

Buniţa, v. **Toader ~**.

Buniţeasca, v. **Avrămiia ~**.

Bunuşea, fiica lui Hilimon; a vândut o parte din s. Buoreni lui Pântea 232.

Buoreanul, v. **Toader ~**.

Buoreni, sat pe Moldova, ţ. Suceava; <c. Moţca, j. Iaşi>; părţi din ~ au fost vândute lui Pântea din ~ 232.

Burdugan din Dragomireşti; martor la o vânzare din s. Dragomireşti şi s. Bulăeşti 81.

Burdugani*, sat; <ţ. Vaslui; lângă Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; urmaşa lui Belie din ~ vinde o parte din s. Negoeşti 163.

Burdul, strănepotul lui vinde o parte din s. Buciumi 26.

Burduşeşti, sat pe valea Zăbrăuţului; <lângă Mărăşeşti, or. ~, j. Vrancea>; parte din ~ vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98; martor din ~ 98.

Burgău, v. **Bârgău**.

Burghelea (Burgheli) din Tăbălăeşti, martor la o danie din s. Todireşti 415, 416.

Burlad, v. **Bârlad**.

Burlamitu, v. **Costantin**.

Burlamiz din Gunzar, martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

Burlă din Putna, tatăl Costandei şi socrul lui Ion Jilavă; fiica şi ginerele lui ~ vând parte din s. Buciumi 26.

Burlă, popă, fratele lui Mihalcea; fratele lui ~ a vândut o parte din s. Buoreni lui Pântea 232.

Burloaia, mama Biluşcăi, a Măriei şi a lui Arsenie; fiii ei ţin fără drept mai multe părţi din s. Cotiujeni şi Bârlinţi 275.

Bursuci*, sat, <lângă Gura Căinarului, c. Putileşti, j. Soroca, R. Moldova>; stăpânit de Safta Şoldăneasa 264; seliştea Ştiuca alipită hotarului s. ~ 264.

Busca, fiica Tofanei Piilişoaia; a vândut lui Neniul vornic de gloată o parte din s. Roşiori, ţ. Cârligătura 283.

Busiei, v. **Bosie**.

Busteşti*, selişte, ţ. Fălciu; <lângă Peicani, c. Găgeşti, j. Vaslui>; întărită lui Vasilie Corlat şi rudelor sale; ~ cu loc de heleşteie şi de mori 64.

www.dacoromanica.ro

Buta, staroste de Putna; alege o parte din s. Burduşeşti 98; fost pitar; cumpără un vad de moară din s. Gligoreşti 111; vinde un vad de moară pe apa Putnei, în s. Gligoreşti 112.

Buta, vornic de poartă; dă mărturie, martor 35, 171, 176, 251, 286, 431, 437, 473; iscălitură 286, 431, 473.

Bute, v. şi **Petre ~**.

Buteşti, sat; <Boteşti, c. Ungureni, j. Bacău>; om din ~ vinde o vie din dealul dinspre Spărieţi 156.

Butici*, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, lângă Lucăceni, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~ aflată în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Butiuman, v. **Ionaşco ~**.

Buţea, v. **Bălan ~**.

Buţul, vecin din Liteni, tatăl lui Luca; jirebia fiului său a fost vândută 109.

Buţurco, tatăl lui Costin; fiul său se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Bezeräceni 147, 363.

Buzdugan, v. **Ionaşco ~, Panaite ~**.

Buzeni (Budzeni), sat, ţ. Hârlău, sub bucovină; <Buzeni, c. Băluşeni, j. Botoşani>; în hotar cu s. Coşuteni 363; jumătatea din s. Bezeräceni numită ~ este întărită lui Isac Căşoteanul 147; jumătate din ~ vândută de fiii lui Toader Coşuteanul este întărită lui Iorga vistiernic 363.

Buznăi, v. **Vasilie ~**.

Buzulucă din Mânjeşti, martor 85.

C

Caceaun, v. **Pană ~**.

Caliiana, strămoaşa lui Tomşea Hrana; urmaşul ei a vândut părţi din Starosilţi 100.

Calimach, v. **Callimachi**.

Calist, ieromonah la m-rea Brazi (sec. XIX); copiază un act 370.

Callimachi, v. **Al. ~, Gavril ~**.

Ca<l>odi, părţile lui ~ din s. Tomuzeni 118.

Camenca, pârâu; <afluent al Prutului la Coiuceni, j. Făleşti, R. Moldova>; sat pe ~ 18.

Candachia din Răsipeni, fiica lui Ion Tecliş şi nepoata lui Glăvan; vinde partea ei din s. Răsipeni lui Costantin Ciurea 21.

Candachia, fiica Chirenei, sora Măriei şi a Elenei, nepoata lui Dumitru Grecul; vinde împreună cu surorile sale părţi din s. Bulboci 297.

Candachia, mama Măriei şi soţia lui Grigorie Hurmeziul; vinde împreună cu soţul şi fiica o prisacă din s. Popeşti lui Pătraşco Măscău 23.

Candachia, nepoata lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu rudele ei o parte din satul Drăguşeni 319.

Candachia, soţia lui Fârtat şi mama lui Vasilie; fiul ei vinde lui Nacul Brut o parte din s. Năvrăpeşti 468, 470.

Candachiia, fiica Nastasiei, nepoata lui Toader Ungurul şi sora Drăgunei, rudă cu Vasilie Banul; a vândut împreună cu sora ei o parte din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 400, 419.

Candachiia, soţia lui Grigorie Hermeziul; pune zălog împreună cu soţul ei s. Popeşti 155.

Canta, v. **Cantacuzino**.

Canta, v. **Costantin ~**.

Cantacuzino, familie (sec. XVIII); documente ale unui boier din familia ~ 206.

Cantacuzino, spătar (sec. XVIII); iscălitură pe verso-ul unui act 274.

Cantora hotărâturilor oblastiei Basarabiei (sec. XIX), copii autentificate de ~ 211, 212.

Capotă, v. şi **Cozma ~, Ionaşco ~**.

Capşea, tatăl Maricăi; fiica lui ~ a vândut lui Neaniul vornic o parte din s. Roşiori 283.

Capşea, v. **Căzacul ~, Simion ~**.

Cara, v. **Dumitraşco ~**.

Caraiman, v. **<Ion> ~, Gligoraşco ~, Vasilie ~**.

Carp, v. **Gheorghe ~**.

Carpu a cercetat o pricină din s. Gereni 239.

Carpu, fost popă; primeşte întărire pentru un loc de casă după judecată cu Pântea Ghigul 454.

Carâmbu Pânte, nepotul Dochiei Ciorboie; martor la o danie 307.

Carapciu, sat; <pe Siret; azi în Ucraina, r. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; martor din ~ 53.

Catacozino. v. **Cantacuzino**.

Catargiul, v. **Apostol ~, Gheorghie ~**.

Catrina Şeptelici, soţia lui Iacovachi Moţoc; izvod al actelor neamului Şeptelici găsit în casa răposatei ~ (sec. XIX) 433.

www.dacoromanica.ro

Catrina, soţia lui Dumitru uricar cel bătrân; dăruieşte morile de pe Bârlad m-rii Vatoped 58.
Catrina, soţia lui Ionaşco Hadăr, mama lui Trifan, a lui Dămian şi a lui Chiriac; vinde împreună cu fiii ei o parte din s. Tupilaţi 277.
Cazac, v. **Grigorie** ~.
Cazacul, poslușnic al Mitropoliei; scutit de dări 430.
Cazacul, v. şi **Gligorii** ~.
Căbiceni, sat, ţ. Dorohoi; <în or. Darabani, j. Botoşani>; părţi din ~ întărite lui Gavrilaş Mateiaş fost logofăt 404; poruncă pentru cercetarea încălcării hotarului s. Corneşti dinspre ~ 205; izvod cu actele s. ~, alcătuit în anul 1751 cu prilejul judecăţii cu Ioniţă Iamandi 404.
Căcaci (Căcaţi), vale; în hotar ~ 441.
Căcaina, pârâu; <afluent al pârâului Sârca>; în hotarul seliştii Dădeşti 151.
Căcăceni*, sat pe Miletin, ţ. Hârlău; <lângă Chiţoveni, c. Flămânzi, j. Botoşani>; parte din ~ vândută lui Constantin vornic 284, 286, 287, 288.
Căinari, pârâu, <afluent al Răutului, la Gura Căinarului; c. Putileşti, j. Soroca, R. Moldova>; sate pe ~ 264, 297.
Călara (greşit pentru: Clara), v. **Tudor al** ~.
Călimăneşti, sat, ţ. Putna; <s. ~, c. Pufeşti, j. Vrancea>; călugării de la m-rea Tazlău solicită alegera părţilor din ~ dinspre răzeşi 69.
Călineşti, sat, <pe Brusniţa, ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, r. Vaşcăuţi, reg. Cernăuţi>; nepoţii şi strănepoţii popii Toma din ~ împart s. Sinehău şi jumătate din s. Cernăcău 203; martori din ~ la vânzări din Horoşăuţi şi Bălăceni 53, 104, 107, 203.
Căpăţână, v. **Ionaşco** ~.
Căpoteşti*, sat; <ţ. Putna; desfiinţat, înglobat în s. Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martor hotarnic din ~ în s. Ţigăneşti 247, 248.
Căprianu, fiul Bacei, nepotul Ghindei; a vândut lui Petre Micicoiu o parte din s. Văcăreşti 303, 474.
Căras, v. **Gavrilă** ~.
Cărăcaş, agă; dă mărturie pentru o vânzare din s. Frijeni 251.
Cărăiman, v. **Caraiman**.
Căşiţele, bucovină ce se numeşte ~ 95.
Căşoteanul, v. **Isac** ~.
Căşoteni*, sat, <în gura Lohanului, care s-a numit Sârbi; lângă Târzii, j. Vaslui>; Sava din ~ întoarce o parte din s. Leoşti 68.
Cătămăreşti (Cătămărăşti), sat, ţ. Hârlău; <Cătămăreşti, j. Botoşani>; fiul lui Nicoară din ~ martor la o vânzare din s. Bălăceni 105; parte din ~ dată lui Toader Dohatco în schimbul unei părţi din s. Bălăceni 114; parte din ~ dată de Strătulat Dobrenchi în shimbul unei părţi din s. Bălăceni 338.
Cătănaşi*, sat, pe Covurluiul Sec, ţ. Covurlui; <lângă Zărneşti, c. Jorăşti, j. Galaţi>; parte din ~ vândută lui Pană paharnic 88.
Cătena, v. **Cătina**.
Cătina, v. **Ion** ~.
Căţeleşti, sat; <pe Siret; azi s. Siretul, c. Săuceşti, j. Bacău>; fiii şi ginerele lui Ciomârtan din ~ cumpără o parte din s. Alboteşti 117.
Căucești, parte a s. Drăguşeni, pe Stavnic, ţ. Vaslui; vândută lui Andoca şi soţiei acestuia 334, 437.
Căueşti, sat, ţ. Vaslui; <pe Bârlad; inclus în Zizinca, jud. Vaslui>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Căuia, v. **Ionaşco** ~.
Căutişeni*, sat; <la Cobâle, numit înainte Ilieşeşti; desfiinţat şi înglobat în Poiana, c. Negri, j. Bacău>; judecată pentru hotarul s. ~ 57; popă din ~ 57.
Căzac din Ghireni, a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.
Căzacol, fiul lui Grozav din Cosiţeni şi fratele Boghei şi al Chelsiei; partea lui ~ din s. Iugani 138.
Căzacul din ...baţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Culiceni 158.
Căzacul din Bătineşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Ţigăneşti 247, 248.
Căzacul din Sărăţeni; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.
Căzacul, fiul lui Costea Ciulei; a vândut a treia parte din s. Plopeni lui Toader şi Isac 80; a vândut seliştea Badeuţi lui Pătraşco Ciogolea 80.
Căzacul, fiul lui Gheorghie comis; vinde o parte din s. Plopeni 466.
Căzacul, fiul lui Zbierea, strănepotul lui Hilimon; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle 232.

www.dacoromanica.ro

Căzacul, fiul lui Zlatul, nepotul lui Todică din Ghermăneşti; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti, după judecată 458.
Căzacul, tatăl Grăpinei; fiica lui ~ participă la împărţirea unor moşii 47.
Căzacul Capşea, tatăl lui Necula şi al lui Dumitru; unde a fost casa lui ~ 56.
Căzacul Zbiera, dă mărturie împreună cu vornicii şi şoltuzul de Botoşani pentru alegerea hotarelor s. Costineşti, Vancicăuţi, Cirvăceşti şi Şarba 126.
Căzan mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 391.
Căzan, postelnic; a vândut o parte din s. Păstrăveni 297.
Căzăneşti, sat, <pe Răut, ţ. Orhei; c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte 42; a rămas neîmpărţit între Grigore Ureche şi nepotul său 43.
Câmpul lui Dragoş, <zonă între Bistriţa şi Tazlău, la nord şi la sud de Nechid, j. Neamţ>; sat în ~ 421.
Cândescul, nepotul său Vasilie Cândescul vinde părţi din s. Cândeşti 24.
Cândescul, v. **Vasilie** ~.
Cândeşti, sat, lângă Turiia, ţ. Iaşi; <înglobat în Perieni, c. Probota, j. Iaşi>; parte din ~ cumpărată de Pană cupeţ şi alipită la stăpânirile din s. Cucorăni 24, 308; rezumatul unui act pentru vânzarea locului Aluniş în izvodul actelor moşiei ~ (sec. XVIII-XIX) 308, 475.
Cândeşti, sat pe Siret; <ţ. Suceava; c. Cândeşti, j. Botoşani>; parte din ~ primită de Antimiia şi de soţul ei Lupul Bucium după împărţirea moşiilor 237; dat în schimbul unor părţi din s. Brăiţăni 51.
Cârceiu, v. **Toader** ~.
Cârcotă, v. **Ilie** ~.
Cârcul, dă mărturie, martor la un schimb de moşii 114; iscălitură 114.
Cârje, fiul Măriicăi, nepotul Vasilcăi; vinde împreună cu verii săi o parte din satul Drăguşeni lui Andoca <zlătar> 316.
Cârlianţă, v. **Ştefan** ~.
Cârlig, v. **Toader** ~, **Vasâle** ~.
Cârligătura, ţinut; <în j. Iaşi>; sate din ~ 34, 42, 43, 54, 95, 283, 171, 207, 228, 229, 244, 368, 394; om din ~ 324.
Cârligi, sat, ţ. Neamţ; <s. ~, c. Filipeşti, j. Bacău>; judecată pentru încălcarea moşiei Răpezăşti dinspre ~ (sec. XVIII) 365.
Cârniceni, sat, <ţ. Cârligăturii; s. ~, c. Ţigănaşi, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute lui Neaniul vornic 298.
Cârnului, v. **Poiana** ~.
Cârstâna, fiica lui Anton, mama Măriei şi a Ştefaniei; fiicele ei au vândut o parte din s. Răciulcşti 276.
Cârstâna, soţia lui Melencea; fiii ei au vândut o parte din s. Ţigăneşti 247.
Cârste din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.
Cârste, fiul Măricăi şi fratele lui Vasilie, Gligoraşco, Isăil şi al lui Andrei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca 329.
Cârstea a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Docani 193.
Cârstea din Borceşti, dă mărturie pentru cercetarea unei pricini 202.
Cârstea din Dobroleşti, tatăl lui Ghiorghi şi al Măriei; copiii lui ~ au vândut o parte din s. Hălăseni 302.
Cârstea din Semeni, martor la o vânzare din s. Dragomireşti şi s. Bulăeşti 81.
Cârstea, din neamul Birtoceştilor; s-a judecat cu Pătraşco Boldescul pentru vânzarea fără drept în satul Scânteia, pierde 327.
Cârstea, fiul lui Gavrilaş; a vândut o parte din s. Vâştileşti 412.
Cârstea, popă din Codăeşti; se judecă cu Dumitru fost vornic pentru o parte din s. Todereşti 417.
Cârstea se judecă împreună cu rudele sale cu Ştefan Moimăscul pentru o parte din s. Bărboşi şi pentru o prisacă 464.
Cârstea, fost şoltuz de Bârlad; a dat mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Docani 193.
Cârstea, ţigan, soţul Mirlei şi tatăl lui Condrea, Ivan, al Măriiei, Eftimiiei şi al Nastasiiei; este întărit împreună cu familia sa lui Bălan pârcălab de Hotin 369.
Cârstea, vătav de târgul Iaşi; primeşte danie o parte din s. Iurghiceni 459.
Cârstea, vecin din Sănăuţi, fiul lui Gavril 272.
Cârstea, fost mare vornic; tatăl Anghelinei; nepoţii lui ~ schimbă părţi din s. Cândeşti şi Brăiţăni 51.
Cârstea Dracea, din Sineuţi, fiul lui Goian din Jadova; martor la vânzarea unei părţi din s. Turiiatca 53; iscălitură 53.
Cârstea Drăguş, fiul lui Drăguş, fratele lui Vasilie; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Micleşti, din jumătatea care se numeşte Berindieşti 401; diac; scrie act domnesc în limba română 33.

Cârsteşti, v. şi **Cristeşti**.
Cârstian, fiul lui Avram, s-a tocmit cu Toderaşco pârcălab pentru nişte case, bucate şi vecini din s. Soloninca Cotela 352.
Cârstian, logofăt; cumpără o parte din s. Bălăceni de la Antimiia 107.
Cârstian, v. şi **Dumitraşco ~**.
Cârstianu, feciorul Mensei; martor la vânzarea unei părţi din s. Văcăreşti 474.
Cârstiian a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Cârstiian, tatăl lui Irimia; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Văcăreşti 474.
Cârstiian, v. **Ionaşco ~**.
Cârstina, fiica Chielsiei şi nepoata lui Dumitraşco din Draxini, şi strănepoata lui Alexa fost şetrar, sora Axiniiei şi a Anghelinei; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru o parte din s. Draxini 358.
Cârstina, fiica lui Alexa, nora popii Iane din Galaţi; vinde împreună cu soţul şi fiii ei o vie de la Vadul Ungurilor ce o primise zestre 254.
Cârstina, fiica lui Trif, nepoata Vişei; a vândut împreună cu rudele lui Sacaluş fost vătav părţi din s. Ţigăneşti 248.
Cârstina, mama lui Arpentie, al lui Tănasie şi al lui Casiian 56.
Cârstina, mama lui Costantin; fiul ei se judecă pentru o parte din s. Bălăceni cu Antimiia 107.
Cârstina, preoteasă, soţia popii Purece, mama lui Simion Purece şi bunica Anghelinei şi a Salomiiei; nepoatele ei vând părţi din Bodeşti şi Dăncesti 323.
Cârstinia, soţia lui Lughin; cumpără împreună cu soţul ei o vie din dealul dinspre Spărieţi 156.
Ceahlău, munte; m-re sub ~ IV.
Ceapul, v. **Ţapul**.
<Ceaurul>, v. **Vasilie ~**.
Cehan, martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.
Cehan, v. şi **Racoviţă ~**.
Celebi, v. **Abdul ~**, **Costandin ~**.
Cepiiaş, top.; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.
Cepleniţi, sat, ţ. Hârlău; <s. Cepleniţa, c. ~, j. Iaşi>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche 42.
Ceremuş, pârâu; <afluent al Prutului la Vaşcăuţi, reg. Cernăuţi, Ucraina>; sat pe ~ 230.
Cereşnica, top.; în hotarul unei părţi din s. Vişniţa 230.
Cerlina Mare, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, nume ucrainizat: Cerlenivka, c. ~, r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ moştenite de fiica Grăpinei Prodăneasa 94, 346.
Cerlina Mică*, sat, pe pârâul Cerlina, <ţ. Hotin, azi în Ucraina, probabil lângă Pilipăuţi, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; parte din ~ întărită lui Gavrilaş Mateiaş după judecată cu Bălan fost comis 381.
Cerlina, pârâu; sat cu loc de iaz şi moară pe ~ 381.
Cerna, fiica lui Bâlea şi mama popii Matei; fiul ei a vândut o parte din s. Ruseni 401.
Cernat, tatăl lui Ştefan 51.
Cernăcău, sat, pe Topliţă, ţ. Cernăuţi; <r. Zastavna, reg. Cernăuţi, Ucraina>; jumătate din ~ cu loc de heleşteu şi moară în Topliţă împărţit între urmaşii lui Miron Onciul din Herţa 203.
Cernăuţi, târg, <azi în Ucraina, or. ~, reg. ~>; Gheorghiţă starostele de ~ dă mărturie cu privire la judecata cu Petre cojocarul pentru dughene în Cernăuţi 87; şoltuz şi pârgari din ~ 305; orăşeni din ~ C.
Cernăuţi, ţinut; <reg. ~, azi în Ucraina>; sate în ~ 43, 53, 59, 61, 92, 104, 165, 203, 216, 230, 305, 306, 383, C; staroşti de ~ 52, 175, 188.
Cernea, v. **Simion ~**.
Cernica, ginerele lui Giosan; a vândut o parte din s. Uşereşti 400, 419.
Cerviceşti, sat, <pe Bucecea, ţ. Hârlău; Cerviceşti, j. Botoşani>; act de la Vasilie Lupu menţionat într-o anafora pentru împresurarea moşiilor Teişoara şi Nicşăni dinspre ~ 426.
Cetăţuia, m-re; <în m. Iaşi, j. ~>; perilipsis de acte arătate de vechilul m-rii ~ pentru moşia Şendreni (sec. XIX) 196, 197.
Cetereni*, sat, <ţ. Cârligătura; lângă Hoiseşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; săteni din ~ martori hotarnici în Ciureşti şi Ungheni 311.
Cheile Işnovăţului (Chiei), sat, ţ. Lăpuşna; <înglobat în Ialoveni, j. Chişinău, R. Moldova>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42; Hariton din ~ se judecă pentru o parte din s. Bâzdăgeni 420.
Chelsia (Chelsie), fiica lui Grozav din Cosiţeni, soţia lui Cornea, sora Boghei şi a lui Căzacol; vinde lui Ionaşco Jora o parte din s. Iugani 137, 138.

www.dacoromanica.ro

Chelsia, fiica lui Petrea, nepoata lui Jurjea; vinde împreună cu alţii părţi din Jigoreni 97.
Chelsiia, fiica lui Simion şi a Măriicăi, nepoată de frate lui Avram şi sora Odochiiei; vinde împreună cu mama şi cu sora ei o parte din s. Căcăceni 284.
Chelsiia, fiica Maricăi, nepoata lui Ionaşco vătav de Săuceşti şi soră cu Gligorie şi cu Ţuica; vinde împreună cu mama şi fraţii ei părţi din s. Bogdăneşti 12, 14.
Chelsiia, fiica Părascăi, sora lui Gheorghiţă, a Mariţei, Avrămiiei şi a lui Toader; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Mihăeşti pentru a plăti o duşegubină a Mariţei 278.
Chereghina, fiica Stancăi, nepoata lui Dumitru D... şi strănepoata lui Stanciul din Dăneşti; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Dăneşti 21.
Cheruţa Gligăi, martoră la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.
Chervasie, popă; scrie zapisul vânzării unor părţi din s. Crăiceni şi Tomceşti 442.
Cheşco, v. **Simion ~**.
Chicere, top.; în hotarul s. Draxini 358.
Chicoş, şetrar; martor ~ 20.
Chicoşea, sat; <pe Sohului, ţ. Covurlui; j. Galaţi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.
Chiei, v. **Cheile Işnovăţului**.
Chielsia, fiica lui Dumitraşco din Draxini şi a Băluţei Dumitrăşcoaie, mama Axiniiei, Cârstinei şi a Anghelinei 358.
Chifanie, martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.
Chigheci, ţinut; <în fostele r. Leova, Cahul şi parte din Comrat şi Vulcăneşti, acum în j. Lăpuşna şi Cahul, R. Moldova>; bani furaţi dintr-o slujbă domnească la ţ. ~ 231; sat din ~ 330.
Chigheci, v. şi **Slobozia ~**.
Chilia, poiană; în hotarul s. Boldeşti 150.
Chilieni, sat <pe Pereschiv, ţ. Tutova; c. Coroieşti, j. Vaslui>; săteni din ~ vând părţi din s. Băicani 22, 132; căpitan din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Colfăşeni 263.
Chirca, tatăl lui Toader Chirculeţ, a Magdei şi bunicul lui Ştefan Chirculescul; fiul şi nepotul vând o parte din s. Tomuzeni 119.
Chirculescul, v. **Ştefan ~**.
Chirculeţ, v. **Toader**.
Chireana (Chirina), fiica popii Hilip, nepoată a lui Broască; a vândut împreună cu rudele ei părţi din s. Broşteni lui Ionaşco Cujbă 2, 5, 6, 63.
Chirena, fiica lui Dumitru Grecu şi mama Măriei, Candachiei şi Elenei; amintită într-o vânzare din s. Bulboci 297.
Chiriac, ban (sec. XIX); autentifică o copie 163, 403.
Chiriac, fiul lui Ionaşco Hadăr şi al Catrinei, nepotul lui Petre, strănepotul lui Irimia, fratele lui Trifan şi al lui Dămian; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Tupilaţi 277.
Chirica, fiul lui Petriman din Sărăţeni şi fratele lui Păcurar; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215; vinde împreună cu fratele său nişte ţigani Tofanei Costăchioaia, după judecată 257.
Chiriceşti, familie; perilipsis al documentelor Chiriceştilor pentru părţi din s. Ghermăneşti (sec. XIX) 458.
Chiriiac, fiul lui Hacea din Negoieşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Chiriiac, negustor din Suceava; martor la vânzarea unor părţi din s. Porceşti 342.
Chiriiac, fost pitar; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 226.
Chiriiac, vornic de Botoşani; trimite marelui logofăt scrisoare de mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.
Chiriiacu, ţine viile familiei Ureche de la Zlodica 43.
Chiril, diac; martor 441.
Chiril, v. şi **Chirilă**.
Chirila, scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Soleşti 407.
Chirilă, fiul lui Avram Mătei şi tatăl lui Gheorghi; amintit într-o vânzare din s. Balcoşăşti 309.
Chirilă, popă din Prăjeşti; martor la vânzarea unor părţi din satul Bogdăneşti 12, 14.
Chirilă (Chiril), popă, tatăl lui Melintie din Torceşti 324.
Chirina, v. **Chireana**.
Chiriţa, a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Chiriţa, martor la o tocmeală din s. Năglupeşti 157.
Chiriţă, v. **Dumitrache ~ Paleologu**.
Chiriţoaia, soţia lui Chiriţă postelnic; a avut acte pentru stăpânirea unor părţi din s. Holohoreni 339.

www.dacoromanica.ro

Chirvasia, fiica lui Toader Boziu, sora lui Nohit şi a lui Ilie; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.
Chişinău, oraş (sec. XIX); <m. ~, R. Moldova>; acte autentificate la ~ 211, 212.
Chişineu, v. **Lazor ~**.
Chiujdeni*, sat, pe Vaslui; <lângă Chirceşti, c. Micleşti, j. Vaslui>; jumătate din ~ întărit popii Mafteiu după împărţirea moşiilor între urmaşii Vărvarei şi ai Tudorei 451.
Chiul, socrul lui Ionaşco; ginerele său martor la alegerea unor părţi din s. Budeşti 16.
Ciabrău, sat pe Prut, ţ. Hotin; <Cebrău, j. Edineţ, R. Moldova>; jumătate din ~ vândut şi întărit Agafiei, sora lui Vasilie Brăescu 425.
Cicicani*, sat; <azi în Ucraina, lângă Forosna, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; jumătate din s. ~ întărită lui Ursu vătav 71.
Cilibiu, v. **Vasilie**.
Cinciul, v. **Vasilie ~**.
Ciobotarul, v. **Ghiorghi ~**.
Ciocan, fiul lui Negrilă, nepotul lui Muşat şi tatăl Magdei; amintit într-o vânzare din s. Cârniceni 298.
Ciocârlan, ţigan al m-rii Pobrata; acuzat fără drept pentru furtul unor cai ai Fugăi din Forăşti 70; bucate luate lui ~ fără drept 70.
Ciochină, vătav, fiul Micăi din Onăşcani, tatăl lui Dumitru cel bătrân, al Dordei, Todosiiei şi al Nastasiiei; copiii lui ~ vând o parte din s. Ciureşti 217, 218.
Ciogolea, v. **Constantin ~, Pătraşco ~**.
Ciohârlâc; top.; în hotarul s. Sacaluşeşti; semn de hotar IV.
Ciohoreni (Ciohorăni), sat, <ţ. Suceava; Ciohorăni, c. Mirosloveşti, j. Iaşi>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 453, 467, 468.
Ciolan, v. **Ionaşco ~**.
Ciolăneşti, sat, ţ. Soroca; <pe Răut; probabil lângă Prajila, j. Soroca, R. Moldova>; în hotar 98; parte din ~ aflată stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Ciolpăneasa, mama lui Petrea, bunica lui Ion Ciurea; nepotul ei vinde două case din s. Porceşti 260, 281.
Cioltani*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Popeşti, j. Iaşi>; parte din ~ aflată în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Ciomârtan din Căţeleşti, socrul lui Ionaşco; fiii şi ginerele lui ~ cumpără o parte din s. Albotești 117.
Ciomârtan, nepotul lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu rudele sale o parte din satul Drăguşeni lui Andoca 319, 329.
Ciora, tatăl Măriicăi Dăndoe; fiica ei a vândut o parte din s. Forăşti 414.
Ciorbeşti*, sat; <ţ. Putna; j. Vrancea>; om din ~ a vândut o parte din s. Mogeşti 191.
Ciorboe, v. **Dochie ~**.
Ciorte, v. **Ionaşco ~**.
Ciorteşti, sat; <ţ. Vaslui; c. Ciorteşti, j. Iaşi>; parte din ~ dăruită de Ionaşco Ciorte m-rii Golia după moartea sa 3, 58.
Ciorăni*, sat, <ţ. Tutova; lângă Blăgeşti, c. ~, j. Vaslui>; Toadir Beghiul din ~ martor la o danie din s. Todireşti 415.
Ciotiche, casa lui ~ în hotarul unei părţi din s. Vorniceni 370.
Cirvăceşti, sat; <s. Cerviceşti, c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; mărturie pentru hotarele unor părţi din ~ 126.
Ciudin, negustor din Bârlad; martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.
Ciudinschi, partea lui din s. Martineşti cumpărată de Lupul Stroescul de la Grozav şi Măricuţa 305.
Ciulei, v. **Costea ~**.
Ciumăleşti, sat; <probabil Ciumuleşti, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; Ion din ~ se judecă pentru o iapă cu Bechea 4.
Ciunceşti, sat, <ţ. Cârligătura; inclus în Cristeşti, c. Brăeşti, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unor părţi din s. Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93; martor din ~ la o danie din s. Iurghiceni 459.
Ciure, v. **Costantin ~**.
Ciurea, v. **Ion ~, Ionaşco ~, Mihăilă ~, Vasilie ~**.
Ciureleşti, sat, ţ. Bârlad; <lângă Tomeşti, j. Vaslui>; aflată în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Ciureşti, sat, la gura Delei, pe Prut, ţ. Iaşi; <înglobat în or. Ungheni, j. Ungheni, R. Moldova>; a şasea parte din ~ cumpărată de Iorga mare vistiernic de la Vasilie şi Ghiorghie 40, 217, 218, 268, 269, 311.
Ciurla, fiica Măricăi, nepoata lui Marco şi sora Antemiiei; vinde împreună cu sora şi cu alte rude ale ei partea lui Marco din s. Turbăteşti 390.
Ciurlic, se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Brăeşti cu urmaşii lui Boris Braevici 462.

www.dacoromanica.ro

Cleja Mare (Clejea Mare), pârâu; în hotarul unui loc de lângă s. Faraoani 436.
Cleja Mică (Clejea Mică), pârâu, în hotarul unui loc de lângă s. Faraoani 436.
Cleja, sat; <ţ. Bacău; Cleja, j. Bacău>; loc de lângă Faraoani spre ~ vândut lui Evloghie episcop de Roman 436.
Clicești, v. **Clipicești**.
Climești, sat; <pe Pârâul Negru, ţ. Neamţ, c. Făurei, j. Neamţ>; în hotar cu s. Prăjăşti şi Bârjoveni 178.
Clinciu, v. **Toader ~**.
Clipicești (Clicești), sat; <c. Ţifeşti, j. Vrancea>; mori din ~ dăruite de Ursul Vartic m-rii Soveja; om din ~ s-a judecat cu Ursul Vartic pentru stăpânirea a două mori 167; parte din ~ vândută lui Iorga vistiernic 186.
Cneja, pârâu; sate pe ~ 91, 337.
Coadă, v. **Dumitraşco ~**.
Cobâla, vale; în hotarul unei părţi din s. Draxini 358.
Cobăceni*, sat, pe Răut, ţ. Orhei; <în hotar cu s. Căzăneşti, j. Orhei, R. Moldova>; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Coca, martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.
Cociorvă, v. **Ştefan ~**.
Cocorăni, sat, <pe Sitna, sub Făget, mai sus de Botoşani, ţ. Hârlău; j. Botoşani>; act de la Vasilie Lupu menţionat într-o anafora pentru împresurarea moşiilor Teişoara şi Nicşăni dinspre ~ 426.
Cocris, v. **Dumitraşco ~**, **Gavril ~**.
Codalbul, partea sa din s. Burduşeşti vândută lui Pătraşco fost cămăraş de Ion Dărăbanul 98.
Codăeşti, sat, <ţ. Vaslui; c. ~; j. Vaslui>; popă din ~ se judecă pentru o parte din s. Todereşti 417.
Cofă, v. **Gligorie ~**.
Cofeşti*, sat, <ţ. Putna; lângă Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martori din ~ 27; preot din ~ 27, 247; meşter din ~ 27, 248.
Cogălniceanul, v. **Ion ~**.
Cogciug, v. şi **Lupul**.
Cogeşti (Cogişti), sat pe Bahlui, ţ. Cârligătura; <s. Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; părţi din vândute şi întărite lui Toma <Cantacuzino> 244, 288.
Cogişti, v. **Cogeşti**.
Cohurlui, v. **Covurlui**.
Coiandră, v. **Zahariia ~**.
Cojan, v. **Avram ~**.
Colibiţa, top.; curătură pe Bistriţa vândută lui Gheorghie <Coci> 85; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca 385.
Colonești*, sat; <lângă Puieşti, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ la o vânzare din s. Dragomireşti şi s. Bulăeşti 81; popă din ~ 81.
Colţeşti*, sat; <lângă Matca, c. ~, j. Galaţi>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Colunești*, sat, <pe Răut, lângă Zăvedeni, j. Orhei, R. Moldova>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Comândărești*, sat; <lângă Rediul, c. Răuseni, j. Botoşani>; parte din seliştea s. ~ stăpânită de Gligorii şi Mărica, copiii lui Gândac din ~ 424.
Comănescul, v. **Vasilie ~**.
Comănești, sat; <lângă Suharău, c. ~, j. Botoşani>; martori din ~ la diata lui Ion de Lăcina 357.
Comănești, v. **Năneşti**.
Comişescul, v. **Ionaşco ~**.
Comşa, v. **Dumitraşco ~**.
Concești, sat, <c. ~, j. Botoşani>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti; zapis de vânzare scris la ~ 224.
Concul, poslușnic al Mitropoliei; scutit de dări 430.
Condre, căpitan; se judecă împreună rudele sale pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Borosăni 18.
Condre, vameş, soţul Sofroniiei; a primit moşii 237.
Condrea, fiul Gaftonei, fratele lui Ion Filip şi al Măricăi, urmaşul lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.
Condrea, fiul lui Mihăilă din Ghiţăvoiani şi tatăl lui Vasilie; fiul lui ~ vinde o părţi din s. Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286.
Condrea, fiul Nastasiei din Todereşti; vinde părţile sale din Mihăileşti şi Todereşti lui Dabija fost pârcălab 313.
Condrea, hotnog; martor la vânzarea unei părţi din s. Zubriceni 456.
Condrea, martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.
Condrea, ţigan, fiul lui Cârstea şi al Mirlei, fratele lui Ivan, al Măriiei, Eftimiiei şi al Nastasiiei; este confirmat împreună cu familia sa lui Bălan pârcălab 369.

www.dacoromanica.ro

Condrea, ţigan, tatăl lui Nechita, ţigan; fiul lui ~ a fost vândut lui Isari mare jitnicer 473.
Condrea Borălean, martor la o vânzare unei părţi din seliştea s. Hăneşti 424; sigiliu 424.
Condrea Malici, din Cârligătura, martor la vânzarea unei părţi din Torceşti 324.
Copaci, v. **Dumitraşco ~**.
Corban, partea lui ~ din s. Docani a fost vândută lui Arsenie din Bârlad 193.
Corcodel, v. **Dumitru ~**.
Cordăreni, sat pe Iubăneasa, ţ. Dorohoi; <c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~ întărite lui Toader Gherman 92; fiii lui Tăutul din ~ stăpânesc o jumătate din s. Săpoteni 236.
Corjouţi, sat pe Vilia, ţ. Hotin; <Corjeuţi, j. Edineţ>; sat cumpărat de Gavril <Coci> 297.
Corju, tatăl Mănuntei şi Draghinei, bunicul lui Ionaşco, Vasilie, Sofronia, Bilăi şi Părasca; amintit într-o vânzare din s. Corjouţi 297.
Corlat din Turbăteşti, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti, pierde 391.
Corlat, v. **Vasilie ~**.
Corlăteni, sat, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <c. ~, j. Botoşani>; partea din ~ cumpărată de Isac Balica este dată în schimb de Toader Petriceico lui Toderaşco <Ianovici> 17; vad de moară în ~ 17; heleşteu în ~ 17.
Corlătescul, v. **Corlat**.
Corlăteşti*, sat, pe Horăiata, ţ. Tutova; <lângă Bogdăneşti, c. ~, j. Vaslui>; întărit lui Vasilie Corlat şi rudelor sale 64.
Cormani, sat, <ţ. Hotin>; cumpărat de Iordache <Cantacuzino> mare spătar de la Mihail Fortuna comis 261, 262.
Cornea, soţul Chelsiei şi ginerele lui Grozav din Cosiţeni; soţia lui ~ vinde o parte din s. Iugani 137, 138.
Cornescul, v. **Văscan ~**.
Corneşti, sat, <c. Filipeşti, j. Bacău>; oameni din ~ vând o parte din s. Filipeşti 410.
Corneşti, sat, ţ. Dorohoi; <dispărut, azi cartier în partea de N. a or. Darabani>; părţi din ~ întărite lui Pătraşco Berciul şi Toader Liciul 106; poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. ~ 205.
Cornilie, fiul lui Hilip, nepotul popii Blendea şi fratele Măricăi; a dat surorii sale parte din s. Tupilaţi în schimbul unei părţi din s. Verejeni 279.
Corniţă, fiul Agafiei şi nepotul lui Ignat; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.
Corosteanul, v. **Gheorghie ~**.
Corotuşco, tatăl lui Ghiorghiţă; fiul său primeşte carte de apărare a unor moşii 275.
Corovia, pârâu; <ţ. Dorohoi; Corogea, afluent al Prutului la Ilişeni, j. Botoşani>; sat la gura pârâului ~ 237.
Corpaci, fost postelnic, tatăl Irinei şi socrul lui Cozmiţa; fiica şi ginerele lui ~ vând un ţigan lui Isari mare jitnicer 473.
Coruiu, comis, din Băicani; primeşte întărire pentru părţi din s. Făureni după judecată cu urmaşii lui Lazor Chişineu 9; acuzat că încalcă o parte din s. Colfăşeni 263.
Cosiţeni, sat; <c. Podu Iloaiei, j. Iaşi>; fiica lui Grozav din ~ vinde o parte din s. Iugani 137, 138.
Costachi Jora, comis (sec. XIX); a pus amanet moşia Brăteni 360.
Costan, v. **Costin**.
Costanda, fiica lui Burlă din Putna şi soţia lui Ion Jilavă; vinde împreună cu soţul ei părţi din s. Buciumi 26.
Costanda, fiica lui Iftodi; vinde împreună cu fraţii şi nepoata sa o parte din s. Verdeşeni lui Vasilie Spancioc VIII.
Costandin din Vlădeni, fratele lui Sava Hăul; martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.
Costandin, fiul lui Anton Balotă; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199; vinde părţie sale din s. Cârniceni lui Neaniul vornicul 298.
Costandin, ginerele lui Nebojatco vornic de poartă; dă mărturie 20.
Costandin (Costantin), negustor din Galaţi, tatăl lui Ursul; martor la vânzarea unor părţi din s. Vorniceni şi Tomuzeni 118, 370.
Costandin, negustor; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Costandin Albotă, vornic de poartă, fratele lui Pavăl Albotă vornic; cumpără părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 285, 286, 287, 288; dă mărturie 5, 35, 138, 448; iscălitură 138.
Costandin Bantăş, nepotul lui Toader Cârlig; se judecă pentru hotarul s. Bologeşti 39.
Costandin Celebi, tatăl lui Enachi; fiul său a primit danie s. Lăturişeni de la Enachi postelnic 96.
Costandin Greceanul, mare logofăt (sec. XIX) 408; autentifică act 408.
Costandin Leondari, mare sulger (sec. XIX); autentifică acte 195, 328.

www.dacoromanica.ro

Costandin Nebojatco, a cerut alegerea hotarelor s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.
Costandin Paladi, hatman; scrie o însemnare pe verso-ul unui act 135; iscălitură 135.
Costandin Stârce, fost pârcălab; primeşte carte de apărare pentru o parte din selişteа Hrimancăuţi 162, 362; a dat bani pentru plata unei morţi de om 162, 362.
Costandin, v. şi **Costantin**.
Costantin, aprod de târgul Iaşi; martor la o răscumpărare 340.
Costantin, diac din Şendreni; martor la o vânzare din s. Păniceşti 41; iscălitură 41.
Costantin, diacon din Preuteşti; martor hotarnic în satul Ungheni 325.
Costantin (Costea) din Mădârjaci, sluga marelui logofăt; scrie logofătului despre alegerea hotarelor s. Criveşti dinspre Pietriş 220.
Costantin din Sănăuţi; martor la un schimb de moşii 114.
Costantin din Pereni, martor hotarnic al unor părţi din s. Cândeşti 24.
Costantin, fiul Cârstinei, nepotul lui Dumitraşco Mihul; se judecă pentru o parte din s. Bălăceni cu Antimiia 107.
Costantin, fiul lui Durilă; vinde lui Vasilie Corlat o vie cu grădini în jurul ei şi o prisacă din rediu la Turbăteşti 465.
Costantin, fiul lui Gâscă, nepotul Maricăi, strănepotul Greacăi; vinde împreună cu fraţii săi, Simion şi Vasilie, părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.
Costantin, fiul lui Mierăuţă şi nepotul de frate al Măricăi Ignătoaia; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Şăndreni 199.
Costantin, fiul lui Tudori şi fratele lui Miera; martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor; iscăleşte 254.
Costantin, fiul Ruscăi, fratele lui Scripco aprod, nepotul popii Pilorce; primeşte întărire pentru o parte din s. Tătărăni care s-a numit Găleşăşti 256.
Costantin, fratele lui Benia căpitan; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Năneşti lui Isari vistier 234.
Costantin, fratele lui Necula; martor la o vânzare din s. Borzeşti 255.
Costantin, martor la o vânzare de sat 241.
Costantin, martor la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.
Costantin, nepotul lui Griga şi strănepotul lui Dinga; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Hăjdeiani cu Toma <Cantacuzino>, pierde 294.
Costantin (Costandin), spătărel, fiul lui Crăciun din Tăriceni; primeşte întărire pentru nişte părţi din s. Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti, după judecată cu rudele Grozavei, soţia lui Ionaşcu din Ţăbăneşti 356.
Costantin, urmaşul popii Ivanco; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii lui Hilimon pentru stăpânirea unei părţi din s. Borâle 232.
Costantin, fost vătav, fiul lui Trifan cel bătrân din Soloveţi, tatăl lui Dumitraşco şi al lui Vasilie; fiii lui ~ dau o parte dintr-o poiană cu prisacă 428.
Costantin, vornic <de poartă>; dă mărturie, martor la un schimb de moşii 17; iscălitură 17.
Costantin Balşe, martor la o vânzare din s. Stăneşti 29.
Costantin Bujoranul, martor la vânzarea unor ţigani 257.
Costantin Burlamitu, martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.
Costantin Canta, logofăt (sec. XIX); autentifică o copie 24.
Costantin Ciogolea (Ciogole), vornic <de poartă>; cumpără jumătate din s. Pobrăteşti de la Gheorghie Prăjescu 102; a hotărnicit o parte din s. Vişniţa 230; dă mărturie, martor 5, 17, 20, 35, 73, 104, 165, 171, 176, 180, 182, 192, 203, 209, 217, 286, 299, 343, 386, 393, 419, 429, 437; iscălitură 5, 17, 180, 182, 192, 209, 286, 299, 386, 393, 431, 429; sigiliu 192.
Costantin Ciurea primeşte întărire pentru parţile cumpărate în s. Răsipeni 21.
Costantin Dracea a primit danie de la Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi de la fiii acestuia, Ghiorghie, Grigoraşco şi Vasilie, jumătate din s. Gocimani; vinde jumătate din s. Gocimani lui Gavril <Coci> 297.
Costantin Drăgăşescul; martor la o vânzare din s. Voicouţi 223.
Costantin Moghilă, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 49, 238, 249, 294, 295, 314, 339, 358; a dăruit fără drept un loc de la gura Jidovcăi lui Onciul fost pârcălab 143; a dăruit selişteа Dăieni lui Dumitrache Chiriţă Paleologu 271.
Costantin Paladi, hatman (sec. XIX); iscălitura sa pe acte 398, 459.
Costantin Roşca, fost mare vornic, fratele lui Gheorghie Roşca, al lui Vasilie Roşca şi al Măriei; a cumpărat s. Oncani şi Turbureni 348; după moartea sa, moşiile i-au fost împărţite între fraţi 348.

www.dacoromanica.ro

Costantin Rusăt, vornic (sec. XIX); însemnat pe copia unui act 35.
Costantin Stârcea, fost pârcălab de Hotin, ruda lui Lozinschi; se judecă cu jupâneasa lui Ionaşco Roşca pentru hotarul dintre s. Săpoteni şi s. Leveni 110; primeşte danie parte din s. Corjouţi 297; iscălitură 297, 340.
Costantin Şişunescu (Şuşunescul), tatăl lui Mihăilă şi al lui Neculai; fiii lui se judecă pentru părţi din s. Docani 413.
Costantin Tudor, martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119; iscălitură 119.
Costantin, v. şi **Constantin**.
Costăchioaia, v. **Tofana ~**.
Costăneşti, v. **Costineşti**.
Coste de Lucavăţ, fratele lui Borce; martor 53, 107, 104, 394.
Coste din Călineşti; martor 53.
Coste (Costea), mare comis; dă mărturie, în Sfat 62, 144, 271, 283, 300; dă mărturie, martor 63, 65, 73.
Coste, popă din Oncani; i s-au furat cinci vaci de către Jerian 88.
Coste, posadnic; nepotul lui Tomşea Hrana a vândut părţi din s. Starosilţi lui Gavril Udrea 100.
Coste Mironescul; fiul lui Miron Onciul din Herţa şi al Gaftonei, nepotul popii Toma din Călineşti, fratele Tetii, al lui Isac, al Annei, al Măricăi şi al lui Ionaşco, unchiul lui Gheorghiţă; primeşte întărire pentru a patra parte din s. Sănihău după împărţirea moşiilor între fraţi 203; martor la o vânzare din s. Hroşăuţi 104.preţuieşte părţi din s. Bălăceni vândute de Antimiia lui Cârstian logofăt 107.
Coste Scânteie, vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni 315, 329.
Costea Ciulei, tatăl lui Căzacul; fiul lui a vândut o parte din s. Plopeni 80.
Costea, v. **Costantin, Coste**.
Costeşti, sat <ţ. Cârligătura; c. Costeşti, j. Iaşi>; sătenii din ~ au încălcat un loc stăpânit de Dumitru Buhuş 221, 222.
Costin din Valova, ţinutul Cernăuţi, fiul lui Toma; vinde Antemiiei două jirebii din satul Turiiatca, ţinutul Suceava 53.
Costin, fiul lui Buţurca; se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Bezeräceni 147, 363.
Costin, fiul Maricăi din Ruginoasa; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Păniceşti cu Ionaşco Cujbă 438, 439.
Costin se judecă cu Avram din Lucăceni 330.
Costin, v. şi **<Ion> ~**.
Costina, mama Todosiei din Epureni 336.
Costineşti, sat, <pe Bucecea, ţ. Hârlău; j. Botoşani>; mărturie pentru hotarele unor părţi din ~ 126; căpitan din ~ dă mărturie pentru vânzări din s. Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286; act de la Vasilie Lupu menţionat într-o anafora pentru împresurarea moşiilor Teişoara şi Nicşăni dinspre ~ (sec. XIX) 426.
Coşula, m-re; <c. Copălău, j. Botoşani>; călugării de la ~ acuzaţi că au încălcat hotarul s. Tocileni 19.
Coşuteanul, v. **Toader ~, Vasilie ~**.
Coşuteni, sat, ţ. Hârlău; <pe Sitna, c. Băluşeni, j. Botoşani>; în hotar cu s. Buzeni 363.
Cotea, v. **Vasilie ~**.
Cotela, v. **Soloninca ~**.
Coticeri*, sat; <lângă Micleşti, c. Banca, j. Vaslui>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru nişte iazuri din s. Scorţeni şi Ştefeni 148.
Cotiujeni, sat <~, c. ~, j. Edineţ, R. Moldova>; părţi din ~ oprite fără drept de fiii Burloaiei 275.
Cotnar, v. **Cotnari**.
Cotnari (Cotnar), târg, <ţ Hârlău; s. ~, c. ~, j. Iaşi>; vii pe dealurile de la ~ 180, 181, 182, 183, 252, 289, 353, A; v. şi **Dealul Mândru, Dealul Piscopului**.
Cotoc, v. **Spiridon ~**.
Coţaca se judecă cu Timotie pentru părţi din s. Răcămuş 245.
Coţimăneşti, sat, ţ. Iaşi; <pe Jijia, lângă Stânca, j. Iaşi>; partea Ilenii din ~ întărită lui Drăgancea şi rudelor acestuia după judecată cu fiii lui Graur 402.
Coţmăneşti*, sat, ţ. Bârlad; <s. Pogana, c. Pogana, j. Vaslui>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Covurlui (Cohurlui), ţinut; sate din ~ 21; pârcălabi de ~ 88.
Covurluiul Sec (Cohurluiu Săcu), pârâu; sat pe ~ 88.
Cozancea, codru, ţ. Hârlău, pe ambele părţi ale pârâului ~, <afluent al Sitnei, ţ. Hârlău; j. Botoşani>; sate la ~ 100, 314.

www.dacoromanica.ro

Cozma, fost cămăraş; nepoţii lui ~ vând un loc de lângă Faraoani 436.
Cozma, fiul lui Ionaşco Poturul şi fratele lui Dumitraşco şi al Măricăi; dă împreună cu fraţii săi s. Mileanca lui Iorga mare vistiernic, în schimbul s. Băşeni şi a 200 de galbeni 195, 328.
Cozma, nepotul lui Trif; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Ţigăneşti 247.
Cozma Bânzari, tatăl lui Ilie 359.
Cozma Capotă, din Micşeneşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.
Cozmeşti*, sat, ţ. Orhei; <lângă Obileni, c. Nemţeni, j. Lăpuşna>; parte din ~ aflată în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Cozmeşti*, sat, <dispărut, s. lângă s. Solonţi, c. ~, j. Bacău>; martor din ~ la o vânzare din s. Filipeşti 410.
Cozmiţa, soţul Irinei şi ginerele lui Corpaci <fost> postelnic; vinde împreună cu soţia sa un ţigan lui Isari mare jitnicer 473.
Cracău, pârâu; <afluent al Bistriţei, la Zăneşti, c. ~, j. Neamţ>; sate şi selişti pe ~ 227, 291, 293, 323; locuri de mori pe ~ 227.
Craescul, v. **Ghiorghie** ~.
Crasna, pârâu; <afluent al Bârladului la Crasna, c. Albeşti, j. Vaslui>; sat pe ~ 367.
Crasna, top.; în hotarul locului de la munte dăruit m-rilor Besericani şi Pângăraţi 373.
Crasnaluca, sat; <s. ~, c. Coţuşca, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.
Crâstea, cămănar; dă mărturie, martor 431; iscălitură 431; sigiliu 431.
Crăciun din Ciorbeşti, soţul Măriiei şi ginerele Anei; a vândut împreună cu soţia sa o parte din s. Mogeşti m-rii Pângăraţi 191.
Crăciun din Dragomireşti; martor la o vânzare din s. Dragomireşti şi s. Bulăeşti 81.
Crăciun din Tăriceni, tatăl lui Costantin spătărel 356.
Crăciun (Creciun) din Totoeşti, dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul.
Crăciun, fiii lui ~ au vândut partea Buhloaiei din s. Micleşti 401.
Crăciun, tatăl lui Maftei; partea lui din s. Hălăseni, pe pârâul Limpede, ţ. Neamţ, a fost vândută lui Neniul vornic de gloată 283.
Crăciun Belcescul, tatăl lui Pătru, Ivan, Iosif şi al lui Andriiaş; înaintaş al sătenilor din Negoeşti 435.
Crăciun Stâcea, fiul lui Stârcea cel bătrân, tatăl lui Vasilie şi al lui Ghiorghie; fiii lui ~ vând o parte din s. Ciureşti 268, 269.
Crăiceni, sat, pe Siret; <inclus în Homocea, j. Vrancea>; părţi din ~ vândute de Rohat şi de Greaca lui Dina şi lui Şerbul 442.
Crăpoaie, pârâu; selişte pe ~ 233.
Crăsnăşeni, sat, <s. ~, c. Tătărăni, j. Vaslui>; Toader din ~ martor la dania făcută de Drojea nepotului său Moise 68.
Creacă, v. **Anastasia** ~.
Creciun, v. **Crăciun**.
Creţeni, sat, pe Tutova, ţ. Tutova; <în Perieni, c. Perieni, j. Vaslui>; parte din ~ cumpărată de Bofe căpitan 25.
Creţul cel bătrân, din Sărăţeni; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215, 446; vinde împreună cu fiii lui Petriman din Sărăţeni nişte ţigani Tofanei Costăchioaia, după judecată 257.
Creţul din Mânzăşti, tatăl lui Simion 311.
Creţul, fiul lui Sava din Ialoveni, fratele lui Toader, al Bălinei şi al lui Necoară, rudă cu Vasilie Drăguş fost pitar; primeşte întărire împreună cu fraţii şi cu nepoţii săi de frate o parte din s. Săciteni răscumpărată de la Vasâli Suruceanul 169.
Creţul, strănepotul lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle, pierde 232.
Criste, partea lui ~ din s. Băzdăgeni 420.
Cristea, fiul Anesiei; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Cristeşti, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, s. Kerstenţi, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; parte din s. Şijcăuţi apropiată de ~ mostenită de Andrică, fiul lui Vartic de la Grăpina Prodăneasa 94.
Cristeşti (Cârsteşti), sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ cu 16 vecini dăruită de Gheorghie Romăşcel episcopul Huşilor nepoatei sale, Ileana 341; jumătate din ~ vândută lui Toderaşco mare logofăt 299, 300.
Cristineşti, sat, ţ. Dorohoi; <pe Iubăneasa, s. ~, c. ~, j. Botoşani>; act domnesc pentru ~ 265.

www.dacoromanica.ro

Criveşti, sat, <ţ. Roman; c. Strunga, j. Iaşi>; poruncă domnească pentru cercetarea hotarelor s. ~ dinspre Petriş 220, 222, 452.
Crocioban; a vândut m-rii Bisericani un loc la Gârla Putnii 75, 76.
Cruce, sat <pe Şuşiţa; Crucea de Sus şi ~ de Jos, l.c. a or. Panciu, j. Vrancea>, Bârlăden de ~ primeşte mărturie pentru stăpânirea unei părţi din satul Crucenii de Jos 310; v. şi **Crucenii de Jos**.
Crucean, v. **Necula** ~.
Crucenii de Gios, v. **Cruce**.
Cruhliceni*, sat, ţ. Lăpuşna; <j. Chişinău, R. Moldova>; jumătate din ~ primită de Lupa şi de soţul ei Grigore Ureche după împărţirea moşiilor 237.
Cuciulaţi* (Cuciulani), sat; <desfiinţat, înglobat în Secuieni, c. Secuieni, j. Neamţ>; părţi din ~ cumpărate de Toma <Cantacuzino> mare stolnic de la Tudorina Purecioaie şi fetele sale 322, 323; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Filipeşti 410.
Cucoranul, v. **Isac** ~.
Cucorăni, sat, <ţ. Hârlău; c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; Grigiu din ~ arată pe unde este hotarul dintre s. Săpoteni şi s. Liveni 110.
Cucorăni* (Cucoreni), sat, ţ. Iaşi; <înglobat în Perieni, c. Probota, j. Iaşi>; parte din ~ cu loc de casă stăpânită de Pană negustor; părţi din s. Cândeşti alipite la ~ 24; într-un opis de documente din sec. (XIX) 308.
Cucoreni, v. **Cucorăni**.
Cucris, v. **Cocris**.
Cucul, v. **Sava** ~.
Cucuteni, sat, <ţ Cârligătura; c. Leţcani, j. Iaşi>; parte întărită lui Ştefan Moimăscul 206, 207; părţi din ~ date lui Andrei în schimbul unor părţi din s. Vartici 210.
Cuibar, v. şi **Gligorie** ~.
Cujbă, v. **Ionaşco** ~.
Cujboaie, v. **Ileana** ~.
Culeşescul, v. **Gheorghie** ~.
Culiceni, sat; <ţ. Suceava; azi în Ucraina, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; parte din ~ vândută lui Tudor Brahea 158.
Cumcenie, sat pe Prut, ţ. Iaşi; primit de Antimiia şi de soţul ei Lupul Bucium după împărţirea moşiilor 237.
Cumpătu, v. **Toader** ~.
Cureeni, v. **Cureni**.
Cureni*, sat, pe Miletin; <ţ. Hârlău; lângă Dracşani, c. Sulita, j. Botoşani>; părţi din ~ vândute lui Costantin vornicul 285, 286, 288; v. şi **Cureeni**.
Cureşniţa*, sat, <c. Şeptelici, j. Soroca, R. Moldova>; sat pustiit 172.
Curtea domnească 322; boieri de la ~ dau mărturie 343, 429, 431, 437; ~ incendiată în sec. XIX 245.
Cuza, v. **Arghire** ~.

D

Dabija, căpitan, fratele lui Erimie <Nădăbaico>; martor la o danie către m-rea de la Soveja 167.
Dabija, fiul Ilisaftei şi nepotul lui Prebici logofăt, fratele lui Ioviţă, al Arvasiiei şi al Afteniei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi seliştea Negoeşti 130, 131.
Dabija, fost paharnic, tatăl Irinei şi ginerele lui Mârzea; fiica şi ginerele lui ~ au vândut o parte din s. Hălmăgeşti lui Dabija fost pârcălab 225, 226.
Dabija, fost pârcălab staroste de Putna; primeşte porunci pentru cercetarea unor pricini 69, 75; dă mărturie pentru cercetarea unor pricini 76, 247, 248; cumpără de la Mârzea o parte din s. Hălmăgeşti 225; primeşte întărire pentru părţi din s. Hălmăgeşti 226; cumpărără părţi din satele Mihăileşti şi Todereşti de la Condrea 313; iscălitură 248.
Dabije, v. **Dabija**.
Dacani, v. **Docani**.
Dahina, sora lui Jerian; martoră la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.
Daiul, ţigan faur, fiul lui Toader Fălciianul, tatăl lui Tătarul şi al lui Ghiorghie; dăruit împreună cu fiii săi de Simion Slăvilă lui <Dumitru> Buhuş 378.
Damaschin, fiul lui Gligorie din Corneşti şi al Ioanei, nepotul lui Ionaşco Lipovanul şi fratele lui Ionaşco; vinde împreună cu părinţii şi cu fratele o parte din s. Filipeşti 410.
Damaschin, pârcălab de Neamţ; dă mărturie, martor 271, 283.
Damian, fiul lui Mihăilă Ciurea şi tatăl lui Ionaşco, al lui Gavril şi al Titei; copiii lui ~ vând o parte din s. Ciureşti 40.
Damian, fiul lui Murgoci; martor la o danie din Torceşti 324.
Damian, fost vistiernic, soţul Nastasiei; a dăruit împreună cu soţia sa părţi din satele Bălăneşti, Biceşti şi Vârtop m-rii Râşca 297.

www.dacoromanica.ro

Dan, fiul lui Graur şi fratele lui Toader Clinciu; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Coţimăneşti 402.
Danail din Gângureşti, martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Danail din Onţăşti; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Danciu vinde împreună cu nepoţii părţi din s. Bulboci 297.
Danciul din Verşeni, dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.
Danciului, v. **Poiana ~**.
Dancu, m-re, <în tg. Iaşi>; arhimandrit de la (sec. XVIII) ~ 23; v. şi **Ieremia**.
Danil, popă, fiul lui Mihăil şi nepotul lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Drăguşeni 315.
Danul vinde împreună cu fiii săi o parte din s. Vărzăreşti lui Mihăilă Săpoteanul 36.
Darie Hareţchi, nepotul lui Bălan fost comis; a vândut o parte din s. Cerlina Mică 381.
Darie (Darii) **Stârce**, primeşte carte de apărare pentru o parte din seliştea Hrimancăuţi 162, 362; a dat bani pentru plata unei morţi de om 162, 362.
Daşchevici, v. **Daşcovici**.
Daşcovici, v. **Andrei ~**.
David din Bogdăneşti, martor la o vânzare din Bogdăneşti 11, 12, 14.
David din Făureni, partea nepotului său din s. Făureni vândută de Ştefana şi soţul ei, Andrei, lui Dumitraşco Gheuca 112.
David din Păstrăveni, tatăl lui Vasilie; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Hălăseni 302.
David, ruda lui Sasul; partea lui ~ din s. Şăndreni a fost vândută lui Gheorghie Dimuţă 197, 199.
David, tatăl lui Mihai şi Simion; amintit într-o vânzare din s. Păstrăveni 297.
David Robul, fiul Magdei şi fratele lui Procop; a vândut împreună cu mama şi cu fratele său o parte din s. Cârniceni 298.
Davideni (Devideni), sat, <ţ. Neamţ; c. Ţibucani, j. Neamţ>; pricină pentru un loc din hotarul satului ~ între Ştefan Boul şi locuitorii din Negoeşti 435.
Davideşti*, sat <lângă Belzeni, c. Dragomireşti, j. Vaslui>; fiul lui Mihail din ~ a vândut o parte din s. Dragomireşti 81.
Dădeşti, seliştе, <pe Sârca, ţ. Cârligătura; s. ~, c.s. Târgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; carte de apărare a hotarelor seliştii ~ acordată lui Dumitru Buhuş 151; se indică hotarele seliştii ~ 151.
Dăeni* (Deiani), sat; <ţ. Iaşi; lângă Moreni, c. Prisăcani, j. Iaşi>; în hotar cu seliştea Urseşti 271; întărit lui Andoca zlătar după mărturie hotarnică 201, 271.
Dăjăni*, sat; <ţ. Cârligătura, probabil lângă Vocoteşti, c. Voineşti, j. Iaşi>; căpitan de ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 390.
Dălban, fiul lui Lupaşco Herghegiul şi nepotul Stancăi; vinde împreună cu tatăl şi unchii săi părţi din s. Dăneşti lui Costantin Ciurea 21.
Dămian, fiul lui Ionaşco Hadăr şi al Catrinei, nepotul lui Petre, strănepotul lui Irimia, fratele lui Trifan şi al lui Chiriac; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Tupilaţi 277.
Dămiani* (Dămiiani), sat; <ţ. Covurlui; lângă s. Viile, c. Fârţăneşti, j. Galaţi>; părţi din ~ cumpărate de Costantin Ciurea 21.
Dămieniasa, soţia lui Dămiian şi mama lui Ursul; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Găgeşti lui Iacob chihaia 455.
Dămiian, fiul Solomiiei şi nepotul Zahariicăi; pune zălog la Pavăl vornic o parte din s. Medeeşti fiindcă i-a pierdut 50 de oi 204.
Dămiian, soţul Dămieniesei şi tatăl lui Ursul; soţia şi fiul lui ~ vând o parte din s. Găgeşti 455.
Dămiiani, v. **Dămiani**.
Dămileni*, sat, <pe Iubăneasa, ţ. Dorohoi; desfiinţat, înglobat în Cristineşti, c. ~, j. Botoşani>; hotarnică dintre ~ şi s. Başău întărită de domn 266.
Dămineşti, sat; <ţ. Roman; c. ~, j. Bacău>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă 57.
Dănăil (Dănăilă) din Fereşti, martor la vânzări din s. Prigorceni 82, 83, 331.
Dănăil, popă; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca 329.
Dănăilă, fiul lui Rugină de Păşcani şi fratele lui Pricopie; martor la o tocmeală din s. Năglupeşti 157.
Dănăilă; v. şi **Dănăil**.
Dănceni, sat, ţ. Lăpuşna; <c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; aflat în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Dănceşti*, sat, pe Cracău, ţ. Neamţ; <lângă Bodeştii de Jos, c. Bodeşti, j. Neamţ>; carte de apărare dată lui Toma <Cantacuzino> pentru o parte din ~ 121; părţi din ~ cumpărate de Toma <Cantacuzino> 227, 322, 323; cu loc de moară şi piuă în Cracău 227; părţi din seliştea s. ~ stăpânite de Toma <Cantacuzino> 386, 387.

www.dacoromanica.ro

Dănceşti*, sat; <s. Rediul Galian, c. Codăeşti, j. Vaslui>; martor din ~ la zălogirea s. Popeşti de către Grigoire Hermeziul 155.
Dăndoe, v. **Măriica ~**.
Dăneşti*, sat, <ţ. Covurlui; lângă Oancea, c. ~, j. Galaţi>; părţi din ~ întărite lui Costantin Ciurea 21.
Dănuţeni, sat; <s. Gropniţa, c. ~, j. Iaşi>; înştiinţare pentru alegerea hotarelor s. ~ 344.
Dărmăneşti, sat; < pe Trotuş şi Uz, ţ. Trotuş; or. ~, j. Bacău>; locuitorii din ~ se judecă pentru încălcarea unor poieni cu m-rea Pângăraţi 10; loc domnesc luat de la ~ şi dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.
Dăvidoaia din Ciunceşti, mama lui Toader 459.
Dealul Dracei, top.; în hotarul unui loc de lângă s. Faraoani 436.
Dealul Mădru, deal la Cotnari; vii în ~ vândute lui Iordache <Cantacuzino> mare spătar 252.
Dealul Mălina, deal; în hotarul unui loc din s. Vorniceni 445.
Dealul Piscopului, la Cotnari; <s. Cotnari, c. ~, j. Iaşi>; vii din ~ 43; vii în ~ vândute lui Iordache <Cantacuzino> 289.
Dealul Vulpii, top.; în hotarul s. Boldeşti 150.
Debrici, v. **Pavel ~**.
Debriţ, v. **Debrici**.
Dediul, v. **Andronic ~**, **Isac ~**.
Deiani, v. **Dăeni**.
Delea, pârâu, afluent al Prutului, <la Ciureşti; în Ungheni, or. ~, j. ~, R. Moldova>; sat la vărsarea pârâului ~ 40, 217, 218, 268, 269.
Delea, v. **Delea**.
Deleu de Spătăreşti, martor la un schimb de moşii 114; iscălitură 114.
Demitraşco Eramie, v. **Dumitraşco Iarali**.
Devideni, v. **Davideni**.
Dia, fratele lui Şerbul; cumpără împreună cu fratele său părţi din Crăiceni şi Tomceşti 442.
Didiul, v. **Dediul ~**.
Dieceni (Diiaceni), sat, pe Botna, ţ. Lăpuşna; <lângă Bardar, j. Chişinău, R. Moldova>; parte din ~ dăruită lui Neaniul vornic de poartă 429.
Dienişăşti, sat, <lângă Perieni, c. ~ sau lângă Iveşti, c. ~, j. Vaslui>; judecată pentru stăpânirea unor părţi din ~ 270.
Diiaceni, v. **Dieceni**.
Dimitrie din Sănăuţi, urmaşii lui ~ vând o parte din s. Culiceni 158; v. şi **Dumitraşco Mihul**, din Sănăuţi.
Dimitrie, staroste de Putna; dă mărturie pentru stăpânirea unor părţi din s. Şoldeşti 99.
Dimitrie, v. **Dumitru**.
Dimitris Filipou, martor; iscălitură grecească 181.
Dimitriu, v. **Gheorghi ~**.
Dimuţa, v. **Gheorghie ~**.
Dinesăuca*, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, lângă Lenţovici, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; dăruit de Miron Barnovschi lui Gavrilaş Mătiaş C; judecată pentru ~ între târgoveţii din Cernăuţi şi Gavrilaş Mătiaş C.
Dinga din Bârlad, martor la vânzarea unui ţigan 473.
Dinga, străbunicul lui Lupul Jeavrea şi al lui Costantin; strănepoţii lui se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Hăjdeani, pierd 294.
Dinga, v. şi **Ionaşco ~**.
Dingani, sat; <lângă Dobrineşti, c. Nicoreşti, j. Galaţi>; în hotar cu s. Buciumi 471.
Dionisie, călugăr; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa 85.
Dionisie, într-o însemnare de pe verso-ul unui act 151.
Direptul, top.; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi a s. Vânători şi Bălţăteşti 385.
Divan, v. **Sfat domnesc**.
Dobăş, fiul lui Toader şi nepotul călugărului Ursu 407; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii săi o parte din s. Soleşti 407.
Dobje, v. **Ion ~**.
Dobrenchi, martor la vânzarea unei părţi din s. Dobrenchi, v. şi **Dumitraşco ~**, **Ionaşco ~**, **Strătulat ~** Pobrăteşti 102.
Dobrin, tatăl Neagăi; fiica lui vinde un răzor din s. Floreşti lui Irimie 241.
Dobrinchi, v. **Dobrenchi**.
Dobrineşti, sat; <c. Nicoreşti, j. Galaţi>; om din ~ a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Docani 193.
Dobrineştii, familie; partea lor din s. Docani a fost vândută lui Arsenie din Bârlad 193.
Dobrinschi, v. **Ionaşcu ~**.
Dobroeşti*, sat, <ţ. Neamţ; lângă Tupilaţi, c. Tupilaţi, j. Neamţ>; martor din ~ la pricina dintre Negoeşti şi Ştefan Boul 435.
Dobroleşti*, sat; <lângă Mărgineni, c. ~, j. Neamţ>; fiii lui Cârstea din ~ au vândut o parte din s. Hălăseni 302.

www.dacoromanica.ro

Dobruleşti (Dubruleştie), sat, <lângă Boureni, c. Moţca, j. Iaşi>; martori din la vânzarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 453, 468; popă din ~ 453, 467, 468.

Docani, sat, în <s. ~, c. Vinderei, j. Vaslui> în hotarul tg. Bârlad; parte din ~ vândută lui Arsenie din Bârlad 193; parte din ~ întărită lui Micro după judecată 413.

Dochia, bunica lui Tete şi a lui Necola; nepoţii ei vând o parte din s. Şendreni 196.

Dochia, soţia lui Ion Bueban, mama lui Iftimie, Hilohie, Sava şi al Todosiei; copiii săi vând părţi din s. Dingani lui Dimitraşco sulger 66.

Dochie Ciorboe, sora Măcotoaei; dăruieşte partea sa din s. Şărbăneşti popii Zaharia 307.

Dochiia, fiica lui Drăgşan şi nepoata lui Sava Cucul, sora lui Gligore şi a Măricăi; vinde împreună cu fraţii ei o parte de sat lui Vasilie Gorovei 372.

Dochiţa, Jiica Ilincăi, urmaşă a lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Răciuleşti 276.

Dochiţa, fiica lui Căzan; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Păstrăveni 297.

Dochiţa, fiica lui Pântea medelnicer; a vândut împreună cu fraţii ei partea tatălui lor din s. Totoeşti lui Grigorie postelnic 401.

Dochiţa, sora lui Vasilie Mihăilescul, a Nastasiiei şi a Tudoscăi; participă la împărţirea moşiilor 33; stăpâneşte părţi din s. Botăşeni şi Oglinzi 240.

Dochiţa, soţia lui Irimie <negustor>; cumpără împreună cu soţul ei o parte din s. Luceşti 408.

Dociul, fost paharnic fratele lui Nacul Simionel; martor 53, 203, 102, 380; iscălitură 53; sigiliu 53.

Docolina*, sat; <~, lângă Gura Albeştilor, c. Albeşti, j. Vaslui>; zapisul vad de moară la ~ 185, 187.

Dohadco, v. **Dohatco**.

Dohatco, v. **Toader ~**.

Dolhescul, v. **Ştefan ~**.

Dolina, parte a s. Mereşti; judecată pentru stăpânirea părţii numită ~ 139.

Doljeşti, sat, <ţ. Roman; c. ~, j. Neamţ>; parte din ~ dată în schimb fiilor lui <Dumitru> Goia 393.

Dolniceni*, sat, ţ. Dorohoi; <parte a s. Brăteni, c. Dobârceni, j. Botoşani>; poruncă pentru o cercetare în s. ~, Brăteni şi Hăneşti 354.

Domşa, strănepoţii lui ~ vând o parte din s. Ungheni 40.

Donea, tatăl Maricăi; fiica sa a vândut o parte din s. Bârjoveni lui Popoţea 190.

Donică, fiul lui Necoră Nuradin şi al Gulistanei, fratele lui Necşo şi al lui Ivan; vinde vii la Contnari 353.

Donie, fiul lui <Mihalcea> Hâncu; a fugit din Ţara Leşească 43.

Dorda, fiica lui Ciochină vătaf, nepoata Micăi din Onăşcani, sora lui Dumitru cel bătrân, a Todosiiei şi a Nastasiiei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Ciureşti 217, 218.

Dorohan, tatăl lui Andreica, al lui Vasilie şi al Magdei; partea lui ~ din s. Lucoviţa a fost vândută de fiii săi 62.

Dorohoi, târg; <or. ~, j. Botoşani>; loc de la gura Jidovcăi care a aparţinut ocolului tg. ~ întărit după judecată lui Dumitraşco şi lui Ştefan Rugină 143.

Dorohoi, ţinut; pârcălabi de ~ 351, 456; sate în ţ. ~ 17, 30, 37, 38, 48, 80, 92, 106, 182, 183, 195, 223, 236, 242, 265, 297, 314, 328, 354, 355, 360, 364, 384, 404, 466.

Doroşcani, sat; <s. ~, c. Popeşti, j. Iaşi>; poruncă pentru judecată pentru hotarele s. ~ dinspre Scobinţeni 136.

Dosca, v. **Măreca ~**.

Dosithei, ieromonah (sec. XIX); copiază act 310.

Dracea, vinde o parte din s. Ilieşti lui Dracea, v. şi **Cârstea ~**, **Constantin ~**, **Gligorie ~**, **Eremia ~**, **Iuraşco ~**, **Strătulat ~**, **<Toma>**; Dumitraşco Solomon 297.

Dracei, v. **Dealul ~**.

Dracşani (Drăcşeni), iaz domnesc, în Slobozia Dracşanilor; în hotarul unui loc din s. Draxini 358.

Dracşani, v. **Slobozia Dracşanilor** şi **Draxini**.

Draghina, fiica lui Corju, mama lui Bilăi si Părasca; amintită într-o vânzare din s. Corjouţi.

Dragolea, soţia lui Iacomi pârcălab de Galaţi; cumpără împreună cu soţul ei o parte din s. Tomuzeni de la Toader Chirculeţ 119.

Dragomereşti (gr. Gragomereşti), sat, pe Pârâul Alb, ţ. Neamţ; <c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ primite de Neculai Ureche după împărţirea moşiilor 42, 43; părţile de la vad din ~ vândute lui Vasilie Vădeanul 168; martori din ~ 168.

Dragomereşti, v. şi **Dragomireşti**.

www.dacoromanica.ro

Dragomir, fiul lui Lupe; martor la o vânzare de sat 241.
Dragomir va primi la moartea lui Grama jitnicer un cal şi 4 coţi de şiftă 335.
Dragomir Toader, din Burduşeşti; martor în s. Burduşeşti 98.
Dragomireşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Ştefan din ~ de la vărul său Toader 81; martori din ~ 81.
Dragoş, v. **Câmpul lui ~**.
Dragotă, străbunicul lui Ionaşco; o bucată din partea lui ~ este vândută de strănepotul său 395.
Dragotă, tatăl lui Titea, bunicul lui Nicoară şi străbunicul lui Ionaşco; strănepotul lui ~ vinde o parte din s. Bumboteşti 290.
Dragsini, v. **Draxini**.
Drandafir, v. **Trandafir**.
Draxini (Dragsini), sat; <s. ~, c. Băluşeni, j. Botoşani>; urmaşii lui Alexa fost şetrar primesc întărire pentru o parte din ~ aflată în hotar cu Slobozia Dracşanilor 358; hotare ale unor părţi din s. ~ 358.
Drăcşani (Drăcşeni), sat, <ţ. Tutova; în Băcani, c. ~, j. Vaslui>; carte domnească pentru ~ 366.
Drăcşeni, v. **Dracşani**.
Drăculeşti*, sat, ţinutul Lăpuşna; <probabil lângă c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Drăgae, fiica lui Trif, nepoata Vişei; a vândut împreună cu rudele lui Sacaluş fost vătav părţi din s. Ţigăneşti 248.
Drăgaia, mătuşa Ivanei; partea ei a fost vândută lui Vrabie fost postelnic 238; judecată pentru stăpânirea părţii ei din s. Berezăni 238.
Drăgan din Căbiceni, fiul cămăraşului; se judecă pentru încălcarea hotarelor unor părţi din s. Corneşti şi Căbiceni 205.
Drăgan din Zmieni, slugă domnească, fiul Măricăi, nepotul lui Ignat, fratele lui Ifrim şi al lui Albul; martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.
Drăgan, fiul lui Nechita, nepotul lui Drăghici şi fratele lui Bălan; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Năvrăpeşti 467, 470.
Drăgan, fiul uricarului; a vândut s. Oncani lui Costantin Roşca 348.
Drăgan mărturiseşte la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.
Drăgan, sluga lui Grama jitnicer; încalcăt hotarul stăpânirii lui Dumitru Buhuş din s. Costeşti 222.
Drăgan Bentea a vândut lui Miron fost clucer o parte din satul Iteşti 38.
Drăgan Pelin, din Cetereni; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Drăgan Urescul, a vândut o parte din s. Uşereşti 400; partea lui din s. Uşereşti a fost vândută lui Vasilie Banul mare medelnicer 419.
Drăgan, v. şi **Macsim ~**.
Drăgancea, fiul lui ... şi fratele lui Grozav, nepot de frate Ilenii; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru o parte din s. Coţimăneşti 402.
Drăgancea, va primi la moartea lui Grama jitnicer o şarvana neagră cu râşi 335.
Drăgăilă, tatăl lui Paval; fiul lui ~ martor la vânzarea unor părţi din s. Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.
Drăgăneşti (Drăgoeşti), sat, ţ. Soroca; <c. ~, j. Bălţi, R. Moldova>; părţi din ~ stăpânite de Neculai Ureche şi de Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Drăgeşti, sat; <ţ. Roman; c. Dămieneşti, j. Bacău>; martor din ~ la cercetatea unei pricini din s. Cautişeni şi Negoşeşti 57.
Drăghici, fiul lui Sava Ghermănescul, tatăl lui Gheorghiţă; fiul său primeşte întărire împreună cu rudele pentru s. Ghermăneşti 458.
Drăghici, nepotul lui se judecă pentru o parte din s. Mamurinţi 103.
Drăghici, nepoţii lui ~ vând o parte din s. Năvrăpeşti 467, 470.
<Drăghici> Bogza, fost logofăt, soţul Neacşei şi tatăl Loghinei; fiica lui a vândut părţi din s. Prigorceni, Totoeşti şi Codăieşti 83, 401, 403.
Drăghina, fiii ei vând o parte din s. Drăguşeni 317, 329.
Drăghina, nepotul ei primeşte întărire pentru o parte din s. Vertep 115.
Drăgoeşti, v. **Drăgăneşti**.
Drăgoiu, vornicel de Podraga; martor la diata lui Ion de Lăcina 357.
Drăgoşescul, v. **Costandin ~**.
Drăgşan, martor la o vânzare de sat 241.
Drăgşan, tatăl lui Gligore, al Măricăi şi al Dochiiei; partea sa din <Bârgăoani> vândută lui Vasilie Gorovei 372.
Drăgşan, urmaşii săi îşi împart ocinile moştenite în s. Cuzlău, Lehăceni, Godineşti şi Horodişte 47.

www.dacoromanica.ro

Drăguman, partea lui ~ din s. Cândeşti vândută fiilor lui Petriul 475.
Drăguna, fiica Nastasiei, nepoata lui Toader Ungurul şi sora Candachiei, rudă cu Vasilie Banul; a vândut rudei sale o parte din s. Uşereşti 400, 419.
Drăguş, tatăl lui Cârstea şi al lui Vasilie; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Micleşti 401.
Drăguş, vornic din Preuteşti, tatăl lui Gligorie; cercetează o pricină hotarnică în satul Ungheni 325.
Drăguş, v. şi **Cârstea** ~, **Nicolai** ~, **Ştefan** ~, **Vasilie** ~.
Drăguşan din Dvorişte, tatăl lui Iftodi; fiul său a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.
Drăguşăni, v. **Drăguşeni**.
Drăguşăscul, v. **Drăguţăscul**.
Drăguşeni*, sat, <lângă s. Lunca Veche, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; Simion din ~ primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Drăguşeni, sat, <ţ. Bacău; c. Parava, j. Bacău>; martor din ~ la o vânzare din s. Hălmăgeşti 225.
Drăguşeni (Drăguşăni), sat; pe Stavnic, ţ. Vaslui; <c. Şcheia, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute lui Andoca zlătar 315, 316, 317, 318, 319, 320, 329, 334, 432, 437.
Drăguţa, mama lui Dumitraşco şi a lui Vasilie, rudă cu Vasilie Banul; fiii ei au vândut o parte din s. Uşereşti 400, 419.
Drăguţa, nepoţii ei au vândut părţi din Năvrăpăşti lui Samson din Dobruleşti 453.
Drăguţăscul, v. **Dumitraşco** ~.
Drărdăr, fraţii lui ~ s-au judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti 377.
Drevcăuţi, sat pe Prut, ţ. Hotin; <s. Drepcăuţi, c. ~, j. Edineţ, R. Moldova>; parte din ~ cumpărată de Toderaşco <Ianovici> de la fiul lui Ionaşco Mironescu 258; părţi din ~ întărite lui Toderaşco <Ianovici> 259.
Driman, v. **Vasilie** ~.
Drojea (Dronea), fratele lui Nan din Stoileşti; fiica lui a fost omorâtă 68.
Drujăşti, sat, ţ. Tutova; <Drujeşti, c. Zorleni, j. Vaslui>; întărit lui Vasilie Corlat şi rudelor sale 64.
Druţul, fiul lui Scripco, vecin al lui Vasilie; fugit din s. Vişnovăţ 108.
Dubenschi din Rugineşti, martor la o vânzare din s. Văcăreşti 225, 474.
Dubovăţ, pârâu; loc de iaz pe ~ 295; loc de moară pe ~ 295; sat pe ~ 294, 295.
Dubruleştie, v. **Dobruleşti**.
Dudon (Dodon) popă din Hălceni, fratele lui Oniţă Dudon; dăruieşte o vie cu crame 174; a vândut o vie la Hârlău 180; martor la vânzarea unor părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 285, 287, 288; martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344; iscălitură 287; scrie zapis 174.
Dudon, v. şi **Oniţă** ~.
Dule, v. **Dumitraşcu** ~.
Dumbrava, sat; <Dumbrăviţa, c. Ruginoasa, j. Iaşi>; drumul ~ 222.
Dumbravă din Pribeşti; dă mărturie pentru o pricină din s. Tocileni 20.
Dumbravă, tatăl lui Florea; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Mogeşti m-rii Pângăraţi 191.
Dumbravă, top.; în hotarul seliştii Urseşti 271.
Dumbravă, top.; între s. Strimbi şi Davideni 435.
Dumbrăviţa, sat, pe Şomuz, ţinutul Suceava; <s. ~, c. Vadul Moldovei, j. Suceava>; a revenit lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Dumbrăviţa, sat; <înglobat în Suraia, c. ~, j. Vrancea>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din Torceşti; căpitan de ~ 324.
Dumeni, sat, <c. George Enescu, j. Botoşani>; Ştefan popa din ~ martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni 110; parte din ~ vândută de Toader Petriceico lui Isac din ~ 466.
Dumeni, sat, pe Prut, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, lângă Şendreni, r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; parte din ~ întărită urmaşilor lui Boris Braievici 375.
Dumeşti, sat; <probabil ~, c. Văratic, j. Edineţ, R. Moldova>; martor din ~ la o vânzare din s. Păniceşti 41.
Dumitra, fiica lui <Onciul> Halenţche; a vândut lui <Isac> Balica o jumătate din s. Puţureni 448.
Dumitra, fiica lui Gorcea şi mama lui Anton Bărbiiariul; fiul ei a vândut părţi din s. Ghiţăvoiani şi s. Căcăceni 287.
Dumitra, fiica lui Toma Birtoc şi sora lui Pătraşco; vinde împreună cu fratele şi cu verii ei o parte din satul Drăguşeni lui Andoca <zlătar> 316.
Dumitra, fiica lui Ulmanul şi mama lui Ion; fiul ei a vândut o parte din s. Ulmeni 429.

www.dacoromanica.ro

Dumitra, partea ei din s. Cucuteni a fost vândută lui Ştefan Moimăscul 207.

Dumitra Zupcoae, mama lui Gavril; vinde împreună cu fiul ei o jumătate din s. Ciabrău 425.

Dumitrache Chiriţă Paleologu, fost mare postelnic, unchiul lui Toma <Cantacuzino>, soţul Chiriţoaiei postelniceasa; a primit danie de la <Constantin> Moghilă seliştea Dăieni 271; a cumpărat părţi din s. Hăjdeiani şi Holohoreni 294, 295, 339; urmaşii lui ~ au dăruit seliştea Dăieni lui Andoca <zlătar> 271; nepotul lui ~ primeşte întărire pentu s. Hăjdeiani 295.

Dumitrachi, martor la o vânzare din s. Soleşti 407.

Dumitraşco, a vândut lui Răcoviţă Cehan o parte din s. Prigorceni 332; dă mărturie că are de achitat o datorie 332.

Dumitraşco, cămăraş; martor la o vânzare din s. Iurghiceni 459; iscălitură 459.

Dumitraşco, cumnatul lui Toader Rugină; primeşte întărire împreună cu Ştefan Rugină pentru stăpânirea unui loc de la gura Jidovcăi după judecata cu Onciul fost pârcălab 143.

Dumitraşco dă mărturie, martor la un schimb de moşii 114; iscălitură 114.

Dumitraşco, diac; scrie acte domneşti în limba slavonă 6, 7, 26, 40, 46, 44, 80, 95, 100, 190, 227, 228, 244, 249, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 293, 294, 295, 296, 311, 347, 387, 396, 401, 425, 434, 436, 438, 445, 451, 466, C; scrie acte domneşti în limba română 2, 9, 183, 146, 385, 472; scrie mărturii boiereşti 17, 180, 322; scrie un zapis 42; a primit poruncă să aleagă părţi din s. Budeşti 16; v. şi ~ **Cara**, ~ **Vlăgea**.

Dumitraşco, diacon; cumpără o parte din Armeneşti 86.

Dumitraşco din Bohăeşti, nepotul lui Ghidul din Prigorceni; vinde lui Răcoviţă Cehan logofăt o parte din s. Prigorceni 331.

Dumitraşco din Călineşti, martor; iscălitură 53.

Dumitraşco din Chicoşea, cumnatul lui Jerian; martor la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.

Dumitraşco din Draxini, fiul lui Alexa fost şetrar, soţul Băluţei Dumitrăşcoaie şi tatăl lui Ionaşco, Arsenie, al Nastasiiei, Vasilcăi şi Chielsiei 358.

Dumitraşco din Ilişeşti, cercetează nişte părţi din s. Bălăceni vândute de Antimiia lui Cârstian logofăt 107.

Dumitraşco din Ipoteşti, cumpără împreună cu nepoata sa, Anghelina, o parte din s. Liteni cu vecini 109; martor la zălogirea unei părţi din Medeeşti 204; iscălitură 204.

Dumitraşco din Şeleşeu; martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni 110.

Dumitraşco din Turiiatca, soţul Antemiiei 53.

Dumitraşco (Dumitraşcu) din Zastavna, mărturiseşte pentru alegerea unor părţi din s. Zastavna 159; dă mărturie pentru împărţirea unor ocini din s. Zastavna, Boianciuc şi Toutrea 160.

Dumitraşco, fiul Agahiei, nepotul preotesei Nastasia din Păniceşti şi fratele lui Gligorie; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Păniceşti 41.

Dumitraşco, fiul Antemiei şi fratele lui Pepelea; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Bulboci 297.

Dumitraşco, fiul Drăguţei, fratele lui Vasilie şi nepotul lui Vasilie Banul; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Uşereşti 400, 419.

Dumitraşco, fiul Irinei, nepotul lui Petrea şi strănepotul lui Irimia, fratele lui Pavăl, al Tudoscăi şi al Gaftonei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Tupilaţi lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 282.

Dumitraşco, fiul lui Costantin vătav, nepotul lui Trifan cel bătrân din Soloveţi şi fratele lui Vasilie; a scăpat din Ţara Muntenească numai cu pielea 428; dă împreună cu fratele său o parte dintr-o poiană cu prisacă lui Dumitraşco Urdzică pentru un cal şi un poloboc 428.

Dumitraşco, fiul lui Evloghi; a vândut o parte din s. Nemerniceni lui Nacul pârcălab 128.

Dumitraşco (Dumitraşcu), fiul lui Ionaşco Poturul, fratele lui Cozma şi al Măricăi; dă împreună cu fraţii săi s. Mileanca lui Iorga mare vistiernic în schimbul s. Băşeni şi a 200 de galbeni 195, 328.

Dumitraşco, fiul lui Manule de Hârlău; a vândut o vie popii Dudon 174, 180.

Dumitraşco, fiul lui Nicolai din Ghireni; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Miculinţi, câştigă 364.

Dumitraşco, fiul lui Toader, nepotul călugărului Ursu din Soleşti şi fratele lui Gligorie, al lui Dobăş şi al Teclei; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii săi o parte din s. Soleşti 407.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco, fiul Urâtei şi fratele lui Pătraşco; vinde împreună cu fratele său, Pătraşco, părţi din s. Bulboci 297.

Dumitraşco, ginerele lui <Ionaşco> Dobrenchi bătrânul; a vândut lui <Ionaşco> Ghenghea fost mare logofăt o parte din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi 62.

Dumitraşco, ginerele lui Oancea şi al Titiianei; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Turbăteşti 390.

Dumitraşco, martor la dania unei părţi din s. Epureni 336; iscălitură 336.

Dumitraşco; martor la vânzarea unei părţi din s. Pobrăteşti 102; iscălitură 102.

Dumitraşco, primeşte mărturie pentru alegerea şi stăpânirea unor părţi din s. Zastavna 159.

Dumitraşco, soţul Sănatei, şi ginerele Urâtei; vinde împreună cu soţia părţi din s. Bulboci lui Gavril <Coci> 297.

Dumitraşco (Dimitrie, Dumitraşcu), stolnic, fiul lui Lupul fost spătar; primeşte întărire pentru părţile cumpărate în s. Buciumi 26; cumpărără o parte din s. Feţinghesti 27; cumpără părţi din s. Dingani 66; primeşte întărire pentru părţi din s. Feţinghesti 28; martor la o danie către m-rea Soveja 176; martor la răscumpărarea unor case de pe Uliţa Strâmbă 192;

pârcălab de Tecuci şi fost sulger; a cercetat o pricină din s. Gereni 239; primeşte întărire pentru părţile cumpărate în s. Buciumi 471; sigiliu 192.

Dumitraşco, vornic de Botoşani; dă mărturie 126, 200; iscălitură 126; sigiliu 200.

Dumitraşco, vornic de poartă; dă mărturie, martor la vânzarea unei părţi din s. Drăguşeni 437; iscălitură 437.

Dumitraşco Bantăş, fiul lui Nicoară Bantăş, fratele Palaghiiei şi tatăl Nastasiiei; vinde împreună cu sora şi cu fiica sa părţi din s. Drăguşeni lui Andoca 432.

Dumitraşco (Dumitraşcu) **Cara**, diac; scrie act domnesc în limba slavonă 105; scrie acte domneşti în limba română 232; 412, 413; v. şi **Dumitraşco**, diac.

Dumitraşco Cârstian, martor la o vânzare în s. Sănăuţi 272; iscălitură 272.

Dumitraşco Coadă, stolnic; martor la răscumpărarea unor case cu loc de pe Uliţa Strâmbă 192; sigiliu 192.

Dumitraşco Cocris (Cucris), martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi 209; cumpără de la Vasilie Moţoc o parte din s. Forăşti 414.

Dumitraşco Comşa, cumpără părţi din s. Borzeşti 255.

Dumitraşco Copaci, fiul Tudoscăi, fratele lui Onciul; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Mileşti lui Ilea spătar 46.

Dumitraşco Dobrenchi, martor la o vânzare din s. Bălăceni 105.

Dumitraşco Drăguţescul (Drăguţăscul), vornic de poartă, din Călineşti; cercetează o parte din s. Bălăceni 107; primeşte întărire pentru o parte din seliştea Hrimancăuţi 362; martor 102, 203, 104, 380; iscălitură 102, 380.

Dumitraşco Fulger, din Iaşi, nepotul Frăsinei; a cumpărat părţi din s. Todereşti 56; vinde lui Iorga vistiernic părţi din s. Todereşti 56; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Lăzăreni 90.

Dumitraşco (Dumitraşcu) **Gheuca**, fost vornic de poartă; cumpără un vad de moară pe Putna în s. Gligoreşti 112; cumpără părţi din s. Băicani şi Făureni 22, 112; primeşte întărire pentru o parte din s. Băicani 132.

Dumitraşco Ghica, fiul lui Ghica şi nepotul lui Romăşcel; vinde lui Isari vistiernic un loc de casă în Iaşi; iscălitură 209; sigiliu 209.

Dumitraşco (Dumitraşcu) **Glod**, a vândut fără drept o parte din s. Dienişăşti 270; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Ursăşti 376; scrie marelui logofăt pentru cercetarea făcută în s. Ursăşti 377.

Dumitraşco (Demitraşco) **Iarali** (Erali, Eramie, Iarală), mare clucer; dă mărturie, martor 73, 171, 180, 386, 419, 429; martor la vânzarea unei părţi din s. Frijeni 251; iscălitură 386.

Dumitraşco Lenţa, fiul lui Miron Lenţa din Iurcăuţi; vinde o parte din s. Hroşăuţi lui Isac Cucoranul 104.

Dumitraşco Mihul (Mihol), din Sănăuţi, soţul Antemiiei; soţia sa se judecă cu nepoţii pentru o parte din s. Bălăceni 107; partea lui ~ din s. Bălăceni a fost răscumpărată 114.

Dumitraşco Neagoe, fiul lui Neagoe fost postelnic; stăpâneşte moşii rămase de la tatăl său 237.

Dumitraşco Oţel, din Oţeleni, tatăl lui Ionaşcu şi al Istahiei; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Răcămuş 245; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco Solomon, soţul Nastasiei; cumpără împreună cu soţia sa părţi din s. Ilieşti 297.

Dumitraşco Şoldan, fost mare vornic al Ţării de Jos, soţul Saftei şi ginerele lui <Ion> Caraiman paharnic 48; soţia lui ~ primeşte întărire pentru seliştea Ştiuca 264; dă mărturie IV.

Dumitraşco Ştefan, fost mare logofăt, tatăl lui Gheorghie Ştefan, al lui Grigoraşco şi al lui Vasilie; fiii lui ~ au dăruit lui Costantin Dracea o jumătate din s. Gocimani 297.

Dumitraşco Talpă, pitar, fratele lui Gavrilaş Talpă şi al lui Lupul Talpă; dă în schimb seliştea Lăslăoani 291; primeşte în schimb o parte din s. Volcineţ 293; iscălitură 291; sigiliu 291.

Dumitraşco Urdzică, pârcălab; dă un cal şi un poloboc pentru o parte dintr-o poiană cu prisacă luată de la fiii lui Costantin fost vătav 428; martor la o vânzare din s. Soloveţ II.

Dumitraşco (Dumitru) **Vlăgea** (Vlăgia), diac; scrie acte domneşti 14, 63, 92, 212, 399, 419; scrie o mărturie boierească 386; scrie zapise ale vânzării unor părţi din s. Iurghiceni, Drăguşeni şi Petreşti 437, 459, 463; v. şi **Dumitraşco**, diac.

Dumitraşcu, fiul popii Fenea; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

Dumitraşcu, ginerele lui Ionaşcu Dobrinschi; dă mărturie pentru moşia Locoviţa 61.

Dumitraşcu, martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.

Dumitraşcu, şoimar, martor la vânzarea unei părţi din s. Păniceşti 208.

Dumitraşcu Dule, scrie marelui logofăt pentru cercetarea făcută în s. Ursăşti 377.

Dumitraşcu, v. şi **Dumitraşco**.

Dumitrăşcoaie, v. **Băluţa ~**.

Dumitreşti*, sat; <lângă s. Ionăşeşti, c. Nicoreşti, j. Galaţi>; parte din ~ cumpărată de fiii lui Zgribăoan 133; în hotar cu s. Buciumi 471.

Dumitru, aprod de Ţigăneşti; martor la o vânzare din acel s. 246.

Dumitru, diac, scrie acte domneşti în limba slavonă 90, 233, 444, B; scrie act domnesc în limba română 81, 122, 213, 214, 446, 457; v. şi **Dumitraşco**.

Dumitru cel bătrân, fiul lui Ciochină vătav şi nepotul Micăi din Onăşcani, fratele Dordei, Todosiiei şi al Nastasiiei; vinde împreună cu surorile sale o parte din s. Ciureşti lui Iorga vistiernic 217, 218.

Dumitru cel bătrân, uricar, soţul Catrinei; soţia lui ~ a dăruit moşii m-rii Golia 58.

Dumitru din Ionăşeşti, martor la vânzări din s. Dingani şi Buciumi 66, 471.

Dumitru din Stângăceni, martor la o vânzare în Luceşti 408.

Dumitru din Ţigăneşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Ţigăneşti 247, 248.

Dumitru, fiul Anesiei; vinde împreună cu fraţii, o parte din s. Păstrăveni 297.

Dumitru, fiul Bâiei din Tupilaţi şi fratele lui Gervasie; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Tupilaţi lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 280.

Dumitru, fiul lui Căzacul Capşea, fratele lui Necula; partea lui ~ din satul Todereşti a fost vândută lui Iorga mare vistiernic 56.

Dumitru, fiul lui Gănescul şi al Irinei, fratele lui Toader; a vândut împreună cu mama şi cu fratele său o parte din s. Cerlina Mică lui Bălan fost comis 381.

Dumitru, fiul lui Tiron şi al Măricăi, frate cu Vasilie, Tudosca şi Safta, urmaş a lui Drăgşan; stăpân în s. Lehăceni cu vecini 47; a fost martor la împărţirea unor moşii 203.

Dumitru, fratele Păscălinei şi al popii Vasilie; primeşte de la fiii lui <Dumitru> Goia o parte din s. Ruşi în schimbul unei părţi din s. Doljeşti 393.

Dumitru, ginerele lui Boghiul; a vândut o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 388.

Dumitru, popă din Rugineşti; martor la vânzarea unor părţi din Mihăileşti şi Todereşti 313.

Dumitru, staroste de Putna; dă mărturie pentru hotarnica unui loc al m-rii Bisericani de la Gârla Putnii cumpărat de la Crocioban 76; iscălitură 76.

Dumitru, fost şoltuz de Botoşani; primeşte carte de apărare pentru o parte din s. Băiceni 116.

Dumitru, tatăl lui Ştefan; fiii săi împreună cu alte rude primesc întărire pe o parte din s. Bârjoveni 190.

Dumitru, uricar, fratele lui Mândreą din Bibarţu; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Hănăseni şi Berteşti 215; primeşte danie de la Bogza călugărul o parte din s. Todireşti 415; primeşte de la fratele său o parte din s. Todireşti 416.

www.dacoromanica.ro

Dumitru, fost vătav, tatăl Măricăi şi socrul lui Ionaşco; fiii săi primesc întărire pentru o parte din s. Negreşti, după judecată 457.

Dumitru, fost vornic, socrul lui Vasilie şi unchiul (?) lui Apostol; se judecă pentru recuperarea unei cheltuieli făcute pe o parte din s. Codăieşti 403; primeşte întărire pentru părţi din s. Negoeşti şi Todireşti 163; primeşte întărire pentru partea ce i-a fost dăruită de Mândrea din Bibarţu în s. Todereşti, după judecată 417.

Dumitru Barbovschi, martor la o vânzare din s. Martineşti 305; iscălitură 305; sigiliu 305.

Dumitru Bogdan, fiul lui Bogdan diac şi nepotul lui Iurie, fratele lui Andronic Bogdan şi al Ştefanei; primeşte întărire împreună cu fratele şi nepoţii săi de soră pentru stăpânirea satului Ostăpceni şi a unei părţi din satul Stânceşti 314.

Dumitru Buhuş, fost mare vistiernic; primeşte carte de apărare a hotarelor s. Boldeşti şi a seliştilor Sârbi, Dădeşti şi Hrimancăuţi 150, 151, 362; cere să se facă o cercetare pentru încălcarea locului său dinspre s. Pietriş 219, 221; a primit danie un loc ce a aparţinut hotarului Târgului Frumos 221; fân cosit fără drept de pe locul lui ~ 222; primeşte danie nişte ţigani 378; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Iurghiceni şi Tâlhăreşti 135; a încălcat hotarul s. Iurghiceni 398; ureadnicul şi vătămanul lui ~ 150, 151.

Dumitru Corcodel dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Bănileşti 141.

Dumitru D...; nepoţii lui vând părţi din s. Dăneşti 21.

Dumitru Grecu, din Bulboci, tatăl Chirenei; amintit într-o vânzare din s. Bulboci 297.

<Dumitru> Goia, tatăl lui Iordachi, al lui Apostul şi al lui Lupaşco; fiii lui ~ dau în schimb părţi din s. Rusi pentru o parte din s. Doljeşti 393.

Dumitru Hârjabă, martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa 85.

Dumitru Lehacinschi, fratele lui Vasilie; martor la o vânzare din s. Martineşti 305; iscălitură 305.

Dumitru Ponici, din Rugăşeşti; a jurat cu brazda în cap pentru hotarul seliştii Greci 122.

Dumitru (Uscat) **Uscatul**, tatăl lui Gligorie şi al lui Mătei, cumnatul lui Vasilie Vădeanul; vinde împreună cu fiii săi părţile din Dragomereşti şi Tâmpeşti cumnatului său 168; sigiliu 168.

Dumitru, v. şi **Dumitraşco**.

Dumnădzău, v. **Dumnezeu**.

Dumnezeu, în formula blestemului 220, 221, 335, 341, 435, 357, 456, IV; v. şi **Sfântul Ignatie Purtătorul de ~**.

Duraleu, v. **Gheorghie ~**.

Dure, popă din Tecuci; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Bănileşti 141.

Durilă, tatăl lui Vasilie, Sava, Constantin şi al Urâtei; copiii lui ~ vând o vie cu grădini în jurul ei şi o prisacă din rediu la Turbăteşti lui Vasilie Corlat 465.

Dzirneşti, sat; <Zărneşti, c. Jorăşti, j. Galaţi>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.

E

Echim, v. **Toader ~**.

Edrici, v. **Idrici**.

Eftimia (Aftimiia), fiica lui Gavril fost sulger şi soţia lui Toma fost sulger; dă împreună cu soţul ei părţi din s. Şerpeni şi Pohoceni lui Gheorghie Ştefan în schimbul unor părţi din s. Hlineşti şi Novalcăuţi 124; vinde împreună cu soţul ei nişte ţigani 369.

Eftimiia, ţigancă, fiica lui Cârstea şi a Mirlei, sora lui Condrea, Ivan, a Măriiei şi a Nastasiiei; aflată în stăpânirea lui Bălan pârcălab de Hotin 369.

Elan, pârâu; <afluent al Prutului la Vlădeni, c. Cavadineşti, j. Galaţi>; sat pe ~ 164.

Elena, fiica Chirenei, nepoata lui Dumitru Grecu; vinde împreună cu surorile sale, Măria şi şi Candachia, părţi din s. Bulboci 297.

Elie, v. **Ilie**.

Elinca, fiica lui Petric, sora lui Baico şi a lui Pătraşco; vinde împreună cu fraţii părţi din s. Corouţi 297.

En..., tatăl Irinei şi bunicul lui Gheorghi Turma şi al lui Vasilie; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Culiceni 158.

Enache, meserciu; martor la o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.

Enache, pârcălab; moşia lui ~ în hotarul unei părţi din s. Vorniceni 370.

www.dacoromanica.ro

Enache, soţul Anesiiei şi ginerele lui Petrica; socrul şi soţia lui ~ vând o parte din s. Negoeşti 163.

Enache, v. şi **Ianachi**.

Enache, vătav de aprozi; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Dienişăşti 270.

Enachi din Tecuci, a cercetat o pricină din s. Gereni 239.

Enachi, ban (sec. XIX); autentifică o copie 403; iscălitură 403.

Enachi, fiul lui Costandin Celebi; a primit danie s. Lăturişeni de la Enachi postelnic 96.

Enachi, postelnic, fratele Vambulei; a dăruit s. Lăturişeni, nepotului său, Enachi, fiul lui Costandin Celebi 96.

Enachi, v. şi **Enache**.

Enachi (Enache), vistiernic; dă mărturie pentru stăpânirea de către Pătraşco Ciogolea a unei părţi din s. Bobeşti 340; iscălitură 340.

Enachie, fiul Şoldănesei şi fratele lui Gavrilaş; se judecă cu alţi răzeşi pentru împărţirea cheltuielii făcute la iezirea unui iaz din Şofrăceşti 333.

Ene, sulger; fratele lui Neculai 377.

Eonaşco, v. **Ionaşco**.

Episcopia Huşilor; <în or. Huşi, j. Vaslui>; episcop de Huşi 341.

Episcopia Rădăuţilor, în s. Rădăuţi; <or. ~; j. Suceava>; episcopi de Rădăuţi IV; fost episcop de ~ 355; v. şi **Evloghie**.

Episcopia Romanului, <în or. Roman, j. Neamţ>; episcop de Roman 341, 405, 436, IV; v. şi **Evloghie, Mitrofan**.

Epoteşti, v. **Ipoteşti**.

Epureni*, sat, pe Jijia, ţ. Hârlău; <lângă Ungureni, j. Botoşani>; parte din ~ întărită urmaşilor lui Boris Braievici 375.

Epureni, sat, ţ. Iaşi; <s. ~, c. Movileni, j. Iaşi>; parte din ~ dăruită lui Petrea 336.

Epureni, sat, ţ. Orhei; <c. Caniia, R. Moldova>; parte din ~ dată de Guroaia lui Pantiul din Peresecina pentru a răscumpăra capul fiului ei 194.

Erali, v. **Iarali**.

Eralie, v. **Iarali**.

Eramie, v. **Iarali**.

Eremia, fiul lui Hilip, nepotul Andreicăi; vinde părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.

Eremia, tatăl lui Gligorie; fiul său se judecă pentru o parte din s. Lăzoreni 472.

Eremia Mladin, fiul lui Ivaşco Mladin; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Mlădineşti 189.

Eremia Pagahia, tatăl lui Simion Herţa, socrul Anisiei; amintit într-o vânzare din s. Păstrăveni 297.

Eremia, v. şi **Ieremia**.

Eremiia din Ionăşeşti, martor la o vânzare din s. Buciumi 471.

Erimiia, fiul Anghelinei, nepotul lui Fătul, strănepotul lui Lupea Berheciu şi fratele lui Vasilie; dă împreună cu mama sa o parte din s. Slipoteni lui Răcoviţă Cehan logofăt pentru o despăgubire 35.

Eremiia, mare şetrar; dă mărturie, martor 419.

Eremiia (Irimiia) **Dracea**, fiul lui Iuraşco Dracea fost pârcălab; partea lui ~ din s. Sănăuţi va fi stăpânită de Isac până la achitarea unei datorii 146; a rămas cu datorii dintr-o slujbă domnească şi a fugit în Ţara Leşească 146; vinde lui Velicico fost comis o parte din s. Sănăuţi 272; iscălitură 272.

Eremiia, v. **Irimiia**.

Eremiia Moghila, v. **Ieremia Moghila**.

Eremiia Murguleţ, v. **Irimiia Murguleţ**.

Erimia, v. **Ieremia**.

Erimia, v. **Irimia**.

Erimie, fratele lui Dabija căpitan; martor la o danie către m-rea de la Soveja 167.

Erina, v. **Irina**.

Eupatie, martor la un schimb de moşii; iscălitură 114.

Evanghelişti, în formula blestemului IV.

Evloghi, tatăl lui Dumitraşco; fiul său a vândut o parte din s. Nemerniceni 128.

Evloghi, v. **Gheorghie ~**.

Evloghie, dascăl; traduce acte (1765) 97; (1765) 356.

Evloghie, episcop de Roman; a întâmpinat moaştele Sfintei Parascheva la Galaţi 58; cumpără un loc de lângă Faraoani 436; dă mărturie pentru danii 58, 144, 341.

Evloghie, fost episcop de Rădăuţi, fratele lui Ion 355.

Evloghie, v. **Gheorghe ~**.

Evloghii, v. **Evloghie**.

Ezereni, sat; <probabil în c. Târgu Frumos, j. Iaşi>; în hotarul seliştii Dădeşti 151.

F

Fagilor, v. **Poienile ~**.

Faraoani, sat, ţ. Bacău; <c. Faraoani, j. Bacău>; loc de lângă ~ vândut lui Evloghie episcop de Roman 436.

www.dacoromanica.ro

Faraon, v. şi **Toader** ~.
Farmachie, fost vornic, sorcul lui Paţea; ginerele lui ~ dă o parte din s. Mişloceni 166.
Fauri*, sat, <lângă s. Poşta Elan, c. Vutcani, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Apostol Cehan de la Vasilie Bolişor 83.
Fălciianul, v. **Toader** ~.
Fălciu, ţinut; sate din ~ 42, 64, 249, 396, 455; selişte în ~ 233.
Fărâmeşti*, sat, <lângă Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Scărlet din Zorileni 243.
Fărâmoaia, urmaşii ei vând o parte din s. Fărâmeşti 243.
Fătul, urmaşii lui ~ dau o parte din s. Slipoteni lui Răcoviţă Cehan 35.
Făureni*, sat, ţ. Tutova < lângă s. Coroieştii de Sus, c. Coroieşti, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite lui Coruiu fost comis după judecată cu urmaşii lui Lazor Chişineu 9; părţi din ~ cumpărate de Dumitraşco Gheuca de la Ştefana şi soţul ei, Andrei 112.
Fântâna Albă, în hotar ~ 441.
Fântâna lui Macsân, în hotarul unui loc de lângă s. Mârzăşti 140.
Fântâna lui Vârlan, în hotar ~ 441.
Fântâna Mucedă, top.; în hotarul s. Sacaluşeşti; semn de hotar IV.
Fântâna Nucului, top.; în hotarul unui loc de lângă s. Faraoani 436.
Fântâna Rogozî, în hotar ~ 441.
Fântână*, sat; <ţ. Tecuci; lângă Costache Negri, c. ~, j. Galaţi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Fântânelile, sat, ţ. Fălciu; <probabil lângă Dodeşti, c. Viişoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasilie Corlat fost cămăraş şi rudelor sale 64.
Fârtat, soţul Candachiei şi tatăl lui Vasilie; fiul lui ~ vinde o parte din s. Năvrăpeşti 468.
Fâşcani*, sat, pe Borcea, ţ. Vaslui; <lângă Tăbălăieşti, c. Buneşti-Avereşti, j. Vaslui>; parte din cu loc de heleşteu ~ vândută de urmaşii lui Trif lui Gligorie fost postelnic 200.
Fedor din Ivăneşti, vinde părţi din Jigoreni 97.
Felea, fiul Stancăi, nepotul lui Dumitru D... şi strănepotul lui Stanciul din Dăneşti; vinde împreună cu fraţii şi nepoţii o parte din s. Dăneşti 21.
Feleşeni, sat, ţ. Roman; <Fedeleşeni, c. Strunga, j. Iaşi>; jumătate din ~ aflată în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Fenea, popă, tatăl lui Dumitraşcu; fiul său a fost martor la o vânzare din s. Răciuleşti 276.
Fereşti, sat; <ţ. Vaslui; c. Văleni, j. Vaslui>; popă din ~ 331; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 331.
Feştilă, socrul lui Isac; amintit într-o danie din s. Iurghiceni 459.
Fetion, v. **Ion** ~.
Feţinghești*, sat, ţ. Putna; <lângă Ivănceşti, c. Boloteşti, j. Vrancea>; părţi din ~ cumpărate de Dumitraşco sulger de la Todosie 27; părţi din ~ întărite lui Dumitraşco sulger după judecată cu popa Ion de pe Gârla Putnei 28.
Filip din Cozmeşti, martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.
Filip din Fiţingheşti, tatăl Stancăi; nepotul său vinde părţi din Fiţingheşti lui Dumitraşco sulger 27.
Filip, v. **Ion** ~.
Filipeşti (Hilipeşti), sat, <s. ~, c. ~, j. Bacău>; parte din ~ vândută lui Sava şi Mătei din Onceşti 410; vătăman din ~ martor hotarnic în Ungheni 325.
Flore, fiul lui Capotă din Petreşti şi soţul Sofroniei; împrumută de la Andoca zlătar o sumă de bani pentru care pune zălog o parte din s. Petreşti 253; iscălitură 253.
Florea din Ţigăneşti, martor hotarnic al unui loc din acel s. 247, 248.
Florea, fiica Irinei, nepoata Soloncăi şi sora lui Ionaşco şi a Todosiei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Zubriceni 456.
Florea, fiul lui Dumbravă; a vândut împreună cu soţia şi cu nepotul său o parte din s. Mogeşti m-rii Pângăraţi 191.
Florea (Flore), herghelegiu, fiul lui Marco din Vorniceni şi nepotul popii Ursu; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Vorniceni lui Tudosie vameş 370, 445.
Florea, fiul lui Petrea şi urmaşul lui Trifan; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Fâşcani 200.
Florea, fiul Părascăi, fratele lui Samuil, al lui Alexiia şi al lui Ionaşcu, urmaşul lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.
Florea, tatăl lui Ionaş; fiul său dă o parte din Sârbi 326.
Florea, vărul Nastei; vara lui ~ vinde o parte din s. Petreşti 463.
Florea, v. **Ioanaşco** ~.
Florescu, v. **Ştefan** ~.

www.dacoromanica.ro

Floreşti (Florişti), sat, <c. Huruieşti, j. Bacău>; popă din ~ a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. din s. Hălmăgeşti 226; un răzor din s. ~ a fost vândut lui Irimie 241.
Florişti, v. **Floreşti**.
Foca din Ionăşeşti, martor la o vânzare din Buciumi 471.
Foca, martor la o vânzare din s. Dingani 66.
Foce, fiul lui Giurgiuman pârcălab şi fratele lui Grozav; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Alboteşti 117.
Focea, uricar; scrie mărturia vânzării unor părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288; soţia lui ~ păstrează uricele pentru seliştea Negoeşti vândută urmaşii lui Prebici logofăt 130.
Focşa, cumnatul Olenei; vinde împreună cu rudele o parte din s. Bulboci 297.
Focşa, diacon din Ghireni; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.
Folteşti, sat, ţ. Lăpuşna; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Forăşti, sat, <c. ~, j. Suceava>; cai furaţi din ~ 70; parte din ~ cumpărată de Dumitraşco Cocris 414.
Forosna, sat; <ţ. Hotin; azi în Ucraina, c. ~, r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; parte din s. ~ a fost dăruită de Nastea norei sale, Taţea, apoi este întărită lui Ursu vătav 71.
Fortuna, v. <**Mihail**> ~.
Fortunas, v. **Fortuna**.
Foteasa, mama Alexandrei; fiica ei a dat în schimb casele din Iaşi din Târgul Vechi 431.
Frangule, vameş; martor la vânzarea s. Uşereşti către Profir marele vameş 400.
Franţi, cumpără părţi din Jigoreni de la Toader, Neacşa, Chelsie, Ionaşco, Fedor din Ivăneşti 97.
Frăceşti*, sat <probabil pe Orbic, ţ Neamţ; j. Neamţ>; martor din ~ la o vânzare din s. Bogdăneşti 11.
Frăsâna, soţia lui Ureche; a vândut împreună cu soţul ei o parte din s. Mogeşti m-rii Pângăraţi 191.
Frăsina, fiica lui Stănilă şoimar, sora lui Pavăl, Vasilie şi a lui Ştefan; se judecă cu Safta Şoldăneasa pentru s. Popeşti 49; vinde partea partea fratelui ei din s. Unguraşi după ce o zălogise Saftei Şoldăneasa 213.
Frăsina, fiica lui Vicol, mătuşa lui Dumitraşco Fulger; partea ei din s. Todereşti 56.
Frăsina, fiica Odochiei şi mama Maguţei Mălăiasa; fiica ei primeşte întărire pentru o parte din s. Vepreuca 235.
Frăsina, soţia lui Gavril şi mama lui Vasilie; fiul ei a vândut o parte din s. Cândeşti 24.
Frăsina, străbunica Todosiei din Epureni 336.
Frăsinelui, v. **Poiana** ~.
Frătea, nepoţii lui ~ vând părţi din s. Horileşti 95.
Frăţian din Bogdăneşti, martor 12, 14.
Frăţian, soţul Irinei şi tatăl lui Tofan; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Dumeni 466.
Frijeni*, sat pe Sărata, <ţ. Fălciu; s. lângă Gura Sărăţii, j. Vaslui>; jumătate din ~ vândută lui Penişoară vistiernic 250, 251; jumătate din ~ rămasă moştenire de la Penişoară vistiernic 250, 251, 397.
Frimul, v. **Ifrim**.
Frumos, top.; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi s. Vânători şi Bălţăteşti 385.
Fuga din Forăşti, l-a acuzat fără drept pe un ţigan al m-rii Pobrata de furtul unor cai 70.
Fugli, v. **Vasilie** ~.
Fulger, v. **Dumitraşco** ~.
Fundeni*, sat, în gura Berheciului, ţ. Tecuci; <lângă Negrileşti, s.c al c.s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; jumătate din ~ aflată în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Fundeni, selişte, ţ. Roman; <s. ~, c. Secuieni, j. Bacău>; aflată în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Funingine, tatăl lui Macsin, urmaşul lui Trifan; fiul său vinde împreună cu rudele o parte din s. Fâşcani 200.
Furtuna, v. **Fortuna**.
Futeleşti*, sat, pe Elan; <ţ. Fălciu; lângă Hurdugi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; jumătate din ~ întărită Vârvarei agoaie după judecată cu Medelean călugăr 164.

G

Gabură, secretar al Cantorei Hotărâturilor Oblastiei Basarabia (sec. XIX); copii autentificate de ~ 211, 212.
Gafia, mama lui Grigorie; fiul ei se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Cotela, pierde 389.
Gafia, mama lui Sava şi a lui Ştefan; fiii ei au vândut o parte din s. Hălăseni 302.
Gafton din Fântână, martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.

www.dacoromanica.ro

Gaftona, fiica Irinei, nepoata lui Petrea şi strănepoata lui Irimia, sora lui Pavăl, a lui Dumitraşco şi a Tudoscăi; vinde împreună cu mama şi cu fraţii ei o parte din s. Tupilaţi 282.

Gaftona, fiica lui Ionaşcu hotnog şi nepoata lui Zaharia; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Băşeni 328.

Gaftona, fiica popii Toma din Călineşti, soţia lui Miron Onciul din Herţa şi mama Tetii, a lui Isac, a lui Coste, a Annei, a Măricăi şi a lui Ionaşco, bunica lui Gheorghiţă; fiii şi nepoţii ei împart s. Sănihău şi jumătate din s. Cernăcău 203.

Gaftona, mama lui Ion Filip, a lui Condrea şi a Măricăi, urmaşă a lui Oană vornic; fiii ei au vândut o parte din s. Răciuleşti 276.

Gaftona, nepoata lui Drăgan din Căbiceni; a vândut o parte din s. Căbiceni 205.

Gaftona, soţia răposatului Ionaşco Tăbârţă fost vătav şi mătuşa lui Gavrilaş Tăbârţă; dăruieşte nepotului ei o parte din s. Purceleşti I.

Gagea, bunicul lui Ifrim călugăr; nepotul său vinde o parte din s. Giurcani 371.

Gagea, strămoşul lui Vasilie Corlat fost cămăraş, al Irinei, şi al Anei; urmaşii lui ~ primesc întărire pentru moşii 64.

Gahia, mama lui Mihăilă, Sava şi a Ştefanei; fiii ei vând o parte din s. Buciumi 471.

Gahia, v. **Agahiia**.

Gahiţa, soţia lui Ionaşco Mironescu şi mama lui Gheorghe; fiul ei vinde o parte din s. Drevcăuţi 258, 259.

Galation, egumen la Biserica domnească din Galaţi; cumpără vii la Vadul Ungurilor 254.

Galaţi (Gălaţi), târg; <m ~, j. ~>; ierarhii Ţării Moldovei au întâmpinat moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva la ~ 58; Biserică domnească din ~ 254; popi din ~ 156; negustori din ~ 118, 254, 370; pârcălabi de ~ 118, 119, 254; şoltuz şi pârgari de ~ 119, 254; vameşi de ~ 370; vii domneşti la ~ 254; act scris la ~ 119.

Galbeni*, sat, ţ. Neamţ; <înglobat în s. Buciumi, c. Filipeşti, j. Bacău>; judecată pentru împresurarea moşiei Răpezăşti dinspre ~ (sec. XVIII) 365.

Gasparovici, v. **Gaşpar**.

Gaşpar <Graţiani>, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 28, 212, 339.

Gaşpar, v. şi **Theodor ~**.

Gatcăi, v. **Poiana ~**.

Gavre, fiul lui Alivan, fratele lui Goce, al lui Buda şi al Vasilcăi; fraţii lui ~ vând o parte din s. Cârniceni 298.

Gavriil, fiul Sorei, nepotul lui Toma şi al lui Ghinea; vinde o parte din Armeneşti lui Dumitraşco diacon 86.

Gavril, căpitan; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

Gavril, diac; scrie act domnesc în limba slavonă 323.

Gavril din Buneşti; martor la o vânzare din s. Dragomireşti şi Bulăeşti 81.

Gavril (Gavrilaş) din Dragomereşti, martor la vânzarea unor părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti 168.

Gavril din Iepureni, tatăl lui Luca şi socrul Annesiiei 314.

Gavril din Râbâeşti, a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.

Gavril din Tăbălăeşti; martor la o danie din s. Todireşti 415.

Gavril, fiul Dumirei Zupcoae; vinde împreună cu mama sa o jumătate din s. Ciabrău 425.

Gavril, fiul lui Damian, nepotul lui Mihăilă Ciurea, fratele lui Ionaşco şi al Titei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din satul Ciureşti lui Iorga mare vistiernic 40.

Gavril, fiul lui Grozav; martor la o vânzare din s. Voicouţi 223.

Gavril, fiul lui Ion, nepotul lui Iachim Helgiul; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bogdăneşti 11.

Gavril, fiul lui Nicoară din Cătămăreşti; martor la o vânzare din s. Bălăceni 105.

Gavril, fiul lui Vlăgea şi fratele Ruscăi şi al Ţigancăi; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Păniceşti lui Ionaşco Cujbă 438.

Gavril, fiul Nastei şi nepotul lui Ignat; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.

Gavril, fiul Stancăi din Onăşcani, fratele Anei şi tatăl lui Iorga; fiul şi nepotul său de soră vând o parte din s. Ciureşti 217, 218.

Gavril, fiul Tofanei Costăchioaia; cumpără împreună cu mama şi cu fraţii săi nişte ţigani 257.

Gavril, ginerele lui Rătundul; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.

Gavril, martor hotarnic în s. Crucenii de Jos 310.

Gavril, martor la vânzarea unei părţi din s. Floreştii de Jos 241.

www.dacoromanica.ro

Gavril, martor la alegerea unei părți din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98.

Gavril, nepotul lui Giosan; a cumpărat de la Drăgan Urescul o parte din s. Uşereşti 400; a vândut o parte din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 400, 419.

Gavril, nepotul lui Ţapul, vărul lui Gligorie Ţapul şi al lui Sava; vinde împreună verii săi o parte din s. Drăguşeni 437.

Gavril, popă din Tălăbăeşti; mărturiseşte că la el în casă a fost a fost dăruită o parte s. Todireşti 416.

Gavril, soţul Frăsinei şi tatăl lui Vasilie; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Cândeşti 24.

Gavril, fost sulger, tatăl Eftimiei şi socrul lui Toma fost sulger; fiica şi ginerele lui dau în schimb părți din s. Şerpeni şi Pohoceni 124 ţiganii lui ~ sunt vânduţi de ginere şi fiică lui Bălan pârcălab de Hotin 369.

Gavril, tatăl lui Cârstea vecin din Sănăuţi 272.

Gavril, tatăl lui Vasâle; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Cândeşti 308.

Gavril, urmaşii lui ~ primesc întărire pe o parte din s. Bârjoveni 190.

Gavril, vătav din Şetrăreni; martor hotarnic al unor părți din s. Cândeşti 24.

Gavril (Gavrilița), visternicel din Bogdăneşti; martor la vânzări din acel s. 11, 12, 14; primeşte poruncă pentru cercetarea unor hotare 427.

Gavril Benchi, din Tătărăni; martor la vânzarea unei părți din s. Prigorceni 331.

Gavril (Calimach) **Callimachi**, mitropolit; copie făcută în zilele lui ~ IV.

Gavril <Coci>, hatman şi pârcălab de Suceava; a primit danie de la Alexandru Iliaş s. Ipoteşti 297; se judecă pentru stăpânirea s. Ipoteşti 297; primeşte întărire pentru moşii 297; dă mărturie, martor 5, 42, 62, 63, 65, 73, 144, 171, 182, 187, 217, 271, 283, 299, 300, 343, 419, 429, IV; iscălitură 5, 171, 182, 217, 299, 343, 429.

Gavril Cocris, dă mărturie, martor la un schimb de moşii 114; iscălitură 114.

Gavril Grebincea, fost pârcălab, soţul Măricăi; partea soţiei lui ~ a fost vândută lui Gheorghie Dimuţă 199.

Gavril Jegon, nepoţii lui vând o parte din s. Husieni 297.

Gavril Lucachi, martor la o danie din Iurghiceni 459; iscălitură 459.

Gavril Rătundul, negustor; martor la o danie din s. Iurghiceni 459.

Gavril Rotilă, martor la o vânzarea unei părți din seliştea s. Hăneşti 424.

Gavril Sălăgean, soţul Nastasiei; o ia fată de suflet pe Măricuţa, fiica lui Ionaşco Poturul 405.

Gavril Udrea Hrincovici, urmaşii lui ~ se judecă pentru stăpânirea s. Starosilți 100.

Gavril, v. şi **Gavrilaş, Sfântul ~**.

Gavrilaş din Căutişeni, primeşte poruncă pentru hotărnicirea s. Căutişeni şi Negoşeni 57.

Gavrilaş, fiul Şoldănesei şi fratele lui Enachie; se judecă pentru cheltuiala făcută la iezirea unui iaz din s. Şofrăceşti 333.

Gavrilaş, soţul Irinei; primeşte împreună cu soţia părți din s. Peribicăuți şi din s. Rujavinți 94.

Gavrilaş, tatăl lui Cârstea; fiul său a vândut o parte din s. Vâşteleşti 412.

Gavrilaş (Gavril) **Mateiaş**, urmaşul lui Miron Barnovshi şi tatăl lui Velicico, al Alexandrei, bunicul lui Vasilie <Cantacuzino> şi socrul lui Iordache <Cantacuzino>; mare logofăt; dă mărturie, martor 5; ispravnic de acte 6, 7, 9, 10, I, IV;

fost mare logofăt; a încălcat părți din s. Corneşti şi Căbiceni 106, 205; a primit danie de la Miron Barnovschi s. Căbiceni şi Dinesăuca C; o parte din s. Căbiceni 404; răscumpără viile Nicoriţoaiei 181, 182, 183; primeşte întrărire pentru o parte din s. Cerlina Mică răscumpărată de la Bălan fost comis 381; cumpără o parte din s. Holohoreni şi Mogoşeşti 339, 394; primeşte întărire pentru părți din s. Căbiceni 404; se judecă cu târgoveții din Cernăuți C; dăruieşte nepotului său s. Vascăuți 447; a hotărnicit s. Vlădeni 344; iscălitură 5, 447; sigiliu 447.

Gavrilaş Sculiş, martor la vânzarea unei părți din s. Liteni 109.

Gavrilaş Talpă, fost postelnic, fratele lui Dumitraşco Talpă şi al lui Lupul Talpă; primeşte de la fratele său Lupul o moşie în schimbul unei părți din seliştea Lăslăoani 291; primeşte de la fratele său o parte din s. Volcineţ 293; iscălitură 291; sigiliu 291.

Gavrilaş Tăbârță, fiul lui Vasilie Tăbârță vornic şi nepotul de frate al lui Ionaşco Tăbârță; primeşte danie o parte din s. Purceleşti I.

Gavrilaş, v. şi **Gavril**.

Gavrilă Căras, partea lui ~ din s. Sascut dată în schimb 166.

www.dacoromanica.ro

Gavrilă Lozănschi, acte aduse de ~ pentru o moşie din ţ. Hotin (sec. XIX) 113, 115.

Gavriliţa, v. şi **Gavril**.

Gavriliţe din Văscăuţi, martor la o vânzare din s. Culiceni 158.

Gândac din Comândăreşti, tatăl lui Ghiorghie, al Ursei, al lui Gligori şi al Măricăi; copiii săi şi-au împărţit locurile din seliştile s. Hăneşti şi Comândăreşti 424.

Gângureşti*, sat; <lângă or. Ungheni, j. ~, R. Moldova>; săteni din ~ martori hotarnici în Ciureşti şi Ungheni 311.

Gânscă, fiul Maricăi, nepotul Greacăi şi tatăl lui Constantin, al lui Simion şi al lui Vasilie; fiii săi au vândut o parte din s. Corjouţi 297.

Gânscă, v. **Udrea** ~.

Gârbeni, sat, pe Başeu, ţ. Dorohoi; <s. ~, c. Havârna, j. Botoşani>; parte din ~ dată în schimb lui Toader Petriceico de către Toderaşco <Ianovici> 17; parte din ~ cu vecini şi heleşteu 17.

Gârdea, v. **Ionaşco** ~.

Gârla de Jos a Putnei, gârlă; <între Ţifeşti, c. ~, şi Străjescu, c. Garoafa, j. Vrancea>; locuri pe ~ 76; mori pe ~ 226; popă de la ~ 28; sate pe ~ 28, 226.

Gârlea din Mărăşti, soţul Bejeanei, tatăl lui Gheorghiţă, al lui Ştefan şi al Măriiei; vinde împreună cu fiii săi o parte din s. Brătuleni lui Vasilie Roşca vornic 444.

Gâţa, fiica Irinei Şănţoaia şi sora lui Grigorcea, a Nastasâiei şi a Ilenei; a vândut împreună cu fraţii ei un loc de sat numit Poiana Gatcăi 359.

Găgeşti, sat, ţ. Fălciu; <s. ~, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ cumpărată şi întărită lui Iacob chihaia şi cumnatului acestuia 455; în hotarul unei selişti 64.

Găiceana, sat; <s. ~, c. ~, j. Bacău>; perilipsis al documentelor moşiei ~ (sec. XIX) 157.

Gălaţi, v. **Galaţi**.

Gălăşeşti, sat; <Tătărăni, c. ~, j. Vaslui>; vechea denumire a s. Tătărăni 256; v. **Tătărăni**.

Gănescul, soţul Irinei, tatăl lui Toader şi al lui Dumitru; a primit danie de la Miron Barnovschi o parte din s. Cerlina Mică 381; soţia şi fiii săi au vândut o parte din s. Cerlina Mică lui Bălan comis 381.

Găureni, sat; <lângă Boldureşti, c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; în hotar cu s. Ungheni 311.

Geamănul de Jos*, ţ. Cârligătura, <lângă Horleşti, c. Rediu, j. Iaşi>; parte din s. Roşiori vândută lui Neaniul vornic 283.

Gereni*, sat, pe Siret, ţ. Tecuci; <lângă s. Varneş, c. Piscu, j. Galaţi>; parte din ~ întărită lui Zamfir armaş, după judecată 239.

Gerul, pârâu; <afluent al Iezerului Mare, la Piscu, c. ~, j. Galaţi>; sat pe ~ 96.

Ghedeon, călugăr; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa 85.

Ghelasie, rudă cu Drăgancea şi Grozav; primeşte întărire pentru o parte din s. Coţimăneşti 402.

Ghenghea, v. **<Ionaşco>** ~.

Gheorghe Carp, primeşte de la Ioniţă Pisoţchi documentele s. Petriş şi ale seliştii Bădeşti (sec. XVIII) 452.

Gheorghi, fiul lui Chirilă, nepotul lui Avram Mătei; vinde lui Mărozu Sturzăscu o parte din s. Balcoşăşti 309.

Gheorghi Dimitriu, autentifică act (sec. XIX) 408.

Gheorghi (Gheorghie) **Saula**, din Procelnici; mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 391; martor la vânzarea unei case din s. Turbăteşti 368.

Gheorghi (Gorghi) **Turma**, de la Solca, fiul Irinei, fratele lui Vasilie; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Culiceni 158.

Gheorghi, v. şi **Gheorghie**.

Gheorghiaş, fiul lui Prodan din Mihăilăşea şi fratele lui Aftenie; vinde împreună cu fratele său părţi din s. Seliştioară şi Onceşti 15.

Gheorghie, fost comis, tatăl lui Căzacul; fiul lui ~ vinde o parte din s. Plopeni 466.

Gheorghie, croitor din Iaşi; martor la o danie din s. Iurghiceni 459.

Gheorghie din Bărboşi, primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini din Ghidişeni 84.

Gheorghie, fiul lui Andreico şi fratele lui Simion; vinde împreună cu fratele său părţi din s. Corjouţi 297.

Gheorghie, fiul lui Ionaşco Mironescu şi al Gahiţei; vinde lui Toderaşco <Ianovici> mare logofăt o parte din s. Drevcăuţi 258, 259.

Gheorghie, fiul lui Petrea şi urmaş al lui Ifrim Huru vornic, fratele Zlatei şi al Bigorcăi; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bănileşti lui Neculai Gheorma 141.

Gheorghie (Gheorghi), fiul Măgdălinei; a vândut împreună cu rudele un vad de moară din s. Gligoreşti 111, 112.

Gheorghie (gr. Gligorie), popă din Petia Mare; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din acel s. 350.

www.dacoromanica.ro

Gheorghie (Ghiorghi), popă din Soleşti, fratele lui Toderaşco; dă mărturie, împreună cu alţii 20; cumpără împreună cu fratele său o parte di Soleşti 407.

Gheorghie, stolnic; martor la o vânzare din s. Meseheineşti 50.

Gheorghie ..., din Şătrăreni; martor hotarnic al unor părţi din s. Cândeşti 24.

Gheorghie Başotă, fost vistiernic <al doilea>, fiul lui Başotă cel bătrân, fratele lui Iuraşco Başotă şi cumnatul Ifrosinei; nu a stăpânit părţi din s. Porceşti 322; s-a tocmit cu fratele său pentru stăpânirea moşiilor 342, 343, 347; s-a judecat în timpul domniei lui Miron Barnovschi pentru stăpânirea unor părţi din s. Brănişteri şi Şcheuleţi 323, 342, 343.

Gheorghie Borodaci, feciorul Anghelinei, nepotul lui Frăţiian; vinde lui Vasilie Vartic o parte din s. Voicouţi 223.

Gheorghie Boţul primeşte poruncă să facă o cercetare hotărnică s. Silişte aflat în stăpânirea m-rii Pângăraţi 440.

Gheorghie Catargiul, fost paharnic; martor la vânzarea unor părţi din s. Cliceşti şi Ţigăneşti 186.

Gheorghie (Ghiorghe, Gheorghii) **<Coci>**, mare paharnic, fratele lui Vasilie <Lupu> voievod; cumpără de la Ştefan Florescu o curătură numită Colibiţa 85; cumpără părţi din s. Giurcani 371; dă mărturie 5, 42, 63, 73, 171, 182, 187, 217, 271, 283, 343, 386, 419, 429; dă mărturie, martor la o vânzare din s. Cârsteşti 299; iscălitură 5, 42, 171, 217, 386;

spătar, a dăruit m-rii Pionul s. Sacaluşeşti IV.

Gheorghie Corosteanul; martor la vânzări din s. Voicouţi şi Pobrăteşti 102, 223; iscălitură 102.

Gheorghie Culeşescul, a vândut o parte din Stânceşti lui Bogdan diac 314.

Gheorghie (Gheorghii) **Dimuţa**, staroste de negustori din Iaşi; cumpără părţi din s. Şendreni 196, 197, 198; primeşte întărire pentru părţi din s. Şendreni 199; martor la vânzarea unui loc de casă 209.

Gheorghie Duraleu, fratele lui Ionaşco din Turbăteşti, tatăl Nastasiiei şi al lui Sava; a vândut împreună cu fratele său două părţi din s. Turbăteşti 392; copiii lui ~ vând o parte din s. Turbăteşti 390, 392.

Gheorghie (Gheorghi) **Evloghie**, dascăl (sec. XVIII); traduce acte 21, 233, 238, 256, 298, VIII.

Gheorghie Gherghina, urmaşele lui ~ au vândut părţi din s. Lătăi şi Lăleşti lui Vişan vornic 273.

Gheorghie Grecul, din Băşeni; dă mărturie pentru alegerea părţilor lui Pană negustor din s. Cândeşti 24.

Gheorghie Hanul, din Iaşi; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Şendreni 199.

Gheorghie (Ghiorghi, Ghiorghiie) **Moţoc**, vornic de poartă, fiul lui Toader Moţoc, nepotul lui Ion Moţoc; cumpără părţi din s. Iacobeni şi Broşteni 2, 5, 6; primeşte întărire pentru părţi din s. Iacobeni şi Broşteni 63; dă mărturie 180, 182, 217, 343, 419, 429, 431; martor la vânzarea unor părţi din s. Iugani şi Cârsteşti 138, 299; martor la vânzarea unor case de pe Uliţa Strâmbă 192; martor la vânzarea unui ţigan 473; iscălitură 138, 182, 192, 299, 473; sigiliu 138.

Gheorghie (Ghiorghie) **Năvrăpăscul**, vornic de poartă; dă mărturie 5; dă mărturie pentru părţile cumpărate de Costantin vornic în s. Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286; iscălitură 286.

Gheorghie Prăjescul vinde lui Costantin Ciogolea vornic de poartă o jumătate din s. Pobrăteşti 102, 165; iscălitură 102.

Gheorghie (Ghiorghie) **Romăşcel**, episcop de Huşi, rudă cu Arsenie Nebojatco şi unchiul Ilenei, soţia lui Toader Petriceico; a întâmpinat moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva la Galaţi 58; dăruieşte nepoatei sale o parte din s. Cristeşti 341; dă mărturie 144.

Gheorghie (Ghiorghi, Ghiorghie) **Roşca**, fost vistiernic <al doilea>, fratele lui Costantin Roşca, al lui Vasilie Roşca şi al Măriei, cumnatul Măricăi; cumpără de la cumnata sa o jumătate din s. Zăvoiani 32, 34; primeşte întărire pentru partea din Zăvoiani 54, 304; a încălcat hotarele s. Doroşcani dinspre Scobinţeni 136; a participat la împărţirea moşiilor rămase de la Constantin Roşca 348; a primit zălog de la Vasilie Roşca o parte din s. Băiceni 348; participă la împărţirea moşiilor între urmaşii Vărvarei şi ai Tudorei 451; dă mărturie 35, 50, 171, 299, 322; iscălitură 171, 322.

Gheorghie <Şeptilici> cumpără împreună cu Ilie Şeptelici o parte din s. Nemerniceni de la Nacul pârcălab 128.

www.dacoromanica.ro

Gheorghie (Ghiorghie, Ghiorghiță) **Ștefan**, logofăt al treilea, fiul lui Dumitrașco Ștefan; dă lui Toma fost sulger părți din Hlinești și Novalcăuți în schimbul părților din s. Șerpeni și Pohoceni 123, 124; participă la împărțirea moșiilor între urmașii Vărvarei și ai Tudorei 451; vinde împreună cu frații săi părți din s. Gocimani și Solonțeni 297; dă mărturie 5, 17, 42, 73, 180, 182, 217, 343, 386, 419, 429; dă mărturie, martor la o vânzare din s. Nemerniceni 128; dă mărturie pentru stăpânirea unei părți din s. Bobești 340; iscălitură 5, 17, 180, 182, 217, 340, 343, 429.

Gheorghie (Ghiorghi) **Trif**, din Mihăilești; martor la un schimb de moșii 166; a dat mărturie pentru o vânzare din s. Hălmăgești 226; sigiliu 166.

Gheorghie Verga, a cercetat o pricină din s. Turbătești 391, 392.

Gheorghii, v. **Gheorghie**.

Gheorghiie, negustor din Iași; a fost martor la vânzarea unei părți din s. Șendreni 199.

Gheorghiță din Ștefeni, se judecă cu Păcurar din Ștefeni pentru niște iazuri din s. Scorțeni și Ștefeni 148.

Gheorghiță, fiul lui Drăghici, nepotul lui Sava Ghermănescul; primește întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermănești 458.

Gheorghiță, fiul lui Gârlea din Mărăști și al Bejanei, nepotul Parascăi, fratele lui Ștefan și al Măriiei; vinde împreună cu tatăl și cu frații săi o parte din s. Brătuleni lui Vasilie Roșca 444.

Gheorghiță (Ghiorghi), fiul lui Ionașco, nepotul lui Miron Onciul din Herța și a Gaftonei, strănepotul popii Toma din Călinești; primește întărire pentru o parte din s. Sănihău după împărțirea moșiilor cu unchii săi 203.

Gheorghiță, fiul Părascăi, fratele Avrămiiei, Mariței, Chelsiiei și al lui Toader; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Mihăești pentru a plăti o dușegubină a Mariței 278.

Gheorghiță, sulger, staroste de Cernăuți; dă mărturie cu privire la judecata cu Petre cojocarul pentru dugheni din Cernăuți 87.

Gheorghiță Tăbârță, martor la vânzarea unei părți din s. Liteni 109.

Gheorghiță, v. și **Gheorghie**.

Gheorma, v. **Neculai**.

Gherasim Roșca, martor la vânzarea unei părți din s. Bobești 224.

Gherasimu, fiul lui Nuțul bătrânul; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândești 475.

Gherghe, partea lui ~ și a Badelui din s. Mișloceni dată lui Avram 166.

Gherghiceni, v. **Iurghiceni**.

Gherghina, v. **Gheorghie ~**.

Gherghinești, familie; se judecă cu Lucoci pentru stăpânirea unei părți din s. Lătăi 274.

Gherghintie, fost călugăr la m-rea Sfântul Ilie; a vândut niște vii în Dealul Mândru la Cotnari 252.

Gherghiță, împarte cu Toma <Cantacuzino> partea lui Ștefan Dolhescul din s. Bodești și Dănceşti 121.

Gherman bătrânul, fiul lui Nechita și tatăl lui Toader Gherman; fiul său primește întărire pe mai multe părți din s. Cordăreni 92; nepoata sa vinde o parte din Cordăreni 92.

Gherman, fratele lui Ghervasii; martor la vânzarea unor părți din s. Dragomerești și Tâmpești 168.

Gherman, v. și **Toader ~**.

Ghermănescul, v. **Sava ~**.

Ghermănești, sat, <ț. Orhei; c. Suhuluceni, j. Orhei, R. Moldova>; întărit după judecată lui Căzacul și rudelor acestuia 458.

Gheroghii, v. **Gheroghie**.

Ghervasie din Dzirnești, martor la vânzarea unei părți din s. Cătănași 88.

Ghervasie din Sârbi, martor hotarnic al părților din s. Mogești stăpânite de m-rea Pângărați 191.

Ghervasie, fiul Bâiei din Tupilați și fratele lui Dumitru; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Tupilați lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 280.

Ghervasie, fiul Măricăi Măteasă, nepotul lui Andronic, frate cu Alecsa, Todosie, Hariton și Tănasie; partea bunicului său din satul Todereşti a fost vândută lui Iorga mare vistiernic 56.

Ghervasii, fratele lui Gherman; martor la vânzarea unor părți din s. Dragomerești și Tâmpești 168.

Gheţăoani*, sat, pe Miletin; <ț. Hârlău; lângă Dracșani, c. Sulița, j. Botoșani>; parte din ~ vândută de Avram, Simion, Odochia și alții lui Costantin vomicul 285; numele acestui sat (?) a fost scris peste Bubuiugi A.

www.dacoromanica.ro

Gheţău, strănepotul lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle, pierde 232.
Gheuca, v. **Dumitraşco ~, Simion ~**.
Ghica (Bica), fost şetrar; dă mărturie 5; mare medelnicer; judecă o pricină pentru hotarul dintre s. Săpoteni şi s. Leveni 110; dă mărturie, martor 17, 35, 171; sluga lui ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Zubriceni 456; iscălitură 5, 110, 171; sigiliu 5.
Ghica, tatăl lui Dumitraşco ~; fiul lui vinde un loc de casă în Iaşi 209.
Ghica, v. şi Alexandru Grigorie ~.
Ghidişeni, sat, <ţ. Fălciu; înglobat în Ghermăneşti, c. Banca, j. Vaslui>; judecată pentru o parte din ~ între Vasilie şi Nacul 84.
Ghidul din Prigorceni, nepoţii lui ~ vând o parte din acel s. 331.
Ghieban, v. **Birarţu**.
Ghierghiţă, v. **Ghiorghie**.
Ghigul, v. **Pântea ~**.
Ghince, v. **Apostol ~**.
Ghinda, bunica lui Căprianu; nepotul vinde partea ei din s. Văcăreşti 303, 474.
Ghindă, nepotul lui ~ vinde o parte din s. Todireşti 163.
Ghindăiul, top.; poiană cu prisacă în codru mai sus de ~ dată lui Dumitraşco Urdzică pârcălab 428.
Ghine, v. **Ghinea**.
Ghinea, pârcălab; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Ghinea (Ghine), temnicer, fiul lui Ursul; martor la vânzarea unei părţi din s. Iugani 137.
Ghiniia, fiul lui Pântea medelnicer, fratele lui Mirăuţă, al Mariei şi al Dochiţei; a vândut împreună cu fraţii săi partea tatălui lor din s. Totoeşti lui Grigorie postelnic 401.
Ghiorghe, v. **Gheorghie**.
Ghiorghi din Hălceni; martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.
Ghiorghi, fiul lui Cârstea din Dobroleşti şi fratele Măriei; a vândut împreună cu sora sa o parte din s. Hălăseni 302.
Ghiorghi Ciobotarul, din Şărbăneşti; martor la o danie 307.
Ghiorghi Mechi, martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor 254.
Ghiorghi Săpoteanul, martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni 110.
Ghiorghi, v. şi **Gheorghie**.
Ghiorghi, v. **Gheorghiţă**.
Ghiorghie (Ghierghiţă) din Bârgăoani, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Năvrăpăşti 453; iscăleşte 453.
Ghiorghie din Sălişte, fratele lui Iordachie din Sălişte; se judecă pentru stăpânirea unui vecin cu fratele său 361.
Ghiorghie (Gheorghie), din Carapciu, martor 53; iscălitură 53.
Ghiorghie, din Porceşti; martor la o judecată 406.
Ghiorghie, fiul lui Crăciun Stârcea, nepotul lui Stârcea cel bătrân şi fratele lui Vasilie; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Ciureşti lui Iorga vistiernic 268, 269.
Ghiorghie, fiul lui Gândac din Comândăreşti, fratele Ursei, al lui Gligori şi al Măricăi; vinde împreună cu sora sa, Ursa, partea lor din seliştea Hăneşti 424; iscălitură 424.
Ghiorghie, fiul lui Tuduran din Preuteşti; martor hotarnic în Ungheni 325.
Ghiorghie, tatăl lui Irimia şi fratele lui Vasâlie; fiul şi fratele lui ~ se judecă pentru stăpânirea seliştii Ştiuca 264.
Ghiorghie, ţigan, fiul lui Daiul şi nepotul lui Toader Fălciianul, fratele lui Tătarul; este dăruit împreună cu tatăl şi cu fratele său lui <Dumitru> Buhuş 378.
Ghiorghie Arapul, fost mare sulger; a hotărnicit un loc al m-rii Pângăraţi 10; poruncă domnească pentru alegerea părţii din s. Petreşti cumpărată de ~ de la Toader Moţoc 421.
Ghiorghie Boţul, hotărniceşte m-rii Pângăraţi s. Silişte, ţ. Neamţ, pe Almaşul Mic 441; sigiliu.
Ghiorghie Craescul, dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435; iscălitură 435.
Ghiorghie Machidon, din Răduesti, ginerele lui Toader Tăutul din Bălileşti şi al Todosiei; dă mărturie pentru împlinirea unei diate 120.
Ghiorghie (Gheorghii) **Răspop**, din Dobruleşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 453, 467, 468; iscăleşte 453.
Ghiorghie, v. şi **Gheorghie**.
Ghiorghiţă, fiul Glafirei; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Păstrăveni 297.
Ghiorghiţă, fiul lui Corotuşco; primeşte împreună cu Neculai Sălitrariul carte apărare pentru părţi de moşie 275.

www.dacoromanica.ro

Ghiorghiță, vornic de Botoșani; dă mărturie pentru alegerea hotarelor unor moșii 126; iscălitură 126.
Ghirasim din Colonești, martor la o vânzare din s. Dragomirești și s. Bulăești 81.
Ghirasim, popă din Boziiani; martor la vânzarea unor părți din s. Giurcani 371; iscălitură 371.
Ghireni, sat; <c. Coțușca, j. Botoșani>; Nicolai din ~ a cumpărat o parte din s. Miculinți; săteni din ~ la vânzarea unei părți din s. Miculinți 364; diacon din ~ 364; popă din ~ 364.
Ghirman, fiul lui Gligori șetrar, fratele lui Ionașco, Andrii și al Rucsandei; au vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Mănăilești lui Neaniul vornic de gloată 283.
Ghitcăuți*, sat, ț. Dorohoi; <lângă Mileanca, c. ~, j. Botoșani>; act de la Vasilie Lupu voievod într-un perilipsis al documentelor moșiei ~ 242.
Ghițăvoiani (Ghițivoiani), sat, pe Miletin, ț. Hârlău; <Chițoveni, c. Flămânzi, j. Botoșani>; părți din ~ vândute lui Costantin vornic 286–288.
Ghițivoiani, v. **Ghițăvoiani**.
Ghiune, martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor 254.
Giosan, socrul lui Cernica și bunicul lui Gavril; ginerele lui ~ a vândut o parte din s. Ușerești 400, 419.
Giudecătorie, v. **Judecătorie**.
Giugastri, sat, ț. Putna; parte din ~ aflată în stăpânirea lui Nistor Batiște, după împărțirea moșiilor 42.
Giulești*, sat, pe Bârlad; <lângă s. Bădeana, c. Tutova, j. Vaslui>; aflat în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărțirea moșiilor 42.
Giulești (Giulește), sat; <c. Secuieni, j. Neamț>; martor din ~ la vânzarea unei părți din s. Țoscane 406.
Giurcani, sat; <Jurcani apoi Poloboc, c. Rediu, j. Neamț>; pământuri și curături din ~ vândute lui Gheorghie <Coci> 371.
Giurgea din Cotnari, martor la vânzarea unei vii de la Cotnari 353; iscălește cu litere latine 353; sigiliu 353.
Giurgea, fost paharnic; tatăl Aniței și fratele Nastei; părțile fiicei și surorii sale din s. Drăgușeni sunt vândute lui Andoca 432.
Giurgea, popă, fratele lui Andronic; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 388.
Giurgea, tatăl lui Ștefan; fiul lui ~ cumpără o parte a seliștii s. Hănești 424.
Giurgești, sat pe Bahlueț; <Giurgești, c. Târgu Frumos, j. Iași>; primit de Savin și de soția sa Nastasia după împărțirea moșiilor 237; heleșteie pe Bahluieț în ~ 237.
Giurgiu a vândut o parte din satul Crucenii de Jos 310.
Giurgiu, prilugul lui ~ în hotarul s. Draxini 358.
Giurgiu, tatăl Salomiei; fiica lui ~ a vândut o parte din s. Negoești 163.
Giurgiuman, fost pârcălab; tatăl lui Foce și al lui Grozav; fiii lui ~ vând o parte din s. Alboteşti 117.
Glafira, fiica lui Ionașco Cujbă, soția lui Vasilie Hociug; vinde împreună cu fiii, o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Glăvan, bunicul Candachiei; nepoata lui ~ vinde o parte din s. Răsipeni 21.
Glăvănești, sat; <c. Andrieșeni, j. Iași>; martori hotarnici din ~ în s. Bulbucani, Dănuțeni și Vlădeni 344.
Glegorie dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.
Gliga din Șăndreni, tatăl lui Samson; fiul lui ~ a fost martor la vânzarea unei părți din acel s. 199.
Gliga (Griga) **Grodzăvăscul** mărturisește pentru alegerea unor părți din s. Zastavna 159.
Gligăi, v. **Cheruța ~**.
Gligoraș Stârcea, martor la vânzarea unei părți din s. Turiiatca 53; iscălitură 53; sigiliu 53.
Gligorașco, cupar; martor la vânzarea unei părți din s. Pobrățești; iscălitură 102; iscălitură 102.
Gligorașco din Soloveț; cumpără împreună cu Nădăbaico o parte din s. Soloveț II.
Gligorașco, fiul lui Dumitrașco Ștefan, fratele lui Gheorghie Ștefan și al lui Vasilie; dăruiește împreună cu frații săi o jumătate din s. Gocimani lui Constntin Dracea 297; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Solonțeni lui Gavril <Coci> 297.
Gligorașco, fiul Măricăi și fratele lui Vasilie, Andrei, Isăil și al lui Cârste; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăgușeni lui Andoca 329.
Gligorașco, martor la o vânzare din Soleşti 407.
Gligorașco Bejan, martor la o vânzare din s. Forăști 414; iscălitură 414.
Gligorașco Caraiman, fratele lui Vasilie Caraiman; martor hotarnic în Ungheni 325.

www.dacoromanica.ro

Gligoraşco Jora (Jorea), martor la o vânzare din s. Stăneşti; participă la împărţirea moşiilor între urmaşii Vărvarei şi ai Tudorei 451; iscălitură 29.
Gligorce din Stângăceni; martor la o vânzare din s. Luceşti 408.
Gligorcea din Ilişeşti; vinde o parte din Bălăceni lui Strătulat Dobrenchi 105.
Gligorcea din Pleşăşti, martor la o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 286–288; iscălitură 288.
Gligorcea, nepotul Drăguţei, fratele Todosiei, al lui Ionaşco şi al Lunei, rudă cu Nacul Brut; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Năvrăpeşti lui Samson din Dobruleşti 453, 470.
Gligorcea, sluga hatmanului; martor la vânzarea unei părţi din s. Zubriceni 456.
Gligorcea Hadăr, vinde împreună cu fiii săi o parte din s. Tupilaţi lui Toma <Cantacuzino> 282.
Gligorcea Pisăvschie <Pisoschie>, tatăl Antimiiei; dă zeste fiicei sale o vie din ţarina lui Păcurar 129; scrie act 129.
Gligore din Dragomereşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti 168.
Gligore, fiul lui Bicul; părţile lui ~ din s. Voroveşti 91.
Gligore, fiul lui Drăgşan şi nepotul lui Sava Cucul, fratele Măricăi şi al Dochiiei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din <Bârgăoani> lui Vasilie Gorovei 372.
Gligore, nepotul lui Scânteie, fratele popii Scânteie, al Grozavei şi al Nastasiiei; vinde împreună cu rudele sale o parte din satul Drăguşeni lui Andoca 317.
Gligore, v. şi **Grigore**.
Gligore, vecin; judecată pentru ~ între Gorce din Volcineţ şi călugării de la m-rea Putna 52.
Gligoreşti*, sat, <lângă Oleşeşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; vad de moară din ~ vândut lui Buta căpitan 111, 112; vad de moară din ~ vândut lui Dumitraşco Gheuca 112; martor hotarnic din ~ al unei părţi din s. Ţigăneşti 247.
Gligori, fiul Todosiiei, nepotul lui Iuraşco şi strănepotul lui Pătraşco fost pârcălab de Hotin, fratele lui Vasilii şi al lui Ionaşco; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o jumătate din s. Ninişti 349.
Gligori, fiul lui Gândac din Comândăreşti, fratele lui Ghiorghie, al Ursei şi al Măricăi; a primit la împărţirea moşiilor între fraţi o parte din seliştea s. Comândăreşti 424.
Gligori, fiul lui Tăutul din Cordăreni, fratele lui Solomon cămăraş şi al lui Nicolai; primeşte împreună cu fraţii săi carte de apărare pentru o jumătate din s. Săpoteni 236.
Gligori, popă din Dobruleşti; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Năvrăpeşti 467.
Gligori, şetrar, tatăl lui Ionaşco, al lui Andrii, al lui Ghirman şi al lui Rucsandei; copiii lui ~ au vândut o parte din s. Mănăileşti 283.
Gligori, vecin din Liteni; vândut lui Dumitraşco din Ipoteşti 109.
Gligori, v. şi **Grigori**.
Gligorici din Soloveţ, fiul lui Isac; vinde partea sa de ocină din s. Soloveţ lui Gligoraşco şi Nădăbaico II.
Gligorie a vândut lui Nicoară o parte din s. Martineşti; i-au fost plătite nişte ciubote la un pârcălab B.
Gligorie din Corneşti, fiul lui Ionaşco Lipovanul, soţul Ioanei, tatăl lui Damaschin şi al lui Ionaşco; vinde împreună cu soţia şi cu fiii săi o parte din s. Filipeşti 410.
Gligorie din Iaşi, primeşte întărire pentru o casă din Iaşi cumpărată de la Pană vămăşel 152.
Gligorie din Leoşti, martor la o danie 68.
Gligorie din Păuneşti, martor la vânzarea unor părţi din Mihăileşti şi Todereşti 313.
Gligorie din Scăuieni, primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini din s. Şofrăceşti 333.
Gligorie din Tabăra, cumpără părţi din s. Seliştioară şi Onceşti de la fiii lui Prodan din Mihăilăşea 15.
Gligorie, fiul Agahiei, nepotul preotesei Nastasie din Păniceşti, fratele lui Dumitraşco; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Păniceşti 41.
Gligorie, fiul Bâlcoaei; a vândut jumătate din s. Oseşti 337.
Gligorie, fiul lui Drăguş vornic din Preuteşti; scrie un zapis de mărturie pentru alegerea hotarelor unei părţi din Ungheni 325.
Gligorie, fiul lui Dumitru Uscatul şi fratele lui Mătei; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii săi părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti lui Vasilie Vădeanul 168; sigiliu 168.
Gligorie, fiul lui Erimia; se judecă cu Vasilie Fugli pentru o parte din acel s. 472.
Gligorie, fiul lui Ionaşco, nepotul lui Popoţea şi fratele lui Mărian; primeşte întărire împreună cu rudele sale pe o parte din s. Bârjoveni 190.

www.dacoromanica.ro

Gligorie, fiul lui Mihăilă Ciurea şi tatăl lui Albul, Vasilie, Tănasie şi al lui Andonie, socrul lui Ursul; fiii şi ginerele lui ~ vând o parte din s. Ciureşti 40.

Gligorie, fiul lui Nicoară din Leiconeşti, fratele lui Ionaşco, al lui Simion, al Irinei şi al Loghinei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Stăneşti lui Tomiţă din Şetrăreni 29.

Gligorie, fiul lui Toader, nepotul călugărului Ursu din Soleşti şi fratele lui Dobăş, al lui Dumitraşco şi al Teclei; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii săi o parte din s. Soleşti 407.

Gligorie, fiul Măricăi, nepotul lui Ionaşco vătav de Săuceşti şi fratele Ţuicii şi al Chelsiiei; vinde împreună cu mama şi surorile sale părţi din s. Bogdăneşti 12, 14.

Gligorie, fiul popii Arvintie din Bogdăneşti; martor la o vânzare din s. Bogdăneşti 11.

Gligorie, fiul Trofanei şi fratele lui Guţul; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 400, 419.

Gligorie, gr. pentru Gheorghie.

Gligorie, martor la o vânzare din Prigorceni 82.

Gligorie, martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţingheşti 27.

Gligorie, popă din Cândeşti, tatăl lui Simion; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti; scrie zapisul vânzării 475.

Gligorie, popă din Dobruleşti; martor la răscumpărarea unei părţi din s. Năvrăpăşti 453, 468; iscăleşte 453.

Gligorie, popă din Şofrăceşti; are moşie în acel sat 333.

Gligorie, popă; martor la o vânzare din s. Păniceşti 41.

Gligorie, fost postelnic; cumpără de la urmaşii lui Trifan o parte din s. Fâşcani cu loc de heleşteu 200.

Gligorie, strănepotul lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borăle 232.

Gligorie Arpaş, popă, fiul lui Arpaş din Vlădeni; mărturiseşte pentru o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni; iscălitură 288.

Gligorie Bălşău, din Horuntari; vinde părţi din s. Horuntari lui Costantin Ciure 21.

Gligorie Botăş, din Mirăslăveşti; martor la răscumpărarea unei părţi din s. Năvrăpăşti 453.

Gligorie Botneanul; martor la o vânzare din s. Gligoreşti 111.

Gligorie Cofă, a vândut lui Ion Teleagă o parte din s. Colfăşeni 263.

Gligorie Cuibar, martor la o vânzare din s. Gligoreşti 111.

Gligorie Drace, tatăl lui Iuraşco Drace; fiul său vinde părţi din s. Mogoşeşti lui Gavril mare logofăt 394.

Gligorie Puiul (gr. Puul), tatăl lui Tudor; fiul lui dă o parte din s. Buciumi 26.

Gligorie Stârcea scrie act 110.

Gligorie Traistă, căpitan, fratele lui Vasilie din Năglupeşti şi unchiul lui Arintie; primeşte de la fratele său o parte din s. Năglupeşti pentru că l-a scos pe Arintie din închisoare 157.

Gligorie (Grigori) **Ţapul** (gr. Ceapul), din Scânteia, nepotul lui Ţapul, vărul lui Gavril şi al lui Sava; vinde împreună cu verii săi o parte din s. Drăguşeni lui Andoca şi soţiei acestuia 334, 437.

Gligorie Udrea, tatăl lui Tudosie Udrea; fiul său se judecă pentru părţi din s. Starosilţi cu Udrea Gânscă, pierde 100.

Gligorie, v. şi **Grigore**.

Gligorii Cazacul, martor la o vânzare din s. Mogoşeşti 394.

Gligoroaie se judecă pentru o parte din s. Martineşti cu Nicoară, pierde B.

Gligoroaie; Toader a ~ diacon; martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.

Glimeia cea Mare, top.; în hotarul unui loc dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373, 374, 399.

Glod, v. **Dumitraşco ~**.

Glodeni*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Holm, c. Podul Iloaei, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Glodul, top.; în hotarul s. Răvăcani 222.

Glodul cu Sare, top.; în hotarul unui loc de lângă s. Faraoani 436.

Gocimani, sat pe Orbic, ţ. Neamţ; <Goşmani, c. Români, j. Neamţ>; jumătate din ~ primită danie de Costantin Dracea de la fiii lui Dumitraşco Ştefan 297; jumătate din ~ vândută de Costantin Drace lui Gavril <Coci> 297.

Gociul din tg. Siret; martor la vânzarea unei părţi din s. Culiceni 158.

Gociul, pârcălab de Dorohoi; primeşte poruncă să aleagă nişte părţi din s. Săpoteni 351; dă mărturie pentru alegerea hotarelor unor moşii 126.

www.dacoromanica.ro

Godinac, v. Ionaşco ~, Romaşco ~.
Godineşti, sat; <azi în Ucraina, ucrainizat: Godinivka, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; jumătate din s. ~ aflată în stăpânirea Tudoscăi 47.
Goeşti, sat, ţinutul Cârligătura; <Goieşti, c. Lungani, j. Iaşi>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42; bunuri luate de jupâneasa lui Ureche din casele de la ~ 43.
Goga, vecin din Sănăuţi 272.
Goia, v. **<Dumitru>** ~.
Goian din Jadova; tatăl lui Cârstea Dracea din Sineuţi 53.
Goian, v. şi **Pătraşco** ~.
Golăeşti, familie; pârtea lor din s. Hălăseni ~ a fost vândută lui Neniul vornic de gloată 283.
Golăi, martor la o vânzare din s. Voicouţi 223.
Golia, m-re în târgul Iaşilor; <în m. Iaşi>; primeşte danie de la călugărul Ionaşco Ciorte s. Ciorteşti 3; primeşte întărire pentru morile de pe Bârlad şi pentru averea dăruită de Ionaşco Ciorte 58; .
Goraşco din Lăzoreni, se judecă cu Vasilie Fugli pentru o parte din acel s. 472.
Gorbăneşti, familie; din dresul lor au vândut Toader şi Negrilă paharnici s. Tămăşeni 64.
Gorce din Volcineţ, cu m-rea Putna şi cu Isac din Sinehău pentru stăpânirea unor vecini 52, 175; primeşte întărire pentru un vecin după judecată 188.
Gorce, fiul lui Alivan şi fratele lui, Gavrea, Buda şi al Vasilcăi; vinde o parte din s. Cârniceni lui Neaniul vornic 298.
Gorcea din Holboca; a vândut lui <Ionaşco> Ghenghea fost mare logofăt o parte din s. Lucoviţa 62.
Gorcea, tatăl Dumitrei şi bunicul lui Anton Bărbiiariul; nepotul lui ~ a vândut părţi din s. Ghiţăvoiani şi s. Căcăceni 287.
Gorcea, tatăl lui Răzmireţi; fiul lui ~ vinde părţi din s. Cliceşti şi Ţigăneşti 186.
Gorcea Udrea, urmaşii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Starosilţi 100.
Gorcea Volcinschi, ginerele lui Ionaşco Dobrenchi uricar, a vândut o parte din s. Lucoviţa 62; se judecă cu Isac Mironescul pentru părţi din acelaşi sat 62.
Gorghi, căpitan, fiul Saftei, nepotul lui Roman Jliagă şi strănepotul lui Buda; primeşte întărire pentru o parte din s. Vertep după judecată cu strănepoţii lui Sănatea 113, 115.
Gorghi, v. şi **Gheorghi**.
Gorovei, v. **Vasilie** ~.
Gotar, v. **Ionaşco** ~.
Gozari, v. **Gunzar**.
Gragomereşti, v. **Dragomereşti**.
Grajdu, martor la o vânzare de sat 241.
Grama, mare jitnicer; primeşte întărire pentru un loc din hotarul Târgului Frumos 44; dă mărturie 5, 42, 73;
fost mare jitnicer; a săpat un rământ în hotarul s. Răvăcani 222; stabileşte ce se va da la moartea sa altora decât fiilor săi 335; dăruieşte slugii sale părţi din s. Horbineşti fiindcă l-a îngrijit când a fost bolnav 336; iscălitură 5, 335, 336; sigiliu 335, 336.
Grama traduce un act (sec. XIX) 290.
Grama, uşer; a vândut lui Statie mare vameş nişte case din Iaşi în Târgul Nou 431.
Graur, tatăl lui Toader Clinciu şi al lui Dan; fiii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Coţimăneşti 402.
Grăjdan a vândut împreună cu rudele sale partea Buhloaiei din s. Micleşti lui Grigorie postelnic 401.
Grăpina, fiica lui Căzacul, nepoata lui Tiron, strănepoata lui Drăgşan; stăpâneşte părţi din s. Medvica şi s. Godineşti, cu vecini 47.
Grăpina, mama lui Vasilie Vartic; fiul ei cumpără părţi din s. Voicouţi 223.
Grăpina primeşte carte domnească de apărare a părţilor ei din s. Horbineşti 346.
Grăpina, soţia lui Macri căpitan; cumpără împreună cu soţul ei o parte din Zubriceni de la nepoţii ei 456.
Grăpina Prodăneasă îşi împarte ocinile copiilor şi nepoţilor 94.
Greaca, fiica lui Trif, nepotul Vişei; a vândut împreună cu rudele lui Sacaluş fost vătav părţi din s. Ţigăneşti 248.
Greaca, mama Maricăi, bunica lui Gâscă; amintită într-o vânzare din s. Corjouţi 297.
Greaca, soţia lui Rohat; vinde împreună cu soţul ei părţi din s. Tomceşti şi Crăiceni 442.
Grebincea, v. **Gavril** ~.
Greceanu, v. **Costandin** ~, **Neculai** ~.
Greci*, selişte, ţ. Suceava; <lângă or. Siret, j. Suceava>; carte de apărare acordată m-rii Putna pentru ~ de lângă tg. Siret 122, 125; vad de moară la ~ 125; sladniţă la ~ 125.
Grecu, v. **Dumitru** ~.
Grecul din Lăpuşna, tatăl lui Îndreiu 137.

www.dacoromanica.ro

Grecul, v. **Gheorghie ~, Ionaşco ~.**
Griga, fiii săi au vândut o parte din s. Mamurinţi lui Anghel 103.
Griga, fiul lui Dinga şi tatăl lui Vasilie; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Hăjdeani 294.
Griga Udrea, a cumpărat o parte din s. Starosilţi de la Tomşea Hrana 100; urmaşii lui ~ se judecă pentru stăpânirea s. Starosilţi 100.
Griga, v. şi **Gliga.**
Grigiu din Cucorăni, martor hotarnic în s. Săpoteni şi Leveni 110.
Grigoraşco uricar, socrul lui Pătraşco; ginerele lui ~ se judecă cu urmaşii lui Hilimon pentru stăpânirea unei părţi din s. Borâle 232.
Grigorce, fiul Irinei Şănţoaia, fratele Nastasâiei, al Ilenei şi al Gâţei; a vândut împreună cu surorile sale locul de sat numit Poiana Gatcăi 359.
Grigorcea din Ilişeşti, martor în s. Bălăceni 107.
Grigorcea din Mădârjeşti, martor la vânzarea unor părţi de moşie din Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.
Grigore din Borăşti, soţul Măricăi; se judecă împreună cu rudele soţiei pentru stăpânirea unor părţi din s. Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti 356.
Grigore vinde împreună cu nepoţii părţi din s. Bulboci lui Gavril <Coci> 297.
Grigore Hurgiiu, martor în s. Ursăşti 377.
Grigore (Gligoraşco, Gligore, Grigori, Grigorie) **Ureche,** soţul Lupei, fiul lui Nestor Ureche şi al Mitrofanei, ginerele lui Voruntar Prăjescu şi al Solomiei, unchiul lui Neculai Ureche şi al lui Nistor Batişte; mare spătar; dă mărturie 5; mare vornic al Ţării de Jos, împarte moşii cu nepoţii săi 42, 43; a plătit datoriile rămase de la părinţii săi 42; participă împreună cu soţia şi cu alte rude la împărţirea moşiilor 237; stăpân în s. Medvica, Şcheia 211, 212, 449, 450; dă mărturie în Sfat 62, 144, 271, 283, 300; dă mărturie, martor 17, 34, 63, 65, 73, 102, 128, 171, 180, 182, 187, 217, 299, 322, 343, 383, 386, 419, 429, 431; ispravnic de acte 290, 249, 395; iscălitură 34, 171, 180, 182, 237, 299, 322, 343, 386, 395, 419, 429, 431; sigiliu 42.
Grigori (Gligori), fratele Grozavei şi al Nastasiiei; vinde împreună cu surorile şi cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni 329.
Grigori, v. **Grigore.**
Grigorie, fiul Anesiei; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Grigorie, fiul Făurească; martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.
Grigorie, fiul Gafiei şi nepot de soră Severiei Latiş; se judecă cu Malici pentru stăpânirea unei părţi din s. Cotela, pierde 389.
Grigorie, fiul lui Mihăilă, nepotul lui Onuţul; vinde parte din s. Husieni lui Gavril <Coci> 297.
Grigorie, fiul Nastasiei şi nepotul lui Alexa şetrar, fratele Anghielinei Onigăşoaie, al Aniţei, Grigorie şi al Chielsiei; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru o parte din s. Draxini după judecată cu sătenii din Slobozia Dracşanilor 358.
Grigorie, fost postelnic, ureadnic de Botoşani; a primit poruncă domnească să cerceteze pricina de hotar dintre s. Draxini şi Slobozia Dracşanilor 358; primeşte întărire pentru cumpărăturile din s. Totoeşti, Nuoreşti, Berindieşti, Micleşti, Ruseni şi nişte vii din tg. Huşi 401.
Grigorie scrie însemnarea pe *verso*-ul unui act de mărturie pentru vânzarea unei părţi din Bodeşti şi din seliştea Dănceşti 386.
Grigorie Arbure se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Brăeşti cu urmaşii lui Boris Braevici 462.
Grigorie Cazac scrie mărturia alegerii unor părţi din s. Zastavna 159.
Grigorie Grozăvăscul stăpâneşte părţi din s. Zastavna, Boianciuc şi Toutrea 160.
Grigorie (Grigore, Grigorii) **Hermeziu** (Hărmeziul, Hurmeziul, Urmezeu, Urmuziul), soţul Candachiei şi tatăl Măriei; vinde împreună cu soţia şi cu fiica sa o prisacă din s. Popeşti 23; se judecă pentru stăpânirea s. Popeşti, pierde 145; pune zălog s. Popeşti cumpărat de la m-rea Râşca 155; vinde o jumătate din s. Medvica 211, 212.
Grigorie Pantenco, din Ghireni; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.
Grigorie Pilipovschi, soţul Mitrofanei şi ginerele lui Solomon vistier; vinde împreună cu soţia s. Bogdăneşti lui Iorga mare vistiernic 72, 73, 74; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Corjouţi 297; martor la un schimb de moşii 171; iscălitură 72, 171.

Grigorie Şaidir diac şi uricar; scrie acte 56, 58, 62, 65 72, 73, 74, 83, 96, 106, 107, 108, 144, 269, 300, 314, 324, 329, 330, 364, 400, A; martor 47, 109, 340, 459; iscălitură 47, 340, 459.

Grigorii Irighir, armean din Suceava; viile lui ~ în hotarul unor vii din Dealul Piscopului de la Cotnari 289.

Grigorii, v. şi **Grigore**.

Grinţiiaş, sat; <Grinţieş, c. ~, j. Neamţ>; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi s. Vânători şi Bălţăteşti 385.

Grodzăvăscul, v. **Gliga ~**.

Grohotişul, munte; culmea ~ în hotarul unui loc dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373, 399.

Grosul din Ciureşti, fiii lui ~ vând o parte din s. Ciureşti lui Iorga mare vistiernic 40.

Groza (Grozea) din Miceşti, tatăl Vărvarei şi al Irinei din Telineşti, bunicul lui Balan şi al lui Marco; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Bumboteşti 176, 184.

Groza, fiul Antemiei, nepotul Românisei, strănepotul doamnei Marica; a vândut împreună cu Iachim şi Vasilie o parte din s. Hălăseni 283.

Grozav Băntoş, din Ţigăneşti, tatăl lui Trif; fiul lui ~ vinde nişte pomi din s. Ţigăneşti 246.

Grozav Verfecescul, fratele lui Ihnatco; vinde o parte din s. Martineşti 305; iscălitură 305.

Grozav din Cosiţeni, tatăl Boghei, al Chelsiei şi al lui Căzacol, socrul lui Toader Boghiul şi al lui Cornea; fiicele lui ~ vând părţi din s. Iugani 137, 138.

Grozav din Glăvăneşti, martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.

Grozav, fiul lui ... şi fratele lui Drăgancea şi nepot de soră Ilenii; primeşte întărire împreună cu rudele pentru o parte din s. Coţimăneşti după judecată cu fiii lui Graur 402.

Grozav, fiul lui Giurgiuman pârcălab şi fratele lui Foce; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Alboteşti 117.

Grozav, fratele lui Ihnatco; a vândut împreună cu sora sa o parte din satul Martineşti 306.

Grozav, tatăl lui Gavril; fiul său martor la o vânzare din s. Voicouţi 223.

Grozav, unchiul lui Dumitraşco şi al lui Vasilie; martor la vânzare unei părţi dintr-o poiană cu prisacă aflată mai sus de Ghindăiul 428.

Grozava, fiica Anuşcăi, nepoata lui Pătraşco Banul şi strănepoata lui Pânteleiu Banul, nepoată de soră Irinei, sora lui Andrei, a Stancăi, a lui Batin şi a Acsanei; vinde împreună cu fraţii ei părţile lor din s. Cucuteni şi Bărboşi lui Ştefan Moimăscul şi mătuşii ei, Irina 207; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 400, 419.

Grozava, fiica lui Ion Molofeiu şi sora lui Toma şi a Antosiiei; vinde împreună cu tatăl şi fraţii săi părţi din s. Răsipeni lui Costantin Ciurea 21.

Grozava, nepoata lui Scânteie, sora popii Scânteie, a lui Gligore şi a Nastasiiei; vinde împreună cu rudele ei o parte din satul Drăguşeni lui Andoca 317, 329.

Grozava, soţia lui Ionaşcu din Ţâbăneşti; judecată pentru părţile ei din s. Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti 356.

Grozava, soţia lui Pavel; se judecă împreună cu rudele pentru stăpânirea unor părţi din s. Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti, pierde 356.

Grozavu, fiul lui Zaharia; a vândut o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 388.

Grozăvăscul, v. **Grigorie ~**.

Groze, v. **Simion ~**.

Grozea din Gângureşti, fratele lui Ţigan; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.

Grozea, v. şi **Groza**.

Grozeşti, sat, ţ. Bacău; <Grozeşti, nume schimbat în Oituz, c. ~, j. Bacău>; rezumatul unei porunci pentru hotărnicirea poienilor spătarului Buhuş într-un opis al documentelor moşiilor Meneşti şi ~ 427.

Grozul din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.

Gruiţă, martor la vânzarea unor părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti 168.

Gruiul lui Balint, top.; în hotarul braniştii m-rii Pângăraţi ~ 374, 399.

Grumădzeşti*, sat, <lângă Beneşti, c. Tanacu, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Apostol Cehan de la Vasilie Bolişor 83.

Gugiul, fiul lui Mihăil şi nepotul lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu fraţii săi partea din Drăguşeni ce o au de la bunicul lor 315.

Gulasta, v. **Gulistana**.

Gulistana (Gulasta), armeancă din Suceava, soţia lui Necoră Nuradin, mama lui Necşo, a lui Ivan şi a lui Donică; vinde împreună cu fiii ei o vie la Cotnari 353.

www.dacoromanica.ro

Gunzar* (Gozari), sat, ţ. Fălciu; <Guzarii, lângă Dimitrie Cantemir, c. ~, j. Vaslui>; sătean din ~ cumpără o parte din s. Jidani 396; martori din ~ la vânzare din s. Răciuleşti 276.

Gura Cărăbiţii, pârâu în hotarul s. Sacaluşeşti IV.

Gura Largului, sat, <Poiana Largului, c. Gura Teiului, j. Neamţ>; martor din ~ la vânzarea unei curături numită Colibiţa 85.

Gurie din Bogdăneşti, martor la o vânzare din acel s. 11, 12, 14.

Guroaie, mama lui Poiană şi rudă cu Negrescul; dă împreună cu Negrescul o parte din s. Epureni lui Pantiul din Peresecina pentru a plăti capul fiului ei 194.

Guţu din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.

Guţul, fiul Trofanei, fratele lui Gligorie şi rudă cu Vasilie Banul; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 400.

H

Hacea din Negoieşti, tatăl lui Chiriiac 119.

Hadăr, v. **Gligorcea ~, Ionaşco ~**.

Hagi, negustor din Galaţi; martor la vânzări 118, 254.

Hagi, v. şi **Toader ~**.

Haidău, v. **Ştefan ~**.

Halchi, insulă; <în Grecia>; m-rea Panaghia la ~ 379.

Haleţche, v. **<Onciul> ~**.

Handoca, v. **Andoca**.

Hangan, v. **Serafim ~**.

Hangu, m-re; <ţ. Neamţ; în s. ~, c. ~, ţ. Neamţ>; locul m-rii ~ în hotarul unui loc dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373, 374, 399; egumenul m-rii ~ 85.

Hanos, ginerele popii Marco din Galaţi; a schimbat o vie cu Lughin 156.

Hanul, v. **Gheorghie ~**.

Harcul, v. **Toader ~**.

Hareţchi, v. **Darie ~**.

Harguţul, v. **Ionaşco ~**.

Hariton din Cheile Işnovăţului; se judecă cu Toader Văscan pentru o parte din s. Băzdăgeni 420.

Hariton, fiul Măricăi Mătească, nepotul lui Andronic, frate cu Alecsa, Todosie, Ghervasie şi Tănasie; partea bunicului său din satul Todereşti, ţinutul Cârligătura, a fost vândută împreună cu mama şi fraţii săi lui Iorga mare vistiernic 56.

Hasnăş, v. **Ionaşco ~**.

Hăbăşasca, v. **Marica ~**.

Hăbăşăscul, v. **Lupu ~**.

Hăjdeani (Hăjdeiani, Hăjdiani), sat pe Dubovăt, ţ. Iaşi; <Hâjdeni, j. Bălţi, R. Moldova>; cumpărat de Chiriţă Dumitrachi Paleologu de la Costantin Moghilă voievod 295; întărit lui Toma <Cantacuzino> după judecată 294 întărit lui Toma <Cantacuzino> 295; ulterior în ispisoc a fost scris Rogojeni 295.

Hăjdeu, v. **Ifrim ~**.

Hăjdiani, v. **Hăjdeani**.

Hălăseni*, sat şi selişte, pe pârâul Limpede, ţ. Neamţ; <lângă Iteşti, c. Bereşti-Bistriţa, j. Bacău>; părţi din s. ~ cumpărate de Neniul vornic de gloată şi întărite de domn 283, 302.

Hălceni (Hălceni, Helceni), sat <pe Miletin, ţ. Hârlău; s. ~, c. Şipote, j. Iaşi>; martori din ~ 285, 287, 344; popi din ~ 180, 288, 344.

Hăliţoaie, soacra lui Toader; vinde părţi din s. Horileşti lui Ştefan diacon 95.

Hălmăciţa, top.; în hotarul s. Boldeşti 150.

Hălmăgeşti, sat, pe Gârla Putnei de Jos; <ţ. Putna; s. Sârbi, înglobat în Ivăneşti, c. Boloteşti, j. Vrancea>; parte din ~ vândută de Mârze lui Dabija fost staroste 225, 226.

Hănăseni* (Hănăseni, Hănăşeni), sat, <înglobat în Murgeni, c. ~, j. Vaslui>; mărturie pentru înecarea unui iaz din hotarul s. ~ de către popa Avrentie din Berteşti 214, 215; sătenii din ~ s-au judecat pentru un vad de moară încălcat de popa Avrentie din Berteşti 446.

Hănăşeni, v. **Hănăseni**.

Hăneşti, sat, ţ. Dorohoi; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; poruncă pentru o cercetare în s. ~, Brăteni şi Dolniceni 354.

Hănţăşti, sat, <pe Tecucel; Hănţeşti, c. Buciumeni, j. Galaţi>; diac din ~ martor la o vânzare din Buciumi 471.

Hărcul, top.; în hotarul s. Silişte 441.

Hărjabă, v. **Dumitru ~**.

Hărmeziul, v. **Hermeziul**.

Hăsnăşeni, sat, <ţ. Cârligătura; înglobat în s. Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; părţi din ~ date lui Andrei în schimbul unor părţi din s. Vartici 210.

www.dacoromanica.ro

Hăugul, v. **Pătraşco ~, Sava ~.**
Hăul, v. **Sava ~.**
Hâjdău, v. **Ifrim ~.**
Hârjavca (Hrâjavca), loc de sat, ţ. Orhei; <s. Hârjauca, c. ~, j. Ungheni>; numit acum Poiana Gatcăi şi întărit lui Ilie 359.
Hârjavna, v. **Manea ~.**
Hârlău, târg; <or. ~, j. Iaşi>; fiul lui Manule de ~ a vândut o vie popii Dudon 174; vie de la ~ din Dealul lui Vodă vândută lui Toader Petriceico 180.
Hârlău, ţinut; sat din ~ 2, 5, 6, 63, 100, 147, 237, 284, 286, 287, 314, 338, 363, 375, 459; fost pârcălab la ~ 137.
Helgiul, v. **Iachim.**
Herghegiul, v. **Lupaşco ~.**
Hermeziu, v. **Grigorie ~.**
Hermeziul, v. **Grigorie ~.**
Herţa, sat; <ţ. Cernăuţi; astăzi în Ucraina, or. ~, r. ~, reg. Cernăuţi>; urmaşii lui Miron Onciul din ~ împart jumătate din s. Cernăcău şi s. Sănihău 203.
Herţa, v. şi **Simion ~.**
Herţea, partea lui ~ din s. Tupilaţi este vândută de fiii Băiei lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 280.
Hilimon, martor la o vânzare din s. Gligoreşti 111.
Hilimon, tatăl Bunuşei, strămoşul lui Strătulat Borăleanul; fiica lui a vândut o parte din s. Buoreni; urmaşii lui ~ se judecă cu urmaşii popii Ivanco pentru stăpânirea unei părţi din s. Borâle 232.
Hilip, fiul popii Blendea, tatăl Măricăi Brăioaia şi al lui Cornilie; fiii lui ~ schimbă părţi din Tupilaţi şi Verejeni 279; fiica lui ~ vinde o parte din s. Tupilaţi 279.
Hilip, fratele lui Irimia din Frăceşti; martor la o vânzare din s. Bogdăneşti 11.
Hilip, popă, tatăl Chireanei; fiica lui ~ a vândut o parte din s. Broşteni 2, 5, 6, 63.
Hilip, soţul Anuşcăi şi tatăl lui Necula; vinde împreună cu soţia şi cu fiul său o parte din s. Bodeşti şi din seliştea Dănceşti 386, 387.
Hilip Răspop, fiul Andreicăi şi tatăl lui Eremia; amintit într-o vânzare din s. Corjouţi 297.
Hilipeşti, v. **Filipeşti.**
Hilohie, fiul lui Ion Bueban şi al Dochiei, nepotul lui Sava; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Dingani şi Buciumi 66, 471.
Hilohie, popă din Bărăşti; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 226.
Hilohie, popă; mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti 377.
Hirisant, ieromonah (sec. XIX); traduce act 293.
Hirsu, top.; în hotarul s. Vişniţa 230.
Hlăpeşti, sat; <ţ. Neamţ; s. ~, c. Dragomireşti, j. Neamţ>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Boziiani 371.
Hlineşti, sat, ţ. Hotin; <probabil lângă Naslavcea, j. Edineţ, R. Moldova>; parte din ~ dată în schimb de Gheorghie Ştefan lui Toma sulger 124.
Hocişor, v. **Ionaşco ~.**
Hociung, tatăl lui Vlasie; fiul său să fie chemat la judecată pentru vânzarea unei părţi din s. Popeşti 418.
Hociungu, v. **Vasilie ~.**
Holboca, sat, <ţ. Suceava; Hliboca, azi în Ucraina, or. Hliboca, reg. Cernăuţi> 62.
Holeavitchi, traduce act (sec. XIX) 72, 73, 74.
Holohoreni, sat, ţ. Hotin; <Holohona, j. Edineţ, r. Moldova>; poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini hotarnice din ~ între Neculai Ureche şi răzeşi 339; acte vechi pentru cumpărarea unor părţi din ~ 339.
Horăiata, pârâu; <Banca, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ 64.
Horbineşti, sat, ţ. Hotin <Gordineşti, j. Edineţ, R. Moldova>; carte de apărare a unor părţi din s. ~ 346.
Horceag, v. **Păcurar ~, Toader ~.**
Horeşti, selişte, pe Căproaie, ţ. Fălciu <înglobat în Urdeşti, c. Viişoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasilie Corlat şi rudelor sale 64; întărită lui Vasilie Corlat după judecată cu fiii lui Pântea 233.
Horileşti, sat, <ţ. Cârligătura; c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ cumpărate de Ştefan diaconul de la biserica domnească de la nepoţii lui Fratea 95.
Horodişte, sat; <ţ. Dorohoi; Horodiştea, c. Păltiniş. j. Botoşani>; părţi stăpânite de Tudosca şi Safta, după împărţirea ocinilor moştenite de la înaintaşii lor 47.
Horştur, top.; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.
Horuntari, v. **Voruntari.**
Hotin, cetate <ţ. ~; azi în Ucraina, lângă or. ~, r. ~, reg. Cernăuţi>; pârcălabi de ~ 50, 65, 110, 271, 299, 300, 369, 383; fost pârcălab de ~ 349, 424.
Hotin, târg; popa Samson din ~ vinde împreună cu alte rude o parte din s. Voicouţi lui Vasilie Vartic 223; sulger de ~ 342.

www.dacoromanica.ro

Hotin, ţinut; sate în ~ 43, 72, 73, 74, 89, 113, 115, 124, 162, 211, 212, 231, 258, 259, 297, 330, 345, 346, 375, 381, 425; Judecătorie a ţ. ~ (sec. XIX) 375.

Hotineşti*, sat, ţ. Iaşi; <probabil lângă Zahorna, c. Horleşti, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Hoţul, tătăl lui Vasilie şi socrul Măriiei; fiul şi nora lui ~ au vândut o parte din s. Mogeşti 191.

Hrâjavca, v. **Hârjavca**.

Hreasca, sat; <ţ. Suceava; c. Hreasca, j. Suceava>; Aramă de ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Petia Mare 350.

Hrimancăuţi, seliştе, ţ. Hotin; <c. ~, j. Edineţ, R. Moldova>; carte de apărare a hotarelor s. ~ acordată lui Costandin Stârcea şi Darii Stârcea care au plătit o moarte de om 162, 362.

Hrincovici, v. **Gavril Udrea ~**.

Hrisanth, ieromonah (sec. XIX); traduce acte 26, 62.

Hristofor, fiul lui Ionaşcu hotnog şi nepotul lui Zaharia; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Băşeni 328.

Hristos, v. **Iisus ~**.

Hrizea, soţul Vambulei şi cumnatul răposatului Ianachie fost mare postelnic; primeşte împreună cu soţia întărire pentru s. Lăturişeni 96; dăruieşte împreună cu soţia sa părţi din s. Ulmeni şi Dieceni rămase de la cumnatul său lui Neniul vornic de poartă 429.

Hroşăuţi, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Horoşăuţi, r. Zastavna, r. Cernăuţi>; parte din ~ cumpărată de Isac Cucoranul de la Dumitraşco Lenţa 104.

Hruşavăţ, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; Gruşeviţa, c. Babin, r. Celmenţi, reg. Cernăuţi>; parte din ~ aparţinând lui Cojan 89.

Hudeşti, sat, <pe Băşeu, ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani>; popă din ~ martor la diata lui Ion de Lăcina 357.

Huhulea, tătăl lui Stratul; fiul său a vândut o parte din s. Negreşti 457.

Huhulea, v. **Petru**.

Hulpaş, v. **Vasilie ~**.

Hulpăşeni, sat; <Vulpăşeşti, c. Băcani, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.

Hulpe, martor la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.

Hulpe, v. şi **Bălan ~**.

Hulubeşti*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Tudor Vladimirescu, ~, j. Galaţi>; jumătate din ~ aflată în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42, 43.

Hurdeşti, sat, <Horeşti, j. Chişinău, R. Moldova>; Toader Văscan din ~ primeşte întărire pentru o parte din s. Băzdăgeni, după judecată 420.

Hureşti, v. **Horeşti**.

Hurjui, vornic/namesnic de Bârlad; dă mărturie pentru vânzarea seliştii Negoeşti 131; sigiliu 131.

Hurmeziu, v. **Hermeziu ~**.

Huru, v. **Ifrim ~**.

Husieni, sat pe Jijia, ţ. Dorohoi; <în Răuseni, c. ~, j. Botoşani>; cumpărat de Gavril <Coci> 297.

Huşi, târg; <or. ~; j. Vaslui>; Episcopie în ~ 58; vii la ~ vândute şi întărite lui Grigorie postelnic 401; v. şi **Episcopia Huşilor**.

I

Iachim, fiul Anei, nepotul lui Bolaşco, fratele lui Toader, al Anghelinei şi al Mariei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din satul Todereşti, ţinutul Cârligătura, lui Dumitraşco Fulger 56.

Iachim, fiul Anesiei; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.

Iachim, fiul lui Roman; vinde împreună cu alţii lui Neaniul vornic de poartă o parte s. Hălăşeni 283.

Iachim, martor hotarnic al părţilor din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângăraţi 191.

<Iachim> Bandur (Banduri), fost vornic de poartă; a ales şi a stâlpit o parte din s. Epureni 336.

Iachim Helgiul, tatăl lui Ion, al lui Toader şi al Simiei şi bunicul lui Gavril al lui Zaharia şi al Ştefaniei; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Bogdăneşti 11.

Iachim, v. şi **Toader ~**.

Iacob, chihaie, cumnatul lui Ion; cumpără şi primeşte întărire pentru o parte din s. Găgeşti 455.

Iacob, nepoţii lui ~ vând o parte din s. Ungheni. 40.

www.dacoromanica.ro

Iacobeni (Iacobini), sat pe Jijia, ţ. Hârlău; <s. Iacobeni, c. Vlădeni, j. Iaşi>; uric de la Alexandru voievod pentru s. ~ 2, 5, 6; mori, curţi şi pivniţe făcute în ~ 2, 5, 6; Ileana Cujboaia vinde jumătate din s. ~ 2, 5, 6; jumătate din ~ întărit lui Gheorghie Moţoc fost vornic de gloată 63.

Iacobeşti, sat; <jud. Suceava>; martor din ~ la vânzarea unei vii de la Cotnari de către nişte târgoveţi din Suceava 353.

Iacomi, negustor, pârcălab de Galaţi; soţul Dragolei; cumpără două părţi din s. <Tomuzeni> 118; cumpără împreună cu soţia sa o parte din s. Tomuzeni de la Toader Chirculeţ 119; martor la vânzarea unei vii la Vadul Ungurilor 254; partea lui din s. Vorniceni în hotarul unei părţi vândute lui Tudosie vameş 445.

Iacovachi Moţoc, soţul răposatei Catrina Şeptelici (sec. XIX) 433.

Iad, în formula blestemului 241.

Ialoveni, sat; <c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; fiii şi nepoţii lui Sava din ~ răscumpără o parte din s. Săciteni 169; sătean din ~ posesor al copiei unui act pentru s. Bâzdâgeni (sec. XIX) 420.

Iamandi, v. **Ioniţă ~**.

Ianachi, fiul lui Paraschiva şi al Cârstinei, nepotul popii Iane şi a lui Alexa din Galaţi; vinde împreună cu părţinţii săi o vie de la Vadul Ungurilor 254.

Ianachi (Enache, Enachi) **Plop**, diac; scrie acte domneşti în limba română 15, 16, 148, 205, 376, 392; scrie acte domneşti în limba slavonă 143, 147, 218, 458; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Văcăreşti 474.

Ianachie, fost mare postelnic, fratele Vambulei şi cumnatul lui Hrizea; părţile lui ~ din s. Ulmeni şi s. Dieceni sunt dăruite pentru pomenirea sufletului său lui Neaniul vornic 429.

Ianăşi va primi la moartea lui Grama jitnicer un cal şi 4 coţi de şiflă 335.

Ianco din Şetrăreni, martor hotarnic al unor părţi din s. Cândeşti 24.

Iancu, fost pârcălab de ţinutul Hârlău; martor la vânzarea unei părţi din s. Iugani 137.

Iancu, soţul Todosiei, ginerele lui Căzan; vinde împreună cu cumnaţii, partea lui din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.

<Iancu> Costin, fost hatman; s-a judecat în vremea lui Miron Barnovschi pentru stăpânirea unor părţi din s. Brănişteri şi Şcheuleţi 342, 343, 347.

Iancu <Sasu>, voievod; acte de la ~ pentru s. Bogdăneşti 12, 14; act de la ~ pentru cumpărarea unei părţi din s. Răciuleşti 276; act de la ~ pentru satul Ostăpceni 314.

Iane din Bătineşti, martor hotarnic al părţilor din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângăraţi 191.

Iane, popă din Galaţi, tatăl lui Paraschiva şi socrul Cârstinei, bunicul lui Ianachi; fiul şi nora lui ~ vând o vie de la Vadul Ungurilor 254.

Iane, şoltuz de Adjud; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 226; fost şoltuz; martor la o vânzare din s. Văcăreşti 474.

Iane, şoltuz de Galaţi; martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor 254.

Iane, vătav; amintit ca vânzător al unei părţi din s. Păstrăveni 297.

Iane, vătav; martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi 209.

Iane Parvana, fost sulger; a vândut lui Vasilie <Lupu>, în vremea când acesta era boier, s. Bubuiugi A.

Ianina, loc. din Rumelia <Epir, în Grecia>; Penişoară vistiernic venit din ~ 251.

Ianovici, v. **Toderaşco ~**.

Iapa, pârâu; în hotarul satului Fărâmeşti 243.

Iarală, v. **Dumitraşco ~**.

Iarali, v. **Dumitraşco ~**.

Iasac, v. **Isac**.

Iaşi, oraş; <m. ~, j. ~>; acte scrise la ~ *passim*; aprod de ~ 23; v. şi **Pătraşco Milşcu**; case din ~ 17, 43, 152, 192, 209; bunuri aflate la ~ 335; croitor din ~ 459; martori din ~ 90, 199; m-ri ~ 58, 379; v. şi **Aron Vodă**; mărturii ale boierilor din Sfat scrise la ~ 5, 17, 176, 180-182, 187, 386; negustori din ~ 197, 459; orăşeni din ~ 208; din pârcălab de tg. ~ 288; slugă domnească din ~ 90; staroste de negustori din ~ 199; zapise scrise la ~ 30, 72-74, 114, 192, 200, 400, 472, 474;

Iaşi, ţinut; sate în ~ 2, 5, 6, 15, 18, 24, 40, 42, 43, 46, 71, 90, 196, 197, 199, 217, 218, 237, 268, 269, 294, 295, 311, 336, 395, 402, 438, 444, 450, 472, 475; selişte în ~ 271; în vătav de ~ 459.

Iepureni, v. **Epureni**.

Ieremia, arhimandrit de la m-rea Dancu; adevereşte act 23.

www.dacoromanica.ro

Ieremia Moghilă (Erimia, Ierimia Irimia, Irimiia), voievod, domn al Ţării Moldovei; act de la ~ pentru s. Bărboşi 464; act de la ~ pentru s. Bogdăneşti 72–74; act de la ~ pentru o parte din s. Docani 413; act de la ~ pentru satul Ostăpceni 314; acte de la ~ 62, 92, 143, 363; ispisoc fals atribuit domniei lui ~ 358; a întărit m-rii Bistriţa o jumătate din seliştea Tătăraşi 7; plată a unei duşegubine făcută în vremea lui ~ 382; vecinii fugiţi în domnia lui ~ să nu mai fie luaţi de pe moşiile unde s-au aşezat V.

Ieremia (Iremia, Irimiia) **Vânculeţ** (Venculeţ), mare şetrar; dă mărturie 386, 299, 343; iscălitură 299, 343, 386.

Ieremia (Irimia) **Vârnav**, dă mărturie pentru alegerea hotarelor dintre s. Prăjăşti şi Bârjoveni 179; primeşte poruncă să cerceteze o pricină de hotar între s. Prăjăşti şi Bârjoveni 178.

Ieremiia (Ierimiia) vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni 329.

Ifrim, călugăr, fiul lui Ionaşco şi nepotul lui Gagea; vinde lui Ghiorghie mare paharnic o parte din s. Giurcani 371; iscălitură 371.

Ifrim (Frimul), fiul Măricăi, nepotul lui Ignat, fratele lui Drăgan şi al lui Albul; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.

Ifrim, vătăman din Hilipeşti; martor hotarnic în Ungheni 325.

Ifrim Hâjdău, martor la vânzarea unei părţi din s. Pobrăteşti 102; martor la o vânzare din s. Voicouţi 223.

Ifrim Huru, fost vornic, soţul Nastei; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Bănileşti 141.

Ifrosina, soţia răposatului Iuraşco Başotă şi cumnata lui Gheorghie Başotă; vinde o parte din s. Porceşti lui Toma <Cantacuzino> 342; vinde lui Toma <Cantacuzino> părţile din s. Porceşti lăsate prin diată de răposatul ei soţ 343, 347

Iftime (Iftimie), vătav; martor la o vânzare în s. Sănăuţi 272; iscălitură 272; sigiliu 272.

Iftimie, fiul lui Ion Bueban şi al Dochiei, nepotul lui Sava; vinde împreună cu fraţii săi, Hilohie, Sava şi Todosia, părţi din s. Dingani lui Dimitraşco sulgerul 66; vinde împreună fraţii săi o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.

Iftimie, scutar; martor la o vânzare din s. Brănişteri 30; sigiliu 30.

Iftimie, vătaful lui Iordachie <Cantacuzino> mare vistiernic; martor la o vânzare din s. Brănişteri 30.

Iftimie, v. **Iftime**.

Iftodi, fiul lui Drăguşan din Dvorişte; martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.

Iftodi, tatăl lui Ion, al lui Melinti şi al Costandei; fiii săi vând o parte din s. Verdeşeni lui Vasilie Spancioc VIII.

Iftodi vinde împreună cu fiii lui Pântea medelnicer o parte din s. Totoeşti lui Grigorie postelnic 401.

Igeşti, sat; <c. Blăgeşti, j. Vaslui>; martori din ~ la o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti; popă din ~ 215, 446.

Ignat cel spân, <din Mădârjeci>; martor la vânzarea unor părţi de moşie din Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.

Ignat <din Bălăceni>; martor la o vânzare din s. Bălăceni 105.

Ignat, fiul Stancăi şi fratele lui Tănasie, urmaş al lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.

Ignat, nepotul lui Florea; a vândut m-rii Pângăraţi o parte din s. Mogeşti 191.

Ignat, nepoţii lui ~ primesc întărire pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.

Ignat (Ihnat), tatăl lui Ştefan; fiul lui ~ a dăruit lui Vasilie Fugli o parte din s. Lăzoreni 90, 472.

Ignat Manoleţ, soţul Mariei; soţia lui ~ a vândut părţile din s. Şăndreni cumpărate de el 199.

Ignatie, v. **Sfântul** ~.

Ignatu, popă, urmaşul lui Trifan, tatăl lui Vlasie, al lui Ion şi al Sohicăi; fiii lui ~ vând o parte din s. Fâşcani 200.

Ignătoaia, v. **Mărica** ~.

Ihnat, călugăr; vinde împreună cu alţii părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni lui Costantin vornic 288.

Ihnat, fiul lui Petrică şi al Maricăi, fratele lui Simion; primeşte întărire împreună cu mama şi cu fratele său pentru stăpânirea unei părţi din s. Lăcina, după judecată cu Ion, fratele lui Evloghie fost episcop de Rădăuţi 355.

Ihnat, martor la o vânzare de sat 285.

Ihnat, popă din Prăjeşti; partea lui din satul Bogdăneşti 12, 14; martor la o vânzare din s. Bogdăneşti 12, 14, 285.

www.dacoromanica.ro

Ihnat vinde împreună cu alţii părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni lui Costantin vornicul 287.

Ihnatco, fratele lui Grozav din Martineşti 306.

Ihnatco, fratele lui Grozav Verfecescul şi tatăl Măricuţei; amintit într-o vânzare din s. Martineşti 305.

Iisus Hristos, în formularul actului 137, 139, 191, 221, IV; în formula blestemului 85, 357.

Ilca; fiii ei împreună cu alţii au vândut un vad de moară, pe apa Putnei, în s. Gligoreşti, lui Buta fost pitar 111, 112.

Ile din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.

Ilea, spătar; cumpără de la Dumitraşco Copaci şi de la fratele său, Onciul, fiii Tudoscăi, o parte din satul Mileşti, ţinutul Iaşi, cu loc de prisăci şi cu fâneţe 46.

Ileana, fiica Irinei Şănţoaia şi sora lui Grigorcea, a Nastasâiei şi a Gâţei; a vândut împreună cu fraţii ei un loc de sat numit Poiana Gatcăi 359.

Ileana, fiica lui Alexa <fost> şetrar şi sora lui Dumitraşco din Draxini, mama Antemiiei Isăceasa 358.

Ileana, fiica lui <Arsenie> Nebojatco fost logofăt, nepoată de frate a lui Gheorghie Romăşcel episcop de Huşi şi soţia lui <Toader> Petriceico; primeşte danie de la unchiul său o parte din s. Cristeşti 341.

Ileana, fiica lui Toader Coşuteanul, nepoata lui Ivanco pisar şi strănepoata lui Matiaş vameş, sora lui Vasilie Coşuteanul, a lui Isac aprod, a lui Pavel şi a Odochiţei; vinde împreună cu fraţii ei o jumătate din s. Buzeni lui Iorga mare vistiernic 363.

Ileana, fiica Odochiei Angheloe, nepoata lui Tiron, strănepoata lui Drăgşan, soţia lui Lupul Tăutul; stăpâneşte părţi din s. Medvica şi s. Godineşti, cu vecini 47.

Ileana, mătuşa lui Grozav şi a lui Drăgancea; judecată pentru stăpânirea părţii ei din s. Coţimăneşti 402.

Ileana, nepoata lui Ion, a lui Melinti şi a Costandei; vinde o parte din s. Verdeşeni lui Vasilie Spancioc VIII.

Ileana (Iliana) **Cujboaie**, vornicească, fiica lui Onciul Moţoc, nepoata lui Ion Moţoc, soţia lui Ionaşco Cujbă fost mare vornic şi mătuşa lui Gheorghie Moţoc; vinde nepotului ei o jumătate din s. Iacobeni şi părţi din s. Broşteni 2, 5, 6; întoarce lui Gheorghie Moţoc jumătate din s. Iacobeni Hârlău 63; vinde împreună cu soţul jumătate din s. Cârsteşti lui Toderaşco <Ianovici> 299, 300.

Iliana, fiica lui Ionaşcu hotnog şi nepoata lui Zaharia; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Băşeni 328.

Iliaş (Ilieş) **<Alexandru>**, voievod; act de la ~ pentru întărirea unor stăpâniri din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.

Iliaş, v. **Alexandru ~**.

Ilie din Beliţeni, martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.

Ilie a primit uric de la Ştefan <cel Mare şi Sfânt> pentru s. Răciuleşti; urmaşii lui ~ şi ai lui Oană vornic au vândut o parte din s. Răciuleşti 276.

Ilie, fiul lui Cozma Bânzari şi soţul Vasilcăi; primeşte întărire pentru Hârjavca şi a unui loc de sat, ce se numeşte Poiana Gatcăi, cumpărate de la fiii Irinei Şănţoaia 359.

Ilie, fiul lui Toader Boziu, fratele lui Nohit şi al Chirvasiei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.

Ilie, fiul popii; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Ilie, martor la o vânzare din s. Ţigăneşti 246.

Ilie, nepotul lui Trif; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Ţigăneşti 247.

Ilie, voievod <şi domn al Ţării Moldovei>; act de la ~ pentru s. Tătărăni care s-a numit Găleşăşti 256.

Ilie, vornicul de Vrancea; dă mărturie pentru hotarnica unui loc al m-rii Bisericani de la Gârla Putnii cumpărat de la Crocioban 76.

Ilie Cârcotă, <om> bătrân din tg. Bârlad; mărturiseşte pentru vânzarea seliştii Negoeşti 131.

Ilie Şeptilici (Elie Şeptelici), portar al cetăţii Suceava; cumpără împreună cu Gheorghie <Şeptilici> o parte din s. Nemerniceni de la Nacul pârcălab 128; martor 30, 53, 102, 107, 114, 140, 180, 260, 380; iscălitură 30, 53, 114, 140, 180, 260, 380.

www.dacoromanica.ro

Ilieş, fratele Todosiei, urmaş al lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.

Ilieş, v. **Iliaş**.

Ilieşti*, sat pe Tazlăul Sărat, ţ. Trotuş; <înglobat în s. Ardeoani, c. ~, j. Bacău>; cumpărat de Gavril <Coci> de la Nastasia Solomoneasa şi fiii ei Ionaşco, Lupu şi Solonca 297.

Ilii din Răzlogi, martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

Ilii Berciul vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Căbiceni lui Gavrilaş <Mateiaş> logofăt 404.

Iliiaş, dregător; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Iliiaş, v. **Iliaş**.

Ilinca, fiica Sofroniei, sora Măriiei şi urmaşă a lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Răciuleşti 276.

Ilinca, mama Dochiţei şi urmaşă a lui Oană vornic; fiica ei a vândut împreună cu rudele o parte din s. Răciuleşti 276.

Ilinca, strănepoţii ei şi ai lui Oană vornic au vândut o parte din s. Răciuleşti 276.

Ilinţa, soţia lui Bofe căpitan; cumpără împreună cu soţul ei părţi din s. Creţeni 25.

Ilisafta, fiica lui Prebici logofăt şi mama lui Ioviţă, a lui Dabija, a Arvasiiei şi Afteniiei; rudă cu soţia lui Focea uricar; împreună cu copiii ei a vândut selişteа Negoeşti 130, 131.

Ilişeni, sat la vărsarea Coroviei, ţ. Iaşi; <sat, c. Santa Mare, j. Botoşani>; primit de Savin şi de soţia sa Nastasia după împărţirea moşiilor 237.

Ilişeşti, sat, <c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; Gligorcea din ~ vinde o parte de sat lui Strătulat Dobrenchi 105; Dumitraşco din ~ preţuieşte părţi din s. Bălăceni vândute de Antimiia lui Cârstian logofăt 107; Toader Gherman din ~, martor 53.

Ineşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; martor din ~ la vânzarea unei selişti 130.

Ioachim, călugăr 3, 58; v. şi **Ionaşco Ciorte**.

Ioan (Ion), diac; scrie acte domneşti în limba română 388, 464.

Ioan, din Porceşti; martor la o judecată 406.

Ioan, popă; a scris zapisul de danie pentru o parte din Torceşti 324.

Ioan, voievod, fiul lui Vasilie <Lupu>; credinţa lui ~ 65, 144, 271, 300, IV.

Ioan (Ion) **Ciobănel** a vândut lui Lazor şetrar o parte din s. Băicani 22, 112, 132.

Ioan (Ciolban) **Ciolpan**, nepotul lui <Ionaşco> Ghenghea fost mare logofăt, vinde lui Isac Mironescul căpitan de Sinehău părţi din satul Lucoviţa, moştenite de la bunicul său 62.

Ioan Moţoc, tatăl lui Toader Moţoc, bunicul lui Gheorghie Moţoc 63.

Ioan Tăutul, ban (sec. XIX); autentifică o copie 116.

<Ioan> Tăutul, fost mare logofăt; a stăpânit o parte din s. Vişniţa 230.

Ioan, v. şi **Ion**.

Ioana, fiica lui Alexa Belie, nepoata lui Belie din Burdugani şi mama Măriei; fiica ei vinde partea ce o stăpânea în s. Negoeşti 163.

Ioana, soţia lui Gligore din Corneşti, mama lui Damaschin şi a lui Ionaşco; vinde împreună cu soţul şi cu fiii ei o parte din s. Filipeşti 410.

Ioil, călugăr; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa, pe Bistriţa, cumpărată de Gheorghie mare paharnic de la Ştefan Florescu 85.

Ion, cumnatul lui Iacob chihaie; cumpără şi primeşte întărire pentru o parte din s. Găgeşti 455.

Ion dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.

Ion din Alboteşti; se judecă cu Iuraşco 149; primeşte carte de împuternicire pentru a chema la judecată pe Neculai fiul lui Ursu pitar care a vândut fără drept o moşie 170.

Ion din Ciumăleşti se judecă cu Ion pentru o iapă 4.

Ion din Dobruleşti; martor la răscumpărarea unor părţi din s. Năvrăpeşti 453, 467, 468.

Ion din Mihăileşti, martor la un schimb de moşii 166; sigiliu 166.

Ion din Nedeiani; martor la alegerea unor părţi din s. Budeşti 16; dă mărturie pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 391.

Ion din Vorniceni, tatăl Stancăi; fiica sa vinde o parte din s. Vorniceni 370.

Ion, fiul Dumitrei, nepotul lui Ulmanul; a vândut părţi din s. Ulmeni lui Ianachie fost mare postelnic 429.

Ion, fiul lui Arion; martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.

www.dacoromanica.ro

Ion, fiul lui Iachim Helgiul şi tatăl lui Gavril; fiul său vinde părţi din s. Bogdăneşti 11.

Ion, fiul lui Iftodi; vinde împreună cu fratele, Melinti, sora, Costanda, şi nepoata, Ileana, o parte din s. Verdeşeni lui Vasilie Spancioc VIII.

Ion, fiul popii Ignatu, urmaşul lui Trifan, fratele lui Vlasie şi al Sohicăi; vinde împreună cu fraţii şi cu rudele sale o parte din s. Fâşcani 200.

Ion, fiul popii Simion din Micşeneşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

Ion, fiul Sofroniiei şi fratele lui Năstasie; vinde împreună cu mama şi cu fratele său o parte din s. Borzeşti lui Dumitraşco Comşa 255.

Ion, fratele lui Evloghie fost episcop de Rădăuţi; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Lăcina 355.

Ion, fratele lui Vlaşin, fiul Tofanei, nepotul lui Albul şi strănepotul lui Sănatea; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Vertep 113.

Ion, popă de pe Gârla Putnei; împreună cu nepotul său se judecă pentru părţi din s. Feţingheşti cu Dumitraşco sulger 28.

Ion, popă din Floreşti; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 226.

Ion, popă din Hudeşti; duhovnicul popii Ion din Lăcina; martor la diata făcută de Ion 357.

Ion, popă din Lăcina, fratele lui Vasilie; lasă fratelui său cu limbă de moarte o jumătate din s. Lăcina cu heleşteie 357; iscăleşte 357.

Ion, rudă cu Drăgancea şi Grozav; primeşte întărire pentru o parte din s. Coţimăneşti, după judecată cu fiii lui Graur 402.

Ion, strănepoţii lui ~ vând a şasea parte din s. Ciureşti lui Iorga mare vistiernic 268.

Ion, şetrar; tatăl Annesiiei şi socrul lui Luca 314.

Ion, tatăl lui Stârcea cel bătrân; strănepoţii lui ~ vând o parte din s. Ciureşti 269.

Ion, tatăl lui Ştefan; fiul lui se judecă pentru o parte din Mamurinţi 103.

Ion, tatăl Stancăi; fiica lui ~ vinde împreună cu rudele o parte din s. Vorniceni 445.

Ion traduce un act 113 (sec. XVIII).

Ion, vier; martor la vânzarea unei vii de la Băloteşti 156.

Ion, visternicel din Bogdăneşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Bogdăneşti 11, 12, 14.

Ion (Ioan), voievod, domn al Ţării Moldovei; act de la ~ pentru s. Ulmeni 429; a dăruit şi a întărit lui Iuri satul Ostăpceni 314; act de la ~ pierdut 314.

Ion, fost vornic, soţul Ivanei; soţia lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Berezăni 238.

Ion, vornicel; martor 357.

Ion, v. şi **Sfântul ~**.

Ion Balea, din Voruntari; vinde părţi din s. Voruntari lui Costantin Ciurea 21.

Ion Bueban, soţul Dochiei, tatăl lui Iftimie, Hilohie, Sava şi al Todosiei; copiii săi vând părţi din s. Dingani lui Dumitraşco sulger 66; copiii săi vând o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.

<Ion> Caraiman (Cărăiman), fost mare paharnic şi fost vistiernic, tatăl Saftei Şoldăneasa şi al Alexandrei, socrul lui Dumitraşco Şoldan şi al lui Neculai; a cumpărat în timpul domniei lui Costantin Moghilă părţi din s. Joldeşti şi Popeşti 48, 49; a primit de la Simion Moghilă voievod seliştea Ştiuca 264.

Ion Cătina (Cătena) vinde lui Lughin o vie din dealul dinspre Spărieţi şi primeşte de la acesta o vie la Braniştе 156.

Ion Ciurea din Porceşti, fiul lui Petrea, nepotul Ciolpănesei; a fost trimis la închisoare de Andoca zlătar; vinde două case din s. Porceşti lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic pentru a-şi plăti capul 260, 281.

Ion Cogălniceanul, tatăl lui Vasilie; a cumpărat o parte din Ghidişeni 84.

Ion Dărăbanul a vândut o parte din s. Burduşeşti lui Pătraşco fost cămăraş 98.

Ion Dobje, vornic al doamnei; martor la răscumpărarea unor case cu loc de pe Uliţa Strâmbă 192.

Ion Fărâmă, din Fărâmeşti, tatăl Nastei, buniciul lui Simion Miera, străbunicul Anghelinei; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Fărâmeşti 243.

Ion Fetion <din Şoldeşti>; martor la alegerea unei părţi din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98.

Ion Filip, fiul Gaftonei, fratele lui Condrea şi al Măricăi, urmaşul lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.

Ion Jilavă, soţul Costandei şi ginerele lui Burlă din Putna; vinde împreună cu soţia sa părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco stolnic 26.

Ion Măcău, partea lui ~ din s. Bogdăneşti vândută lui Bechea pârcălab 11.

Ion Molofeiu (Molovei), din Răsipeni, tatăl lui Toma, al Grozavei şi al Antosiiei; vinde împreună cu fiii săi părţi din s. Răsipeni lui Costantin Ciurea 21.

www.dacoromanica.ro

Ion Moţoc, fost mare vornic, tatăl lui Onciul Moţoc şi al lui Toader Moţoc, bunicul lui Gheorghie Moţoc; a primit de la Alexandru voievod jumătate din s. Iacobeni 2, 5, 6; nepoata lui ~ vinde părţi din s. Iacobeni şi s. Broşteni 2, 5, 6.
Ion Muşi, din Băloteşti; martor la vânzarea unei vii din dealul dinspre Spărieţi 156.
Ion Popăscul, martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.
Ion Potlog, diac; a vândut împreună cu nepotul său, Ionaşco, o parte din satul Stânceşti 314.
Ion Praznic, tatăl lui Nichita; partea lui ~ din s. Bogdăneşti vândută lui Ştefan Bechea 12, 14.
Ion Săcară, vecin; judecată pentru ~ între Gorce din Volcineţ şi călugării de la m-rea Putna 52.
Ion Sănduţă, din Ialoveni; posesorul copiei unui act pentru s. Bâzdâgeni (sec. XIX) 420.
Ion Tăutul, spătar; martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi; iscălitură 209.
Ion Tecliş, tatăl Candachiei; fiica lui ~ vinde o parte din s. Răsipeni 21.
Ion Teleagă, din Năvârniţi; a cumpărat de la Gligorie Cofă o parte din s. Colfăşeni şi îi este încălcată de către Corui comis 263.
Ion Trantopu (?); martor la o tocmeală 181; iscălitură grecească 181.
Ion Ţigârlea; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa, pe Bistriţa, cumpărată de Gheorghie mare paharnic de la Ştefan Florescu 85.
Iona, v. **Oană**.
Ionaş Aleuş, cumpără o parte din s. Tăoşti 367.
Ionaş (Jore) **Jora**, cumpără o partea Chelsiei din s. Iugani 137.
Ionaşco a dat un poloboc de miere pentru a ţine viile familiei Ureche de la Zlodica 43.
Ionaşco a vândut împreună cu alţii un vad de moară pe apa Putnei, în s. Gligoreşti, lui Buta fost pitar 112.
Ionaşco a vândut o parte din Stânceşti lui Bogdan diac 314.
Ionaşco (Ionăşcuţă), cupărel; martor 260, 272; cupar; dă mărturie 380; iscălitură 260, 272.
Ionaşco, diac; scrie poruncă domnească în limba română 10; v. şi **Ioan**, diac.
Ionaşco din Buciumi; martor la o vânzare din acel s. 471.
Ionaşco din Colţeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Ionaşco din Lăzoreni; a fost martor la dania unei părţi s. Lăzăreni 90.
Ionaşco din Pereni; martor hotarnic al unor părţi din s. Cândeşti 24.
Ionaşco din Piscani; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.
Ionaşco din Pleşăşti; primeşte poruncă să cerceteze o pricină 350.
Ionaşco din Stângăceni, martor la o vânzare în Luceşti 408.
Ionaşco din Topoşti; martor la o vânzare în Luceşti 408.
Ionaşco din Turbăteşti, fratele lui Gheorghie Duraleu; a vândut împreună cu fratele său două părţi din s. Turbăteşti lui Vasilie Corlat 392.
Ionaşco din Vorona, nepotul lui Arbure şi al Părascăi; primeşte întărire pentru o parte din s. Vorona după judecată cu mătuşa sa 382.
Ionaşco, fiii lui ~ primesc împreună cu rudele întărire pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.
Ionaşco, fiul Anesiei, vinde împreună cu fraţii o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Ionaşco, fiul cuparului; martor la un schimb de moşii 114; martor la vânzarea unei părţi din s. Porceşti 342; iscălitură 114.
Ionaşco, fiul Gaftei; a vândut lui <Ionaşco> Ghenghea fost mare logofăt o parte din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi 62.
Ionaşco (Eonaşco), fiul Irinei, nepotul Soloncăi şi fratele Florei şi a Todosiei; vinde împreună surorile sale o parte din s. Zubriceni 456.
Ionaşco, fiul lui Andrei şi tatăl lui Mihăilă; partea fiului său din s. Băicani a fost vândută 22.
Ionaşco, fiul lui Cernat; zapis scris în casa fiului său 410.
Ionaşco, fiul lui Damian, nepotul lui Mihăilă Ciurea, fratele lui Gavril şi al Titei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din satul Ciureşti lui Iorga mare vistiernic 40.
Ionaşco, fiul lui Dumitraşco din Draxini şi al Băluţei Dumitrăşcoaie, fratele lui Arsenie, al Nastasiiei şi al Vasilcăi; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru o parte din satul Draxini după judecată cu sătenii din Slobozia Dracşanilor 358.
Ionaşco, fiul lui Gagea şi tatăl lui Ifrim călugăr 371.

Ionaşco, fiul lui Gligori şetrar, frate cu Ghirman, Andrii şi Rucsanda; au vândut împreună cu fraţii săi şi alte rude ale lor două părţi din s. Mănăileşti, pe Bistriţa, ţ. Bacău, lui Neniul vornic de gloată 283.

Ionaşco, fiul lui Gligorie din Corneşti şi al Ioanei, nepotul lui Ionaşco Lipovanul şi fratele lui Damaschin; vinde împreună cu părinţii şi cu fratele său o parte din s. Filipeşti 410.

Ionaşco, fiul lui Griga, nepotul Sofiicăi şi fratele lui Isac; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Mamurinţi 103.

Ionaşco, fiul lui Miron Onciul din Herţa şi al Gaftonei, nepotul popii Toma din Călineşti, fratele Tetii, al lui Isac, al lui Coste, al Annei şi al Măricăi, şi tatăl lui Gheorghiţă; fiul său primeşte întărire pentru a patra parte din s. Sănihău după împărţirea moşiilor între fraţi 203.

Ionaşco, fiul lui Nicoară din Leiconeşti, fratele lui Gligorie, al lui Simion, al Irinei şi al Loghinei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Stăneşti lui Tomiţă din Şetrăreni 29.

Ionaşco, fiul lui Nicoară, nepotul lui Titea şi strănepotul lui Dragotă; vinde lui Toderaşco <Ianovici> mare logofăt o parte din s. Bumboteşti 290, 395.

Ionaşco, fiul lui Petrea, nepotul lui Jurjea; vinde împreună cu Toader, Neacşa şi Chelsia părţi din Jigoreni lui Franţi 97.

Ionaşco, fiul lui Petriul şi fratele lui Rusul; cumpără împreună cu fratele său locul Aluniş din hotarul s. Cândeşti 475.

Ionaşco, fiul lui Toader Arbure, fratele Măriiei; a vândut, împreună cu tatăl şi sora sa, jumătate din s. Godineşti, cu jumătate de heleşteu, Tudoscăi şi altor rude ale ei 47.

Ionaşco, fiul lui Văscan, nepotul lui Iacob şi strănepotul lui Domşa, fratele lui Sava, Tudoriţi, Lazor, Tudosie şi al lui Nacul; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ungheni 40.

Ionaşco, fiul Maicăi, nepotul lui Eremia Mladin şi strănepotul lui Ivaşco Mladin, tatăl lui Pavăl; vinde împreună cu fiul şi cu rudele sale o parte din s. Mlădineşti 189; sigiliu 189.

Ionaşco, fiul Mănuntei, nepotul lui Corju; vinde împreună cu fraţii săi, Vasilie şi Sofronia, părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.

Ionaşco, fiul Nastasiei Solomoneasa, frate cu Lupu şi Solonca; vinde împreună cu mama şi fraţii s. Ilişeşti lui Gavril <Coci> 297.

Ionaşco, fiul Părascăi, fratele lui Samuil, al lui Alexiia şi al lui Florea, urmaşul lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.

Ionaşco, fiul popii şi nepotul lui Ignat; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.

Ionaşco, fiul Rucsandei; martor la o vânzare din s. Soloveţ II.

Ionaşco, fiul Todosiiei, nepotul lui Iuraşco şi strănepotul lui Pătraşco fost pârcălab de Hotin, fratele lui Vasilii şi al lui Gligori; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o jumătate din s. Ninişti lui Toderaşco <Ianovici> 349.

Ionaşco, fiul Vasilcăi din Roman; martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.

Ionaşco, fratele lui Nour din Telineşti; martor la vânzarea seliştii Negoeşti 130.

Ionaşco, fratele lui Rohat; martor la vânzare din s. Crăiceni şi Tomceşti 442.

Ionaşco, fratele Todosiei, al lui Gligorcea şi al Lunei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Năvrăpeşti lui Samson 470.

Ionaşco, ginerele lui Chiul; martor la alegerea unor părţi din s. Budeşti 16.

Ionaşco, ginerele lui Ciomârtan din Căţeleşti; cumpără o parte din s. Alboteşti de la fiii lui Giurgiuman fost pârcălab 117.

Ionaşco, hânsar; martor la o vânzare din s. Buciumi 471.

Ionaşco, martor la o vânzare din s. Căcăceni 284.

Ionaşco, martor la o vânzare din s. Dingani 66.

Ionaşco, martor la o vânzare din s. Ţigăneşti 246.

Ionaşco, nepotul Drăguţei, rudă cu Nacul Brut; a vândut lui Samson din Dobruleşti o pare din s. Năvrăpăşti 453.

Ionaşco, nepotul lui Bejan din Obârşieni 408; martor la o vânzare în Luceşti 408.

Ionaşco, nepotul lui Ion Potlog diac; a vândut o parte din satul Stânceşti lui Toade Buniţa 314.

Ionaşco, nepotul lui Necorici; martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţingheşti 27.

Ionaşco, nepotul lui Sorăci şi urmaş al lui Trifan; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Fâşcani 200.

Ionaşco, popă din Căutişeni, tatăl lui Pavel 57.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco, popă din tg. Roman; scrie un zapis în Iaşi 185.
Ionaşco, popă, fiul lui Cernat; zapisul vânzării unei părţi din s. Filipeşti scris în casa lui ~ 410.
Ionaşco, popă; martor la vânzarea unor părţi din s. Stăneşti 29.
Ionaşco, postelnic; dă mărturie 73, 182.
Ionaşco primeşte jumătate din s. Suhuceşti şi jumătate din s. Oglindeşti, după împărţirea moşiilor 240.
Ionaşco, rudă cu Vasilie Mihăilescul; participă la împărţirea moşiilor 33.
Ionaşco, scrie zapisul vânzării unor părţi din s. Fiţingheşti 27.
Ionaşco, soţul Antosiei; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.
Ionaşco, soţul Măricăi, ginerele lui Dumitru fost vătav; primeşte întărire pentru o parte din s. Negreşti după judecată cu unchiul soţiei sale, Simion Băisanul 457.
Ionaşco, stegar; martor la vânzarea unei părţi din Torceşti 324.
Ionaşco, sticlar <din Iaşi>; martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Ionaşco, şoltuz de Tecuci; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Ionaşco, tatăl lui Gligorie şi Mărian; fiii săi împreună cu alte rude primesc întărire pe o parte din s. Bârjoveni 190.
Ionaşco, tatăl lui Mihăilă; partea fiului său din s. Făureni vândută de Ştefana şi soţul ei, Andrei, lui Dumitraşco Gheuca 112.
Ionaşco, tatăl lui Simion Veisa 283.
Ionaşco, vătav de Săuceşti, tatăl Maricăi şi al lui Ştefan Bechea, bunicul lui Gligorie, al Ţuicii şi al Chelsiiei; fiica şi nepoţii săi vând părţi din Bogdăneşti 14.
Ionaşco vinde împreună cu alte rude o parte din s. Voicouţi lui Vasilie Vartic 223.
Ionaşco vinde împreună cu alte rude un vad de moară în s. Gligoreşti lui Buta pitarul 111.
Ionaşco vinde împreună cu Dracea şi Marica, o parte din s. Ilieşti lui Dumitraşco Solomon şi soţiei sale, Nastasia 297.
Ionaşco vinde împreună cu fraţii, fiii lui Cazan, partea lui din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Ionaşco Avram, tatăl lui Isac Avram; prisaca lui ~ din satul Meseheineşti, ţinutul Roman 50.
Ionaşco Bârlibă; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa, pe Bistriţa, cumpărată de Gheorghie mare paharnic de la Ştefan Florescu 85.
Ionaşco Budzea, din Adjud; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 225, 226.
Ionaşco Buhuş, martor la vânzarea unei părţi din s. Iugani 137.
Ionaşco Butiuman, din Totoeşti; dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.
Ionaşco Buzdugan, popă; a dăruit lui Timotie o parte din s. Răcămuş 245.
Ionaşco Capotă, tatăl Antimiei, bunicul Nastei şi al lui Flore; nepoata lui ~ vinde o parte din s. Petreşti 463.
Ionaşco Căpăţână a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Ionaşco (Ionăscuţă) **Cârstiian** întoarce o parte din s. Bălăceni 114; martor la vânzarea a două case în s. Porceşti 260; iscălitură 260.
Ionaşco Căuia, din Torceşti, tatăl lui Trif; fiul său a vândut o parte din Torceşti 324.
Ionaşco Ciolan, din Tecuci; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Ionaşco Ciorte, călugăr din Ciorteşti, numit în călugărie Ioachim; închină m-rii Golia averea sa după moartea lui, printre care şi o parte din s. Ciorteşti, cu case gata, livezi şi iaz gata, loc de prisacă, loc din ţarină, din pământuri şi loc de fânaţe 3, 58.
Ionaşco Ciurea, răzeş din Lăzoreni; se judecă cu Vasilie Fugli pentru o parte din acel s. 472.
Ionaşco Comişescul; martor la o vânzarea unei părţi din seliştea s. Hăneşti 424.
Ionaşco Cujbă, fost mare vornic, soţul Ilenei Cujboaia şi ginerele lui Onciul Moţoc 5, 6, 63; tatăl Glafirei şi socrul lui Vasilie Hociungu 297; soţia sa vinde părţi din s. Iacobeni şi Broşteni 2, 5, 6; vinde împreună cu cneaghina sa, Ileana, jumătate din s. Cârsteşti lui Toderaşco mare logofăt 299, 300; cumpără părţi din s. Păniceşti 41, 208, 438; primeşte întărire pentru o parte din s. Păniceşti după judecată cu Costin 438; primeşte carte de apărare pentru o parte din s. Păniceşti 439; iscălitură 299; sigiliu 299.
Ionaşco Dinga, negustor <din Bârlad>; mărturiseşte pentru vânzarea seliştii Negoeşti 131; martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.
Ionaşco Dobrinchi, uricar; ~ bătrânul; a vândut lui <Ionaşco> Ghenghea fost mare logofăt o parte din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi 62.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco (Ionaşcu) Florea, din Sârbi, a cercetat o pricină pentru încălcarea unui vad de moară din s. Hănăseni 446; primeşte poruncă domnească să cerceteze înecarea unei mori din hotarul s. Hănăseni şi Berteşti 214.

Ionaşco Gârdea; martor la o danie din s. Iurghiceni459; sigiliu 459.

<Ionaşco> Ghenghea, fost mare logofăt; a cumpărat părţi din s. Lucoviţa 62.

Ionaşco Godinac, din Vârâţi, fratele lui Romaşco Godinac, cumnatul lui Medelean; se judecă pentru o parte din s. Vârâţi 249.

Ionaşco Gotar, din Gângureşti; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.

Ionaşco Grecul, nepotul lui Toader Cârlig; se judecă pentru hotarul s. Bologeşti 39.

Ionaşco Hadăr, soţul Catrinei, tatăl lui Trifan, Dămian şi al lui Chiriac; soţia şi fiii lui ~ vând o parte din s. Tupilaţi 277.

Ionaşco Harguţul, din Totoeşti; dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.

Ionaşco Hasnăş, din Piciorogani şi Păşcani; martor la vânzarea unor părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.

Ionaşco Hocişor mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti 377.

Ionaşco Jora (Jorea), fost vornic; primeşte se judecă cu Gheorghie Roşca pentru încălcarea hotarului Doroşcani dinspre s. Scobinţeni 136; mărturie pentru stăpânirea unor părţi din s. Iugani 138; participă la împărţirea unor moşii între urmaşii Vărvarei şi ai Tudorei 451.

Ionaşco Lăpuşnianul; martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.

Ionaşco Lipovanul, tatăl lui Gligore din Corneşti şi socrul Ioanei, bunicul lui Damaschin şi al lui Ionaşco 410; fiul şi nepoţii lui ~ vând o parte din s. Filipeşti 410.

Ionaşco Mândre, nepotul lui Ghindă; vinde o parte din s. Todireşti lui Dumitru fost vornic 163.

Ionaşco Mardan, din Verşeni; dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.

Ionaşco Mironescu, soţul Gahiţei şi tatăl lui Gheorghie; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Drevcăuţi 258, 259.

Ionaşco Onigaş, din Orăşeni, tatăl lui Simion din Orăşeni; primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru hotarul s. Tocileni 19; se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Bezeräceni 147; se judecă cu fiii lui Toader Coşuteanul pentru stăpânirea unei părţi din s. Budzeni 363.

Ionaşco Poschin din Häsnăşeni; martor la răscumpărarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 453.

Ionaşco Poturul, tatăl lui Cozma, al lui Dumitraşco şi al Măricăi; a primit danie de la Miron Barnovschi voievod s. Mileanca 195, 328; fiii lui ~ dau s. Mileanca lui Iorga mare vistiernic în schimbul s. Băşeni 195; fiica sa, Măricuţa, este luată copil de suflet de Gavril Sălăgean şi soţia sa, Nastasia 405.

Ionaşco Robul, din Pererâta; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.

Ionaşco Roşca, soţia lui împreună cu fiii se judecă pentru hotarul dintre s. Săpoteni şi s. Leveni cu Costantin Stârcea 110; martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi 209.

Ionaşco Rusu, fost vornic, pârcălab de Orhei; primeşte danie satul Tohatinul de la Vasilie <Lupu> 65.

Ionaşco Şova, răzeş din Lăzoreni; se judecă cu Vasilie Fugli pentru o parte din acel s. 472.

Ionaşco Talpă, din Şerbeşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Giurcani 371.

Ionaşco Tăbârţă, fost vătav, răposatul soţ al Gaftonei, fratele lui Vasilie Tăbârţă şi unchiul lui Gavrilaş Tăbârţă; soţia sa dăruieşte pentru sufletul său o parte din s. Purceleşti I.

Ionaşco Ţâra, fiul Saftei Ţâroae; vinde împreună cu sora sa, Maria, părţi din s. Solonţeni lui Gavril <Coci> 297.

Ionaşco Văsc...; martor la o vânzare din s. Gligoreşti 111.

Ionaşcu dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.

Ionaşcu din Ţâbăneşti, tatăl Grozavei şi socrul lui Ionaşcu din Ţâbăneşti 356.

Ionaşcu, feciorul Florii; dă împreună cu Bălan o parte din Sârbi 326.

Ionaşcu, fiul lui Dumitraşco Oţel şi fratele lui Istahiia; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

www.dacoromanica.ro

Ionaşcu, fiul lui Urlic şi nepotul lui Boris Braevici, tatăl lui Vasâle Bahrin; fiul său primeşte întărire pentru părţi din s. Dumeni, Epureni şi Ungureni 375.

Ionaşcu, fiul popii Buda, urmaşul lui Boris Braevici; primeşte întărire pentru o jumătate din s. Brăeşti după judecată cu Grigorie Arbure 462.

Ionaşcu, hotnog; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Băşeni 328.

Ionaşcu, martor hotarnic al părţilor din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângăraţi 191.

Ionaşcu, tatăl lui Luchiian; fiul său primeşte întărire pentru o parte din s. Vertep 115.

Ionaşcu, vătav de Săuceşti, tatăl Maricăi şi al lui Ştefan Bechea, bunicul lui Gligorie, al Ţuicii şi al Chelsiiei; fiica şi nepoţii săi vând părţi din Bogdăneşti 12.

Ionaşcu, v. şi **Ioniţă**.

Ionaşcu Dobrinschi, socrul lui Dumitraşcu; ginerele său dă mărturie pentru s. Locoviţa 61.

Ionaşcu Trufaşul, din Uscaţi; dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435; iscălitură 435.

Ionăşcuţă, fiul lui <Toader> Petriceico mare vornic; primeşte danie de la popa Dudon o falcie de vie cu loc de cramă şi cu pivniţă 174.

Ionăşcuţă, postelnic; dă mărturie 5.

Ionăşcuţă, v. **Ionaşco**.

Ionăşeni, sat; <c. Truşeşti, j. Botoşani>; popă din ~ martor la cercetarea unei pricini din Mereşti 139.

Ionăşeşti, sat, <c. Nicoreşti, j. Galaţi>; nepoţii lui Sava din ~ vând părţi din s. Dingani lui Dimitraşco sulgerul 66; martor din ~ la vânzarea unor părţi din Mihăileşti şi Todereşti 313; martori din ~ la o vânzare din s. Buciumi 471.

Ioniţă dă mărturie pentru hotarnica unui loc al m-rii Bisericani de la Gârla Putnii cumpărat de la Crocioban 76.

Ioniţă (Ionaşcu) de Vităneşti, martor la o danie către m-rea de la Soveja 167.

Ioniţă, fiul lui Zgribăoan şi fratele lui Timoftei; cumpără împreună cu fratele său părţi din s. Măneşti, Sârbi şi Dumitreşti 133.

Ioniţă Bantăş, martor la vânzarea unor ţigani 257.

Ioniţă Iamandi; izvod al actelor s. Căbiceni alcătuit în anul 1751 cu prilejul judecăţii cu ~ 404.

Ioniţă Manoli, şetrar (sec. XIX); a adus documente la judecata cu Săndulachi Theodosiu pentru moşia Vadu Lecăi 309.

Ioniţă Miclescu, agă (sec. XVIII); autentifică act 238.

Ioniţă Pisoţchi dă lui Gheorghe Carp documentele s. Petriş şi ale seliştii Bădeşti (sec. XVIII) 452.

Ioniţă Popenţea, martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Ionuţ Dodon, din Hălceni; martor la o vânzare de sat 285.

Iordache Aslan, postelnic (sec. XVIII); izvod de acte luate de la ~ pentru moşia Cândeşti 475.

Iordache (Iordachi, Iordachie, Iorga, Iurdachie, Iurgache) **Cantacuzino** (Catacozino, Catacozono), soţul Alecsandrei, ginerele lui Gavrilaş Măteiaş şi tatăl lui Vasilie; rudă cu Lozinschi (Lozenschi) 297; fiul său primeşte danie s. Vascăuţi 447.

~ mare vistiernic; dă mărturie 5; iscălitură 5.

~ mare postelnic; în Sfat 144, 297, 300;

~ mare spătar; a dăruit împreună cu rudele sale seliştea Dăieni lui Andoca <zlătar> 271; cumpără de la Fortuna comis s. Şăbutiniţa şi Cormanii 261; primeşte întărire pentru s. Şăbutiniţa şi Cormanii 262; cumpără de la Răcoviţă Cehan logofăt al doilea nişte vii de la Cotnari, în Dealul Mândru 252; cumpără două fălci de vie la Cotnari de la Gulistana şi de la fiii acesteia 353; cumpără vii la Cotnari 289; primeşte carte de apărare pentru o parte din seliştea Hrimancăuţi 362; a dat bani pentru plata unei morţi de om 362; în Sfat 65, 144, 271, 300; dă mărturie 171, 180, 187, 217, 299, 322, 342, 383, 343, 386, 419, 429; iscălitură 171, 180, 217, 299, 322, 342, 343, 386, 429.

Iordache Râşcanu (sec. XIX), se judecă pentru stăpânirea moşiei Drăguşăni 334.

Iordachi (Iordachie) cumpără o vie de la Băloteşti spre Spărieţi 156.

Iordachi, fiul Gaei şi fratele lui Apostul şi al lui Lupaşco; dă Păscălinei împreună cu fraţii săi o parte din s. Rusi în schimbul unei părţi din s. Doljeşti 393.

Iordachi, logofăt de Divan (sec. XIX); autentifică o copie 160.

Iordachi, spătar (sec. XIX); autentifică o copie 413.

Iordachi, spătar; traduce un act (1838) 413.

www.dacoromanica.ro

Iordachi Leon, mare paharnic (sec. XIX); autentifică o copie 341.
Iordachie (Iurdachie) din Sălişte, fratele lui Ghiorghie din Sălişte; se judecă pentru stăpânirea unui vecin cu fratele său 361.
Iordachie, v. şi **Iordachi**.
Iorga, fiul lui Gavril, nepotul Stancăi din Onăşcani, şi vărul lui Ştefan; vinde împreună cu vărul său o parte din s. Ciureşti lui Iorga vistiernic 217, 218.
Iorga, vătav; scrie acte 373, 374.
Iorga (Iurdachie, Iurga), mare vistiernic; primeşte întărire pentru părţile cumpărate în s. Ciureşti şi Ungheni 40; cumpără de la Dumitraşco Fulger părţi din satul Todereşti 56; cumpără s. Bogdăneşti de la Grigorie Pilipovschi şi de la soţia acestuia 72; primeşte mărturie boierească pentru stăpânirea s. Bogdăneşti 73; primeşte întărire pentru s. Bogdăneşti 74; primeşte mărturie boierească pentru părţile cumpărate în s. Ciureşti 217; primeşte întărire pentru părţi din s. Ciureşti 218; cumpără a şasea parte din s. Ciureşti de la Vasilie şi Ghiorghie 268; primeşte întărire pentru părţile din s. Ciureşti cumpărate de la fiii lui Crăciun Stârcea 269; cumpără părţi din s. Cliceşti şi Ţigăneşti de la fiul lui Gorcea 186; primeşte o mărturie din partea mitropolitului pentru cumpărarea unor părţi din s. Băiceni, Oncani şi Turbureni 348; primeşte întărire pentru o parte din s. Negreşti cumpărată de la Simion Băisanul şi de la soţia acestuia 434; cumpără fără drept de la Simion Băisanul o parte din s. Negreşti 457; dă copiilor lui Ionaşco Poturul s. Băşeni şi 200 de galbeni în schimbul s. Mileanca 195; dă o a treia parte din satul Băşeni în schimbul seliştii Milianca 328; primeşte întărire pentru o jumătate din s. Budzeni cumpărată de la fiii lui Toader Coşuteanul 363; vătaful lui ~ martor la o vânzare din s. Brănişteri 30; dă mărturie 17, 42, 62, 65, 128, 171, 182, 271, 283, 299, 300, 343, 386, 429; iscălitură 42, 299, 343, 429;
~ postelnic mare; primeşte întărire pentru stăpânirea satelor Ciureşti şi Ungheni 311.
Iorga Trandafir, pârcălab de Hotin; în Sfat 271; dă mărturie 283, 299, 300; iscălitură 299.
Iorgachi, v. **Iordachi**.
Iorgachi, v. **Iorga**.
Iorgachie, v. **Iordachie**.
Iorist, călugăr la mănăstirea lui Toader <Moghilă>; martor la o răscumpărare 340; scrie o însemnare pe un zapis de mărturie 340.
Iosăf din Tuliceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.
Iosif (Ioasaf), călugăr, de la m-rea Râşca; martor hotarnic 441; sigiliu 441.
Iosif, fiul lui Crăciun Belcescul; strămoş al sătenilor din Negoeşti 435.
Iosif, popă la m-rea Panaghia de la Halchi; primeşte de la doamna Maria un obroc anula pe care aceasta îl va dărui anual m-rii Aron Vodă 379.
Iosif (Ioasaf) **Luca**, ieromonah (sec. XIX); traduce act 212.
Iosip din Todereşti, martor la vânzarea unor părţi din Mihăileşti şi Todereşti 313.
Iosip Stângaci, martor la vânzarea unei vii de la Băloteşti 156.
Ioviţă, fiul Ilisaftei şi nepotul lui Prebici logofăt, fratele lui Dabija, al Arvasiiei şi al Afteniei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi seliştea Negoeşti 130, 131.
Ipati (Ipatii), popă din Turbăteşti; martor la vânzarea unei case din acel s. 368; iscăleşte 368.
Ipati, v. **Ipatie**.
Ipatie, martor la dania făcută de Drojea nepotului său, Moise 68.
Ipatie (Ipati) **Murguleţ**, fratele lui Irimia Murguleţ, al lui Andrei Murguleţ şi al lui Ştefan Murguleţ; se învoieşte cu fratele său, Ştefan, să-i dea o sumă de bani pentru a-şi face casă 380; împarte cu fraţii săi moşiile 383; iscălitură 380.
Ipatii, v. **Ipati**.
Ipifanie Băhnaşul, staroste de Trotuş; martor la o vânzare din s. Forăşti 414; iscălitură 414.
Ipoteşti (Epoteşti), sat aparţinând de ocolul Suceava; <c.s. a m. Suceava>; dăruit de Alexandru Iliaş lui Gavril <Coci> 297; cumpărat de Gavril <Coci> de la Pătraşco postelnic 297; martor din ~ la zălogirea unei părţi din s. Medeeşti 204.
Ipoteşti (Ipotişti), sat; <jud. Botoşani>; act de la Vasilie Lupu menţionat într-o anafora pentru împresurarea moşiilor Teişoara şi Nicşăni dinspre ~ 426.
Ipotişti, v. **Ipoteşti**.
Iremia Vânculeţ, v. şi **Ieremia Vânculeţ**.

www.dacoromanica.ro

Irena, soţia lui Pavăl; împreună cu soţul ei vinde o parte din s. Ţoscani 406.
Irighir, v. **Grigorii ~.**
Irimia din Frăceşti, fratele lui Hilip; fratele lui ~ martor la o vânzare din s. Bogdăneşti 11.
Irimia, fiul Anei şi nepotul lui Ignat; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţie din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.
Irimia, fiul lui Cârstiianu; a vândut lui Petre Micicoiu o parte din s. Văcăreşti 474.
Irimia, fiul lui Ghiorghie şi nepotul lui Vasâlie; se judecă cu Safta Şoldăneasa vorniceasă pentru selişteа Ştiuca 264.
Irimia, nepoţii lui vând o parte din satul Drăguşeni lui Andoca 317.
Irimia, (Erimia), tatăl lui Petrea, bunicul lui Irinei şi străbunicul lui Pavăl, Dumitraşco, al Tudoscăi şi al Gaftonei; urmaşii vând partea lui din s. Tupilaţi 277, 282.
Irimia (Eremiia, Irimie, Irimiia) **Murguleţ**, vornic de poartă; fratele lui Ipatie Murguleţ, al lui Andrei Murguleţ, al lui Ştefan Murguleţ şi al Măricăi; a dat fratelui său, Ştefan, o sumă de bani pentru a-şi face casă 380; împarte cu fraţii săi moşiile 383; primeşte poruncă pentru alegerea hotarelor s. Doroşcani şi Scobinţeni 136; dă mărturie pentru părţi din s. Bălăceni 107; dă mărturie pentru stăpânirea de către Pătraşco Ciogolea a unei părţi din s. Bobeşti 340; iscălitură 340; martor 53, 102, 203; iscălitură 53.
Irimia Moghila, v. **Ieremia Moghila.**
Irimie, cumpără de la Neaga, fiica lui Dobrin, un răzor din s. Floreşti 241.
Irimie, negustor; soţul Dochiţei 408; cumpără o parte din s. Luceşti de la Simion 408.
Irimie, sărar, vătăjel; martor la zălogirea s. Popeşti de către Grigorie Hermeziul 155.
Irimie, se judecă cu Timotie pentru părţi din s. Răcămuş 245.
Irimie, v. **Irimia.**
Irimiia din Lăzoreni, a fost martor la dania făcută de Ştefan, fiul lui Ihnat, lui Vasilie Fugli, o parte din s. Lăzăreni 90.
Irimiia din Mădârjeci, martor la vânzarea unor părţi de moşie din Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.
Irimiia din Românеşti, se judecă pentru o parte din Românеşti cu călugării de la Bisericani 75.
Irimiia, fiul lui Văsiiu; martor la o vânzare de sat 241.
Irimiia, fratele lui Dabija; dă mărturie pentru hotarnica unui loc al m-rii Bisericani de la Gârla Putnii cumpărat de la Crocioban 76.
Irimiia, martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţingheşti 27.
Irimiia, morar; se ceartă cu călugării de la m-rea Bisericani pentru un loc de la Gârla Putnii 76.
Irimiia Prodan, martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.
Irimiia, v. **Eremiia, Ieremia.**
Irimiica, fiul Marfei, nepotul lui Ignat şi fratele lui Neculai; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţile din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.
Irimiţu, v. **Vasilie ~.**
Irimiţul, martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.
Irina din Telineşti, fiica lui Groza din Miceşti şi mama lui Marco; fiul ei vinde o parte din s. Bumboteşti 176, 184.
Irina, fiica Armencei; primeşte întărire împreună cu rudele ei pentru o parte din s. Vertep 115.
Irina, fiica lui Corpaci postelnic şi soţia lui Cozmiţa; vinde împreună cu soţul ei un ţigan lui Isar mare jitnicer 473.
Irina, fiica lui Dabija fost paharnic, soţia lui Mârzea şi nora lui Andronic fost pârcălab; a vândut împreună cu soţul ei o parte din s. Hălmăgeni lui Dabija fost pârcălab 225, 226.
Irina, fiica lui En..., nepoata lui Dimitrie din Sănăuţi şi mama lui Gheorghi Turma şi a lui Vasilie; fiii ei vând o parte din s. Culiceni 158.
Irina, fiica lui Nicoară din Leiconeşti, sora lui Gligorie, a lui Ionaşco, a lui Simion şi a Loghinei; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Stăneşti lui Tomiţă de Şetrăreni 29.
Irina, fiica lui Pătraşco Banul şi nepoata lui Pânteleiu Banul, soţia lui Ştefan Moimăscul şi sora Irinei şi a lui Vasilie banul, mătuşa lui Andrei; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru părţile din s. Cucuteni şi Bărboşi cumpărate de la nepoţiii ei de soră 207; dă nepotului ei de soră părţi din s. Vartici în schimbul unor părţi din s. Hăsnăşeni şi Cucuteni 210.

www.dacoromanica.ro

Irina, fiica lui Semanov, sora lui Tiron şi a Măricuţei, soţia lui Maxim Crâvopis; vinde, împreună cu soţul şi fraţii săi, zece jirebii în s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi, lui Marco fost staroste de Cernăuţi 62.

Irina, fiica Mariuţii, nepoata lui Gorcea Udrea, soţia lui Danovici; se judecă alături de soţul său pentru părţi din s. Starosilţi cu Udrea Gânscă; vinde părţi din s. Starosilţi lui Isac Dediul 100.

Irina, fiica Soloncăi, mama lui Ionaşco, a Florei şi a Irinei; copiii ei vând o parte din s. Zubriceni 456.

Irina, mama lui Pavăl, Dumitraşco, a Tudoscăi şi a Gaftonei; vinde împreună cu fiii ei o parte din s. Tupilaţi lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 282.

Irina, mama lui Vasilie Corlat, sora Anei, ruda lui Gagea, a lui Pătru şi a lui Vlaicu 64.

Irina, mama Mariei; fiica sa împreună cu soţul ei, Lupul, şi ginerele ei, Pânteleiu Barbovschi, vând o parte din s. Cordăreni lui Toader Gherman şi soţiei sale, Ana 92.

Irina, soţia lui Frăţian şi mama lui Tofan; fiul ei a vândut o parte din s. Dumeni 466.

Irina, soţia lui Gavrilaş; primeşte împreună cu soţul ei de la Grăpina Prodăneasa, mama sa, o parte din Peribicăuţi şi Rujavinţi 94.

Irina, soţia lui Gănescul, mama lui Toader şi a lui Dumitru; a vândut lui Bălan fost comis o parte din s. Cerlina Mică 381.

Irina, soţia lui Vartic; împreună cu tatăl ei, Avram din Lucăceni şi fiul Andrică cer Grăpinei Prodăneasa a treia parte din s. Şijcăuţi 94.

Irina (Erina) **Bogdăneasa**, fiica lui Toader Buniţa şi a Avrămiiei Buniţeasca, soţia lui Andronic Bogdan; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru stăpânirea unor părţi din satul Stânceşti 314.

Irina Şănţoaia, din Vovineşti; mama lui Gligorcea, a Nastasâiei, Ilenei şi a Gâţei; a avut de la Manea Hrăjavna un loc de sat numit Poiana Gatcăi 359.

Isac, aprod, fiul lui Toader Coşuteanul, nepotul lui Ivanco pisar şi strănepotul lui Matiaş vameş, fratele lui Vasilie Coşuteanul, al lui Pavel, al Ilenei şi Odochiţei; vinde împreună cu fraţii săi o jumătate din s. Buzeni lui Iorga mare vistiernic 363.

Isac din Călineşti, fratele lui Toader; martor 104, 203.

Isac din Dumeni, cumnatul lui Nicoară; primeşte întărire pentru părţi din s. Dumeni şi Plopeni 466.

Isac din Pribeşti, primeşte zălog de la Grigorie Hermeziu s. Popeşti până la achitarea unei datorii 155.

Isac, fiul lui Avram Misihăinescul, nepot de frate al lui Ştefan şi al lui Vasilie şi nepot al lui Toader Jora; vinde lui Mihail Fortuna un vad de moară din hotarul s. Stefeni, pe Bârlad 185; vinde un vad de moară pe Bârlad, în hotarul s. Stefeni, lui Mihail Fortuna 187; s-a judecat împreună cu unchii săi pentru stăpânirea unei părţi din s. Misihăneşti 423; sigiliu 185.

Isac, fiul lui Griga, nepotul Sofiicăi şi fratele lui Ionaşco; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Mamurinţi 103.

Isac, fiul lui Miron Onciul din Herţa şi al Gaftonei, nepotul popii Toma din Călineşti, fratele Tetii, al lui Coste, al Annei, al Măricăi şi al lui Ionaşco, unchiul lui Gheorghiţă; primeşte întărire pentru a patra parte din s. Sinehău după împărţirea moşiilor între fraţi 203.

Isac, fiul lui Toader Jora; participă la împărţirea unor moşii între urmaşii Vărvarei şi ai Tudorei 451.

Isac, fiul popii Sârbul, fratele lui Ştefan şi al lui Sidor; se judecă împreună cu rudele pentru s. Ghermăneşti 458.

Isac; fiul său împreună cu unchiul, Nicoară, se judecă cu Pătraşco Ciogolea pentru a treia parte din s. Plopeni 80.

Isac, ginerele lui Feştilă; martor la o danie din s. Iurghiceni 459; sigiliu 459.

Isac, partea lui ~ din s. Cândeşti a fost dată lui Pană negustor 24.

Isac primeşte împuternicire domnească pentru a stăpâni partea lui Eremiia Dracea din s. Sănăuţi până la recuperarea unei datorii 146.

Isac, tatăl lui Gligorici; fiul său vinde o parte din s. Soloveţ lui Gligoraşco şi Nădăbaico II.

Isac, vătav, ginerele lui Murguleţ; cumpără părţi din s. Vartici 210.

Isac Avram, fiul lui Ionaşco Avram; dăruieşte un loc de prisacă, cu zemnic şi cu pomăt în satul Meseheineşti, ţinutul Roman, lui Toader Petriceico mare vornic de Ţara de Sus, pentru a-şi face stupi 50.

Isac Balica, fost hatman; părţile rămase de la ~ din s. Corlăteni, Gârbeni sunt schimbate între Toader Petriceico şi Toderaşco <Ianovici> 17; părţile cumpărate de ~ în s. Pomârla sunt întărite lui Pătraşco Ciogolea 388; a cumpărat o jumătate din s. Puţureni 448.

www.dacoromanica.ro

Isac Căşoteanul, aprod, urmaşul lui Ivanco pisar; primeşte întărire pentru o jumătate din s. Bezeräceni, după judecată 147.
Isac Cucoranul cumpără părţi din s. Hroşăuţi de la Dumitraşco Lenţa 104; martor 47, 104, 305; iscălitură 47, 305.
Isac Dediul cumpără părţi din s. Starosilţi de la Irina, Vasilie Udrea şi Tudosie Udrea 100.
Isac Mironescu, căpitan de Sinehău; fratele lui Coste; cumpără de la Ioan Ciolpan părţile bunicului său din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi; se judecă cu Gorcea Volcinschi pentru părţi din acelaşi sat cumpărate de la urmaşii lui Dobrenchi bătrânul 62; se judecă pentru stăpânirea vecinului Zăhara cu Gorce din Volcineţ 52, 175, 188; martor 47, 53, 102, 104, 305; iscălitură 47, 53, 102, 305.
Isac Stârcea, fost pârcălab de Suceava; dă mărturie pentru stăpânirea de către Pătraşco Ciogolea a unei părţi din s. Bobeşti 340; iscălitură 340; sigiliu 340.
Isac Udrea, nepoţii lui se judecă pentru părţi din s. Starosilţi cu Udrea Gânscă 100; a împărţit ocinele cu fratele său, Gavril Udrea 100.
Isaia, tatăl lui Petrica şi bunicul lui Tofan; a cumpărat de la Nicoară o parte din s. Plopeni; urmaşii lui ~ au vândut părţi din s. Dumeni şi Plopeni 466.
Isail, nepotul lui Necoară; vinde împreună cu Andreiu o parte din satul Drăguşeni lui Andoca 320.
Isaiu din Leoşti; martor la dania făcută de Drojea nepotului său Moise 68.
Isar (Isar, Isari, Isariu), mare jitnicer; cumpără un ţigan de la Cozmiţa 473; vistiernic; cumpără de la Dumitraşco un loc de casă în Iaşi 209; cumpără de la Benia căpitan şi de la fratele acestuia, Costantin, o parte din s. Năneşti 234.
Isar, martor la o vânzare din s. Martineşti 305.
Isari, v. **Isar**.
Isariu, v. **Isar**.
Isăceasa, v. **Antemiia ~**.
Isăil, fiul Măricăi şi fratele lui Vasilie, Gligoraşco, Andrei şi al lui Cârste; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca 329.
Isăilă din Buciumi, martor la o vânzare din acel s. 471.
Isăilă din Buciumi; martor la o vânzare din s. Dingani 66.
Isăilă, fiii lui ~ vând o parte din s. Drăguşeni 329.
Ispas, sat, <r. Vijniţa, reg. Cernăuţi, azi în Ucraina>; în hotar cu s. Vişniţa 230; Lupu Popescu din ~ martor la o vânzare din Hroşăuţi 104.
Istahiia, fiica lui Dumitraşco Oţel şi sora lui Ionaşcu; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.
Istratie a vândut o iapă lui Bechea 4.
Istratie a vândut o parte din s. Cândeşti lui Pană negustor pentru a plăti furtul unor cai 24.
Istratie din Bătineşti, martor hotarnic al părţilor din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângăraţi 191.
Istratie, iuzbaş din Ţara de Jos care a fost temnicer la închisoare; martor la vânzarea unei părţi din s. Iugani 137; sigiliu 137.
Istratie (Evstratie), fost logofăt; martor la vânzarea a două case în s. Porceşti 260; martor la o vânzare în s. Sănăuţi 272.
Istratie, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.
Istratie Părpăuţ, nepotul lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu fraţii şi cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni 319, 329.
Iteşti*, sat, pe Başeu, ţinutul Dorohoi; parte din ~ întărită lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 38.
Iubăneasa, <afluent al Jijiei, la Plopenii Mici, c. Ungureni, j. Botoşani>; mori pe ~ 466; piatră de moară pe ~ 92; sate pe ~ 92.
Iubăneşti, sat, <Ibăneşti, c. ~, j. Botoşani>; Andronic din Iubăneşti arată pe unde este hotarul dintre s. Săpoteni şi s. Leveni 110; Provorotceanul din ~ martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni 110.
Iuda <Iscarioteanul>; <personaj biblic>; afurisit şi negru ca ~ în formula blestemului 85, 241, 357, 370, 424, 456, IV.
Iugani*, sat; <lângă Podu Iloaiei, j. Iaşi>; mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. ~ de către fiicele lui Grozav din Cosiţeni 137, 138.
Iujdel, v. **Andrei ~**.
Iuraşco Başotă, fost hatman, fiul lui Başotă cel bătrân, răposatul soţ al Ifrosinei şi fratele lui Gheorghie Başotă; a lăsat cu limbă de moarte soţiei sale părţi din s. Porceşti; a răscumpărat în timpul domniei lui Miron Barnovshi părţi din s. Brănişteri şi Şcheuleţi 342, 343, 347; părţi cumpărate de ~ vândute de urmaşi lui Toma mare stolnic 322; părţile lui din Cuciulaţi şi Porceşti sunt vândute 323; ţiganii rămaşi de la ~ vânduţi 323.

www.dacoromanica.ro

Iurașco din Cofești, martor la vânzarea unor părți din s. Fițingheşti 27.

Iurașco, fratele lui Nalivaicu; împarte cu fratele său ocinile din s. Zastavna, Boianciuc și Toutrea 160.

Iurașco mărturisește pentru alegerea unor părți din s. Zastavna; iscălitură 159; sigiliu 159.

Iurașco se judecă cu Ion din Alboteşti 149.

Iurașco, tatăl Todosiiei și bunicul lui Ionașco și al lui Gligori; fiica și nepoții săi vând o jumătate din s. Ninişti 349.

Iurașco Dracea (Drace), fost pârcălab, fiul lui Gligorie Drace, tatăl lui Eremiia Dracea, socrul lui Mirăuță; fiul său vinde casele și partea sa din s. Sănăuți 272;

mare medelnicer (greșit); vinde o parte din s. Mogoşeşti lui Gavril mare logofăt 394.

Iurașcovici, v. **Onciul ~**.

Iurdachie, v. **Iordachie**.

Iurga Trandafir, v. **Iorga Trandafir**.

Iurga, v. **Iorga**.

Iurghiceni (Gherghiceni, Iurghiceni), sat, ț. Hârlău; <Erbiceni, c. ~, j. Iași>; răzeșii din ~ primesc poruncă să aducă toate actele acelui s. 135; parte din ~ încălcată de Dumitru Buhuș vistiernic 398; parte din s. ~ cu loc de casă dăruită lui Cârstea vătav de tg. Iași 459.

Iuri, tatăl (?) lui Bogdan diac, bunicul lui Andronic Bogdan, Dumitru Bogdan și al Ștefanei, străbunicul lui Bejan; a primit danie și a cumpărat părți din satul Ostăpceni în timpul domniei lui Ion vodă 314.

Iustin, ieromonah la m-rea Neamț (sec. XVIII); traduce act 249.

Ivan din Mădârjeci; martor la vânzarea unor părți de moșie din Mădârjeci, Văleşeni, Poieni și Micodini 93.

Ivan din Tulicești, martor la vânzarea unei părți din s. Vorniceni 370.

Ivan, fiul lui Crăciun Belcescul; strămoș al sătenilor din Negoești 435.

Ivan, fiul lui Necoră Nuradin și al Gulistanei, fratele lui Necșo și al lui Donică; vinde împreună cu mama și cu frații săi două fălci de vie de la Cotnari lui Iordachi <Cantacuzino> mare spătar 353.

Ivan, țigan, fiul lui Cârstea și al Mirlei, fratele lui Condrea, al Măriiei, Eftimiiei și al Nastasiiei; confirmat împreună cu familia sa lui Bălan pârcălab de Hotin 369.

Ivan Vartic, tatăl Nastei 71.

Ivana, soția lui Ion fost vornic și nepoată de frate Drăgaei; se judecă cu fiicele lui Vrabie fost postelnic pentru partea mătușei ei din s. Berezăni, pierde 238.

Ivanco din Ghireni, a fost martor la vânzarea unei părți din s. Miculinți 364.

Ivanco, fost pisar, străbunul lui Isac Căşoteanul; a cumpărat în timpul domniei lui Ştefan cel Mare o jumătate din s. Bezeräceni, care se numește Buzeni 147; urmașii lui ~ primesc întărire pentru jumătate din s. Bezeräceni 147; nepoții lui ~ vând o jumătate din s. Buzeni 363.

Ivașco; martor la o vânzare din s. Soloveț II.

Ivașco Bobici, urmașii lui ~ au vând părți din s. Bobești 224, 340.

Ivașco Mladin, tatăl lui Eremia Mladin; strănepoții lui ~ vând o parte din s. Mlădinești pe care el o avea din uric de la Petru voievod 189.

Ivănașul (Ivănuș), pârâu; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani și Pângărați 373.

Ivănești, sat, <fost s., pe r. Şacovăț, la N-V de s. Țibănești, c. ~ j. Iași>; Fedor din ~ vinde părți din Jigoreni lui Franți 97.

Iveşti, sat, <sat, c. ~, j. Vaslui>; Necula din ~ martor la o vânzare 83.

Izvorul Alb, pârâu; în hotarul m-rii Pionul IV.

Izvorul Stejarului, izvor; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râșca și a s. Vânători și Bălțăteşti 385.

Î

Îndreiu, fiul lui Grecul din Lăpușna; martor la vânzarea unei părți din s. Iugani 137.

Îndreiu, martor la o vânzare din s. Soleşti 407.

Îndriasa, moașa lui Neculai Ureche; a cumpărat împreună cu Chiriță postelnic părți din s. Holohoreni în domnia lui Costantin <Moghilă> 339.

J

Jadova, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Storojineț, reg. Cernăuți>; martor din ~ 53.

Japca, m-re, ț. Iași; <în s. ~, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; moșia m-rii ~ în hotarul s. Sănătăuca 1.

www.dacoromanica.ro

Jăgălia, pârâu; <afluent al Elanului, la Giurcani, c. Găgeşti, j. Vaslui>; sat pe ~ 64.
Jeavrea, v. **Lupul ~**.
Jegon, v. **Gavril ~**.
Jerian, fiul lui Petre din Cătănaşi; vinde o parte din s. Cătănaşi pentru a plăti un furt 88.
Jidani, sat, pe Sărata, ţ. Fălciu; parte din ~ vândută lui Ştefan Bornamiz şi lui Murgoci 396.
Jidovca, pârâu, <în hotarul s. Şendriceni, j. Botoşani>; loc de la gura pârâului ~ 143.
Jidzia, v. **Jijia**.
Jigoreni, sat, <Jigoreni, c. Ţibăneşti, j. Iaşi >; partea lui Jurgea din ~ vândută de nepoţi lui Franţi 97.
Jijia (Jidzia), râu <afluent al Prutului>; loc de iaz pe ~ 298, 466; sate pe ~ 2, 5, 6, 17, 63, 80, 90, 237, 297, 375, 466, 472; vad de moară pe ~ 80, 298.
Jilavă, v. **Ion ~**.
Jliagă, v. **Roman ~**.
Joldeşti, sat, pe Başeu, ţ. Dorohoi; <în Borolea, c. Hăneşti, j. Botoşani>; jumătate din ~ vândută Saftei Şoldăneasa 48.
Jora, tatăl lui Toader Jora 186.
Jora, v. şi **Costachi ~**, **Gligoraşco ~**, **Ionaşco ~**, **Toader ~**.
Jore, v. **Jora**.
Judecătorie, a ţinutului Hotin (sec. XIX); copie a unui act de la Vasilie Lupu autentificată de ~ 375.
Jurgea; nepoţii săi Toader, Neacşa, Chelsia şi Ionaşco vând partea sa din Jigoreni lui Franţi 97.
Juşca, sat; <azi în Ucraina, lângă Lenţovici, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Dinesăuca C.
Juverdeani, sat, <ţ, Dorohoi; înglobat în Sărata, c. Mihălăşeni, j. Botoşani>; Sofiica din ~ 103.

L

Lacul cu Lozii, top.; în hotarul unui loc de lângă s. Faraoani 436.
Lacul lui Alboi, top.; în hotarul s. Boldeşti 150.
<Lacurile> Gemene, top. în hotarul s. Cernaţi şi Greci; parte din ~ aflate în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Lalea, partea ei din s. Şendreni vândută lui Gheorghie Dimuţă 197.
Lambrino, pârcălab de Roman; dă mărturie în Sfat 271, 283, 300.
Lapteacru, tatăl lui Roman; fiul lui ~ este martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi 209.
Larion, diac; scrie o poruncă domnească 116.
Larion, diacon din Răteşti; primeşte mărturie hotarnică pentru partea sa din s. Ungheni 325.
Larion, tatăl lui Petrea şi bunicul lui Zberea; nepotul lui ~ vinde o parte din s. Urdzici 296.
Latiş, v. **Severia ~**.
Lazor din Bărboşi, primeşte poruncă domnească 84.
Lazor din Buciumi, martor la o vânzare din acel s. 471.
Lazor din Soleşti, martor la o vânzare din s. Soleşti 407.
Lazor, fiul lui Lupul din Sirbi; martor la o tocmeală din s. Năglupeşti 157.
Lazor, fiul lui Văscan, nepotul lui Iacob şi strănepotul lui Domşa, fratele lui Sava, Tudoriţi, Ionaşco, Tudosie şi al lui Nacul; vinde împreună cu rudele salc o parte din s. Ungheni 40.
Lazor, martor la o vânzare din s. Dingani 66.
Lazor, fost şetrar; nepoata lui ~ vinde părţi din s. Băicani lui Dumitraşco Gheuca 22, 112, 132.
Lazor Bâtii, a vândut o parte din satul Crucenii de Jos 310.
Lazor Chişineu, rudă cu Ştefana; a vândut lui Coruiu fost comis părţi din s. Făureni 9.
Lazor Ţicmaş, martor la vânzare din s. Ţigăneşti 246.
Lazoviţi, sat; <inclus în s. Braniştea, c. ~, j. Galaţi>; în hotarul unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Lăcina (Licina), sat, <ţ. Dorohoi; Lişna, c. Suharău, j. Botoşani>; jumătate din ~ lăsată prin diată lui Vasilie 357; parte din ~ întărită Maricăi după judecată cu fratele fostului episcop de Rădăuţi 355; aflat în stăpânirea hatmanului Sandu Sturza (sec. XIX) 384; act menţionat în anaforaua unei pricini hotarnice dintre ~ s. Şfârcăuţi şi Başeu 384.
Lăleşti, sat, <pe Miletin, ţ. Hârlău; lângă Vlădeni, c. Frumuşica, j. Botoşani>; părţi din ~ au fost cumpărate de Vişan vornic de la Mărica şi Bejana 273.
Lăpuşna, pârâu; <afluent al Prutului la Tochile-Răducanu, j. Lăpuşna, R. Moldova>; sat pe valea pârâului ~ 189.

www.dacoromanica.ro

Lăpuşna, ţinut; s. în ~ 42, 237, 400, 419, 420, 429; om din ~ 137; zapisul unei vânzări din s. Vărzăreşti aflat la Tribunalul ~ 36.
Lăpuşnianul, v. **Ionaşco ~**.
Lărgeni, sat, ţ. Tigheci; <Larga Veche, c. Larga Nouă, j. Cahul, R. Moldova>; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Lăslăoanii*, selişte pe Cracău, ţ. Neamţ; <lângă c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; cumpărată de Toma <Cantacuzino> de la Lupul Talpă 291; întărită lui Toma <Cantacuzino> după judecată cu fraţii Talpă 293.
Lătăi, sat, <pe Miletin ţ. Hârlău; denumire schimbată în Câmpeni, c. Prăjeni, j. Botoşani>; părţi din ~ vândute lui Vişan vornic 273; poruncă pentru cercetarea unei pricini de hotar din s. ~ între Lucoci şi Gherghineşti 274.
Lăturişeni*, sat pe râul Gerul, ţ. Tecucî; <probabil lângă Cudalbi, j. Galaţi>; primit danie de Hrizea de la Vasilie Lupu 96; făcut dăruit lui Enachi, fiul lui Costandin Celebi 96.
Lăţăşti, sat, <Lăţeşti, c. Murgeni, j. Vaslui>; martor din ~ la cercetarea unei pricini pentru încălcarea unui vad de moară dintre s. Berteşti şi Hănăseni 215, 446.
Lăţcani, sat, ţ. Roman; <Leţcani, lângă Doljeşti, c. ~, j. Neamţ>; aflat în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Lăzăreni, v. **Lăzoreni**.
Lăzoreni (Lăzăreni), sat pe Jijia, ţ. Iaşi; <Cilibiu, c. Golăieşti, j. Iaşi>; parte din ~ dăruită lui Vasilie Fugli 90; parte din ~ întărită lui Vasilie Fugli după judecată cu răzeşii 472; martori din ~ 90.
Leaţea din Fereşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 331.
Lehacinschi, v. **Dumitru ~**.
Lehăceni (Lihiceni), sat; <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Lehuceni, denumire schimbată în Priprutea, c. Boian, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; părţi stăpânite de Dumitru şi Vasilie, după împărţirea ocinilor moştenite de la înaintaşii lor 47; martor din ~ la împărţirea s. Sinehău 203.
Lelea din Micşeneşti, martoră la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.
Lenco din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.
Lenţa, v. **Dumitraşco ~**, **Miron ~**.
Leoa din Cetereni; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Leon, v. **Iordachi ~**.
Leondari, v. **Costandin ~**.
Leoşti, sat, <ţ. Fălciu; c. Pădureni, j. Vaslui>; martori din ~ 68; danie făcută în de Drojea în ~ 68.
Lepădat se judecă împreună cu rudele sale pentru o parte din s. Docani 413.
Lepădat, soţul Malacăi şi ginerele popii Lupu; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Cârniceni 298.
Leuteşti*, sat; <pe Valea Albă, ţ. Neamţ; j. Neamţ>; în hotarul s. Negoeşti 435.
Leveni, sat, <ţ. Dorohoi; George Enescu, c. ~, j. Botoşani>; judecată pentru o parte a hotarului dinspre s. Săpoteni 110.
Liciul, nepoţii lui amintiţi ca vânzând jumătate din s. Cârsteşti lui Ionaşco Cujbă 300.
Liciul, v. **Toader ~**.
Lieşti*, sat; <fost s. pe Sitna, pe terit. s. Băluşenii Noi, j. Botoşani>; în hotar cu un loc din partea de sus a s. Draxini 358.
Limpede (Limpidea, Limpidi), pârâu; <braţ al Bistriţei la Gherăieşti, m. Bacău, j. Bacău>; mori pe ~ 302, 328; sate pe 283, 328.
Limpidea, v. **Limpede**.
Limpidi, v. **Limpede**.
Linţeşti, sat, <azi în Ucraina, Lenţovici, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Dinesăuca şi cu hotarul tg. Cernăuţi C.
Lipovanul, v. **Ionaşco ~**.
Liteni, sat, <ţ. Suceava; Liteni, c. Moara, j. Suceava>; o parte din ~ cumpărată de Dumitraşco şi nepoata sa, Anghelina, de la Zbira şi Andrii 109.
Liudeşti*, sat; <lângă Bârzeşti, c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; parte din ~ întărită după judecată lui Costantin stolnic 1353; o parte din ~ a fost pusă zălog 356.
Locoviţa, v. **Lucoviţa**.
Loeşti*, sat, ţ. Botoşani; <lângă Cucorăni, j. Botoşani>; act de la Vasilie Lupu menţionat într-o anafora pentru împresurarea moşiilor Teişoara şi Nicşăni dinspre ~ 426.
Loghin cel bătrân, popă din Iaşi; a scris două zapise de vânzare a unor părţi din s. Şăndreni 199.
Loghin din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.
Loghin, martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

www.dacoromanica.ro

Loghin, răzeş din Lăzoreni; se judecă cu Vasilie Fugli pentru o parte din acel s. 472.
Loghina, fiica lui Bogza fost logofăt şi a Neacşei, nepoata lui Purcel; a vândut lui Grigorie postelnic o parte din s. Totoeşti 401; obligată să întoarcă o cheltuială făcută de Dumitru vornic pentru o parte din s. Codăieşti 403.
Loghina, fiica lui Nicoară din Leiconeşti, sora lui Gligorie, a lui Ionaşco, a lui Simion şi a Irinei; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Stăneşti lui Tomiţă de Şătrăreni 29.
Loghina, mama lui Oraş, fiica lui Bogza logofăt; a vândut împreună cu fiul o parte din Prigorceni 82, 83.
Lola, partea ei din s. Şăndreni a fost vândută lui Gheorghie Dimuţă 199.
Lostun, top.; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca în urma pricinii cu s. Vânători şi Bălţăteşti 385.
Lozăle, top.; în hotarul seliştii Ştiuca 264.
Lozănschi, v. **Gavrilă** ~.
Lozenschi, v. **Vasilie** ~.
Lozii Negre, top.; în hotarul unei părţi din s. Vişniţa 230.
Lozii, v. **Lacul cu** ~.
Luca, armean, fiul lui Bacşa şi al Aşhatunei, fratele lui Bogdan, Necoară şi al lui Anton; vinde împreună cu părinţii şi cu fraţii săi o vie la Cotnari 289.
Luca dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Bănileşti 141.
Luca din Ciohoreni, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Năvrăpăşti 453.
Luca din Igeşti, a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.
Luca din Mădârjeci; martor la vânzarea unor părţi de moşie din Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.
Luca, fiul lui Gavril din Iepureni, soţul Annesiiei şi ginerele lui Ion şetrar; a vândut împreună cu soţia sa o parte din satul Stânceşti lui Toader Buniţa 314.
Luca, soţul Mierlei; soţia lui ~ a vândut o parte din s. Negoeşti 163.
Luca, vătav de aprozi; a vândut o parte din s. Păstrăveni 297; martor la o danie din s. Iurghiceni 459; iscălitură 459; sigiliu 459.
Luca, vecin din Liteni, fiul lui Buţul; vândut de Andrii lui Dumitraşco 109.
Luca Derliţă, vecin, din s. Godineşti 47.
<Luca> Stroici, logofăt; a pus o piatră în hotarul satului Ciureşti 311.
Luca, v. **Iosif** ~.
Lucavăţ (Lucavăţi), sat, <azi în Ucraina; c. Lucavăţ, r. Vijniţa, reg. Cernăuţi>; martori la o vânzare din s. Hroşăuţi 53, 104, 107, 394.
Lucăceni, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; Lukacivka, c. Nelipăuţi, r. Chelmenţi, reg. Cemăuţi>; Avram din ~ primeşte întărire pentru s. Soloninca Cotela 231; pierde o judecată pentru ~ 330.
Lucăneşti*, sat, ţ. Covurlui; <lângă Fârţăneşti, c. ~, j. Galaţi>; părţi din ~ întărite lui Costantin Ciurea 21.
Luceşti, sat, <fost s. pe valea Racovei, lângă s. Armăşoaia, c. Pungeşti, j. Vaslui >; o parte din ~ cumpărată de Irimie <negustor> de la Simion 408.
Luchiian cumpără o livadă de la hotarul vadului s. Pânceşti 422.
Luchiian, fiul lui Ionaşcu; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru o parte din s. Vertep 115.
Luchiian, fiul Ruscăi, fratele lui Scripco aprod, nepotul popii Pilorce; primeşte întărire pentru o parte din s. Tătărăni care s-a numit Găleşăşti 256.
Lucoci se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Lătăi cu Vişan vornic 274.
Lucoviţa (Locoviţa), sat, ţ. Cemăuţi; <azi în Ucraina, Lukivţi, c. ~, r. Hliboca, reg. Cemăuţi.>; mărturie pentru moşia ~ 59, 60, 61, 216; act domnesc pentru ~ menţionat într-un izvod de scrisori (sec. XVIII) 67.
Lughin, soţul Cârstiniei; cumpără de la Ion Cătina şi de la Andreiu din Buteşti o vie din dealul dinspre Spărieţi 156.
Luna, nepoata Drăguţei, rudă cu Nacul Brut; a vândut o parte din s. Năvrăpăşti lui Samson 453.
Luna, sora Todosiei, a lui Ionaşco şi a lui Gligorcea; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Năvrăpeşti lui Samson 470.
Lung, v. **Podul** ~.
Lunga, pârâu, în hotarul s. Iurghiceni; loc de heleşteu pe ~ dăruit 459.
Lungani, sat, ţ. Cârligătura; <c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Lungeni*, sat, <lângă Murgeni, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ la cercetarea unei pricini pentru încălcarea unui vad de moară dintre s. Berteşti şi Hănăseni 215, 446.
Lungul, munte; în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 373, 374.

www.dacoromanica.ro

Lupa din Mirosloveşti, mama lui Pătraşco; fiul ei este martor la vânzarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 467.

Lupa, fiica lui Voruntar Prăjescu fost comis şi a Solomiei, soţia lui Grigore Ureche; participă împreună cu soţul şi cu alte rude ale ei la împărţirea moşiilor 237.

Lupa, mama lui Pătraşco; fiul ei martor la răscumpărarea unei părţi din s. Năvrăpăşti 453.

Lupan din Hălceni, martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.

Lupaşco, fiul Gaei şi fratele lui Apostul şi al lui Lupaşco; dă Păscălinei împreună cu fraţii săi o parte din s. Rusi în schimbul unei părţi din s. Doljeşti 393.

Lupaşco Bucium, stolnic, soţul Antimiiei, ginerele lui Voruntar Prăjescu şi al Solomiei; martor la tocmeala dintre Fortuna comisul şi Gavrilaş <Mateiaş> logofăt 181; primeşte întărire pentru o parte din s. Vişniţa 230; participă împreună cu soţia şi cu alte rude la împărţirea moşiilor 237; iscălitură 181, 237; mare vornic (adăugat ulterior) 230.

Lupaşco Herghegiul, fiul Stancăi, nepotul lui Dumitru D..., strănepotul lui Stanciul din Dăneşti; vinde împreună cu fraţii părţi din s. Dăneşti lui Costantin Ciurea 21.

Lupe, tatăl lui Dragomir 241.

Lupu din Tocileni, se judecă împreună cu Meica pentru încălcarea s. Tocileni de către călugării de la m-rea Coşula 19.

Lupu, călăraş; dă mărturie pentru hotarnica unui loc al m-rii Bisericani de la Gârla Putnii cumpărat de la Crocioban 76.

Lupu, fiul lui Toader Boţ, fratele lui Ursu; a vândut împreună cu fratele său un vad de moară din s. Gligoreşti 112.

Lupu, fiul Nastasiei Solomoneasa, frate cu Ionaşco şi Solonca; vinde împreună cu mama şi fraţii s. Ilişeşti lui Gavril <Coci> 297; vinde împreună cu mama şi fraţii părţi din s. Solonţeni lui Gavril <Coci> 297.

Lupu, popă, fiul lui Anton Balotă şi tatăl Malancei; amintit într-o vânzare din s. Cârniceni 298.

Lupu, sluga lui Ghica; martor la vânzarea unei părţi din s. Zubriceni 456.

Lupea Berheciu, strănepoţii lui ~ dau o parte din s. Slipoteni lui Răcoviţă Cehan 35.

Lupu Hăbăşescul, fost vornic, soţul Maricăi Hăbăşasca; a primit zălog de la Apostol fost pitar case cu loc pe Uliţa Strâmbă lângă casele sale 192; martor la vânzarea unei părţi din s. Pobrăteşti 102; iscălitură 102.

Lupu Talpă, cupar, fratele lui Gavrilaş Talpă şi al lui Dumitraşco Talpă; a vândut lui Toma <Cantacuzino> seliştea Lăslăoani; se înţelege cu fraţii săi să le dea alte moşii în schimbul unor părţi din seliştea Lăslăoani 291.

Lupul, aprod; martor la o vânzare din s. Brănişteri 30; sigiliu 30.

Lupul, armaş; s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Negreşti 434.

Lupul, diac; scrie act domnesc 454.

Lupul din Căpoteşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Ţigăneşti 247, 248.

Lupul din Sirbi, tatăl lui Lazor; fiul său este martor la o tocmeală din s. Năglupeşti 157.

Lupul, fiul lui Mătiiaş din Crasnaluca; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.

Lupul, fiul lui Mihăilă; martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţingheşti 27.

Lupul, fiul lui Toader Boţ; vinde împreună cu alte rude un vad de moară în s. Gligoreşti lui Buta pitarul 111.

Lupul, fiul lui Trif, nepotul Vişei; a vândut împreună cu rudele lui Sacaluş fost vătav părţi din s. Ţigăneşti 248.

Lupul, fiul Zinului; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Iugani 137; sigiliu 137.

Lupul, popă din Ionăşeni; mărturiseşte la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.

Lupul, fost spătar, tatăl lui Dumitraşco sulger; a primit de la Gaşpar <Graţiani> întărire pentru părţi din s. Feţingheşti 28; fiul lui primeşte întărire pentru părţi din s. Feţingheşti după judecată 28.

Lupul vinde părţi din Cordăreni 92.

Lupul a vândut părţi din Bodeşti şi Dănceşti 323.

Lupul Bogza scrie zapisul vânzării unor vii de la Cotnari 353; iscălitură 353.

Lupul Cogciug a vândut o parte din s. Băloşini 283.

Lupul Jeavrea, nepotul lui Griga şi strănepotul lui Dinga; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Hăjdeiani cu Toma <Cantacuzino>, pierde 294.

Lupul Păulel, martor la o vânzare din s. Voicouţi 223.

Lupul Popescul din Ispas; martor la o vânzare din s. Hroşăuţi 104.

Lupul Prăjescul, mare medelnicer, ginerele lui <Ionaşco> Ghenghea; se judecă cu Gorcea Volcinschi pentru o parte din s. Lucoviţa 62.

www.dacoromanica.ro

Lupul Stroescul, soţul Tetei Stroiasca; cumpără o jumătate din s. Martineşti 305; primeşte carte de apărare pentru satele sale 31, 306; ţinta sa de aur cu pietre scumpe zălogită de soţia lui ~ 53; soţia lui ~ primeşte despăgubire două jirebii din satul Turiiatca 53; martor 47.

Lupul Talpă, comis, fratele lui Gavrilaş Talpă şi al lui Dumitraşco Talpă, ginerele Grăpinei Prodăneasa; primeşte moştenire de la soacra sa părţi din s. Peribcăuţi şi Rujavinţi 94;

fost cupar, a vândut fără drept lui Toma <Cantacuzino> toată seliştea Lăslăoani 293; dă fraţilor săi o jumătate din s. Volcineţ în schimbul părţilor din seliştea Lăslăoani 293.

Lupul Tăutul, soţul Ilenei, ginerele Odochiei Angheloe 47.

M

Macarăi, copiază act (sec. XIX) 191.

Macarie, căpitan; cumpără de la sora lui Penişoară fost vistiernic o jumătate din s. Frijeni, 250, 251; primeşte întărire pentru partea sa din s. Frijeni 397; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276

Machidon, v. **Ghiorghie** ~.

Macovei, martor hotarnic al unui loc din Ţigăneşti 248; iscălitură 248.

Macovei, şoltuz de Tecuci; dă mărturie pentru stăpânirea unei părţi din s. Bănileşti de către Neculai Gheorma 141.

Macri, căpitan, soţul Grăpinei; cumpără împreună cu soţia o parte din s. Zubriceni 456.

Macsân din Tuliceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.

Macsân, v. **Fântâna** lui ~.

Macsim, v. **Macsin**.

Macsin, fiul lui Funingine, urmaş al lui Trifan; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Fâşcani 200.

Macsin (Macsim), martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Macsin Drăgan, soţul Măriicăi; vinde împreună cu soţia sa un loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Maftei (Mafteiu) din Ciohoreni, martor la vânzarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 467, 468.

Maftei, fiul lui Crăciun; a vândut o parte din s. Hălăseni lui Neniul vornic de gloată 283.

Mafteiu din Totoeşti, dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.

Mafteiu (Mateiu), popă; primeşte întărire pentru părţi din s. Ruseni cu Poiana Cârnului şi Chiujdeni 451.

Mafteiu Birtoc, tatăl lui Andreiu şi al lui Neculai; fiii săi vând o parte din satul Drăguşeni 316.

Magda, fiica Chircăi, sora lui Toader Chirculeţ şi mama lui Ştefan Chirculeţ; fiul ei vinde o parte din s. Tomuzeni 119.

Magda, fiica lui Ciocan, nepoata lui Negrilă, strănepoata lui Muşat; a vândut părţi din s. Cârniceni lui Anton Balotă 298.

Magda, fiica lui Dorohan, nora lui Andreica şi a lui Vasile; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Lucoviţa 62.

Magda, nepoata lui Vucico şi sora Agahiei; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Miculinţi, pierde 364.

Maguţa Mălăiasa, fiica Frăsinei, nepoata Odochiei; primeşte întărire pentru o parte din s. Vepreuca 235.

Maica Domnului, v. **Adormirea Maicii Domnului**.

Maica, mama lui Ionaşco şi bunica lui Pavăl; fiul şi nepotul vând o parte din s. Mlădineşti 189.

Malanca, fiica popii Lupu, nepoata lui Anton Balotă şi soţia lui Lepădat; vinde împreună cu soţul ei partea ei din s. Cârniceni lui Neaniul vornic 298.

Malăi, v. **Alexa** ~.

Malici, ginerele lui Liciul; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Soloninca Cotela după judecată cu Severia Latiş 389.

Malici, v. **Condrea** ~.

Malinţi, sat, <ţ Hotin; azi în Ucraina; c ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; martor din ~ 102, 223.

Mamurinţi, sat <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Mamorniţa, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; judecată pentru o parte din ~ 103.

Manea Hârjavna (Hrâjavna), a lăsat Irinei Şănţoaia un loc de sat numit Poiana Gatcăi 359.

Manolachi, primeşte de la Miron o parte din s. Sohului 161.

Manolachi, fost mare vameş; a împrumutat bani primind zălog părţi din s. Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti 356; a vândut acele părţi lui Costantin spătărel 356.

www.dacoromanica.ro

Manole, negustor <din Iaşi>; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Manoleţ, v. **Ignat ~**.
Manoli, v. **Ioniţă ~**.
Manule de Hârlău, tatăl lui Dumitraşco; fiul lui ~ a vândut o vie 174, 180.
Mara, rudă cu Pătraşco Boldescul şi mama lui Birtoc; fiul ei vinde împreună cu rudele o parte din s. Drăguşeni 329.
Marco din Clipiceşti, s-a judecat cu Ursul Vartic fost vornic pentru două mori din acel s. 167.
Marco din Neamţ, martor hotarnic în satul Ungheni 325.
Marco din Turbăteşti, partea lui ~ din acel s. 390, 391, 392.
Marco din Vorniceni, tatăl lui Florea; fiul său vinde împreună cu rudele o parte din acel s. 370, 445.
Marco, fiul Irinei din Telineşti şi nepotul lui Groza din Miceşti; vinde împreună cu alte rude o parte din Bumboteşti 184.
Marco, fost staroste de Cernăuţi; vinde lui Isac Mironescul o parte din s. Lucoviţa 62.
Marco, jitnicer; a crescut în casa lui Vasilie <Lupu> A; primeşte danie domnească s. Bubuiugi, vii la Cotnari şi câteva sălaşe de tigani A.
Marco, popă din Galaţi, socrul lui Hanos; ginerele său a schimbat o vie de la Spărieţi 156.
Marco, tatăl lui Arpentie, al lui Tănasie şi al lui Casiian, soţul Cârstinei; partea lui şi a fiilor săi din satul Todereşti a fost vândută lui Iorga mare vistiernic 56.
Marco, tatăl lui Petrea şoltuz de Adjud 303.
Marco Mârze, din Şărbăneşti; martor la o danie 307.
Marcul, martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţinghesti 27.
Mardan, v. **Ionaşco ~**.
Mardare, diac; scrie acte 112, 223, 290, 327, 395, 402, 470.
Mardarie a vândut, împreună cu Tofan şi soţia sa, Stanca, patru jirebii din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi lui <Ionaşco> Ghenghea fost mare logofăt 62.
Marfa, mama lui Neculai şi al lui Irimiica; fiii ei primesc împreună cu rudele întărire pentru părţi din s. Băliceni şi Zmieni 461.
Margine, soţul Anesiei; a vândut împreună cu soţia sa o falce de vie din Huşi 401.
Maria, fiica Anei, nepoata lui Bolaşco, sora lui Iachim, a lui Toader şi a Anghelinei; a vândut împreună cu fraţii o parte din satul Todereşti lui Dumitraşco Fulger 56.
Maria, fiica Irinei, nepoata lui Gherman bătrânul, soţia lui Lupul şi soacra lui Păntelei Barbovschi; vinde împreună cu soţul şi cu ginerele ei o parte din s. Cordăreni 92.
Maria, fiica Saftei Ţâroae; vinde împreună cu fratele ei părţi din s. Solonţeni 297.
Maria, fiica lui Pântea medelnicer, sora lui Mirăuţă, a lui Ghiniia şi a Dochiţei; a vândut împreună cu fraţii o parte din s. Totoeşti 401.
Maria, fiica lui Toader Boţoacă din Ionăşeni şi sora lui Ştefan; vinde împreună cu fratele ei o parte din s. Buciumi 471.
Maria, nepoata Mariei; a vândut lui Zamfir armaş o parte din s. Gereni 239.
Maria, nepoţii ei au vândut o parte din s. Gereni 239.
Maria Firleiowa, principesă de Sandomirsk, fiica lui Ieremia Moghilă voievod şi a Elisavetei şi sora lui Constantin Moghilă, a Irinei şi a Ecaterinei; dăruieşte m-rii Aron Vodă o sumă de bani pentru pomenire 379; iscălitură 379; sigiliu 379.
Maria Vetroaie, se judecă pentru o parte din s. Martineşti cu Nicoară, pierde B.
Maria, v. şi **Mărica**.
Marica, fiica Donei, nepoata Oancei; a vândut o parte din s. Bârjoveni lui Popoţea 190.
Marica, fiica Greacăi şi mama lui Gânscă; amintită într-o vânzare din s. Corjouţi 297.
Marica (Mărica), fiica lui Başotă cel bătrân; nepoatele sale vând părţi de sate rămase moştenire de la ea lui Toma <Cantacuzino> 322, 323, 386, 387.
Marica, fiica lui Capşea; a vândut lui Neniul vornic de gloată o parte din s. Roşiori 283.
Marica, fiica lui Ionaşco vătav, nepoata lui Bechea şi sora lui Ştefan Bechea, mama lui Gligorie, a Ţuicii şi a Chelsiiei; vinde împreună cu fiii părţi din s. Bogdăneşti lui Ştefan Bechea 14.
Marica, fiica lui Pentelei, nepoata Ruscăi şi sora Axiniiei; vinde împreună cu sora ei o parte din s. Jidani 396.
Marica, fiica lui Precup şi sora lui Năstasie; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Ungheni 40.
Marica, fiica Nastasiei din Păstrăveni; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Hălăseni 302.
Marica, mama lui Costin; fiul ei se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Păniceşti, pierde 438.

www.dacoromanica.ro

Marica, nepotul ei vinde o parte din s. Buciumi 26.
Marica, sora Ştefăniei, soţia lui Simion; a vândut împreună cu soţul şi cu alte rude ale sale o parte din s. Mănăileşti lui Neniul vornic de gloată 283.
Marica, soţia lui Ion vodă, mama lui Andreica, bunica lui Vasilie, strămoaşa lui Groza 283.
Marica, soţia lui Petrică, mama lui Ihnat şi a lui Simion; primeşte întărire împreună cu fiii pentru stăpânirea unei părţi din s. Lăcina după judecată cu Ion, fratele fostului episcop de Rădăuţi, Evloghie 355.
Marica, soţia lui Ştefan Bornamiz; cumpără împreună cu soţul o parte din s. Jidani 396.
Marica, vinde împreună cu Ionaşco şi Dracea, o parte din s. Ilieşti lui Dumitraşco Solomon şi soţiei sale, Nastasia 297.
Marica, vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca 329.
Marica Hăbăşasca, soţia lui Lupu Hăbăşescul, fiica lui Ştefan Prăjescu; martoră la vânzarea unei părţi din s. Pobrăteşti 102; a stăpânit case pe Uliţa Strâmbă 192.
Marica Măteasă, fiica lui Andronic, mama lui Ghervasie, Alecsa, Todosie, Hariton şi Tănasie; partea lui Andronic din satul Todereşti, ţ. Cârligătura, a fost vândută, împreună cu fiii ei, lui Iorga mare vistiernic 56.
Maricuţa, soţia lui Gligorcea; pentru înmormântarea ei soţul vinde o jirebie din Bălăceni 105.
Marie, nepoata Anghelinei; dă împreună cu rudele s. Cândeşti pentru o parte din Brăiţăni 51.
Marina, străbunica Todosiei din Epureni 336.
Mariia, fiica Cârstânei, nepoata lui Anton şi sora Ştefăniei; vinde împreună cu mătuşa şi cu sora ei o parte din s. Răciuleşti 276.
Mariţa, fiica Părascăi, sora lui Gheorghiţă, a Avrămiiei, Chelsiiei şi a lui Toader; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Mihăileşti pentru a plăti o duşegubină 278.
Mariuţa, mama Irinei, fiica lui Gorcea Udrea; fiica sa se judecă pentru părţi din s. Starosilţi cu Udrea Gânscă, pierde 100.
Marta din Ionăşeşti, mama lui Vasilie; fiul ei vinde o parte din s. Buciumi 471.
Marta, fiica lui Ionaşcu hotnog şi nepoata lui Zaharia; a vândut împreună cu fraţii o parte din s. Băşeni 328.
Marta, mama lui Păcurar; fiul ei vinde părţi din s. Tomuzeni 118.
Martineşti, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina>; carte de apărare a unei jumătăţi acordată lui Lupul Stroescul 306; o jumătate din ~ cumpărată de Lupul Stroescul de la Grozav Verfecescul şi Măricuţa 305.
Martineşti (Mărtineşti), sat, ţ. Orhei; <Mărtineşti, c. Recea, j. Chişinău>; parte din ~ întărită lui Nicoară după judecată cu Gligoroae şi cu Maria Vetroae B.
Maruşca, amintită într-o vânzare din s. Răciuleşti 276.
Maruşca, urmaşa lui Oană vornic; a avut uric de împărţire de la Ştefan <cel Tânăr>; nepoţii ei au vândut o parte din s. Răciuleşti 276.
Matei, căpitan de Dăjăni; martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 390.
Matei, popă, fiul Cernei şi nepotul lui Bâlea; a împărţit moşiile cu fraţii săi 401; a vândut lui Grigorie postelnic partea sa din s. Ruseni 401.
Matei, vătav; martor hotarnic 441.
Mateiaş Sturdza, jitnicer; primeşte poruncă pentru cercetarea hotarelor s. Ciureşti şi Ungheni 311.
Mateiaş, v. **Gavrilaş** ~.
Matiaş, vameş; a primit uric pentru stăpânire în s. Buzeni, care s-a numit Bezeräceni, de la Ştefan <cel Mare>; strănepoţii lui ~ vând o jumătate din s. Budzeni 363.
Mavrichi, v. **Neculai** ~.
Maxim Crâvopis, soţul Irinei, ginerele lui Semanov, cumnat cu Tiron şi Măricuţa; a vândut, împreună cu soţia şi cumnaţii săi, lui Marco fost staroste de Cernăuţi, zece jirebii în s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi 62.
Maxim <Udrea>, cliucinic; a primit întărire pentru s. Starosilţi de la Ştefan <cel Tânăr> 100.
Mândălan, popă; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.
Mândre, v. **Ionaşco** ~.
Mândrea din Bibarţu; a dăruit lui Dumitru o parte din s. Todereşti 416, 417.
Mândrea, v. **Dumitru** ~.
Mândrele, v. **Vasilie** ~.
Mândreşti*, seliştе, pe Bahluieţ, ţ. Cârligătura; <lângă Valea Oilor, c. Bălţaţi, j. Iaşi>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Mândrii, v. **Poiana** ~.

www.dacoromanica.ro

Mânjea (Mânje), mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 16, 368, 391.

Mânjeşti, sat, <nume schimbat în Deleni, s. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; martor din ~ la vânzarea unei curături de pe Bistriţa 85.

Mânzăşti, sat; <probabil Mârzăneşti, lângă Ardeoani, c. ~, j. Bacău>; săteni din ~ martori hotarnici în Ciureşti şi Ungheni 311.

Mârzăşti*, sat, pe Bujor, <ţ. Lăpuşna; lângă Boghiceni, c. ~, j. Lăpuşna>; act pentru ~ 140.

Mârze din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.

Mârze, soţul Irinei şi ginerele lui Dabija; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Hălmăgeşti lui Dabija fost staroste 225.

Mârze, v. **Marco** ~.

Mârzea, fiul lui Andronic fost pârcălab, soţul Irinei şi ginerele lui Dabija fost paharnic; a vândut împreună cu soţia o parte din s. Hălmăgeşti lui Dabija fost pârcălab 226.

Măcău, v. **Ion** ~.

Măcotoe, sora Dochiei Ciorboae; amintită într-o danie din s. Şărbăneşti 307.

Mădârjaci, sat; <s. Mădârjac, c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute lui Vasilie Dicăş 93; slugă domnească din ~ primeşte poruncă pentru cercetarea unei încălcări de hotar dinspre s. Pietriş 219; slugi ale marelui logofăt din ~ scriu despre alegerea hotarelor s. Criveşti dinspre Pietriş 220; martori din ~ 93.

Măgdălina, mama lui Gheorghi; fiul ei vinde împreună cu alte rude un vad de moară în s. Gligoreşti lui Buta pitarul 111, 112.

Măgdălina, mama lui Stratulat Dobrenchi; fiul ei se judecă pentru o parte din s. Bălăceni cu Antimiia 107.

Măgură, top.; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.

Mălai, fiii lui se judecă cu Vasilie Caraiman fost pitar pentru stăpânirea unor părţi din s. Brăteni 360.

Mălai, vecin din Sănăuţi, fratele lui Bilaş 272.

Mălăeşti, sat, <c. Gropniţa, j. Iaşi>; popă din ~ mărturiseşte pentru o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.

Mălăiasa, v. **Maguţa** ~.

Mălăieşti, familie; nu au putut plăti o moarte de om din hotarul seliştii Hrimancăuţi 362.

Mălieni, top., în hotarul s. Vorniceni 370.

Mălina, v. **Dealul** ~.

Mănăilă, a vândut împreună cu alţii un vad de moară, pe apa Putnei, în s. Gligoreşti, lui Buta fost pitar 111, 112.

Mănăilă, tatăl lui Vasilie 56.

Mănăileşti, sat, pe Bistriţa, ţ. Bacău; <s. Mănoaia, c. Costişa, j. Neamţ>; părţi din s. ~ au fost vândute lui Simion Veisa 283.

Mănăileşti, sat; <Mănoileşti, c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; săteni din ~ martori hotarnici în Ciureşti şi Ungheni 311.

Mănceşti, sat, ţ. Lăpuşna; a rămas neîmpărţit între Grigore Ureche şi nepotul său 43.

Măndru, v. **Dealul** ~.

Mănei, v. **Movila** ~.

Măneşti*, sat; <lângă Băbuţa, c. Dragomireşti, j. Vaslui>; parte din ~ cumpărată de fiii lui Zgribăoan 133.

Măneşti*, sat, ţ. Bacău; <lângă or. Oneşti, j. Bacău>; rezumatul unei porunci pentru hotărnicirea poienilor spătarului Buhuş într-un opis al documentelor moşiilor ~ şi Grozeşti 427.

Mănjea, socrul lui Toader; ginerele său martor la alegerea unor părţi din Budeşti 16.

Mănunta, fiica lui Corju şi mama lui Ionaşco, Vasilie şi a Sofroniei; amintită într-o vânzare din s. Corjouţi 297.

Mărăşti*, sat, <lângă Bivolari, c. ~, j. Iaşi>; Gârlea din ~ vinde părţi din Brătuleni 444.

Măreca Dosca, a vândut o parte din satul Crucenii de Jos 310.

Măreţei*, sat, <lângă Satul Nou, c. Tănacul, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Apostol Cehan de la Vasilie Bolişor 83.

Măria, fiica Burloaiei, sora Biluşcăi şi a lui Arsenie; ţine fără drept toate părţile din s. Cotiujeni şi Bârlinţi 275.

Măria, fiica Chirenei, nepoata lui Dumitru Grecul, sora Candachiei şi a Elenei; vinde împreună cu surorile sale părţi din s. Bulboci 297.

Măria, fiica Ioanei, nepoata lui Alexa Belie şi strănepoata lui Belie din Burdugani; vinde partea mamei ei din s. Negoeşti 163.

Măria, fiica lui Cârstea din Dobroleşti şi sora lui Ghiorghi; a vândut împreună cu fratele ei o parte din s. Hălăseni 302.

Măria, fiica lui Grigorie Hermeziu şi a Candachiei; vinde împreună cu părinţii o prisacă în s. Popeşti lui Gligorie Hermeziu 23.

www.dacoromanica.ro

Mărian, fiul lui Ionaşco, nepotul lui Popoţea şi fratele lui Gligorie; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru o parte din s. Bârjoveni 190.

Mărica din Ruginoasa, mama lui Costin; fiul ei s-a judecat pentru o parte din s. Păniceşti 439.

Mărica şchioapa, fiica lui Petrica, sora lui Mihăilă, a Anesiei şi a Păscălinei; vinde împreună cu tatăl şi surorile o parte din s. Negoeşti 163.

Mărica, fiica Gaftonei, sora lui Ion Filip şi a lui Condrea, urmaşa lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Răciuleşti 276.

Mărica, fiica lui Drăgşan şi nepoata lui Sava Cucul, sora lui Gligore şi a Dochiiei; vinde împreună cu fraţii ei o parte de sat lui Vasilie Gorovei 372.

Mărica, fiica lui Dumitru fost vătav, nepoată de frate lui Simion Băisanul şi soţia lui Ionaşco; primeşte întărire împreună cu fraţii şi cu soţul ei pentru o parte din s. Negreşti, după judecată cu unchiul ei 457.

Mărica, fiica lui Gândac din Comândăreşti, soră cu Ghiorghie, Ursa şi Gligori; a primit la împărţirea moşiilor între fraţi o parte din seliştea s. Comândăreşti 424.

Mărica (Măricuţa), fiica lui Ionaşco Poturul, nepoata lui Gavril; sora lui Cozma şi a lui Dumitraşco; dă împreună cu fraţii s. şi seliştea Mileanca în schimbul s. Băşeni şi a 200 de galbeni 195, 328; este luată fată de suflet de Gavril Sălăgean 405.

Mărica, fiica lui Ionaşcu vătav de Săuceşti, sora lui Ştefan Bechea şi mama lui Gligorie, a Ţuicii şi a Chelsiiei; vinde împreună cu fiii ei părţi din s. Bogdăneşti 12.

Mărica, fiica lui Mihăil şi nepoata lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu fraţii o partea din s. Drăguşeni ce o au de la bunicul lor 315.

Mărica, fiica lui Miron Onciul din Herţa şi a Gaftonei, nepoata popii Toma din Călineşti, sora Tetii, a lui Isac, a lui Coste, a Annei şi a lui Ionaşco, mătuşa lui Gheorghiţă; primeşte întărire pentru a patra parte din s. Sănihău după împărţirea moşiilor între fraţi 203.

Mărica, fiica lui Toader Buoreanul, nepoata lui Pântea din Buoreni, sora lui Tănasie şi a Văsiicăi; se judecă împreună cu rudele ei cu urmaşii lui Hilimon pentru o parte din s. Borâle 232.

Mărica, fiica lui Vrabie fost postelnic şi sora Aniţei; primeşte împreună cu sora ei întărire pentru o parte din s. Berezănii, după judecată 238.

Mărica, fiica Ruscăi, sora lui Scripco aprod, nepoata popii Pilorce; primeşte întărire pentru o parte din s. Tătărăni care s-a numit Găleşăşti 256.

Mărica, jupâneasa lui Tănasă vornicul; vinde jumătate din s. Zăvoeni lui Gheorghie Roşca vistiernic 304.

Mărica, mama Antemiiei şi a Ciurlei; fiicele ei vând o parte din s. Turbăteşti 390.

Mărica, mama Axanei; fiica ei vinde împreună cu rudele o parte din s. Mlădineşti 189.

Mărica (Marica), mama lui Bilaş, Nacul, Antimia şi Vasilie Broască; fiii ei au vândut părţi din s. Broşteni 2, 5, 6, 63.

Mărica, mama lui Drăgan, Ifrim şi Albul; fiii ei primesc întărire împreună cu rudele pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.

Mărica, mama lui Dumitru, Vasilie, Tudosca şi Saftei, soţia lui Tiron 47.

Mărica, mama lui Samson; fiul ei a vândut o parte din s. Şăndreni 199.

Mărica, mama lui Vasilie, Gligoraşco, Andrei ş.a.; fiii ei vând o parte din s. Drăguşeni 329.

Mărica, nepoata lui Soltan şi soţia lui Nacul; vinde împreună cu soţul şi cu alte rude o parte din s. Brănişteri lui Toma <Cantacuzino> 30, 37.

Mărica, partea ei cumpărată de Buta pitar 111.

Mărica, sora Bejanei, din neamul lui Gheorghie Gherghina; a vândut părţi din s. Lăleşti şi, Lătăi lui Vişan vornic 273.

Mărica, sora cu Irimia Murguleţ, Ipatie, Andrei şi Ştefan; împarte cu fraţii moşiile 383.

Mărica, soţia lui Gavril Grebincea fost pârcălab; partea ei din s. Şăndreni a fost vândută lui Gheorghie Dimuţă 199.

Mărica, soţia lui Grigore din Borăşti şi sora Grozavei; se judecă împreună cu rudele pentru stăpânirea unor părţi din s. Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti, pierde 356.

Mărica, soţia lui Tănasie fost vornic, cumnata lui Gheorghie Roşca fost vistiernic; vinde acestuia jumătate din satul Zăvoieni şi răscumpără satul Ruscani 34, 54.

Mărica Brăioaie, fiica lui Hilip, nepoata popii Blendea şi sora lui Cornilie; a primit de la fraţii ei părţi din s. Tupilaţi în schimbul unor părţi din s. Verejeni 279; vinde partea ei din s. Tupilaţi lui Toma <Cantacuzino> 279.

www.dacoromanica.ro

Mărica (Maria, Mărica) **Ignătoaia** (Ignătoai), soţia lui Ignat Manoleţ şi sora lui Mierăuţă; a vândut lui Gheorghie Dimuţă părţile din s. Şăndreni 197, 199.

Măricuţa, fiica lui Ihnatco; vinde împreună cu Grozav Verfecescul o parte din s. Martineşti 305.

Măricuţa, fiica Nastasiei, nepoata popii Samson; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Voicouţi 223.

Măricuţa, fiica lui Semanov, sora lui Tiron şi a Irinei, cumnata lui Maxim Crâvopis; a vândut, împreună cu fraţii şi cumnatul ei o parte din s. Lucoviţa 62.

Măricuţa, soţia lui Andoca zlătar cumpără împreună cu soţul ei părţi din satul Drăguşeni şi Petreşti 329, 437, 463.

Măriia, fiica Anei şi soţia lui Crăciun din Ciorbeşti; a vândut împreună cu soţul o parte din s. Mogeşti 191.

Măriia, fiica lui Gârlea din Mărăşti şi al Bejeanei, nepoata Parascăi, sora lui Gheorghiţă şi Ştefan; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii o parte din s. Brătuleni 444.

Măriia, fiica lui Toader Arbure, sora lui Ionaşco; a vândut, împreună cu tatăl şi fratele său o jumătate din s. Godineşti 47.

Măriia, fiica Sofroniei, sora Ilincăi şi urmaşă a lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Răciuleşti 276.

Măriia, sora lui Costantin Roşca, a lui Gheorghie Roşca şi a lui Vasilie Roşca; a participat la împărţirea moşiilor fratelui ei 348.

Măriia, soţia lui Vasilie şi nora lui Hoţul; a vândut împreună cu soţul o parte din s. Mogeşti cu vie m-rii Pângăraţi 191.

Măriia, ţigancă, fiica lui Cârstea şi a Mirlei, sora cu Ivan, Condrea, Eftimia şi Nastasia; confirmată împreună cu familiia ei lui Bălan pârcălab de Hotin 369.

Măriica, mama lui Cârje; fiul ei vinde o parte din s. Drăguşeni 316.

Măriica, soţia lui Macsin Drăgan; vinde împreună cu soţul ei un loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Măriica, soţia lui Simion şi cumnata lui Avram, mama Chelsiiei şi a Odochiiei; vinde împreună cu fiicele o parte din s. Căcăceni 284.

Măriica, soţia lui Tănasă vornic şi cumnata lui Gheorghie Roşca vistiernic; vinde cumnatului ei o jumătate din s. Zăvoieni 32.

Măriica Dăndoie, fata lui Ciora; a vândut lui Vasilie Moţoc o parte din s. Forăşti 414.

Măron, v. **Miron**.

Mărozu Sturzăscu, cumpără ocină în s. Balcoşăşti 309.

Mărtineşti, v. **Martineşti**.

Măteasă, v. **Marica** ~.

Măteeşescul, v. **Neculai** ~.

Mătei din Onceşti, cumpără împreună cu Sava o parte din s. Filipeşti 410.

Mătei, fiul lui Dumitru Uscatul şi fratele lui Mătei; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti 168; sigiliu 168.

Măteiaş, v. **Gavril** ~.

Mătiiaş din Crasnaluca, tatăl lui Lupul 364.

Mechi, v. **Ghiorghi** ~.

Medeeşti*, sat; <lângă Oniceni, c. Forăşti, j. Suceava>; parte din ~ zălogită lui Pavăl vornic 204.

Medelean, călugăr; a vândut lui Strătulat fost agă o jumătate din s. Futeleşti 164; se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Futeleşti, pierde 164.

Medelean, cumnatul lui Ionaşco Godinac şi al lui Toader Godinac; se judecă pentru o parte din s. Vârâţi, pierde 249.

Meduvica, v. **Medvica**.

Medvica, pârâu; loc de heleşteu în ~ 212.

Medvica (Meduvica), sat pe Prut, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; denumire schimbată în Podvirevka, c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~ cumpărată de Grigore Ureche de la Grigorii Hermeziu 211; întărită lui Grigire Ureche 212; sat neîmpărţit şi vândut de Ureche 43.

Meftodie, martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.

Meica, se judecă împreună cu Lupu pentru încălcarea hotarului s. Tocileni cu călugării de la m-rea Coşula 19.

Melencea (Melencie), fiul lui Trif, soţul Cârstânei şi tatăl lui Toma Melencea; fiul său a vândut o parte din s. Ţigăneşti 247, 248.

Melencea, v. şi **Toma** ~.

Meleşean din Buciumi, martor la o vânzare din acel s. 471.

Meleşean, martor la o vânzare din s. Dingani 66.

Melinti, fiul lui Iftodi fratele lui Ion şi al Costandei; vinde împreună fraţii săi o parte din s. Verdeşeni lui Vasilie Spancioc VIII.

Melintie din Torceşti, fiul popii Chiril; a dăruit o parte din satul Torceşti lui Ştefan căpitan de Dumbrăviţa 324; a fost martor la o vânzare din Torceşti 324.

www.dacoromanica.ro

Mensea, mama lui Cârstian; fiul ei este martor la vânzarea unei părți din s. Văcărești 474.
Mera, negustor <din Galați>; martor la vânzarea a două părți din s. Tomuzeni 118.
Merăuță, martor la vânzarea unor părți din s. Dragomerești și Tâmpești 168.
Merești*, sat; <lângă Albești, c. ~, j. Botoșani>; scrisoare de mărturie pentru cercetarea unei pricini din ~ între Vasili și Ana Tironeasa 139; martori din ~ 139.
Mereuță Potârniche, dă mărturie pentru alegerea hotarelor dintre s. Prăjăști și Bârjoveni 178, 179.
Meseheinești, v. **Misihănești**.
Mezin*, sat, ț. Tigheci; <probabil lângă Pașcani, c. Manta, j. Cahul, R. Moldova>; împărțit între Grigore Ureche, Nistor Batișe și Neculai Ureche 42.
Mica din Onășcani, mama lui Ciochină vătav, bunica lui Dumitru cel bătrân, a Dordei, Todosiiei și a Nastasiiei; partea ei din s. Ciurești 217, 218.
Micești, sat; <Mircești, c. Boghenii Noi, j. Ungheni, R. Moldova>; nepoții lui Groza din ~ vând o parte din s. Bumbotești 176, 184.
Micicoiu, v. **Petre** ~.
Miclescu, v. **Ioniță** ~.
Miclești, sat, ț. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 68; părți din jumătatea s. ~ care se numește Berindiești vândute și confirmate lui Grigorie <Miclescul> postelnic 401.
Micodini*, sat, <lângă Mădârjac, c. ~, j. Iași>; părți din ~ cumpărate de Vasilie Dicăș de la Neculae și Vasilie 93.
Micro, negustor din Bârlad; mărturisește pentru vânzarea seliștii Negoești 131; primește întărire pentru o parte din s. Docani, după judecată 413.
Micșenești*, sat; <lângă Hurdugi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; martori din ~ la o vânzare din Răciulești 276; popă din ~ 276.
Micul Văsuiu, martor la vânzarea unei părți din s. Vorniceni 370.
Miculinți (Niculenți), sat, ț. Dorohoi; <ț. Dorohoi; Cotul Miculinți, c. Coțușca, j. Botoșani>; parte din ~ întărită lui Dumitrașco, fiul lui Nicolai din Ghireni, după judecată 364.
Miera, fiul lui Tudori și fratele lui Constantin; martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor 254.
Miera, v. **Simion** ~.
Mierăuță din Băhnășeni, ginerele Saftei Țăroae; vinde împreună cu cumnații părți din s. Solonțeni 297.
Mierăuță din Procelnici, se judecă cu călugării de la m-rea Bârnova pentru încălcarea unor părți din s. Budești 16.
Mierăuță, fratele Măricăi Ignătoaia; a fost martor al vânzarea unor părți din s. Șăndreni de către sora sa 199.
Mierea, răzeș din Lăzoreni; se judecă cu Vasilie Fugli pentru o parte din acel s., pierde 472.
Mierea, uricar; s-a judecat cu nepoții lui Ignat pentru părți din s. Băliceni și Zmieni 461.
Mierla, soția lui Luca; a vândut lui Petrica o parte din s. Negoești 163.
Mihai din Răzlogi, martor la vânzarea unei părți din s. Răciulești 276.
Mihai, fiul lui David; vinde împreună cu fratele, Simion, o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Mihai scrie zapisul vânzării unei vii de la Vadul Ungurilor 254.
Mihai vinde împreună cu frații săi o parte din s. Păstrăveni 297.
Mihai, vornicel, a vândut lui <Ionașco> Ghenghea fost mare logofăt partea din s. Lucovița 62.
Mihai Racoviță, voievod; acte de la ~ II.
Mihail din Davidești; fiul său, Toader, vinde părți din s. Dragomirești și din s. Bulăești vărului său Ștefan 81.
Mihail din Roman; martor la o vânzare din s. Filipești 410.
Mihail, popă; martor la o tocmeală din s. Țigănești 248.
<**Mihail**> **Fortuna** (Fortuna, Furtuna), fost comis; a dat lui Miron Barnovschi niște boi 181, 182, 183; cumpără un vad de moară pe Bârlad 185, 187; primește de la Gavrilaș Mateiaș și de la Velicico o sumă de bani pentru s. Podraga și niște vii de la Cotnari 181, 182, 183; vinde s. Șăbutinița și Cormani 261, 262; primește poruncă pentru cercetarea unui loc din s. Misihănești 423; dă mărturie, martor 50;
pârcălab de Neamț; primește poruncă să cerceteze o pricină 4; iscălește grecește 181; sigiliu 181.
Mihaiu, martor la o vânzare din s. Țigănești 246; sigiliu 246.

Mihalce, martor la vânzarea unei părți din s. Vorniceni 370.
Mihalcea, fiul lui Ostafie; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ciureşti 40.
Mihalcea, fiul popei Misail; martor la o vânzare din s. Soloveț II.
Mihalcea, fratele popii Burlă; a vândut lui Pântea o parte din s. Buoreni 232.
Mihalcea vinde părți din s. Buciumi lui Dumitraşco stolnic 26.
<**Mihalcea**> **Hâncu**, tatăl lui Donie; fiul său a fugit cu actele unui s. din Țara Leşească 43.
Mihalcii, sat, ț. Cernăuți; <pe Vilia Seacă, ț. Hotin; azi în Ucraina, înglobat în Lucavaț, c. Nelipăuți, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; parte din ~ primită de Irimia Murguleț după împărțirea moşiilor între frați 383; parte din ~ primită de Andrei Murguleț după împărțirea moşiilor între frați 383.
Mihăeşti, sat pe Moldova, ț. Suceava; <Mihăieşti, c. Horodniceni, j. Suceava>; părțile din ~ vândute de copiii Părascăi sunt întărite lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 278.
Mihăil, fiii lui ~ vând o parte din s. Drăguşeni 315, 329.
Mihăilaş Beldiman, dă mărturie, aflându-se în trecere spre Suceava, pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435; iscălitură 435.
Mihăilă din Buciumi, martor la o vânzare din acel s. 471.
Mihăilă din Ghițăvoiani, tatăl lui Condrea şi bunicul lui Vasilie; nepotul lui ~ vinde părți din s. Ghițăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286.
Mihăilă, fiul Gahiei, nepot Mutei Răfeiasa, fratele lui Sava şi al Ştefanei; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.
Mihăilă, fiul lui Costantin Şişunescu şi fratele lui Neculai; se judecă alături de frații săi, Zahariia şi Neculai, şi alte rude ale lor cu Micro pentru o parte din s. Docani 413.
Mihăilă, fiul lui Ionaşco, nepotul lui Andrei; partea lui ~ din s. Băicani vândută lui Dumitraşco Gheuca 22.
Mihăilă, fiul lui Ionaşco, nepotul lui David din Făureni; partea lui din s. Făureni 112.
Mihăilă, fiul lui Onuțul şi tatăl lui Grigorie; amintit într-o vânzare din s. Husieni 297.
Mihăilă, fiul lui Petrica, fratele Anesiiei, al Păscălinei şi al Măricăi şchioapa; vinde împreună cu tătăl său o parte din s. Negoeşti lui Dumitru fost vornic 163.
Mihăilă, martor la o vânzare din s. Borzeşti 255.
Mihăilă, martor la o vânzare din s. Dingani 66.
Mihăilă; fiul lui, Lupu, martor la vânzarea unor părți din s. Fițingheşti 27.
Mihăilă Ciurea, urmaşii lui ~ vând o parte din s. Ciureşti 40.
Mihăilă Săpoteanul, jitnicer; cumpără de la Danul o parte din s. Vărzăreşti 36.
Mihăilăşea, sat, ț. Orhei; <Mihăilaşa, c. Teleneşti, j. Orhei, R. Moldova>; fiii lui Prodan din ~ vând părți din s. Seliştioară şi Onceşti 15; martor din ~ 130.
Mihăilescul, v. **Vasilie** ~.
Mihăileşti* (Mihiileşti), sat, ț. Putna; <lângă Bereşti, c. Sascut, j. Bacău>; călugării de la m-rea Tazlău solicită alegerea părții lor din ~ 69; parte din ~ vândută lui Dabija fost pârcălab 313; martori din ~ 166, 226.
Mihiileşti, v. **Mihăileşti**.
Mihnea, v. **Radu** ~.
Mihneşti*, sat, ț. Cârligătura; <lângă Podu Iloaiei, j. Iaşi>; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărțirea moşiilor 42; seliştea s. ~ dată lui Neaniul de către Nistor Batişte 171, 229.
Mihnovici, v. **Mihnea**.
Mihol, v. **Mihul**.
Mihul din Iaşi, martor la o vânzare din s. Păniceşti 208.
Mihul, v. şi **Dumitraşco** ~.
Milaşevici, preşedintele Divanurilor (1812); raport al boierilor către ~ 334.
Milcov, râu; <afluent al Siretului>; sat pe ~ 27; în hotar 241.
Milcoveni*, sat; <lângă Arva, c. Broşteni, j. Vrancea>; în hotarul părților din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângărați 191.
Mileanca (Milianca), sat, pe Podraga, ț. Dorohoi; <Mileanca, c. ~, j. Botoşani>; dat de către copiii lui Ionaşco Poturul lui Iorga mare vistiernic în schimbul s. Băşeni şi a 200 de galbeni 195; seliște dată în schimb de fiii lui Ionaşco Poturul lui Iorga mare vistiernic 328.
Mileşevo, m-re din Serbia; primeşte obroc anual de 13.000 de aspri şi câte 600 de aspri pentru fiecare călugăr care va veni în Moldova 144.

www.dacoromanica.ro

Mileşti, sat, ţ. Iaşi; <c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Ilea spătar 46.
Miletin, râu; <afluent al Jijiei>; sate pe ~; vaduri de mori pe ~ 286, 287; sate pe ~ 237, 284, 286, 286, 358.
Milianca, v. **Mileanca**.
Miloş, martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.
Milşcu, v. **Pătraşco**.
Minchea, martor la o vânzare din s. Hălmăgeşti 225; iscălitură 225.
Mirăslăveşti, sat, <Miroslovești, c. ~, j. Iaşi>; martori din ~ în s. Negoeşti şi Năvrăpeşti 435, 453; zapis scris la ~ 453.
Mirăuţă din Procelnici, martor la vânzarea unei case din s. Turbăteşti 368.
Mirăuţă, fiul lui Pântea medelnicer, fratele lui Ghiniia, al Mariei şi al Dochiţei; a vândut împreună cu fraţii săi partea tatălui lor din s. Totoeşti lui Grigorie postelnic 401.
Mirăuţă, ginerele lui Iuraşco Dracea; martor la vânzarea unei părţi din s. Sănăuţi 272; iscălitură 272.
Mirăuţă mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 391.
Mirăuţoaia din Procelnici, mama lui Vasilie, a lui Toader şi a lui Ştefan; fiii ei au fost martori la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 390.
Mirea din Lăzoreni, a fost martor la dania făcută de Ştefan, fiul lui Ihnat, lui Vasilie Fugli, o parte din s. Lăzăreni 90.
Mirla, ţigancă, soţia lui Cârstea şi mama lui Condrea, Ivan, a Măriiei, Eftimiiei şi a Nastasiiei; este întăritâ împreună cu familia ei lui Bălan pârcălab de Hotin 369.
Miron din Iurghiceni, tatăl răposatului Obrejie; dăruieşte pentru sufletul fiului său o casă cu loc de heleşteu şi fânaţ din s. Iurghiceni 459; sigiliu 459.
Miron din Puţăni; dă lui Manolachi o parte din s. Sohului 161.
Miron, fiul lui Vasilie Volcinschi; primeşte împreună cu fraţii săi carte de apărare a unei jumătăţi din s. Volcineţ 345.
Miron, fiul Tudorei şi fratele lui Alexa Malăi, nepotul Anasiei şi strănepotul Românesei; a vândut împreună cu mama şi cu fratele său o parte din s. Bobeşti lui Andreica diacon 224, 340.
Miron, partea lui ~ din Căcăceni vândută lui Constantin vornic 284.
Miron se judecă împreună cu rudele sale cu pentru o parte din s. Bărboşi 464.
Miron, vameş; se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Borosăni 18.
Miron, vecin din Liteni; a vândut de Zbirea lui Dumitraşco 109.
Miron Barnovschi (Bărnovschi, Barnovschie), voievod; a cumpărat în vremea boieriei sale o parte din s. Cerlina Mică de la Darie Hareţchi 381; a dăruit lui Gavrilaş Mateiaş o parte din s. Cerlina Mică 381; a dăruit lui Gănescul o parte din s. Cerlina Mică 381; a dăruit lui Gavrilaş <Mateiaş> logofăt părţi din s. Căbiceni 404; a dăruit lui Ionaşco Poturul s. Mileanca 195, 328; a dăruit s. Dinesăuca lui Gavrilaş Mătiaş C; a dăruit lui <Dumitru> Buhuş fost vistiernic un loc în hotarul Târgului Frumos 221; a luat boi de la Fortuna comis urmând a fi plătiţi de către Nicoriţoaia 181, 183; a cumpărat s. Ustiia 182, 183; judecată în timpul lui ~ 342, 343, 3477; vecin strămutat în zilele lui ~ nu mai poate fi restituit celui de la care a plecat 361; acte de la ~ 64, 94, 238, 300, 356, 434, 457, C.
Miron <**Ciolpan**>, fost clucer, socrul lui Toma <Cantacuzino>; a cumpărat de la Drăgan Benţea o parte din s. Iteşti 38.
Miron Lenţa din Iurcăuţi; fiul său vinde o parte din s. Hroşăuţi lui Isac Cucoranul 104.
Miron Onciul, din Herţa, soţul Gaftonei şi ginerele popii Toma din Călineşti, tatăl Tetii, al lui Isac, al lui Coste, al Annei, al Măricăi şi al lui Ionaşco, bunicul lui Gheorghiţă; fiii şi nepoţii lui ~ împart s. Sănihău şi jumătate din s. Cernăcău 203.
Mironcea, v. **Toader** ~.
Mironescu, v. **Isac** ~, **Coste** ~.
Miroslăveşti, sat; <ţ. Suceava; s. ~, c. ~, j. Iaşi>; zapisul răscumpărării unei părţi din s. Năvrăpeşti scris în casa unui aprod din ~ 453; Nacul Brut răscumpără o parte din Năvrăpeştide la Samson 470; martori din ~ 467, 468.
Misail, popă, tatăl lui Mihalcea; martor la o vânzare din s. Soloveţ II.
Misail, popă, unchiul lui Dumitraşco şi al lui Vasilie; martor la vânzarea unei părţi dintr-o poiană cu prisacă 428.
Mis<ea>, fiul Todosiei, nepotul Nastasiei, fratele Olenei şi cumnatul lui Focşa; vinde o parte din s. Bulboci 297.
Misihănescul, v. **Avram** ~.
Misihăneşti (Meseheineşti, Meseineşti, Misiihăneşti), sat, ţ. Roman; <s. ~, c. Roşiori, j. Bacău>; loc de prisacă, cu zemnic şi cu pomăt din ~ 50; fiul lui Avram din ~ vinde un vad de moară din hotarul s. Stefeni 187; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ 423.

www.dacoromanica.ro

Misiihăneşti, v. **Misihăneşti**.
Mişloceni*, sat; <lângă Pietrişul, c. Tămaş, j. Bacău>; parte din ~ dată lui Avram 166.
Mitcău, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina; r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; primit de Neculai Ureche după împărţirea moşiilor 42, 43.
Mitre, tatăl Odochiei, bunicul lui Scânteie 283.
Mitrescul, martor la o întărire; iscălitură 47.
Mitrofan, episcop de Roman; dă mărturie IV.
Mitrofana, fiica lui Solomon fost vistiernic şi soţia lui Grigorie Pilipovshi; vinde împreună cu soţul ei părţi din s. Bogdăneşti lui Iorga mare vistiernic 72, 73, 74; şi o parte din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.
Mitrofana, sora lui Rohat; martoră la o vânzare din s. Crăiceni şi Tomceşti 442.
Mitropolia <Moldovei şi> Sucevei, mitropolie, <în târgul Suceava, ţ. Suceava>; IV; **arhiepiscopi** şi mitropoliţi de la ~ 34, 405; mărturie a mitropolitului scrisă la ~ 348; primeşte scutiri pentru oamenii săi 430; primeşte întărire domnească 269; sigiliu, 34, 348.
Mitropolia Moldovei <din Iaşi>; polcovnic de la ~, traduce acte (sec. al XIX-lea) 151, 264, 314, v. şi **Pavel Debriţ**; v. şi **Iaşi**, târg.
Mladin din Glăvăneşti, martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.
Mladin, v. **Eremia ~, Ivaşco ~**.
Mlădineşti*, sat, pe Lăpuşna; <R. Moldova, lângă Iurceni, c. ~, j. Ungheni>; parte din ~ vândută de urmaşii lui Ivaşco Mladin lui Ştefan mare armaş 189; uric de la Petru voievod pentru ~ 189.
Mogăldea, v. **Simion ~, Toader ~**.
Mogeşti, sat, pe Putna; <Sârbi, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; mărturie pentru alegerea părţilor din ~ stăpânite de m-rea Pângăraţi 191; mărturie scrisă la ~ 191.
Moghila, v. **Moghilă**.
Moghilă, v. **Costantin ~, Ieremia ~, Simion ~**.
Mogoşeşti, sat, ţ. Cârligătura; <~, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ cumpărată de Gavril logofăt de la Iuraşco Drace 394.
Mohorâţi*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Zmeul, c. Lungani, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Moimăscul, v. **Ştefan ~**.
Moimiscul, v. **Moimăscul**.
Moise primeşte danie o moşie de la Drojea, fatele lui Nan 68.
Moise Moghila, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 92, 297, 356, 461; stâlpi puşi în hotarul s. Vlădeni de Gavrilaş <Mateiaş> logofăt în timpul domniei lui ~ 344.
Mojilu, să fie chemat la judecată pentru vânzarea unei părţi din s. Popeşti 418.
Moldova (Moldua), râu; <afluent al Siretului>; locuri de mori pe ~ 34; mori pe ~ 32, 280; sate pe ~ 32, 42, 49, 232, 277, 278, 279, 280, 299, 300, 341, 349.
Moldua, v. **Moldova**.
Molidvul, top.; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi s. Vânători şi Bălţăteşti 385.
Molniţa, pârâu, <azi în Ucraina; afluent al Prutului la Molniţa, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; sat pe ~ 272; vad de moară în ~ 146.
Molofeiu, v. **Ion ~**.
Molovei, v. **Molofeiu**.
Monpoleianul, tatăl lui Văsiian 56.
Morăş..., martor la vânzarea unei vii de la Bălotesti 156.
Moşeteşti, sat, <ţ. Bacău; lângă Săuceşti, c. ~, j. Bacău>; fiul lui Ursu din ~ martor la o vânzare din s. Bogdăneşti 11.
Moţoc, v. **Gheorghie ~, Iacovachi ~, Ion ~, Onciul ~, Toader ~, Vasilie ~**.
Movila Iepei, top.; în hotarul seliştii s. Fărâmeşti 243.
Movila Mănei, top.; în hotarul s. Ungheni 311.
Movila Piscului, movilă; în hotarul seliştii Dădeşti 151.
Movila Rediului, movilă; în hotarul unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Movila Săpată, în hotarul satului Ciureşti 311.
Movila Săpată, movilă; în hotarul seliştii Dădeşti 151.
Movilă, v. **Moghilă**.
Movileni, sat; <s. ~ , c. Heleşteni, j. Iaşi>; în hotar cu s. ~ Criveşti 222.
Mucedă, v. **Fântâna ~**.
Muncel, în hotar ~ 399.
Muncel, sat; <s. Muncelul de Sus, c. Mogoşeşti Siret, j. Iaşi>; fân cosit de sătenii din Pietriş la ~ încălcând stăpânirea lui <Dumitru Buhuş> vistiernic 222.
Muncel, top.; în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 374.

www.dacoromanica.ro

Muncelul cel Mare, top.; în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 374.
Munteanul; v. **Sturdzea ~**.
Muntele Lung, în hotar ~ 399.
Munteni, sat, <ţ. Cârligătura, s. ~, c. Belceşti, j. Iaşi>; săteni din ~ dau mărturie pentru hotarul unui loc ce a aparţinut hotarului Târgului Frumos 221; vătăman din ~ dă mărturie; pecetea târgului 221.
Murgeştii, fraţii Andrei şi Ştefan Murguleţ 114.
Murgoci din Scurţi, soţul Vasilcăi; cumpără împreună cu soţia lui o parte din s. Jidani 396.
Murgoci, tatăl lui Damian; martor la o danie din satul Torceşti 324.
Murgoci, v. **Vasilie ~**.
Murguleţ, socrul lui Isac vătav 210.
Murguleţ, v. şi **Andrei ~**, **Ipatie ~**, **Irimia ~**, **Neculai ~**, **Ştefan ~**.
Murguleţu, v. **Murguleţ**.
Muste, v. **Vasilie ~**.
Muşat, tatăl lui Negrilă, bunicul lui Muşat, străbunicul Magdei; amintit într-o vânzare din s. Cârniceni 298.
Muşata, pârâu; <afluent al Sărăţei, ţ. Fălciu; j. Vaslui>; sat pe ~ 245.
Muşeteşti*, sat, <ţ. Neamţ; fost s. pe valea Râşcăi, j. Neamţ>; sătean din ~ vinde părţi din s. Hălăseni 302.
Muşi, v. **Ion ~**.
Muta Răfeiasa, bunica lui Mihăilă, Sava şi a Ştefanei; nepoţii ei vând o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.

N

Nacol, v. **Nacul**.
Nacul, fiul lui Văscan, nepotul lui Iacob şi strănepotul lui Domşa, fratele lui Sava, Tudoriţi, Lazor, Ionaşco şi al lui Tudosie; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ungheni 40.
Nacul, fiul lui Zbierea, strănepotul lui Hilimon, rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle 232.
Nacul, fiul Maricăi, fratele lui Vasâlie Broască, al lui Bilaş şi al Antimiei; a vândut o parte din s. Broşteni 2, 5, 6, 63.
Nacul, negustor <din Bârlad>; mărturiseşte pentru vânzarea seliştii Negoeşti şi a unei părţi din s. Fărâmeşti 131, 243.
Nacul se judecă pentru un loc din s. Ghidişeni, pierde 84.
Nacul, soţul Măricăi; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Brănişteri lui Toma <Cantacuzino> 30, 37; sigiliu 30.
Nacul Brut, aprod; cumpără părţi din s. Năvrăpeşti, 321, 453, 467, 468, 469, 470, martor la o vânzare din s. Forăşti 414; iscălitură 414.
Nacul Simionel, pârcălab de Suceava, fratele lui Dociul fost ceaşnic, soţul Nastasiiei; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Nemerniceni 128; dă mărturie, martor 47, 53, 102, 114, 120, 180, 223, 340, 380; iscălitură 47, 53, 114, 180, 340, 380; sigiliu 53.
Nacul, v. şi **Simion ~**.
Naftanail, ieromonah la m-rea Neamţ (sec. XIX); traduce act 227.
Nalivaicu, fratele lui Iuraşco; împarte cu fratele său ocinile din s. Zastavna, Boianciuc şi Toutrea 159, 160.
Nan, fratele lui Drojea; dăruieşte nepotului său o parte din s. Leoşti 68.
Nastasâia, fiica Irinei Şănţoaia şi sora lui Grigorcea, a Ilenei şi a Gâţei; a vândut împreună cu fraţii ei un loc de sat numit Poiana Gatcăi 359.
Nastasâia, fiica lui Urlic şi nepoata lui Boris Braievici, mama lui Pavăl; fiul ei primeşte împreună cu rudele întărire pentru părţi din s. Dumeni, Epureni şi Ungureni 375.
Nastasâia, fiica popii Ştefan Broască, sora Tudosiei; a vândut o parte din s. Broşteni 63.
Nastasia din Păstrăveni, mama Maricăi; fiica ei a vândut împreună cu rudele o parte din s. Hălăseni 302.
Nastasia din Todereşti, mama lui Condrea 313.
Nastasia, fiica lui Alexa <fost> şetrar, mama Anghielinei Onigăşoaie, a Aniţei, a lui Ştefan şi a lui Grigorie 358.
Nastasia, fiica lui Arman; partea ei din satul Todereşti 56.
Nastasia, fiica lui Toader Ungurul, mama Drăgunei şi a Candachiiei, rudă cu Vasilie Banul; fiicele ei vând o parte din s. Uşereşti 400.
Nastasia, mama lui Ursul din Şăndreni; fiul ei a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.

www.dacoromanica.ro

Nastasia, mama Măricuţei; fiica ei vinde împreună cu alte rude o parte din s. Voicouţi lui Vasilie Vartic 223.

Nastasia, mama Todosiei; amintită într-o vânzare din s. Bulboci 297.

Nastasia, mama Tudoscăi; copiii ei vând o parte din s. Hălăseni 302.

Nastasia, sora Agahiei, Solomiei şi a lui Viisa; a vândut părţi din s. Hălăseni 283.

Nastasia, soţia lui Damian; a dăruit împreună cu soţul ei părţi din s. Bălăneşti, Beceşti şi Vârtopel m-rii Râşca 297.

Nastasia, soţia lui Gavril Sălăgean; o ia de suflet pe Măricuţa, fiica lui Ionaşco Poturul 405.

Nastasia, soţia lui Savin; participă împreună cu soţul şi cu alte rude ale ei la împărţirea moşiilor 237.

Nastasia Brânzoaie, mama lui Neculae şi a lui Vasilie; fii săi vând părţi Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.

Nastasia Creacă, amintită într-o vânzare din s. Corjouţi 297.

Nastasia Solomoneasa, soţia lui Dumitraşco Solomon, mama lui Ionaşco şi a Măricăi; vinde împreună cu fiii ei părţi din s. Ilişeşti şi Solonţeni 297.

Nastasie, preoteasă din Păniceşti, mama Agahiei, bunica lui Gligorie şi a lui Dumitraşco; nepoţii ei vând o parte din s. Păniceşti 41.

Nastasiia a vândut împreună cu alţii un vad de moară, pe apa Putnei, în s. Gligoreşti, lui Buta fost pitar 111, 112.

Nastasiia (Nastasia), fiica popii Ştefan Broască şi sora Tudosiiei; a vândut împreună cu sora ei o parte din s. Broşteni 2, 5, 6.

Nastasiia, fiica lui Ciochină vătav, nepoata Micăi din Onăşcani, sora lui Dumitru cel bătrân şi a Todosiiei; vinde împreună fraţii săi o parte din s. Ciureşti 217, 218.

Nastasiia, fiica lui Dumitraşco Bantăş, nepoata lui Nicoară Bantăş şi nepoată de frate Palaghiiei; vinde împreună cu tatăl şi cu mătuşa sa părţi din s. Drăguşeni lui Andoca 432.

Nastasiia, fiica lui Dumitraşco din Draxini şi a Băluţei Dumitrăşcoaie, nepoata lui Alexa <fost> şetrar, sora lui Ionaşco, a lui Arsenie şi a Vasilcăi; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru o parte din s. Draxini 358.

Nastasiia, fiica lui Gheorghie Duraleu şi sora lui Sava; vinde împreună cu fratele şi cu alte rude ale ei partea lui Marco din s. Turbăteşti 390.

Nastasiia, nepoata lui Scânteie, sora popii Scânteie, a lui Gligore şi a Grozavei; vinde împreună cu rudele ei o parte din satul Drăguşeni lui Andoca 317, 329.

Nastasiia, sora lui Jerian; martoră la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.

Nastasiia, sora lui Vasilie Mihăilescul, a Dochiţei şi a Tudoscăi; primeşte părţi din s. Botăşeni şi Oglinzi, după împărţirea moşiilor între fraţi 33, 240.

Nastasiia, sora popii Samson din târgul Hotin; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Voicouţi lui Vasilie Vartic 223.

Nastasiia, soţia lui Nacul <Simionel> pârcălab; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Nemerniceni 128.

Nastasiia, ţigancă, fiica lui Cârstea şi a Mirlei, sora lui Condrea, a lui Ivan, a Măriiei şi a Eftimiiei; confirmată împreună cu familiia ei lui Bălan pârcălab de Hotin 369.

Nastea, bunica Zlatei, a lui Gheorghie şi a Bigorcăi; nepoţii ei vând părţi din s. Bănileşti 141.

Nastea, fiica Antimiei, nepoata lui Ionaşco Capotă şi vara lui Florea; vinde o parte din s. Petreşti 463.

Nastea, fiica lui Ion Fărâmă din Fărâmeşti, mama lui Simion Miera, bunica Anghelinei şi străbunica lui Vasilie; urmaşii ei vând o parte din s. Fărâmeşti 243.

Nastea, fiica lui Ivan Vartic, soacra Taţei; îi dăruieşte acesteia părţile ei din satele Forosna, Şărbenţi şi Bădroseni 71.

Nastea, fiul Tudorei, sora lui Nechil şi urmaşă a lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Răciuleşti 276.

Nastea, mama lui Gavril; fiul ei primeşte întărire împreună cu rudele lui pentru părţi din s. Băliceni şi s. Zmieni 461.

Nastea, sora lui Giurgea paharnic şi tatăl Aniţei; partea ei din s. Drăguşeni este vândută lui Andoca 432.

Nastea, soţia lui Ifrim Huru fost vornic; urmaşii ei vând părţi din s. Bănileşti 141.

Naşterea Mântuitorului Isus Hristos, hramul m-rii de la Soveja 167.

Natanail, ieromonah (sec. XIX); traduce un act 387.

Nădăbaico din Soloveţ, cumpără împreună cu Gligoraşco o parte din s. Soloveţ de la Gligorici II.

Nădăbaico, fiii săi au vândut călugărilor de la Bisericani părţi din s. Romăneşti 75.

www.dacoromanica.ro

Năglopeşti, v. **Năglupeşti**.
Năglupeşti* (Năglopeşti), sat; <pe Topoloveţ, lângă Găiceanca, c. ~, j. Bacău>; parte din ~ dată lui Gligorie Traistă căpitan 157.
Nămăeşti, sat, pe Edrici, ţ. Fălciu; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Năneşti*, sat pe Bârzota; <azi s. Pochidia, c. Tutova, j. Galaţi>; parte din ~ cumpărată de Isari vistier de la Benea căpitan şi fratele acestuia, Constantin 234.
Năneşti, sat pe Moldova, ţ. Neamţ; <s. ~, c. Parincea, j. Bacău>; jumătate din s. ~ cumpărată de Toderaşco mare logofăt de la Peiceasa 300, 349.
Năstasca, mama lui Zbira şi Andrii; fii săi vând vecini şi o parte din s. Liteni lui Dumitraşco şi nepoatei sale, Anghelina 109.
Năstasca, soacra lui Toader Dohatco; ginerele său, se judecă pentru o parte din s. Bălăceni cu Antimiia 107.
Năstase (Năstasie) din Igeşti, a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215, 446.
Năstasie, fiul lui Precup şi fratele Maricăi; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ungheni 40.
Năstasie, fiul Sofroniiei şi fratele lui Ion; vinde împreună cu mama şi cu fratele său o parte din s. Borzeşti lui Dumitraşco Comşa 255.
Năvârniţi*, sat; <ţ. Tecuci; lângă Lieşti, c. Lieşti, j. Galaţi>; om din ~ stăpân al unei părţi din s. Colfăşeni 263.
Năvrăpăscul, v. **Gheorghie** ~.
Năvrăpeşti, sat; <ţ. Suceava; înglobat în Miroslăveşti, j. Iaşi>; locuri de case din ~ 321; mărturie pentru răscumpărarea unei părţi din ~ de către Nacul Brut 453; curtean din ~ 453; părţi din ~ vândute lui Nacul Brut 467, 468, 469, 470.
Neacşa, fiica lui Petrea, nepoata lui Jurjea; vinde împreună cu Toader, Chelsia şi Ionaşco părţi din s. Jigoreni lui Franţi 97.
Neacşa, soţia lui <Drăghici> Bogza şi mama Loghinei; fiica ei vinde o parte din s. Totoeşti 401.
Neaga, fiica lui Dobrin; vinde un răzor din s. Floreştii de Jos lui Irimie 241.
Neagoe, şoltuz de Bârlad; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Băicani 112; martor 131;
fost şoltuz, martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.
Neagoe, căpitan; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Gligoreşti şi Hălmăgeşti 111, 226; iscălitură 111.
Neagoe, fost pitar; martor la o vânzare din s. Gligoreşti 111.
Neagoe, fost postelnic, tatăl lui Dumitraşco Neagoe şi fratele Solomiei, cumnatul lui Voruntar fost comis; a împărţit moşii cu sora sa 237.
Neagra, pârâu; <în hotarul m-rii Bisericani, j. Neamţ>; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.
Neagul martor la o vânzare din s. Gligoreşti 111.
Neagul, negustor din Tecuci; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Neagul, nepotul lui ~ dă o parte din s. Buciumi 26.
Neagul, tatăl lui Nicoară din Stânceşti 314.
Neamţ, cetate <ţ. Neamţ; în or. Târgu Neamţ, j. Neamţ>; pârcălabi de ~ 4, 65, 271, 283, 327.
Neamţ, m-re; <în s. Mănăstirea Neamţ, c. Vânători-Neamţ>; ieromonah de la ~ traduce act (sec. XVIII) 249; episcop, retras la ~; egumen de ~ IV.
Neamţ (Niamţu), ţinut; sate şi selişti din ~ 7, 8, 43, 134, 168, 195, 213, 227, 237, 281, 283, 291, 293, 296, 300, 302, 323, 328, 342, 343, 347, 349, 365, 386, 387, 441, IV.
Neanciul, fiul lui Văsiiu, martor 241.
Neanea din Mihăileşti, martor la un schimb de moşii 166; sigiliu 166.
Neaniul (Neanul, Nenul), vornic de gloată; cumpără părţi din s. Zăvoiani şi Cârniceni 34, 298; dă lui Nistor Batişte o parte din s. Petreşti în schimbul unei părţi din s. Mihneşti 171, 229; primeşte întărire pentru părţile cumpărate în s. Hălăseni, Golăeşti, Mănăileşti, Roşiori, şi Băloşini 283, 302; scrie domnului despre alegerea hotarelor s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344; primeşte danie de la Hrizea părţi din s. Ulmeni şi Dieceni 429; a pus un stâlp de piatră în hotarul satului Ciureşti 311; a cercetat o pricină în s. Bărboşi 464; dă mărturie, martor 34, 138, 209, 217, 226, 272, 299, 386, 393, 431, 432, 454, 463, 473; iscălitură 138, 217, 386, 393, 431, 432, 463, 473.
Neanul, unchiul lui Dumitraşco şi al lui Vasilie; martor la vânzarea unei părţi dintr-o poiană cu prisacă aflată mai sus de Ghindăiul 428.

Neanul, v. şi **Neaniul**.
Nebojatco, v. **Costandin ~**.
Nebojatcu, v. **Nebojatco**.
Neca din Băloteşti, martor la vânzarea unei vii din dealul dinspre Spărieţi 156.
Nechifor din Mânzăşti, martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Nechifor din Vâştileşti, primeşte întărire pentru o parte din s. Vâştileşti, după judecata cu Toader, fiul Silitrarului 412.
Nechifor, chihaie; martor la o danie din Torceşti 324.
Nechifor, diacon; primeşte carte de apărare pentru un fânaţ din s. Iurghiceni, cosit fără drept de <Dumitru> Buhuş vistiernic 398.
Nechifor, fiul lui Ştefan şi nepotul de frate al mitropolitului Varlaam; vinde împreună cu tatăl său părţi din s. Băiceni, Oncani şi Turbureni, cumpărate de la Gheorghie Roşca lui Iorga vistiernic 348.
Nechifor martor la o vânzare din Bogdăneşti 12, 14.
Nechifor, nepotul lui Fratea; vinde împreună cu alte rude părţi din s. Horileşti lui Ştefan diaconul de la biserica domnească 95.
Nechil, fiul Tudorei, fratele Nastei şi urmaş al lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.
Nechita, aprod; martor la o vânzare din s. Forăşti 414.
Nechita din Totoeşti; dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.
Nechita, fiul lui Pântea şi fratele lui Andreiu; se judecă cu Vasilie Corlat cămăraş pentru stăpânirea seliştii Horeşti 233.
Nechita, tatăl lui Drăgan şi al lui Bălan; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Năvrăpeşti 467, 470.
Nechita, tatăl lui Gherman bătrânul, bunicul lui Toader Gherman; nepotul său primeşte întărire pe mai multe părţi din s. Cordăreni 92.
Nechita, ţigan, feciorul Condrei; a fost vândut de Cozmiţa şi soţia sa, Irina, lui Isari mare jitnicer 473.
Nechita, vătav al patriarhului; martor la vânzarea unor părţi din s. Cliceşti şi Ţigăneşti 186; iscălitură 186.
Necoară, armean, fiul lui Bacşa şi al Aşhatunei, fratele lui Luca, Bogdan şi al lui Anton; vinde împreună cu părinţii şi fraţii săi o vie la Cotnari lui Iordache <Cantacuzino> 289.
Necoară din Bârzeşti, soţul Agafiiei; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Bârzeşti, Buneşti şi Liudeşti 356.
Necoară din Suseni, martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.
Necoară, călugăr; vinde împreună cu alţii părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 287.
Necoară, fiul lui Sava din Ialoveni, tatăl lui Ştefan Cociorvă şi al lui Vasâlie, fratele lui Toder, al lui Creţul şi al Bălinei; fraţii şi fiii lui ~ răscumpără o parte din s. Săciteni 169.
Necoară, nepoţii lui ~ vând o parte din Drăguşeni 320.
Necoară, strănepotul lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Boăleanul; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle 232.
Necoară, v. şi **Nicoară**.
Necola, nepotul Dochiei; vinde împreună cu Tetea o parte din s. Şendreni lui Gheorghie <Dimuţă> negustor 196.
Necoră Nuradin, din Suceava, soţul Gulistanei, tatăl lui Necşo, Ivan şi al lui Donică 353.
Necorici; nepotul lui, Ionaşco, martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţingheşti 27.
Necoriţoaie, v. **Nicoriţoaie**.
Necşeni, sat; <pe Jijia, Necşeni, j. Botoşani>; Ana Tironeasa din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mereşti 139; martori din ~ 139; vătăman din ~ 139.
Necşo, fiul lui Necoră Nuradin şi al Gulistanei, fratele lui Ivan şi al lui Donică; vinde împreună cu mama şi fraţii săi două fălci de vie de la Cotnari lui Iordachi <Cantacuzino> mare spătar 353.
Necula din Iveşti; martor la o vânzare 83.
Necula din Lucăneşti; vinde partea lui din Lucăneşti lui Costantin Ciurea 21.
Necula, fiul lui Căzacul Capşea, fratele lui Dumitru; partea lui şi a fratelui său din satul Todereşti, ţinutul Cârligătura, cu loc de prisacă, a fost vândută lui Iorga mare vistiernic 56.
Necula, fiul lui Hilip şi al Anuşcăi; vinde împreună cu părinţii săi o parte din s. Bodeşti şi din seliştea Dăncești pe care le au de la fiica lui Başotă cel bătrân 386, 387.
Necula, fiul lui Toader; vinde partea sa din s. Buciumi lui Dumitraşco stolnic 26.
Necula, fiul lui Toma Birtoc şi nepotul agăi; vinde împreună cu fraţii şi rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca 329.

www.dacoromanica.ro

Necula, fiul Vărvarei; vinde părți din s. Buciumi lui Dumitrașco stolnic 26.

Necula, fratele lui Constantin; martor la o vânzare din s. Borzești 255.

Necula, popă din Piciorogani; martor la o vânzare din s. Căcăceni 284.

Necula Bărbo..., <om bătrân> din tg. Bârlad; mărturisește pentru vânzarea seliștii Negoești 131.

Necula Crucean, din Ionășăști; martor la vânzarea unor părți din Mihăilești și Todorești 313.

Neculae, fiul Nastasiei Brândzoaie; vinde împreună cu fratele său, Vasilie, părți din Mădârjeci, Văleșeni, Poieni și Micodini lui Vasilie Dicăș 93.

Neculae, v. și **Nicolai**.

Neculai, fiul lui Costantin Șușănăscul și fratele lui Mihăilă; se judecă împreună cu frații și alte rude ale sale pentru o parte din s. Docani, pierde 413.

Neculai, fiul lui Mafteiu Birtoc și fratele lui Andreiu; vinde împreună cu fratele și verii săi o parte din satul Drăgușeni 316.

Neculai, fiul lui Ștefan Drăguș; a vândut lui Grigorie postelnic partea tatălui său din jumătatea s. Miclești care se numește Berindiești 401.

Neculai, fiul lui Ursu pitar; chemat la judecată 170.

Neculai, fiul Marfei, nepotul lui Ignat și fratele lui Irimiica; primește întărire împreună cu rudele sale pentru părțil din s. Băliceni și Zmieni 461.

Neculai, fratele lui Ene sulger; mărturisește pentru stăpânirea unei părți din s. Ursăști 377.

Neculai, soțul Alexandrei, ginerele lui Caraiman fost vistiernic; vinde împreună cu soția sa jumătate din s. Joldești, pe Bașeu, cu loc de moară, ținutul Dorohoi, Saftei, soția lui Dumitrașco Șoldan 48.

Neculai Gheorma primește mărturie pentru cumpărarea unor părți din s. Bănilești 141.

Neculai Greceanu, agă (sec. XVIII); autentifică act 238.

Neculai Mavrichi, primește poruncă pentru cercetarea hotarelor poienilor spătarului Buhuș 427.

Neculai Măteeșescul, se judecă pentru stăpânirea unei jumătăți din s. Brăești cu urmașii lui Boris Braevici 462.

Neculai Murguleț, din Văscăuți; martor la o vânzare din s. Culiceni 158.

Neculai Sălitrariul, stăpân în s. Cotiujeni și Bârlinți 275.

Neculai (Niculai) **Ureche** (Urechi), spătar, nepotul lui Nestor Ureche, și nepot de frate lui Grigore Ureche; împarte împreună cu unchiul său și cu Nistor Batișteș moșiile rămase de la bunicii săi 42; stăpân în s. Bilavinți, Butici, Sinchieuți, Mitcău, Lățcani, seliștea Fundeni, Tâmpești, Dragomirești, Vulpești, Peperigi, Poicești, Drăgănești, Șchei, Hotinești, Păcurărești, parte din Lacurile Gemenele, Răcariul, Bezin, Giulești, Dănceșți, Chiei, Folțești, Hulubești, Zaiceoci, Scorțești, Glodeni și Brudurești 42; sigiliu 42; izvodul satelor ce au revenit lui ~ după împărțirea moșiilor cu unchiul său 43; martor la un schimb de moșii dintre Nistor Batișteș și Neaniul vornic de poartă 171; iscălitură 171; se judecă cu răzeșii din Holohoreni pentru încălcarea unor hotare 339; vinde lui <Grigore> Ureche spătar s. Șcheia 449, 450.

Neculăiasa, v. **Alecsandra ~**.

Neculcea, fiica Anesiei; vinde împreună cu frații o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.

Neculcea, fiul lui Onilă; a vândut lui Grigorie postelnic părți din s. Totoești și Nuorești 401.

Nedeiani, sat, <ț. Cârligătura; lângă Voinești, c. ~, j. Iași>; Mânjea din ~ martor la alegerea unor părți din s. Budești; Ion din ~ martor la alegerea unor părți din s. Budești 16; martor din ~ la cercetarea și vânzarea unei părți din s. Turbătești 390, 391; sătean din ~ martor la vânzarea unei case din s. Turbătești 368.

Nedejde, fiul Annei, nepotul Maricăi și strănepotul lui Burdul; vinde părți din s. Buciumi lui Dumitrașco stolnic 26.

Nedieni, v. **Nedeieni**.

Negoești, sat, <lângă s. Dragomirești, c. ~, j. Neamț>; în hotar cu s. Porcești, Bârjoveni și Prăjăști 178; sătenii din ~ urmași ai lui Crăciun Belcescul au adus la judecată un uric de la Alexandru cel Bun 435; sătenii din ~ se judecă cu Ștefan Boul pentru un loc din hotarul Strâmbilor și al Davidenilor 435.

Negoești, sat, ț. Vaslui; <înglobat în Codăești, c. ~, j. Vaslui>; părți din ~ vândute de Petrica și fiii acestuia și întărite lui Dumitru fost vornic 163.

www.dacoromanica.ro

Negoeşti, selişte de sat, ţ. Bârlad; <s. Banca, c. Banca, j. Vaslui>; vândută de urmaşii lui Prebici logofăt lui Scherlet şi Aiopul din Zorleni 130; în hotar cu s. Bojoräni 130; mărturie dată de târgoveţii din Bârlad pentru vânzarea seliştii ~ 131.

Negoşeni, sat; <s. Neguşeni, c. Roşiori, j. Bacău>; judecată pentru hotarul s. ~ 57.

Negre, martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.

Negrea, v. **Toader ~**.

Negrescul, rudă cu Guroaia; dă împreună cu aceasta o parte din s. Epureni lui Pantiul din Peresecina 194.

Negreşti, sat, <s. ~, c. Dobreni, j. Neamţ>; parte din ~ primită de Tănasie fost vornic, după împărţirea moşiilor 240.

Negreşti, sat, pe Bârlad, ţ. Vaslui; <or. ~, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Iorga mare vistiernic 434; parte din ~ întărită fiilor lui Dumitru fost vătav după judecată cu Simion Băisanul 457.

Negrilă, fiul lui Muşat şi tatăl lui Ciocan, bunicul Magdei; amintit într-o vânzare în s. Cârniceni 298.

Negrilă, paharnic; a vândut, împreună cu Toader paharnic, s. Tămăşeni, ţ. Fălciu, lui Pătru şi lui Vlaicu 64.

Negriteşti, sat, ţ. Neamţ; <s. ~, c. Podoleni, j. Neamţ>; părţi din ~ primite de Aniţa şi de soţul ei, Toma <Cantacuzino>, de Lupa şi soţul ei, Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 237.

Negruşea, fiica Sorei, nepoata lui Eremia Mladin şi strănepoata lui Ivaşco Mladin; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Mlădineşti 189.

Nelipeşti*, sat, <pe Miletin, ţ. Hârlău; lângă Lătăi, j. Iaşi>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă să stâlpească părţi din s. Lătăi 274; martor din ~ 285.

Nemerniceni*, sat; <ţ. Suceava; înglobat în s. Unceşti, j. Suceava>; parte din ~ vândută lui Ilie Şeptelici şi lui Gheorghie 128.

Nemeş*, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <probabil lângă Bumbăta, j. Ungheni, R. Moldova>; întărit lui Ursul vătav 71.

Neniul, v. **Neaniul**.

Nenul, v. **Neaniul**.

Nestor (Nistor) **Ureche**, fost mare vornic, bunicul lui Nistor Batişte; nepotul lui dă seliştea s. Mihneşti în schimbul unei părţi din s. Petreşti 171, 229.

Nestor, v. şi **Nistor**.

Netezi, top. în hotarul s. Sacaluşeşti; semn de hotar IV.

Niacşa, strămoaşa lui Vasilie Corlat fost cămăraş 64.

Nica din Micleşti; martor la dania făcută de Drojea nepotului său Moise 68.

Nican, nepotul lui Fratea; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Horileşti lui Ştefan diaconul de la biserica domnească 95.

Niceea (Nicheia), oraş; <în Asia Mică; azi Iznic, în Turcia>; în formula blestemului, 318 <Sfinţi> Părinţi de la ~ 119, 156, 254, 357, 405, 456.

Nichei, v. **Niceea**.

Nichita, fiul lui Ion Praznic; a vândut partea lui din s. Bogdăneşti lui Bechea pârcălab 12, 14.

Nicoară din Cătămăreşti, tatăl lui Gavril; fiul lui martor la o vânzare din s. Bălăceni 105.

Nicoară din Procelnici, a fost martor la dania făcută de Ştefan, fiul lui Ihnat, lui Vasilie Fugli, o parte din s. Lăzăreni 90.

Nicoară, călăraş; martor la vânzarea unei părţi din s. Zubriceni 456.

Nicoară, cumnatul lui Isac din Dumeni; a vândut lui Isaia o parte din s. Plopeni 466; primeşte întărire pentru o parte din s. Plopeni cumpărată de la Căzacul 466.

Nicoară, fiul lui Neagul; a vândut o parte din Stânceşti lui Bogdan diac 314.

Nicoară, fiul lui Titea şi nepotul lui Dragotă, tatăl lui Ionaşco; vinde o parte din s. Bumboteşti lui Toderaşco <Ianovici> mare logofăt 290.

Nicoară, fiul Soficăi din Jeverdeani; împreună cu sora, Anghelina, a vândut o parte din Mamurinţi lui Anghel 103.

Nicoară primeşte întărire pentru o parte s. Martineşti cumpărată de la Gligorie, după judecată B.

Nicoară, tatăl lui Ionaşco; fiul său vinde o parte din s. Bumboteşti 395.

Nicoară, unchiul lui Toader; judecă cu Pătraşco Ciogolea pentru a treia cumpără a treia parte din s. Plopeni de la Cazacul 80.

Nicoară vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca 329.

Nicoară (Necoară) **Bantăş**, tatăl lui Dumitraşco Bantăş, al Palaghiiei şi bunicul Nastasiiei; urmaşii lui vând părţi din s. Drăguşeni 432.

Nicoară Bechea, fiul lui Bechea cel bătrân, tatăl Anisiei; amintit într-o vânzare din s. Păstrăveni 297.

Nicoară (Brahă) **Brahă**, scrie zapisul unei învoieli 380; dă mărturie pentru împlinirea diatei lui Toader <Tăutul> 120.

www.dacoromanica.ro

Nicolai din Ghireni, tatăl lui Dumitraşco; a cumpărat o parte din s. Miculinţi de la nepoatele lui Vucico 364.
Nicolai (Neculae) din Iacobeşti, martor la vânzarea unei vii de la Cotnari 353; iscălitură 353.
Nicolai, fiul lui Tăutul din Cordăreni, fratele lui Solomon cămăraş şi al lui Gligori; primeşte împreună cu fraţii săi carte de apărare pentru o jumătate din s. Săpoteni 236.
Nicolai Drăguş, fost vornic; dă mărturie, martor la o învoială 380; iscălitură 380.
Nicoreşti, sat, <c. ~, j. Galaţi>; martor din ~ la o vânzare din s. Dingani 66; popi din ~ 193, 471.
Nicoriţă Brahă, v. **Nicoară Brahă**.
Nicoriţoaie a primit poruncă de la Miron Barnovschi voievod să-i plătească lui Mihail Fortuna nişte boi daţi domniei 181; ocinile ei au fost dăruite de Vasilie <Lupu> lui Mihail Fortuna şi lui Apostol Catargiul 181, 182, 183.
Nicşeni (Necşăni), sat; <c. ~, j. Botoşani>; act de la Vasilie Lupu menţionat într-o anafora pentru împresurarea moşiei ~ şi Teişoara 426.
Nicula din Bălteni, martor la vânzarea unei părţi din s. Păniceşti 41, 208.
Nicula, vornic/namesnic de Bârlad; dă mărturie pentru vânzarea seliştii Negoeşti 131.
Niculenţi, v. **Miculinţi**.
Nistor, negustor din Iaşi, socrul lui Toader; ginerele lui a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Nistor, popă la biserica Sfântul Arhanghel; martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi 209.
Nistor (Nestor) **Batişte** (Baptista), nepotul lui Nestor Ureche, nepot de soră lui Grigore Ureche şi văr cu Neculai Ureche; împarte cu unchiul şi cu vărul său moşiile rămase de la bunicii săi 42; stăpân în Brăteşti, Fedeleşeni, Brătuleni, Cobăceni, Căzăneşti, Potlogeni, Cozmeşti, Posadnici, Nămăeşti, Ciureleşti, Coţmăneşti, Bădeni, Mihneşti, Cioltani, Mohorâţi, Lărgeni, parte din Lacurile Gemene şi s. Răcariul, Bezin, Bărboşi, Fundeni, Drăgăneşti, Ciolăneşti, Prajila, Steredzeni şi Giugastri 42; dă lui Neaniul vornic de poartă seliştea Mihneşti în schimbul unei părţi din s. Petreşti şi a unei sume de bani 171, 229; sigiliu 42, 171; iscăleşte cu litere latine 42, 171.
Nistor, v. şi **Nestor**.
Nistru, râu; sate pe ~ 65.
Niştiut, popă; martor la alegerea unei părţi din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98.
Niţul, martor la o vânzare din s. Soleşti 407.
Nohit, din Ionăşeni, fiul lui Toader Boziu, fratele lui Ilie şi al Chirvasiei; martor la o vânzare în s. Dingani 66; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.
Noureşti (Nuoreşti), sat, pe Vaslui, ţ. Vaslui; <lângă s. Coropceni, c. Ciorteşti, j. Iaşi>; parte din ~ vândută de Neculcea şi întărită lui Grigorie postelnic 401.
Novacăuţi, sat, ţ. Hotin; <probabil Naslavcea, j. Edineţ, R. Moldova>; parte din ~ dată în schimb de Gheorghie Ştefan lui Toma sulger 124.
Novoseliţa, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina; c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; martor din ~ la o vânzare din s. Martineşti 305.
Nucului, v. **Fântâna ~**.
Nuor din Bogdăneşti, martor la o vânzare 12, 14.
Nuor din Telineşti, fratele lui Ionaşco; martor la vânzarea seliştii Negoeşti 130; sigiliu 130.
Nuoreşti, v. **Noureşti**.
Nuradin, v. **Necoră ~**.
Nuţul bătrân, tatăl lui Gherasimu; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

O

Oană (Iona, Ona) <de la Tulova>, vornic de Suceava; a avut ispisoc de împărţeală pentru s. Răciuleşti; urmaşii lui ~ au vândut o parte din s. Răciuleşti 276.
Oancea din Turbăteşti, soţul Titianei şi ginerele lui Toader Iachim; cumpără împreună cu soţia sa o casă din s. Turbăteşti de la socrul său 368, 390; primeşte întărire pentru partea lui Marco din s. Turbăteşti după judecată cu Vasilie Corlat 391, 392; martor hotarnic în s. Budeşti 16.
Oancea, urmaşii lui ~ primesc întărire pe o parte din s. Bârjoveni 190.
Obârşie, sat; <Obârşia, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; om din ~ dă o parte din s. Slipoteni 35.
Obârşie, top.; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373, 399.

www.dacoromanica.ro

Obârşieni, sat, <Obârşeni, c. Voineşti, j. Vaslui>; martor din ~ la o vânzare din Luceşti 408.
Obcină, top.; în hotarul unei părţi din s. Vişniţa 230.
Obrejie, fiul lui Miron din Iurghiceni; tatăl său dăruieşte pentru sufletul lui o parte din s. Iurghiceni cu loc de casă 459.
Obrejie, nepotul lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu rudele sale o parte din satul Drăguşeni lui Andoca 319, 329.
Obrejie (Obrejie), nepotul lui Trif; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Ţigăneşti 246, 247.
Ocolina, top.; în hotarul unei părţi din s. Vişniţa 230.
Odochia, fiica lui Mitre, mama lui Scânteie 283.
Odochia, împreună cu alţii părţi din satele Cureni şi Gheţăoani, pe Miletin, lui Costantin vornicul 285.
Odochia, mama Frăsinei şi bunica Maguţei Mălăiasă; nepoata ei primeşte întărire pentru o parte din s. Vepreuca 235.
Odochia, mama Măricăi şi bunica lui Samson; nepotul ei a vândut o parte din s. Şăndreni 199.
Odochia, sora lui Pătraşco; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Hălăseni 302.
Odochia Angheloae, mama Ilenei, soacra lui Lupul Tăutul 47.
Odochiia, fiica Agafiei şi sora Antemiiei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Găgeşti 455.
Odochiia, fiica lui Simion şi a Măriicăi, nepoată de frate lui Avram şi sora Chelsiiei; vinde împreună cu mama şi cu sora ei o parte din s. Căcăceni 284.
Odochiţa, fiica Anuşcăi, nepoata lui Pătraşco Banul şi strănepoata lui Pănteleiu Banul, nepoată de soră Irinei; vinde împreună cu fraţii ei părţile lor din s. Cucuteni şi Bărboşi lui Ştefan Moimăscul şi mătuşii ei, Irina 207.
Odochiţa, fiica lui Toader Coşuteanul, nepoata lui Ivanco pisar şi strănepoata lui Matiaş vameş, sora lui Vasilie Coşuteanul, a lui Isac aprod, a lui Pavel şi a Ilenei; vinde împreună cu fraţii ei o jumătate din s. Budzeni 363.
Odohia, sora lui Jerian; martoră la vânzarea unei părţi din Cătănaşi 88.
Oglindeşti*, sat; <lângă Oglinzi, c. Răuceşti, j. Neamţ>; împărţit între fiii şi surorile lui Vasilie Mihăilescu 33, 240.
Oglindzi, v. **Oglinzi**.
Oglinzi (Oglindzi), sat, <ţ. Neamţ; c. Răuceşti, j. Neamţ>; împărţit între fiii şi surorile lui Vasilie Mihăilescu 33, 240.
Oişte din Oişteni, a pierdut actele vechi ale s. Ciureşti şi Ungheni 40.
Oişteni, sat, <pe Rezina, inclus în Cetireni, c. ~, j. Ungheni>; sătean din ~ a pierdut actele vechi ale s. Ciureşti şi Ungheni 40.
Olan din Cotela, martor la o vânzare din s. Voicouţi 223.
Olena, fiica Todosiei şi nepoata Nastasiei; vinde împreună cu fratele ei o parte din s. Bulboci 297.
Olena, partea ei din s. Lucoviţa 62.
Olovăţ, v. **Volovăţ**.
Ona, v. **Oană**.
Onaca a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Onaca din Beneşti, martor în s. Berteşti şi Hănăseni 215, 446.
Onăşcani, sat, <Onişcani, c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; săteni din ~ stăpâni ai unor părţi din s. Ciureşti 217, 218.
Oncani*, sat, <ţ. Covurlui; lângă Crăieşti, c. Vârlezi, j. Galaţi>; popă din ~ 88.
Oncani, sat, ţ. Hârlău; <înglobat în Orăşeni Deal, c.s. Puteşti, m. Botoşani, j. Botoşani>; a fost împărţit între fraţii lui Costantin Roşca 348.
Onceşti, sat, <Coada Stâncii, c. Bosia, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute de fiii lui Prodan din Mihăilăşea lui Gligorie din Tabără 15.
Onceşti, sat, <ţ. Neamţ; Unceşti, c. Secuieni, j. Neamţ>; Mătei din ~ cumpără părţi din Filipeşti 410.
Onciul din Şeleşeu; martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni 110.
Onciul, fiul lui Ivaşco Bobici şi bunicul lui Andreica diacon; nepotul lui ~ cumpără o parte din s. Bobeşti de la nepoţii Romănesei; stâlpul lui ~ din s. Bobeşti 224.
Onciul, fiul Tudoscăi, nepotul ..., fratele lui Dumitraşco Copaci; vinde o parte din s. Mileşti lui Ilea spătar 46.
Onciul, fost pârcălab; s-a judecat cu Dumitraşco şi cu Ştefan Rugină pentru stăpânirea unui loc de la gura Jidovcăi, pierde 143; primeşte poruncă să aleagă împreună cu Gociul de Dorohoi părţile din Săpoteni stăpânite de Pătraşco Ciogolea 351.
<Onciul> Haleţche, tatăl Dumitrei; fiica lui ~ a vândut o jumătate din s. Puţureni 448.

www.dacoromanica.ro

Onciul (Onciu) **Iuraşcovici**, fost staroste; a hotărnicit o parte din s. Lucoviţa 62; mărturiseşte pentru alegerea unor părţi din s. Zastavna, Boianciuc şi Toutrea 159, 160; iscălitură 159; sigiliu 159.
Onciul Moţoc, fiul lui Ion Moţoc, fratele lui Toader Moţoc, tatăl Ilenei Cujboaia şi socrul lui <Ionaşco> Cujbă; fiica lui ~ vinde părţi din s. Iacobeni şi s. Broşteni 2, 5, 6, 63.
Onciul, v. şi **Miron** ~, **Vasilie** ~.
Oneşti*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Păuşeşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Onigaş, v. şi **Ionaşco** ~.
Onigăşoaie, v. **Anghielina** ~.
Onilă, tatăl lui Neculcea; fiul lui ~ a vândut părţi din s. Totoeşti şi Nuoreşti 401.
Onişoaia, a vândut o parte din s. Cucorăni cu loc de casă lui Pană negustor 24.
Oniţă (Ionuţ) **Dudon**, din Hălceni, fratele popii Dudon din Hălceni; martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.
Onofreiu din Procelnici; a fost martor la o danie din s. Lăzăreni 90.
Onufrie, menţionat într-o însemnare din veacul XVIII 180.
Onufrie, popă din Grămeşti; dă mărturie pentru împlinirea diatei lui Toader <Tăutul> 120.
Onuţul, parte din s. Husieni rămasă de la ~ 297.
Opcina Grohotişului, munte; în hotarul unui loc din braniştea domnească dăruit m-rii Pângăraţi 374, 399.
Opcina Măgurii, top.; în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 374, 399.
Oprea, martor la o vânzare din s. Păniceşti 208.
Oprea, fost pârcălab; martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni 110.
Orăş, fiul Loghinei; a vândut împreună cu mama o parte din Prigorceni lui Apostol Cehan 82, 83.
Orăşeni, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Orăşeni, reg. Cernăuţi>; om din ~ se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Bezeräceni 147.
Orăşeni, sat, <ţ. Hârlău; Orăşeni Vale, c.s. Curteşti, j. Botoşani>; slugă domnească din ~ primeşte pruncă să facă hotarnică în s. Tocileni 19.
Orbic, râu; sate pe ~ 297.
Orbul, v. **Tofan** ~.
Orhei, cetate; <c. Trebujeni, j. Orhei, R. Moldova>; pârcălabi de ~ 65.
Orhei, ţinut; loc de sat în ~ 359; sate în ~ 15, 42, 43, 65, 130, 194, 237, 291, 293, A, B.
Oseşti, sat, pe Cneja; jumătate din ~ vândută lui Sava Ţopa 337.
Ospenie, v. **Adormirea Maicii Domnului**.
Ostafie, strămoşul lui Mihalcea 40.
Ostahi, se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Borosăni 18.
Ostăpceni, sat, pe Prut, ţinutul Dorohoi; <Româneşti, c. ~, j. Botoşani>; mai jos de târgul Ştefăneştilor între Băscăceni şi Rânghileşti 314; a fost dăruit şi cumpărat de Iuri în zilele lui Ion vodă 314; întărit urmaşilor lui Iuri, Andronic Bogdan şi rudelor acestuia 314; acte pentru ~ pierdute în domnia lui Ştefan Tomşa 314.
Ostopceni*, sat, ţ. Iaşi; <lângă Rădeni, c. Trifeşti, j. Iaşi>; într-un opis de documente din sec. (XIX) 308.
Oteţi, v. **Părinţi**.
Otici, sat; <Galeru, c. Horgeşti, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din Tomuzeni 119.
Oţa, v. **Stan** ~.
Oţel, v. **Dumitraşco** ~.
Oţeleni, sat; <c. ~, j. Iaşi>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Răcămuş 245.
Oţeleni, sat; <c. Hoceni, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.
Ouşor, deal; în hotarul s. Draxini 358.

P

Paholcea din Tomeşti, tatăl lui Vasilie; fiul său a fost martor la o danie din s. Iurghiceni 459.
Paholcea, v. şi **Vasilie** ~.
Pahomie, v. **Vasilie** ~.
Pahulcea, v. **Paholcea**.
Paladi, v. Costantin ~, Toader ~.
Palaghia, v. **Eremia** ~.
Palaghiia, fiica lui Nicoară Bantăş, sora lui Dumitraşco Bantăş, mătuşă Nastasiiei; vinde împreună cu fratele şi cu nepoata ei părţi din s. Drăguşeni lui Andoca <zlătar> 432.

www.dacoromanica.ro

Palaghiia, fiica lui Toader, nepoata lui Eremia Mladin şi strănepoata lui Ivaşco Mladin; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Mlădineşti 189.
Paleologu, v. **Dumitrachi Chiriţă** ~.
Panaghia, m-re la Halchi; m-rea Aron Vodă metoh al m-rii ~ 379; călugăr de la ~ 379; obroc anuar dăruit m-rii ~ 379.
Panaite Buzdugan, se judecă pentru stăpânirea moşiei Drăguşăni (sec. XIX) 334.
Pană, paharnic; cumpără o parte din Cătănaşi de la Jerian 88.
Pană, vămăşel din Iaşi; a vândut lui Gligorie o casă cu loc 152.
Pană Caceaun, staroste de negustori; primeşte mărturie pentru părţile sale din s. Cândeşti alipite s. Cucorăni 24; a fost chezaş la despăgubirea unui furt de cai 24; cumpără o parte din s. Cândeşti 308; martor în Iaşi 209, 431; iscăleşte greceşte 431.
Pană, v. şi **Penişoară**.
Panga, martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor 254.
Pantenco, v. **Grigorie** ~.
Pantiul din Peresecina, primeşte întărire pentru o parte din s. Epureni primită ca despăgubire pentru furtul a nouă iepe 194.
Pantocrator, v. **Todireni**, m-re.
Papp Alexander, translator; traduce act (sec. XVIII) 230.
Para (Paras, Pară), pârcălab de Galaţi; martor la vânzarea unor părţi din s. Tomuzeni 118, 119; martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor 254; iscălitura în lb. greacă 119, 254.
Paras, v. **Para**.
Parasca, mama lui Samuil, Alexiia, a lui Ionaşcu şi a lui Florea, urmaşă a lui Oană vornic; fiii ei au vândut împreună cu rudele o parte din s. Răciuleşti 276.
Parasca, nepoţii ei vând o parte din s. Brătuleni lui Vasilie Roşca 444.
Paraschiv, feciorul popii Iane din Galaţi, soţul Cârstinei, ginerele lui Alexa din Galaţi şi tatăl lui Ianachi; martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119; vinde împreună cu soţia o vie de la Vadul Ungurilor 254.
Paraschiv, fost sulger; martor la o vânzare din s. Voicouţi 223.
Pară, v. **Para**.
Partenie, călugăr; martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţinghesti 27.
Partenie, egumen; ctitorul m-rii Soveja 167; m-rea făcută de ~ primeşte danie de la Ursul Vartic două mori 167.
Parvana, v. **Iane** ~.
Pascal, nepotul lui Ghidul din Prigorceni; a vândut lui Răcoviţă Cehan o parte din s. Prigorceni 331, 332; dă mărturie că are de plătit o datorie lui Răcoviţă Cehan logofăt 332.
Paţea, ginerele lui Farmachie fost vornic; dă lui lui Avram o parte din s. Mişloceni în schimbul unei părţi din s. Sascut 166; sigiliu 166.
Pavăl, diac; scrie acte domneşti în limba română 382, 351, 403; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Mlădineşti 189.
Pavăl din Tocsăbeni; martor la o vânzare din s. Păniceşti 41.
Pavăl din Vlădeni; martor la o vânzarea unor părţi din s. Cureni şi Gheţăoani 285.
Pavăl, fiul Irinei, nepotul lui Petrea şi strănepotul lui Irimia, fratele lui Dumitraşco, al Tudoscăi şi al Gaftonei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Tupilaţi lui Toma <Cantacuzino> 282.
Pavăl, fiul lui Drăgăilă din Mădârjeşti; martor la vânzarea unor părţi de moşie din Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.
Pavăl, fiul lui Ionaşco şi nepotul Maicăi, strănepotul lui Eremia Mladin; vinde împreună cu tatăl şi cu rudele sale o parte din s. Mlădineşti 189.
Pavăl, fiul lui Stănilă şoimar, fratele lui Vasilie, Ştefan şi al Frăsinei; se judecă cu Safta Şoldăneasa pentru s. Popeşti 49; partea lui ~ din s. Unguraşi a fost zălogită Saftei Şoldăneasa 213.
Pavăl, martor la o vânzare din s. Crăiceni şi Tomceşti 442.
Pavăl, fost pârcălab; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şendreni 199; a cercetat o pricină în s. Coţimăneşti 402.
Pavăl, soţul Irenei; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Ţoscane 406.
Pavăl (Pavel) **Albotă**, fratele lui Costandin <Albotă>; vornic de poartă; dă mărturie 5;
fost vornic de poartă; dă mărturie pentru vânzări din s. Fâşcani, Bobeşti şi Puţureni 200, 340, 448; cercetează o pricină pentru un loc de casă 454; participă la împărţirea moşiilor între urmaşii Vărvarei şi ai Tudorii 451; i-au fost pierdute 50 de oi 204; primeşte zălog o parte din s. Medeeşti 204;

www.dacoromanica.ro

fost jitnicer; dă mărturie pentru alegerea hotarelor unor moşii 126; iscălitură 5, 126, 200, 340, 448.
Pavăl, v. şi **Pavel**.
Pavel, episcop, retras la m-rea Neamţ; dă mărturie IV.
Pavel, fiul lui Toader Coşuteanul, nepotul lui Ivanco pisar şi strănepotul lui Matiaş vameş, fratele lui Vasilie Coşuteanul, al lui Isac aprod, al Ilenei şi Odochiţei; vinde împreună cu fraţii săi o jumătate din s. Buzeni 363.
Pavel, fiul popii Ionaşco din Căutişeni; se judecă pentru încălcarea hotarului s. Căutişeni dinspre Negăşeni 57.
Pavel, popă din Nicoreşti; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Docani 193.
Pavel (Pavăl) **Debrici** (Debriţ), polcovnic la Mitropolie (sec. XVIII–XIX); copiază act 151; traduce acte 264, 314.
Păciceni, sat, ţinutul Tigheci; <probabil Paşcani, c. Manta, j. Cahul>; aflat după împărţirea moşiilor în stăpânirea lui Grigore Ureche 42.
Păcurar, bunicul lui Văsiian, fiul lui Monpoleianul, şi a lui Vasilie, fiul lui Mănăilă 56.
Păcurar, diac; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.
Păcurar din Ştefeni, se judecă pentru nişte iazuri din s. Scorţeni şi Ştefeni 148; i s-a făcut pagubă la un heleşteu 148.
Păcurar din Verşeni, dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.
Păcurar, fiul lui Petriman din Sărăţeni şi fratele lui Chirica; vinde împreună cu fratele său nişte ţigani Tofanei Costăchioaia, după judecată 257.
Păcurar, fiul lui Talaşco; vinde împreună cu rudele sale două părţi din s. Tomuzeni lui Iacomi pârcălab 118.
Păcurar, fiul Martei; vinde împreună cu rudele sale două părţi din s. Tomuzeni> lui Iacomi pârcălab 118.
Păcurar, martor la o vânzare din s. Crăiceni şi Tomceşti 442.
Păcurar, tatăl lui Vasilie 283.
Păcurar, vie din ţarina lui ~ dată zestre de Gligorcea Pisăvschie fiicei sale 129.
Păcurar Horceag, socrul lui Ştefan Chirculescul; martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Păcurar, v. şi **Simion** ~.
Păduche, top.; în hotarul moşiei m-rii Japca 1; v. şi **Sănătăuca**.
Păniceşti* (Păniiceşti), sat, <probabil lângă Taxobeni, c. Horeşti, j. Bălţi, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Ionaşco Cujbă 41, 208; parte din ~ întărită lui Ionaşco Cujbă 438, 439; case făcute fără drept pe hotarul s. ~ 439; preuteasă din ~ 41.
Păntelei (Păntileiu, Păntilie) **Barbovschi** (Barboţchi, Barbouschi), vinde împreună cu rudele o parte din s. Cordăreni 92; răscumpără de la Pătraşco Ciogolea o jumătate din s. Puţureni 448; martor 47, 203. 305.
Păntelei Banul, tatăl lui Pătraşco Banul şi bunicul Anuşcăi şi al Irinei; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Cucuteni şi Bărboşi 207.
Pănteleiu, fiul lui Şendrea vătăman; martor la vânzarea unei părţi din s. Cândeşti 475.
Pănteleiu, răzeş din Lăzoreni; se judecă cu Vasilie Fugli pentru o parte din acel s. 472.
Păntilie, v. **Păntelei**.
Păparea de Mihăilaşea, martor la vânzarea seliştii Negoeşti 130; sigiliu 130.
Părasca, fiica Anesiei; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Părasca, fiica Draghinei, nepoata lui Corju; vinde împreună cu fratele său, Bilăi, părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.
Părasca, mama lui Gheorghiţă, a Avrămiiei, Mariţei, Chelsiiei şi a lui Toader; copiii ei vând partea ei din s. Mihăeşti pentru a plăti o duşegubină a Mariţei 278.
Părasca, sora lui Vasilie Mihăilescul, a Dochiţei, a Nastasiiei şi a Tudoscăi; împarte moşiile cu surorile şi cu nepoţii de frate 33, 240.
Părasca, soţia lui Arbure şi mătuşa lui Ionaşco din Vorona; se judecă cu nepotul ei pentru plata unei duşegubine, pierde 382.
Părhăuţi, sat; <c. Todireşti, j. Suceava>; parte din ~ cu casă şi cu pivniţă primită de Irimia Murguleţ după împărţirea moşiilor 383.
Părinţi, v. **<Sfinţi>** ~ de la Niceia.
Părpăuţ, v. **Istratie** ~.
Părul, la Muncel; în hotar ~ 399.
Părul, top.; vârful ~ în hotarul locurilor din branişte dăruite m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 374, 399.
Păscariul, v. **Vasilie** ~.

Păscălina, fiica lui Petrica, soţia lui Şaropul, sora lui Mihăilă, a Anesiiei şi a Măricăi şchioapa; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii ei o parte din s. Negoeşti lui Dumitru fost vornic 163.

Păscălina, sora lui Dumitru şi a popii Vasilie; primeşte de la fiii lui <Dumitru> Goia împreună cu fraţii ei o parte din s. Rusi în schimbul unei părţi din s. Doljeşti 393.

Păstrăveni*, sat; <lângă Iteşti, c. Bereşti-Bistriţa, j. Bacău>; săteni din ~ au vândut părţi din s. Hălăseni 302.

Păstrăveni, sat pe Topoliţa, ţ. Neamţ; <c. ~, j. Neamţ>; cumpărat de Gavril <Coci> 297.

Păşcan din Popeşti, martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.

Păşcani*, sat, <lângă Oneşti, c. Plugari, j. Iaşi>; martor din ~ la o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 287, 288.

Păşcani*, sat; <lângă Găiceana, c. ~, j. Bacău>; oameni din ~ martori la o tocmeală din s. Năglupeşti 157.

Păşcănei, sat; <m. Paşcani, j. Iaşi>; locuri de case din ~ vândute 321.

Păşco, diac; scrie poruncă domnească 274.

Pătica, fost şoltuz de tg. Bârlad; mărturiseşte pentru vânzarea seliştii Negoeşti 131.

Pătraşco, aprod din Miroslăveşti, dă mărturie pentru pricina dintre sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435; zapisul răscumpărării unei părţi din s. Năvrăpeşti scris în casa lui ~ 453.

Pătraşco (Pătrăşcan), fost cămăraş, cere să i se aleagă partea din s. Burduşeşti cumpărată de la Ion Dărăbanul 98; primeşte mărturie pentru stăpânirile din s. Şoldeşti 99; martor la o vânzare din s. Gligoreşti 111; dă mărturie pentru locul din s. Ţigăneşti stăpânit de m-rea Bistriţa 248; iscălitură 111, 248.

Pătraşco, căpitan; martor în s. Bălăceni 107.

Pătraşco, condicar; semnează act 23.

Pătraşco, diac; scrie act domnesc în limba slavonă 21, 271; scrie act domnesc în limba română 226; dă mărturie pentru alegerea unor părţi din s. Ţigăneşti 247.

Pătraşco din Băleşti, scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Prigorceni 331.

Pătraşco din Hlăpeşti, martor la vânzarea unor părţi din s. Giurcani 371.

Pătraşco din Procelnici; a fost martor în s. Lăzăreni 90.

Pătraşco, fiul Anuşcăi, nepotul lui Pătraşco Banul şi strănepotul lui Pănteleiu Banul, nepot de soră Irinei; vinde împreună cu fraţii săi părţile lor din s. Cucuteni şi Bărboşi lui Ştefan Moimăscul şi mătuşii sale, Irina 207.

Pătraşco, fiul lui Petric, fratele lui Baico şi al Elincăi; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Corjouţi 297.

Pătraşco, fiul lui Toma Birtoc şi fratele Dumitrei; vinde împreună cu sora şi cu verii săi o parte din satul Drăguşeni lui Andoca <zlătar> 316, 329.

Pătraşco, fiul Lupei din Mirosloveşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 453, 467, 468.

Pătraşco, fiul Nastasiei şi fratele Tudoscăi; a vândut împreună cu sora sa o parte din s. Hălăseni 302.

Pătraşco, fiul Urâtei şi fratele lui Dumitraşco; vinde împreună cu fratele său părţi din s. Bulboci 297.

Pătraşco, fratele Odochiei; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Hălăseni 302.

Pătraşco, ginerele lui Grigoraşco uricar; se judecă împreună cu rudele cu urmaşii lui Hilimon pentru stăpânirea unei părţi din s. Borâle 232.

Pătraşco, fost pârcălab de Hotin, bunicul Todosiiei şi străbunicul lui Vasilii, Ionaşco şi al lui Gligori 349; nepoata sa vinde o jumătate din s. Năneşti 349.

Pătraşco, pârcălab de Putna şi fost postelnic; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălmăgeşti 226; vinde s. Ipoteşti după judecată 297; dă mărturie pentru o stăpânire din s. Bobeşti 340.

Pătraşco, popă din Ghireni; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.

Pătraşco, strănepotul lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle, pierde 232.

Pătraşco, vătav, fiul lui Mihăil şi nepotul lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu fraţii săi partea din Drăguşeni ce o au de la bunicul lor 315, 329; iscăleşte 315.

Pătraşco, vornic de poartă; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Iugani; iscălitură; sigiliu 138.

Pătraşco Banul, fiul lui Păntelei Banul, tatăl Anuşcăi, al lui Vasilie Banul şi al Irinei, socrul lui Ştefan Moimăscul şi bunicul lui Andrei şi al lui Pătraşco; nepoţii lui ~ au vândut lui Ştefan Moimăscul o parte din s. Cucuteni 206, 207; nepotul lui ~ vinde o parte din s. Vartici 210.

www.dacoromanica.ro

Pătraşco Başotă, fost mare logofăt; dă mărturie pentru împărţirea unor moşii 33; vinde lui Toma <Cantacuzino> părţi din s. Cogeşti 228, 244.
Pătraşco Berchez de Comăneşti, martor la diata lui Ion de Lăcina 357; iscălitură 357.
Pătraşco Berciul, aprod, primeşte întărire pentru o parte din s. Corneşti 106; i-au fost încălcate părţile din s. Corneşti şi Căbiceni 205; scrie zapisul vânzarii unei părţi din s. Bobeşti 224.
Pătraşco Boldescu, fost armaş; împuternicit să cheme la judecată pe sătenii care au vândut părţi din s. Scânteia m-rii Bârnova 292; vinde lui Andoca zlătar o parte din s. Drăguşeni 318, 329; a vândut satul Scânteia 327; se judecă pentru vecini V.
Pătraşco Brăteanul, martor la vânzări din s. din s. Zubriceni şi Hăneşti 424, 456.
Pătraşco Brut, cumpără împreună cu Nacul Brut două locuri de casă în Năvrăpeşti 321, 469.
Pătraşco Ciogolea (Ciogole), fost şetrar şi fost logofăt <al treilea>; cumpără seliştea Bădeuţi 80; se judecă pentru o parte din s. Plopeni 80; martor la hotărnicirea din s. Săpoteni şi Leveni 110; stăpân în Bobeşti, Săpoteni şi Pomârla 340, 351, 388; întoarce lui Păntelei Barbovshi o jumătate din s. Puţureni 448; om din slobozia lui ~ 340; dă mărturie, martor 5, 217, 272; iscălitură 5, 110, 217, 272; sigiliu 272.
<Pătraşco> Danovici, ureadnic, soţul Irinei; se judecă pentru părţi din s. Starosilţi cu Udrea Gânscă, pierde 100.
Pătraşco (Petraşco) **Goian**, fratele lui Toader; martor la o vânzare din s. Hroşăuţi 104; martor la o vânzare din s. Mogoşeşti 394.
Pătraşco Hăugul scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Piciorogani 284.
Pătraşco Milşcu, aprod de târgul din Iaşi; cumpără părţi din s. Popeşti de la Grigorie Hermeziu 23.
Pătraşco Scânteie, nepoţii lui ~ vând o parte din s. Drăguşeni 319, 329.
Pătraşco <Şoldan>, fost mare logofăt, socrul lui Răcoviţă Cehan logofăt al doilea şi al lui Iordache Cantacuzino; a cumpărat de la călugărul Gherghintie nişte vii la Cotnari; ginerele său vinde vii din Dealul Mândru 252; scrisoare lui de mărturie adusă la o judecată 358.
Pătraşco Ţântă (Ţintă), martor la împărţirea unor moşii 47; martor la vânzarea unor părţi din s. Horoşăuţi şi Martineşti 104, 305.
Pătraşco Udrea, tatăl lui Vasilie Udrea; fiul lui ~ se judecă pentru stăpânire din s. Starosilţi 100; a vândut lui Costantin Roşca s. Turbureni 348.
Pătraşcu, diacon; scrie o mărturie hotarnică pentru părţile din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângăraţi 191.
Pătraşcu, hotnog; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.
Pătrăşcan din Ţigăneşti, martor la o vânzare din acel s. 246, 247, 248.
Pătrăşcan, fiul lui Tăutul logofăt, nepot de văr şi fiu de suflet al lui Toader din Bălileşti, tatăl lui Toader Tăutul; a primit o parte de moşie şi un mânz prin diata tătălui său de suflet 120.
Pătrăşcan, v. şi **Pătraşco**.
Pătrăşcăneasa, v. **Sora** ~.
Pătrăşcuţ, v. şi **Pătraşco**.
Pătru, fiul lui Crăciun Belcescul; strămoş al sătenilor din Negoeşti 435.
Pătru, strămoşul lui Vasilie Corlat fost cămăraş, al Irinei, şi al Anei, rudă cu Gagea şi Vlaicu; a cumpărat, împreună cu Vlaicu, s. Tămăşeni 64.
Pătru, v. şi **Petru**.
Pătruşco Dzamă, din Văsiani; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Păţăşti, familie; partea lor din s. Borzeşti vândută lui Dumitraşco Comşa 255.
Păulel, v. **Lupul** ~.
Păun, tatăl lui Petrea Păun; partea fiului său din din s. Bogdăneşti 12.
Păun, v. şi **Petrea** ~.
Păuneşti, sat; <ţ. Putna; c. ~, j. Vrancea>; săteni din ~ martori la vânzarea unor părţi din Mihăileşti şi Todereşti 313.
Păvăl, fiul Nastasâiei, nepotul lui Urlic şi strănepotul lui Boris Braievici; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţi din s. Dumeni, Epureni şi Ungureni 375.
Pânceşti*, sat, <azi în Ucraina, lângă Bănila, c. ~, r. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; livadă descălecată în hotarul vadului s. ~ vândută lui Luchiian 422.
Pângăraţi, m-re <ţ. Neamţ; în c. ~, j. Neamţ>; se judecă pentru nişte poieni cu s. Dărmăneşti 10; stăpâneşte părţi din s. Mogeşti 191; hotarele locului m-rii ~ din braniştea de la munte 373, 374; locul m-rii ~ hotărnicit de Vasilie Banul 399; cere să se stabilească vechile hotare ale s. Silişte 440, 441; egumeni de la ~ IV.

www.dacoromanica.ro

Pânte, v. **Carâmbu ~.**
Pântea din Buoreni, fiul lui Ivanco, tatăl Sofiicăi şi al lui Toader din Buoreni; a cumpărat o parte din s. Buoreni 232; urmaşii lui se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Borâle 232.
Pântea din Ghermăneşti, primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Pântea Ghigul se judecă pentru un loc de casă cu Carpu fost popă, pierde 454.
Pântea, medelnicer; tatăl lui Mirăuţă, Ghiniia, al Mariei şi al Dochiţei; copiii lui ~ vând o parte din s. Totoeşti 401.
Pântea, tatăl lui Nechita şi Andreiu; fiii lui ~ se judecă pentru stăpânirea seliştii Horeşti, pierd 233.
Pântelei, v. **Păntelei.**
Pânteleiu, popă din Başeu; martor la diata lui Ion din Lăcina 357.
Pârâul Alb, pârâu; <afluent al Moldovei la Tupilaţi, j. Neamţ>; s. pe ~ 168.
Pârlea, v. **Podul lui ~.**
Pârlea, via lui ~ în hotarul unei părţi din s. Vorniceni 370, 445.
Pârvul, soţul Costinei şi tatăl lui Toader Pârvul; fiul său se judecă pentru s. Soloninca Cotela 231, 330.
Pârvul, v. şi **Toader ~.**
Peiceasa, cneaghina lui Peicul fost sulger; vinde jumătate din s. Năneşti lui Toderaşco <Ianovici> 300.
Peicul, fost sulger; soţia sa vinde jumătate din s. Năneşti 300.
Pelin, v. **Drăgan ~.**
Penişoară (Pană), fost vistiernic şi cămăraş, fratele Alexandrei; a venit de la Ianina din Rumelia 251; a cumpărat de la Anghelina Barnovshi o parte din s. Frijeni 250, 251, 397; sora lui ~ a vândut o parte din s. Frijeni 250, 397.
Pentelei (Păntelei), tatăl Axiniiei şi al Maricăi; fiicele lui ~ vând o parte din s. Jidani 396.
Pentelei, v. şi **Păntelei.**
Pepelea, fiul Antemiei şi fratele lui Dumitraşco; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Bulboci 297.
Pepelea, iuzbaşă; dă mărturie pentru hotarnica unui loc al m-rii Bisericani de la Gârla Putnii cumpărat de la Crocioban 76.
Peperigi, sat, ţ. Soroca; aflat în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Perdutul a vândut o parte din s. Şăndreni 199.
Perehriste, top.; în hotarul unei părţi din s. Vişniţa 230.
Pereni, v. **Perieni.**
Pererâta, sat; <în Cotu Miculinţi, c. Coţuşca, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.
Peresecina, sat; <s. ~, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; om din ~ primeşte întărire pentru o parte din s. Epureni primită ca despăgubire 194.
Peribicăuţii, sat; <azi în Ucraina, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ moştenite de Lupu Talpă, Irina şi Aniţa, fiii Grăpinei Prodăneasa 94.
Perieni (Pereni), sat, ţ. Iaşi; <Perieni, c. Probota, j. Iaşi>; martori hotarnici din ~ al unor părţi din s. Cândeşti 24; opis de documente pentru moşia ~ (sec. XIX) 308.
Perjul, diac; scrie act 37.
Petcu, v. **Simion ~.**
Peteia cea Mare, v. **Petia Mare.**
Petia Mare (Peteia cea Mare), sat; <c. Buneşti, j. Suceava>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ 350.
Petraşco, v. şi **Pătraşco.**
Petre, cojocar; se judecă pentru dughene din tg. Cernăuţi 87.
Petre din Cătănaşi, tatăl lui Jerian; fiul său vinde o parte din Cătănaşi 88.
Petre Bute, din Otici; martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Petre (Petrea) **Micicoiu,** şoltuz de Adjud; cumpără de la Căprianu părţi din s. Văcăreşti 303; vinde o partea din s. Văcăreşti cumpărată de la Căprianu 474.
Petre, v. şi **Petrea.**
Petrea din Banca, martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.
Petrea din Cofeşti, martor la vânzarea unor părţi din s. Fităneşti 27.
Petrea, fiul lui Irimia, tatăl Irinei şi bunicul lui Pavăl, Dumitraşco, al Tudoscăi şi al Gaftonei; urmaşii lui vând o părţi din s. Tupilaţi 277, 282.
Petrea, fiul lui Larion şi tatăl lui Zberea; fiul său vinde o parte din s. Urdzici 296.
Petrea, popă din Bălăceni; martor la o vânzare din acel s. 105.
Petrea, popă din Cândeşti; martor la vânzarea unui loc acel s. 475.
Petrea, ruda Ciolpănesei şi tatăl lui Ion Ciurea; fiul său vinde două case din s. Porceşti 260, 281.

www.dacoromanica.ro

Petrea, sluga lui Grama mare jitnicer; primeşte danie de la stăpânul său o parte din s. Epureni şi câteva lucruri pentru că l-a îngrijit când a fost bolnav 335, 336.

Petrea, tatăl lui Florea şi urmaşul lui Trifan; fiul lui ~ vinde împreună cu rudele o parte din s. Fâşcani 200.

Petrea, tatăl lui Toader, Neacşa, Chelsia şi Ionaşco; fiii săi vând părţi din Jigoreni 97.

Petrea, urmaş al lui Ifrim Huru fost vornic, tatăl Zlatei, al lui Gheorghie şi al Bigorcăi; fiii lui ~ vând o părţi din s. Bănileşti 141.

Petrea Păun (lui Păun), partea lui din s. Bogdăneşti 12, 14.

Petreasa, gârlă; în hotarul unei părţi din s. Vorniceni 445.

Petreşti*, sat pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş, <ţ. Bacău; lângă Blăgeşti, c. ~, j. Bacău>; poruncă domnească pentru alegerea părţii cumpărate de Ghiorghie Arapul în ~ 421.

Petreşti*, sat, <lângă Ipatele, c. Ipatele, j. Iaşi>; parte din ~ zălogită lui Andoca zlătar 253; parte din ~ întărită lui Andoca zlătar 463.

Petreşti, sat, <c. Văleni, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Apostol Cehan de la Vasilie Bolişor 83.

Petreşti, sat, ţ. Roman; <Slobozia, c. Bâra, j. Neamţ>; parte din ~ dată în schimb lui Nistor Batişte 171, 229.

Petreşti, sat; <c. Petreşti, j. Ungheni, R. Moldova>; în hotar cu s. Verdeşeni VIII.

Petrica, tatăl lui Băico, al lui Pătraşco şi al Elinca; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Corjouţi 297.

Petrica, tatăl lui Mihăilă, al Anesiiei, al Păscălinei, şi al Măricăi şchioapa, socrul lui Enache şi al lui Şaropul; vinde împreună cu copiii săi o parte din s. Negoeşti 163.

Petrică, soţul Maricăi, tatăl lui Ihnat şi al lui Simion; soţia şi fiii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Lăcina 355.

Petriceico, v. **Toader**.

Petrigan (Petrigana), tatăl lui Vasili şi fratele lui Tiron; nu a achitat o datorie către fratele său 139; a fost înmormântat în s. Băbiceni 139.

Petrigana, v. **Petrigan**.

Petriman din Sărăţeni, tatăl lui Chirica şi al lui Păcurar; fiii lui ~ vând nişte ţigani Tofanei Costăchioaia 257.

Petriman, tatăl lui Alecsa; fiul său vinde părţi din s. Măneşti, Sârbi şi Dumitreşti 133.

Petrimanu, vecin, om sărac; judecată pentru stăpânirea lui ~ 361.

Petriş, v. **Pietriş**.

Petriul, tatăl lui Ionaşco şi al lui Rusul; fiii lui ~ cumpără un loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Petru Huhulea, tatăl Vărvarei; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Negreşti 434.

Petru <Rareş> (Petru voievod cel Bătrân), voievod; acte de la ~ 190; judecată în vremea lui ~ 358.

Petru <Şchiopu> (Pătru voievod cel din urmă), voievod; acte de la ~ 12, 14, 30, 37, 64, 143, 233, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 376, 385, 441; act de la ~, pierdut 314.

Piatra, târg; <m. Piatra Neamţ; j. Neamţ>; fostă selişte domnească ascultătoare de ocolul târgului ~ 7.

Piciorogani*, sat <pe Miletin, ţ. Hârlău; inclus în Nicolae Bălcescu, c. ~, j. Botoşani>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă pentru alegerea unei părţi din s. Lătăi 274; martori din ~ la o vânzări din s. Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni; popi din ~ 284, 285, 286, 287, 288.

Piciorul Crasnei, pârâu; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Pângăraţi şi Bisericani ~ 374, 399.

Piciorul Săcuesc, top.; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.

Pietrele Albe, top.; în hotarul s. Silişte 441.

Pietriş (Petriş), sat; <înglobat în Costeşti, c.s. Târgu Frumos, j. Iaşi>; în hotar cu s. Criveşti şi Răvăcani 220, 222; sătenii din ~ au încălcat hotare 221; poruncă pentru cercetarea hotarelor s. ~ dinspre Criveşti 219, 452.

Piilişoaia, v. **Tofana ~**.

Pilipăuţi*, sat. <lângă Oroftiana, c. Suharău, j. Botoşani>; Ştefan din ~ se judecă pentru o parte din s. Mamurinţi 103.

Pilipovschi, v. **Grigorie ~**, **Simion ~**.

Pilorce, popă; nepoţii lui primesc întărire pentru o parte din s. Tătărăni care s-a numit Găleşăşti 256.

Pionul, m-re, la Izvorul Alb, peste Bistriţa, sub Ceahlău, <ţ. Neamţ; Schitul Durău, c. Ceahlău, j. Neamţ>; cu hramul Coborârea Sfântului Duh; întărire pentru hotarul m-rii IV; numită înainte Schitul lui Selevăstru IV.

Pisăvschie, v. **Gligorcea ~**.

Piscani, sat, <ţ. Tutova; Chiţcani, c. Costeşti, j. Vaslui>; martor din ~ la o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.

Piscani, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Moimeşti, c. Popricani, j. Iaşi>; parte din ~ a rămas neîmpărţită între Grigore Ureche şi nepotul său 43.

Pisoţchi, v. **Ioniţă ~**.

Pisoţchi; nepoţii lui vând vecini şi o parte din s. Liteni 109.

Pitriş, v. **Pietriş**.

Plantos a luat un cal al lui Strătulat Dracea 146.

Platon din Plopi, a cercetat o pricină din s. Gereni 239.

Platon din Topoşti, martor la o vânzare în Luceşti 408.

Platon, popă; a vândut lui Grigorie postelnic o vie la Huşi 401.

Platon, v. **Bosie ~**.

Pleş, v. **Vasilie ~**.

Pleşăşti*, sat, <ţ. Hârlău; lângă Prisăcani, c. Nicolae Bălcescu, j. Botoşani>; martor din ~ la o vânzare din s. Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286, 287, 288.

Pleşăşti, sat; <Pleşeşti, c. Vultureşti, j. Suceava>; Ionaşco din ~ primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Petia Mare 350.

Pleşca, v. **Toader ~**.

Plop, v. **Ianachi ~**.

Plopeni, sat pe Iubăneasa, <ţ. Dorohoi; s. Popeni, c. George Enescu, j. Botoşani>; parte din ~ vândută de Petrica şi întărită lui Isac din Dumeni 466.

Plopeni, sat pe Jijia, ţ. Dorohoi; <ţ. Dorohoi; c. Ungureni, j. Botoşani>; a treia parte din ~ cumpărată de Pătraşco Ciogolea 80.

Plopi*, sat, < lângă s. Vameş, c. Piscu, j. Galaţi>; martori din ~ la o judecată din s. Gereni 239.

Pobrata, m-re, <ţ. Suceava; în Probota, c. Dolhasca, j. Suceava>; ţigan al m-rii ~ acuzat de un furt 70; se judecă cu m-rea Râşca şi cu s. Vânători şi Bălţăteşti pentru hotarul muntelui, pierde 385; călugării de la ~ au făcut acte viclene 385; arhimandrit al m-rii ~ (sec. XIX) 150.

Pobrăteşti, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~ cumpărată de Costantin Ciogolea de la Gheorghie Prăjescu 102, 165.

Podoleanca (Podoleancă), fiica lui Anton, sora Cârstânei, mătuşa Mariiei şi a Ştefăniei; vinde împreună cu nepoatele ei o parte din s. Răciuleşti 276.

Podoleancă, v. **Podoleanca**.

Podraga, pârâu; <afluent al Başeului>; sate pe ~ 195, 328.

Podraga, sat, ţ. Dorohoi; <c. Drăguşeni, j. Botoşani>; răscumpărat şi întărit lui Gavrilaş <Mateiaş> logofăt şi fiilor acestuia 181-183; vornicel de ~ martor la diata lui Ion de Lăcina 357.

Podul lui Pârlea, top.; în hotarul s. Draxini 358.

Podul Lung, top.; în hotarul s. Draxini 358.

Poeneşti, sat, <Frasini, c. Poieneşti, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Apostol Cehan de la Vasilie Bolişor 83.

Pogorârea Sfântului Duh; hramul m-rii Pionul IV.

Pohoceni, sat; <ţ. Fălciu; Pogăceni, în s. Popeni, c. Găgeşti, j. Vaslui>; parte din ~ dată în schimb de Toma sulger lui Gheorghie Ştefan 124.

Poiana Cârnului*, <desfiinţat, înglobat în s. Potoci, or. Bicaz, j. Neamţ>; mărturii hotarnice scrise la ~ 373, 374; jumătate din ~ întărit popii Mafteiu după împărţirea moşiilor între urmaşii Vărvarei şi ai Tudorei 451.

Poiana Cârnului, sat; <Poiana, c. Schitu Duca, j. Iaşi>; parte din ~ inclusă în s. Ruseni vândută şi întărită lui Grigorie postelnic 401.

Poiana Corbului, sat, spre Ţara Ungurească; <s. Corbu, c. ~, j. Harghita>; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi s. Vânători şi Bălţăteşti 385.

Poiana Danciului, loc; în hotarul locului numit Poiana Gatcăi 359.

Poiana Frăsinelui, top.; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi s. Vânători şi Bălţăteşti 385.

Poiana Gatcăi, loc de sat ce s-a numit Hârjavca; ţ. Orhei; <s. Hârjauca, c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; întărit lui Ilie, fiul lui Cozma Bânzari, fiind cumpărat de la fiii Irinei Şănţoaia 359.

Poiana Mândrii, loc; în hotarul Poienii Gatcăi 359.

Poiana Popii, top.; în hotarul s. Boldeşti 150.

Poiană*, sat; <lângă Tungujei, c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; menţionat într-o însemnare de pe *verso*-ul unui zapis pentru vânzarea unei părţi din s. Petreşti 463.

Poiană, fiul Guroaiei; a furat de la Pantiul din Peresecina nouă iepe; mama lui ~ dă o parte din s. Epureni pentru a-i plăti capul 194.

www.dacoromanica.ro

Poienile Fagilor, top.; <în s. Poiana Fagului, c. Lunca de Jos, j. Harghita>; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi s. Vânători şi Bălţăteşti 385.
Polupan, v. **Isac ~.**
Pomârla, sat; <c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~ au fost cumpărate de Isac Balica 388; carte de apărare dată lui Pătraşco Ciogolea pentru părţi din ~ 388.
Pongeşti, v. **Pungeşti.**
Pongeşti, v. **Pungeşti.**
Ponici primeşte mărturie pentru alegerea unor părţilor din sale s. Costineşti, Vancicăuţi dinspre Crivăceşti şi Şarba; a dat lui <Toader> Boul fost vornic o parte din s. Tălpălăeşti în schimbul unei părţi din s. Şarba 126.
Ponici, v. şi **Dumitru ~.**
Popa, tatăl lui Ionaşco 461.
Popăscul, fost pârcălab de Hotin; martor la vânzarea unor părţi din s. Hăneşti, Pobrăteşti şi Zubriceni 102, 424, 456; iscălitură 102, 424, 456; sigiliu 424, 456.
Popăscul, v. **Ion ~.**
Popenţea, v. **Ioniţă ~.**
Popescul, v. **Lupu ~.**
Popeşti*, sat, <lângă Cârligi, c. Filipeşti, j. Bacău>; martori din ~ la o vânzare din s. Filipeşti 410; judecată pentru stăpânirea unor părţi din ~ 418.
Popeşti*, sat, la obârşia Vasluiului, ţ. Vaslui; <lângă Pocreaca, c. Schitu Duca, j. Iaşi>; părţi din ~ cumpărate de Pătrasco Milşcu de la Grigorie Hermeziu 23; întărit m-rii Râşca după judecată cu Grigore Hermeziu 145; zălogit lui Isac din Pribeşti de către Grigorie Hermeziul care îl cumpărase de la m-rea Râşca 155.
Popeşti, familie; partea lor din s. Corjouţi vândută de Grigorie Pilipovschi lui Gavril <Coci> 297.
Popeşti*, sat, pe Moldova, ţ. Roman; <lângă Cârligi, c. Filipeşti, j. Bacău>; ~ întărit după judecată Saftei Şoldăneasa şi fiilor ei 49.
Popeşti, sat; <c. Găgeşti, j. Vaslui>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru nişte iazuri din s. Scorţeni şi Ştefeni 148.
Popii, v. **Rediul Popii.**
Popoţea, diac; scrie o poruncă domnească V.
Popoţea, fratele lui Stănilă şoimar; nepoţii lui primesc întărire pentru o parte din s. Bârjoveni; a cumpărat o parte din s. Bârjoveni de la Mărica, fiica lui Donea, nepoata Oancei, şi o alta de la Stănilă şoimar 190.
Porceşti, sat, ţ. Neamţ; <denumire schimbată în Moldoveni, c. ~, j. Neamţ>; în hotar cu s. Prăjăşti, Bârjoveni şi Negoeşti 178; case din s. ~ vândute lui Toma <Cantacuzino> 260; părţi din ~ vândute lui Toma <Cantacuzino> 322, 323, 342; părţi din ~ întărite lui Toma <Cantacuzino> 281, 343, 347; vecini fugiţi de pe moşia lui Toma <Cantacuzino> din ~ V; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Ţoscani.
Porcul, lac; în hotarul s. Silişte 441.
Porhirie, diacon din Bulbucani; mărturiseşte pentru o vânzere din Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.
Porpouţ, v. **Istratie ~.**
Posadnici*, sat, ţ. Iaşi; <lângă Stânca, c. Victoria, j. Iaşi>; aflat în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Postolache, martor la o vânzare din s. Văcăreşti 474.
Poşchin, v. **Ionaşco ~.**
Potârniche, v. **Mereuţă ~.**
Potlog, v. **Ion ~.**
Potlogeni*, sat, ţ. Orhei; <lângă Mărtineşti, c. Recea, j. Chişinău>; jumătate din ~ aflată în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Potna, v. **Putna.**
Potoci, sat; <s. ~, or. Bicaz, j. Neamţ>; în hotar ~ 373, 374, 399.
Potronică, nepotul Anghelinei; schimbă împreună cu rudele s. Cândeşti pentru parte din Brăiţăni 51.
Poturul, v. **Ionaşco ~.**
Prajila, sat, ţ. Soroca; <s. ~, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; parte din ~ aflată în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.
Pravilă, v. **Sofronie ~.**
Praznic, v. **Ion ~.**
Prăjăşti, sat, ţ. Neamţ; <c. Secuieni, j. Neamţ>; poruncă pentru cercetarea hotarului dintre ~ şi Bârjoveni 178; mărturie pentru alegerea hotarelor s. ~ dinspre Bârjoveni 179.
Prăjescu, v. **Gheorghie ~, Lupul ~, Savin ~.**
Prăjeşti (Prăjişti), sat <ţ. Roman; c. Traian, j. Bacău>; martori din ~ la o vânzare din Bogdăneşti 12, 14.
Prăjişti, v. **Prăjeşti.**
Preacurata Maică, în formula blestemului 456.
Prebici, fost logofăt, tatăl Ilisaftei şi bunicul lui Ioviţă, al lui Dabija, al Arvasiiei şi al Afteniei; fiica şi nepoţii lui ~ vând seliştea Negoeşti 130, 131.

Precopie, popă din Cofeşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţingheşti 27; dă mărturie hotarnică pentru o parte din s. Crucenii de Jos 310.
Precup, tatăl Maricăi şi al lui Năstasie; copiii lui ~ vând o parte din s. Ungheni 40.
Preuteşti, sat; <ţ. Neamţ; ~, c. Timişeşti, j. Neamţ>; martori hotarnici din ~ în satul Ungheni 325; diacon din ~ 325; popă din ~ 325.
Pribeşti, sat; <c. Codăieşti, j. Vaslui> martor din ~ 20; Isac din ~ primeşte zălog s. Popeşti 155.
Pricopie, fiul lui Rugină de Păşcani şi fratele lui Dănăilă; martor la o tocmeală din s. Năglupeşti 157.
Prigorceni*, sat, <ţ. Vaslui; lângă Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Apostol Cehan 82, 83; o parte din ~ a fost vândută lui Răcoviţă Cehan pentru o datorie 331, 332.
Prigoreni, sat; <s.c al c.s. Târgu Frumos, j. Iaşi>; însemnare pe *verso*-ul unui zapis de mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.
Procelnici (Procilnici), sat, <ţ. Cârligătura; Proselnici, c. Miroslava, j. Iaşi>; om din ~ se judecă pentru încălcarea unor părţi din s. Budeşti 16; martori din ~ la danii şi vânzări din s. Budeşti, Lăzăreni şi Turbăteşti 16, 90, 369, 390.
Procilnici, v. **Procelnici**.
Procop, fratele Magdei; a vândut o parte din s. Cârniceni lui Anton Balotă 298.
Procopie, dascăl la Mitropolie; traduce act (sec. XVII) 44.
Prodan din Mihăilăşea, tatăl lui Gheorghiaş şi al lui Aftenie; fiii lui ~ vând părţi din s. Seliştioară şi Onceşti 15.
Prodan, fiul Ţincăi, nepotul lui Roman Jleagă şi strănepotul lui Buda; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru o parte din s. Vertep 115.
Prodan, v. **Irimiia ~**.
Profir, mare vameş; cumpără de la Vasilie Banul mare medelnicer s. Uşereşti 400, 419.
Protasia, fiii ei au vândut un vad de moară din s. Gligoreşti 111, 112.
Provorotceanul, vătăman din Iubăneşti; martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer în s. Săpoteni şi Leveni 110.
Prut, râu; sate pe ~ 15, 40, 42, 58, 71, 72, 73, 74, 196, 197, 211, 212, 217, 218, 237, 258, 259, 269, 314, 419, 425, 449, 450, C, VIII; selişte pe ~ 271; vaduri de mori pe ~ 223, 400.
Pruteţ, pârâu; în hotarul unei părţi din s. Vorniceni 370, 445.
Pungeşti (Pongeşti), sat, <s. ~, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ la o vânzare în Luceşti 408.
Purcari*, sat; <lângă s. Oprişeni, c. Ţuţora, j. Iaşi>; în hotarul seliştii Urseşti 271.
Purcel, bunicul Loghinei; nepoata lui ~ vinde o parte din s. Totoeşti 401.
Purceleşti*, sat, ţ. Suceava; <lângă Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ dăruite lui Gavrilaş Tăbârţă l.
Purece, are moşie în Şofrăceşti 333.
Purece, popă, soţul preotesei Cârstina şi tatăl lui Simion Purece, bunicul Anghelinei şi al Salomiiei; nepoatele sale vând părţi din Bodeşti şi Dănceşti 323.
Purece, v. şi **Simion ~**.
Pureceoaie, v. **Tudorina ~**.
Putna, m-re, <ţ. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; se judecă pentru hotar cu târgoveţii din Siret 122; primeşte carte de apărare pentru hotar 125; călugări de la ~ 52.
Putna, pârâu; <afluent al Siretului>; sate pe ~ 27, 112, 191.
Putna, sat; <c. Boloteşti, j. Vrancea>; fiica lui Burlă din ~ vinde o parte din s. Buciumi 26.
Putna (Potna), ţinut; sate în ~ 28, 42, 69, 76; boieri de ţară din ~ 173; pârcălabi de ~ 226; staroşti de ~ 76, 98, 99, 111, 173, 340.
Puţăni*, sat; <lângă Cudalbi, c. ~, j. Galaţi>; om din ~ dă o parte din s. Sohului 161.
Puţureni, sat pe Volovăţ; <c. Coţuşca, j. Botoşani>; răscumpărată de Pentelei Barbovsche de la Pătraşco Ciogolea 448.
Puul, v. **Puiul**.

R

Racleş, căpitan din Pungeşti 405; martor la o vânzare în Luceşti 408.
Racoviţă (Racoviţi, Răcoviţă, Răcoviţi) **Cehan**, logofăt al doilea, ginerele lui Pătraşco logofăt; cumpără de la nepoţii lui Ghidul o parte din s. Prigorceni 331; primeşte mărturie pentru datoria ce o au la el nepoţii lui Ghidul din Prigorceni 332; primeşte danie parte din s. Corjouţi 297; vinde lui Iordache <Cantacuzino> viile de la Cotnari ce au fost cumpărate de socrul său 252; trimis de domn să

www.dacoromanica.ro

cerceteze încălcarea hotarului Moldovei dinspre Ţara Românească 173; trimis de domnie să aleagă hotarele satelor Ciureşti şi Ungheni 311; dă mărturie 5, 17, 34, 42, 73, 171, 182, 251, 299, 322, 340, 343, 386, 419, 429; martor 73, 171, 210, 419, 429; mare logofăt (greşit) 251; iscălitură 5, 17, 42, 171, 249, 252, 299, 340, 343, 386, 429; sigiliu 340.

Racoviţi, v. **Racoviţă**.

Radu <**Mihnea**>, voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 38, 44, 56, 62, 64, 115, 363, B.

Radul va primi la moartea lui Grama jitnicer un cal şi 4 coţi de şiftă 335.

Radul, vornic de târg; martor la vânzarea unei părţi din s. Fâşcani, ţ. Vaslui; sigiliu 200.

Rango, v. **Ştefan** ~.

Răcariul*, sat, ţ. Tigheci; <probabil lângă Paşcani, c. Manta, j. Cahul, R. Moldova>; împărţit între Grigore Ureche şi nepoţii săi 42.

Răcăciuni, pârâu; în hotarul unui loc de lângă Faraoani 436.

Răcăciunii Mari, sat, <s. Răcăciuni, c. ~, j. Bacău>; în hotarul unui loc de lângă s. Faraoani 436.

Răcămuş*, sat, pe Muşata; <ţ. Fălciiu; lângă Muşata, c. Berezeni, j. Vaslui>; poruncă pentru cercetarea unei pricini din ~ 245.

Răchiţii, pârâu; în hotar ~ 441.

Răcica, v. **Râşca**.

Răciuleni*, sat, <lângă Dumbrăviţa, c. Vadul Moldovei, j. Suceava>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42; părţi din ~ împărţite între fiii şi surorile lui Vasilie Mihăilescu 33; parte din ~ primită de Părasca, sora lui Vasilie Mihăilescul, după împărţirea moşiilor între fraţi 240.

Răciuleşti, sat pe Prut; <ţ. Fălciu; înglobat în Vetrişoaia, c. ~, j. Vaslui>; mărturie pentru vânzarea unei părţi din ~ de către urmaşii lui Anton 276.

Răcoviţă, v. şi **Andrei** ~.

Răcoviţi, v. **Răcoviţă**.

Rădăuţi, sat, <ţ. Suceava; or. Rădăuţi, j. Suceava>; Episcopie în ~ IV; v. **Episcopia Rădăuţilor**.

Rădăuţi, v. şi **Episcopia Rădăuţilor**.

Rădeni, selişte; <pe Tutova; s. ~, c. Dragomireşti, j. Vaslui>; în hotarul unui loc din hotarul s. Draxini 358.

Rădueşti, sat; <>; martor din ~ 120.

Răfeiasa, v. **Muta** ~.

Răjgău, v. **Vasilie** ~.

Răpedzeşti, v. **Răpezăşti**.

Răpegeşti, v. **Răpezăşti**.

Răpezăşti* (Răpedzeşti, Răpegeşti), sat, <ţ. Neamţ; inclus în Buciumi, c. Galbeni, j. Bacău>; act de la Vasilie <Lupu> în care sunt amintite hotarele s. ~; judecată pentru împresurarea moşiei ~ dinspre s. Cârligi, Buciumi şi Galbeni (sec. XVIII) 365.

Răpide, v. **Stan** ~.

Răsipeni*, sat, ţ. Bârlad; <probabil pe lângă Ciocani, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite lui Costantin Ciurea 21.

Răspop, v. **Andreico** ~, **Ghioghie** ~, **Hilip** ~.

Răspopa, v. **Vasilie** ~.

Răstoace, top.; în hotarul unei părţi din s. Vişniţa 230.

Răteşti*, sat, <pe Topoliţa, ţ. Neamţ; probabil lângă Păstrăveni, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; diacon din ~ primeşte mărturie hotarnică pentru o parte din satul Ungheni 325.

Rătundul, socrul lui Gavril; ginerelel lui ~ a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.

Răuseni, pe Jijia, ţ. Hârlău; <s. ~, c ~, j. Botoşani>; parte din ~ primită de Aniţa şi de soţul ei Toma <Cantacuzino> după împărţirea moşiilor 237.

Răut, râu; <afluent al Nistrului>; sat pe ~ 42, 235.

Răvăcani, sat; <s. ~ , c. Strunga, j. Iaşi>; în hotar cu s. Criveşti 222; hotarele s. ~ încălcate de sătenii din Pietriş 222; rămnicul lui Grama <jitnicer> săpat în hotarul s. ~ 222.

Răzlogi*, sat <lângă Muşata, c. Berezeni, j. Vaslui>; martori din ~ la o vânzare din s. Răciuleşti 276.

Răzmireţi, fiul lui Gorcea; vinde părţi din s. Cliceşti şi Ţigăneşti lui Iorga mare vistiernic 186.

Râbăeşti, sat; martor din ~ la o judecată din s. Hănăseni şi Berteşti 215.

Râcica, v. **Râşca**.

Rânghileşti, sat, ţ. Dorohoi; <s. ~, c. Santa Mare, j. Botoşani>; în hotar cu s. Ostăpceni 314.

Râpa Roşie; top. în hotarul s. Sacaluşeşti; semn de hotar IV.

Râşca (Râcica), m-re, <ţ. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; primeşte întărire pentru s. Popeşti 145; a vândut lui Grigorie Hermeziul s. Popeşti 155; a primit danie părţi din s. Bălăneşti, Biceşti şi Vârtop 297; vinde părţi din s. Bălăneşti, Biceşti şi Vârtop lui Gavril <Coci> 297; primeşte întărire pentru hotarul muntelui după judecată cu m-re Pobrata 385; egumeni de la ~ IV.

www.dacoromanica.ro

Râşca, pârâu; <afluent al Moldovei la Drăguşeni, j. Suceava>; mori pe ~ 32, 34; vad de moară în ~ 42. (Râcica)
Râşcanu, v. **Iordache ~**.
Rediu, pârâu; în hotarul s. Pietriş şi Criveşti 222.
Rediul Popii; top. în hotrul s. Sacaluşeşti; semn de hotar IV.
Renta, mama lui Andronachie şi urmaşa lui Hilimon; a vândut o parte din s. Buoreni lui Pântea; fiul ei se judecă împreună cu rudele pentru stăpânirea unei părţi din s. Borâle 232.
Robcean, v. **Robceanul**.
Robceanul, v. **Vasilie ~**.
Robul, martor hotarnic al unor părţi din s. Cândeşti 24.
Robul, v. şi **David ~**, **Ionaşco ~**.
Rocsanda, fiica Anuşcăi, nepoata lui Pătraşco Banul şi strănepoata lui Pănteleiu Banul, nepoată de soră Irinei; vinde împreună cu fraţii ei părţile lor din s. Cucuteni şi Bărboşi lui Ştefan Moimăscul şi mătuşii ei, Irina 207.
Rofa fiul şi nepoţii lui ~ au vândut o parte din s. Docani lui Arsenie din Bârlad 193.
Rogojeni, sat; <c. Pohoarna, j. Soroca, R. Moldova>; numele acestui s. scris ulterior peste Hăjdeiani 295; în hotar cu s. Verdeşeni VIII.
Rohat, soţul Greacăi; vinde împreună cu soţia sa părţi din s. Tomceşti şi Crăiceni 442.
Roman, cetate <ţ. Roman; m. ~, j. Neamţ>; pârcălabi de ~ 271, 283, 300.
Roman, fiul lui Lapteacru; martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi 209.
Roman, partea lui ~ din s. Tătăreni care s-a numit Gălăşeşti întărită nepoţilor popii Pilorce 256.
Roman, târg; <m. ~, j. Neamţ>; martori din ~ la vânzări de ocine 410; popă din ~ scrie un zapis la Iaşi 185; zapisul vânzării unei părţi din s. Forăşti scris la ~ 414; episcop de ~ 58, 436; v. şi **Episcopia Romanului**.
Roman, tatăl lui Iachim 283.
Roman, ţinut; căpitan de ~ 393; sat din ~ 11, 12, 14, 42, 43, 49, 50, 171, 237; selişte în ~ 229.
Roman Jliagă (Jleagă), nepoţii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Vertep 113, 115.
Roman Scoarţăş, martor la o vânzare în s. Sănăuţi 272; amprentă 272.
Romaşco din Piciorogani, martor la vânzări de ocine 284, 287, 288.
Romăneasa, fiica lui Ivaşco Bobici, mama Anasiei şi bunica Tudorei; urmaşii ei vând o parte din s. Bobeşti 224, 340.
Romaşco Godinac, fratele lui Ionaşco Godinac, cumnatul lui Medelean; se judecă pentru o parte din s. Vârâţi, pierde 249.
Romăşcel, bunicul lui Dumitraşco Ghica; nepotul lui vinde un loc de casă în Iaşi 209.
Romăşcel, staroste de Putna; alege o parte din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98; martor la o vânzare din s. Gligoreşti <m. p.> 111.
Romăşcel, v. **Gheorghie ~**.
Romăneşti, sat, <ţ. Putna; c. Nestoreşti, j. Vrancea>; poruncă domnească pentru alegerea unei părţi din ~ stăpânită de m-rea Bisericani 75; parte din ~ cumpărată de călugării de la Bisericani 76.
Românisa, mama Antemiei, bunica lui Groza, rudă cu doamna Marica 283.
Ropceanul, v. **Robcean**.
Roşca, v. **Costantin ~**, **Gheorghie ~**, **Gherasim ~**, **Ionaşco ~**, **Vasilie ~**.
Roşie, v. **Râpa ~**.
Roşiori, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Chilişoaia, c. Dumeşti, j. Iaşi>; părţi din s. ~ au fost vândute lui Neniul vornic de gloată şi întărite de domn acestuia 283.
Rotilă, v. **Gavril ~**.
Rucsanda, fiica lui Gligori şetrar, sora lui Ionaşco, Andrii şi Ghirman; a vândut împreună cu fraţii ei părţi din s. Mănăileşti, pe Bistriţa, ţ. Bacău, lui Neniul vornic de gloată 283.
Rucsanda, mama lui Ionaşco; fiul său martor la o vânzare din s. Soloveţ II.
Rucsandra, nume trecut într-o însemnare din sec. XVIII de pe *verso*-ul zapisului vânzării unui vad de moară de pe Bârlad 185.
Rugăşeşti, sat, <ţ. Suceava; Rogojeşti, c. Mihăileni, j. Botoşani>; martor din ~ hotarnic pentru seliştea Greci 122.
Rugină de Păşcani, tatăl lui Dănăilă şi al lui Pricopie; fiii lui ~ sunt martori la o tocmeală din s. Năglupeşti 157.
Rugină, slugă domnească; duce carte domnească 172.
Rugină, v. **Ştefan ~**, **Toader ~**.
Rugineşti, sat, <ţ. Putna; c. ~, j. Vrancea>; martori din ~ 313, 474.

www.dacoromanica.ro

Ruginoasa, sat; <s. ~, c. ~, j. Iaşi>; fiul Măricăi din ~ s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Păniceşti 439; în hotar cu s. Criveşti 222.
Rujavinţii, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Rjvinţi, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ moştenite de fiii Grăpinei Prodăneasă 94.
Rumelia, provincie în partea europeană a Imperiului Otoman; Penişoară vistiernic venit de la Iaţina, din ~ 251.
Runcul Boghiului, top.; în hotarul unui loc de lângă s. Faraoani 436.
Rusănovschi, v. **Toma** ~.
Rusăt, v. **Costantin** ~.
Rusca, bunica Axiniiei şi a Maricăi; nepoatele ei vând o parte din s. Jidani 396.
Rusca, fiica lui Vlăgea, sora lui Gavril şi a Ţigancăi; a vândut împreună cu fraţii o parte din s. Păniceşti lui Ionaşco Cujbă 438.
Rusca, mama lui Scripco aprod, a lui Toma, Luchiian, Constantin, a Măricăi şi Aniţei; copiii ei primesc întărire pentru o parte din s. Tătărăni 256.
Ruscani*, sat, ţ. Cârligătura; <s. ~, lângă Buznea, c. s. Târgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; răscumpărat de Mărica, soţia lui Tănasie vornic 34, 54.
Ruseni*, sat, pe Vaslui; <lângă Mirceşti, c. Tăcuta, j. Vaslui>; întărit popii Mafteiu după împărţirea moşiilor între urmaşii Vărvarei şi ai Tudorei 439, 451; fiul Măricăi din ~ s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Păniceşti 439.
Rusi, sat, <Ruşii Zavului, inclus în s. Călugăreni, c. Dămieneşti, j. Bacău>; martor din ~ la o vânzare din s. Păniceşti 208; parte din ~ dată în schimb Păscălinei şi fraţilor acesteia 393.
Rusu, fiul lui Urlic şi nepotul lui Boris Braievici, fratele popii Buda cel bătrân din Tâlhăreşti, al lui Ionaşcu şi al Nastasâiei; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea asupra unor părţi din s. Dumeni, Epureni şi Ungureni 375.
Rusu, v. şi **Ionaşco** ~.
Rusul a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Docani 193.
Rusul, fiul lui Petriul şi fratele lui Ionaşco; cumpără împreună cu fratele său locul Aluniş din hotarul s. Cândeşti 475.
Rusul, preşedinte al Cantorei hotărâturilor oblastiei Basarabia (sec. XIX); autentifică o copie 211, 212.
Rusul, strănepotul lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele o parte din s. Borâle, pierde 232.
Rusului, v. **Valea** ~.

S

Saca, v. **Andronic** ~.
Sacaluş, fost pârcălab şi fost mare vătav; a dăruit m-rii Bistriţa părţile cumpărate de el în s. Ţigăneşti 247, 248.
Sacaluşeşti, sat pe Topoliţa, ţ. Neamţ; <Săcăluşeşti, c. Agapia, j. Neamţ>; dăruit de Gheorghie spătar m-rii Peonul de la IV.
Sacă, v. **Saca**.
Safta, fiica lui Apostol fost pitar; mărturiseşte că a răscumpărat de la Hăbăşasca nişte case cu loc pe Uliţa Strâmbă pe care le va stăpâni împreună cu Seachil stolnic 192; sigiliu 192.
Safta, fiica lui Tiron şi a Măricăi, soră cu Vasilie, Tudosca şi Dumitru, urmaşă a lui Drăgşan; stăpâneşte o parte din s. Horodişte 47.
Safta, mama lui Gorghi; fiul ei primeşte întărire pentru o parte din s. Vertep 115.
Safta Şoldăneasa, vorniceasa, soţia lui Dumitraşco Şoldan vornic, fiica lui <Ion> Caraiman paharnic; cumpără jumătate din satul Joldeşti, pe Başeu, cu loc de moară, ţinutul Dorohoi, de la Neculai şi soţia sa, Alexandra 48; împreună cu fiii ei, primeşte întărire pentru stăpânirea satului Popeşti 49; primeşte întărire pentru o s. Ungurași care a primit-o zălog de la Frăsina 213; primeşte întărire pentru seliştea Ştiuca 264.
Safta Ţâroae, mama lui Ionaşco şi Maria, soacra lui Mierăuţă; amintită într-o vânzare din Solonţeni 297.
Salomia, fiica lui Giurgiu; a vândut lui Petrica o parte din s. Negoeşti 163.
Salomiia, fiica lui Simion Purece şi a Tudorinei, nepoata popii Purece şi a Cârstinei şi sora Anghelinei; vinde împreună cu mama şi cu sora ei părţi din Bodeşti şi Dănceşti lui Toma <Cantacuzino> 323.
Samfira, fiica lui Vartic fost vornic şi sora lui Ursul Vartic; martoră la dania fratelui ei către m-rea de la Soveja 167.
Samson din Dobruleşti, întoarce lui Nacul Brut părţi din s. Năvrăpăşti 453.

www.dacoromanica.ro

Samson din Mirosloveşti, răscumpără de la Nacul Brut o parte din s. Năvrăpeşti, după judecată 470.

Samson, fiul Măricăi, nepotul Odochiei; a vândut o parte din s. Şăndreni lui Gheorghie Dimuţă 199.

Samson, popă din târgul Hotin; împreună cu alte rude vinde părţi din s. Voicouţi lui Vasilie Vartic 223.

Samuil, fiul Părascăi, fratele lui Alexiia, al lui Ionaşcu şi al lui Florea, urmaşul lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.

Sandu Sturza, mare ban şi hatman (sec. XVIII-XIX); autentifică act 384; s-a judecat pentru încălcarea hotarelor moşiei Lăcina dinspre s. Şfărcăuţi şi Başeu ale m-rii Todireni 384.

Santa, fiica Urâtei; vinde împreună cu soţul ei, Dumitraşco, părţi din s. Bulboci lui Gavril <Coci> 297.

Sascut, sat; <ţ. Putnei; s. Sascut, c. Sascut, j. Bacău>; parte din ~ dată lui Paţea în schimbul unei părţi din s. Mişloceni 166.

Sasul, rudele lui au vândut părţi din s. Şăndreni 199.

Saula din Procelnici; martori la alegerea unor părţi din s. Budeşti 16.

Saula, v. **Gheorghi ~**.

Sava, bunicul Todosiei din Epureni 336.

Sava bătrânul, din Ionăşeşti; bunicul lui Iftimie, Hilohie, Sava şi al Todosiei; nepoţii lui vând părţi din s. Dingani şi Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 66, 471.

Sava, cămăraş; martor la o vânzare din s. Dingani; scrie zapis 66; iscălitură 66.

Sava, diac din Hănţăşti; scrie act domnesc în limba română 28; şi în slavonă 471; martor la o vânzare din s. Buciumi 471.

Sava din Şărbăneşti; martor la o danie 307.

Sava din Căşoteni; pierde o danie făcută de Drojea în Leoşti 68.

Sava din Coloneşti, popă; martor la o vânzare din s. Dragomireşti şi s. Bulăeşti 81.

Sava din Coticeri, primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini pentru nişte iazuri din s. Scorţeni şi Ştefeni 148.

Sava din Dămineşti; primeşte împuternicire de la domn, împreună cu alţii, să stabilească hotarul dintre s. Căutişeni şi Negoşeni 57.

Sava din Ialoveni, tatăl lui Toader, al lui Creţul, al Bălinei şi al lui Necoară, bunicul lui Ştefan Cociorvă şi al lui Vasâlie, rudă cu Vasilie Drăguş fost pitar; fiii şi nepoţii lui răscumpără o parte din s. Săciteni 169.

Sava din Onceşti, cumpără împreună cu Mătei o parte din s. Filipeşti 410.

Sava, fiul lui Durilă; vinde împreună cu fraţii săi o vie cu grădini în jurul ei şi o prisacă din rediu la Turbăteşti lui Vasilie Corlat 465.

Sava, fiul Gafiei, nepotul Mutei Răfeiasa, fratele lui Ştefan şi al lui Mihăilă; a vândut împreună cu rudele sale părţi din s. Hălăseni şi Buciumi 302, 471.

Sava, fiul lui Gheorghie Duraleu şi fratele Nastasiiei; vinde împreună cu sora şi cu alte rude ale sale o parte din s. Turbăteşti 390.

Sava, fiul lui Ion Bueban şi a Dochiei, nepotul lui Sava bătrânul, din Ionăşăşti; vinde împreună cu fraţii Iftimie, Hilohie, şi Todosia părţi din s. Dingani şi Buciumi lui Dimitraşco sulgerul 66, 471.

Sava, fiul lui Văscan, nepotul lui Iacob şi strănepotul lui Domşa, fratele lui Tudoriţi, Lazor, Ionaşco, Tudosie şi Nacul; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Urgheni 40.

Sava, martor la o vânzare în s. Bogdăneşti 12, 14.

Sava, nepotul lui Gligorie Ţapul şi al lui Gavril; vinde împreună cu verii săi o parte din s. Drăguşeni lui Andoca <zlătar> şi soţiei acestuia 437.

Sava Cucul, nepoţii lui vând o parte de sat lui Vasilie Gorovei 372.

Sava Ghermănescul, tatăl lui Drăghici şi bunicul lui Gheorghiţă; nepotul său primeşte întărire împreună cu rudele lui pentru s. Ghermăneşti 458.

Sava Hăugul (gr. Hăngul), scrie un zapis de mărturie pentru alegerea unor părţi din s. Cândeşti 24.

Sava Hăul, fratele lui Costandin din Vlădeni; martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.

Sava Ţopa, fiul lui Simion Gheuca, poreclit Ţopa, după soţie; cumpără o jumătate din s. Oseşti de la Gligorie 337.

Savastian, diac; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Tomuzeni 118, 119.

Savin, fratele lui Zaharia din Păşcani; martor la o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.

Savin, soţul Nastasiei, ginerele lui Voruntar <Prăjescu> fost comis şi al Solomiei; participă împreună cu soţia şi cu alte rude ale lor la împărţirea moşiilor 237; iscălitură 237.

Savin va primi la moartea lui Grama jitnicer un cal şi un căftan de atlaz 335.

www.dacoromanica.ro

Savin Prăjescu, fost mare vornic, pârcălab de Neamț; primește poruncă să facă o cercetare hotarnică în s. Dărmănești 10; dă mărturie, martor 33, 62, 63, 65, 144, 283.

Savul din Ștefeni, se judecă cu Păcurar din același sat pentru niște iazuri din s. Scorțeni și Ștefeni 148.

Săcară, v. **Ion ~**.

Săcescul, v. **Andronic ~**.

Săcuesc, v. **Piciorul ~**.

Săcuieni, sat; <pe Pârâul Negru, ț. Neamț; Secuieni, c. Secuieni, j. Neamț>; slugă domnească din ~ primește poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Șofrănești 333.

Sălăgean, v. **Gavril ~**.

Sălevăstru, iuzbașă; a cercetat o pricină din s. Gereni 239; martor la o danie din Torcești 324.

Sălion, popă; are ispisoc de întăritură pe zapisul prin care Gligorici vinde partea sa din Soloveț lui Gligoraşco și Nădăbaico II.

Sălișți, v. **Săliște**.

Sălitrariul, v. **Neculai ~**.

Sănatea, străbunicul lui Ion și al lui Vlașin; strănepoții lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Vertep 113.

Sănătăuca, sat; <c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; în hotar cu moșia m-rii Japca 1.

Sănăuți (Sănăuță, Sânăuți), sat pe Molnița, ț. Suceava; <azi în Ucraina, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuți, Ucraina>; nepoții lui Dumitraşco Mihul din ~ se judecă cu soția acestuia, Antemiia, pentru o parte din s. Bălăceni 107; martor din ~ la un schimb de moșii 114; partea lui Eremiia Dracea din ~ va fi stăpânită de Isac până la recuperarea unei datorii 146; urmașii lui Dimitrie din ~ vând o parte din s. Culiceni 158; parte din ~ cu case vândută de Eremiia Dracea lui Velicico fost comis 272; martor din ~ 53.

Săndulachi Theodosiu, s-a judecat pentru moșia Vadu Lecăi cu Ioniță Manoli (sec. XIX) 309.

Sănduță, v. **Ion ~**.

Săpoteanul, v. **Andrei ~, Ghiorghi ~, Mihăilă ~**.

Săpoteni, sat, <ț. Dorohoi; Șipoteni, înglobat în Dumeni, c. George Enescu, j. Botoșani>; judecată pentru o parte a hotarului dinspre s. Leveni 110; fiii lui Tăutul din Cordăreni primesc o carte de apărare pentru o jumătate din s. ~ 236; poruncă domnească pentru alegerea părților lui Pătraşco Ciogolea din s. ~ 351.

Sărata, pârâu <afluent al Vasluiului la Cârjani, j. Vaslui>; sat pe ~ 251, 396.

Sărățeni, sat; <s. Sărățeni, c. Murgeni, j. Vaslui>; martor din ~ la o pricină din s. Hănășeni și Berteşti 215; fiii lui Petriman din ~ vând niște țigani Tofanei Costăchioaia 257.

Săsăști*, sat, <ț. Tecuci; fostul s. Satul Nou, în N-V or. Tecuci, j. Galați>; martor din ~ la o vânzare din s. Dingani 66.

Săuceşti, sat, <ț. Bacău; c. ~, j. Bacău>; urmașii vând o parte din s. Bogdănești 12.

Săvuleasa, martoră la vânzarea unei vii de la Bălotești 156.

Sânihău, v. **Sinehău**.

Sâmion, v. **Simion**.

Sârbi*, sat, ținutul Cârligătura; <lângă s. Brăești, j. Iași>; jumătate din ~ aflată în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărțirea moșiilor 42.

Sârbi, sat, <ț. Fălciu; lângă s. 23 Asugust, j. Vaslui>; slugă domnească din ~ primește poruncă pentru cercetarea unei pricini de hotar din s. Hănășeni și Berteşti 214.

Sârbi (Sirbi), sat, <ț. Neamț; lângă Certieni, c. Bârgăoani, j. Neamț>; om din ~ martor hotarnic al părților din s. Mogești stăpânite de m-rea Pângărați 191; în hotar cu satul Ungheni 325.

Sârbi, sat, <ț. Tecuci; c. Nicorești, j. Galați>; parte din ~ cumpărată de fiii lui Zgribăoan 133.

Sârbi, selişte, <ț. Suceava; lângă s. Boldești, c. Todirești, j. Iași>; carte de apărare a hotarelor seliștii ~ și ale s. Boldești acordată lui Dumitru Buhuș 150.

Sârbul, partea lui din s. Găgești, vândută lui Iacob chihaia 455.

Sârbul, fost popă, tatăl lui Ștefan, Sidor și al lui Isac; fiii lui se judecă pentru s. Ghermănești 458.

Sârca, pârâu; <afluent al Bahluețului la Sârca, j. Iași>; în hotarul seliștii Dădești 151.

Sâret, v. **Siret**.

Sârghie, staroste de Cernăuți; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini 188.

Sârghie, staroste de croitori; martor la zălogirea s. Popești de către Grigorie Hermeziul 155.

Scântee, v. **Vasilie ~**.

Scânteia, sat, <ț. Vaslui; c. ~, j. Iași>; vândut călugărilor de la Bârnova; carte domnească de chemare la judecată a celor care au vândut părți din s. ~ 292; om din ~ vinde o parte din s. Drăgușăni 334.

www.dacoromanica.ro

Scânteie, fiul Odochiei, nepotul lui Mitre; a vândut lui Neniul vornic de gloată o parte din s. Golăeşti, pe pârâul Limpede 283.

Scânteie, popă, fiul lui Mihăil şi nepotul lui Pătraşco Scânteie, fratele lui Gligore, al Grozavei şi al Nastasiiei; vinde împreună cu fraţii săi partea din Drăguşeni ce o au de la bunicul lor lui Andoca <zlătar> 315, 317, 329.

Scânteie, v. şi **Coste ~, Pătraşco ~, Vasilie ~.**

Scaune (Scăunele), <cu sensul de Secuime>; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373, 374, 399.

Scărlet din Zorileni; cumpără o parte din s. Fărâmeşti de la fiica lui Simion Miera 243; martor la vânzarea unui ţigan 473.

Scărlet (Scherlet), fratele lui Aiopul; a cumpărat împreună cu fratele său seliştea Negoeşti 130, 131.

Schendireşti*, sat, ţ. Soroca; <pe Răut, lângă Zavedeni, j. Soroca, R. Moldova>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Schitul lui Selevestru, v. **Peon**, m-re.

Scoarţăş, v. **Roman ~.**

Scobinţeni, sat; <ţ. Cârligătura; Scobâlţeni, c. Podu Iloaiei, j. Iaşi>; poruncă pentru alegerea părţilor din s. Doroşcani dinspre ~ 136.

Scocul, sat, ţ. Soroca; <probabil lângă Ungheni, j. ~, R. Moldova>; în stăpânirea lui Grigore Ureche mare vornic de Ţara de Jos, după împărţirea moşiilor lui Nestor Ureche şi ale Mitrofanei cu Neculai Ureche şi Nistor Batişte 42.

Scorţeşti, sat, ţ. Cârligătura <inclus în Albeşti, c. Brăeşti, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Scripco aprod, fiul Ruscăi, nepotul popii Pilorce; primeşte întărire pentru o parte din s. Tătărăni care s-a numit Găleşăşti 256.

Scripco, tatăl lui Druţul, vecin al lui Vasilie; căutat pentru a fi dus înapoi la Vişnovăţi 108.

Sculiş, v. **Gavrilaş ~.**

Scurţi, sat <pe Racova, la sud de s. Laza, c. Laza, j. Vaslui>; sătean din ~ cumpără o parte din s. Jidani 396.

Seachil, stolnic; răscumpără împreună cu fiica lui Apostol fost pitar nişte case cu loc de pe Uliţa Strâmbă de la Hăbăşasca 192.

Secul (Săcul), m-re; <ţ. Neamţ; Secu, în c. Vânători-Neamţ, j. Neamţ>; egumeni de la ~ IV.

Selevestru, egumenul de la Hangu; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa, pe Bistriţa, cumpărată de Gheorghie mare paharnic de la Ştefan Florescu 85.

Seliştea (Săleştea), sat pe Prut, ţ. Iaşi; <înglobat în s. Ţipileşti, c. Popricani, j. Iaşi>; jumătate din ~ primită de Aniţa şi de soţul ei, Toma Cantacuzino> după împărţirea moşiilor 237.

Seliştioară, sat pe Prut, ţ. Iaşi; părţi din ~ vândute de fiii lui Prodan din Mihăilăşea lui Gligorie din Tabără 15.

Semea, top.; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.

Semeni, sat, <Semenea, c. Dragomireşti, j. Vaslui>; Vasilie din ~ martor la o vânzare din s. Dragomireşti şi s. Bulăeşti 81.

Serafim Hangan <călugăr la m-rea Hangu>, martor la vânzarea unei vii de la Băloteşti 156.

Serapion, egumenul m-rii Bistriţa; martor hotarnic 441; sigiliu 441.

Serghie din Buciumi, martor la o vânzare din acel s. 471.

Serghie, martor la o vânzare din s. Dingani 66.

Severia Latiş, mătuşa lui Grigorie; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Cotela cu Malici 389.

Sfânta Cruce, jurământ pe sfânta ~ 458.

Sfânta Evanghelie, jurământ pe ~, în biserică 458.

Sfânta Parascheva, moaştele ei, întâmpinate la Galaţi 58.

Sfânta Vineri, m-re în Iaşi; <fostă m-re în m. Iaşi, j. Iaşi>; obiecte luate de soţia lui Ureche de la ~ 43.

Sfântul Arhanghel, biserică în Iaşi; popă de la ~ martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi 209.

Sfântul Dimitrie, <sărbătoare creştină>; termen de împlinire a unei învoieli 380.

Sfântul Gheorghe, ucigând balaurul; reprezentare în câmpul peceţii Mitropoliei Sucevei 348.

Sfântul Ignatie Purtătorul de Dumnezeu, uric de la Alexandru cel Bun scris în 1414 în ziua acestui sfânt 435.

www.dacoromanica.ro

Sfântul Ilie, m-re în Suceava; călugărul Gherghintie de la ~ a vândut vii la Cotnari, pe Dealul Mândru, lui Pătraşco fost logofăt 252; mărturie a soborului m-rii ~ menţionată într-un izvod al actelor familiei Şeptelici (sec. XIX) 433.
Sfântul Ilie, <sărbătoare creştină>; termen de achitare a unei datorii 332.
Sfântul Ion, în legenda peceţii tg. Siret 120.
Sfântul Munte; v. m-rea **Vatoped** de la ~.
Sfântul Sava, arhiepiscopul sârbilor; înmormântat la m-rea Mileşevo, din Ţara Sârbească 144.
Sfântul Spiridon, biserică din Bârlad; rezumatul unui act în condica bisericii ~ 238.
Sfat domnesc 80, 100, 107, 144, 327, 330, 386, C, IV.
Sfinţii Apostoli, în formula blestemului IV.
Sfinţii Evanghelişti (Ivanghelişti), în formula blestemului 424.
Sfinţii Părinţi, de la Niceea; în formula blestemului 119, 156, 167, 254, 318, 405, 424.
Sidor, fiul popii Sârbul, fratele lui Ştefan şi al lui Isac; se judecă împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Silişte* (Silişti), sat, pe Almaşul Mic, ţ. Neamţ; <lângă Almaş, c. Gârcina, j. Neamţ>; poruncă pentru hotărnicirea s. ~ aflat în stăpânirea m-rii Pângăraţi 440, hotărnicit de Ghiorghie Boţul 441.
Sima Ţenchiu, a vândut ocină în s. Vâştileşti 412.
Simeon Ureche, fiul lui Alivan şi tatăl lui Bejan Ureche şi Toader; amintit într-o vânzare în s. Cârniceni 298.
Simeon, v. **Simion**.
Simiia, fiica lui Iachim Helgiul; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Bogdăneşti 11.
Simineşti*, sat, <înglobat în Vetrişoaia, c. Vetrişoaia, j. Vaslui>; martor din ~ la o vânzare din s. Răciuleşti 276.
Simion dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Bănileşti 141.
Simion, diac din Stoineşti; martor la vânzarea seliştii Negoeşti 130; iscălitură 130.
Simion din Drăguşeni; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Simion din Mănăileşti, martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Simion din Necşeni; mărturiseşte la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.
Simion din Obârşie; dă împreună cu soţia sa o parte din s. Slipoteni lui Răcoviţă Cehan logofăt pentru a despăgubi furtul unor stupi 35.
Simion din Orăşeni, fiul lui Ionaşco Onigaş; se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Bezeräceni 147.
Simion din Piciorogani; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286, 288.
Simion din Plopi; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Simion din Stângăceni; martor la o vânzare în s. Luceşti 408.
Simion, fiul lui Andreico; vinde împreună cu fratele său, Gheorghie, părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.
Simion, fiul lui Creţul din Mânzăşti; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Simion, fiul lui David; vinde cu fratele Mihai, o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Simion, fiul lui Gânscă, nepotul Maricăi, strănepotul Greacăi; vinde împreună cu fraţii săi, Constantin şi Vasilie, părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.
Simion, fiul lui Nicoară din Leiconeşti, fratele lui Gligorie, al lui Ionaşco, al Irinei şi al Loghinei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Stăneşti lui Tomiţă de Şetrăreni 29.
Simion, fiul lui Petrică şi al Maricăi, fratele lui Ihnat; primeşte întărire împreună cu mama şi cu fratele său pentru stăpânirea unei părţi din s. Lăcina, după judecata cu Ion, fratele fostului episcop de Rădăuţi 355.
Simion, fiul popii Gligorie; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.
Simion, fiul Ţincăi, nepotul lui Roman Jleagă şi strănepotul lui Buta; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru o parte din s. Vertep 115.
Simion, martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.
Simion, martor la vânzarea unor părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti 168.
Simion, nepotul lui Gavril Jegon; vinde împreună cu fratele său, Afanasie, parte din s. Husieni lui Gavril <Coci> 297.
Simion, popă din Micşeneşti, tatăl lui Ion; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

www.dacoromanica.ro

Simion, popă; mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti 377.

Simion, soţul Maricăi, tatăl Odochiiei şi al Chelsiei, fratele lui Avram, cumnatul Ştefăniei; a vândut împreună cu soţia sa şi cu alte rude ale sale o parte din s. Mănăileşti, pe Bistriţa, ţ. Bacău, şi din Căcăceni 283, 284, 285.

Simion vinde împreună cu fraţii, fiii lui Cazan, partea lui din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.

Simion vinde o parte din s. Luceşti lui Irimie 408.

Simion, vecin; vândut de Andrii lui Dumitraşco şi nepoatei sale, Anghelina 109.

Simion Barbovschi, martor; iscălitură 53.

Simion Băisanul, soţul Anghelinei, fratele lui Dumitru vătav, unchiul Măricăi; vinde părţi din s. Negreşti 78, 79, 434; se judecă pentru o parte din s. Negreşti cu nepoţii săi 457.

Simion Capşea, medelnicer; a vândut o prisacă, cu case şi livezi lui Dumitraşco Fulger 56.

Simion Cernea, şoltuz de Bârlad; martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.

Simion Cheşco, uricar; traduce act (sec. XVIII) 458.

Simion Gheuca, tatăl lui Sava Ţopa; izvodul moşiilor lui ~ şi ale fiului său (sec. XVIII) 337.

Simion Groze, din Piciorogani; primeşte poruncă să stâlpească părţi din s. Lătăi 274.

Simion Herţa din Păstrăveni, soţul Anisiei; amintit într-o vânzare din s. Păstrăveni 297.

Simion Miera, fiul Nastei, nepotul lui Ion Fărâmă din Fărâmeşti, tatăl Anghelinei şi bunicul lui Vasilie; fiica şi nepotul lui ~ vând o parte din s. Fărâmeşti 243.

Simion Mogăldea, moşul lui Toader Mogăldea preot; a cumpărat <părţi din Negreşti> de la Simion Băisanu 78, 79.

Simion (Sâmion, Simeon) **Moghilă**, voievod; a întărit dania unui loc de la gura Jidovcăi ce a aparţinut ocolului tg. Dorohoi 143; a dat lui Caraiman fost paharnic seliştea Ştiuca pentru nişte cai turceşti daţi în treaba ţării 264; act de la ~ 238.

Simion Nacul din Malinţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Pobrăteşti 102.

Simion Păcurar, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.

Simion Petcu, mazil, răzeş din Bâzdăgeni; obţine copia unui act pentru stăpânirea unei părţi din bătrânul lui Criste (sec. XIX) 420.

Simion Pilipovschi, fratele Soloncăi; urmaşii lui vând o parte din s. Zubriceni 456.

Simion Polupan, a vândut o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 388.

Simion Purece, fiul popii Purece şi al Cârstinei, soţul Tudorinei Puricioaie, tatăl Anghelinei şi al Salomiiei; soţia şi fiicele sale vând părţi din satele Bodeşti şi Dănceşti 323.

Simion Slăvilă dăruieşte lui <Dumitru> Buhuş un ţigan faur împreună cu doi fii ai acestuia 378; iscălitură 378.

Simion Todicaş, socrul lui Andronic; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Simion Tricul primeşte întărire pentru o parte din s. Urdzici cumpărată de la Zberea 296.

Simion Veisa (Viisa), fiul lui Ionaşco, moşul lui Vasilie, rudă cu Agahia, Nastasia, Solomia şi Arsănie; a vândut împreună cu rudele sale două părţi din s. Hălăseni, pe pârâul Limpede, ţ. Neamţ, lui Neniul vornic de gloată 283.

Simionel, v. **Nacul ~**.

Simti Ilie, v. **Sfântul Ilie**.

Sinchieuţi*, sat, ţ. Hotin; <pe Vilia; lângă Cotiujeni, j. Edineţ, R. Moldova>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Sinehău (Sănăhău, Sânihău, Senehău), sat, <ţ. Dorohoi; azi în Ucraina, Gorbova, c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; Isac Mironescu căpitan din ~ martor 47, 53, 102, 104, 305; căpitan din ~ se judecă cu Gorce din Volcineţ pentru stăpânirea asupra unui vecin 175, cumpără părţi din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi 62; împărţit între urmaşii lui Miron Onciul din Herţa 203.

Sirbul, şetrar; martor la vânzarea unor părţi din s. Cliceşti şi Ţigăneşti 186; iscălitură 186.

Siret (Sâret, Sirăt), râu; în hotarul unor părţi din s. Buciumi 26; sate pe ~ 26, 66, 117, 237, 239, 442, 471; moară şi vad de moară pe ~ 26, 237.

Siret, târg, pe râul ~; şoltuz de ~ 120; martori din ~120; pecete a tg. ~ 120; târgoveţii din ~ se judecă cu m-rea Putna pentru încălcarea hotarului tg-ului dinspre seliştea Greci 122; seliştea Greci de lângă ~ stăpânită de m-rea Putna 125; act autentificat la ~ (sec. XVIII) 230; târgoveţi din ~ martori la o vânzare din s. Culiceni 158; târgoveţ din ~ a vândut nişte vii de la Cotnari 289.

www.dacoromanica.ro

Sireţel, pârâu; mori făcute pe ~ încalcă hotarul ţării dinspre Ţara Românească 173; selişte pe ~ 442.
Sirghie, căpitan de Roman; dă mărturie, martor la un schimb de moşii 393; iscălitură 393.
Sitar din Vâşteleşti, tatăl lui Toader; fiul său se judecă pentru o parte din s. Vâşteleşti 412.
Sitna, pârâu; <Sihna, afluent al Jijiei la Todireni, j. Botoşani>; în hotarul unui loc dintre s. Draxini şi Slobozia Dracşanilor 358.
Slăvilă din Gligoreşti, martor 111, 247.
Slăvilă, v. **Simion** ~.
Slipoteni*, sat, ţ. Tecuci; <lângă s. Ionăşeşti, c. Nicoreşti>; parte din ~ dată de strănepoţii lui Lupea Berheciu ca despăgubire pentru furtul unor stupi 35.
Slobodzia Dracşanilor, v. **Slobozia Dracşanilor**.
Slobozia Chigeci, sat; pagubă dintr-o slujbă domnească la ~ 330.
Slobozia Dracşanilor (Slobodzia Dracşanilor, Slobodzieni), sat, slobozie domnească din ocolul târgului Botoşani; sătenii din ~ se judecă pentru un loc aflat în hotar cu s. Draxini 358; v. şi **Dracşani**, iaz domnesc.
Smieni, v. **Zmieni**.
Smila, pârâu; <afluent al Bârladului la Zorleni, c. Zorleni, j. Bârlad>; sat pe ~ 461.
Sofiica din Jeverdeani; copiii ei au vândut o parte din s. Mamurinţi 103.
Sofiica, fiica lui Pântea din Buoreni şi nepoata popii Ivanco, sora lui Toader din Buoreni, mama lui Zavul şi a lui Toader; fiii ei se judecă cu urmaşii lui Hilimon pentru o parte din s. Borâle 232.
Sofronia, fiica Mănuntei, nepoata lui Corju; vinde împreună cu fraţii săi, Ionaşco şi Vasilie, părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.
Sofronia, soţia lui Flore şi nora lui Capotă din Petreşti; împrumută împreună cu soţul ei o sumă de bani de la Andoca punând zălog o parte din s. Petreşti 253.
Sofronie Pravilă, arhimandrit al m-rii Pobrata (sec. XIX); autentifică o copie 150.
Sofronie, stareţ al m-rii Peon; solicită întărirea hotarelor s. Sacaluşeşti IV.
Sofroniia, mama lui Ion şi a lui Năstasie; vinde împreună cu fiii ei o parte din s. Borzeşti lui Dumitraşco Comşa 255.
Sofroniia, mama Măriiei şi a Ilincăi, urmaşă a lui Oană vornic; fiicele ei au vândut împreună cu rudele o parte din s. Răciuleşti 276.
Sofroniia, soţia lui Condre vameşul; soţul ei a împărţit moşii 237.
Sohica, fiica popii Ignatu, urmaşă a lui Trifan, sora lui Vlasie şi a lui Ion; vinde împreună cu fraţii şi cu rudele ei o parte din s. Fâşcani 200.
Sohului, pârâu; <afluent al Bârlăzelului la Independenţa, c. Independenţa, j. Galaţi>; s. pe ~ 119, 161.
Solac din Ionăşeşti, martor la vânzări de sate 66, 471.
Solca, sat; <ţ. Suceava; l.c.or. Solca, j. Suceava>; săteni din ~ vând o parte din s. Culiceni; diac din ~ 158.
Solca, top.; în hotarul unei părţi din s. Vişniţa 230.
Soleşti, sat, <ţ. Vaslui; c. ~; j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de popa Ghiorghi şi fratele său, Toderaşco, de la nepoţii călugărului Ursu; martori din ~ 20, 407.
Solomia, sora Agahiei, Nastasiei şi a lui Viisa; a vândut împreună cu surorile sale şi cu alte rude ale lor două părţi din s. Hălăseni, pe pârâul Limpede, ţ. Neamţ, lui Neniul vornic de gloată 283.
Solomia, soţia lui Vorunar <Prăjescu> fost comis, sora lui Neagoe fost postelnic; a împărţit moşii cu fratele ei 237; este martoră la împărţirea moşiilor între fiicele şi ginerii ei 237.
Solomiia, fiica Zahariicăi şi mama lui Dămiian; fiul ei zălogeşte o parte din s. Medeeşti 204.
Solomon cămăraş, fiul lui Tăutul din Cordăreni, fratele lui Gligori şi al lui Nicolai; primeşte împreună cu fraţii săi carte de apărare pentru o jumătate din s. Săpoteni 236.
Solomon de Şoldeşti; martor la alegerea unei părţi din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98.
Solomon, fost vameş; a vândut m-rii Pângăraţi o parte din s. Mogeşti şi o parte dintr-un vad de moară 191.
Solomon, fost vistiernic, tatăl Mitrofanei şi socrul lui Grigorie Pilipovschi; fiica şi ginerele lui ~ vând s. Bogdăneşti pe care îl cumpărase el 72-74; trimite marelui logofăt, ca „un fecior mai mic", scrisoare de mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139; amintit într-o vânzare din s. Corjăuţi 297.
Solomon, v. şi **Dumitraşco** ~.
Solomoneasa, v. **Nastasia** ~.

www.dacoromanica.ro

Solonca, fiica Nastasiei Solomoneasa, sora lui Ionaşco şi Lupu; vinde împreună cu mama şi fraţii s. Ilieşti şi părţi din Solonţeni lui Gavril <Coci> 297.

Solonca, fiica Tudorinei Purecioaie, sora Anghelinei; vinde împreună cu mama şi sora sa părţi din s. Bodeşti, Dănceşti, Porceşti şi Cuciulaţi lui Toma mare stolnic 322.

Solonca, sora lui Simion Pilipovschi, mama Irinei; nepoţii ei vând o parte din s. Zubriceni 456.

Soloninca Cotela, sat, ţ. Hotin; <Coteala, j. Edineţ, R. Moldova>; martor din ~ la o vânzare din s. Voicouţi 223; întărirea unor părţi din ~ 71, 389; tocmeală între Cârstian, fiul lui Avram, şi Toderaşco pârcălab pentru nişte case, bucate şi vecini din ~ 352.

Solonţeni, sat pe Tazlăul Sărat, ţ. Trotuş; <Solonţ, c. ~, j. Bacău>; cumpărat de Gavril <Coci> 297.

Soloveţi (Sovoleţi), sat; <pe Sohuleţ; azi s. Stuhuleţul, c. Berezeni, j. Vaslui>; parte din poiana lui Trifan cel bătrân din ~ dată lui Dumitraşco Urdzică 428; Gligorici vinde părţi din ~ lui Gligoraşco şi Nădăbaico II.

Soltan, tatăl Antemiei, socrul lui Andronic Saca (Săcescul); urmaşii lui ~ vând o parte din s. Brănişteri 30, 37.

Sonca, v. **Ţinca**.

Sora, mama lui Gavril; fiul său vinde o parte din Armeneşti lui Dumitraşco diaconul 86.

Sora, mama Negruşei; fiica ei vinde împreună cu rudele o parte din s. Mlădineşti 189.

Sora, chemată la judecată pentru vânzarea unei părţi din s. Popeşti 418.

Sora Pătrăşcăneasa, fata Anghelinei Barnovschi; a vândut împreună cu mama sa jumătate din s. Frijeni lui Penişoară vistiernic.

Sorăci, nepotul lui ~ vinde împreună cu rudele o parte din s. Fâşcani 200.

Soroca, cetate, pe Nistru; <în or. ~, j. ~, R. Moldova>; pârcălab de ~ 172; distrusă de cazaci 235, 264.

Soroca, ţinut; sat din ~ 42, 235, 264, 297, 447.

Soveja, m-re; <ţ. Putna; în s. Dragosloveni, c. Soveja, j. Vrancea>; cu hramul Naşterea lui Isus Hristos, ctitorită de egumenul Partenie; primeşte danie de la Ursul Vartic două mori din s. Clipiceşti; să facă pomenire în ziua Adormirii Maicii Domnului 167.

Spancioc, v. **Vasilie ~**.

Spăreţi, v. **Spărieţi**.

Spărieţi (Spăreţi, Spăriieţi), sat; <ţ. Putna; Speriaţi, nume schimbat în Zăbrăuţi, înglobat în Moviliţa, j. Vrancea>; vie în dealul dinspre ~ vândută lui Lughin 156.

Spăriieţi, v. **Spărieţi**.

Spătăreşti, sat; <pe Tutova, ţ. Tutova; lângă Perieni, c. Perieni, j. Vaslui>; martor din ~ la un schimb de moşii 114.

Spiridon din Lungeni, a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215; martor la cercetarea unei pricini pentru încălcarea unui vad de moară dintre s. Berteşti şi Hănăseni 446.

Spiridon (Spirăidon) **Cotoc**, călugăr ieromonah de la m-rea Agapia; vinde două locuri de casă din satul Năvrăpeşti 321; a dăruit lui Nacul Brut un loc de casă din s. Năvrăpeşti 470; sigiliu 321.

Spiridon, v. **Sfântul ~**.

Stafie, stâlpul lui ~ din s. Pomârla 388.

Stamati, vătav de călăraşi; martor la vânzarea unor părţi din s. <Tomuzeni> 118.

Stan, fratele lui Toader paharnic 64.

Stan Oţa, a vândut lui Vartic fost vornic două mori din s. Clipiceşti 167.

Stan Răpide, strămoşul lui Vasilie Corlat fost cămăraş 64.

Stanca dim Onăşcani, mama lui Gavril şi a Anei, bunica lui Iorga şi a lui Ştefan; nepoţii ei vând o parte din s. Ciureşti 217, 218.

Stanca, fiica Anuşcăi, sora lui Andrei, a Grozavei, a lui Batin şi a Acsanei, nepoata lui Pătraşco Banul şi strănepoata lui Pânteleiu Banul, nepoată de soră a Irinei; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Cucuteni, Bărboşi şi Uşereşti 207, 400, 419.

Stanca, fiica lui Ion din Vorniceni şi nepoata popii Ursul din Vorniceni; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Vorniceni 370, 445.

Stanca, fiica lui Văscan Cornescul, soţia lui Tofan; a vândut, împreună cu soţul său şi cu Mardarie, patru jirebii din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi lui <Ionaşco> Ghenghea fost mare logofăt 62.

Stanca, mama lui Ignat şi a lui Tănasie, urmaşă a lui Oană vornic; fiii ei au vândut împreună cu rudele lor o parte din s. Răciuleşti 276.

Stanca, mama lui Lupaşco Herghegiul, a Chereghinei şi a lui Felea; fiii ei vând o parte din s. Dăneşti 21.

www.dacoromanica.ro

Stanca, mama lui Todosie şi fiica lui Filip din Fiţingheşti; fiul său vinde părţi din Fiţingheşti lui Dumitraşco sulger 27.

Stâncă (Stencă), sat; <s. ~, c. Pipirig, j. Neamţ>; în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 374, 399.

Stânceşti, sat, la Cozancea, ţinutul Hârlău; <s. ~, c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; părţi din ~ întărite lui Andronic Bogdan şi rudelor acestuia 314.

Stanciul, strănepoţii lui vând părţi din s. Dăneşti 21.

Stâlpeni* (Stâlpenea), sat, <ţ. Iaşi; c. Trifeşti, j. Iaşi>; popă din ~ a primit despăgubire pentru furtul unui cal 24; popă din ~ martor la o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni, Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 287, 288, 344.

Stângaceni, v. **Stângăceni**.

Stângaci, v. **Ion ~**.

Stângăceni (Stângaceni), sat <pe Racova, ţ. Tutova; lângă Armăşoaia, c. Pungeşti, j. Vaslui>; martori din ~ la o vânzare în Luceşti 408.

Stârcea cel bătrân, tatăl lui Crăciun Stârcea, bunicul lui Vasilie şi al lui Ghiorghie; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Ciureşti lui Iorga mare vistiernic 268, 269.

Stârcea, familie; copia unei cărţi de apărare pentru părţi din s. Pomârla într-o condică a documentelor familiei ~ 388.

Stârcea, v. şi **Costandin ~**, **Crăciun ~**, **Darie ~**, **Gligoraş ~**, **Isac ~**.

Starosilţi*, sat sub Cozancea, ţ. Hârlău; <lângă s. Socrujeni, c. Gorbăneşti, j. Botoşani>; judecată pentru părţi din ~ între nepoţii lui Isac Udrea şi Udrea Gânscă 100.

Statie, mare vameş; a cumpărat fără drept o parte din s. Dienişăşti 270; a cumpărat de la Grama uşer nişte case din Târgul Nou 431.

Stavnic, pârâu; <afluent al Bârladului la Voineşti, c. Vultureşti, j. Vaslui>; sate pe ~ 329, 437; vad de moară pe ~ 437.

Stănăslăveşti*, sat; <ţ. Neamţ; la N. de s. Păstrăveni, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; <fiul> popii din Stănăslăveşti; cercetează o pricină hotarnică în satul Ungheni 325.

Stăncoaie; parte de sat ţinută de ~ şi vândută de Andrii lui Dumitraşco şi nepoatei sale, Anghelina 109.

Stăneşti*, sat, <lângă s. Zlătunoaia, c. Lunca, j. Botoşani>; părţi din ~ cumpărate de Tomiţă de Şetrăreni de la fiii lui Nicoară din Leiconeşti 29.

Stănilă, şoimar, tatăl lui Pavăl, al lui Vasilie, al lui Ştefan şi al Frăsinei, fratele lui Popoţea; fiii lui se judecă cu Safta Şoldăneasa şi cu fiii ei pentru stăpânirea satului Popeşti, pe Moldova, ţinutul Dorohoi 49; a vândut fratelui său, Popoţea, o parte din s. Bârjoveni 190.

Stănislav, tatăl lui Ursul; fiul lui vinde împreună cu alţii părţi din s. Vorniceni lui Enachi pârcălab şi Tudosie vameş şi soţiei lui, Aniţa 370, 445.

Stefeni*, sat, pe Bârlad; <înglobat în Micleşti, c. Banca, j., Vaslui>; vad de moară din hotarul s. ~ vândut lui Furtuna fost comis 185, 187.

Steredzeni, sat, ţ. Putna <probabil, s. Strejăscul, c. Garoafa, j. Vrancea>; parte din ~ aflată în stăpânirea lui Nistor Batişte, după împărţirea moşiilor 42.

Stoica, temnicer; martor la vânzarea unei părţi din Iugani 137; sigiliu 137.

Stoileşti*, sat, <pe Rebricea Mică, lângă Draxeni, j. Vaslui>; Drojea din ~ face danie partea sa din Leoşti nepotului Moise 68; martor din ~ la vânzarea seliştii Negoeşti 130.

Straja, sat; <ţ. Neamţ>; în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 374, 399.

Strata, negustor; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Bănileşti 141.

Stratul, fiul lui Huhulea; a vândut lui Dumitru fost vătav şi lui Simion Băisanul o parte din s. Negreşti 457.

Stratulat, nepotul lui Gavril Jegon; vinde o parte din s. Husieni lui Gavril <Coci> 297.

Străhilat din Popeşti, primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini pentru nişte iazuri din s. Scorţeni şi Ştefeni 148.

Străşeni, pe Bâc, ţ. Lăpuşna; <s. ~, c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; primit de Lupa şi soţul ei, Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 237.

Strătilă din Mănăileşti, martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.

Strătulat (Strătulatu), fost agă, soţul Vârvarei agoaie; a cumpărat de la Medelean călugăr o jumătate din s. Futeleşti 164.

Strătulat Borăleanul (Borleanul, Boroleanul), uricar, fiul lui Zbiarea, strănepotul lui Hilimon; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle 232; primeşte porunci pentru cercetarea unor pricini de hotar 339, 355, 358.

www.dacoromanica.ro

Strătulat Dobrenchi, diac, fiul Măgdălinei, nepotul lui Dumitraşco Mihul; cumpără o jirebie din s. Bălăceni de la Gligorcea 105; se judecă pentru o parte din s. Bălăceni cu Antimiia 107; îi dă lui Toader Dohatco o parte din s. Cătămăreşti în schimbul unei părţi din s. Bălăceni 114, 338.

Strătulat Dracea, calul lui ~ a fost luat de Plantos şi a fost plătit de Isac 146.

Strătulatu, v. **Strătulat**.

Strâmbi, sat; <parte din s. Boianul Mare, r. Zastavna, reg. Cernăuţi, Ucraina>; Alecsandru din ~ scrie zapisul răscumpărării unei părţi din s. Năvrăpeşti 453.

Streşâneşti, sat, fost Drujăşti, ţ. Tutova; <pe Horoiata, lângă s. Unţeşti, c. Bogdăneşti, j. Vaslui>; întărit lui Vasilie Corlat şi rudelor sale 64.

Strimbi*, sat, <lângă s. Ţibucanii de Jos, c. Ţibucani, j. Neamţ>; pricină pentru un loc din hotarul satului ~ între Ştefan Boul şi locuitorii din Negoeşti 435.

Stroe dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.

Stroescul, v. **Lupul** ~.

Stroeşti, sat, mai sus de Cotnari, ţ. Roman; <s. Stroieşti, c. Todireşti, j. Iaşi>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Stroiasca, v. **Teta** ~.

Stroici, v. <Luca> ~.

Sturdza, v. **Mateiaş** ~, **Sandu** ~.

Sturdzea Munteanul; martor la alegerea unei părţi din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98.

Sturzea din Gura Largului; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa, pe Bistriţa, cumpărată de Gheorghie mare paharnic de la Ştefan Florescu 85.

Suceava, cetate; <în m. ~, j. ~>; portar de ~ 107, 180; hatman şi pârcălab de ~ 171, 182, 187, 343; fost pârcălab de ~ 340; Mihăilaş Beldiman aflat în drum spre ~ dă mărturie pentru o pricină 435; armeni din ~ vând o vie la Cotnari 289.

Suceava, târg, <ţ. Suceava; m. ~, j. ~>; acte scrise la ~ 116, 121, 122, 148, 306, 327, 329, 330, 336, 338, 340, 342, 343, 345, 346, 347, 355, 358, 361, 362, 363, 364, 369, 376, 381, 382; târgoveţi din ~ stăpâni, ai unei vii de la Cotari ~ 353; vânzare să fie trecută la catastiful oraşului ~ 353; armeni din ~ 353; mitropolie în ~, v. şi **Mitropolia Ţării Moldovei şi a Sucevei**.

Suceava, ţinut; sate din ~ 32, 34, 42, 54, 146, 232, 272, 277, 278, 279, 280, 282, 299, 300, 338, 341, 435, I.

Suceavă, v. **Suceava**.

Suhuceşti, sat; parte din ~ primită de Ionaşco 240.

Surdul, v. **Vasilie** ~.

Suruceanul, v. **Vasâli** ~.

Suseni, sat; <pe Iubana, ţ. Tutova; c. Băcani, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea părţi din s. Fărâmeşti 243.

Ş

Şaidir diac, scrie acte 58, 65 72, 73, 74, 83, 96, 106, 107, 108, 269, 314, 324, 329, 330, 364, A; v. şi **Grigore** ~.

Şaidir, uricar; martor 47, 109, 340, 459; iscălitură 47, 340, 459;

Şaidir, v. şi **Grigorie** ~.

Şangheri, slugă domnească; primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Răcămuş 245.

Şarba*, sat; <fost s. lângă s. Cerviceşti, c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; mărturie pentru hotarele unor părţi din ~ 126; partea din ~ a fost primită în schimb de Ponici de la Ştefan Boul pentru o parte din Tălpălăeşti 126; act de la Vasilie Lupu menţionat într-o anafora pentru împresurarea moşiilor Teişoara şi Nicşăni dinspre ~ 426.

Şaropul, soţul Păscălinei şi ginerele lui Petrica; socrul şi soţia lui ~ vând o parte din s. Negoeşti 163.

Şăbutiniţa, sat, <azi în Ucraina; Şebutinţi, c. ~, reg. Cernăuţi>; cumpărat de Iordache <Cantacuzino> mare spătar de la <Mihail> Fortuna comis 261, 262.

Şăndreni, v. **Şendreni**.

Şărbăneşti, sat, <ţ. Bacău; azi cart. al m. Bacău, j. ~>; parte din ~ făcută danie de Dochia Ciorboaie lui popa Zaharia 307.

Şărbenţi, sat; <azi în Ucraina, c. Şărbăneţi, r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; parte din s. ~ a fost dăruită de Nastea norei sale, Taţea, apoi este întărită lui Ursu vătav 71.

Şătrăreni, v. **Şetrăreni**.

Şchei, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <Şcheia, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; aflat în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42; a fost cumpărat de Grigore Ureche 449, 450.

www.dacoromanica.ro

Şcheuleţi, sat; <c. Alexandru Ioan Cuza, j. Iaşi>; judecată pentru stăpânirea unor părţi din ~ în vremea lui Miron Barnovschi 342, 343, 347; răscumpărat de Gheorghie Başotă după judecată cu hatmanul Costin 322, 323.

<Şchiopu>, v. **Petru ~**.

Şeleşeu, sat, <Hilişeu, c. ~, j. Botoşani>; Dumitraşco din ~ martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni 110.

Şeleşeul de Jos, sat; <Hilişeu Horea, c. ~, j. Botoşani>; loc de la gura Jidovcăi din hotarul s. ~ a fost cotropit de domni şi alipit ocolului Dorohoi 143.

Şendrea, vătăman, tatăl lui Pânteleiu; martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Şendreni, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <ţ. Hotin; azi în Ucraina, nume schimbat în Draniţea, c. ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; diac din ~ martor la o vânzare din Păniceşti 41; martori din ~ 199; părţi din ~ cumpărate de Gheorghi neguţător 196, 197, 198, 199; perilipsis de acte pentru ~ arătate de vechilul m-rii Cetăţuia (sec. XIX) 196, 197, 198.

Şendriceni, sat; <ţ. Hârlău; s. ~, c. ~, j. Botoşani>; loc ce a aparţinut hotarului s. ~ întărit după judecată lui Dumitraşco şi lui Ştefan Rugină 143.

Şeptelici, familie; mărturie a soborului m-rii Sfântul Ilie menţionată într-un izvod al actelor neamului ~ 433.

Şeptelici, v. **Catrina ~, Ilie ~**.

Şepteşeni*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Goeşti, c. Lungani, j. Iaşi>; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Şeptiliceni, sat, ţ. Soroca; <Şeptelici, c. ~, R. Moldova>; sat descălecat 172.

Şeptilici, v. şi **Ilie ~, <Vasilie> ~**.

Şerbeşti, familie; bucovină din locul ~ în hotarul s. Ruseni vândută şi întărită lui Grigorie postelnic 401.

Şerbeşti, sat; <ţ. Vaslui; s. ~, c. Ciorteşti, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Boziiani 371.

Şerbul, fratele lui Dia; cumpără împreună cu fratele său părţi din Crăceni şi Tomceşti 442.

Şerpeni (Şerpeşti), sat, <c. Şerpeni, j. Chişinău, R. Moldova>; parte din ~ dată în schimb de Toma sulger lui Gheorghie Ştefan 124.

Şerpeşti, v. **Şerpeni**.

Şetrăreni, sat; <ţ. Hârlău; denumire schimbată în Jijia, c. Albeşti, j. Botoşani>; Tomiţă din ~ cumpără părţi din s. Stăneşti 29; martori din ~ 29; slugă domnească din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină 205; vătăman de ~ 29.

Şetrăreni (Şătrăreni), sat; <ţ. Iaşi; azi Stejarii, c. Ţigănaşi, j. Iaşi>; martori hotarnici din ~ ai unor părţi din s. Cândeşti 24; vătav din ~ 24; într-un opis de documente din sec. (XIX) 308.

Şfărcăuţi*, sat, ţ. Dorohoi; <fost s., astăzi cătun în partea de V a s. Lişna, c. Suharău, j. Botoşani>; aflat în stăpânirea m-rii Todireni (sec. XIX) 384; judecată pentru încălcarea hotarelor s. Lăcina dinspre ~ (sec. XIX) 384.

Şijcăuţi, sat, <Şişcăuţi, ţ. Cernăuţi; aui în Ucraina, r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; a treia parte din ~ cerută de Avram din Lucăceni, Irina şi fiul ei Andrică 94.

Şiptiliceni, v. **Şeptiliceni**.

Şofrăceşti*, sat, <pe Pârâul Negru, ţ. Neamţ; lângă s. Trifeşti, c. Trifeşti, j. Neamţ>; judecată pentru împărţirea cheltuielilor făcute la iezirea unui iaz din ~ 333.

Şoimăreşti, sat, pe Moldova, ţinutul Suceava; <s. ~, c. Brusturii-Drăguşeni, j. Neamţ>; aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

Şoldan, v. **Dumitraşco ~, Ştefan ~**.

Şoldăneasa, mama lui Enachie şi a lui Gavrilaş din Şofrăceşti 333.

Şoldăneasa, v. **Safta ~**.

Şoldeşti*, sat, <pe Zăbrăuţi, ţ. Putna; lângă Fitioneşti, c. ~, j. Vrancea>; Solomon din ~ martor la alegerea unei părţi din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98; părţi din ~ ale lui Pătraşco fost cămăraş 99.

Şomuz, pârâu; <afluent al Siretului, la Dolhasca, j. Suceava>; sat pe ~ 42; loc de moară şi de heleşteu în ~ 42.

Şotică, casa lui ~ în hotarul unei părţi din s. Vorniceni 445.

Şova, v. **Ionaşco ~**.

Ştefan a vândut o iapă lui Bechea 4.

Ştefan, căpitan de Dumbrăviţa; primeşte întărire pentru părţi din s. Torceşti 324; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.

Ştefan, diacon la biserica domnească <din Iaşi>; cumpără părţi din s. Horileşti de la nepoţii lui Frătei 95.

Ştefan, diacon; primeşte carte de apărare pentru un fânaţ din s. Gherghiceni cosit fără drept de <Dumitru> Buhuş vistiernic 398.

www.dacoromanica.ro

Ştefan din Dragomireşti; cumpără părţi din s. Dragomireşti şi s. Bulăeşti de la vărul său, Toader 81.
Ştefan din Drăguşeşti, martor la o vânzare din s. Hălmăgeşti 225; iscălitură 225.
Ştefan din Pilipăuţi, fiul lui Ion, nepotul lui Drăghici; se judecă pentru o parte din s. Mamurinţi cu Anghel 103.
Ştefan din Topoşti, martor la o vânzare în Luceşti 408.
Ştefan din Porceşti; martor la o judecată 406.
Ştefan, fiul Gafiei şi fratele lui Sava; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Hălăseni 302.
Ştefan, fiul lui Boldor; martor la o vânzare de sat 241.
Ştefan, fiul lui Cernat, nepot Anghelinei; schimbă, împreună cu Marie, Potronică şi Vasâli Roşca, satul Cândeşti pentru parte din Brăiţăni, cu fiii Anghelinei, fiica lui Cârstea vornic 51.
Ştefan, fiul lui Dumitru, nepotul lui Popoţea; împreună cu fraţii şi alte rude primeşte întărire pentru o parte din Bârjoveni 190.
Ştefan, fiul lui Gârlea din Mărăşti şi al Bejeanei, nepotul Parascăi, fratele lui Gheorghiţă şi al Măriiei; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii săi o parte din s. Brătuleni lui Vasilie Roşca 444.
Ştefan, fiul lui Giurgea; cumpără o parte din seliştea s. Hăneşti de la copiii lui Gândac din Comândăreşti 424.
Ştefan, fiul lui Ignat; a dăruit lui Vasilie Fugli o parte din s. Lăzoreni 90, 472.
Ştefan, fiul lui Stănilă şoimar, frate cu Pavăl, Vasilie şi Frăsina; se judecă cu Safta Şoldăneasa şi cu fiii ei pentru stăpânirea satului Popeşti, pe Moldova 49.
Ştefan, fiul lui Toader Bârgău şi fratele lui Ursul; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti 376.
Ştefan, fiul lui Toader Boţoacă din Ionăşeni şi fratele Mariei; vinde împreună cu sora sa o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.
Ştefan, fiul lui Toader Moţoc şi nepotul lui Cozma fost cămăraş; vinde împreună cu tatăl său un loc de lângă Faraoani lui Evloghie episcop de Roman 436.
Ştefan, fiul lui Ursu din Moşeteşti; martor la o vânzare din s. Bogdăneşti 11.
Ştefan, fiul Mirăuţoaiei din Procelnici şi fratele lui Vasilie şi al lui Toader; martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 390.
Ştefan, fiul Nastasiei şi nepotul lui Alexa <fost> şetrar, fratele Anghelinei Onigăşoaie, al Aniţei, Grigorie şi al Chielsiei; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru o parte din s. Draxini după judecată cu sătenii din Slobozia Dracşanilor 358.
Ştefan, fiul popii Sârbul, fratele lui Sidor şi al lui Isac; se judecă împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Ştefan, fratele lui Avram Misihănescul şi al lui Vasilie, unchiul (?) lui Isac; s-a judecat împreună cu fratele şi cu nepotul său pentru stăpânirea unei părţi din s. Misihăneşti 423; a adus la judecată acte false 423.
Ştefan, fratele mitropolitului Varlaam; vinde împreună cu Nechifor părţi din s. Băiceni, Oncani şi Turbureni cumpărate de la Gheorghie Roşca lui Iorga vistiernic 348.
Ştefan, iuzbaşă; a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Ştefan, împreună cu fraţii săi s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti cu <Ursul Vartic> 377.
Ştefan, fost logofăt, pârcălab de Soroca; a făcut o cercetare hotarnică 264; dă mărturie pentru hotarul satelor Cureşniţa şi Şeptiliceni 172.
Ştefan, popă din Dumeni; martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni <m. p.>. 110.
Ştefan, popă domnesc din Bârlad; martor la vânzarea unor părţi de s. 131, 243.
Ştefan, soţul Anei, sora lui Toader Gherman; împreună cu soţia face schimb de sate cu Toader Gherman dând părţi din s. Cordăreni şi primind părţi din s. Zamostia 92.
Ştefan vătăman de Başău; martor la o răscumpărare 340.
Ştefan, vătăman din Necşeni; a fost adus martor la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.
Ştefan <cel Mare> (Bătrânul, cel Bun), voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 7, 100, 122, 147, 256, 276, 359, 363.
Ştefan <cel Tânăr>, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 276.
Ştefan Bechea (Bechea), fost pârcălab, fiul lui Ionaşco vătav, nepotul lui Bechea şi fratele Măricăi; cumpără părţi din s. Bogdăneşti 11, 12; primeşte întărire pentru părţile cumpărate în s. Bogdăneşti 12, 14.

www.dacoromanica.ro

Ştefan Bilava, din Mânzăşti; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.

Ştefan Bornamiz, din Gunzar, soţul Maricăi; cumpără o parte din s. Jidani 396.

Ştefan Boul, fost clucer; se judecă cu s. Negoeşti pentru un loc din hotarul Strimbilor şi al Davidenilor 435; dă mărturie 216, 453; iscălitură 453; sigiliu 453.

Ştefan Broască, popă, tatăl Nastasiiei şi a Tudosiiei; fiicele lui ~ au vândut o parte din s. Broşteni 2, 5, 6, 63.

Ştefan Cârlianţă, martor la o danie din Torceşti 324.

Ştefan (Ştifan) **Chirculescul**, fiul Magdei, nepotul Chircăi şi nepot de soră lui Toader Chirculeţ; vinde împreună cu unchiul său o parte din s. Tomuzeni lui Iacomi pârcălab 119.

Ştefan Cociorvă, fiul lui Necoară, nepotul lui Sava din Ialoveni şi fratele lui Vasâlie; răscumpără împreună cu fratele şi cu unchii săi o parte din s. Săciteni 169.

Ştefan Dolhescul, partea lui ~ din Bodeşti şi din Dănceşti stăpânită de Toma <Cantacuzino> împreună cu Gherghiţă 121; vinde părţi din s. Dănceşti şi Bodeşti lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 227.

Ştefan Drăguş, tatăl lui Neculai; fiul său a vândut partea sa din jumătatea s. Micleşti care se numeşte Berindieşti 401.

Ştefan Florescul vinde o curătură numită Colibiţa, pe Bistriţa, lui Gheorghie mare paharnic 85.

Ştefan Haidău, din Simineşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

Ştefan Lungul, din Bahnă; martor la vânzarea unor părţi din s. Giurcani 371.

Ştefan <Lupu>, voievod, fiul lui Vasilie Lupu> voievod, în actul de danie a unui obroc anual către m-rea Mileşevo 144; credinţa lui 63, 65, 271, 300; sigiliu de la ~ ataşat unui act emis de Vasilie <Lupu> 38.

Ştefan Moimăscul (Moimiscul), mare armaş, soţul Irinei şi ginerele lui Pătraşco Banul; cumpără de la urmaşii lui Ivaşco Mladin o parte din s. Mlădineşti 189; primeşte o mărturie boierească pentru stăpânirea unei părţi din s. Cucuteni cumpărată de la nepoţii lui Pătraşco Banul 206; dă mărturie 35, 73, 171, 180, 182, 386, 431; martor 73, 171, 210, 431; iscălitură 180, 182, 386, 431.

fost mare armaş, primeşte întărire pentru părţile din s. Cucuteni şi Bărboşi cumpărate de la nepoţii lui Pătraşco Banul 207; se judecă pentru o parte din s. Bărboşi şi o prisacă 464.

Ştefan Murguleţ, frate cu Irimia Murguleţ, Ipatie, Andrei şi Mărica; împarte cu fraţii săi moşiile 383; se învoieşte cu fraţii săi să primească o sumă de bani pentru a-şi face casă 380; preţuieşte părţi din s. Bălăceni vândute de Antimiia lui Cârstian logofăt 107; dă mărturie pentru împlinirea diatei lui Toader <Tăutul> 120; martor 53, 102, 114; iscălitură 102, 114.

Ştefan Rango scrie zapisul vânzării seliştii Negoeşti 130; iscălitură 130.

Ştefan Rugină, primeşte întărire împreună cu Dumitraşco pentru stăpânirea unui loc de la gura Jidovcăi după judecată cu Onciul fost pârcălab 143.

Ştefan Şoldan, nepot lui Lozinschi; martor la hotarnica făcută de Ghica medelnicer între s. Săpoteni şi Leveni 110; primeşte danie parte din s. Corjouţi 297; se învoieşte cu egumenul m-rii Pantocrator (Todireni) pentru hotarele moşiei Dămileni 266.

Ştefan Tomşa (Tomşevici), voievod, domn al Ţării Moldovei; acte pierdute în zilele lui ~ 314; acte de la ~ 38, 230, 363, 413, IV; oameni buni mărturisesc pentru cumpărarea unei părţi din s. Mereşti în prima domnie a lui ~ 139.

Ştefan Zota, fost mare pitar; ispravnic de act 63 (sec. XIX).

Ştefan, v. şi **Dumitraşco ~, Gheorghie ~**.

Ştefana, fiica Gahiei, nepoata Mutei Răfeiasa, sora lui Mihăilă şi a lui Sava; vinde împreună cu fraţii Sava şi Mihăilă părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.

Ştefana, fiica lui Bogdan diac, mama lui Bejan şi sora lui Andronic Bogdan şi a lui Dumitru Bogdan; fiii ei primesc întărire pentru stăpânirea unor părţi din Ostăpceni şi Stânceşti 314.

Ştefana, nepoata lui Lazor şetrar şi soţia lui Andrei; vinde împreună cu soţul ei părţi din s. Băicani lui Dumitraşco Gheuca 22, 112, 132.

Ştefana, soţia lui Andrei şi nepoata lui Lazor Chişineu; se judecă pentru părţi din s. Făureni cu Coroiu fost comis 9.

www.dacoromanica.ro

Ştefania, fiica lui Toader, nepoata lui Iachim Helgiul şi sora lui Zaharia; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Bogdăneşti 11.

Ştefăneşti, <târg pe Corovia, ţ. Dorohoi; c. ~; j. Botoşani>; seliştе în hotarul târgului 80; şoltuz de ~ martor la o vânzare din s. Hăneşti 424; sat mai jos de ~ 314; act scris la ~ 424, 456; sigiliul târgului 424.

Ştefănia, sora Maricăi, soţia lui Zapaliţă, cumnata lui Simion; a vândut împreună cu sora şi cumnatul ei două părţi din s. Mănăileşti, pe Bistriţa, ţ. Bacău, lui Neniul vornic de gloată 283.

Ştefănie, fiica Cârstânei, nepoata lui Anton şi sora Mariiei; vinde împreună cu sora şi cu mătuşa ei o parte s. din Răciuleşti 276.

Ştefeni*, sat; <lângă Micleşti, c. Banca, j. Vaslui>; poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini din s. ~ 148; două iazuri din ~ au fost înecate de unul din hotarul s. Scorţeni 148.

Şteful, v. **Vasâle ~**.

Ştifan, v. **Ştefan**.

Ştiuca*, seliştе, pe Căinari, <ţ. Soroca; la Gura Căinarului, c. Putileşti, j. Soroca, R. Moldova>; a fost dată de Simion Moghilă lui Caraiman paharnic 264; alipită hotarului s. Bursuci şi întărită Saftei Şoldăneasa după judecata cu sătenii din s. Bolota 264.

Şubraneţ, sat <s. Şubraneţi, r. Cernăuţi, astăzi în Ucraina>; carte domnească de apărare a hotarelor s. ~ acordată lui Lupul Stroescul 31.

Şuşinescu, v. **Costantin**.

Şuşunescul, v. **Şişunescu**.

T

Tabără, sat; <Tabăra, c. Bivolari, j. Iaşi>; Gligorie din ~ cumpără părţi din Seliştioară şi Onceşti 15.

Talabă, martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.

Talaşco, tatăl lui Păcurar; fiul său vinde părţi din s. <Tomuzeni> 118.

Talpă din Hănăseni, se judecă pentru un vad de moară încălcat de popa Avrentie din Berteşti 214, 215, 446.

Talpă, v. **Andreiaş ~, Dumitraşco ~, Gavrilaş ~, Ionaşco ~, Lupul ~**.

Tanasie (Tănasie), vornic de Bârlad; dă mărturie pentru vânzarea seliştii Negoeşti 131; iscăleşte greceşte 131.

Tarcău, pârâu <afluent al Bistriţii, jud. Neamţ>; obârşiile pârâului ~ în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte, dăruit m-rii Pângăraţi 374, 399. .

Taţea, nora Nastei; soacra sa i-a dăruit părţi din satele Forosna, Şărbenţi şi Bădroseni; partea ei din s. Cicicani şi din celelalte trei sate au fost întărite lui Ursu vătav 71.

Tazlău, m-re; <ţ. Bacău; în s. ~, nume schimbat în Zemeş, c. ~, j. Bacău>; călugării de la ~ solicită alegerea ocinelor din Călimăneşti şi Mihăileşti 69.

Tazlăul Sărat, râu <afluent Tazlăului>; sate pe ~ 297.

Tăbârţă, v. **Gavrilaş ~, Gheorghiţă ~, Ionaşco ~, Vasilie~**.

Tăbălăeşti, sat, <s. ~, c. Buneşti, Avereşti, j. Vaslui>; Gavril din ~ martor la o danie din s. Todireşti 415; mărturiseşte că în casa sa a fost făcută dania unei ocine din s. Todireşti 416.

Tăcmăneşti, sat, <ţ. Valui; Ştefan cel Mare, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Apostol Cehan de la Vasilie Bolişor 83.

Tălăbeşti, v. **Tălăbăeşti**.

Tălăşman, vinde împreună cu Boros o parte din satul Ungheni lui Iorga mare vistiernic 40.

Tălpălăeşti, sat; <sat pe Moldova, ţ. Suceava; s. Talpa, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; parte din ~ a fost dată de Ponici lui Ştefan Boul în schimbul unei părţi din s. Şarba 126.

Tălpeşti, <familie>; însemnare pe verso-ul unui zapis privitor la înţelegerea dintre Lupul Talpă şi fraţii săi 291, 293.

Tămăşeni (Tămăşăni), sat, pe pârâul Jăgălia, ţ. Fălciu; <înglobat în Dodeşti, c. Viişoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasilie Corlat şi rudelor sale; a fost cumpărat de Pătru şi Vlaicu de la Toader paharnic şi Negrilă paharnic 64.

Tănasă (Tănase, Tănasie), vornic, soţul Măriicăi şi fratele (?) lui Gheorghie Roşca vistiernic; a dăruit m-rii Besericani părţile cumpărate în s. Ţigăneşti de la nepoţii lui Trif 247, 248; cumpără de la Trif nişte pomi din s. Ţigăneşti sădiţi pe locul său 246; primeşte părţi din s. Negreşti şi Oglindeşti, după împărţirea moşiilor 240; soţia sa vinde părţi din s. Zăvoieni lui Gheorghie Roşca 32, 34, 54, 304.

www.dacoromanica.ro

Tănase, fiul lui Toader Buoreanul, nepotul lui Pântea din Buoreni, strănepotul popii Ivanco, fratele Măricăi şi al Văsiicăi; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii lui Hilimon pentru o parte din s. Borâle 232.

Tănasie din Verşeni, dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.

Tănasie, diac; scrie zapisul vânzării unor părţi din s. Cliceşti şi Ţigăneşti 186; iscăleşte 186.

Tănasie, fiul lui Gligorie, nepotul lui Mihăilă Ciurea şi fratele lui Albul, Vasilie şi al lui Andonie, cumnatul lui Ursul; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ciureşti 40.

Tănasie, fiul Măricăi Măteasă, nepotul lui Andronic, frate cu Alecsa, Todosie, Hariton şi Ghervasie; partea bunicului său din satul Todereşti, ţinutul Cârligătura, a fost vândută împreună cu mama şi fraţii săi lui Iorga mare vistiernic 56.

Tănasie, fiul Stancăi şi fratele lui Ignat, urmaş al lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.

Tănasie, v. **Tanasie**.

Tăoşti, sat, pe Crasna, ţ. Vaslui; <înglobat în Bălţaţi, c. Tătăreni, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Ionaş Aleuş 367.

Tăriceni*, sat; <lângă Unceşti, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; om din ~ 356.

Tătarul, ţigan, fiul lui Daiul şi nepotul lui Toader Fălciianul, fratele lui Ghiorghie; este dăruit împreună cu tatăl şi cu fratele său lui <Dumitru> Buhuş 378.

Tătăraşi, selişte, ţ. Neamţ; <s. ~, inclus în m. Piatra Neamţ, j. Neamţ>; jumătate din ~ întărită călugărilor de la Bistriţa 7.

Tătăraşii, sat pe Bârlad, ţ. Vaslui; <ascultător de ocolul târgului Vaslui; fost s., lângă s. Muntenii de Jos, c. ~, j. Vaslui>; dăruit lui Gavril <Coci> de Vasilie Lupu 297.

Tătărăni, sat; <sat pe Crasna, inclus în s. Tătărăni, j. Vaslui>; s-a numit Găleşăşti; parte din ~ întărită nepoţilor popii Pilorce 256; acte pentru ~ de la Ştefan cel bătrân voievod şi de la Ilie voievod 256; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 331.

Tătăreni*, sat pe Miletin, ţ. Hârlău; <fost s. pe râul Miletin, la E de s. Oneşti, c. Plugari, j. Iaşi>; jumătate din ~ primită de Lupa şi de soţul ei, Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 237.

Tătăreni*, sat, ţ. Iaşi; <fost s., pe teritoriul s. Horleşti, c. Horleşti, j. Iaşi>; a rămas neîmpărţit între Grigore Ureche şi nepotul său 43.

Tăutul din Cordăreni, tatăl lui Solomon cămăraş, al lui Gligori şi al lui Nicolai; fiii lui ~ primesc o carte de apărare pentru o jumătate din s. Săpoteni 236.

Tăutul, logofăt, tatăl lui Pătrăşcan şi vărul lui Toader din Bălileşti; fiul său a fost luat de suflet 120; scrie o mărturie pentru stăpânirea unei părţi din s. Bobeşti 340; iscălitură 340.

Tăutul, v. **Ioan ~, Lupul ~, Toader ~, Vasilie ~**.

Tâlhăreşti*, sat <ţ. Cârligăturii; fost s. pe râul Bahlui, lângă Sprânceana, c. Erbiceni, j. Iaşi>; popă din ~ 375; răzeşii din ~ primesc poruncă să aducă pentru o cercetare hotarnică toate actele acelui s. 135.

Tâmpeşti, sat, pe Pârâul Alb, ţ. Neamţ; <numit apoi Valea Mare, c. Răzoieni, j. Neamţ>; părţile de la vad din ~ vândute lui Vasilie Vădeanul · 168; stăpânit lui Neculai Ureche după împărţirea moşiilor 42.

Tâmpeşti, sat, ţ. Roman; <înglobat în Săcăreşti, c. Cucuteni, j. Iaşi>; părţi din ~ moştenite de Savin şi soţia sa Nastasia 237.

Târdziul de Săsăşti; martor la o vânzare din s. Dingani 66.

Târgul Broaştei, unde a fost ~; <Broşteni, c. Durneşti, j. Botoşani>; în hotarul s. Broşteni, pe Jijia, ţ. Iaşi 63; v. şi **Broşteni**.

Târgul Frumos, târg, <ţ. Cârligătura; or. ~, j. Iaşi>; loc din hotarul ~ 44; loc în hotarul ~ dăruit de Miron Barnovschi lui Dumitru Buhuş fost vistiernic 221; parte din hotarul ~ aflat în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42; loc ce a aparţinut hotarului ~ încălcat dinspre s. Pietriş şi Costeşti 221; orăşeni din ~ martori hotarnici 221; popi din ~ martori hotarnici 221.

Târgul Nou, <mahala> din Iaşi; case din ~ schimbate 431.

Târgul Vechi, <mahala> din Iaşi; case din ~ schimbate 431.

Târşeşti, familie; partea lor din satul Soloveţi II.

Târziul din Buciumi, martor la o vânzare din acel s. 471.

Tecla din Comăneşti, martoră la diata lui Ion de Lăcina 357.

Tecla, fiica lui Toader, nepoata călugărului Ursu din Soleşti şi sora lui Gligorie, a lui Dobăş şi a lui Dumitraşco 407; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii ei o parte din s. Soleşti 407.

www.dacoromanica.ro

Tecliş, v. **Ion** ~.
Tecuci, târg, <ţ. ~; m. ~, j. Galaţi>; martori din ~ 239; negustori din ~ 141, 239; şoltuz şi pârgari de ~ 141; târgoveţi din ~ 141; mărturie scrisă la ~ 141; în hotar cu s. Buciumeni 26.
Tecuci, ţinut; sate în ~ 26, 35, 42, 43, 96, 239, 324, 471; staroşti de ~ primesc poruncă; boieri de ţară de la ~ primesc poruncă domnească 173.
Teişoara*, sat, <ţ. Botoşani; fost s., la S-E de s. Roma, c. Roma, j. Botoşani>; act de la Vasilie Lupu menţionat într-o anafora pentru împresurarea moşiei ~ şi Nicşăni 426.
Teleagă, v. **Ion** ~.
Telegeşti, familie 408; o bucată din s. Luceşti din partea lor vândută de Simion 408.
Telineşti, sat; <c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; martori din ~ la vânzarea seliştii Negoeşti din ţ. Bârlad 130; popă din ~ 130; fiul Irinei din ~ vinde o parte din s. Bumboteşti 184.
Teodor Gasparovici, diac de Divan (sec. XIX); copiază act 128.
Tertea, v. **Todosie** ~.
Teta, fiica lui Miron Onciul din Herţa şi a Gaftonei, nepoata popii Toma din Călineşti, sora lui Isac, a lui Coste, a Annei, a Măricăi şi a lui Ionaşco, mătuşa lui Gheorghiţă; primeşte întărire pentru a patra parte din s. Cernăcăul după împărţirea moşiilor între fraţi 203.
Teta Stroiasca, soţia lui Lupul Stroescul, pune zălog la Antemiia, soţia lui Dumitraşco de Turiiatca, în schimbul unei sume de bani, o ţintă de aur cu pietre scumpe 53.
Tete, nepotul Dochiei; vinde împreună cu Necola o parte din s. Şendreni lui Gheorghie Dimuţă 196.
Theodor Balş, mare logofăt (sec. XIX); condică a documentelor lui ~ 24.
Theodor Gaşpar, serdar şi condicar de Divan (sec. XIX) 24; copiază act 24.
Theodosâi, pitar (sec XIX), din Bălţi; a adus acte pentru o moşie din ţ. Hotin 113, 115.
Theodosia, v. **Tudosca**.
Theodosiu, v. **Săndulachi** ~.
Theodosie, martor la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor; iscăleşte greceşte 254.
Tigheci, v. **Chigheci**.
Tileagă din Dzirneşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Cătănaşi 88.
Timoftei, fiul lui Zgribăoan şi fratele lui Ioniţă; cumpără împreună cu fratele său părţi din s. Măneşti, Sârbi şi Dumitreşti 133.
Timofti, v. **Timoftei**.
Timotie a primit danie de la popa Ionaşco Buzdugan o parte din s. Răcămuş; se judecă cu Irimie, Bosie şi Coţaca pentru părţi din s. Răcămuş 245.
Tiron a vândut partea Tudoscăi din s. Berindieşti 401.
Tiron, călugăr; vinde împreună cu Anton călugărul şi Ihnat, părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni lui Costantin vornic 288.
Tiron din Cândeşti; a primit câteva oi de la Pană negustor 24.
Tiron din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.
Tiron, diac; scrie act 465.
Tiron, fiul lui Semanov, fratele Irinei şi Măricuţei, cumnat cu Maxim Crâvopis; a vândut, împreună cu fraţii şi cumnatul său, zece jirebii în s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi, lui Marco fost staroste de Cernăuţi 62.
Tiron, nepoatele lui ~ îşi împart ocinile moştenite 47.
Tiron, popă din Stâlpeni; mărturiseşte pentru vânzarea unor părţi din s. Ghiţăvoiani şi s. Căcăceni 287, 288.
Tiron, soţul Anei Tironeasa din Leucuşeni şi fratele lui Petrigan; a cumpărat pentru fratele său o parte din s. Mereşti şi nu i-a fost întoarsă cheltuiala 139.
Tiron, tatăl lui Dumitru, al lui Vasilie, al Tudoscăi şi Saftei, soţul Măricăi, seminţia lui Drăgşan 47.
Tiron cel bătrân, din Mereşti; a vândut o parte din s. Mereşti numită Dolina 139.
Tironeasa, v. **Ana** ~.
Titea, bunicul lui Ionaşco; nepotul lui ~ vinde o parte din s. Bumboteşti 395.
Titea, fiica lui Damian, nepoata lui Mihăilă Ciurea, sora lui Ionaşco şi a lui Gavril; vinde împreună cu fraţii ei partea lor din s. Ciureşti lui Iorga mare vistiernic 40.
Titea, fiul lui Dragotă, tatăl lui Nicoară şi bunicul lui Ionaşco; nepotul lui ~ vinde o parte din s. Bumboteşti 290.
Titiana, fiica lui Toader Echim şi soţia lui Oancea; cumpără împreună cu soţul casa tatălui ei din s. Turbăteşti 368; cumpără de la verii ei partea lui Marco din Turbăteşti 390.

www.dacoromanica.ro

Titica din Mihăileşti, martor la un schimb de moşii 166.
Toader a Gligoroaie, diacon; martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.
Toader, croitor; martor la o vânzare din s. Prigorceni 82, 83.
Toader din Batineşti, martor la vânzarea seliştii Negoeşti 130.
Toader din Conceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bobeşti 224.
Toader din Crăsnăşeni; martor la dania făcută de Drojea nepotului său, Moise 68.
Toader din Fereşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 331.
Toader din Necşeni, mărturiseşte la cercetarea unei pricini din s. Mereşti 139.
Toader din Nedeieni, martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 368, 390; mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 391.
Toader din Vorniceni, fiul lui Ursul din Vorniceni şi nepotul lui Stănislav; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Vorniceni lui Tudose vameş de Galaţi 370.
Toader din Giuleşti; martor la o judecată 406.
Toader, fiul Anei, nepotul lui Bolaşco, fratele lui Iachim, al Anghelinei şi al Mariei; a vândut împreună cu fraţii săi parte din satul Todereşti, ţinutul Cârligătura, lui Dumitraşco Fulger 56.
Toader, fiul Anisiei; a vândut împreună cu rudele sale părţi de sate 297, 302.
Toader, fiul Dăvidoaiei din Ciuncești; martor la o danie din s. Iurghiceni 459.
Toader, fiul lui Gănescul şi al Irinei, fratele lui Dumitru; a vândut, împreună cu mama şi cu fratele său, o parte din s. Cerlina Mică lui Bălan fost comis 381.
Toader, fiul lui Isac; împreună cu unchiul său, Nicoară, se judecă cu Pătraşco Ciogolea pentru a treia parte din s. Plopeni, câştigă; cumpără a treia parte din Plopeni de la Căzacul 80.
Toader, fiul lui Mihail din Davideşti; vinde părţi din s. Dragomireşti şi din s. Bulăeşti vărului său Ştefan 81.
Toader (Tudor), fiul lui Pârvul; se judecă cu Avram din Lucăceni pentru s. Soloninca Cotela 231; a răscumpărat s. Soloninca Cotela cu banii luaţi dintr-o slujbă domnească la ţ. Chigeci 231.
Toader, fiul lui Petrea, nepotul lui Jurjea; vinde împreună cu Neacşa, Chelsia şi Ionaşco părţi din s. Jigoreni lui Franţi 97.
Toader, fiul lui Sava din Ialoveni, fratele lui Creţul, al Bălinei şi al lui Necoară, rudă cu Vasilie Drăguş fost pitar; primeşte întărire împreună cu fraţii şi cu nepoţii săi pentru o parte din s. Săciteni răscumpărată de la Vasâli Suruceanul 169.
Toader, fiul lui Sitar; se judecă pentru o parte din s. Vâşteleşti, pierde 412.
Toader, fiul lui Tomşa; martor la o vânzare de sat 241.
Toader, fiul Mirăuţoaiei din Procelnici şi fratele lui Toader şi al lui Ştefan; martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 390.
Toader, fiul Părascăi, fratele lui Gheorghiţă, al Avrămiiei, Mariţei şi al Chelsiiei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Mihăeşti pentru a plăti o duşegubină a Mariţei 278.
Toader, <fiul> popii din Stănăslăveşti; cercetează o pricină hotarnică în satul Ungheni 325.
Toader, fiul Sofiicăi, nepotul lui Pântea din Buoreni, strănepotul popii Ivanco şi fratele lui Zavul; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii lui Hilimon pentru o parte din s. Borâle 232.
Toader, fratele lui Isac din Călineşti; martor la o vânzare din s. Hroşăuţi 104.
Toader, fratele lui Pătraşco Goian; martor la o vânzare din s. Hroşăuţi 104.
Toader, ginerele lui Mânjea; martor la alegerea unor părţi din s. Budeşti 16.
Toader, ginerele lui Nistor negustor; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Toader, martor la o vânzare din Bogdăneşti 12, 14.
Toader, martor la o vânzarea unei părţi din seliştea s. Hăneşti 424; iscăleşte 424.
Toader, martor la vânzarea unei vii de la Băloteşti 156.
Toader, nepotul popii Ursu; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Vorniceni lui Tudosie vameş şi soţiei acestuia 445.
Toader, paharnic, fratele lui Stan şi al lui Negrilă paharnic; a vândut s. Tămăşeni, ţ. Fălciu, lui Pătru şi lui Vlaicu 64.
Toader, popă din Nicoreştii de Sus; martor la o vânzare din s. Buciumi 471.
Toader, popă; martor la o vânzare din s. Dingani 66.
Toader, popă; martor la vânzarea unor părţi din s. Fiţingheşti 27.
Toader, popă; scrie zapisul unui schimb de moşii din s. Mişloceni şi Sascut 166.

www.dacoromanica.ro

Toader, rudă cu Ionaşco Godinac; se judecă pentru o parte din s. Vârâţi 249.

Toader scrie zapisul unei zălogiri 253.

Toader, tatăl lui Necula; fiul său vinde o parte din s. Buciumi 26.

Toader, tatăl lui Vasilie; fiul său a vândut o parte din s. Ursăşti; este trecut într-un uric pentru vânzarea unei părţi din s. Ursăşti 377.

Toader, tatăl lui Zaharia şi al Ştefaniei; copiii lui ~ vând părţi din s. Bogdăneşti 11.

Toader, tatăl Palaghiiei; fiica lui ~ vinde împreună cu rudele o parte din s. Mlădineşti 189.

Toader, urmaşul lui Ursu călugăr din Soleşti, tatăl lui Gligorie, Dobăş, Dumitraşco şi al Teclei 407; vând o parte din s. Solesti popei Ghiorghi şi fratelui său, Toderaşco 407.

Toader vinde împreună cu fratele său, Bejan Ureche, fiii lui Simeon Ureche, nepoţii lui Alivan, partea lui din s. Cărniceni lui Neaniul vornic 298.

Toader (Toderaşco), vornic de poartă; dă mărturie 429, 431, 437; martor 429, 431, 432, 437; iscălitură 429, 431; iscăleşte 432.

Toader vinde împreună cu soţia şi soacra, Hiliţoaia, părţi din s. Horileşti lui Ştefan diaconul de la biserica domnească 95.

Toader, v. **Dragomir ~**.

Toader Arbure, din Solca; a vândut, împreună cu copiii săi, jumătate din s. Godineşti, cu jumătate de heleşteu, Tudoscăi şi fraţilor şi altor rude ale lor 47; a vândut lui <Isac> Balica o parte din s. Corlăteni 17; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Culiceni 158; vinde o piatră de moară în s. Cordăreni, pe Iubăneasa, lui Toader Gherman 92; s-a judecat cu Toader Gherman pentru o grădină din Cordăreni şi a pierdut 92.

Toader Bârgău (Burgău), tatăl lui Ştefan şi al lui Ursul; a cumpărat de la Vasilie o parte din s. Ursăşti 376.

Toader Boghiul, soţul Boghei şi ginerele lui Grozav din Cosiţeni; soţia sa a vândut o parte din s. Iugani 138.

Toader Borghel, martor la vânzarea unei părţi din s. Iugani 137; sigiliu 137.

Toader Boţ, tatăl lui Lupu, Ursu şi Măgdălinei; fiii şi nepoţii săi vând împreună cu alte rude un vad de moară, pe apa Putnei, în s. Gligoreşti lui Buta pitarul 111, 112.

Toader Boţoacă din Ionăşeni, tatăl lui Ştefan şi al Mariei; copiii lui vând o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.

<Toader> Boul, fost mare vornic; a dat lui Ponici o parte din s. Şarba în schimbul unei părţi din s. Tălpălăeşti 126.

Toader Boziu, tatăl lui Nohit, al lui Ilie şi al Chirvasiei; copiii lui vând o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.

Toader Buniţa, soţul Avrămiiei Buniţeasca, tatăl Irinei Bogdăneasa şi socrul lui Andronic Bogdan; s-a tocmit cu soţia sa pentru stăpânirea unor părţi din satul Stânceşti 314.

Toader Buoreanul, fiul lui Pântea din Buoreni, nepotul popii Ivanco, fratele Sofiicăi, tatăl lui Tănasie, al Măricăi şi al Văsiicăi; fiii lui ~ se judecă cu urmaşii lui Hilimon pentru o parte din s. Borâle 232.

Toader Cârlig, nepoţii lui ~ se judecă pentru hotarul s. Bologeşti 39.

Toader Chirculeţ (Chirculescul), fiul Chircăi, fratele Leagdei şi unchiul lui Ştefan Chirculescul; vinde împreună cu nepotul său o parte din s. Tomuzeni lui Iacomi pârcălab 119.

Toader Clinciu, fiul lui Graur şi fratele lui Dan; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Coţimăneşti 402.

Toader Coşuteanul (Coşutanul), tatăl lui Vasilie Coşuteanul, al lui Isac aprod, Pavel, al Ilenei şi Odochiţei; fiii săi vând o jumătate din s. Budzeni 363.

Toader Cumpătu, din Urecheni; martor hotarnic în Ungheni 325.

Toader (Toder) **Dohatco** (Dohadco), diac, ginerele Năstascăi, nepotul lui Dumitraşco Mihul cumnatul lui Strătulat Dobrenchi; dă cumnatului său, Strătulat Dobrenchi, parte din s. Bălăceni în schimbul unei părţi din s. Cătămăreşti 114, 338; martor la o vânzare din s. Bălăceni 105; se judecă pentru o parte din s. Bălăceni cu Antimiia 107; dă mărturie pentru împlinirea diatei lui Toader 120; iscălitură 114.

Toader Faraon, martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Toader Fălciianul, ţigan, tatăl lui Daiul şi bunicul lui Tătarul şi al lui Ghiorghie 378.

Toader Gherman, din Ilişeşti, fiul lui Gherman bătrânul, nepotul lui Nechita; primeşte întărire pe mai multe părţi din s. Cordăreni; s-a judecat cu Toader Arbure pentru o grădină din Cordăreni 92; cumpără o piatră de moară din Cordăreni de la Toader Arbure 92; martor 53; iscăleşte 53; sigiliu 53.

www.dacoromanica.ro

Toader Hagi, târgoveț din Iași; a fost martor la vânzarea unor părți din s. Șăndreni 199.

Toader Harcul, din Verșeni; dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoești și Ștefan Boul 435.

Toader Hațăg, din Belcești; păstrează un uric de la Alexandru cel Bun pentru stăpânirile lui Crăciun Belcescul 435.

Toader Horceag, din Mânzăști; martor hotarnic în satele Ciurești și Ungheni 311.

Toader Iachim (Echim), socrul lui Oancea din Turbătești; vinde fiicei și ginerelui său casa din s. Turbătești; scrie zapisul vânzării 368; nu a vândut partea lui Marco din s. Turbătești așa cum pretindea Vasilie Corlat 392.

Toader (Toderașco) **Jora**, fiul lui Jora și tatăl lui Isac; vinde un vad de moară pe Bârlad, în hotarul s. Stefeni, unde a fost vadul de moară al lui ~ 185, 187; participă la împărțirea unor moșii între urmașii Vărvarei și ai Tudorei 451; martor la vânzarea unor părți din s. Clicești și Țigănești 186; iscălitură 186.

Toader Liciul se judecă cu Gavrilaș Mateiaș fost mare logofăt pentru încălcarea unor părți din s. Cornești și Căbiceni 205; primește întărire pentru o parte din s. Cornești 106.

Toader Mașcul dă mărturie lături de vornicii și șoltuzul de Botoșani pentru alegerea hotarelor unor moșii 126; iscălitură 126.

Toader Mironcea, din Onțăști; martor hotarnic în satele Ciurești și Ungheni 311.

Toader Mogăldea, preot; are parte <din Negrești> cumpărată de moșul său, Simion Mogăldea, de la Simion Băisanu 78, 79.

Toader Moțoc (Toadir), fiul lui Ion Moțoc, fratele lui Onciul Moțoc tatăl lui Gheorghie Moțoc și al lui Ștefan; fiul său cumpără părți din s. Iacobeni și s. Broșteni 2, 5, 6; primește întăritură pe s. cumpărate 63; vinde împreună cu fiul său un loc de lângă s. Faraoani lui Evloghie episcop de Roman 436; a vândut lui Ghiorghie Arapul o parte din s. Petrești 421.

Toader Negrea, martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândești 475.

Toader Paladi, mare vistiernic (1745) menționea unui act în catastiful moșiilor lui ~ 123.

Toader Pârvul, diac în „casa" lui Vasilie Lupu, fiul lui Pârvul; primește întărire pentru s. Soloinca Cotela răscumpărat de la Avram din Lucăceni, după judecată 330; răscumpără satul Soloninca Cotela de la Avram 312.

Toader Petriceico, mare vornic al Țării de Sus; dă lui Toderașco <Ianovici> mare logofăt o parte din s. Corlăteni în schimbul unei părți din s. Gârbeni și a unor case din Iași 17; primește de la Isac Avram un loc de prisacă, cu zemnic și cu pomăt în satul Meseheinești, ținutul Roman 50 primește mărturie boierească pentru stăpânirea unei vii de la Hârlău, din Dealul lui Vodă, cumpărate de la popa Dodon 180; primește de la Isac Avram un loc de prisacă, cu zemnic și cu pomăt în satul Meseheinești, ținutul Roman 50; primește de la Isac Avram un loc de prisacă, cu zemnic și cu pomăt în satul Meseheinești, ținutul Roman 50; vinde lui Isac din Dumeni părți din s. Dumeni și Plopeni 466; fost mare vornic <de Țara de Sus>; a cerut alegerea hotarelor s. Bulbucani, Dănuțeni și Vlădeni 344; tatăl lui Ionășcuță; cumpără de la popa Dudon niște vii, iar fiul său primește danie de la același popă o falce de vie 174; soțul Ilenei și ginerele lui <Arsenie> Nebojatco; soția sa primește danie o parte din s. Cristești 341; dă mărturie în Sfat 182, 187, 271, 300, 343; dă mărturie 5, 34, 42, 62, 63, 65, 73, 102, 128, 171, 182, 187, 217, 299, 322, 343; martor 73, 128, 171, 217; iscălitură 5, 17, 42, 63, 65, 102, 171, 182, 217, 299, 322.

Toader Rugină, cumnatul lui Dumitrașco; cumnatul său primește întărire împreună cu Ștefan Rugină pentru stăpânirea unui loc de la gura Jidovcăi 143.

Toader Tătutul, din Bălilești, fiul lui Pătrășcan, soțul Todosiei și socrul lui Ghiorghie Machidon; mărturie pentru împlinirea diatei lui ~ 120; vinde o parte din s. Bălilești lui Păladi spătar (îns. pe verso-ul unui act) 120; iscălește 120.

Toader Țințerâu a fost martor la dania făcută de Ștefan, fiul lui Ihnat, lui Vasilie Fugli, o parte din s. Lăzăreni 90.

Toader Ungurul, tatăl Nastasiei, bunicul Drăgunei și al Candachiiei; nepoatele lui ~ vând o parte din s. Ușerești 400, 419.

www.dacoromanica.ro

Toader Văscan, din Hurdeşti; se judecă cu Hariton din Cheile Işnovăţului pentru o parte din s. Băzdăgeni 420.

Toader Volcinschi autentifică o copie (sec. XVIII) 203.

Toaderu, croitor; a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.

Toadir Beghiul, diac din Ciorăni; martor la o danie din s. Todireşti 415; scrie zapis 416.

Tocileni, sat, <Stânceşti, c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; judecată pentru părţi din ~ 19.

Tocsăbeni, sat; <Taxobeni, c. Horeşti, j. Bălţi, R. Moldova>; martori din ~ la o vânzare din s. Păniceşti 41.

Todan din Todereşti, martor la vânzarea unor părţi din Mihăileşti şi Todereşti 313.

Toder Cârceiu dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.

Toder Pleşca, martor la o vânzare 83.

Toder, martor la alegerea unor părţi din s. Zastavna 159; sigiliu 159.

Toder, v. **Toader**.

Toderaşco din Soleşti, martor la o vânzare din s. Soleşti 407; iscălitură 407.

Toderaşco, fratele popii Ghiorghi; cumpără împreună cu fratele său o parte din s. Soleşti de la nepoţii călugărului Ursu 407.

Toderaşco, mare căpitan; dă mărturie IV.

Toderaşco, pârcălab; se tocmeşte cu Cârstian, fiul lui Avram, pentru nişte case, bucate şi vecini din s. Cotila, numit şi Soloninca 352.

Toderaşco Vartic, vornic de poartă; a cercetat o pricină din s. Păniceşti 438; dă mărturie pentru stăpânirea unei case din Iaşi 152, 419; a fost martor la împărţirea unor moşii 203.

Toderaşco (Todiraşco) <**Ianovici**> mare vornic al Ţării de Jos; dă mărturie 5; iscăleşte 5; mare logofăt; preţuieşte părţi din s. Bălăceni vândute de Antimiia lui Cârstian logofăt 107; cumpără: de la fiul lui Ionaşco Mironescu o parte din s. Drevcăuţi 258; jumătate din s. Cârsteşti de la Ionaşco Cujbă şi jupâneasa sa Ileana 299; dă lui Toader Petriceico mare vornic o parte din s. Gârbeni şi nişte case în Iaşi în schimbul unei părţi din s. Corlăteni 17; a dăruit împreună cu rudele sale seliştea Dăieni lui Andoca <zlătar> 271; primeşte mărturia vornicilor de poartă pentru stăpânirea unei părţi din s. Bumboteşti cumpărată de la nepoţii lui Groza din Miceşti 176; primeşte întărire pentru: jumătate din s. Cârsteşti şi Năneşti 300; jumătate din s. Ninişti cumpărată de la Todosiia şi de la fiii acesteia 349; o parte din s. Drevcăuţi cumpărată de la fiul lui Ionaşco Mironescu 259; o parte din s. Bumboteşti cumpărată de la Ionaşco, strănepotul lui Dragotă 290; părţi cumpărate din s. Bumboteşti de la nepoţii lui Groza din Miceşti 184; nepot lui Lozenschi; primeşte parte din s. Corjouţi 297; rudă cu Dumitrache Chiriţă Paleologul; primeşte întărire pentru o parte din s. Vârâţi ce o are de la ruda sa 249; înştiinţat de cercetarea făcută de slugile sale 139, 220, 222, 377; trimite slugi domneşti să cerceteze pricine 148, 376; să aleagă părţi de sate 16; dă mărturie 34, 42, 73, 102, 128, 144, 171, 180, 182, 183, 187, 322, 383, 386, 429, 431; martor în Sfat 144, 283; martor 34, 73, 128, 171, 180, 187, 322, 383, 429, 431; iscăleşte 34, 42, 102, 128, 171, 180, 182, 187, 322, 343, 386, 429, 431; ispravnic de acte 14, 15, 16, 21, 23, 26, 33, 37, 38, 40, 46, 56, 63, 65, 74, 80, 83, 90, 92, 95, 100, 105, 107, 112, 121, 143, 144, 146, 147, 148, 183, 183, 194, 195, 207, 212, 218, 223, 226, 227, 228, 229, 232, 233, 235, 238, 239, 244, 264, 271, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 293, 294, 295, 296, 298, 311, 324, 329, 338, 347, 355, 358, 363, 364, 369, 376, 381, 385, 387, 396, 401, 402, 412, 425, 434, 436, 438, 445, 446, 451, 455, 457, 458, 461, 465, 466, 470, 471, 472; ~ **Kiriţă** (greşit), mare logofăt; ispravnic de acte VIII.

Toderaşco, v. şi **Toader**.

Todereşti*, sat, ţ. Cârligătura; <fost s., probabil la S-Vde s. Chilişoaia, c. Dumeşti, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute lui Iorga mare vistiernic 56.

Todereşti*, sat; <lângă Priponeşti, c. Priponeşti, j. Galaţi>; parte din ~ vândută lui Dabija fost pârcălab 313; martori din ~ 313; v. şi **Nastasia** din ~.

Todereşti, v. **Todireşti**.

Toderiţă din Muşeteşti, a cumpărat mai multe părţi din s. Hălăseni 302; vinde părţi din s. Hălăseni lui Neaniul vornic de poartă 302.

Todicaş, v. **Simion** ~.

www.dacoromanica.ro

Todică din Ghermăneşti, nepotul lui ~ primeşte întărire împreună cu rudele pentru s. Ghermăneşti 458.
Todirașco, v. **Toderaşco**.
Todireni, m-re la ~; <în cart. Burdujeni, m. Suceava, j. Suceava>; ctitoria lui Toader Movilă 384; egumenul m-rii ~ se învoieşte cu Ştefan Şoldan pentru moşiile Başău şi Dămileni 266; act menţionat în anaforaua unei judecăţi pentru încălcarea hotarelor moşiei Lăcina dinspre s. Şfărcăuţi şi Başeu aflate în stăpânirea m-rii de la ~ 384.
Todireni, sat <Todireşti, c. ~, j. Ungheni>; în hotar cu s. Verdeşeni VIII.
Todireni, sat; <ţ. Dorohoi; s. ~, c. ~, j. Botoşani>; act domnesc pentru ~ 267.
Todireşti, sat; <c. ~, j. Iaşi>; jumătate din ~ cu casă şi pivniţă primită de Andrii după împărţirea moşiilor între fraţi 383.
Todireşti, sat, ţ. Vaslui; <lângă Codăeşti, c. ~, j. Vaslui>; Dumitru uricar primeşte danie părţi din ~ 415, 416; parte din ~ vândută şi întărită lui Dumitru fost vornic 163, 417.
Todosca, sora lui Vasilie Mihăilescul, a Părascăi şi a Dochiţei; fiii ei împart moşiile cu unchii şi cu verii lor 33, 240.
Todosia, fiica Costinei şi nepoata lui Sava; a vândut o parte din s. Epureni lui Grama jitnicer 336.
Todosia, fiica Irinei, nepoata Soloncăi şi sora lui Ionaşco şi a Florei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Zubriceni 456.
Todosia, fiica lui Ion Bueban şi a Todosiei, nepoata lui Sava bătrânul; vinde împreună cu fraţii Iftimie, Hilohie şi Sava părţi de sate lui Dumitraşco sulgerul 66, 471.
Todosia, fiica Tofanei Costăchioaia; cumpără împreună cu mama şi cu fraţii ei nişte ţigani 257.
Todosia, mama lui Mis şi a Olenei; amintită într-o vânzare din s. Bulboci 297.
Todosia, sora lui Ilieş, urmaşă a lui Oană vornic; fratele ei a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.
Todosia (Todosiia), sora lui Ionaşco, Gligorcea şi a Lunei; a vândut împreună cu fraţii ei o parte s. Năvrăpeşti lui Samson 470.
Todosia, soţia lui Iancu; vinde împreună cu fraţii, fiii lui Cazan, partea ei din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Todosia, soţia lui Toader Tăutul din Bălileşti, soacra lui Ghiorghie Machidon; dă mărturie împreună cu rudele ei pentru împlinirea diatei lui Toader <Tăutul> 120.
Todosie, fiul Măricăi Măteasă, nepotul lui Andronic, frate cu Alecsa, Ghervasie, Hariton şi Tănasie; partea bunicului său din satul Todereşti, ţinutul Cârligătura, a fost vândută lui Iorga mare vistiernic 56.
Todosie, fiul Stancăi, nepotul lui Filip din Fiţingheşti; vinde o parte din Fiţingheşti lui Dumitraşco sulger 27.
Todosie, nepotul Drăguţei, rudă cu Nacul Brut; a vândut lui Samson din Dobruleşti o pare din s. Năvrăpăşti 453.
Todosie Tertea scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Sănăuţi 272.
Todosiia, fiica lui Ciochină vătaf, nepoata Micăi din Onăşcani, sora lui Dumitru cel bătrân, a Dordei şi a Nastasiiei; vinde împreună vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Ciureşti 217, 218.
Todosiia, fiica lui Iuraşco şi a lui Pătraşco fost pârcălab de Hotin, mama lui Vasilii, Ionaşco şi a lui Gligori; vinde împreună cu fiii ei o jumătate din s. Ninişti lui Toderaşco <Ianovici> 349.
Tofan a vândut o parte din s. Cândeşti lui Pană negustor pentru a plăti furtul unor cai 24.
Tofan, călugăr din Ţigăneşti; martor la o vânzare din acel s. 246.
Tofan, fiul lui Frăţian şi al Irinei, nepotul lui Isaia; a vândut lui Toader Petriceico o parte din s. Dumeni 466.
Tofan, martor la vânzarea unei părţi din s. Zubriceni 456.
Tofan, soţul Stancăi, ginerele lui Văscan Cornescul; a vândut, împreună cu soţia sa şi cu Mardarie, patru jirebii din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi lui <Ionaşco> Ghenghea fost mare logofăt 62.
Tofan vinde împreună cu fraţii, fiii lui Cazan, partea lui din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Tofan Orbul, a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215.
Tofana, mama lui Ion şi a lui Vlaşin; fiii ei se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Vertep 113.
Tofana Costăchioaia cumpără împreună cu fiii ei nişte ţigani de la fiii lui Petriman din Sărăţeni, după judecată 257.

www.dacoromanica.ro

Tofana Piilişoaia, mama Buscăi 283.

Tofăneşti*, sat; <ţ. Iaşi; probabil lângă Brătuleni, j. Ungheni, R. Moldova>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă să stabilească hotarele unei părţi din s. Păniceşti 439.

Toflea <diac>; scrie act domnesc 70.

Tohatin, sat pe Nistru, ţ. Orhei; <Tohatin, c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; primit danie de Ionaşco Rusu de la Vasilie Lupu 65.

Toltre, sat, <azi în Ucraina; s. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; mărturie pentru stăpânirea unei părţi din ~ de către Dumitraşco 159.

Toma dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.

Toma din Călineşti, popă, tatăl Gaftonei şi socrul lui Miron Onciul din Herţa; nepoţii şi strănepoţii lui ~ împart s. Sinihău şi jumătate din s. Cernăcău 203.

Toma din Cetereni; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.

Toma din Dobrineşti, a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Docani 193.

Toma, fiul lui Ion Molofeiu, fratele Grozavei şi al Antosiiei; vinde împreună cu tatăl şi cu surorile sale părţi din s. Răsipeni lui Costantin Ciurea 21.

Toma, fiul Ruscăi, fratele lui Scripco aprod, nepotul popii Pilorce; primeşte întărire pentru o parte din s. Tătărăni care s-a numit Găleşăşti 256.

Toma, tatăl lui Costin din Valova, ţinutul Cernăuţi 53.

Toma Andoniescul; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa, pe Bistriţa, cumpărată de Gheorghie mare paharnic de la Ştefan Florescu 85.

Toma Birtoc, tatăl lui Andrea, Necula al Dumitrei şi al lui Pătraşco; fiii săi vând o parte din satul Drăguşeni 316, 329.

Toma <Cantacuzino>, mare stolnic, a cumpărat de la Lupul Talpă seliştea Lăslăoani 291; cumpără: două case în s. Porceşti de la Ion Ciurea 260; cumpără părţi din Bodeşti, Dănceşti, Porceşti şi Cuciulaţi de la Tudorina Pureceoaia şi fiicele sale 322; părţi din s. Porceşti jupâneasa răposatului Iuraşco Başotă 342; părţi din s. Brănişteri de la urmaşii lui Soltan 30; părţi din s. Mihăileşti 278; primeşte carte domnească de apărare a părţii lui Ştefan a Dolhescului din Bodeşti şi din Dănceşti pe care o împarte cu Gherghiţă 121; a dăruit împreună cu rudele sale seliştea Dăieni lui Andoca <zlătar> 271; primeşte întărire pentru: părţi din s. Tupilaţi cumpărate de la fiii Bâiei 280; de la fiii lui Ionaşco Hadăr 277; de la urmaşii lui Irimia 282; stăpânirea părţilor din s. Porceşti cumpărate de la jupâneasa răposatului Iuraşco Başotă 347; două case din s. Porceşti cumpărate de la Ion Ciurea 281; locurile şi viile cumpărate la Cotnari 45; o parte din s. Cogeşti cumpărată de la Pătraşco Başotă 228, 244; o parte din s. Brănişteri cumpărată de la Andronic Saca 37; părţi din s. Hăjdeiani după judecată cu strănepoţii lui Dinga 294; părţi din s Bodeşti s. Dănceşti cumpărate de la Ştefan Dolhescul 227; pe s. Hăjdeiani ce îl are de la unchiul său 295; stăpânirea părţilor din s. Porceşti cumpărate de la jupâneasa răposatului Iuraşco Başotă 343; pentru o parte din s. Vârâţi ce o are de la ruda sa 249; s-a judecat cu Gavrilaş şi Dumitraşco Talpă pentru stăpânirea seliştii Lăslăoani 291; seliştea Lăslăoani după judecată cu fraţii Talpă 293; se judecă cu Pătraşco Boldescul pentru stăpânirea unor vecini veniţi pe moşia sa în s. Porceşti V; nepotul lui Chiriţă Dumitrachi Paleologul, de judecă pentru s. Hăjdeiani294; ginerele lui Miron fost clucer; primeşte întărire pentru o parte din s. Iteşti cumpărată de socrul său 38; soţul Aniţei, ginerele lui Voruntar comis şi al Solomiei; participă împreună cu soţia şi cu alte rude la împărţirea moşiilor 237; soţul Aniţei, ginerele lui Voruntar comis şi al Solomiei; participă împreună cu soţia şi cu alte rude la împărţirea moşiilor 237; dă mărturie 42, 63, 73, 171, 283, 299; dă mărturie în Sfat 65, 300; martor 73, 171, 217; iscălitură 42, 217, 299; mare vornic al Ţării de Sus; judecă pricina dintre Vasilie şi fraţii săi cu popa Ambrosie pentru o parte din s. Ţoscani 406; cumpără părţi din Bodeşti, Cuciulaţi, Dănceşti şi Porceşti şi robi ţigani 323; primeşte mărturie pentru stăpânirea unor părţi din s. Bodeşti şi din seliştea Dănceşti urmaşii lui Başotă cel bătrân 386, 387; dă mărturie, martor 429; iscăleşte 237, 429; postelnic şi mare stolnic; dă mărturie 5, 17, 180, 181, 182; dă mărturie, în Sfat 271; martor 17, 181; 17, 180, 181, 182.

www.dacoromanica.ro

Toma <Dracea>, sulger de la Hotin; martor la vânzarea unor părţi din s. Porceşti 342; primeşte mărturie boierească pentru schimbul de moşii făcut cu Gheorghie Ştefan 123;

fost sulger, soţul Eftimiei şi ginerele lui Gavril fost sulger; vinde împreună cu soţia sa nişte ţigani ai socrului său 369; dă împreună cu soţia sa părţi din s. Şerpeni şi Pohoceni lui Gheorghie Ştefan în schimbul unor părţi din s. Hlineşti şi Novacăuţi 124.

Toma Melencea, fiul lui Melencea şi al Cârstânei, nepotul lui Trif; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Ţigăneşti lui Sacaluş fost pârcălab 247.

Toma Rusănovschi, a adus acte pentru o moşie din ţ. Hotin (sec. XIX) 113, 115

Tomceşti*, sat, <lângă s. Tudor Vladimirescu, c. ~, j. Galaţi>; părţi din ~ vândute de Rohat şi soţia lui, Greaca, lui Dia şi Şerbul; popă din ~ 442; zapis scris la ~ 442.

Tomeşti, sat, <c. Pogana, j. Vaslui>; fiul lui Avram din ~ vinde o parte din s. Creţeni 25.

Tomeşti*, sat, <lângă Totoeşti, c. Erbiceni, j. Iaşi>; martor din ~ la o danie din s. Iurghiceni 459.

Tomiţa din Şetrăreni; cumpără părţi din s. Stăneşti de la fiii lui Nicoară din Leiconeşti 29; primeşte poruncă domnească să cerceteze o pricină din s. Corneşti şi Căbiceni 205; primeşte poruncă să facă o cercetare în s. Brăteni, Hăneşti şi Dolniceni 354.

Tomiţa, strănepotul lui Hilimon şi rudă cu Strătulat Borăleanul; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle şi pierde 232.

Tomşa, tatăl lui Toader 241.

Tomşa, v. **Ştefan ~**.

Tomşea Hrana, fiul Anghelinei, nepotul lui Coste posadnic, strănepotul Caliianei; a vândut părţi din s. Starosilţi lui Gavril Udrea 100.

Tomşevici, v. **Tomşa**.

Tomuzeni (Tomuzei), sat, pe Sohului; parte din ~ vândută de Toader Chirculeţ lui Iacomi pârcălab, se indică hotarele acelei părţi 119.

Topoliţă, m-re <în s. Săveşti, c. Răucesti, j. Neamţ>; stareţa de la ~ IV.

Topoliţă, râu, <afluet al Moldovei la Păstrăveni, c. ~, j. Neamţ>; heleşteu pe ~ 203; locuri de iazuri pe ~; mori pe ~ 203, 297; sat pe ~203, IV; semn în hotarul s. Sacaluşeşti IV.

Topoşti, sat, <Popeşti, c. Dragomireşti, j. Vaslui>; popă din ~ 408; martori din ~ la o vânzare în Luceşti 408.

Torceşti, sat, ţ. Tecuci; <s. ~, c. Umbrăreşti, j. Galaţi>; parte din ~ dăruită şi întărită lui Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; martori din ~ 324.

Torocleajul (Toroglejul), top.; culmea Torocleajului în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 374, 399; în hotarul unui loc de la munte dăruit m-rilor Bisericani şi Pângăraţi 373.

Torogleajul, v. **Torocleajul**.

Totoeşti*, sat, <fost s., pe Pârâul Alb, j. Neamţ>; în hotar cu s. Negoeşti 435; martori din ~ la pricina dintre sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.

Totoeşti*, sat pe Vaslui, ţ. Vaslui; <lângă Burcelu, s. desfiinţat şi înglobat în Codăeşti, c. Codăeşti, j. Vaslui>; partea lui Pântea medelnicer din s. ~ vândută de fiii acestuia şi confirmată lui Grigorie postelnic; cu moară pe Vaslui 401.

Toutrea, sat <azi în Ucraina; Toutri, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; împărţirea unor ocini din ~ 160.

Traistă, v. **Gligorie ~**.

Trandafir, v. **Iorga ~**.

Trandafir, vornic de poartă; dă măturie, împreună cu alţii 5, 20; ispravnic de act 70.

Trăhaoş, top.; în hotarul unui loc din braniştea domnească de la munte dăruit m-rii Pângăraţi 374, 399.

Trelea, hotnog; a vândut lui Toderaşco <Ianovici> nişte case din Iaşi 17.

Trepăduş, fiii lui ~ au vândut lui Pântea o parte din s. Buoreni 232.

Trestiana (Trestiiana), m-re; <în Popeşti, c. Micleşti, j. Vaslui>; în hotarul s. Popeşti de la obârşia Vasluiului întărit m-rii Râşca 145.

Trestiana*, sat, <ţ. Vaslui; fost s., în partea de V a s. Poiana, c. Schitu Duca j. Iaşi>; părţi din s. Popeşti lângă ~ 23.

Trestioara; <pârâu>; în hotarul părţii de sus a s. Draxini 358.

Tricica, popă din Igeşti; martor 215, 446.

Tricul, v. **Simion ~**.

Trif, bunicul Tomei Melencea ş.a.; nepoţii lui ~ au vândut o parte din s. Ţigăneşti 247.

Trif, feciorul lui Băntoş din Ţigăneşti; vinde vornicului Tănasie nişte pomi puşi de el pe locul vornicului în s. Ţigăneşti 246.

www.dacoromanica.ro

Trif; fiii lui au vândut lui Sacaluş fost vătav o parte din s. Ţigăneşti 248.
Trif, fiul lui Ionaşco Căuia din Torceşti; a vândut o parte din satul Torceşti lui Ştefan căpitan de Dumbrăviţa 324.
Trif, martor hotarnic al părţilor din s. Mogeşti stăpânite de m-rea Pângăraţi 191.
Trif, nepotul lui Trif; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Ţigăneşti 247.
Trif, v. şi **Gheorghie ~**.
Trifan cel bătrân, din Soloveţi, tatăl lui Costantin vătav şi bunicul lui Dumitraşco şi al lui Vasilie; nepoţii lui dau o parte din poiana sa cu prisacă 428.
Trifan din Lăţăşti, a dat mărturie pentru o pricină din s. Hănăseni şi Berteşti 215, 446.
Trifan, fiul lui Ionaşco Hadăr şi al Catrinei, nepotul lui Petre, strănepotul lui Irimia, fratele lui Dămian şi al lui Chiriac; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Tupilaţi 277.
Trifan; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Fâşcani 200.
Trifan, vecin, din s. Godineşti 47.
Trinca, v. **Anton ~**.
Trofana, mama lui Gligorie şi a lui Guţul; fiii ei au vândut o parte din s. Uşereşti 419.
Trofana, rudă cu Vasilie Banul, mama lui Gligorie şi a lui Guţul; fiii ei au vândut o parte din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 400.
Trohănei; obârşia ~, top. în hotarul s. Sacaluşeşti; semn de hotar IV.
Trotuş, ţinut; sat în ~ 297, 436; staroste de ~ 414.
Tuderaşco din Rusi, martor la o vânzare din s. Păniceşti 208.
Tudor, căpitan din Chiliiani; primeşte poruncă să cerceteze o pricină de hotar din s. Colfăşeni 263.
Tudor, fiul lui Gligorie Puiul (Puul) şi nepotul lui Neagul; a prădat o groapă cu grâne; a dat o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco stolnic care i-a plătit capul 26.
Tudor a Clarei (gr. a Călarei), şoltuz de Galaţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.
Tudor Brahea, cumpără de la Gheorghi Turma şi de la Vasilie o parte din s. Culiceni 158.
Tudor, v. şi **Costantin ~, Toader, Tudori**.
Tudora, fiica Ambrohiei, mătuşa lui Ursu vătav; dăruieşte nepotului său o parte din s. Nemeş, pe Prut, ţinutul Iaşi 71.
Tudora, fiica Anasiei, nepoata Românesei şi strănepoata lui Ivaşco Bobici, mama lui Miron şi a lui Alexa Malăi; a vândut împreună cu fiii ei o parte din s. Bobeşti lui Andreica diacon 224, 340.
Tudora, mama Nastei şi a lui Nechil, urmaşă a lui Oană vornic; fiii ei au vândut o parte din s. Răciuleşti 276.
Tudora; urmaşii ei împart moşii 451.
Tudoran din Ghermăneşti; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Tudori (Tudor) pârcălab şi vameş; cumnatul lui Avram din Lucăceni; a vândut fără drept lui Avram din Lucăceni s. Soloninca Cotela 231, 330.
Tudori, tatăl lui Constantin şi al lui Miera; fiii săi sunt martori la vânzarea unei vii de la Vadul Ungurilor 254.
Tudori von Mustiaţă, act menţionat în izvodul moşiilor din Moldova cumpărate la 1804 de ~ de la clerul din Bucovina 181, 182, 183.
Tudorina (Tudurina) **Puricioaie**, soţia lui Simion Purece, mama Anghelinei şi a Salomiiei; vinde împreună cu fiicele ei părţi de sate lui Toma <Cantacuzino> 322, 323.
Tudoriţi, fiul lui Văscan, nepotul lui Iacob şi strănepotul lui Domşa, fratele lui Sava, Lazor, Ionaşco, Tudosie şi Nacul; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ungheni 40.
Tudosca, fiica Irinei, nepoata lui Petrea şi strănepoata lui Irimia, sora lui Pavăl, a lui Dumitraşco şi a Gaftonei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii ei o parte din s. Tupilaţi lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 282.
Tudosca, fiica lui Tiron şi a Măricăi, soră cu Vasilie, Safta şi Dumitru, urmaşă a lui Drăgşan; stăpâneşte o parte din s. Horodişte, cu vecini, după împărţirea ocinilor moştenite de la înaintaşii săi; a cumpărat, împreună cu fraţii şi alte rude ale sale, jumătate din s. Godineşti, cu jumătate de heleşteu, de la Toader Arbure şi de la copiii săi 47.
Tudosca, fiica Nastasiei şi sora lui Pătraşco; a vândut împreună cu fratele ei o parte din s. Hălăseni 302.
Tudosca, mama lui Dumitraşco Copaci şi a lui Onciul 46.
Tudosca, partea ei din s. Berindieşti vândută de Tiron şi întărită lui Grigorie postelnic 401.

www.dacoromanica.ro

Tudosca <Teodosia>, doamnă, soţia lui Vasilie Lupu; pomenirea ei, în actul de danie a unui obroc anual către m-rea Mileşevo 144.
Tudosca vinde împreună cu fraţii, fiii lui Cazan, partea ei din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Tudose, v. **Tudosie**.
Tudosia (Todosia, Tudosiia), fiica popii Ştefan Broască, sora Nastasiei; vinde, împreună cu alţii, parte din s. Broşteni, pe Jijia, ţ. Iaşi, Ilenei, soţia lui Ionaşco Cujbă fost mare vornic 2, 5, 6, 63.
Tudosie, fiul lui Văscan, nepotul lui Iacob şi strănepotul lui Domşa, fratele lui Sava, Tudoriţi, Lazor, Ionaşco şi al lui Nacul; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ungheni 40.
Tudosie, martor la vânzarea unor părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti 168.
Tudosie (Tudose), vameş de Galaţi, soţul Anniţei; cumpără de la nepoţii popii Ursul o parte din s. Vorniceni 370; primeşte întărire împreună cu soţia sa pentru o parte din s. Vorniceni cumpărată de la nepoţii popii Ursu 445.
Tudosie Udrea, fiul lui Gligorie Udrea; se judecă pentru părţi din s. Starosilţi cu Udrea Gânscă şi pierde; a vândut părţi din s. Starosliţi lui Isac Dediul 100; martor la vânzarea unor părţi de 109, 186; a cercetat o pricină pentru un loc din hotarul s. Draxini 358; iscăleşte 186.
Tudosiica, nepoata lui Pătraşco Scânteie; vinde împreună cu rudele ei o parte din satul Drăguşeni lui Andoca <zlătar> 319.
Tudur din Răzlogi, martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.
Tuduran din Preuteşti, tatăl lui Ghiorghie; martor hotarnic în Ungheni 325.
Tudurina, v. **Tudorina**.
Tuleşti*, sat, ţ. Neamţ <fost s., în partea de S a s. Cotul Grosului, c. Filipeşti, j. Bacău>; act de la Vasilie <Lupu> pentru s. ~ 154.
Tuliceşti, sat; <s. Tulucești, c. ~, j. Galaţi>; martori din ~; zapisul vânzării unei părţi din s. Vorniceni a fost scris la ~ 370.
Tuluc, gârla lui ~ în hotarul unei părţi din s. Vorniceni 370, 445.
Tuoader, v. **Toader**.
Tupilaţi, sat pe Moldova, ţ. Suceava; <c. ~, j. Neamţ>; Toma <Cantacuzino> cumpără şi primeşte întărite pe ocine din ~ 277, 279, 280, 282.
Turbăteşti (Turbătişti), sat, <ţ. Cârligătura; înglobat în Vocoteşti, c. Voineşti, j. Iaşi>; casă din ~ vândută 368; judecată între Oancea şi Vasile Corlat pentru părţi din ~ 392; martori din ~ 391; mărturie pentru cercetarea unei pricini din ~ 391; Oancea din ~ martor la alegerea unor părţi din Budeşti 16; partea lui Marco din ~ vândută lui Oancea şi Titienei 390; popă din ~ martor 368; vie cu grădini şi prisacă în rediu la ~ vândute lui Vasilie Corlat 465.
Turbătişti, v. **Turbăteşti**.
Turbureni, sat, ţ. Hârlău; <Tulbureni, înglobat în m. Botoşani>; jumătate din ~ vândută lui Iorga vistiernic; a fost cumpărat de Costantin Roşca de la Pătraşco Udrea 348; a fost împărţit între fraţii lui Costantin Roşca 348.
Turciu, din tg. Siret; martor la vânzarea unei părţi din s. Culiceni 158.
Turcul, fost stolnic; a primit poruncă domnească să cerceteze o pricină de hotar în s. Lăcina 355.
Turiia*, <probabil lângă Ostăpeni, s. Perieni, c. Probota, j. Iaşi>; lângă ~ 475.
Turiiatca, sat, ţ. Suceava; <azi în Ucraina, c. ~, reg. Cernăuţi>; două jirebii din ~ date în schimbul unei ţinte de aur cu pietre scumpe 53; v. şi **Dumitraşco** de ~.
Turina, sora lui Andrei; vinde împreună cu fratele şi cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni 329.
Turma, v. **Gheorghe** ~.
Tutova, pârâu; <afluent al Bârladului>; sat pe ~ 25.
Tutova, ţinut; s. în ~ 9, 25, 64, 412, 461.

Ţ

Ţâbăneşti, sat; <ţ. Vaslui; s. Ţâbăneştii Buhlii, c. Băceşti, j. Vaslui>; om din ~ 356.
Ţântă, v. **Pătraşco** ~.
Ţapul, bunicul lui Gligorie Ţapul, al lui Gavril şi al lui Sava; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Drăguşeni 437.
Ţapul, v. şi **Gligorie** ~.
Ţara de Jos, iuzbaş de ~ 137; mare vornic de ~ 5, 17, 34, 65, 73, 102, 128, 171, 182, 187, 211, 217, 237, 271, 283, 299, 300, 322, 343, 386, 419, 429, 431, IV.
Ţara de Sus, mare vornic de ~ 5, 17, 29, 34, 50, 63, 65, 73, 102, 128, 171, 180, 182, 187, 217, 271, 299, 300, 322, 343, 362, 386, 387, 419, 429, 466.

www.dacoromanica.ro

Ţara Leşească, <Polonia>; actele satului lui Ureche din ~ luate de Donie, fiul lui <Mihalcea> Hâncu 43; fugă a unui slujbaş domnesc în ~ 146; jupânească pribeagă în ~ 183.
Ţara Moldovei: *passim*.
Ţara Muntenească, fiul lui Vasilie din Năglupeşti a stat închis în ~ 157; fiii lui Costantin vătav au scăpat din ~ 428.
Ţara Sârbească, m-rea Mileşevo din ~ 144.
Ţara Ungurească, <Transilvania>; un loc de la munte cu hotarul spre ~ 385.
Ţâra, v. **Ionaşco ~**.
Ţarigrad <Constantinopol> oraş; domn plecat la ~ 297.
Ţâroae, v. **Safta ~**.
Ţăcoteni, sat; <ţ. Hotin>; jumătate din s ~, partea lui Vartic, întărită lui Ursu vătav 71.
Ţenchiu, v. **Sima ~**.
Ţica, fost postelnic; viile lui ~ în hotarul unor vii din Dealul Piscopului de la Cotnari 289; martor la vânzarea unei părţi din s. Porceşti şi a unei vii de la Cotnari 342, 353; martor la o vânzare în s. Sănăuţi 272; iscăleşte greceşte 353.
Ţicmaş, v. **Lazor ~**.
Ţigan din Gângureşti, fratele lui Grozea; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Ţiganca, fiica lui Vlăgea, sora lui Gavril şi a Ruscăi; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Păniceşti lui Ionaşco Cujbă 438.
Ţigârlea, v. **Ion ~**.
Ţigăneşti* sat, <pe Putna, ţ. Putna; lângă Purceleşti, azi Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; act scris la ~ 98; părţi din s. ~ vândute lui Iorga mare vistier 186; aprod din ~ 111; pomi din ~ vânduţi lui Tănasie vornic 246; martori din ~ 246; martori hotarnici din ~ 247; mărturie pentru partea din ~ stăpânită de m-rea Bistriţa 248; parte din s. ~ stăpânită de m-rea Besericani 248.
Ţinca (Sonca,Ţonca), mama lui Sâmion şi a lui Prodan; fiii şi nepoţii ei primesc întărire pentru o parte din s. Vertep 115.
Ţintă, v. **Ţântă ~**.
Ţinţerâu, v. **Toader ~**.
Ţipilova, sat, <ţ. Soroca; azi s. Ţepilova, c. Ocolina, j. Soroca>; acte scrise în ~ 172.
Ţonca, v. **Ţinca**.
Ţopa, v. **Sava ~**.
Ţoscane, v. **Ţoscani**.
Ţuica, fiica Maricăi, nepoata lui Ionaşco vătav de Săuceşti şi sora lui Gligorie şi a Chelsiiei; vinde împreună cu mama şi fraţii ei părţi din s. Bogdăneşti 12, 14.
Ţuţcani (Ţoscane), sat; <s. Ţuţcani, c. Bahna, j. Neamţ>; parte din s. ~ vândută de Pavăl şi de soţia sa, Irena 406.
Ţuţora, sat; <ţ. Iaşi; c. ~, j. Iaşi>; în hotarul satului Ciureşti 311; ocolul târgului, pe Prut; selişte ascultătoare de ~ dăruită 271.

U

Udrea, popă din Borzeşti; martor la o vânzare din acel s. 255.
Udrea Gânscă, fiul Antimiei, nepotul lui Griga Udrea, strănepotul lui Gavril Udrea Hrincovici; se judecă pentru părţi din s. Starosilţi cu nepoţii lui Isac Udrea 100;
Udrea, v. şi **Gavril ~ Hrincovici, Gligorie ~, Gorcea ~, Griga ~, Isac ~, Pătraşco ~, Tudosie ~**.
Uliţa Strâmbă <a Chervăsăriei>, uliţă în tg. Iaşi; case de pe ~ răscumpărate de fiica lui Apostol fost pitar 192.
Ulmanul, tatăl Dumitrei şi bunicul lui Ion; nepotul lui a vândut o parte din s. Ulmeni 429.
Ulmeni, sat, pe Botna, ţ. Lăpuşna; <s. Ulmu, j. Chişinău, R. Moldova>; parte din ~ a fost cumpărată de Ianachie fost postelnic de la nepotul lui Ulmanul 429; parte din ~ dată de Hrizea şi de soţia sa lui Neaniul vornic de poartă 429.
Unchiteşti, sat pe Prut, ţ. Iaşi; primit de Antimiia şi de soţul ei Lupul Bucium după împărţirea moşiilor 237.
Ungheni, sat; <pe Moldova, ţ. Neamţ; în Păstrăveni, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; mărturie hotarnică pentru partea diaconului Larion din ~ 325.
Ungheni, sat, ţinutul Iaşi; <pe Prut; s. Ungheni, c. Bosia, j. Iaşi>; întărit lui Iorga mare postelnic după stabilirea hotarelor 40, 311.
Unguraşi*, sat, ţ. Neamţ; <pe Moldova lângă s. Lunca Moldovei, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; parte din ~ întărită vornicesei Şoldăneasa după ce a primit-o zălog de la Frăsina 213.
Ungureni, sat, pe Jijia, ţ. Hârlău; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; parte din ~ întărită urmaşilor lui Boris Braievici 375.

www.dacoromanica.ro

Ungurul, v. **Toader** ~.
Unufre, v. **Unufruiu**.
Unufruiu (Unufre) din Băloteşti, martor la vânzarea unei vii din dealul dinspre Spărieţi 156.
Urâta, fiica lui Durilă; vinde împreună cu fraţii ei o vie cu grădini şi o prisacă din rediu la Turbăteşti lui Vasilie Corlat 465.
Urâta, mama lui Dumitraşco, Pătraşco şi Santa; amintită într-o vânzare din s. Bulboci lui Gavril <Coci> 297.
Urdzică, v. **Dumitraşco** ~.
Urdzici*, sat, ţ. Neamţ; <lângă s. Bahna, c. Bahna, j. Neamţ>; parte din ~ vândută şi întărită lui Simion Tricul 296.
Ureche din Ineşti, martor la vânzarea seliştii Negoeşti 130.
Ureche, soţul Frăsânei; a vândut împreună cu soţia sa o parte din s. Mogeşti m-rii Pângăraţi 191.
Ureche, v. şi **Bejan** ~, **Grigore** ~, **Neculai** ~, **Nestor** ~.
Urecheni, sat; <s. ~, c. Urecheni, j. Neamţ>; martori hotarnici din ~ ai unei părţi din Ungheni; diacon din ~ 325.
Urecheşti, familie; partea lor din s. Brătuleni 444.
Urechioae, ţine vii la Zlodica şi Cotnari ce au rămas neîmpărţite între Grigore Ureche şi nepotul său 43.
Urescul, v. **Drăgan** ~.
Urlea, top.; în hotarul unui loc de la gura Jidovcăi care a aparţinut ocolului Dorohoi 143.
Urlic, fiul lui Boris Braivici şi tatăl popii Buda cel bătrân din Tâlhăreşti, fratele lui Rusu şi al Nastasiei; fiii şi nepoţii lui primesc întărire pentru părţi din s. Dumeni, Epureni şi Ungureni 375.
Urmezeu, v. **Hermeziu**.
Ursa, fiica lui Gândac din Comândăreşti, sora lui Ghiorghie, a lui Gligorii şi a Măricăi; vinde partea ei din seliştea Hăneşti 424.
Urseşti* (Ursăşti), selişte pe Prut, ţ. Iaşi; <lângă s. Oprişeni, c. Ţuţora, j. Iaşi>; fostă domnească ascultătoare de ocolul Ţuţorei; dăruită de domn lui Andoca <zlătar> 271; în hotar cu seliştea Dăieni 271; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ între Ursul Vartic fost vornic şi fiii lui Toader Bârgău 376, 377.
Ursia, posluşnic al Mitropoliei; scutit de dări 430.
Ursu, fost călugăr; nepoţii lui vând o parte din s. Soleşti 407.
Ursu din Moşeteşti, tatăl lui Ştefan 11.
Ursu din Popeşti, martor la o vânzare din s. Filipeşti 410.
Ursu din Tocsăbeni, martor la o vânzare din s. Păniceşti 41.
Ursu din Verşeni, dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.
Ursu, fiul lui Stănislav şi nepotul popii Ursu; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Vorniceni lui Tudosie vameş şi soţiei acestuia 445.
Ursu, fiul lui Toader Boţ; a vândut împreună cu fratele său, Lupu, un vad de moară, pe apa Putnei, în s. Gligoreşti, lui Buta fost pitar 111, 112.
Ursu, martor la o vânzare din Crăiceni şi Tomceşti 442.
Ursu, martor la o vânzare din s. Borzeşti 255.
Ursu, fost pitar, tatăl lui Neculai; fiul său a vândut o moşie fără drept 170.
Ursu, fost popă; nepoţii ~ vând partea lui din s. Vorniceni 370; nepoţii lui vând partea sa din s. Vorniceni 445.
Ursu, vătav, nepotul Tudorei; primeşte întărire pentru stăpânirea mai multor părţi din satele: Nemeş, pe Prut, ţ. Iaşi, dăruită de mătuşa sa, Tudora, Ţăcoteni, Cicicani, Cotela, Forosna, Şărbenţi şi Bădroseni 71.
Ursul din Stângăceni, martor la o vânzare în Luceşti 408.
Ursul din Şăndreni, fiul Nastasiei; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Şăndreni 199.
Ursul, fiul lui Costandin negustor din Galaţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.
Ursul, fiul lui Dămiian; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Găgeşti lui Iacob chihaia şi cumnatului acestuia 455.
Ursul, fiul lui Stănislav şi nepotul popii Ursul din Vorniceni, tatăl lui Toader; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Vorniceni lui Tudose vameş de Galaţi 370.
Ursul, fiul lui Toader Bârgău şi fratele lui Ştefan; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti 376.
Ursul, ginerele lui Gligorie şi cumnatul lui Albul, Vasilie, Tănasie şi al lui Andonie; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ciureşti 40.
Ursul, pârcălab de Dorohoi; martor la vânzarea unei părţi din s. Zubriceni 456; iscălitură 456.

www.dacoromanica.ro

Ursul, stăpân în s. Şăndreni 199.

Ursul, tatăl lui Ghinea temnicer; martor la vânzarea unei părţi din s. Iugani 137.

Ursul Vântul, negustor <din Bârlad>; martor la vânzarea unui ţigan 473; mărturiseşte pentru vânzarea seliştii Negoeşti 131.

Ursul Vartic, fost vornic, fiul lui Vartic vornic, soţul Ancăi şi fratele Samfirei; s-a judecat cu Marco din Clipiceşti pentru stăpânirea unor mori; dă împreună cu soţia şi fiii săi două mori din s. Clipiceşti m-rii Soveja 167; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti 376.

Urzică, chihaie; martor la o vânzare în s. Torceşti 324.

Urzică, v. **Dumitraşco ~**.

Uscat, v. **Uscatul**.

Uscatul, v. **Dumitru ~**.

Uscaţi, sat, <s. Războienii de Jos, c. Războieni, j. Neamţ>; om din ~ se judecă pentru stăpânirea unui vad de piuă 202; martor din ~ la pricina dintre sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.

Ustia (Ustiia) sat, <în Polonia, Ustia, r. Monastârisca, azi în Ucraina>; cumpărat de Miron Barnovshi 183.

Uşereşti*, sat pe Prut, ţ. Lăpuşna; <înglobat în s. Cărpineni, c. Cărpineni, ţ. Lăpuşna>; părţi din s. ~ vândute de Banul mare medelnicer lui Profir mare vameş 400, 419.

V

Vadu Lecăi, <probabil lângă Leca, c. Antoneşti, j. Cahul, R. Moldova>; acte pentru moşia ~ aduse la o judecată (sec. XIX) 309.

Valea Rusului, vale; în hotarul satului Ciureşti 311.

Valea Sacă <sat, ţ. Neamţ; s. ~, c. Bălţăteşti, j. Neamţ>; în hotarul muntelui întărit mănăstirii Râşca şi s. Vânători şi Bălţăteşti 385.

Valea Sacă, în hotarul Schitului Hangu IV.

Valova, sat, ţ. Cernăuţi; <r. Coţmani, reg. Cernăuţi, Ucraina>; 53; v. şi **Costin** din ~.

Vambula, soţia lui Hrizea, sora lui Ianachi fost mare postelnic; stăpână împreună cu soţul ei, Hrizea, în s. Lăturişeni 96; dăruieşte părţile din s. Ulmeni şi Dieceni rămase de la fratele ei lui Neaniul vornic de poartă 429.

Vancicăuţi*, sat; <azi s. Costineşti, c. Leorda, j. Botoşani>; mărturie pentru hotarele unor părţi din ~ 126.

Varlaam, arhiepicop al Sucevei şi mitropolit al Ţării Moldovei; fratele lui Ştefan şi unchiul lui Nechifor; dă mărturie şi participă la hotărârile Sfatului domnesc 34, 42, 93, 128, 144, 299, IV; dă mărturie pentru vânzarea de către fratele şi nepotul său a unor părţi din s. Băiceni, Oncani şi Turbureni către Iorga vistiernic 348; iscălitură 348, 405; dă mărturie pentru o fată luată de suflet de Gavril Sălăgean 405.

Vartic, fiul Grăpinei, soţul Irinei, tatăl lui Andrică; după moartea sa, soţia, fiul şi socrul cer a treia parte din s. Şijcăuţi de la mama sa, Grăpina 94.

Vartic, vornic, tatăl lui Ursul Vartic fost vornic şi al Samfirei, socrul Ancăi; fiul său dăruieşte m-rii Soveja două mori cumpărate de ~ de la Stan Oţa 167.

Vartic, v. şi **Ion ~**, **Toderaşco ~**, **Ursul ~**, **Vasilie ~**.

Varvara, mama lui Vasilie; fiul ei vinde partea ei din s. Şendreni 198.

Varvara, soţia lui Anghel; se judecă pentru o bucată din Mamurinţi cu Ştefan 103.

Varvara, vara lui Ghiorghi; amintită ca vânzătoare a unei ocine în s. Balcoşăşti 309.

Vasâlca vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Drăguşeni lui Andoca 329.

Vasâle a fost martor la împărţirea s. Sănehău şi a unei jumătăţi din Cernăcău 203.

Vasâle din Dânceşti; martor la zălogirea s. Popeşti de către Grigorie Hermeziul 155.

Vasâle, fiul lui Gavril; vinde ocina sa din s. Cândeşti lui Pancă cupeţ 308.

Vasâle Bahrin, fiul lui Ionaşcu, nepotul lui Urlic şi strănepotul lui Boris Braievici; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru părţi din s. Dumeni, Epureni şi Ungureni 375.

Vasâle Cârlig, nepotul lui Toader Cârlig; se judecă pentru hotarul s. Bologeşti 39.

Vasâle Şteful, nepotul lui Toader Cârlig; se judecă pentru hotarul s. Bologeşti 39.

Vasâle, v. şi **Vasilie**.

Vasâlie, fiul lui Necoară, nepotul lui Sava din Ialoveni şi fratele lui Ştefan Cociorvă; răscumpără împreună cu fratele şi cu unchii săi o parte din s. Săciteni 169.

www.dacoromanica.ro

Vasâlie, fratele lui Ghiorghie şi unchiul lui Irimia; se judecă cu Safta Şoldăneasa vorniceasă pentru seliştea Ştiuca 264.
Vasâli Roşca, nepotul Anghelinei; schimbă, împreună cu Marie, Potronică şi Ştefan, fiul lui Cernat, satul Cândeşti pentru parte din Brăiţăni, cu fiii Anghelinei, fiica lui Cârstea vornic 51.
Vasâli Suruceanul, rudele lui Vasilie Drăguş răscumpără de la ~ părţi din s. Săciteni 169.
Vasâlie Broască (Broscă), fiul Maricăi, fratele lui Nacul, al lui Bilaş şi al Antimiei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Broşteni, pe Jijia, ţ. Iaşi 2, 5, 6, 63.
Vasâlie, v. **Vasilie**.
Vasâliu, stolonacialnic al Cantorei hotărâturilor oblastiei Basarabia (sec. XIX); autentifică o copie 211, 212.
Vasăi din Borceşti, se judecă cu Zaharia din Uscaţi pentru stăpânirea unui vad de piuă 202.
Vascan, fratele lui Anton, urmaşul lui Oană vornic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Răciuleşti 276.
Vascăuţi, sat, ţ. Soroca; <s. **Văscăuţi**, c. **Văscăuţi**, j. Soroca>; dăruit de Gavrilaş Măteiaş fost mare logofăt nepotului său, Vasilie 447.
Vascăuţi, sat; <pe Siret; **Văscăuţi**, c. Muşeniţa, j. Suceava>; martori din ~ la o vânzare din s. Culiceni 158.
Vasiiu din Borceşti, dă mărturie pentru o pricină de hotar între sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.
Vasilaşco, v. şi **Vasilie**.
Vasilca din Roman, mama lui Ionaşco 410.
Vasilca, bunica lui Cârje; nepotul ei vinde o parte din satul Drăguşeni 316.
Vasilca, fiica Anesiei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Păstrăveni lui Gavril <Coci> 297.
Vasilca, fiica lui Dumitraşco din Draxini şi a Băluţei Dumitrăşcoaie, nepoata lui Alexa <fost> şetrar, sora lui Ionaşco, a lui Arsenie şi a Nastasiiei; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Draxini după judecată cu sătenii din Slobozia Dracşanilor 358.
Vasilca, soţia lui Ilie şi nora lui Cozma Bânzari; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru Hârjavca, loc de sat ce se numeşte Poiana Gatcăi 359.
Vasilca, soţia lui Murgoci din Scurţi; cumpără împreună cu soţul ei o parte din s. Jidani 396.
<**Vasile**> **Şeptilici**, stăpân în Şeptiliceni 172.
Vasili, fiul lui Petrigan; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mereşti cu Ana Tironeasa din Necşeni 139.
Vasili, v. şi **Vasilie**.
Vasilie, fiul lui Crăciun Stârcea, nepotul lui Stârcea cel bătrân şi fratele lui Ghiorghie; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Ciureşti lui Iorga vistiernic 269.
Vasilie a cercetat o pricină din s. Gereni 239.
Vasilie a vândut lui Răcoviţă Cehan o parte din s. Prigorceni în contul unei datorii către acesta 332.
Vasilie a vândut o parte din s. Ursăşti lui Toader Bârgău 376.
Vasilie, căpitan din Costineşti; dă mărturie pentru părţile cumpărate de Costantin vornic în s. Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286.
Vasilie, curtean din Năvrăpăşti; martor la răscumpărarea unei părţi din acel s. 453.
Vasilie dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.
Vasilie dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Bănileşti 141.
Vasilie din Vişnovăţi; primeşte întărire să-şi aducă vecinii înapoi 108.
Vasilie, diac; scrie act 75.
Vasilie din Onţăşti; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.
Vasilie din Dobruleşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Năvrăpeşti 467, 468.
Vasilie din Ghidişeni, fiul lui Ion Cogălniceanu; s-a judecat cu Nacul pentru o parte din Ghidişeni 84.
Vasilie din Ionăşeşti, martor la o vânzare în s. Buciumi 471.
Vasilie din Mădârjeci, primeşte poruncă să cerceteze o încălcare de hotar dinspre s. Pietriş 219.
Vasilie din Năglupeşti, tatăl lui Arintie, fratele lui Gligorie Traistă căpitan şi nepot de frate lui Boticiu; îi dă fratelui său o parte din s. Năglupeşti pentru a-l scoate pe fiul său din închisoare 157.
Vasilie din Negoşeni; împreună cu popa Berheci şi cu răzeşii din Negoşeni se judecă pentru hotarul s. Negoşeni 57.
Vasilie din Nelipeşti, primeşte poruncă să stâlpească părţi din s. Lătăi 274.
Vasilie din Pereni, martor hotarnic al unor părţi din s. Cândeşti 24.

Vasilie din Semeni; martor la o vânzare în s. Dragomireşti şi Bulăeşti 81.

Vasilie, fiul Anghelinei, nepotul lui Fătul, strănepotul lui Lupe Berheciu şi fratele lui Eremiia; dă împreună cu mama şi sora sa o parte din s. Slipoteni lui Răcoviţă Cehan logofăt, pentru a despăgubi furtul unor stupi 35.

Vasilie, fiul Anghelinei, nepotul lui Simion Miera; vinde împreună cu mama sa o parte din s. Fărâmeşti lui Scărlet din Zorileni 243.

Vasilie, fiul Candachiei; a vândut lui Nacul Brut o parte din s. Năvrăpeşti 470.

Vasilie, fiul Drăguţei, fratele lui Dumitraşco şi nepotul lui Vasilie Banul; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Uşereşti lui Vasilie Banul 400, 419.

Vasilie, fiul Irinei şi fratele lui Gheorghi Turma; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Culiceni lui Tudor Brahea 158.

Vasilie, fiul lui Andreica, nepotul doamnei Marica; împreună cu Iachim şi cu Groza a vândut lui Neniul vornic de gloată o parte din s. Hălăseni, pe pârâul Limpede, ţ. Neamţ, cu fânaţ şi cu vad de moară 283.

Vasilie, fiul lui Condrea, nepotul lui Mihăilă din Ghiţăvoiani; vinde o parte din s. Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni lui Constantin vornic 286.

Vasilie, fiul lui Costantin vătav, nepotul lui Trifan cel bătrân din Soloveţi şi fratele lui Dumitraşco; a scăpat din Ţara Muntenească 428; dă împreună cu fratele său o parte dintr-o poiană cu prisacă lui Dumitraşco Urdzică pentru un cal şi un poloboc 428.

Vasilie, fiul lui Crăciun Stârcea, nepotul lui Stârcea cel bătrân, strănepotul lui Ion; vinde împreună cu fratele, Ghiorghie, o parte din s. Ciureşti lui Iorga mare vistiernic 268.

Vasilie, fiul lui David din Păstrăveni; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Hălăseni 302.

Vasilie, fiul lui Dorohan, frate cu Andreica şi Magda; a vândut, împreună cu fraţii săi, partea tatălui său din s. Lucoviţa, ţ. Cernăuţi, lui Mihai vornicel 62.

Vasilie, fiul lui Drăguş, fratele lui Cârstea; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Micleşti, din jumătatea care se numeşte Berindieşti 401.

Vasilie, fiul lui Dumitraşco Ştefan, fratele lui Ghiorghie şi al lui Gligoraşco; dăruieşte împreună cu fraţii săi o jumătate din s. Gocimani lui Constantin Dracea; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Solonţeni lui Gavril <Coci> 297.

Vasilie, fiul lui Durilă; vinde împreună cu fraţii săi o vie cu grădini în jurul ei şi o prisacă din rediu la Turbăteşti lui Vasilie Corlat 465.

Vasilie, fiul lui Gânscă, nepotul Maricăi, strănepotul Greacăi, frate cu Costantin şi Simion; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.

Vasilie, fiul lui Gavril şi al Frăsinei, nepotul lui Cândescul; a vândut o parte din s. Cândeşti lui Pană negustor 24.

Vasilie, fiul lui Gligorie, nepotul lui Mihăilă Ciurea şi fratele lui Albul, Tănasie şi al lui Andonie, cumnatul lui Ursul; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ciureşti 40.

Vasilie, fiul lui Griga, nepotul lui Dinga; a vândut o parte din s. Hăjdeiani lui Dimitrachi Chiriţă Paleologu 294.

Vasilie, fiul lui Hoţul, soţul Măriiei; a vândut împreună cu soţia sa o parte din s. Mogeşti m-rii Pângăraţi 191.

Vasilie, fiul lui Ionaşcu hotnog şi nepotul lui Zaharia; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Băşeni 328.

Vasilie (Vasilaşco), fiul lui Iordachie <Cantacuzino> şi al Alecsandrei, nepotul lui Gavrilaş Măteiaş 447; primeşte danie de la bunicul său s. Vascăuţi 447.

Vasilie, fiul lui Mănăilă, nepotul lui Păcurar; partea lui şi a lui Văsiian a fost vândută lui Iorga mare vistiernic 56.

Vasilie, fiul lui Pătraşco Udrea; a vândut părţi din s. Starosilţi lui Isac Dediul, după judecata cu Udrea Gânscă 100.

Vasilie, fiul lui Purcar, nepotul lui Simion Veisa; a vândut împreună cu moşul său şi cu alte rude ale lor două părţi din s. Hălăseni, pe pârâul Limpede, ţ. Neamţ, lui Neniul vornic de gloată 283.

Vasilie, fiul lui Stănilă şoimar, frate cu Pavăl, Ştefan şi Frăsina; se judecă cu Safta Şoldăneasa şi cu fiii ei pentru stăpânirea satului Popeşti pe Moldova 49.

Vasilie, fiul lui Tiron şi al Măricăi, frate cu Dumitru, Tudosca şi Safta, urmaş al lui Drăgşan; stăpâneşte o parte din s. Lehăceni, cu vecini, după împărţirea ocinilor moştenite de la înaintaşii săi 47.

www.dacoromanica.ro

Vasilie, fiul lui Toader; a vândut o parte din s. Ursăşti 377.

Vasilie, fiul Martei din Ionăşeşti; vinde o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost sulger 471.

Vasilie, fiul Mănuntei, nepotul lui Corju; vinde împreună cu fraţii săi, Ionaşco şi Sofronia, părţi din s. Corjouţi lui Gavril <Coci> 297.

Vasilie, fiul Măricăi, frate cu Gligoraşco, Andrei, Isăil şi Cârste; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Andoca <zlătar> 329.

Vasilie, fiul Mirăuţoaiei din Procelnici, fratele lui Toader şi al lui Ştefan; martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 390.

Vasilie, fiul Nastasiei Brândzoaie; vinde împreună cu fratele său, Nicolae, părţi din s. Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini lui Vasilie Dicăş 93.

Vasilie, fiul Varvarei; vinde o parte din s. Şendreni lui Gheorghie Dimuţă negustor 198.

Vasilie, fratele lui Avram Misihănescul şi al lui Ştefan, rudă cu Isac; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Misihăneşti 423; a adus la judecată acte false 423.

Vasilie, fratele lui Ion din Lăcina; primeşte cu limbă de moarte de la fratele său o jumătate din s. Lăcina, cu heleşteie 357.

Vasilie, ginerele lui Dumitru fost vornic; se judecă pentru recuperarea unei cheltuieli făcute pe o parte din s. Codăieşti 403.

Vasilie, martor la o vânzare în s. Floreşti 241.

Vasilie mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Ursăşti 377.

Vasilie, nepotul lui Ghidul din Prigorceni; vinde lui Răcoviţă Cehan logofăt o parte din s. Prigorceni 331.

Vasilie, nepotul popii Ion de pe Gârla Putnei; se judecă pentru părţi din s. Feţingheşti cu Dumitraşco sulgerul 28.

Vasilie; nepoţii lui vând părţi din s. Tomuzeni 118.

Vasilie, pârcălab de ţ. Iaşi; martor la vânzarea unor părţi din s. Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.

Vasilie, popă din Fereşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni, 82, 83, 331; iscălitură 331.

Vasilie, popă din Preuteşti; martor hotarnic în Ungheni 325.

Vasilie, popă din Telineşti; martor la vânzarea seliştii Negoeşti 130; sigiliu 130.

Vasilie, popă, fratele Păscălinei şi al lui Dumitru; primeşte de la fiii Gaei împreună cu fraţii săi o parte din s. Ruşi, în schimbul unei părţi din s. Doljeşti 393.

Vasilie, poslușnic al Mitropoliei; scutit de dări 430.

Vasilie se judecă împreună cu rudele sale cu Ştefan Moimăscul pentru o parte din s. Bărboşi şi pentru o prisacă 464.

Vasilie se judecă, împreună cu fraţii săi, pentru o parte din s. Ţoscani 406.

Vasilie, şoltuz de Ştefăneşti; martor la o vânzare a unei părţi din seliştea s. Hăneşti 424.

Vasilie; martor la o vânzare din s. Dingani 66.

Vasilie Balşe primeşte poruncă să facă o cercetare în s. Brăteni, Hăneşti şi Dolniceni 354.

Vasilie Banul, mare şetrar, mare medelnicer, fiul lui Pătraşco Banul, fratele Anuşcăi şi a Irinei, unchiul lui Andrei; dă mărturie 17, 34, 35, 42, 50, 73, 180, 182, 299, 342, 373, 374, 393, 419, 429; a dat nepotului său o parte din s. Vartici în schimbul unor părţi din s. Hăsnăşeni şi s. Cucuteni 210; iscălitură 210, 342, 393; hotarnic 385, 399; vinde s. Uşereşti lui Profir vameş 400, 419.

Vasilie Bârzul <din Şărbăneşti>; martor la o danie 307.

Vasilie Bogza, călugăr; martor la o danie în s. Todireşti 415, 416.

Vasilie Bolişor a vândut părţi din s. Măreţei, Poeneşti, Grumădzeşti, Fauri ş. a. 83.

Vasilie Borşe (Borşea) din Dobroeşti; martor 435, 453; iscălitură 453.

Vasilie Brăescul, nepotul popii Buda şi urmaşul lui Boris Braevici, fratele Agafiei; împarte moşii cu sora sa 425; primeşte întărire pentru o jumătate din s. Brăeşti după judecată cu Grigorie Arbure 462.

Vasilie Buboc din Todereşti; martor la vânzarea unor părţi din Mihăileşti şi Todereşti 313.

Vasilie Buznăi dă mărturie 20.

Vasilie Cândescul, nepotul lui Cândescul, a vândut lui Pană negustor o parte din s. Cândeşti 24.

Vasilie (Vasili) **Caraiman** (Cărăiman), fost pitar, fratele lui Gligoraşco Cărăiman; se judecă cu fiii lui Mălai pentru stăpânirea unor părţi din s. Brăteni 360; martor hotarnic în s. Ungheni 325.

Vasilie <Ceaurul> paharnic mare; nume adăugat mai târziu 12.

Vasilie Cilibiu dă mărturie pentru moşia Lucoviţa, ţ. Cernăuţi 59.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Cinciul a cercetat o pricină din s. Gereni 239.

Vasilie Ciurea din Mânzăşti; martor hotarnic în satele Ciureşti şi Ungheni 311.

Vasilie Comănescul din Ghireni; a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Miculinţi 364.

Vasilie Corlat (Corlătescul), cămăraş, diac, din Turbăteşti, fiul Irinei, urmaş al lui Gagea, al lui Pătru şi al lui Ylaicu, al Niacşei şi al lui Stan Răpide; stăpân, împreună cu fraţii săi şi alte rude ale lor, pentru stăpânirea mai multor sate: Tămăşeni, pe pârâul Jăgălia, Fântânelile, Hureşti, seliştea Busteşti, cu loc de heleşteie şi mori, ţ. Fălciu, Corlăteşti, pe Horăiata, Druješti, numit acum Streşăneşti, ţ. Tutova, Gângureşti, ţ. Iaşi, precum şi nişte vii din hotarul s. Tămăşăni, ţ. Fălciu, şi Horeşti 64, 233; răscumpără nişte pământuri din ţ. Tutova 64; se judecă cu Oancea pentru stăpânirea părţii lui Marco din s. Turbăteşti, pierde 392; scrie zapisul unui schimb de moşii 393; martor 459; cumpără de la fiii lui Durilă o vie cu grădini în jur şi o prisacă din rediu la Turbăteşti 465; scrie acte în limba slavonă 207, 229, 240, 417, 459, 461, l; iscălitură 459.

Vasilie Coşuteanul (Coşutanul), fiul lui Toader Coşuteanul, nepotul lui Ivanco pisar şi strănepotul lui Matiaş vameş, fratele lui Isac aprod, al lui Pavel, al Ilenei şi Odochiţei; vinde împreună cu fraţii săi o jumătate din s. Buzeni lui Iorga mare vistiernic 363.

Vasilie Dicăş cumpără părţi din Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93.

Vasilie (Vasâlie) **Drăguş**, fost pitar; rudele lui răscumpără o parte din s. Săciteni de la Vasâli Suruceanul, vândută fără drept de ~ 169; a vândut lui Ianachie fost mare postelnic o parte din s. Dieceni 429.

Vasilie Driman, martor la vânzarea unei părţi din s. Vorniceni 370.

Vasilie Fârtat, fiul lui Fârtat şi al Candachiei; vinde lui Nacul Brut o parte din s. Năvrăpeşti 468.

Vasilie Fugli din Iaşi; stăpân în s. Lăzoreni, dăruită lui de Ştefan, fiul lui Ihnat 90, 472.

Vasilie Gorovei, diac; a cumpărat o parte de sat de la nepoţii lui Sava Cucul 372; scrie act domnesc în limba română 369.

Vasilie Hociungul, soţul Glafirei, ginerele lui Ionaşco Cujbă; amintit într-o vânzare din s. Păstrăveni 297.

Vasilie Hulpaş din Bătineşti; martor hotarnic al unei părţi din s. Ţigăneşti 247, 248.

Vasilie Irimiţu, martor la vânzarea unui loc din hotarul s. Cândeşti 475.

Vasilie Lehacinschi, fratele lui Dumitru Lehacinschi; martor la o vânzare din s. Martineşti 305; iscălitură 305.

Vasilie Lozenschi, cămăraş; amintit ca stăpân în s. Corjouţi 297.

Vasilie <Lupu> voievod, domn al Ţării Moldovei; judecă litigii şi întăreşte stăpâniri de sate, selişti, mori, vii, ţigani ş.a.: *passim*; a cumpărat înainte de domnie s. Bubuiugi de la Ianе Parvana; dăruieşte lui Marco jitnicer s. Bubuiugi, vii la Cotnari A; dăruieşte m-rii Mileşevo, din Ţara Sârbească un obroc anual de 13.000 de aspri şi câte 600 de aspri fiecărui călugăr care va veni în Moldova 144; dăruieşte m-rii de la Halchi un obroc anual de 6000 de aspri şi câte 600 de aspri călugărilor care vor veni în Moldova 301.

Vasilie Mândrele, martor la vânzarea unei părţi din s. Zubriceni 456.

Vasilie Mihăilescul, fratele Părascăi, al Dochiţei, al Nastasiiei şi al Tudoscăi; fiii şi surorile lui îşi împart moşiile 33, 240.

Vasilie Moţoc din Aldeşti; vinde o parte din s. Forăşti lui Dumitraşco Cocris 414; iscălitură 414; primeşte poruncă să cerceteze fuga unor vecini din s. Răpegeşti V.

Vasilie Murgoci din Gunzar; martor la vânzarea unei părţi din s. Răciuleşti 276.

Vasilie Muste, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Năvrăpăşti 453.

Vasilie Onciul; martor la o vânzare din s. Mogoşeşti 394.

Vasilie Paholcea (Pahulcea), fiul lui Paholcea din Tomeşti; martor la o danie din s. Iurghiceni 459; sigiliu 459.

Vasilie Pahomie, căpitan din Mădârjaci, sluga marelui logofăt; martor la vânzarea unor părţi din s. Mădârjeci, Văleşeni, Poieni şi Micodini 93; scrie logofătului despre cercetarea hotarelor s. Criveşti dinspre Pietriş 220.

Vasilie Păscariul, în casa lui s-a scris zapisul pentru stăpânirea unei părţi din s. Ţoscani 406.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Pleş, se judecă, împreună cu fiii săi, pentru stăpânirea unei părţi din s. Todireşti cu Dumitru fost vornic 417.
Vasilie Răjgău; martor la o vânzare în Prigorceni 82, 83.
Vasilie Răspopa din Lucoviţa; martor 60.
Vasilie Robcean (Ropceanul), scrie act 209; martor la o vânzare în s. Zubriceni 456; iscălitură 456; sigiliu 456.
Vasilie (Vasilii) **Roşca**, vornic de poartă, fratele lui Costantin Roşca, al lui Gheorghie Roşca şi al Măriei; dă mărturie, martor 5, 20, 73, 152, 171, 176, 185, 201, 203, 210, 251, 299, 343, 386, 393, 417, 419, 429, 431, 463, 473; a hotărnicit o parte din s. Vişniţa 230; a participat la împărţirea moşiilor rămase de la fratele său, Costantin Roşca 348; a vândut şi a pus zălog la fratele său, Gheorghie Roşca, părţi din s. Băiceni şi din Oncani 348; cumpără părţi din s. Brătuleni, Ghiţăvoiani, Cureni şi Căcăceni 286, 444; iscălitură 176, 286, 393.
Vasilie Scânteie, fost vătav; martor 27; hotarnic 76, 247, 248.
Vasilie Spancioc (Spangiuc), mare spătar; cumpără părţi din s. Vedreşeni de la Ion, Melinti, Costanda şi nepoata lor, Ileana VIII.
Vasilie Stârcea, dă mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Lucoviţa 60.
Vasilie Surdul mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 391.
Vasilie Tăbârţă, vornic al doamnei; tatăl lui Gavrilaş Tăbârţă, rudă cu Ionaşco Tăbârţă; martor la răscumpărarea unor case cu loc de pe Uliţa Strâmbă 192; fiul său primeşte danie o parte din s. Purceleşti I; dă mărturie 201; iscălitură 192; sigiliu 192.
Vasilie Tăutul, diac, scrie acte 47, 114.
Vasilie Vartic, fost vătav, fiul Grăpinei; cumpără părţi din s. Voicouţi, ţ. Dorohoi, de la Gheorghie Borodaci, popa Samson ş. a. 223.
Vasilie Vădeanul, cumnatul lui Dumitru Uscatul, unchiul lui Gligorie şi al lui Mătei; cumpără de la cumnatul şi de la nepoţii săi părţi din s. Dragomereşti şi Tâmpeşti 168.
Vasilie Volcinschi, tatăl lui Miron; a stăpânit o parte din s. Volcineţ 345.
Vasilie Zotov, traduce act (sec. XIX) 281.
Vasilii Vlaicul dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.
Vasilii, fiul Todosiiei, nepotul lui Iuraşco şi strănepotul lui Pătraşco fost pârcălab de Hotin, fratele lui Ionaşco şi al lui Gligori; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o jumătate din s. Ninişti lui Toderaşco <Ianovici> 349.
Vasilii, v. **Vasilie**.
Vasilue, v. **Vasilie**.
Vaslui, pârâu; <afluent al Bârladului>; sate pe ~ 23, 145, 155, 401, 451.
Vaslui, târg; <ţ. ~; m. ~, j. ~>; sat în ocolul ~ 297.
Vaslui, ţinut; sate în ~ 23, 42, 200, 329, 367, 401, 434, 437, 457.
Vartici*, sat, <lângă s. Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; părţi din ~ date în schimbul unor părţi din s. Hăsnăşeni şi Cucuteni; părţi din ~ vândute lui Isac vătav 210.
Vatoped (Vatopet), m-re de la Sfântul Munte Athos; îi sunt închinate mori pe dubasele de pe Bârlad 58.
Văcăreşti*, sat; <pe Gârla Morilor, ţ. Putna; lângă s. Străjescul, c. Garoafa, j. Vrancea>; părţi din ~ vândută de Petre Micicoiu şoltuzul de Adjud 303, 474.
Văculeşti, sat; <s. Văculeşti, c. Văculeşti, j. Botoşani>; iaz pe valea ~ 425.
Vădeanul, v. **Vasilie** ~.
Văleşeni*, sat; <între pârâul Sârca şi râul Bahlueţ, ţ. Cârligătura; lângă s. Mădârjeşti, c. Bălţaţi, j. Iaşi>; părţi din ~ cumpărate de Vasilie Dicăş de la Neculae şi Vasilie 93.
Vărvara (Varvara), fiica lui Groza din Miceşti şi mama lui Balan; fiul ei vinde o parte din s. Bumboteşti 176, 184.
Vărvara, fiica lui Petru Huhulea; urmaşii ei vând o parte din s. Negreşti 434.
Vărvara, mama lui Necula; fiul ei vinde părţi din s. Buciumi 26.
Vărvara; urmaşii ei împart moşii 451.
Vărzăreşti, sat, pe Bâc; <s. Vărzăreşti, c. Vărzăreşti, j. Ungheni, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Mihăilă Săpoteanul jitnicer 36.
Văsc..., v. **Ionaşco** ~.
Văscan, tatăl lui Sava, Tudoriţi, Lazor, Ionaşco, Tudosie şi Nacul; fiii lui vând o parte din s. Ungheni 40.
Văscan, v. **Toader** ~.
Văscan Cornescul, tatăl Stancăi, socrul lui Tofan 62.

www.dacoromanica.ro

Văsiani, sat, <ţ. Orhei; Văsieni, c. Leuşeni, j. Orhei, R. Moldova>; Pătruşco Dzamă din ~ primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru s. Ghermăneşti 458.
Văsiian, fiul lui Monpoleianul, nepotul lui Păcurar; partea lui şi a lui Vasilie, fiul lui Mănăilă a fost vândută lui Iorga mare vistiernic 56.
Văsiica, fiica lui Toader Buoreanul, nepoata lui Pântea din Buoreni, sora lui Tănasie şi a Măricăi; se judecă împreună cu rudele ei cu urmaşii lui Hilimon pentru o parte din s. Borâle 232.
Văsiiu, tatăl lui Irimiia 241.
Văsuiu, v. **Micul** ~.
Vânători, sat; <pe Bistriţa, ţ. Neamţ; înglobat în m. Piatra Neamţ, j. Neamţ>; primeşte întărire pentru hotarul muntelui după judecata cu m-rea Pobrata 385.
Vânculeţ, v. **Iremia** ~.
Vântul, negustor din Bârlad; martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.
Vântul, v. **Ursu** ~.
Vârâţi*, sat pe Prut, ţ. Fălciu; <lângă s. Lunca Veche, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Toderaşco <Ianovici> mare logofăt şi lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic, după judecată 249.
Vârnav, v. **Ieremia** ~.
Vârstatul, munte în hotarul m-rii Râşca <j. Neamţ> 385.
Vârtop, sat, ţ. Neamţ; <s. Hârtopul, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; părţi din ~ dăruite de Damian vornicul şi soţia sa, Nastasia, m-rii Râşca; părţi din ~ cumpărate de Gavril <Coci> de la călugării de la Râşca 297.
Vârtopul Mare, top.; în hotarul seliştii Urseşti 271.
Vârvara, agoaie, soţia răposatului Strătulat fost agă; primeşte întărire pentru o jumătate din s. Futeleşti, după judecată cu Medelean călugăr 164.
Vâştileşti, sat pe Bogdana, ţ. Tutova; <azi s. Bogdana, c. Bogdana, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Nechifor, după judecata cu Toader 412.
Veisa (Viisa), frate cu Agahia, Nastasia şi Solomia, moşul lui Arsănie 283.
Veisa, v. şi **Simion** ~.
Velicico, fost mare ceaşnic; martor la vânzarea unei vii de la Cotnari 353; iscălitură 353; sigiliu 353.
Velicico, fost comis; cumpără de la Eremiia Dracea case şi o parte din s. Sănăuţi 272; dă mărturie, martor în Sfat 386.
Velicico, fiul lui Gavrilaş <Mateiaş> fost mare logofăt; dă împreună cu tatăl său o sumă de bani lui Mihail Fortuna pentru a stăpâni moşiile rămase de la Nicoriţoaia 181, 182, 183.
Venculeţ, v. **Vânculeţ**.
Veniamin Costachi, mitropolit al Moldovei (sec. XIX); autentifică o copie 385.
Vepreuca, sat pe Răut, ţ Soroca; <lângă Iarova, c. Cremenciug, j. Soroca, R. Moldova>; parte din ~ întărită Maguţei Mălăiasa după ce s-a plâns că vechile privilegii le-a pierdut 235.
Verceaca, top; în hotarul s. Şendriceni 143.
Verdeşeni*, sat pe Vladnic, ţ. Iaşi; <lângă s. Zagarancea, c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42; părţi din ~ cumpărate de Vasilie Spancioc de la Ion, Melinti, Costanda, şi nepoata lor Ileana VIII.
Verejeni, sat; <pe Moldova, ţ. Suceava; Verşeni, c. Miroslăveşti, j. Iaşi>; parte dată de Cornilie surorii sale în schimbul unei părţi din s. Tupilaţi 279; martori din ~ la pricina dintre sătenii din Negoeşti şi Ştefan Boul 435.
Verga, v. **Gheorghie** ~.
Vertep*, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, lângă Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; parte din ~ întărită lui Gorghi căpitan şi rudelor acestuia după judecată cu strănepoţii lui Sănatea 113; parte din ~ întărită strănepoţilor lui Buta şi nepoţilor lui Roman Jliagă 115.
Vetroaie, v. **Maria** ~.
Veveriţă, spătar; a hotărnicit părţile din s. Doroşcani dinspre Scobinţeni 136.
Vicol, tatăl Frăsinei 56.
Vicoleni, sat, pe Jijia; <ţ. Dorohoi; c. Ungureni, j. Botoşani>; ispisoc domnesc pentru ~ 177.
Viisa, v. **Veisa**.
Vilia, pârâu; <afluent al Prutului la Teţcani>; sate şi mori pe ~ 72, 73, 74, 297.
Vilie, v. **Vilia**.
Vistieria domnească; ferâie plătită la ~ 57, 100, 107, 143, 147, 233, 249, 294, 355, 356, 358, 385, 392, 402, 412, 428, 458, 462, B; diac la 393.

www.dacoromanica.ro

Vişa; nepoţii ei au vândut lui Sacaluş fost vătav părţi din s. Ţigăneşti 248.

Vişan, vornic, stăpân în s. Lătăi, după judecata cu Lucoci 273, 274.

Vişniţa, sat, pe Ceremuş, ţ. Cernăuţi; < Vijniţa, Ucraina>; parte din ~ întărită lui Bucium mare vornic 230.

Vişnovăţi, sat, <Căpriana, c. Căpriana, j. Chişinău, R. Moldova>; Vasilie din ~ primeşte întărire să-şi aducă vecinii înapoi 108.

Vităneşti, sat; <ţ. Putna; s. Vităneşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; om din ~ martor la o danie către m-rea de la Soveja 167.

Vlad; parte din stâlpul lui ~ în s. Bobeşti, vândută 224.

Vlad; partea din Sârbi a lui ~ în hotar 326.

Vlad; stâlpul lui ~ din s. Bobeşti, vândut lui Pătraşco Ciogolea 340.

Vladnic (Vlamnic), pârâu <afluent al Delei; j. Ungheni, R. Moldova>; sate pe ~ 42, VIII.

Vlaicu, strămoşul lui Vasilie Corlat fost cămăraş, al Irinei, şi al Anei, rudă cu Gagea şi Pătru; a cumpărat, împreună cu Pătru, s. Tămăşeni, ţ. Fălciu, de la Toader paharnic şi de la Negrilă paharnic 64.

Vlaicul, v. **Vasilii ~**.

Vlasie din Berteşti; primeşte întărire pentru un vad de moară după judecată cu sătenii din Hănăseni 446.

Vlasie, fiul lui Hociung; să fie chemat la judecată pentru vânzarea unei părţi din s. Popeşti 418.

Vlasie, fiul popii Ignat, urmaşul lui Trifan, fratele lui Ion şi al Sohicăi; vinde împreună cu fraţii şi cu rudele sale o parte din s. Fâşcani 200.

Vlasie, popă din Bălileşti; dă mărturie pentru împlinirea diatei lui Toader <Tăutul>.

Vlasie, unchiul lui Dumitraşco şi al lui Vasilie; martor la vânzarea unei părţi dintr-o poiană cu prisacă aflată mai sus de Ghindăiul 428.

Vlaşin, fratele lui Ion, fiul Tofanei, nepotul lui Albul şi strănepotul lui Sănatea; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Vertep 113.

Vlădeni, sat, <pe Jijia, ţ. Hârlău; c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ la o vânzare din s. Ghiţăvoiani şi s. Căcăceni 288; martor din ~ 285; înştiinţare pentru alegerea hotarelor s. ~ 344; martori hotarnici din ~ 344; v. şi **Pavăl**.

Vlădeşti, sat; <ţ. Tutova; lângă Ivăneşti, c. ~, j. Vaslui>; în stăpânirea lui Grigore Ureche, după împărţirea moşiilor 42; stăpânesc cu împresurare peste nişte pământuri din ţ. Tutova 64.

Vlăgea, tatăl lui Gavril, al Ruscăi şi al Ţigancăi; copiii lui ~ au vândut o parte din s. Păniceşti 438.

Vlăgea, v. **Dumitraşco ~**.

Vlăşineşti*, sat pe Prut, ţ. Iaşi; <s. Lunca Prutului, c. Trifeşti, j. Iaşi>; părţi din ~ în stăpânirea urmaşilor lui Voruntar <Prăjescu> 237.

Vlăşineşti*, sat; <lângă s. Şendreni, c. Şendreni, j. Galaţi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Tomuzeni 119.

Voca, top. în s. Horileşti 95.

Voico; locul lui ~ din Ghidişeni 84.

Voicouţi*, sat, ţ. Dorohoi; <lângă or. Darabani, j. Botoşani>; 223.

Volcineşti, v. **Volcineţ**.

Volcineţ (Volcineţu), sat, ţ. Hotin; <r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi, Ucraina>; om din ~ se judecă pentru stăpânirea vecinului Zăhara cu Isac căpitan din Sinehău 175; carte de apărare pentru jumătate din s. ~ stăpânită de Miron, fiul lui Vasilie Volcinschi 345.

Volcineţ, sat, ţ. Orhei; <Vălcineţ, j. Ungheni, R. Moldova>; parte din ~ primită de Aniţa şi de soţul ei Toma <Cantacuzino> după împărţirea moşiilor, cu vecini 237; jumătate din ~ dată de Lupul Talpă fraţilor săi în schimbul unor părţi din seliştea Lăslăoani 291; jumătate din ~ dată lui Gavrilaş Talpă şi lui Dumitraşco Talpă în schimbul unor părţi din seliştea Lăslăoani 293. (Volcineşti)

Volcineţ, sat; <pe Şiret, ţ. Suceava; r. Hliboca, reg. Cernăuţi, Ucraina>; jalba lui Gorce din ~ împotriva călugărilor de la Putna pentru nişte vecini ai celui dintâi 52.

Volcineţu, v. **Volcineţ**.

Volcinschi, v. **Gorcea ~**, **Toader ~**, **Vasilie ~**.

Volovăţ, pârâu; sat pe ~ 448. (Olovăţ)

von Mustiaţă, v. **Tudori ~**.

Vorniceni, sat, <pe Prut, ţ. Covurlui; lângă Tulucești, c. Tulucești, j. Galaţi>; parte din ~ vândută de nepoţii popii Ursul lui Tudosie vameş de Galaţi 370; martori din ~ 370; fost popă în ~ 370; părţi din ~ vândute şi întărite lui Tudosie vameş şi soţiei acestuia 445; hotare ale unei părţi din s. ~ 445.

Vorona, top.; pădurea de la ~, în hotarul Draxini 358.
Vorona, sat; <c. ~, j. Botoşani>; parte din ~ întărită lui Ionaşco din ~ după judecată cu mătuşa sa 382.
Voroveşti*, sat, pe Cneja; <ţ. Covurlui; lângă Băneasa, c. Băneasa, j. Galaţi>; o parte ~ de la Gligore, fiul lui Bicu 91.
Voruntar <Prăjescul>, fost comis, soţul Solomiei; fiicele şi ginerii săi împart moşii 237.
Voruntari* (Horuntari), sat, ţ. Covurlui; <lângă Umbrăreşti, c. Umbrăreşti, j. Galaţi>; părţi din ~ întărite lui Costantin Ciurea 21.
Voruntăreşti, sat pe Siret, ţ. Roman; <Volintireşti, c. Alexandru I. Cuza, j. Iaşi>; jumătate din ~ primită de Antimiia şi de soţul ei Lupul Bucium stolnic după împărţirea moşiilor; vad de moară în ~ 237.
Vovineşti, sat; <pe Cula, ţ. Orhei; Godineşti, j. Ungheni, R. Moldova>; sătean din ~ 359.
Vrabie; martor la o vânzare din Progorceni 82, 83.
Vrabie, fost postelnic, tatăl Măricăi şi al Aniţei; stăpân în s. Berezăni 238.
Vrancea, <parte a ţ. Putna, j. Vrancea>; vornic de ~ 76; v. şi **Ilie**.
Vrânceanul din Gura Largului; martor la vânzarea unei curături numită Colibiţa, pe Bistriţa, cumpărată de Gheorghie mare paharnic de la Ştefan Florescu 85.
Vucico; nepoatele lui se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Miculinţi 364.
Vulpeşti, sat, ţ. Soroca; aflat în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.

X

Ximonuca (?), călugăr; martor hotarnic în s. Bulbucani, Dănuţeni şi Vlădeni 344.

Z

Zacioci, sat, ţ. Orhei; <părţi din ~ împărţite între fraţii Iuraşco şi Nalivaicu 160; martori din ~ 160>; jumătate din ~ primită de Neculai Ureche după împărţirea moşiilor 43; aflată în stăpânirea lui Neculai Ureche, după împărţirea moşiilor 42.
Zaharia din Păşcani, fratele lui Savin; martor la o vânzare din Ghiţăvoiani şi Căcăceni 288.
Zaharia din Piciorogani, martor la o vântare din s. Căcăceni 284.
Zaharia, fiul lui Toader, nepotul lui Iachim Helgiul şi fratele Ştefaniei; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bogdăneşti 11.
Zaharia, martor la o vânzare de sat 285.
Zaharia, popă din Băşani; martor la vânzări de sate 287, 288.
Zaharia, popă; nepotul lui ~ vinde o parte din s. Păniceşti 208.
Zaharia, popă; primeşte danie de la Dochie Ciorboe o parte din s. Şărbăneşti 307.
Zaharia, tatăl lui Ionaşcu hotnog şi bunicul lui Hiristofor, Vasilie, Gaftona şi Iliana; nepoţii lui ~ au vândut o parte din s. Băşeni 328.
Zaharia, tatăl lui Grozav 388.
Zaharie dă mărturie hotarnică pentru o parte din satul Crucenii de Jos 310.
Zahariia din Uscaţi, se judecă pentru stăpânirea unui vad de piuă 202.
Zahariia, fiul lui Costantin Şişunescu; se judecă împreună cu rudele sale pentru o parte din s. Docani, pierde 413.
Zahariia, fratele lui Rohat; martor la o vânzare din s. Crăiceni şi Tomceşti 442.
Zahariia, negustor din Iaşi; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Şăndreni 199.
Zahariia, pisar; martor la o vânzare din s. Ţigăneşti 246; iscăleşte 246.
Zahariia Coiandră; martor la alegerea unei părţi din s. Burduşeşti vândută de Ion Dărăbanul lui Pătraşco fost cămăraş 98.
Zahariica, mama Solomiiei şi bunica lui Dămiian; nepotul ei zălogeşte o parte din s. Medeeşti 204.
Zaiceoci, v. **Zacioci**.
Zamfir, armaş; primeşte întărire pentru o parte din s. Gereni, după judecată 239.
Zamostia, sat, ţ. Cernăuţi; <s. ~, c. ~, j. Suceava>; părţi din s. Zamostia schimbate cu părţi din Cordăreni 92.
Zapalcea din Drăgeşti, primeşte împuternicire de la domn, împreună cu alţii, să stabilească hotarul dintre s. Căutişeni şi Negoşeni 57.
Zapaliţă, soţul Maricăi 283.
Zastavna (Zăstavna), sat; <ţ. Cernăuţi; or. Zastavna, r. ~, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ împărţite între fraţii Iuraşco şi Nalivaicu 160; martori din ~ 160; mărturie pentru stăpânirea de către Dumitraşco a unor părţi din s. ~; mărturie scrisă la ~ 159.

www.dacoromanica.ro

Zavul, fiul Sofiicăi, nepotul lui Pântea din Buoreni, strănepotul popii Ivanco şi fratele lui Toader; se judecă împreună cu rudele sale cu urmaşii lui Hilimon pentru o parte din s. Borâle 232.

Zavul, popă; mărturiseşte pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 391.

Zăbrăuţ, pârâu; <afluent al Siretului, la Pădureni, or. Mărăşeşti, j. Vrancea>; sate pe ~ 98, 99.

Zăhara, vecin; judecată pentru ~ între Gorce din Volcineţ şi Isac căpitanul 52, 175; mărturie pentru cercetarea pricinii dintre Isac căpitan şi Gorce privitoare la stăpânirea lui ~ 188.

Zăstavna, v. **Zastavna**.

Zăvoeni*, sat, <lângă Drăguşeni; c. ~, j. Suceava>; o jumătate de s. cumpărată de Gheorghie Roşca vistiemic de la Mărica, jupâneasa lui Tănasă vornicul 304; părţi din ~ cumpărate de Gheorghie Roşca 32, 34, 54.

Zăvoeni, v. **Zăvoieni**.

Zăvoiani, v. **Zăvoieni**.

Zăvoieni, v. **Zevoieni**.

Zberea, fiul lui Petrea şi nepotul lui Larion; vinde lui Simion Tricul o parte din s. Urdzici 296.

Zbiera, v. **Căzacul ~**.

Zbierea, tatăl lui Strătulat Borăleanul, al lui Căzacul şi al lui Nacul, urmaşul lui Hilimon; fiii lui ~ se judecă cu urmaşii popii Ivanco pentru o parte din s. Borâle 232.

Zbira, fiul Năstascăi, nepotul lui Pisoţchi; vinde împreună cu fratele său, Andrii, vecini şi o parte din s. Liteni lui Dumitraşco şi nepoatei acestuia, Anghelina 109.

Zgârboazi, v. **Zgribăoan**.

Zgribăoan (Zgârboazi), tatăl lui Ioniţă şi al lui Timoftei; fiii lui ~ cumpără părţi din s. Măneşti, Sârbi şi Dumitreşti 133.

Zinul, tatăl lui Lupul 137.

Zlata, fiica lui Petrea şi urmaşă a lui Ifrim Huru fost vornic, sora lui Gheorghie şi a Bigorcăi; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Bănileşti lui Neculai Gheorma 141.

Zlata, sora lui Jerian; martoră la vânzarea unei părţi din Cătănaşi 88.

Zlatul, tatăl lui Căzacul; fiul său primeşte întărire împreună cu rudele pentru s. Ghermăneşti, după judecată 458.

Zlodica, sat, <s. Zlodica, c. Cepleniţa, j. Iaşi>; vii cu cramă care au rămas neîmpărţite între Grigore Ureche şi nepotul său 43.

Zmeeşti*, sat; <fost s., pârâul Râşca, în partea de N-V a s. Ungheni, c. Răuceşti, j. Neamţ>; în hotar cu satul Ungheni 325.

Zmieni (Smieni, Zmieni), sat pe Simila şi Bogdana, ţ. Tutova; <contopit cu s. Băcani, c. Băcani, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite nepoţilor lui Ignat 461; slugă domnească din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Fărâmeşti 243.

Zmiiani, v. **Zmieni**.

Zorileni, sat, <ţ. Bârlad; s. ~, c. ~, j. Vaslui >; Scărlet din ~ cumpără o parte din seliştea s. Fărâmeşti 243; oameni din ~ cumpără seliştea Negoeşti 130.

Zorileni, v. **Zorleni**.

Zota, v. **Ştefan ~**.

Zotov, v. **Vasilie ~**.

Zubriceni, sat, <ţ. Hotin; azi în R. Moldova, Zăbriceni, j. Edineţ>; parte din ~ vândută lui Macri căpitan şi soţiei acestuia 456.

Zudureni (Zudureni), sat pe Prut, ţ. Iaşi; primit de Savin şi de soţia sa Nastassia după împărţirea moşiilor 237.

Zupcoae, v. **Dumitra ~**.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE MATERII

A

<acte> (cărți, drese, hrisoave, ispisoace, mărturii, privilegii, scrisori, urice, zapise): *passim.* menționate, *passim*; v. și **Alexandru cel Bun, Alexandru <Coconul>, Alexandru Iliaș, Alexandru <Lăpușneanul>, Aron vodă <Tiranul>, Bogdan cel Bătrân <cel Chior>, Bogdan <Lăpușneanul>, Costantin Moghilă, Gașpar,** voievod, **Iancul <Sasul>, Ieremia Moghilă, Iliiaș,** voievod, **Ion,** voievod, **Istratie Dabija, Miron Barnovschi, Moise Moghilă, Petru <Șchiopu>, Radul <Mihnea>, Simion <Moghilă>, Ștefan,** voievod, **Ștefan <cel Mare și Sfânt>, Ștefan <cel Tânăr>, Ștefan** <al II-lea> **Tomșa**; ~ mincinoase 423; ~ pierdute 235, 314, 358; ~ rupte la judecată 238.

acolisire, la o judecată 446.

afurisit, în formula blestemului 370.

agă <dregător> 238, 251, v. și **Caracaș, Ioniță Miclescu** (sec. XVIII), **Neculai Greceanu** (sec. XVIII); fost ~ 164, 329; v. și **Strătulat.**

agimăsc, v. **covor** ~.

agoaie (gr. agooaie); <soție de dregător> 164; v. și **Vârvara.**

agravani; v. **brâie** de mătase ~.

alăgea, v. **față** de perină ~ 43.

alegeri de hotare, v. **cercetări, hotarnice.**

altar, pomenire la ~ 379.

amanet, v. **zălogiri.**

apă <element component al patrimoniului sătesc>; venit din ~ 168, 278, 282, 302, 390, 466, 467, 468; hotarul țării pe ~ 173.

aprozi 23, 106, 108, 130, 147, 205, 224, 231, 246, 256, 340, 363, 414, 453, 458; v. și **Apostol, Costantin** de tg. Iași, **Dumitru** din Țigănești, **Isac Cășoteanul, Lupul, Nacul Brut, Nechita, Pătrașco Berciul, Pătrașco Milșcu, Pătrășcuț** din Miroslăvești, **Scripco.**

aramă; v. **blide** de ~, **fufață** de ~, **sveșnice** de ~.

arătură (arat), carte de apărare pentru ~ 306; încalcă un hotar 222; zeciuială din ~ 31, 19, 236; v. și **pluguri.**

argint, v. **taleri** bani de ~.

argint, brățări de ~ 43; cupe de ~ 43; linguri de ~ 43; v. și **taleri de** ~.

arhiepiscop, v. **mitropoliți, patriarhi.**

arhierei; ~ ai Moldovei IV; v. și **episcopi, mitropoliți.**

arhimandriți 23, 150; v. și **Ieremia** la m-rea Dancu, **Sofronie Pravilă** la m-rea Pobrata.

arini; semn de hotar IV.

armași 49, 239; v. și **Zamfir**; foști ~ 318, 434; v. și **Lupul, Pătrașco Boldescul**; mari ~ 35, 73, 180, 182, 189, 386; v. și **Ștefan**; foști mari ~ 207, 210, 464; v. **Ștefan Moimăscu.**

armeancă 353; v. și **Gulistana.**

armeni 289, 353.

aslani <bani>; ~ dăruiți 379.

aspri <bani>; ~ dăruiți 144; preț în ~ 232.

asuprire (asupreală) 323; v. și **încălcare.**

așternut 43.

atlaz, caftan de ~ 335.

aur, brățări de ~ 43; cercei de ~ 43; inele de ~ 43; sărji de ~ 43.

B

bani <dregători> 116, 155, 163, 403; v. și **Beldiman** (sec. XIX), **Chiriac** (sec. XIX), **Chirica** (sec. XIX), **Enachi** (sec. XIX), **Ioan Tăutul** (sec. XIX); mari ~ 237; v. **Sandul Sturdzea** (sec. XVIII).

bani <monedă în general>; *passim*; duși într-o năframă 231; ~ domnești 231; ~ dați cu împrumut 356; ~ dați pentru o moarte de om 362; ~ furați 146; ~ luați cu camătă 146; ~ luați de domnie 330; v. și **bănișori, galbeni, lei, parale, talери, ughi, zloți.**

baștină, sat de ~ 337.

www.dacoromanica.ro

bălți <element component al patrimoniului sătesc>; ~ cu peşte 42, 71, 117, 239, 298, 400, 419, 425, C; heleşteu în ~ 357; ~ în hotar 271, 370, 422, 445; v. şi **apă, gârle, heleşteie, iazuri, iezere, lacuri, râmnice.**
bănişori, preţ în ~ 3.
bărbi albe (barbe), v. **oameni** cu ~.
bătrân <trupuri de moşie> 21, 25, 169, 189, 256, 263, 326, 334, 370, 395, 420, 445, 472, B; v. şi **heleşteu** ~, **iaz** ~, **vad** ~.
bătrâni, v. **oameni** buni şi ~.
bâlc <mocilă> 441.
bere; v. **căldare** de ~.
biciuluire <evaluare>; ~ a unui bou dat în preţ 407.
biserică; ~ înecată 314; jurământ în ~ 458.
bivoli (biholi), moşteniţi 43.
blestem (blăstăm), în formularul actelor 119, 156, 167, 254, 324, 335, 336, 342, 343, 347, 357, 370, 405, 424, 456.
blide de aramă 43; ~ de plumb 43.
boală 336.
boi, daţi în preţ 297, 386, 387, 407, 455, 472; ~ daţi domniei 181, 182, 183; despăgubire plătită în ~ 70; daţi pentru o duşegubină ~ 362; ~ moşteniţi 43; gloabă plătită în ~ 292, 356; ~ de negoţ 80, 169, 455; ~ stricaţi la muncă 333.
boieri (pani) <stăpâni>; *passim*; de la Curtea domnească 17, 50, 286; mari ~ dau mărturie 5, 42, 73, 123, 128, 180, 182, 312, 342, 383, 386; ~ divaniţi (sec. XIX) 334; ~ de ţară 53; v. şi **feciori** de ~.
bolovani, semne de hotar 191, IV.
bouri (buâri, buori), semne de hotar 222, 385, 440.
brâie de mătase 43.
branişte domnească 374.
brazdă, jurământ cu ~ în cap 110, 122.
brăţări de argint 43; ~ de aur 43; ~ poleite 43.
buâri, v. **bouri**.
bucate, ale unor vecini 108, V; ~ cheltuite 139, 333; ~ lăsate prin diată 335; ~ luate fără drept 70.
bucovină <pădure de fag>; în hotar 95, 314, 338, 363, 358; parte de ~ vândută 401.

C

caftan de atlaz 335.
cai; ~ daţi în preţ 21, 29, 83, 85, 92, 139, 146, 168, 335, 381, 408, 436, 472; ~ daţi în treaba ţării 65; ~ furaţi 24; ~ învăţaţi 43; ~ tineri 43; ~ turceşti 264; cal înşeuat şi înfrânat 428; v. şi **iepe, mânji.**
camătă; bani luaţi cu ~ de la turci 146.
cap, jurământ cu brazda în ~ 122.
caragiu, în preţ 24; v. şi **tăbar** ~.
carte domnească <act>: *passim.*; învăţătură de ~ 120.
case; ~ gata 3, 58; ~ în Iaşi 43; boiereşti 272; ~ de vecini 125, 245, 274, 464; ~ cu garduri 464; ~ cu jirebii în ţarină 281, 370, 445; ~ cu pivniţă 383; ~ date în schimb 17, 431; v. şi **locuri** de ~.
caş de ceară 408.
catastif (catastiv); ~ al târgului 152, 353.
catastiv, v. **catastif.**
cazaci, au distrus cetate 235.
călăraşi 76, 456; v. **Lupu, Nicoară**; ~ de margine 173; hotnog de ~ 173; vătav de ~ 118.
căldare de bere 43; ~ pentru treaba casei 43; v. şi **tingiri** cu ~.
călugări 3, 16, 27, 52, 58, 69, 75, 76, 85, 144, 145, 164, 246, 247, 252, 287, 288, 321, 340, 344, 371, 385, 415, 470, IV; v. şi **Anton, Gherghintie, Ihnat, Ionaşco Ciorte** (m-rea Golia), **Medelean, Necoară, Spiridon Cotoc** (m-rea Agapia), **Spiridon, Tiron, Vasilie Bogza.**
cămănar 431; v. **Crâstea.**
cămăraşi 66, 111, 205, 236, 248, 459; v. şi **Dumitraşco, Pătrăşcan, Sava, Solomon**; foşti ~ 64, 98, 99, 233, 250, 436, 459; v. şi **Cozma, Pătraşco, Penişoară, Vasilie Corlat**; ~ au luat bani domneşti 231.
cămeşi (cămăşi) femeieşti din mătase roşie; moştenite 43.
căpitani 18, 25, 47, 52, 62, 93, 107, 112, 113, 167, 175, 188, 215, 226, 239, 250, 251, 263, 276, 286, 305, 314, 324, 390, 393, 397, 424, 456; v. şi **Andronic Bogdan, Condre, Bechea, Bejan, Bofe, Bogdan, Dabija, Gavril, Gorghi, Isac** ~ din Sinehău (v. şi Isac Mironescul), **Macarie, Macri, Matei** ~ de Dăjăni, **Neagoe, Pătraşco, Racleş** ~ din Pungeşti, **Sirghie** ~ de Roman, **Ştefan** ~ de Dumbrăviţa, **Tudor** ~ din Chiliiani, **Vasilie** ~ din Costineşti; ~ mare IV, v. şi **Toderaşco.**
cărţi domneşti, v. **acte.**
câmp <element component al patrimoniului sătesc>: *passim.*
ceapsă; v. ţinte de ~.
ceară; caş de ~, dat în preţ 408.
ceaşnic, v. **paharnic.**
cercei de aur; moşteniţi 43.
cergă roşie; moştenită 43.

www.dacoromanica.ro

cetate 349; v. **Hotin**; ~ distrusă de cazaci 235; v. şi **Soroca**.
cheltuieli 157, 333, 403, 406, 461.
chicere, în hotar 230.
chihaie 324, 455; v. şi **Iacob, Nechifor, Urzică**.
ciubote, plătite unui pârcălab B.
ciungi <curăţi>; drept de a ~ un loc 475.
cliucinic 100; v. **Gavril Udrea Hrincovici**; v . şi **clucer**.
clucer mare 73, 171, 180, 251, 386, 419, 429; v. **Dumitraşco Iarali**; foşti ~ 38, 453; v. şi **Miron, Ştefan Boul**.
codru, prisacă în ~ 428.
cojocar 87; v. şi **Petre**.
colac, al unei bălţi 422.
comând 55, 120.
comişi 62, 63, 65, 73, 237, 261, 262, 263, 271, 283, 300, 360, 369, 437, 463; v. şi **Apostol, Bălan** ~, pârcălab de Hotin, **Coruiu, Costachi Jora** (sec. XIX), **Costea, Mihail Fortuna, Voruntar**; foşti ~ 9, 181, 182, 183, 185, 187, 272, 381, 386; v. şi **Coruiu, Mihail Fortuna, Velicico, Bălan**.
condicar 23; v. şi **Pătraşco**.
condicar de Divan (sec. XIX) 24; v. **Theodor Gaşpar**.
copil de suflet 405.
cosit 19, 31, 125, 205, 236, 306.
coţi <unitate de măsură>; ~ de şift 335.
covor 43.
crame; vii cu ~ 43; vii cu ~ vândute 289; v. şi **loc** de ~ 174.
croitor 82, 83, 215, 459; v. şi **Gheorghie** ~ din Iaşi, **Toader**,
cuie de şindrilă 43.
culme, semn de hotar 374.
cupar 102, 291, 380; v. şi **Gligoraşco, Ionaşco, Lupu Talpă**.
cupă de argint 43.
cupărel 260, 272; v. şi **Ionaşco**.
cupeţ, v. **negustor**.
curături în pădure 85, 371, 405.
curăţituri 423, 475.
curteni 453; v. **Vasilie** din Năvrăpeşti; ~ de frunte 173.
curţi; ~ boiereşti 2, 5, 6, 109, 300.
dări; scutiri de ~ 430.
dealuri 143, 156, 263, 358, 441.
descălecare, a unei livezi 422.
despăgubiri 35, 70, 185, 187, 423.
deşugubină, v. **duşegubină**.
dieci 6, 7, 9, 10, 16, 17, 28, 30, 37, 40-42, 44, 46-48, 50, 70, 73, 74, 116, 119, 122, 143, 144, 147, 148, 152, 180, 181, 183, 186, 205, 207, 208, 215, 223, 226-229, 240, 249, 269-271, 274, 277-282, 293-296, 311, 329, 330, 332, 338, 347, 363, 369, 372, 376, 386-388, 392, 395, 396, 399, 401-403, 416, 425, 434-438, 441, 444-446, 451, 454, 455, 457- 459, 461, 463-466, 470-472, 474, A, B, I, V; v. **Alecsa, Alexandru, Anghel, Bodeiu, Chiril, Corlat, Costantin** ~ din Şendreni, **Dumitraşco, Dediul, Dumitraşco Cara, Dumitraşco Vlăgea, Dumitru, Enache, Gavril, Grigorie Şaidir, Ianachi Plop, Ioan, Ion, Ionaşco, Larion, Lupul, Mardarie, Pavăl, Păşco, Pătraşco, Perjul, Popoţea, Sava, Sava** ~ din Hănţăşti; **Savastin, Strătulat Dobrenchi, Tănasie, Tiron, Toader Dohatco, Toadir Beghiul, Toflea, Vasilie Gorovei, Vasilie Tăutul**; ~ de Divan (sec. XIX) 128; v. **Theodor Gasparovici**; foşti ~ 314; v. şi **Bogdan**; ~ vând şi cumpără moşii 312, 314, 330; v. şi **Ion Potlog; Toader Pârvul**.
diaconi 93, 95, 191, 224, 288, 325, 331, 340, 364, 398; v. **Andreica** ~ din Bobeşti, **Băntelei, Bosie, Boţ** ~ din Urecheni, **Costantin** ~ din Preuteşti **Focşa** ~ din Ghireni **Larion** ~ din Răteşti **Nechifor, Porhirie** ~ din Bulbucani, **Pătraşcu, Ştefan** ~ la biserica domnească 95.
diate 120, 335, 342, 343, 347, 357.
dobitoace 475.
dregători, *passim*.
drese, v. **acte**.
drumuri 140, 151, 220, 222, IV.
dubase 58.
dughene 43, 87.
duhovnic 357.
dumbrăvi 222, 435.
duşegubină 278, 382.
dvornic, v. **vornic**.
dzestre, v. **zestre**.

D

danii, *passim*.
dascăl 21, 238, 256, 298, 356, VIII; v. **Gheorghie Evloghie**; ~ la Mitropolie (sf. sec. XVII) 44; v. **Procopie**; ~ scrie act 424.
datorii 42, 146, 155, 181, 182, 183, 213, 332.

E

egumeni; 58, 69, 469, IV; v. şi **Galation** (la biserica domnească din Galaţi) 254; **Partenie** (m-rea Soveja) 167; **Serapion** (m-rea Bistriţa) 441; **Selevestru** (m-rea Hangu) 85.

www.dacoromanica.ro

episcopi 58, 144, 341, 355, 436; v. şi **Anastasie, Evloghie, Gheorghie Romăşcel.**

F

falce <unitate de măsură> 43, 174, 180, 181, 183, 289, 353, 401, 459, A.
faţă de masă 43.
faur, v. **ţigan ~.**
fânețe 3, 10, 23, 46, 58, 95, 97, 104, 121, 125, 128, 165, 171, 173, 205, 212, 222, 223, 229, 279, 296, 313, 351, 398, 407, 425, 437, 439, 442, 459, 467, 468, II.
fântâni 140, 143, 314, 374.
ferâie (fierâie) 57, 62, 80, 100, 107, 147, 232, 233, 238, 249, 264, 294, 355, 356, 358, 363, 385, 392, 402, 406, 412, 413, 438, 458, 462, 472, B.
fier; v. **frigări** de ~ (her).
florinţi tătăreşti; zălog în ~ 117.
fluturi de argint poleiţi 43.
frigări de fier 43.
fufaţă de aramă; ~ cu poalele de urşinic 43.
fugari, din Ţara Muntenească 428.
fugă, judecată pentru ~ a unor vecini V; ~ în Ţara Leşească 146.
funii; <unitate de măsură> 78, 79.
furi <hoţi> 70.
furturi 35, 43, 70, 88, 194, 231; v. şi **pradă.**

G

galbeni 24, 42, 82, 83, 98, 146, 147, 163, 171, 189, 191, 192, 195, 199, 213, 246, 298, 343, 348, 424, 428, 473; ~ bani buni 11, 12, 23, 29, 53, 66, 88, 119, 15, 176, 182, 183, 185, 187, 225, 254, 264, 272, 303, 332, 353, 359, 369, 380, II; ~ bani gata 313, 370; ~ de aur 223; ~ ungureşti 62, 169, 184, 264, 290, 297, 328, 347, 363, 395, 401, 445, 471; v. şi **ughi.**
gard 156, 222, 464.
gâlceavă 42, 307.
gârlă 370, 445.
giudecată, v. **judecată.**
giupân 315-319; v. **Andoca.**
giupân, v. **negustor.**
gloabă 292, 356.
gloată, v. **poartă.**
gonitori 43.
grădină 92, 163, 173, 314, 425, 465; v. şi **locuri** de ~.
grătare mari 43.
grâne 26.
grâu 455.
grind, semn de hotar 150.
groapă cu grâne 26; semn de hotar; ~ a Boului 441.

H

habaciu de taftă 43.
haine 386, 387.
hatman şi pârcălab de Suceava 5, 42, 62, 63, 65, 73, 144, 171, 182, 187, 217, 271, 283, 299, 300, 343, 419, 429, IV; v. **Gavril <Coci>**; foşti ~ 17, 323, 342, 343, 347, 388, 448; v. şi **Isac Balica, Iuraşco Başotă, <Iancu> Costin**; slugă la ~ 456.
hatmani; din (sec. XIX) 135, 384, 398, 459; v. **Costantin Paladi, Sandu Sturza.**
hăleşteu, v. **heleşteu.**
hătmănească 182, 342, 343, 347; v. şi **Ifrosina, Nicoriţoaie.**
hânsari 173, 239, 471; v. şi **Ionaşco.**
heleşteie 17, 42, 94, 102, 104, 128, 171, 200, 224, 261, 328, 340, 348, 355, 357, 386, 423, 434, 456; v. şi **loc** de ~; v. şi **iaz.**
her, v. **fier.**
herghelegiu 370; v. **Flore.**
hierâie, v. **ferâie.**
holm, semn de hotar 151.
hotărnicire, poruncă pentru ~ 440.
hotare; ale unor târguri 26, 80, 122, 221, C; ~ încălcate 122, 214, 219-221; ale unor sate 23, 31, 27, 65, 66, 95, 98, 101, 110, 143, 150, 215, 220, 222, 230, 271, 373, 436, 445.
hotarnică; mărturie ~ 20, 122; poruncă domnească pentru ~ 19, 178, 423; ~ pentru hotarele unor sate şi părţi de sate 135, 136, 159, 201, 245, 270, 274, 336, 339, 344.
hotarnici <boieri ~>; dau mărturie hotarnică 311.
hotnog 17, 173, 276, 328; v. **Condrea, Pătraşco, Trelea**; foşti ~ 328; v. şi **Ionaşcu.**
hramuri 7, **Adormirea Maicii Domnului** (Bistriţa, Panaghia-Halchi) 301, **Înălţarea Domnului** (m-rea Mileşevo din Serbia) 144; 167 **Naşterea Domnului** (Soveja); IV **Pogorârea Sfântului Duh** (Pionul); 341 **Sfânta Paraschiva** (Episcopia de Roman); 399 **Sfântul Dimitrie** (m-rea Pângăraţi); 341 **Sfinţii Petru şi Pavel** (Episcopia de Huşi).

www.dacoromanica.ro

I

ialoviţe; v. **vaci** ~ 455.
iapă; în preţ 257; judecată pentru ~ 4.
iazuri 3, 46, 58, 92, 100, 140, 171, 214, 215, 228, 244, 297, 300, 314, 333, 355, 358, 363, 416, 425, A; v. şi **locuri de** ~.
iepe 4, 43, 257, 297.
ieromonahi 321; ~ din sec. al XIX-lea 26, 212, 227, 293, 370, 387; v. **Calist, Hrisant, Iosif <Ioasaf> Luca, Natanail.** v. şi **călugări.**
iezer; în hotar 442.
iezire, judecată pentru cheltuieli făcute la ~ 333.
iezişor <iaz mai mic> 163.
iezitură, în hotar 311.
incendiu (sec. XIX); la Curtea domnească 245.
inele de aur 43.
ispisoc, v. **acte.**
iuzbaş
iuzbaşă 76, 239, 324; v. **Pepelea, Sălevăstru. Ştefan**; ~ de Ţara de Jos 137; v. **Istratie.**
izbaşe, v. **iuzbaş.**
izvod, v. **acte.**
izvor 95, 314.
împărţire, a moşiilor 30, 34, 42, 160, 383, 392, 402, 425.
împresurare, a unor moşii 136, 205, 214, 219, 339, 355, 364, 365, 392, 402, 438, 472.
împrumut 181, 253, 356.
închisoare 137, 157.
înecare, a unor fâneţe, grădini şi mori 148, 173, 314.
înfrânat, v. **cal** ~ 428.
înmormântare 139.
înşeuat, v. **cal** ~ 428.
întoarcere, a unor bani, pentru moşii vândute 330, 381, 403.
învăţătură, a cărţii 120.

J

jărăbii, v. **jirebii.**
jder; v. **şlic** cu ~.
jidovi, în formula blestemului IV.
jignicer, v. **jitnicer.**
jirebie; <unitate de măsură>; 53, 62, 109, 146, 260, 272, 350.
jitnicer 36, 311, A; v. **Mateiaş Sturdza, Mihăilă Săpoteanul, Marco**; mare ~ 5, 42, 73, 336, 473, v. şi **Grama, Isar** ; foşti ~ 126, 335; v. **Pavăl Albotă; Grama.**
judecată (sec. XIX), pentru stăpânirea unei moşii 334.
judecată, *passim*; v. şi **pâră.**
jurământ; cu brazda în cap 122; ~ în biserică 458; ~ pentru o moşie 60.
jurători 235, 458.

L

lac 373, 441, IV.
lăptoc <canal de scânduri>, cheltuială făcută pentru ~ la un iaz 333.
lăzuire; drept de a ~ un loc 475.
lege, judecată după ~ ţării 70, 107, 110, 143, 147, 167, 181-183, 238, 294, 330, 355, 356, 364, 382, 385, 402, 412, 423, 438, 457, 458, 462.
leghian, moştenit 43.
lei 41, 73, 74, 85, 158, 198, 209, 211, 234, 251, 253, 279, 289, 300, 305, 312, 319, 333, 334, 348, 380, 394, 406, 409, 456, 475; ~ bani buni 156, 322; ~ bani gata 111, 152, 315, 317, 318, 320, 340, 396, 431, 432, 437, 463; ~ bătuţi 21, 25, 30, 34, 37, 54, 86, 97, 102, 104, 105, 107, 109, 112, 117, 128, 165, 174, 180, 210, 213, 217, 252, 257, 260, 281, 284, 286, 287, 296, 323, 330, 342, 343, 347, 363, 368, 371, 381, 386, 387, 414, 436, 444; ~ de argint 15, 107; v. şi **galbeni ungureşti.**
lemn, interdicţie de a tăia ~ 156.
limbă de moarte 342, 343, 347; v. şi **diate.**
lingură de argint 43.
liturghie, pentru pomenire 307.
livadă 97, 121, 233, 244, 355, 422, 464, 470.
locuri; ~ de casă 24, 152, 209, 296, 321, 454, 459; ~ de crame 174; ~ de curăţitură 475; de fâneţe 21, 25, 95, 117; ~ de heleşteie 200, 203, 212, 237, 261, 321, 359, 389, 456, 459; ~ de iazuri 100, 229, 295, 297, 381, 387, 416, 466, I; ~ de mori 26, 32, 34, 48, 62, 72-74, 102, 165, 203, 212, 227, 228, 277, 295, 297, 338, 429, 436, I; ~ de prisăci 21, 23, 26, 50, 81, 112, 117, 163, 408, 459; ~ de sat 436; ~ de ţarină 25; ~ de vii 26; ~ din pustiu 140; ~ din târg 172; ~ domneşti 221, 373.
logofeţi 130, 131, 260; v. **Istratie, Prebici;**
~ **al doilea** 5, 17, 34, 42, 73, 171, 182, 210, 252, 299, 322, 340, 343, 386, 419, 429; v. **Racoviţă Cehan.**

www.dacoromanica.ro

~ al treilea 5, 17, 42, 73, 124, 128, 180, 182, 217, 340, 343, 386, 419, 429, 451; v. **Gheorghie Ştefan;**
foşti ~ 5, 33, 80, 83, 110, 120, 217, 228, 244, 251, 264, 272, 297, 311, 339, 340, 341, 351, 388, 401, 403, 448; v. şi <**Arsenie**> **Nebojatco, Pătraşco Başotă, Bogza, Pătraşco Ciogolea, Racoviţă Cehan, Gavrilaş** <**Hâra**>, **Ştefan** ~ pârcălab de Soroca; **Tăutul;**
mari ~ 5, 6, 10, 15-17, 34, 37, 40, 42, 46, 48, 56, 63, 74, 102, 121, 128, 136, 139, 143, 144, 146, 147, 176, 180, 182, 183, 187, 194, 207, 212, 213, 217-221, 222, 226-228, 235, 236, 238, 239, 258, 259, 263, 269, 271, 277, 279-281, 283, 290, 295, 297, 299, 300, 322, 323, 324, 327, 329, 339, 343, 347, 349, 355, 358, 362, 363, 376, 377, 381, 383, 385-388, 392, 394-396, 401, 402, 419, 421, 431, 434, 438-440, 445, 457, 458, 461, 464, 470-472, I; v. şi **Gavrilaş Mateiaş, Toderaşco Ianovici;**
foşti mari ~ 62, 181, 182, 183, 205, 230, 264, 311, 344, 358, 381, 404, 447, C; v. şi **Gavrilaş Mateiaş,** <**Ioan**> **Tăutul,** <**Ionaşco**> **Gheanghea.,** <**Luca**> **Stroici, Pătraşco Başotă;** slugi ale marelui ~ 148, 220.
foşti ~, mari ~ (sec. XIX) 24, 160; v. şi **Costantin Canta, Iordachi, Theodor Balş.**

M

mal 177.
margine <graniţă>; cercetare a ~ 173.
martori, *passim.*
masă, v. **faţă de** ~.
mascuri 43.
matcă, a unei văi în hotar 150.
matce, dăruite prin diată 335.
mănăstiri 1, 7, 10, 144, 252, 292, 297, 321, 339, 340, 364, 384, 422, 433, 441, IV; v. şi **Agapia, Bârnova, Bistriţa, Coşula, Japca, Mileşevo** <din Serbia>, **Pângăraţi, Râşca, Sfântul Ilie** <din Suceava>, **Todireni** <a lui Toader Movilă>.
măr, semn de hotar 373, 374.
mărgăritare stricate; cercei de aur cu ~ 43.
mărturii boiereşti, hotarnice, de vânzare-cumpărare: *passim.*
mătase 43.
mânici de mătase 43.
mânz 120.
medelniceri 56; v. şi **Simion Capşea;** foşti ~ 401; v. **Pântea;** mari ~ 17, 35, 42, 62, 110, 171, 299, 342, 343, 373, 385, 394, 399, 400, 419, 429; v. <**Gheorghe**> **Ghica, Ionaşco Drace** (greşit), **Lupul Prăjescul, Vasilie Banul.**
megieşi, martori, hotarnici 30, 110, 126, 136, 148, 157, 191, 194, 200, 205, 219, 226, 247, 263, 264, 271, 311, 313, 351, 355, 371, 391, 392, 438, V.
megieşite; moşii ~ 178.
merţe de grâu 187; date în preţ 455; ~ de pâine 185.
meserciu 288; v. şi **Enache.**
meşter 27, 248; v. **Anghel** ~ din Cofeşti.
metoh; m-rea Aron Vodă ~ al m-rii **Panaghia** de la Halchi 379.
miere, v. **poloboc** de ~.
miluire, v. şi **danie** şi *passim.*
mitropilit; v. **arhiepiscop şi** ~.
mitropolit 34, 42, 128, 144, 299; v. şi Varlaam arhiepiscop şi ~ al Moldovei şi Sucevei; ~ (sec. XVIII-XIX) 385, IV; v. <**Gavril**> **Calimach, Veniamin Costachi.**
moarte de om, stăpânire pierdută pentru a plăti o ~ 358; plată pentru o ~ 162, 362; v. şi **limbă de** ~.
mori 2, 5, 6, 42, 62, 63, 72-74, 76, 92, 98, 145, 148, 167, 173, 185, 214, 237, 244, 270, 280, 359, 300, 328, 386, 387, 401, 425, 446, 474, A; ~ pe dubase 58; piatră de ~ 92; v. şi **locuri de** ~, **vaduri de** ~.
mocirlă, în hotar 150.
moşneni, vând locuri şi vii la Cotnari lui Toma <Cantacuzino> mare stolnic 45.
movile, semne de hotar 143, 151, 178, 222, 271, 435, IV.
moviliţă, semn de hotar 441.
muncel, în hotar 221.
munte, hotar la ~ 385; culme de ~, semn de hotar 230; în hotar 373; loc domnesc la ~ 373; loc la ~ 374; vârf de ~, în hotar 373.
murg, v. **cal** ~.

N

namesnic, de Bârlad; v. **vornic.**
nasturi; de aur 43; poleiţi; ~ moşteniţi 43.
năframă, bani aduşi într-o ~ 231.

www.dacoromanica.ro

negoţ, v. **boi** de ~ 455.
negustori 24, 118, 131, 141, 196-199, 239, 243, 254, 308, 342, 370, 431, 459; v. şi **Alexa, Andrei, Arghiriie, Chiriiac, Ciudin, Costandin, Gavril Rătundul, Gheorghie Dimuţă, Hagi, Iacomi** ~, pârcălab de Galaţi, **Ionaşco Dinga, Manole, Micro, Nacul, Neagul, Pană, Strata, Ursul Vântul, Zahariia.**
nemeşi <categorie socială>, 176, 184.
nuci, semn de hotar 370, 445.

O

oameni; ~ buni; martori, hotarnici, dau mărturie 14, 16, 24, 27, 30, 66, 75, 76, 80, 81, 83, 85, 90, 93, 98, 102, 104, 105, 107, 111, 112, 114, 118, 126, 136, 139, 148, 155-158, 167, 168, 172, 193, 194, 199, 200, 205, 209, 210, 214, 215, 219, 224, 239, 245, 247, 248, 263, 264, 270, 274, 276, 284, 305, 311, 313, 324, 325, 339, 342, 344, 351, 355, 364, 368, 371, 377, 390, 391, 392, 402, 407, 416, 421, 424, 432, 435, 439, 440, 454, 457, 463, 467, 472, 474, II, V; ~ buni, bătrâni şi tineri; martori 131, 243, 254; ~ buni şi bătrâni 110, 191, 215, 215, 226, 235, 310, 331, 358, 376, 393, 438, 446, 473; ~ cu bărbile albe 215; ~ tineri 215.
obârşie, a unui pârâu 145.
obcină, în hotar 373; v. şi **opcină**.
obiceiul ţării 220.
obroc, anual, dat m-rii Mileşevo, din Ţara Sârbească 144.
ocini (dedine, moşii), *passim*.
ocoale, ale unor târguri 7, 143, 271, 297, 358; v. şi **Botoşani, Dorohoi, Piatra, Ţuţora, Vaslui.**
odăi, carte de apărare pentru a nu fi făcute ~ 125.
oghial 43.
ogoare; ~ de cânepă 98.
ogradă, vecin ce se află în ~ 361.
oi 24, 204, 300; v. şi **piei de oaie.**
om sărac 361; v. şi **vecini.**
opcină, în hotar 374, 385; v. şi **obcină.**
oraş 131; v. şi **Bârlad**; catastiful oraşului 353.
orăşeni 112, 131, 221, C.
orăşeni; ~ din Târgu Frumos martori hotarnici 221.
oşteni de frunte, martori la o vânzare 14, 90.

P

pagube 146, 148, 187.
paharnic 64, 114; v. **Toader, Negrilă**; şi fost ~ 49, 53, 203, 226, 264, 380; v. şi **Caraiman, Dociul, Dabija**; ~ 5, 42, 62, 63, 65, 73, 142, 171, 182, 187, 271, 283, 299, 300, 342, 343, 353, 371, 386, 419, 429; v. şi **Gheorghie Coci, Vasilie** <Ceaurul> (greşit); (sec. XIX) 341; v. şi **Iordachi Leon.**
palme; <unitate de măsură> 372.
pamente, v. **pomenire.**
pani, v. **boieri.**
parastas 307.
păduri 19, 21, 26, 29, 66, 97, 98, 168, 222, 296, 303, 313, 314, 329, 334, 345, 358, 390, 408, 410, 423, 437, 445, 464, 471, 474
pământuri <părţi de sare> 3, 58, 64, 97, 186, 225, 226, 247, 248, 326, 371, 372, 459, 470.
păntănog, v. **cal** ~.
pâine; dată despăgubire 187; zeciuială din ~ 125, 439; v. **merţe** de ~.
pâraie 37, 143, 165, 307, 363, 370, 373, 374, 436, 441; v. şi **Almaşul Mic, Başeu., Jidovca, Pruteţ, Răcăciuni, Răchiţii.**
pâră, *passim*.
pârcălabi 11, 47, 53, 231, 380, 402, 428; v. şi **Bechea, Dumitraşco Urdzică, Nacul, Nacul Simionel, Pavăl, Tudori;**
~ de cetăţi 4, 50, 62, 64, 65, 144, 172, 264, 271, 283, 299, 300, 327, 340, 349, 369, 406, 424; v. şi **Apostol** (Hotin), **Bălan Haţimirschi** (Hotin), **Damaschin** (Neamţ), **Ionaşco Rusu** (Orhei), **Fortuna** fost comis, ~ (Neamţ); **Iorga Trandafir** (Hotin), **Lambrino** (Roman), **Pătraşco** (Hotin), **Popăscul** (Hotin), **Savin Prăjescul** (Neamţ), **Ştefan** (de Soroca);
~ de târg 288; v. şi **Vasilie** (Iaşi);
~ de ţinut 88, 118, 119, 137, 180, 226, 239, 254, 340, 370, 456; v. şi **Dabija** (Putna), **Dumitraşco** ~, fost sulger (Tecuci); **Enache** <Covurlui>, **Ghinea** (Tecuci), **Iacomi** (Galaţi), **Iancu** (Hârlău), **Isac Stârcea, Nacul Simionel** (Suceava), **Paras** (Galaţi), **Pătraşco** (Putna), **Ursul** (Dorohoi);
foşti ~ 12, 14, 69, 75, 102, 110, 117, 143, 162, 199, 247, 248, 272, 313, 351, 362, II; v. şi **Costandin Stârcea, Dabija, Dumitraşco Urzică, Giurgiuman, Iuraşco Dracea, Onciul, Oprea, Pavăl, Popăscul, Sacaluş, Ştefan Bechea**; v. şi **hatman** şi ~ de Suceava.

www.dacoromanica.ro

pârgari, martori 112, 119, 120, 126, 131, 133, 141, 193, 204, 243, 254, 305,
paşi <unitate de măsură> 26, 66, 98, 186, 191, 372, 471.
patriarh, <al unei Patriarhii din Răsărit>; vătav la ~ 186.
pedepse 438.
pedeştri; fugari ~ 428.
perină 43.
peşte 148, 352, 419, 425; v şi **bălţi** de ~.
piatră, semn de hotar 136, 219, 220, 222, 311; ~ de moară 92; v. şi **stâlpi de** ~.
piei de oaie 21.
pietre preţioase 43.
pisari 246; v. şi **Zahariia**; foşti ~ 147, 363; v. şi **Ivanco**.
pisc, semn de hotar 140, 150.
pistreală, <unitate de măsură>; loc încălcat de o ~ 222.
pitari 111, 112, 291, 293, 325, 334; v. şi **Buta, Dumitraşco Talpă, Neagoe, Vasilie Cărăiman**; foşti ~ 169, 170, 192, 226, 360; v. şi **Apostol, Chiriiac, Vasile Drăguş, Ursu**; mare ~ 73; v. şi **Alexa**; ~ (sec. XIX) 63, 113, 115; v. şi **Ştefan Zota, Theodosâi.**
piuă 98; v. şi **vad** de ~ 202.
piuliţă de argint poleit 43.
pivniţe 2, 5, 6, 174, 180, 289, 299, 289.
plasă de cuţit 43.
plata capului; case vândute pentru ~ 281; ~ pentru un furt 26, 194.
plopi, semn de hotar 271, 441.
ploştence <unitate de măsură> 98.
pluguri 221, 222, 306, 358.
plumb; v. **blide** de ~.
poamă, vie cu ~ 174.
poartă, v. **vornici** de ~.
poduri, în hotar 358, 425.
pogoane; <unitate de măsură> 156.
poieni 10, 23, 81, 95, 102, 150, 165, 427, 463; v. şi **Chilia.**
polcovnic (sec. XVIII-XIX) 151, 264, 314; v. **Pavel Debriţ** ~ de la Mitropolie
poloboc 428; ~ de miere 37, 82, 83, 139.
polog de taftă 43.
pomăt (pomet, pomeţi) 50, 81, 97, 104, 163, 163, 180, 423, II.
pomeniri 167, 307, 379.
pomi, 23.
popi (preoţi) 2, 11, 12, 14, 20, 24, 27-29, 41, 63, 66, 78, 79, 81-83, 88, 105, 110, 120, 130, 131, 139, 141, 156, 166, 174, 180, 185, 193, 199, 200, 208, 209, 215, 221, 223, 226, 243, 248, 255, 276, 284, 285, 287, 288, 305, 313, 315, 317, 323-325, 329, 331, 333, 344, 350, 357, 364, 371, 375, 377, 379, 388, 391, 401, 406, 407, 410, 416, 417, 428, 442, 445, 453, 462, 467, 468, 471, 475, II; v. şi **Ambrosie, Andrei** din Piciorogani, **Andreiu, Andronic, Arvintie** din Bogdăneşti, **Avrentie** din Berteşti, **Bosie, Boul, Buda, Buda** cel bătrân din Tâlhăreşti, **Cârstea** din Codăeşti, **Chervasie** din Tomceşti, **Chirilă, Chirilă** din Prăjeşti, **Coste** din Oncani, **Danil, Dănăil, Dodon, Dumitru** din Ruginesti, **Dure** din Tecuci, **Fenea, Gavril, Gheorghie, Gheorghie** din Petia Mare, **Ghiorghi** din Soleşti, **Giurgea** din Pomârla, **Gligori** din Năvrăpeşti, **Gligorie, Gligorie** din Cândeşti, **Gligorie** din Dobruleşti, **Gligorie** din Şofrăceşti, **Hilohie** din Bărăşti, **Ignat, Ihnat** din Prăjeşti, **Ioan** martor în Torceşti, **Ion** din Floreşti, **Ion** din Hudeşti, **Ion** ~ la Gârla de Jos a Putnei, **Ion** din Lăcina, **Ionaşco, Ionaşco** din Roman, **Ionaşco** ~, martor în s. Stăneşti, **Iosif** la m-rea Panaghia de la Halchi, **Loghin** cel bătrân din Iaşi, **Lupul** din Ionăşeni, **Marco** din Galaţi, **Matei, Mihail, Misail, Mândălan, Necula** din Piciorogani, **Nistor** de la Sfântul Arhanghel din Iaşi, **Onufrie** din Grămeşti, **Pavel** din Nicoreşti, **Pătraşco** din Ghireni, **Pânteleiu** din Başeu, **Petrea, Petrea** din Cândeşti, **Platon** din Huşi, **Purece, Samson, Sava** din Colonesti, **Sălion, Scânteie, Simion, Simion** din Micşenesti, **Ştefan** din Dumeni, **Ştefan** ~ domnesc din Bârlad **Ştefan Broască, Tiron** din Stâlpeni, **Toader, Toader** din Nicoreşti, **Toader Mogâldea, Tricica** din Igeşti, **Udrea** din Borzeşti, **Ursu, Vasilie, Vasilie** din Fereşti, **Vasilie** din Preuteşti, **Vasilie** din Telinesti, **Vlasie** din Bălileşti **Zaharia, Zaharia** din Băşeni, **Zavul**;
foşti ~ 5, 6, 27, 203, 232, 245, 254, 256, 279, 370, 454, 458; v. şi **Blendea, Burlă, Carpu, Hilip, Iane, Ionaşco Buzdugan, Ivanco, Pilorce, Precopie, Sârbul, Ştefan Broască, Toma** din Călineşti, **Ursul** din Vorniceni.
poreclă 337.
portari de Suceava 30, 53, 107, 180, 380; v. **Ilie Şeptelici.**
porunci domneşti, *passim*.
posadnic 100, v. şi **Coste.**
poslušnici, scutiţi de dări 430.
postav, v. **haine** de ~.

postelnici 5, 17, 73, 62, 65, 96, 172, 180-182, 237, 238, 272, 289, 291, 297, 340, 342, 353, 401, 463; v. şi **Andreiaş Răcoviţă, Apostol, Brut, Căzan, Enachi, Gavrilaş Talpă, Ionăşcuţă, Grigorie, Ionaşco, Neagoe, Pătraşco, Pătraşco** ~ staroste de Putna, **Toma** <**Cantacuzino**> ~ mare stolnic, **Ţica, Vrabie**;
foşti ~ 226, 358, 473; v. şi **Corpaci, Grigorie**, ureadnic de Botoşani; **Ianachie, Pătraşco** ~ pârcălab de Putna;
foşti ~ mari 182, 271, 294, 295, 429, 475; v. şi **Apostol Catargiul, Dumitrache Chiriţă** <**Paleologul**>, **Iordache Aslan** (sec. XVIII).
mari ~ 5, 42, 144, 181, 183, 271, 297, 300, 311, IV; v. şi **Apostol Catargiul, Toma Cantacuzino, Iordache Cantacuzino, Iorga**.
potecă, în hotar 373.
potronici <bani> 241, 380, 381.
povarnă 300.
pradă a tătarilor 370; ~ unei gropi cu grâne 26.
preoteasă 323; v. şi **Cârstina**.
preşedinte al Cantorei hotărâturilor oblastiei Basarabia (sec. XIX) 211, 212; v. **Rusul**.
preţuri: *passim*.
preţuire, a unor animale 381, 407.
pribegie, jupânească aflată în ~ 183.
pricut, <parte de sat> I.
prilug, în hotar 358.
prisăci 8, 21-23, 46, 56, 81, 112, 163, 244, 425, 464, 465; v. şi **loc de** ~.
procică, <unitate de măsură> 222.
proclet, în formula blestemului 119, 156, 167, 335, 336, 357, 370.
prostire albă 43.
pustiu; loc din ~ 140.

R

răchită, semn de hotar 374.
rămăşiţă, <moştenire>; case ~ 260.
răscumpărare a unor moşii 34, 114, 169, 182, 183, 323, 340, 342, 412, 448, 453, 461, 470.
răufăcători, acte pierdute din cauza lor 358.
răzeşi 30, 135, 214, 245, 327, 339, 350.
răzor <parte dintr-o moşie> 241.
râbnic, v. **râmnic**.
râmnic 222, 271, 425.
râpă, în hotar 222.
râs <blană de ~>; şarvana căptuşită cu ~ 335.
rediu 271, 358, 465, IV.
robi <în formularul actului> A; v. şi **ţigani**.
rochie 43.
rumânie; tocmeală pentru a scăpa de ~ 248.
rupere, a unui act de către tâlhari 358.

S

sabie, în preţ 168.
sate, *passim*.
săcături 98.
sălaşe, de ţigani A; v. şi **ţigani**.
săpături 98, 270.
sărar 155; v. **Irimie**.
sărvete 43.
schimburi de proprietăţi; *passim*.
scoarţe vechi 43.
scrisoare (carte): *passim*.
scutar 30; v. **Anton, Iftimie**.
secretar al Cantorei hotărâturilor oblastiei Basarabia (sec. XIX) 211, 212; v. **Gaburi**.
seliştі 7, 42, 66, 80, 125, 130, 151, 168, 233, 229, 243, 264, 271, 283, 291, 293, 328, 358, 386, 442, 452; v. şi **Bădeşti. Greci, Hălăseni. Lăslăoani. Mândreşti. Tătăraşi**.
semănături, zeciuială din ~ 439.
seminţie, <rude> 17, 402.
semne, de hotar 385, 440; v. şi **stâlpi de piatră**.
serdar şi condicar de Divan (sec. XIX) 24; v. **Theodor Gaşpar**.
sigilii: *passim*.
slădniţă 125.
slobozii 108, 340.
slugi 222; ~ domneşti 11, 12, 172 222, 232, 245; v. şi <**Andrei**> **Săpoteanul, Şangheri**; a ~ jitnicerului 232.
slujbă; ~ domnească; pagubă dintr-o ~ 330, danie pentru ~ 335.
soboare (ale mănăstirilor) 4, 58, 125, 297, 433.
socotitori de margine; să cerceteze o pricină pentru încălcarea hotarului ţării 173.
soroc, <termen de judecată> 418, 462; v. şi **zi**.
spătari 120, 209, 339, 427, 449, 450; v. şi **Buhuş, Ion Tăutul, Neculai Ureche, Păladi**; foşti ~ 28, 136; v. şi Lupul, Veveriţă;
mari ~ 5, 65, 144, 180, 187, 217, 252, 261, 262, 271, 289, 299, 300, 322, 342, 343, 353, 362, 383, 386, 419, 429, VIII; v. şi **Grigorie Ureche, Iordachie Cantacuzino, Vasilie Spancioc** (sec. XVIII) 274; v. şi **Cantacuzino**.

www.dacoromanica.ro

spătărel 356; v. **Costantin.**
stâlpi de piatră, semne de hotar 16, 110, 136, 143, 224, 239, 264, 311, 315, 318, 320, 344, 388, 423.
stâlpire, a unei părți de sat 126, 310, 325, 336, 339; v. și <**hotărnicire**>.
stână, semn de hotar 150.
stânjeni, <unitate de măsură> 110, 239; ~ domnești VIII.
stareț IV; v. și Sofronie (m-rea Pionul).
stareță; ~ a m-rii Topolița IV.
staroști 52, 62, 76, 87, 98, 99, 111, 155, 173, 175, 188, 199, 225, 340, 414, 431; v. și **Boul** (Cernăuți), **Buta** (Putna), **Dabija** (Putna), **Gheorghie Dimuță** (~ de negustori), **Ipifanie Băhnașul** (Trotuș), **Marco** (Cernăuți), **Pană Caceaun** (~ de negustori), **Pătrașco** fost postelnic (Putna), **Romășcel** (Putna); **Gheorghiță** (Cernăuți); **Sârghie** (Cernăuți), **Sârghie** (~ de croitori); foști ~ 159; v. și **Onciul Iurașcovici.**
steclar, v. **sticlar.**
stegar 324; v. și **Ionașco.**
stejar, semn de hotar 143.
sticlar 199; v. **Ionașco.**
stoguri, de fân 459.
stolnici 50, 167, 192, 230, 237; v. **Dumitrașco Coadă, Dumitrașcu, Dumitru, Gheorghie, Lupu Bucium, Seachil;**
foști ~ 298, 355; v. și **Anton Balotă, Turcul;**
mari ~ 5, 37, 38, 17, 30, 42, 45, 63, 73, 121, 171, 180, 182, 227, 228, 237, 244, 249, 260, 271, 277-283, 291, 293-295, 299, 300, 342, 343, 347; v. și **Toma Cantacuzino.**
stolnicel, 197; v. și **Anton.**
stolonacialnic <stolnic> al Cantorei hotărâturilor oblastiei Basarabia (sec. XIX) 211; v. **Vasiliu.**
străjneci, cai ~ 43.
stuf, în hotar 143.
stupi 35, 50, 83, 224, 322, 323, 386, 387; v. și poloboc de ~.
suflet, danie pentru ~ 335, I; fiu de ~ 120; v. și **copil** de ~.
sulgeri 27, 66, 87, 342 A; v. și **Dumitrașco, Gheorghiță, Iane Parvana, Toma** (~ de la Hotin);
foști ~ 124, 223, 239, 300, 369, 471; v. și **Dumitrașco, Gavril, Paraschiva, Toma.**
mari ~ 421; v. și **Ghiorghie Arapul;** (sec. XIX) 195, 328; v. și **Costandin Leondari.**
sveșnice <sfeșnice> 43.

Ş

şarvana, neagră <căptuşită> cu <blană de> râs 335.
şătrar, v. **şetrar.**
şcatulci 43.
şes, în hotar 401.
şetrar (sec. XIX) 309; v. **Ioniță Manoli.**
şetrar 20, 112, 186; v. și **Chicoș, Lazor, Sirbul;**
foşti ~ 22, 132, 314, 358; v. și **Alexa, Ion, Lazor.**
mari ~ 34, 35, 73, 180, 182, 210, 299, 343, 386; v. și **Ieremia Vânculeț, Vasilie Banul.**
foşti mari ~ 5, 50; v. și <Gheorghe> **Ghica, Pătrașco Ciogolea, Vasilie Banul.**
şiftă <postav>, coți de ~ 335.
şindrilă; v. **cuie de ~.**
şip de plumb 43.
şlic verde cu jder; moștenit 43.
şoimar 49, 190, 208; v. și **Dumitrașco, Stănilă.**
şoltuzi 119, 120, 126, 133, 131, 141, 204, 226, 239, 243, 254, 305, 424; v. și **Alexa** (Siret), **Andreiaș** (Bârlad), **Iane** (Adjud), **Iane** (Galați), **Ionașco** (Tecuci), **Macovei** (Tecuci), **Simion Cernea** (Bârlad); **Tudor a Clarei** (Galați); **Vasilie** (Ștefănești);
foşti ~ 112, 116, 131, 193, 225, 474; v. și **Apostol** (Adjud); **Cârstea** (Bârlad), **Dumitru** (Botoșani), **Iane** (Iași), **Neagoe** (Bârlad), **Pătica** (Bârlad); v. și **voiut.**
şuri; vii cu ~ vândute 289.

T

taftă; .v **polog** de ~.
taftă; v. **rochie** de ~.
taleri <bani> 36, 62, 63, 166, 208, 356, 367, 412, 413; ~ bătuți 21, 199, 207, 268, 269, 298, 327, 381, 390, 467, 468, 470; ~ buni 2, 163, 448; ~ de argint 5, 6, 26, 40, 46, 92, 95, 212, 278, 283, 285, 297, 400, 419, 425, 434, 466; ~ bani gata 141, 168, 329, 453; numărați 283, 314, 364, 401, B.
tavă 43.
tămbar 43.
tălmaci (sec. XIX) 31; v. și **Aaron.**
tătari, dresele pentru o parte din s. Vorniceni au pierit când au venit ~ 370.
târguri 80, 122, 221, 223, 243; v. **Bârlad, Cernăuți, Hotin, Ștefănești, Târgul Frumos;** vecini fugiți în ~ 108.

târgoveți 122.
teasc; vii cu ~ vândute 289.
temnecer, v. **temnicer**.
temnicer 137; v. și **Ghinea, Stoica**.
temniță 49.
tigăi 43.
tingiri cu căldări; moștenite 43.
tocmeală: *passim*.
torcoasă, v. **turcoaz**. moștenite 43.
traistă 43.
translator 230; v. **Papp Alexander**.
treclet <de trei ori blestemat>, în formula blestemului 156, 167, 254, 335, 336, 357, 370.
turci, bani luați cu camătă de la ~ 146.
turcoaz 43.

Ț

țarini 3, 17, 19, 25, 58, 66, 81, 97, 117, 121, 129, 165, 171, 128, 222, 229, 279, 281, 296, 321, 351, 407, 410, 459, 463, 467, 468, 470, 471, II.
țărani 325.
țărmure 370.
țigani 70, 83, 257, 322, 323, 369, 378, 473, A; v. **Cârstea, Ciocârlan, Condrea. Ivan**.
țiganci 369; v. **Eftimiia, Măriia, Mirla**.
ținte 43, 53.
ținuturi, sate, selișți și târguri din ~, *passim*; v. și **Bacău, Bârlad, Cârligătura, Cernăuți, Chigheci, Covurlui, Dorohoi, Fălciu, Hârlău, Hotin, Iași. Lăpușna, Neamț, Orhei, Putna, Roman, Soroca, Suceava, Tecuci, Trotuș,Tutova, Vaslui**.

U

ughi 14, 27, 56, 80, 83, 118, 166, 192, 193, 241, 244, 280, 283, 299, 313, 333, 342; ~ bani buni 12, 227-229, 410, 471; ~ bani gata 302, 455; ~ galbeni 228.
ureadnic 100, 150; v. și **Danovici**; 358; v. și **Grigorie** fost postelnic, ~ de Botoșani, Pătrașco <fost> mare logofăt, ~ de Botoșani; v. și **vornic**.
uricari 3, 50, 109, 215, 232, 288, 339, 348, 355, 358, 400, 415, 416, 459; v. și **Dumitrașco, Drăgan, Dumitru, Dumitru Mândrea, Focea, Grigorașco, Strătulat Borăleanul, Dumitrașco Șaidir**; (sec. XVIII) 458; v. **Simion Chește**.
foști ~ 461; v. și **Mierea**.
urice, v. **acte**.
urșinic 43.
ușer 430; v. **Grama**.

V

vaci 21, 43, 83, 88, 92, 138, 298, 455.
vaduri 168, 214, 215, 385, 422, 446; ~ de mori 17, 22, 25, 27, 69, 71, 75, 80, 81, 104, 111, 112, 125, 146, 165, 185, 187, 191, 201, 202, 223, 226, 237, 247, 263, 283, 286, 287, 298, 302, 303, 323, 400, 419, 491, 442, 434, 437, 451, 456, 461, 466.
vameși 18, 191, 237, 270, 330, 370, 400; v. și **Condre, Miron, Statie, Tudor, Tudose** (Galați), **Solomon** (fost ~ de Gârla Putnei>;
foști ~ 356, 363; v. și **Manolachi, Matiaș**;
mari ~ 400, 419; v. și **Profir, Statie**.
vatra satului 16, 19, 26, 27, 30, 81, 83, 90, 97, 98, 105, 117, 163, 165, 224, 268, 270, 274, 278-280, 286, 287, 296, 298, 303, 313, 314, 324, 329, 331, 334, 345, 351, 363, 370, 396, 401, 407, 410, 423, 437, 445, 461, 463, 464, 466-468, 471, II.
vămășel 152; v. **Pană** din Iași.
vătavi 27, 30, 71, 76, 173, 209, 210, 217, 218, 272, 297, 315, 373, 374, 441; v. și **Ciochină, Iane, Iftimie, Iorga, Isac, Luca, Matei, Pătrașco, Vasilie Scântee, Ursu**;
~ al patriarhului 186; v. și **Nechita**.
~ de aprozi 459; v. și **Luca**.
~ de călărași 118; v. și **Stamati**.
~ de hânsari 239; v. și **Bogdan**.
~ de Săucești 12, 14; v. și **Ionașco**.
~ de tg. Iași 459; v. și **Cârstea**.
fost ~ 223, 457; v. și **Dumitru, Vasilie Vartic**.
fost mare ~ 248; v. și **Sacaluș**.
vătăjel 155; v. **Irimie**.
vătămani 29, 85, 110, 139, 150, 221, 305, 325, 340, 475; v. și **Andreica** din Șetrăreni, **Provorotceanul** de Iubănești, **Ifrim** din Hilipești, **Ștefan** din Necșeni.
vătăguț 329; v. și **Pătrașco**.
vânzări – cumpărări: *passim*.
vechil (sec. XIX); al m-rii Cetățuia 196, 197, 409.
vecini, 52, 175, 188, 205, 237, 299, 338, 341, 352, 357, 425, V; v. și **Gligore, Ion Săcară, Zăhara**.
vedre, <unitate de măsură> 248.

www.dacoromanica.ro

velniță 300.
vicleșug, acte făcute cu ~ 385.
vii 43, 129, 156, 174, 191, 445, 447, 465; ~ domnești 254; ~ la Cotnari 45, 181-183, 252, 289, A; ~ la Hârlău 180; vândută 180.
vin, dat pentru a scăpa de rumânie 248.
vistiernici 32, 209, 234, 251, 297, 299, 323, 340, 348, 398; v. și **Damian, Enache, Iorga, Isar, Gheorghe Bașotă, Gheorghie Roșca, Dumitru Buhuș, Penișoară.**
foști ~ 35, 48, 50, 54, 73, 74, 136, 139, 150, 151, 219, 221, 222, 250, 297, 304, 322, 342, 343, 347, 362, 397, 451; v. și **Cărăiman, Dumitru Buhuș, Gheorghie Roșca, Gheorghie Bașotă, Penișoară, Roșca, Solomon.**
mari ~ 5, 17, 30, 40, 42, 48, 56, 62, 65, 72-74, 128, 182, 195, 218, 269, 271, 283, 299, 300, 328, 348, 363, 378, 386, 419, 429, 434, 457; v. și **Dumitru Buhuș, Iordachie** (Iorga) **Cantacuzino.** (sec. XVIII) 123; v. **Toader Paladi** 123.
visternicei 11, 12; v. și **Gavril, Ion.**
viței 138.
vlădică, v. **episcop.**
voinici; martori la vânzarea unei părți din s. Pobrățești 102.
voit, v. **voiut.**
voiut, v. **șoltuz.**
vornici 51, 448, 470, 380; v. și **Cârstea, Nacul Brut, Nicolai Drăguș, Costandin <Albotă>.**
foști ~ 32, 34, 248; v. și **Tănasie.**
mari ~ ai Țării de Jos 5, 17, 34, 62, 63, 65, 73, 102, 128, 144, 171, 181, 182, 187, 212, 217, 237, 249, 271, 283, 290, 299, 300, 322, 343, 386, 395, 406, 429, 431, 449, 450; **Grigore Ureche, Toderașco <Ianovici>, Toma Cantacuzino,**
mari ~ ai Țării de Sus 5, 17, 34, 42, 50, 62, 63, 65, 73, 102, 128, 144, 171, 174, 180, 182, 187, 217, 271, 299, 300, 322, 341, 343, 344, 386, 419, 423, 429, 466, IV; v. și **Dumitrașco Șoldan, Toader Petriceico, Toma Cantacuzino;** (sec. XIX) 35; v. și **Costantin Rusăt.**
foști ~ **mari vornici** 2, 5, 6, 10, 33, 41, 48, 63, 126, 171, 192, 230, 264, 276, 299, 300, 348, 362, 439; v. și **Costantin Roșca, Dumitrașco Șoldan, <Ionașco> Cujbă, Oană, Savin Prăjescu, Ion Moțoc, <Lupașco> Bucium** (greșit), **<Lupu> Hăbășescul, Nestor Ureche, <Toader> Boul, Vasilie Lupu.**
~ **ai doamnei** 192; v. și **Ion Dobje; Vasilie Tăbârță.**
~ **de Vrancea** 76.
~ **de târg** 166, 200; v. și **Farmachie, Pavăl, Radu.**
~ **de Botoșani** 126, 139, 200, 204; v. **Chiriiac, Dumitrașco, Ghiorghiță, Pavăl.**
~ **de Bârlad** 131; v. **Nicula, Tanasie, Hurjui.**
~ **de poartă/gloată** 2, 5, 6, 17, 20, 22, 35, 63, 70, 73, 136, 138, 152, 165, 171, 176, 180, 182, 185, 192, 201, 203, 209, 217, 226, 229, 230, 246, 251, 270, 273, 283, 285-287, 288, 298, 299, 302, 311, 336, 340, 343, 344, 348, 386, 393, 419, 429, 431, 432, 437, 438, 444, 448, 454, 463, 464, 473; v. și **Bârsan, Buta, Costantin, Costantin Ciogolea, Dumitrașco Gheuca, Gheorghie Moțoc, Gheorghie Năvrăpăscul, <Iachim> Bandur, Ieremia Murgleț, Ionașco Jora, Neaniul, Pavel Albotă, Pătrașco, Tăbârță, Tănasie, Trandafir, Vasilie Roșca, Toader Vartic, Vișan**
foști ~ **de poartă/gloată** 54, 65, 163, 167, 210, 238, 240, 376, 403, 473, I; v. și **Dumitru, Ion, Ionașco Rusu, Tănasie, Ursul Vartic, Vasilie Roșca, Vasilie Tăbârță.**
~ **de sat** 325; v. și **Drăguș** ~ **din Preutești.**
vorniceasa 264; v. **Safta Șoldăneasa.**
vornicei 62, 357; v. și **Drăgoiu** (de Podraga), **Ion, Mihai.**

Z

zapise: *passim.*
zăgăzuire, interdicție de ~ a unui iaz 314.
zălog, case puse ~ 192.
zăloage 117, 204, 213, 253, 348, 356, 360.
zăpodie, în hotar 358.
zeciuială (a zecea) 19, 125, 236, 306, 439.
zemnic 50, 464, 465.
zestre; vie dată ~ 129.
zile <de judecată sau pentru achitarea unor datorii> 70, 75, 213, 403, 462, 457.
zlătar 201, 260, 281, 315-320; v. **Andoca.**
zloți 21, 62, 80, 90, 93, 143, 264, 232, 233, 294, 322, 323, 355, 356, 438, 458, 462, 472; ~ tătărești 64, 100, 190; ~ bani gata 138, 465; ~ bătuți 21, 277, 282, 442, 457.

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az	=	eu	ot tam	=	de acolo
biti	=	bătuţi	Oteţi	=	Părinţi
biv (bâv)	=	fost	ovţi	=	oi
biv vel	=	fost mare	peveţ	=	cântăreţ
boiaren	=	boier	pol	=	jumătate
brat	=	frate	poslеduit	=	a autentificat
dvornic	=	vornic	pread	=	înaintea
dvornic glotnii		vornic de gloată	sân	=	fiu
g(ospo)d(in)	=	domnul	sânovi	=	fiii
G(ospod)	=	Domnul <Dumnezeu>	Sfeti, S(vea)ti	=	Sfântul
gospod	=	domnesc, -ească	star	=	cel bătrân
i	=	şi	tij	=	tot
i proci	=	şi celelalte	trăg	=	târg
in	=	alt	tretii	=	al treilea
let (leat)	=	anul	vel	=	mare
na	=	pe	vnuc	=	nepot
neruşeit	=	nestricat	vtori	=	al doilea
Novii	=	cel Nou	zăt, zet	=	ginere
ot	=	din			

* * *

† Иw Василїе воєводa, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(a)рь Земли Молдавскои.	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei.
† Иw Василїе в(оє)вwд(a), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(a)рь Земли Молд(a)вскои. Ѡж(є) прїиде, пред нами и пред вьсими нашими мwлд(a)вскими болѣри, великими и малими, ...	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înainta tuturor boierilor noştri, mari şi mici, ...

www.dacoromanica.ro

† Иw Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Пишем г(оспо)дств(о) ми болѣринъ нашемv ...	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea boierului nostru ...
† Єто аз ...	=	Adică eu ...
Смеренїм ... епископ Романски ...	=	Smeritul ... episcop de Roman ...
† Єто аз, Иwнашко Пагъл wт Мохилеv ...	=	† Adică eu, Ionaşco Pagul din Mohileu ...
... wт Х(ри)ст(о)с(а), амин	=	de la Hristos, amin
... въ Некию ...	=	... de la Nicheia ...
... част(ь) ...	=	... partea ...
... шестаа част(ь)	=	... a şasea parte
... т҃иї ѠО(тъ)ци иж(е) сѣт въ Некеи.	=	... 318 Părinţi care sînt la Nicheia.
..., брат его ...	=	..., fratele său ...
... wт Бистрици ...	=	... de la Bistriţa ...
† Пол село виш(е), на ѣ част(и).	=	† Jumătatea de sus a satului, în două părţi.
... и въси плѣменице ...	=	... şi toate rudele ...
И никто да нѣ смѣет държати или п ирати прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми. И нак нѣ бъдет.	=	Şi nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele. Şi altfel să nu fie.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл./† Саам Г(о)сп(о)д(и)нъ р<ече>.	=	† Însuşi domnul a poruncit. / † Însuşi domnul a zis.
... прѣд сим листом г(о)сп(о)дства ми.	=	... înaintea cărţii domniei mele
... сїѡ печат	=	... pecetea lui
И нак не бч(и)ните.	=	Altfel să nu faceţi.
Да с(ѧ) знает. / ... да с(ѧ) знает.	=	... ca să se ştie
Писал ...	=	A scris ...
† Вел лwг(о)ѳ(е)т бч(и)/† Великом лwг(о)ѳ(е)т уч(и)..	=	† Marele logofăt a învăţat.
Тои п<и>[3]шѣм. Инак не бчїните./ Тое пишем г(о)с(по)дств(о) ми и	=	Aceasta scriem. Altfel să nu fie. / Aceasta scriem domnia mea şi altfel să nu fie

нак не ѵчинити.		
Тое пишем г(о)сп(о)дстѣ(о) ми / Тои п(и)шем г(оспо)дстѣ(о) ми. Инак не ѵдет.	=	Aceasta scriem domnia mea, şi altfel să nu fie / şi altfel să nu faceţi.
† Белїцї болѣр(и) ѵч(и)л(и).	=	† Marii boieri au învăţat.
И ин да с(ѣ) нѣ ѳмишдет./ И ин да сѧ не ѳмишдет прѣд сим листом г(о)сп(о)дствд ми.	=	Şi altul să nu se amestece. / Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.
... ѵ сиѫ токмалѳ.	=	... la această tocmeală.
И з<д>рдвс<т>ѵите, wт Х<р>есте, дмин.	=	Şi să fiţi sănătoşi, de la Hristos, amin.
И нак не бѣдет.	=	Şi altfel să nu fie.
Так да знает. Инак не бѣдет.	=	Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.
То ради, никто да нѣ смѣет дръжати или wпирати пред сим листом г(о)сп(о)дстѣ(о) ми.	=	Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele

www.dacoromanica.ro

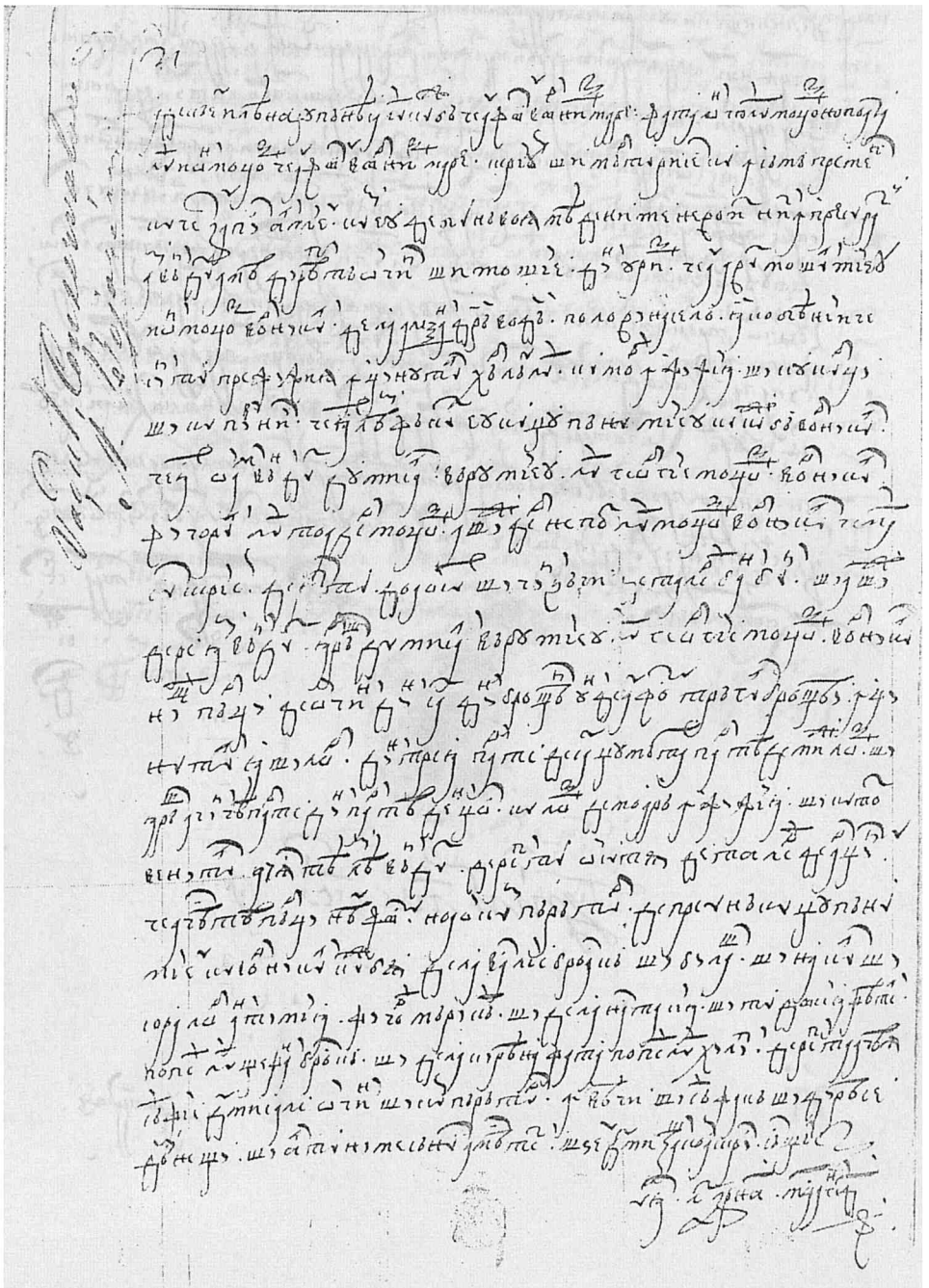

Doc. nr. 2

www.dacoromanica.ro

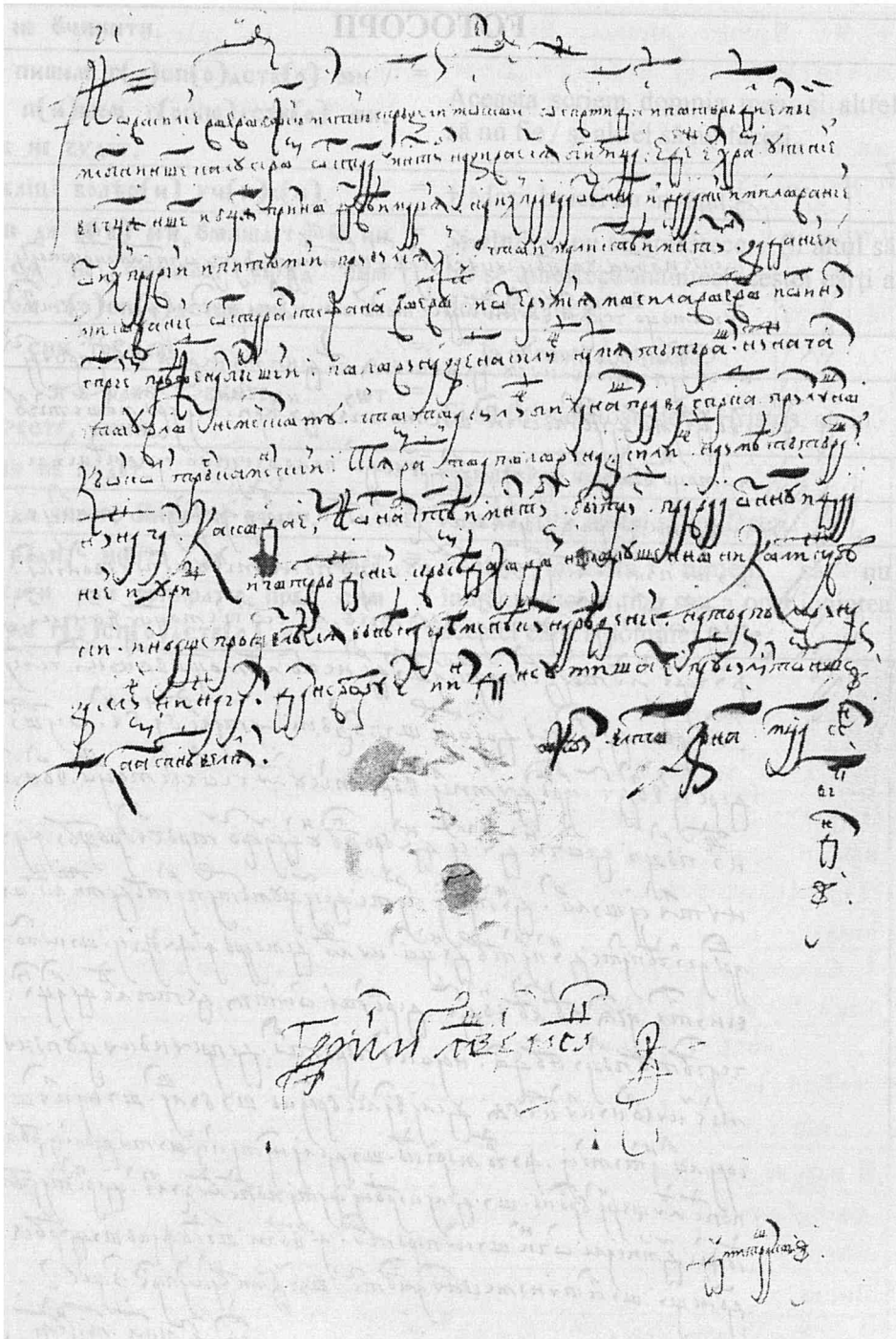

Doc. nr. 7

www.dacoromanica.ro

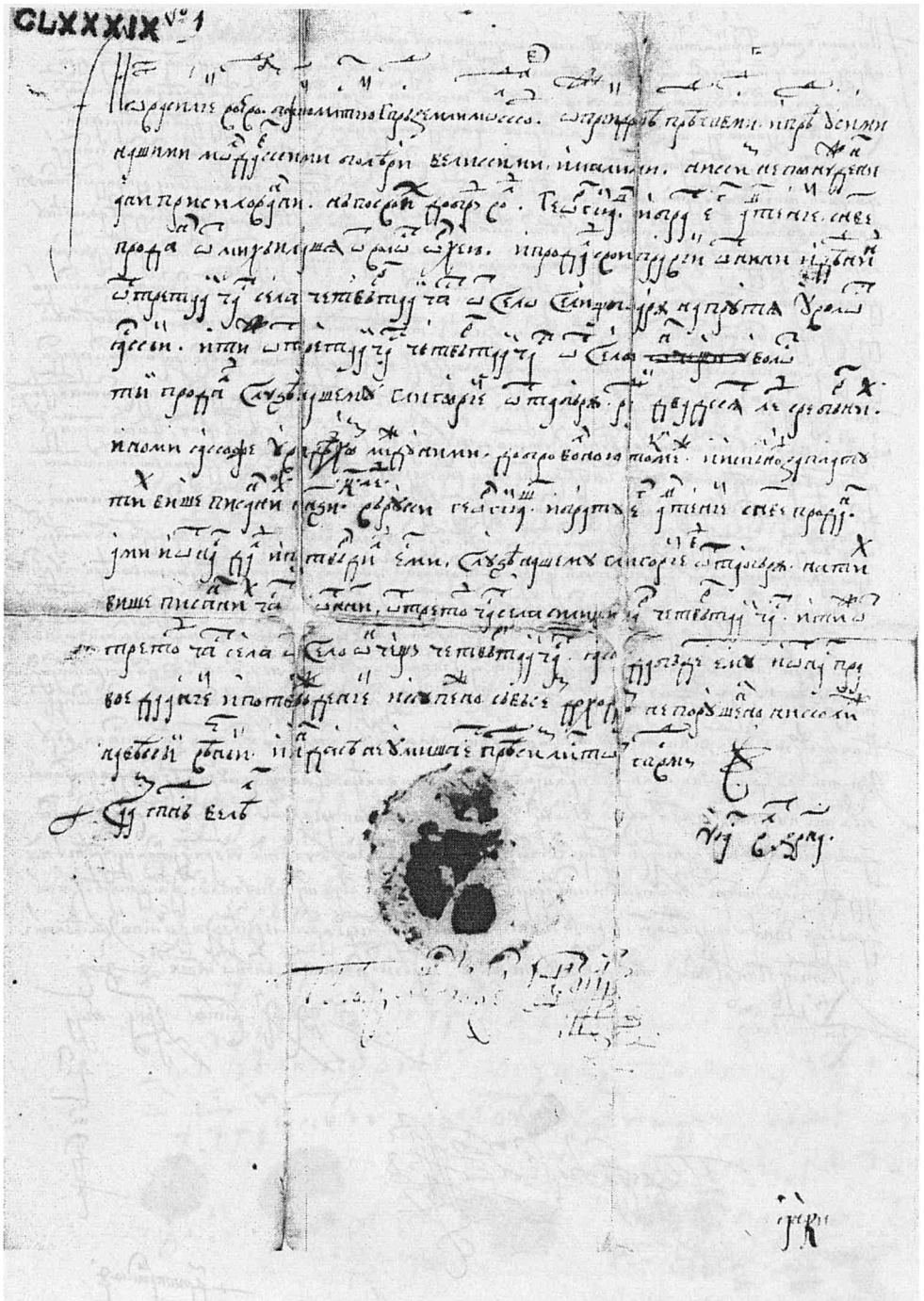

Doc. nr. 15

www.dacoromanica.ro

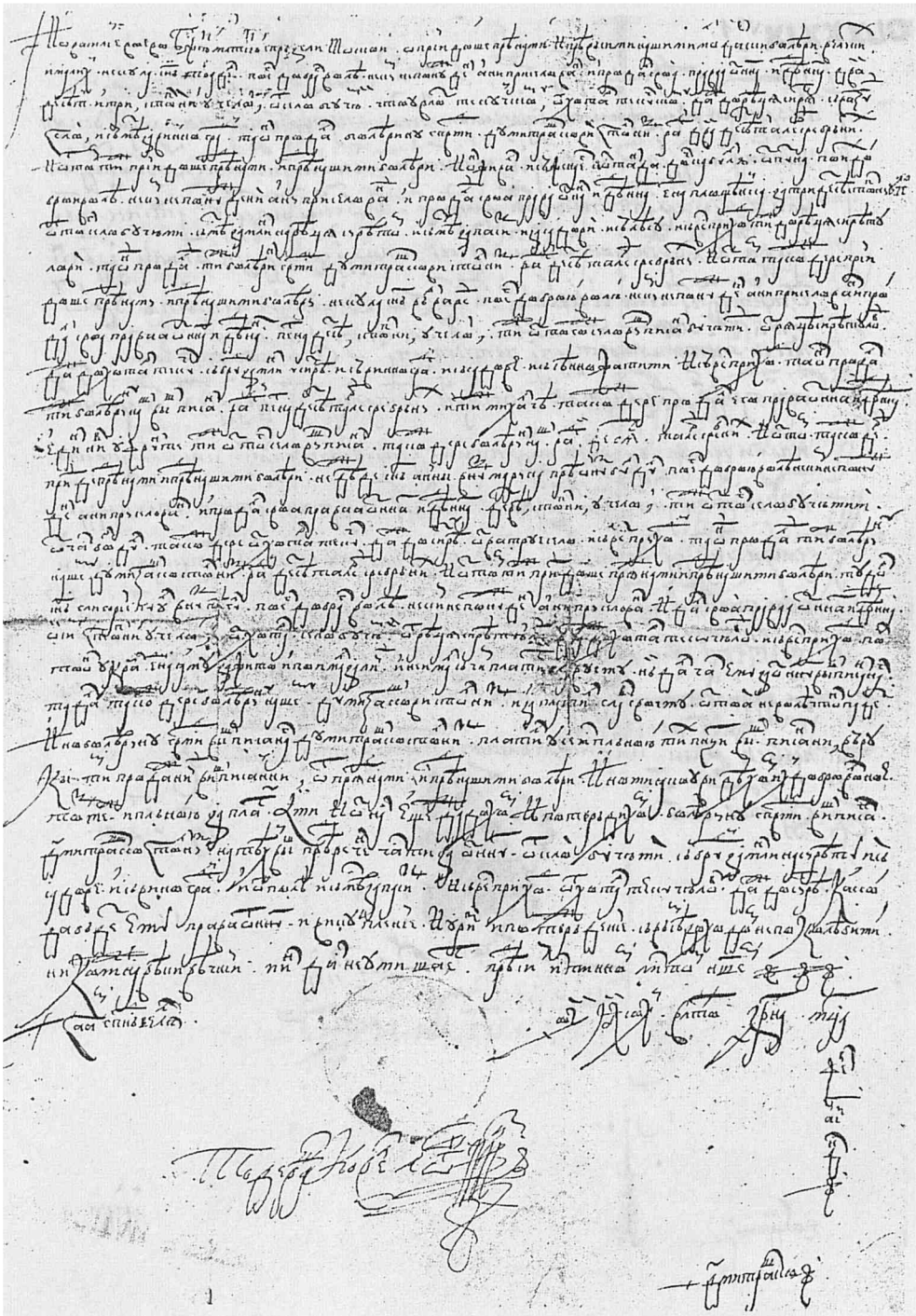

Doc. nr. 26

www.dacoromanica.ro

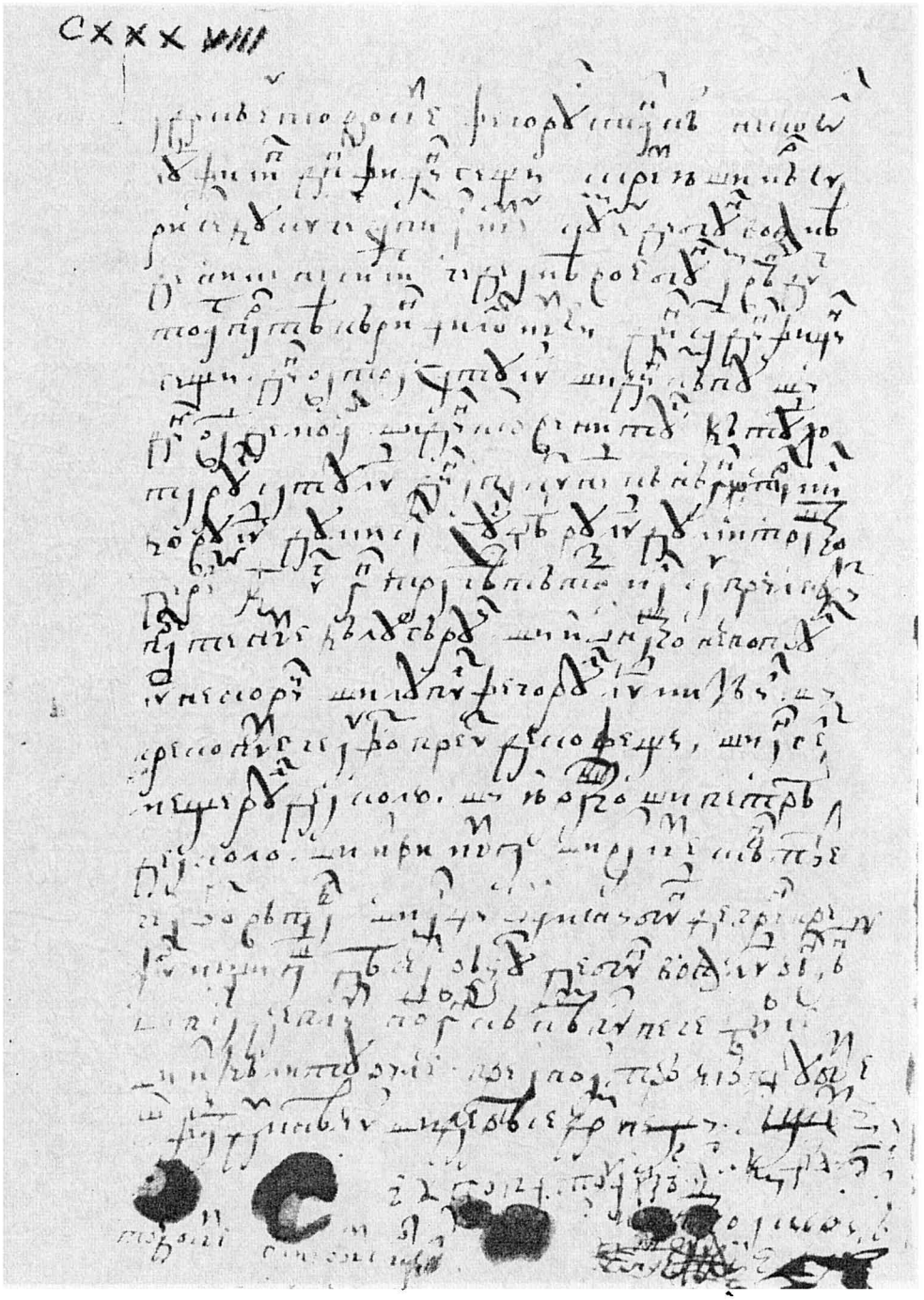

Doc. nr. 27

www.dacoromanica.ro

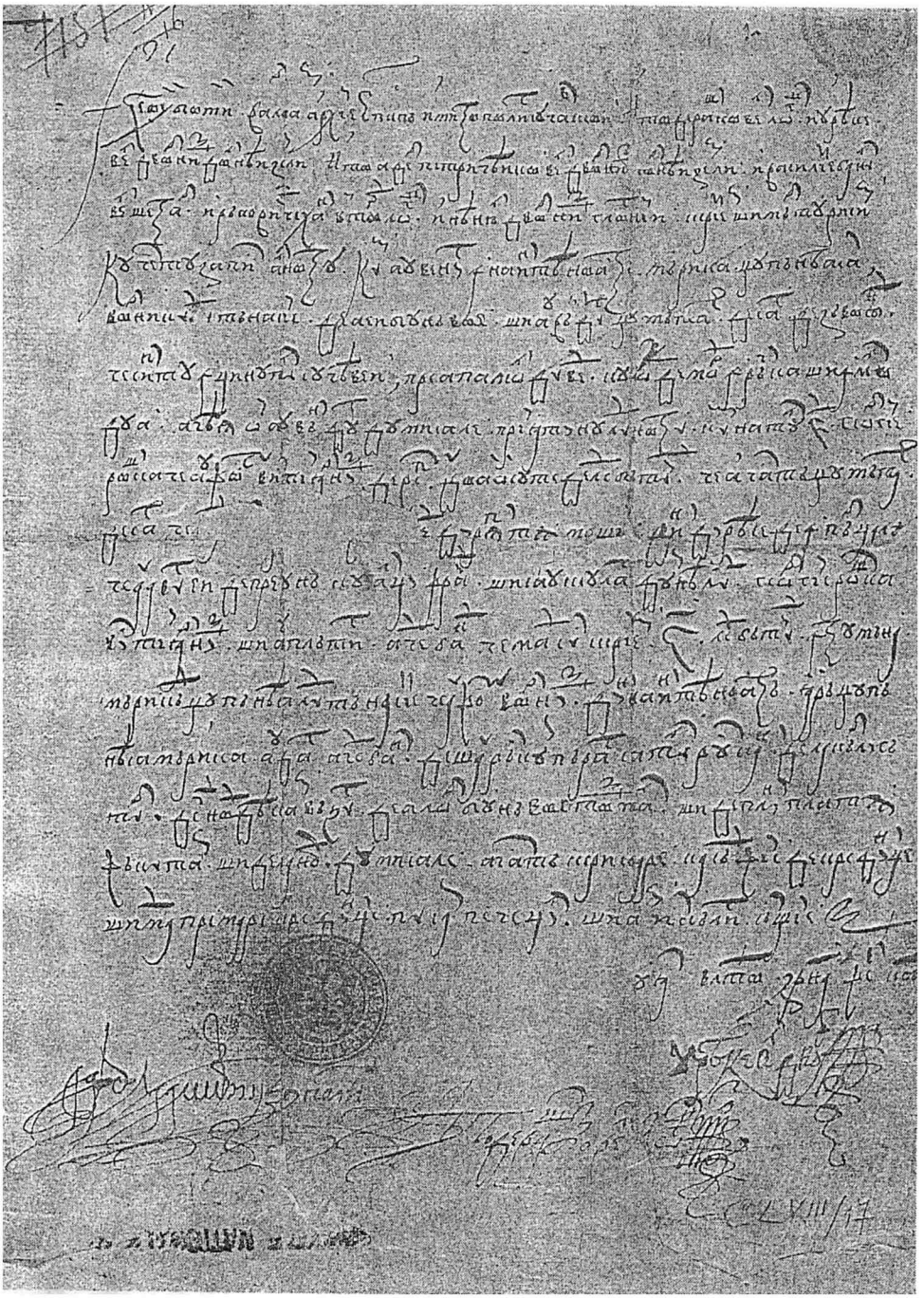

Doc. nr. 34

www.dacoromanica.ro

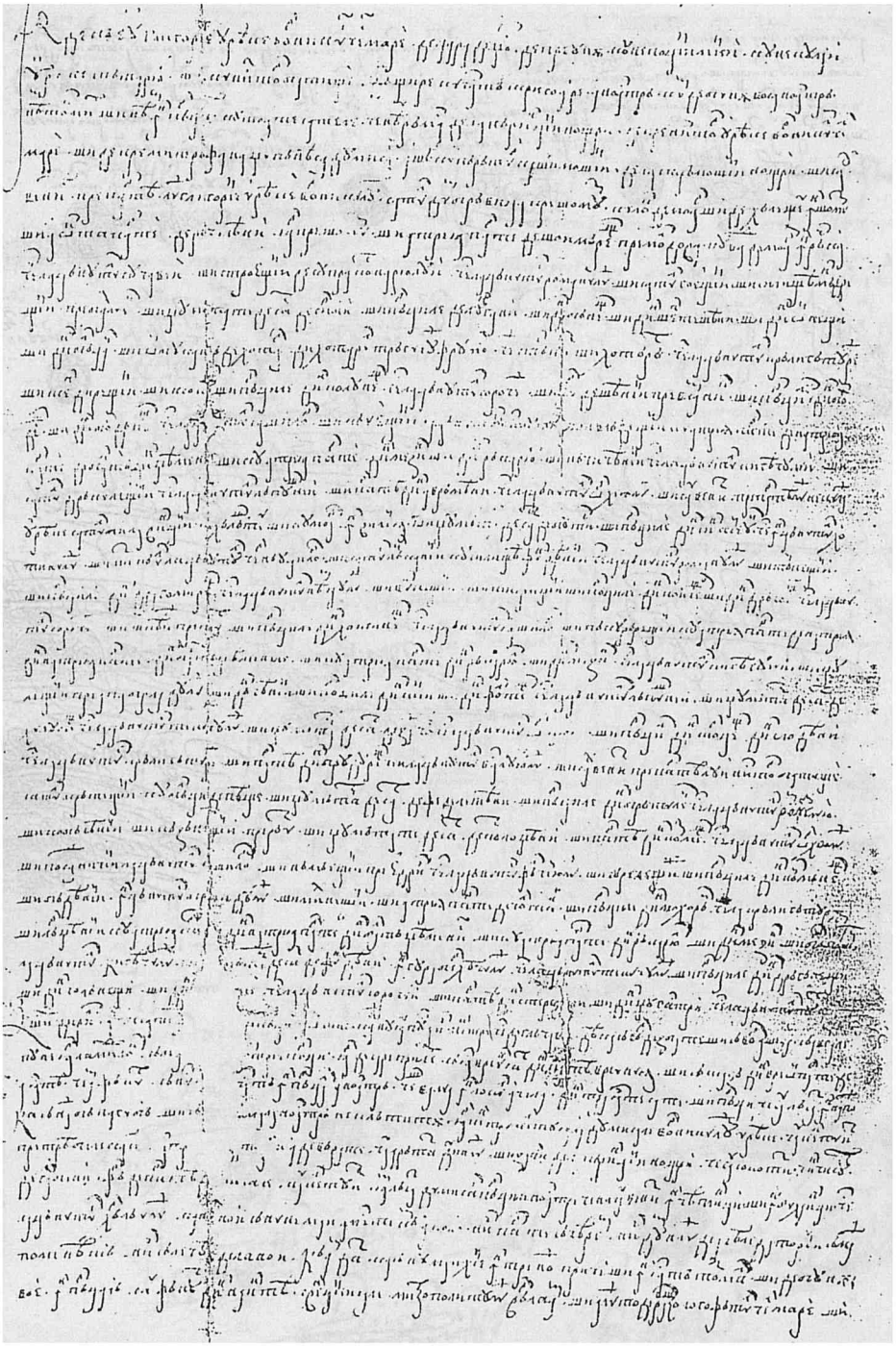

Doc. nr. 42

www.dacoromanica.ro

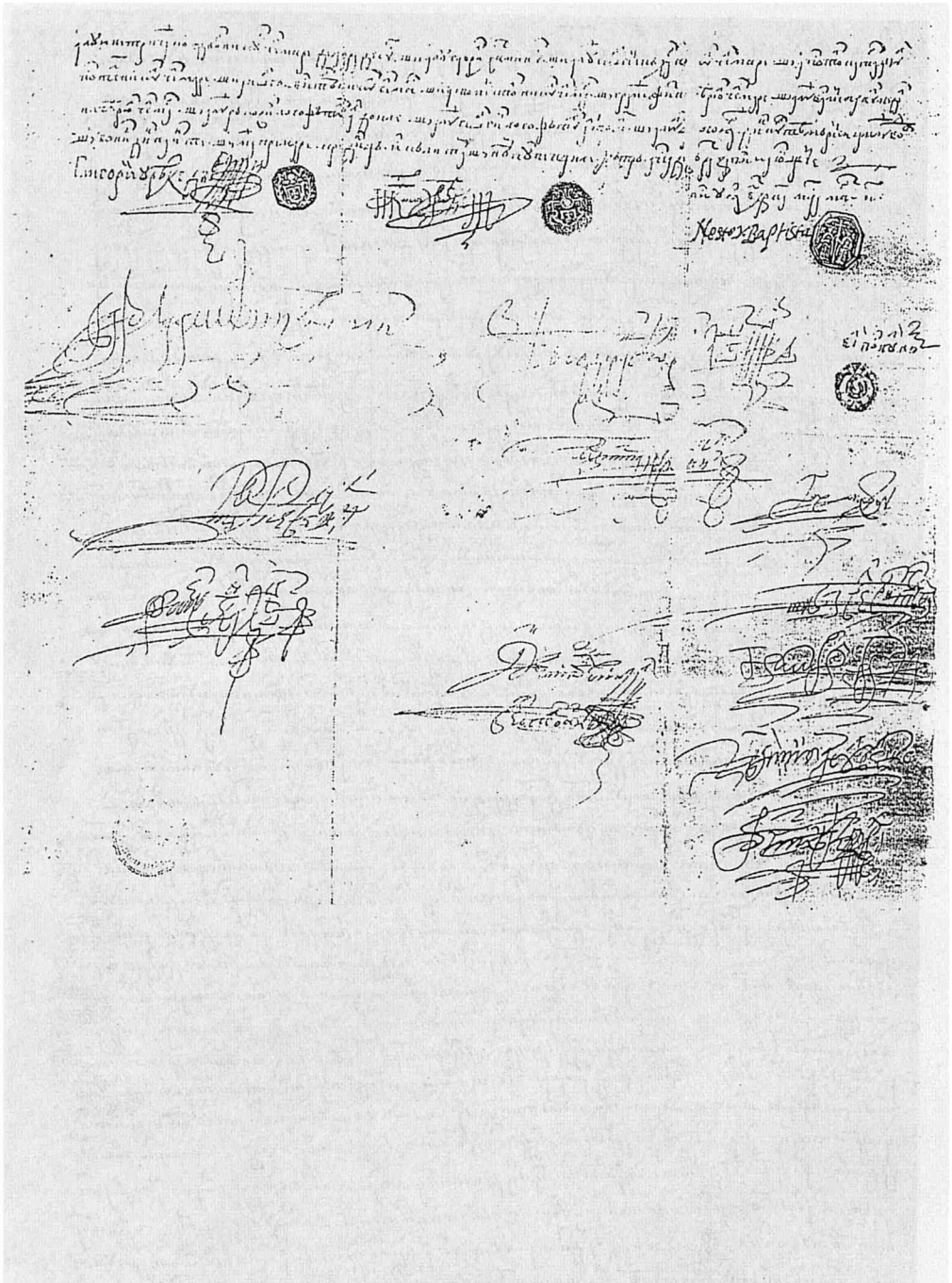

Doc. nr. 42

www.dacoromanica.ro

151

CXXXIX

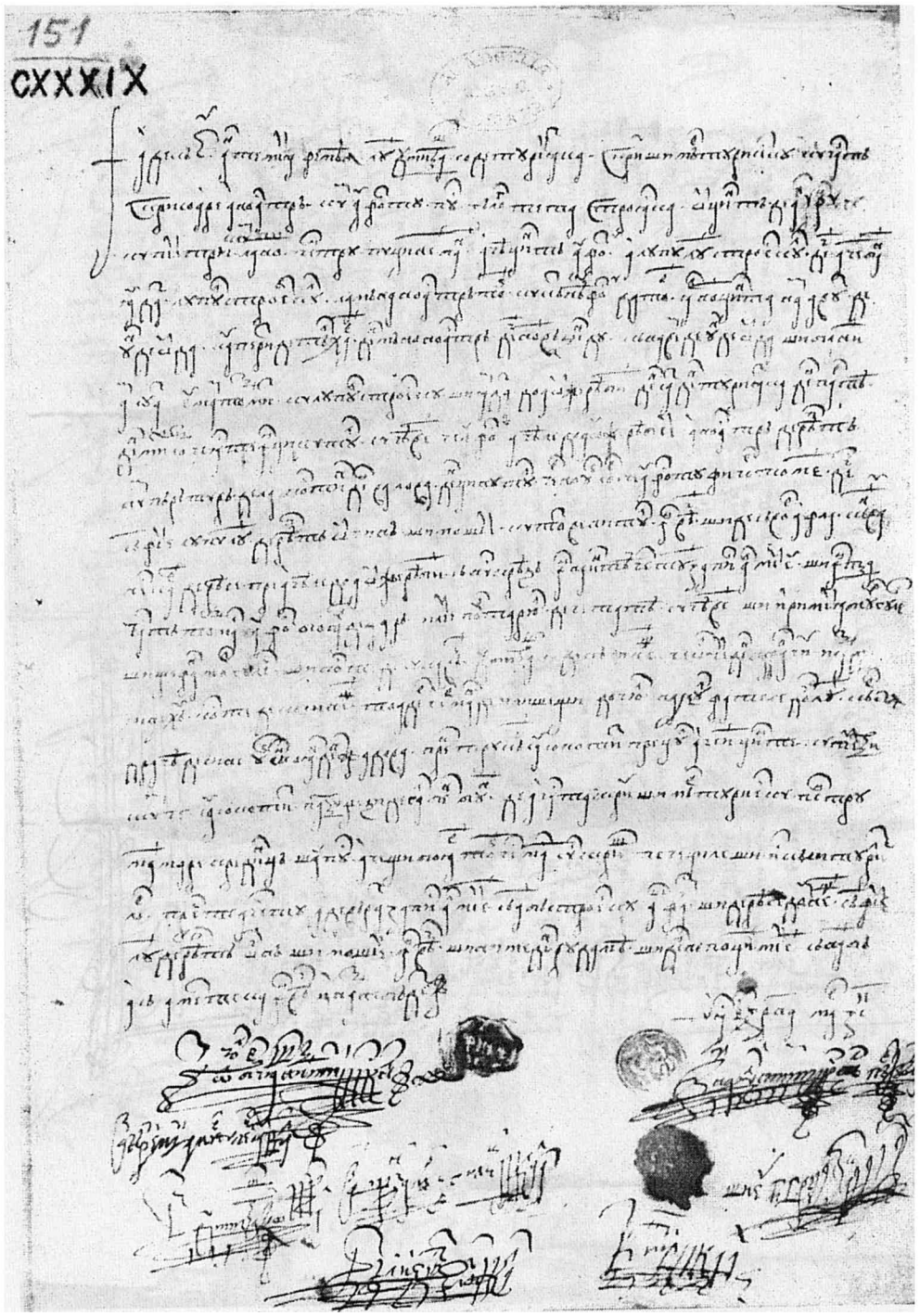

Doc. nr. 53

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro

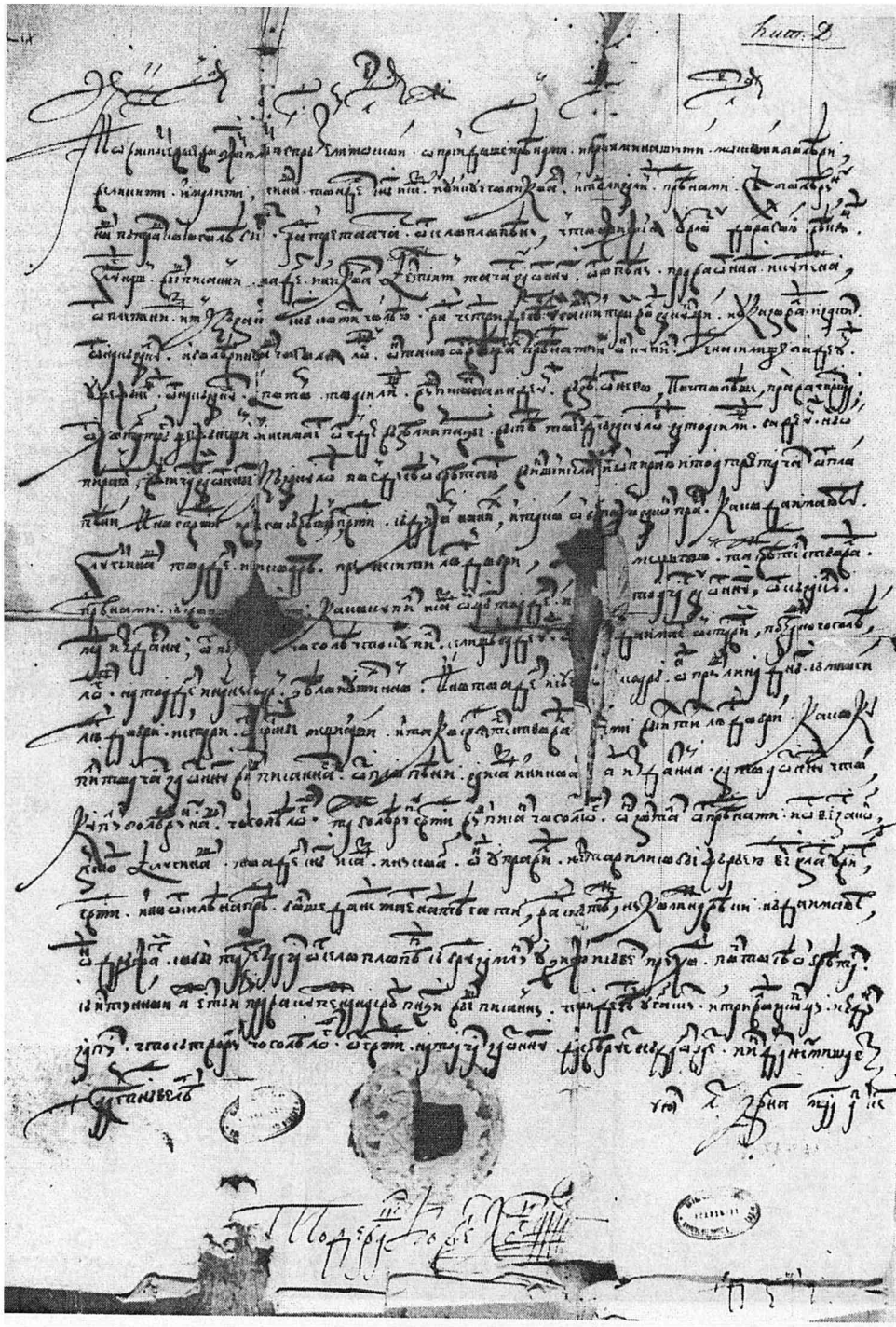

Doc. nr. 80

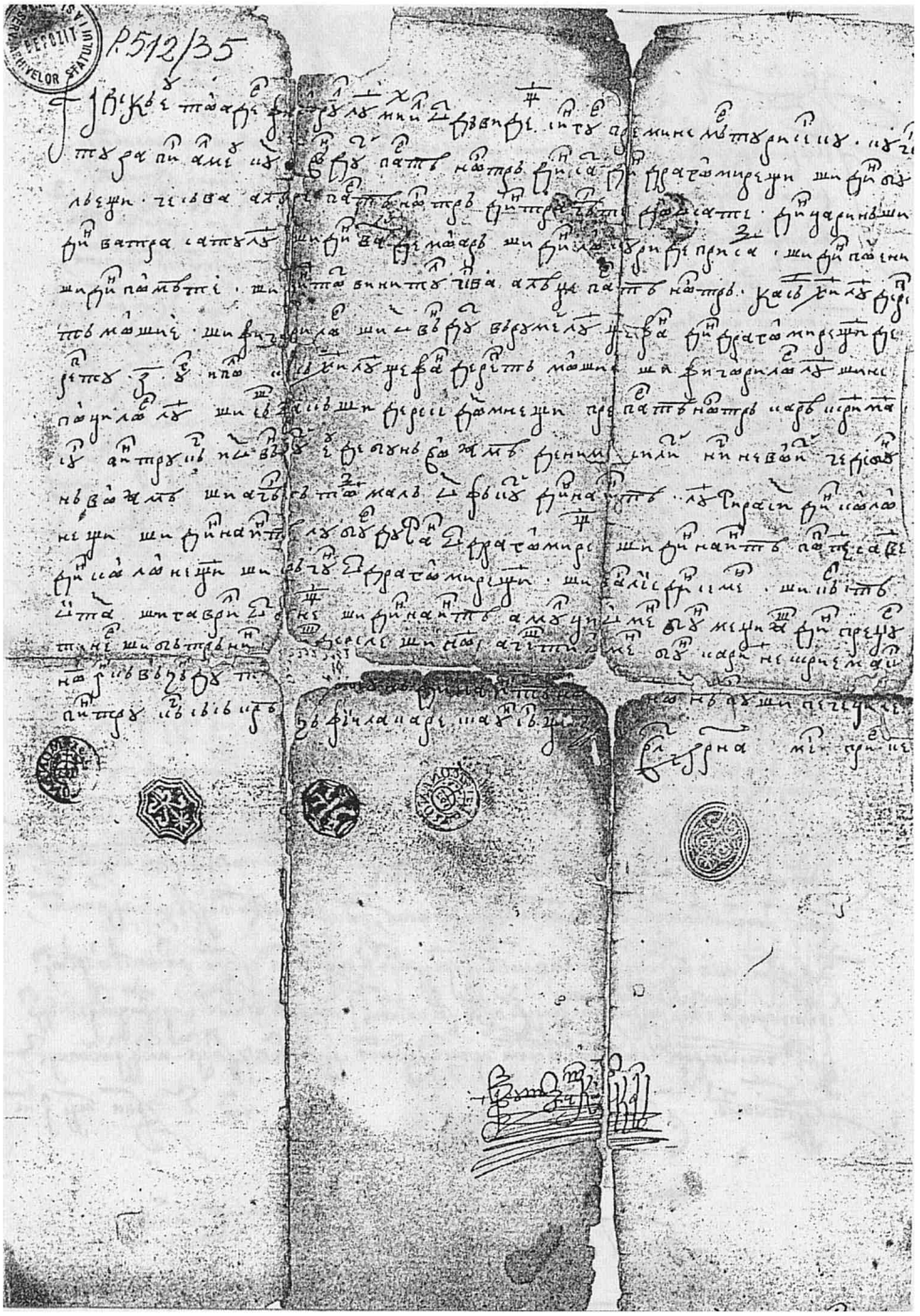

Doc. nr. 81

www.dacoromanica.ro

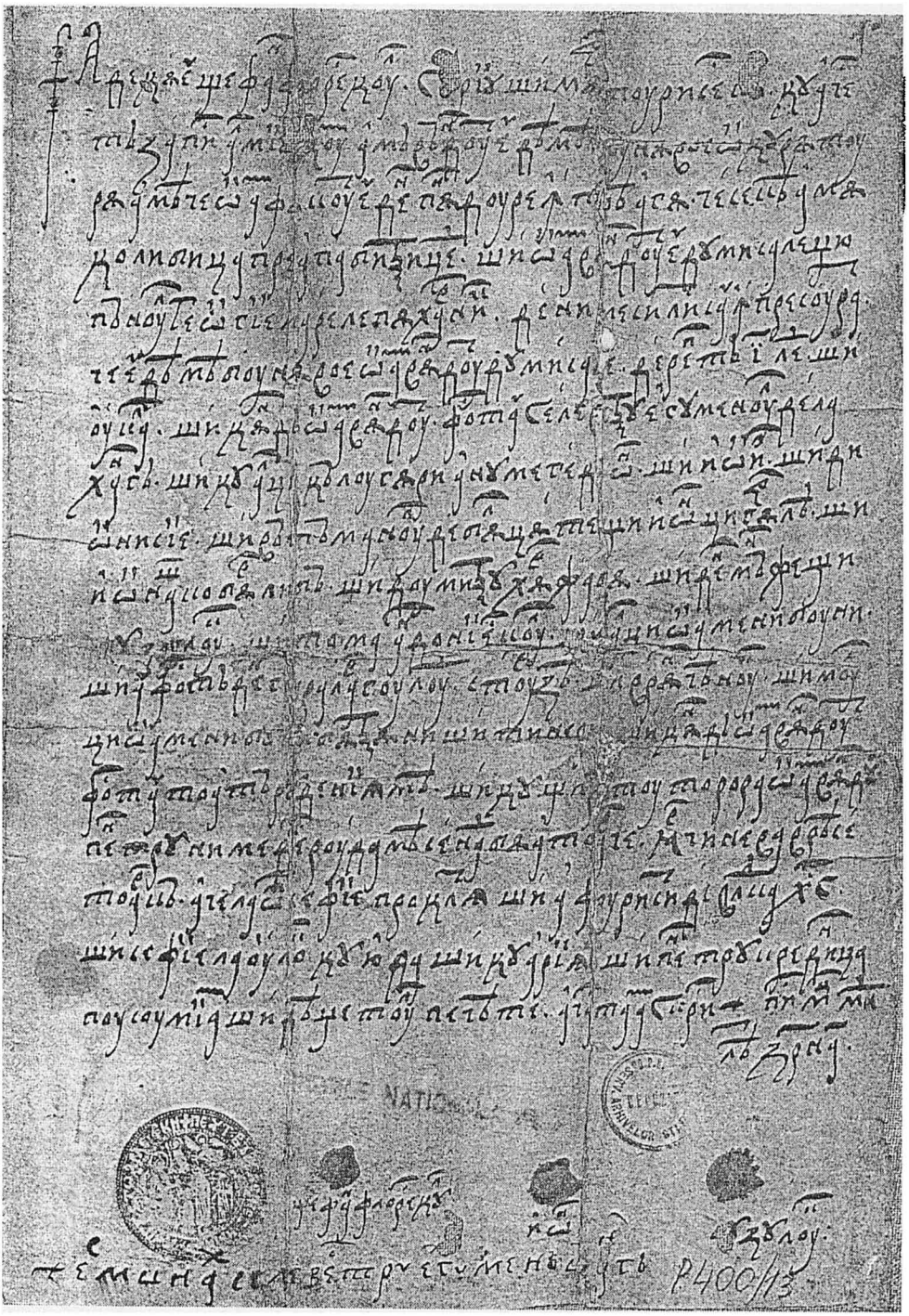

Doc. nr. 85

www.dacoromanica.ro

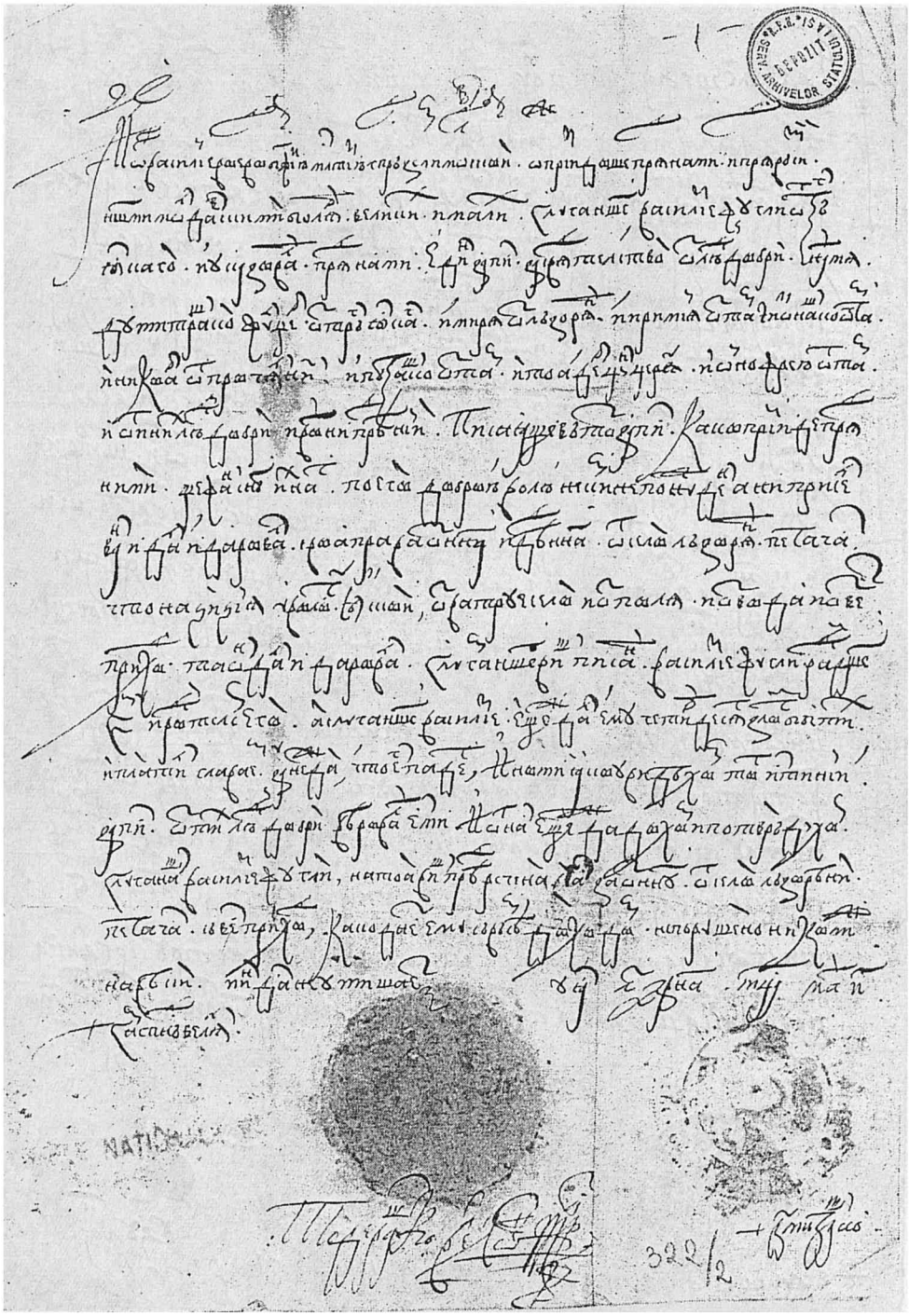

Doc. nr. 90

www.dacoromanica.ro

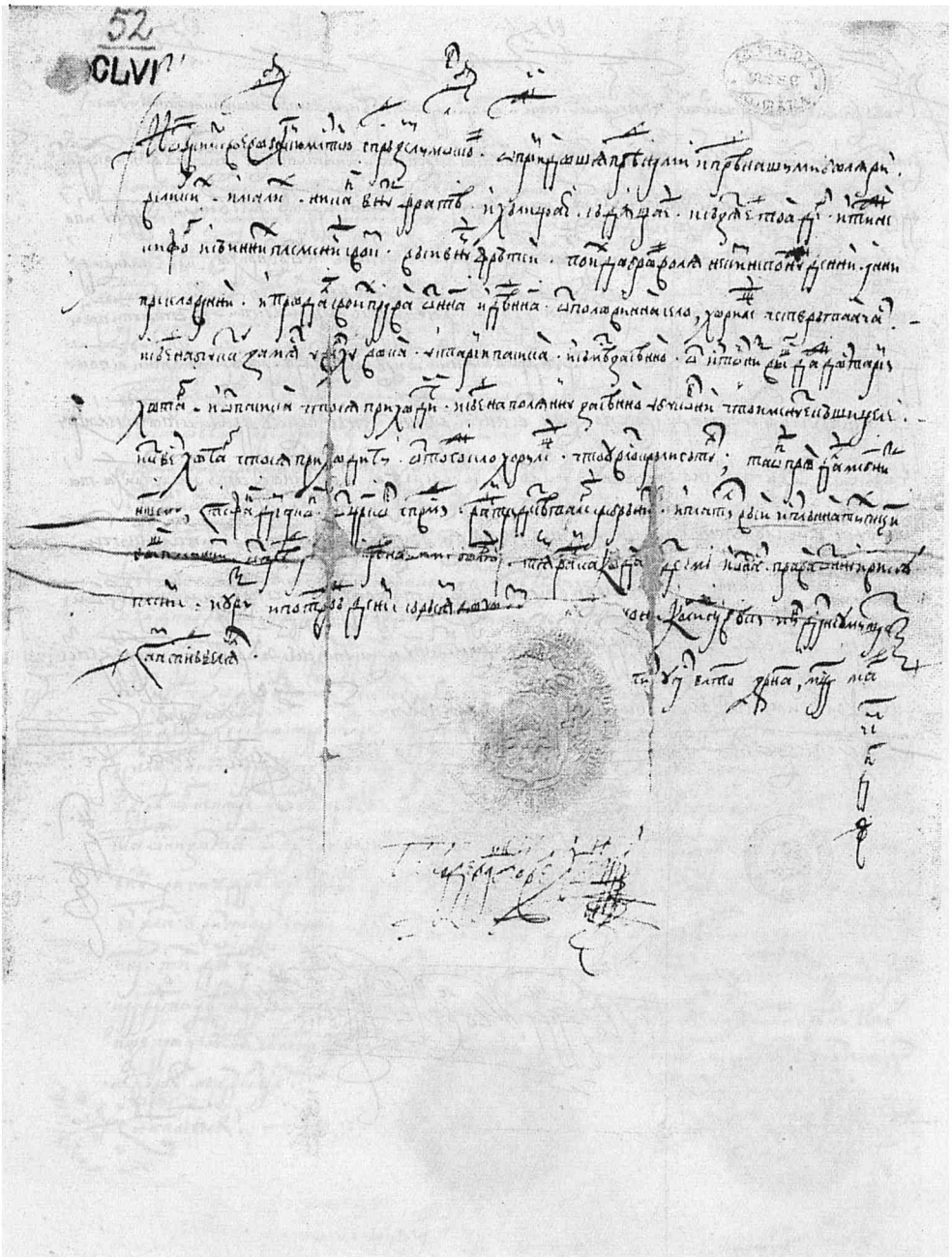

Doc. nr. 95

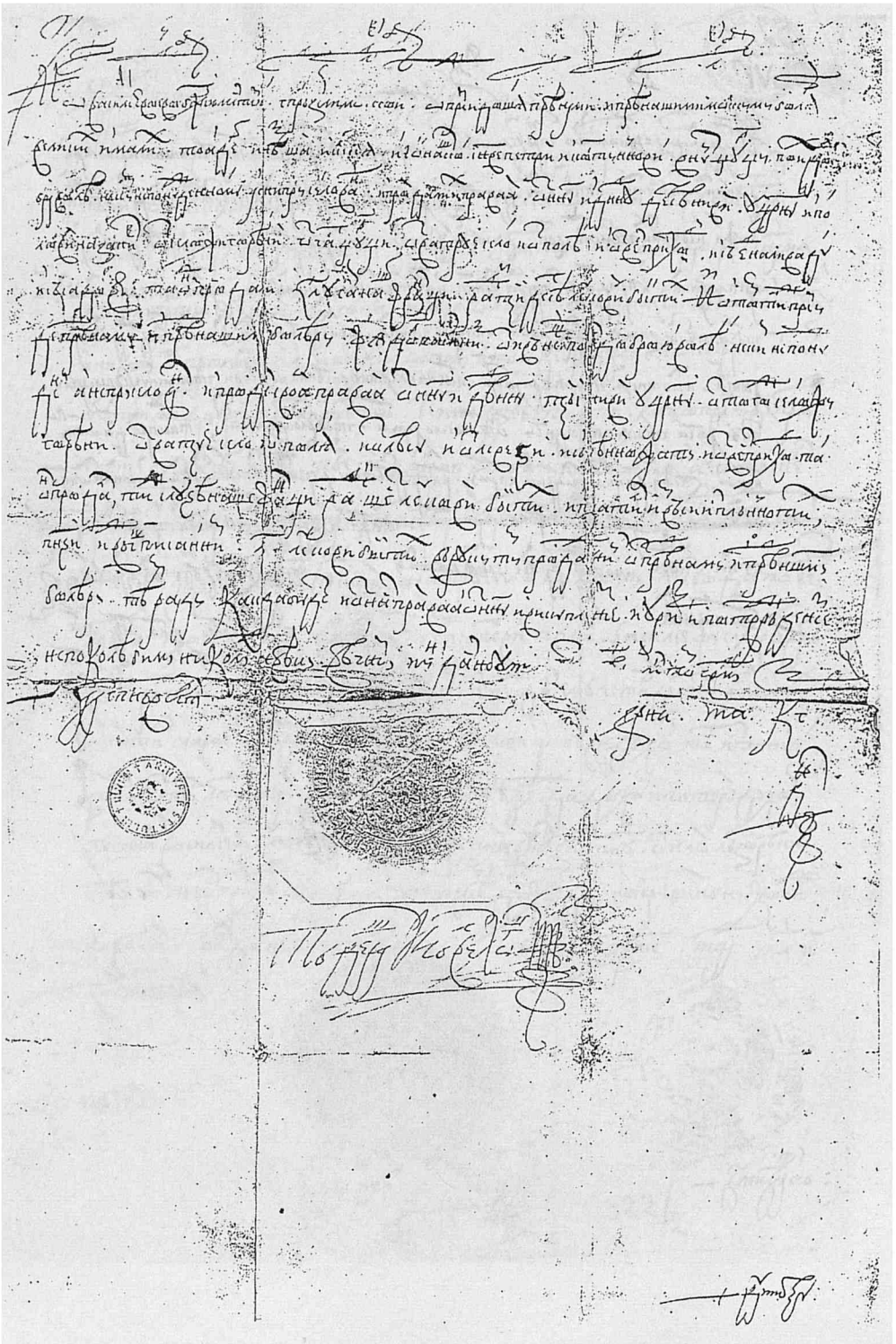

Doc. nr. 97

www.dacoromanica.ro

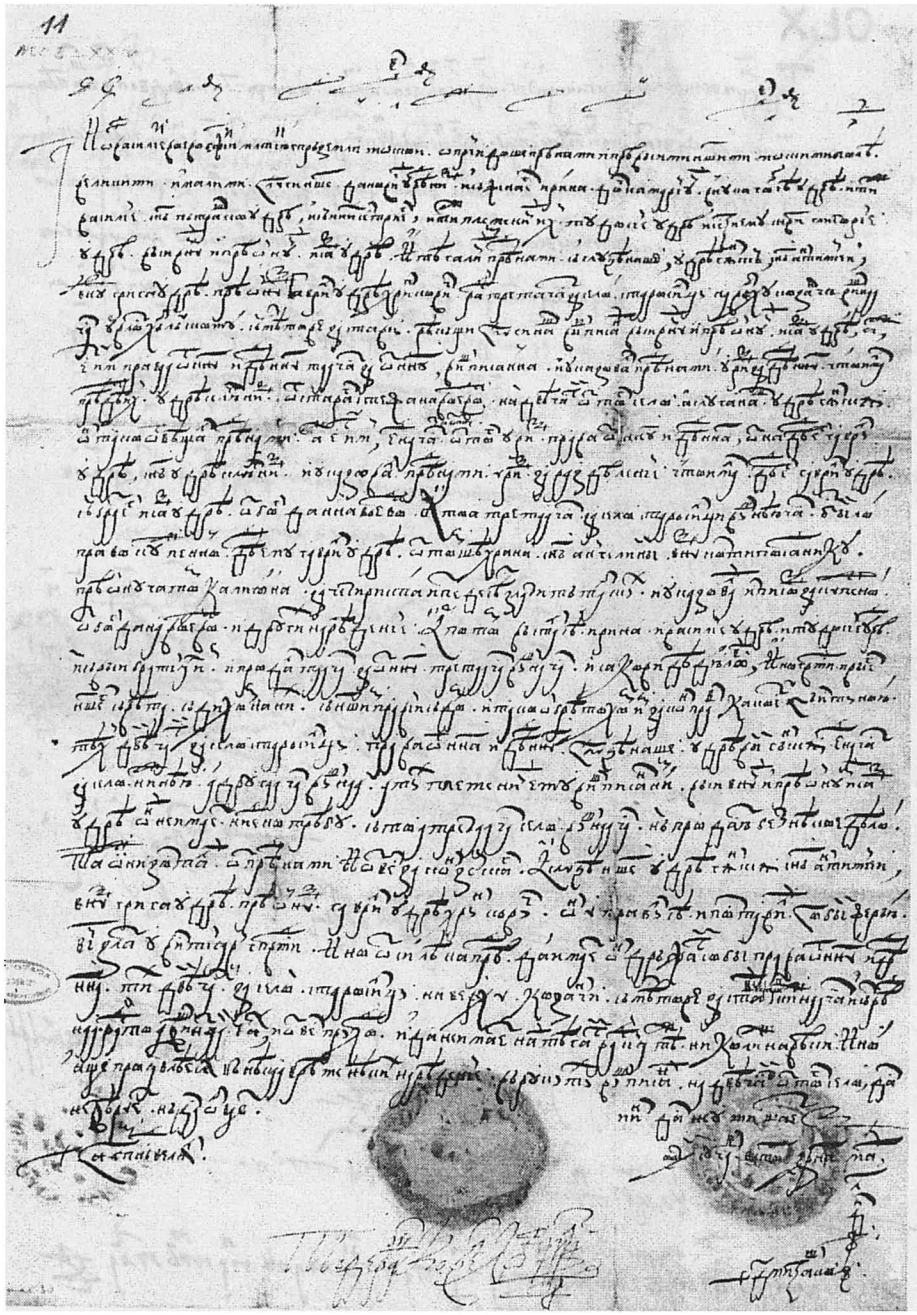

Doc. nr. 100

www.dacoromanica.ro

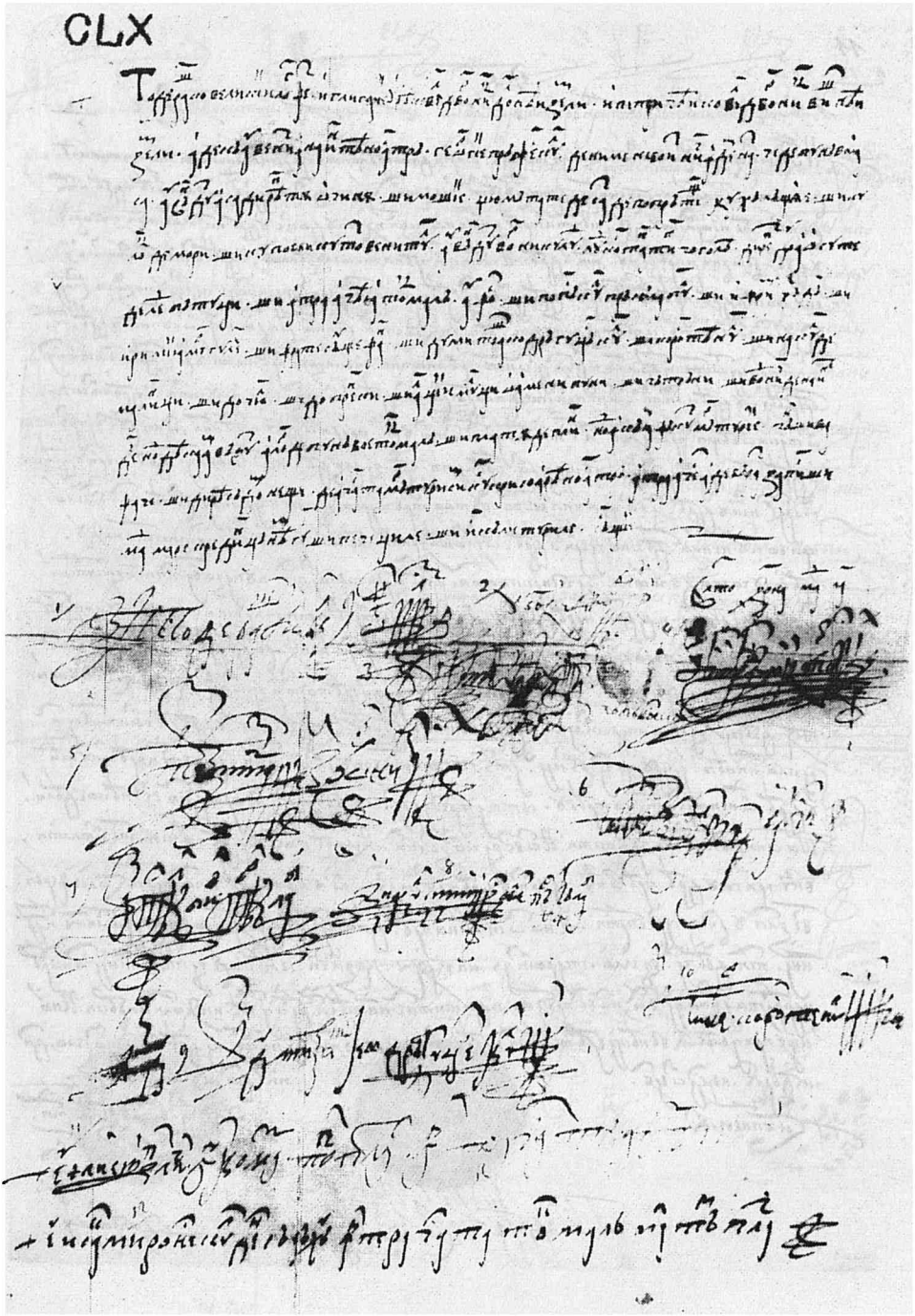

Doc. nr. 102

www.dacoromanica.ro

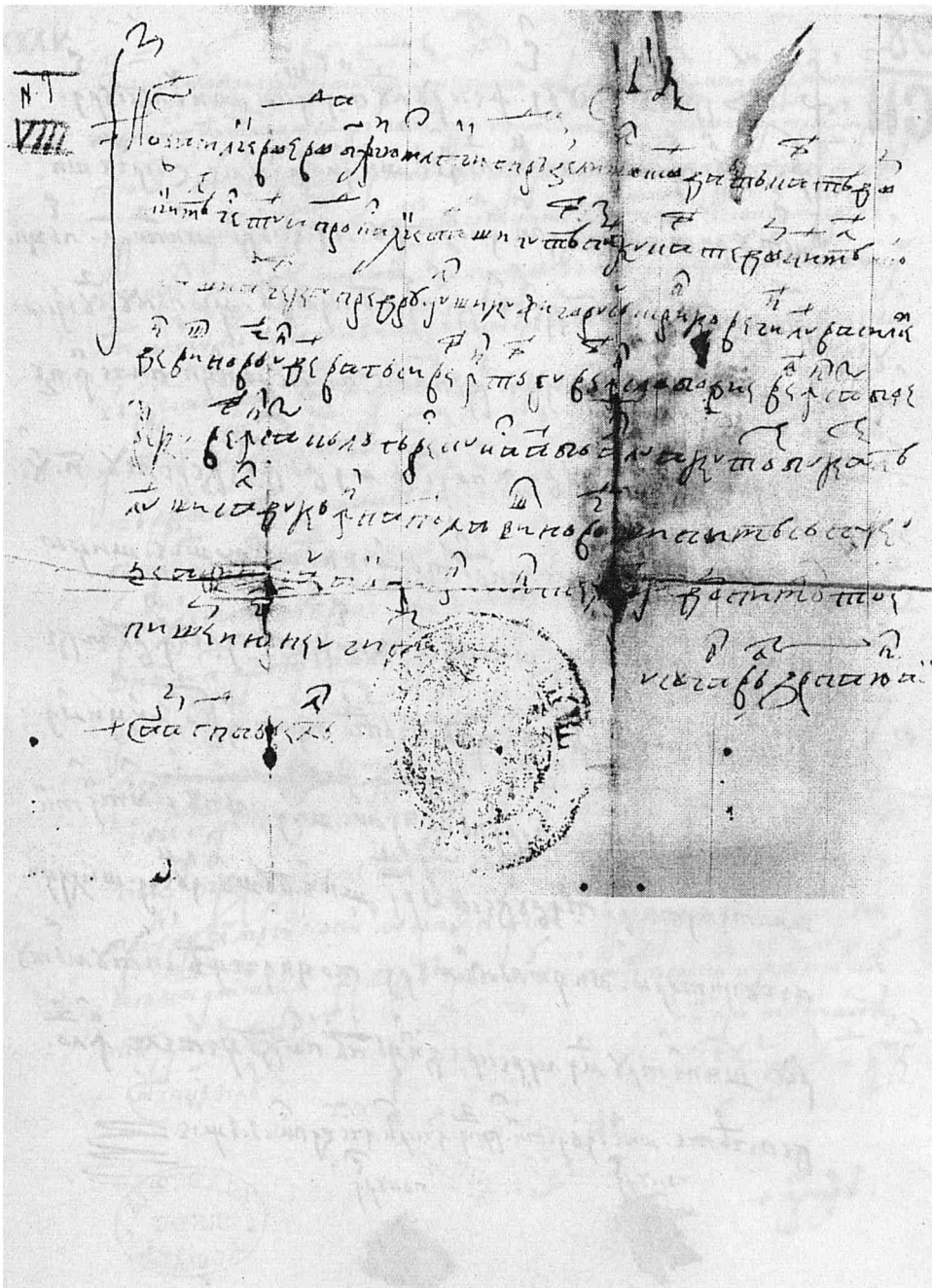

Doc. nr. 108

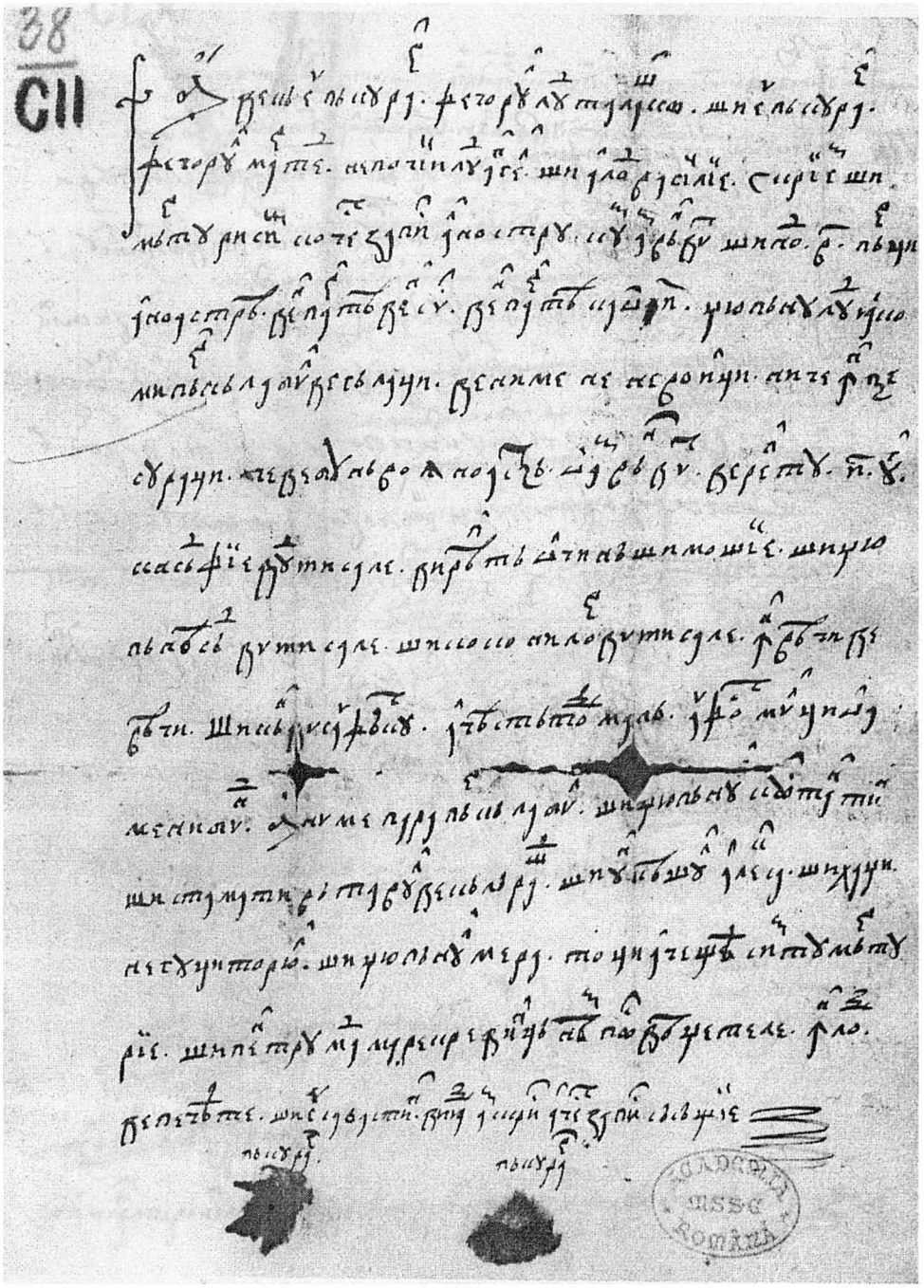

Doc. nr. 118

www.dacoromanica.ro

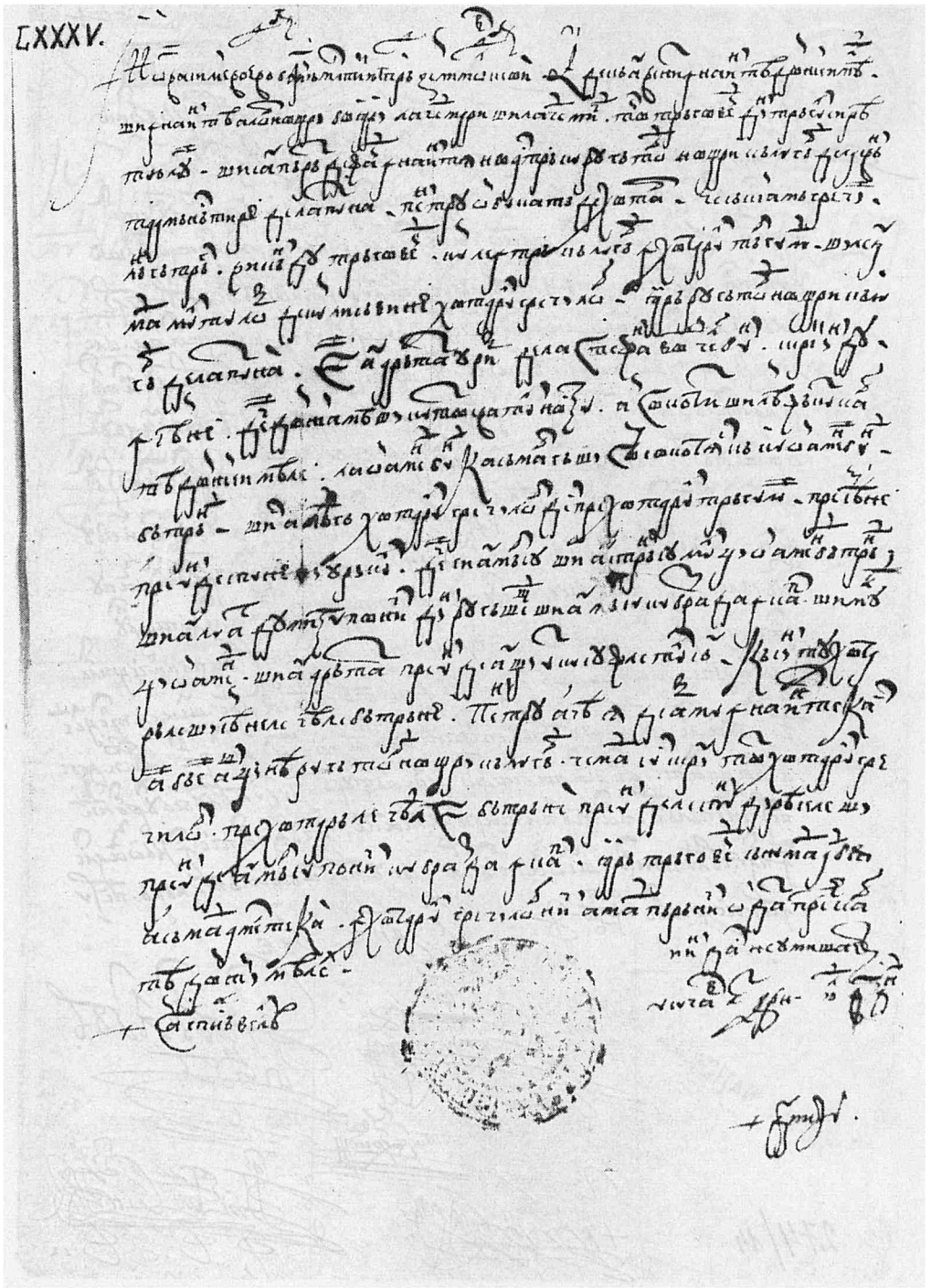

Doc. nr. 122

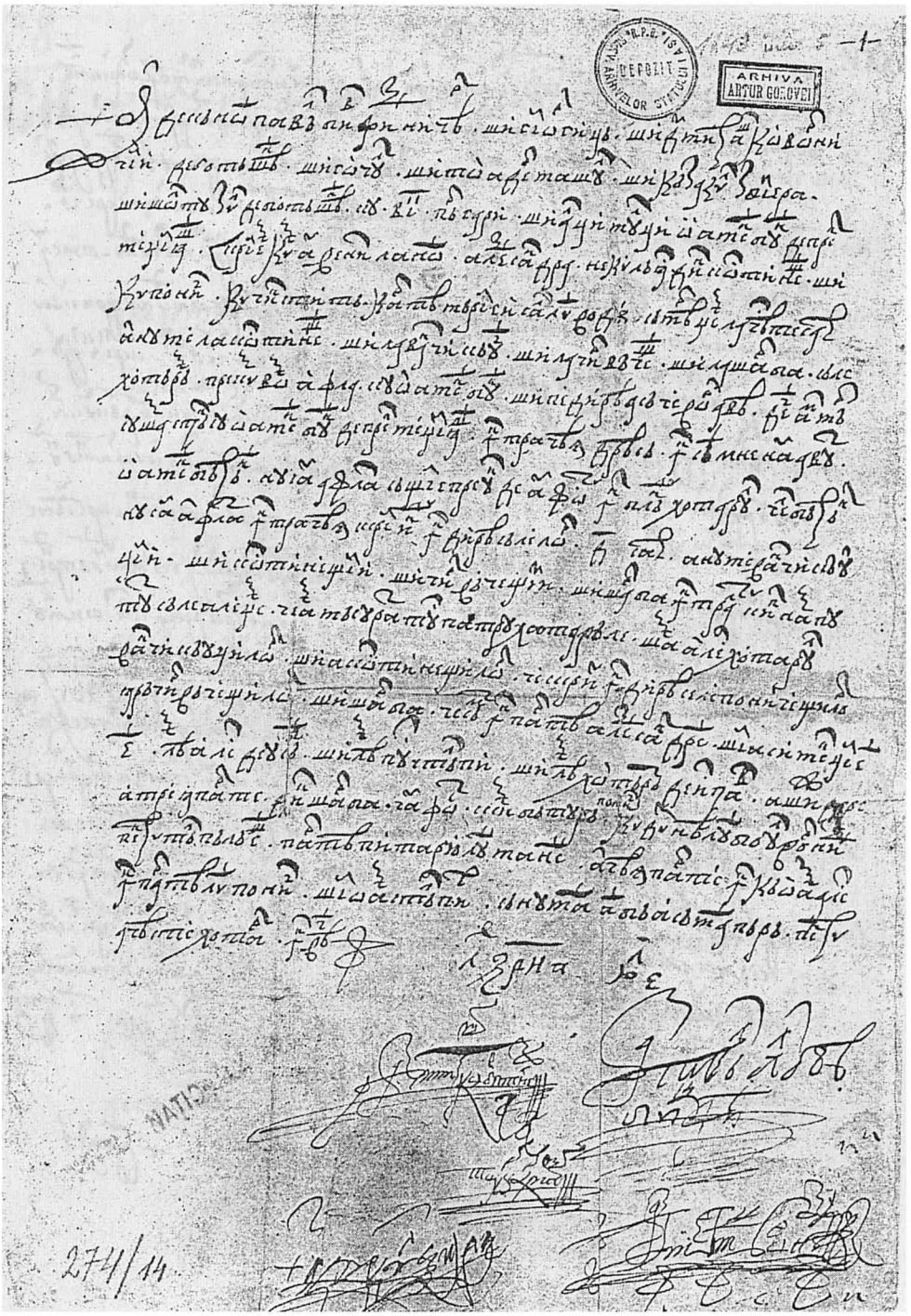

Doc. nr. 126

www.dacoromanica.ro

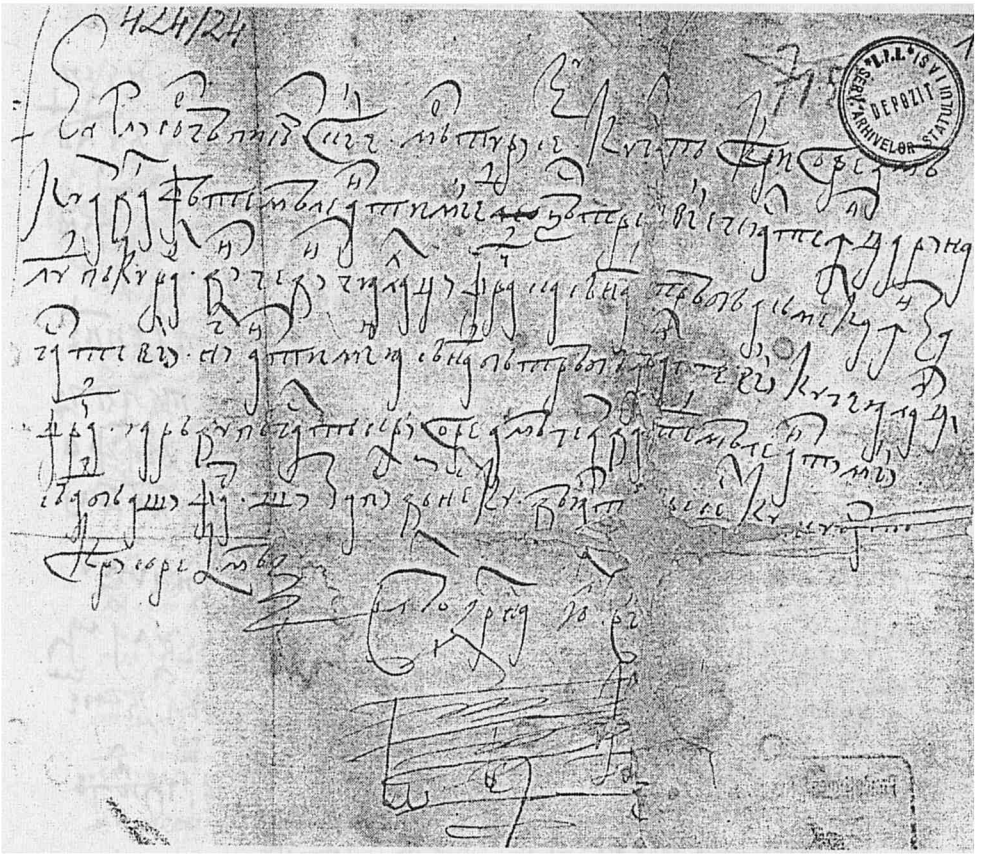

Doc. nr. 129

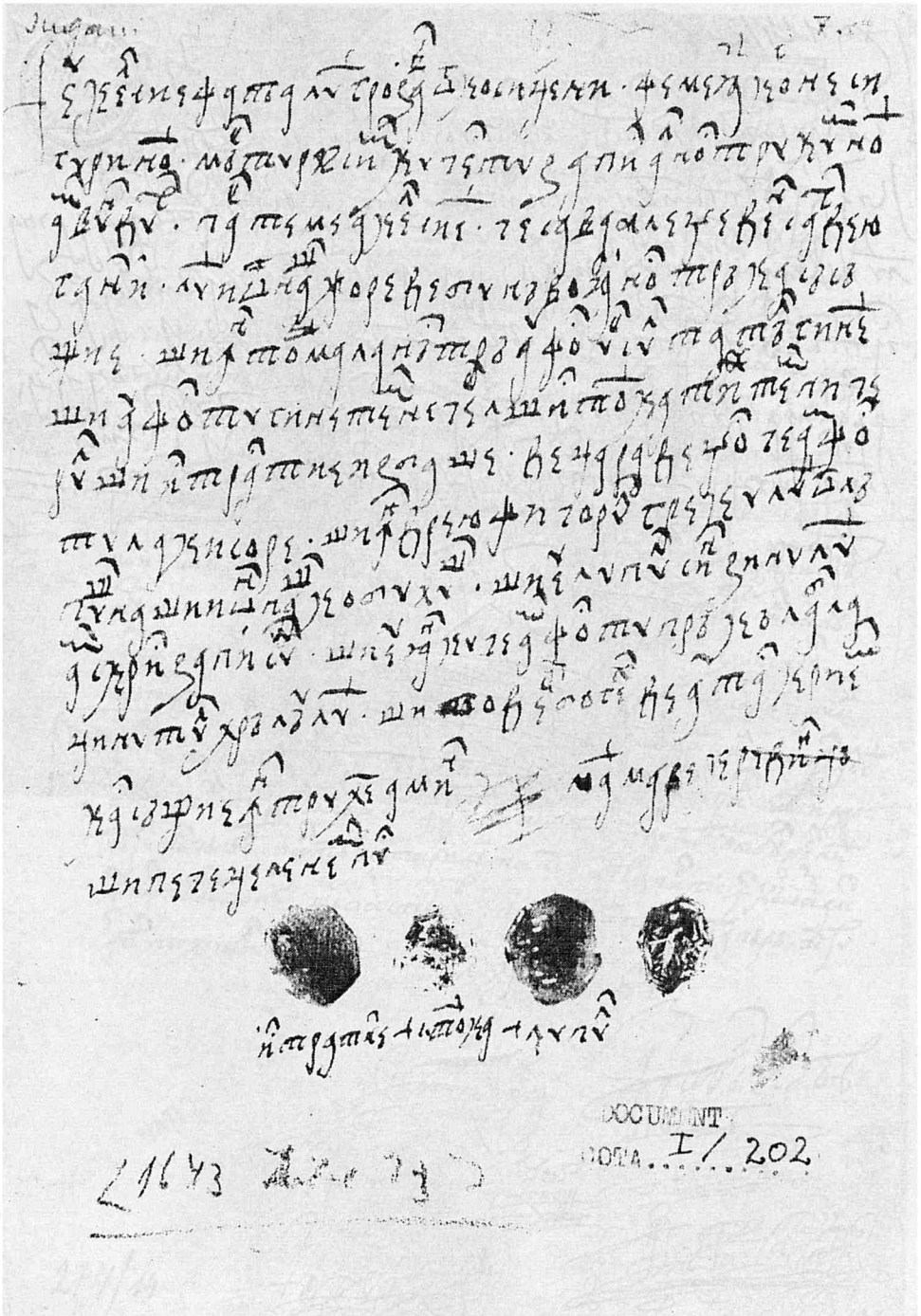

Doc. nr. 137

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE
COTA... I. 189...

www.dacoromanica.ro

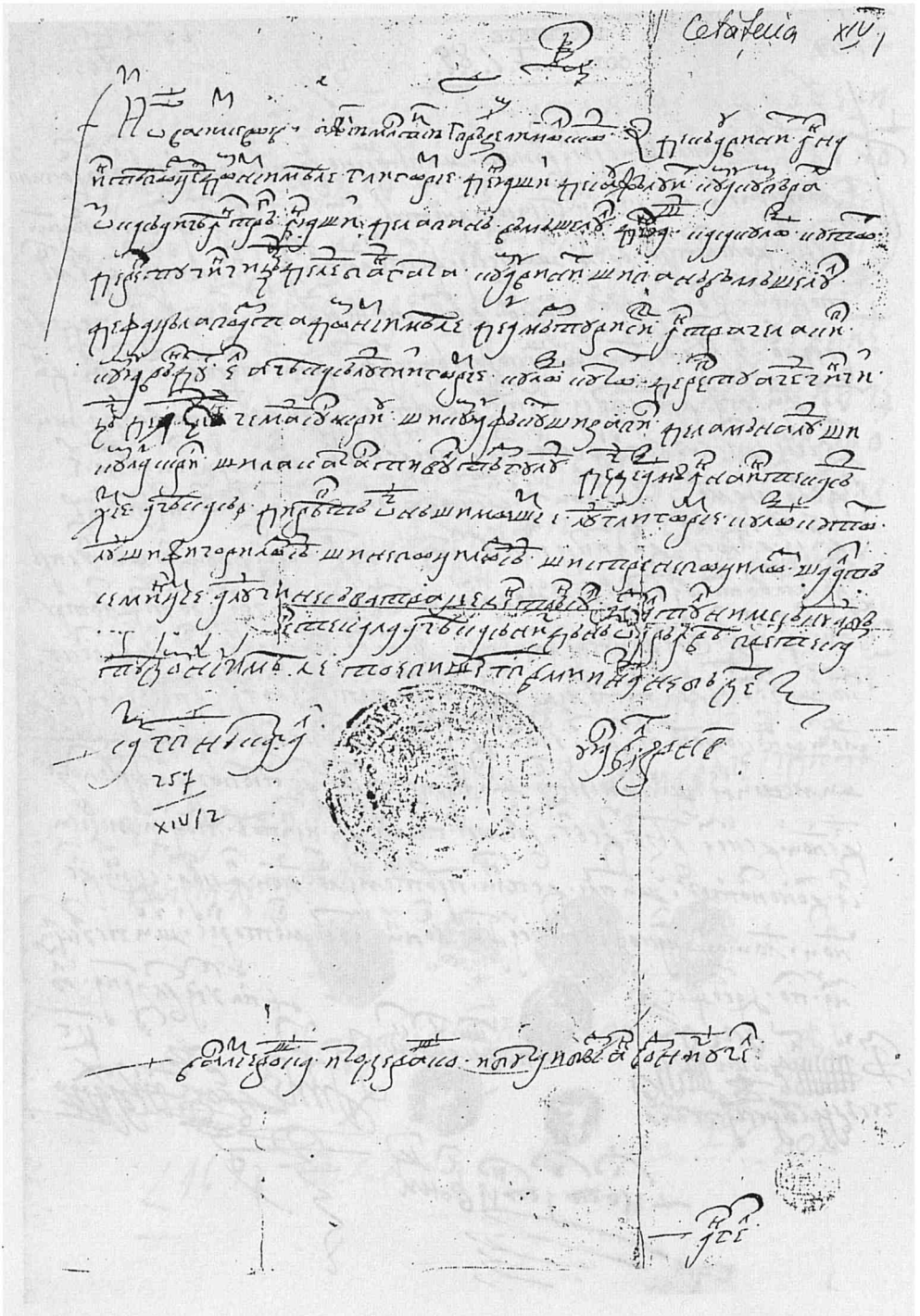

Doc. nr. 152

Doc. nr. 168

www.dacoromanica.ro

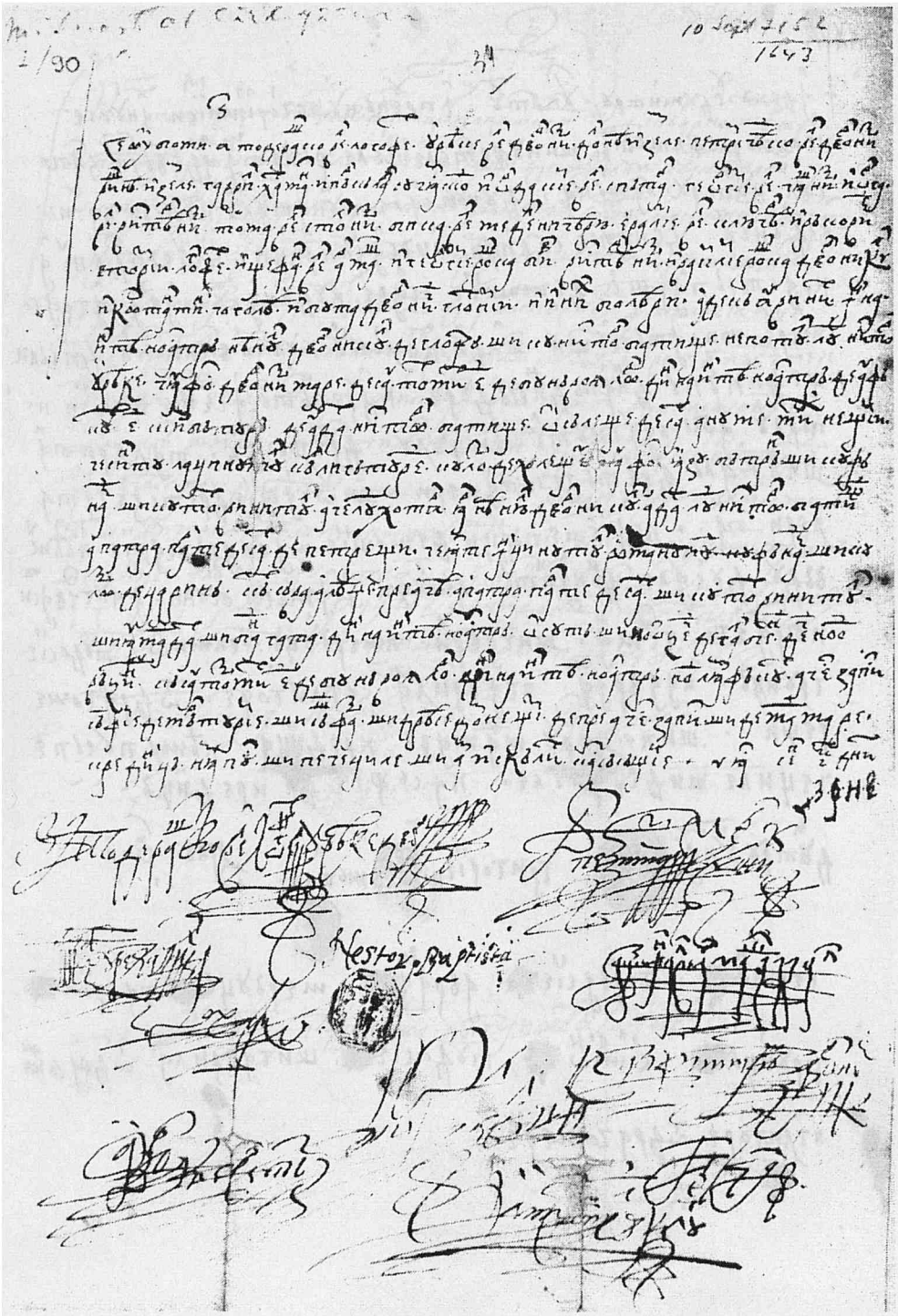

Doc. nr. 171

www.dacoromanica.ro

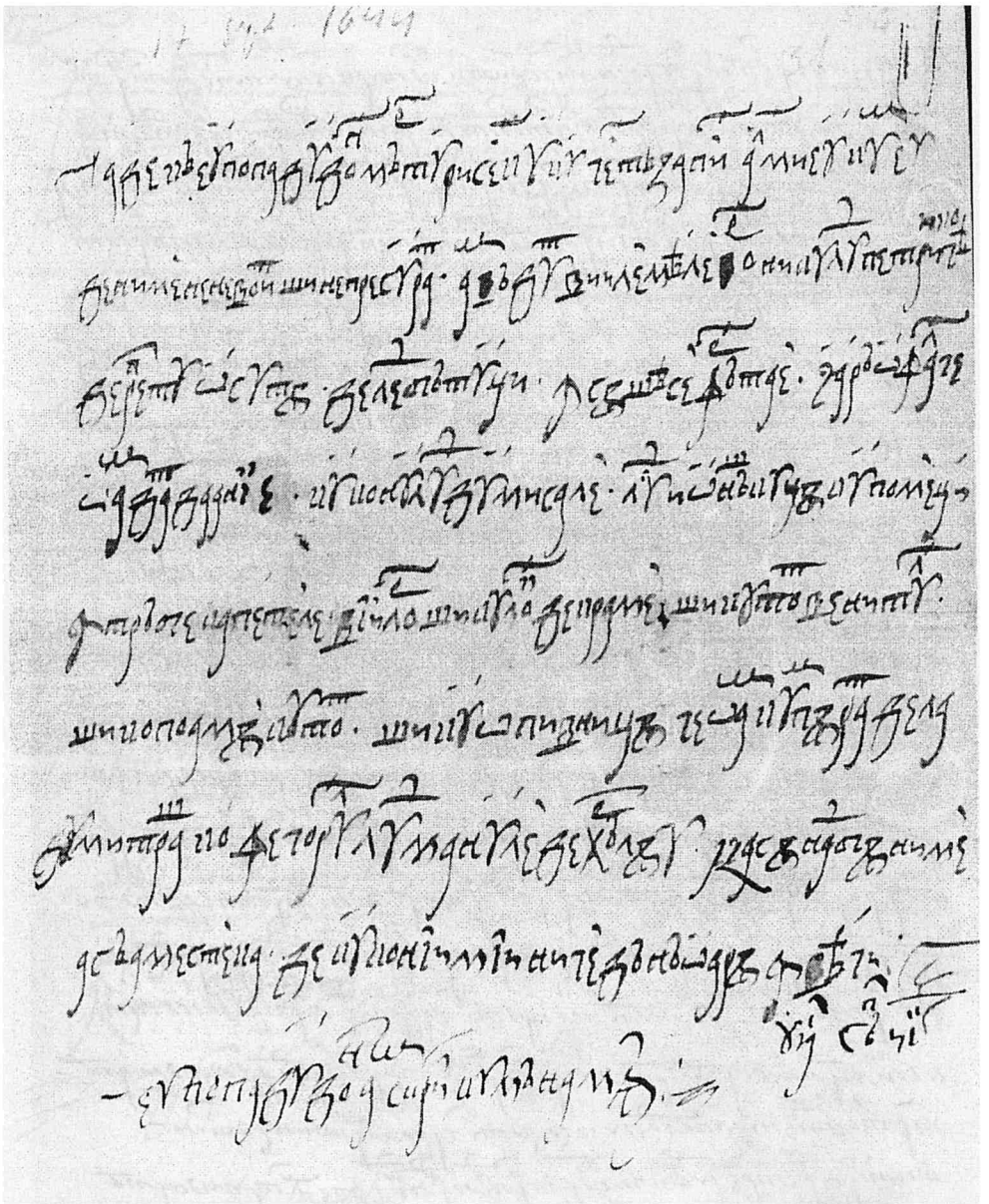

Doc. nr. 174

www.dacoromanica.ro

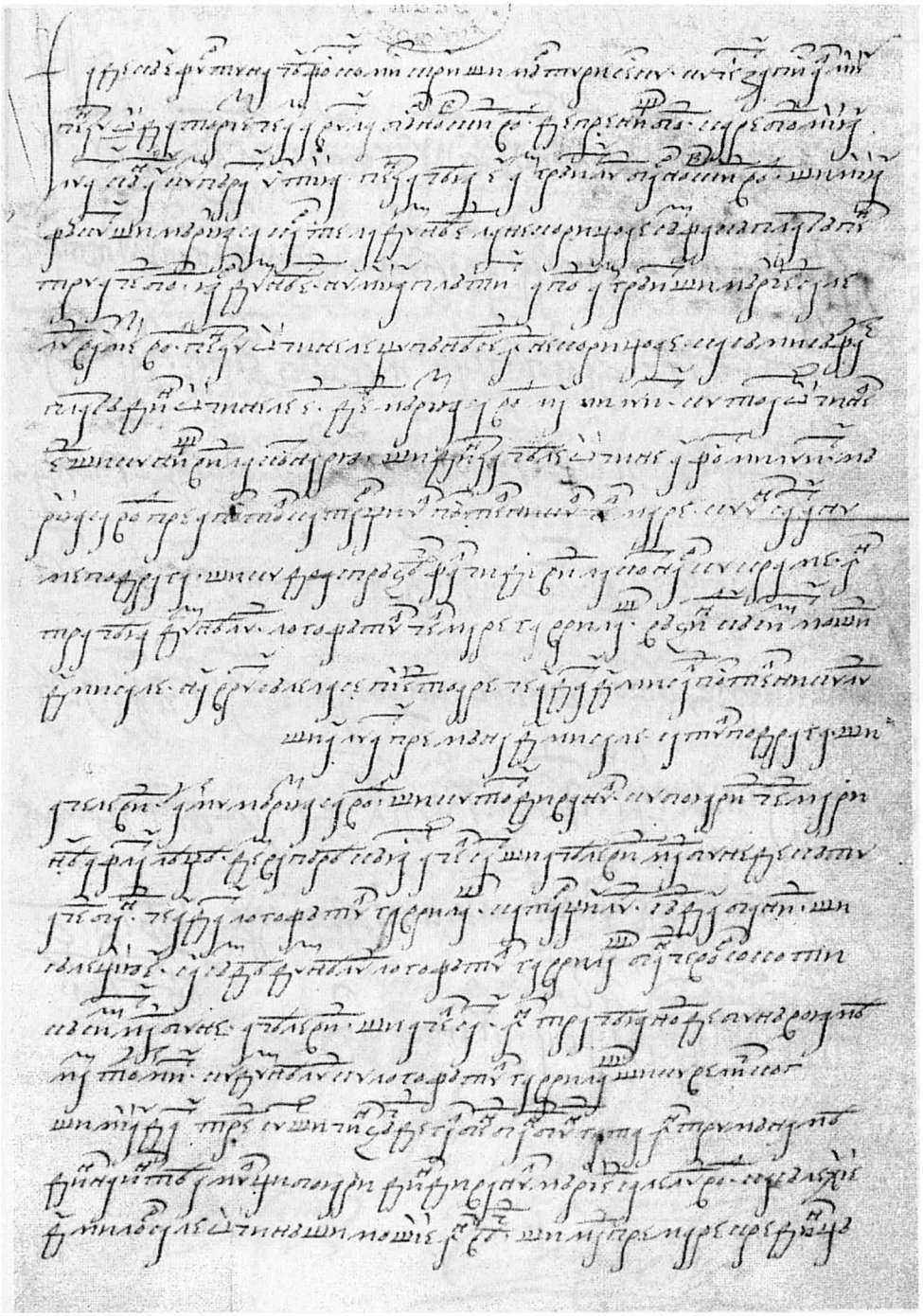

Doc. nr. 181

www.dacoromanica.ro

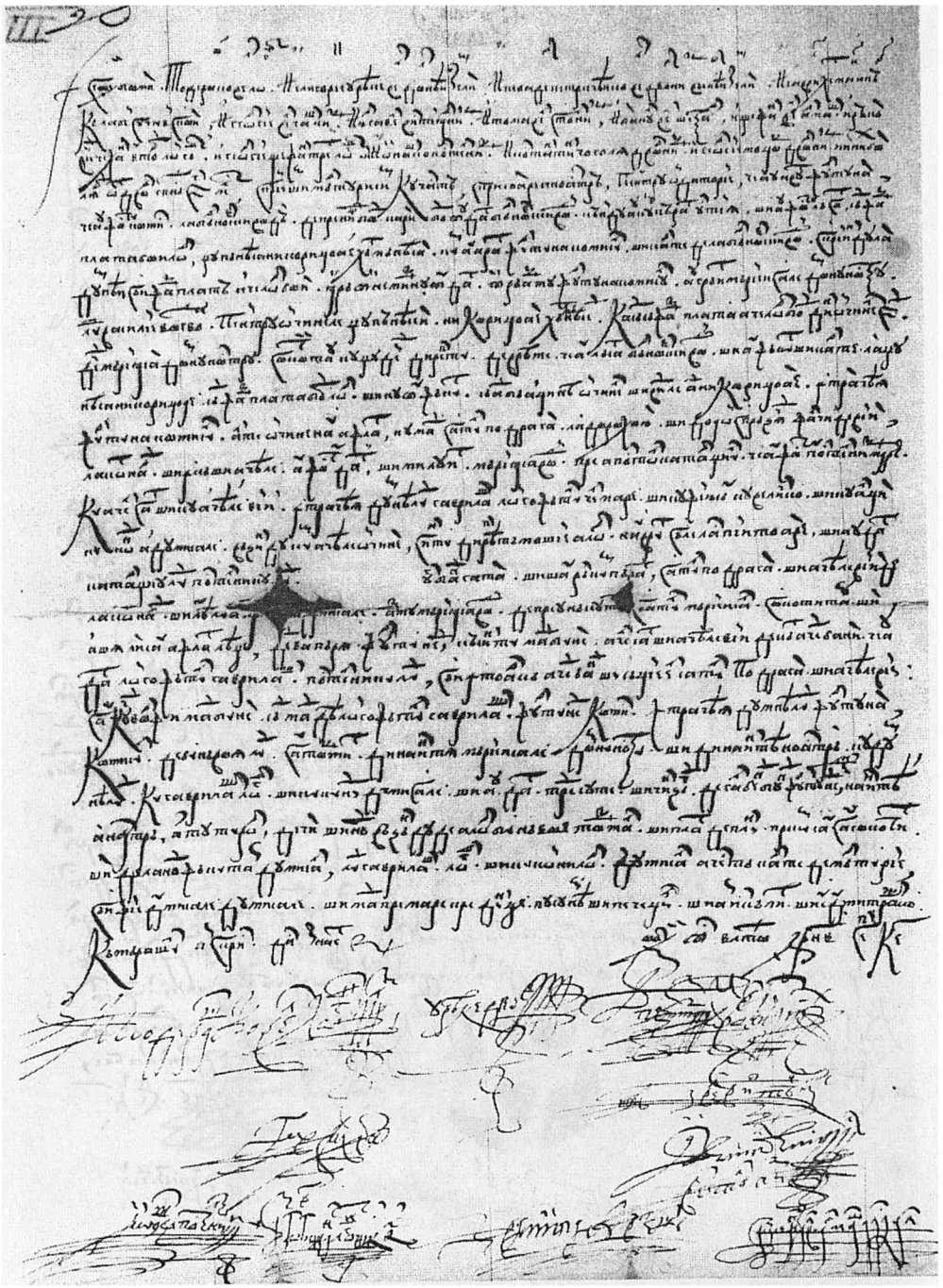

Doc. nr. 182

www.dacoromanica.ro

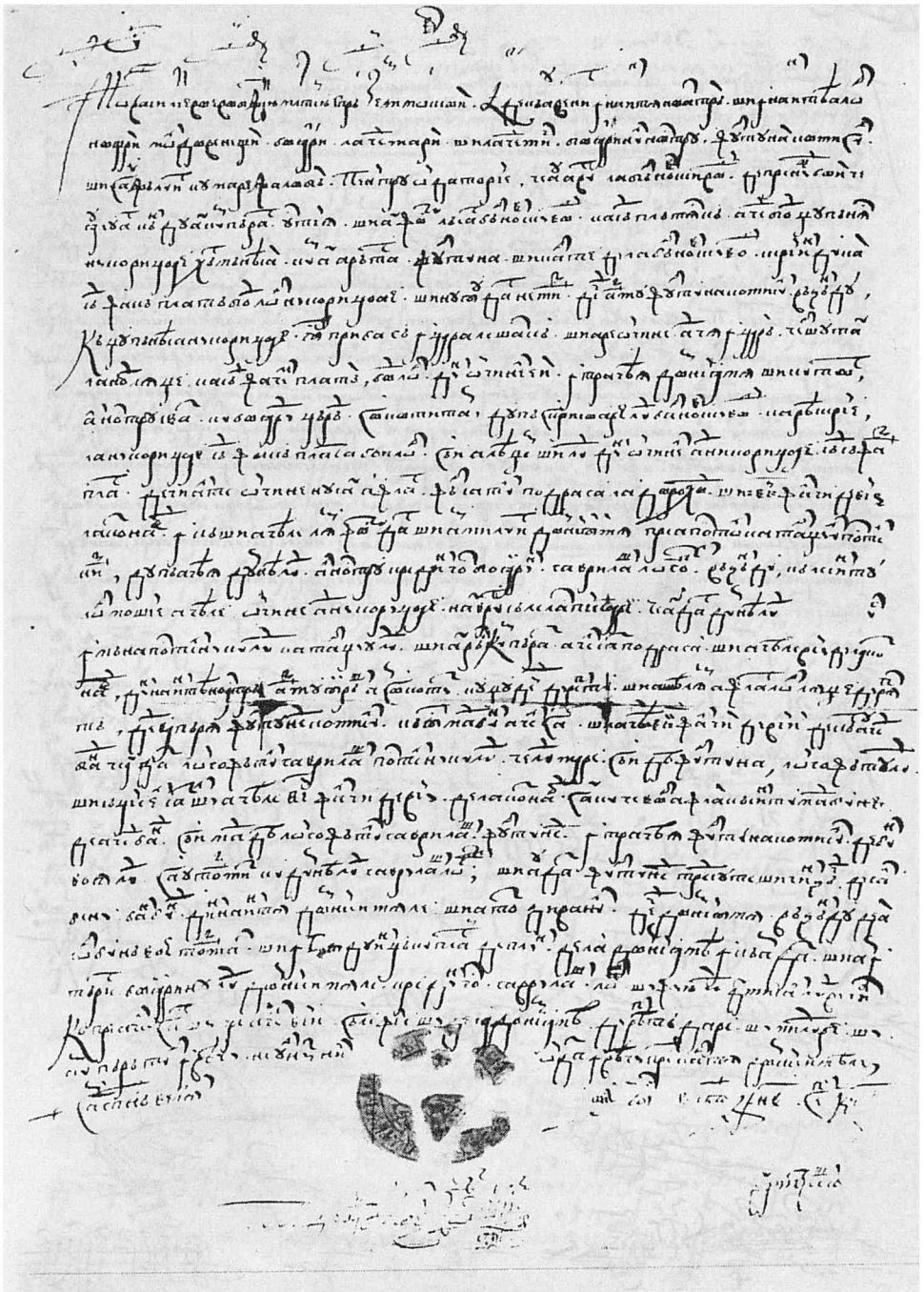

Doc. nr. 183

www.dacoromanica.ro

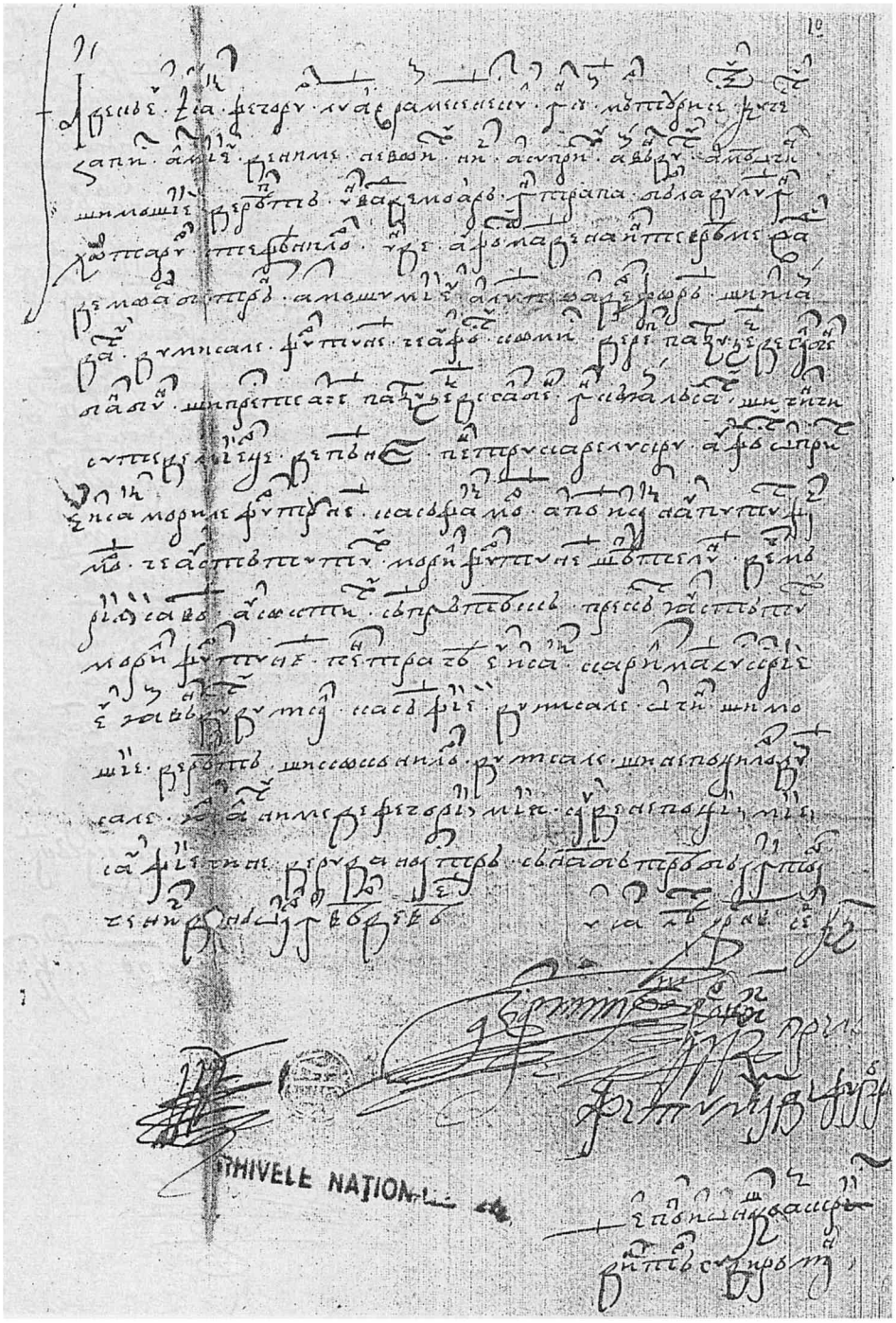

Doc. 185

www.dacoromanica.ro

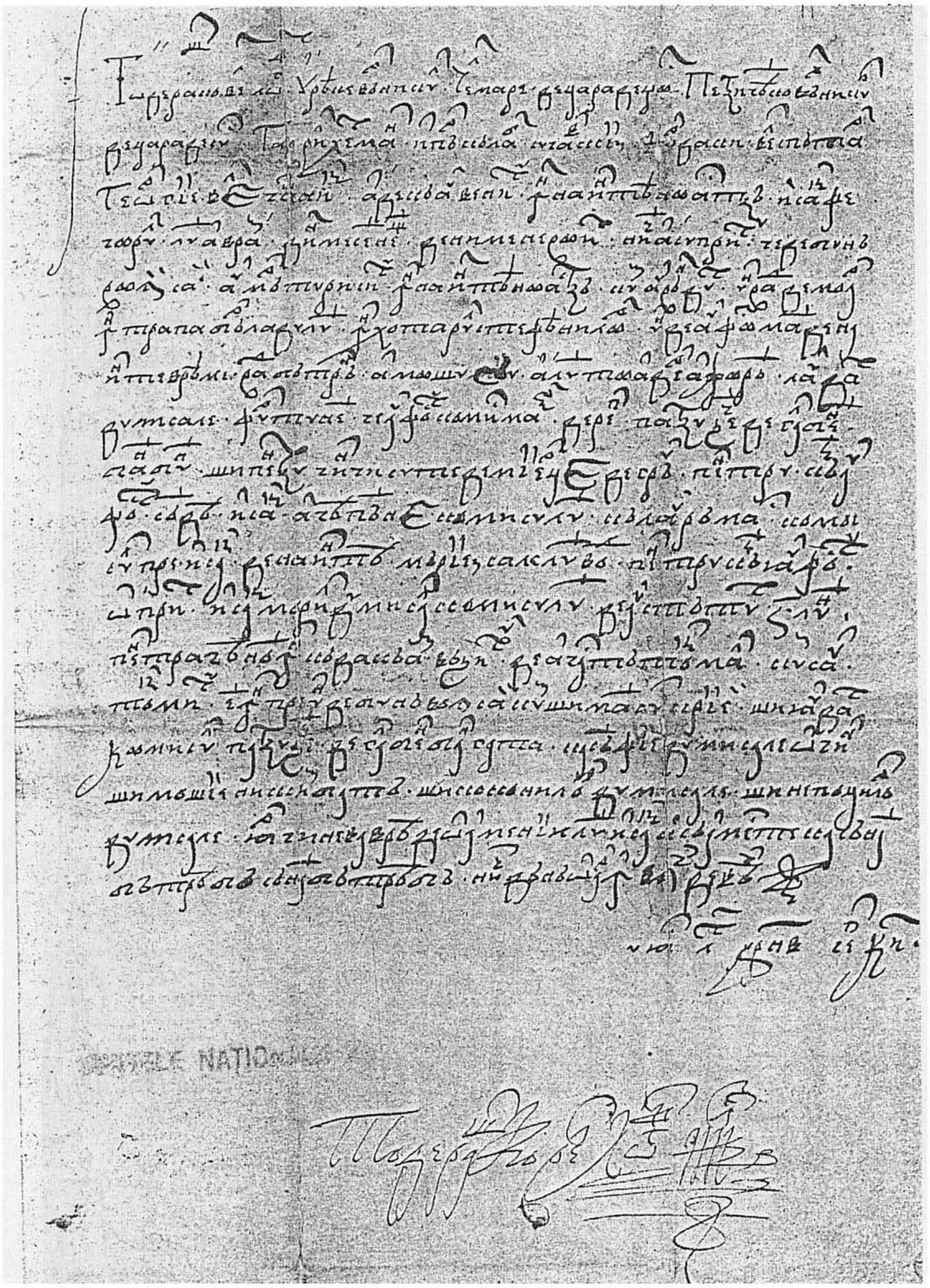

Doc. nr. 187

www.dacoromanica.ro

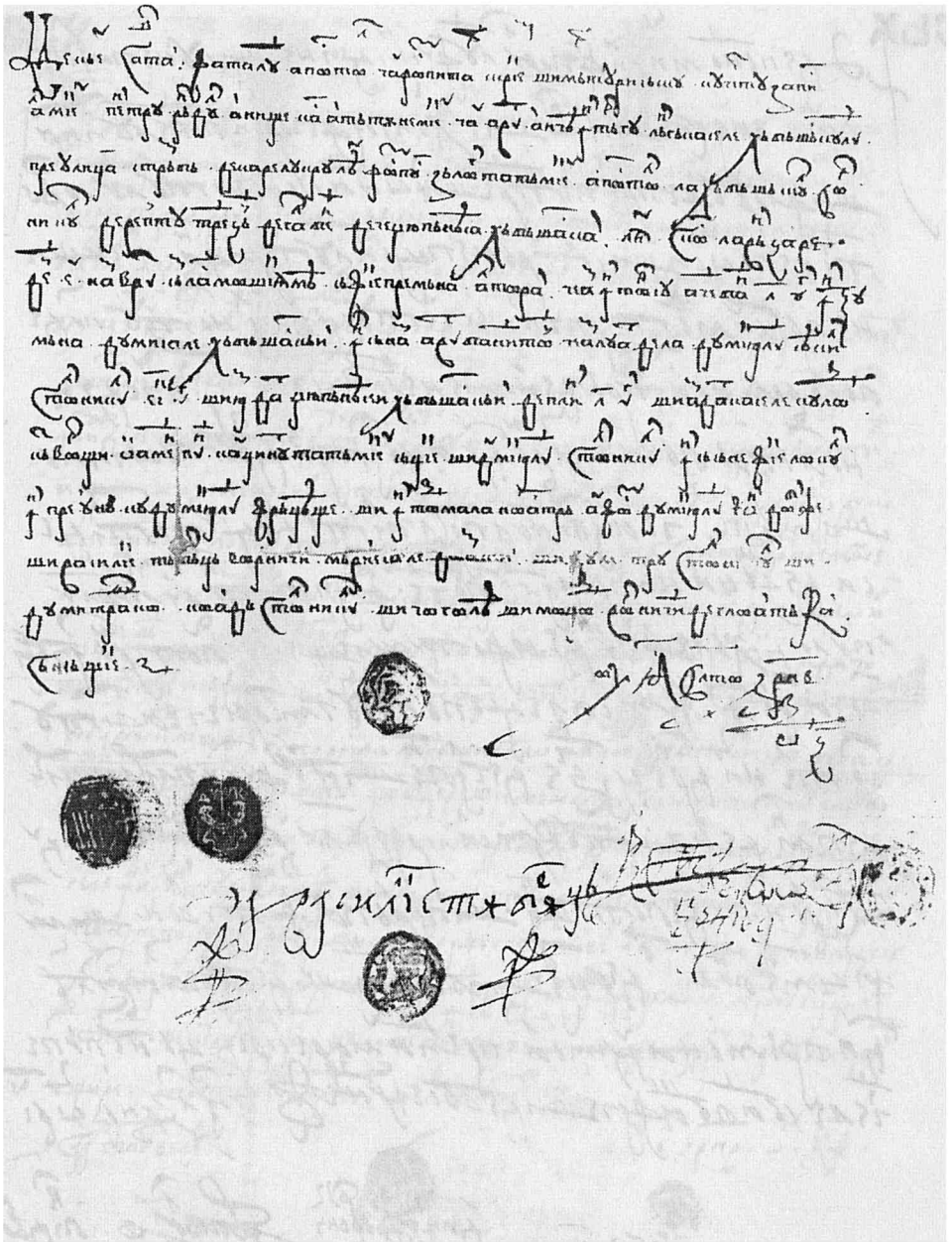

Doc. nr. 192

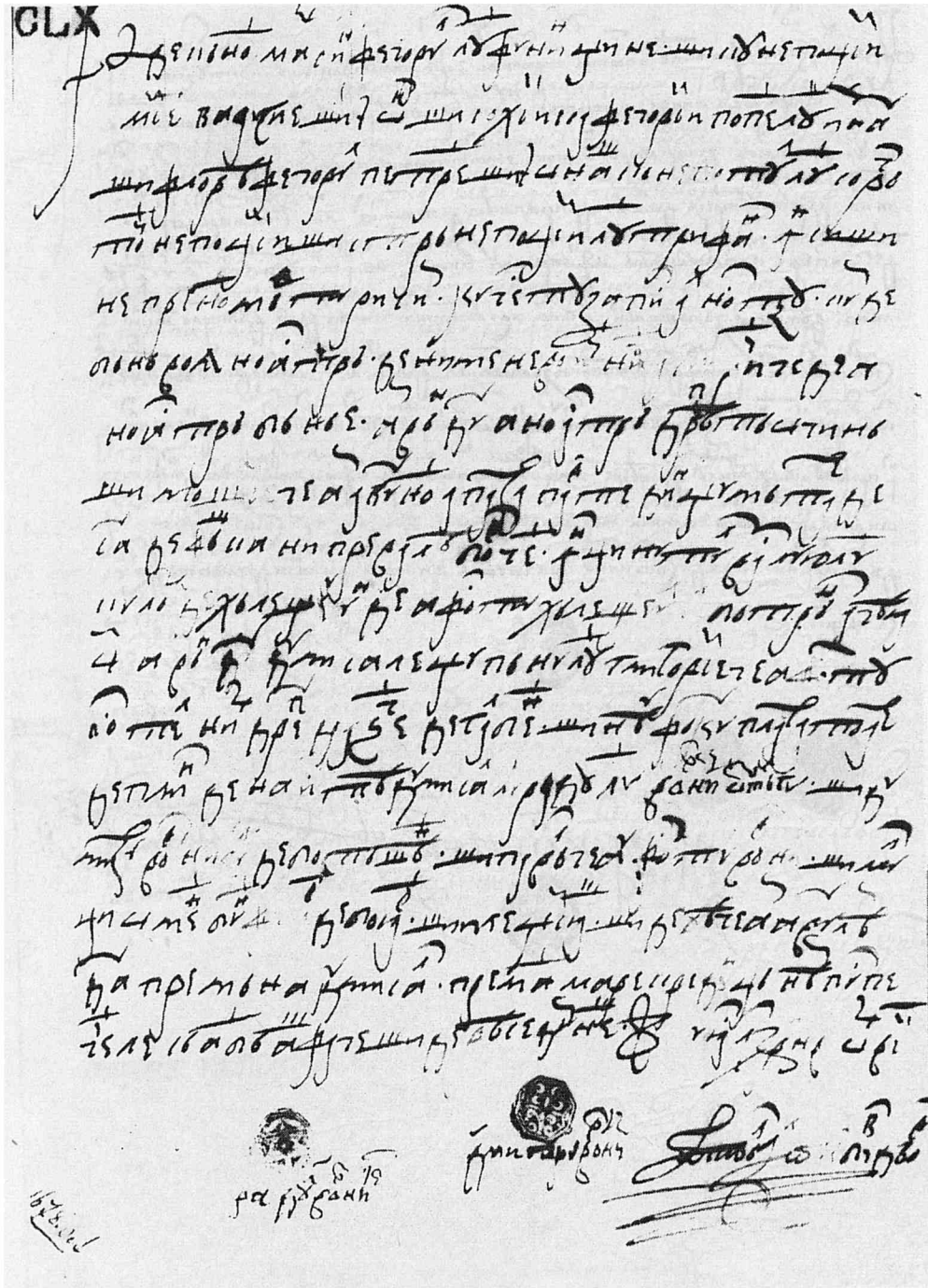

Doc. nr. 200

Doc. nr. 205

www.dacoromanica.ro

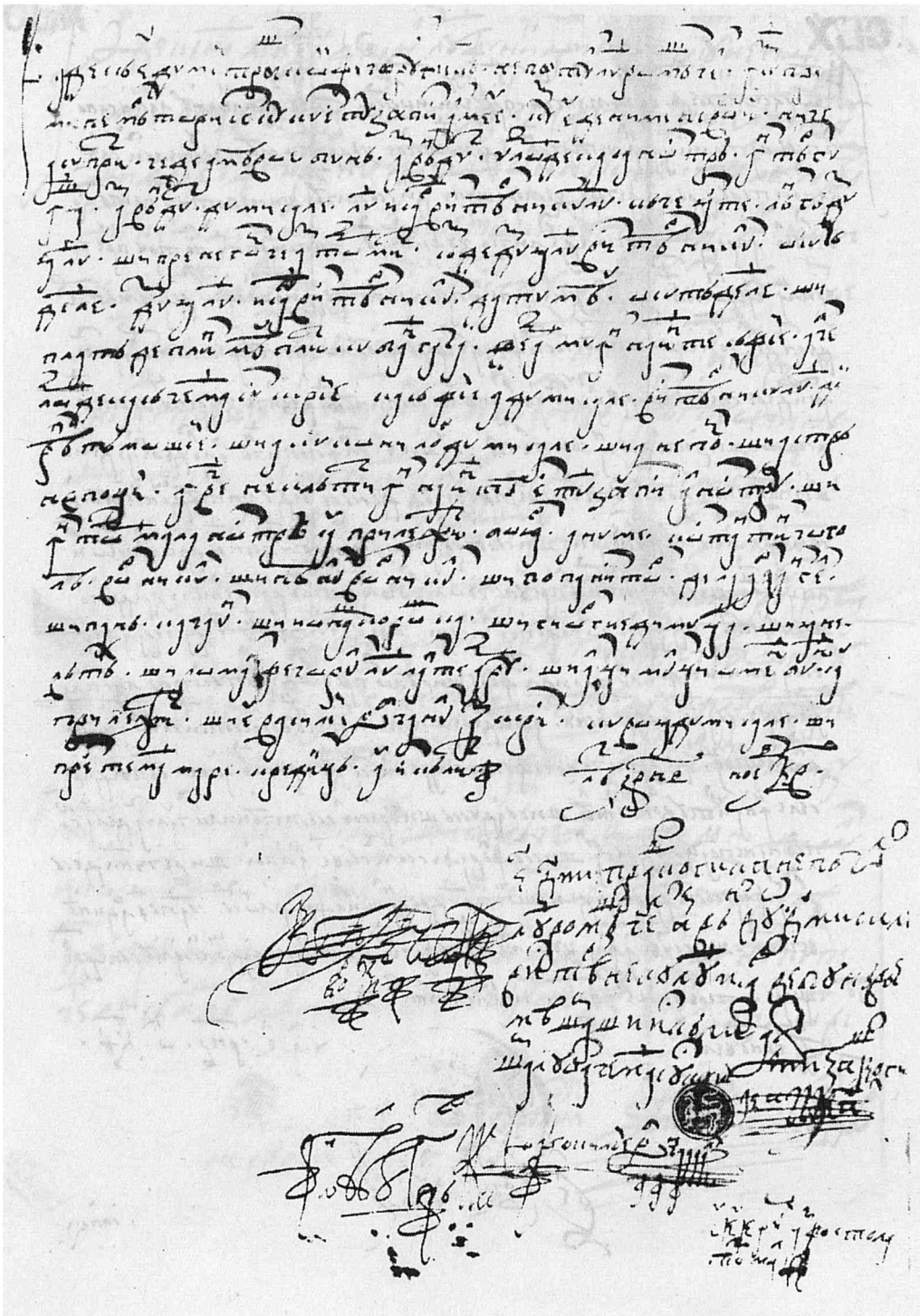

Doc. nr. 209

www.dacoromanica.ro

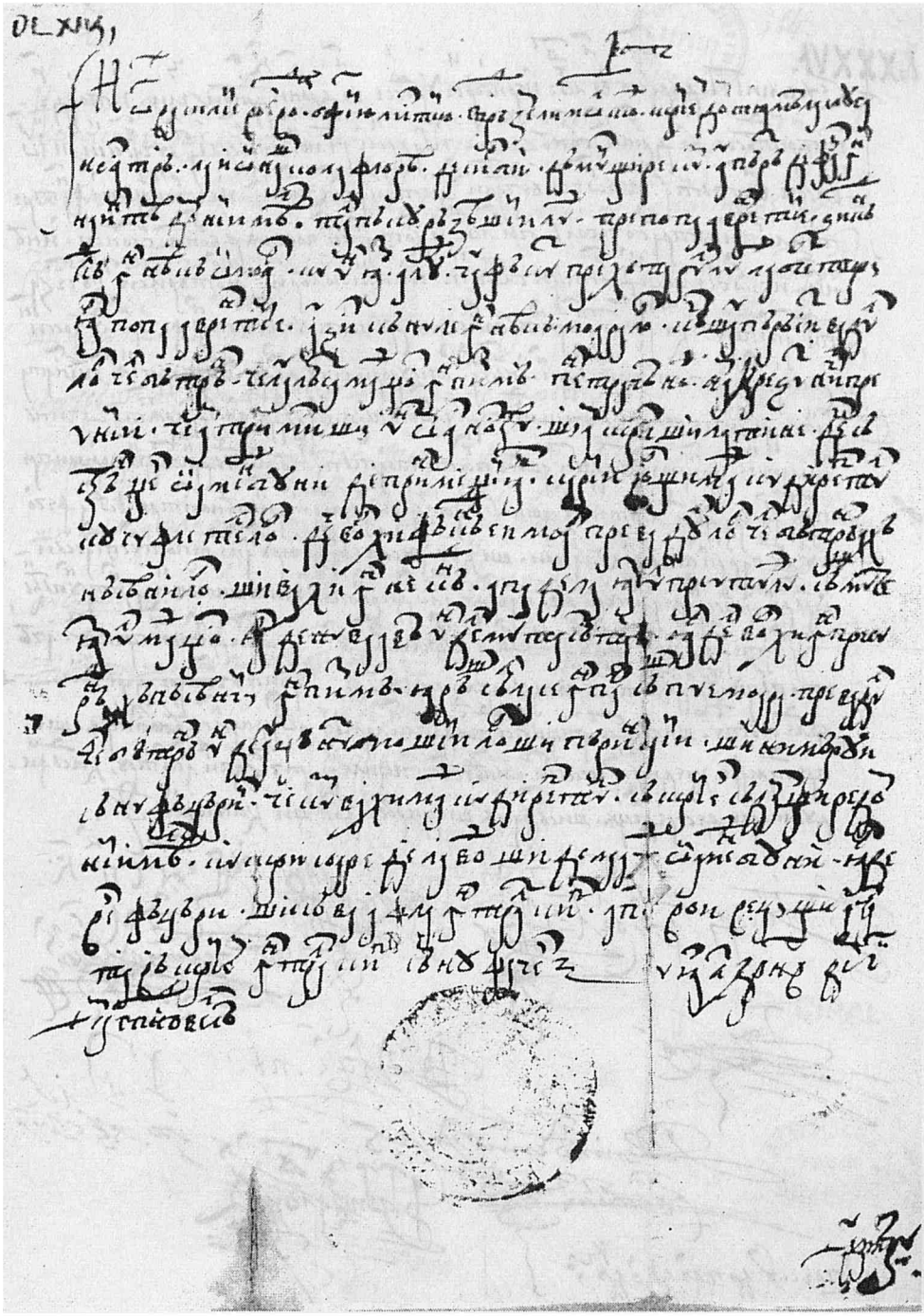

Doc. nr. 214

www.dacoromanica.ro

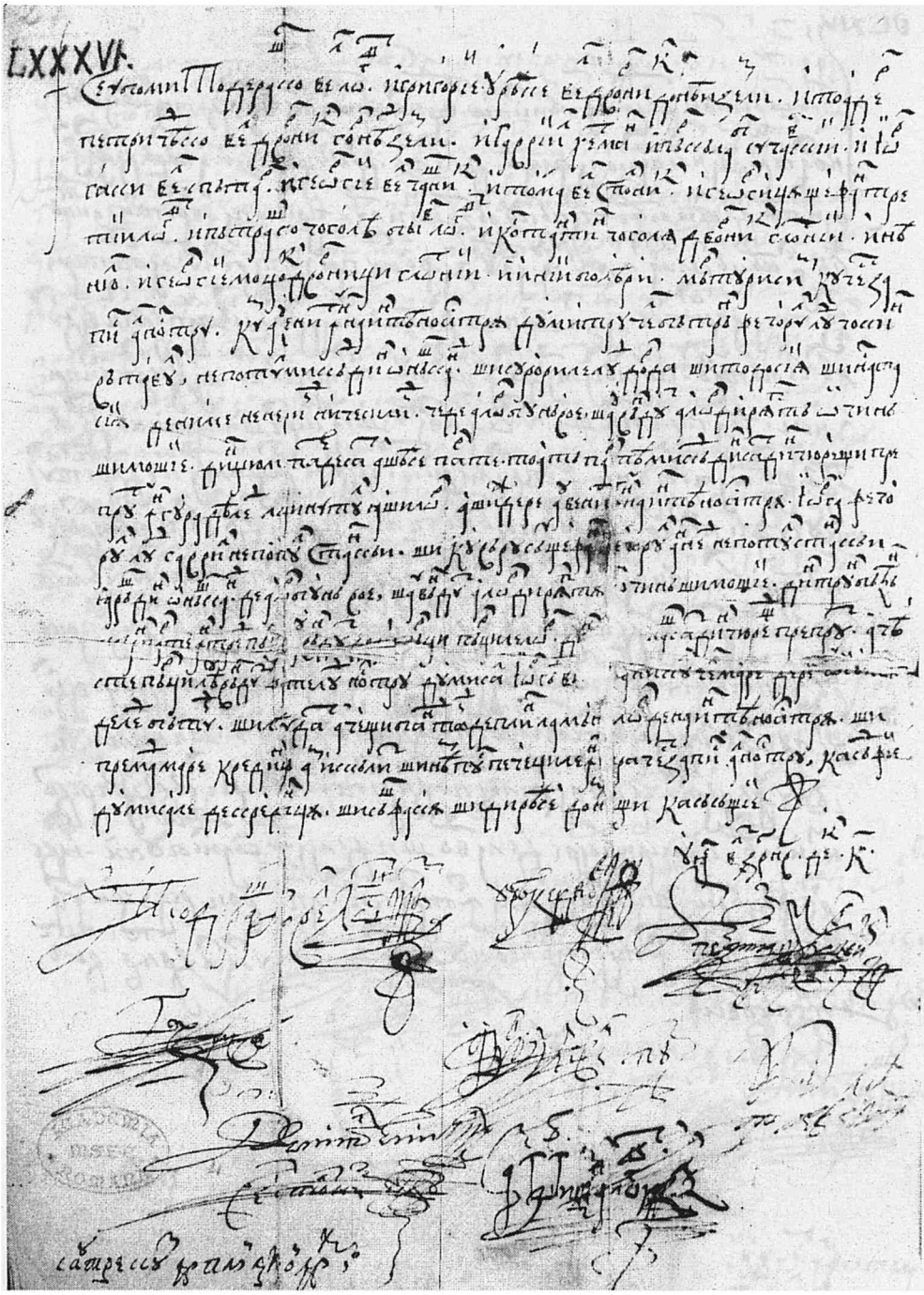

Doc. nr. 217

www.dacoromanica.ro

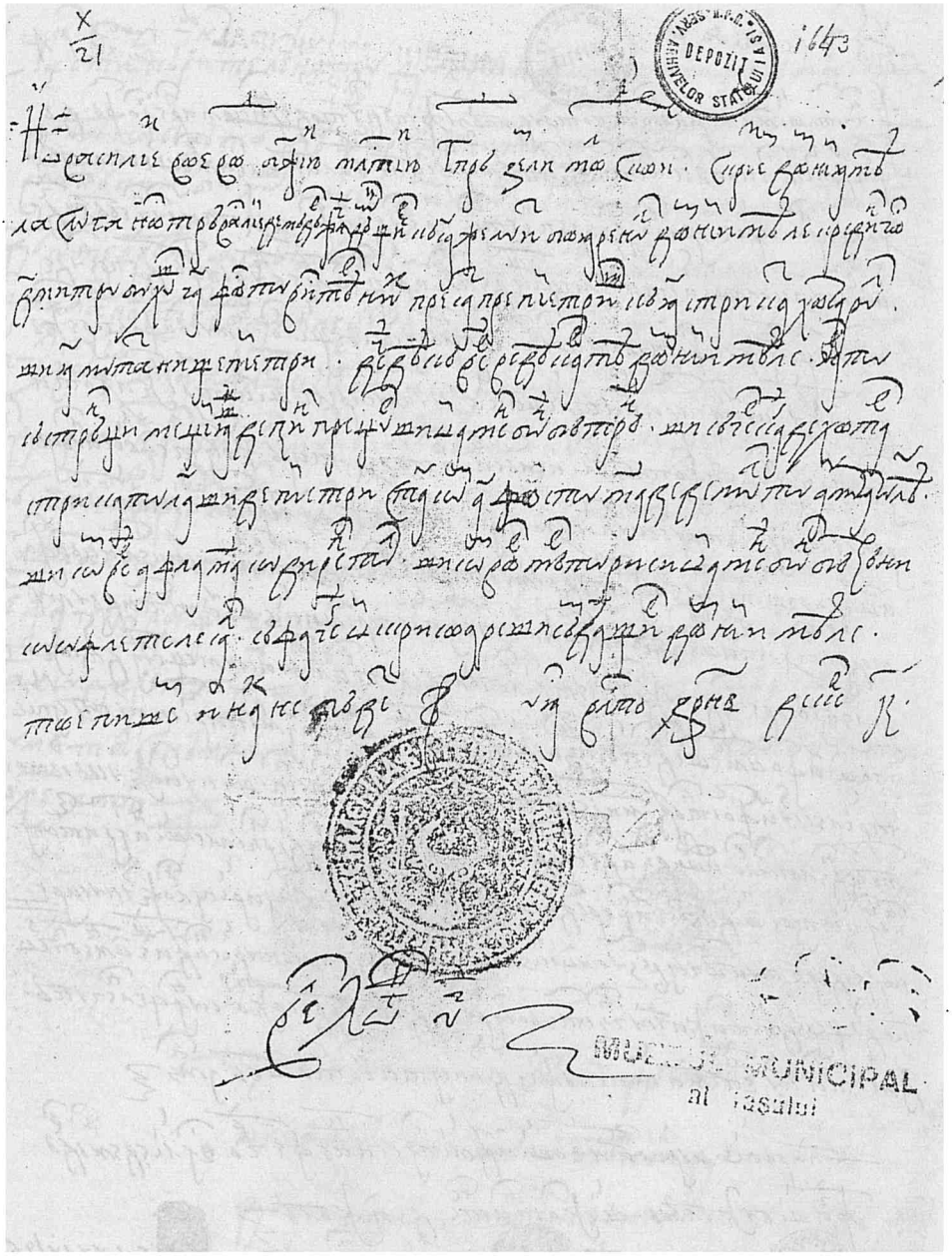

Doc. nr. 219

www.dacoromanica.ro

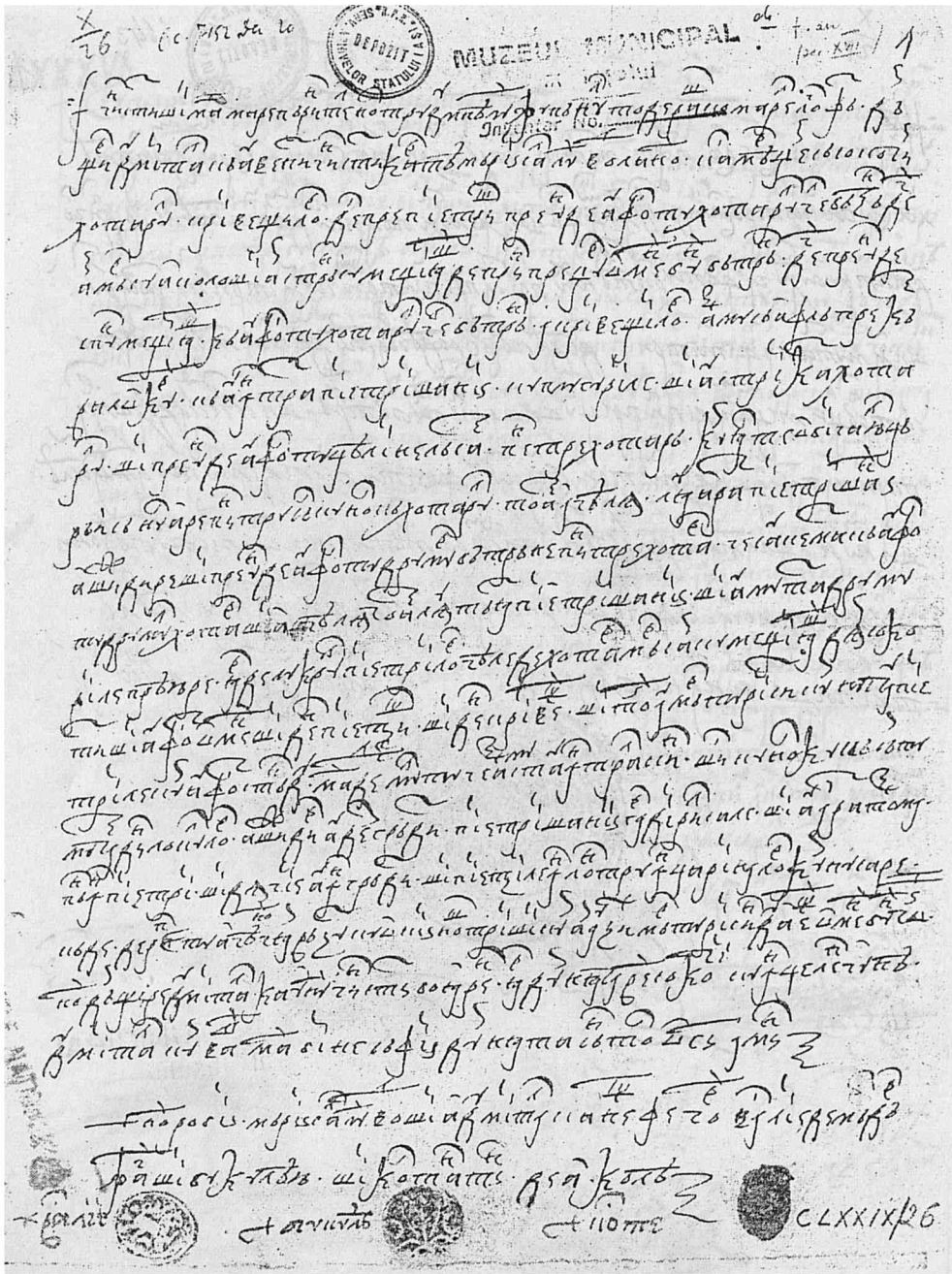

Doc. nr. 220

www.dacoromanica.ro

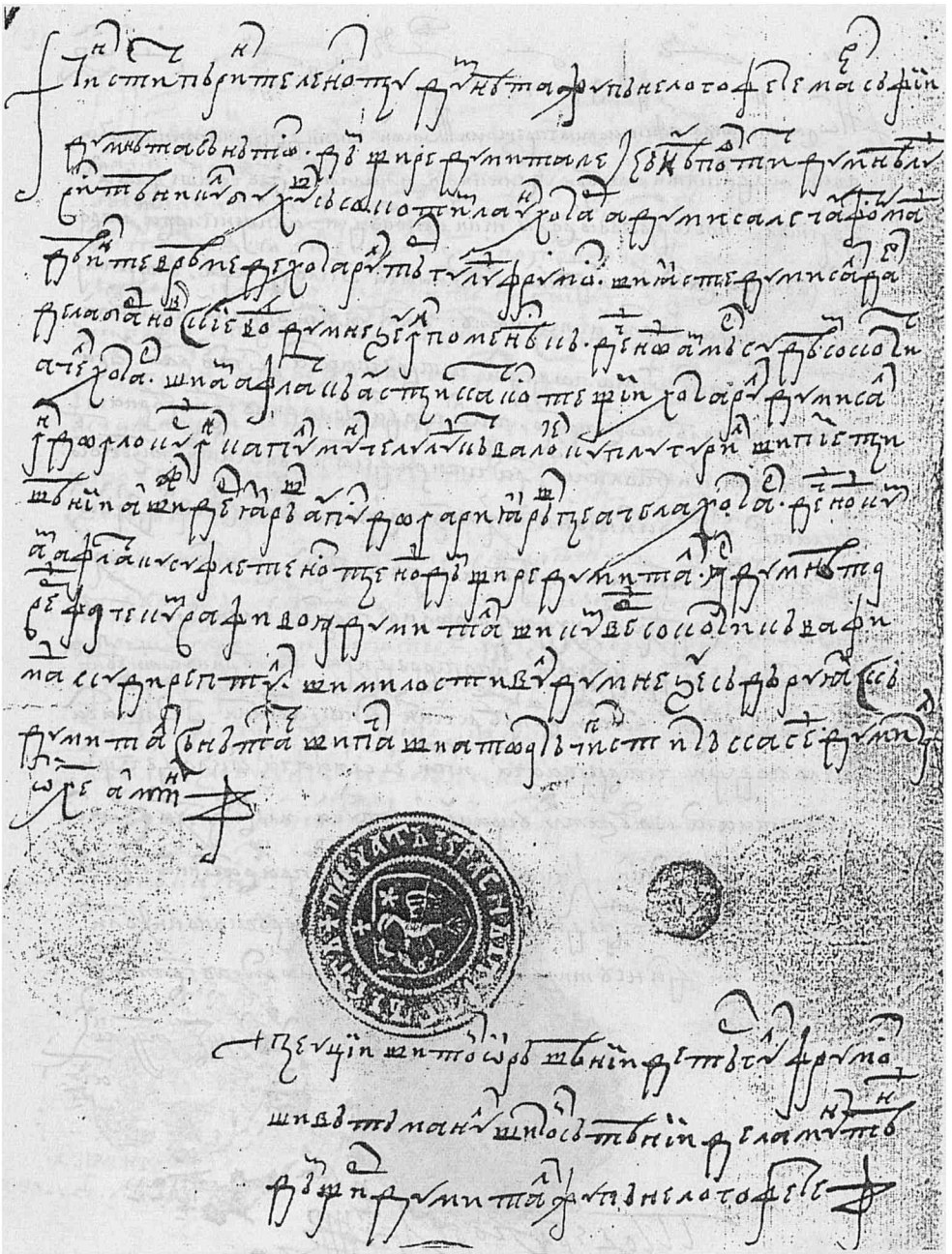

Doc. nr. 221

www.dacoromanica.ro

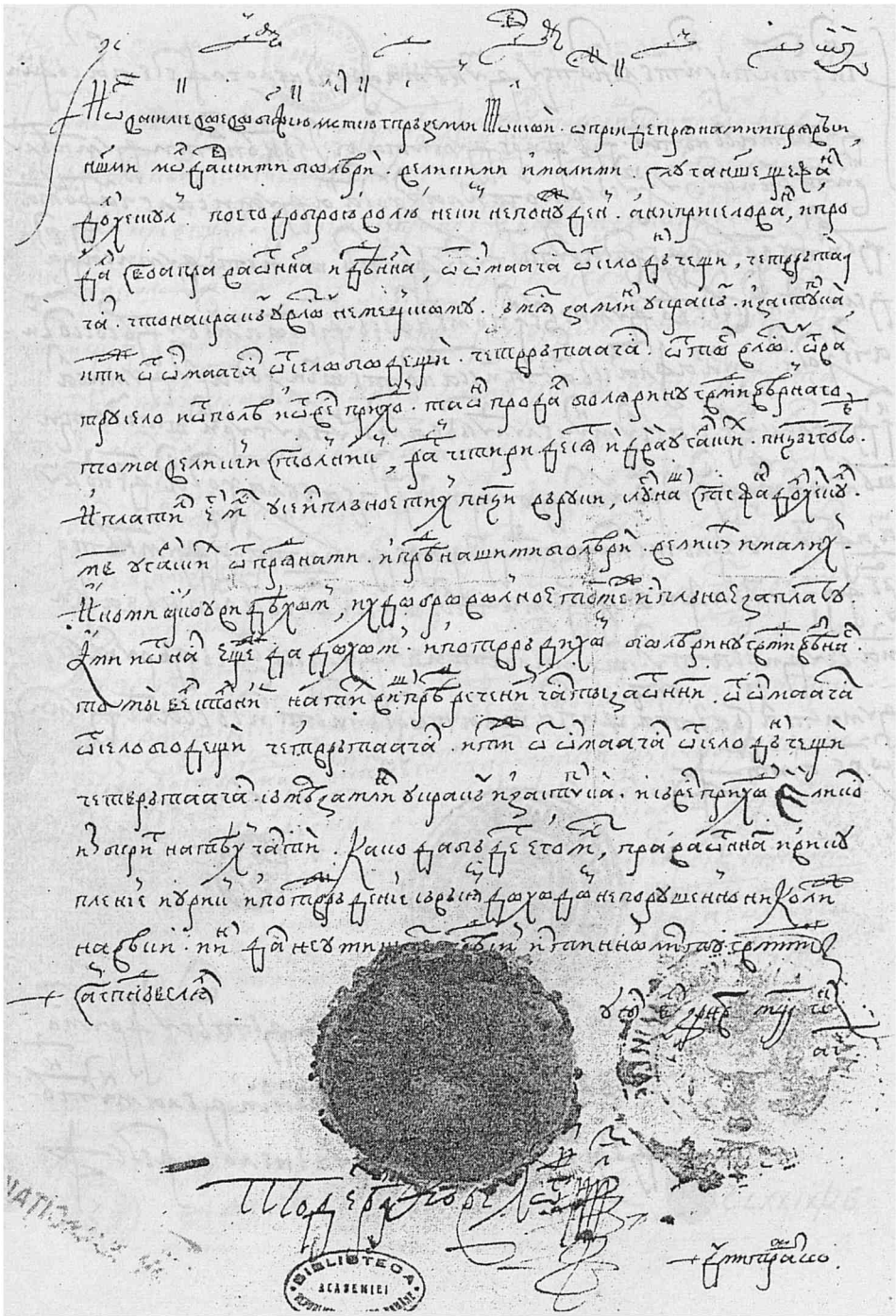

Doc. nr. 227

www.dacoromanica.ro

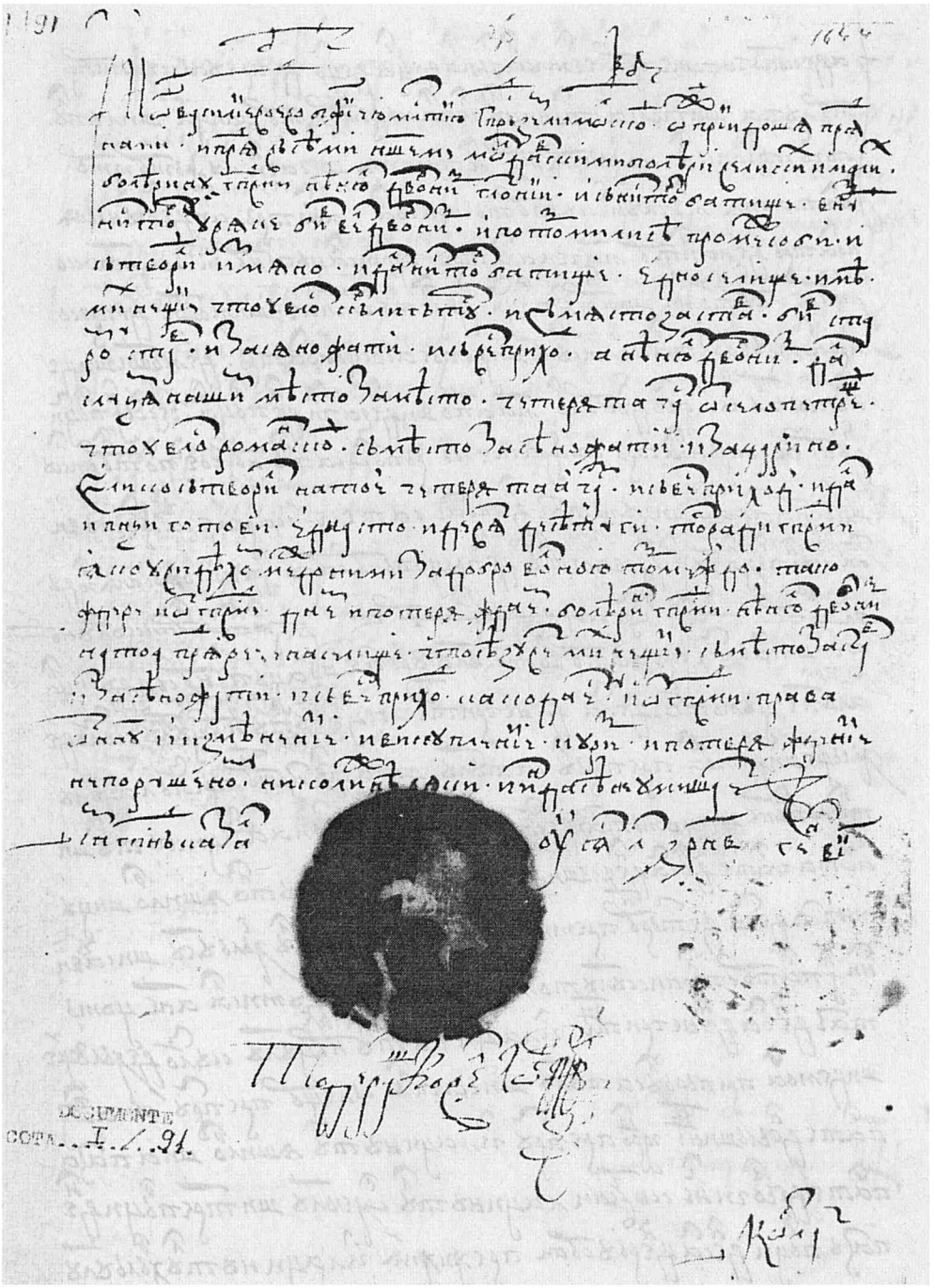

www.dacoromanica.ro

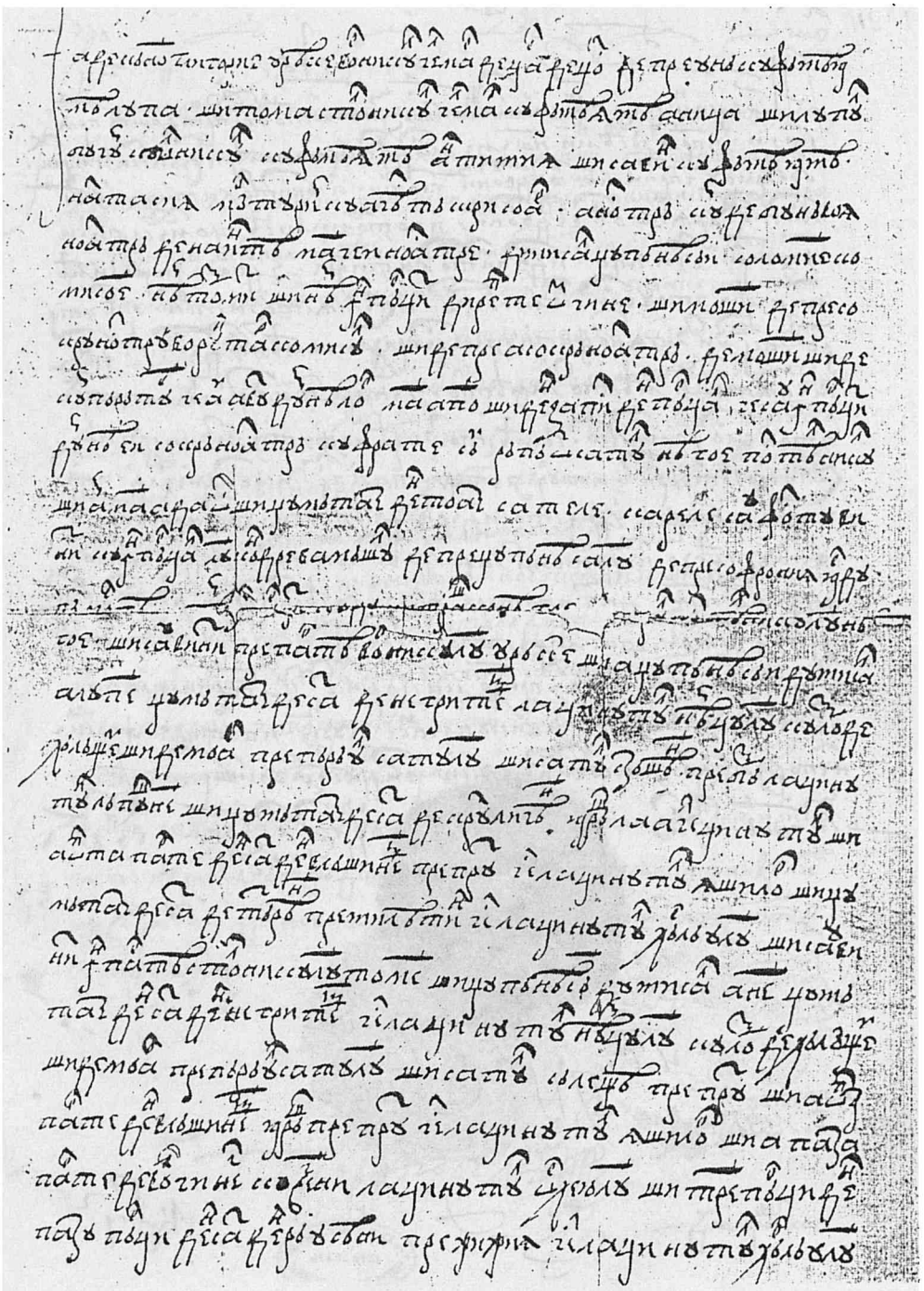

Doc. nr. 237

www.dacoromanica.ro

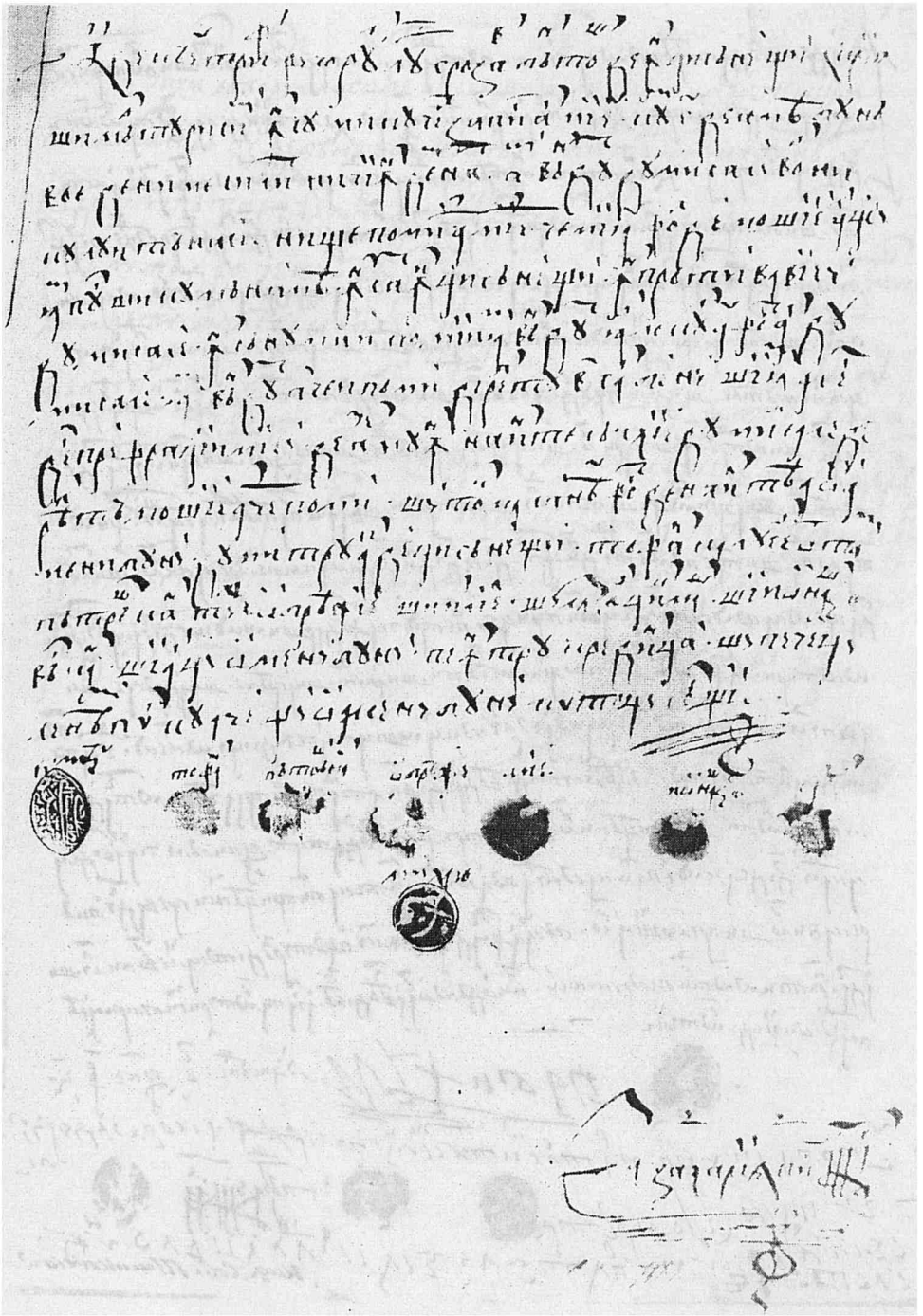

Doc. nr. 246

www.dacoromanica.ro

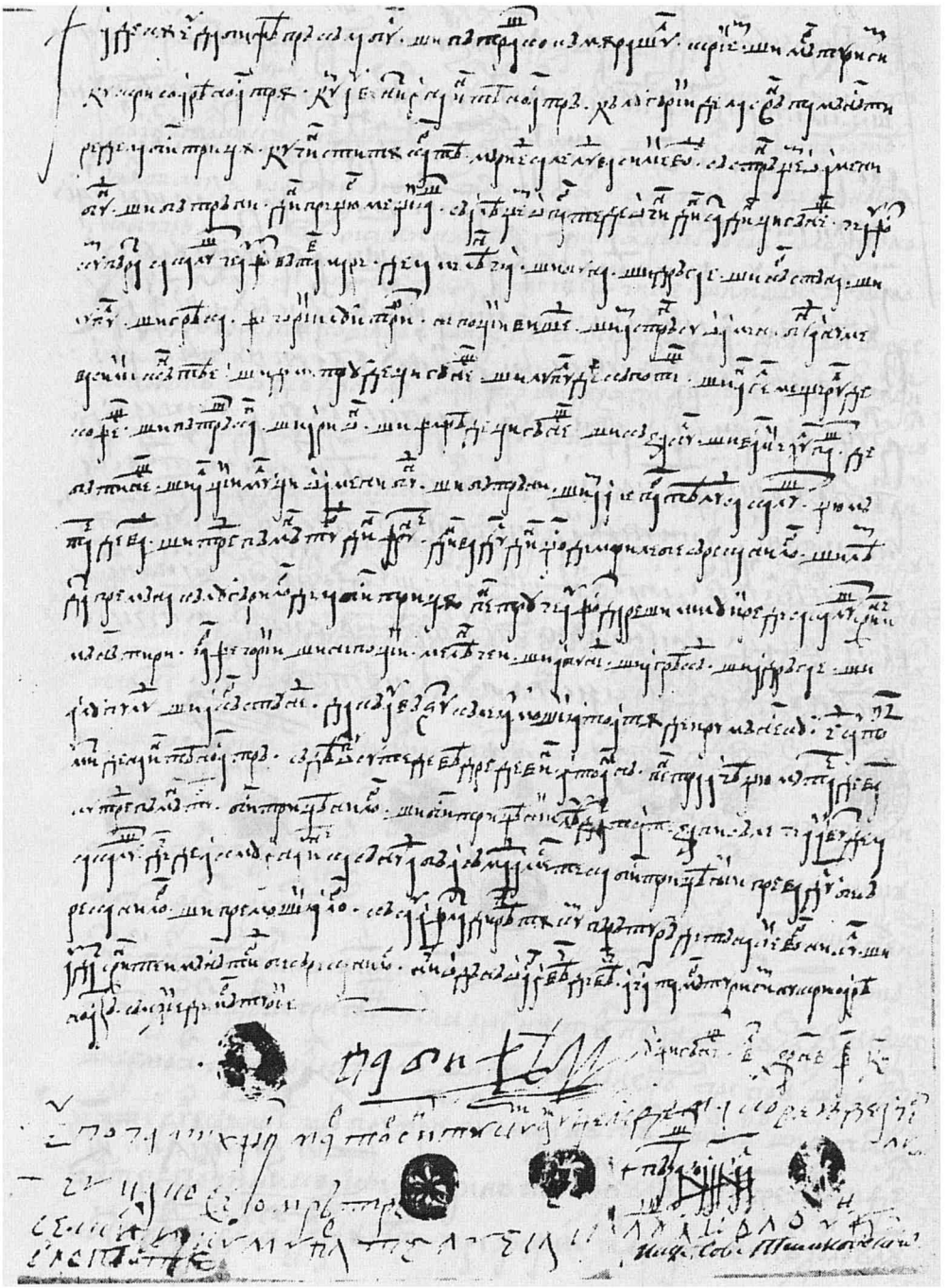

Doc. nr. 248

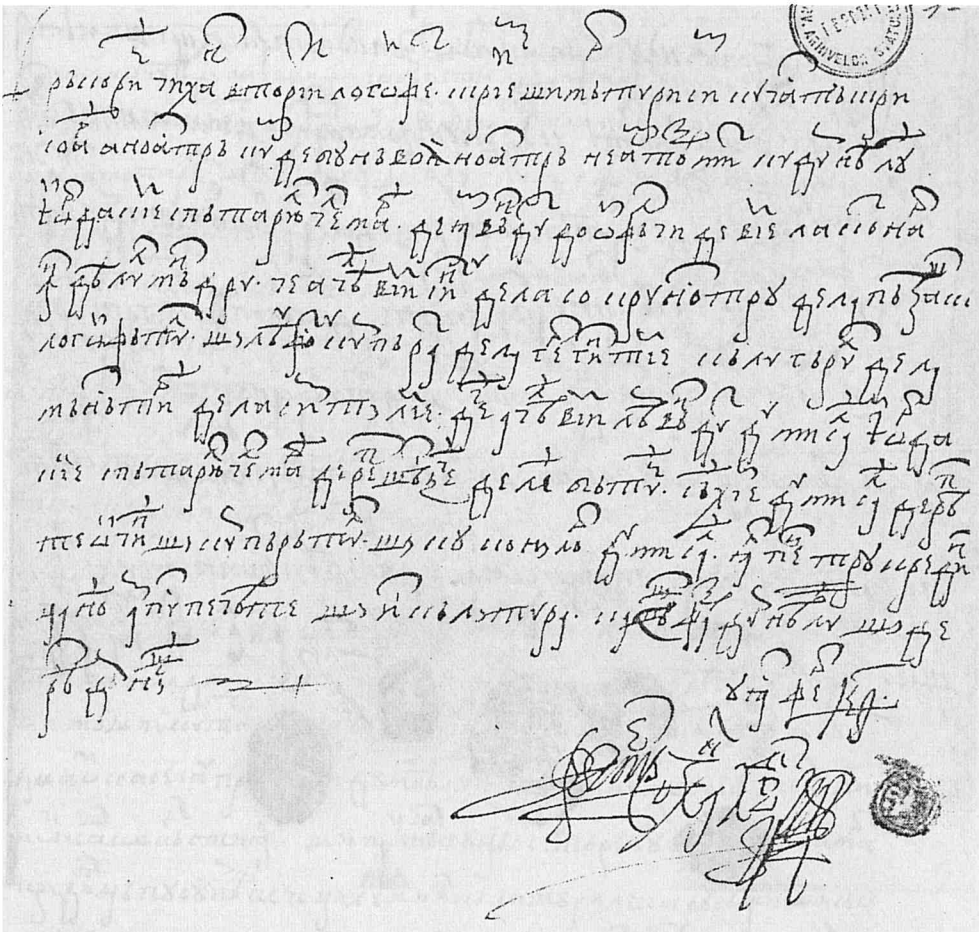

Doc. nr. 252

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 255

www.dacoromanica.ro

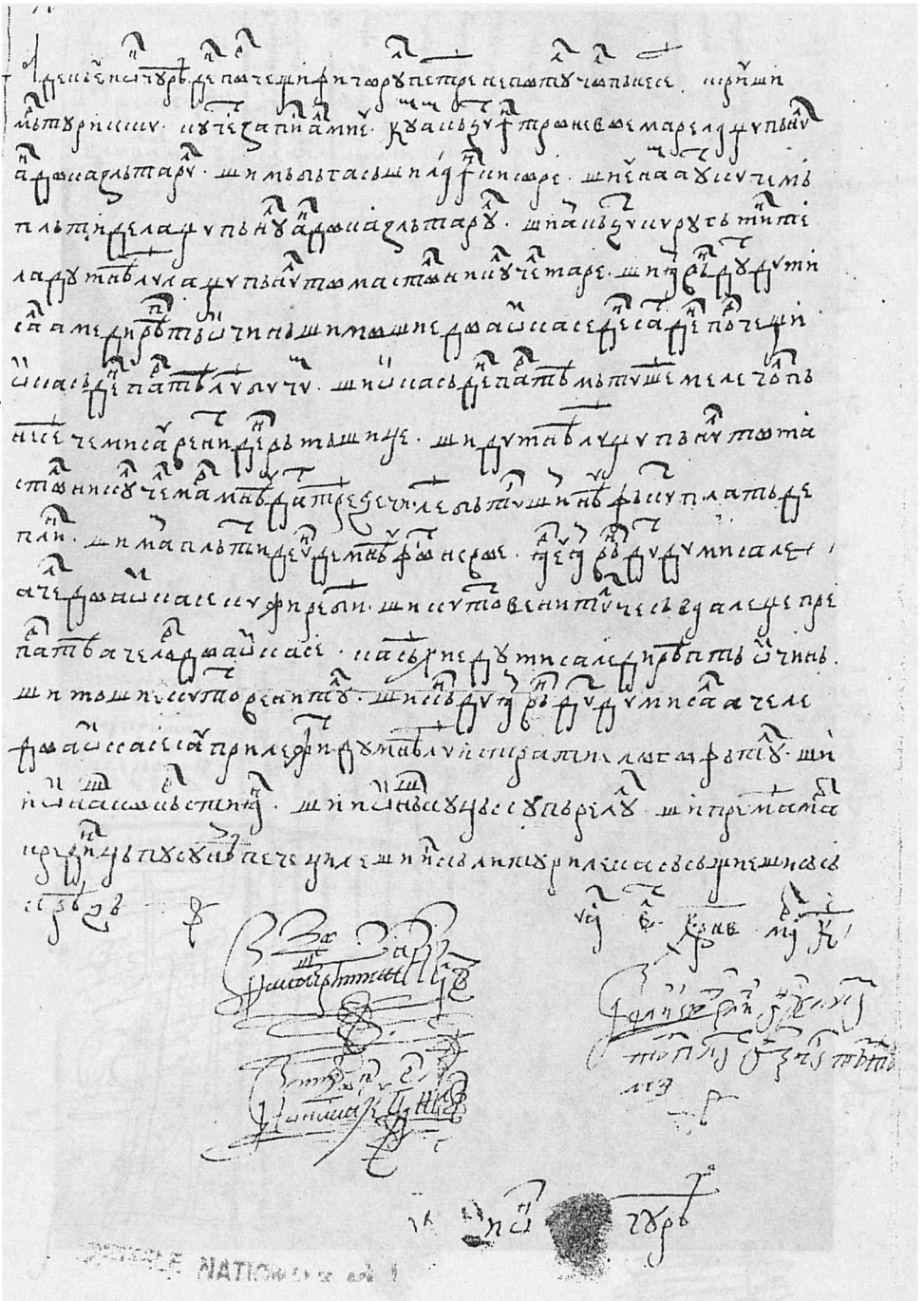

Doc. nr. 260

Doc. nr. 271

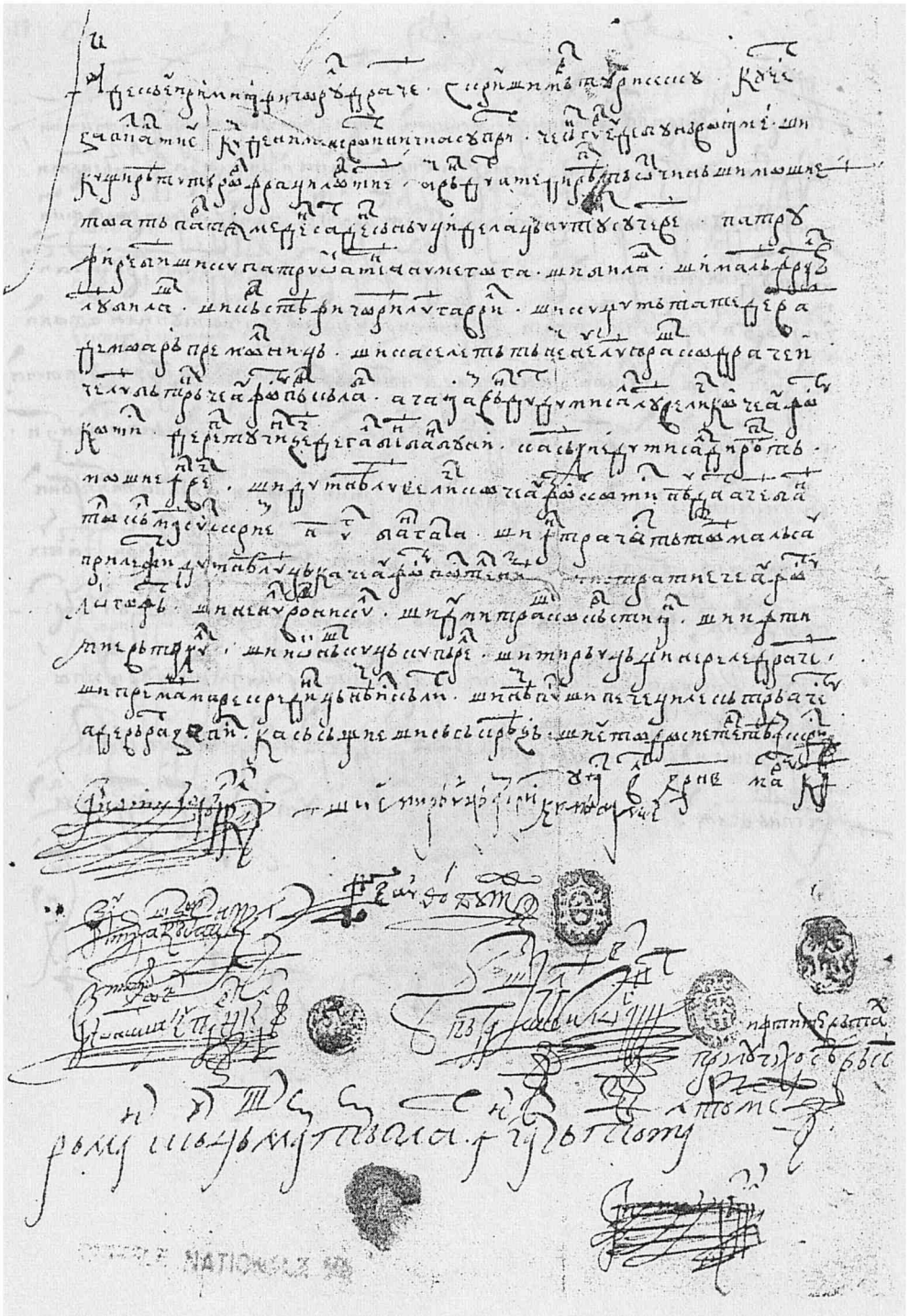

Doc. nr. 272

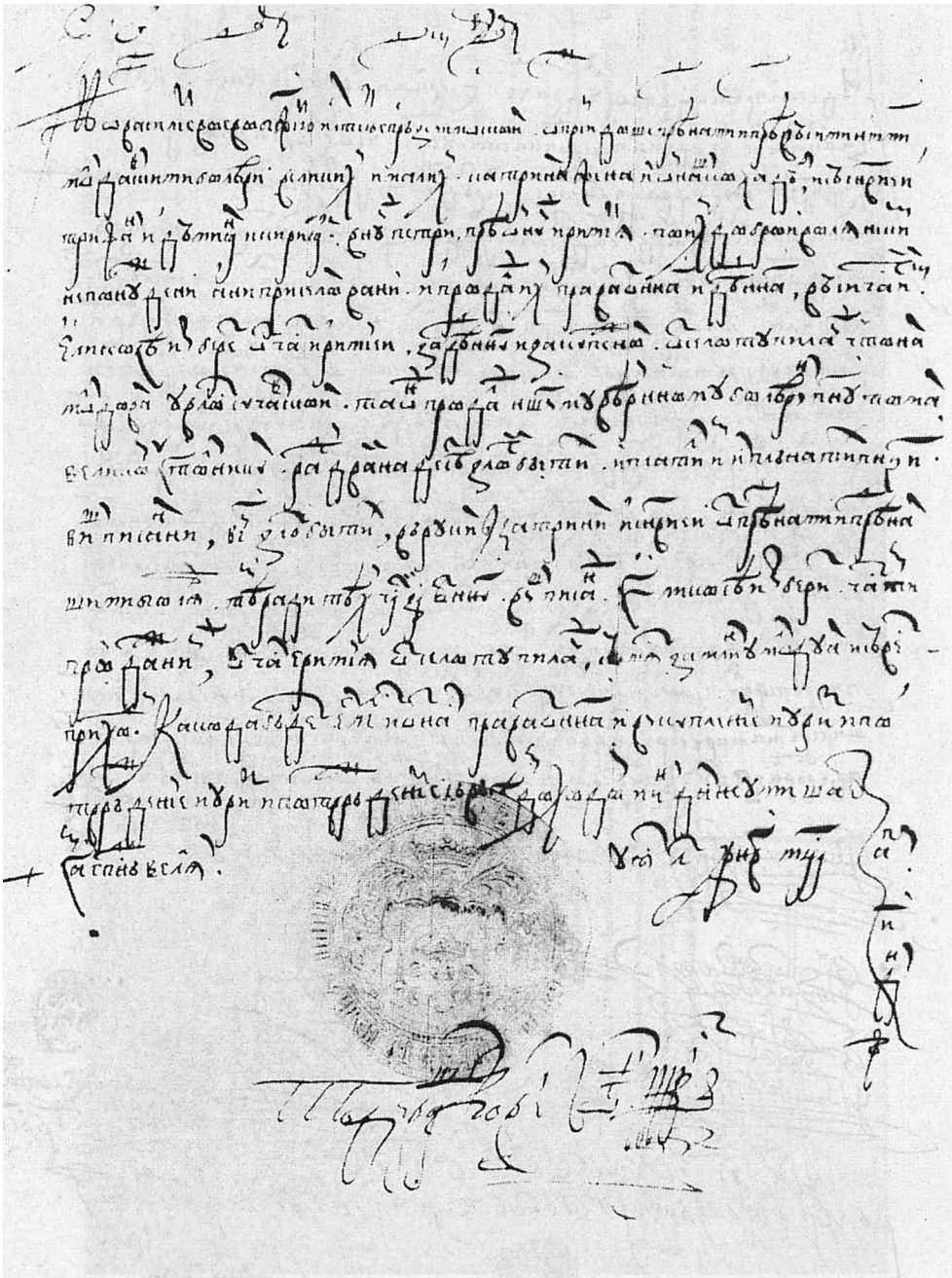

Doc. nr. 277

www.dacoromanica.ro

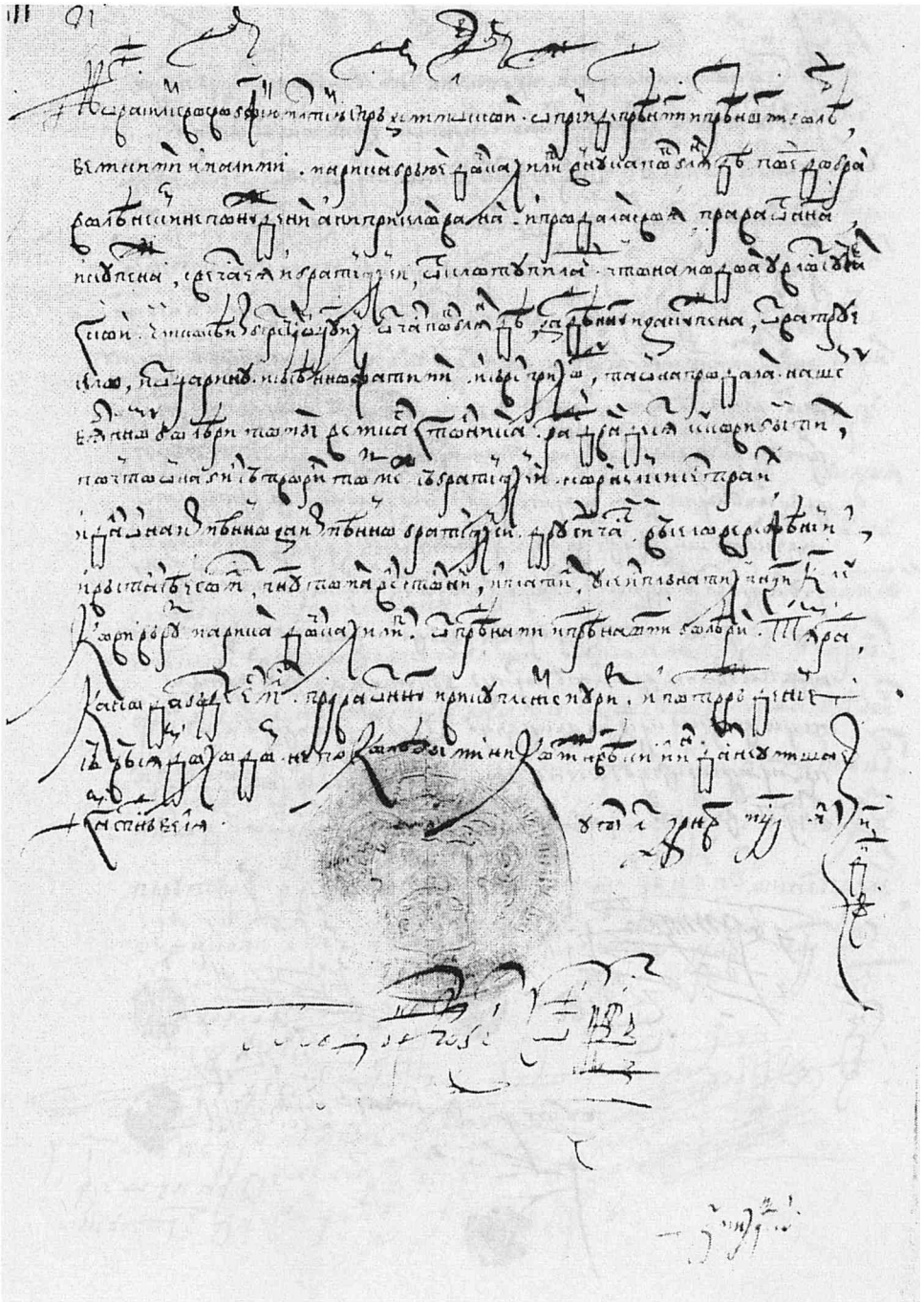

Doc. nr. 279

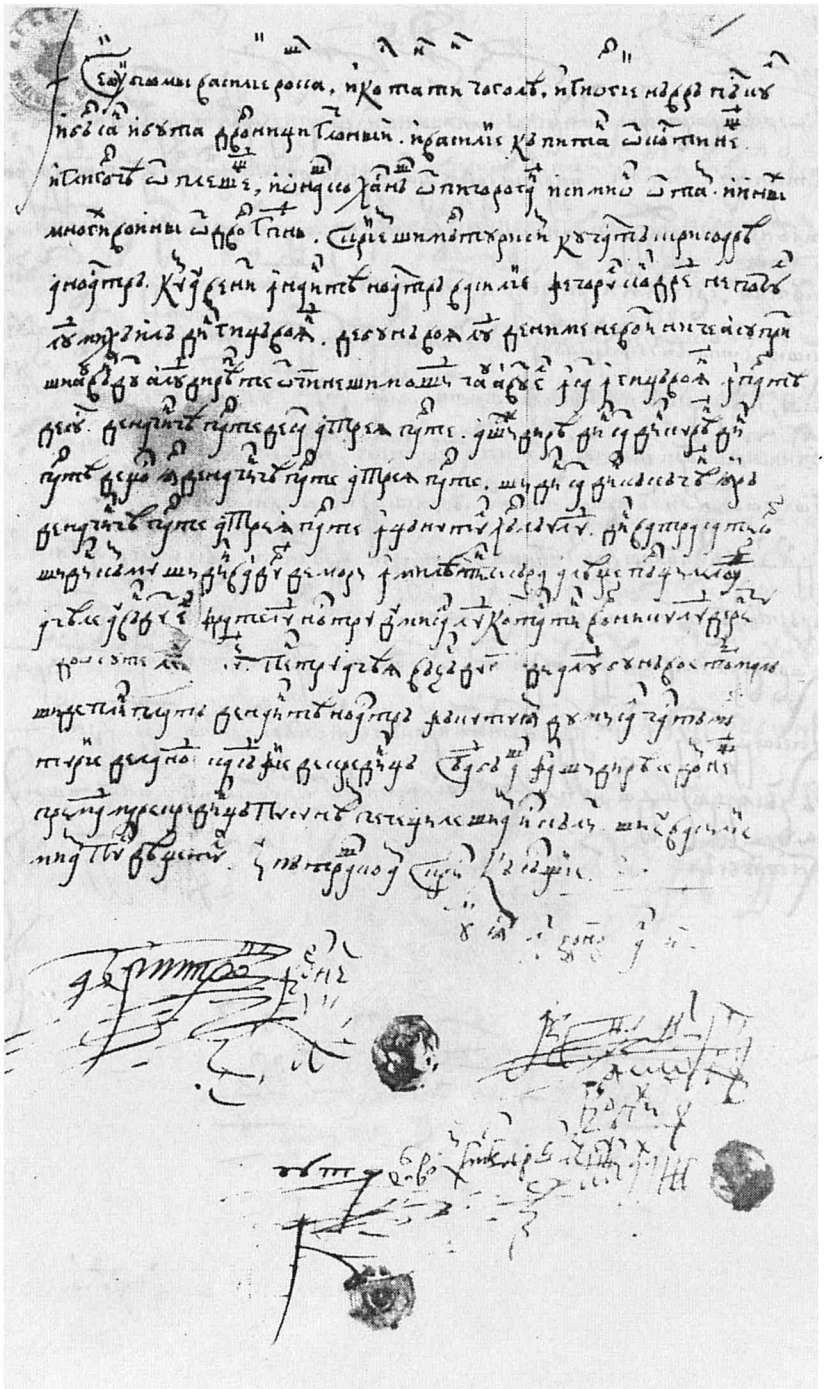

Doc. nr. 286

www.dacoromanica.ro

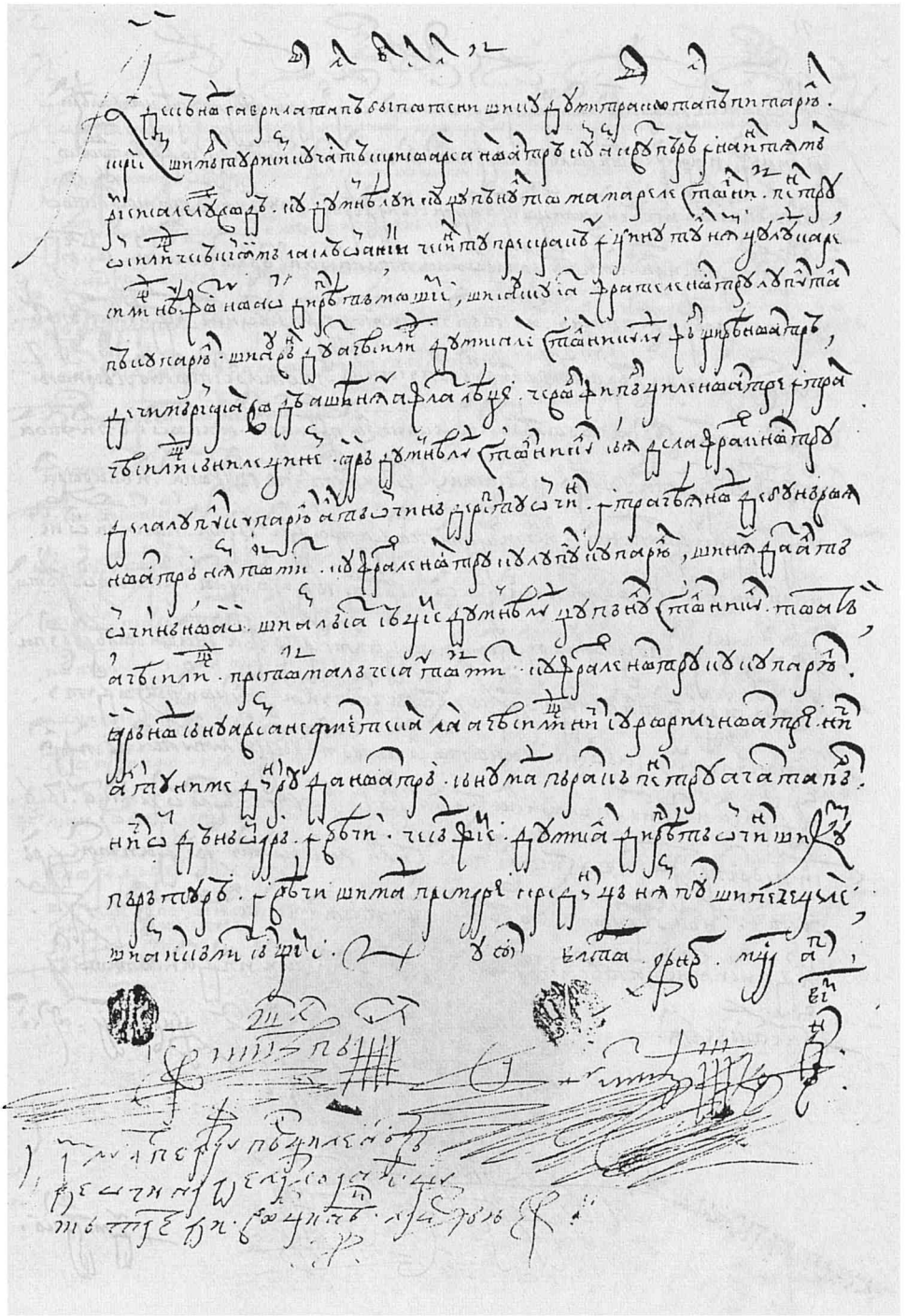

Doc. nr. 291

www.dacoromanica.ro

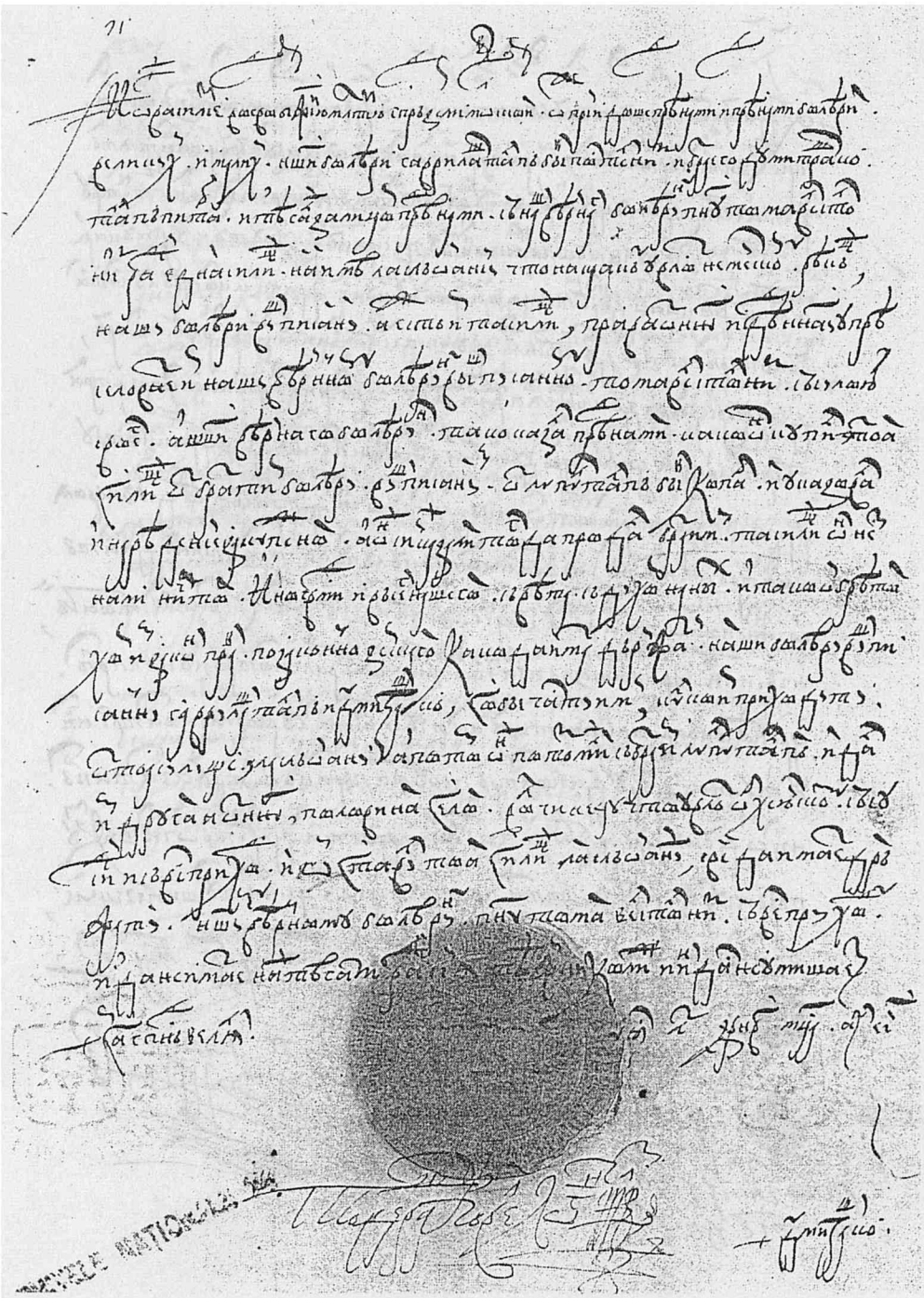

Doc. nr. 293

www.dacoromanica.ro

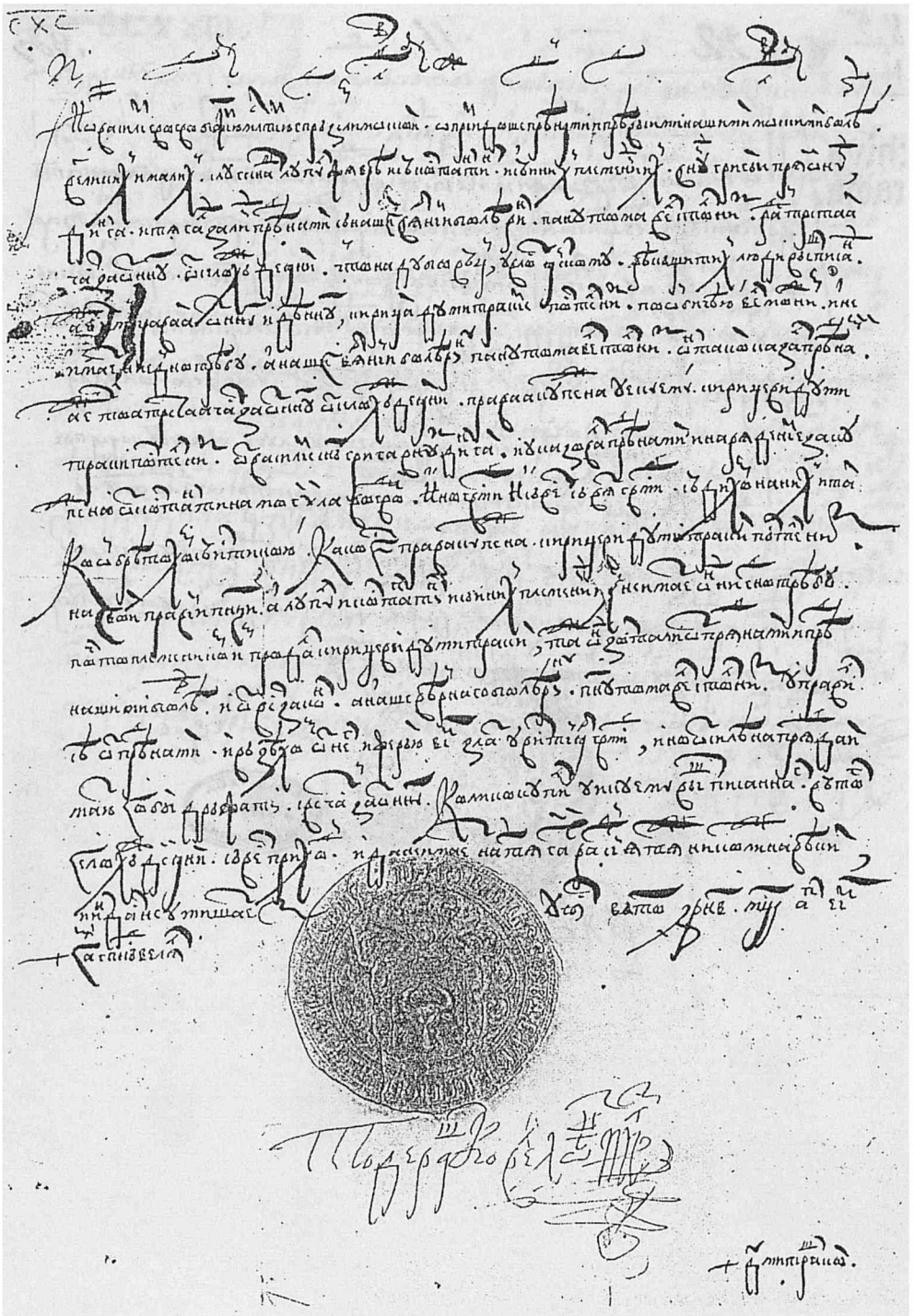

Doc. nr. 294

www.dacoromanica.ro

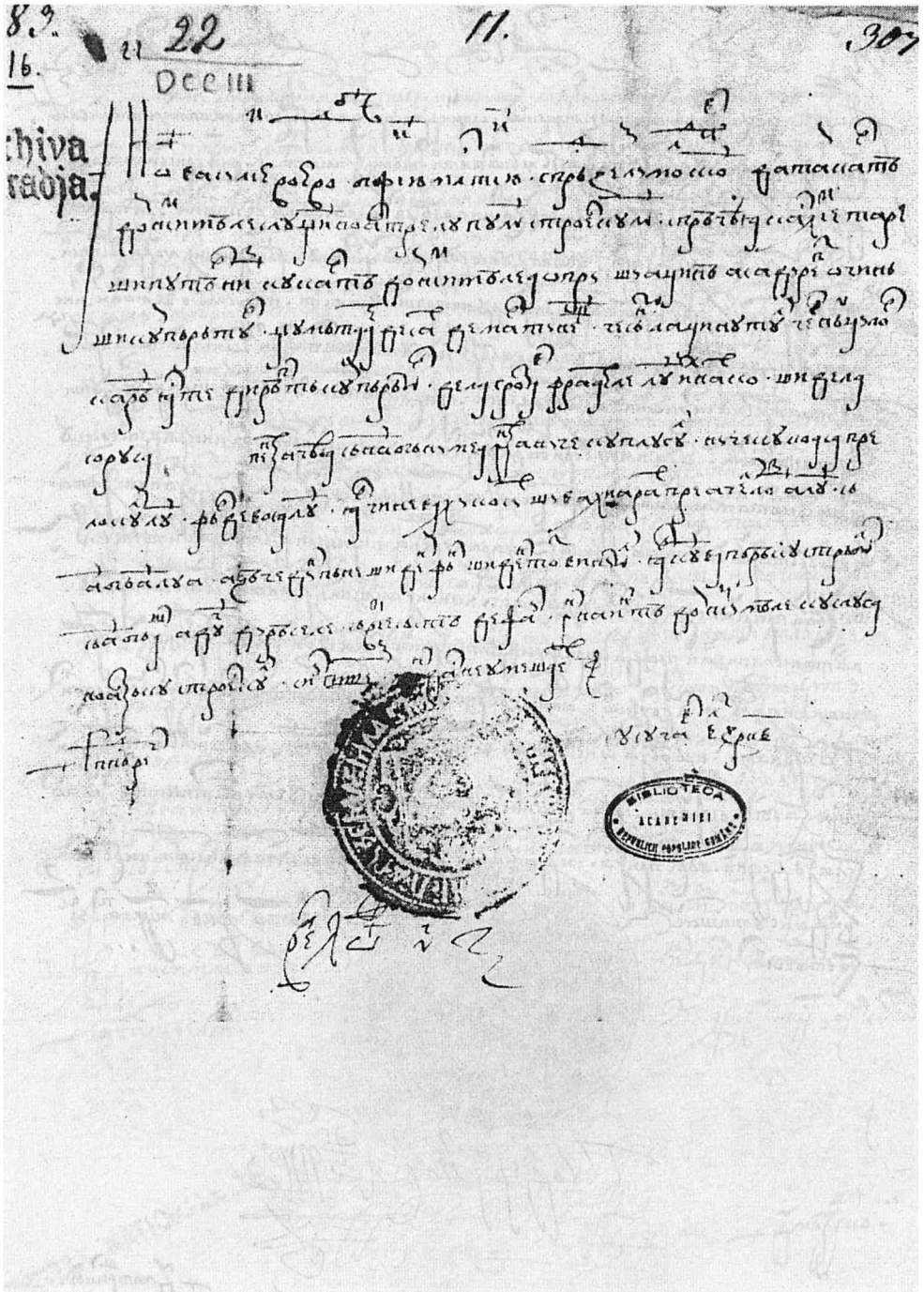

Doc. nr. 306

www.dacoromanica.ro

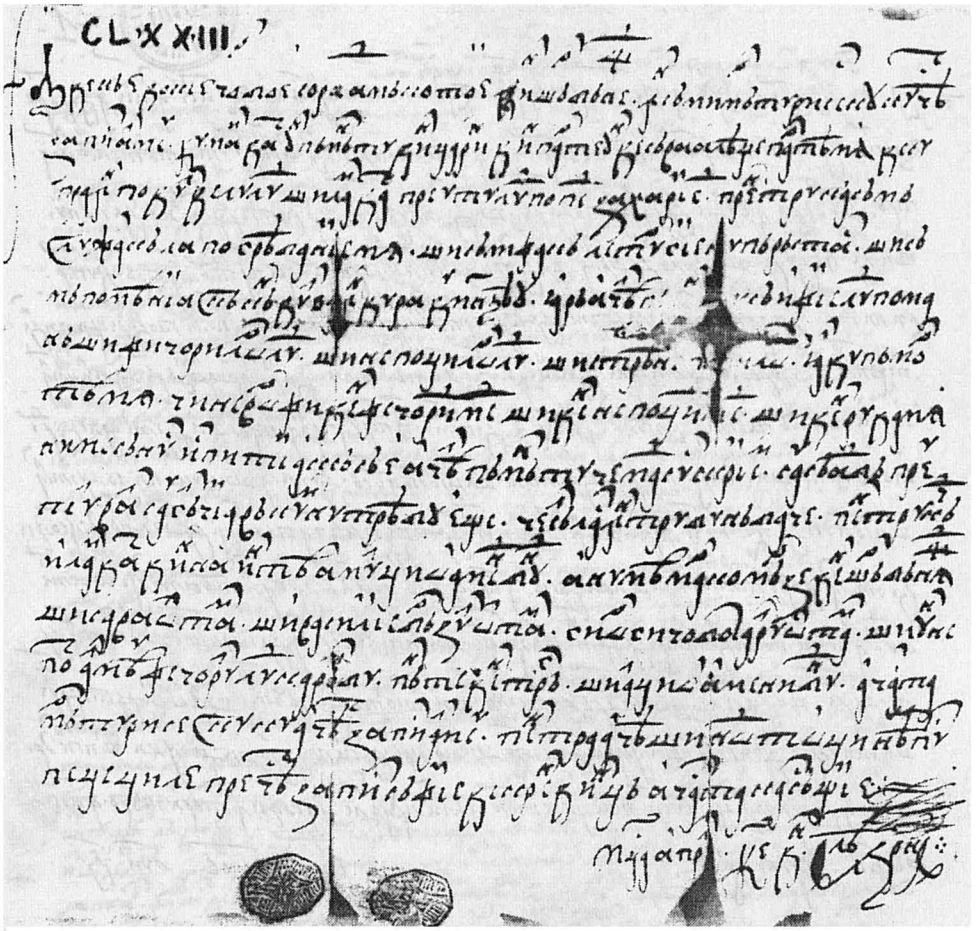

Doc. nr. 307

www.dacoromanica.ro

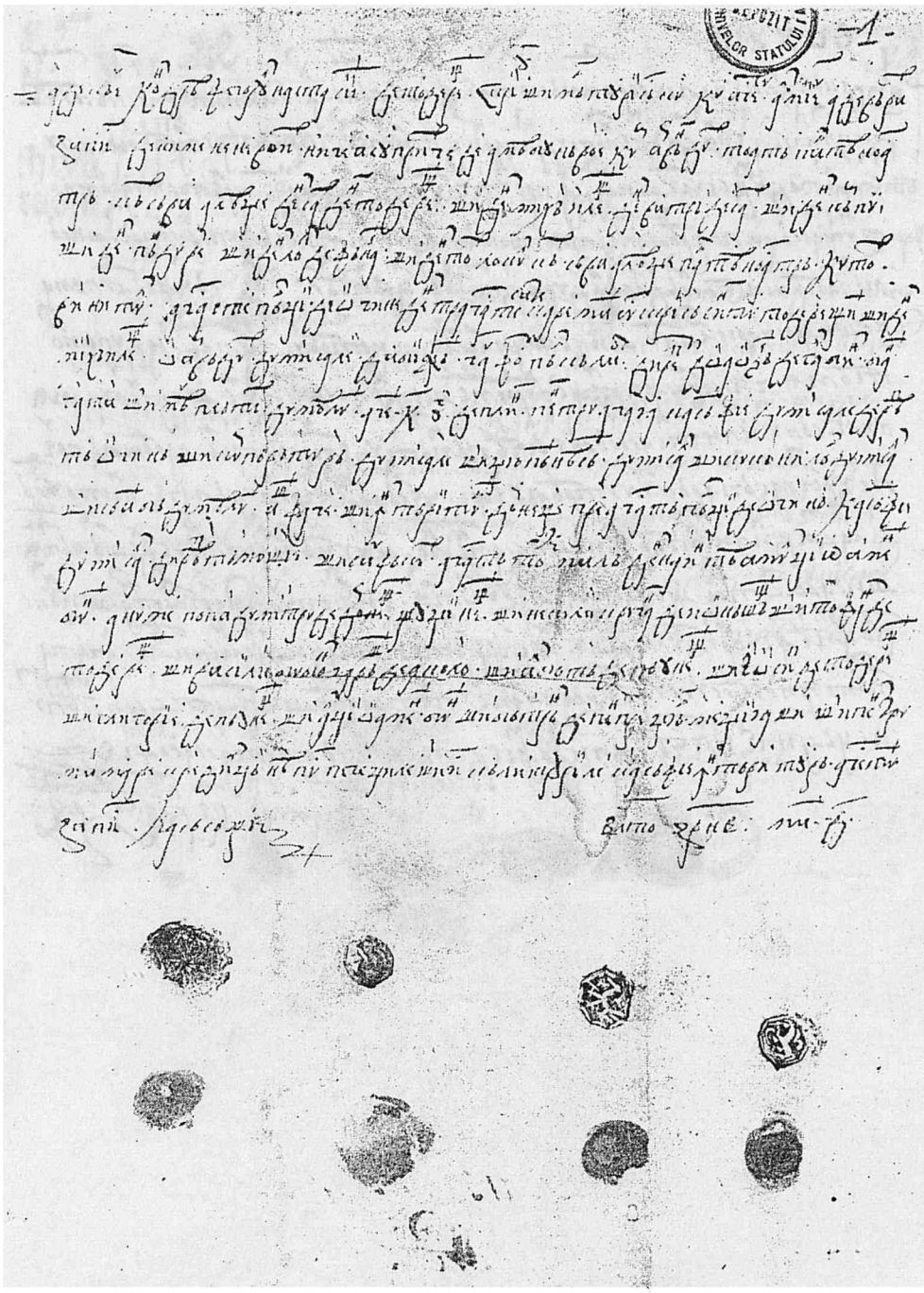

Doc. nr. 313

www.dacoromanica.ro

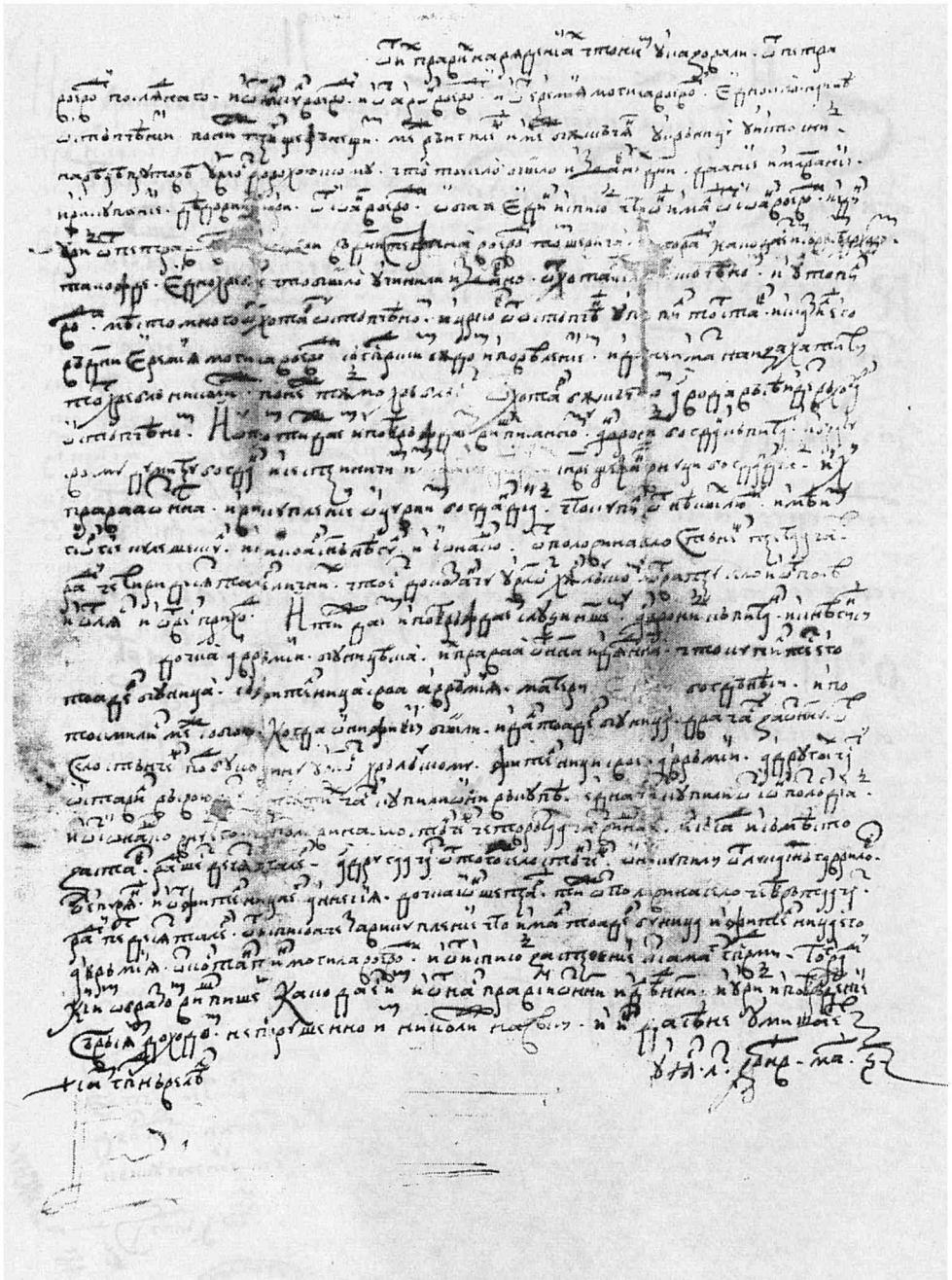

Doc. nr. 314

www.dacoromanica.ro

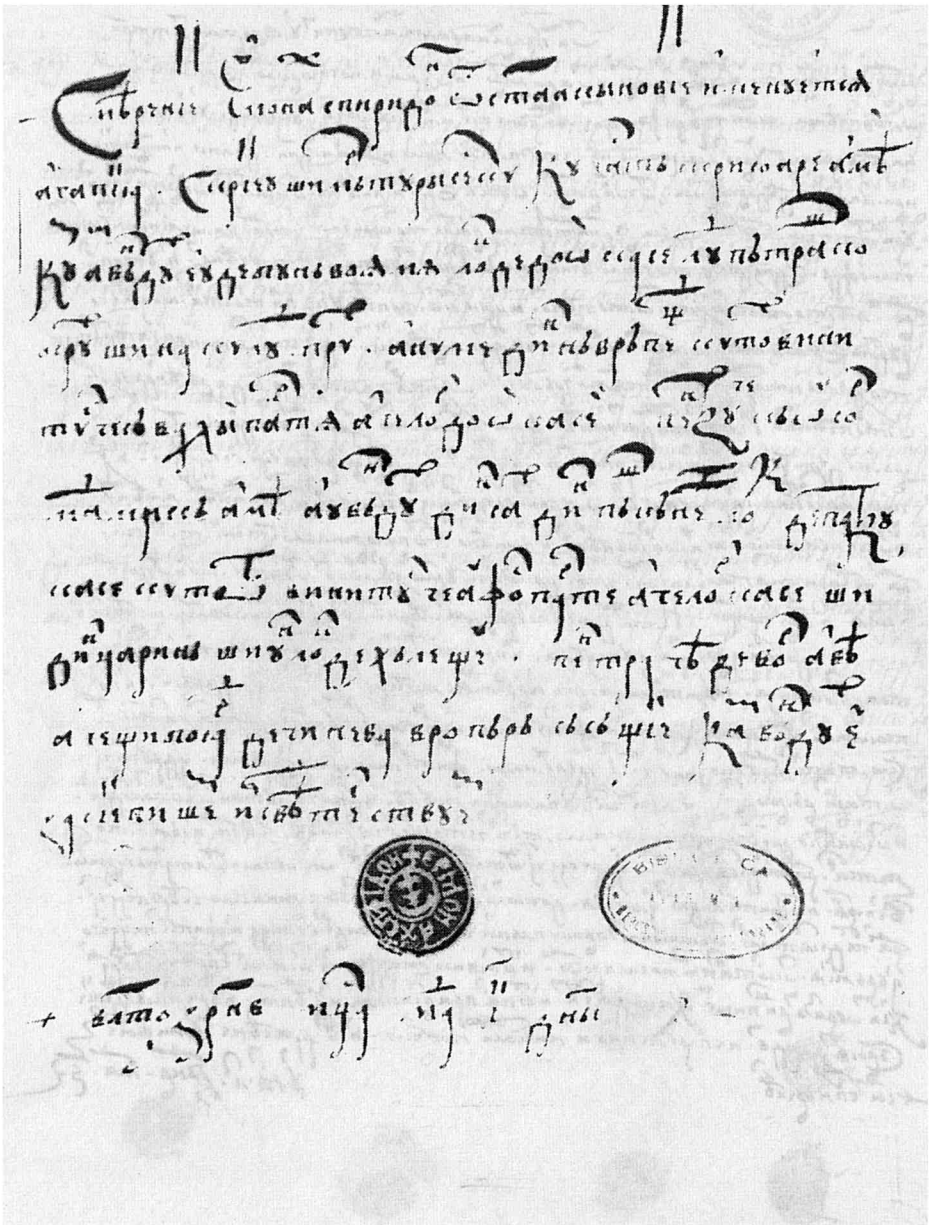

Doc. nr. 321

www.dacoromanica.ro

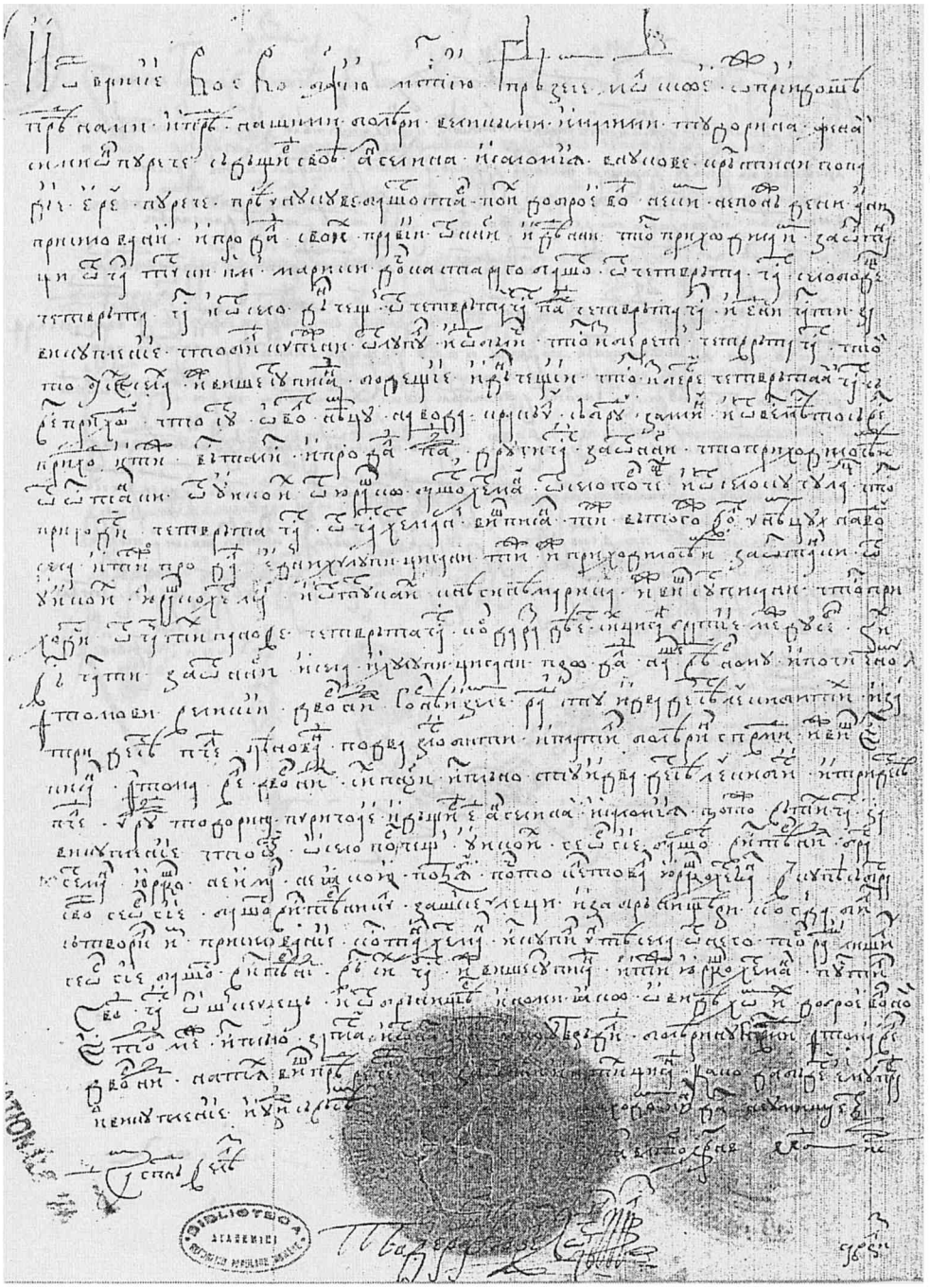

Doc. nr. 323

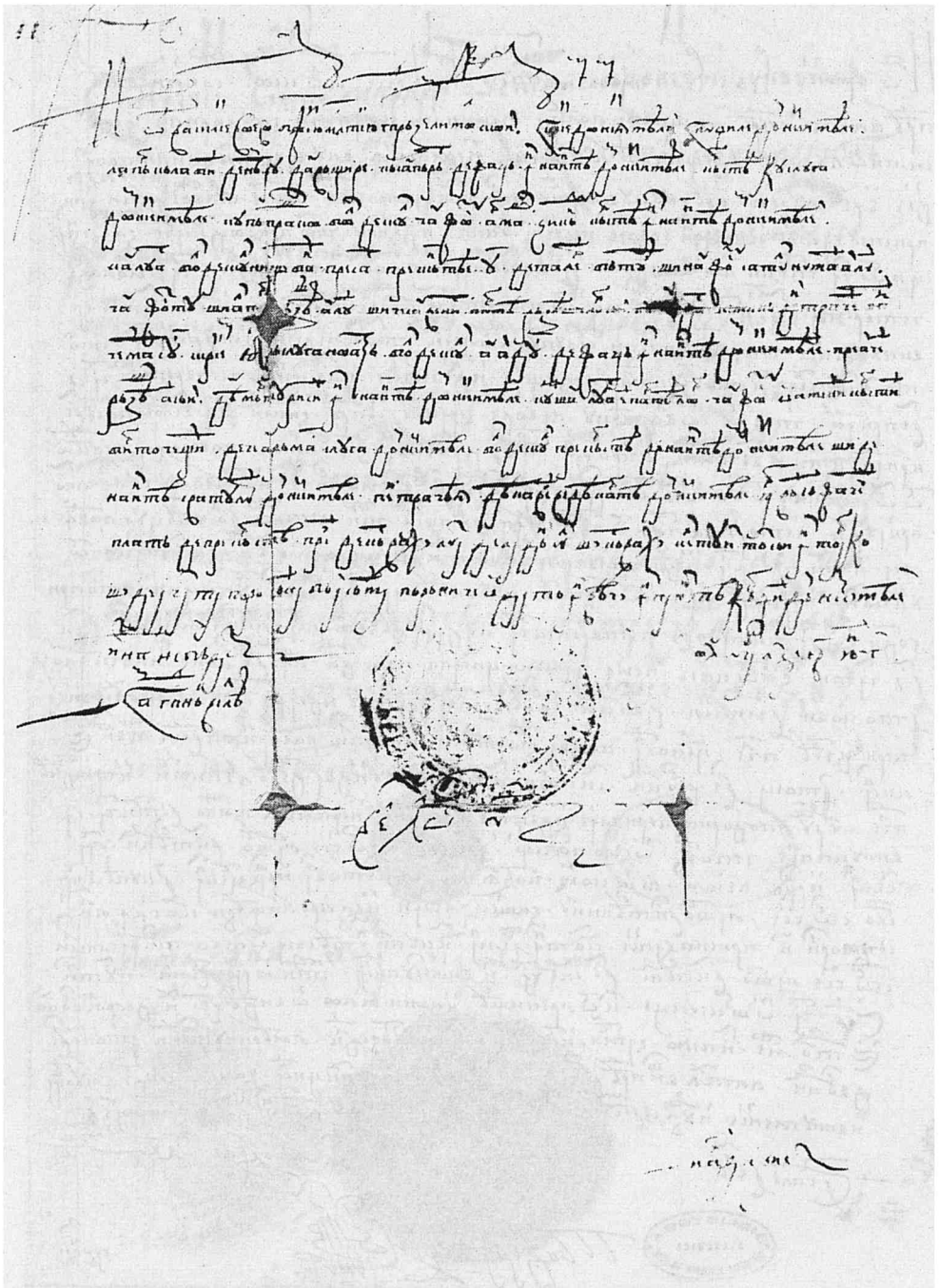

Doc. nr. 327

www.dacoromanica.ro

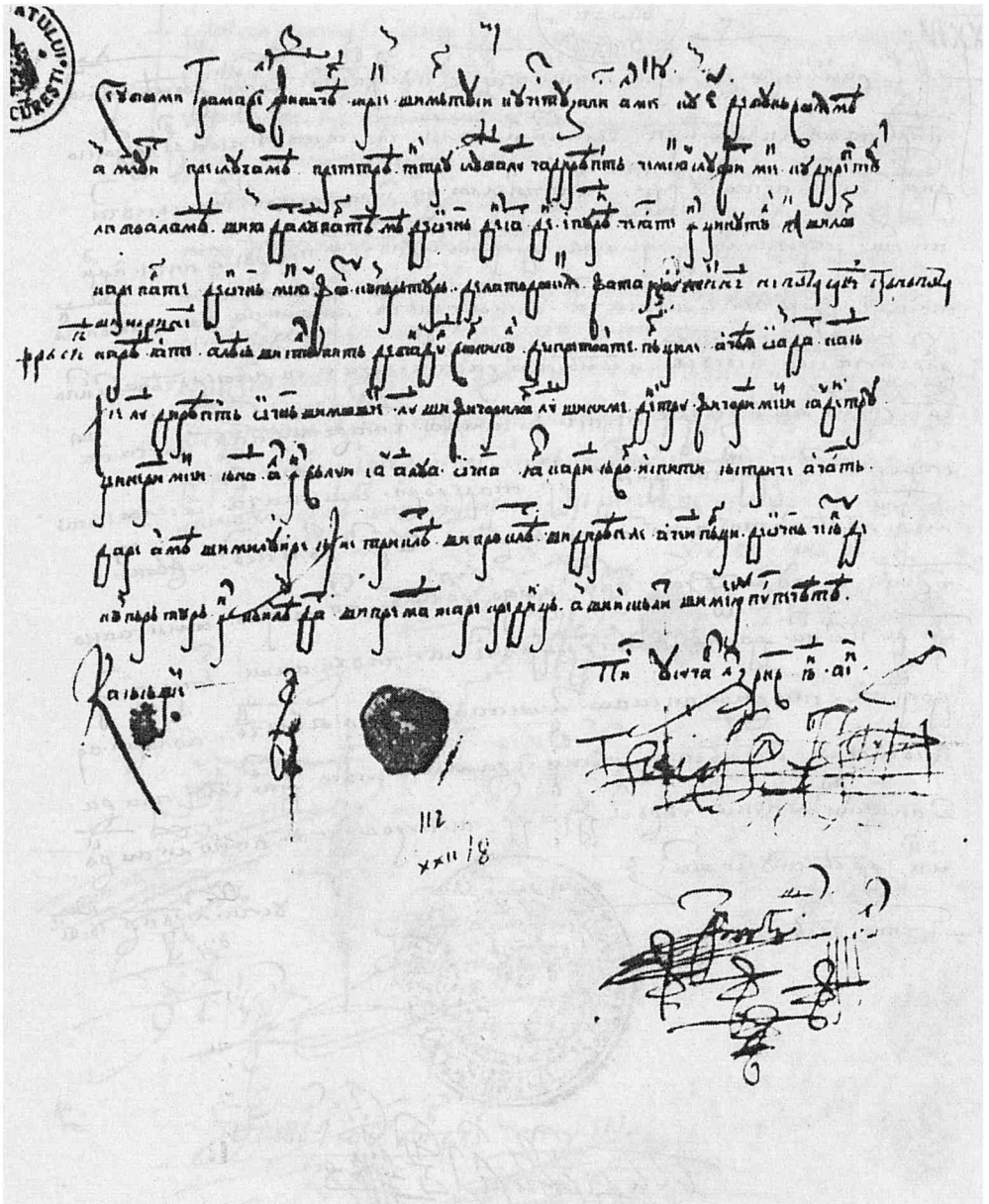

Doc. nr. 336

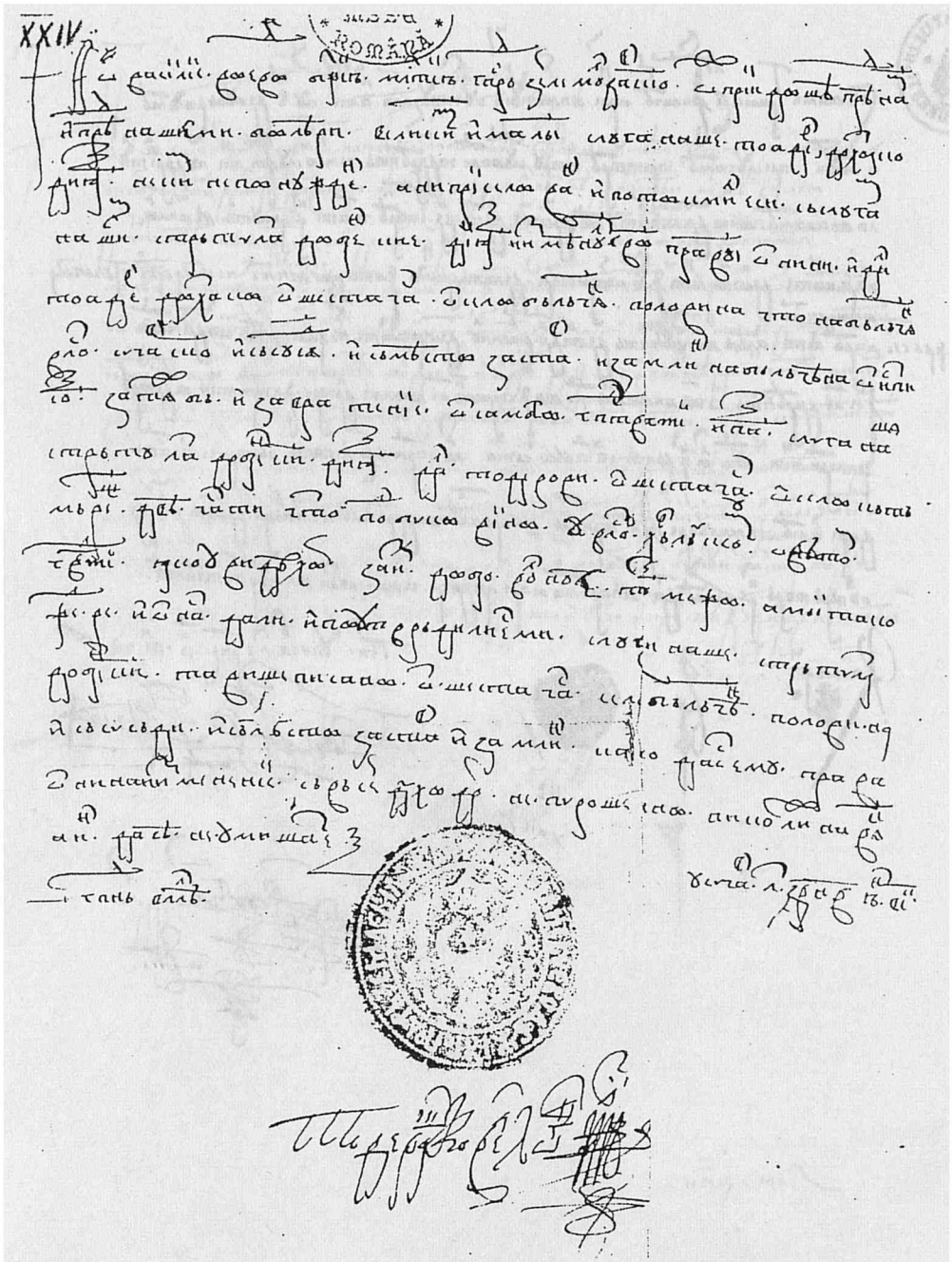

Doc. nr. 338

www.dacoromanica.ro

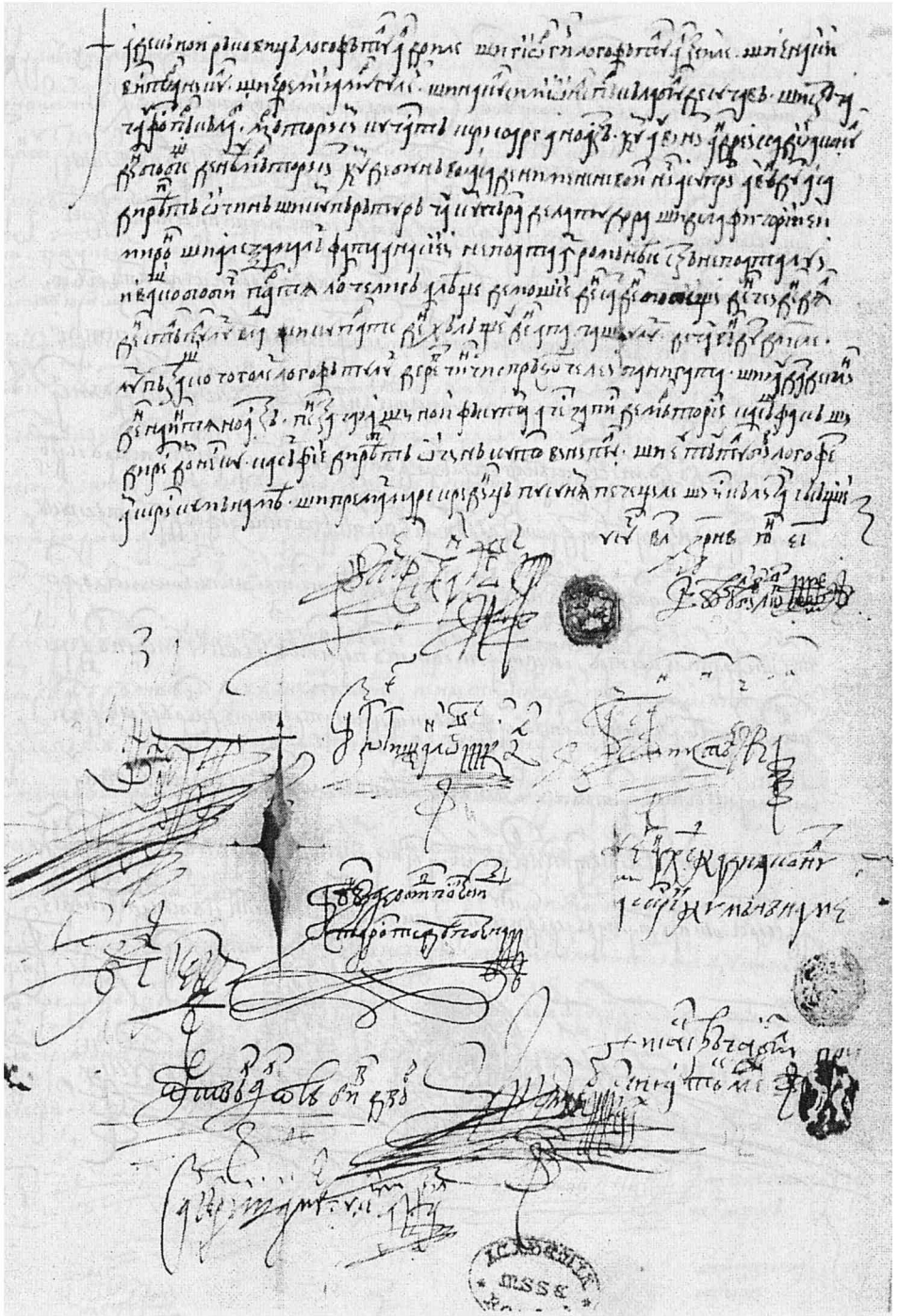

Doc. nr. 340

www.dacoromanica.ro

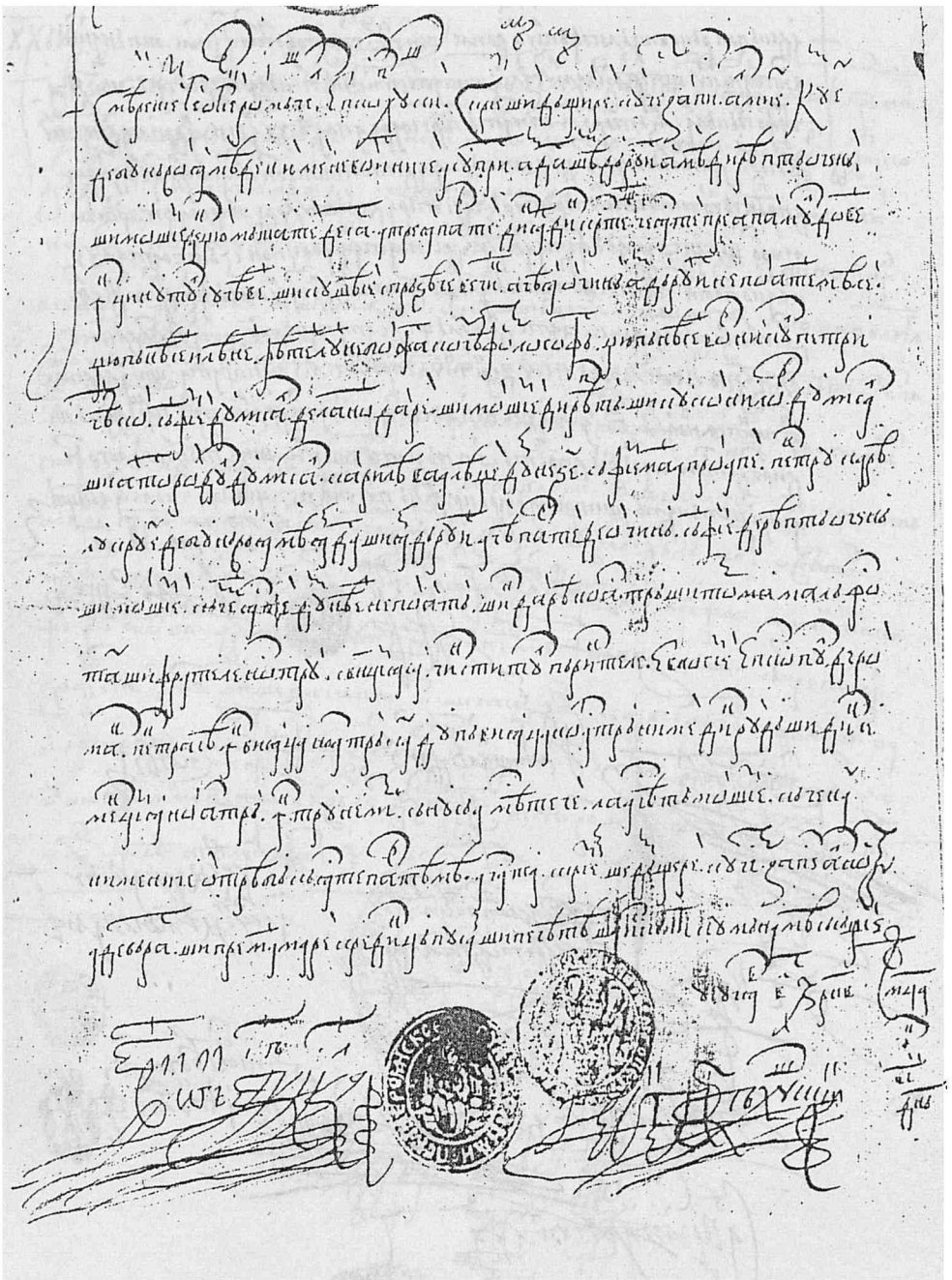

Doc. nr. 341

www.dacoromanica.ro

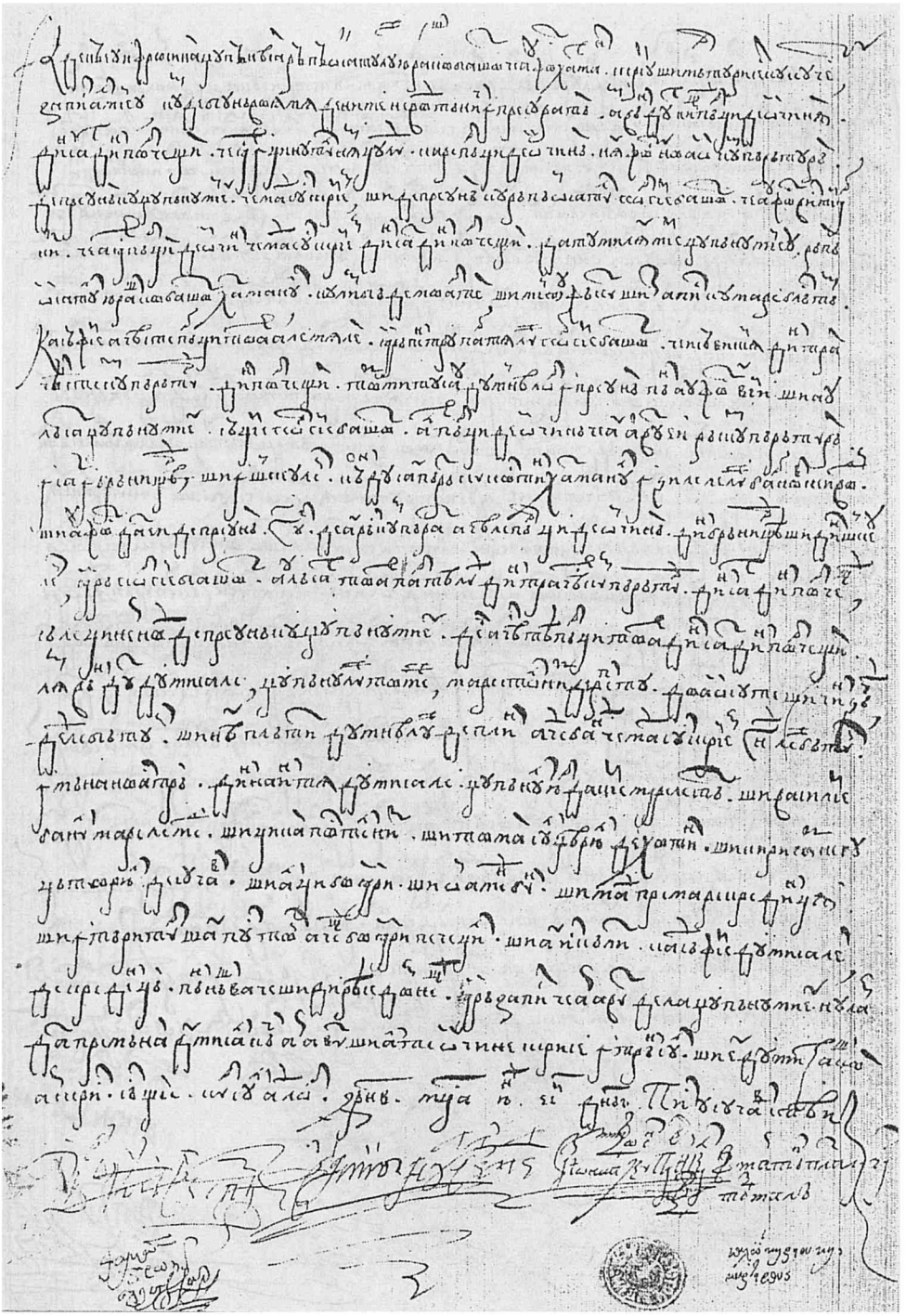

Doc. nr. 342

www.dacoromanica.ro

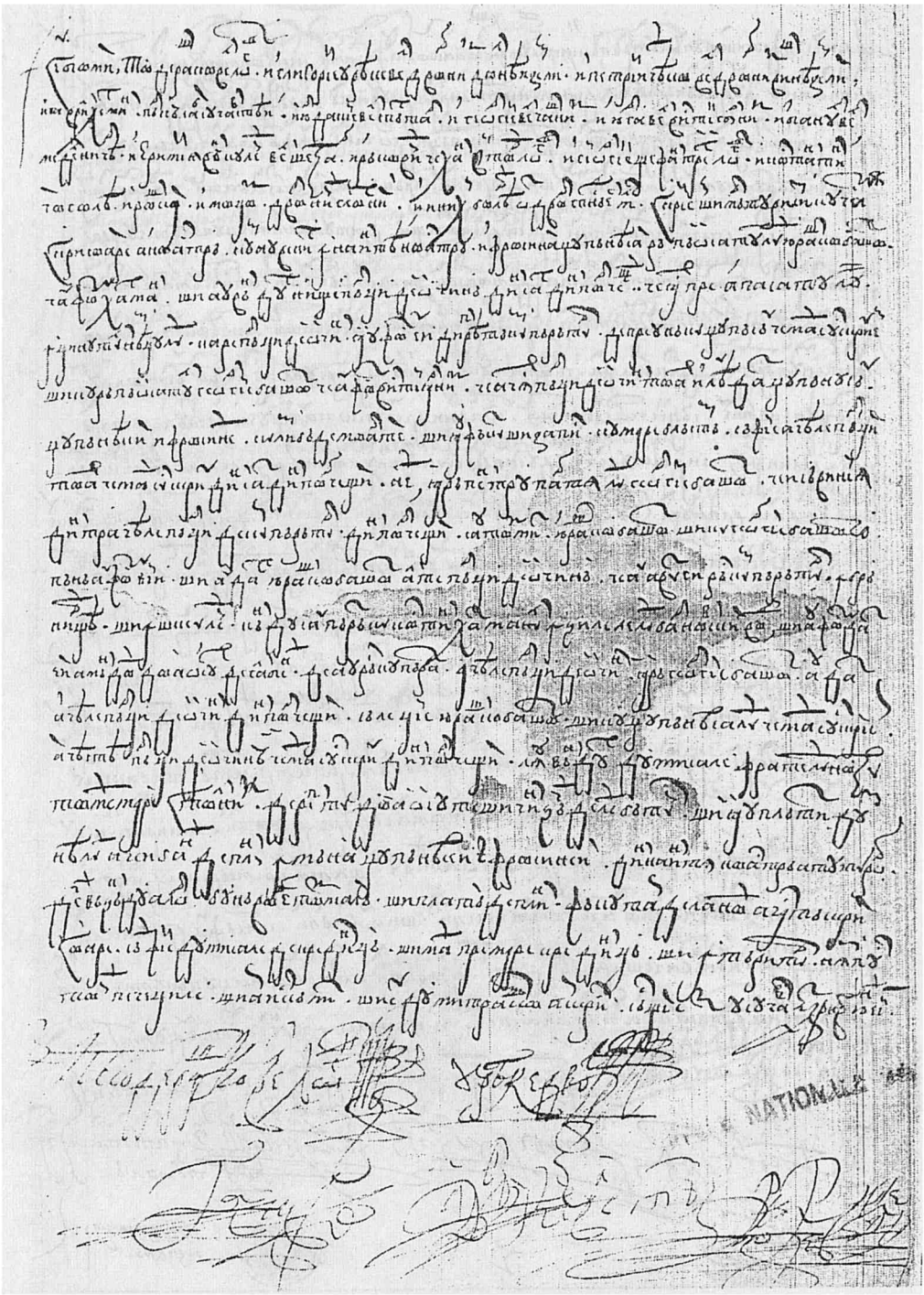

Doc. nr. 343

www.dacoromanica.ro

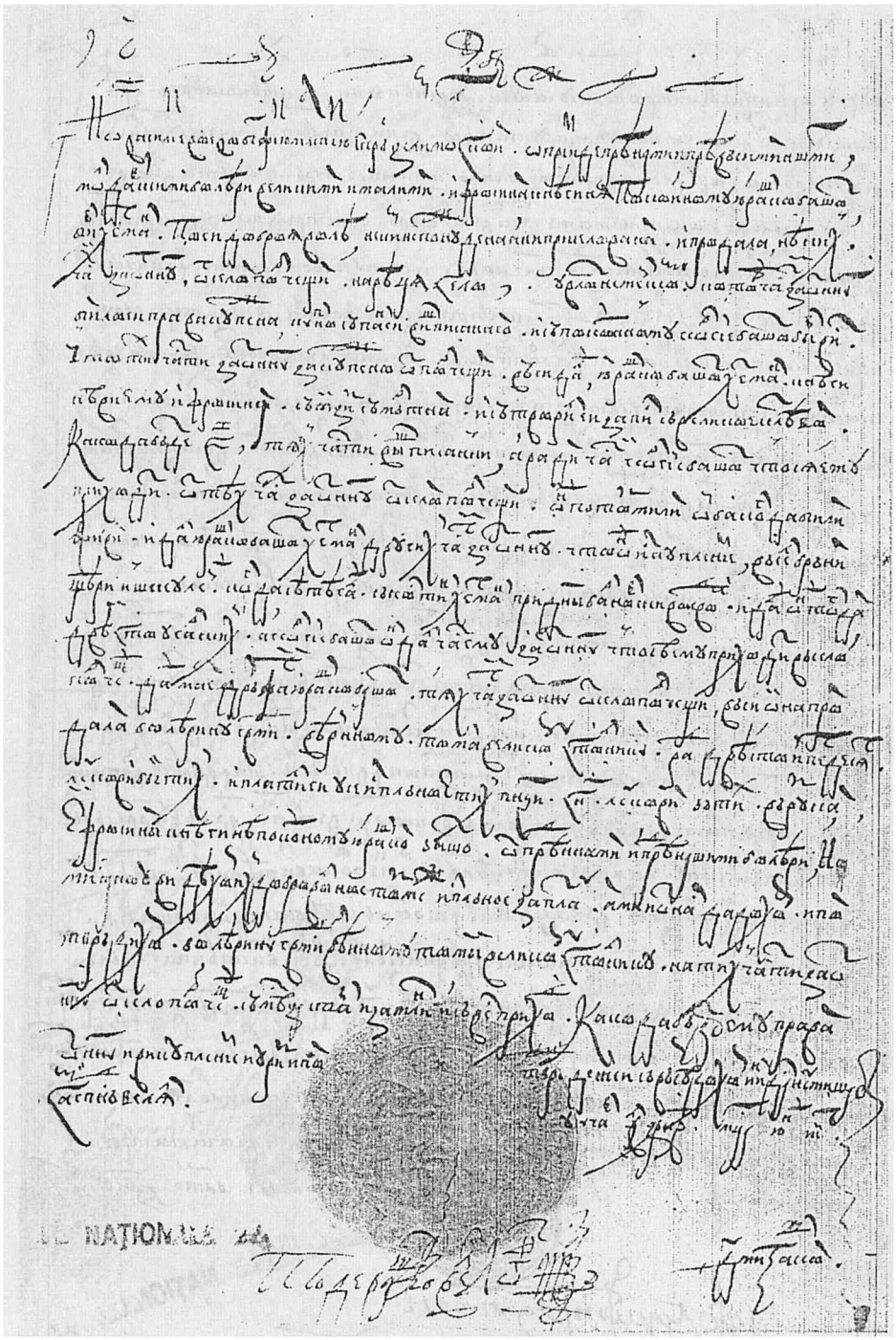

Doc. nr. 347

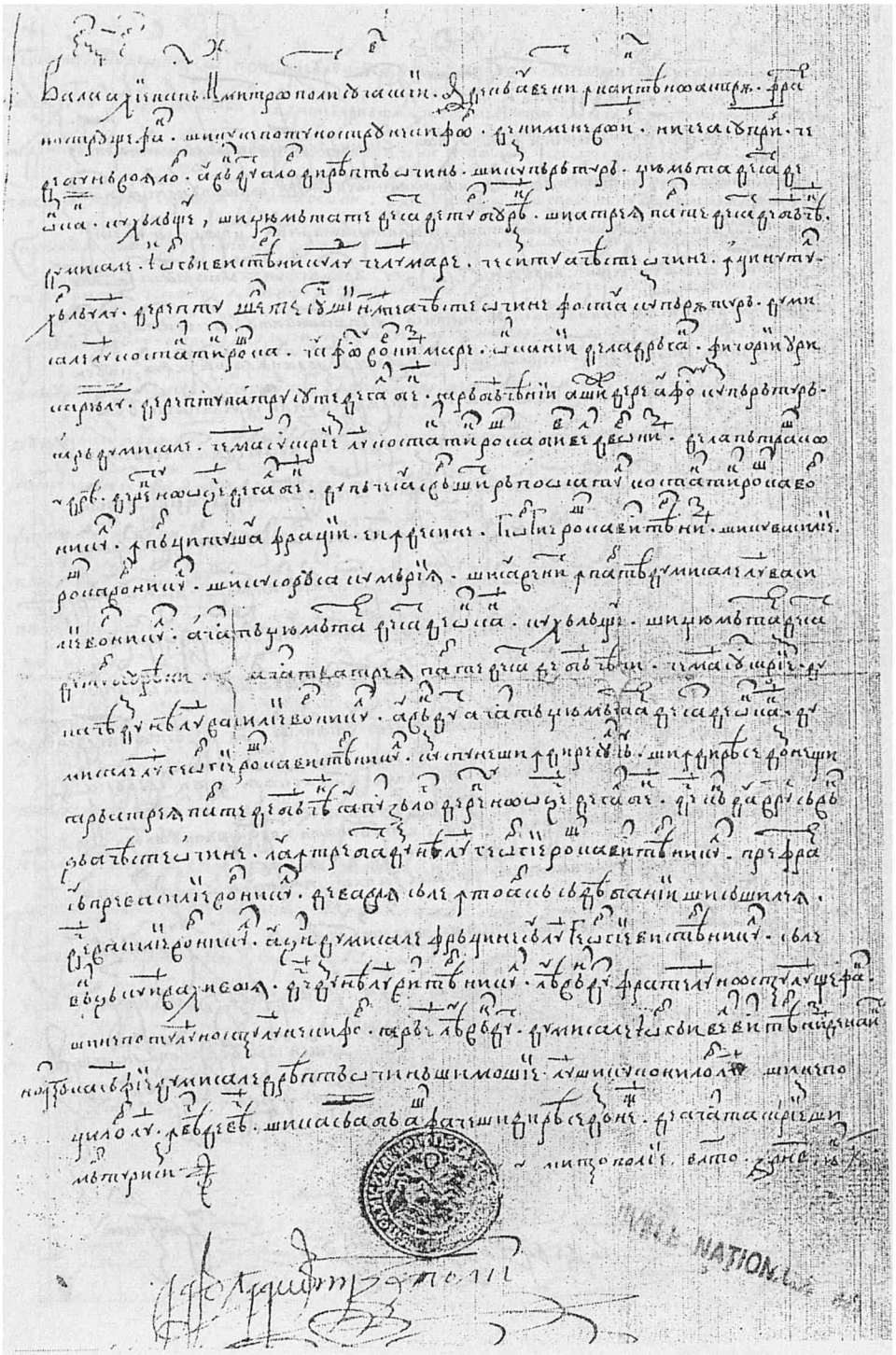

Doc. nr. 348

www.dacoromanica.ro

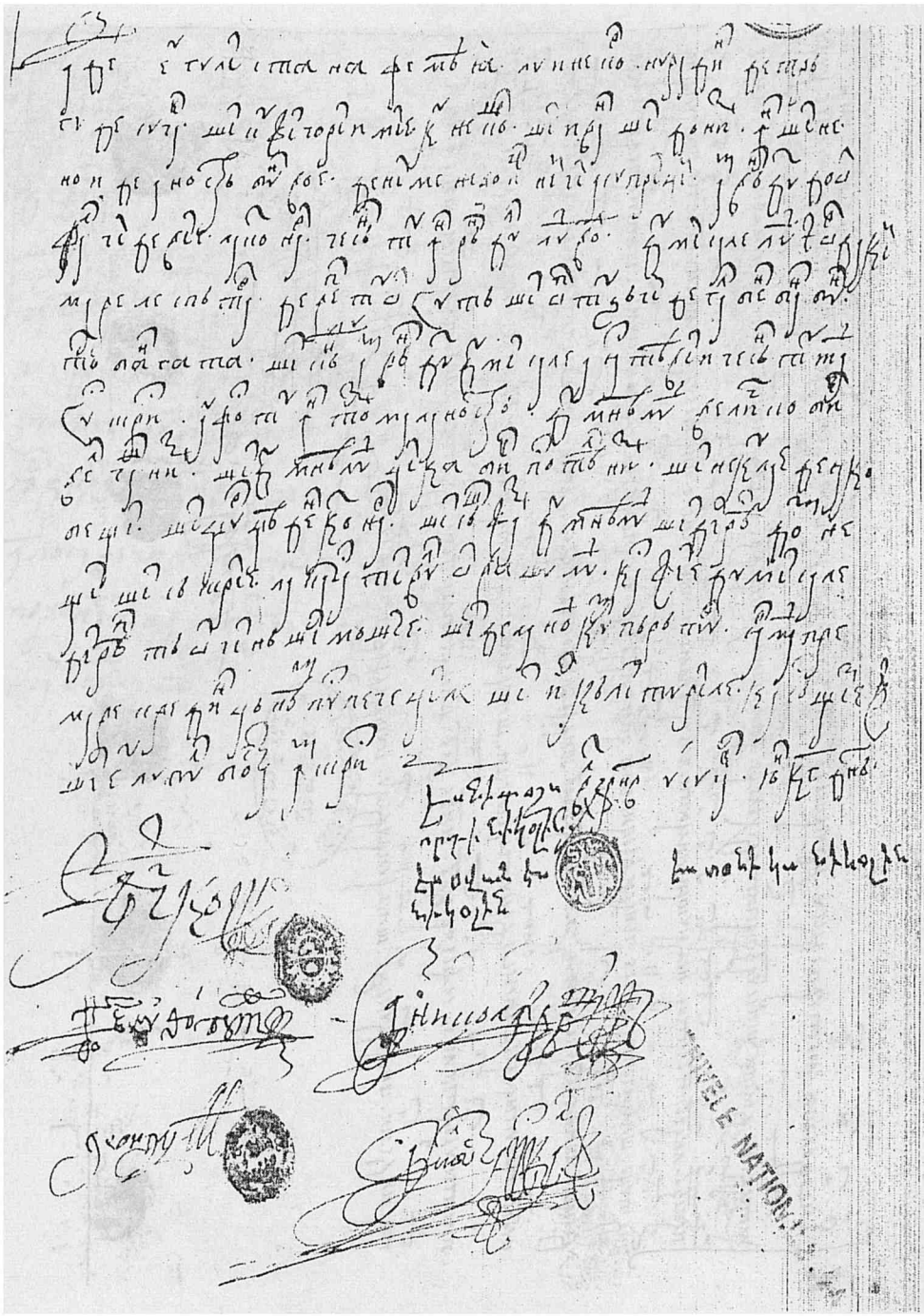

Doc. nr. 353

www.dacoromanica.ro

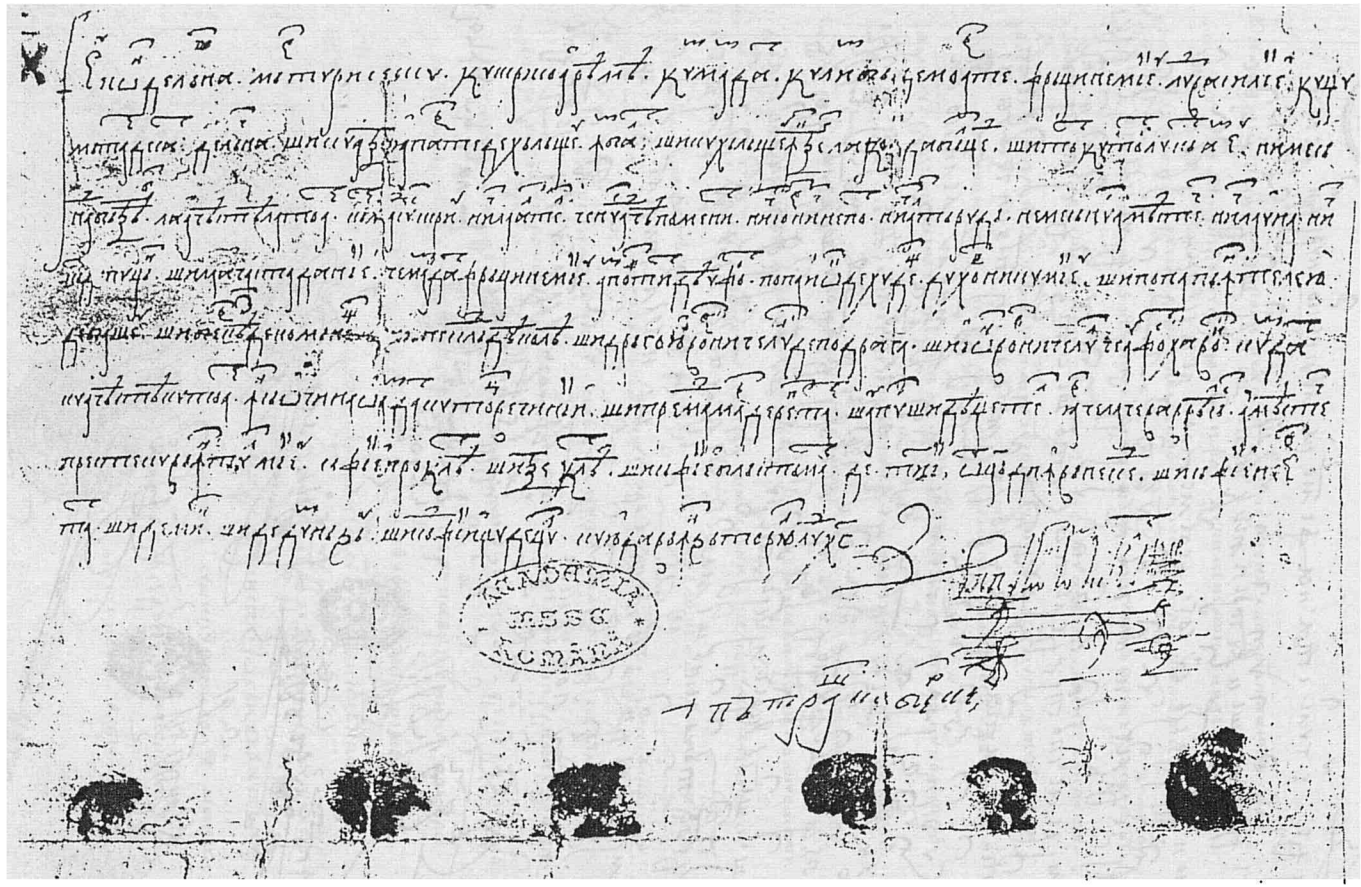

Doc. nr. 357

www.dacoromanica.ro

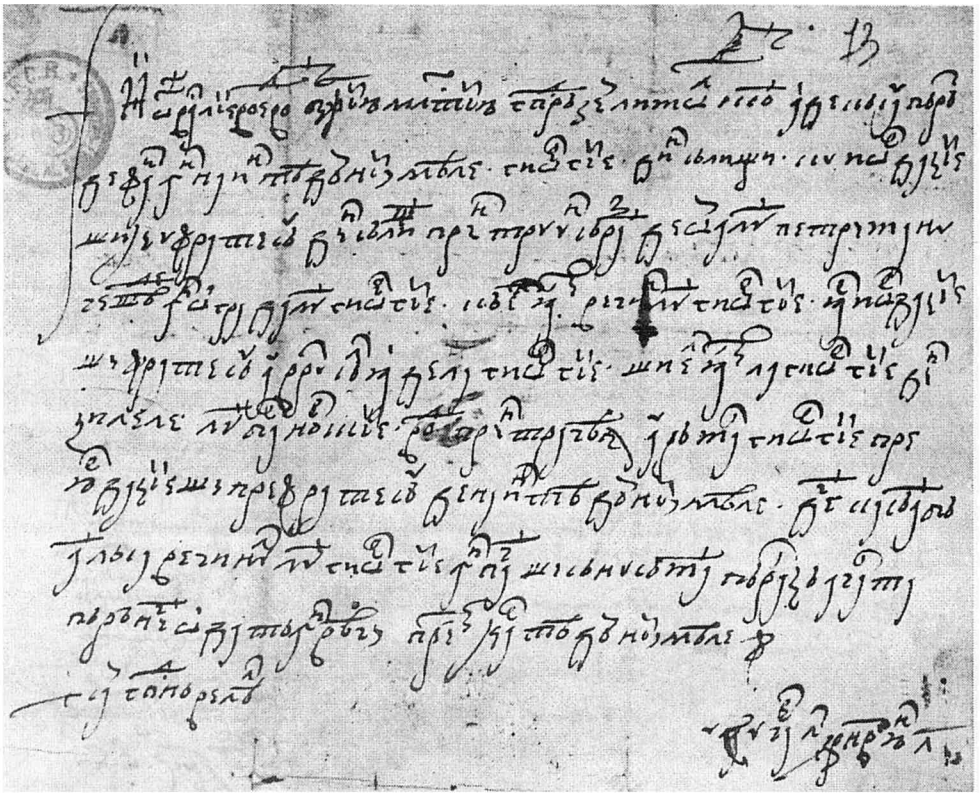

Doc. nr. 361

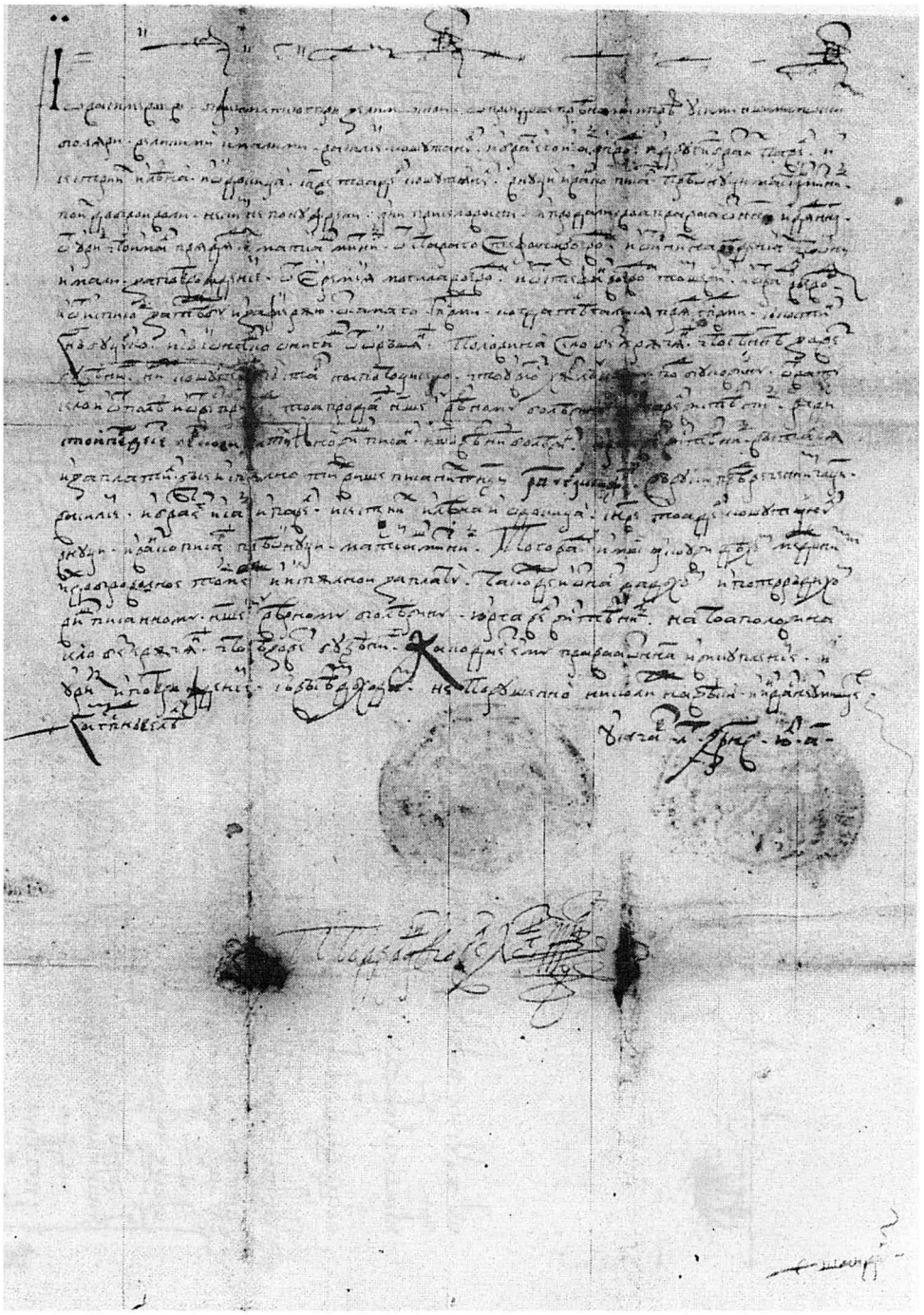

Doc. nr. 363

www.dacoromanica.ro

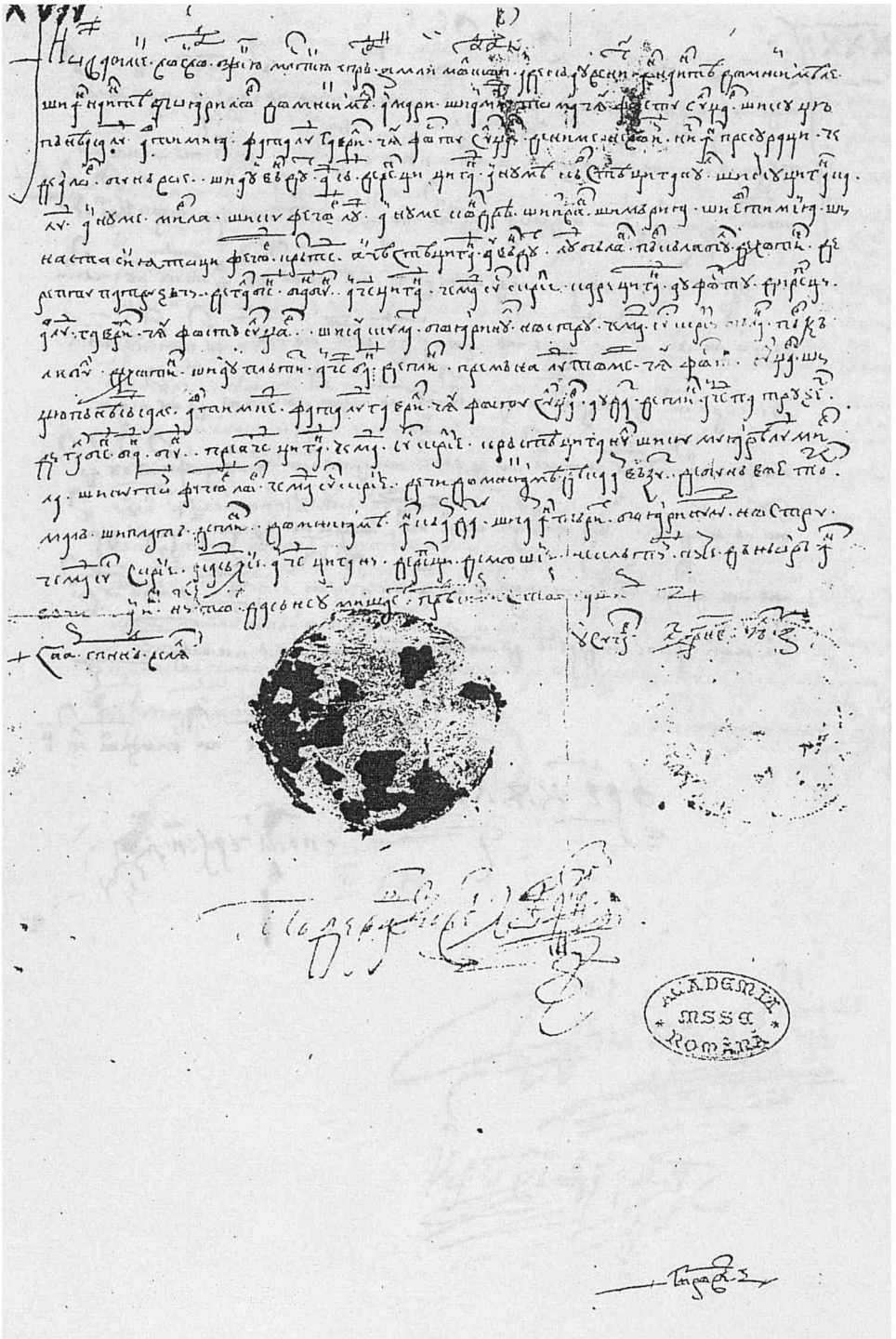

Doc. nr. 368

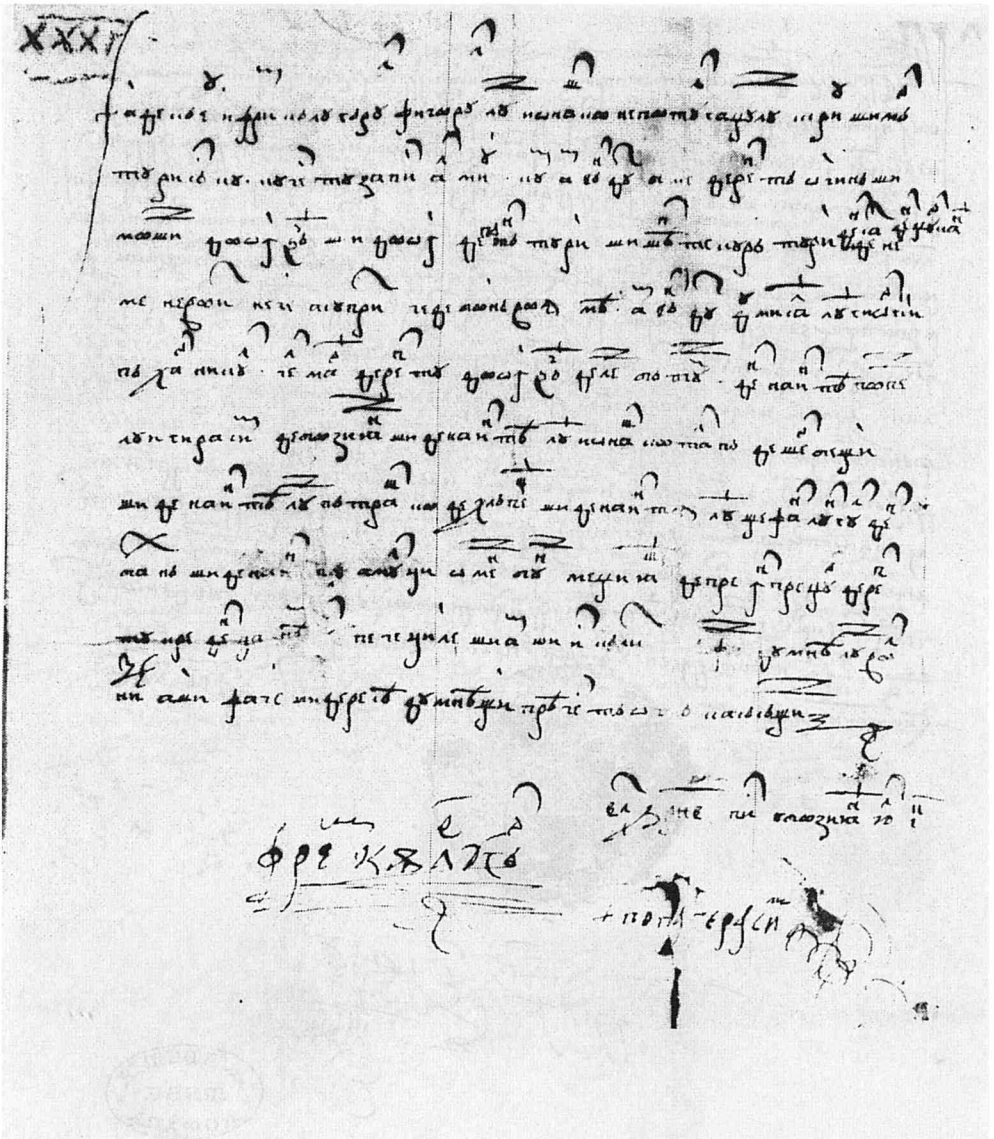

Doc. nr. 371

www.dacoromanica.ro

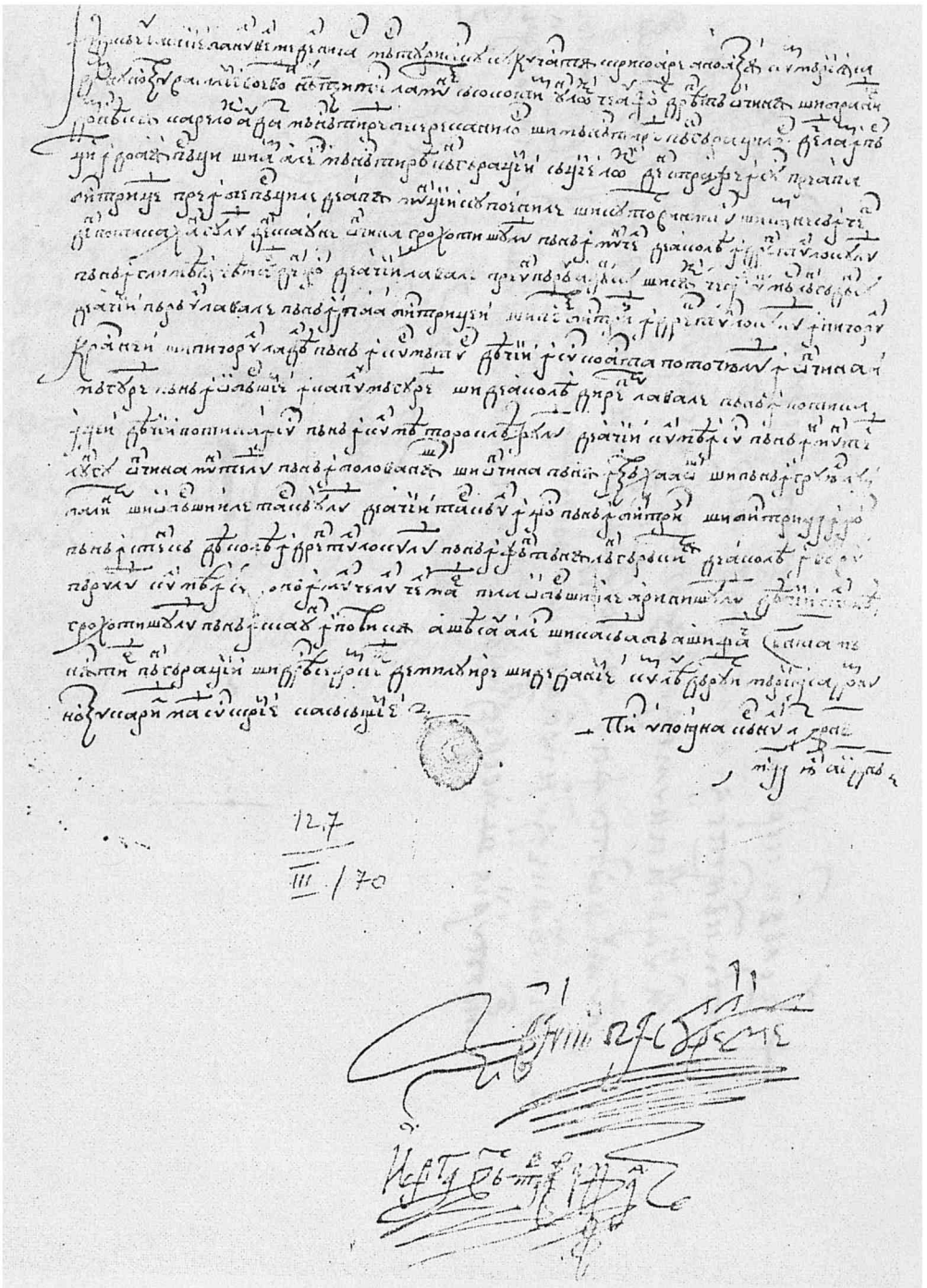

Doc. nr. 374

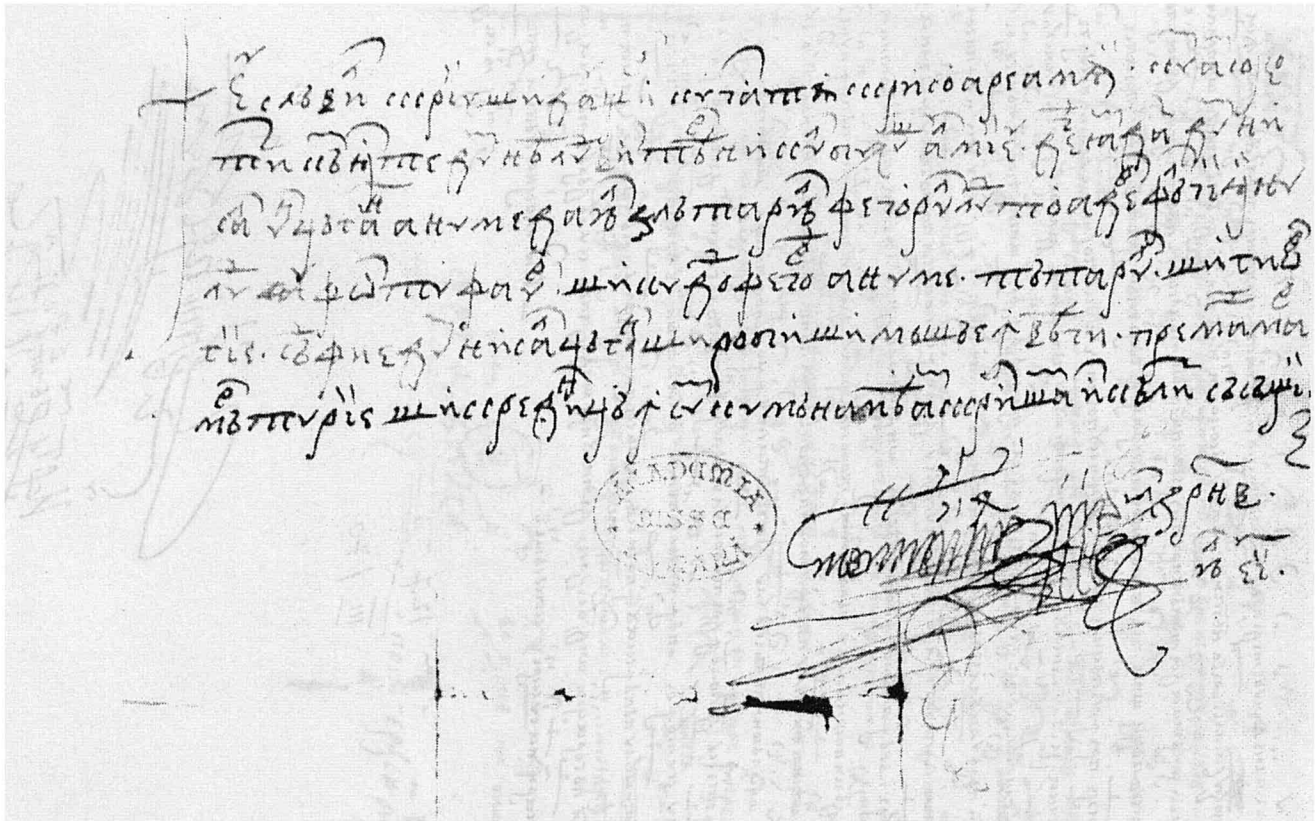

www.dacoromanica.ro

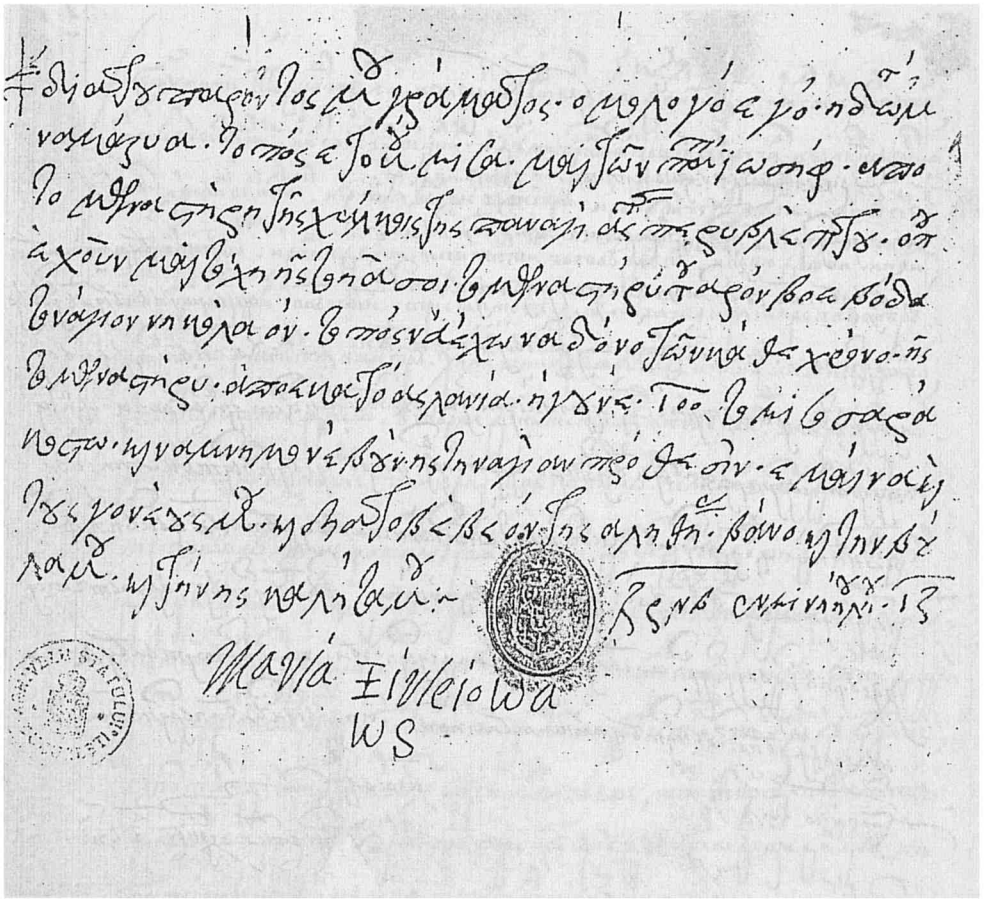

Doc. nr. 379

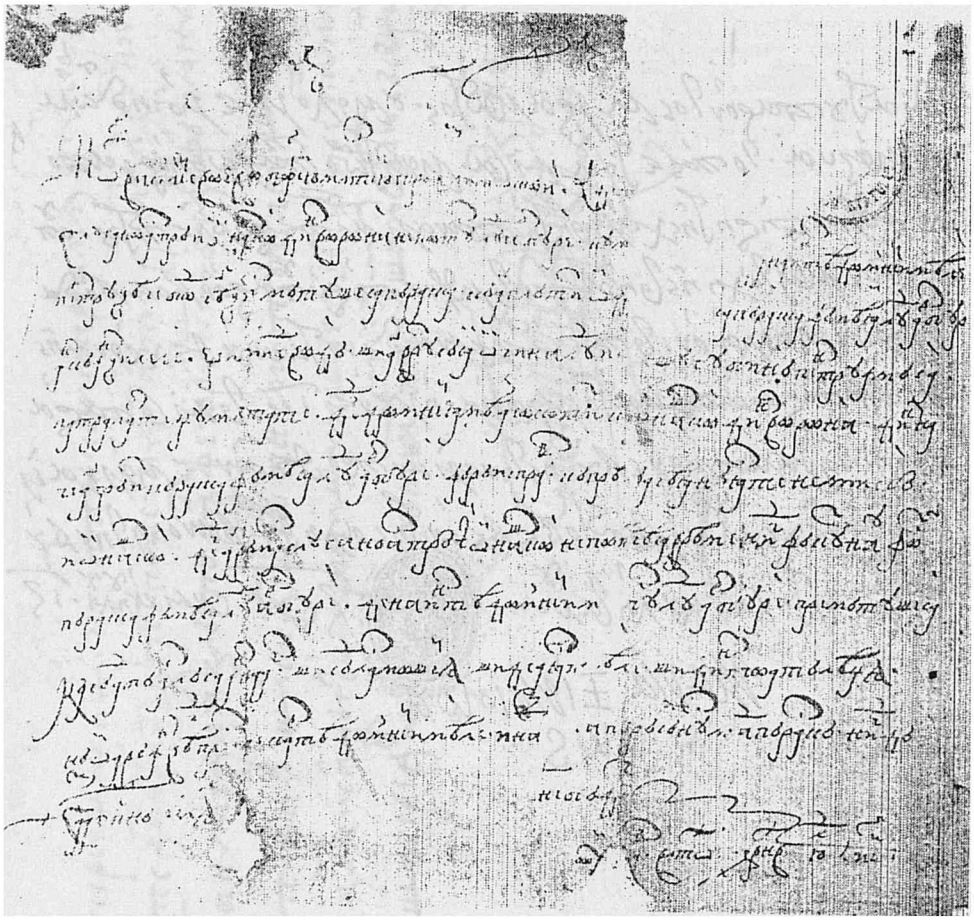

Doc. nr. 382

www.dacoromanica.ro

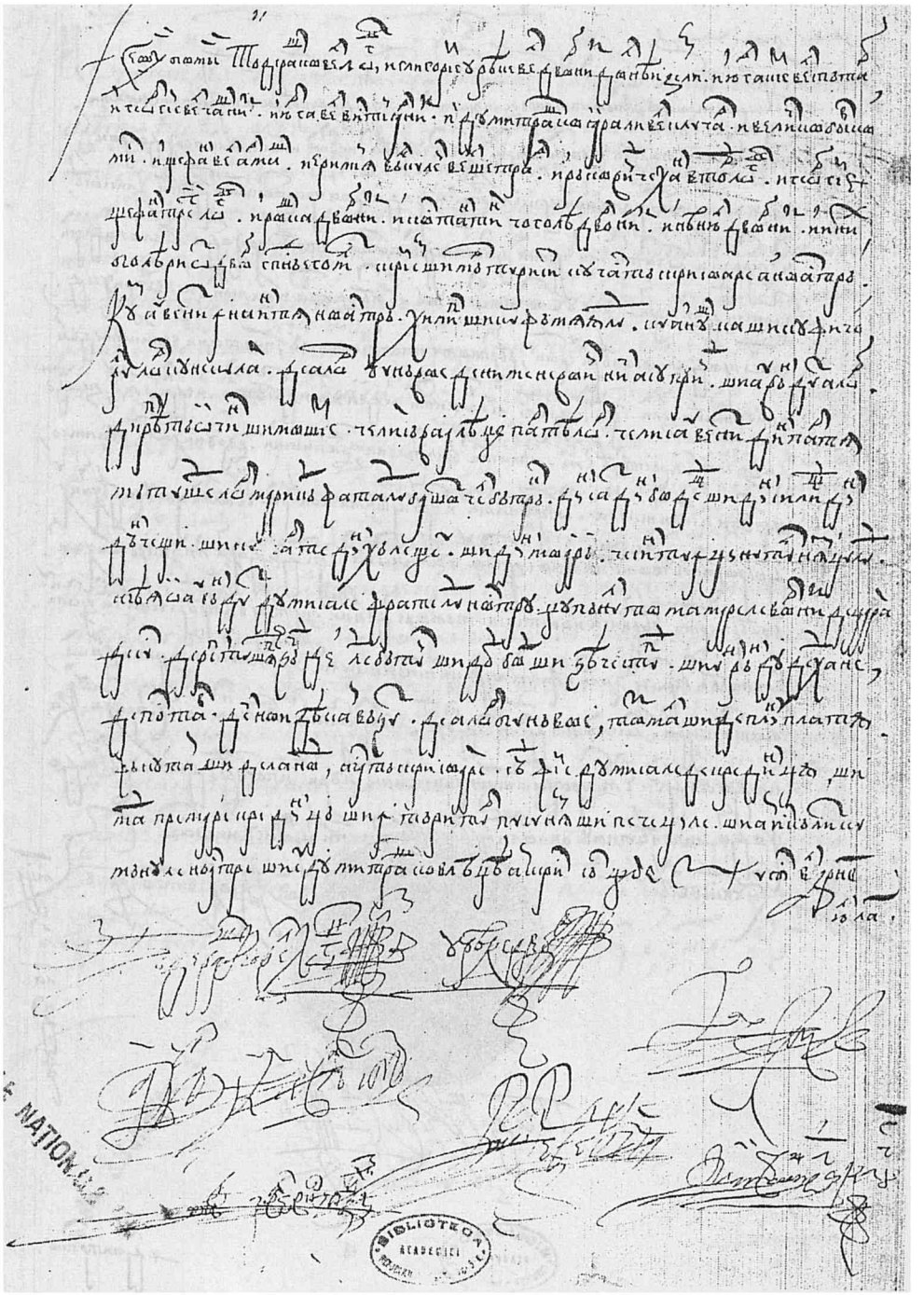

Doc. nr. 386

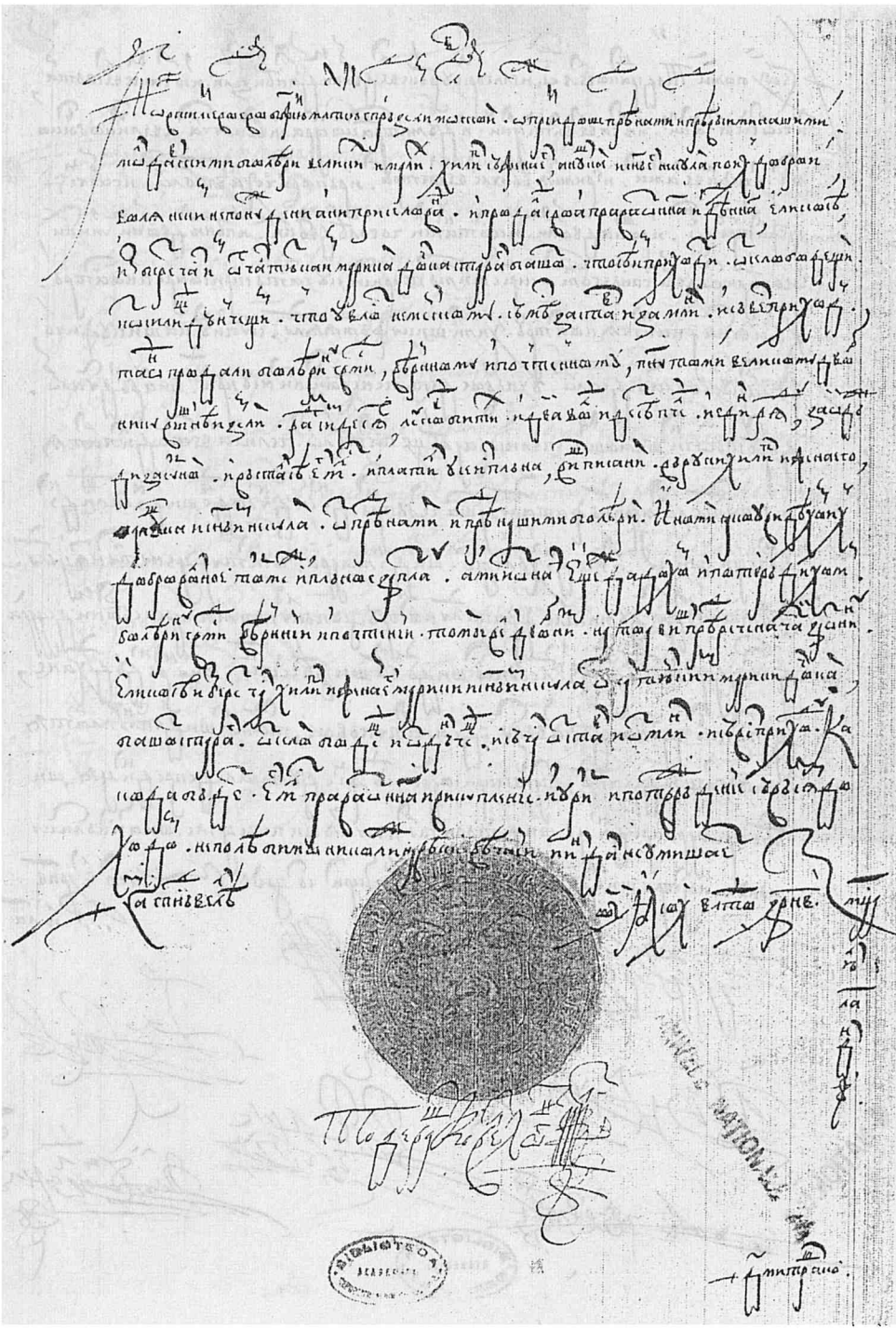

Doc. nr. 387

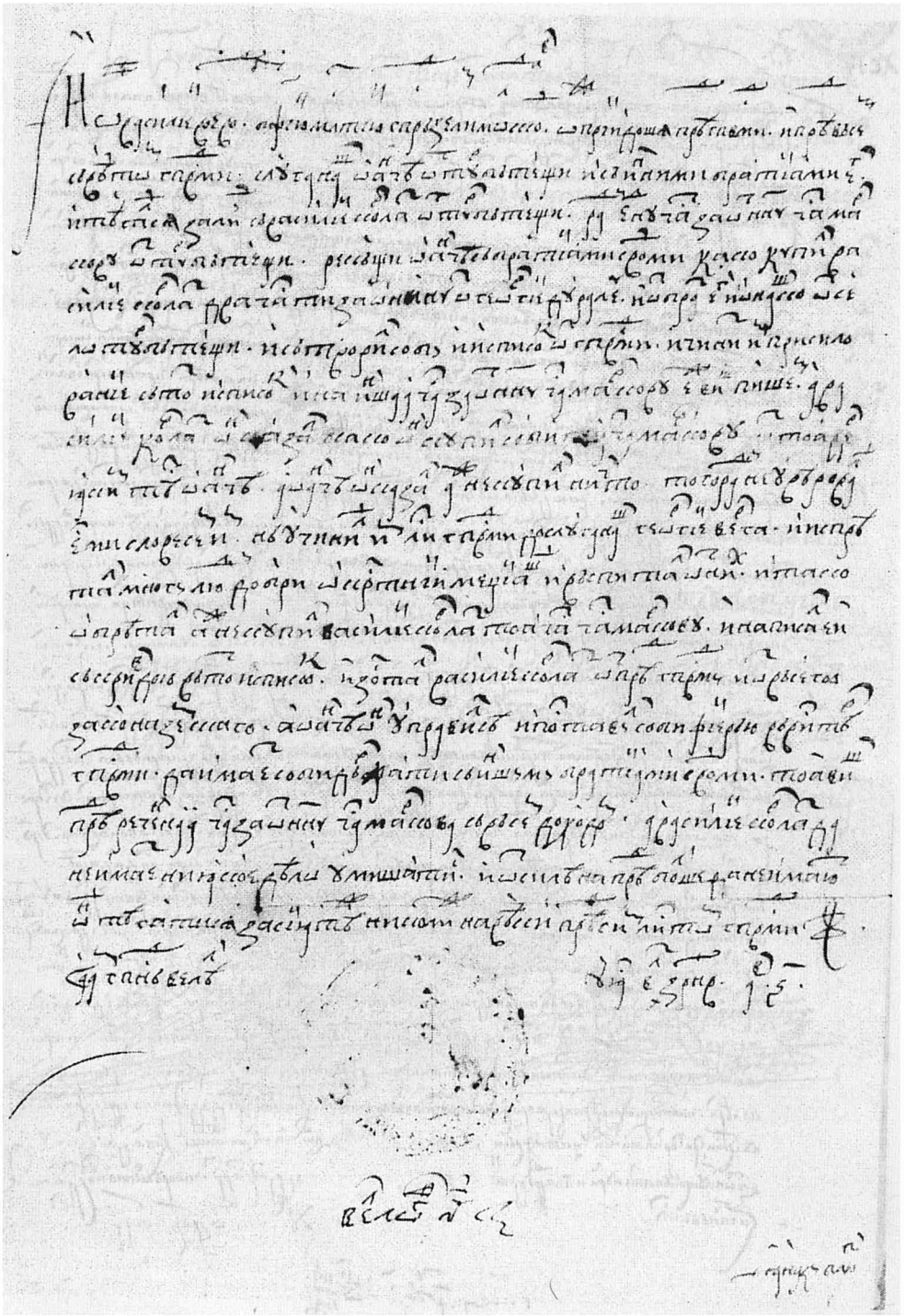

Doc. nr. 392

www.dacoromanica.ro

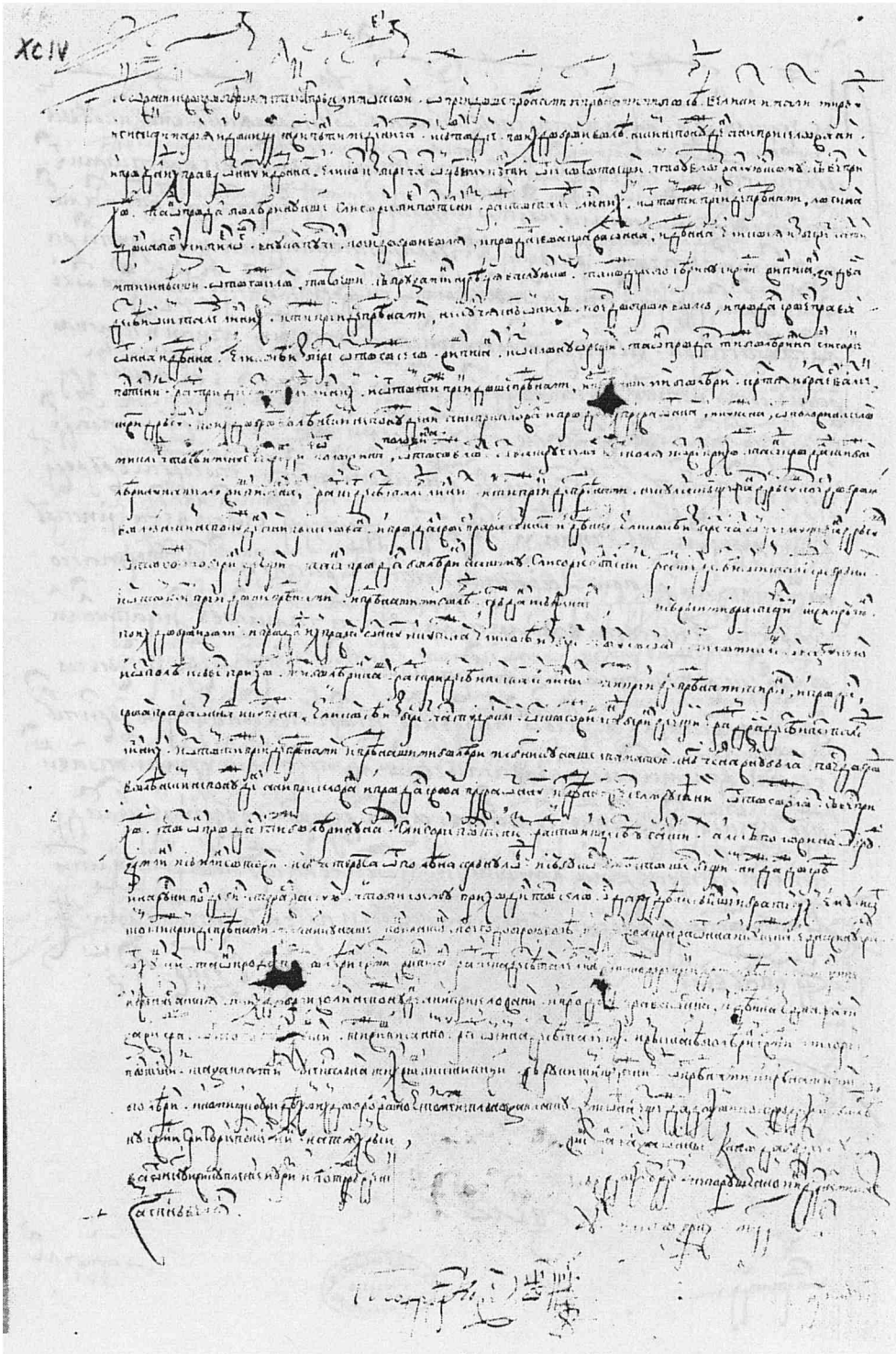

Doc. nr. 401

www.dacoromanica.ro

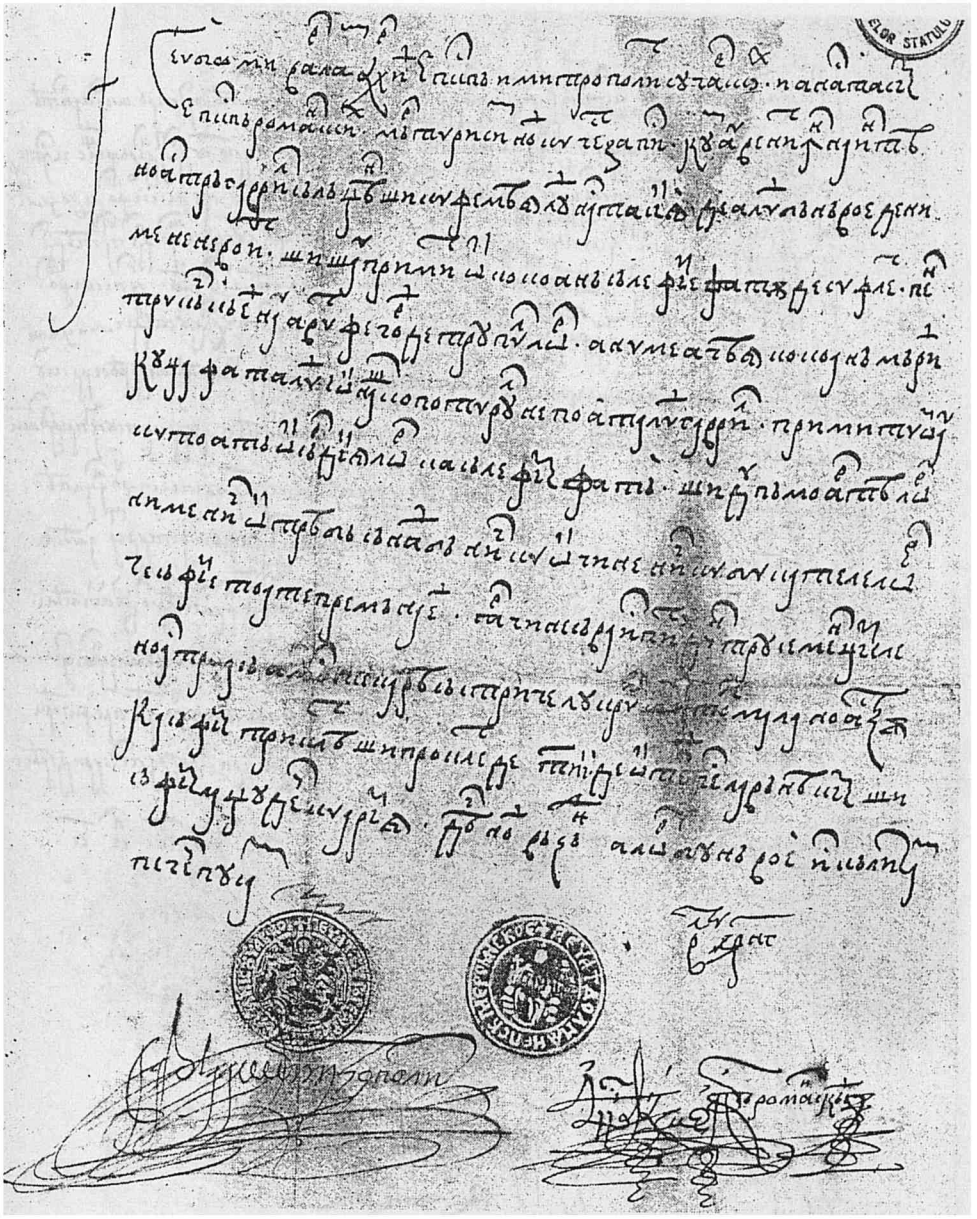

Doc. nr. 405

www.dacoromanica.ro

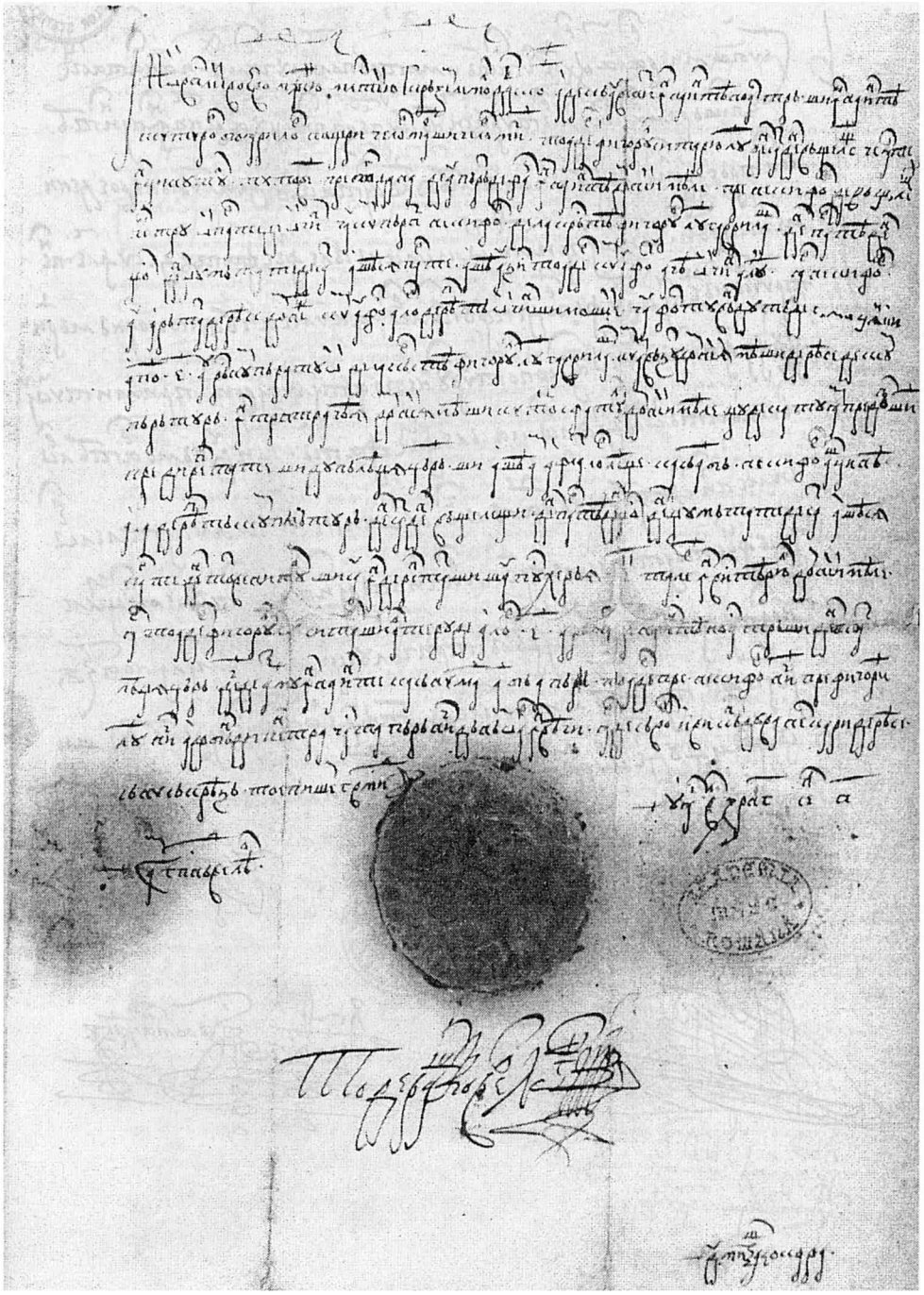

Doc. nr. 412

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro

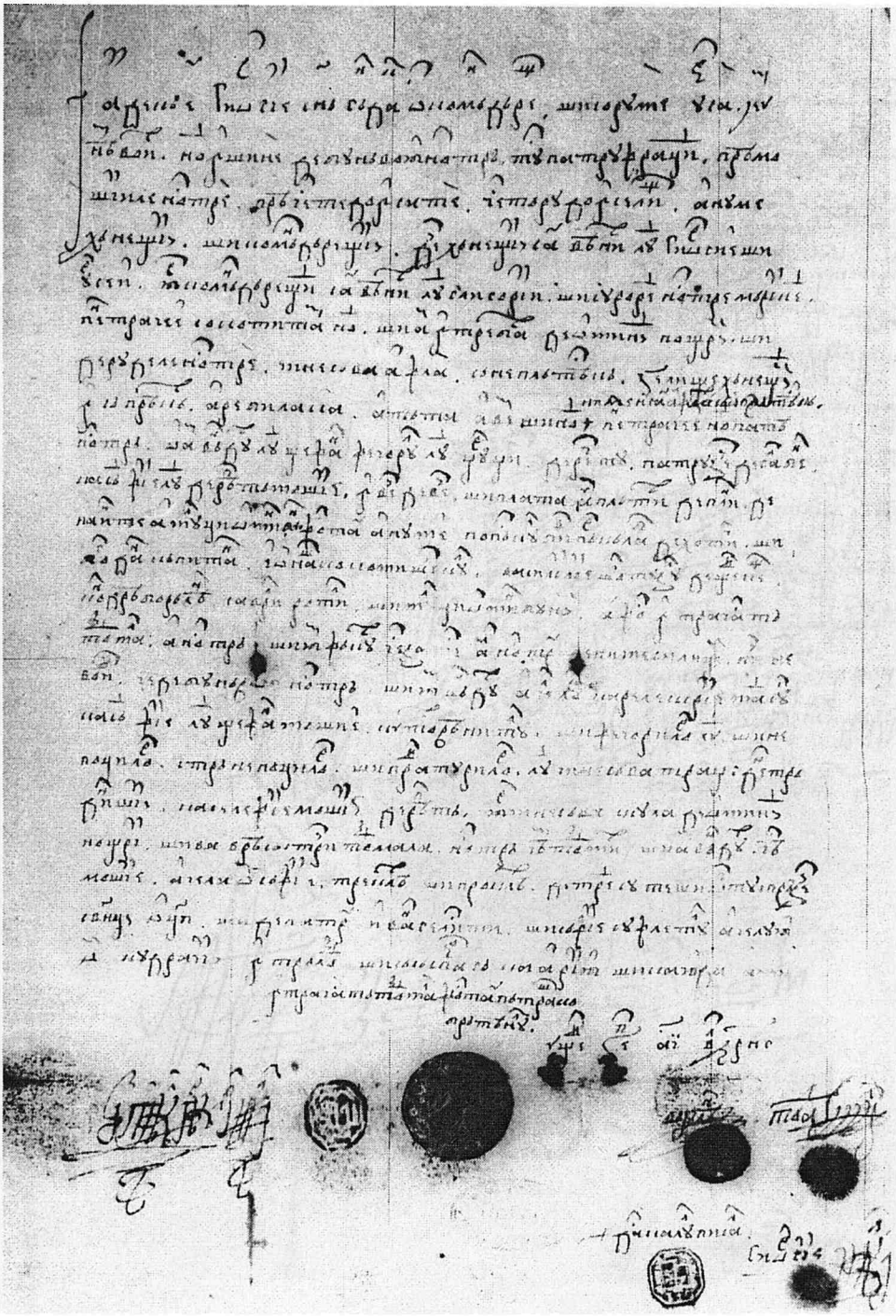

Doc. nr. 424

www.dacoromanica.ro

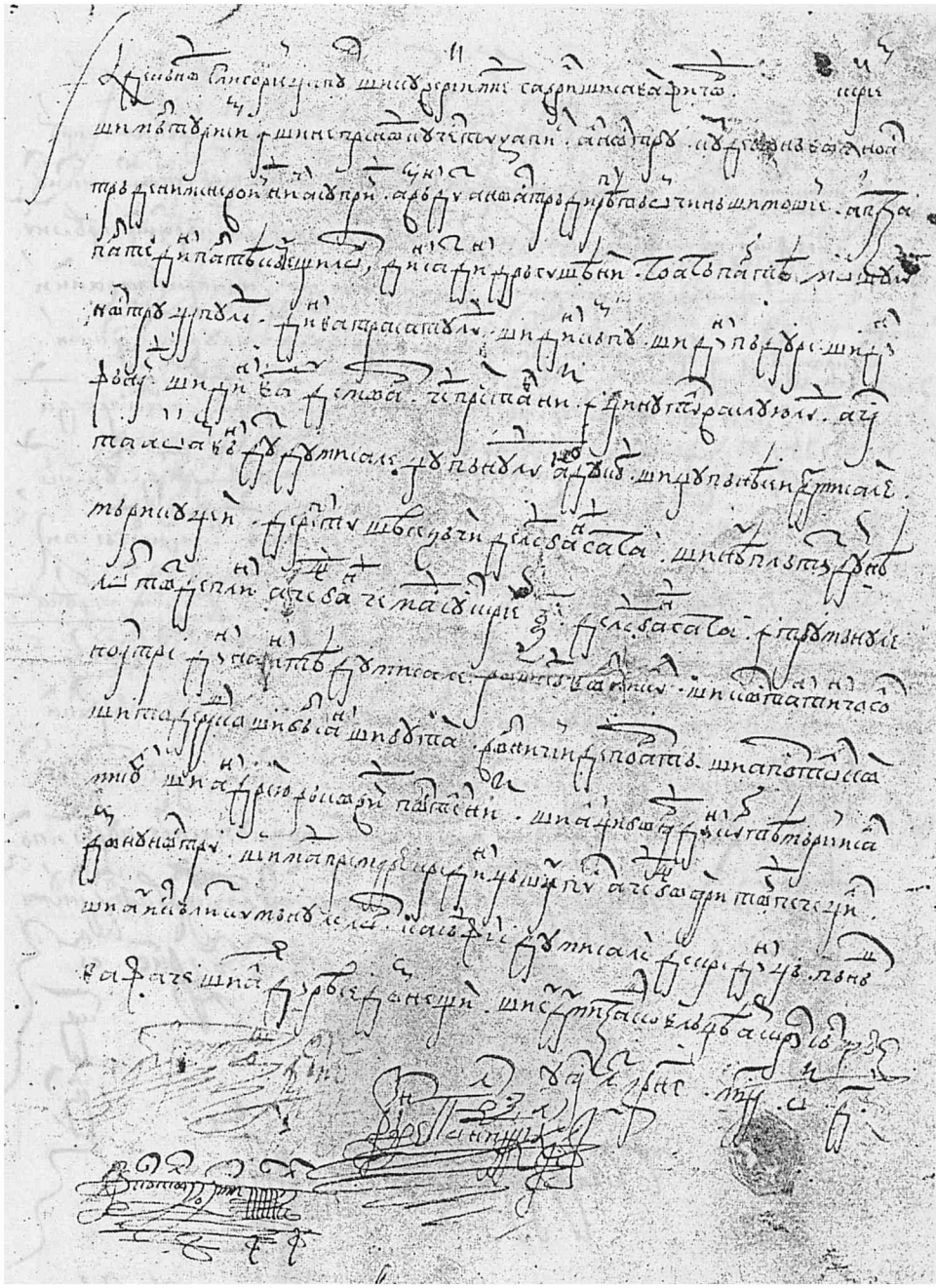

Doc. nr. 437

www.dacoromanica.ro

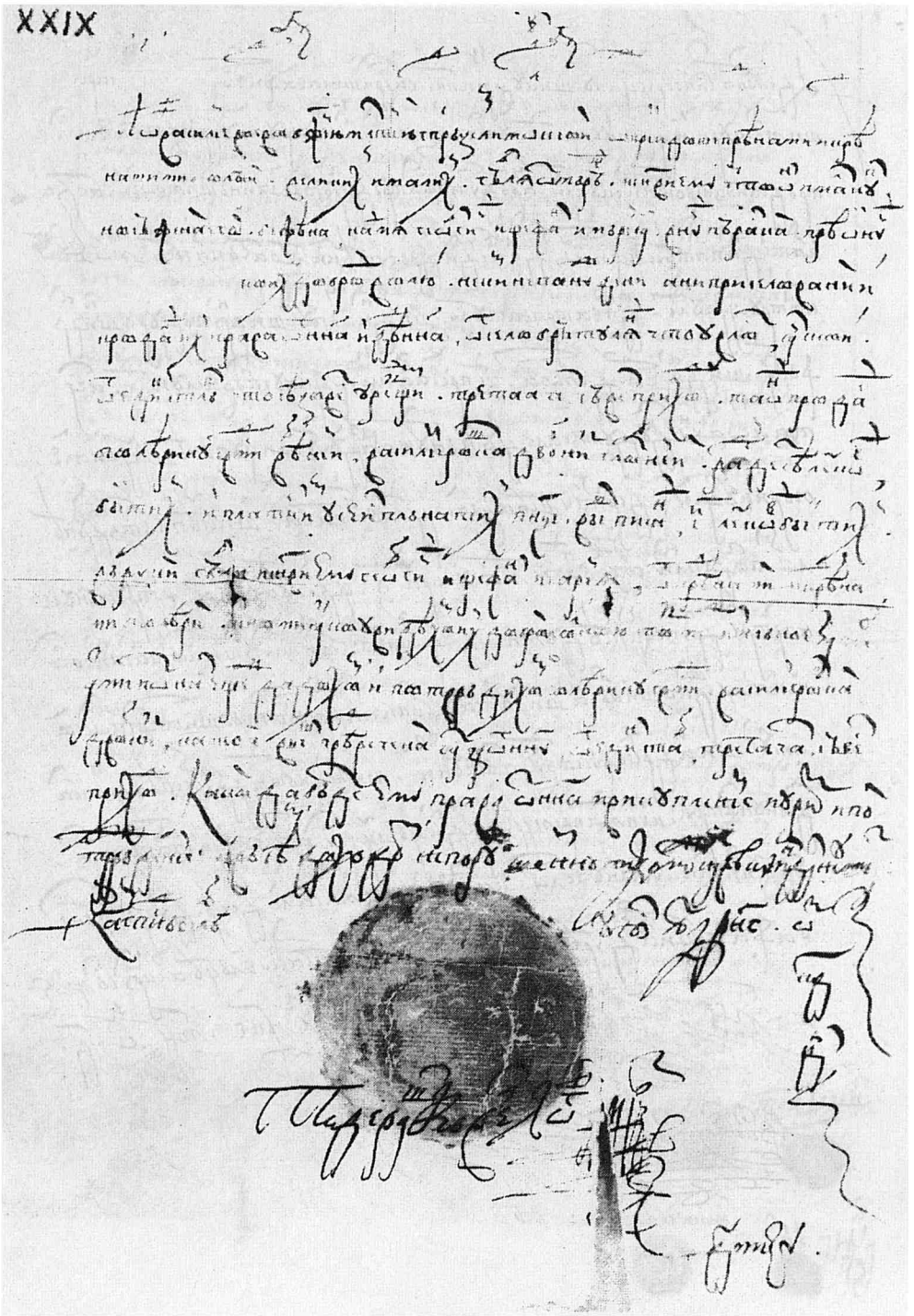

Doc. nr. 444

www.dacoromanica.ro

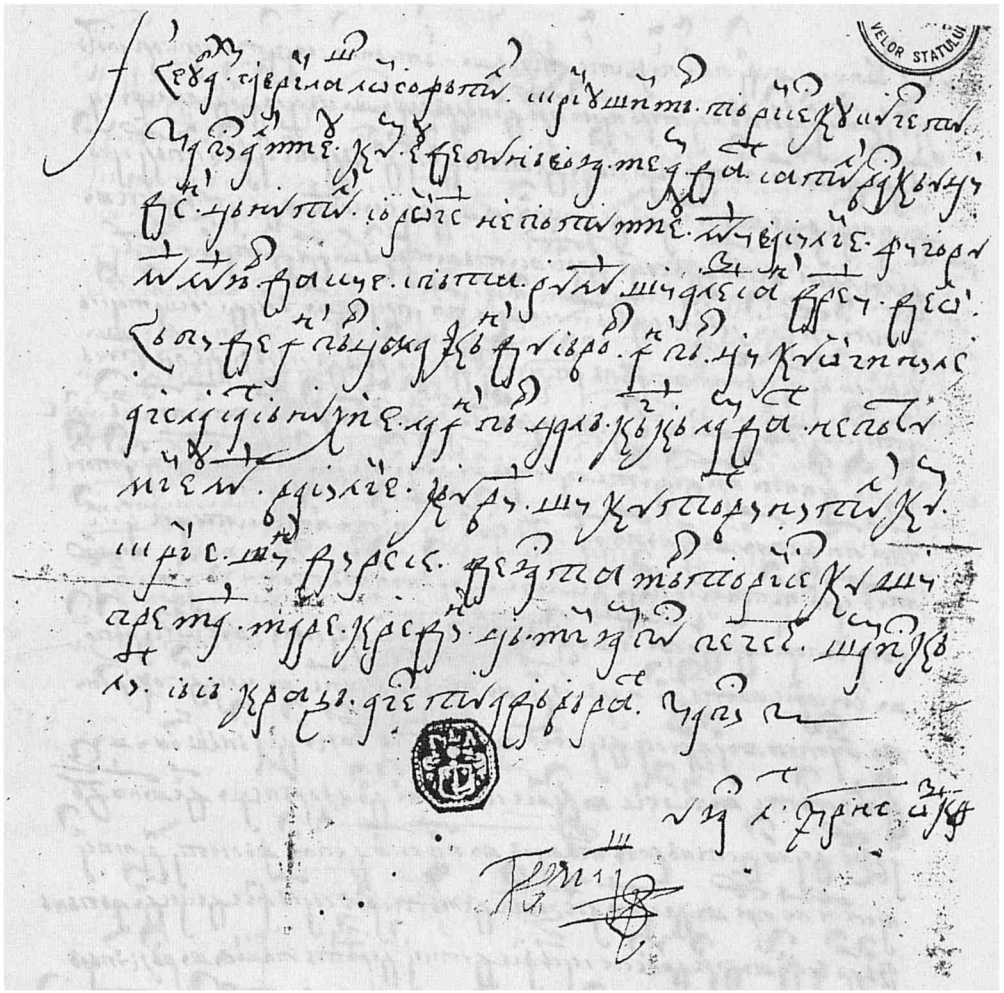

Doc. nr. 447

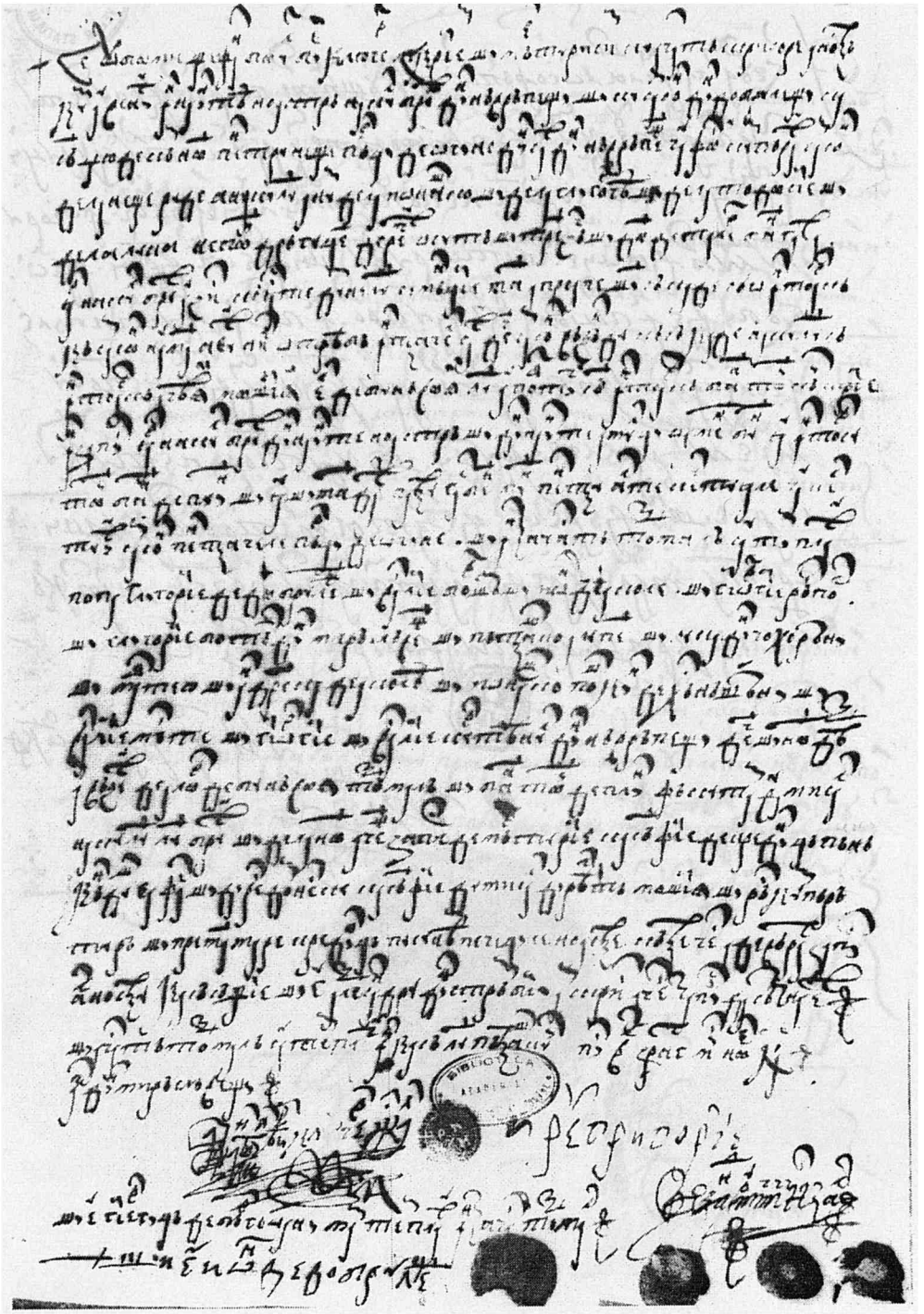

Doc. nr. 453

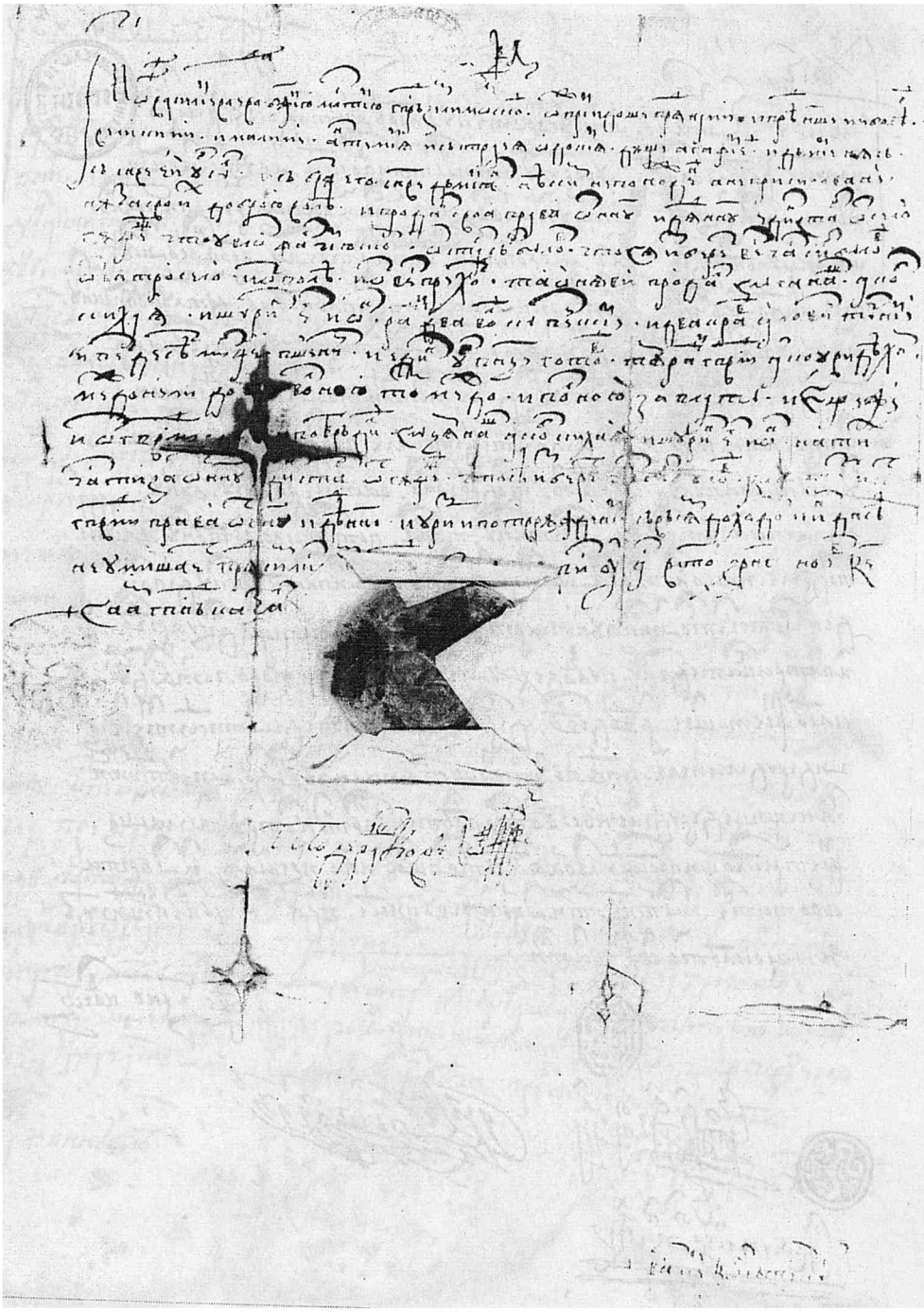

Doc. nr. 455

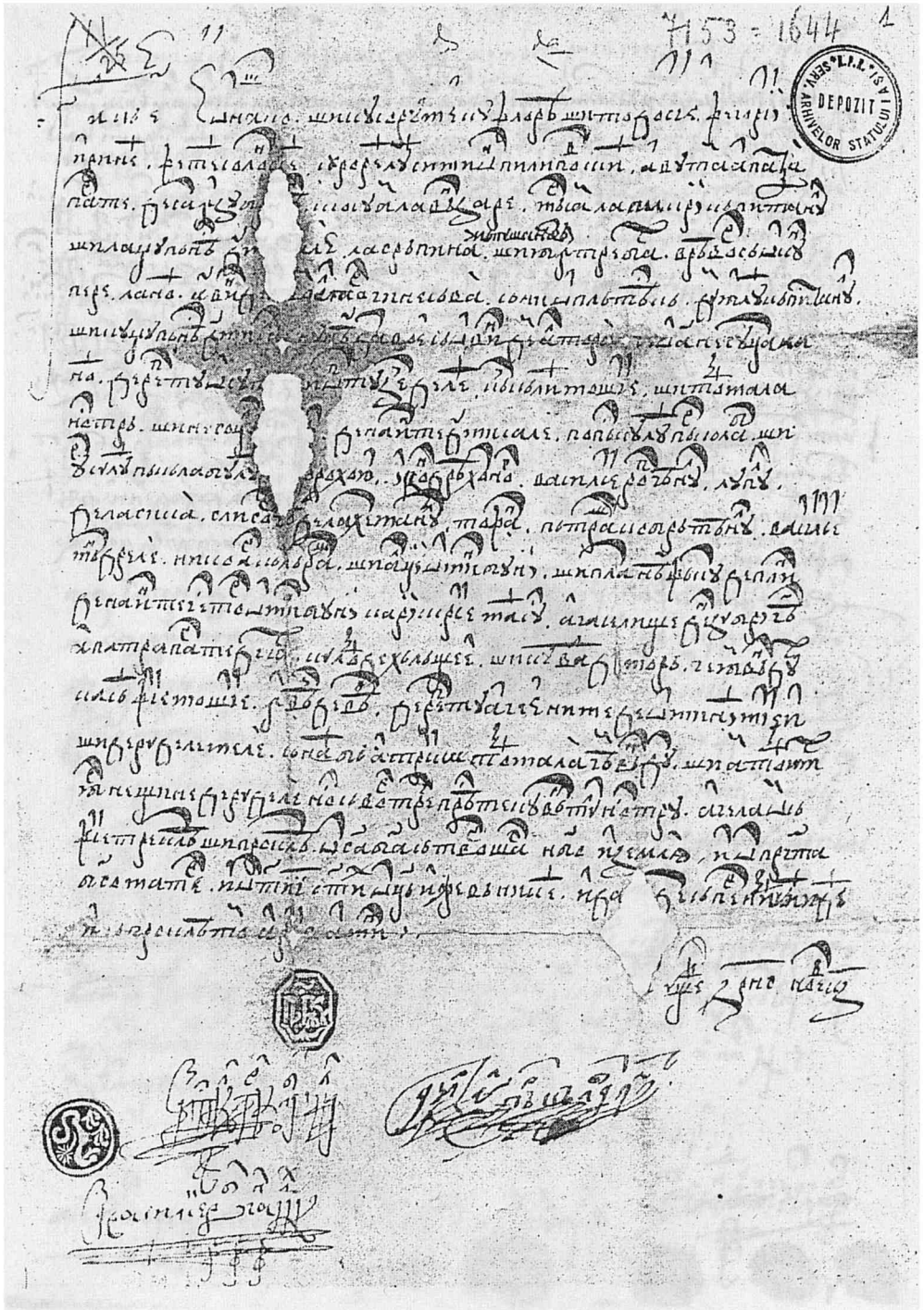

Doc. nr. 456

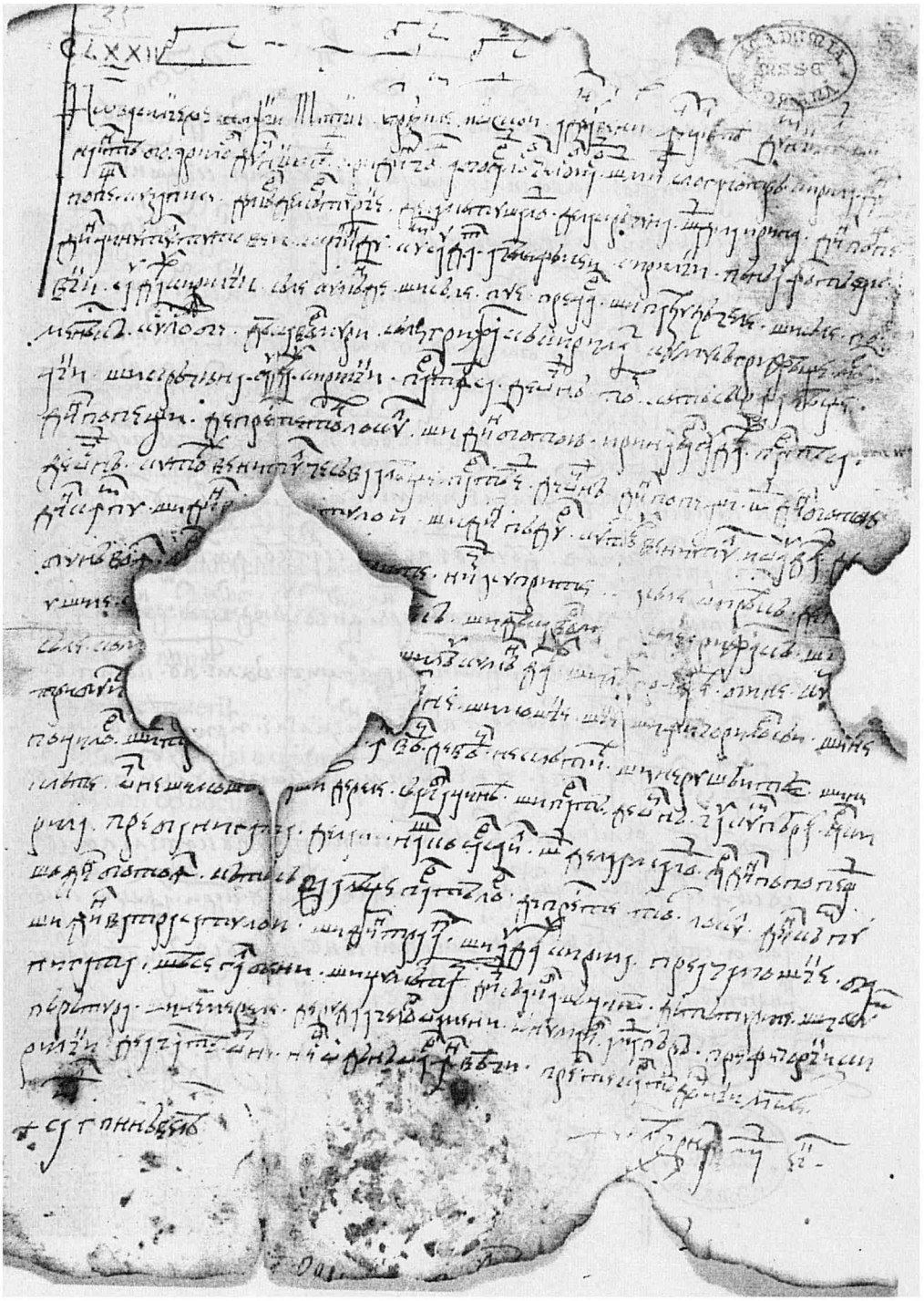

Doc. nr. III

www.dacoromanica.ro

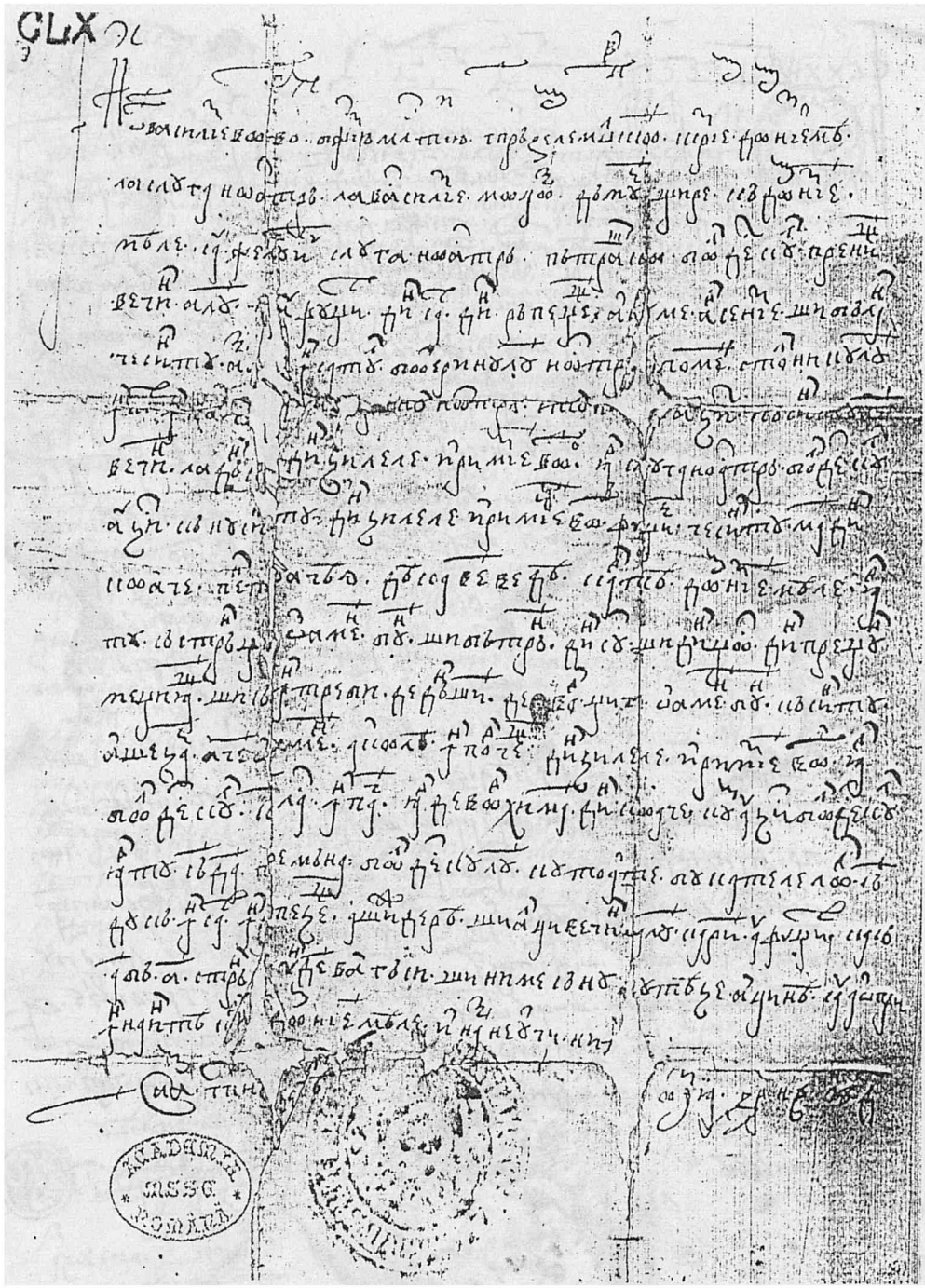

Doc. nr. V

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

Prefață VII
Bibliografie – Prescurtări XI
Rezumatele documentelor XX
Résumés des documents XLII
Documente (1–475) 1
Documente îndoielnice (A–C) 456
Documente false (I–VIII) 461
Indice de nume 469
Indice de materii 612
Listă de cuvinte şi expresii slavone 624
Fotocopii de documente 627

www.dacoromanica.ro

CARTEA A APĂRUT CU SPRIJINUL
MINISTERULUI CULTURII ȘI CULTELOR
www.dacoromanica.ro

ISBN 973-27-1008-X
ISBN 973-27-0436-5

13 RON

www.dacoromanica.ro